MANUALI HOEPLI

E. BRIGHENTI

DIZIONARIO

ITALIANO — GRECO MODERNO

MILANO - ULRICO HOEPLI - EDITORE

MANUALI HOEPLI

C. U. Clark,
Accademia Americana
Gianicolo,
Rome, 18 VII '18

DIZIONARIO

GRECO - MODERNO — ITALIANO

E

ITALIANO - GRECO — MODERNO

MANUALI « HOEPLI »

DIZIONARIO
GRECO-MODERNO-ITALIANO
E
ITALIANO-GRECO-MODERNO

DELLA LINGUA SCRITTA E PARLATA

CON SCHEMI GRAMMATICALI

DEL GRECO MODERNO IN RELAZIONE CON L' ANTICO

contenente

I NOMI PROPRI

DUE LISTE DI VERBI IRREGOLARI

L' INDICAZIONE DELLA PRONUNCIA ECC.

compilato

DAL PROF. ELISEO BRIGHENTI

Dottore in Legge, Lettere e Filosofia

PARTE II.

ITALIANO — GRECO-MODERNO

ULRICO HOEPLI

EDITORE LIBRAIO DELLA REAL CASA

MILANO

1912.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ «ΗΟΕΡΛΙ»

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΟ—ΙΤΑΛΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΙΤΑΛΟ—ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΓΡΑΦΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΑΛΟΥΜΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΤΑ ΠΙΝΑΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ

περιλαμβάνον

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΝ ΤΗΣ ΠΡΟΦΟΡΑΣ ΚΤΛ.

συνταχθὲν

ΥΠΟ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ ΜΠΡΙΓΚΕΝΤΗ

Καθηγητοῦ, Διδάκτ. τῆς Νομικῆς, τῆς Φιλολογίας καὶ τῆς Φιλοσοφίας

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΙΤΑΛΟ — ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

Παρὰ ΟΥΛΕΡΙΧΩ ΗΟΕΡΛΙ

ΕΚΔΟΤΗ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΕΝ ΜΕΔΙΟΛΑΝΟΙΣ

1912.

PA1139
.I8B7

PROPRIETÀ LETTERARIA

BOSTON COLLEGE LIBRARY
CHESTNUT HILL, MASS.
OCT 23 '61

320959

Cesena, Tipografia Vignuzzi e C.

INDICE DEI VERBI IRREGOLARI O CONSIDERATI TALI PIÙ IN USO

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΗΘΕΣΤΑΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ Η ΩΣ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΘΕΩΡΟΥΜΕΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

INFINITO PRESENTE	INDICATIVO PRESENTE	PASS. RIMOTO *(Aoristo)*	FUTURO SEMPLICE	PARTIC. PASS. *(Perfetto)*
accêndere	accêndo	accêsi	accenderò	accêso
accôrgersi	m' accôrgo	m' accôrsi	m'accorgerò	accôrtomi
addûrre	addûco	addûssi	addurrò	addôtto
afflîggere	afflîggo	afflîssi	affliggerò	afflîtto
allûdere	allûdo	allûsi	alluderò	allûso
andâre	v(âd)o	andâi	andrò	andâto
annêttere	annêtto [sco	annêssi	annetterò	annêsso
apparîre	appâio, -arî-	appârvi	apparirò	appârso
appartenêre	appartêngo	appartênni	apparterrò	appartenûto
appêndere	appêndo	appêsi	appenderò	appêso
aprîre	âpro	apêrsi, aprîi	aprirò	apêrto
ârdere	ârdo	ârsi	arderò	ârso
aspêrgere	aspêrgo	aspêrsi	aspergerò	aspêrso
assîdersi	m' assîdo	m' assîsi	m' assiderò	assîso
assîstere	assîsto	assistêtti	assisterò	assistîto
assôlvere	assôlvo	assôlsi	assolverò	assôlto
assûmere	assûmo	assûnsi	assumerò	assûnto
bê(ve)re	bêvo	bêvvi, bevê-	be(ve)rò,ber-	bevûto
cadêre	câdo	câddi [(tt)i	cadrò [rò	cadûto [so)
cêdere	cêdo	cedê(tt)i,cês-	cederò	cedûto (cês-
chiêdere	chiêdo	chiêsi [si	chiederò	chiêsto
chiûdere	chiûdo	chiûsi	chiuderò	chiûso
cîngere	cîngo	cînsi	cingerò [rò	cînto
côgliere	côlgo [-âio	côlsi	coglierò,cor-	côlto
comparîre	comparîsco ,	compârvi	comparirò	compârso
cômpî(e)re	cômpio(-îsco)	compîi (-piêi)	compirò	compiûto
comprîmere	comprîmo	comprêssi	comprimerò	comprêsso
condûrre	condûco	condûssi	condurrò	condôtto
connêttere	connêtto	connêssi	connetterò	connêsso
conôscere	conôsco	conôbbi	conoscerò	conosciûto
consîstere	consîsto	consistêtti	consisterò	consistîto
coprîre	côpro	copêrsi	coprirò	copêrto
côrrere	côrro	côrsi	correrò	côrso
crêscere	crêsco	crêbbi	crescerò	cresciûto
cuôcere	cuôcio	côssi	c(u)ocerò	côtto
dâre	do	diêdi (dêtti)	darò	dâto

decîdere	decîdo	decîsi	deciderò	decîso
dedûrre	dedûco	dedûssi	dedurrò	dedôtto
delûdere	delûdo	delûsi	deluderò	delûso
deprîmere	deprîmo	deprêssi	deprimerò	deprêsso
difêndere	difêndo	difêsi	difenderò	difêso
dîre	dîco	dîssi	dirò	dêtto
dirîgere	dirîgo	dirêssi	dirigerò	dirêtto
discûtere	discûto	discûssi	discuterò	discûsso
dispêrdere	dispêrdo	dispêrsi	disperderò	dispêrso
dispêrgere	dispêrgo		dispergerò	
dissuadêre	dissuâdo	dissuâsi	dissuaderò	dissuâso
distînguere	distînguo	distînsi	distinguerò	distînto
divîdere	divîdo	divîsi	dividerò	divîso
dolêre	dôlgo	dôlsi	dorrò	dolûto
dovêre	dêvo, dêbbo	dovê(tt)i	dovrò	dovûto
emêrgere	emêrgo	emêrsi	emergerò	emêrso
êmpî(e)re	êmpio	empîi	empi(e)rò	empî(û)to
erîgere	erîgo	erêssi	erigerò	erêtto
esclûdere	esclûdo	esclûsi	escluderò	esclûso
espêllere	espêllo	espûlsi	espellerò	espûlso
esprîmere	esprîmo	esprêssi	esprimerò	esprêsso
estînguere	estînguo	estînsi	estinguerò	estînto
evâdere	evâdo	evâsi	evaderò	evâso
fâre	fâccio, fo	fêci	farò	fâtto
fêndere	fêndo	fendêi (fêssi)	fenderò	fêsso
fîggere	fîggo	fîssi	figgerò	fîtto
fôndere	fôndo	fûsi	fonderò	fûso
frângere	frângo	frânsi	frangerò	frânto
frîggere	frîggo	frîssi	friggerò	frîtto
giacêre	giâccio	giâcqui	giacerò	giaciûto
giûngere	giûngo	giûnsi	giungerò	giûnto
illûdere	illûdo	illûsî	illuderò	illûso
immêrgere	immêrgo	immêrsi	immergerò	immêrso
imprîmere	imprîmo	imprêssi	imprimerò	imprêsso
incîdere	incîdo	incîsi	inciderò	incîso
incûtere	incûto	incûssi	incuterò	incûsso
indûrre	indûco	indûssi	indurrò	indôtto
inflîggere	inflîggo	inflîssi	infliggerò	inflîtto
influîre	influîsco	influîi	influirò	influîto
insîstere	insîsto	insistê(tt)i	insisterò	insistîto
introdûrre	introdûco	introdûssi	introdurrò	introdôtto
invâdere	invâdo	invâsi	invaderò	invâso
istruîre	istruîsco	istruîi	istruirò	istruîto
lêdere	lêdo	lêsi	lederò	lêso
lêggere	lêggo	lêssi	leggerò	lêtto
mêscere	mêsco	mescêi	mescerò	mesciûto
mêttere	mêtto	mîsi	metterò	mêsso
môrdere	môrdo	môrsi	morderò	môrso

morîre	muôio	morîi	morirò	môrto
mûngere	mûngo	mûnsi	mungerò	mûnto
muôvere	muôvo	môssi	moverò	môsso
nâscere	nâsco	nâcqui	nascerò	nâto
nascôndere	nascôndo	nascôsi	nasconderò	nascôsto
(neglîgere)	(neglîgo)	neglêssi	(negligerò)	neglêtto
nuôcere	n(u)ôccio	nôcqui	nocerò	nociûto
offêndere	offêndo	offêsi	offenderò	offêso
offrîre	ôffro	offêrsi, offrîi	offrirò	offêrto
opprîmere	opprîmo	opprêssi	opprimerò	opprêsso
parêre	pâio	pârvi	parrò	pârso
percuôtere	percuôto	percôssi	percoterò	percôsso
pêrdere	pêrdo	perdêi, pêrsi	perderò	perdûto
persîstere	persîsto	persistêtti	persisterò	persistîto
piacêre	piâccio	piâcqui	piacerò	piaciûto
piângere	piângo	piânsi	piangerò	piânto
pîngere	pîngo	pînsi	pingerò	pînto
pûngere	pûngo	pûnsi	pungerò	pûnto
piôvere	piôve	piôvve	pioverà	piovûto
pôrgere	pôrgo	pôrsi	porgerò	pôrto
pôrre	pongo	pôsi	porrò	pôsto
possedêre	possiêdo	possedê(tt)i	possederò	possedûto
potêre	pôsso	potêi	potrò	potûto
predilîgere	predilîgo	predilêssi	prediligerò	predilêtto
prêmere	prêmo	premêtti	premerò	premûto
prêndere	prêndo	prêsi	prenderò	prêso
presûmere	presûmo	presûnsi	presumerò	presûnto
prodûrre	prodûco	prodûssi	produrrò	prodôtto
protêggere	protêggo	protêssi	proteggerò	protêtto
râdere	râdo	râsi	raderò	râso
recîdere	recîdo	recîsi	reciderò	recîso
redîmere	redîmo	redênsi	redimerò	redênto
rêggere	rêggo	rêssi	reggerò	rêtto
rêndere	rêndo	rêsi	renderò	rêso
reprîmere	reprîmo	reprêssi	reprimerò	reprêsso
resîstere	resîsto	resistê(tt)i	resisterò	resistîto
rîdere	rîdo	rîsi	riderò	rîso
ridûrre	ridûco	ridûssi	ridurrò	ridôtto
riflêttere	riflêtto	riflettêi	rifletterò	riflettûto
rimanêre	rimângo	rimâsi	rimarrò	rimâsto
rispôndere	rispôndo	rispôsi	risponderò	rispôsto
rôdere	rôdo	rôsi	roderò	rôso
rômpere	rômpo	rûppi	romperò	rôtto
salîre	sâlgo	salîi	salirò	salîto
sapêre	so	sêppi	saprò	sapûto
scadêre	scâdo	scâddi	scadrò	scadûto
scêgliere	scêlgo	scêlsi	sceglierò	scêlto
scêndere	scêndo	scêsi	scenderò	scêso

sciôgliere	sciôlgo	sciôlsi	sciogliero	sciôlto
scôrgere	scôrgo	scôrsi	scorgerò	scôrto
scrîvere	scrîvo	scrîssi	scriverò	scrîtto
scuôtere	scuôto	scôssi	scoterò	scôsso
sedêre	sêggo, siêdo	sedêtti, -êi	sederò	sedûto
sedûrre	sedûco	sedûssi	sedurrò	sedôtto
seppellîre	seppellîsco	seppellîi [si	seppellirò	sepôlto
soffrîre	sôffro	soffrîi, soffêr-	soffrirò	soffêrto
solêre	sôlgo, sôglio	fûi sôlito	sarò sôlito	sôlito
sommêrgere	sommêrgo	sommêrsi	sommergerò	sommêrso
sopprîmere	sopprîmo	sopprêssi	sopprimerò	sopprêsso
sôrgere	sôrgo	sôrsi	sorgerò	sôrto
sospêndere	sospêndo	sospêsi	sospenderò	sospêso
spândere	spândo	} spârsi	spanderò	} spârso
spârgere	spârgo		spargerò	
sparîre	sparîsco	sparîi	sparirò	sparîto
spêgnere	spêngo	spênsi	spegnerò	spênto
spêndere	spêndo	spêsi	spenderò	spêso
stâre	sto	stêtti	starò	stâto
strîngere	strîngo	strînsi	stringerò	strêtto
strûggere	strûggo	strûssi	struggerò	strûtto
sussîstere	sussisto	sussistêtti	sussisterò	sussistîto
svêllere	svêllo, svêlgo	svêlsi	svellerò	svêlto
tacêre	tâc(c)io	tâcqui	tacerò	taciûto
têndere	têndo	têsi	tenderò	têso
tenêre	têngo	tênni	terrò	tenûto
têrgere	têrgo	têrsi	tergerò	têrso
tîngere [re.	tîngo	tînsi	tingerò	tînto
tôgliere, tôr-	tôlgo	tôlsi	toglierò	tôlto
tôrcere	tôrco	tôrsi	torcerò	tôrto
tradûrre	tradûco	tradûssi	tradurrò	tradôtto
trârre	trâggo	trâssi	trarrò	trâtto
uccîdere	uccîdo	uccîsi	ucciderò	uccîso
udîre	ôdo	udîi	udirò	udîto
ûngere	ûngo	ûnsi	ungerò	ûnto
uscîre	êsco	uscîi	uscirò	uscîto
valêre	vâlgo	vâlsi	varrò	vâlso
vedêre	vêdo, vêggo	vîdi	vedrò	vedûto
venîre	vêngo	vênni	verrò	venûto
vilipêndere	vilipêndo	vilipêsi	vilipenderò	vilipêso
vîncere	vînco	vînsi	vincerò	vînto
vîvere	vîvo	vîssi	vivrò	vissûto
volêre	vôglio	vôlli	vorrò	volûto
vôlgere	vôlgo	vôlsi	volgerò	vôlto

SPIEGAZIONE DEI SEGNI E DELLE ABBREVIATURE

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΠΩΝ

Voce ecclesiastica	†	Ἐκκλησιαστικὴ λέξις.
Vedi ciò che segue	⟶	Ἴδε τὰ ἑξῆς.
Altro significato o tipo grammaticale	‖	Ἄλλη σημασία ἢ γραμματικὸς τύπος.
Ripetizione della parola o di alcune lettere	— -	Ἐπανάληψις τῆς λέξεως ἢ ἐνίων γραμμάτων.
Equivalenza	=	Ἰσοδυναμία.
Parola popolare o inelegante	* ( )	Λέξις δημώδης ἢ ἄκομψος.
Aoristo	*a.*	Ἀόριστος.
Accusativo	*acc.*	Αἰτιατική.
Aggettivo	*agg.*	Ἐπίθετον.
Agricoltura	*agr.*	Γεωργία.
Anatomia	*anat.*	Ἀνατομία.
Architettura	*arch.*	Τεκτονική.
Aritmetica	*aritm.*	Ἀριθμητική.
Articolo	*art.*	Ἄρθρον.
Astratto, -ttamente	*astr.*	Ἀφηρημένος, -ένως.
Astronomia, -mico	*astron.*	Ἀστρονομία, -μικός.
Attivo, transitivo, -vamente	*att.*	Ἐνεργητικόν (ῥῆμα), -κῶς.
Avverbio, -ialmente	*avv.*	Ἐπίρρημα, -ματικῶς.
Parola bassa	*b.*	Λέξις χυδαία.
Barbarismo	*barb.*	Ξενισμός.
Botanica	*bot.*	Βοτανική.
Chimica	*chim.*	Χημεία.
Come sopra	*c. s.*	Ὡς ἀνωτέρω.
Comune, -nemente	*cm.*	Συνήθης, -ήθως.
Commercio	*comm.*	Ἐμπόριον.
Comparativo	*comp.*	Συγκριτικόν.
Congiunzione	*cong.*	Σύνδεσμος.
Dativo	*dat.*	Δοτική.
Derivato, -i	*der.*	Λέξις, -εις παραγομένη, -αι.
Diminutivo	*dim.*	Ὑποκοριστικόν.
Eccetera	*ecc.*	Καὶ τὰ λοιπά.
Femminile	*f.*	Θηλυκόν.
Figuratamente, per metafora	*fig.*	Τροπικῶς, μεταφορικῶς.
Fisica	*fis.*	Φυσική.
Futuro	*fut.*	Μέλλων.
Genitivo	*gen.*	Γενική.

Grammatica, -ale, -almente	*gr.*	Γραμματική, -κός, -κῶς.
Impersonale	*imps.*	Τριτοπρόσωπον.
Interiezione	*inter.*	Ἐπιφώνημα.
Interrogativo, -vamente	*interr.*	Ἐρωτηματικός, -κῶς.
Invariabile	*inv.*	Ἄκλιτος.
Pesce, ittiologia	*itt.*	Ἰχθύς, ἰχθυολογία.
Legge, legale	*leg.*	Νομικὴ λέξις.
Maschile	*m.*	Ἀρσενικόν.
Marineria	*mar.*	Ναυτική.
Matematica	*mat.*	Μαθηματική.
Medio (verbo)	*med.*	Μέσον (ῥῆμα).
Medicina	*medc.*	Ἰατρική.
Militare, milizia	*mil.*	Στρατιωτικὴ λέξις.
Mineralogia	*min.*	Ὀρυκτολογία.
Mitologia, -gico	*mit.*	Μυθολογία, -γικός.
Maschile e femminile	*m.f.*	Κοινοῦ γένους, διγενής.
Musica	*mus.*	Μουσική.
Neutro, -tralmente, intransitivo, -vamente	*n.*	Γένος οὐδέτερον, -τέρως, ἀμετάβατον (ῥῆμα), -βάτως.
Neologismo	*neol.*	Νεολογία.
Numero, -rale	*num.*	Ἀριθμός.
Participio	*part.*	Μετοχή.
Passivo, -vamente	*pass.*	Παθητικός, -κῶς.
Per esempio	*p. es.*	Παραδείγματος χάριν.
Perfetto	*pf.*	Παρακείμενος.
(Nel) plurale	*pl.*	(Ἀριθμὸς) πληθυντικός, -κῶς.
Poetico, -camente	*poet.*	Ποιητικός, -κῶς.
(In senso) proprio	*pr.*	Κυρίως.
Preposizione	*prep.*	Πρόθεσις.
Presente	*pres.*	Ἐνεστώς.
Pronome, -minalmente	*pron.*	Ἀντωνυμία, -ικῶς.
Proverbio	*prov.*	Παροιμία.
Qualche cosa	*qcc.*	Τί.
Qualcheduno	*qcd.*	Τίς.
Riflessivo	*rif.*	Αὐτοπαθής.
Sostantivo, -vamente	*s.*	Οὐσιαστικόν, -κῶς.
(Nel) singolare	*sing.*	Ἑνικόν, -κῶς.
Sottinteso	*sott.*	Ὑπάκουος, -ούεται.
Specialmente	*sp.*	Ἐξαιρέτως.
Superlativo	*sup.*	Ὑπερθετικόν.
Vedi	*v.*	Ἴδε.
Verbo	*vb.*	Ῥῆμα.
Vocativo	*voc.*	Κλητική.
Voce teatrale	*t.*	Θεατρικὴ λέξις.
Zoologia	*zool.*	Ζωολογία.

DIZIONARIO
ITALIANO-NEOELLENICO

A

A, **a**, *prep.* = *dat.*, (εἰς *acc.*) || *stâto,* ἐν, (εἰς); *môto* εἰς; *vicinánza*, ἐπί, παρά; *direziône,* πρός || all' A. R. del Prîncipe N., τῇ Αὐτοῦ Βασιλικῇ Ὑψηλότητι τῷ Πρίγκιπι N.; al Sig. N., vîa d'Ermês, (ad) Atêne, πρὸς τὸν Κ(ύριον) N., (κατὰ) τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, (εἰς) Ἀθήνας || viêni a me, ἐλθὲ πλησίον μου || ad oriênte, πρὸς ἀνατολάς || *mêzzo, dat. o* μετά (μέ): fâr a mâno, ἐργάζομαι (ἰδίαις) χερσίν || *têmpo:* al mîo têmpo, κατ' ἐμέ, ἐπ' ἐμοῦ; âlle tre, εἰς τὰς τρεῖς; cîrca âlla stêssa ôra, περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν; a tre mêsi dâta, *comm.*, μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ σήμερον; a diêci giôrni vîsta, μετὰ δέκα ἡμέρας (ἀπὸ) τῆς ἐμφανίσεως || *distrib.:* a dûe a dûe, ἀνὰ *o* κατὰ δύο || *conformità*, κατὰ *con l' acc.*, ἐπὶ *col gen.*: fâr a sênno d'alcûno, πράττω κατὰ τὴν θέλησίν τινος; âll' italiâna, κατὰ τὸν ἰταλικὸν τρόπον, ἰταλικῶς, ἰταλιστί || *fîne, v.* per *ecc.:* a ciò, εἰς τοῦτο; a dîr il vêro, ὡς ἀληθῶς εἰπεῖν || *prêzzo:* ad âlto prêzzo, πολλοῦ, ἐπὶ πολλῷ, ἀντὶ μεγάλης τιμῆς; a diêci drâmme, δύο δραχμῶν, πρὸς δέκα δραχμάς || *v.* con: câsa a dûe piâni, οἰκία μὲ δύο πατώματα, οἰκία διώροφος ο δίστεγος; câmpo seminâto a grâno, ἀγρὸς ἐσπαρμένος ἐκ σίτου || *v.* da: fâcile a lêggersi, εὐανάγνωστος || imparâr a lêggere, μανθάνω ἀναγινώσκειν *o* τὴν ἀνάγνωσιν || da câpo a piêdi, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν; fîno a quândo? ἕως πότε; || *in môdi avverbiâli*, *v. vôce principâle:* a vîta, διὰ βίου; a tôrto, ἀδίκως; a cavâllo ἐφ' ἵππου; a piedi, πεζῇ.

âbaco, *m.*, ἄβαξ || *v.* âbbaco.

abadîa; -bazîa, *v.* abbadîa.

âbâvo, *m.*, τρίπαππος, ἐπίπαππος, (προπάππους) || *v.* antenâto.

abâte, *m.*, ἡγούμενος, ἀββᾶς, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης || κληρικός, ἱερεύς, (καλόγερος, παππᾶς).

abbacchiâre, ῥαβδίζω, τύπτω, (καταιβάζω), διὰ τῆς ῥάβδου.

abbacchiatûra, *f.*, (δένδρου) ῥάβδισμός, -ισμα; κτύπημα.

abbacinamênto, *m.*, θάμβωσις, θάμβος, θάμπωμα; τύφλωσις || ζάλη, σκοτοδινίασις || πλάνη.

abbacinâre; ἐκθαμβῶ, θαμβόνω, περιαστράπτω; τυφλῶ, ἀμαυρῶ, σκοτίζω || (ἐξ)ἀπατῶ, (ἀπο)πλανῶ (ξιππάζω).

abbacinâto, -a, ἔκθαμβος, θαμβωμένος, τετυφλωμένος, ἠμαυρωμένος, ἐσκοτισμένος.

âbbaco, *m.*, πίναξ, ἀβάκιον; ἀριθμετική.
abbadâre, *v.* badâre.
abbadêssa, *f.*, ἡγουμένη, (-ένισσα), ἀρχιμανδρῖτις || ἱέρεια, (καλογραῖα, παππαδιά.)
abbadîa, *f.*, μονή, μοναστήριον || [ἀββατεία.
abbagliamênto, *v.* abbacinamênto.
abbagliânte, σκοτίζων, περιλαμπής, περίλαμπρος, περιαυγής || ἐξαίσιος, θαυμάσιος, ἔξοχος.
abbagliâre, ἐκθαμβῶ, θαμβόνω, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτίζω || (ἀπο)πλανῶ; ἐκπλήττω.
abbâglio, *m.*, (ἐπι)σκοτισμός, -ισις; λάθος, ἀστοχία, σφάλμα, πλάνη.
abbaiamênto, *m.*, ὑλαγή, -γμός, (γαύγισμα).
abbaiâre, ὑλακτῶ, (γαυγίζω) || κακολογῶ, καταλαλῶ || — diêtro a *qcd.*, ὑλακτῶ τινα.
abbaiatôre, -trîce, ὑλάκτης, -τητής, ὑλακόμωρος, (γαυγισιάρης) || κράκτης, (φωνακλᾶς) || κακολόγος.
abbaîno, *m.*, στεγόθυρον, φεγγίτης.
abbandonâre, (ἐγ)καταλείπω, παραιτῶ, ἐκχωρῶ; παραδίδω, (εἰς τὴν διάθεσιν ἄλλων) || -rsi, ἐγκαταλείπομαι, παραδίδομαι, ἀφοσιοῦμαι εἴς τι: *v.* scoraggiârsi.
abbandôno, *m.*, ἐγκατάλειψις, παραίτησις, παρα-(ἐκ)χώρησις; ἄφεσις || ἀφέλεια, ῥαστώνη, ἀμέλεια, ἀφροντισία || *v.* abbattimênto.
abbarbagliâre, *v.* abbagliâre.
abbarbicârsi, ῥιζοῦμαι, ῥιζοβολῶ || περιελίσσομαι, περιπλέκομαι, προσκολλῶμαι, προσηλοῦμαι.
abbarrâre, *v.* sbarrâre.
abbaruffamênto, *m.*, ἀταξία, σύγχυσις, σύγκρουσις, ταραχή; *v.* barûffa.
abbaruffâre, ἀτακτῶ, συγχέω, θορυβοποιῶ || -rsi, *v.* azzuffârsi.
abbassamênto, *m.*, καταβιβασμός, (καταίβασις), ἐλάττωσις, μείωσις, ἔκ-(κατά)πτωσις, χαμήλωσις, -ωμα || ταπείνωσις, ἐξευτελισμός.
abbassâre, καταβιβάζω, (καταιβάζω), ἐλαττῶ, μειῶ, χαμηλῶ, (-όνω) || ὑποβιβάζω, ταπεινῶ, ἐξευτελίζω; *v.* umiliâre.
abbâsso, *v.* giù.
abbastânza, *avv.*, (ἐπ)ἀρκούντως, ἐπαρκῶς, (ἀρκετά), ἱκανῶς (-νά).
abbâte, *v.* abâte.
abbâttere, καταβάλλω, καταρρίπτω, κρημνίζω, ἀνατρέπω, κατεδαφίζω, ἀφαιρῶ || ἐξασθενίζω, ἐλαττῶ τὰς δυνάμεις || *di álberi*, τέμνω, κόπτω || *v.* atterrâre || -rsi, *v.* scoraggiârsi; imbâttersi.
abbattimênto, *m.*, κατάρριψις, κρήμνησις, ἀνατροπή, καταστροφή || ἀσθένωσις, χαύνωσις, -νότης, κατάπτωσις δυνάμεων; βαρυθυμία, ἀ-
abbazîa, *v.* abbadîa. [θυμία.
abbaziâle, ἡγουμενικός, κοινοβιακός, μοναστηριακός.
abbecedârio, *v.* abec-.
abbellimênto, *m.*, καλλωπισμός, ἐπικάλλυνσις, ἐπικόσμησις, ἐξωραϊσμός, -άϊσις, -άϊσμα; κόσμημα, ἀγλάϊσμα || στολίδια.
abbellîre, καλλωπίζω, (ἐπι)καλλύνω, εὐμορφαίνω, (ἐξ)ὡραΐζω; κοσμῶ, στολίζω, ἀγλαΐζω, (πλουμίζω) || διαποικίλλω.
abbellitôre, -trîce, (ἐγ)καλλωπιστής, καλλυντήρ, ὡραϊστής, κοσμητής.
abbenchè, *v.* benchè.
abbeverâre, ποτίζω || *fig.*, πληρῶ.
abbeveratôio, *m.*, ποτηστήριον, ποτίστρα, (γοῦρνα).
abbicì, *m.*, ἀλφάβητον; *v.* abecedârio || non sa l'—, δὲν ἠξεύρει οὐδὲ τὸ ἄλφα, εἶναι ἀναλφάβητος.
abbiêtto *e der.*, *v.* abiêtto *ecc.*
abbigliamênto, *m.*, ἔνδυμα, -υσις, στολή, ἱματισμός; καλλωπισμός.
abbigliâre, (ἐπ)ἐνδύω, στολίζω, καλλωπίζω; *v.* ornâre.
abbigliatôre, -trîce, ἐνδυτής, ἀμφιεστής, κοσμητής.
abbinâre, *v.* accoppiâre.
abbindolâre, ἐξελίσσω, ἀναπηνίζω (τυλιγαδιάζω) || *fig.*, ἀπατῶ.
abbisognâre, *v.* bis-.
abbiûra *ecc.*, *v.* abiur-.
abboccamênto, *m.*, συνομιλία, ἀν-

τάμωσις, συνά(πά)ντησις, συνέντευξις.

abboccâre, δάκνω; *v.* imbocc- || -rsi. συνομιλῶ, (ἀνταμόνομαι), συνδιαλέγομαι, ἐντυγχάνω.

abboccâto, -a, ἡδύς, εὔγεστος. [stâre.

ab(b)ominâre *ecc.*, *v.* esecrâre, dete-

abbonacciâre, *v.* rabbon-, calmâre.

abbonamênto, *m.*, παραδοχὴ (λογαριασμοῦ κτλ.) || συνδρομή.

abbonâre, ἀναγνωρίζω *o* ἀποδέχομαι λογαριασμόν, χρέος, μερίδα || *v.* scontâre || ἐγγράφω συνδρομητήν, καταγράφω εἰς συνδρομήν || -rsi, γί(γ)νομαι →

abbonâto, -a, συνδρομητής.

ab(b)ondânte, *m. f.*, ἄφθονος, δαψιλής, περισσός.

ab(b)ondantemênte, *avv.*, ἀφθόνως, δαψιλῶς, περισσῶς, (μπόλικα).

ab(b)ondânza, *f.*, ἀφθονία, δαψίλεια, περισσεία; εὐφορία.

ab(b)ondâre, ἀφθονῶ, περισσεύω, εὐπορῶ, πλεονάζω, πλήθω, γέμω, ἔχω *c. s.*

abbonîre, *v.* rabbonîre. [stêvole.

***abbordâbile**, *v.* accessîbile; acco-

abbôrd(âggi)o, *m.*, ὠθισμός, πρόσ-(σύγ)κρουσις πλοίων || εἰσπήδησις, ἔφοδος, ἐπαραγμός || **v.* approdo || **uômo* di fâcile abbôrdo, *v.* accostêvole.

abbordâre, προσκρούω *o* ἐπαράσσω, (-άζω,) εἰς πλοῖον || **v.* approdâre; accostâre.

abborracciamênto, *m.*, ἀτελὴς ἐργασία; αὐτοσχεδιασμός, κακοσχέδιον, κυκεών.

abborracciâre, (συν)ἀθροίζω γνάφαλα; γεμίζω ἐκ γναφάλων || *cm. fig.*. κακοσχεδιάζω, κακοτεχνῶ, ταχυκακοεργῶ; γράφω ἀμελῶς *o* ἀπειροκάλως.

abborracciatôre, -trîce, αὐτοσχεδιαστής, κακότεχνος, ἀδόκιμος τεχνίτης, ἀδέξιος συγγραφεύς.

ab(b)orrîre, *v.* detestâre; rifuggîre.

abbottonâre, (ἐγ)κομβῶ, -όνω, (κουμβόνω, -μπόνω), (ἐμ)πορπῶ, (θηλυκόνω).

abbottonatûra, *f.*, κομβία καὶ κόμβιοδόχαι; σειρὰ κομβίων.

abbozzâre, σχεδιάζω, ὑπο-(δια)τυπῶ, σκιαγραφῶ || *mar.*, στερεῶ.

abbôzzo, *m.*, σχέδιον, ὑποτύπωσις, (προ)σχεδίασμα, σχεδιογράφημα.

abbrâcci(amênt)o, *m.*, ἀσπασμός, ἐναγκαλισμός, (ἀγκάλιασμα); φίλημα; περίπτυξις.

abbracciâre, ἀσπάζομαι, ἐναγκαλίζομαι, (ἀγκαλιάζω), ἐνστερνίζομαι, περιπτύσσομαι; φιλῶ || *fig.*, περιλαμβάνω, περικυκλῶ; περιέχω; ἐκλέγω, παραδέχομαι.

abbrancâre, *v.* afferrâre.

abbreviamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, βράχυνσις, (κόντημα), ἐπιτομή, σύνοψις.

abbreviâre, βραχύνω, (κονταίνω), (μικραίνω, (σ)μικρύνω), ἐπι-(συν)τέμνω, ἐλαττῶ, περιορίζω.

abbreviatamênte, *avv.*, συγκοπικῶς, βραχέως, ἐν βραχυλογίᾳ, (εἰς κοντολογίαν), συντόμως.

abbreviatîvo, -a, συγκοπικός, βραχυντικός, ἐπιτομικός.

abbreviazîône, *f.*, συγκοπὴ (λέξεως), λέξις συγκεκομμένη; σύντμησις,

abbrîvo, *m.*, *mar.*, ὁρμή. [ὑφαίρεσις.

abbrividîre, *v.* rabbr-.

abbronzâre; -zîre, χαλκοχροΐζω || (ἐπι)καίω, (περι)φλέγω; *v.* abbru-

abbruciâre, *v.* bruc-. [nâre.

abbrunâre; -nîre, ἐπισκοτίζω, μελαίνω, -ανῶ, ἀμαυρῶ || -rsi, πενθηφορῶ.

abbrustolîre, φλογίζω, ξηραίνω, καψαλίζω; φρύγω, (καβουρδίζω); περιφλέγω (ὀρνίθια), (τσουδίζω).

abbrutimênto, *m.*, ἀποκτήνωσις, ἠλιθίωσις; ἀναισθησία.

abbrutîre, ἀποκτηνῶ, ἀποζωῶ, ἠλιθιῶ, (μπουνταλιάζω, ξεκουτιαί-

abbruttîre, *v.* imbrutt-. [νω).

abbuiâre, *v.* oscurâre. [to.

abbuôno, *m.*, *v.* approvazîône; scôn-

abburattâre, κρησερίζω, (κνησαρίζω), (δια)σήθω, κοσκινίζω || -rsi, παραφέρομαι || *v.* malmenâre; raggirâre.

abdicâre, παραιτοῦμαι (τῆς ἀρχῆς), παραιτῶ (τὸν θρόνον), παρατίθεμαι τὴν βασιλείαν.
abdicaziône, *f.*, παραίτησις, κατά[(ἀπό)θεσις.
abecedârio, *m.*, ἀλφαβητάριον.
aberraziône, *f.*, *astr.*, ἀκτινοσκεδασμός; ἀποπλάνησις (τῶν ἀστέρων *e* τοῦ νοῦ); *fig.*, παραλογισμός.
abetâia; -tîna, *f.*, δάσος ἐλατῶν, φυτεία ἐξ ἐλατῶν.
abête, *m.*, ἐλάτη.
abiettamênte, *avv.*, εὐτελῶς, φαύ[λως.
abiettêzza, *f.*, εὐτέλεια, ἀγένεια, φαυλότης, ἀνανδρία; ἐξευτελισμός, ταπείνωσις.
abiêtto, -a, εὐτελής, ἀπόρριπτος, οὐτιδανός, φαῦλος, χαμερπής; τα[πεινός.
abieziône, *f.*, *v.* abiettêzza.
abigeâto, *m.*, ζωοκλοπή.
âbile, *m.f.*, ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος, δεινός.
abilità, *f.*, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, [ἐπιδεξιότης.
abilitâre, καθίστημι *o* ἀναδεικνύω ἱκανόν *o* ἐνήλικα.
abilitaziône, *f.*, ἀνάδειξις ἱκανότης.
abilmênte, *avv.*, ἐπιτηδείως, ἐπιδεξίως, ἐμπείρως.
abîsso, *m.*, ἄβυσσος, βάραθρον.
abitâbile, *m.f.*, (κατ)οἰκήσιμος.
abitânte, *m.f.*, κάτοικος, οἰκητής.
abitâre, (κατ-ἐν)οἰκῶ.
abitatôre, -trîce, οἰκήτωρ, κάτοικος.
abitaziône, *f.*, *v.* câsa, dimôra.
âbito, *m.*, ἱμάτιον, ἔνδυμα, ἐσθής, φόρεμα || *di cerimônia, frâc*, *φράκος, *βελάδα; *chiûso*, ἐπιγονατίς, (ῥεδεγκότα) || *v.* abitûdine.
abituâle, *m.f.*, συνήθης.
abitualmênte, *avv.*, συνήθως, κατὰ τὸ εἰωθός, καθ' ἕξιν.
abituâre, (συν)ἐθίζω.
abituâto, -a, (συν)εἰθισμένος.
abitûdine, *f.*, συνήθεια, (-ήθι), ἕξις.
abitûro, *m.*, οἰκίσκος, καλύβη, ῥυπαρὸν οἴκημα.
ablatîvo, *m.*, ἀφαιρετικὴ (πτῶσις).
abluziône, *f.*, ἀπόλουσις, ἀπόνιψις, χειρονιψία; (ἐξ)ἁγνισμός, καθαρισμός.
abnegaziône, *f.*, ἀπάρνησις, στέ[ρησις.
abolîbile, *m.f.*, ἀκυρώσιμος, εὐκατάργητος.
abolîre, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, καταργῶ, καταλύω, βάλλω εἰς ἀχρηστίαν.
aboliziône, *f.*, ἀκύρωσις, ἀναίρησις, κατάργησις.
aborîgeno, -a, αὐτόχθων.
abortîre, ἐκτιτρώσκω, ἐξαμβλῶ, ἀποβάλλω (τὸ ἔμβρυον), τίκτω ἀκαίρως || *fig.*, ἀποτυγχάνω.
abortîvo, -a, ἐκτρωματικός.
abôrto, *m.*, ἔκτρωσις, ἐξάμβλωσις, ἀποβολὴ (τοῦ ἐμβρύου); ἔκτρωμα, ἐξάμβλωμα, ἀπόβαλμα.
abrogâre, (νόμον) ἀκυρῶ, καταλύω; *v.* abolîre *ecc.*
abrôstine; -o, *m.*, *v.* lambrûsca.
abrôtano; -tine, *m.*, *bot.*, ἀβρότονον.
abrûpto (ex —), *avv.*, ἐξ ἀπροόπτου, ἀπροόπτως.
âbside, *f.*, ἁψίς || *astron.*, προσή[λιον *e* ἀφήλιον.
abusâre, καταχρῶμαι, κακομεταχειρίζομαι.
abusîvo, -a, καταχρηστικός.
abûso, *m.*, κατάχρησις.
abuzzâgo, *m.*, *zool.*, κίρκος.
acâcia, *f.*, ἀκακία, γαζία.
acaiù, *m.*, ἀνακάρδιον, (μαόνι).
acânto, *m.*, ἄκανθα; -ος.
âcaro, *m.*, ἄκαρι.
acâule, *m.f.*, ἄκαυλος.
ac(c)adêmia, *f.*, ἀκαδημία.
ac(c)adêmico, -a, ἀκαδημαϊκός, -μι(α)[τυγχάνω.
accadêre, συμβαίνω, συμπίπτω,
accagionâre, *v.* incolpâre.
accagliâre, (συμ)πηγνύω, -υμι, πήγω, (πήζω), συμπυκνῶ, τυρῶ.
accalappiâre, *pr. e fig.*, παγιδεύω, συλλαμβάνω διὰ παγίδος || *fig.*, ἀπατῶ, φενακίζω.
accaldâre; -lorâre, *v.* riscaldâre.
accampamênto, *m.*, στρατοπέδευσις, -τόπεδον, κατασκήνωσις.
accampâre, στρατοπεδεύω, κατασκηνῶ || **fig.*, *v.* allegâre.
accanimênto, *m.*, μανιώδης ὁρμή, [λύσσα.
accanîre, (δι)ἐρεθίζω, παροξύνω, παροργίζω || -rsi intôrno a *qcc.*, λυσσιάζω διά, ἀκρατῶς (κατακέφαλα) δίδομαι εἰς.

accanîto, -a, ὠργισμένος, ἐμμανής, λυσσώδης, θυμοειδής.
accânto, *avv. e prep.*, πλησίον, ἐγγύς, παρά, *v.* prêsso.
***accantonâre,** *v.* acquartierâre.
accaparrâre, ἀρραβωνίζω, (καπαριάζω, -ράρω) || *v.* incettâre; acquistâre.
accapigliârsi, συμπλέκομαι μετά τινος, ἔρχομαι εἰς χεῖρας, (πιάνομαι ἀπὸ τὰ μαλλιά, γίνομαι μαλλιὰ κουβάρια).
accappatôio, *m., da pettinârsi,* κτενισματοφόριον, (χτενισματοφόρι) || *da bágno.* λουτροχιτών, (πεστεμάλι) || *vêste da cámera,* ἐφεστρίς, περιβόλαιον.
accapponâre, ἀλέκτορα ἐκτέμνω, μεταποιῶ εἰς κάπωνα, εὐνουχίζω || -ârsi, *délla pélle, v.* rabbrividîre.
accarezzâre, θωπεύω, (χαδεύω) || φιλοφρονοῦμαι; κολακεύω || ποθῶ,
accarezzêvole, *v.* carezz-. [ἐπιδιώκω.
accartocciâre, φακελλ(οποι)ῶ, (κάμνω μπόγον); συσπειρῶ, ἐντυλίσσω, (κουλλουριάζω).
accasamênto, *m.*, ἐγ-(ἀπο)κατάστασις, συνοικέσιον; ὑπανδρεία; γάμος.
accasâre, ἐγ-(ἀπο)καθιστάνω, νυμφεύω, ὑπανδρεύω || δωματῶ, (σπιτόνω).
accasciamênto, *m.*, καταπόνησις, ἀδυναμία, ἀθυμία, ἐξασθένησις.
accasciâre, ἀποκάμνω, ἐκλύω, ἐξασθενίζω.
accasermâre, *v.* acquartierâre.
accatarrâre, καταρροϊ(ά)ζομαι, ῥευματίζομαι. [πυκνῶ || *v.* catastâre.
accatastâre, συσ-(ἐπι)σωρεύω, συμ-
accattabrîghe, *m.f.*, φίλερις, φιλόνεικος, στρεψοδίκης.
accattâre, ἐπαιτῶ, (ζητιανεύω); δανείζομαι || ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω.
accattonâggio, *m.*, ἐπαιτεία (ζητιαν(ε)ιά). [πένης, (ζητιάνος).
accattône, *m.*, ἐπαίτης, πτωχός,
accavallâre, ἐπιφορτίζω, ἐπιτίθημι, ὑπερβάλλω, ἐπισωρεύω.
accecamênto, *m.*, τύφλωσις, -λότης, (στραβομάδα) || ἀπάτη, ἀπεριοκεψία. [θαμβῶ, ἐκπλήττω.
accecâre, τυφλῶ, (στραβόνω) || *fig.*,
accêdere, *v.* accostârsi. [ὀδοῦσιν).
acceffâre, δάκνω, ἁναρπάζω (τοῖς
acceleramênto, *m.*, ἐπιτάχυνσις, ἐπίσπευσις. [(κατ)ἐπείγω.
accelerâre, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω,
accelerâto, -a, ἐσπευσμένος.
accêndere, ἀνάπτω, -αύω, (-άφτω, -αύγω), φωτίζω, φλογίζω || *fig.*, (ἀνα)φλέγω, θερμαίνω, ἐρεθίζω.
accendîbile, *m. f.*, εὐάναπτος, εὔπρηστος, καύσιμος. [πτρον.
accenditôio, *m.*, παραύστης, πύρα-
accenditôre, **-trîce**, λυχνάπτης, ἀνάπτων.
accennâre, νεύω, ποιῶ σημεῖον; δεικνύω; ὑπαινίττομαι.
accênno, *m.*, νεῦμα, εἰδοποίησις, εἴδησις.
accensiône, *f.*, ἐμπρησμός, ἄναψις.
accênto, *m.*, τόνος, προσῳδία || προφορά, ἔκφρασις || *poet.*, *v.* parôla.
accentrâre, συγκεντρῶ.
accentuâre, τονίζω || *fig.*, ἀνατείνω.
accentuaziône, *f.*, τονισμός.
accerchiamênto, *m.*, περικύκλωσις, περίφραξις.
accerchiâre, περικυκλῶ, (-κυκλόνω), -ζωννύω, -ζώνω, -κλείω, -βάλλω.
accertamênto, *m.*, διαβεβαίωσις.
accertâre, (δια)βεβαιῶ, (-όνω).
accêso, -a, ἀναμμένος, πεπυρωμένος, διακαής || λαμπρός.
accessîbile, *m.f.*, *pr. e fig.*, εὐπρόσιτος, προσιτός, προσβατός || *fig.*, εὐπροσήγορος; εὐαίσθητος.
accêssit, *m.*, *barb.*, δευτερεῖον.
accêsso, *m.*, πρόσοδος, εἴσοδος, προσέλευσις, πλησίασις, προσορμή || *medc.*, εἰσβολή, παροξυσμός, περίοδος.
accessôrio, -a, πρόσθετος, παρεπόμενος, ἐπουσιώδης, δευτερεύων || *s. m.*, προσθήκη, ἐπακολούθημα; σύνεργον.
accêtta, *f.*, πέλεκυς, ἀξίνη, σκέπαρνον, -νίς, (μπαλτᾶς; -ταδάκι, τσεκούρι).

accettâbile, *m. f.*, παρα-(ἀπο)δεκτός, εὐπρόσδεκτος; εὐάρεστος.
accettânte, *m.f.*, ἀποδέκτης (συναλλαγματικῆς).
accettâre, παρα-(ἀπο)δέχομαι || ἐπιδοκιμάζω, συναινῶ.
accettaziône, *f.*, παρα-(ἀπο)δοχή || συναίνεσις.
accêtto, -a, δεκτός, ἀρεστός, εὐάρεστος, προσφιλής.
acceziône, *f.*, προσωποληψία || *gr.*, [σημασία.
acchiappâre, ἁρπάζω, ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ, (τσακόνω).
acchîto, *m.*, πρωτοβολὴ (εἰς τὸν μπιλλιάδρον) || *cm.*, di prîmo —, κατ' ἀρχάς, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, εὐθὺς κατὰ πρῶτον, ἐξ ὑπαρχῆς, ἀμέσως.
âccia, *f.*, λῖνον, (λινάρι), νῆμα, μίτος, κλωστή; στυπεῖον.
acciabattâre, πηλοδομῶ || *fig.*, αὐτοσχεδιάζω *o* κάμνω ἀτελῶς, *v.* abborracciâre.
acciaccâre, *v.* ammaccâre.
acciâcco, *m.*, ἀρρωστία, κακοδιαθεσία, ἀσθένεια || *r.*, *v.* ingiûria.
acciaiâre, χαλυβ(οποι)ῶ.
acciaîno, *m.*, σιδηρὰ ἀκόνη.
acciarîno, -a, χαλυβικός || *s.m.*, πυρεῖον, πυρεκβόλος, (τσακμάκι); λύκος (τοῦ πυροβόλου).
accidentâle, *m.f.*, *v.* accessôrio; casuâle *ecc.* [guâle.
accidentâto, *v.* apoplêtico; *disu-
accidênte, *m.*, συμβάν, συμβεβηκός, σύμβαμα, περίστασις ἀπροσδόκητος, τύχη || συμφορά, δυστύχημα || *medc.*, ἀποπληξία.
accidia, *f.*, ὀκνηρία, ἀκηδία, ἀργία.
accidiôso, -a, ὀκνηρός, ἀκηδής, ἀργός, ῥάθυμος. [πάζω.
accigliârsi, συνοφρυοῦμαι, σκυθρω-
accîngere, *v.* cîngere || -rsi, (προ)ἑτοιμάζομαι, (προ)παρασκευάζομαι,
acciò(cchè), *v.* affinchè. [ἐπιχειρῶ.
acciottolâre, (λιθο)στρώνω, -ννύω, χαλικῶ, (-κόνω).
acciottolâto, -a, λιθόστρωτος || *s. m.*, -τον, -μα, (ντοσεμές).
acciottolîo, *m.*, κλαγγή, κρότος συγκρουομένων κεράμων.
acciuffâre, λαμβάνω ἀπὸ τῆς κόμης; *v.* acchiappâre.
acciûga, *f.*, ἐγκρασίχολος, ἀφύη, (ἀντζόϊα, χαψί).
accivettâre, *v.* scaltrîre; lusingâre.
acclamâre, ἀν-(ἐπ)ευφημῶ, ἐπικροτῶ || *v.* proclamâre *ecc.*
acclamatôre, -trîce, ἀνευφημηστής; ἀναγορεύων.
acclamaziône, *f.*, ἀνευφημία, προσ-(ἐπι)φώνησις || per —, ἄνευ ψηφηφορία, ὁμοφώνως.
***acclim(at)âre**, ἐγκλιματίζω, ἐξοικειῶ μὲ τὸ κλίμα.
acclîno, *v.* inclinâto.
acclîve, *m.f.*, *v.* rîpido.
acclûdere; acchiû-, *v.* inchiû-.
accoccâre, ἐντίθημι τὸ βέλος τῷ τόξῳ || συνενῶ || ῥίπτω || -rla a *qcd.*, ἀπατῶ, καταδολιεύομαι, περιπαίζω τινά.
accoccolârsi, (ἐν)ὀκλάζω, ἀνακάθημαι *o* καθίζω ἀνακούρκουδα; κυρτοῦμαι, κύπτω.
accodâre, στοιχῶ ἵππους κεφαλὴν μὲ οὐράν || -rsi, κατὰ πόδας ἕπομαί τινι, παρέπομαι, παρακολουθῶ.
accogliênza, *f.*, ὑποδοχή, δεξίωσις, φιλοφρόνησις.
accôgliere; -ôrre, ὑποδέχομαι, δεξιοῦμαι, φιλοφρονοῦμαι || *v.* raccôgliere *ecc.* [† κληρικός.
accôlito, *m.*, *pr. e fig.*, ἀκόλουθος;
accollâre, φορτίζω ἐπ' ὤμον; *pr.*, *e fig.*, ἐπιφορτίζω, (-τόνω) || ζευγνύω, ζυγῶ, συζεύγω || ἐπιβάλλω ὑποχρέωσιν, ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω, ἐργολαβῶ.
accollatârio, *m.*, ἀναδοχεύς, ἐργολάβος, κατακυρολήπτωρ.
accôllo, *m.*, ἐπιφόρτωμα || ἐπιδίκασις, κατακύρωσις || προβολὴ *o* ἐξοχὴ οἰκοδομήματος.
accôlta, *f.*, συνάθροισις, συνέλευσις.
accoltellâre, μαχαιρόνω.
accoltellâta; -o, *v.* colt-.
accoltellatôre, -trîce, μονομάχος, μαχαιροβγάλτης, (μαχαιρᾶς).
accomandatârio, *m.*, συνέταιρος ἑτερόρρυθμος, (κομμαντιτάριος).

accomândita, *f.*, ἑτερόρρυθμος ἑταιρία,(κομμαντίτα); (συν)εἰσφορά.
accomand(it)âre, *comm.*, καταβάλλω ἑτερορρύθμως.
accom(m)iatâre, *v.* licenziâre *ecc.*
accomodâbile, εὐσυμβίβαστος, εὐδιόρθωτος, εὐδιάλλακτος.
accomodamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, συμβιβασμός, ἐπιδιόρθωσις, διακόσμησις, ἐπισκευή, διαλλαγή, συμφωνία; *racconciamênto*, διόρθωμα, ἐπισκευή, (σιάσμα, φθειάσιμον); *di un ábito ecc.*, διόρθωμα, ἐπίρραμα, (μπάλ(λ)ωμα); *di ûna cása*, διόρθωμα, (μερεμέτι).
accomodâre, συμβιβάζω, διορθῶ, ἐπισκευάζω, διευθετῶ, φιλιόνω (ταιριάζω, συγυρίζω) || l'accomoderò io pel dî dêlle fêste, θά τὸν συγυρίσω καθὼς πρέπει || *v.* racconciâre.
accompagnamênto, *m.*, συνακολούθησις, -θημα, συνόδευσις, συνοδία || *mus.*, ὑπήχησις.
accompagnâre, συν-(παρ)ακολουθῶ, συνοδεύω, προπέμπω, (ξεπροβοδ(ίζ)ῶ) || συνενῶ || *mus.*, συνᾴδω, συνηχῶ, συμφωνῶ, (ταιριάζω).
accompagnatôre, -trîce, ἀκόλουθος, προπομπός || συν-(προσ)ῳδός, βοηθός. [κοινῇ || -rsi, συνοικειοῦμαι.
accomunâre, κοινὸν ποιῶ, τίθημι
acconciamênte, *avv.*, ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως, κοσμίως, ὀρθῶς; ἐγκαίρως.
acconciâre, *v.* accomodâre. [μοδίως.
accôncio, (in—), *avv.*, ἐγκαίρως, ἁρ-
accondiscêndere, *v.* cond- *e* →
acconsentîre, συναινῶ, ἀποδέχομαι, συγκατανεύω, ὁμολογῶ.
accontentâre, *v.* appagâre.
accônto, *m.*, προσπληρωμὴ εἰς λογαριασμόν, προσλόγισμα.
accoppâre, κτείνω (κτυπῶν κατακέφαλα, διά ῥοπάλου), αὐχενίζω, φωνεύω.
accoppiamênto, *m.*, σύζευξις, βάτευμα; συνένωσις, συνδυασμός.
accoppiâre, συζευγνύω, (ζευγαρόνω), βατεύω, συνενῶ, συνδυάζω.
accorâre, *v.* addolorâre.
accorciâre, *v.* abbreviâre.
accordâbile, *m. f.*, *di strumênto*, εὐάρμοστος || *di persóna*, εὐσυμβίβαστος || *di favôre*, παραχωρητέος.
accôrd(amênt)o, *m.*, συμφωνία, ἁρμονία, συνήχησις; ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη, ὁμολογία, συνθήκη, συμβιβασμός || l'accôrdo di quînta, ἡ διὰ πέντε || di comûne accôrdo, ἐκ μιᾶς γνώμης, συμφώνως || d'accôrdo, βεβαίως; συμφόνως.
accordâre, *concêdere, dâre*, παρέχω, δίδω(μι), ἐπιτρέπω, συγχωρῶ || *accomodâre*, *conciliâre*, συμφωνῶ, συμβιβάζω, συνδιαλλάσσω, φιλιόνω, (ταιριάζω) || *mus.*, (*ânche fig.*), χο(υ)ρδίζω, συναρμόζω || *gr.*, συντάσσω || — ûna grâzia, χαρίζω.
accordatôre, -trîce, χο(υ)ρδιστής || εἰρηνοποιός.
accordatûra, *f.*, ῥύθμησις; συμφωνία. [κατανοῶ.
accôrgersi, αἰσθάνομαι, παρατηρῶ,
accorgimênto, *m.*; **-rtêzza**, *f.*, ἀγχίνοια, ὀξυδέρκεια, ταχύνοια, ὀξύνοια; δεξιότης; πανουργία; μηχάνημα. [ηθῶ.
accôrrere, ἐπι-προς-(συν)τρέχω. βο-
accôrto, -a, ἀγχίνους, ὀξυδερκής, δεξιός, ἔμπειρος.
accosciârsi, *v.* accoccolârsi.
accostâre *ecc.*, *v.* avvicinâre.
accostêvole, *m. f.*, εὐπρόσιτος, εὐπροσήγορος.
accostumâre, *educâre*, ἐκπαιδεύω || *avvezzâre*, (συν)ἐθίζω.
accovacciârsi, ἐμφωλεύω, κρύπτομαι (συμμαζευμένος) || κατακλίνομαι, ὀχλάζω, συστέλλομαι, (ζαρόνω, στρυμόνω, συμμαζόνομαι).
accovonâre, ἀμαλλεύω, δραγματεύω, δεμετιάζω, χειροβολιάζω.
accôzza(mênt)o, *m.*, (συν)ἄθροισμα, σωρός, συρφετός.
accozzâre, ἀθροίζω, (ἐπι)σωρεύω, μαζεύω, συνάπτω.
accreditâre, καθιστῶ πιστευτόν, παρέχω πίστιν, (κρεντιτάρω); φη-

μίζω || διαπιστεύω πρέσβυν || *passâr a crêdito,* πιστῶ, -όνω.
accrêscere, *v.* aumentâre. [γιάζω).
accucci(ol)ârsi, κατακλίνομαι, (πλα-
accudîre, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω.
accumulâre, (ἐπι)σωρεύω, ἀθροίζω.
accumulatôre, -trîce, ἐπισωρευτής.
accuratamênte, *avv.,* ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς, προσεκτικῶς.
accuratêzza, *f.,* ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια, (μεγάλη) φροντίς.
accûsa, *f.,* κατηγορία; ἐπίμεμψις.
accusâbile, *m. f.,* κατηγορήσιμος, -ρητέος.
accusânte, *m. f.*; **-tôre, -trîce,** κατήγορος, -ρητής; καταγγέλλων.
accusâre, κατηγορῶ; ἐνάγω, καταγγέλλω, καταμηνύω, (μαντατεύω); δηλ(οποι)ῶ, (δείχνω) || — ricevûta, δηλοποιῶ *o* βεβαιῶ τὴν παραλαβήν || -rsi, προδίδομαι.
accusatîvo, *m.,* αἰτιατικὴ (πτῶσις).
accusâto, -a, κατηγορούμενος.
acéfalo, -a, ἀκέφαλος. [δάμνων.
acerâia; -rêta, *f.,* δάσος ἐκ σφεν-
acerbêtto, -a, ὕποξυς, (ξ(ο)ινούτσικος), ὑπόστυφος, (στυφούτσικος).
acerbità; -bêzza, *f.,* ὀξύτης, (ξινάδα), στ(ρ)υφ(ν)ότης, (στυφάδα), δριμύτης; *pr. e fig.,* πικρότης, πικρία; *fig.,* σκληρότης, χαλεπότης, δεινότης.
acêrbo, -a, στ(ρ)υφ(ν)ός, δριμύς, πικρός || σκληρός, χαλεπός, τραχύς || ἄωρος, νεαρός.
acerîno, -a, σφενδάμνινος.
âcero, *m.,* σφένδαμνος.
acêrvo, *m., poet.,* σωρός.
acetâbolo, *m.,* ὀξίς, ὀξοδοχεῖον, (ξειδερόν). [(ξειδᾶς).
acetâio, *m.,* ὀξοποιός, -πώλης,
acetâto, -a, ὀξηρός, ὀξωτός, (ξειδάτος) || *s. m., chim.,* ὀξικὸν ἅλας.
acêto, *m.,* ὄξος, ὀξείδιον, (ξείδι, γλυκάδι).
acetôsa, *f.,* ὀξαλίς, ξυνήθρα.
acidità, *f.,* ὀξύτης, (ξινάδα) || — di stômaco, πύρωσις. [(ξ(ο)ινός).
âcido, -a, ὀξύς, ὄξυνος, ὀξηρός,
acidulâre, ὑποξύνω, (-νίζω).
acîdulo, -a, ὕποξυς, ὑπόξ(ο)ινος, (ξοινούτσικος), δριμύλος. [ρήν.
âcino, *m.,* ῥάξ, (ῥῶγα), κόκκος, πυ-
âcne, *f.,* ἀγλίη, φυμάτιον.
acônito, *m.,* ἀκόνιτον. [πτόγαμος.
acotilêdone, *m. f.,* ἀκοτιλήδονος, κρυ-
âcqua, *f.,* ὕδωρ, νερόν || *piôggia,* βροχή || *orîna,* οὖρος || sott'âcqua, *fig.,* κρυφίως, λάθρα.
acquacedratâio; acquafrescâio, *m.,* λεμοναδο-ὑδρο-(ποτο)πώλης, (νερουλᾶς). [(ὑδρό)γλυφον.
acquafôrte, *f.,* νιτρικὸν ὀξύ || νιτρό-
acquafortîsta, *m. f.,* νιτρογλύπτης, ὑδρογλύπτης.
acquâio, *m.,* ὑδροχόη, νεροχύτης.
acquapendênte, *m.,* κλιτύς, κατάρρους, (γέρσιμον).
acquârio, *m.,* ἰχθυο-(ἐνυδρο)τροφεῖον || *astron.,* ὑδροχόος.
acquartierâre, ἐπισταθμεύω, διαμοιράζω εἰς κατοικίας τὰ στρατεύματα; *v.* alloggiâre.
acquatîccio, *v.* vinêllo. [ὑδάτινος.
aquâtico, -a, (ἐν)ὑδρόβιος, ἔνυδρος,
acquattârsi, *v.* appiattârsi, accovacciârsi, nascôndersi.
acquavitâio, *m.,* ῥακιοπώλης, -ποιός.
acquavîte, *f.,* οἰνόπνευμα, πνεύμοινον, ῥακή, (-ί).
acquazzône, *m.,* ῥαγδαία βροχή, ὄμβρος, (μπόρα). [λήν.
acquedôtto, *m.,* ὑδραγωγεῖον, σω-
âcqueo, -a, ὑδατώδης, -τινος, -τηρός.
aquerellâre, ὑδρο(χροιο)γραφῶ. [φος.
acquerellîsta, *m. f.,* ὑδρο-(χροιο)γρά-
acquerûgiola, *f.,* μικρὰ βροχή, ὑδάτιον, ψεκάς, (ψικάλα).
acquiescênza, *f.,* συναίνεσις, συγκατάθεσις; ἡσυχία.
acqu(i)êtare, *v.* calmâre. [κτήτωρ.
acquirênte, *m.,* ἀγοραστής, ὠνητής,
acquistâre, ἀποκτῶ, (προσ)κτῶμαι, πορίζομαι; ἀγοράζω || κερδαίνω.
acquîsto, *m.,* ἀπόκτησις; ἀγορά, -ασμα || ὄνησις. [τος).
acquitrîno, *m.,* τέλμα, ἕλος, (βάλ-
acquitrinôso, -a, τελματώδης, ἑλώδης, (βαλτώδης).
acquolîna, *f.,* *v.* acquerûgiola ||

avêr l'— in bôcca, λιχνεύομαι, *τρέχουν τὰ σάλια μου.
acquôso, -a, ὑδατώδης, ὑδαρής, ὑγρός, (ζουμερός). [σκληρός.
âcre, *m.f.*, δριμύς, πικρός || χαλεπός,
acrêdine; acrimônia, *v.* acerbità.
âcro, *m.*, *misûra*, πλέθρον.
acrôbata, *m.*, ἀκρο-(σχοινο)βάτης.
acrobâtico, -a, ἀκροβατικός.
acromâtico, -a, ἀχρώματικός.
acromatîsmo, *m.*, ἀχρωματισμός.
acrôpoli, *f.*, ἀκρόπολις. [-χίς, -χία.
acrôstico, -a, ἀκροστιχικός || *s. m.*,
acrotêrio, *m.*, ἀκροτήριον. [κονῶ.
acuîre; acuminâre, ὀξύνω, θήγω, ἀ-
acûleo, *m.*, ἄκανθα || κέντρον.
acûme, *m.*, *v.* acutêzza.
acûstico, -a, ἀκουστικός || *s. f.*, -ή.
acutângolo, ὀξυγώνιος.
acutêzza, *f.*, ὀξύτης || ὀξύνοια, ὀξυδέρκεια, ἀγχίνοια, λεπτότης.
acûto, -a, ὀξύς, (μυτερός, σουβλερός) || *di suôno*, διαπεραστικός || *di dolôre*, σπαρακτικός || *di mênte*, ἀγχίνους. [βρέχω.
adacquâre, ποτίζω, ἀρδεύω, (κατα)-
adacquatûra, *f.*, πότισις, -σμός, ἄρδευσις, κατάβρεξις.
adagiâre, ἐντείνω, (κατα)κλίνω, πλαγιάζω.
adâgio; -gîno, *avv.*, βραδέως, γλυκέως, ἥσυχα, σιγά(λά), ἀγάλια, ἀργά, μετρίως καλά, (καλούτσικα) || *s. m.*, *mus.*, ἀργὸν μέλος, ἀργομελούργημα || *v.* provêrbio.
adattâbile, *m. f.*, προσαρμόσιμος, ἐφαρμοστέος.
adattabilità, *f.*, εὐαρμοστία.
adattamênto, *m.*, (προσ)ἐφαρμογή, συν-(ἐφ)άρμοσις.
adattâre, προσ-(ἐφ)αρμόζω; ἐπιπροσθέτω; διακοσμῶ || -rsi, ἀρκοῦμαι, συμμορφοῦμαι, ἐξομοιοῦμαι.
adâtto, -a, ἁρμόδιος, κατάλληλος.
addârsi, *v.* accôrgersi. [παχύνω.
addensâre, (συμ)πυκνῶ, συμπτύσσω,
addentâre, ἁρπάζω διὰ τῶν ὀδόντων, δάκνω || ὀδοντῶ, (δοντόνω).
addentellâto, -a, ὀδοντοφόρος, -τοειδής || *s. m.*, λίθοι προσδόκιμοι, ἀκρογωνιαῖος, (ἀγκωνάρι) || συντρόχωμα, *v.* ingranâggio.
addestramênto, *m.*, (ἐκ)παίδευσις, διδασκαλία. [ἐξασκῶ; συνηθίζω.
addestrâre, ἐκπαιδεύω, γυμνάζω,
addêtto, -a, ἀνήκων, καθιερωμένος, πρόσθετος; ἀκόλουθος (πρεσβείας).
addiêtro, *avv.*, ὀπίσω, ὄπισθεν.
ad(d)iettîvo *ecc.*, *v.* aggett-.
addîo, χαῖρε, (*pl.* -ετε), ἔρρωσο, (ὕπαγε) εἰς τὸ καλόν, (ἀντίο, στὸ καλό) || *s. m.*, ἀποχαιρετισμός.
addîre, προσήκω, ἁρμόζω || s'addîce, -ει, πρέπει.
additâre, δακτυλοδεικτῶ, δεικνύω.
addivenîre, *v.* av-(di)venîre.
addizionâre, *v.* sommâre.
addiziône, *f.*, προσθήκη, -θεσις; συναρίθμησις.
addôbb(amên)to, *m.*, καλλώπισμα, (ἐξ)ὡραϊσμός, στολισμός, κόσμος, σκεῦος. [στολίζω, κοσμῶ.
addobbâre, καλλωπίζω, εὐπρεπίζω,
addolcîre, *pr. e fig.* γλυκαίνω; *fig.*, (κατα)πραΰνω, μετριάζω; *v.* mitigâre, rabbonîre. [βασανίζω.
addolorâre, λυπῶ, ἀνιῶ, θλίβω,
addolorâto- a, *v.* dolênte.
addôme, *m.*, ὑπογάστριον, ἧτρον, κοιλία, γαστήρ. [(ἐξ)ήμέρωσις.
addomesticamênto, *m.*, οἰκειότης,
addomesticâre, ἐξοικειῶ, ἐξημερῶ, τιθασσεύω, (μερεύω) || -rsi, συνοικειοῦμαι, ἐθίζομαι.
addominâle, *m. f.*, ὑπογάστριος.
addormentâre; *poet.* **-mîre,** (ἀπο)κοιμίζω || *fig.*, ναρκῶ || -rsi, ἀποκοιμῶμαι, -μίζομαι.
addormentatôre, -trîce, (ἀπο)κοιμιστής, ὑπνοδότης, ὑπνωτιστής.
addossâre, (ἐπι)φορτίζω, ἐπωμίζω.
addôsso, *avv., e prep.* ἐπάνω, ἐπ' ὤμων, ἐπί. [(δοκτοράτο).
addottoramênto, *m.*, διδακτορία,
addottorâre, διδάκτορα ποιῶ.
addottrinâre, *v.* istruîre.
addûrre, προ-(ἀνα)φέρω, προβάλλω, προτείνω; προσάγω (εἰς μαρτυρίαν) || — ûna scûsa, προφασίζομαι || *poet.*, *v.* condûrre.

adduttôre, (*mûscolo*), *m.*, ἀπαγωγός
adegnâre, ἐξισῶ,(ἐξ)ὁμαλίζω. [(μῦς).
adeguâto, **-a**, ἴσος || ἀνάλογος || ἁρμόδιος.
adempîbile, *m. f.*, ἐκτελεστός.
adêmpî(e)re, ἐπι-(ἐκ)τελῶ, ἐκπληρῶ.
adempimênto, *m.*, ἐκτέλεσις, ἐκπλή-
adêpto, *v.* iniziâto. [ρωσις.
aderbâre, τρέφω ἐκ χλόης (μέ χόρτον). [φυής || ὁμόφρων,ὀπαδός.
aderênte, *mf.*,συγκεκολλημένος,συμ-
aderênza, *f.*, συγ-(προσ)κόλλησις, προσήλωσις || *pl.*,προστάται, ὑπερασπισταί, φίλοι, γνώριμοι.
aderîre, εἶμαι συγκεκολλημένος, πρόσκειμαι, προσενοῦμαι, συνδέομαι || συναινῶ, ὁμοφρονῶ, συνομολογῶ ; εὐνοῶ || *acconsentîre*, συγκατανεύω.
adescamênto, *m.*, δέλεαρ; ἡδυλογία.
adescâre, δελεάζω, δολόνω ; προσάγομαι ; ἀπατῶ.
adescatôre, **-trîce**,δελεαστής,ἕλκων.
adesiône, *f.*, *v.* aderênza || συναίνεσις, ὁμοφροσύνη ; συγκατάνευσις.
adêsso, *avv.*, νῦν, τώρα, ἤδη, *v.* ôra || (παρ)εὐθύς. [σιόχωρος.
adiacênte, *m.f.*, προσκείμενος ; πλη-
adiacênza, *f.*, συνάφεια, συνέχεια ||
adiânto,*m.*,ἀδίαντον. [*pl.*,περίχωρα.
âdipe, *m.*, πάχος, λίπος.
adipôso, **-a**, παχύς, πιμελής, -λώδης ; στεατώδης.
adirâre, παρ-(ἐξ)οργίζω, ἐρεθίζω, παροζύνω, (θυμόνω) || -rsi, -ομαι, θυμοῦμαι, (-μόνω), παραφέρομαι, τραχύνομαι, χαλεπαίνομαι, ἀφη-
adirâto, *v.* irritâto. [νιάζω.
adîre, (*ûn'eredità*), ὑπεισέρχομαι (κληρονομίαν). [δρόμος.
âdito, *m.*, εἴσοδος, προσέλευσις ;
adocchiâre, προσβλέπω, ἀτενίζω || ἐπιθυμῶ. [σκος, μειράκιον.
adolescênte, *m. f.*, ἔφηβος, νεανί-
adolescênza, *f.*, ἐφηβία,ἥβη,νεότης.
adombrâre, *ombreggiâre*, σκιάζω, ἐπισκοτίζω || *accennâre*, σκιαγραφῶ, σχεδιάζω || *simboleggiâre*, συμβολίζω, ὑποτυπῶ || -rsi, καταπτοοῦμαι.
adonestâre, παρα-(συγ)καλύπτω, πραΰνω, εὐφημῶ.
adontâre,*r.*,(ἐξ)ὑβρίζω || -rsi,ἀγανακτῶ, (παρ)ὀργίζομαι. [εὔχρηστος.
adoperâbile, *m. f.*, εὐμεταχείριστος,
adop(e)râre, μεταχειρίζομαι, χρῶμαι || -rsi, ἐργάζομαι, κοπῶ, συμπράττω. [τρευτός, ἀξιέραστος.
adorâbile, *m.f.*, ἀξιολάτρευτος, λα-
adorâre, λατρεύω, προσκυνῶ; ὑπεραγαπῶ. [προσκυνητής ; ἐραστής.
adoratôre, **-trîce**, λάτρις, -τρευτής,
adoraziône, *f.*, λατρεία, προσκύνησις ; μεγάλη ἀγάπη.
adornâre, *v.* ornâre. [κομψός.
adôrno, **-a**, κεκοσμημένος, εὔκοσμος,
adottâre, υἱοθετῶ, υἱοποιοῦμαι || *fig.*, ἀπο-(παρα)δέχομαι ; αἱροῦμαι.
adottîvo, **-a**, θετός, εἰσποιητός.
adoziône, *f.*, υἱοθεσία, -θέτησις, -ποίησις || παραδοχή, ἐκλογή.
adragânte, *f.*, τραγάκανθα, (τετράγκαθον) || gômma —, τραγακάνθινον κόμμι.
adulâre, (φαυλο)κολακεύω, θωπεύω.
adulatôre, **-trîce**, (φαυλο)κόλαξ, θωπευτής.
adulatôrio, **-a**, κολακευτικός. [μα.
adulaziône,*f.*, (φαυλο)κολακεία; -ευ-
adulterâre, *r.*, μοιχεύω || *fig.*, κιβδηλεύω, φθείρω, νοθεύω ; *v.* fatturâre. [φθορεύς.
adulteratôre, **-trîce**, κιβδηλεύων,
adulteraziône, *f.*, κιβδήλωσις, -λεία, φθορά, νόθευσις. [διος.
adulterîno, **-a**, μοιχογέννητος, -χί-
adultêrio, *m.*, μοιχεία.
adûltero, *m.*, μοιχός, -χευτής || **-a**, *f.*, -χαλίς, -χεύτρια.
adûlto, **-a**, ἔφηβος, τέλειος.
adunânza, *f.*, σύνοδος, σύλλογος, ὁμήγυρις, συνέλευσις, συνεδρία, -ίασις, συνάθροισις || tenêr —, συνεδριάζω || sciôglier l'—, διαλύω τὴν συνεδρίαν.
adunâre, (συν)ἀθροίζω, συνάγω, συγκαλῶ, (μαζόνω) || -rsi, συναθροίζομαι, συνέρχομαι.
adûnco, **-a**, καμπύλος, γρυπός, ἀγκιλωτός, ἀγκιστροειδής.

adunghiâre, συλλαμβάνω διὰ τῶν ὀνύχων, ἁρπάζω.
adûnque, *cong.*, λοιπόν, ἄρα || ὥστε.
adûsto, -a, ξηρός, περικαής.
âere, *m.*, *poet.*, *v.* âria. [λος.
aêreo, -a, (ἐν)ἀέριος, αἰθέριος; ἄϋ-
aerificaziône, *f.*, *chim.*, ἀεροποίησις.
aeriformе, *m. f.*, ἀεροειδής.
aerôlito, *m.*, ἀερόλιθος.
aerômetro, *m.*, ἀερόμετρον.
aeronâuta, *m.*, ἀεροστατικός || *s. f.*,
aerôstato, *m.*, ἀερόστατον. [-ή.
âfa, *f.*, πνῖγος.
afêlio, *m.*, ἀφήλιον.
afêresi, *f.*, ἀφαίρεσις.
affâbile, *m. f.*, εὐπροσήγορος, φιλόφρων, προσηνής.
affabilità, *f.*, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη, πολιτισμός.
affaccendârsi, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, μοχθῶ, τυρβάζομαι περί τι.
affaccendâto, -a, πολυάσχολος, -ύφροντις, -υπράγμων.
affaccettâre, *v.* facc-.
affacciâre, ἐπιδεικνύω, παρουσιάζω, προτείνω || -rsi, προκόπτω, προβάλλω, ἐμφανίζομαι, φαίνομαι.
affagottâre, φακελλῶ, κακοσυγυρίζω.
affamâre, προξενῶ πεῖναν, φέρω λιμόν, λιμαγχῶ || κινῶ τὴν ὄρεξιν, ἐρεθίζω.
affamâto, -a, πειναλέος, λιμαῖος || *fig.*, ἐπιθυμητικός, ἄπληστος || êsser —, πεινῶ, λιμοκτονῶ, -οῦμαι.
affannâre, λυπῶ, ἀνιῶ || -rsi, ἀνησυχῶ, ἐνοχλοῦμαι; *v.* riscaldârsi.
affanno, *m.*, λύπη, ἄλγος, κόπος, ἀνησυχία || *medc.*, ἄσθμα, δύσπνοια.
affannôso, -a, ἀνιαρός, θλιβερός, ὀχληρός; ἀνήσυχος, κατάπονος; ἀσθμαίνων || respîro -o, δύσπνοια.
affarâccio, *m.*, κακὸν *o* δύσκολον πρᾶγμα, (βρωμοδουλειά).
affardellâre, φακελλῶ, (δεματιάζω), συσκευάζω.
affâre, *m.*, ἔργον, πρᾶγμα, ἀσχολία, ὑπόθεσις, (δουλειά) || uômo d' -i, ἄνθρωπος ὑποθέσεων; *d' âlto -e, ἐπιφανής, ἐπίσημος ἀνήρ || ristâgno nêgli -i, στάσις, ἀπραξία ἐν τῷ ἐμπορίῳ || andâr per i prôprï -i, πηγαίνω πρὸς χρείαν μου.
affascinâre, βασκαίνω, (ματιάζω), μαγεύω || *fig.*, γοητεύω, θέλγω.
affascinatôre, -trîce, βάσκανος, -αντικός; μαγευτικός, γοητευτικός.
affastellâre, φακελλῶ, (δεματιάζω) || συσσωρεύω, συγχέω, ἀναμιγνύω, κακοσυγυρίζω.
affaticâre, καταπονῶ, κοπῶ, (κουράζω) || -rsi, κοπιῶ, (-ιάζω), ἀποκάμνω, (κουράζομαι); ἐνοχλῶ.
affaticânte, καταπονητικός, (κουραστικός), ἐπίπονος, (κοπιαστικός).
affatto, *avv.*, ὅλως, ἐν-(ὅλο)τελῶς || οὐδόλως, οὐδαμῶς. [râre.
affatturâre, *v.* affascinâre, fattu-
affermâre, βεβαιῶ, καταφάσκω; πιστοποιῶ. [σις, κατάφασις.
affermatîva; -aziône, *f.*, βεβαίω-
affermatîvo, -a, βεβαιωτικός, καταφατικός.
afferrâre, συλλαμβάνω, δράττω, ἁρπάζω, (πιάνω, γραπόνω) || *v.* comprêndere.
affettâre, *tagliâr a fête*, ἀπο-(δια)τέμνω, (ἀπο)κόπτω, τεμακίζω, (κομματιάζω) || *simulâre, usâr artificio*, προσποιοῦμαι, ἐπιτηδεύω, -ομαι || *bramâre, r.*, ὀρέγομαι; *brigâre, r.*, σπουδαρχῶ; *piegâre, r.*, πτύσσω. [ποίητός, ἐπιτηδευμένος.
affettâto, -a, ἀποκομμένος || προσ-
affettaziône, *f.*, προσποίησις, ἐπιτήδευσις, περιέργεια.
affettîvo, -a, παθητικός. [σίωσις.
affêtto, *m.*, στοργή, ἀγάπη, ἀφο-
affêtto, -a, *dispôsto*, διατεθειμένος, ἐπικλινής || *v.* (am)malâto.
affettuosità, *f.*, εὔνοια, φιλοφρόνησις, ἀγάπη.
affettuôso, -a, φιλόστοργος, εὐνοϊκός, προσφιλής.
affezionâre, εὔνουν ποιῶ, ἔρωτα ὑποκινῶ || -rsi, φιλιοῦμαι, προσκολλῶμαι. [νους, φιλόστοργος, φίλος.
affezionâto, -a, ἀγαπητικός, εὐ-
affeziône, *f.*, *v.* affêtto || πάθος,
affiatâre, *v.* accordâre. [νόσος.

affibbiâglio, *m.*, ἐπιπορπίς, πόρπη, περόνη, (κόψα, κόπτσα).
affibbiâre, ἐπι-(ἐμ)πορπῶ, (θηλυκόνω) || *fig.*, κτυπῶ; ἀπατῶ.
affidâre, ἐγχειρίζω, παρακαθίστημι, ἐμπιστεύω.
affievolimênto, *m.*, ἀδυναμία, ἐξασθένωσις. [-νῶ.
affievolîre, ἀδυνατίζω, ἐξασθενίζω,
affîggere, προσηλῶ, ἐμπήγω, προσκολλῶ; τοιχοκολλῶ (εἴδησιν).
affi(g)liâre, *v.* aggregâre.
affilâre, ἀκονῶ (-νίζω), θήγω, ὀξύνω, τροχίζω. [ψις.
affilatûra, *f.*, ἀκόνησις || ἀκμή, κό-
affinâre, λεπτύνω, ὀξύνω || τελει(οποι)ῶ || διϋλίζω, (λαγαρίζω), καθαρίζω (μέταλλον κλ.).
affinchè, *cong.*, ἵνα, (νά), ὅπως.
affîne, *m. f.*, συγγενής, κηδεμῶν || ὅμοιος; ἀνάλογος || — di, *c. s.*
affinità, *f.*, συγγένεια, ἀγχιστεία, (συμπεθεριό) || ὁμοιότης, ἀναλογία, σχέσις. [νιάζω).
affiocâre; **-chîre**, βραγχιῶ, (βραχ-
affissâre, *v.* fiss-.
affissiône, *f.*, τοιχοκόλλησις.
affisso, **-a**, πρόσθετος, προσπεπηγμένος || τοιχοκόλλητος || *s. m.*, τοιχοκόλλημα, πρόγραμμα, εἴδησις.
affittâbile, *m. f.*, μισθώσιμος, ἐνοικιάσιμος. [οικιάζω.
affittâre, (ἐκ)μισθῶ, (πακτόνω), ἐν-
affîtto, *v.* fitto *ecc.*
affîggere, *v.* addolorâre. [ἄλγος.
affliziône, *f.*, θλῖψις, λύπη, ἀνία,
affluênte, ἐπιρρέων, συμβάλλων; ἄφθονος || *s. m.*, (ποτάμιον) συμ-(εἰσ)βάλλον.
affluênza, *f.*, *concôrso*, συρροή || *abbondânza*, ἀφθονία, περισσεία.
affluîre, εἰσ-(συρ)ρέω || ἀφθονῶ, πλεονάζω. [μα || ἄμπωτις.
afflûsso, *m.*, συ-(κατα)ρροή, ῥεῦ-
affocâre, φλέγω, ἀν-(ἐξ)άπτω.
affogâre, (ἀπο)πνίγω, κατακλύζω || ὀνα -âte, αὐγὰ ῥοφητά, ὠὰ νερουλά || *fig.*, κρύπτω, ἀποσιωπῶ.
affollatamênte, *avv.*, σωρηδόν, παμπληθεί; ἀτάκτως.
affollâre, στοιβάζω, ἐπισωρεύω; στενοχωρῶ; συμπιέζω || -rsi, συντρέχω πλῆθος, συνωθοῦμαι.
affondamênto, *m.*, βύθισις, ἔμπηξις || βυθός, κοίλωμα || κατάδυοις, ναυάγιον, καταποντισμός.
affondâre, ἐμπήγνυμι, βαθαίνω, -θύνω || καταδύω, βυθίζω, καταποντίζω.
afforzâre, *v.* rinf-; fortificâre.
affossâre, περιταφρεύω || ôcchi -âti, κοῖλοι ὀφθαλμοί.
affralîre, ἐξασθενίζω, ἐκ-(παρα)λύω.
affrancâre, ἀπελευθερῶ (δοῦλον), ἀπολύω || — *ûna lêttera*, προκαταβάλλω (τὰ ταχυδρομικὰ δικαιώματα), πληρόνω.
affrancâto, **-a**, ἀπελεύθερος, -ρωθείς || ἀπαλλαγμένος || ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν, πληρωμένος.
affrânto, **-a**, κατάπονος, κεκμηκώς.
affratellamênto, *m.*, ἀδελφοποίησις, -φότης, οἰκειότης.
affratellâre, ἀδελφοποιῶ, -φίζω || -rsi, -φοποιοῦμαι, συναδελφοῦμαι.
affreddâre, *v.* raffr-.
affrêsco, *m.*, τοιχογραφία, -φημα.
affrettâre, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, ἐπείγω. [τάχει, κατεσπευσμένως.
affrettatamênte, *avv.*, ταχέως, ἐν
affrittellâre, τηγανίζω, φρύγω (ὠά).
affrollîre, *v.* frollâre.
affrontâre, προσβάλλω, ἀντιμετωπίζω, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ || — un perîcolo *ecc.*, κινδυνεύω, ὑπομένω κίνδυνον, βάσανον, κτλ. || -rsi, εἰς χεῖρας ἔρχομαι.
affrônto, *m.*, προσ-(παρα)βολή, ὕβρις, περιφρόνησις.
affumicamênto, *m.*, (ὑπο)κάπνισις.
affumicâre, (ὑπο)καπνίζω.
affus(ol)âre, ἐξισῶ ἀτράκτῳ, στενῶ πρὸς τὰ ἄνω || *r.*, καλλωπίζω, ἐπικοσμῶ || -âto,-a, ἀτρακτοειδής.
affûsto, *m.*, ὑποστάτης (κανονίου), καλλίβας, διευθέτης.
afonîa, *f.*, ἀφωνία.
âfono, **-a**, ἄφωνος.
aforîsma, *m.*, ἀφορισμός.
aforîstico, **-a**, ἀφοριστικός.

afôso, **-a**, πνιγηρός, -γματώδης.
âfrico, *v.* libêccio.
afrodisîaco, **-a**, ἀφροδίσιος, -σιακός.
âfta, *f.*, ἄφθα, (ἄφτρα).
agá, *m.*, *barb.*, ἀγᾶς.
âgape, *f.*, ἀγάπη, συμπόσιον.
agârico, *m.*, ἀγαρικόν, ἀμανιτάριον.
âgata, *f.*, ἀχάτης.
âgave, *f.*, ἀγαυή.
agênte, ἐνεργῶν || *s. m.*, ἐνεργητής; πράκτωρ, ἐπίτροπος || — consolâre, commerciâle, d' affâri, πράκτωρ προξενικός, ἐμπορικός; πραγματεπίτροπος || — di câmbio, κολλυβιστής, (σαρράφης) || — di negôzio, ἐμπορικὸς ὑπάλληλος || — di polizîa, ἀστυνομικὸς κλητήρ.
agenzîa, *f.*, πρακτορεῖον, διεύθυνσις.
agêvole *e der.*, *v.* fâcile *ecc.*
agganciâre, ἐμπορπῶ, (θηλυκόνω) || συσφίγγω || ἁρπάζω, (γραππόνω).
aggavignâre, δράττομαι, ἐπιλαμβάνομαι.
aggentilîre, *v.* ing-.
aggettivamênte, *avv.*, ἐπιθετικῶς.
aggettîvo, *m.*, ἐπίθετον.
agghiacciâre; **-iadâre**, πηγνύω, (πήζω), παγῶ, (-όνω); ἀποψύχω; *v.* raffreddâre.
ag(g)hindâre, ἀνελκύω || *v.* abbigliâre.
âggio, *m.*, ἐπικαταλλαγή, κόλλυβος, (ἄζιο).
aggiogâre, ζευγνύω; ὑποζυγῶ, ὑποδουλῶ.
aggiornamênto, *m.*, κλῆσις, κλήτευσις || **v.* dilaziône, prôroga.
aggiornâre, *citâre*, κλητεύω || *fissâr il giôrno*, ὁρίζω τὴν ἡμέραν || *rischiarâre*, φωτίζω || *fârsi giôrno*, ἐξημερόνει, (ξημ-) || **differîre*, *prorogâre*, ἀναβάλλω.
aggiotâggio, *m.*, κολλυβοθηρία, χρηματισμός.
aggiotatôre, *m.*, κολλυβοθήρας, χρηματιστής.
aggiramênto, *m.*, περιστροφή, περιδίνησις || *fig.*, ἀπάτη, δόλος.
aggirâre, περιστρέφω, περικυκλῶ, γυρῶ || (ἐξ)ἀπατῶ.
aggiratôre, **-trîce**, περικυκλῶν || ἀπατεών, πλάνης, πανοῦργος.
aggiudicâre, ἐπιδικάζω, κατακυρῶ.
aggiudicatârio, *m.*, κατακυρολήπτωρ, πλειοδότης.
aggiudicazîône, *f.*, ἐπιδίκασις, κατακύρωσις.
aggiûngere, προστίθημι, προσθέτω, ἐνόνω.
aggiûnta, *f.*, προσθήκη, πρόσθεσις, (προεπ)αὔξησις.
aggiûnto, **-a**, πρόσθετός, προστεθείς || *s.m.*, συμβοηθός, πάρεδρος || *v.* aggettîvo.
aggiustamênto, *m.*, εὐπρεπισμός, συναρμογή, διαλλαγή.
aggiustâre, διορθῶ, διευθετῶ, συναρμόζω, συμβιβάζω || — un cônto, ἀποτίω λογαριασμόν.
aggiustatêzza, *f.*, ὀρθότης, ἀκρίβεια; σύνεσις.
agglomeramênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, συνεπισώρευμα, -ρευσις.
agglomerâre, (συν)ἐπισωρεύω, συσπειρῶ.
agglutinâre, προσ-(συγ)κολλῶ || *medc.*, ἐπανακολλῶ.
aggobbîre, κυρτοῦμαι, κυφοῦμαι, ὑβοῦμαι, (καμπουριάζω) || *fig.*, καταπονοῦμαι, (κατακοπιάζω).
aggomitolâre, τολυπεύω, (κουβαριάζω); συσπειρῶ || -rsi, συσπειρῶμαι, *v.* ragg-.
aggradimênto, *m.*, εὐαρέστησις, *v.* grad-.
ag(g)raff(i)âre, δράττομαι, συλλαμβάνω, (ἀφ)ἁρπάζω.
aggranchî(â)re, *v.* rattrappîre; asiderâre.
aggrandîre *ecc.*, *v.* ingr-.
aggrappâre, *v.* aggraffiâre || -rsi, προσκολλῶμαι εἴς τι, πιάνομαι ἀπό τι; ἀνέρπω.
aggraticciâre, κιγκλιδῶ, (καφασόνω) || περιτυλίσσω, περιπλέκω.
aggravamênto, *m.*, ἐπιβάρυνσις, προσαύξησις; νόσου ἐπίτασις.
aggravâre, ἐπι-(κατα)βαρύνω, ἐπαυξάνω, δεινῶ.
aggrâvio, *m.*, φόρος, δασμός; βάρος || *imputazîône*, ἔγκλημα.
aggraziâre, ἀπονέμω χάριν, καλλύνω, ἐξευγενίζω, ἡδύνω, (νοστιμίζω), κομψεύω.
aggraziâto, **-a**, ἐπίχαρις; κομψός; ἡδύς.
aggredîre, προσβάλλω, ἐφορμῶ.
aggregamênto; **-âto**, *m.*, ἄθροισμα, σύστημα; σωρός.

aggregâre, συναθροίζω, συνενῶ; κατατάσσω ἐν τοῖς συνεταίροις.
aggregaziône, *f.*, συνάθροισις, συνένωσις; συνεταιρισμός.
aggressiône, *f.*, προσβολή, ἐπίθεσις, ἐπιχείρησις.
aggressôre, *m.*, προσβάλλων, (προ)ἐπιτιθέμενος, πρωταίτιος; λῃστής.
aggricehiâre, *v.* assiderâre.
aggrinzîre, ῥυτιδῶ, σκληρύνω.
aggrondâre, ⟶ [σκυθρωπάζω.
aggrottâr le cîglia, συνοφρυοῦμαι,
aggrovigliâre, περιελίσσω, συστρέφω, περιπλέκω, συγχύζω.
aggru-, *v.* raggru-.
agguagliâre, *v.* ragg-, ug-.
agguantâre, (συλ)λαμβάνω, (πιάνω), δράττομαι.
agguâto, *m.*, ἐνέδρα, ἐπιβουλή, (καρτέρι, χωσιά) || pôrsi in —, ἐνεδρεύω, (κάμνω καρτέρι κτλ.), παραμονεύω.
agguerrîre, γυμνάζω, ἐξασκῶ εἰς πόλεμον; *v.* fortificâre.
agguindolâre, *v.* abbind-.
aghêtto, *m.*, βελονάκι; σφαιρωτήρ || σειράδιον, -ρίδιον, (-ρήτι).
aghifôrme, *m. f.*, βελονοειδής.
agiatamênte, *avv.*, εὐπόρως || ἀνέτως || εὐκόλως, εὐχερῶς.
agiatêzza, *f.*, εὐπορία || *r.*, βραδύτης, ἄνεσις.
agiâto, -a, εὔπορος, εὐκατάστατος, πλούσιος || *r.*, εὐχερής.
âgile, *m. f.*, εὐσταλής, εὐκίνητος, ἐλαφρός, εὔστροφος.
agilità, *f.*, εὐστάλεια, εὐκινησία, ἐλαφρότης, εὐστροφία, ταχύτης.
âgio, *m.*, ἄνεσις, ἐνάπαυσις || καιρός, εὐκαιρία || vîver fra gli -i, εὐπορῶ || a bêll'—, ἀνέτως.
agîre, *v.* operâre.
agitâre, διακινῶ, (δια)σείω; σαλεύω; (συν)ταράττω || *v.* commuôvere; trattâre.
agitatôre, -trîce, σείων, θορυβο-(ταραχο)ποιός, ταραξίας.
agitaziône, *f.*, κίνησις, σάλος; ταραχή; ἀνησυχία. [λιά).
agliâta, *f.*, σκοροδάλμη, (σκορδα-
âglio, *m.*, σκόρ(ο)δον || spicchio d'—, ἀγλίς, (σκελλίδα) || rêsta d'—, σκορδοκουλοῦρα.
agnâto, -a, ἀρρενογενής, ὁμόγονος.
agnaziône, *f.*, ἀρρενογονία.
agnellîno, *m.*, ἀμνίον, ἀρνίον; *pr. e fig.*, ἀρνάκι(ον).
agnêllo, *m.*, ἀμνός, ἀρνίον || **-a**, *f.*, ἀμνάς, προβατίνα || *fig.*, *c. s.*
agnellôtto, *m.*, *cm. pl.*, εἶδος πλακουντίων βραστῶν. [ριά).
agnocâsto, *m.*, ἄγνος, (ψευδοπιπε-
âgo, *m.*, ῥαφίς, βελόνη, (-ι).
agognâre, ὑπερεπιθυμῶ, ὀρέγομαι.
agonâle, *m. f.*, ἀγώνιος, -ικός.
agône, *m.*, ἀγών; στάδιον, πάλη || μεγάλη βελόνη, ἀκέστρα, σακκορράφα.
agonîa, *f.*, ἀγωνία, ψυχορραγία || *fig.*, στενοχωρία, ἀδημονία.
agonîsta, *m.*, ἀγωνιστής, ἀθλητής.
agonizzânte, ἀγωνιῶν, ψυχορραγῶν, -γής, θνήσκων. [ψυχομαχῶ.
agonizzâre, ἀγωνιῶ, ψυχορραγῶ,
agorâio, *m.*, *r.*, βελονοποιός, -πώλης || *cm.*, βελονοθήκη.
agostîno, *m.*, αὔγουστιανός.
agôsto, *m.*, αὔγουστος.
agrârio, -a, ἀγροτικός || lêgge -a, κληρουχικὸς νόμος || *s. f.*, γεωργιγή, γεωδεσία. [ἄγριος.
agrêste, *m. f.*, ἀγροικικός, -οτικός,
agrêsto, *m.*, ὄμφαξ, (ἀγουρίδα).
agrîcolo, -a, γεωργικός, γεωπονικός.
agricoltôre, *m.*, γεωργός, γεωπόνος.
agricoltûra, *f.*, γεωργία, γεωπονία || -ική.
agrifôglio, *m.*, πρῖνος, (πρινάρι).
agriôtta, *f.*, ἀγριοκέρασον, μαράσκιον, μαυροκέρασον.
âgro *e der.*, *v.* acêrbo *ecc.* [ξυνος).
agrodôlce, *m. f.*, ὀξύγλυκυς, (γλυκό-
agronomîa, *f.*, ἀγρονομία, γεωργική.
agrônomo, *m.*, ἀγρονόμος.
agrûme, *v.* acerbità || **-i**, *m.*, *pl.*, πορτοκάλια, λεμόνια κτλ., κίτρια.
agucchiâre; -ugliâre, ῥάπτω; ῥαφιδεύω, ποικίλλω, κεντῶ. [ράφα.
agucchiôtto, *m.*, ἀκέστρα, σακκορ-
agûglia, *f.*, *r.*, *v.* âgo; anguîlla;

âquila || μαγνητικογνώμων || πυραμίς, ὀβελίσκος; θόλος.
aguzzamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, θῆξις, ἀκόνημα, τρόχισις.
aguzzâre, θήγω, ἀκονῶ, (-νίζω), τροχίζω || — l'appetîto, διεγείρω τὴν ὄρεξιν || — l'ôcchio, ἐνατενίζω.
aguzzîno, *m.*, δεσμοφύλαξ, κατεργαροφύλαξ || *fig.*, τύραννος.
agûzzo, **-a**, ὀξύς, ὀξυτενής; θηκτός.
ah! *inter.*, ᾷ, αἴ, ὤ, φεῦ, οἴμοι!
âhi(mè)! *inter.*, ὤ, οἴμοι, ἀλλοίμονον, τάλας ἐγώ!
âia, *f.*, ἅλως, (ἁλώνι) || menâre il can per l' —, παρατείνω τι || *f. di* →
âio, *m.*, παιδονόμος, παιδαγωγός.
airône, *m.*, ἐρωδιός.
aitâre *ecc.*, *poet.*, *v.* aiutâre || **-ânte**, *m.f.*, εὔρωστος, ἰσχυρός, ῥωμαλέος.
aiuôla, *f.*, ἄνδηρος, πρασιά, (βραγιά, ταχτᾶς).
aiutânte, *m.*, βοηθός, ἐπίκουρος || — di câmpo, ὑπασπιστής || *sott'ufficiale*, ἀνθυπασπιστής, ἀντιδιάκτορος || *v.* aitâre.
aiutâre, βοηθῶ, προστατεύω, συν[τρέχω.
aiûto, *m.*, βοήθεια, -θημα, ἐπικουρία, συνδρομή || —! Εἰς βοήθειαν! Βοήθεια! Τρεχᾶτε!
izzâre, ἐρεθίζω, προκαλῶ.
la, *f.*, πτέρυξ, πτερόν, (πτεροῦγα, φτέρουγα, φτερόν) || — *di esêrcito*, κέρας, μέρος || fâr —, διανοίγω θέσιν πρὸς διάβασιν || tarpâr le -i, ἐξασθενίζω.
alabârda, *f.*, δόρυ, λογχοπέλεκυς, (ἀλαμπάρδα).
alabardiêre, *m.*, δορυφόρος, λογχοπελεκυφόρος, (ἀλαμπαρδέρης).
alabastrîno, **-a**, ἀλαβάστρινος.
alabâstro, *m.*, ἀλάβαστρος.
âlacre, *m. f.*, γοργός, εὔθυμος; φι[φιλοπονία.
alacrità, *f.*, γοργότης, εὐθυμία;
alamâro, *m.*, βρανδεβούργιον, λέγνον, (γαλόνι). [λος).
alâno, *m.*, μολοσσός, (μανδρόσκυ-
alâre, *m.*, πυροστάτης, ξυλοστάτης.
alâto, **-a**, πτερωτός, πτερόεις.
âlba, *f.*, αὐγή, ὄρθρος, περίορθρον, λυκαυγές, χαράγματα.
albagîa, *f.*, ἔπαρσις, οἴησις, κενοδοξία, ἀλαζονεία.
albâna, *f.*, εἶδος σταφυλῆς λευκῆς.
albanêlla, *f.*, *zool.*, πύγαργος.
albâtro, *m.*, *zool.*, κλυδωνομάντις || *bot.*, κόμαρος, (κουμαριά).
albeggiâre, χαράζει, ἡμέρα διαφώσκει, διαυγάζει || *biancheggiâre*, *r.*, λευκάζω, -ανθίζω.
alberâre, *inalberâre*, *r.*, (ἀν)ύψῶ σημαίαν || *mar.*, ἀνίστημι τοὺς ἱστούς || καταρτίζω πλοῖον || *agr.*, φυτεύω δένδρα || -âto, -a, δενδρόφυτος. [τισμοί.
alberatûra, *f.*, *mar.*, ἱστοί, καταρ-
âlber(êll)a, *f.*, *bot.*, κερκίς, λεύκη.
alberêllo, *m.*, μικρὸν ἀγγεῖον, φιαλίδιον || δενδ(ρύφ)ιον, (δενδράκι; καταρτάκι).
alberêse, *m.*, ἀσβεστόλιθος.
albergâre, οἰκίζω, ξενίζω, φιλοξενῶ || *n.*, διαμένω, ἐνοικῶ; κοιμῶμαι.
albergatôre, **-trîce**, ξενοδόχος, πανδοχεύς, ξενίζων.
albêrgo, *m.*, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον, κοινοτροφεῖον || κατάλυμα; καταφύγιον.
alberîno, *m.*, *min.*, δενδρίτης.
âlbero, *m.*, δένδρον, (δενδρί) || *mar.*, ἱστός, (κατάρτι) || — genealôgico, πίναξ γενεαλογικός.
albicôcca, *f.*, βερύκοκκον, ἀρμενιακὸν μῆλον, (καϊσί, ζαρταλούδι).
albicôcco, *m.*, βερυκοκκέα, (-οκκιά; *a nôcciolo dôlce*, καισιά; *amâro*, ζαρταλουδιά).
albigêsi, *m. pl.*, ἀλβιανοί.
albîno, **-a**, *s.*, λευκανθίοψ, λευκίτης.
âlbis (**domênica in** —), *f.*, κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.
âlbo, **-a** *e der.*, *v.* biânco || *s. m.*, λεύκωμα, λευκοδέλτιον; σημειω[ματάριον.
albôre, *m.*, *v.* âlba.
albûgine, *f.*, λεύκωμα, γλαύκωμα, ἄργεμον, (ἀσπράδι) (τοῦ ὀφθαλ[χρους.
albuginôso, **-a**, λευκωματώδης, -τό-
albûme, *m.*, λευκόν, λεύκωμα.

albuminôso, -a, λευκωματώδης, -κα-
albumîna, *f.*, λευκάδιον. [διώδης.
albûrno, *m.*, περίμητρον.
âlcade, *m.*, *barb.*, ἀλκάδης.
alcâico, -a, ἀλκαϊκός.
alcalescênte, *m. f.*, ἀλκαλοειδής.
âlcali, *m.*, *sing. e pl.*, (ἀλ)κάλιον, (ἄλ)κάλι, (καλιά) || —fîssi, ἀλκάλεα ἔμμονα.
alcalîno, -a, ἀλκαλικός, καλιακός, -λιώδης,(ἀλ)καλιοῦχος.
alcalizzâre, ἀλκαλοποιῶ, καλιαίνω,
âlce, *mf.*, ἀλκή, ἱππέλαφος. [-λιάζω.
alchechêngi, *m.*, ἀλικάκαβον, φυσαλίς. [μεζίου, κοκκέγχυτον.
alchêrmes, *m.*, ῥοσόλιον ἐκ κρε-
alchîmia, *f.*, ἀλχημεία.
alchimîsta, *m.*, ἀλχημιστής.
alciône, *m.*, ἀλκυών, (θαλασσοπούλι, ψαροπούλι).
âlcool, *m.*, οἰνόπνευμα, (σπίρτο).
alcoôlico, -a, οἰνοπνευματώδης, ἀλκοολικός. [πνευματῶ.
alcoolizzâre, ἐκπνευματῶ, οἰνο-
alccoolizzaziône, *f.*, οἰνοπνευμά-
alcorâno, *v.* corâno. [τωσις.
alcôva, *f.*, παστός, κλινοστάσιον.
alcûno, -a, τίς, κάποιος, *v.* qualc(hed)ûno || οὐδείς.
aldermâno, *m.*, *barb.*, δημοτικὸς σύμβουλος, εἰρηνοδίκης.
âlea, *f.*, *v.* rîschio.
aleâtico, *m.*, ῥοζακιά. [ριφέρομαι.
aleggiâre, πτερυγίζω, πετῶ || πε-
alenâre, (ἀνα)πνέω, ἀσθμαίνω.
alessandrîno (vêrso —), *m.*, (στίχος) ἀλεξανδρινός, δωδεκασύλλαβος.
alfabêtico, -a, ἀλφαβητικός || per ôrdine -o, -ῶς, κατὰ τάξιν -ήν.
alfabêto, *m.*, ἀλφάβητον.
alfâna, *f.*, φοράς ἀραβική.
alfiêre, *m.*, σημαιοφόρος || *âgli scácchi,* τρελλός.
âlga, *f.*, φύκι(ον), φῦκος.
âlgebra, *f.*, ἄλγεβρα.
algêbrico, -a, ἀλγεβρικός.
algebrîsta, ἀλγεβριστής.
algênte, *m. f.*; **âlgido, -a,** *poet.*, ψυχρός, ῥιγηλός, παγετώδης.
algorîtmo, *m.*, ἀριθμολογία.
algôso, -a, φυκιοῦχος, φυκώδης.
alguazîle, *m.*, *barb.*, ἀλγουαζίλος.
aliâre; alieggiâre, *v.* alegg-.
âlibi, *m.*, ἄλλοθι.
alîce, *v.* acciûga.
alienâbile, *m. f.*, ἀλλοτριώσιμος.
alienâre, (ἀπ)ἀλλοτριῶ, ἐκποιῶ, ἀποξενῶ || ἀπομακρύνω, ἀποχωρίζω, καθιστῶ ἐχθρικόν || -âto, -a, *s.*, φρενοβλαβής, τρελλός.
alienaziône, *f.*, (ἀπ)ἀλλοτρίωσις, ἀποξένωσις || — d'ânimo, ἀπέχθεια || — di mênte, φρενοβλάβεια, παραφροσύνη, τρέλλα.
alienîsta, *m.*, φρενίατρος.
aliêno, -a, ξένος, μὴ οἰκεῖος || ἐναντίος, ἀντίθετος || êsser — da *qcc.*, ἀπεχθάνομαί τι, παραιτοῦμαι ἀπό τινος.
alimentâre, (δια)τρέφω, ἐπισιτίζω.
alimentârio, -a, θρεπτικός, τρόφιμος, -μαῖος. [ψις.
alimentaziône, *f.*, (δια)τροφή, θρέ-
alimênto, *m.*, τροφή.
aliôsso, *m.*, ἀστράγαλος, (κότσια).
alîpede, *m. f.*, πτερόπους. [πλάσιος.
aliquoto, -a, (συμ)ποσοποιός, ὑπο-
alisêi (vênti —), *m. pl.*, ἐτησίαι,
alîso, *m.*, κρίνον, -ος. [(μελτέμια).
âlito *e der.*, *v.* respîro; sôffio.
allacciamênto, *m.*; **-atûra,** *f.*, σύνδεσις, σύμπλεγμα, σύσφιγξις, θηλύκωμα.
allacciâre, συνδέω, δένω, περισυμπλέκω, συσφίγγω; ἐμπορπῶ, θηλυκόνω. [ἐπικλυσμός.
allagamênto, *m.*, πλημμύρα, -ρίς,
allagâre, πλημμυρῶ, καταδύω.
allampanâto, -a, λειπόσαρκος, ξηρός, πειναλέος.
allantôide, *f.*, ἀλλαντοῖς.
allappâre, στύφω, αἱμωδιῶ.
allargamênto, *m.*, εὔρυνσις, πλάτυνσις, -υσμός; ἐπαύξησις.
allargâre, εὐρύνω, πλατύνω; ἐπαυξάνω, ἐπεκ-(παρα)τείνω || — la mâno, ἀνοίγω τὴν χεῖρα, εἶμαι μεγαλόδωρος.
***allarmâre,** θορυβῶ, ταράττω, ἐκφοβῶ, φοβίζω, ((ἐξ)ἱππάζω).

allârme, *m.*, ἀνακραυγὴ εἰς τὰ ὅπλα, συναγερμός || θόρυβος, κατάπληξις, φόβος, ἀνησυχία.
***allarmista**, *m.f.*, σπερμοφόβος.
allâto, *avv. e prep.*, πλησίον, πλαγίως, (στὸ πλάγι, στὸ πλάϊ); παρά.
allattamênto, *m.*, θηλασμός, γαλούχησις, (βύζαγμα).
allattâre, θηλάζω, γαλουχῶ, γαλακτοτροφῶ, τιτθεύω, (βυζά(ί)νω).
alleânza, *f.*, συμμαχία || ἕνωσις; ἐπιγαμία, (συμπεθεριό).
alleâre, συνενῶ, συνδυάζω || -rsi, *di regnânti*, συμμαχῶ; *di famîglie*, συγγενεύω.
alleâto, -a, σύμμαχος, ὁμόσπονδος.
allegâbile, *m.f.*, προσβλητέος.
allegâre, προσάγω, ἀναφέρω, προτείνω, *v.* addûrre || προσαρτῶ, ἑνόνω || συμμιγνύω (μέταλλα) || ἐρεθίζω τοὺς ὀδόντας, *v.* allappâre.
allegâto, *m.*, προσάρτημα, ἀποδεικτικόν, ἀπόδειξις, ἔγγραφον.
alleggerimênto, *m.*, ἀνακούφησις, ἐλάφρωσις; ἄνεσις; πράϋνσις.
alleggerîre, ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω || *fig.*, πραΰνω, μετριάζω.
allegorîa, *f.*, ἀλληγορία.
allegôrico, -a, ἀλληγορικός.
allegrâre, *v.* rall-.
allegrêzza, *f.*, ἀγαλλίασις, χαρά, εὐφροσύνη, εὐθυμία.
allegrîa, *f.*, φαιδρότης, εὐθυμία, εὐφροσύνη, χαρμοσύνη, γηθοσύνη, (τσακίρ-κέϊφι, κέφι).
allêgro, -a, ἱλαρώς, φαιδρός, εὔθυμος, εὐφρόσυνος, χαρμόσυνος, περιχαρής, (χαρούμενος, ἀνοικτόκαρδος) || *s. m.*, *mus.*, γοργόν, ἐπίτροχον, εὐφρόσυνον (μέλος); -êtto, ὑπόγοργον (μέλος).
allelûia, ἀλληλούϊα.
allenâre, ἐνισχύω, (ἐνδυναμόνω), ἐξασκῶ, γυμνάζω || — un cavâllo, ἵππον δαμάζω.
allentâre, *v.* rall-.
allêsso *e der.*, *v.* lêss-.
allestîre, παρασκευάζω, (προ)ἑτοιμάζω, διευθετῶ || — ûna nâve, ἐξαρτύω, -τίζω, ἐφοπλίζω, (ἀρματόνω,) πλοῖον.
allettamênto, *m.*; **-atîva**, *f.*, δελέασμα, δέλεαρ, θέλγητρον, μαγεία.
allettâre, δελεάζω, (προσ)ἑλκύω, ἐπάγω, θέλγω, μαγεύω.
allettatôre, -trîce, δελεαστής, ἐπαγωγός, γόης, μάγος.
allevamênto, *m.*, ἀνατροφή, ἐκπαίδευσις.
allevâre, (ἀνα)τρέφω, ἐκπαιδεύω.
allevatôre, -trîce, τροφός, παιδαγωγός || ζωοκόμος.
alleviâre *ecc.*, *v.* alleggerîre.
allibîre, ὠχριῶ; καταπλήττομαι.
allietâre, εὐφραίνω, τέρπω, εὐαρεστῶ, χαροποιῶ.
alliêvo, -a, μαθητής; τρόφιμος.
alligatôre, *m.*, κροκόδειλος.
alligaziône (**rêgola di** —), *f.*, μέθοδος τῆς μίξεως.
allignâre, ῥιζοῦμαι, ῥιζοβολῶ.
allineâre, εὐθυγραμμῶ, στιχίζω, σταθμίζω.
allitteraziône, *f.*, παρήχησις, ὁμοιοτέλευτον.
allivellâre, (καθ)ὁμαλίζω, (ἐξ)ἰσῶ.
allividîre, ὠχριῶ, (κιτρινίζω, χλωμιάζω).
allôcco, *m.*, γλαύξ, βύας, (μποῦφος) || *fig.*, βλάξ, ἠλίθιος, ἀμαθής.
allocuziône, *v.* arînga.
allôdio, *m.*, ἐλεύθερον ο ἀσύδοτον κτῆμα.
allôdola, *f.*, κορυδαλός, (σκορδαλός).
allogâre, *collocâre*, τακτοποιῶ, τοποθετῶ, διευθετίζω || *affittâre*, ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω || *maritâre*, ὑπανδρεύω.
alloggiamênto, *m.*, *mil.*, στρατόπεδον, -δευσις || *v.* allôggio.
alloggiâre, *att.*, ξενίζω, φιλοξενῶ, (κατ)οἰκίζω || *n.*, κατοικῶ, καταλύω || *mil.*, στρατοπεδεύω, κατασκηνῶ.
alloggiatôre, *m.*, ξενοδόχος, πανδοχεύς.
allôggio, *m.*, κατοικία, οἴκημα, -ησις, -ητήριον; κατάλυμα || ξενοδοχεῖον.
allontanamênto, *m.*, ἀπομάκρυνσις, ἀποχώρησις; ἀπόστασις; ἀποπομπή.
allontanâre, ἀπομακρύνω, ἀφίστημι; ἀποπέμπω.
allôra, *avv.*, τότε, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον || *in tâl câso*, οὕτως ἔχοντος

τοῦ πράγματος || — — πρὸ μικροῦ || -rchè, -rquândo, ὅτε, ὅταν.
allôro, *m.*, δάφνη || *fig.*, νίκη, δόξα.
allucinâre, ἐκθαμβῶ, παρακρούομαι, ἐξαπατῶ. [αἴσθησις, ἐξαπάτη.
allucinaziône, *f.*, ἀμβλυωπία, παρ-
allûdere, (ὑπ)αἰνίττομαι.
allûme, *m.*, στυπτηρία, στύφις.
allumîna, *f.*, λευκάργιλλος.
allumînio, *m.*, ἀργίλ(λ)ιον, λευκαργιλλῖτις. [(μάκρεμα).
allungamênto, *m.*, (ἐπι)μήκυνσις,
allungâre, (ἐπι)μηκύνω, παρατείνω, (μακραίνω) || — il pâsso, ἐπισπεύδω τὸ βῆμα, (ἀνοίγω τά ποδάρια) || *di vîno ecc.*, ὕδωρ ἐπιχέω, βάλλω ὕδωρ εἰς τὸν οἶνον, (νερόνω τὸ κρασί) || *v.* differîre; dâre.
allusiône, *f.*, ὑπαίνιξις, -ιγμός, συνέμφασις. [τικός.
allusîvo, -a, ὑπαινικτικός, ὑποφαν-
alluviône, *f.*, πρόσχωμα, -ωσις || ἀνάχυσις, κατάκλυσις, -υσμός.
almanaccâre, ὀνειροπωλῶ, φανταστικοπῶ, ματαιοπονῶ || κατατρύχομαι τὸν νοῦν, (τσακίζω τὸ κεφάλι μου). [λανδάριον).
almanâcco, *m.*, ἡμερολόγιον, (κα-
almêno, *avv.*, τοὐλάχιστον.
âlmo, -a, *poet.*, ζωοποιός; θαυμάσιος; ἱερός.
âlno, *m.*, κλῆθρα, (σ)κλῆρος.
aloè, *m.*, ἀλόη.
alône, *m.*, *astron.*, ἅλως, στέφανος.
alopecîa, *f.*, ἀλωπηκία(σις).
âlpe, *f.*, ὄρος; Ἄλπεις.
alpêstre, *m. f.*; **alpîno, -a**, ὀρεινός, ἄλπειος; τραχύς, πετρώδης, ἄγριος.
alpigiâno, -a, ὀρείτης, ὀρεινός, βουνίτης, (βουνήσιος).
alpinîsta, *m. f.*, ἠλιβάτης.
alquânto, -a, ὀλίγος, ἀρκετός, τίς; *pl.* ἔνιοι || *avv.*, ὀλίγον.
âlt, *v.* âlto.
altalêna, *f.*, αἰώρα, (κούνια) || *fig.*, ἐνδοιασμός, δισταγμός, ἀμφιβολία || far l' —, αἰωροῦμαι, (κουνιοῦμαι). [τόν, τερψιθέα.
altâna, *f.*, καλλισκοπεῖον, ἡλιακω-
altâre, *m.*, βωμός, θυσιαστήριον || — maggiôre, μείζων ἁγία Τράπεζα.
altêa, *f.*, ἀλθαία, δενδρομαλάχη, (ἀγριο(δενδρο)μολόχα).
alterâbile, *m. f.*, ἀλλοιωτός, -ώσιμος, φθαρτός || ὀργίλος.
alterâre, ἀλλοιῶ, (δια)φθείρω || -rsi, ἀλλοιοῦμαι, ἐρεθίζομαι, ἐξοργίζομαι, διαταράττομαι || *v.* adulterâre. [|| ὀργή.
alteraziône, *f.*, ἀλλοίωσις, διαφθορά
altercâre, ἐρίζω, φιλονεικῶ, (μαλόνω, ἔχω μαλώματα).
altêrco, *m.*, ἀμφισβήτησις, ἔρις, φιλονεικία, λογομαχία, (μάλωμα).
alterêzza; -rîgia, *f.*, μεγαλο-(ὑψηλο)φροσύνη, ὑπερηφάνεια, τύφος, ἔπαρσις. [σω.
alternâre, (ἐπ)ἀμείβομαι, ἐναλλάσ-
alterna(tiva)mênte, *avv.*, ἐναλλάξ, ἀμοιβαδόν.
alternatîvo, -a, ἐναναλλακτικός, ἐναλλασσόμενος, ἀμοιβαῖος || *s. f.*, ἀλληλοδιαδοχή; ἐκλογὴ μεταξὺ δύο, αἵρεσις.
altêrno, -a, ἐναλλάξ (κείμενος), ἐναλλάσσων, ἐπάλληλος; ἀμοιβαῖος.
altêro; -tiêro, -a, ὑψηλόφρων, ἀγέρωχος || μεγαλοπρεπής, ὑψηλός.
altêzza, *f.*, ὕψος, ὕψωσις, -ωμα || — d'ânimo, μεγαλοψυχία || *di suôno*, ὀξύτης || *tîtolo*, ὑφηλότης, ὕψος αὐτοῦ. [-θυσος, (μισομεθυσμένος).
altîccio, -a, οἰνόληπτος, ἡμιμεθής,
altimetrîa, *f.*, ὑψομετρία.
altipiâno, *m.*, ὀροπέδιον.
altitûdine, *f.*, ὕψος.
âlto, -a, ὑψηλός || βαθύς; μέγας; ὀξύς || *avv.*, ὑψηλῶς, ἄνω || âlt(o)! στῆθι, παῦσον, (στάσου, στέκα)! || far —, αὐλίζομαι, σταματῶ || *s. m.*, *fermáta*, ἀνάπαυσις, (ἐπί)στάσις, (σταματισμός).
alresì, *v.* similmênte; ânche.
altrettâle, *m. f.*, τοιοῦτος, τοιόσδε, προσόμοιος.
altrettânto, -a, τοσοῦτος || *avv.*, ἄλλο τόσον; παρομοίως, ἐξίσου.
altrîêri (l'—), *avv.*, προχθές.
altrimênti, *avv.*, ἄλλως, ἀλλέως, ἑτέρως || *se no*, εἰ δὲ μή.
âltro, -a, ἄλλος; ἕτερος; διάφορος.

altrôve, *avv.*, ἀλλαχοῦ, ἀλλοθι; ἀλλαχόσε, ἄλλοσε.
altrûi, *m. f.*, ἀλλότριος.
altûra, *f.*, κορυφή, γήλοφος, γεώλο-
alûnno, *v.* alliêvo. [φος; *v.* altêzza.
alveâre, *m.*, κυψέλη.
âlveo, *m.*, ῥεῖθρον.
alvêolo, *m.*, κυψέλιον; φατνίον, βόθρυον, κύτταρον.
âlvo, *m.*, γαστήρ, κοιλία; μήτρα.
alzâre, (ἀν)ὑψῶ, αἴρω, ((ἀ)ψηλόνω, σηκόνω), ἀνατείνω, ἀνορθῶ || αὐξάνω || —il gômito, κατοινοῦμαι || —le cârte, κόπτω τὰ χαρτοπαίγνια || -rsi, ἀνίσταμαι. [νά)στάσις.
alzâta, *f.*, ὕψωσις || — di scûdi, (ἀ-
âlzo, *m.*, *mil.*, ὑψομέτρης.
amâbile, *m.f.*, ἐράσμιος, ἀξιέραστος, ἀξιαγάπητος; ὑποχρεωτικός || *di vino*, *v.* abboccâto. [σηγορία.
amabilità, *f.*, ἐρασμιότης, εὐπρο-
amâca. *f.*, στρῶμα κρεμαστόν, αἰωροκλίνη, αἰώρα, (μπράντα).
amâlgama, *m.*, συνυδραργύρωμα, μῖγμα, φύρ(α)μα.
amalgamâre, συνυδραργυρῶ, συμφύρω, (συμ)μιγνύω.
amândorla *ecc.*, *v.* mand-.
amânte, *m.f.*, ἐραστής, ἀγαπητ(ικ)ός, ἐρωμένος, ἐρωτόληπτος, φίλος.
amanuênse, *v.* copîsta.
amarânto, *m.*, ἀμάραντον.
amarâsca, *v.* mar-.
amâre, ἐρῶ, ἀγαπῶ; ἀρέσκομαι, μοὶ ἀρέσ(κ)ει.
amareggiâre, πικραίνω || λυπῶ, θλίβω. [ρασον; *v.* marâsca.
amarêna, *f.*, μαράσκιον, ἀγριοκέ-
amarêzza, *f.*, πικρία, -ρότης, (-ράδα): λύπη.
amarêtto, **-a**, ὑπόπικρος, (πικρούτσικος) || *s. m.*, ἀμυγδαλωτόν, μάκαρον. [βερός, σκληρός.
amâro, **-a**, πικρός || λυπηρός, θλι-
amârra, *f.*, πρυμνήσιον, ναυσιπέδη, κάλως, (παλαμάρι, παράγγι).
amatôre, **-trîce**, ἐραστής, φίλος,
amatôrio, **-a**, ἐρωτικός. [*v.* amânte.
amâzzone, *f.*, ἀμαζών || *âbito*, -ζόνειον.

ambâgi, *f. pl.*, λοξοὶ λόγοι, ἀμφιλογίαι, (ἐμπορδευμένα λόγια).
ambascerîa, *f.*, πρεσβεία.
ambâscia, *f.*, *v.* affânno.
ambasciatôre; **-sciadôre**, *m.*, ἀγγελιαφόρος || πρέσβυς,-βευτής || **-drîce**, *f.*, -βεύτειρα, (-βίνα).
ambasciâta, *f.*, παραγγελία, ἐντολή || πρεσβεία. [δύο.
ambedûe, *m. f.*, ἀμφότεροι, καὶ οἱ
ambiâre, βαδίζω κατὰ πέδην, πεδοδρομῶ.
ambidêstro, **-a**, ἀμφιδέξιος.
ambiênte, *m.f.*, περικυκλῶν,-κεχυμένος, -λαμβάνων || **s. m.*, περιέχον, ἀτμόσφαιρα; κατάστασις. [τερισμός.
ambiguità, *f.*, ἀμφιλογία, ἐπαμφο-
ambîguo, **-a**, ἀμφίλογος, ἀμφίβολος, διφορούμενος. [(τσακπίνι).
âmbio, *m.*, πέδη, ὑποσακκισμός,
ambîre, ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι, ἐπιζητῶ.
âmbito, *m.*, κύκλος, περίβολος || *bróglio*, ψυφοθηρία, σκευώρημα.
ambiziône, *f.*. φιλοδοξία, φιλοτιμία, φιλοπρωτία, δοξομανία.
ambiziôso, **-a**, φιλόδοξος, φιλότιμος.
âmbo, *m.*, δυάς || *m. f.*, *v.* ambedûe.
âmbra, *f.*, ἤλεκτρον, (κεχριμπάρι); ἄμβαρον.
ambrêtta, *f.*, *bot.*, κύονος, ἰβίσκος, κετμία, (μοσχοβότανον) || εἶδος ἀ-
ambrôsia, *f.*, ἀμβροσία. [πιδίου.
ambrosiâno, **-a**, ἀμβροσιανός.
ambrôsio, **-a**, ἀμβρόσιος.
ambulânte, *m.f.*, μεταβατικός, πλανητικός, περικίνητος. [περίακτον.
ambulânza, *f.*, νοσοκομεῖον κινητόν,
ambulatôrio, *m.*, περίπατος. || *c. s.*
âmen, ἀμήν.
amenità, *f.*, τερπνότης, γλυκύτης; ἱλαρότης || χαριεντισμός, γελωτοποιὸν ῥῆμα. [κτικός, χαρίεις.
amêno, **-a**, τερπνός, εὐάρεστος, θελ-
amenorrêa, *f.*, ἐπίσχεσις καταμη-
ametîsta, *f.*, ἀμήθυστος. [νίων.
amiânto, *m.*, ἀμίαντος.
amichêvole, *m.f.*, φιλόφρων, φιλικός, εὔνους, συμβιβαστικός. [φροσύνη.
amicîzia, *f.*, φιλία, ἀγάπη, φιλο-
amîco, **-a**, φίλος; ἐραστής.

amidâceo, -a, ἀμυλώδης.
âmido, *m.*, ἄμυλον, ((σιταρό)κολλα, καταστατόν, νισεστές).
ammaccâre, συντρίβω, μωλωπίζω.
ammaccatûra, *f.*, σύντριψις, σαρκόθλασμα, μώλωψ, (ζούλισμα, ζούπημα, πλήγωμα).
ammaestrâbile, *m. f.*, εὐδίδακτος, [εὐπειθής.
ammaestramênto, *m.*, διδασκαλία, ἐκπαίδευσις, παιδεία.
ammaestrâre, διδάσκω, ἐκπαιδεύω.
ammaestratîvo, -a, διδακτικός.
ammaestratôre, -trîce, διδάσκων, διδάσκαλος, παιδαγωγός.
ammainâre, ὑποστέλλω, καταβιβάζω τὰ ἱστία, (καταιβάζω τὰ πανιά).
ammalâre, *att.*, *r.*, νοσοποιῶ, μολύνω || *cm. n.*, νοσῶ, ἀρρωστῶ, ἀσθενῶ; πάσχω.
ammalatîccio, *v.* infermîccio *ecc.*
ammaliâre, *v.* affascinâre *ecc.*
ammandorlâto, -a, ῥομβοειδής.
ammanettâre, δεσμεύω, ἐμβάλλω χειροπέδας, χειροδένω.
ammannâre; -nnîre, δραγματεύω || ἑτοιμάζω, παρασκευάζω.
ammansâre; -sîre, πραΰνω, τιθασσεύω, *v.* addomesticâre.
ammantâre, περιβάλλω ἐφεστρίδα; ἐπενδύω || κρύπτω.
ammânto, *v.* mânto.
ammassâre, ἐπι-(συσ)σωρεύω, (συν)-ἀθροίζω, (μαζεύω), θησαυρίζω.
ammâsso, *m.*, σωρός, σωρεία, (στοίβα).
ammattîre, *att.*, *r.*, ἐκμαίνω, (*att. e n.*, τρελλαίνω) || *cm. n.*, -ομαι, παραφρονῶ.
ammattonâre, πλινθῶ, πλινθο-(πλα-[κο)στρώνω.
ammattonâto, *m.*, πλινθό-(λιθό)-στρωτον, πλακόστρωμα.
ammazzâre, (ἀπο)κτείνω, φονεύω, (σκοτόνω), σφάζω || — il têmpo, σπαταλῶ τὸν χρόνον, (σκοτόνω τὸν καιρόν).
ammênda, *f.*, ζημία, πρόστιμον; τιμωρία (χρηματική), *v.* mûlta.
ammêttere, ἀπο-(παρα)δέχομαι.
ammezzâre, διχοτομῶ || *v.* infracidâre || -âto, *s. m.*, *v.* mezzanîno.
ammiccâre, (δια)νεύω τοῖς ὀφθαλμοῖς, σκαρδαμύσσω, -υκτῶ.
amminîcolo, *m.*, στήρημα, ἐπιβοήθεια || ἔνδεξις || σόφισμα, τέχνημα.
amministrâre, διαχειρίζομαι, διοικῶ, διέπω, κυβερνῶ.
amministratîvo, -a, διαχειριστικός, [διοικητικός.
amministratôre, -trîce, διαχειριστής, ἐπιμελητής, κυβερνέτης; διευθυντής.
amministraziône, *f.*, διαχείρισις, -ρισμός, οἰκονομία, διοίκησις, κυβέρνησις: διεύθυνσις || διευθηντήριον, διοικητήριον || — dêi sacramênti, ἁγία μετάδοσις.
ammirâbile, *m.f.*, θαυμαστός, -άσιος, [ἐξαίσιος.
ammiragliâto, *m.*, ναυαρχία, -χεῖον.
ammirâglio, *m.*, ναύαρχος || nâve [-a, ναυαρχίς.
ammirâre, θαυμάζω.
ammiratîvo, -a, θαυμαστικός || punto -o, -όν (σημεῖον).
ammiratôre, -trîce, θαυμαστής.
ammiraziône, *f.*, θαυμασμός; ἔκπληξις.
ammissîbile, *m.f.*, ἀπο-παρα-(προσ)[δεκτός.
ammissibilità, *f.*, παραδεκτότης.
ammissiône, *f.*, ἀπο-(παρα)δοχή.
ammobi(g)liâre, *v.* arredâre.
ammodernâre, ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ, νεοποιῶ, νεοσκευάζω.
ammogliâre, συζευγνύω, ὑπανδρεύω || -rsi, νυμφεύομαι, ὑπανδρεύομαι, γυναῖκα ἄγομαι || -âto, ἔγγαμος.
ammoinâre, θωπεύω, θέλγω, ἡδυλογῶ.
ammollâre, ἐμ-(δια)βρέχω, ὑγραίνω.
ammolliênte, *m.f.*, μαλακτικός, καταπραϋντικός.
ammollimênto, *m.*, μάλαξις, πράϋν-[σις.
ammollîre, μαλάσσω, μαλακόνω, ἀπαλύνω (-λαίνω); (κατα)πραΰνω || *commuôvere*, συγκινῶ || *snervâre*, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω, μαλθακῶ, ἀπογυναικῶ || *v.* ammollâre.
ammonîaca, *f.*, ἀμμωνιακὸν ἅλας, ἀμμωνία.
ammonimênto, *m.*; **-iziône,** *f.*, παραίνεσις, νουθεσία, ἐπίπληξις.
ammonîre, παραινῶ, νουθετῶ, ἐπιπλήσσω.

ammonitôre, -trîce, παραινέτης.
ammontâre; -ticchiâre, ἐπι-(συσ)-σωρεύω, *v.* ammassâre || l' -târe, *m., comm.,* τὸ στήσιμον. [δυσωδῶ.
ammorbâre, μολύνω, μιαίνω || *n.,*
ammorbidâre; -dire, μαλάσσω, ἀπαλύνω, πραΰνω. [τος μὲ αὐγά.
ammorsellâto, *m.,* περίκομμα κρέα-
ammortâre; -tizzâre, *v.* spêgnere; sedâre || *comm.,* ἐξαγοράζω ὀφειλήν, χρεωλυτῶ.
ammortizzaziône, *f., comm.,* ἐξαγορὰ ὀφειλῆς, χρεωλυσία.
ammostâre, πατῶ σταφυλάς, ληνοβατῶ. [ριον.
ammostatôio, *m.,* ληνός, πατητή-
ammostatûra, *f.,* πάτησις, -ημα.
ammucchiâre, *v.* ammassâre.
ammuffire, εὐρωτιῶ, (μουχλιάζω).
ammusârsi, συναντῶμαι κατὰ πρόσωπον. [ἀνταρσία, ταραχή.
ammutinamênto, *m.,* στάσ(ιασ)ις,
ammutinâre, παρακινῶ εἰς στάσιν, ὀχλαγωγῶ || -rsi, στασιάζω, ἀποστατῶ.
ammutolîre, *att., r.,* βουβαίνω, φιμῶ, (ἀποσβολόνω) || *n.,* βουβαίνομαι, (ἀπο)σιωπῶ.
amnesîa, *f.,* ἀμνημοσύνη.
âmnio, *m.,* ἀμνίον.
amnistîa, *f.,* ἀμνηστεία.
amnistiâre, ἀμνηστεύω.
âmo, *m.,* ἄγκιστρον, (-ίστρι) || *fig.,* δέλεαρ, θέλγητρον. [(μουαρές).
amoêrro, *m.,* (ὕφασμα) κυματωτόν,
amômo, *m.,* ἄμωμον. [ἔρως.
amorâzzo, *m.,* κακὸς *o* ἀκόλαστος
amôre, *m.,* ἔρως, (ἔρωτας), ἀγάπη, στοργή, φιλία || — prôprio, φιλαυτία, φιλοτιμία.
amoreggiâre, κάμνω ἔρωτα; *corteggiâre,* ἐρωτεύομαι, (ἐργολαβῶ,) γυναῖκα, (ζαχαρόνω). [ζαχάρωμα.
amorêtto, *m.,* ἐρώτιον, -τάριον,
amorêvole, *m.f.,* εὐπροσήγορος, χαρίεις, ἐρωτικός. [εὐμένεια; φροντίς.
amorevolêzza, *f.,* εὐπροσηγορία,
amôrfo, -a, ἄμορφος. [lêtto.
amorîno, *m., v.* rêseda || *v.* angio-
amorôso, -a, *v.* amânte || *teâtro,* νέος παριστῶν πρόσωπον ἐραστοῦ, πρωτόνεος. [κινητός.
amovîbile, *m.f.,* μεταθετός, -θέσιμος.
amovibilitâ, *f.,* μεταθέσιμον, -μότης.
ampiêzza, *f.,* εὐρύτης, πλατύτης, εὖρος, πλάτος, ἔκτασις. [νος.
âmpio, -a, εὐρύς, εὐρύχωρος || ἄφθο-
amplêsso, *m.,* ἐναγκαλισμός, (-λιασμα), περιβολή, περίπτυξις, ἀσπασμός, φίλημα. [αὔξησις.
ampliamênto, *m.,* (ἐπ)ἔκτασις, (ἐπ)-
ampliâre; -ificâre, εὐρύνω, πλατύνω, ἐκτείνω || (ἐπ)αὐξάνω (τὸν λόγον), πλατυλογῶ.
amplificaziône, *f.,* πλατυσμὸς, αὔξησις λόγου, μάκρυνσις, μεγαλοποίησις.
ampôlla, *f.,* φιάλη, λήκυθος || φλύκταινα, φουσκαλίδα, (πρήξιμον); φυσαλ(λ)ίς || → [γαλορρημοσύνη.
ampollsità, *f.,* στόμος, ὄγκος, με-
ampollôso, -a, στομφώδης, κομπώδης, πομπώδης. [κρωτηριάζω.
amputâre, ἐκ-ἀπο-(περι)τέμνω, ἀ-
amputaziône, *f.,* ἐκτομή, ἐκ-(ἀπο)-κοπή. ἀκρωτηριασμός.
amulêto, *m.,* φυλακτήριον, -τόν (-τάρι), προβασκάνιον, περίαπτον.
anabattîsta, *m.f.,* ἀναβαπτιστής.
anacârdo, *m.,* ἀνακάρδιον.
anacolûto, *m.,* ἀνακόλουθον (σχῆμα).
anacorêta, *m.,* ἀναχωρητής, ἀσκητής, ἐρημίτης. [*s. f.,* ὠδὴ —.
anacreôntico, -a, ἀνακρεόντειος ||
anacronîsmo, *m.,* ἀναχρονισμός.
anacrûsi, *f.,* ἀνάκρουσις.
anâfora, *f.,* ἀναφορά.
anagogîa, *f.,* ἀναγωγή, -γία.
anagôgico, -a, ἀναγωγικός.
anâgrafe, *f.,* ἀναγραφή || ἀστικὸς κατάλογος, ληξιαρχικὸν βιβλίον.
anagrâmma, *m.,* ἀνάγραμμα.
anagrammâtico, -a, ἀναγράμματος.
analfabetîsmo, *m.,* ἀγραμματοσύνη, -τία, ἀμάθεια, -θία.
analfabêta, *m.f.,* ἀναλφάβητος, ἀγράμματος, ἀμαθής.
anâlisi, *f.,* ἀνάλυσις.
analîtico, -a, ἀναλυτικός.
analizzâre, ἀναλύω.

analogîa, *f.*, ἀναλογία, ὁμοιότης.
analôgico, **-a**, ἀναλογικός.
anâlogo, **-a**, ἀνάλογος, παρεμφερής.
ananâs(so), *m.*, *piânta*, ἀνανασία; *frûtto*, -άσιον.
anapêsto, *m.*, ἀνάπαιστος. [ταξία.
anarchîa, *f.*, ἀναρχία || ταραχή, ἀ-
anârchico, **-a**, ἀναρχικός.
anastômôsi, *f.*, ἀναστόμωσις.
anâstrofe, *f.*, ἀναστροφή.
anâtema, *m.*, ἀνάθεμα, ἀφορισμός.
anatemizzâre, ἀναθεματίζω, ἀφο-
ρίζω. [|| *fig.*, ἐξακρίβωσις.
anatomîa, *f.*, ἀνατομία, -μή, -μική
anatômico, **-a**, ἀνατομικός.
anatomîsta, *m. f.*, ἀνατόμος.
anatomizzâre, ἀνατέμνω || *fig.*, ἀκρι-
βολογῶ. [ἄντσα).
ânca, *f.*, ἰσχίον, γόμφος, (γοφός,
ancêlla, *f.*, θεραπαινίς -παινα.
ânche, *cong.*, καί; ὡσαύτως, ὁμοίως,
ἐπίσης, προσέτι.
ancilôsi, *f.*, ἀγκύλωσις.
ancîpite, *m.f.*, *gr.*, κοινός.
âncora, *f.*, ἄγκυρα, (ἄγκουρα) ||
ad —, ἀγκυροειδής || —, *orológio*, ἀγκύριον ὡρολόγιον.
ancôra, *cong.*, *avv.*, (εἰς)ἔτι, ἀκόμη
|| *di nuôvo*, πάλιν, καὶ αὖθις ||
non —, οὐκέτι, (ὄχι ἀκόμη) || -rchè,
εἰ καί, καὶ ἄν, κἄν.
ancorâggio, *m.*, ἀγκυροβόλ(ι)ον,
ὅρμος, (καραβοστάσιον).
ancorâre, ἀγκυρ(οβολ)ῶ, (ἀράζω).
andamênto, *m.*, *v.* andatûra; *fig.*,
διαγωγή, τρόπος, (φέρσιμον).
andânte, *m.f.*, κοινός, συνήθης, τρέ-
χων || *mus.*, μέτριον, -ίως; -tîno,
συντονώτερον; τεμάχιον μουσικῆς.
andâre, πορεύομαι, ὑπάγω, πηγαί-
νω, βαδίζω || — di côrpo, ἀφοδεύω,
ἀποπατῶ || lasciâr —, ἀφίνω; ἀ-
ποσιωπῶ.
andâta, *f.*, βάδισμα, -ισις, πορεία,
(παγεμός) || — e ritôrno, ἔλευσις
καὶ ἀναχώρησις, δρόμος, (πηγαι-
νοερχομός).
andatûra, *f.*, βάδισμα, περιπάτημα,
(-ησιά). [*v.* môda.
andâzzo, *m.*, ἐπιρροὴ (τοῦ χρόνου);

andirivîeni, *m.*, δρόμος, (πηγαινο-
ερχομός, σύρτα φέρτα).
ândito, *m.*, δίοδος, πάροδος, εἴσο-
δος,διάδρομος,στενόν,(μακρυνάρι).
andrôgino, *m.*, ἀνδρόγυνος, ἑρμα-
φρόδιτος. [δος.
andrône, *m.*, διά-(πρό)δρομος, δίο-
aneddôtico, **-a**, ἀνεκδοτικός.
anêddoto, *m.*, ἀνέκδοτον.
anelânte, *m.f.*, ἀσθμαίνων, πνευσ-
τιῶν, (λαχανιασμένος) || ἐπιθυμη-
τικός.
anelâre, ἀσθμαίνω, ἀγκομαχῶ, πνε-
στιῶ, (λαχανιάζω) || σφοδρῶς ἐπι-
θυμῶ. [ἀναπνοή.
anêlito, *m.*, ἄσθμα, δύσπνοια ||
anêllo, *m.*, δακτυλίδιον, -ύλιος,
(βεργέτα) || κρίκ(ελλ)ος, (χαλκᾶς),
κύκλος || *di capêlli*, βόστρυχος,
(σγουρόν).
anemîa, *f.*, ἀναιμία, λειψαιμία.
anêmico, **-a**, ἀναιμικός, λειψαιμικός.
anêmone, *m.*, ἀνεμώνη.
anemoscôpio, *m.*, ἀνεμοσκόπιον.
anestesîa, *f.*, ἀναισθησία.
anêto, *m.*, ἄνηθον.
aneurîsma, *m.*, ἀνεύρισμα, -μός.
anfanâre, *v.* cicalâre. [βλακία.
anfanîa, *f.*, μωρολογία, -λῆρος,
anfesibêna, *f.*, ἀμφίσβαινα.
anfîbio, **-a**, ἀμφίβιος.
anfibologîa, *m.*, ἀμφιβολογία. [τος.
anfibolôgico, **-a**, ἀμφίβολος, δυσνόη-
anfiteâtro, *m.*, ἀμφιθέατρον.
ânfora, *f.*, ἀμφορεύς.
anfrattuosità, *f.*, ἀνωμαλία, σκο-
λιότης, τραχύτης.
anfrattuôso, **-a**, ἑλικοειδής, πολυ-
καμπής, ἀνώμαλος.
angarîa *ecc.*, *v.* angher-.
angêlico, **-a**, ἀγγελικός || *s.f.*, *bot.*, -ή,
ângelo, *m.*, ἄγγελος. [(ἀγγέλικα).
angherîa, *f.*, ἀγγαρεία (-ριά), βι-
αιοπραγεία. [ἐκβιάζομαι.
angheriâre, ἀγγαρεύω; ἐπιβαρύνω;
angîna, *f.*, κυνάγκη.
angiolêtto, *m.*, ἀγγελάκι.
angiologîa, *f.*, ἀγγειολογία.
angipôrto, *m.*, τυφλὴ ὁδός, ἀνεκ-
βατος, ἀδιέξοδος; στενωπός.

anglicanîsmo, *m.*, ἀγγλικανισμός.
anglicâno, -a, ἀγγλικανικός.
anglicismo, *m.*, ἀγγλισμός. [νιαῖος.
angolâre, *m.f.*, γωνιακός, ἀκρογω-
ângolo, *m.*, γωνία; ἀγκών.
angolôso, -a, γωνιώδης, πολυγώνιος.
angôscia, *f.*, στενοχωρία, ἀδημονία, βάσανος, ἀγωνία.
angosciâre, ἄγχω, θλίβω, βασανίζω.
angosciôso, -a, τεθλιμμένος, ἀδήμων, ἐναγώνιος.
ângue, *poet.*, *v.* serpênte, rêttile.
anguicrinîto, -a, ὀφιοπλόκαμος.
anguîlla, *f.*, ἔγχελυς, (χέλι). [φεῖον.
anguillâia, *f.*, ἐγχελεών, -λεοτρο-
anguinâia, *f.*, βουβών, ἀκρομήριον.
angûria, *f.*, ὑδροπέπων, (καρπούζι).
angûstia, *f.*, πενία, ἀχρηματία; στενοχωρία || λύπη, ἀδημονία || — di têmpo, χρόνου βραχύτης.
angustiâre, *v.* angosciâre.
angûsto, -a, στενός, -νόχωρος, περιορισμένος.
ânice, *m.*, ἄνισον, (γλυκάνισος).
ânidro, -a, ἄνυδρος.
ânima, *f.*, ψυχή; αἴσθημα, πνεῦμα, καρδία; νοῦς, διάνοια || *intêrno*, ἔνδον, κοίλωμα || *abitânte*, κάτοικος.
animalâccio, *m.*, μέγας κτῆνος, βλάξ, κνώδαλον.
animâle, *agg. m. f.*, ζωϊκός, ψυχικός || *s. m.*, ζῶον; ἔμψυχον || *fig.*, κτῆνος, θηρίον, βλάξ.
animalêsco, -a, ζωώδης, ζωϊκός.
animalêtto, *m.*, ζωΰφιον.
animalità, *f.*, ζωότης. [ἐνθαρρύνω.
animâre, ἐμψυχῶ || *fig.*, διεγείρω,
animâto, -a, ἔμψυχος, ζωηρός, ὁρμητικός || *mus.*, γοργός.
animaziône, *f.*, ἐμψύχωσις; ζωηρότης, θερμότης. [(γλυκάδι).
animêlla, *f.*, ἀδήν, θύμος, νεφρός,
ânimo, *m.*, *v.* -a; corâggio.
animosità, *f.*, ἀπέχθεια, μῖσος.
animôso, -a, θαρραλέος; ἀνδρεῖος, γενναῖος, τολμηρός. [σόρρακον).
anisêtto, *m.*, ἀνισωτόν, (γλυκανι-
ânitra, *f.*, νῆσσα, νῆττα, (πάπ-(π)ια). [νήττιον, (παπ(άκ)ί).
anitrîno; -trôccolo, *m.*, νησσάριον,

annacquâre, ὑδατῶ, (νερόνω) || *fig.*, μετριάζω.
annafliâre, *c. s.*; *v.* inaff-.
annalîsta, *m.*, χρονογράφος.
annasâre, ὀσφραίνομαι, (μυρίζομαι).
annaspâre, ἀναπηνίζομαι, (τυλιγαδιάζω) || *fig.*, μωρο-(ληρο)λογῶ.
annâta, *f.*, ἐνιαυτός, ἔτος, (χρονιά) || buôna, cattîva —, εὐ-δυσ-ετηρία. [μίχλη, ἐπισκότησις.
annebbiamênto, *m.*, συννεφία, ὁ-
annebbiâre, συννεφιάζω, -φῶ || *fig.*, ἐπισκοτίζω. [(ῥεμμάτισμα).
annegamênto, *m.*, πνιγμός, πνίξις,
annegâre, *att.*, καταβυθίζω, πνίγω || *n.*, -ομαι, (ῥεμματίζω).
***annegaziône**, *f.*, (αὐτ)ἀπάρνησις.
anneghittîre, ὀκνῶ, ἀμελῶ.
annerîre; -râre, μελαίνω, (μαυρίζω).
annessiône, *f.*, ἕνωσις, προσάρτησις.
annêsso, -a, ἐπισυνημμένος, πρόσθετος || *s.m.*, προσθήκη, προσ-(παρ)-άρτημα. [τω, προσ-(ἐπι)δέω.
annêttere, ἐπισυνάπτω, ἐπιπροσθέ-
annichilîre; annientâre, ἐξουδενῶ, ἐκμηδενίζω, ἐξαφανίζω.
annidâre, κτίζω φωλεάν, φωλεύω, (φωλιάζω), νεοσσεύω || -rsi, ἐμφωλεύω, ἐγκρύπτομαι.
annientamênto; annichilimênto, *m.*, ἐξουδένωσις, ἐξαφανισμός.
anniversârio, -a, ἐπέτειος, ἐνιαύσιος || *s. m.*, ἐπέτειος (ἑορτή), τὰ γενέθλια, χρονικὸν μνημόσυνον.
ânno, *m.*, ἐνιαντός, ἔτος, χρόνος, (χρονιά) || — di grâzia, σωτήριον
annobilitâre, *v.* nob-. [ἔτος.
annodâre, ἁμματίζω, περικομβῶ, κομβοδένω; συνδέω, συνενῶ.
annodatûra, *f.*, ἄμμα, (περι)κόμβωσις, -ωμα, (κούμβωμα); σύνδεσις, -εσμός.
annoiâre, ἀνιῶ, ἀηδίζω, βαρύνω, (-ραίνω), ἐνοχλῶ || -rsi, ἀνιῶμαι, ἀηδιάζω, -δίζομαι, βαρύνομαι, ἄχ-
annôna, *f.*, σιτοπομπεία. [θομαι.
annonârio, -a, σιτικός.
annôso, -a, πολυετής, παλαιός.
annotâre, ἐπι-(προ)σημειῶ, σχολιά-
annotatôre, -trîce, σχολιαστής. [ζω.

annotaziône, *f.*, (ἐπι)σημείωσις; σχόλιον; ὑπόμνημα.
annottâre, νὺξ ἐπέρχεται, (νυκτόνει).
annoverâre, ἀπ-ἐξ-(προσ)αριθμῶ.
annuâle, *m. f.*, ἐνιαύσιος, ἐτήσιος,
annualità, *f.*, ἐπέτειον. [ἐπέτειος.
annualmênte, *avv.*, ἐτησίως, κατ' ἔτος. [λόγιον.
annuârio, *m.*, ἐπετηρίς, ἐπετειο-
annuîre, (συγ)κατανεύω, συναινῶ, *v.* acconsentîre.
an(n)ulâre, δακτυλιωτός, -λιοειδής || (dîto) —, -λιώτης, τέταρτος, παράμεσος. [annientamênto.
annullamênto, *m.*, ἀκύρωσις; *v.*
annullâre, ἀκυρῶ, καταργῶ; χαλ-(ν)ῶ; οὐδενίζω, ἀφανίζω.
annunciâre; -nziâre, ἀν-προ-(εἰς)αγγέλλω, κηρύττω, εἰδοποιῶ, δηλοποιῶ.
annunciaziône, *f.*, † εὐαγγελισμός.
Annunziâta, *f.*, † Εὐαγγελίστρια.
annunziatôre, -trîce, ἀγγελιαφόρος, ἀγγελιαλόγος, ἄγγελος, κῆρυξ.
annûnzio; -ncio, *m.*, (ἀν)ἀγγελία, μήνυμα || δημοσίευσις.
ânnuo, -a, *v.* annuâle.
annusâre, *v.* annas-.
annuvolâre, ἐπινεφῶ, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτίζω || -rsi, συννεφῶ, -φιάζω; *v.* rann-.
âno, *m.*, δακτύλιος, πρωκτός, (κωλοτρυπίδα, πάτος).
anodîno, -a, ἀνώδυνος.
anomalîa *ecc.*, *v.* irregolarità *ecc.*
anônimo, -a, ἀνώνυμος.
anormâle, *m. f.*, ἀνώμαλος, ἀκανόνιστος, ἄτακτος, *v.* irregolâre.
ânsa, *f.*, λαβή, -ίς, ὠτίον, (αὐτί, χέρ(ούλ)ι) || *occasiône, pretêsto*, εὐχαιρία, περίστασις, πρόφασις || *báia*, κολπίσκος, ἀγκυροβόλιον,
ansâre, *v.* anelâre. [(λιμενάκι).
anseâtico, -a, ἀνσεατικός.
ânsia; ansietà, *f.*, ἀδημονία, ἀμηχανία || διακαὴς ἐπιθυμία.
ansiôso, -a, ἀδημονῶν, ἔμφροντις, (στενοχωρημένος), ἀμήχανος || ὑπερεπιθυμῶν. [ἀντιζηλία.
antagonîsmo, *m.*, ἀνταγωνισμός,
antagonîsta, *m. f.*, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.
antârtico, -a, ἀνταρκτικός.
antecêdere *ecc.*, *v.* precêdere.
antecessôre, *m.*, προκάτοχος, προτήτερος || *v.* antenâto.
antelmîntico, -a, ἀντελμιντικός.
antelucâno, -a, ὄρθριος. [πύργιον.
antemurâle, *m.*, προτείχισμα, προ-
antenâto, -a, πρόγονος, προπάτωρ.
antênna, *f.*, κεραία, ἱστοκεραία, (ἀντέννα).
antepôrre, προτιμῶ || προτίθημι.
antêra, *f.*, ἀνθήλη, γονοθυλακίς.
anteriôre, *m. f.*, ὁ πρόσθεν, (ἐμ)πρόσθιος, -θινός, προηγούμενος.
anteriorità, *f.*, προτεραιότης.
antesignâno, *m.*, πρόμαχος, σημαιοφόρος || *fig.*, ὁδηγός, διδάσκαλος, ἀπόστολος.
anti-; ante-, ἀντι-; ἀ(ν)-; προ-.
anticâglia, *f.*, ἀρχαιότητες, ἀρχαϊκόν, (παληάτσα, παλιουριά, κουρέλ(λ)ι). [ἀρχαῖον.
anticamênte, *avv.*, (τὸ) πάλαι, τὸ
anticâmera, *f.*, προθάλαμος, πρόδομος, (ἀντικάμαρα) || fâr —, ἀναμένω τινά.
antichità, *f.*, ἀρχαιότης || -ολογία || οἱ ἀρχαῖοι || *v.* -câglia.
anticipâre, προλαμβάνω, φθάνω νὰ κάμνω || — il pagamênto, προκαταβάλλω τὴν πληρωμήν, προπληρόνω || — di un giôrno, προλαμβάνω μίαν ἡμέραν.
anticipatamênte, *avv.*, προλαβόντως, προηγουμένως, πρότερον, πρὸ τοῦ καιροῦ, (παρ' ὀμπρός, παρομπροστά).
anticipaziône, *f.*, προκατάβλημα, προπληρωμή || *gr.*, προκατάληψις.
antîco, -a, ἀρχαῖος, παλαιός; γηραιός; ἀρχαϊκός.
anticolêrico, -a, ἀντιχολερικός.
anticonsiglière, *m.*, τηρητὴς τῶν νόμων.
anticorrière, *m.*, πρόδρομος.
anticôrte, *f.*, προαύλιον.
anticostituzionâle, *m. f.*, ἀντισυνταγματικός.

anticristiâno, -a, ἀντιχριστιαν(ικ)ός.
anticrîsto, *m.*, ἀντίχριστος.
antidâta, *f.*, προχρονολόγησις, -νισμός.
***antidatâre,** προχρονολογῶ, -νίζω.
antidiftêrico, -a, ἀντιδιφθερικός.
antidiluviâno, -a, προκατακλυσμαῖος.
antîdoto, *m.*, ἀντίδοτον.
antifâto, *m.*, ἀντίφερνα.
antifebbrîle, *m. f.*, ἀληξιπύρετος.
antifilosôfico, -a, ἀντιφιλοσοφικός.
antiflogîstico, -a, ἀντιφλογιστικός.
antîfona, *f.*, † ἀντίφωνον, τροπάριον || *fig.*, θρύλ(λ)ημα, ᾀδόμενον; (κακὴ) ἀγγελία; ὑπαιγνισμός.
antifonário, *m.*, ἀντιφωνάριον, ψάλτης.
antifôsso, *m.*, προτάφρευμα.
antîfrasi, *f.*, ἀντίφρασις.
antiguârdo, *m.*, *v.* avanguârdia.
antiliberâle, *m. f.*, ἀνελεύθερος; συντηρητικός.
antilogîa, *f.*, ἀντιλογία.
antîlope, *f.*, αἴγαγρος.
antimeridiâno, -a, ὁ πρὸ μεσημβρίας.
antimonârchico, -a, ἀντιμοναρχικός.
antimônio, *m.*, ἀντιμόνιον, στίμμι.
antimûro, *m.*, ἀντι-(προ)τείχισμα, προμαχών.
antinazionâle, *m. f.*, ἀντεθνικός.
antinefrîtico, -a, ἀντινεφριτικός.
antipâpa, *m.*, ἀντιπάπας, ψευδὴς πάπας.
antipâsto, *m.*, προπαρατιθέμενον, παραφάγια || *colazióne,* πρόγευμα.
antipatîa, *f.*, ἀντιπάθεια, ἀπέχθεια || provâr —, ἀντιπαθῶ.
antipâtico, -a, ἀντιπαθής, -θητικός, μισούμενος.
antipenûltimo, -a, προπαραλήγων.
antîpodo, -a, ἀντίπους; ἐκ διαμέτρου ἐναντίος.
antipolîtico, -a, ἀντιπολιτικός.
antipôrta, *f.*, ἀντίθυρον; προδωμάτιον, πρόθυρον, προπύλαιον.
antiquârio, *m.*, ἀρχαιολόγος, -οπώλης || **-a,** *f.*, -ολογία.
antiquâto, -a, ἀπηρχαιωμένος.
antireligiôso, -a, ἀντίθρησκος.
antirepubblicâno, -a, ἀντιδημοκρατικός.
antisapêre, προγινώσκω, πρόοιδα, προβλέπω.
antisociâle, *m. f.*, ἀντικοινωνικός.
antispasmôdico, -a, ἀντισπασμωδικός.
antistêrico, -a, ἀνθυστερικός.
antistrôfe, *f.*, ἀντιστροφή.
antîtesi, *f.*, ἀντίθεσις.
antitêtico, -a, ἀντιθετικός.
antîteto, *m.*, ἀντίθετον.
antivanguârdia, *f.*, ἱππικὴ σκοπία.
antivedêre, *v.* prevedêre.
antivegnênte, *m.f.*, προλαμβάνων.
antivelêno, *m.*, ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον.
antivenêreo, -a, ἀνταφροδισιακός.
antivenîre, *v.* prev-.
antivigîlia, *f.*, ἡ πρὸ τῆς παραμονῆς ἡμέρα, ἀντιπρωτεραία.
antlîa, *f.*, ἀντλία.
antologîa, *f.*, ἀνθολογία.
antonomâsia, *f.*, ἀντονομασία.
antonomâstico, -a, (λεγόμενος) κατ' ἀντονομασίαν.
antrâce, *m.*, ἄνθραξ.
antracîte, *f.*, ἀνθρακίτης.
ântro, *m.*, ἄντρον, σπήλαιον.
antropofagîa, *f.*, ἀνθρωποφαγία.
antropôfago, -a, ἀνθρωποφάγος.
antropologîa, *f.*, ἀνθρωπολογία.
antropometrîa, *f.*, ἀνθρωπομετρία.
antropomôrfico, -a, ἀνθρωπόμορφος.
antropomorfîsmo, *m.*, ἀνθρωπομορφισμός.
anulâre, *v.* annul-.
ânzi, *cong.*, καὶ μάλιστα, μᾶλλον δέ, ἀπ' *ο* ἐξ ἐναντίας || -chè, μᾶλλον ἤ, πρὶν ἤ || — che no, μᾶλλον || *v.* prîma.
anzianità, *f.*, ἀρχαιότης, παλαιότης.
anziâno, -a, πρεσβύτερος, παλαιότερος || ἡλικιωμένος || *s. m.*, (δημο)γέρων.
anzidêtto, *v.* predêtto.
aorîsto, *m.*, ἀόριστος.
aormâre, ἰχνηλατῶ.
aôrta, *f.*, ἀορτή, μεγάλη ἀρτηρία.
apâllage, *f.*, ἀπαλλαγή.
apatîa, *f.*, ἀπάθεια, ἀναλγησία; ἀναισθησία.
apâtico, -a, ἀπαθής, ἀναίσθητος; ἀδιάφορος.
âpe, *f.*, μέλισσα.
aperitîvo, -a, διαφορητικός, ἀποφρακτικός, ἀναστομωτικός || *s. m.*, -όν.

apêrto, -a, ἀνοικτός, ἀνεῳγμένος || φανερός, προφανής || εὐρύχωρος || *di persôna*, εἰλικρινής, ἄδολος || *di mênte,* ὀξύς || *indifêso,* ἄφρακτος, ἀτείχιστος || *s. m.*, ὕπαιθρον, ἐξοχή.
apertûra, *f.*, *vâno, spâcco,* ἄνοιγμα, ὀπή, τρύπα, σχίσμα, (σχίσιμον), χάσμα || *princîpio,* ἔναρξις, ἀρχή, ἄνοιξις || *mus.*, προεισαγωγή.
apêtalo, -a, ἀπέταλος.
apiârio, *v.* alveâre.
âpice, *m.*, κορυφή, ἄκρα || *gr.*, τόνος || *fig.*, κολοφών. [γός, -οτρόφος.
apicultôre; apiâio, *m.*, μελισσουρ-
apicultûra, *f.*, μελισσουργία.
âpio, *v.* âppio.
apiressîa, *f.*, ἀπυρεξία.
***âpis,** *v.* lâpis.
apocalîsse, *f.*, † ἀποκάλυψις.
apocalîtico, -a, † ἀποκαλυπτικός || *fig.*, σκοτεινός, γριφώδης.
apôcino, *m.*, ἀπόκυνον.
apocopâre, ἀποκόπτω.
apôcope, *f.*, ἀποκοπή.
apôcrifo, -a, ἀπόκρυφος, ὑποβολιμαῖος, ἀδέσποτος. [-υτρον.
apodit(t)êrio, *m.*, ἀποδυτήριον,
apodîttico, -a, ἀποδεικτικός.
âpodo, -a, ἄπους.
apôfisi, *f.*, ἀπόφυσις.
apoftêgma, *m.*, ἀπόφθεγμα.
apogêo, *m.*, *astron.*, ἀπογειότης, -γειον || *fig.*, ἔπακρον, κολοφών,
apôgrafo, *m.*, ἀπόγραφον. [ἀκμή.
apollîneo, -a, ἀπολλώνειος.
apologêtico, -a, ἀπολογητικός.
apologîa, *f.*, ἀπολογία, συνηγορία, ἐγκώμιον. [μιαστής.
apologîsta, *m.*, ἀπολογιστής, ἐγκω-
apôlogo, *m.*, ἀπόλογος, μῦθος.
apoplessîa. *f.*, ἀποπληξία, (γούσουρα, νταλμᾶς). [po —, *c. s.*
apoplêtico, -a, ἀποπληκτικός || côl-
apostasîa, *f.*, ἀποστασία, -ασις.
apôstata, *m,*, ἀποστάτης, ἀρνησίθρησκος, παραβάτης.
apostatâre, ἀποστατῶ, ἀρνοῦμαι τὴν θρησκείαν. [ημα.
apostêma, *m. f.*, ἀπόστημα, ἐμπύ-
apostolàto, *m.*, ἀποστολή, -λικὸν ἐπάγγελμα. [τριαρχικός.
apostôlico, -a, ἀποστολικός || πα-
apôstolo, *m.*, ἀπόστολος.
apostrofâre, ἀποστρέφομαι, ἀποτείνω τὸν λόγον || ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, κολαφίζω || *gr.*, ἐπιγράφω ἀπόστροφον.
apôstrofe, *f.*, ἀποστροφή || ἐπίπληξις, κολαφισμός.
apôstrofo, *m.*, ἀπόστροφος.
apotêgma, *v.* apoft-. [ἀποθεῶ.
apoteôsi, *f.*, ἀποθέωσις || far l' —,
appaciâre, *v.* pacificâre.
appagâbile, *m. f.*, ἐπαρκέσιμος, εὐεκπλήρωτος.
appagamênto, *m.*, εὐχαρίστησις.
appagâre, εὐαρεστῶ, χαρίζομαι || -rsi, ἀρκοῦμαι, εὐχαριστοῦμαι, χαίρω.
appaiamênto, *m.*, συναρμογή, συζυγία, (ζευγάρωμα), συνδυασμός.
appaiâre, συνάπτω, συναρμόζω, συνδυάζω, ζευγαροποιῶ, (-ρόνω, κάμνω ταίρια).
appalesâre, *v.* pal-. [σωρεύω.
appallottolâre, συσπείρω, συνεπι-
***appaltâre** *e der.*, *v.* aggiudicâre || ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω || -rsi, γίνομαι συνδρομητής.
appâlto, *m.*, *aggiudicazione,* κατακύρωσις || *monopôlio,* μονοπώλιον || *abbonamênto,* συνδρομή.
appannâggio, *m.*, κληροδότημα, προικισμός || *fig.*, ἴδιον. [σκότισις.
appannamênto, *m.*, ἀμαύρωσις, ἐπι-
appannâre, ἀμαυρῶ, (ἐπι)σκοτίζω, (σκοτεινιάζω).
apparâto; -rêcchi(amênt)o, *m.*, παρασκευή, (προ)ἑτοιμασία || ἐπικόσμησις, στολισμός || ***di stôffe,** κόλλα.
apparecchiâre, *v.* preparâre || —(la tâvola), ἑτοιμάζω τὴν τράπεζαν, (στρώνω τὸ τραπέζι, βάλλω τραπέζι).
apparecchiatûra, *f.*, ἑτοιμασία τραπέζης, τραπέζωμα, -ωσις.
apparênte, *m. f.*, φαινόμενος, προσποιητός || προφανής, φανερός.

apparentemênte, *avv.*, κατὰ τὸ φαινόμενον || προφανῶς || πιθανῶς.
apparênza, *f.*, εἶδος, φαινόμενον, ἐξωτερικόν, πρόσχημα || salvâr le -e, τὸ πρέπον τηρῶ, οἰκονομῶ εὐσχήμως τὸ πρᾶγμα.
apparigliâre, συζευγνύω, *v.* appaiâre.
apparîre, (ἐπι)φαίνομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι.
appariscênte, *m. f.*, ἐπιφανής, εὐειδής, εὐπρεπής.
appariscênza, *f.*, ἀξιο-(εὐ)πρέπεια.
appariziône, *f.*, ἐπι-(ἐμ)φάνεια, ἐμφάνησις, παρουσία || ὀπτασία, φάντασμα.
appartamênto, *m.*, οἴκημα, κατοικητήριον, -κία.
appartâre, (ἀπο)χωρίζω, ἀπομακρύνω || -rsi, ἀποχωρῶ.
appartâto, **-a**, χωριστός, κεχωρισμένος || μονήρης, ἔρημος.
appartenênte, *m. f.*, ἀνήκων τινί, ἀφορῶν, ἴδιος, ἰδικός (μου *ecc.*).
appartenênza, *f.*, τὸ ἀνῆκον; παράρτημα.
appartenêre, ἀνήκω, εἶμαί τινος; ἀροφῶ || *imps.*, *conviêne*, πρέπει.
appassionâre, παθαίνω, παθοποιῶ || -rsi, παθαίνομαι; ἐνδιαφέρομαι πρός τι, ἐρωτεύομαι, ἐπιθυμῶ διακαῶς || -âto, -a, περιπαθής, περίλυπος; ἔνθερμος; ἐρωτόληπτος.
appassîre, *att.*, μαραίνω, ξηραίνω || *n.*, -ομαι.
appastâre, *v.* imp-.
appellâbile, *leg.*, *m.f.*, ἐφεσίβλητος.
appellânte, *m.f.*, *leg.*, ἐκκαλῶν, ἐφεσείων.
appellâre, *v.* chiamâre || -rsi, *leg.*, κάμνω ἔφεσιν, ἐκκαλῶ, (ἀπελάρω).
appellatîvo, **-a**, προσηγορικός || *s. m.*, -όν.
appêllo, *m.*, **chiamâta*, (πρόσ)κλῆσις, ἐκφώνησις; *mil.*, συγκλητήριον, (σάλπισμα) || — nominâle, ὀνοματοκλησία || *leg.*, ἔκκλησις δίκης, ἔφεσις || côrte d'—, ἐφετεῖον.
appêna, *avv.*, μόλις, δυσκόλως, μετὰ βίας || — che, ἅμα, εὐθὺς ἀφ' οὗ *o* ὁποῦ.
appêndere, (ἐπι)κρεμῶ, ἀναρτῶ.
appendîce, *f.*, προσθήκη, παράρτημα || *di giornâle*, ἐπιφυλλίς.
***appendicîsta**, *m.*, ἐπιφυλλιδογράφος.
appestâre, δυσωδῶ, καταβρωμίζω || μολύνω, διαδίδω τὸν λοιμόν, (φέρνω τὴν πανοῦκλαν) || -âto, -a, λοιμόσσων, (πανουκλιάρης).
appetîbile, *m.f.*, ὀρεκτός, ἐπιθυμητός.
appetîre, ὀρέγομαι, (ὑπερ)ἐπιθυμῶ.
appetîto, *m.*, ὄρεξις; πεῖνα || ἐπιθυμία, ἔφεσις, ὁρμή.
appetitôso, **-a**, ὀρεκτικός, νόστιμος; ἐπιθυμητικός.
appezzamênto (di têrra), *m.*, χωράφι(ον).
appianamênto, *m.*, *pr. e fig.*, ἐξ(δι)ομάλυνσις.
appianâre, ἐξομαλύνω, διομαλίζω, ἐξισῶ, ἰσάζω, ἐπιπεδῶ || *fig.*, διευκολύνω.
appianatôio, *m.*, ὁμάλιστρον, -α; κύλινδρος.
appiastricciâre, *v.* imp-.
appiâstro, *m.*, μελισσόχορτον, μελισσόφυλλον.
appiattamênto, *m.*, ἀπό-(κατά)κρυψις.
appiattâre, ἀπο -(συγ)κρύπτω, (κρύβω), ἐπικαλύπτω || -rsi, ἐγκρύπτομαι, συστέλλομαι, (περι-(συμ)μαζόνομαι, ζαρόνω).
appicâgnolo, *m.*, ἄγκιστρον, (-ίστρι), ἁρπάγη, ἀγκυρίς, (τσεγκέλι).
appiccâre, κρεμῶ, (-μάζω), ἀν-(προσ)αρτῶ, ἀπάγχω, σκαλόνω || συνδέω; προσκολλῶ || — discôrso, ἄρχομαι τῆς συνδιαλέξεως || *di malattîa*, μεταδίδομαι || *v.* impicc-.
appiccatîccio, **-a**, ἰξώδης, κολλώδης, γλίσχρος, γλοιώδης || μεταδόσιμος, λοιμώδης, (κολλητικός).
appiccicâre, (προσ)κολλῶ.
appicciolîre, *v.* imp-.
appîcco; **-îglio**, *m.*, πρόφασις, ἀφορμή, εὐκαιρία.
appiê(di), *avv.*, παρὰ πόδας, πρὸ ποδῶν, εἰς τὴν ἄκραν *o* βάσιν.
***appiedâre**, διατάσσω ἀποβαίνειν τῶν ἵππων || *n.*, ἀποβαίνω τοῦ ἵππου, (ξεπεζεύω).
appigionamênto, *m.*, ἐνοικίασις, ἐκμίσθωσις.
appigionâre, ἐνοικιάζω, (ἐκ)μισθῶ,

δίδω εἰς ἐνοίκιον || -ônasi, ἐνοικιάζεται, ἐκμισθοῦται; ἐνοικιαστήριον.

appigliâre, *v.* attaccâre.

âppio, *m.*, (ἀγριο)σέλινον.

appioppâre, χαρακῶ τὴν ἄμπελον, (τὴν δένω εἰς παλούκια) || -rla a *qcd.*, ἀπατῶ, φενακίζω || *v.* dâre, assestâre.

appisolârsi, νυστάζω, ἐλαφρῶς κοιμῶμαι || âto, -a, ἡμικεκοιμημένος, νυσταλέος. ἀπιόμηλον.

appi(u)ôla, *f.*, μῆλον ἐρυθρόχρουν,

applaudênte, *m. f.*; -ditôre, -trîce, ἐπι(χειρο)κροτῶν; ἐπαινέτης.

applaudîre, χειροκροτῶ || ἐπιδοκιμάζω, ἐπαινῶ, ἐπευφημῶ.

applâuso, *m.*, χειροκρότησις; ἐπιδοκιμασία, ἐπευφημία.

applicâbile, *m. f.*, ἐφαρμοστέος, -στός, -σιμος.

applicâre, ἐφαρμόζω || ἐπιθέτω, ἐπικολλῶ || ἐναφέρω τι εἴς τι || -rsi, *atténdere*, προσέχω, ἐνασχολοῦμαι, ἐπιδίδομαι εἴς τι.

applicaziône, *f.*, ἐφαρμογή, ἐπίθεσις, ἐπικόλλησις || *della mênte*, προσοχή, ἐπιμέλεια, σπουδή.

âppo, *poet.*, *v.* apprêsso.

appoggiâre, (ἐπι)στηρίζω, (προσ)ερείδω, (ἀκ(κ)ουμβῶ, στυλόνω).

appoggiatôio, *m.*, ὑπαγκώνιον, χειρόθετον, (ἀκ(κ)ουμβιστήριον).

appoggiatûra, *f.*, στήριξις τῆς φωνῆς, τόνος.

appôggio, *m.*, ἔρεισμα, (ὑπο)στήριγμα, -ιξις || βοήθεια, προστασία, ὑποστάτης || pûnto d'—, ὑπομόχλιον || *v.* -atôio,

appollaiâre, *cm.*, -rsi, κάθημαι, κοιτάζω, (κουρνιάζω).

appôrre, βάλλω, (προσ)ἐπιθέτω || *accusâre*, κατηγορῶ || -rsi, μαντεύω, τεκμαίρομαι.

apportâre, (προσ)κομίζω, (ἐπι)φέρω; προξενῶ || *r.*, *v.* approdâre. [ρεύς.

apportatôre, -trîce, κομιστής, φο-

appositîzio; -ostîccio, *v.* posticcio.

appôsito, -a, εὐάρμοστος, ἁρμόδιος.

apposiziône, *f.*, (προσ)ἐπίθεσις, προσκόλλησις || *gr.*, προσθήκη.

appôsta, *avv.*, ἐπίτηδες, ἐπὶ τούτῳ, ('πιταυτοῦ, ξάργου(τοῦ)).

appostamênto, *m.*, ἐνέδρα, (παραμόνευμα). [|| τοποθετῶ.

appostâre, ἐνεδρεύω, (παραμονεύω)

apprêndere, μανθάνω, (μαθαίνω) || ἀκούω, πληροφοροῦμαι || *insegnâre*, διδάσκω.

apprendimênto, *m.*, (ἐκ)μάθησις || εὐμάθεια, ὀξύνοια.

apprendîsta, *m. f.*, μαθητής, ἀρχάριος, πρωτόπειρος, (μαθητούδι).

apprensiône, *f.*, φόβος, δειλία.

apprensîvo, -a, δειλόψυχος, περιδεής, (φοβιτσάριος). [stâre.

appresentâre, *v.* rapp-; manife-

appressamênto, *m.*, πλησίασις, προσέγγισις. [προσεγγίζω, (σιμόνω).

appressâre, πλησιάζω, προσπελάζω,

apprêsso, *prep. e avv.*, παρά, ἐπί, πρός || πλησίον, (κοντά); ἔπειτα, ὕστερον, (ὕστερα ἀπό), ἀκολούθως.

apprestâre, *v.* preparâre. [σις.

apprezzamênto, *m.*, ἐκτίμησις, κρί-

apprezzâre, *v.* stimâre; giudicâre.

approcciâre, *v.* appressâre.

apprôccio, *m.*, προσέγγισις || *mil.*, μέτωπον ὀχυρώματος, τάφρος, χάνδαξ.

approdâre, προσορμίζομαι, καταπλέω, ἀράσσω, (-άζω, πιάνω τὸν λιμένα) || *fig.*, εἰσέρχομαι, καταφθάνω; ὠφελῶ.

approfittâre, ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαι, καρποῦμαι ἀπό τινος || *fâr profitto*, προοδεύω.

approfondîre; -dâre, (ἐμ)βαθύνω, κοιλαίνω || *fig.*, ἐξακριβῶ, διερευνῶ.

appropriârsi, ἰδιοποιοῦμαι, σφετερίζομαι.

appropriâto, -a, ἁρμόδιος, ἴδιος.

appropriaziône, *f.*, ἰδιοποίησις, οἰκειοποίησις, σφετερισμός.

approssimâre, *v.* appressâre.

approssimatîvo, -a, προσεγγιστικός, παραπλήσιος. [-γγισμός.

approssimaziône, *f.*, προσέγγισις,

approvâbile, *m. f.*, ἀπο-(προσ)δεκτός, ἐπαινετός.

approvâre, ἀπο-(παρα)δέχομαι, ἐγ-

κρίνω, καλὸν κρίνω, ἐπιδοκιμάζω, ἐπαινῶ || *n.*, ἐπαληθεύω.
approvatôre, **-trice**, ἀπο-(παρα)δεχόμενος, ἐπαινέτης.
approvaziône, *f.*, παραδοχή, ἐπιδοκιμασία, ἔγκρισις.
approvvigionamênto, *m.*, ἐπισίτισις, -τισμός, ἐφοδιασμός.
approvvigionâre, ἐπισιτίζω, ἐφοδιάζω, σιτηρεσιάζω. [ἀντάμωσις.
appuntamênto, *m.*, συνέντευξις,
appuntâre, ὀξύνω, θήγω, (ἀκονίζω) || (ἐπι)σημαίνω, σημειῶ, (μαρκάρω).
appuntîno, *avv.*, ἀκριβῶς, -βέστατα, (σωστά); ἴσια ἴσια; ἐγχαίρως, ἐν ὥρᾳ. [στα || ναὶ δά, ἀληθῶς.
appûnto, *avv.*, *c. s.*, || καλῶς, μάλι-
appûnto, *m.*, *biâsimo*, ἔλεγχος, μέμψις || *nôta*, σημείωσις, (νότα).
appurâre, καθαίρω, -αρίζω || διϋλίζω, ἐξελέγχω, βεβαιόνω.
apricâre, (ἡ)λιάζομαι.
aprîco, **-a**, ἡλιαζόμενος, εὐήλιος.
aprîle, *m.*, ἀπρίλιος || pêsce d' —, πρωταπριλιά.
aprîre, ἀνοίγω; τρυπῶ, σχίζω || — e chiûdere, ἀνοιγοσφαλῶ.
âpside, *v.* âbs-.
âqua *e der.*, *v.* acq-.
âquila, *f.*, ἀετός.
aquilîno, **-a**, ἀέτειος, γρυπός, ἀγκυλωτός || nâso -o, ἀετομύτι || *s. m.*, *v.* -lôtto.
aquilonâre, *m. f.*, βόρειος, ἀρκτικός.
aquilône, *m.*, βορρᾶς, βορέας, (βορειᾶς), ἀπαρκτίας. [λον.
aquilôtto, *m.*, ἀετιδεύς, ἀετόπου-
âra, *f.*, βωμός, θυσιαστήριον || *misûra*, ἑκατόμετρον τετραγωνικόν, πλέθρον.
arabescâre, (ἐπι)κοσμῶ ἐκ ποικιλμάτων ἀραβικῶν, ποικίλλω; διαγραμμίζω.
arabêsco, **-a**, ἀραβικός, -βότευκτος || *s. m.*, -βούργημα. διαγράμμισμα.
arâbico, **-a**, ἀραβικός. [μος.
arâbile, *m. f.*, ἀρόσιμος, γεωργήσι-
arâc, *m.*, *barb.*, ὀρυζόρακον. [δής.
aracnôide, *m. f.*, ἀραχνοϋφής, -νοει-
aragâico, *m.*, στρόφοι, σφάκελοι.
arâldico, **-a**, σηματουργικός, συμβολικός || *s. f.*, ἡ τῶν οἰκοσήμων ἐπιστήμη, σηματουργική.
arâliâ, *f.*, ἀραλία. [κάλλι(ον)).
arância, *f.*, χρυσόμηλον, (πορτο-
aranciâia, *f.*, χρυσομηλεών; φυτοχειμάδιον; ὑπόστεγος.
aranciâto, **-a**, χρυσόχρους, -οειδής, (πορτοκαλλόχρους) || *s. f.*, χρυσομηλόποτον, (πορτοκαλάδα).
arâncio, *m.*, χρυσομηλέα, (πορτοκαλλιά) || *agg.*, *c. s.*
arâre, ἀροτριῶ, -τρεύω, ἀρῶ, (ἀλετρίζω, ὀργόνω) || — drîtto, *fig.*, βαδίζω τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.
aratîvo, **-a**, *v.* arâbile.
aratôre, *m.*, γεωργός, ἀρότης, ζευγηλάτης, (ἀλετρᾶς).
aratôrio, **-a**, γεωργικός.
arâtro, *m.*, ἄροτρον, (ἀλέτρι).
aratûra, *f.*, ἄροσις, (ἀλέτρισμα, ὄργωμα). [θήκη ταπήτων.
arazzerîa, *f.*, ταπητουργία || ἀπο-
arazziêre, *m.*, ταπητουργός, δαπεδωτής, θαλαμοστόλος, (ταπισιέρης). [τασμα.
arazzo, *m.*, δαπέδωμα, περιπέ-
arbitrâggio, *v.* -âto. [σιμος.
arbitrâle, *m. f.*, διαιτητικός, διαιτή-
arbitrâre, διαιτῶ.
arbitrârio, **-a**, προαιρετικός, ἐθελούσιος || *dispôtico*, αὐθαίρετος, δεσποτικός. [τησις.
arbitrâto, *m.*, αἱρετοκρισία, διαί-
arbîtrio, *m.*, θέλησις, ἐξουσία, αὐθαιρεσία, δύναμις, ἰδιοτροπία, φαντασία || lîbero —, αὐτεξούσιον || avêr l'— di fâre, εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου νὰ κάμω.
ârbitro, **-a**, διαιτητής, αἱρετοκριτής, ἀνάμορφωτής || *padrône*, κύριος ἀπόλυτος.
arbôreo, **-a**, δένδρινος, δενδρώδης.
arborescênte, *m. f.*, δενδροειδής, δενδρώδης, ξυλώδης. [πος).
arborêto, *m.*, δενδρών, (δενδρότο-
arboricultôre, *m.*, δενδροκόμος.
arboscêllo, *m.*, δενδρίον, (δενδράκι).
arbûsto, *m.*, χαμόδενδρον, θάμνος.
ârca, *f.*, κιβώτιον || l'— di Noè, del-

l'alleânza, ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, τῆς διαθήκης *o* τοῦ Κυρίου.
ârcade, *m. f.*, ἀρκάδιος.
arcâico, **a-**, ἀρχαϊκός.
arcaîsmo, *m.*, ἀρχαϊσμός, ἀρχαία [λέξις.
arcângelo, *m.*, ἀρχάγγελος.
arcâno, **-a**, ἀπόρρητος, ἀπόκρυφος || *s. m.*, -ον, μυστήριον, -στικόν.
arcâta, *f.*, ἁψίς, καμάρα.
arcâto, *v.* arcuâto.
arcâvolo, *m.*, τρί-(ἐπί)παππος || **-a**, *f.*, τριμάμμη, ἐπιτήθη.
archeologìa, *f.*, ἀρχαιολογία.
archeolôgico, **-a**, ἀρχαιολογικός.
archeôlogo, *m.*, ἀρχαιολόγος.
archêtipo, *m.* ἀρχέ-(πρό)τυπον.
archêtto, *m.*, τοξάριον, πλῆκτρον.
archiâtro, *m.*, ἀρχίατρος.
archibugiâta, *f.*, βολὴ στομιτόξου, (τουφεκιά).
archibugiêre, *m.*, στομιτοξοφόρος || ὁπλοποιός, (τουφεξῆς). [φέκι).
archibûgio, *m.*, στομίτοξον, (του-
archibusiêra, *v.*, feritôia.
archiginnâsio, *m.*, ἀρχιγυμνάσιον.
archimandrîta, *v.* vêscovo.
archipênzolo, *m.*, στάθμη, (στάφνη), μολυβδίς.
architettâre, προσχεδιάζω || τεχνάζομαι, μηχανεύομαι, ὑφαίνω.
architêtto, *m.*, ἀρχιτέκτων.
architettônico, **-a**, ἀρχιτεκτονικός.
architettûra, *f.*, ἀρχιτεκτονική, οἰκοδομητική.
architrâve, *m.*, ἐπιστύλιον. [ἀρχείοις.
archiviâre, ἀνα-(ἐγ)γράφω ἐν τοῖς
archîvio, *m.*, χαρτοφυλάκιον, γραμματοφυλακεῖον, ἀρχεῖον, (ἀρχίβιον).
archivîsta, *m.*, ἀρχειο-(γραμματο)φύλαξ.
ârci-, ἀρχι-; πρωτο-; πολύ, πάνυ.
arciâsino, *m.*, πρωτογάϊδαρος.
arcicônsolo, *m.*, πρωθύπατος.
arcidiaconâto, *m.*, ἀρχιδιακονία.
arcidiâcono, *m.*, ἀρχιδιάκονος.
arcidûca, *m.*, ἀρχιδούξ.
arciducâto, *m.*, ἀρχιδουκία.
arciduchêssa, *f.*, ἀρχιδούκισσα.
arcière, *m.*, τοξότης, (σαϊττευτής), βαλλιστροφόρος.
arcîgno, **-a**, κατηφής, ἀπότομος, τραχύς, σκυθρωπός || fâr vîso -o ἀπεχθῶς βλέπω, κατηφῶ, (σκυθρωπάζω, στραβομουτσουνιάζω, κατσουφιάζω) || fâccia -a, σκυθρωπασμός, -πία, μοῦτρα.
arciône, *m.*, ἀστράβη, (καλτάκι); ἐφίππιον, (σέλλα). [γαῖον πέλαγος.
arcipêlago, *m.*, ἀρχιπέλαγος || Al-
arciprête, *m.*, ἀρχιπρεσβύτερος, (πρωτόπαπ(π)ας).
arcivescovâdo, *m.*, ἀρχιεπισκοπή.
arcivescovîle, *m. f.*, ἀρχιεπισκοπικός.
arcivêscovo, *m.*, ἀρχιεπίσκοπος.
ârco, *m.*, τόξον || ἁ(ἁ)ψίς, καμάρα; θόλος || — di triônfo, θριαμβευτικὴ ἁψίς, θριαμβικὴ πύλη.
arcobalêno, *m.*, ἶρις, οὐράνιον τόξον, δόξα, (κυρασελένη).
arcolâio, *m.*, πηνιστήρ, ἐξελίτρα, (τη-(τυ)λιγάδι, γλυτήρι).
arcônte, *m.*, ἄρχων.
arcoreggiâre, ἐρεύγομαι.
arcuâre, κάμπω τοξοειδῶς, ἁψιδῶ, καμαρῶ, κυρτῶ || -âto, -a, τοξοειδής, καμπτός, καμπύλος.
arcuaziône, *f.*, κύρτωσις.
ardênte, *m. f.*, καυστικός, διακαής, διάπυρος, φλογερός, (λαβρερός); (ἔν)θερμός, ὁρμητικός, περιπαθής.
ârdere, *att.*, (κατα)καίω, (κάβγω), φλέγω || *n.*, καίω, -ομαι, φλέγομαι; θερμαίνω || — d'amôre, di desidêrio, τήκομαι *o* κυριεύομαι ἐκ τοῦ ἔρωτος, ὑπερεπιθυμῶ.
ardêsia, *f.*, σχιστόλιθος, (πλάκα).
ardimênto, *m.*, αὐθάδεια, τόλμη, (ἀποκοτιά), θρασύτης, θάρρος, εὐψυχία, ἀνδρεία.
ardîre, (ἀπο)τολμῶ, (ἀποκοτῶ), θρασύνομαι || *s. m.*, *c. s.*
ardîto, **-a**, αὐθάδης, εὔτολμος, τολμηρός, (ἀπόκοτος); ἀνδρεῖος; προπετής, ἀναιδής,
ardôre, *m.*, καύσων, θερμότης || *fig.*, μεγάλη ἐπιθυμία, ὁρμή, ζέσις.
ârduo, **-a**, *v.* difficile.
ârea, *f.*, ἅλως, (ἀλώνι) || *piánta*, οἰκόπεδον, (σπιτότοπος) || *superfície*, ἐπιφάνεια.

arêm(me), *m.*, *barb.*, γυναικωνῖτις, -ωνίτης, -ών, χαρέμι(ον).
arêna, *f.*, ἀμφιθέατρον, στάδιον, κονίστρα, παλαίστρα || *sâbbia*, ψαμμίον, (ψ)ἄμμος.
arenâre, ἐξοκέλλω, *v.* incagliâre.
arenôso, -a, (ψ)ἀμμώδης.
areonâuta *ecc.*, *v.* aero-.
aeropagîta, *m.*, ἀρεοπαγίτης.
areopâgo, *m.*, Ἄρειος πάγος; συνέλευσις νομομαθῶν.
arfasâtto, *m.*, μηδαμινὸς ἄνθρωπος, ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος.
arganâre, συρματοποιῶ, στρεβλῶ.
arganêllo, *m.*, στρόφαλος || -φεῖον, βαροῦλκον; ἀργυροσπάστης || φράκτης διόδου σταυροειδής, σταυρός, χίασμα.
ârgano, *m.*, βαροῦλκον, ἐργάτης, (μποτζαργάτης); γέρανος, (γεράνι).
argentâre, ἀργυρ(όνω)ῶ, (ἀσημόνω).
argênteo, -a, ἀργυροῦς, (ἀσημένιος).
argenterîa, *f.*, σκεύη ἀργυρᾶ, ἀργυρώματα, (ἀσημικά).
argentiêre, *m.*, ἀργυροτέχνης, -οχόος, -οπράτης, -ευτής.
argentîfero, -a, ἀργυροῦχος.
argentîno, -a, ἀργυρώδης, -ροειδής || vôce -a, λιγυρὰ φωνή.
argênto, *m.*, ἄργυρος, (ἀσήμι) || — vîvo, ὑδράργυρος. [γλήκα).
argîlla, *f.*, ἄργιλ(λ)ος, (πηλός,
argîlloso, -a, ἀργιλ(λ)ώδης.
arginâre, προχώννυμι.
arginatûra, *f.*, πρόχωσις.
ârgine, *m.*, πρό-(ἐπί)χωμα || *fig.*, ἐμπόδιον, κώλυμα. [γος.
ârgo, *m.*, *fig.*, φύλαξ ἄγρυπνος, Ἄρ-
argomentâre, προτείνω ἐπιχειρήματα, συλλογίζομαι, εὑρεσιολογῶ || νομίζω, εἰκάζω, διανοοῦμαι, διασκέπτομαι.
argomentatôre, -trîce, σοφιστής, εὑρεσίλογος, λογομάχος.
argomentaziône, *f.*, ἐπιχείρησις, τεκμηρίωσις, εὑριοσιολογία.
argomênto, *m.*, συλλογισμός, εἰκασία, ἐπιχείρημα, λόγος; τεκμήριον; μέσον || *v.* matêria, (s)oggêtto.
argonâuta, *m.*, ἀργοναύτης || *itt.*, ναυτίλος.
arguîre, συμπεραίνω, τεκμαίρομαι || *riprêndere*, μέμφομαι || *v.* argomentâre.
argûto, -a, ὀξύς, λιγυρός, λεπτός, ὀξύνους, ἀγχίνους, εὐφυής, πνευματώδης; λεπτολόγος, ἀστεῖος.
argûzia, *f.*, ἀστειότης, χαριεντισμός, -ισμα || *sottigliêzza*, φιλολογία, σοφιστεία, σόφισμα.
âria, ἀήρ, (ἀέρας, ἀέρι) || ἄνεμος || *fig.*, εἶδος, ἦθος, ὄψις, φυσιογνωμία || *mus.*, σκοπός, μέλος; *ariêtta*, ᾀσμάτιον, (τραγουδάκι) || dârsi dêll'—, βρενθύομαι, (μεγαλοπιάνομαι) || prênder —, κάμνω περίπατον, (παίρνω τὸν ἀέρα.
arianêsimo, *m.*, ἀρειανισμός. [μου).
ariâno, a-, *m.*, ἀρειανός.
aridità, *f.*, ξηρότης, ξηρασία, ἀνυδρία.
ârido, -a, ξηρός, ἄνυδρος || *stêrile*, ἄγονος, ἄφορος, ἄκαρπος.
arieggiâre, ἐξαερῶ || ὁμοιάζω, φαίνομαι || -âto, *v.* ariôso.
ariête, *m.*, κριός, (κριάρι).
arînga, *f.*, δημηγορία, συνηγορία || *itt.*, μαινίς, ((ἀ)ρέγκα), ἀφύη.
aringâre, δημηγορῶ, ἀγορεύω; δικη-(συνη)γορῶ. [τωρ.
aringatôre, -trîce, δημηγόρος, ῥή-
arîngo, *m.*; στάδιον, κονίστρα; ἀγών || ἱππικοὶ ἀγῶνες, ἱπποδρόμια || βῆμα || côrrer il prîmo —, ἀγορεύω πρῶτος.
ariôso, -a, εὐάρεος, εὔπνους.
arîsta, *m.*, ἀθήρ, (ἄγανον); (ἀ)στάχυς || νῶτα χοίρου, (φιλέτον).
aristârco, *m.*, Ἀρίσταρχος, δηκτικὸς ἐπικριτής.
aristocrâtico, -a, ἀριστοκρατικός.
aristocrazîa, *f.*, ἀριστοκρατία.
aristotêlico, -a, ἀριστοτελικός. [-ή-
aritmêtico, -a, ἀριθμητικός || *s. f.*,
arlecchinâta, *f.*, γελοτοποιΐα, ἀρλεκινία.
arlecchîno, *m.*, μῖμος, ἀρλεκῖνος || || âbito da —, πολυποίκιλον (ἀρλεκινικὸν) ἔνδυμα.

ârma; -e, *f.*, ὅπλον, (ἅρμα) || *stêmma*, οἰκόσημα, οἰκογενειακὰ σύμβολα.
armacôllo (ad—), χιαστὶ ἀπὸ τῶν
armadîllo, *m.*, πολύζωνος. [νώτων.
armâdio; -ârio, *m.*, σκευοθήκη, ἑρμάρειον, -αλεῖον, (ἀρμάρι, ντουλάπι). [(τουφεκτζῆς).
armaiuôlo, *m.*, ὁπλοποιός, -πώλης,
armamentârio, *m.*, ὁπλοθήκη || ναύσταθμος. [ἐξάρτυσις πλοίου.
armamênto, *m.*, (ἐξ)ὅπλησις || *mar.*,
armâre, ἐξ-(καθ)οπλίζω, (ἁρματόνω) || *mar.*, ἐξαρτύω.
armâta, *f.*, στόλος, δύναμις ναυτική || *v. esêrcito.
armatôre, *m.*, *mar.*, ἐφοπλιστής; ναύκληρος || πειρατής.
armatûra, *f.*, ὅπλισις, πανοπλία || σιδηροσυσκευή, -ρώματα.
armeggiâre, μονομαχῶ ἔφιππος, διαμάχομαι || πάλλομαι || θορυβοῦμαι; μωρολογῶ || μηχανῶμαι, τεχνάζομαι.
armeggîo, *m.*, κενολογία || περιπλοκή, σύγχυσις || μηχάνημα, τέχνασμα, στρατήγημα.
armellîno, *v.* erm-.
armentârio, -a, ποιμενικός, ἀγελαῖος, (κοπαδιαστός).
armênto, *m.*, ποίμνιον, (μάντρα), ἀγέλι, (κοπάδι). [σιον.
armerîa, *f.*, ὁπλοθήκη, ὁπλοστά-
armîgero, -a, ἀρειμάνιος, φιλοπόλεμος, πολεμικός || *s. m.*, ὑπασπιστής. [σφαῖρα.
armillâre (sfêra —), *f.*, κρικωτὴ
armistîzio, *m.*, ἀνακωχή, ἐκεχειρία.
armonîa, *f.*, ἁρμονία || ὁμόνοια; σύμπνοια, ἀγάπη.
armônico, -a, ἁρμονικός || *s. m.*, *mus.*, -όν, -ή, (φυσαρμόνικα).
armoniôso, -a, ἁρμονικός.
armonîsta, *m.*, ἁρμονιστής, ἁρμονιοδιδάσκαλος.
armônium, *m.*, ἁρμόνιον. [βιβάζω.
armonizzâre, ἐναρμονίζω || *fig.*, συμ-
arnêse, *m.*, *utensîle*, ἐργαλεῖον, σκεῦος || *dbiti, ornamênto*, ἱμάτια, ἔπιπλα, στολισμός, κόσμος || *bardatûra*, ἱπποσκευή || *fortézza*, φρούριον || un bêll'—, *di persôna*, γελοῖος; πονηρός, πανοῦργος.
ârnia, *f.*, κυψέλι(ον).
arniône, *m.*, νεφρός.
arôma, *m.*, ἄρωμα.
aromâtico, -a, ἀρωματικός, εὐώδης.
aromatizzâre, ἀρωματίζω.
ârpa, *f.*, ψαλτήριον, μάγαδις, κινύρα, (ἅρπα, -η, σαντούρι).
arpeggiâre, κρούω τὴν κινύραν || ἀλληλοδιαδόχως *o* ἐπιτρόχως κρούω, ἐπισχερῶ.
arpêggio, *m.*, ἀλληλοδιάδοχον κροῦσμα, ἐπίτροχον, γοργόν.
arpîa, *f.*, ἅρπυια || στρίγγλα, κακεντρεχὴς *o* γλίσχρα γυνή.
arpiône, *m.*, στρόφιγξ, στροφεύς, (ῥεζές) || κόραξ, ἁρπάγη, (τσεγκέλι), κοντός, (γάντζος).
arpîsta, *m.f.*, ψαλτήρ, -τῳδός, κιννυριστής, κιθαριστής, (*f.* -στρίς).
arpône, *m.*, *mar.*, ἄκαινα, τρίαινα, ἰχθύκεντρον, κάμαξ, (καμάκι); *v.* arpiône || *mus.*, κιθάριον.
ârra, *v.* capârra.
arrabbattârsi, ἀγωνίζομαι, κοπιάζω; κινοῦμαι; *v.* armeggiâre.
arrabbiâre, λυσσῶ, σκυλιάζω, (ἐπι)μαίνομαι || -âto, -a, λυσσ(ι)ασμένος, λυσσώδης, λυσσαλέος; μανιώδης; *sêcco*, ἰσχνός.
arraffâre, δράττομαι, (ἀφ)ἁρπάζω.
arrampicâre; *cm.* -rsi, ἀνέρπω, ἀναρριχῶμαι, (καντσαρόνω).
arrancâre, ὑποσκάζω, (ὑπο)χωλεύω, χωλαίνω, (κουτσαίνω) || *v.* vogâre || -rsi, *v.* arrabbattârsi.
arrancidîre, *v.* irr-.
arrangolâre; -rsi, *v.* arrabbiâre || -âto, -a, λυσσώδης, (λυσσιάρης); χαλεπός, ἐπίπονος.
arraspâre, *v.* raspâre; rubâre.
arrecâre, *v.* apportâre.
arredâre, συσκευάζω (μὲ τὰ ἔπιπλα); ἐπιπλῶ || στολίζω, κοσμῶ.
arrêdo, *m.*, κατα-(οἰκο)σκευή, ἔπιπλα, (μόμπιλα) || στολή, κόσμος.
arrembâre, *v.* abbordâre *ecc.* || -âto, -a, παραλυτικός, ἠγκυλωμένος, (πιασμένος).

arrêndersi, παραδίδομαι, παραχωρῶ, ὑπείκω, νικῶμαι.
arrendêvole, *m.f.*, εὔκαμπτος; εὐάγωγος, πειθήνιος, εὐπειθής, συγκαταβατικός.
arrendevolêzza, *f.*, εὐκαμψία; εὐπέθεια.
arrestâre, ἀναχαιτίζω, (σταματῶ, κρατῶ), φυλακίζω || -rsi, ἵσταμαι, παραμένω, (στέκομαι).
arrêsto, *m.*, ἀναχαίτισις, σταμάτημα, σύλληψις, κράτησις, (πιάσιμον) || mêtter âgli -i, βάλλω ὑπὸ κράτησιν || mandâto d'—, ἔνταλμα φυλακίσεως.
arretrâre, ὀπισθοδρομῶ, -θοπορῶ, ἀποσύρομαι, (τραβιοῦμαι ὀπίσω, ἀποτραβιοῦμαι).
arretrâto, -a, μεμακρυσμένος, ὀπισθοχωρήσας || -i, καθυστεροῦντα.
arrì, *inter.*, αἴ, αἴ; ντέ, ντέ.
arricchimênto, *m.*, πλουτισμός.
arricchîre, *att. e n.*, πλουτίζω (-ταίνω) || *n.* -τίζομαι, -τῶ.
arricciamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, βοστρύχισμα, -χησις, σγούρωφα || φρικίασις.
arricciâre, ἐνουλίζω, βοστρυχίζω, -χῶ, (σγουραίνω, κατζαρόνω) || συστρέφω, συνελίσσω || φρίσσω, (ἀνατριχιάζω) || *v.* intonacâre; adirârsi.
arrîdere, ὑπο-(προσ)μειδιῶ; βοηθῶ.
arrînga *ecc.*, *v.* aring-.
arrischiâre; -isicâre *ecc.*, *v.* rischiâre, ardîre.
arrivâre, ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι, φθάνω || — a buôn pôrto, κατευοδοῦμαι || *v.* riuscîre.
arrivedêrci! Καλὴν ἀν-(ἐν)τάμωσιν, ὥρα καλή, ὑγιαίνετε, ἔχε(τε) ὑγείαν, μὲ τὸ καλὸν νἀνταμωθῶμεν, (στὸ καλό).
arrîvo, *m.*, ἄφιξις, ἔλευσις, (ἐρχομός, φθάσιμον).
arrobbiâre, ἐρυθροδανῶ.
arroccâre, πληρῶ τὴν ἡλακάτην (τὴν ῥόκαν) || *ágli scácchi*, βραχοποιῶ.
arrocchiâre, κατακόπτω, (κομματιάζω), περιτυλίσσω.
arrochîre, βραγχιάζω, (βραχνιάζω).
arrogânte, *m.f.*, ἀλαζονικός || *s.m.*, ἀλαζών, ὑπερήφανος, *m.f.*, αὐθάδης, (ἀπόκοτος).
arrogânza, *f.*, ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια, αὐθάδεια, (ἀποκοτιά).
arrogârsi, ἰδιο-(οἰκειο)ποιοῦμαι.
arrolamênto, *m.*, στρατο-(ναυτο)λογία, -λόγιον.
arrolâre, στρατο-(ναυτο)λογῶ, καταλέγω, καταγράφω || -rsi, κατα-(ἀπο)γράφομαι.
arrolatôre, *m.*, στρατο-(ναυτο)λόγος.
arroncigliâre, συλλαμβάνω διὰ τῆς ἁρπάγης, (γαντζόνω) || -rsi, περιελίσσομαι, περιτυλίττομαι, συστρέφομαι.
arrossimênto, *m.*, ἐρυθρίασις || *fig.*, αἰσχύνη, αἰδώς.
arrossîre; -âre, *att. e n.*, ἐρυθραίνω; *n.*, -ομαι, ἐρυθριῶ (*att. e n.* κοκκινίζω) || *fig.*, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
arrostimênto, *m.*; **-itûra**, *f.*, ὄπτησις, (ψήσιμον) || καῦσις.
arrostîre, ὀπτῶ, ψήνω || *del sôle*, (κατα)καίω.
arrôsto, *m.*, ὀπτόν, ψητὸν (κρέας), (ῥόστον, κεμπάμπι).
arrotâre, *v.* affilâre || *supplizio*, τροχίζω.
arrotîno, *m.*, τροχιστής, ἀκονιστής.
arrotolâre, κυλινδῶ, -δίω, περιτυλίσσω.
arrotondâre, στρογγυλῶ, -λεύω, (-λόνω, -λαίνω) || *fig.*, αὐξάνω, ἐντείνω || — *un periodo*, τορνεύω.
arrovellâre, παροξύνω, παρ-(ἐξ)-οργίζω || -rsi, -ομαι, ἐκμαίνομαι.
arroventamênto, *m.*, πυράκτωσις, (ἐκ)πύρωσις.
arroventâre, πυρακτῶ, (ἐκ)πυρῶ; ἐρυθραίνω, (κωκκινίζω,) διὰ τοῦ πυρός.
arrovesciâre, *v.* rov-.
arrozzîre, καθιστῶ ἀγροῖκον *ο* ἀπολίτευτον || *n.*, γίνομαι -ος.
arrubinâre, ἐρυθραίνω, (κοκκινίζω), φοινίσσω.
arruffapôpolo, *m.*, στασιάρχης.
arruffâre, χαλῶ τὰς πλεξίδας, (δια)ταράττω τὴν κόμην, (ἀναμαλλιάζω) || συγχέω || — il pêlo, ὀρθῶ τὰς τρίχας.
arruffâto, -a, ἄκομψος, ἀκτένιστος,

ἄπλεκτος, (ἀναμαλλιάρης); φριξό-
arruffìo, *m.*, σύγχυσις, ἀταξία. [θριξ.
arrugginîre, *att.*, ἰῶ, (ἰόνω), σκω-
ριάζω, (σκουριάζω); *fig.*, διαφθεί-
ρω, ἐξασθενίζω, ἀμβλύνω || *n.*,
ἰοῦμαι, σκωριάζω, ὀξυδοῦμαι; *fig.*,
ἐξασθενῶ, ἀμβλύνομαι. [χύνομαι.
arruvidîre; -dâre, σκληρύνομαι, τρα-
arsêlla, *f.*, μύαξ, (μύδι).
arsenâle, *m.*, ναύσταθμος, νεώριον,
(τερσανᾶς) || *fig.*, σκευοθήκη; συρ-
φετός.
arseniâto, *m.*, ἀρσενικὸν ἅλας. [χος.
arsenicâle, *m.f.*, ἀρσενικώδης, -κοῦ-
arsênico, *m.*, ἀρσενικόν, (ποντικο-
φάρμακον, ζερνίκι).
arsîccio, -a, ἡλιοκαής, ἡμίκαυστος,
περίφλεκτος, (καψαλισμένος), ξηρός.
arsiône; arsûra, *f.*, ἐμπρησμός;
ξηρασία; καυσώδης δίψα.
ârte, *f.*, τέχνη || — liberâle, ἐλευ-
θέρα — || ἐπιτηδειότης, τέχνασμα;
δολιότης, πανουργία || ad —,
ἐπίτηδες; κακεντρεχῶς.
artefâtto, -a, *v.* artificiâle; -ciôso.
artêfice, *m.*, τεχνίτης, χειρο-(καλ-
λι)τέχνης || (πρωτ)αἴτιος.
artemîsia, *f.*, ἀρτεμισία.
artêria, *f.*, ἀρτηρία.
arteriôso, -a, ἀρτηριώδης.
arterîte, *f.*, ἀρτηρῖτις.
artesiâno, -a, ἀρτεσιανός.
artêzza, *v.* strettêzza.
ârtico, -a, ἀρκτικός, βόρειος.
articolâre, ἐν -(δι)αρθρῶ, (-όνω) ||
προφέρω καθαρῶς || *agg. m.f.*, ἀρ-
θρικός, γωνατώδης.
articolatamênte, *avv.*, εὐκρινῶς,
σαφῶς, καθαρῶς, (παστρικά).
articolaziône, *f.*, διάρθρωσις, ἁρ-
μός, κλείδωσις; ἐνάρθρωσις, προ-
φορά.
artîcolo, *m.*, *articolaziône*, *c. s.*,
ἄρθρον, (κότσι) || *gr.*, ἄρθρον ||
giornâli, lêgge ecc., ἄρθρον, παρά-
γραφος, κεφάλαιον || **comm.*, πρᾶ-
γμα, κεφάλαιον, εἶδος, ἐμπόρευμα
|| *pûnto*, στιγμή; « in articulo
môrtis », εἰς τὰ λοίσθια || — di
fêde, δόγμα.
artiêre, *m.*, τεχνίτης, ἐργάτης,
χειρώναξ, βαναυσουργός.
artificiâle, *m.f.*, τεχνητός, κίβδη-
λος || fuochi -i, πυροτέχνημα, (φυ-
σέκιον).
artifîcio, *m.*, βιομηχανία; τέχνη, τέ-
χνασμα, -νευμα; πανουργία, δόλος.
artificiôso, -a, τεχνικός, ἔντεχνος
|| πολύπειρος || πανοῦργος, δόλιος.
artificiêre, *m.*, πυροτέχνης, πυρο-
σκευαστής.
artigiâno, *m.*, ἐργάτης, χειρώναξ.
artigliêre, *m.*, πυροβολιστής, -λη-
τής, (τοπζής). [(τέχνη).
artiglierîa, *f.*, πυροβολικόν || -ὴ
artîglio, *m.*, ὄνυξ, (νύχι).
artimône, *m.*, ἀρτέμων.
artîsta, *m.f.*, καλλι-(ἀριστο)-τέχνης.
artistico, -a, καλλιτεχνικός. [strêtto.
ârto, *m.*, ἄρθρον, μέλος || *agg.*, *v.*
artrîtico, -a, ἀρθριτικός.
artrît(id)e, *f.*, ἀρθρῖτις, ποδάγρα.
arûspice, *m.*, ἱερο-(θυο)σκόπος.
arzâgola, *f.*, κερκιθαλλίς, φασκὰς
ἡ ποτάμιος, (ἀγριοπάπια).
arzigogolâre, ὀνειροπολῶ, φαντά-
ζομαι; μικρολογῶ; μηχανῶμαι;
σοφίζομαι. [νημα; σόφισμα.
arzigôgolo, *m.*, περίφρασις; μηχά-
arzîllo, -a, ζωηρός, εὐεργός, τολ-
asâro, *m.*, ἄσαρον. [μηρός.
asbêsto, *m.*, ἄσβεστος.
ascâride, *f.*, ἀσκαρίς.
ascêlla *f.*, μασχάλη.
ascellâre, *m. f.*, μασχαλιαῖος.
ascendênte, *m.f.*, ἀνιών, ἀναβαίνων
|| linea —, γραμμὴ ἀνιοῦσα || *s.m.*,
ἀνιὼν συγγενής, πρόγονος; *in-
fluênza*, δύναμις, ὑπεροχή.
ascendênza, *f.*, ἀνιόντες, πρόγο-
νοι; ἀναγωγή.
ascêndere, *v.* salîre, sommâre.
ascensiône, *f.*, ἀνάβασις; ὕψωσις
|| *di pallôni*, ἀεροδρομία || *astron.*,
ἐπιτολὴ ἀστέρος || † ἀνάληψις.
ascensôre, *m.*, ἀνυψωτήρ.
ascêsso, *m.*, ἀπόστημα, ἐμπύημα.
ascêta, *m.* ἀσκητής.
ascêtico, -a, ἀσκητικός. [τισμός.
ascetîsmo, *m.*, ἀσκητικὸς βίος, ἀσκη-

âscia; âsce, *f.*, πέλεκυς, ἀξίνη, σκέπαρνον, (μπαλτᾶς, τσικούρι).
asciâta, *f.*, πελέκημα, (τσικουριά).
asciôlvere, προγεύομαι || *s. m.*, πρόγευμα, προάριστον, (καφαλτί, κο-
ascîro, *m.*, ἄσκυρον. [λατσιόνε).
ascîssa, *f.*, ἀποτετμημένη.
ascîte, *f.*, ἀσκίτης.
asciugamâno; -gatôio, *m.*, χειρόμακτον, (μπόλια, πετσέτα, πεσκίρι).
asciugamênto, *m.*, ἀπόμαξις, ξήρανσις, -αμα.
asciugânte, *m. f.*, ξηραντικός.
asciugâre, ἀπομάσσω, (ἀπο)ξηραίνω, (σπο-(σφο)γγίζω); *seccâre*, στεγν(όνω)ῶ; (*as*)*têrgere*, ἀπομοργύω.
asciûttêzza, *f.*, ζηρασία.
asciutto, -a, (ἀπο)ξηρανθείς, ξηρός, ἄνυδρος, στεγνός || ἰσχνός, ἄσαρκος, λεπτός || ἄχαρις, αὐστηρός, ἀπότομος, ἄγριος, τραχύς || ad ôcchio -o, ἀδακρυτί, ἀσπλάγχνως.
asclepiadêo, -a, ἀσκληπιάδειος.
ascoltâre, ἀκούω, ἀκροῶμαι, -οάζομαι, (ἀγροικῶ, γρυκῶ) || (εἰς)ὑπακούω, ὑπείκω.
ascoltaziône, *f.*, ἀκρόασις.
ascôlto (stâre in —), ὠτακουστῶ || dâre —, *v.* ascoltâre.
ascôndere, *v.* nasc-.
ascrîvere, συγκατατάττω, συναριθμῶ || προσγράφω, αἰτιῶμαι; ἀπονέμω. [ρον) || κουβαρίς.
asêllo, *m.*, ὀνίσκος, (γαϊδουρόψα-
asfaltîte, *f.*, ἀσφαλτίτης.
asfâlto, *m.*, ἄσφαλτος.
asfissîa, *f.*, ἀσφυξία, ἀπόπνιξις.
asfissiâre, ἐπιφέρω ἀσφυξίαν, (ἀπο)πνίγω, (κρούβω).
asfîtico, -a, ἀποπνικτικός.
asfodîllo; -dêlo, *m.*, ἀσφόδελος, (σφεδούκλι).
asiâtico, -a, ἀσιατικός. [
asîlo, *m.*, ἄσυλον, καταφύγιον.
asimmetrîa, *f.*, ἀσυμμετρία.
asimmêtrico, -a, ἀσύμμετρος.
asinâccio; -nône *m.*, ἄθλιος ὄνος, κτῆνος, νωθρός. [δης).
asinâio, *m.*, ὀνηλάτης, (γαδουριά-
asîndêto, *m.*, ἀσύνδετον. [-ρόπαυλον).
asinêllo, *m.*, ὀνάριον, (γαδουράκι,
asinerîa; -nâggine, *f.*, εὐήθεια, ἀνοησία, κτηνωδία, (γα(ϊ)δουρία, μπουνταλάγρα).
asinêsco, -a, ὀνώδης, (γαδουρίστικος), βλάξ, ἠλίθιος.
âsino, *m.*, ὄνος, κανθήλιος, (γά(ϊ)δαρος, γαϊδούρι) || — selvâtico, ὄναγρος || *fig.*, εὐήθης, (χονδροκέφαλος), *v.* asinâccio.
asîntote, *f.*, ἀσύμπτωτος γραμμή.
âsma, *f.*, ἄσθμα, δύσπνοια.
asmâtico, -a, ἀσθματικός.
âsola, *f.*, κομβιοδόχη, (κομποθηλειά, -ότρυπα).
aspâlat(r)o, *m.*, ἀσπάλαθρος.
asparagêto, *m.*; **(a)sparagiâia**, *f.*, ἀσπαραγών, (σπαραγγότοπος).
asparagîna, *f.*, *chim.*, ἀσπαραγίνη.
aspârago, *m.*, ἀσπάραγος, (σπα-(σφα)ράγγι).
asperêlla, *f.*, ἵππουρις.
aspêrge(s), *v.* aspersôrio.
aspêrgere, (ἐπιρ)ῥαίνω, ἐπιβρέχω, ῥαντίζω; (ἐπι)πάσσω, (κουκκίζω), ῥίπτω ἐπάνω. [(ἐπιρ)ῥάντισις.
aspersiône, *f.*, ῥάντισμα, -μός,
aspersôrio, *m.*, † ῥάντριστρον, (ἁγιαστοῦρα, βρεχτοῦρα).
aspettâre, περι-προσ-(ἀνα)μένω, ἀπαντέχω || -rsi, προσδοκῶ, ἐλπίζω; φοβοῦμαι. [σις || →
aspettatîva, *f.*, προσωρινὴ παῦ-
aspettaziône, *f.*, ἀναμονή, καρτέρησις, ἀπάντεξις || ἀπεκδοκή, προσδοκία, ἐλπίς.
aspêtto, *m.*, θέα, (ἔπ-ἄπ)ὄψις, πρόσωπον || sâla d' —, πρόδρομος || *mus.*, διακοπή, διάψαλμα; παῦ-
âspide, *m.*, ἀσπίς. [λα.
aspirânte, *m. f.*, εἰσπνέων || ἐποφθαλμιῶν, ὑποψήφιος, δόκιμος || pômpa —, ἀναρροφητικὴ ἀντλία.
aspirâre, εἰσπνέω || *gr.*, προφέρω δασέως, δασύνω || — a *qcc.*, ἐποφθαλμιῶ, ἐπιδιώκω, θηρεύω, ἐφίεμαί τι.
aspiraziône, *f.*, εἰσπνοή || δασεῖα προφορά, δασύτης, δασεῖα || διακαὴς πόθος, ἐπιθυμία, ὄρεξις.
âspo, *m.*, πηνηστήρ, (τυλιγάδι).

asportâbile, *m.f.*, ἐξαγώγιμος.
asportâre, ἐξάγω, ἐκφέρω, ἀποκομίζω || ἐκτέμνω.
asportaziône, *f.*, ἐξαγωγή, ἐκ-(μετα)φορά || ἐκ-(ἀπο)τομή.
asprêzza, *v.* acerbità *ecc.*
asprîno, *m.*, ἀχρεῖος οἶνος.
âspro, **-a**, *gûsto*, δριμύς, στρυφνός, στυφός, ὀξύς, (ξυνός) || *tâtto e udito*, τραχύς || *maniêre ecc.*, τραχύς, σκληρός, αὐστηρός; ἄγριος, ἀγροῖκος; χαλεπός, ἀνώμαλος.
âssa, *f.*, *v.* âsse || — fêtida, ὀπὸς ὁ μηδικός, (σκορδολάσσαρον).
assaettâto, *v.* allampanâto.
assaggiâre, προ-(ἀπο)γεύομαι,(γουστάρω); δοκιμάζω; (ἀπο)πειρῶμαι; ἀπολαύω.
assaggiatôre, **-trîce**, προγεύστης; οἰνογνώστης || δοκιμαστής, ἀργυρο-(χρυσο)γνώμων. [-μασία, -μιον.
assâggio, *m.*, πρόγευσις, δοκιμή,
assâi, *avv.*, *abbastânza*, ἀρκούντως, (ἀρκετά) || *mólto*, πολύ, σφόδρα.
assaîssimo, *avv.*, παρὰ πολύ. [μῶ.
assalîre; **-ltâre**, προσβάλλω, ἐφορ-
assalitôre, **-trîce**, προσβάλλων, ἐπιτιθέμενος; ἐπιχειρητής.
assâlto, *m.*, προσβολή, ἔφοδος, ἐφόρμησις || *medc.*, εἰσ-(προσ)βολή, παροξυσμός.
assannâre, δάκνω; δράττομαι, κατασπαράττω διὰ τῶν ὀδόντων.
assaporâre, (ἀπο)γεύομαι, νοστιμεύομαι; *v.* assaggiâre.
assassinâre, δολοφονῶ, (δολο)φονεύω, λῃστεύω || φθείρω.
assassînio, *m.*, δολοφονία, φονικόν.
assassîno, *m.*, δολοφόνος, φονεύς, (φονιᾶς), λῃστής || **-o**, **-a**, *agg.*, φονικός.
âsse, *f.*, σανίς, -ίδι(ον), πίναξ, -ακωτή || *m.*, ἄξων, (ἀξόνι, -ονας) || *monêta*, ἀσσάριον.
asseccâre; **-cchîre**, *v.* (dis)seccâre.
assecondâre, *v.* sec-.
assediâre, πολιορκῶ || *fig.*, (παρ)ενοχλῶ, πιέζω. [λιορκητής.
assediatôre, **-trice**; **-ânte**, *m.f.*, πο-
assêdio, *m.*, πολιορκία, ἀποκλει-
assegnâbile,*m.f.*,(εὐ)ὅριστος. [σμός.
assegnamênto, *m.*, *v.* assêgno || fâr —, πέποιθα, θαρρεύομαι, ἐλπίζω, ἀνατίθημι τὰς ἐλπίδας εἴς τινα.
assegnâre, (προσ)διορίζω.
assegnatêzza, *f.*, φειδώ, οἰκονομία.
assegnâto, **-a**, ὡρισμένος || *da pagârsi*, χρεωστικός, ὀφειλόμενος.
assêgno, *m.*, *rêndita*, *pensiône*, πρόσοδος, σύνταξις, οἰκοτροφία || *comm.*, ἐπιταγή.
asseguîre, *v.* arrivâre, conseguîre.
assemblêa, *f.*, συνέλευσις, *v.* adunânza.
assembramênto, *m.*, *v.* somigliânza || *cm.*, συναγερμός, συνάθροισις, ἕνωσις || στρατός.
assembrâre, *v.* sembrâre; somigliâre || (συν)ἀθροίζω, (συν)ένῶ.
assennatêzza, *f.*, φρόνησις, σύνεσις.
assennâto, **-a**, φρόνιμος, συνετός, στοχαστικός.
assênso; **-ntimênto**, *m.*, συναίνεσις, συγκατάθεσις, συγκατάνευσις.
assênte, *m.f.*, ἀπών, ἀπουσιάζων.
assentîre *ecc.*, *v.* (ac)cons-.
assênza, *f.*, ἀπουσία; ἀποχώρησις: ἔλλειψις. [*fig.*, πικρία, λύπη.
assênzio, *m.*, ἀψίνθιον, (-θιά) ||
asserenâre, *v.* rass-.
asserîre, δια-(ἐπι)βεβαιῶ, καταφάσκω, ὑποστηρίζω.
âssero, *m.*, δοκός, -ίς, (-ά(ρά)κι).
asserragliâre, ἐμ-(ἀπο)φράττω, ἀποκλείω. [κός.
assertîvo; **-tôrio**, **-a**, ἐπιβεβαιωτι-
assêrto, *m.*, βεβαιωτική, *v.* -rziône.
assertôre, **-trîce**, διαβεβαιῶ; συνήγορος. [τάφασις, ἀπόφανσις.
asserziône, *f.*, διαβεβαίωσις, κα-
assessorâto, *m.*, παρεδρία.
assessôre, *m.*, πάρεδρος (δικαστικός); βοηθός.
assestamênto, *m.*, διάταξις, διακόσμησις,διάθεσις,διευθέτησις, (ἀράδιασμα) || ἰσοσταθμία, ἰσορροπία.
assestâre, διατάττω, διακοσμῶ, διαθέτω, διευθετῶ, (ἀραδιάζω, σιάζω, συγυρίζω) || ἰσοσταθμίζω || —

un cônto, ἐκκαθαρίζω, ἐξοφλῶ λογαριασμόν || — un côlpo, κτυπῶ.
assetâre, δίψαν ἐπιφέρω *o* ἐμποιῶ || *fig.*, ἐπιθυμίαν (δι)ἐγείρω.
assetâto, *v.* sitibôndo.
assettâre, τακτοποιῶ, *v.* assestâre.
assêtto, *m.*, τάξις, *v.* -estamênto.
asseverâre, *v.* asserîre.
assicêlla, *f.*, σανίδιον.
assicurâre, (δια)βεβαιῶ, (ἐξ)ἀσφαλίζω, (σιγουράρω).
assicurâto, -a, βέβαιος, ἀσφαλής, στερεός; ἠσφαλισμένος, ἐγγυημένος.
assicuratôre,-trîce, (ἐξ)ἀσφαλιστής, ἐγγυητής, (σιγουραδῶρος).
assicuraziône, *f.*, (δια)βεβαίωσις, (ἐξ)ἀσφάλισις || compagnîa d' —, ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία.
assideramênto, *m.*, ῥῖγος, ῥίγωσις, (τούρτουρον).
assiderâre, *att.*, καταψύχω || *n.*, ῥιγῶ, (τρέμ(ουλιάζ)ω ἀπὸ τὸ κρύον, τουρτουρίζω, ταρταρίζω).
assiduitâ, *f.*, ἐνδελέχεια, συνέχεια, ἀδιάλειπτος παρουσία, ἐπιμονή || *diligênza*, σπουδή, ἐπιμέλεια, προθυμία.
assîduo, -a, ἐνδελεχής, ἐπίμονος, σπουδαῖος, ἐπιμελής.
assiême, *v.* insiême.
assiepâre, περιφράττω, περικλείω.
as(s)îllo, *m.*, οἶστρος, μύωψ, (βο-(ϊ)δό-(ἀλογό)μυγα, ντάβανος).
assimilâre, ἐξ-ἀφ-συν-(παρ)ομοιῶ || μετουσιῶ.
assimilaziône, *f.*, ἀφομοίωσις || μετουσίωσις.
assiôma, *m.*, ἀξίωμα.
assiomâtico, -a, ἀξιωματικός.
assîsa, *v.* divîsa.
assîs(i)e, (côrte d'), *f.*, κακουργιοδικεῖον.
assistênte, *m. f.*, παριστάμενος, παραστεκάμενος,(συμ)βοηθός,πάρεδρος.
assistênza, *f.*, *presênza*, παρουσία || *soccôrso*, βοήθεια, συνδρομή || *cûra*, παράστασις.
assîstere, πάρειμι, παρίσταμαι, παρευρίσκομαι || βοηθῶ, παραστέκομαι, ἐπιμελοῦμαι, (ἐννοιάζομαι).
assîto, *m.*, ξυλότοικος, σανίδωμα, (διά)φράγμα.
assi(u)ôlo, *m.*, βύας, (μποῦφος), [ῶτος.
âsso, *m.*, μονάς, μονόσημον, (ἄσσος) || lasciâr in —, καταλείπω, προδίδω(μι).
assocciamênto, *m.*, συντροφικὴ παραχώρησις ζώων, κτηνομίσθωσις, (κολ(λ)εγγιά).
assocciâre, συντροφικῶς, (κολλιγικῶς,) παραχωρῶ κτήνη.
associâre, συνέταιρίζω; συνάπτω, ἑνόνω || -rsi, συνεταιρίζομαι; γίνομαι συνδρομητής.
associâto, -a, ἑταῖρος, συνέταιρος, συγκοινωνός || συνδρομητής.
associaziône, *f.*, ἑταιρ(ε)ία, συνεταιρισμός, συντροφία, ἕνωσις || *abbonamênto*, συνδρομή.
assodâre, στερε(οποι)ῶ.
assoggettâre, (καθ)ὑποτάσσω, ὑποδουλῶ, (καθ)ὑποβάλλω.
assolât(î)o, -a, ἡλιοέκθητος, -όβληπτος, εὐήλιος.
assoldâre, *v.* arrolâre.
assolutamênte, *avv.*, ἀπολύτως; δεσποτικῶς; ἐντελῶς, ὅλως, καθόλου.
assolutîsmo, *m.*, ἀπολυτοδοξία, αὐταρχία, ἀπόλυτος βασιλεία, παμβασιλεία, δεσποτισμός.
assolutîsta, *m.f.*, ἀπολυτόδοξος, -ταρχικός.
assolûto, -a, ἀπόλυτος, δεσποτικός, τυραννικός || bêne -o, αὐτοάγαθον.
assolutôrio, -a, ἀπολύσιμος; ἀφετικός; συγχωρητικός.
assoluziône, *f.*, ἀπόλυσις || †ἄφεσις, συγχώριον, -ρησις.
assomigliânza, *v.* som-.
assomigliâre, *att.*, παραβάλλω, συγκρίνω || *n.*, (ἀφ)ὁμοιάζω, -μοιῶ.
assommâre, *v.*, terminâre; sommâre.
assonânza, *f.*, συν-(παρ)ήχησις, ὁμο-(συμ)φωνία.
assonâre, συνηχῶ, συμφωνῶ.
assonnâre, *v.* addormentâre.
assopîre, (ἀπο)καρῶ, (ἀπο)ναρκῶ, ἀποκοιμίζω || *fig.*, (κατ)εὐνάζω, (κατα)πραΰνω || -rsi, (ἀπο)καροῦμαι, ἀποκοιμίζομαι, νυστάζω.

assorbênte, *m.f.*, ἀπορροφητικός, ἀπομυζητικός, ξηραντικός.
assorbîre, (ἀπορ)ῥοφῶ, (-ρουφῶ), καταπίω. [φησις, -ημα.
assorbimênto, *m.*, ἀπο-(καταρ)ρό-
assorbitôre, **-trîce**, ἀπορροφητικός.
assordamênto, *m.*, ἐκκώφευσις.
assordâre, ἐκ-(ἀπο)κοφῶ, (ξεκουφαίνω); ἐκπλήττω.
assorellâre, ἀδελφίζω, -φοποιῶ.
assôrgere, *v.* alzârsi.
assortimênto, *m.*, συγκρότημα, (τακίμι, χρειαζόμενα, σορτιμέντο); συναρμογή, (ταίριασμα).
assortîre, ἐκλέγω, (συν)ἁρμόζω, συνδυάζω, (ταιριάζω); κατασκευάζω, προμηθεύω τὰ χρειαζόμενα.
assortîto, **-a**, κατεσκευασμένος.
assôrto, **-a**, *assorbîto*, ἀπορροφηθείς || *immêrso*, βεβυθισμένος || *pensôso*, σύννους.
assottigliamênto, *m.*, λέπτυνσις, λείανσις, (λιάνεμα).
assottigliâre, λεπτύνω, (λιαναίνω), ψιλαίνω, ὀξύνω, (παρ)ἀκονῶ || — l' ingêgno, τὸν νοῦν ἀναπτύσσω.
assuefâre, *v.* abituâre *ecc.* [(-ήθι).
assuefaziône, *f.*, ἕξις, συνήθεια,
assûmere, (ἀνα)λαμβάνω, ἀναδέχομαι || *intraprêndere*, ἐπιχειρῶ || *innalzâre*, ἀνυψ(όνω)ῶ.
assûnto, **-a**, ἀνειλημμένος, πιασμένος || ἀνυψωθείς || *s. m.*, ἀναδοχή, ἐπιχείρησις, -ημα, βάρος, ἔργον, ὑποχρέωσις; ἀντι-(προ)κείμενον, θέσις || *s. f.*, † , →
assunziône, *f.*, ἀνύψωσις || † μετάστασις, κοίμησις *o* ἀνάληψις (τῆς Θεοτόκου). [πία, ἀλογία, μωρία.
assurdità, *f.*, παραλογισμός; ἀτο-
assûrdo, **-a**, παράλογος, ἄτοπος, ἄφρων || *s. m.*, *c. s.*
âsta, *f.*, ῥάβδος, (ῥαβδί), χάμαξ, ξυστόν || *di bandiêra*, ξυστόν || *lância*, δόρυ, λόγχη || *di compásso*, βραχίων, σκέλος || — pûbblica, ἀποκήρυξις, δημοπρασία, -πρατεῖον, -πρατήριον || vênder âll'—, πωλῶ ἐν δημοπρασίᾳ, δημοπρατῶ, πλειστηριάζω.
âstaco, *m.*, ἀστακός.
astânte, *m. f.*, παρών, περιεστώς, θεατής || νοσοκόμος, νοσηλεύων, *v.* assistênte.
astâto, **-a**, δορυ-(λογχο)φόρος.
astêmio, **-a**, ἄ(πό)οινος, τοῦ οἴνου ἀπεχόμενος. [κρατεύομαι.
astenêre, ἀπέχω || -rsi, -ομαι, ἐγ-
astensiône, *f.*, ἀποχή.
***astensionîsta**, *m.*, *f.*, ἀφεκτικός.
astergênte, *m.*, *f.*; **-rsîvo**, **-a**, διαλυτικός, ἀποσμηκτικός, καθαρτικός.
astêrgere, ἀποσμήχω, ἐκ-(ἀπο)πλύνω, καθαρίζω.
asterîsco, *m.*, ἀστερίσκος.
asterôide, *m.*, ἀστρίτης.
astersiône, *f.*, ἀπόσμηξις, ἔκπλυνσις, κάθαρσις.
astinênte, *m.f.*, ἐγκρατής τινος; μέτριος, -όσιτος, -οπότης.
astinênza, *f.*, ἀποχή || ἐγκράτεια; ἀσιτία, νηφαλιότης, νηστεία; δίαιτα. [μένεια.
âstio, *m.*, φθόνος, μνησικακία, δυσ-
astiôso, **-a**, φθονερός, μνησίκακος.
astôre, *m.*, ἀστηρίας.
astrâgalo, *m.*, ἀστράγαλος.
astrâle, *m.*, *f.*, ἀστρῶος, ἀστρικός.
astrârre, ἀποχωρίζω, ἀφαιρῶ, θεωρῶ κατ' ἀφαίρεσιν.
astrâtto, **-a**, ἀφῃρημένος || *di côsa*, δυσπερί-(δυσκατά)ληπτος, ὑψηλός || *di persôna*, μονολόγιστος; σύννους.
astraziône, *f.*, ἀφαίρεσις, ἀπομερισμός || fâtta — da, ἄνευ, χωρίς.
astringênte, *m.*, *f.*, στυπτικός.
astrîngere, στύφω, ἐπι(συ)σφίγγω || *costrîngere*, (κατ)ἀναγκάζω, βιάζω, (καθ)ὑποχρε(όνω)ῶ.
âstro, *m.*, ἄστρον, ἀστήρ, (ἀστέρι) || *bot.*, ἀστήρ.
astrolâbio, *m.*, ἀστρολάβιον, -αβον.
astrologâre, ἀστρολογῶ || ὡροσκοπῶ || ὀνειροπολῶ, στοχάζομαι.
astrologîa, *f.*, ἀστρολογία.
astrolôgico, **-a**, ἀστρολογικός.
astrôlogo, *m.*, ἀστρολόγος, -ομάντις. [μετρον.
astrômetro, *m.*, ἀστρόμετρον, ἡλιό-

astronomîa, *f.*, ἀστρονομία.
astronômico, -a, ἀστρονομικός.
astrônomo, *m.*, ἀστρονόμος.
astruserîa, *f.*, ἀκατάληπτον, ἀσαφές; ψιλολογία.
astrûso, -a, δύσληπτος, δυσνόητος, ἄδηλος, σκοτεινός.
astûccio, *m.*, θήκη, (κουτί).
astûto, -a, ἐπιδέξιος, ἀπατεών, δόλιος, πανοῦργος, πονηρός, (μαριόλος, τετραπέρατος); *v.* fûrbo.
astûzia, *f.*, λεπτότης, πανουργία, πονηρία.
ateîsmo, *m.*, ἀθεότης, ἀθεΐα.
ateîstico, -a, ἄθεος.
atenêo, *m.*, ἀθήναιον, πανεπιστήμιον.
âteo, -a, ἄθεος.
atlânte, *m.*, ἄτλας.
atlântico, -a, ἀτλαντικός.
atlêta, *m.*, ἀθλητής.
atlêtico, -a, ἀθλητικός.
atmosfêra, *f.*, ἀτμόσφαιρα.
atômico, -a, ἀτομικός.
atomîsmo, *m.*, ἀτομισμός.
atomîsta, *m.*, ἀτομιστής.
âtomo, *f.*, ἄτομον.
atonîa, *f.*, ἀτονία, ἀδυναμία.
âtono, -a, ἄτονος; -νικός.
atrabîle, *f.*, μελαγχολία.
atrabiliâre, *m. f.*; **-ârio, -a**, μελαγχολικός, ὑποχονδριακός.
atrêpice, *f.*, ἡμεροκαλλίς.
âtrio, *m.*, πρόδομος, προαύλιον || *di têmpio*, πρόναος,
âtro, -a, μέλας, σκοτεινός, σκιερός.
atrôce, *m. f.*, δεινός, φοβερός, φρικαλέος || σκληρός, ἀπηνής, ὠμός ἀνάλγητος, ἀπάνθρωπος.
atrocità, *f.*, μέγα δεινόν, δεινότης, φοβερότης || σκληρότης, ὠμότης ἀναλγησία, ἀπανθρωπία.
atrofîa, *f.*, ἀτροφία, μαρασμός.
atrôfico, -a, ἄτροφος, -φικός.
atrofizzâre, ἀτροφῶ, μαραίνομαι.
attaccâbile, *m. f.*, εὐπρόσβλητος, εὐέφοδος.
attaccâgnolo, *v.* appiccâgnolo.
attaccamênto, *m.*, (συν)ένωσις, συναφή, σύνδεσις || προσκόλλησις, ἀφοσίωσις.
attaccâre, συνενῶ, συνάπτω, συνδέ(ν)ω, προσκολλῶ || (συ)ζευγνύω, ζεύγ(ν)ω || *assalîre*, προσβάλλω, ἐφορμῶ.
attaccatîccio, *v.* appiccatîccio.
attaccatûra, *f.*, σύνδεσις, κόλλησις, ἕνωσις.
attâcco, *m.*, προσ-(εἰσ)βολή, ἔφοδος, ἐπίθεσις || συνωρίς, (ζευγάρι).
attagliâre, ἁρμόζω || ἀρέσκω.
attalentâre, ἀρέσκω.
attanagliâre, βασανίζω δι' ἐμπύρου λαβίδος.
attecchimênto, *m.*, (ἐπ)αύξησις, ἐπίδοσις.
attecchîre, βλαστάνω, φύομαι || αὐξάνομαι.
atteggiamênto, *m.*, παράστασις, (διά)θέσις, (φέρσιμον), σχῆμα, χειρονομία.
atteggiâre, *att.*, σχηματίζω; ἐμψυχῶ ἄγαλμα || *n.*, *gestîre, fâr âtti*, χειρονομῶ; ἀκκίζομαι, διαθρύπτομαι, (καμαρόνω) || -rsi, *muôversi*, μετακινοῦμαι, σαλεύω || -rsi a, καθίσταμαι, γίνομαι, ἀποβαίνω.
attempârsi, γηράσκω.
attempâto, -a, ἡλικιωμένος, προβεβηκώς, γέρων.
attemperâre, *v.* temp-.
attendâre, στρατοπεδεύω, κατασκηνῶ.
attendênte, *m.*, *mil.*, διάκτορος; διαγγελεύς.
attêndere, *occupârsi*, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι || *fâr attenziône*, προσέχω || *aspettâre*, -rsi, παραπροσ-ἀνα-(περι)μένω; προσδοκῶ, ἐλπίζω.
attendîbile, *m. f.*, προσεκτέος.
attenênza, *v.* appartenênza.
attenêre, *mantenêre*, τηρῶ || -rsi, (δια)τηρῶ, ἀκολουθῶ, φυλάττω || ἀν-(προσ)ήκω.
attentâre, ἐπιβουλεύομαι || -rsi, *v.* ardîre.
attentâto, *m.*, ἐπιβουλή, ἀνοσιούργημα, ἀθεμιτουργία.
attenuânte, *m. f.*, λεπτυντικός, ἐλαφρυντικός || (circostânza) —, ἐλαφρυντικὴ *ο* ἀθωωτικὴ περίστασις.
attenuâre, ἐλαττῶ, μειῶ, σμικρύνω, -ραίνω, (ὀλιγοστεύω); ἐλαφρύνω, μετριάζω.

attenuazióne, *f.*, ἐλάττωσις, λέπτυνσις, ἐλάφρυνσις.
attenzióne, *f.*, προσοχή, προθυμία || *diligénza*, φροντίς, ἐπιμέλεια || *cortesîa*, περιποίησις φιλοφρόνησις.
attepidîre, *v.* int(i)ep-.
attergâre, τίθημι ὄπισθεν || *σημειῶ ἐν ὀπισθογράφῳ.
atterramênto, *m.*, ἀνατροπή, -στροφή, καθαίρεσις.
atterrâre, καταβάλλω, κατεδαφίζω, *v.* abbâttere.
atterrîre, ἐν-(κατα)πλήττω, καταπτοῶ, (ἐκ)φοβῶ, (ξυπ(π)άζω).
attêsa, *f.*, παρα-(προσ)μονή, (ἀπαντοχή) || προσδοκία, ἐλπίς.
attêso, *prep.*, διά, ἕνεκα || -chè, ἐπειδή, διότι, καθότι.
attestâre, ἐπιβεβαιῶ. ἐπιμαρτύρομαι.
attestâto, *m.*, *certificâto*, ἀποδεικτικόν, πιστοποιητικόν || *sêgno*, σημεῖον || —▸ [στοποίησις.
attestazióne, *f.*, ἐπιμαρτυρία, πι-
atticîsmo, *m.*, ἀττικισμός.
atticîsta, *m. f.*, ἀττικιστής.
atticizzâre, ἀττικίζω.
âttico, -a, ἀττικός.
attîguo, -a, συν-(προσ)εχής, συναφής, πλησιόχωρος.
attillâre, κομψεύω, καλλωπίζω, στολίζω || κολλῶ.
attillatêzza; -tûra, *f.*, καλλωπισμός || κόλλησις.
attillâto, -a, κεκαλλωπισμένος, ἐπιτετηδευμένος, κομψός, ὑπερεστολισμένος || *strêtto*, ἀκριβῶς ἐφαρμοζόμενος, κολλητός.
âttimo, *m.*, στιγμή, ἀκαρές || in un —, ἐν ἀκαρεῖ.
attinênte *ecc.*, *v.* appartenênte *ecc.*
attîngere, ἀρύομαι, ἀντλῶ.
attirâglio, *v.* trêno.
attirâre, προσ-ἀν-(ἐφ)έλκω, ἐπισύρω || ἐπάγω, δελεάζω, θέλγω.
attitûdine, *f.*, *v.* atteggiamênto || διάθεσις, ἐπιτηδειότης, (ἐπι)δεξιότης, ἱκανότης πρός τι.
attirâre, βάλλω εἰς ἐνέργειαν, ἐνεργῶ; ἐπείγω.
attività, *f.*, ἐνέργεια, -γητικότης; κίνησις, ζωηρότης, γοργότης; ἐπιμέλεια.
attîvo, -a, ἐνεργός, -γητικός, δραστήριος || πρακτικός; ἐπιμελής, φιλόπονος, (ἀκούραστος) || *gr.*, ἐνεργητικός || *s. m.*, *comm.*, ἐνεργητικόν, τὸ λαβεῖν.
attizzamênto, *m.*, ἀνασκάλευσις, συνδαύλισις, -λισμός || διέγερσις, ἐρεθισμός.
attizzâre, ἀνα-(ὑπο)σκαλεύω τὸ πῦρ, συνδαυλίζω || παροξύνω, ἐξάπτω, ἐρεθίζω.
attizzatôio, *m.*, σκάλευθρον.
attizzatôre, -trîce, συνδαυλιστής.
âtto, *m.*, *azióne*, πρᾶξις, πρᾶγμα; ἔργον; ἐνέργεια || σχῆμα, *v.* atteggiamênto || *cênno*, νεῦμα, σημεῖον || *documênto*, *scrîtto*, ἔγγραφον; συμβόλαιον || mêtter in -i, ἀνα-(ἐγ)γράφω || *di drâmma*, πρᾶξις || *di accûsa*, κατηγορητήριον || -i dêgli Apôstoli, αἱ τῶν Ἀποστόλων πράξεις || fâr — di presênza, ἐμφανίζομαι.
âtto, -a, κατάλληλος, ἁρμόδιος, ἱκανός, ἐπιτήδειος.
attônito, -a, ἔκπληκτος, ἔκθαμβος, ἐκστατικός.
attôrcere; -cigliâre, περι-(συ)στρέφω, (περι)πλέκω.
attorci(glia)mênto, *m.*, περι-(συ)στροφή, περιέλιξις.
attôre, -trîce, ὑποκριτής, ἠθοποιός || *leg.*, ἐγκαλῶν, ἀπαιτητής.
attorniâre, *v.* circondâre *ecc.*
attôrno, *avv. e prep.*, πέριξ, κύκλῳ, τριγύρω; περί || *qua e là*, τῇδε κἀκεῖσε || tûtto —, ὁλόγυρα.
attortigliâre, *v.* attôrcere.
attôrto, -a, συνεστραμμένος, στρεπτός, περίπλεκτος.
attos(si)câre, *v.* avvelenâre *ecc.*
attraênte, *m.f.*, ἑλκυστικός, ἐπαγωγός, θελκτικός, χαρίεις.
attrappîrsi, *v.* ratt-.
attrârre, *v.* attirâre; allettâre.
attrattîva, *f.*, θέλγητρον, δέλεαρ.
attraversâre, διαβαίνω, διέρχομαι, διαπερ(ν)ῶ || — di côrsa, a nuôto *ecc.*, διατρέχω, διανεύω (περνῶ τρέχοντας, κολυμβῶντας) κτλ. ||

oppôrsi, ἐμποδίζω, διακωλύω, ἐναντιοῦμαι.
attravêrso, *avv. e prep.*, διὰ μέσου, (ἀπὸ τὴν μέσην, ἀνάμεσα); διά.
attraziône, *f.*, ἕλξις, ἐφελκυσμός.
attrezzâre, ἐξαρτύω.
attrezzatûra, *f.*, ἐξάρτυσις, -ύματα.
attrêzzo, *m.*, σκεῦος, ἐργαλεῖον || *mar.*, *c. s.*
attribuîre, ἀπο-(προσ)νέμω, ἀποδίδω(μι) || *riferîre*, ἀναφέρω || -rsi, ἀντι-(οἰκειο)ποιοῦμαι, σφετερίζομαι.
attribûto, *m.*, προσόν, κατηγόρημα; ἰδιότης, χαρακτηριστικόν; σύμβολον || *gr.*, κατηγορούμενον; ἐπίθετον.
attribuziône, *f.*, ἀπονομή, ἀπόδοσις: ἁρμοδιότης || ἐξουσία.
attristâre, *v.* ratt-.
attrîto, *m.*, (σύν-παρά)τρίψις || *v.* inimicîzia || -o, -a, *agg.*, συγ-(κατα)τετριμμένος.
attriziône, *f.*, *c. s.*, συντριβή, (τρίψιμον) || μετάνοια, *v.* contriz-.
***attruppamênto**, *m.*, συναγυρμός; (σύ)στάσις. [θροίζω, (μαζόνω).
***attruppâre**, συναγείρω, (συν)ἀ-
attuâbile, *m. f.*, πρακτός.
attuâle, *m. f.*, *reâle*, ἀληθινός, πραγματικός || *presênte*, παρών, ἐνεστώς, ὁ νῦν, (τωρινός).
attualità, *f.*, πραγματικότης, πρακτικότης || τὸ νῦν συμβαῖνον, τὸ ἐνεστώς.
attualmênte, *avv.*, (τὰ) νῦν, κατὰ τὸ παρόν, ἐπὶ τοῦ παρόντος, (τώρα).
attuâre, πραγματοποιῶ, ἐκτελῶ, βάλλω εἰς πρᾶξιν, (δια)πράττω.
attuârio, *m.*, δημόσιος γραμματεύς, γραφεὺς δικαστηρίου. [ποίησις.
attuaziône, *f.*, ἐνεργο-(πραγματο)-
attuffâre, *v.* tuff-.
attutîre, (κατα)πραΰνω, μετριάζω.
audâce, *m. f.*, εὔτολμος, τολμηρός, φιλοκίνδυνος; θρασύς, αὐθάδης.
audâcia, *f.*, τόλμα, θρασύτης, αὐθάδεια, προπέτεια.
auditôre, *v.* ud-.
audiziône, *f.*, ἀκοή, (ἀκούσιμον); *di testimônî*, ἀκρόασις.
âuge, *m.*, *v.* apogêo || φήμη, ὄνομα.
augêllo, *poet.*, *v.* uccêllo. [τικός.
augurâle, *m. f.*, οἰωνοσκοπικός, μαν-
augurâre, οἰωνοσκοπῶ, οἰωνίζομαι, μαντεύω || *desiderâre*, εὔχομαι, ἐπιθυμῶ, ἐλπίζω. [μαντις.
âugure, *m.*, οἰωνοσκόπος, οἰωνό-
augûrio, *m.*, οἰώνισμα, οἰωνός || εὐχή, ἐπιθυμία || di buôn —, *benaugurâto*, εὐωιώνιστος, αἴσιος, καλοσήμαντος, δεξιός || di cattîvo —, *malaugurâto*, δυσοιώνιστος, ἀπαίσιος, κακοσήμαντος.
âula, *f.*, αὐλή, αἴθουσα.
aulêdo, *m.*, αὐλῳδός.
âulico, -a, αὐλικός || consîglio —, (συμβούλιον) αὐλικόν, βασιλικόν.
aulênte *ecc.*, *v.* olênte, odorôso *ecc.*
aumentâbile, *m. f.*, αὐξήσιμος.
aumentâre, *att. e n.*, (ἐπ)αὐξάνω, (-αίνω, αὐγατίζω), ἐπιτείνω, μεγεθύνω || *n.*, -ομαι, αὔξομαι, ἐκτείνομαι || *rincarâre*, ἀνατιμῶμαι, (ἀκριβαίνω).
aumênto, *m.*, (ἐπ)αὔξησις, (αὐγάτισμα); ἐπίδοσις || — di prêzzo, ὑπερτίμησις || *gr.*, αὔξησις.
âura, *f.*, αὔρα, ζέφυρος; *poet.*, *v.* âria || — popolâre, ἡ τοῦ λαοῦ
aurêlia, *f.*, αὐρηλία. [εὔνοια
âureo, -a, χρυσοῦς, (μαλαμματένιος) *|| *fig.*, εὐτυχής, ἐκλεκτός.
aurêola, *f.*, (ἀκτινοειδὴς) στέφανος, (φωτεινὸς) κύκλος, δόξα || *fig.*, αἴγλη, λαμπηδών, εὐφημία.
aurîcola, *f.*, οὖς τῆς καρδίας.
auricolâre, *m. f.*, ὠτικός, ἀκουστικός || testimônio —, αὐτήκοος μάρτυς || dîto —, ὠτίτης.
aurîfero, -a, χρυσοφόρος, χρυσοῦ-
aurîga, *m.*, *v.* cocchiêre. [χος.
âuro, *poet.*, *v.* ôro.
aurôra, *f.*, ἠώς, αὐγή, λυκαυγές, ((γλυκο)χαράγματα) || — boreâle, βόρειον σέλας || *princîpio*, ἀρχή.
ausiliâre, *m. f.*; **-ârio, -a**, βοηθικός, ἐπικουρικός || *s. m.*, ἐπίκουρος, βοηθός || vêrbo -e, βοηθικὸν ῥῆμα.
ausîlio, *poet.*, *v.* aiûto.
auspicâto, -a, αἴσιος.

âuspice, *m.f.*, *v.* âugure || *prônubo*, παρανυμφίος || *promotôre*, *protettôre*, προστάτης, ὑπερασπιστής, (πρωτ)αἴτιος.
auspîcio; **-îzio**, *m.*, οἰωνός, *v.* augûrio || προστασία, ὑπεράσπισις || sôtto gli -ï di *qcd.*, ὑπὸ τὴν προστασίαν *o* διεύθυνσίν τινος.
austerità, *f.*, αὐστηρότης, ἐγκράτεια || τραχύτης, στυφότης, (-φάδα).
austêro, **-a**, αὐστηρός, ἐγκρατής || δριμύς, τραχύς. [ἀνταρκτικός.
australe, *m.f.*, μεσημβρινός, νότιος;
âustro, *m.*, νότος, (ὄστρια) || *sud*, μεσημβρία, νότος.
autenticâre, καθιστῶ αὐτεντικόν, ἐπικυρῶ, ἐπισημοποιῶ.
autenticaziône, *f.*, (ἐπι)κύρωσις, πιστοποίησις. [κῦρος; ἀξιοπιστία.
autenticità, *f.*, αὐθεντία, -τικότης,
autêntico, **-a**, αὐθεντικός, ἐπίσημος; γνήσιος, ἀξιόπιστος.
autôcrata, *m.*, αὐτοκράτωρ, -άτης.
autocrâtico, **-a**, ἀπόλυτος.
autocrazìa, *f.*, αὐτοκρατ(ορ)ία, ἀπόλυτος κυριαρχία.
autôctono, **-a**, αὐτόχθων, γηγενής.
autôgrafo, **-a**, αὐτόγραφος, ἰδιόχειρος || *s. m.*, -ον. [τος μηχανή.
autôma, *m.*, αὐτόματον, αὐτοκίνη-
automâtico, **-a**, αὐτόματος, -τικός.
automatîsmo, *m.*, αὐτοματισμός.
automôbile, αὐτοκίνητος || *s.f.*, -ον.
autonomìa, *f.*, αὐτονομία; ἀνεξαρ-
autônomo, **-a**, αὐτόνομος. [τησία.
autopsìa, *f.*, αὐτοψία, νεκροψία, -οσκοπία.
autôre, **-trîce**, δημιουργός || *scrittôre*, συγγραφεύς (-έας) || câusa, αἴτιος, ὁ (δια)πράξας || *inventôre*, ἐφευρέτης.
autorêvole, *m. f.*, ὑπέροχος, ἰσχυρός, ἀξιότιμος || *dêyno di fêde*, ἀξιόπιστος || *dôtto*, ἐλλόγιμος.
autorità, *f.*, ἀρχή, ἐξουσία, δύναμις, ὑπεροχή; ἀξίωμα; αὐθεντ(ε)ία || πίστις, ἀξιοπιστία || *testimoniânza*, γνώμη, μαρτυρία || di privâta —, αὐτογνωμόνως || le — οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἐν τέλει.
autorizzâre, δίδω ἄδειαν *o* ἐξουσίαν, ἐξουσιοδοτῶ; ἐπιτρέπω.
autorizzaziône, *f.*, ἐξουσιοδότησις, ἐξουσία, ἄδεια.
autunnâle, *m. f.*, φθινοπωρινός.
autûnno, *m.*, φθινόπωρον, (χυνόπωρον).
avallânte, *m. f.*, τριτεγγυητής.
avallâre, τριτεγγυῶμαι.
avâllo, *m.*, (τριτ)ἐγγύησις.
avambrâccio, *m.*, πῆχυς.
avampôsto, *m.*, προφυλακή.
avanguârdia, *f.*, ἐμπροσθο-(πρωτο)-φυλακή.
avanîa, *f.*, συκοφαντία, (ἀβανία); ἁρπαγή, ἀδικία, -κημα, ἐξ-(περι)-ύβρισις, βλάβη, προσβολή.
avannôtto, *m.*, ἰχθύδιον, γόνος, ἀφρός, ἀφύαι, (τσαμούχια) || *fig.*, βλάξ, εὐήθης.
avânti, *avv. e prep.*, ἔμπροσθεν, ἐμπρός; πρότερον, πρίν; πρό || — di *o* che, πρὶν νά, (πρὸ τοῦ νά, προχοῦ νά) || —! (παρ') ἐμπρός! || *a chi êntra*, ὅρισε, ὁρίστε!
avantrêno, *m.*, προόλκαιον.
avanzamênto, *m.*, πρόοδος, προχώρησις, προκοπή || *promoziône*, προβιβασμός.
avanzâre, *att.*, φέρω εἰς τὰ πρόσω, προφέρω, προάγω, προβιβάζω; προτείνω || *sorpassâre*, ὑπερβάλλω || *accumulâre*, θησαυρίζω, φείδομαι || *n.*, προχωρῶ, προβαίνω, (πηγαίνω ἐμπρός); προηγοῦμαι, προοδεύω || non avânzi più niênte da me, δὲν σοὶ (σοῦ) χρεωστῶ *o* ὀφείλω (θέλω) πλέον τίποτε || che più m'avânza? τί πλέον μοὶ ὑπολείπεται;
avanzatîccio, *m.*, ὑπόλειπον, λείψανον, (ἀπομεινάρι(ον)).
avanzâto, **-a**, προβεβηκώς, προκεχωρηκώς, προωδευμένος || *rimâsto*, ὑπό-(κατά)λοιπος || nôtte -a, νὺξ βαθεία || pôsto -o, προφυλακή || ôpera -a, προμαχών, προτείχισμα.
avânzo, *m.*, ὑπό-(κατά)λοιπον, λεῖμμα, λείψανον, (ἀπομεινάρι(ον)); περίσσευμα || *rispârmio*,

φειδώ, οἰκονομία || -i mortâli, λείψανον, -α || -i del pâsto, λείψανα ο περισσεύματα τῆς τραπέζης, περιλείμματα, (ἀποφάγια) || — di galêra, πονηρός, βάραθρος, (κατεργάρης) || d'—, περισσός.

avarîa, *f.*, πλοίου βλάβη, ἀβαρία.

avariâto, -a, βεβλημμένος, ἀβαριάτος.

avariâre, βλάπτω, ἀβαριῶ.

avarîzia, *f.*, φιλαργυρία.

avâro, -a, φιλάργυρος, γλίσχρος || φειδωλός, οἰκονόμος.

âve, χαῖρε, ἔρρωσο.

avellâna, *f.*, λεπτοκάρυον, κάρυον ποντικόν (χονδροφούντουκον).

avêllo, *m.*, τάφος, μνῆμα, *v.* tômba.

avemmarîa, *m.*, τὸ χαῖρε Μαρία; *v.* *salutazióne* || κωδωνοκρουσία || κόκκος, σπυρί.

avêna, *f.*, βρόμος, (-η, -ι).

avêre, ἔχω; κέκτημαι || *imps.*, εἶναι, ὑπάρχει || *s. m.*, περιουσία, τὸ ἔχειν, κτήματα, πλοῦτος.

avêrno, *v.* infêrno.

avidità, *f.*, ἄκρα ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἀπληστία.

âvido, -a, πλεονέκτης, ἄπληστος, ἀκόρεστος, (ἀχόρταγος).

avîto, -a, διαδοχικός, κληρονομικός, παππικός.

avocâre, (ἐπ)ἀναφέρω, ἐπανάγω || τὴν δίκην ἐκκαλοῦμαι.

avocaziône, *f.*, ἐπαναγωγή || *leg.*, ἔκκλησις.

âvo(lo), *m.*, *v.* nônno || *antenâto*, πρόγονος.

avoltôio, *m.*, γύψ.

avôrio, *m.*, ἐλέφας, ἐλεφάντινον (ὀστοῦν), (φίλτ-(φίλδ)ισι) || d' —, ἐλεφάντινος, (φιλτισένιος).

avûncolo, *m.*, μητράδελφος.

avvalêrsi, *v.* approfittâre.

avvallamênto, *m.*, κοίλανσις; -λότης, -λωμα.

avvallâre, *v.* avâll- || καταβάζω, ὑποβιβάζω, καθίημι; ταπεινῶ, (χαμηλόνω); ἐξευτελίζω, ἀποθαρρύνω.

avvalorâre, ἐνισχύω; (ἐπι)κυρῶ; αὐξάνω; ἐνθαρρύνω.

avvampamênto, *m.*, πυρπόλησις, φλογισμός, καῦμα.

avvampâre, *att.*, καίω, φλέγω, φλογίζω || *n.*, -ομαι.

avvantaggiâre, βελτιῶ, αὐξάνω || -rsi, πλεονεκτῶ

avvedêrsi, *v.* accôrgersi *ecc.*

avvedimênto, *m.*; **-dutêzza**, *f.*, προνόησις, προαίσθησις; διάνοια, σύνεσης, ἀγχίνοια, ἐπιδεξιότης.

avvedûto, -a, προνοητικός, συνετός, φρόνιμος, ὀξύνους, (περι)ἐσκεμμένος, στοχαστικός, ἐπιδέξιος.

avvegnachè, *v.* bênchè.

avvelenamênto, *m.*, δηλητηρίασις, φαρμάκευσις, -ευμα, -ωμα.

avvelenâre, δηλητηριάζω, φαρμακεύω, -κῶ || *fig.*, μολύνω, πικραίνω.

avvelenatôre, -trîce, φαρμακευτής, -κεύς.

avvenênte, *m. f.*, χαρίεις, εὐάρεστος, κομψός.

avvenênza, *f.*, χάρις, ὡραιότης, κομψότης.

avvenimênto, *m.*, συμβάν, συμβεβηκός, περιπέτεια, πρᾶξις || ἄφιξις.

avvenîre, συμβαίνω, συμ-(προσ)πίπτω; γίνομαι || -rsi, συναπαντῶμαι μετά τινος || *s. m.*, μέλλον || *agg.*, μέλλων.

avventâre, ῥίπτω, (ῥήχτω) βάλλω, (πετῶ) || -rsi, ῥίπτομαι, ἐφορμῶ.

avventatêzza; -ntatâggine, *f.*, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀσυνεσία, ἀστοχασία.

avventâto, -a, ἄφρων, ἄλογος, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, (ἀστόχαστος).

avventîzio, -a, *casuále*, τυχαῖος, τυχηρός || *straniêro*, ξένος, ἔπηλυς ἐπίκτητος, ἐπείσακτος.

avvênto, *m.*, ἄφιξις || † τεσσαρακονθήμερον, (σαραντά(ή)μερον).

avventôre, *m.*, ὠνητής, ἀγοραστής, ἐργοδότης, (μουστερῆς).

avventûra, *f.*, συμβάν, περιπέτεια; τύχη, κίνδυνος.

avventurâre, δια-(ῥιψο)κινδυνεύω, ἐκτίθημι εἰς κίνδυνον; *v.* rischiâre.

avventurâto, -a, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος, (καλότυχος, καλορρίζικος).

avventuriêre, -a, τυχοδιώκτης, ἀνέστιος; φιλοκίνδυνος.

avventurôso, -a, φιλοκίνδυνος || *v.* -râto.

avveramênto, *m.*, *verificaziône*, ἐπικύρωσις, (δια)βεβαίωσις || *effettuaziône*, πραγματοποίησις, ἐπιτέλεσις.

avverâre, (δια)βεβαιῶ; πραγματοποιῶ || -rsi, -οῦμαι, ἐπιτελοῦμαι, ἀληθεύω, γίνομαι.
avverbiâle, *m. f.*, ἐπιρρηματικός.
avvêrbio, *m.*, ἐπίρρημα.
avversâre, ἐναντιοῦμαι (-όνομαι); καταδιώχω.
avversârio, **-a**, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος; ἐναντίος, ἐχθρός, πολέμιος; *leg.*, ἀντίδικος.
avversatîvo, **-a**, ἐναντιωματικός.
avversiône, *f.*, ἀποστροφή, ἀντιπάθεια, ἀπέχθεια; βδελυγμός.
avversità, *f.*, ἀτυχία, κακοδαιμονία; συμφορά.
avvêrso, **-a**, ἐναντίος, ἐχθρός.
avvertênza, *f.*, *attenziône*, προσοχή; φροντίς, ἐπιμέλεια || *avvedimênto*, πρόνοια, σύνεσις || *prefaziône*, πρόλογος, προοίμιον || *nôta*, σημείωσις || →
avvertimênto, *m.*, προάγγελμα, εἰδο-(γνωστο)ποίησις || *ammoniziône*, παραίνεσις, νουθεσία.
avvertîre, *avvisâre*, (προ)ἀγγέλλω, εἰδο-δηλο-(γνωστο)ποιῶ; ὑπομιμνήσκω || *ammonîre*, παραινῶ, νουθετῶ || *fâr attenziône*, προσέχω || *osservâre*, παρατηρῶ || -îto, *v.* avvedûto.
avvezzâre *ecc.*, *v.* abituâre *ecc.*
avviâre, *indirizzâre*, προάγω, κατευθύνω || *addestrâre*, γυμνάζω, διδάσκω || *cominciâre*, (ἐν)ἄρχομαι, ἀρχίζω || —un negôzio, προμηθεύω ἀγοραστὰς εἰς κατάστημα, περισυνιστάνω || -rsi, ἐμβαίνω εἰς τὸν δρόμον, πορεύομαι, βαδίζω; *fig.*, εὐοδοῦμαι.
avviâto, **-a**, προαχθείς || *di negôzio ecc.*, περισύστατος, πολυφοίτητος, (συχναζόμενος).
avvicendamênto, *m.*, ἐναλλαγή, ἀμοιβή.
avvicendâre, ἐπ-(ἐν)αλλάσσω, ἀμείβω.
avvicinamênto, *m.*, προσαγωγή, πλησίασις, προσέγγισις.
avvicinâre, προσάγω, πλησιάζω, προσπελάζω, προσεγγίζω, (σιμόνω) || — ûna persôna, πλησιάζω, (ζυγόνω,) τινά.
avvignâre, ἀμπελο-(φυτο)στατῶ.
avvilimênto, *m.*, ταπείνωσις, -νότης, ἐξευτελισμός; ἀποθάρρυνσις, ἀθυμία.
avvilîre, ταπεινῶ, ἐξευτελίζω; ἀποθαρρύνω.
avviluppâre, ἐμ-(περι)πλέκω, περιελίσσω || συγχέω, ταράττω.
avvinâre, ἐγχέω οἶνον, οἰνῶ, (κρασόνω).
avvinazzâre; **-nacciâre**, οἰνῶ, ὑπομεθύσκω, (φέρω εἰς τὸ κέφι), *v.* ubbriacâre.
avvîncere, περι-(συν)δέω, συσφίγγω.
avvinghiâre, *c. s.*, περιπλέκω, περιτυλίσσω.
avvisâglia, *f.*, ἀψιμαχία, ἀκροβολισμός, συμπλοκή.
avvisâre, εἰδο-δηλο-(γνωστο)ποιῶ, ἀναγγέλλω, μηνύω; *v.* avvertîre; pensâre || -âto, *v.* avvedûto.
avvisatôre, **-trîce**, (προ)ἄγγελος, προμηνυτής.
avvîso, *m.*, (ἀπ)ἀγγελία, εἴδ(οποί)ησις || *manifêsto*, πρόγραμμα, (διαλαλοχάρτι), δημοσίευσις, τοιχοκόλλημα || *opiniône*, γνώμη, δόξα || *cautêla*, εὐλάβεια, (προ)φύλαξις || *nâve*, ἀγγελιοφόρον || *v.* avvertimênto.
avviticchiamênto, *m.*, περιέλιξις, περίπλεξις.
avviticchiâre, περιπλέκω, περιδέω || -rsi, ἐγκισσεύομαι; ἐναγκαλίζομαι περιπαθῶς.
avvivâre, *v.* ravvivâre.
avvizzîre, μαραίνομαι || *fig.*, ῥυτιδοῦμαι; φθείρομαι.
avvocatêssa, *f.*, συνήγορος, ὑπερασπίτρια, προστάτις.
avvocatêsco, **-a**, δικηγορικός.
avvocâto, *m.*, δικηγόρος, συνήγορος || *protettôre*, ὑπερασπιστής, προστάτης, (διαφεντευτής) || —dêlle câuse pêrse, δικηγοράκι, δικορράφος. [târ l' —, -ρῶ.
avvocatûra, *f.*, δικηγορία || esercia-
avvôlgere; **-oltolâre**, περιπλέκω, -ελίσσω, -στρέφω, -τυλίσσω, -δέω.
avvolgimênto, *m.*, περιπλοκή, περιστροφή, ἑλιγμός || *fig.*, ῥαδιουργία, δολοπλοκία, ἀπάτη.
aziênda, *f.*, διοίκησις, διαχείρισις.
âzimo, **-a**, ἄζυμος.

aziône, *f.*, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον || ἐνέργεια, κίνησις || *teâtro*, ὑπόθεσις δράματος, μῦθος, πρᾶξις || *leg.*, ἀγωγή || *comm.*, μετοχή, -χόγραφον. [μέτοχος.
azionîsta, *m.f.*; **-nârio**, *m.*, *comm.*,
azôtico, **-a**, ἀζωτικός.
azôto, *m.*, ἄζωτον.
âzza, *f.*, σάγαρις.
azzannâre, *v.* assann-.
***azzardâre**, *v.* (ar)rischiâre *ecc.*
***azzârdo**, *v.* rîschio || giuôchi d' —, τυχηρὰ παιγνίδια.
azzeccagarbûgli, *m.*, δικορράφος.
azzeccâre, *toccâre*, ἐφάπτομαι, ἐγγίζω || *colpîre*, κτυπῶ || *afferrâre*, δράττομαι, (τσακόνω) || *indovinâre*, κατανοῶ, εὑρίσκω || **-rla a** *qcd.*, ἀπατῶ, φενακίζω τινά.
azzeruôla, *f.*, ἀμαμηλίς.
azzeruôlo, *m.*, ἀμάμηλον.
azzimâre, (δια)κοσμῶ, καλλωπίζω, στολίζω.
âzzimo, *v.* âzimo.
azzimûtto, *m.*, ἀζιμούθ, -ουθος, μεσεμβρινορίζων.
azzoppîre; **-ppâre**, *att.*, χωλαίνω, -λεύω, (κουτσαίνω) || *n.*, -ω, -ομαι.
azzuffamênto, *m.*, συμπλοκή, ἔρις, ταραχή, μάχη.
azzuffârsi, (δια)μάχομαι, συμπλέκομαι, συγκρούομαι, *v.* accapigliârsi.
azzurreggiâre, (ὑπο)κυανίζω.
azzurrîno, **-a**, ὑποκύανος.
azzûrro, **-a**, κυανοῦς, γαλανός. (γαλάζιος, συρανύς, καλάϊνος, μπλάβος, μαβύς) || *s. m.*, κυανοῦν, (μαβύ), οὐράνιον *o* γαλάζιον χρῶμα; κυανέα κόνις. [νοειδής, -όχρους.
azzurrôgnolo, **-a**, ὑποκύανος, κυα-

B

babbêo; **babbâccio**; **-âno**; **-nâsso**, *m.*, βλάξ, εὐήθης, ἠλίθιος, ἀβέλτερος, μωρός, χάσκαξ, (μπουδ-(μπουντ)αλᾶς, μαμμάκουθος).
bâbbo, *m.*, πατήρ, (πατέρας, μπαμπᾶς, παπάκης). [morîre.
babborivêggoli (andâre a —), *v.*
babbûccia, *f.*, εὐμαρίς, (παπούτζι, συρτόν, τερλίκι, παντόφλα).
babbuîno, *m.*, πίθηκος, κυνοκέφαλος || *fig.*, μαϊμοῦ, *v.* babbêo.
babêle, *f.*, βαβέλ, βαβυλών, -ωνία, ἀσυμφωνία, σύγχυσις.
babôrdo, *m.*, τὰ ἀριστερά, τὸ -όν.
bacâre, σκωληκιῶ, -κιοῦμαι, (-κιάζω, σαρακιάζω).
bacât(îcci)o, **-a**, σκωληκώδης, -κόβρωτος, (-κιασμένος, -κιάρης) || *fig.*, νοσηρός; ὕπουλος, ἐλαττωματικός.
bâcca, *f.*, κόκκος, (κουκκούτσι).
baccalà, *m.*, ὀνίσκος, (γαϊδουρόψαρον,) τεταρικευμένος καὶ ἐξηραμένος, ὀνίσκος ξηρός, (βακκαλάρος, βα-(μπα)καλάος). [της.
baccalaureâto, *m.*, λυτεία, δοκιμό-
baccanâle, *m.*, βακχικά, βακχεία, διονύσια; ὄργια || κραιπάλη, (μεθυσιό). [(πατιρντί).
baccâno, *m.*, ταραχή, θόρυβος,
baccânte, *m.*, βακχεύων, μαινόμενος; *f.*, βακχίς, -ιάς, μαινάς.
baccarà, *m.*, βακκαρᾶς. [ματίς.
bâccaro, *m.*; **-a**, *f.*, βακχαρίς, κλη-
baccellierâto, *v.* baccalaureâto.
baccellière, *m.*, λύτης, δόκιμος, δαφνηφόρος.
baccêllo, *m.*, λοβός, (-ί), λέπυρον || *fig.*, → [θρωπος), *v.* babbêo.
baccellône, *m.*, ἀγροῖκος, (χονδράν-
bacchêtta, *f.*, ῥάβδος, -δίον, (-δάκι, βέργ(ίτσ)α) || — da fucîle, ὀβελός.
bacchettône, *m.*, θρησκομανής, περισσόθρηρκος, ψευδ(ο)ευλαβής, ὑποκριτής, (ταρτοῦφος).
bacchettonerîa, *f.*, περισσοθρησκευ-σμός, μωροευλάβεια, ψευδευλάβεια, (ταρτουφισμός).
bacchiâre, *v.* abbacch-.
bâcchico, **-a**, βακχικός, βακχεῖος.
bâcco, *m.*, βάκχος || per —, μὰ τὸν Θεόν, (γιὰ τὸ Θεό), διάβολε!

bachêca, *f.*, δακτυλιο-ἀδαμαντο-(χρυσο)θήκη, (βιτρίνα).
bacherôzzolo, *m.*, σκωλήκιον, (-κάκι), κάμπη.
baciamâno, *m.*, χειροφίλημα, χειρα-[σπασμός.
baciapîle; **-asânti**, *v.* bacchettône.
baciâre, φιλῶ, ἀσπάζομαι || — âlla francêse, κατακνίζω, (τσιμποφιλῶ).
bacîle, *m.*, *v.* vassôio || χειρόνιπτρον, νιπτήρ, λεκάνη.
bacinêlla, *f.*, λεκάνιον, -νίς(κη).
bacinêtto, *m.*, *v.* celâta.
bacîno, *m.*, *v.* bacîle || *vásca*, δεξαμενή, (χαβοῦζα, γοῦρνα) || *di fiûme*, λεκανοπέδιον || *pêlvi*, λεκάνη || *mar.*, ἀγκυροβόλιον, νεώριον || *dim. di bâcio*, φιλημάτιον. [σμός.
bâcio, *m.*, φίλημα, (φιλί), ἀσπα-
bacîo, **-a**, ἀνήλιος || *s. m.*, τόπος κείμενος πρὸς βορρᾶν.
bac(i)ôcco, *v.* babbêo. [ἐκ καρδίας.
baciôzzo, *m.*, καταφίλημα, φίλημα
bacinucchiâre, συχνοφιλῶ.
bâco, *m.*, σκώληξ, (σκουλήκι) || — da sêta, βόμβυξ, -ύκιον, μεταξο-(σηρικο)σκώληξ, (μεταξάρον).
bacolîno, *m.*, σκωλήκιον, (σκουληκάκι, μαμμούδι).
bacologîa, *f.*, βομβυκολογία.
bacolôgico *ecc.*, *v.* serîcolo *ecc.*
bacûcco, *m.*, κορδύλη, καράκαλλον, (κουκ(κ)οῦλα).
bâda (**tenêre a** —), παρατείνω, διαβουκολῶ || stâre a — ἐνδοιάζω, ὀκνῶ.
badalône, *v.* scioperâto; babbêo.
badaluccâre, *scaramucciâre*, ἀψιμαχῶ, ἀκροβολῶ || *trastullârsi*, τέρπομαι, διασκεδάζω.
badalûcco, *m.*, *v.* scaramûccia.
badâre, προσέχω, φροντίζω, θεραπεύω, φυλάττω || προφυλάττομαι || — che non, προσέχω μή || non —, ἀμελῶ. [ράτσα).
badêrla, *f.*, πέρπερος, -ρήθρα, (κε-
badîa, *v.* abbadîa. [εὐρύς.
badiâle, *m. f.*, ὑπέρμεγας; παχύς;
badiâno, *m.*; **-a**, *f.*, γλυκανισόδεν-
badilâta, *f.*, πτυαριά. [δρον.
badîle, *m.*, πτύον, (πτυάρι, φτυάρι).
bâffo, *cm. pl.* **-i**, *m.*, μύσταξ, (-άκι(α), τζουλούρι). [ρας).
baffûto, **-a**, μουστακᾶς, (τζούλα-
bagagliâio, *m.*, ἅμαξα σκευοφόρος; ἀπήνη. [ἔπιπλα.
bagâglio, *m.*, ἀποσκευή, σκεύη,
bagagliône, *m.*, σκευοφόρος.
bagâscia, *f.*, ἑταίρα, πόρνη, παλλακίς, -κή.
bagâsciô(ne), *m.*, πορνοκόπος, θηλυδρίας, καλλακός; κίναιδος, γυναικοπαθής, (πούστης).
bagattêlla, *f.*, οὐτιδανόν, γρύτη, (κουροφέξαλον).
bagattellîre, *v.* prestigiatôre.
baggêo; **baggiâno**, *v.* babbêo.
baggianâta, *f.*, βλακία, μωρία.
bagliôre, *m.*, λάμψις, ἀστραπή, μαραυγία, αὐγή. [ρης, χαμαμτζῆς).
bagnaiuôlo, *m.*, βαλανεύς, (λουτρά-
bagnânte, *m. f.*, λουόμενος.
bagnâre, ὑγραίνω, (κατα)βρέχω, (μουσκεύω), δροσίζω || λούω || -rsi, -ομαι, κάμνω λουτρόν. [ρα || →
bagnatûra, *f.*, ἡ τῶν λουτρῶν ὥ-
bâgno, *m.*, λοῦσις, λουτρόν; βαλανεῖον || stânza da —, λουτρών || — sêcco, ἀμμοχοσία || -marîa, ἀμφιπυρίβατον, ἀμφίζεστον, μαριόλουτρον || — penâle, δεσμοτήριον, εἱρκτή, κάτεργον, (μπάνιο).
bâgola, *f.*, ἀγριομέσπιλον; μυρτίδανον.
bagôrdo *m.*, *v.* crâpula, baldôria.
bâia, *f.*, *inêzia*, λῆρος, φλυαρία || *mottéggio*, σκῶμμα || *sêno*, κόλπος, ὅρμος || dar la —, σκώπτω, ἐμπαίζω, περιγελῶ.
bâilo, *m.*, διευθυντής, διοικητής, προστάτης || πρέσβυς ἐν Κον)πόλει τῆς Ἐνετίας || παιδαγωγός.
bâio, **-a**, καστανόχρους, μελανοκόκκινος, ἐρυθρόφαιος, βάϊος.
baiôcco, *m.*, βαϊόκκος, -ον; πεντάρα. [(γ)ϊονέτ(τ)τα).
baionêtta, *f.*, λόγχη, βαϊονίς, (μπα-
bairâm, *m.*, βαϊράμι(ον), μπαϊράμι,
bâiulo, *v.* facchîno. [-η.
balâno, *m.*, βάλανος || κλειτορίς.
balâscio, *m.*, ῥουβίνιον ὑπόξανθον.

balaûsto, *m.*; **-ûst(r)a**, *f.*, *bot.*, βαλαύστιον.
balaustrâta, *f.*, κιγκλίδωμα, δρύφακτον, -ος, (καγκελωσιά, κάγκελα).
balaustrâto, **-a**, δεδρυφακτωμένος στυλίς.
balaûstro, *m.*, κιγκλίς, (κάγκελον).
balbettâre; **-butîre**; **-beggiâre**, ψελλίζω, τραυλίζω, (τσευδίζω); βατταρίζω; *cominciár a parlâre*, ἀρχίζω νὰ ὁμιλῶ, ψελλίζω. [βδός).
bâlbo, **-a**, ψελλός, τραυλός, (τσε-
balbûzie, *f.*, ψελλότης, τραυλότης, -λισμα, (τσέβδισμα). [*v.* bâlbo.
balbuziênte, *m. f.*, βραδύγλωσσος,
balconâta, *f.*, κιγκλιδωτὸν ἐξώστεγον. [(μπαλκόνι).
balcône, *m.*, ἐξώστης, -τεγον, -τοον,
baldacchîno, *m.*, ὑπόστυλον θόλωμα, οὐράνωμα, οὐρανός, σκιάς, σκιάδειον. [εὐτολμία, τόλμη.
baldânza; **-dêzza**, *f.*, θαρραλεότης,
bâld(anzôs)o, **-a**, θαρραλέος, εὔ-(παρά)τολμος; ἀγέρωχος.
baldôria, *f.*, *v.* falò || *cm.*, ἀγαλλίασις, φαγήσια, (φαγοπότι, ἀποκρηά, μεθύσι) || fâr —, εὐωχοῦμαι; τρυ-
baldrâcca, *v.* bagâscia. [φερῶς ζῶ.
balêna, *f.*, φάλαινα, κῆτος (φάλιανος, μπαλαῖνα).
balenamênto, *m.*, ἀστραπή.
balenâre, ἀστράπτω || σφάλλομαι, κλονοῦμαι, δονοῦμαι, κινοῦμαι.
baleniêra, *f.*, φαλαινικὸν πλοῖον.
baleniêre, *m.*, φαλαινοθήρας.
balêno, *m.*, ἀστραπή; λάμψις; κεραυνός; *v.* âttimo.
balenôtt(er)o, *m.*, κητόπουλον, (μπαλαινόπουλον).
balêstra, *f.*, βαλλίστ(ρ)α, -στρίς, πετρο-(λιθο)βόλος.
balestrâre, βαλλιστρίζω, (ἐκ)τοξεύω, ἐξακοντίζω || *v.* sbal-.
balestriêra, *v.* feritôia. [δοφόρος.
balestriêre, *m.*, τοξότης, βαλλιστρι-
balestrîglia, *f.*, ἀστρολάβιον. [λος.
balì, *m.*, στρατιωτικὸς δικαστής, βάϊ-
bâlia, *f.*, τροφός, θηλάστρα, τιτθή, (παραμάνα, βυζάστρα).
balîa, *f.*, ἐξουσία, δύναμις.
baliâggio, *m.*, δικαστήριον στρατιωτικόν. [φεῖα.
baliâtico, *m.*, τὰ θρέπτρα *o* τρο-
bâlio, *v.* bâilo.
balîsta, *m.*, βαλλίστρα, βελο-πετρο-(λιθο)βόλος, καταπέλτης.
balîstica, *f.*, βληματομετρική.
bâlla, *f.*, δέσμη, δέμα, (μπάλλα).
ballâbile, *m. f.*, ἁρμόδιος πρὸς ὄρχησιν, χορευτικός || *s. m.*, *v.* bâllo.
ballâre, χορεύω, ὀρχοῦμαι || — sûlla côrda, σχοινοβατῶ.
ballâta, *f.*, χόρευσις, χορός || *poesîa*, ᾆσμα πρὸς χόρησιν, χορῳδία.
ballatôio, *m.*, στοά, (γαλαρία), περίδρομος, πάροδος, (μακρυνάρι).
ballerîno, *m.*, χορευτής || φιλόχορος || χοροδιδάσκαλος || —di côrda, σχοινοβάτης, (τζαμπάζης). [το).
ballêtto, *m.*, μιμόρχημα, (μπαλλέ-
bâllo, *m.*, χορός, ὄρχησις, -χευμα, (μπάλλος). [ἄλλομαι.
ballonz(ol)âre, χορεύω ἀτάκτως;
ballôtta, *f.*, κάστανον (βραστόν) || *vôto*, ψῆφος.
ballottâggio, *m.*, ἀνα-(δια)ψήφισις.
balneâre; **-ârio**, **-a**, *m. f.*, βαλανευτικός.
baloccâre, τέρπω, διασκεδάζω || || -rsi, παίζω, διασκεδάζω, τέρπομαι, ἀθύρω || *pêrder il têmpo*, διατρίβω.
balôcco, *m.*, ἄθυρμα, παίγνιον (-γνίδ(άκ)ι) || *fig.*, *di persôna*, βλάξ, χάσκαξ, (χάχας).
balôgia, *v.* ballôtta.
balordâggine, *f.*, βλακεία, εὐήθεια, μωρία || ἀνόητος λόγος; ἄτοπον ἔργον. [ἐμβρόντητος, ἔκπληκτος.
balôrdo, **-a**, *v.* babbêo; βραδύνους,
balsâmico, **-a**, βαλσαμικός, -μώδης.
balsamêlla, *f.*, γαλακτέμβασμα, (σάλτσα). [μον.
balsamîna, *f.*, βαλσαμίνη, βούφθαλ-
balsamîno, *m.*, βαλσαμόδενδρον.
baltà, *f.*, *barb.*, πέλεκυς, (μπαλτᾶς).
bâlteo, *v.* budriêre.
baluârdo, *m.*, προτείχισμα, προμαχών, προπύργιον, ὀχύρωμα.
bâlza, *f.*, *rûpe*, κρημνός, βράχος,

πέτρα || *di âbiti ecc.*, κράσπεδον, ἄρτημα, παρυφή, (φαλμπαλᾶς, ἀκροπρεπίδια) || *cortinâggio*, παραπέτασμα || *vêlo da cápo*, ἐπικάλυμμα.

balzâno, **-a**, λευκιληδόπους || *v.* stravagânte; bisbêtico || *s. f.*, *v.* bâlza.

balzâre, ἀνα-(ἐκ)πηδῶ, σκιρτῶ; [ἅλλομαι, *v.* saltâre.

balzellâre, ὑπο-(συχνο)πηδῶ, (τζιληπουρδῶ).

balzêllo, *m.*, ἀσυνήθης φόρος, [δασμός, (δόσιμον).

balzellôni, *avv.*, σκιρτηδόν, πηδητικῶς; (-ηχτά, -ηστά).

bâlzo, *m.*, σκίρτημα, πήδημα, ἅλμα || *v.* bâlza.

bambâgia, *f.*, βάμβαξ, (βαμβάκι), [παμβακίς.

bambagîno, **-a**, βαμβκερός, -κινος || *s. f.*, λινοβάμβακον (ὕφασμα).

bambîna, *f.*, κοράσι(ον), κορίσκιον, κορίτσ(άκ)ι.

bambinâggine; **-âta**; **-erîa**, *f.*, παιδαριότης, παιδ(αρ)ιῶδες, νηπιότης; *v.* puerilità.

bambinâia, *f.*, παιδοτρόφος, -δονόμος, (παραμάνα, νταντά).

bambinêsco, **-a**, παιδικός; παιδαριώδης, (παιδι(α)κκίσιος, παιδίστικος).

bambîno, *m.*, παῖς, παιδί(ον), -δάριον, νήπιον, (νινί, ἀγοράκι).

bambocciâta, *v.* bambinâggine; balordâggine.

bambôccio, *m.*. πλαγγών, νανίον, (νινί,κοῦκλα) || *v.*bambîno; babbêo.

bambocciône, *m.*, χονδροκαμωμένος, (πατατοῦχος).

bâmbola, *f.*, πλαγγών, κόρη, (κοῦκλα).

bamboleggiâre, παίζω, (κάμνω τρέλλαις), *v.* fanciulleggiâre.

bâmbolo, *v.* bambîno.

bambù, *m.*, ἰνδοκάλαμος.

banâle, *v.* triviâle *ecc.*

banâno, *m.*, βάνανον, βανάνα.

bânca, *f.*, τράπεζα, (μπάγκα) || *v.* bancârio, -a, τραπεζιτικός. [pânca.

bancarôtta, *f.*, χρεωκοπία, (φαλιμέντο, -ίδα, μουφλουζλούκι).

***bancarottiêre**, *m.*, χρεωκόπος, (μουφλούζης).

banchettâre, συμποσιάζω || *att.*, *v.* convitâre.

banchêtto, *m.*, συμπόσιον, δεῖπνον, εὐωχία, (ζιαφέτι).

banchiêre, *m.*, τραπεζίτης, (μπαγκέρης).

banchîna, *f.*, θρανίδιον, (παγκάκι) || κρηπίς, προκυμαία, -αιον || *mil.*, λόφος.

bânco, *m.*, ἕδρανον, θρανίον, (μπάγκος, σκαμνί) || ἄβαξ, (τεζγιάκι), γραφεῖον || *comm.*, *v.* bânca || *di chiêsa*,προσκυνητάριον || *mar.*, σκόπελος, ὕφαλος, σύρτις, (ξέρα) || tenêr il —, παίζω μόνος πρὸς πάντας, (κρατῶ τὸν μπάγκον).

banconôta, *f.*, χαρτονόμισμα, γραμμάτιον τραπεζικόν.

bânda, *f.*, μέρος, *v.* pârte || ταινία δεσμός, (φασκιά) || συμμορία, συντροφία, ἑταιρία || μουσική.

bandeggiâre, *v.* esiliâre.

bandêlla, *f.*, ταινίδιον, ἐπιδεσμίς || *di ûna pôrta*, γίγγλυμος, στροφεοκράτης.

banderuôla, *f.*, παράσειον, (φάμπουρον), ἀνεμοδείκτης, (-οδούρι) || *fig.*, ἄνθρωπος εὐμετάβολος, ἀλλοπρόσαλλος.

bandiêra, *f.*, σημαία, (μπανδιέρα) || voltâr —, ἀποσκιρτῶ μερίδος.

bandîre, διακηρύττω, δημοσιεύω, ἐπαγγέλλω || ἐξορίζω; ἀπομακρύνω.

bandîsta, *m.*, μουσικός, (-κάντες).

bandîta, *f.*, θήρα *o* ἁλιεία ἀπαγορευμένη; τόπος φυλαττόμενος διὰ βοσκήν, περίφρακτον.

bandîto, **-a**, ἐξόριστος || *s. m.*, δολοφόνος, λῃστής.

banditôre, *m.*, δημόσιος κῆρυξ, (τελάλης) || διαδοτικός.

bândo, *m.*, κήρυγμα, (δια)κήρυξις, δημοσίευσις || ἀειφυγία, *v.* esilio || — âi complimênti, ἄνευ περιφορῶν, χωρὶς συστολήν, ἐλεύθερα!

bandoliêra, *f.*, τελαμών, ζωστήρ || a —, χιαστὶ ἀπὸ τῶν νότων.

bândolo, *m.*, κεφαλή, ἄμμα || trovâr il —, ὁδὸν εὑρίσκω, ἀνευρίσκω τὸν μῖτον.

bâno, *m.*, βάνος, ἡγεμὼν βανάτου.
bâr, *m.*, *barb.*, ποτοπωλεῖον, ἀνα-
bâra, *f.*, *v.* fêretro. [ψυκτήριον.
barâcca, *f.*, καλύβη, κλισία, παράπηγμα, (μπαράκα), καλυβόσπιτον || καπηλεῖον. [ταραχή.
baraônda, *f.*, τύρβη, σύγχυσις,
barâre, (ἐξ)ἀπατῶ || *cm.*, κλέπτω ἐν χαρτοπαιγνίῳ.
bâratro, *m.*, βάραθρον; ἄβυσσος.
barattâre, ἀνταλλάσσω.
baratterîa, *f.*, μεταπρασία || *cm.*, δολιότης, δόλος, ἀπάτη, ἀγυρτεία || *mar.*, ναυταπάτη.
barattiêre, *m.*, ἀνταλλάκτης, μεταπράτης || *cm.*, ἀπατεών, πανοῦργος; νοσφιστής; κλέπτης.
barâtto, *m.*, ἀνταλλαγή || *c. s.*
barâttolo, *m.*, ἀγγεῖον, δοχεῖον.
bârba, *f.*, γένειον, γενειάς, πώγων || ῥίζα || *v.* zîo.
barbabiêtola, *f.*, πορφυρίς, σευτλίς, τευτλίς, (κοκκινογούλι, παντζάρι).
barbagiânni, *m.*, βύας, αἰγωλιός (μπεϊκουζου) || *fig.*, ἀμαθής, ἄφρων, (μποῦφος), *v.* babbêo.
barbâglio, *m.*, θάμβωσις, σκοτοδινίασις; ἀνταύγεια.
barbareggiâre, βαρβαρίζω.
barbarêsco, **-a**, ἀραβικός, (μπαρμπαρέζ(ικ)ος) || →
bârbâr(ic)o, **-a**, βάρβαρος, -ρικός || σκαιός, ἀγροῖκος, ἀπαίδευτος; ἀπηνής, ἀπάνθρωπος, σκληρός.
barbârie, *f.*, βαρβαρότης || σκαιότης, ἀμάθεια; ἀπανθρωπία.
barbarîsmo, *m.*, βαρβαρισμός.
barbassôro, *m.*, ἔξοχος ἀνήρ; ἀκκιστικός, καμαρόνων.
barbatêlla, *f.*, μόσχευμα, καταβολάς.
barbazzâle, *m.*, ψάλιον.
bârbero, *m.*, ἵππος λιβυκός, (μπαρμπαρέζικος), κέλης.
barbicâre, *v.* abbarb-.
barbicêlla, *f.*, ῥίζιον.
barbiêre; **-bitonsôre**, *m.*, κουρεύς, ξυριστής, (μπαρμπέρης, περρουκέρης). [μπεριόν).
barbierîa, *f.*, κουρεῖον, (μπαρ-
bârbio, *m.*, τρίγλη, -λίον, (μπαρμπούνι, -νάκι). [μωρολόγος.
barbôgio, **-a**, ἠλίθιος, κρονόληρος,
barbône, *m.*, γενειο-(πωγωνο)φόρος, γενειάτης, πωγωνίας, μακρογένειος || cân —, κύων οὐλόθριξ.
barbugliâre, τραυλίζω, βατταρίζω.
barbûta, *f.*, κράνος || κρανοφόρος στρατιώτης. [*v.* barbône.
barbûto, **-a**, γενειο-(πωγωνο)φόρος,
bârca, *f.*, λέμβος, πλοιάριον, (βάρκα), ἀκάτιον, πορθμεῖον, (καΐκι).
barcaiuôlo, *m.*, λεμβοῦχος, πορθμεύς, (βαρκάρης, καϊκσῆς).
barcamenârsi; **-cheggiâre**, *v.* destreggiâre. [λεμβῳδία.
barcarôla, *f.*, πορθμικὸν ᾆσμα,
barchêtta, *f.*, ἀκάτιον, ἐφόλκιον, σκαφί(δι)ον, (βαρκάκι, -κοῦλα, καϊκάκι). [νησις.
barcollamênto, *m.*, κλόνησις, δό-
barcollâre, κλονοῦμαι, δονοῦμαι.
barcône, *m.*, φορταγωγόν.
bardâna, *f.*, ἀγκαθολάπαθον, (πλατομανδήλα).
bardâssa, *f.*, *v.* bagasciône. [μένος).
bardâto, **-a**, ἐπεστρωμένος, (σελλο-
bardatûra, *f.*, ἱπποσκευή, (τακίμι τοῦ ἀλόγου), σάξις, κάσᾶς.
bârdo, *m.*, βάρδος,
bardôsso (a —), *avv.*, ἐπὶ γυμνοῦ, ἐν χρῷ, (κατάσαρκα).
bardôtto, *m.*, ἡμιονίσκος, (μουλαράκι) || κτῆνος τοῦ ἀγωγιάτου || *r.*, ὑπηρέτης, ἀρχάριος.
barêlla, *f.*, φορεῖον, (λετέρα).
bargêllo, *m.*, ἀρχιχωροφύλαξ; ἀστυνόμος.
bargîglio, *m.*, κάλλαιον, (χαρχάλι).
barilâio, *m.*, βυτιδουργός, βαρελοποιός, (βαρελᾶς). [λι(ον).
barîle, *m.*, βυτίον, κάδος, βαρέ-
barîte, *f.*, βαρῦτις.
barîtono, *m.*, βαρύτονος.
barlêtta, *f.*, κίρκος. [λαμψις.
barlûme, *m.*, ἀμυδρὸν φῶς, ὑπό-
bâro, *m.*, ἀπατεών, πανοῦργος; κλέπτης. [ξενιά.
barocchîsmo, *m.*, ἀλλόκοτον, παρα-
barôccio, *v.* bir-.

barôcco, -a, ἀλλόκοτος, παράξενος, ἄτοπος, γελοῖος.
baromêtrico, -a, βαρομετρικός.
barômetro, *m.*, βαρόμετρον.
baronâta, *f.*, πανουργία, κακουργία, φαυλότης, (κατεργαρίά).
baronâle, *m.f.*, βαρονικός.
barône, *m.*, βαρόνος, (μπαρόνος) || πονηρός, φαῦλος, (κατεργάρης); *v.* bâro.
baronêssa, *f.*, βαρόνησσα, -ονέσσα, [-ονίς, -όνα.
baronêtto, *m.*, βαρονίσκος.
baronìa, *f.*, βαρονία.
baroscôpio, *m.*, βαροσκόπιον.
bârra, *f.*, *v.* sbârra, μοχλός, (ἀμπάρα).
barricâre, ὁδοφραγῶ; κλείω στε- [ρεῶς, (ἐμ)φράττω.
barricâta, *f.*, ὁδόφραγμα, ἔμφραγμα.
barrièra, *f.*, φραγμός, διάφραγμα, δρύφακτον || *pórta*, πύλη, εἴσοδος || *siêpe*, περίβολος.
barrîre, βρυχῶμαι.
barrîto, *m.*, βρύχημα, -ηθμός.
barûffa, *f.*, συμπλοκή, ἔρις, θόρυβος, ταραχή, (καυγᾶς).
barzellêtta, *f.*, ἀστειότης, -εϊσμός, (χωρατό); χαριεντισμός.
basâltico, -a, βασαλτικός, -τώδης.
basâlto, *m.*, βασάλτης, μελανόλιθος.
basamênto, *m.*, βάσις, ὑπόβαθρον,
bascià, *v.* pascià. [ὑπόθεμα.
bâse, *f.*, βάσις, κρηπίς, θεμέλιον.
basêtta, *f.*, μύσταξ, (μουστάκι), ὑπόρρινα.
basettône, *m.*, μαυρομύσταξ.
basîlica, *f.*, βασιλική, μητρόπολις.
basîlico, *m.*, βασιλικός, -κόν.
basilîsco, *m.*, βασιλίσκος.
basîre, ξεψυχῶ, λιγο-(λειπο)θυμῶ; θνήσκω.
basofliône, *m.*, πολύσαρκος, μεγαλόσωμος || πολυφάγος, (φαγᾶς).
bassêtta, *f.*, *giuôco*, βασσέττα || δορὰ ἀμνοῦ || *v.* disputa.
bassêzza, *f.*, ταπεινότης, χαμέρπεια, μικροπρέπεια; φαυλότης; χυδαιότης: αἰσχρὸν πρᾶγμα.
bâsso, -a, χαμηλός, ὁ κάτω || βαθύς || ταπεινός, χαμερπής, ἀγενής, ἀσήμαντος || χυδαῖος, ἀγοραῖος || *di suóni*, βαθύς, καθειμένος || -o ufficiâle, ὑπαξιωματικός || prêzzo -o, εὐωνία, εὐθηνία || -a gênte, χυδαῖος λαός, σκυλολόγιον || fâr mân -a, φονεύω, σφάζω || *s. m.*, *mus.*, βαρυφωνία, -ωνον. [(δηχά).
bassofôndo, *m.*, ὕφαλος, βράχεα,
bassoriliêvo, *m.*, ἀνάγλυφον.
bassôtto, -a, βραχύκωλος, -ύπους, (κοντόχονδρος).
bassûra, *f.*, κοίλανσις, φάραγξ.
bâsta, *f.*, (ἐπι)πτυχή, (πιέτα), ῥαφή, ἀνάσταλμα.
bastâgio, *v.* facchîno. [ρᾶς).
bastâio, *m.*, σαγματοποιός, (σαμα-
bastânte, *m.f.*, ἐπαρκής, ἀρκετός, ἱκανός.
bastârdo, *m.*, νόθος, (μπάσταρδος).
bastardûme, *m.*, νοθεία.
bastâre, (ἐξ-ἐπ-δι)ἀρκῶ.
bastêvole, *v.* bastânte.
bastimênto, *m.*, *v.* nâve.
bastiône, *m.*; -î(t)a, *f.*, προμαχών, προτείχισμα, προπύργιον, φρούριον.
bâsto, *m.*, σάγμα, (σαμάρι).
bastonâre, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ, (ξυλίζω), δέρω, τύπτω.
bastonâta, *f.*, ξυλοκόπημα, -πία, (ξυλιά, ῥαβδιά). [κοπία.
bastonatûra, *f.*, ῥαβδισμός, ξυλο-
bastoncêllo; -cîno, *m.*, ῥαβδίον, (-δάκι, βεργίτσα).
bastône, *m.*, ῥάβδος, (ῥαβδί, μπαστούνι, βέργα); ῥόπαλον, σκῆπτρον || *âlle cárte*, μπαστούνι.
batâcchio, *m.*, *c. s.* || *v.* battâglio; babbêo.
batîsta, *f.*, βατίστα, (μπατίστα).
batôsta, *v.* barûffa.
battâglia, *f.*, μάχη; συμπλοκή || — campâle, μάχη ἐκ παρατάξεως || ôrdine di —, τάξις.
battagliâre, μάχομαι, πολεμῶ || *fig.*, ἐρίζω.
battagliêro, -a, μάχιμος, ἀρειμάνιος.
battâglio, *m.*, γλῶσσα, ῥόπτρον.
battagliône, *m.*, τάγμα, λόχος.
battêllo, *m.*, *v.* bârca.
battênte, *m.*, φύλλον θύρας *o* πα-

ραθύρου, (παρα)θυρόφυλλον, κλεισία, (κανάτι).
bâttere, τύπτω, κτυπῶ, πλήττω, δέρ(ν)ω, κρούω || — monêta, κόπτω νόμισμα || — il grâno, ἁλωνίζω, στουπίζω || — gli ôcchi, βλεφαρίζω, (παίζω τὰ μάτια) || — le mâni, χειροκροτῶ || — la campâgna, περιτρέχω τὸν τόπον; *fig.*, παραλαλῶ, (παραμιλῶ) || *cárne ecc.*, κοπανίζω, λεαίνω || — il nemîco, *v.* vîncere || -rsi, μάχομαι, μονομαχῶ.
battesimâle, *m.f.*, βαπτισματικός || fônte —, κολυμβήθρα || fêde —, βαπτιστικόν.
battêsimo, *m.*, βάπτισμα, -ισις.
battezzâre, βαπτίζω || — il vîno, συγκιρνῶ, (νερόνω,) τὸν οἶνον.
battezzatôre, *m.*, βαπτίζων, -ιστής.
batticuôre, *m.*, παλμός, καρδιοκτύπημα, (-οχτύπι), σπαραγμός || φόβος.
battilâno, *m.*, ξάντης, γναφεύς.
battimâno, *v.* applâuso.
battipâlle, *m.*, πίεστρον.
battîsta, *v.* batîsta. [κολυμβήθρα.
battistêr(i)o, *m.*, βαπτιστήριον,
battistrâda, *m.*, πρόδρομος.
bâttito, *m.*, κτύπημα, παλμός, *v.* -icuôre. [στρον, ἰσωτήρ.
battitôia, *f.*, ὁμάλιστρον, ἐξίσω-
battitôio, *m.*, *v.* battênte || ῥόπτρον θύρας.
battitôre,-trîce, πλήκτης || *di grâno*, ἁλωνεύς, -νιστής, στουπιστής || *esploratôre*, πρόσκοπος.
battitûra, *f.*, κτύπημα, πλῆξις, πληγή || ῥάβδισμα, κοπάνισμα || ἁλώνισμα, -νισις, ἁλόησις, στούπισμα || têmpo dêlla —, ἁλοητός.
bat(t)ûffo(lo), *m.*, τολύπη.
bâttola, *v.* tabêlla, raganêlla.
battûta, *f.*, κτύπημα, κροῦσις || — di pôlso, σφυγμός || *mus.*, ῥυθμός, χρόνος, μέτρον.
battûto, -a, *v.* percôsso || *di vîa*, πολυπάτητος, πεπατημένος || *fig.*, κοινός, τετριμμένος || *s. m.*, *v.* soffritto.
baûle, *m.*, κιβώτιον, ζύγαστρον, ῥίσκος, (σεπέτι, σένδούκι).
bâva, *f.*, σίαλος, σίελον, (σάλιο) || γνάφαλον. [(σαλιαρίστρα).
bavaglîno, *m.*, σαλιό-(σιελό)πανον,
bavâglio, *m.*, φίμωτρον, ἐπιστόμισμα || mêtter il —, ἐπιστομίζω,
bavêlla, *f.*, γνάφαλον. [φιμῶ.
bâvero, *m.*, περιλαίμιον.
bavôso, -a, σιελώδης, (σαλιάρικος).
bazâr, *m.*, *barb.*, ἀγορά, (παζάρι).
bâzza, *f.*, τύχη, εὐτυχία || ἀφθονία.
bazzêcola, *f.*, μηδαμηνότης, λῆρος,
bazzâna, *f.*, βύρσα. [(μασκαραλίκι).
bâzzica, *f.*, τριανταμία. [χνάζω).
bazzicâre, ἐπιφοιτῶ, θαμίζω, (συ-
bazzôtto, -a, ἡμίοπτος, ἡμίβραστος.
beâ(tificâ)re, εὐδαίμονα ποιῶ, εὐτυχίζω, (καλοτυχίζω) || † μακαριόποιῶ || -rsi, εὐδαιμονῶ.
beatificaziône, *f.*, μακαριοποιΐα.
beatitûdine, *f.*, εὐδαιμονία; μακαριότης || Sûa —, ἡ Αὐτοῦ Ἁγιότης. [ριος.
beâto, -a, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακά-
beccâccia, *f.*, σκολόπαξ, (ξυλόκοττα, μπεκάτσα). [(μπεκατσίνι).
beccaccîno, *m.*, μικρὸς σκολόπαξ,
beccafîco, *m.*, συκαλίς, (συκοφάγος).
beccâio, *m.*, κρεωπώλης, κρεουργός, (μακελάρης, χασάπης) || *fig.*, ἄνθρωπος ἀπηνής, ὠμός.
beccamôrti, *v.* becchîno.
beccâre, κεντῶ, (τσιμπῶ,) διὰ τοῦ ῥάμφους, ῥαμφοκοπῶ, κολάπτω, (μπιμπικίζω) || -ârsi, ἁρπάζω; κερδαίνω; λαμβάνω.
beccâta, *f.*, νυγμός, (τσιμπηματιά).
beccatêllo, *m.*, -ἔρεισμα κορωνίδος, ὑποστήριγμα.
beccatôio, *m.*, σκαφίδιον.
beccheggiâre, προνευστάζω, (σκαμπαναβαίνω).
becchêggio, *m.*, προνευστασμός, (σκαμπαναίβασμα).
beccherîa, *f.*, κρεωπωλεῖον, κρεουργεῖον, σφαγεῖον, μακελεῖον, (μακελειό, χασάπικο) || *fig.*, κρεουργία, σφαγή.
becchîno, *m.*, τυμβοσκάπτης, τυμ-

βωρύχος, νεκροθάπτης, -οφόρος || *dim. di* →

bêcco, *m.*, ῥάμφος, (μύτη) || *fig.*, ἄκρον; ἀκμή; μυκτήρ, ἀκρολύχνιον || *zool.*, τράγος || *di marîto*, κερατίας, (-τᾶς).

befâna, *f.*, φάντασμα, μορμώ, μορμολύκειον || *fig.*, δυσειδὴς *o* κακοήθης γυνή, (μαϊμοῦ) || *v.* Epifanîa. [χλευασμός.

bêffa, *f.*, ἐμπαιγμός, (περίπαιγμα),

beffârdo, -a; -atôre, -trîce, περι-(ἐμ)-παίκτης, περιγελαστής, χλευαστής.

beff(eggi)âre, ἐμπαίζω, σκώπτω, περιγελῶ, χλευάζω, μυκτηρίζω.

beghîno, *v.* bacchettône.

belâ(mên)to, *m.*, βληχή(θμός), βέλασμα, -μός.

belâre, βληχῶμαι, (βελάζω).

bêlla, *f.*, *v.* amânte.

belladônna, *f.*, στρύχνος ὁ μανιακός, εὐθάλεια, (μπελαντόνα).

bellamênte, *avv.*, εὐπρεπῶς, κομψῶς, ἁρμοδίως, ὄμορφα, πρᾴως, σιγά. [(βοῦρκος, λάσπη).

bellêtta, *f.*, ἰλύς, πηλός, βόρβορος,

bellêtto, *m.*, ψιμμύθιον, φύκος, μίλτος, (φυκιασίδι(ον), φθιασίδι, νιψίδι, κοκκινάδι).

bellêzza, *f.*, κάλλος, -ονή, ὡραιότης, εὐμορφιά || θέλγητρον.

bellîco, *m.*, ὀμφαλός, (φάλι).

bêllico, -a, πολεμικός.

bellicôso, -a, μάχιμος, ἀρειμάνιος, φιλοπόλεμος || ὀργίλος.

belligerânte, *m. f.*, ἐμπόλεμος; ἀντιμαχόμενος. [γυναικάρεσκος.

bellimbûsto, *m.*, (χαυνό)κομψός,

bêllo, -a, καλός, ὡραῖος, εὔμορφος, (ὄμορφος), εὐπρόσωπος, εὐειδής; κομψός; λαμπρός || nel più -o, ἐν καταλληλοτάτῳ χρόνῳ || *s. m.*, *v.* bellêzza; amânte.

bellôccio, -a, εὔχαρις, εὔμορφος, (ὀμορφούτζικος).

beltà, *v.* bellêzza.

bêlva, *f.*, θήρ(ιον).

belvedêre, *m.*, *v.* altâna.

belzuîno, *v.* benzoîno.

bemôlle, *m.*, ἡμιτονύφετον.

benaugurâto, -a, αἴσιος, εὐοιώνιστος, (ὀγουρλούδικος).

benchè, *cong.*, ἂν καί, καίπερ, καίτοι, (μ' ὅλον ὅτι, μολονότι, ἂν καλὰ καί, ἀγκαλὰ καί *o* νά).

bencreâto, -a, καλῶς εὐπαίδευτος, *v.* educâto. [κάλυμμα.

bênda, *f.*, ταινία; κεφαλόδεσμος;

bendâre, ταινιῶ, (περι,δέ(ν)ω || — gli ôcchi, (ἀπο)τυφλῶ.

bendatûra, *f.*, ταινίωσις, περίδεσις, ἐπίδεσμος, (δέσιμον).

bendêlla, *f.*, ταινίδιον, (δεμαδάκι).

bêne, *m.*, ἀγαθόν, καλόν || *utilità*, συμφέρον, ὄφελος || *pl.*, περιουσία, ὑποστατικόν, πλοῦτος || *avv.*, εὖ, καλῶς, -λά.

benedêtto, -a, εὐλογημένος, -γητός || âcqua -a, ἁγίασμα, -μός. [νιάζω.

benedîre, εὐλογῶ; ἁγιάζω; ἐγκαι-

benediziône, *f.*, εὐλογία, εὐχή.

benefattôre, -trîce, εὐεργέτης.

beneficâre, εὐεργετῶ, ἀγαθοεργῶ.

beneficênza, *f.*, εὐεργεσία, ἀγαθοεργία. [γηματικός.

beneficiâle, *m. f.*; **-ârio, -a**, χορη-

beneficiâta, *f.*, θεατρικὴ παράστασις εὐεργετικὴ ὑπέρ τινος.

beneficiâto, -a, εὐεργετούμενος || † εἰσοδηματοῦχος.

benefîcio, *m.*, εὐεργέτημα, -γεσία || ὠφέλεια, κέρδος || † ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα μετὰ εἰσοδήματος, προίκισμα.

benêfico, -a, εὐεργετικός, ἀγαθοεργός || *útile*, χρήσιμος, ὠφέλιμος.

benemerênza, *f.*, εὐεργέτημα, ἀξία.

benemêrito, -a, πολλοῦ ἄξιος, ἐπάξιος, ἄξιος εὐγνωμοσύνης.

beneplâcito, *m.*, *v.* approvaziône; arbîtrio.

benêssere; -stâre, *m.*, τὸ εὖ εἶναι, τὸ καλῶς ἔχειν, εὐπορία, (καλὸν στάσιμον).

benestânte, *m. f.*, εὔπορος, εὐκατάστατος, πλούσιος.

benevolênza, *f.*, εὔνοια, εὐμένεια, καλοθέλεια. [λοθελ(ητ)ής.

benêvolo, -a, εὔνους, εὐμενής, κα-

beniamîno, *m.*, ἀγαπητός, φίλτα-

τος, μαμμόθρεπτος, (μονάκριβος, χαϊδευμένος); *v.* favorîto.
benignità, *f.*, ἀγαθότης, ἠπιόπης, εὐμένεια.
benîgno, -a, ἀγαθός, ἤπιος, εὐμενής || *di malattia*, εὐήθης || *di rimêdi*, ἐλαφρός. [λούτζικα).
benîno, *avv.*, ὁπωσοῦν καλῶς, (κα-
***benintêso, -a**, εὐάρμοστος, ἐπιτήδειος || — che, μὲ συμφωνίαν
bennâto, -a, εὐγενής. [ὅμως νά.
benservîto, *m.*, πιστοποιητικὸν καλῆς ὑπηρεσίας || dâre il —, ἀποπέμπω.
bensì, *cong.*, ναί, βεβαίως || ἀλλά.
bentrovâto, -a! καλῶς σᾶς ηὕραμε(ν)!
benvenûto, -a, εὐπρόσδεκτος || —! καλῶς ὡρίσατε, καλῶς μᾶς ἔρχεσαι *ο* ἔρχεσθε!
benvîsto, -a, ἀρεστός, προσφιλής.
benvolêre, *v.* amâre.
benzîna, *f.*, βενζίνη.
benzôico, -a, στυρακικός, βενζοϊκός.
benzoîno, *m.*, στύραξ, βενζόη, μοσχολίβανον.
beône, -a, οἰνοπότης, μέθυσος, -υστής, (-ύστακας, κρασοπατέρας).
bequâdro, *m.*, ἐπαναγωγή.
bercilôcchio, *m.*, στραβός, παραβλώψ, (ἀλλοίθωρος).
bêre, πίνω || *fig.*, ῥορῶ || *s. m.*, πόσις, ποτόν, (πιοτόν, -τί) || dârla a —, ἀπατῶ, φενακίζω.
bergamôtto, *m.*, κιτρόμηλον, βεργαμότον, (περγαμότο).
berîllo, *m.*, βήρυλλος.
berlîna, *f.*, κύφων || mêtter âlla —, κυφωνίζω; *fig.*, στηλητεύω, θεατρίζω || *carrôzza*, βερολίνιον.
berlingâccio, *m.*, τυρινὴ πέμπτη, (τσικνοπέμπτη).
berlingôzzo, *m.*, πλακούντιον.
bernôccolo, *m.*, οἴδημα, πρῆσμα, (πρήξιμον), φύ-(φῦ)μα, ὄγκος.
bernoccolûto, -a, λίαν κυφόνωτος, πλήρης κυφωμάτων, (καμπουρωτός). [-πώλης, (σκουφᾶς).
berrettâio, *m.*, πιλο-(πλεκτο)ποιός,
berrettîno, *m.*, πιλίδιον.
berrêtto, *m.*; **-a**, *f.*, πῖλος, πιλίσκος, καλύπτρα, (σκοῦφος, σκούφια, φέσι, μπονές). [|| *v.*, sbîrro.
berrovière, *m.*, κακοῦργος, λῃστής
bersagliâre, ἐξακοντίζω, βάλλω, ῥίπτω, (τουφεκοβολῶ) || *fig.*, καταδιώκω.
bersaglière, *m.*, ἀκροβολιστής.
bersâglio, *m.*, σκοπός, (σημάδι).
berteggiâre, *v.* beffâre. [γιον.
bertêsca, *f.*, προμαχών, προπύρ-
bertûccia, *f.*, πίθηκος, (μαϊμοῦ).
bessâggine, *v.* balordâggine.
bestêmmia, *f.*, βλασφημία.
bestemmiâre, βλασφημῶ.
bestemmiatôre, -trîce, βλάσφημος, ἀθεόφοβος.
bêstia, *f.*, ζῶον, κτῆνος, θηρίον, *v.* animâle || andâr in —, ὀργίζομαι. [-νοπρεπής, θηριώδης.
bestiâle, *m. f.*, ζωώδης, κτηνώδης,
bestialità, *f.*, κτηνωδία, θηριωδία; *v.* balordâggine.
bestiâme, *m.*, κτήνη, θρέμματα, βοσκήματα || — grôsso, ἀγέλη || — minûto, ποίμνιον.
bestiôl(în)a, *f.*, ζοῦφιον, ζωάριον.
bêtel, *m.*, μαλάβαθρον.
bêttola, *f.*, καπηλεῖον, οἰνοπωλεῖον, (ταβέρνα), μαγειρεῖον, ((παλῃο)-μαγερειό), κωθωνιστήριον.
bettolière, *m.*, κάπηλος, οἰνοπώλης, (κάπελας, ταβερνάρης), καπηλομάγειρος, ὑπαροξενοδόχος || φοιτητὴς τῶν καπηλείων.
bettolîno, *m.*, μικρὸν καπηλεῖον.
bet(t)ônica, *f.*, κέστρον, βετονίκη, (μπετόνικα) || conosciûto come la —, πασίγνωστος.
betûlla, *f.*, σημύδα.
bevânda, *f.*, ποτόν, (πιοτό), πόμα.
beverâggio, *m.*, *c. s.*, || *v.* -rône;
beverîno, *m.*, σκαφίδιον. [mância.
beverône, *m.*, γαλάκτισμα διὰ τοὺς ἵππους || δηλητήριον.
bevîbile, *m. f.*, πόσιμος, ποτός.
bevitôre, -trîce, πότης, *v.* beône.
bevûta, *f.*, πόσις || κραιπάλη, (μεθοκόπημα).
bêy, *m.*, *barb.*, βέης, (μπέης).

bezzicâre, *v.* beccâre.
bezzuârro, *m.*, παντζέχρι.
biâcca, *f.*, ἀνθρακωτὸς μόλυβδος, ψιμύθιον, (σουλμᾶς).
biâda, *f.*, βρόμος, (-η, -ι) || -e, σῖτος, τὰ σιτηρά. [πώλης.
biadaiuôlo, *m.*, σιτέμπορος, σιτο-
biancâstro, **-a**, ὑπόλευκος, (ἀσπρειδερός). [-ανσις, (ἄσπρισμα).
biancheggiamênto, *m.*, λευκασμός,
biancheggiânte, *m. f.*, ἐπίλευκος, *v.* -câstro.
biancheggiâre, λευκαίνομαι.
biancherîa, *f.*, ὀθονο-(λινο)στολή, λευκὰ ῥοῦχα, (πανικά, ἀσπρόρρουχα). [δα).
bianchêzza, *f.*, λευκότης, (ἀσπρά-
biânco, **-a**, λευκός, (ἄσπρος) || καθαρός, (παστρικός) || *s. m.*, λευκὸν (χρῶμα), (ἄσπρον). [λεύκωμα.
biancosêgno, *m.*, ἐνυπόγραφον
biancospîno, *m.*, λευκάκανθα.
biancovestîto, **-a**, λευκοφόρος, -κόστολος. [λίζω).
biascicâre, μασταρύζω, (μασσου-
biasimâre, (ἐπι)μέμφομαι, ψέγω; κατακρίνω; ἐλέγχω.
biasimatôre, **-trîce**, ψέκτης, ψογερός, ἐπιτιμητής, ἐπικριτής.
biasimêvole, *m. f.*, (ἀξιό)μεμπτός, ἐπονείδιστος, ἐπίψογος, κατακριτέος.
biâsimo, *m.*, μομφή, (ἐπί)μέμψις, ψόγος, ἔλεγχος, κατηγορία.
bîbbia, *f.*, βίβλος, (ἁγία) Γραφή.
biberône, *v.* poppatôio.
bîblico, **-a**, βιβλικός, ἱερογραφικός.
bibliografîa, *f.*, βιβλιογραφία.
bibliografico, **-a**, βιβλιογραφικός.
bibliôgrafo, *m.*, βιβλιογράφος.
bibliômane, *m.*, βιβλιομανής.
bibliomanîa, *f.*, βιβλιομανία.
bibliotêca, *f.*, βιβλιοθήκη.
bibliotecârio, *m.*, βιβλιοφύλαξ, -οθηκάριος.
bîca, *f.*, σωρός, θημών(ία). [κικόν.
bicarbonâto, *m.*, ἅλας διττανθρα-
bicchierâta, *v.* bevûta.
bicchiêre, *m.*, ποτήρι(ον). [ράκι).
bicchierîno, *m.*, κύπελον, (ποτη-
biciclêtta, *f.*, ποδήλατον, τροχήλατον || venditôre *o* noleggiatôre di -e, ποδηλατοπώλης *o* ἐνοικιαστὴς ποδηλάτων.
biciclîsta, *m. f.*, ποδηλάτης, -τιστής (*f.* -τίστρια); τροχηλάτης.
bicîpete, *m.*, δικέφαλος || *s. m.*, διχαλωτὸς (μῦς).
bicôcca, *f.*, εὐτελὴς οἰκία; (παληόσπιτο) || μικρὸν φρούριον || *v.* altâna.
bicolôre, *m. f.*, δίχρους, δίχρωμος.
bicôncavo, **-a**, ἀμφίκοιλος.
biconvêsso, **-a**, ἀμφίκυρτος.
bicôrne, *m. f.*; **-nûto**, **-a**, δίκερως.
bicûspide, *m. f.*, δικόρυφος.
bidêllo, *m.*, ὑπηρέτης, κλητήρ.
bidênte, *m.*, δίκελλα, σμινύη, (διχάλη) || διετὴς ἀμνάς.
bidêtto, *m.*, ἱππάριον, (ἀλογάκι) || λεκάνη, -νίς.
biêco, **-a**, στραβός, παραβλώψ, (ἀλλοίθωρος) || ἄτιμος, αἰσχρός || guardâr -o, λοξῶς βλέπω.
biennâle, *m. f.*, διετής.
biênnio, *m.*, διετηρίς, -τία. [παζί).
biêt(ol)a, *f.*, τεῦτλον, (σεῦτλον,
bietolône, *v.* babbêo.
biêtta, *f.*, σφήν.
bîffa, *f.*, *v.* traguârdo; segnâle.
bîfido, **-a**, δισχιδής.
bifôlco, *m.*, βουκόλος, γεωργός, ζευγηλάτης, ἀρώτης, (ὀργωτής).
biforcârsi, δικρανῶμαι, διχαλοῦμαι.
biforcaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, δικράνωσις, διχάλωσις, -ωμα.
biforcûto, **-a**, δισχιδής, δίκρανος.
bifôrme, *m. f.*, δίμορφος.
bifrônte, *m. f.*, διπρόσωπος.
bîga, *f.*, δίτροχον ἁμάξιον.
bigamîa, *f.*, διγαμία.
bîgamo, *m.*, δίγαμος.
bigâtto, *v.* bâco. [(σαγιάκι, ἀμπᾶς).
bigêllo, *m.*, ἐρέα, σάγος, σάγιον,
bighellonâre, *m.*, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι; ματαιοσχολῶ.
bighellône, *m.*, περιπλανητής, περιαγοραῖος || ἠλίθιος, εὐήθης.
bîgio, **-a**, λευκόφαιος, ψαρός, με-
bîglia *ecc.*, *v.* bili-. [λαψός.

bigliêtto, *m.*, ἐπιστόλιον, γραμμάτ(ίδ,ιον, (-τάκι, μπιλλιέτο, -τάκι) || δελτίον || —galânte, ἐρωτικὸν γραμμάτιον, (ῥαβασάκι) || — d'ingrêsso, ferroviârio, εἰσιτήριον || — d'invîto, προκλητήριον || — di bânca, τραπεζιτικὸν γραμμάτιον, χαρτονόμισμα || — di vîsita, ἐπισκεπτήριον.
bigôncia, *f.*, κάδος, (μαστέλα, μποῦτα) || λεκάνη || *v.* tribûna.
bigôtto, *v.* bacchettône.
bilancêtta, *f.*, τρυτάνιον, ζυγίον, σταθμίον, (βεζνές).
bilância, *f.*, τρυτάνη, πλάστιγξ, ζυγός. (ζυγαριά, μπαλάντσα).
bilanciâre, *v.* pesâre || *dondolâre*, αἰωρῶ, ταλαντεύω || *equilibrâre*, ἰσορροπίζω, ἰσοσταθμίζω || *contrappesâre*, ἀντισταθμῶ, ἀντισηκῶ || *esaminâre*, ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
bilanciêre, *m.*, ταλάνθρωτον; ῥυθμότροχον. [λεπαδνοδέκτης.
bilancîno, *m.*, *v.* -cêtta || *di vettûra*,
bilâncio, *m.*, προϋπολογισμός || ἰσολογισμός. [φοτεροβαρής.
bilaterâle, *m. f.*, δίπλευρος || ἀμ-
bîle, *f.*, χολή || ὀργή.
bîlia, *f.*, θυλάκιον.
biliârdo, *m.*, σφαιρίστρα, (μπιλλιάδρος) || *luôgo*, σφαιριστήριον.
biliârio, **-a**, χολικός.
bîlico, *m.*, ἰσορροπία || stâre in —, ἀμφιταλαντεύομαι.
bilîngue, *m. f.*, δίγλωσσος.
biliône, *m.*, δισεκατομμύριον, (διλιό(ύ)νι(ον)). [ὀργίλος.
biliôso, **-a**, χωλερικός, χωλώδης ||
bîlli, *v.* birîllo.
bilûstre, *m. f.*, δεκαετής.
bîmbo, *v.* bambîno.
bimêmbre, *m. f.*, δίκωλος. [νιαῖος.
bimestrâle; **-ensîle**, *m. f.*, διμη-
bimêstre, *m.*, δίμηνον.
binârio, **-a**, δυαδικός || *s. m.*, σιδηροτροχιά.
bîndolo, *m.*, πηνιστήρ, (τυλιγάδι) || πηγαδομάγγανον || *v.* (r)aggira-
binôccolo, *m.*, δίοπον. [tôre.
binômio, *m.*, διώνυμον.
biôccolo, *m.*, τολύπη, (τουλοῦπα).
biografîa, *f.*, βιογραφία.
biografîco, **-a**, βιογραφικός.
biôgrafo, *m.*, βιογράφος.
biologîa, *f.*, βιολογία.
biôlogo, *m.*, βιολόγος.
biondeggiâre, ξανθίζω, -θοῦμαι.
biondêlla, *f.*, κενταυρίς, -ριον, ξάνθιον, χαμαιδάφνη.
biondêtto; **-dino**, **-a**, ὑπόξανθος.
biondêzza, *f.*, ξανθότης.
biôndo, **-a**, ξανθός; -όθριξ || *s. m.*, ξανθὸν (χρῶμα).
biôssido, *m.*, διττοξύδιον.
bipartîre, διχοτομῶ.
bipartîto, **-a**, διχότμητος, σχιστός.
bîpede, *m. f.*, δίπους.
bipênne, *v.* scûre.
bîrba; **-bânte**, *m. f.*, **-bône**, **-a**, πονηρός, φαυλόβιος, πανοῦργος, βάραθρος, κάθαρμα, παγκάκιστος (κατεργάρης, μαριόλος, κρεμάλας).
birbonâta; **-nerîa**, *f.*, πανουργία, δολιότης. [|| *v.* bercilôcchio.
bîrcio, **-a**, μύωψ, (κοντόφθαλμος)
birême, *f.*, διήρης.
biribîsso, *m.*, κύβων.
birichîno, *m.*, ἀγυιόπαις, (σοκακό-(κατεργαρό)παιδον) || *v.* bîrba, monêllo.
birîllo, *m.*, πασσαλίσκος, (τσουνί) || giuôco dêi -i, πασσαλοπαίγνιον, -λισμός || giocâre âi -i, παίζω τοὺς πασσαλίσκους ο πατταλίνδα, πασσαλίζω. [καρραγωγεύς.
birocciâio, *m.*, ἁμαξεύς, (-ξᾶς),
biroccîno, *m.*, ἁμαξάριον || δίφρος, (καβριολέτο), διφροτίλβουρον.
birôccio, *m.*, ἁμάξιον, (κάρρο).
bîrra, *f.*, ζύθος, (μπίρα).
birrâio, *m.*, ζυθοπώλης, -ποιός.
birrarîa, *f.*, ζυθοπωλεῖον, -ποιεῖον, (μπιραρία).
birrerîa, *v.* sbirrâglia. [ῥαβδοῦχος.
bîrro, *m.*, κλητὴρ ἀστυνομικός,
bis, *avv.*, δίς, ἐκ δευτέρου, πάλιν || chiêdere il —, *v.* bissâre.
bisânte, *m.*, κωνσταντινάτον.
bisâvola, *f.*, προμάμμη.
bisâvolo, *m.*, πρόπαππος.

bisbêtico, -a, ἰδιότροπος, δύσκολος, ἀλλόκοτος, παράξενος.
bisbigliâre, ψιθυρίζω, ὑποτονθυρίζω, κρυφομιλῶ.
bisbîglio, *m.*, ψιθυρισμός, ὑποτονθυρισμός, (τσουτσούρισμα).
bîsca, *f.*, χαρτοπαικτεῖον, κυβευτήριον || πορνεῖον.
biscazzâre, ἐπιφοιτῶ εἰς τὰ κυβευτήρια, χαρτοπαικτῶ.
biscazzière, *m.*, χαρτοπαίκτης.
bischero, *m.*, *mus.*, κόλοψ, κόλλαβος, (στρηφτάρι).
bîscia, *f.*, ὄφις, ἔχιδνα, (ὄχενδρα).
biscottâre, ἀνέψω, (ξαναψήνω, παξιμαδιάζω).
biscottîno, *m.*, μικρὸν δίπυρον, (παξιμαδάκι); ἀμυγδαλόπηκτον, -δαπαξήμαδον, (μπισκοτίνι).
biscôtto, *m.*, δίπυρος (ἄρτος), διπυρίτης, (παξιμάδι); αὐγοπαξήμαδον, (μπισκό(τ)το) || γαλέτα.
biscrôma, *f.*, διπλῆ ἀγκύλη, ἐκκαιδεκατημόριον.
bisdôsso, *v.* bardôsso.
bisestîle, *m. f.*, ἐμβόλισμος, -μαῖος, δίσ-(βίσ)εκτος.
bisettrîce, *f.*, διχοτόμος (γραμμή).
biseziône, *f.* διχοτομία.
bisîllabo, -a, δισύλλαβος.
bislâcco, -a, *v.* stravagânte.
bislûngo, -a, ἐπι-παρα-(προ)μήκης.
bismûto, *m.*, βισμούθιον.
bisnipôte, *m.*, ἐξαδελφιδοῦς.
bisnônno, *v.* bisâvolo.
bisôgna, *f.*, πρᾶγμα, ἔργον, ἐργασία, (δουλειά); ἀνάγκη.
bisognâre, δέομαι, χρειάζομαι, ἔχω ἀνάγκην || *imps.*, πρέπει, δεῖ, προσήκει, ἀνάγκη ἐστίν.
bisognêvole, *m. f.*, ἀναγκαῖος, *v.* -gnôso || *s. m.*, τὰ -α.
bisôgno, *m.*, ἀνάγκη, χρεία || in câso di —, ἐν ἀνάγκῃ, χρείας τυχούσης; καταλλήλως || vâdo a fâre i miêi -i, ὑπάγω πρὸς χρείαν μου.
bisognôso, -a, ἐνδεής, ἄπορος,
bisônte, *m.*, βόνασος. [πενόμενος.
bisquâdro, *v.* beq-.
bissâre, προκαλῶ δευτέρωσιν, κράζω τὸ πάλιν || ἐπαναλαμβάνω, δισσεύω, (δευτερόνω).
bistêcca, *f.*, ψητὸν βόειον, (πμι-
bîsso, *m.*, βύσσος. [φτέκι).
bisticciâre, ἐρίζω, φιλονεικῶ.
bistîccio, *m.*, λογοπαίγνιον, παρήχημα, παρονομασία.
bistrattâre, *v.* maltrattâre.
bisturì, *m.*, σμίλη, -λίον, (νυστέρι).
bisûlco, -a, δίχηλος, διχότομος, σχιζόπους. [(λιγδιάρικος).
bisûnto, -a, λιπαρός, ῥυπώδης,
bitôrzolo, *m.*, οἴδημα, κύρτωμα, (καμποῦρα), *v.* bernôccolo.
bîtta, *f.*, πάσσαλος.
bitûme, *m.*, ἄσφαλτος, (κατράμι).
bituminâre, ἀσφαλτῶ, (κατραμόνω).
bituminôso, -a, ἀσφαλτώδης.
bivaccâre, ἀγραυλῶ, (ἐπ)αὐλίζομαι.
bivâcco, *m.*, στρατοπέδευσις *o* διανυκτέρευσις ἐν ὑπαίθρῳ, (ἐπ)αὐλισμός, ἀγραυλία.
bivâlvo, -a, δίθυρος.
bîvio, *m.*, ἄμφοδος, τρίοδος, (δίστρατον) || δισταγμός, *v.* alternatîva.
bîzza, *f.*, ὀργή, θυμός || montâr in —, ὀργίζομαι.
bizzarrîa, *f.*, ἰδιο-(ξενο)τροπία, δυσκολία, (παραξενιά); *v.* capriccio.
bizzârro, *v.* bisbêtico, eccêntrico.
bizzêffe (a —), *avv.*, ἀφθόνως, δαψιλῶς.
bizzôso, -a, ὀργίλος, θυμώδης.
blandîre, *v.* accarezzâre.
blandîzia, *f.*, ἀρέσκευμα, ἡδυλογία, θωπεία, κολακεία.
blândo, -a, φιλοφρονητικός, θωπευτικός, κολακευτικός || *mîte*, ἥπιος, μέτριος. [φῶ.
blasonâre, οἰκοσημολογῶ, -μογρα-
blâtta, *f.*, σίλφη, (βρωμοῦσα) || *v.* piâttola.
blat(t)teramênto, *m.*, φλυαρία, μωρο-(περισσο)λογία, ἀδολεσχία, λαλαγή, κωτιλία.
blat(t)erâre, βληχῶμαι, βελάζω || *cm. fig.*, ληρῶ, φλυαρῶ, μωρο-(ματαιο)λογῶ, ἀδολεσχῶ.
blenorrêa, *f.*, βλενόρροια.

blêso, *v.* bâlbo.
blindâre, (περι)θωρακίζω.
blînde, *f. pl.*, διασταυρώματα.
bloccâre, ἀποκλείω, πολιορκῶ.
blôcco, *m.*, ὀγκόλιθος || ἄθροισμα, σωρός || in —, ὁλοσχερῶς, συλλήβδην, (χονδρικῶς, κουντουροῦ); ἐργολαβικῶς || *mil.*, ἀποκλεισμός, (μπλόκος), πολιορκία.
blockhaus, *m.*, *barb.*, ξυλοτειχύδριον.
blûsa, *f.*, *barb.*, χειτωνίσκος, (πμλοῦζα).
bôa, *m.*, *zool.*, βόας || *fig.*, ὀφιοτραχηλίτης.
boâro, *m.*, βοηλάτης, βουκόλος, (βουδοβοσκός).
boâto, *m.*, μυκηθμός, (μούγγρισμα) || *délla térra ecc.*, βρύχημα, (βόϊσμα).
bôcca, *f.*, στόμα || ἄνοιγμα, ὀπή, στόμιον; ἐκβολή; στενόν, πορθμός || fâr venîre l' acquolîna in —, διεγείρω τὴν ἐπιθυμίαν, ὄρεξιν κινῶ || — da fuôco, τηλεβόλον.
boccaccêsco, -a; -êvole, *m. f.*, βοκκάκκειος.
boccâccia, *f.*, χάσμα, αἰσχρὸν στόμα: μορφασμός || fâr le -e, μορφάζω, (σκυθρ(ωπ)άζω).
boccâle, *m.*, βαυκάλιον, (μποκάλι).
boccapôrto, *m.*, ὀπαῖον, καταβάθρα, καταρράκτης, (μπουκαπόρτα, ταμπούκι).
boccâta, *f.*, ἔνθεσις, βλωμός, (βοῦκα, πμουκιά, καψιά).
boccêtta, *f.*, φιάλ(ίδ)ιον, -λίς.
boccheggiamênto, *m.*, ψυχορραγία, (-ομαχητόν); φυσιασμός, (λαχάνιασμα).
boccheggiâre, ψυχορραγῶ, ἀγωνιῶ, (ψυχομαχῶ); φυσιῶ, (λαχανιάζω).
bocchêtta, *f.*, στόμιον; *v.* apertûra.
bocchîno, *m.*, *c. s.*, || σιγαροκράτης || *di pîpa*, ἄκρα καπνοσύριγγος, (τσιμπουκιοῦ), στόμιον.
bôccia, *f.*, φιάλη, (μποτίλλια; καράφα) || *pâlla*, σφαῖρα, (μπάλλα).
bocciône, *m.*, πυτίνη, (δαμετζάνα).
bocciuôlo, *m.*, κάλυξ, (μπουμπούκι, κοντζές) || innestâre a —, ἐγκεντρίζω αὐλοειδῶς.
bôccola, *f.*, *v.* bôrchia; orecchîno.
bocconcino, *m.*, μικρὰ ἔνθεσις, (βουκίτσα).
boccône, *m.*, *v.* boccâta; τμῆμα, τεμάχιον, (κομμάτι) || *pillola*, καταπότιον, (χάπι) || *avv.*, ἐπὶ στόμα, πρηνής, (πρόμυτα, πίστομα).
bodoniâno, -a, βοδονιανός || legâr âlla -a, ναστοχαρτῶ.
bofonchiâre, γογγύζω, ψιθυρίζω, (μουρμουρίζω).
bohême, *f.*, *barb.*, ἀνέστιοι, ἡμερόβιοι, ἀθίγγανοι, (γύφτοι, ἀτσίγγανοι), ἀθιγγανολόγιον, (τσιγγαναρειό); *v.* scapestratâggine.
bôia, *m.*, δήμιος, (μπόγιας) || *fig.*, φονεύς, *v.* bîrbâ(nte).
boiârdo, *m.*, εὐπατρίδης, (βογιάρος).
bolêro, *m.*, βολερός.
bolêto, *m.*, βωλίτης.
bôlgia, *f.*, βόθρυξ, λάκκος || *v.* bîbâccia.
bôlide, *m.*, βολίς, ἀερόλιθος.
bôlla, *f.*, φυσαλίς, πομφόλυξ, (φοῦσκα(λίδα)) || *gonfiamênto*, *pîstola*, φλυκτίς, -ταινα, -ταινίδιον || *suggêllo*, (μεταλλο)σφραγίς; χρυσόβουλλον || — papâle, διάταγμα τοῦ Πάπα, (βοῦλλα).
bollâre, ἐπισφραγίζω, (ἐπι)σημειῶ || *v.* ingannâre.
bollâto, -a, σφραγιστός, σεσημειωμένος || cârta -a, χαρτόσημον.
bollênte, *m. f.*, ζέων, ζεστός; διάπυρος, διακαής, φλογερός || *fig.*, ὀξύθυμος; θερμουργός, ὁρμητικός.
bollêtta, *f.*, (ἀντ)ἀποχή, ἐξοφλητικόν || êssere in —, εἶμαι ἀνάργυρος, δὲν ἔχω ὀβολὸν *ο* λεπτόν || *v.* -ttîno.
bollettârio, *m.*, διπλότυπον βιβλίον.
bollettîno, *m.*, δελτίον, -τάριον, ψηφοδέλτιον, γραμμάτιον, ἀποδεικτικόν.
bollimênto, *v.* bollôre.
bollîre, *att.*, βράζω. ἕψω || *n.*, (ἀνα)βράζω, -άσσω, ζέω, ζεματῶ, παφλάζω, (χοχλακίζω).
bollîto, -a, βραστός || *s. m.*, -ὸν (κρέας).
bollitûra, *f.*, ἀνάζεσις || *decozîône*, ἀφέψημα.
bôllo, *m.*, σφραγίς; χαρτοσήμασμα || — dêlla pôsta, ταχυδρομικὴ σφραγίς, ἐπισήμασμα.

bollôre, *m.*, ἀνάζεσις, (ἀνά)βράσις, -σμός, πάφλασμα, (χοχλάκισμα) || *fig.*, ζέσις, ὁρμή; ταραχή.
bôlo, *m.*, βῶλος; καταπότιον.
bolsâggine, *f.*, δύσπνοια, ἄσθμα.
bôlso, **-a**, ἀσθματικός, -τώδης.
bômba, *f.*, ὅλμος, (βόμβα) || *fig.*, ἀλαζονοφλυαρία, (παλάβρα); ψεῦδος || tornâr a —, ἐπανακάμπτω εἰς τὸ προκείμενον.
bombârda, *f.*, καταπέλτης || ὁλμο-(βομβο)βόλον, (βομβάρδα).
bombardamênto, *m.*, καταβόμβησις, (κατα)βομβολισμός, (βομβαρδισμός).
bombardâre, βομβοβολῶ, (βομβαρ-[δίζω, -δοβολῶ).
bombardiêre, *m.*, ὁλμοβόλος, βομβολητής, βομβιστής, (βομβαρδιστής) || βομβοποιός.
bombardône, *v.* contrabbâsso.
bômbice, *v.* bâco (da sêta).
bomprêsso, *m.*, πρόβολος, (πομ-[πρέσο).
bonâccia, *f.*, νηνεμία, γαλήνη, (μπονάτσα).
bonarietà, *f.*, ἀγαθότης, ἀκακία, [πραότης, ἁπλότης.
bonârio, **-a**, ἄκακος, ἀνεξίκακος, ἥμε-
***bonêtto**, *v.* berrêtto.
bonificamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, βελτίωσις, (καλ(λ)ιτέρευσις). [ρος, ἁπλοῦς.
bonificâre, βελτιῶ, (καλ(λ)ιτερεύω).
bontà, *f.*, ἀγαθότης, καλοσύνη; χρηστότης, καλοκαγαθία, ἀρετή.
bônzo, *m.*, βόνγος.
boôte, *m.*, βοώτης.
borâce, *m.*, βόραξ, χρυσόκολλα.
borâcico, **-a**, βορικός, χρυσοκολλικός.
borbottamênto, *m.*, ψιθυρισμός, (μουρμούρισμα).
borbottâre, γογγύζω, μορμυρίζω, (μουρμουρίζω), ψιθυρίζω.
borbottatôre, **-trîce**, γογγυστής, μεμψίμοιρος, (μουρμουριάρης).
bôrchia, *f.*, ὀμφάλιον || ἧλος.
bôrda, *f.*, ἀρτέμων.
bordâta, *f.*, διαδρομή, (βόλτα, μπορντάδα) || συστοιχοπυρεία.
bordeggiâre, λοξοπλοῶ, -πορῶ, διαδρομῶ, (βολτετσάρω).
bordellâre, πορνοκοπῶ.
bordelliêre, *m.*, πορνοκόπος, πόρνος.
bordêllo, *m.*, πορνεῖον, πορνοστάσιον, (προ)ἀγωγεῖον, χαμαιτυπεῖον, (μπορδέλλι, πουταναρειό) || θόρυβος, ταραχή.
bôrdo, *m.*, πλευρά || πλοῖον || andâr a —, ἀναβαίνω εἰς πλοῖον, ἐπιβαίνω, (ἐμβαρκαρίζομαι) || *v.* ôrlo.
bordône, *m.*, βακτηρία, ῥάβδος || tenêr —, συνᾴδω, ὑποβοηθῶ, συμπράττω.
bôrea, *m.*, βορρᾶς, βορέας.
boreâle, *m. f.*, βόρειος, ἀρκτικός.
borgâta, *f.*; **bôrgo**, *m.*, κώμη, πολίχνιον, κωμόπολις, (κεφαλοχώρι).
borghêse, *m. f.*, πολίτης, δημότης, ἀστός, (νοικοκύρις) || ἰδιώτης.
borghesîa, *f.*, πολῖται, ἀστοί, κοινόν, μεσαία τάξις.
borghêtto, *m.*, κώμ(ιδ)ιον, χωρίδιον.
borghigiâno, *m.*, κωμίτης, χωρίτης.
borgomâstro, *m.*, δήμαρχος.
bôria, *f.*, ὑπεροψία, κενοδοξία.
bôrico, **-a**, βορικός || âcido -o, -ὸν [ὀξύ.
boriôso, **-a**, ὑπεροπτικός, ὑπερήφανος, μεγαλόφρων, κενόδοξος.
bôrra, *f.*, γνάφαλον, (χονδρόμαλλον).
borrâccia, *f.*, πάγουρος; βαυκάλιον, λάγηνος, (λαήνι).
borracîna, *v.* mûsco.
borrâggine; **-âna**, *f.*, βού-(ἀρνό)-γλωσσον, (πουράντσα).
borrâre, ἐμβύω.
bôrro, *m.*, χείμαρ(ρ)ος; χαράδρα, [φάραγξ, (φαράγγι).
bôrsa, *f.*, βαλάντιον, (πουγγί, σακκοῦλα) || — *da tabâcco*, καπνοσακκοῦλα || — *da viâggio*, σάκκος, *v.* valîgia || *di stûdio* συντροφία || ἡ τῶν ἐμπόρων σύνοδος, συναλλακτήριον, χρηματιστήριον || *v.* scrôto.
borsaiuôlo, *m.*, βαλαντιοτόμος.
borsellîno, *m.*, βαλαντίδιον, νομισματοφυλάκιον.
borsêtta, *f.*, θύλαξ, -άκιον, κόλπος, [-πιον.
borsuâle, *m. f.*, χρηματιστικός.
borzacchîno, *m.*, ἐμβάτης, κόθορ-[νος.
boscâglia, *f.*, δάσος, δάση, δρυμός, δρυμών; θαμνών, ἀκανθών, (βάτα).
boscaiuôlo, *m.*, ξυλοτόμος, ξυλο-(δασο)κόπος || δασοφύλαξ.

boscherêccio, -a. ἀλσοδίαιτος, δασόβιος; ὀρεινός: ἄγριος, ἀγροτικός.
boschêtto, *m.*, ἄλσος.
bôsco, *m.*, δάσος, (ὀρμάνι) || συγκλάδωμα, (κλαδιά).
boscôso, -a, δασώδης.
bôsman, *m.*, *barb.*, ὑπαξιωματικός; *v.* nostrôno.
bôsso, *f.*, πύξος, (τσιμισίρι).
bôssolo, *m.*, πυξίς, κυτίς, (κουτί).
bossolôtto, *m.*, πυξίδιον, κυτίδιον, (κουτάκι) || πυξὶς τῶν θαυματοποιῶν, ψηφοθήκη || giuôco dêi -i, ψηφοπαιξία.
botânica, *f.*, βοτανική.
botânico,-a, βοτανικός.
bôtola, *f.*, καταπακτή, καταρρακτή, (κλαβάνη).
bôtolo, *m.*, *pr. e fig.*, κυνάριον, (σκυλάκι).
bôtro, *m.*, χαράδρα, φάραγξ, (φαράγγι).
bôtta, *f.*, *zool.*, φρῦνος, φρύνη || *côlpo*, κτύπος; πληγή || *môtto*, σκῶμμα.
bottâio, *m.*, βυτιδουργός, -δοπηγός, -νοπηγός, -δοποιός, καδοποιός; -πώλης, (βαρελᾶς, βουτσᾶς).
bôtte, *f.*, βύτις, βούτι(ν)ον, πίθος, μαγγάνα, (βουτσί, βαγένι, βαρέλλα).
bottêga, *f.*, ἀποθήκη, (μαγάζι, -ζεῖον). πωλητήριον, ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον, *v.* negôzio.
bottegâio, *m.*, ἐργαστηριάρχης, πωλητής, (ἐργαστηριάρης, μαγαζετζῆς).
botteghîno, ἐργαστηράκι || — del lôtto, γραφεῖον τοῦ λαχείου.
botticêlla, *f.*, βυτίον, βῖκος, (βαρέλ(λ)ι).
bottîglia, *f.*, φιάλη, (μποτίλλια); βαυκαλίς, -άλιον, (μποκάλι).
bottiglière, *m.*, ποτοπώλης, κάπηλος || οἰνοχόος, οἰνοφύλαξ.
bottiglierîa, *f.*, καπηλεῖον, *v.* osteria || κυλικεῖον.
bottîno, *m.*, λάφυρον, λεία || il fâr —, λεηλασία, διαρπαγή || fâr —, λεηλατῶ, λαφυραγωγῶ, διαρπάζω.
bottoncîno, *m.*, μικρὸν κομβίον || μπουμπουκάκι.
bottône, *m.*, κομβί(ον), (κουμπί); πόρπη || *v.* bocciuôlo.
bottoniêra, *f.*, σειρὰ κομβίων.
bovâro, *v.* boâro.
bôve, *v.* bûe.
bovîle, *m.*, βουστάσιον.
bovîna, *f.*, βόλ(β)ιτον, -ος, (βουνιά).
bovîno, -a, βόειος.
boxe, *f.*, *barb.*, γρονθοκοπία ἀγγλική, πυγμαχία, *v.* pugilâto.
bôzza, *f.*, ὕβος, (καμποῦρα) || *abbôzzo*, ὑποτύπωσις, ὑπογραφή || — di stâmpa, τυπογραφικὸν δοκίμιον, διόρθωσις.
bozzâg(r)o, *m.*, κίρκος.
bozzêtto, *m.*, σχέδιον, -ίασμα, διαφύραμα, μαζαλίς.
bôzzima, *f.*, λεύκανσις ὀθόνης, (ὑπο)τύπωσις.
bozzimâre, λευκαίνω ὀθόνην.
bôzzolo, *m.*, θύλαξ, -άκιον, (κουκ(κ)ούλιον); βομβύκιον.
brâca, *f.*, σχοινίον || *pl.*, περισκελίς, -ελίδες, -έλιον, σκελέα, ἀναξυρίδες, (βρακί(ά), βράκαι(ς)).
braccâre, ῥιν-(ἰχν)ηλατῶ; ἀναζητῶ.
bracchiêre, *m.*, κυνηγός, κυναγωγός.
braccêtto (a -), ἀγκαλιά.
bracciâle, *m.*, περιβραχιόνιον.
braccialêtto, *m.*, ψέλλιον, βραχιόλι(ον), -ονιστήρ, (περι)βραχιόνιον.
bracciânte, *m. f.*, ἡμεροδουλευτής, (-ροκαματάρης), ἐργάτης.
bracciâta, *f.*, ἀγκαλίς, (-λιά).
bracciêre, *m.*, ἀκόλουθος (κυρίας).
brâccio, *m.*, βραχίων, (μπράτσον); ὠλένη, ἀγκάλη || *misûra*, πῆχυς || — *di mâre*, πορθμός, στενόν, ἀγκών || — *di fiûme*, κέρας, κλάδος, ἀγκών || — *di bilância*, ζυγός || *fôrza, aiûto*, δύναμις, ἰσχύς, ἐξουσία, βοήθεια || *pl.*, *operâi*, ἐργάται || a —, διὰ μόνον τῶν χειρῶν; *v.* braccêtto || parlâr a —, αὐτοσχεδιάζω.
bracciuôlo, *m.*, ἀγκών || sêdia a -i, δίφρος, κλιντήρ(ιον).
brâcco, *m.*, θηρευτικὸς κύων.
brâce, *f.*, ἀνθρακιά, ἀ(ἰ)θάλη, σποδός, (θράκα, χόβολη).

brachiêre, *m.*, ἐπί-(ὑπό)δεσμος, ζώνη; ἀνάδεμα; κρεμαστήρ.
bracière, *m.*, πύραυνον, (μαγκάλι) || *v.* brâce.
braci(u)ôla, *f.*, φλογίς, (μπριζόλα).
brâgia, *v.* brâce.
brâma; -mosîa, *f.*, διακαὴς πόθος, ἄμετρος ἐπιθυμία, ὄρεξις, ἔφεσις, ἀπληστία.
bramanêsimo, *m.*, βραχμανισμός.
bramâre, ἐπιθυμῶ, ἐπιποθῶ, ὀρέγομαι, ἐφίεμαι. [νός.
bramâto, -a, ἐπιθυμητικός, ποθει-
bramînico, -a, βραχμανικός.
bramîno, *m.*, βραχμάν.
bramîre, βρέμω.
bramîto, *m.*, ὠρυγή, -γμός, βρωμή.
bramôso, -a, ἐπιθυμητικός, -μῶν; ἄπληστος.
brânca, *f.*, *pr. e fig.*, κλάδος || ὄνυξ. [χνα).
brânchie, *f. pl.*, βράγχια, (σπάρα-
brancicâre, χειρομαλάσσω, (μαλάζω), χειραπτάζω, βλιμάζω, ψηλαφῶ, (ψάχνω). [|| πλῆθος.
brânco, *m.*, ἀγέλη, ποίμνιον ||
brancolâre, πασπατεύω, ἐρεβοδιψῶ, ψηλαφῶ, *v.* -cicâre.
brancolôni, *avv.*, πασπατεύοντας, ψηλαφηστί, -φῶν.
brânda, *f.*, αἰώρα, αἰωροκλίνη, κρεββάτι κρεμαστόν. [δαίνω.
brandîre, (ἐπι)σείω, πάλλω, κρα-
brandêllo, *m.*, ῥάκιον, ῥάκος, λακίς, (κουρέλ(λ)ι); μερίδιον, κομμάτι(ον), τεμάχιον.
brândo, *m.*, *poet.*, ξίφος.
brâno, *m.*, ῥάκος; μέρος, τεμάχιον, ἀπόσπασμα, χωρίον, *v.* -ndêllo.
brâttea, *f.*, παραφυλλίς, (φυλλαράκι).
bravâccio, *m.*, κομπορρήμων, θρασύδειλος, (ψευδοπαλληκαρᾶς); φίλερις. [ψηφῶ), ἀπειλῶ.
bravâre, περιφρονῶ; ὀλιγορῶ, (ἀ-
bravâta, *f.*, θράσος, αὐθάδεια, μεγαλαυχία.
braverîa, *f.*, θρασυδειλία, κομπορρημοσύνη, (ψευδοπαλληκαριά).
brâvo, -a, *valênte*, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος; σοφός || *buôno*, καλός, ἀγαθός || *valorôso*, ἀνδρεῖος, γενναῖος || —! καλῶς, (-λά), κάλλιστα; εὖγε! || *s. m.*, μαχαιροφόνος, ἀνδροφόνος; κακοῦργος.
bravûra, *f.*, *v.* abilità || ἀνδρεία, θάρρος, εὐτολμία.
brêccia, *f.*, ῥῆγμα, χαλάστρα. χάλασμα || ἀμυγδαλίτης λίθος; χάλιξ, (-ίκι), κάχλιξ.
brefotrôfio, *m.*, βρεφοτροφεῖον.
brênta, *f.*, κάδος, *v.* ettôlitro.
bretâgna, *f.*, ὑάκινθον. [ράντα).
bretêlle, *f.*, *pl.*, ἀναρτῆρες, (τε-
brêve, *m.f.*, βραχύς; μικρός; σύντομος || *gr.*, βραχύς; συνεσταλμένος || *s. m.*, παπικὸν θέσπισμα; ἐπιστολὴ ἡγεμόνος || *v.* reliquiârio || *avv.*, →
brevemênte, *avv.*, βραχέως, βραχυλόγως, διὰ βραχέων || ἐπὶ τέλους, τέλος (πάντων). [πλωμοδοτῶ.
brevettâre, ἀπονέμω δίπλωμα, δι-
brevêtto, *m.*, δίπλωμα || — d'invenziône, προνόμιον.
breviârio, *m.*, (καθημερινὴ) ἀκολουθία *o* λειτουργία, εὐχολόγιον || *v.* riassûnto.
breviloquênza, *f.*, βραχυλογία.
brevità, *f.*, βραχύτης; μικρότης; ὀλιγότης, συντομικότης, *c. s.*
brêzza, *f.*, αὔρα, (ἀεράκι).
briâco, *v.* ubbriâco *ecc.*
brîccia, *v.* briciola; bagattêlla.
brîcco, *m.*, πρόχοος, -χους, θερμορρόη,((καφὲ-)ἰμπρίκι) || *v.* âsino.
briccône, *v.* birbânte.
brîciola, *f.*, ψίξ, ψιχί(δι)ον.
briciolîno, *m.*, ὀλίγιστον, ἐλάχιστόν τι.
brîciolo, *m.*, ὀλίγον τι, σμικρόν τι, τμῆμα, (κομματάκι).
brîga, *f.*, *molêstia*, δυσχέρεια, ἀηδία, μέριμνα, ἀνησυχία || *lîte*, ἔρις, φιλονεικία, διαφορά || pigliârsi la —, λαμβάνω τὸν κόπον.
brigadiêre, *m.*, ὑποστράτηγος; δεκανεύς || *dêi carabiniêri*, ἐνωμοτάρχης. [ἅρπαξ.
brigânte, *m.*, λῃστής; κακοῦργος,

brigantina, *f.*, πλοιάριον, δρομάς, (μπρατσέρα).
brigantîno, *m.*, πλοιάριον, μυοπάρων, (μπριγκαντίνι, βριγαντίνι).
brigâre, *att.*, ἐπιδιώκω, ζητῶ ἐπιμόνως, θηρῶ, σπουδάζω περί τι || *n.*, σπουδαρχῶ, δημοκοπῶ.
brigâta, *f.*, ὁμήγυρις, συνάθροισις, συνουσία, ἑταιρία || *mil.*, μοῖρα, ἴλη; *di carabiniêri*, ἑνωμοτία χοροφυλακῆς.
brîglia, *f.*, χαλινός, (-νάρι), ἡνία, ῥυτήρ || côrrere a — sciôlta, ἐλαύνω ἀπὸ ῥυτῆρος, ἀχαλίνως, ἐσπευσμένως, (τρέχω μὲ ἐξαπολυτὸν χαλινάρι *o* στὰ τέσσερα).
brigôso, **-a**, χαλεπός, δύσκολος, δυσχερής || φίλεριζ.
brik, *m.*, *barb.*, πάρων, (μπρίκι, βρίκιον). [cettâre.
brillantâre, γωνιοτομῶ, *v.* affac-
brillânte, *m.f.*, λαμπρός, στιλπνός || *s. m.*, (πολύεδρος) ἀδάμας, ((μ)πριλλάντι).
brillâre, *n.*, λάμπω, στίλβω, ἀστράπτω || *att.*, λεαίνω, καθαρίζω, λεπί-
brillâto, **-a**, καθαρισμένος. [ζω.
brîllo, **-a**, ἀκροθώραξ, ἀκρομεθυσμένος, ὕποινος || *s. m.*, οἰσύα λύγος, (λυγαριά).
brinâre, παχνίζει. [χλη.
brînâ(ta), *f.*, (δροσο)πάχνη, δμί-
brinâto, **-a**, παχνώδης; ὑπόλευκος, ὑποπόλιος, πολιόθριξ.
brindâre, προπίνω, κάμνω πρόποσιν, πίνω εἰς ὑγείαν.
brîo, *m.*, ζωηρότης, ἐνθουσιασμός; φαιδρότης, ἱλαρότης.
briôso, **-a**, ζωηρός, φαιδρός, ἱλαρός, (χαρούμενος), εὐφραντικός.
brîscola, *f.*, βρίσκιον.
brîvido, *m.*, ῥῖγος, ῥίγησις, φρίκη, -κίασις, -κίασμα, (ἀνατριχίλα, -ίχιασμα, τρεμούλιασμα, τούρτου-
brizzolâto, *v.* brinâto. [ρον).
brôcca, *f.*, ὑδρία, λάγηνος, στάμνος, κρῶσσος, (λαγήνα, στάμνα) || *v.* râmo.
broccatêllo, *m.*, ὑπέμπαστον.
broccâto, *m.*, ἀτταλικόν, ἔμπαστον.
brocchêttò, *m.*, λαγήνιον, κρώσσιον, σταμνίον, (-νάκι).
brôccolo, *m.*, λαχανοβλάσταρον; ἀνθοκράμβη (ἰταλική), (μπρόκολα).
brôda, *f.*, ὕδωρ βορβορῶδες, πηλῶδες ὕδωρ || ἄθλιος ζωμός, περίσσευμα ζωμοῦ || gettâr la — addôsso a *qcd.*, αἰτιῶμαί τινα.
brodêtto, *m.*, ἄρτυμα, καρύκευμα || κρεατόζωμος μὲ ὠά || pêsce in —, ψάρια ἐψημένα ἐντὸς χύτρας.
brôdo, *m.*, ζωμός, (ζουμί), κρεατόζωμος.
brodolôso, **-a**, ζωμερός, ζωμώδης.
brogliâccio, *v.* scartafâccio.
brogliâre, ῥαδιουργῶ, *v.* brigâre.
brôglio, *m.*, σπουδαρχία, φατρία, μηχάνημα. [κηπος.
brôlo, *m.*, λαχανό-δενδρό-(ὀπωρό)-
brômo, *m.*, βρώμιον.
bromûro, *m.*, βρωμοῦχον.
brônchi, *m.*, *pl.*, βρόγχοι, -χια.
bronchîte, *f.*, βρογχῖτις.
brôncio, *m.*, μοῦτρον, (στραβοστόμισμα, -βομουτζουνιάσματα); ὀργή || fâr il —, σκυθρωπάζω, ἐξοργίζομαι, (κάμνω μοῦτρα *o* μούρην, στραβομουτζουνιάζω, τὰ καταιβάζω) || tenêr il —, μνησικακῶ
brônco, *v.* stêrpo. [κατά τινος.
brontolâre, ψιθυρίζω, (ὑπο)τονθυρίζω, γογγύζω, (μουρμουρίζω).
brontolîo, *m.*, ψιθυρισμός, τονθυρισμός, μεμψιμοιρία.
brontolône, **-a**, γογγυστής, μεμψίμοιρος, (μουρμουριάρης, γρινιάρης). [μπρουντσάρισμα).
bronzatûra, *f.*, χαλκοχρόϊσμα,
bronzîno; **-zeo**, **-a**, χαλκόχρους; ἡλιοκαής. [τσᾶς).
bronzîsta, *m.*, χαλκουργός, (μπρουν-
brônzo, *m.*, ὀρείχαλκος, (μπροῦνσος) || cuôr di —, σκληρὰ καρδία || sâcri -i, ἐκκλησιαστικοὶ κώδωνες || *pl.*, *poet.*, τηλεβόλα, (κανόνια). [διαβιβρώσκω.
brucâre, ἀποφυλλίζω, φυλλοτομῶ;
bruciacchiâre, κατακαίω, περιφλέγω, φλογίζω, καυσαλίζω, (καψαλίζω, τσουρουφλίζω).

bruciâre, καίω, (κάβγω), φλέγω, *v.* ârdere || κνίζω.
bruciâta, *f.*, κάστανον ψητόν.
bruciatâio, *m.*, καστανοπώλης.
bruciât(îcci)o, -a, καυστός || (*odôre di*) —, ὀσμὴ καυματώδης, κνίσσα, (τσίκνα). [θμός, (φαγοῦρα).
bruciôre, *m.*, κνίσμα, -μός, κνη-
brûco, *m.*, κάμπη, -πια, σκώληξ, (σκουλήκι). [ἀγεώργητος.
brughiêra, *f.*, ἐρεικόεις τόπος, γῆ
brulicâme; **-chîo**, *m.*, μυρμηκιά; πληθυσμός.
brulicâre, βρύω, πληθύω.
brûllo, -a, λυπρός, γυμνός, *v.* ârido.
brulôtto, *m.*, πυροπολικὸν πλοῖον, (μπρουλότον).
brûma, *f.*, (θαλασσία) ὁμίχλη, ἀχλύς || καρδία τοῦ χειμῶνος; χειμερινὸν ἡλιοστάσιον || *zool.*, τερηδών, (τρηδόνι).
brumâio, *m.*, ὁμιχλώδης (μήν).
bramâle, *m. f.*, ὁμιχλώδης, ἀχλυώδης. χειμερινός.
brunêtto, -a, ὑπομέλας, -λάγχρους, (ψιλομελάχρινος, μελαγχρινός, μελα(γ)χρ(ο)ινός, *f.* -νοῦλα). [μέλαν.
brunêzza, *f.*, φαιὸν (χρῶμα), ὑπο-
brunimênto, *m.*; **-itûra**, *f.*, στίλβωμα, -ωσις, (ὑάλισμα).
brunîre, στιλβ(όνω)ῶ, -οποιῶ, στιλπνῶ, λαμπρύνω, (ὑαλίζω).
brunitôio, *m.*, στίλβωτρον, -τήρ(ιον), (ὑαλιστήρι). [στής.
brunitôre, *m.*, στιλβωτής, (ὑαλι-
brûno, -a, φαιός, μελάγχρους, ὑπομέλας, (μελα(γ)χρινός, μελαψός, μαυρειδερός) || *s. m.*, *v.* lûtto.
brûsca, *f.*, ψῆκτρα, (βούρτσα).
brûsco, -a, ὀξύς, δριμύς, τραχύς || *di vîno*, ὀξύς, δυνατός || *di persôna*, αὐστηρός, ἀπότομος, σκληρός || *di movimênto ecc.*, αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος, ὁρμητικός.
brûscolo, *m.*, κάρφος, ξυλάριον.
brutâle, *m. f.*, κτηνώδης, θηριώδης, βάρβαρος, σκαιός, ἄγριος, (χωριάτης).
brutalità, *f.*, κτηνωδία, θηριωδία; ἀπανθρωπία, σκαιότης, ἀγριότης.
brûto, -a, ἄλογος, *v.* -tâle || *s. m.*, -ον, κτῆνος, θηρίον.
bruttâre, *v.* imbrattâre; deturpâre.
bruttêzza, *f.*, δυσειδία, δυσμορφία, ἀσχημία, -μοσύνη, (-μάδα); ἀκοσμία, ἀπρέπεια, ἀχρειότης.
brûtto, -a, δυσειδής, δύσμορφος, ἄσχημος; ἀπρεπής, κακός, αἰσχρός.
bruttûra, *f.*, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία, μόλυσμα: αἰσχρότης, αἶσχος.
bûa, *f.*, *vôce infantile*, μικρὸν κακόν, βαβά, μιμί.
buâggine, *v.* balordâggine.
bûbbola, *f.*, *v.* ûpupa || ψεῦδος, λῆρος, φλυαρία.
bubbolâre, *sottrârre*, ὑπεξαιρῶ, ὑποκλέπτω || *tremâre*, ὑποτρέμω, ῥιγῶ || *v.* brontolâre; scialacquâre.
bubbône, *m.*, βουβών.
bubbônico, -a, βουβωνικός.
bubûlca, *f.*, *v.* iûgero.
bûca, *f.*, κοῖλον, -λότης, -λωμα, ὄρυγμα, βόθρος, λάκκος, (γοῦβα), *v.* bûco || *fôssa*, λάκκος, τάφος || — dêllo lêttere, γραμματοκιβώτιον, ἐπιστολοδοχεῖον.
bucanêve, *m.*, λευκόϊον.
bucâre, (δια)τρυπῶ, διαπερῶ, (δια)τιτραίνω, διανοίγω.
bucâto, *m.*, πλύσις, (πλύσιμον) || πλυνόμενα ἐνδύματα, (μπουγάδα) || fâre il —, πλύνω, ἔχω πλύσιν || mêttere in —, δίδω τὰ ῥοῦχα εἰς τὴν πλύσιν || prêzzo del —, πλυστικόν, πλύντρον.
bûccia, *f.*, *di pidnte ecc.*, φλοιός, (φλοῦδα); *di frûtti ecc.*, λέπυρον, λέπος, (τσώφλοιον, φλούδι); *pêlle*, δέρμα.
bûccina, *f.*, (καμπύλη) σάλπιγξ.
buccinâre, (δια)σαλπίζω; διαθρυλ-
bûccola, *f.*, *v.* orecchîno. [λῶ.
bucintôro, *m.*, βουκένταυρος.
bucinâre, *v.* susurrâre.
bûco, *m.*, ὀπή, τρῆμα, τρῦ(ύ)πα || fâr un — nêll'âcqua, ματαιοπονῶ, (κάμνω μίαν τρῦπαν στὸ νερό).
bucôlico, -a, βουκολικός || *s. f.*, -ὴ ποίησις. [ἐντόσθια || *f.*, στενωπός.
budêllo, *m.*, ἔντερον; χορδή; *pl.*,

budîno, *m.*, εἶδος πλακοῦντος.
budrière, *m.*, λωρί(ον) τοῦ ξίφους, τελαμών, ἀορτήρ.
bûe, *m.*, βοῦς, (βῴδι).
bûfalo, *m.*, βούβαλος, (-βάλι).
bufêra, *f.*, καταιγίς, θύελλα, λαῖλαψ, (ἀνεμοστρόβιλος, -μοζάλη, ἀντάρα), χειμών, τρικυμία, (φουρ-
buffâre, *v.* soffiâre. τοῦνα).
buffêtto, *m.*, κτύπημα *ο* κονδυλισμὸς δι' ἑνὸς δακτύλου, σκανθαρισμός, (σκορδομυτιά, τσικνότα) || dâre un —, σκανθαρίζω, σκιμαλίζω || **credênza,* κυλικεῖον, ποτηριο-(σκευο)θήκη || **tâvola e sâla,* ἄβαξ; ὀψοφόριον || **caffè dêlla staziône,* ἐδεσματοπωλεῖον || *pâne* —, ἄρτος ἁπαλός, σεμιδαλίτης.
bûffo, -a, γελοῖος, ἀστεῖος || *s. m.*, γελωτοποιός, μῖμος, κωμικός || *sôffio,* πνοή, φύσημα.
buffône *m.*, βωμολόχος, γελωτοποιός, μῖμος, (χωρατατζῆς, μασκαρᾶς), κωμῳδόγελος, (παλιάτσος).
buffoneggiâre, βωμολοχῶ, ἀστεΐζομαι, χαριεντίζομαι, (χωρατεύω, κάμνω μασκαραλίκια).
buffonerîa; -nâta, *f.*, βωμολοχία, γελωτοποιΐα, ἀστεϊσμός, (μασκαραλίκι). [γελωτοποιός, σκωπτικός.
buffonêsco, -a, γελοῖος, ἀστεῖος,
bufonchiâre, *v.* bof-.
buggerâre, *b.*, *v.* ingannâre.
bugîa, *f.*, ψεῦδος, ψέ(ῦ)μα, ψευδολογία, (ψευτιά) || κηροπήγιον ὠτόεν (μὲ χερούλι), κηρολυχνίδιον.
bugiardâccio, *m.*, ἀναιδὴς ψεύστης.
bugiârdo, -a, ψευδής, ψευδολόγος, ἀπατηλός || *s.*, ψεύστης, (ψεύτης, ψεμ-(ψομ)ματάρης).
bugigâttolo, *m.*, οἰκημάτιον, οἰκίσκος; δωμάτιον; κρύπτη.
bûgno, *m.*, σίμβλον, κυψέλη.
bûio, -a, ἀμυδρός, σκοτεινός, -τώδης, ζοφερός || *s. m.*, σκότος, -τία, -τεινότης, ζόφος, ζοφερότης, ἀμυδρότης, ἀμαυρότης.
bûlbo, *m.*, βολβός, (κρομμύδι).
bulbôso, -a, βολβώδης.
bulicâme, *m.*, ἀνάβλυσις *ο* πηγὴ ζέοντος ὕδατος || *fig.*, βρίθησις; βορβορυγή,-γμός, (γουργούρυσμα).
bulicâre, ἀναβλύζω, παφλάζω || βρίθω; βορβορύζω, (γουργουρύζω). [βολικὴ πεῖνα.
bulimîa, *f.*, βουλιμία, -ίασις, ὑπερ-
bulinâre, γλύφω, (ἐγ)χαράττω.
bulîno, *m.*, γλύφανον, -φεῖον, -φίς.
bullêtta, *v.* boll-. [της.
buonânima, *f.*, τεθνηκώς, μακαρί-
buondì! καλὴ ἡμέρα (σας), καλη-
b(u)onîno, -a, καλούτσικος. [μέρα!
buôno, -a, ἀγαθός, καλός || âlla -a, ἁπλῶς; ἐλευθέρως, χωρὶς συστολήν || con le -e, διὰ καλῶν τρόπων || *s. m.*, *comm.*, ὁμόλογον, χρηματικὸν ἔνταλμα; *v.* bigliêtto (di bânca).
buontempône, *m.*, φιλήδονος, ἡδυπαθής, διασκεδαστής, εὐωχητής,
burattâre, *v.* abbur-. [(γλεντιστής).
burattêllo, *m.*, κρησέρα, σῆστρον (κόσκινον). [στων θιευθυντής.
burattinâio, *m.*, ὁ τῶν νευροσπά-
burattinâta, *f.*, γελωτοποιΐα, παίγνιον, ἀπάτη.
burattîno, *m.*, νευρόσπαστον, πλαγγών, (κοῦκλα, καραγκιόζης) || κοῦφος ἄνθρωπος.
burâtto, *m.*, κρησέρα, τηλία.
burbânza, *v.* albagîa.
bûrbero, -a, αὐστηρός, τραχύς, ἀπότομος, δύσκολος, δύστροπος, σκυθρωπός. [-μίς, περαμάτιον.
burchiêllo, *m.*, πορθμεῖον, -μίδιον,
bûrchio, *m.*, πλοιάριον, λέμβος,
bûre, *v.* stêgola. [πέραμα, (βάρκα).
burêllo, *m.*, σάγιον, -γος, (-γιάκι), νακτόν, (ἀμπᾶς). [πολίαρχος.
burgrâvio, *m.*, διοικητὴς φρουρίου,
bûrla, *f.*, ἀστεϊσμός, (χωρατό, -τᾶς), ἐμπαιγμός, περιγέλασμα, παιγνίδι(ον) || per —, ἀστεϊσμοῦ χάριν.
burlâre, περι-(κατα)γελῶ, (δια)χλευάζω, μυκτηρίζω, (περιπαίζω), (ἐπι)σκώπτω; *v.* buffoneggiâre.
burlêsco, -a, γελοῖος, γελοιώδης, ἀστεῖος, κωμικός. [*v.* bûrla.
burlêtta, *f.*, ἀστεϊσμός, παιγνίδι(ον),

burlône, *m.*, γελωτοποιός, μιμολόγος, χλευαστής, ἐμπαίκτης, περιγελαστής, *v.* buffône.
burocrâtico, -a, γραφειοκρατικός.
burocrazîa, *f.*, γραφειοκρατία.
burrâsca, *f.*, θύελλα, χειμών, τρικυμία, (φουρτοῦνα), *v.* bufêra || êsser in —, κυμαίνομαι || *fig.*, ταραχή, θόρυβος; συμφορά, ἀτυχία; κίνδυνος.
burrascôso, -a, θυελλώδης, χειμέριος, τρικυμιώδης || *fig.*, ταραχώδης, θορυβώδης; δύσκολος.
burrâio, *m.*, βουτυροποιός, -πώλης,
bûrro, *m.*, βούτυρον. [(βουτυρᾶς).
burrône, *m.*, φάραγξ, (-άγγι), χαράδρα, κρημνός.
burrôso, -a, βουτυρώδης.
bûsca, *v.* cêrca; fuscêllo.
buscâre, *v.* rubâre || -rsi, πορίζομαι, προμηθεύομαι, κτῶμαι, προξενῶ εἰς ἐμαυτόν.
buscherâre, *v.* ingannâre.
buscherîo, *m.*, ταραχή || σωρός,
buschêtta, *f.*, κάρφος. [πλῆθος.
busêcchia, *v.* trîppa. [κώλυμα.
busîllis, *m.*, δυσκολία; δυσχέρεια;
bûssa, *f.*, πληγή, ξυλοκόπημα, -πία.
bussamênto, *m.*, κροῦσις.
bussâre, κρούω, τύπτω, κτυπῶ.
bûsso *ecc.*, *v.* boss-.
bûssola, *f.*, (ναυτικὴ) πυξίς, πολοδείκτης, (μπούσολας) || *pôrta*, θύρα φεγγιτωτή, (τζαμόπορτα), ἀλεξάνεμον || *sêdia chiûsa*, φορεῖον περίκλειστον, ἅμαξα || pêrder la —, ταράττομαι, θορυβοῦμαι, (χάνω τὸν μπούσολα, τὰ χάνω).
bûsta, *f.*, θήκη, περικάλυμμα || — *da lêttera*, φάκελλος || *plîco*, περιείλημα, φάκελλος, (πλῖκος).
bustâio, *m.*, στηθοδεσμοποιός, -πώλης.
bûsto, *m.*, στῆθος, θώραξ || *scultûra*, ἐντομή || *da dônna*, στηθόδεσμος, -έσμι, περιθωράκιον, (μποῦστος, στηθοπάνι, κορσές).
butîrro, *v.* bûrro.
buttafuôri, *m.*, *mar.*, ψευδοκεραία, (μπουταφόραις) || *teâtro*, διευθυντής. [(αὐγοτάραχον).
buttâgra; -ârga, *f.*, ὠοτάριχον,
buttâre, ῥίπτω, (ἀπο)βάλλω || — giù, καταβάλλω || — in su, ἀναβάλλω || *germogliâre*, φυλλοφυῶ, βλαστάνω.
butterâto, -a, κατάστικτος ἐκ τῆς εὐλογιᾶς, εὐλογιοκομμένος, -γιάρης.
bûttero, *m.*, στίξις ἐκ τῆς εὐλογιᾶς, εὐλογιοκομματιά || *cavallâro*, ἱπποφορβεύς, -βός. [*v.* brôncio.
bûzzo, *m.*, *b.*, γαστήρ, κοιλία ||
buzzône, *m.*, *b.*, προγάστωρ, γαστροπέων, (κοιλαρᾶς, -λιάρης).

C

câbala, *f.*, κάββαλα, ἀριθμομαντεία; σολωμονική || *fig.*, ῥαδιουργία, δόλος, σκευοφορία.
cabalîsta, *m.*, καββαλιστής; σολωμονιστής.
cabalîstico, -a, καββαλιστικός, σολωμονικός || μυστηριώδης. [κάμαρα).
cabîna, *f.*, κοιτωνίσκος, (καμπίνα,
cabot(t)âggio, *m.*, ἀκτοπλοΐα.
cabottiêre, *m.*, ἀκτοπλεύστης.
cacadûbbï, *m. f.*, (καχ)ύποπτος, δύσκολος.
cacaiuôla, *b.*, *v.* diarrêa.
cacâre, ἀποπατῶ, κοπρίζω (χέζω, κακκῶ, κάνω τὸ χονδρό μου), *v.* evacuâre.
cacastêcchi, *v.* avâro. [
cacâta, *f.*, χεσιά, (χέσιμον), κόπρος, ἀφόδευμα, ἀποχώρημα, σκατόν.
cacatôio, *b.*, *v.* cêsso.
cacazibêtto, *v.* zerbinôtto.
cac(c)abâldole, *v.* moîne.
cacatûra, *f.*, μυιόσκατον, -όχεσμα, -όπτυσμα; *v.* cacâta.
câcca, *f.*, κάκκη, (κακκά); σκώρ, κόπρος, *v.* cacâta.
cac(c)âo, *m.* κακάον || *bot.*, κακαόδενδρον, κακακέα.
câccia, *f.*, θήρα, κυνήγι(ον) || κυ-

νηγοσυνοδία || (ἐπι)δίωξις, ἴχνευσις || da —, θηρευτικός, κυνηγετικός.
cacciagiône, *f.*, θήραμα, ἄγρα, (ἀγρίμι, κυνήγι).
cacciamôsche, *m.*, μυιοσόβη, -σόβιον, ((ξε)μυιαστήρι(ον)); *per cavâlli*, πλέγμα.
cacciapâssere, *v.* spaurâcchio.
cacciâre, *andâr a câccia*, θηρεύω, κυνηγῶ || *dâr la câccia*, (ἐπι)διώκω || *espêllere*, ἀποπέμπω, ἀπο-(ἐκ)-βάλλω, (ἐβγάλλω), ἐξωθῶ, || *gettâre, lanciâre*, ῥίπτω, (ῥίχνω,) ἀποτόμως, ἐκσφενδονίζω. [ἀπέλασις.
cacciâta, *f.*, ἀποπομπή, ἐκβολή,
cacciatôre, -trîce, κυνηγός, -γέτης, θηρευτής || διώκτης || στρατιώτης εὔζωνος. [(κατσαβίδι, βιδολόγι).
cacciavite, *m.*, χοχλιοστρόφιον,
cacciû, *v.* cautciù.
câccole, *f.*, *pl.*, λήμη, (τσίμπλα).
caccolôso, -a, λημώδης, -μαλέος, (τσιμπλιάρης).
cacherêllo, *m.*, σπύραθος, -άθιον, (βιρβιλιά), *v.* cacatûra.
cachessîa, *f.*, καχεξία.
cachêt(t)ico, -a, καχεκτικός.
caciâiô(lo), *m.*, τυροκόμος, τυροποι-
cacîcco, *m.*, κάσικος. [ός, -πώλης.
câcio, *m.*, τυρός, -ρίον, (-ρί); -cavâllo, τυρὸς βόειος, (κασκαβάλλι).
caciôla, *f.*, τυρίδιον.
caciôso, -a, τυρώδης.
cacofonîa, *f.*, κακοφωνία.
cacografîa, *f.*, κακογραφία.
câcto, *m.*, κάκτος, (φραγκοσυκιά).
cacûme, *m.*, *v.* cîma, vêtta.
cadaûno, *v.* ognûno, ciascûno.
cadâvere, *m.*, νεκρός, πτῶμα.
cadavêrico, -a, νεκρώδης, πτωματώδης; νεκρικός.
cadênte, *m. f.*, (κατα)πίπτων, -πεσμένος || κακῶς ἔχων || stêlla —, διάττων ἀστήρ || vêcchio —, ὑπέρ-(ἐσχατό)-γηρος. [ἁμαρτάνω.
cadêre, πίπτω, (πέφτω) || *fallâre*,
cadêtto, -a, δευτερό-(ὑστερό)τοκος || *s. m.*, *mil.*, εὔελπις || *mar.*, δόκιμος. [(καδῆς).
cadì, *m.*, εἰρηνοδίκης, δικαστής,
caducêo, *m.*, κηρύκειον.
caducità, *f.*, σαθρότης, ματαιότης.
cadûco, -a, εὐκατάπτωτος, ἐπισφαλής, σαθρός || mâl -o, ἐπιληψία, σεληνιασμός. [τημα.
cadûta, *f.*, πτῶσις || *fâllo*, ἁμάρ-
caffè, *m.*, καφ(φ)ές || *luógo*, καφε-
caffeina, *f.*, καφεΐνη. [νεῖον.
caffeîsta, *m.*, καφεπότης.
caffettiêra, *f.*, πρόκους, θερμορρόη, (μπρίκι, καφεδόμπρικο, καφετιέ-
câffo, -a, περιττός. [ρα).
cagionâre, γίνομαι (παρ)αίτιος, προξενῶ, παρέχω.
cagiône, *f.*, αἰτία, αἴτιον.
cagionêvole, *m. f.*, νοσώδης, ἐπίνοσος, ἀσθενικός, (φιλάσθενος, ἀ-
cagliâre, πήγω, (πήζω). [διάθετος).
câglio, *m.*, πυτία, (-τιά, -θυά, μα-
câgna, *f.*, κύων, σκύλα. [γιά).
cagnâccio, *m.*, ἄθλιος κύων.
cagnêsco, -a, κύνειος, -νικός, σκυλάκινος || guardâr in —, ὑποβλέπω ἀγρίως, (ἀγριοκοιτάζω).
cagn(ol)êtto; -lîno, *m.*, κυνάριον, -νίδιον, σκυλάκι(ον).
cagnôtto, *v.* sghêrro.
caîcco, *m.*, πλοιάριον, (καΐκιον).
caimâno, *m.*, κροκόδειλος τῆς Ἀμερικῆς. [*stîva*, κῦτος, (ἀμπάρι).
câla, *f.*, κόλπος, ὅρμος, ἀποβάθρα ||
calabrône, *m.*, κηφήν, βομβυλιός, (ἀγριομέλισσα, μπούμπουρας).
calafatâre, πακτῶ, (καλαφατίζω).
calafâ(t)o, *m.*, πακτωτής, (καλαφάτης).
calamâio, *m.*, μελανοδοχεῖον, (καλαμάρι(ον)) || *itt.*, τευθίς, (καλαμάρι).
calamîta, *f.*, μαγνήτης, -ῆτις || μαγνητικὴ βελόνη || *fig.*, θέλγητρον.
calamità, *f.*, συμφορά, ἀ-(δυσ)τυχία, θεομηνία, ὄλεθρος.
calamitâre, μαγνητίζω.
calamitôso, -a, πολυπαθής, πολυσύμφορος, δυστυχής.
câlamo, *m.*, κάλαμος || *poet.*, *v.* pênna; dârdo; stêlo.
calândra, *f.*, καλάνδρα.
calâppio, *m.*, παγίς, πάγη, βρόχος.

calâre, *abbassâre*, καταβιβάζω, χαλῶ, (χαμηλόνω) || *scemâre*, ἐλαττοῦμαι, μειοῦμαι || *discêndere*, καταβαίνω; ἐπιπίπτω; καθίπταμαι.
calâta, *f.*, κατα-(ὑπο)βίβασις.
câlca, *f.*, ὅμιλος, ὄχλος, πλῆθος.
calcâgno, *m.*, πτέρνα.
calcamênto, *m.*, πάτησις, -ησμός.
calcâre, πατῶ, (κατα)πιέζω; βαρύνω || *un disêgno*, ἐπιχνογραφῶ || *s. m.*, ἀνθρακικὴ τίτανος. [δης.
calcâreo, -a, τιτανώδης, ἀσβεστώ-
câlce; calcîna, *f.*, τίτανος, ἄσβεστος, (-έστη(ς)). [τροκονίαμα.
calcestrûzzo, *m.*, ἀμμοκονία, πε-
calciâre, λακτίζω, (κλωτσῶ).
calcinâccio, *m.*, ἀσβεστό-(γυψό)-τριμμα. [-τοποιῶ; δια-(κατα)καίω.
calcinâre, ἀσβεστῶ; -τοβροχῶ;
calcinatûra; -aziône, *f.*, ἀσβέστωμα (ἀγροῦ) || ἀποτιτάνωσις, ἀσβεστοποίησις, διά-(κατά)καυσις.
câlcio, *m.*, λάκτισμα, (κλώτσημα, -σιά) || *del fucile*, κοντάκιον || *metâllo*, χάλκιον.
calcitrâre, *v.* recal-; calciâre.
câlco, *m.*, ἐπιχνογράφημα, ἐκτύπωμα. [-φεῖον.
calcografîa, *f.*, χαλκογραφία ||
calcôgrafo, *m.*, χαλκογράφος.
calcolâbile, *m. f.*, εὐ(ὑπο)λόγιστος, (εὐκολολογάριαστος).
calcolâre, λογιστεύω, (ὑπο)λογίζομαι, (λογαριάζω). [λογιστικός.
calcolatôre, -trîce, λογιστής; (ὑπο)-
câlcolo, *m.*, λογισμός, (λογαριασμός); ἀριθμητική || *med.*, λιθία-
calcolôso, -a, λιθιακός. [σις, πέτρα.
caldâia, *f.*; **-o**, *m.*, λέβης, κακκάβη, (καζάνι). [γμός.
caldâna, *f.*, καύσων, θάλπος, πνι-
caldanîno, *m.*, λεβήτιον, κακκάβιον, (καζανάκι, ζέντζερες), θερμαστήριον.
caldarrôste *ecc.*, *v.* bruciâta *ecc.*
caldeggiâre, περιθάλπω, περιποιοῦμαι, ὑπερασπίζω.
calderâio, *m.*, λεβητοποιός, -πώλης, χαλκεύς, -κουργός, -κωματοποιός, -κωματοπώλης, (-κωματᾶς).
calderuôla, *f.*, *v.* caldanîno.
caldêzza, *f.*, θερμότης, ζέστη.
câldo, -a, *pr. e fig.*, (ἔν)θερμός, ζεστός; *fig.*, πρόθυμος, διάπυρος, διακαής, ζωηρός, ὁρμητικός || *s. m.*, θάλπος, καύσων, *c. s.*
caldûccio, -a, ὑπόθερμος, χλιαρός.
caleidoscôpio, *m.*, καλεϊδοσκόπιον.
calendârio, *m.*, ἡμερολόγιον, (καλανδάρι).
calênde, *f.*, *pl.*, καλάνδαι, νουμηνία || rimandâr âlle — grêche, ἀναβάλλω ο παραπέμπω εἰς ἀνύπαρκτον χρόνον, εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλάνδας, (τὸν κόκκινον μάϊ, τὴν κόκκινην πέμπτην, τὸν μῆνα ποῦ δὲν ἔχει σάββατον).
calêre, *poet.*, *v.* importâre.
calêsse, *m.*, ὄχημα, ἅμαξα (ἀσκεπής), καλιάσκα.
calessîno, *m.*, ὀχημάτιον, ἁμαξίς, -ξάριον, -ξάκιον; *v.* biroccîno.
calibrâre, διαμετροποιῶ, ὀγκοτυπῶ; μετρῶ τὴν διάμετρον ο τὴν χωρητικότητα, διαμετρῶ.
câlibro, *m.*, πάχος; ὁλκή; χωρητικότης || *fig.*, φύσις, ἰδιότης, ποιότης.
câlice, *m.*, κύλιξ, ποτήριον || † ἅγιον ποτήριον, δισκοπότηρον || *bot.*, κάλυξ.
califfâto, *m.*, καλιφάτον, -φία.
calîffo, *m.*, καλίφης. [|| σκότος.
calîgine, *f.*, ὁμίχλη, ἀχλύς, ζόφος
caliginôso, -a, ἀχλυώδης, ζοφώδης || σκοτεινός.
câllâ(ia), *f.*, κενὸν διάστημα φράγματος, χάσμα, δίοδος.
câlle, *m.*, ἀτραπός, ὁδός, ἀγυιά.
callidità *ecc.*, *v.* furberîa *ecc.*
calligrafîa, *f.*, καλλιγραφία.
calligrâfico, -a, καλλιγραφικός.
callîgrafo, *m.*, καλλιγράφος.
callîsta, *m.*, τυλ-(ποδ)ιατρός.
câllo, *m.*, τύλος, ἧλος, (κάλος, κότσι-(ασμα)) || fâr il — *fig.*, ἐθίζομαι.
callosità, *f.*, τύλωμα, -ωσις, *c. s.* || σκληρότης.
callôso, -a, τυλώδης, (κοτσιασμένος) || σκληρός, -ρυνθείς.

câlma, *f.*, γαλήνη, νηνεμία, (μπονάτσα) || ἡσυχία, εὐθυμία, ἀταραξία.
calmânte, *m. f.*, καταπραϋντικός, παυσώδυνος || *s. m.* -όν, -ον.
calmâre, κατευνάζω, (κατα)πραΰνω, καθησυχάζω, ἠρεμίζω, γαληνίζω || -rsi, καταπαύομαι, κοπάζω, γαληνιῶ.
calmiêre, *m.*, διατίμησις τῶν τροφίμων.
câlmo, -a, γαλήνιος, ἥσυχος, ἤρεμος || *s. m.*, θαλλός.
câlo, *m.*, *v.* discêsa; ribâsso.
colomelâno, *m.*, πρωτοχλωροῦχος ὑδράργυρος, καλομέλανον.
calôre, *m.*, θερμότης, ζέστη, *v.* câldo || *fig.*, προθυμία, ζέσις, ὁρμή.
calorîa, *f.*, θερμογόνος μονάς || κόπρισμα ἀγροῦ.
calôrico, *m.*, θερμογόνον.
calorîfero, -a, θερμογόνος, -μαγωγός, -μαντικός || *s. m.*, *v.* stûfa.
calorîmetro, *m.*, θερμογονόμετρον.
calorôso, -a, (ἔν)θερμός, θερμαντικός.
calôscia, *v.* gal-.
calôtta, *f.*, *da cápo*, πιλίσκος, -ίδιον, (κουκκοῦλα, φέσι) || *d'orolôgio*, πλάξ, σκέπασμα.
calpestâre, ποδοκτυπῶ, καταπατῶ.
calpestatôre, -trîce, καταπατῶν.
calpestîo, *m.*, ποδοκρότησις; -ότημα, -ουσία, πτερνοκόπημα.
calûggine, *v.* pelûria, lanûggine.
calûnnia, *f.*, διαβολή, συκοφαντία.
calunniâre, διαβάλλω, συκοφαντῶ.
calunniatôre, -trîce, διαβολεύς, συκοφάντης, ψευδοκατήγορος.
calunniôso, -a, συκοφαντικός.
calvârio, *m.*, *pr. e fig.*, Γολγοθᾶς.
calvinîsmo, *m.*, καλβινισμός.
calvinîsta, καλβινικός || *s.*, -νιστής.
calvîzie; -vêzza, *f.*, φαλακρότης, [(φαλάκρα).
câlvo, -a, φαλακρός.
câlza, *f.*, περικνημίς, περιπόδιον, [-πώλης.
calzaiuôlo, *m.*, περικνημιδοποιός,
calzânte, *m. f.*, ἐπιτήδειος, κατάλληλος, πρόσφορος.
calzâre, βάλλω ὑποδήματα κτλ., ὑποδέ(ν)ω, (καλικόνω) || *fig.*, *v.* convenîre || *s. m.*, ὑπόδημα.
calzêtta, *v.* câlza. [(καλικοσιά).
calzatûra, *f.*, ὑπόδεσις, -δημα,
calzolâio, *m.*, ὑποδημα-(σανδαλο)-ποιός, -πώλης, (ὑποδηματᾶς, κουντουρᾶς).
calzolerîa, *f.*, σκυτοτομεῖον, ὑποδηματο-(σανδαλο)ποιεῖον, -πωλεῖον, (παπουτσίδικο).
calzoncîni, *m.*, *pl.*, μικραὶ περισκελίδες, (βρακάκι).
calzôni, *m.*, *pl.*, περισκελίδες, (πανταλόνι), *v.* brâca.
camaldolêse, *m. f.*, καμάλδουλος.
camaleônte, *m.*, χαμαιλέων.
camamîlla, *v.* camom-.
camarîlla, *f.*, συμμορία, καμαροκρατία, (καμαρίλλα).
cambiâbile, *m. f.*, εὐμετάβολος, -άτρεπος, μεταβλητός; παλίμβουλος, ἐλαφρόνους.
cambiâle, *f.*, συναλλαγματική.
cambiamênto, *m.*, μεταβολή, (μετ)-ἀλλαγή, μετατροπή.
cambiâre, μεταβάλλω, μετ-δι-(ἀντ)-αλλάσσω, μετατρέπω, μεταποιῶ.
cambiârio, -a, συναλλαγματικός.
cambiatôre; -iamonête; -îsta, *m.*, ἀργυραμοιβός, νομισματαλλάκτης, κολλυβιστής, κερματιστής, (σαρ-(ρ)άφης).
câmbio, *m.*, *v.* -biamênto || *comm.*, ἀνταλλαγή, χρηματισμός, κολλυβισμός; *âggio*, ἐπικαταλλαγή, (κάμπιο) || — marîttimo, θαλασσοδάνειον || denâri di —, *v.* spîccioli.
camêdrio, *m.*, χαμαίδρυς.
camêlia, *f.*, καμελεία.
câmera, *f.*, δωμάτιον, θάλαμος, κοιτών, (ὀντᾶς, κάμαρα) || — dêi deputâti, βουλή, συνέδριον || — di commêrcio, ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον.
camerâta, *f.*, συσκήνιον, (μάγκα) || *m.*, σύντροφος, σύσσιτος; συστρατιώτης; συνάδελφος.
camerêtta; -rêlla, *f.*, μικρὸν δωμάτιον, θαλάμιον, -μίσκος, κοιτωνίσκος, (καμεροῦλα, -ράκι, ὀντοράκι).
camerîêra, *f.*, θαλαμηπόλος, (καμαριέρα), θεράπαινα.

camerière, *m.*, θαλαμηπόλος, (καμαριέρης); *v.* garzône.
camerîno, *m.*, *v.* -rêtta, gabinêtto; cabîna; cêsso.
câmice, *m.*, στιχάριον.
camiciêtta; -cinôla, *f.*, χιτωνίσκος, ((ὑ)ποκαμισάκι); ὑποχιτών, (καμιζόλα).
camîcia, *f.*, χιτών, ((ὑ)ποκάμισον).
camiciôtto, *m.*, ἐπενδύτης, χιτωνίσκος, (μπλοῦζα).
camîno, *m.*, καπνοδόχη, -δόχος, -δοχεῖον, (ὀτζάκι, μπουχαρί, καμίνι).
cam(m)ellière, *m.*, καμηληλάτης.
cam(m)êllo, *m.*, κάμηλος, (-ήλα).
cammêo, *m.*, ἀναγλυφόλιθος, καμεῖον.
camminâre, βαδίζω, πορεύομαι, ὁδεύω, ὁδοιπορῶ.
camminâta, *f.*, βάδισις, δρόμος, περιπάτησις.
camminatôre, -trîce, βαδιστής, ὁδευτής, (περιπατητής), εὔ-(ὠκύ)πους.
camminatûra, *v.* andatûra.
cammîno, *m.*, ὁδός, δρόμος || *mar.*, πλοῦς, διάβασις.
camomîlla, *f.*, χαμαί-(χαμό)μηλον, (-ήλα).
camôrra, *f.*, συμμορία, (φάρα, μάγκα).
camorrîsta, *m.*, ῥᾳδιουργός, (μάγκας).
camosciâre, αἰγαγροβυρσεύω.
camosciatûra, *f.*, βύρσης κατεργασία.
camôscio, *m.*, αἴγαγρος, (ἀγριόγιδον, -οκάτσικον) || pêlle di —, αἰγαγρόβυρσα.
campâgna, *f.*, πεδιάς, -ίον; ἐξοχή || stâr in —, διαμένω ἐν τῇ ἐξοχῇ || *mil.*, ἐκστρατεία, στρατηλασία.
campagnuôlo, -a, ἀγροτικός; ἀγροδίαιτος, ἀγρότης, (χωρικός).
campâle (battâglia o giornâta —), *f.*, μάχη ἐκ παρατάξεως.
campâna, *f.*, κώδων, (κουδούνι, καμπάνα).
campanâio, *m.*, κωδωνοκρούστης || -νοποιός.
campanêllo, *m.*; **-a**, *f.*, κωδώνιον, (κουδούν(άκ)ι, καμπανάκι).
campanîle, *m.*, κωδωνοστάσιον, (καμπαναρεῖον, -ρειό) || *fig.*, ἐκκλησία, παροικία, (γενεθλιάς).
campâre, *v.* vîvere; salvâre.
campeggiâre, στρατοπεδεύω; κατασκηνῶ; πολιορκῶ || χρωματίζω, ἀνυψῶ.
campêggio, *m.*, σοκκινόξυλον.
campêstre, *m. f.*, ἄγροικος, ἀγροτικός, (χωρικός); πεδινός.
campicêllo, *m.*, χωρίδιον.
campionârio, *m.*, συλλογὴ δειγμάτων.
campiône, *m.*, μονομάχος; μαχητής; *difensôre*, ὑπέρ-(πρό)μαχος || *comm.*, δεῖγμα, (μόστρα, ὀρνέκι).
câmpo, *m.*, ἀγρός, (χωράφι); πεδιάς, -ίον, (κάμπος) || *mil.*, στρατός, -όπεδον; στάδιον || *soggêtto*, ὕλη, ἀντικείμενον || *opportunità*, εὐκαιρία.
camposânto, *v.* cimitêro.
camuffâre, μετασχηματίζω, μεταμφιάζω, μεταμορφῶ.
camûso, -a, σιμός, πλακωτός.
canâglia, *f.*, συρφετός, σκυλολόγιον || κακοῦργος, κάθαρμα.
canâle, *m.*, ὑδραγωγεῖον, σωλήν, διῶρυξ, ὀχετός, (αὐλάκι, χανδάκι, κανάλι) || στενὸν θαλάσσης, κατάστενον.
canapâccio, *v.* canavâccio.
canapâio, *m.*, κανναβών.
canapè, *m.*, ἀνάκλιντρον, (καναπές).
canapîno, -a, καννάβινος.
cânapo, *m.*, κανναβόσχοινον, καλώδιον, κάλως, κάμιλος, ναυσιπέδη, (γούμενα, καραβόσχοινον, παράγγι, παλαμάρι).
canapûccia, *f.*, κανναβόσπερμα, -βόσπορος, (-βούρι).
canarîno, *m.*, κανάρι(ον), (-ρίνι).
cana-(cano)vâccio, *m.*, κανναβόπανον, (-βάτσον); ἀπόμακτρον, (πατσαβοῦρα, σφουγγαρόπανον); (κανναβο)δίμιτον.
cancellâbile, *m. f.*, εὐεξάλειπτος, ἐξίτηλος.
cancellâre, ἐξαλείφω, διαγράφω, (σβύνω), ἀφανίζω.
cancellâta, *v.* balaustrâta: cancêllo.
cancellatûra, *f.*, ἐξάλειμμα, διαγράφημα.
cancellaziône, *f.*, ἐξάλειψις, διαγραφή, (σβύ-(σβέ)σιμον), ἀφανισμός.
cancellerîa, *f.*, σφραγιδοφυλάκιον,

σφραγιδο-γραμματο-(ἀρχειο)φυλακεῖον, (καγκε-(καντσι)λ(λ)αρία).
cancellière, *m.*, σφραγιδο-(ἀρχειο)-φύλαξ: (ἀρχι)γραμματεύς, (καγκελλάριος, καντσιλ(λ)ιέρης).
cancêllo, *m.*, δρύφακτον, κιγκλίς, (κάγκελλον); φραγμός; διάφραγμα.
cânchero, *v.* câncro. [γεδαινώδης.
canc(h)erôso, **-a**, καρκινώδης, φα-
cancrêna, *f.*, γάγγραινα.
cancrenâre, γαγγραινῶ || -rsi, -οῦμαι, (-ιάζω). [κώδης.
cancrenôso, **-a**, γαγγραινώδης, ἑλ-
câncro, *m.*, καρκῖνος, φαγέδαινα, (φάγουρα) || *astron.*, καρκῖνος.
candêla, *f.*, κηρίον, (κερί) || — di sêgo, ἀλειμματόκηρον, -κήριον (-κέρι).
candelâbro, *m.*, πολυφώτιον, λυχνία, -νοστάτης, -νοῦχος, (πολυκάνδηλον, -κέρι).
candel(l)âia; **-lôra**, *f.*, † ὑπαπαντή.
candellière, *m.*, λυχνία, κηροπήγιον, (σαμδάκι, κανδηλιέρι).
candidâto, *m.*, ὑποψήφιος.
candidatûra, *f.*, ὑποψηφιότης.
candidêzza, *f.*, *v.* candôre.
cândido, **-a**, λευκός, λαμπρός, || καθαρός, ἁπλοῦς, ἄκακος, ἄδολος, ἁγνός. [ρόνω.
candîre, μελιτῶ, σακχαρῶ, ζαχα-
candîto, **-a**, ζαχαρωτός, (καδιωμένος || *s. m.*, καρπός —, κρυσταλλοζάχαρον, (κάντιον, κάδιο).
candôre, *m.*, (λαμπρὰ) λευκότης || καθαρότης, ἁπλ(οϊκ)ότης, ἀκακία, ἁγνότης.
câne, *m.*, κύων, (σκύλος) || — da câccia, — θηρευτικός || — da fêrma, — παρακαθήμενος || — da prêsa, — συλλήπτωρ || — del fucile, λύκος, (πετεινός) || *khan*, χάνης. [οἰσυουργός.
canestrâio, *m.*, καλαθοποιός, (-θᾶς),
canestrâta, *f.*, καλαθιά, κανιστριά.
canestrîno, *m.*, καλαθάκι.
canêstro, *m.*, κάλαθος, κάνιστρον, (πανιέρι).
cânfora, *f.*, καφουρά, (κάμφορα).
canforâto, **-a**, καφουροῦχος, -ρώδης.
cangiânte, *m. f.*, ἑτερό-(ἀλλονό)-χρους, ποικίλος.
cangiâre *ecc.*, *v.* cambia-.
canîcola, *f.*, Σείριος, Κύων || κυνόκαυμα, αἱ ἐπὶ κυνὶ ἡμέραι.
canicolâre, *m. f.*, κυνικός.
canîle, *m.*, κυνο-(σκυλακο)στάσιον || *fig.*, πενιχρὰ κλίνη, (παληοκρέββατο); ῥυπαροκατοικία, (βρωμόσπιτο).
canîno, **-a**, κύνειος, κυνικός, (σκυλίτικος) || dênte -o, κυνόδους, (σκυλόδοντο) || *s. m.*, *v.* cagno-
canîzie, *f.*, πολιότης. [lêtto.
cânna, *f.*, κάννα, κάλαμος, (καλάμι) || *tûbo ecc.*, σωλήν || *v.* bastône.
cannêlla, *f.*, κίνναμον, κιν(ν)άμωμον, (κανέλ(λ)α) || *chiavêtta*, κρουνός, (μαστάρι, μουσλούκι) || *v.* -o.
cannellâre, ῥαβδῶ, αὐλακίζω.
cannêllo, *m.*, καλαμίσκος; σωλήν(ίσκος), σύριγξ.
cannêto, *m.*, καλαμών.
cannêtta, *f.*, *da scrîvere*, καλαμίς, (κονδύλι, πένα).
cannîbale, *m. f.*, ἀνθρωποφάγος.
cannibalîsmo, *m.*, ἀνθρωποφαγία.
cannîccio, *m.*; **-cciâta**, *f.*, *v.* gratîcc-; cannêto. [(κιάλι).
can(n)occhiâle, *m.*, τηλεσκόπιον,
cannonâta, *f.*, τηλεβόλημα, καταφέτισμα, (κανονιά).
cannône, *m.*, τηλεβόλον, καταφέτης, κανόνι(ον) || *v.* tûbo.
cannoneggiamênto, *m.*, κανονοβολισμός, (κατα)πυροβόλησις.
cannoneggiâre, τηλεβολῶ, καταφετίζω, κανονοβολῶ, καταπυροβολῶ.
cannoniêra, *f.*, κανονοβολίστρα || *nâve*, τηλεβολήτρια, κανον(ι)οφόρος. [πυροβολιστής, (κανονιέρης).
cannoniêre, *m.*, κανονοβολητής,
cânoa, *f.*, ἀκάτιον, σκαφίς.
cânone, *m.*, κανών, νόμος || ἁγιο-(εὐχο)λόγιον, λειτουργικὸν (βιβλί-
canônica, *f.*, οἶκος κανονικός. [ον).
canonicâle, *m. f.*, κανονικός.
canonicâto, *m.*, κανονικάτον || *fig.*, ἀργομισθία. [νική.
canonichêssa, *f.*, (μοναχὴ) κανο-

canônico, -a, κανονικός || *s. m.*, (ἱερεὺς) —.
canonîsta, *m.*, κανονομαθής.
canonizzâre, κανονίζω, ἁγιωνυμῶ, (καθ)ἁγιάζω. [γιωνυμία, ἁγιασμός.
canonizzaziône, *f.*, κανονισμός, ἁ-
canôro, -a, ἁρμονικός, εὔμολπος.
canottâggio, *m.*, κωπηλασία. [της.
canottiêre, *m.*, λεμβίτης; -βηλά-
canôtto, *m.*, λέμβος, -βάδιον, φλοιόπλοιον, *v.* barchêtta.
cânova, *v.* dispênsa; bêttola.
canovâccio, *v.* canav-.
cansâre, *v.* scansâre, evitâre.
cantâbile, *m.f.*, μελῳδητός, εὐμέλιστος, ᾀσματικός || *s.m.*, σχολαιομουσῳδία.
cantânte, *m.*, ψάλτης, (τραγουδιστής); *f.*, ψάλτρια, μουσουργός, (τραγουδίστρα).
cantâre, ᾄδω, ψάλλω, (τραγουδῶ, τραγῳδῶ) || (ἐξ)ὑμνῶ || *di uccélli*, κελαδῶ, (κηλαϊδῶ). [(χρυσόμυιγα).
cantarêlla; **-târide**, *f.*, κανθαρίς,
cântaro, *m.*, κεντηνάριον, (καντάριον). [to, âria.
cantâta, *f.*, διαπροσῴδημα; *v.* cân-
cantatôre, **-trîce**, *v.* -tânte || *di uccélli*, κελαδιστικός.
canterâle; **-âno**, *m.*, ἱματιο-(σκευο)θήκη, φωριασμός, (κομμό, σκρίνιο). [ὑπᾴδω.
canterellâre; **-ticchiâre**, ὑποψάλλω,
cântica, *f.*, ᾆσμα, ποίημα, *v.* cantâta; ⟶
cântico, *m.*, ὕμνος, ψαλμός, ᾆσμα.
cantiêre, *m.*, ναυπηγεῖον, -γιον, (ταρσανᾶς).
cantilêna, *f.*, ἁβρομελῴδημα, καταβαυκάλησις, (νανούρισμα), σκοπός. [γειον || *v.* bêttola.
cantîna, *f.*, οἰνών, οἰνοθήκη, ὑπό-
cantiniêre, *m.*, οἰκονόμος, σκεῦοφύλαξ, οἰνοφύλαξ.
cantîno, *m.*, *mus.*, ὑπάτη.
cânto, *m.*, *poesîa*, ᾠδή, ᾆσμα, ὕμνος, ποίημα, (τραγούδι), ῥαψῳδία || *mus.*, ἀοιδή, ψάλμα, (ψάλσιμον, τραγούδημα); ψαλμῳδία, μέλος || *di uccélli*; κελάδημα || *pârte*, μέρος, πλάγιον, (πλά(γ)ϊ, πλευρά).
cantonâle, *m. f.*, καντονικός.
cantonâta, *f.*, γωνία, (κώχη) || *v.* abbâglio. [καντόνιον.
cantône, *m.*, *v.* ângolo || ἐπαρχία,
cantoniêra, *f.*, σκευοθήκη τρίγωνος || πόρνη τῶν ἀγυιῶν.
cantoniêre, *m.*, ὁδοκόμος, ὁδοεπιστάτης || ἀγύρτης, δόλιος.
cantôre, *m.*, *v.* -tânte, -tatôre; ὑμνῳδός, ποιητής. [τῶν.
cantorîa, *f.*, στασίδιον τῶν ψαλ-
cantûccio, *m.*, γωνίδιον || δίπυρον, (παξιμάδι).
canutîglia, *f.*, χρυσό-(ἀργυρό)νημα, σειστόν, (τρέμουσα, τυρτήρι, τιρτίρι). [κομάλλης).
canûto, -a, πολιός, λευκόθριξ, (λευ-
canzonâre, *v.* burlâre. [ᾠδή.
canzône, *f.*, ᾆσμα, (τραγούδι),
canzonêtta, *f.*, ᾀσμάτιον, (τραγουδάκι). [δάριον.
canzoniêre, *m.*, ᾀσματολόγιον, ᾠ-
câos, *m.*, χάος; κυκεών, σύγχυσις,
capacciûto, *v.* capârbio. [ἀταξία.
capâce, *m.f.*, χωρητικός, δεκτικός, εὐρύχωρος || ἱκανός, ἐπητήδειος, ἔμπειρος, *v.* âtto, âbile.
capacità, *f.*, χώρημα, χωρητικότης, εὐρύτης || **v.* abilità.
***capacitâre**, *v.* persuadêre.
capânna, *f.*, καλύβη, (-βόσπιτον), οἰκημάτιον, (καλυβάκι, σπιτάκι).
capannêlla; **-nnûccia**, *f.*, καλύβιον, (-βάκι). [σις.
capannêllo, *m.*, σύλλογος, συνέλευ-
capânno, *m.*, *v.* -a.
caparbierîa; **-età**, *f.*, ἰσχυρογνωμοσύνη, πεισμονή, πεῖσμα.
capârbio, -a, ἰσχυρογνώμων, δυσπειθής, (πεισματάρης). [ἐνέχυρον.
capârra, *f.*, ἀρραβών, (καπάρον) ||
caparrâre, *v.* accap-; provâre.
capâta, *f.*, κτύπημα κατακέφαλον || ἐπίσκεψις. [(-πί).
capêcchio, *m.*, γνάφαλον, στυπεῖον,
capêllo, *m.*, θρίξ, (τρίχα) || a —, ἀκριβῶς, ἐντελέστατα || *pl.*, *v.* capigliatûra.
capellûto, -a, τριχωτός, βαθύ-(πο-

λύ)θριξ, (μακρομάλλης, μαλλιαρός).
capelvênere, *m.*, ἀδίαντον.
caperôzzolo, *m.*, κεφαλίς.
capestrerîa, *f.*, ἰδιοτροπία, (παραξενιά); πανουργία.
capêstro, *m.*, σχοινίον, ἀγχώνη, στραγγάλη, (καπίστρι, κρεμάλα).
capezzâle, *m.*, ὑπαυχένιον, προσκεφάλαιον, (-κέφαλον, -κεφαλάδι(ον), -κεφαλάδα, μαξιλάρι).
capêzzolo, *m.*, θηλή, (ῥῶγα).
capigliatûra, *f.*, τρίχες, κόμη, (μαλλιά).
capillâre, *m. f.*, τριχώδης, -χοειδής.
capillarità, *f.*, τριχῶδες, -χοειδές, -χοειδία.
capinêra, *f.*, ὑπολαΐς, μαυροκέφαλος, (ποταμίδα).
capîno, *m.*, κεφαλίς.
capîre, *intêndere*, ἐν-(κατα)νοῶ, καταλαμβάνω, (-λαβαίνω) || *êsser contenûto*, ἐμπεριέχομαι.
capitâle, *m. f.*, κεφαλαῖος, κύριος, πρώτιστος || *mortâle*, θανάσιμος, -ατικός, -ατηφόρος || *s. m.*, κεφάλαιον, (καπιτάλι), περιουσία, χρήματα || *s. f.*, πρωτεύουσα.
capitalîsta, *m.*, κεφαλαιοῦχος.
capitalizzâre, κεφαλοποιῶ || χρηματοποιῶ.
capitâna, *f.*, *mar.*, ναυαρχίς, καπετανίκη γαλέρα.
capitanâre, στρατηγῶ; ναυαρχῶ.
capitâno, *m.*, στρατηγός, λοχαγός, στρατηλάτης, ἀρχηγός; *mar.*, πλοίαρχος, (καπετάνος).
capitâre, συμβαίνω, ἐπέρχομαι, ἐμπίπτω.
capitaziône, *f.*, ἐπικεφάλαιον.
capitêllo, *m.*, κιονόκρανον, (κεφαλοκόλονον).
capitolâre, *m. f.*, συνεδριακός, συνοδικός || *vb.*, *mil.*, συμβιβάζομαι, συνθηκολογῶ, -οῦμαι.
capitolaziône, *f.*, σύμβασις, συνθήκη, -κολόγησις.
capîtolo, *m.*, κεφάλαιον || ἄρθρον || θέμα, ὑπόθεσις || † σύλλογος, σύνοδος, συνέδριον.
capitombolâre, πίπτω κατακέφαλα, καταπίπτω, κυβιστῶ, (κουλουμουνδρίζω).
capitômbolo, *m.*, κυβίστημα, -ησις, (κουλουμοῦνδρα, τοῦμπα, τακλᾶς) || καταστροφή.
capitône, *m.*, χονδρομέταξα || μεγάλη ἔγχελυς.
capo-, ἀρχι-, πρωτο-.
câpo, *m.*, *têsta*, κεφαλή || *princîpio*, ἀρχή || *fîne*, τελευτή, τέλος || *cîma*, ἄκρα, κορυφή || *comandânte ecc.* ἀρχηγός, ὁδηγός, ἡγεμών || *promontôrio*, ἀκροτήριον || *v.* capîtolo.
capôcchia, *f.*, κεφαλή.
capôcchio, *v.* babbêo.
capocênso, *m.*, ἐπικεφάλαιον.
capocômico, *m.*, ἀρχικωμικός.
capocuôco, *m.*, ἀρχιμάγειρος.
capofîla, *m.*, πρωτοστάτης.
capofîtto (a —), *avv.* κατακέφαλα.
capogîro, *m.*, ἴλιγγος, -γγίασις, σκοτοδινίασις, ζάλη, (σκοτοῦρα, ζαλάδα, ἀντράλλα).
capolîno (fâr —), προκύπτω (κρυφίως).
capoluôgo, *m.*, πρωτεύουσα.
capomâstro, *m.*, ἀρχιτέκτων.
caponâggine; -nerîa, *v.* caparbiería.
capopârte, *m.*, κομματάρχης, φατριάρχης.
capopôpolo, *m.*, δημοκόπος, δημαγωγός, φατριαρχης.
caporâle, *m.*, δεκανεύς, λοχίας.
caporiône, *v.* câpo.
caposâldo, *m.*, (πρῶτον) θεμέλιον, βάσις.
caposôldo, *m.*, ἐπιμίσθιον.
caposquâdra, *m.*, στολάρχης.
capotâsto, *m.*, ὑπομαγάδιον.
capovêrso, *m.*, ἀρχὴ στίχου || παράγραφος.
capovôlgere, ἀνατρέπω, -στρέφω, -ποδογυρίζω.
câppa, *f.*, ἱερατικὸν ἄμφιον, φαινόλης, (φαιλόνι, φελόνι); *v.* mantêllo || *conchîglia*, κογχύλη || *mar.*, μεγίστη, (μαΐστρα) || *gr.*, κάππα.
cappêlla, *f.*, παρεκκλήσιον, ναΐδιον, (ἐκκλησίτσα) || — ardênte, λαμπαδαψία.
cappellâio, *m.*, πιλοποιός, -πώλης, (καππελ(λ)άρος, -λλᾶς).
cappellanîa, *f.*, παρεκκλησιαρχία.
cappellâno, *m.*, παρεκκλησιάρχης, (καπελλάνος).
cappellerîa, *f.*, πιλοποιεῖον, (καπ(π)ελ(λ)άδικο).
cappellêtta, *f.*, ναΐσκος.
cappellîêra, *f.*, πιλοθήκη.
cappellîno, *m.*, πιλίδιον, -λίσκος,

(καπ(π)ελ(λ)άκι, -λίνο) || *v.* tortellîno.
cappêllo, *m.*, πῖλος, πέτασος, σκιά-
cappellûto, **-a**, λοφωτός.
câppero, *m.*, κάπταρις || -i ! βαβαί, παπαί, διάβολε !
câppio, *m.*, ἄμμα, κόμβος, (θηλειά).
capponâia, *v.* stia.
capponâre, *v.* castrâre.
cappône, *m.*, κάπων, (-πόνι).
cappôtta, *f.*, *cappêllo da dônna*, καλύπτρα || →
cappôtto, *m.*, χείμαστρον, -άμυνα, ἐφεστρίς, (καπ(π)ότα, -ον) || *al giôco*, καπότον.
cappuccîna, *f.*, *bot.*, τροπαίολον, [(καπουτσίνι).
cappuccîno, *m.*, καπουκῖνος, κου-
cappûccio, *m.*, κορδύλη, καράκαλλον, (κουκ(κ)οῦλα).
câpra, *f.*, αἴξ, (γίδα, κατσίκα).
caprâio, *m.*, αἰγονόμος, αἰγοβοσκός, (γιδοβοσκός).
caprêolo, *m.*, ἔλιξ, (ψαλίδα).
caprêtto, *m.*, ἔριφος,-φιον,(ῥίφι),→
caprêtta, *f.*, αἰγίδιον, (γιδίτσα, κατσικάκι).
capríccio, *m.*, ἰδιο -(φρενο)τροπία, φαντασία, -σιοπληξία, (παραξενιά).
capricciôso, **-a**, ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος, (παράξενος), ἄστατος, ἀλλοπρόσαλλος.
capricôrno, *m.*, αἰγόκερως.
caprificâre, ἐρινάζω.
caprifîco, *m.*, ἐριν(ε)ός, -νάς.
caprifôglio, *m.*, αἰγόκλημα, (ἀγριόκλημα).
caprîno, **-a**, αἴγειος,τράγειος. [δημα.
capriôla, *f.*, ἀνασκίρτημα, ἀναπή-
capriôlo, *m.*, δόρκος, -κάς, (ζαρκά-
câpro, *m.*, τράγος. [δι), αἴγαγρος.
caprône, *m.*, γηραιότραγος || ἀνὴρ αἰσχρός, (κάπρος).
caprûggine, *f.*, γλυφή, χηλή.
câpsula, *f.*, καψύλλιον, -ψάκιον, (-ψούλι) || *bot.*, περικάρπιον.
capziôso, *v.* fraudolênto.
carabâttole, *f.*, *pl.*, οὐτιδανὰ σκεύη, *v.* bazzêcole.
carabîna, *f.*, κοντοτούφεκον, (καραβίνα).
carabiniêre, *m.*, ἱππεὺς καραβινοφόρος; χωροφύλαξ. [πεύω.
caracollâre, περιελαύνω, περιϊπ-
caracôllo, *m.*, περιέλασις.
carâffa, *f.*, βῆσσα, φιάλη, (καράφα).
carâmbola, *f.*, συσφαιρισμός, (καραμπόλα). [ἀκριβῶς.
caramênte, *avv.*, (προσ)φιλικῶς ||
carâto, *m.*, καράτιον.
carâttere, *m.*, *pr. e fig.*, χαρακτήρ; *pr.*, γραφή; *fig.*, φύσις, ἦθος; ἰδιότης.
caratterîstico, **-a**, χαρακτηριστικός, διακριτικός. [κρίνω.
caratterizzâre, χαρακτηρίζω, δια-
caravanserrâglio, *m.*, κιρβανοκα-
caravêlla, *f.*, καραβέλλα. [τάλυμα.
carbonâia, *f.*, ἀνθρακοθήκη, (καρβουναρειό). [λης,(καρβου(νι)άρης).
carbonâio, *m.*, ἀνθρακεύς, -κοπώ-
carbonarîsmo, *m.*, καρβοναρισμός.
carbonâto, **-a**, ἀνθρακοῦχος, -κικός || *s. m.*, -κικὸν (ἅλας) || *s. f.*, ἀνθρακίς, φλογίς.
carbônchio, *m.*, *agr.*, ἐρυσίβη || *medc.*, ἄνθραξ, (καρβούνι, μαυροτήγανον, μπουμπούνι) || *gêmma*, ἀνθράκιον, (ῥουβί(νι), ῥουμπί(νι)).
carbonchiôso, **-a**, ἀνθρακώδης.
carbône, *m.*, ἄνθραξ, (κάρβουνον) || — fôssile, γαιάνθραξ.
carbônico, **-a**, ἀνθρακικός.
carbônio, *m.*, ἄνθραξ, ἀδάμας.
carbonizzâre, (ἀπ)ἀνθρακῶ.
carbûro, *m.*, ἀνθρακοῦχον.
carcâme, *m.*, σχελετός, (καρκάσι); θνησιμαῖον, (ψοφίμι).
carcâssa, *f.*, *c. s.*; *mar.*, ἐσχάριον.
carcerâre, *v.* imprigionâre.
carcerîêre, *m.*, δεσμοφύλαξ, (φυλακάτωρας).
cârcere, *m.*, (*pl. f.*), *v.* prigiône.
carcinôma, *m.*, *v.* cânero.
carciofâia, *f.*; **-fêto**, *m.*, κιναρών, (ἀγκιναρότοπος).
carciôfo, *m.*, (ἀγ)κινάρα.
cârdamo, *m.*, κάρδαμον.
cardamômo, *m.*, καρδάμωμον.

cardâre, ξαίνω, (λαναρίζω). [στής).
cardatôre, -trîce, ξάντης, (λαναρι-
cardatûra, *f.*, ξάνσις, (ξάσιμον, λανάρισμα). [δερίνα).
cardellîno, *m.*, ἀκανθ(υλ)ίς, (καρ-
cardîaco, -a, καρδιακός.
cardialgîa, *f.*, καρδιαλγία, (-διόπονος). [τον).
cardinalâto, *m.*, καρδιναλία, (-λά-
cardinâle, *m.f.*, πρώτιστος, κύριος || nûmero —, ἀριθμὸς ἀπόλυτος || *s. m.*, καρδινάλιος.
cardinalîzio, -a, καρδιναλικός.
cârdine, *m.*, στρόφιγξ, -φεύς, (-φίδι, γάγγαβον, δεξές).
cardiopâlmo, *m.*, καρδιοπαλμία, (-όκτυπος, -οχτύπι).
cârdô(ne), *m.*, σκόλυμος, (ἀγριαγκινάρα, γαδουράκανθος) || **-o**, *da cardâre*, γνάφος.
carêna, *f.*, τρόπις, (καρίνα).
carenâggio, *m.*, τρόπισμα || *luôgo*, νεώριον. [δεια, σπάνις, ἔλλειψις.
carestîa, *f.*, σιτοδεία, λιμός; ἔν-
carêzza, *f.*, θωπεία, (χάδι), κολακεία || *comm.*, ὑπερτίμησις, ἀκρίβεια. [λακεύω; ἐπιψαύω; ποθῶ.
carezzâre, θωπεύω, (χαδεύω); κο-
carezzêvole, *m.f.*, θωπευτικός, κολακευτικός, ἡδυλόγος.
cariâtide, *f.*, καρυᾶτις.
cariâto, -a, σαπρός, σαθρός.
cariâre, τερηδονίζομαι, σήπομαι, σαπρύνω, (σαπίζω).
cârica, *f.*, *v.* ufficio || *assâlto*, ἔφοδος, προσβολή, ἐφόρμησις || *di ûn'ârma* πλήρωσις, (γέμισις, γέμισμα, γόμωσις).
caricâre, (ἐπι)φορτίζω, (φορτόνω) || *assalîre*, προσβάλλω, ἐφορμῶ || *ûn'ârma*, βάλλω γόμωσιν, γεμίζω || *un orolôgio*, στρέφω, (κουρδίζω).
caricâto, *v.* affettâto.
caricatôio, *m.*, ἀποβάθρα. [στής.
caricatôre, *m.*, φορτωτής || γεμι-
caricatûra, *f.*, γελοιογραφία, -φημα || ἀλλόκοτον πρόσωπον.
caricaturîsta, *m.*, γελοιογράφος.
cârico, -a, πεφορτισμένος, κατά-(ἔμ)φορτος, (φορτωμένος); γέμων (γεμάτος) || *di ârmi*, πλήρης, (γεμάτος) || *di colôri*, βαθύς, (σκοῦρος) || *s. m.*, *pêso*, βάρος, φόρτος, -τίον, ἄχθος; *mar.*, φορτίον, γόμος || *v.* accûsa; impôsta; incârico.
cârie, *f.*, τερηδών, σαπρότης, σηπεδών.
carigliône, *m.*, κωδωνόρρυθμος, συγκωδωνισμός || a —, κρουσιμελής, (μὲ μουσικήν).
carità, *f.*, ἀγάπη, φιλοπτωχία; φιλανθρωπία, ἔλεος || ἐλεημοσύνη, (ψυχικόν).
caritatêvole, *m. f.*, φιλόπτωχος, (φιλ)ἐλεήμων, (ψυχικάρης), φιλανθρωπικός.
carlôna (âlla —), *avv.*, ἀμελῶς.
cârme, *m.*, ποίημα, ᾠδή, ᾆσμα.
carmelitâno, -a, καρμηλιανός.
carmînio, *m.*, μίλτος, κιννάβαρι.
carnagiône, *f.*, (σαρκο)χροιά.
carnâio, *m.*, παστοφυλακεῖον, -οκρεωθήκη || *fig.*, σφαγή.
carnâle, *m.f.*, σαρκικός; ὑλικός, φιλήδονος, ἀσελγής; *v.* sensuâle *ecc.*
carnâme, *m.*, *v.* -âio; θνησιμαῖον, (ψοφίμι).
cârne, *f.*, σάρξ, (σάρκα); *côme cîbo*, κρέας || *fig.*, σῶμα; σαρκικοὶ πόθοι. [βόρος, αἱμοχαρής.
carnêfice, *m.*, δήμιος || *fig.*, αἱμο-
cârneo, -a, σάρκινος, *v.* -nicîno.
carnevâle, *m.*, ἀπόκρεως (-κρηά).
carnevaleggiâre, ἀποκρεύω, -κρεῶ.
carnevalêsco, -a, ἀποκρεωτικός (-κρηάτικος). [(κρεατύς).
carnicîno, -a, κρεατό-(σαρκό)χρους,
carnière, *m.*, πῆρα, κυνούχιον, -οῦχος, (τσάντα, ταργαντσίκα).
carnificîna, *f.*, σφαγή, αἱματοχυσία.
carnîvoro, -a, σαρκοφάγος, -οβόρος.
carnosità, *f.*, εὐσαρκία, ὑπερσάρκωσις; σάρκωμα || ἀπαλότης, ἁβρότης.
carnôso, -a, σαρκώδης, εὔ-(πολύ)σαρκος, εὐτραφής, παχύς || *môlle*, ἁπαλός, ἁβρός.
câro, -a, *amâto*, ἀγαπητός, προσφιλής, εὐάρεστος || *costôso*, ὑπερτίμιος, πολύτιμος, ἀκριβός || *s. m.*,

ἀνα-(ὑπερ)τίμησις || pagâr -o, ἀνακριβοπληρόνω. (ψοφίμι).
carôgna, *f.*, πτῶμα, θνησιμαῖον,
carôla, *f.*, κυκλικὸς χορός, ὅρμος, (συρτός).
carolâre, χωρεύω ἐγκυκλίως.
carosêllo, *m.*, ἱπποδρόμιον, -μία.
carôta, *f.*, δαῦκος, -κί(ον), καρωτόν, (καβούτσι) || *fig.*, ψεῦδος, πλάσμα, τερατολογία.
carôtide, *f.*, καρωτὶς (ἀρτηρία).
carovâna, *f.*, κιρβάνιον, καραβάνιον, συνοδεία.
carovanière, *m.*, κιρβανηλάτης.
carovanserrâglio, *v.* carav-.
carpentière, *m.*, ξυλουργός, (μα-
cârpine, *m.*, ζυγία. [ραγκός).
carpiône, *m.*, κυπρῖνος.
carpîre, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ.
cârpo, *m.*, καρπός.
carpône, *avv.*, τετραποδητί.
carradôre, *m.*, ἁμαξοποιός, -ξηλάτης, -ξεύς, (-ξᾶς).
carrâta, *f.*, ἁμαξεία, (-ξιά).
car(r)atêllo, *m.*, βαρέλιον, κάδος.
carreggiâbile, *m. f.*, ἁμαξιτός.
carreggiâre, ἁμαξεύω.
carreggiâta, *f.*, ἁμαξιτὸς ὁδός; τροχιά. [-ξάκι(ον).
carrêtta, *f.*; **-o**, *m.*, ἁμάξιον, -ξίς,
carrettâio; **-ttiêre**, *m.*, *v.* -rradôre; καρραγωγεύς.
carrettône, *m.*, ἀπήνη.
carriâggio, *m.*, ἀποσκευή; *v.* cârro.
carrièra, *f.*, δρόμος, ὁδός, στάδιον || di —, ἀπὸ ῥυτῆρος, δρόμῳ ἀχαλίνῳ, (στὰ τέσσερα).
carriolâta, *f.*, χειραμαξιά.
carri(u)ôla, *f.*, ἁμάξιον μονότροχον, χειραμάξιον, -μαξα.
cârro, *m.*, ἁμάξιον, (κάρρο, ἀραμπᾶς), ἅμαξα; ἅρμα.
carrôccio, *m.*, πολεμικὸν ἅρμα.
carrôzza, *f.*, ἅμαξα, (ἁμάξι), ὄχημα.
carrozzâbile, *m. f.*, ἁμαξιτός.
carrozzâio, *m.*, ἁμαξουργός, -ξοπηγός, -ξοπώλης.
carrozzâre, ὀχοῦμαι.
carrozzâta, *f.*, ἁμαξεία, (-ξιά).
carrozzîno, *m.*, μονόκλιντρον.
carrûba, *f.*, κεράτιον, (ξυλοκέρατον, χαρούπι). [ρατιά, χαρουπιά).
carrûbo, *m.*, κερατων(ε)ία, (ξυλοκε-
carrûcola, *f.*, τροχαλιά, (καρούλι, μακαρᾶς).
cârta, *f.*, χάρτης, -τί(ον) || — geografica, πίναξ *o* χάρτης γεωγραφικός || sâcre -e, θεῖαι Γραφαί || — sugânte, χάρτης ἀπορροφητικός *o* μελανόρροφος, (στυπόχαρτον) || — da giuôco, παιγνιόχαρτον, χαρτίον || — bianca, *fig.*, πληρεξουσιότης || *pl.*, *documénti*, ἔγγραφα || *v.* bigliêtto.
cartâccia, *f.*, παλαιόχαρτον, (-λῃόχαρτο, κωλόχαρτο).
cartâceo, **-a**, χάρτινος. [φθέρα.
cartapêcora, *f.*, περγαμηνή, δι-
cartapêsta, *f.*, χάρτης διαλελυμένος.
cartastrâccia, *f.*, *v.* cartâccia, σπογγιστικὸς χάρτης, (στυπόχαρτον, χαρτὶ στράτσο).
cartêggio, *m.*, *v.* corrispondênza.
cartêlla, *f.*, γραμμάτιον; χρεώγραφον, μετοχόγραφον || *bûsta*, χαρτοφυλάκιον, χαρτονοθήκη, σχεδιοφυλάκιον.
cartêllo, *m.*, γραμμάτιον; πινακίδιον || — di sfîda, πρόκλησις *o* προκλητήριον εἰς μονομαχίαν || *v.* avvîso; appigiônasi; insêgna.
cartellône, *m.*, εἰδοποίησις (θεάτρου), πρόγραμμα.
cartesiâno, **-a**, καρτεσιανός.
cartièra, *f.*, χαρτοποιεῖον. [(ῥοκάνι).
cartilâgine, *f.*, χόνδρος, τραγανόν,
cartilagîneo; **-nôso**, **-a**, χονδρώδης.
cartîna, *f.*, χαρτίον; φάκελλος.
cartôccio, *m.*, περι-(ἐν)είλημα, περιτύλιγμα, δέμα, φάκελλος, (πακέτο) || *per capélli*, σγουρόχαρτον || *v.* cartûccia.
cartografîa, *f.*, χαρτογραφία.
cartolâio, *m.*, χαρτοπώλης, -τέμπορος. [πόριον.
cartolerîa, *f.*, χαρτοπωλεῖον, -τεμ-
cartolîna (postâle), *f.*, δελτάριον.
cartomanzîa, *f.*, χαρτομαντεία.
cartonâggio, *m.*, ναστοχάρτωμα.
cartoncîno, *m.*, λεπτὸν ναστόχαρτον.

cartône, *m.*, ναστοχάρτης, χονδρόχαρτον, (χαρτόνι, μουκαβᾶς).
cartûccia, *f.*, πυριτοβολή, φυσίγγιον, (φυσέκι).
cartuccière, *m.*; **-a**, *f.*, φυσιγγοδόχη, -γγοθήκη; -γγοζώνη.
carûncola, *f.*, σαρκωμάτιον, -κίδιον.
câsa, *f.*, οἶκος, -κία, (σπίτι) || οἰκογένεια || — di salûte, νοσηλευτήριον; φρενοκομεῖον || — di correziône, κρατητήριον || — di giuôco, κυβευτήριον || — militâre, σωματοφυλακή || — di tollerânza, *v.* postrîbolo.
casâcca, *f.*, ἐπενδύτης, τρίβων, (καζάκα, πατατοῦκα). [νίσκος.
casacchîno, *m.*, τριβώνιον, χιτω-
casâle, *m.*, χωρίδιον, (χωριουλάκι).
casalìngo, **-a**, οἰκουρ(ικ)ός; οἰκεῖος,
casamâtta, *f.*, γοργύρα. [οἰκιακός.
casamênto, *m.*, μέγας οἶκος, οἰκοδόμημα, κατάστημα. [ὄνομα.
casâto, *m.*, οἰκογένεια || -ειακὸν
cascâmi, *m.*, *pl.*, περισσεύματα.
cascamôrto, *m.*, γυναικοπίπης || fâr il —, ἐργολαβῶ, (κορτετζάρω), χαριεντίζομαι.
cascânte, *v.* cadênte; flâcco.
cascâre, *v.* cadêre.
cascâta, *f.*, πτῶσις, (πτέσιμον) || || — *d' âcqua*, καταρράκτης.
cascatîccio, **-a**, ἑτοιμόρροπος. [λαία.
caschêtto, *m.*, κράνος, περικεφα-
cascîna, *f.*, τυροποιεῖον, τυροκομεῖον, γαλακτοκομεῖον.
caseggiâto, *v.* casamênto, casâle.
caseîna, *f.*, τυρίνη. [τράγωνον.
casêlla, *f.*, χώρισμα; θήκη || τε-
casellânte, *m.*, ὁδοκόμος.
casellârio, *m.*, χωρισματολόγιον.
casêllo, *m.*, οἰκίσκος, καλύβη; *v.*
caserêccio, *v.* casalingo. [casôtto.
casêrma, *f.*, στρατών, (καζάρμα).
casêtta, *f.* οἰκί(δι)ον, -ίσκος, (σπιτάκι). [κάρης).
casigliâno, *m.*, ἐνοικήτωρ, (νοι-
casimîro, *m.*, κασ(ι)μίριον.
casîno, *m.*, ἀγροτικὸν ἐνδιαίτημα, ἔπαυλις || *club*, λέσχη, (καζίνο) || *v.* postrîbolo.
casîstica, *f.*, ἠθικοθεολογία.
câso, *m.*, περίπτωσις, περίστασις || *sôrte*, τύχη, συμβάν || *gr.*, πτῶσις.
casolâre, *m.*, *v.* casûccia, capânna.
casôtto, *m.*, (στρατιώτου) σκοπιά.
câssa, *f.*, κιβωτός, -τιον, σάνδυξ, κύτος, θήκη, (σεντούκι, κάσ(σ)α, κασσόνι) || ταμεῖον || — di rispârmio, ἀποταμιευτήριον || -fôrte, χρηματοκιβώτιον || *fêretro*, νεκροθήκη, -οκράββατον, φέρετρον, (κάσ(σ)α). [τροφαγωγός.
cassamâdia, *f.*; κάρδοπος || ἅμαξα
cassapânca, *f.*, θρανίδιον.
cassâre, *v.* cancellâre. [καστήριον.
cassaziône, *f.*, ἀκύρωσις; -ωτικὸν δι-
câssero, *m.*, ὑπερκατάστρωμα.
casseruôla, *f.*, χύτρα, (κατσαρόλα).
cassêtta, *f.*, κιβώτιον, -τίσκος, (κασσέττ(ίν)α).
cassêtto, *m.*, συρτάρι(ον), -τοθήκη.
cassettône, *v.* canterâle.
câssia, *f.*, κασσία.
cassière, *m.*, ταμίας, (κασσιέρης).
cassône, *m.*, κιβωτός || σκευοφόρον
câsta, *f.*, φυλή. [ἅρμα.
castâgna, *f.*, κάστανον.
castagnêto, *m.*, καστανεών.
castagnêtte, *f.*, *pl.*, *mus.*, κρέμβαλα, (ζίλια).
castâ(g)no, **-a**, καστανόχρους (-τάνος) || *s. m.*, καστανέα, (-νιά).
castagnôla, *f.*, πυροκρόταλον, (τράκα(τρούκα)). [tôre.
castâldo, *m.*, οἰκονόμος; *v.* fat-
castellâno, *m.*, πυργοδεσπότης || **-a**, *f.*, -δέσποινα. [(-άκι).
castellêtto, *m.*, πυργίσκος, -ίδιον,
castêllo, *m.*, πύργος, φρούριον; ἀκρόπολις || *mar.*, ὑπερκατάστρωμα || fâr -i in âria, κτίζω πύργους εἰς τὸν αέρα, (κτίζω φούρνους μὲ καρβέλια). [δεύω.
castigâre, τιμωρῶ, κολάζω, παι-
castîgo, *m.*, τιμωρία, κόλασις, παιδεία. [κοσμιότης.
castità, *f.*, ἁγνότης, σωφροσύνη,
câsto, **-a**, ἁγνός, σόφρων, ἐγκρατής.
castône, *m.*, σφενδόνη. [ρι(ον).
castôro, *m.*, κάστωρ || *stôffa*, -τό-

castrâre, εὐνουχίζω, ὀρχοτομῶ, ἐκτέμνω, (μουνουχίζω) || *di castâgne*, τέμνω, χαράσσω.
castrâto, *m.*, εὐνοῦχος || πρόβατον (εὐνουχισμένος).
castratûra, *f.*, εὐνουχισμός, ὀρχοτομία, (μουνούχισμα), ἐκτομή.
castronerîa, *v.* balordâggine.
casuâle, *m. f.*, τυχαῖος, -χηρός.
casualità, *f.*, τυχαῖον.
casûccia, *f.*, οἰκίσκος, -ίδιον, (σπιτάκι), καλύβη.
casûpola, *c. s.*, *v.* capânna.
câsus bêlli, *m.*, ἀφορμὴ πολέμου.
cataclîsma, *m.*, κατακλυσμός.
catacômbe, *f.*, *pl.*, κατακόμβαι,
catacrêsi, *f.*, κατάχρησις. [κρύπται.
catafâlco, *m.*, κενόταφος; φερετρόβαθρον.
catafâscio (a —), *avv.*, ἀτάκτως, φύρδην μίγδην, ἀναμίξ, συμμίκτως, ἄνω κάτω, (ἀνάκατα).
catalêssî(a), *f.*, κατάληψις.
catalêttico, **-a**, καταληπτικός.
catalêtto, *m.*, φέρετρον, νεκροκράβ-
catâlogo, *m.*, κατάλογος. [βατον.
catapêcchia, *v.* capânna.
cataplâsma, *m.*, κατάπλασμα.
catapûlta, *f.*, καταπέλτης. [κός.
catarrâle, *m.f.*, καταρροώδης, -ρροϊ-
catârro, *m.*, κατάρρους, -ρροή; βρογχῖτις.
catarrôso, **-a**, καταρροϊκός.
catâsta, *f.*, θημωνία, σωρός.
catastâle, *m. f.*, κτηματογραφικός.
catastâre, κτηματογραφῶ. [φία.
catâsto, *m.*, κτηματολόγιον, -τογρα-
catâstrofe, *f.*, καταστροφή.
catechîsmo, *m.*, κατήχησις.
catechîsta, *m.*, κατηχητής.
catechîstico, **-a**, κατηχητικός.
catechizzâre, κατηχῶ.
categorîa, *f.*, κατηγορία.
categôrico, **-a**, κατηγορικός || σαφής, ἀκριβής.
catêna, *f.*, ἄλυσις (-ος, -ίδα); δεσμός || *fig.*, δουλεία || *del camîno*, κρεμάθρα, -άστρα.
catenâccio, *m.*, σιδεροῦς μοχλός, ὀχεύς, μάνδαλος, ἐπιβλής, ἀντιβάτης, κλεῖθρον, (σύρτης, σουρμές, ζεμπερέκι, περάτης, ἀμπάρα).
catenêlla, *f.*, ἀλύσιον, -ίδιον, (-ίτσα, -ιδίτσα) || pûnto a —, ἀλυσοβελονιά. [φράκτης.
caterâtta, *f.*, καταρράκτης; ὑδρο-
catêrva, *f.*, ὄχλος, πλῆθος.
catêto, *m.*, κάθετος.
catinêlla, *f.*, λεκάνη, -άνιον, -ανίς.
catîno, *m.*, *c. s.*, νιπτήρ. [πισσα.
catrâme, *m.*, πισσάσφαλτος, ὑγρό-
câttedra, *f.*, καθέδρα, ἕδρα.
cattedrâle, *f.*, μητρόπολις, ἐπισκοπικὴ ἐκκλησία.
cattedrâtico, **-a**, διδασκαλικός, διδακτορικός, σχολαστικός. [gnârsi.
cattivârsi, *v.* acquistârsi, guada-
cattivêria, *f.*, κακία, μοχθηρία, φαυλότης, ἀχρειότης.
cattività, *f.*, αἰχμαλωσία, δουλεία.
cattîvo, **-a**, κακός; μοχθηρός, πονηρός, κακεντρεχής, κακοήθης, κακοῦργος, φαῦλος, ἀχρεῖος; αἰσχρός || βλαβερός || ἄχρηστος || ἄπειρος || *v.* prigionîero.
cattolicîsmo, *m.*, καθολικισμός.
cattolicità, *f.*, καθολικότης; -κοί.
cattôlico, **-a**, καθολικός, δυτικὸς χριστιανός, παπιστής.
cattûra, *f.*, σύλληψις, λεία, λάφυρον: *di persône*, προσωποκράτησις || mandâto di —, ἔνταλμα συλλήψεως. [*mar.*, ἁλίσκομαι.
catturâre, συλλαμβάνω, κατάσχω;
caudâle, *m. f.*, οὐραῖος.
caudatârio, *m.*, κρασπεδοφόρος, οὐροκράτωρ.
candâto, **-a**, κερκοφόρος, οὐρὰν ἔχων. [τσάνι), καλάμη.
câule, *m.*, καυλός, στέλεχος, (κο-
câusa *e der.*, *v.* cagiône *ecc.* || *leg.*, δίκη, κρίσις.
causalità, *f.*, αἰτιολογία, αἰτιατότης. [λογικός.
causâle, *m. f.*; **-satîvo**, **-a**, αἰτιο-
causîdico, *m.*, δικηγόρος.
causticità, *f.*, καυστικότης || δηκτικότης.
câustico, **-a**, καυστικός || δηκτικός, σατυρικός, σκωπτικός, χλευαστικός.

cauteiù, *m.*, ἐλαστικόν, (λάστικο, κόμμι, καουτσοῦ).
cautêla, *f.*. προφύλαξις, περίσκεψις, πρόνοια, φρόνησις.
cautelâre, βεβαιῶ, ἀσφαλίζω || -rsi, (προ)φυλάττομαι, ἀσφαλίζομαι.
cautêrio, *m.*, καυτήρι(ον).
cauterizzâre, καυτηριάζω. [-ασμα.
cauterizzaziône, *f.*, καυτηρίασις,
câuto, -a, (προ)φυλακτικός, προνοητικός, εὐλαβής, ἔμφρων.
cauziône, *f.*, ἐγγύη(σις).
câva, *f.*, ὑπορυγή, (μίνα, λαγούμι), ὑπόνομος; μεταλλεῖον; λατομεῖον; μαρμαρωρυχεῖον.
cavadênti, *m.*, *dentîsta*, ὀδοντοϊατρός || *tanâglie*, ὀδοντάγρα.
cavalcâre, ἱππεύω, ἱππάζω, ἐποχοῦμαι, πορεύομαι ἔφιππος, (καβαλ(λ)ικεύω, πηγαίνω καβάλα).
cavalcâta, *f.*, ἱππ(ηλ)ασία, ἱπποδρομία || ἔφιππος περιδρομή, ἵππευμα. [ἵππος.
cavalcatûra, *f.*, ζῷον ἱππάσιμον,
cavalcavìa, *m.*, ὁδογέφυρα.
cavalciône, *avv.*, περιβάδην, διάσκελα, ἱππαστί, (καβαλ(λ)ικευτά).
cavalierâto, *m.*, ἀξίωμα ἱππότου.
cavalière, *m.*, ἱππεύς, ἱππαστής, ἱπποβάτης, ἱππότης, ἀναβάτης, ἔποχος, (καβαλ(λ)άρης) || *tîtolo*, ἱππότης, (καβαλιέρος); — dêll' ôrdine del Salvatôre, — τοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος || — d' indûstria, ἀγύρτης, λαοπλάνος, λωποδύτης, (κατεργάρης) || êsser a —, ὑπέρκειμαι.
cavâlla, *f.*, φορ(β)άς, (φοράδα).
cavallâro, *m.*, ἱπποκόμος, ἱπποβοσκός || ἱπποπώλης, ἱππέμπορος.
cavalleggière, *m.*, ἱππεὺς ψιλός, ἱπποδρόμος.
cavallerêsco, -a, ἱπποτικός; ἐλευθέριος, εὐγενής.
cavallerîa, *f.*. ἱππικόν, ἱππεῖς, ἵππος, (καβαλ(λ)αρία) || ἱπποτία; γενναιότης, εὐγένεια.
cavallerizza, *f.*, ἱππασία, πώλευσις, ἱππευτική, ἱπποδαμαστική || *luôgo*, ἱππευτήριον, ἱπποδαμαστήριον.
cavallerizzo, *m.*, ἱππογυμναστής, -οδαμαστής,-ηλάτης, πωλοδάμνης.
cavallêtta, *f.*, ἀκρίς, (-ίδα).
cavallêtto, *m.*, βάσταξ, ὑποστήριγμα, ὀκρίβας || *strumênto di tortûra*, στρεβλωτήριον.
cavallîna, *f.*, ἵππειος κόπρος, (καβαλ(λ)ίνα) || νεαρὰ φορβάς.
cavallîno, -a, ἵππειος, ἱππικός || *s. m.*, ἱππάριον, ἱππίδιον, ἱππίσκος, (ἀλογάκι), πῶλος, (πωλάρι, πουλάρι).
cavâllo, *m.*, ἵππος, (ἄλογον) || — vapôre, ἀτμιππος || a —, ἐφ' ἵππου, ἔφιππος, (καβάλλα); *v.* cavalciône.
cavallône, *v.* flûtto, ônda. [
cavâre, ἐκβάλλω, ἐξάγω, ἐξελκύω, ἀφαιρῶ || — sângue, φλεβοτομῶ || *v.* scavâre; levâre; attîngere.
cavastivâli, *m.*, ὑποδηματοσύρτης, (ποδηματοσύρτι).
cavastrâcci, *m.*, ἕλιξ, (κατσαβίδι).
cavatîna, *f.*, *mus.*, μονῳδία, ᾀσμάτιον.
cavatâppi; -turâccioli, *m.*, ἀπόβυστρον, (ἐκ)πωμαστήρ, ἑλκυστήρ, (ξεστουμπωτήρι).
cavêrna, *f.*, σπήλαιον, (-λιά), ἄντρον, σπέος. [κωφος.
cavernôso, -a, σπηλαιώδης; ὑπό-
cavêzza, *f.*, φορβεία, (καπίστρι).
caviâle, *m.*, ὠοτάριχον, (χαβιάρι).
cavîcchia, *f.*; -o, *m.*, πασσάλιον, γόμφος, σφήν, (σφῆνα, ξυλοκάρφι, καβίλια).
cavîglia, *f.*, ἀστράγαλος τοῦ ποδός, σφυρόν, (κότσι) || *c.s.* [ἐρίζω.
cavillâre, σοφιστεύω, στρεψοδικῶ;
cavillatôre, -trîce, στρεψοδίκης, μικρολόγος, λογομάχος.
cavîllo, *m.*, στρεψοδικία, σοφιστεία, σόφισμα, διαστροφή, μικρολογία.
cavillôso, -a, σοφιστικός, στρεψόδικος.
cavità, *f.*, κοιλότης, -λωμα, κύτος; ὀπή, (τρύπα).
câvo, -a, κοῖλος, βαθυλός || *s.m.*, *c.s.*
cavolfiôre, *m.*, ἀνθοκράμβη, (κωνοπίδιον, κουνουπίδι).
câvolo, *m.*, κράμβη, λάχανον || — sa-

lâto, κράμβη ἁλμευτή *o* ταριχευτή, ξυνολάχανον.
cazzeruôla, *v.* casser-.
câzzo, *b.*, *v.* mêmbro. [κονδυλίζω.
cazzottâre, γρονθοκοπῶ, -θίζω,
cazzôtto, *m.*, πυγμή, γρόνθος, -(ν)θιά || a -i, πύξ, (μὲ ταὶς γρο(ν)θιαίς) || fâr âi -i, παίζω ταὶς γρο(ν)θιαίς.
cazzuôla, *f.*, μύστρον, -τρίον, τρούλλιον, (μ(ο)υστρί, παχτρί).
cêce, *m.*, ἐρέβινθος, (ῥεβίθι).
cecità, *f.*, τυφλότης, -λωσις, (-λάδα), ἀβλεψία.
cêdere, *att.*, παρα-(ἐγκατα)λείπω, παραχωρῶ || *n.*, ὑποχωρῶ, ὑπείκω, ὑποκύπτω.
cedêvole, *m. f.*, εὔκαμπτος, εὐλύγιστος, εὔστροφος; ἁπαλός; εὐπειθής.
cedevolêzza, *f.*, εὐκαμψία, εὐστροφία; ἁπαλότης; εὐπείθεια, ὕπειξις.
cedîbile, *m.f.*, παραχωρητός, -ήσι-
cedîglia, *f.*, ὑπόστιγμα. [μος.
cêdola, *f.*, χρεωστικὸν γραμμάτιον || τοκομερίδιον, (κουπόνι) || *v.* cartêlla.
cedrâto, -a, κίτροσμος, κιτρόγευστος || *s. m.*, *âlbero*, κιτρέα, -ρία, -ρηά, -ρόφυτον; *frûtto*, κίτρον, -ρόμηλον. [τρόχορτον.
cedrîna; -**dronêlla**, *f.*, κεδρίνη, κι-
cedrìno, -a, κέδρινος. [κεδρίς.
cêdro, *m.*, *piânta*, κέδρος; *frûtto*,
cêduo, -a, τμητός || bôsco -o, ὑλοτομεῖον, -μιον, λόχμη. [νος.
cefalalgîa, *f.*, κεφαλαλγία, -λόπο-
cefâlico, -a, κεφαλικός.
cêfalo, *m.*, κέφαλος.
ceffâta, *f.*; **ceffône**, *m.*, ῥάπισμα, -μός, κολάφισμα, -μός, κόλαφος.
cêffo, *m.*, ῥύγχος, (μούτσουνον, μοῦτρον, μούρη).
ceffonâre, *v.* schiaffeggiâre.
celâre, *v.* nascôndere.
celâta, *f.*, κράνος, περικεφαλαία.
celâto, -a, κρυπτός, κρύφιος.
celebrânte, *m.*, † ἱερ-(λειτ)ουργός.
celebrâre, φημίζω, ἐξυμνῶ, διαθρυλλῶ, ἐγκωμιάζω || *solennizzâre*, πανηγυρίζω, ἑορτάζω || † ἱερ-(λειτ)ουργῶ. [υμνῶν, ἐγκωμιαστής.
celebratôre, -**trîce**, ἐπαινέτης, ἐξ-
celebraziône, *f.*, ἑορτασμός, πανήγυρις || † ἱερουργία, ἱεροτελεστία.
cêlebre, *m.f.*, ἔνδοξος, περίφημος, εὐ-(περι)κλεής.
celebrità, *f.*, εὔκλεια, φήμη, δόξα.
cêlere, *m.f.*, ταχύς, γοργός, ὠκύ-(που)ς, (ὀγλήγορος).
celerità, *f.*, ταχύτης, ὠκύτης.
celêste, *m. f.*, οὐράνιος, θεῖος || →
celestîno, -a, οὐρανόχρους, ἀέρινος, κυανοῦς, *v.* azzûrr(în)o. [schêrzo.
cêlia, *f.*, χαριεντισμός, *v.* bûrla,
celiâre, χαριεντίζομαι, ἀστεΐζομαι,
celibâto, *m.*, ἀγαμία. [(χωρατεύω).
cêlibe, *m.*, ἄγαμος, (ἐργένης) || vêcchio —, γεροντοπαλλήκαρον.
celidônia, *f.*, χελιδόνιον.
cêlla, *f.*, οἰκίσκος, σηκός, (κελλί-(ον)) || οἰνοθήκη.
cêllula, *f.*, κύτταρον, κυψέλη.
cellulâre, *m.f.*, πολύσηκος; κυτταρώδης, κυψελώδης. [*s.f.*, κυψέλωμα.
cellulôso, -a, σπογγώδης, *c. s.* ||
cêltico, -a, κελτικός || mâle -o, γαλλικὸν πάθος, συφιλίς.
cêmbalo, *m.*, (κλειδο)κύμβαλον || τύμπανον, (ντέφι).
cementâre, λιθοκολλῶ; ἀνθρακιάζω, καθαρίζω || *fig.*, ἀσφαλίζω, παγιῶ.
cemênto, *m.*, ἀνθρακία, (ἀμμο)κονία, λιθόκολλα, (τσιμέντο).
cêna, *f.*, δεῖπνον, -ος. [τόριον.
cenâcolo, *m.*, δειπνητήριον, ἑστια-
cenâre, δειπνῶ. [(κουρελᾶς).
cenciaiuôlo, *m.*, ῥακοσυλλέκτης,
cêncio, *m.*, ῥάκος, (κουρέλι).
cenciôso, -a, ῥακώδης, ῥακένδυτος, -δύτης, (κουρελιάρης). [μπούγαδα).
cenerâccio, *m.*, ἀπόστακτα, (ἀθο-
cenerâcciolo, *m.*, κονιατήρ, (σταστόπανον). [(στακτολούλουδον).
cenerâria, *f.*, *bot.*, τεφρόφυτον,
cenerârio, -a, τεφροδόχος || ûrna -a, θήκη —, λειψανοθήκη.
cênere, *f.*, τέφρα, σποδός, (στάκτη) || *pl.*, ὀστᾶ.
cenerêntola, *f.*, φιλόσποδος, (στα-

κτομποῦτα), πινακοπλύστρα, παραμαγείρισσα, (λυγδιάρα).
cenerîno; -rôgnolo, -a, τέφρινος; σποδο-(τεφρο)ειδής, σποδό-(τεφρό)-χρους, (στακτερός, -κτύς).
cennamêlla, *f.*, αὐλὸς ποιμενικός, κάλαμος, τίτυρος, (φλογέρα).
cênno, *m.*, νεῦμα, νεῦσις, σημεῖον || *v.* comândo.
cenôbio, *m.*, κοινόβιον, μοναστήριον.
cenobîta, *m.*, κοινοβιάτης.
cenobîtico, -a, κοινοβιακός.
cenotâfio, *m.*, κενοτάφιον.
censimênto, *m.*, ἀπογραφή, ἀπαρίθμησις.
censîre, ἀπογράφω, ἀπαριθμῶ || φόρον ἐπιτίθημι.
censitârio (elettôre —), *m.*, τιμηματικὸς ἐκλογεύς.
censîto; -suârio, *v.* tributârio.
cênso, *m.*, κῆνσος; *tribûto*, φοροδοσία || — elettorâle, ἐκλογικὸν τίμημα || *patrimônio*, κτήματα, περιουσία, πρόσοδος.
censôre, *m.*, *stôria*, κήνσωρ, τιμητής || *riprensôre*, ἐπικριτής, ἐπιτιμητής, φιλοκατήγορος, λογοκριτής || *nêlle scuôle*, ἐπιτηρητὴς τῶν σπουδῶν, ἐπόπτης.
censôrio, -a, τιμητικός, λογοκριτικός.
censûra, *f.*, κηνσορία, τιμητεία || *riprensiône*, ἐπιτίμησις ἐπίπληξις; λογοκρισία.
censurâbile, *m. f.*, ἐπιτιμητέος, ἐπιμεμιτος, ἐπικρίσιμος.
censurâre, ἐπι-(κατα)κρίνω, καταδικάζω, ἀποδοκιμάζω, ἐπιτιμῶ.
centaurêa, *f.*, κενταυρίς, -αύριον, (θερμασοβότανον).
centâuro, *m.*, κένταυρος.
centell(in)âre, χειλοποτῶ, (σιγοπίνω), συχνοπίνω, (σβανάρω), πίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον *o* ῥουφηκτά.
centellîno, *m.*, ῥουφηματιά, ῥόφημα, σπάσις.
centenârio, -a, ἑκατοντούτης; δι' ἑκατοστοῦ ἐνιαυτοῦ || *s. m.*, ἑκατονταετηρίς.
centesimâle, *m. f.*, ἑκατονταδικός.
centêsimo, -a, ἑκατοστός || *s. m.*, ἑκατοστημόριον; *monêta*, ἑκατοστόν, λεπτόν.
centiâro, *m.*; **-a,** *f.*, ἑκατοστόπλεθρον.
centîgrado, -a, ἑκατοντάβαθμος.
centigrâmmo; -a; *m.*; ἑκατοστόγραμμον.
centilîtro, *m.*, ἑκατοστόλιτρον.
centîmetro, *m.*. ἑκατοστόμετρον.
centîna, *f.*, ψαλίς, ἀψίς, καμάρα.
centinâio, *m.*, ἑκατοντάς, -οστή, (-οσταριά).
centinâre, ἀψιδῶ, καμαρῶ.
cênto, *inv.*, ἑκατόν.
centogâmbe, *m.*, κουβαρίς, (-ίδα).
centomîla, *inv.*, ἑκατὸν χιλιάδες.
centône, *m.*, κέντρων.
centrâle, *m. f.*, κεντρικός.
***centralizzâre,** *v.* accentrâre.
centrîfugo, -a, κεντρόφυξ, φυγόκεντρος.
centrîpeto, -a, κεντροφερής, -ομόλος.
cêntro, *m.*, κέντρον; μέσον.
centuplicâre, ἑκατονταπλασιάζω.
cêntuplo, -a, ἑκατονταπλοῦς, -πλάσιος.
centûria, *f.*, ἑκατονταρχία.
centuriône, *m.*, ἑκατοντάρχης.
cêppo, *m.*, πρέμνον, (κουτσούρα) || *pl.*, ποδοκάκ(κ)η, ποδοστράβη, (τομπρούκι); *v.* catêne.
cêra, *f.*, κηρός, (κερί) || -lâcca, σφραγιστικὸς *o* ἱσπανικὸς κηρός, (βουλ(λ)οκέρι) || *aspêtto*, ὄψις, πρόσωπον, μορφή.
ceraiuôlo, *m.*, κηρουργός, -ροπώλης.
cerâsta, *f.*, κεράστη, (λαφιάτης).
cêrbero, *m.*, κέρβερος.
cerbiâtto, *m.*, ἐλάφιον ((ἐ)λαφάκι), (νεβρός.
cerbottâna, *f.*, σίφων, σαρβακάνα.
cêrca, *f.*, ζήτησις, (γύρευμα); ἐπαιτεία || fâr la —, ἐπαιτῶ, (ζητεύω).
cercâre, (ἀνα)ζητῶ, (ἐξ)ἐρευνῶ, ἐξιχνιάζω; (ἐπι)διώκω || *procurâre*, προσπαθῶ, πειρῶμαι, σπουδάζω.
cercatôre, -trîce, (ἐπι)ζητητής || ἐπαίτης, πένης.
cêrchia, *f.*, περίβολος, περίφραγμα, *v.* recînto; cîrcolo.
cerchiâre, περιδέω διὰ στεφάνης || *v.* accerch-., circondâre.
cêrchio, *m.*, κύκλος || *di bôtte*, στεφάνη, (-άνι, τσέρκλο) || *sottâna*, κολπωτήριον, (κρινολίνι) || *v.* cîrcolo.
cêrcine, *m.*, τύλη; σρεῖρα.

cereâle, *m. f.*, δημητριακός, σιτηρός || *s. m. pl.*, σιτηρά.
cerebrâle, *m. f.*, ἐγκεφαλικός.
cêrebro, *poet.*, *v.* cervêllo. [*v.* cêro.
cêreo, **-a**, ἐκ κηροῦ, κήρινος || *s.m.*,
cerimônia, *f.*, πομπή, τελετή || φιλοφρόνησις, -φροσύνη, περιποίησις, *v.* complimênto. [ταξία.
cerimoniâle, *m.*, τελετικόν, ἐθιμο-
cerimoniêre, *m.*, τελετάρχης, αὐλάρχης.
cerimoniôso, **-a**, φιλοφρονητικός, περιποιητικός, ὑπερδεξιοτικός.
cerfôglio, *m.*, χαιρέφυλλον, (φραγκομαγδανός).
cerîno, *m.*, ἄπτρα, θρυαλλίς, (φτίλι) || *fiammîfero*, θειοκηρίς, (θειαφοκέρι), πυρεῖον, φωσφόρον, (σπί-
cêrnere; **-nîre**, *v.* scêgliere. [ρ(ι)το).
cerniêra, *f.*, γιγγλυμός, (ῥεζές), στρόφιγξ.
cêro, *m.*, λαμπάς, (-άδα), κηρίον.
cerôtto, *m.*, κηρωτόν, -τή, ἔμπλαστρον || *fig.*, ἄνθρωπος φιλάσθενος
cerretâno, *v.* ciarlatâno. [ο ἀνιαρός.
cerrêto, *m.*, δρυμών.
cêrro, *m.*, δρῦς, ἄσπρις.
certâme, *m.*, *v.* combattimênto || singolâr —, μονομαχία.
certamênte, *avv.*, βεβαίως, ἀληθῶς, ἀναμφιβόλως.
certêzza, *f.*, βεβαιότης, -αίωσις.
certificâre, *v.* accertâre, attestâre.
certificâto, *v.* attestâto.
cêrto, **-a**, βέβαιος, ἀληθινός, ἀναμφίβολος || *indefinîto*, τις, (κάποιος) || *avv.*, *v.* -tamênte.
certôsa, *f.*, μοναστήριον τοῦ τάγματος ἁγίου Βρούνου, καρθουσία.
certosîno, *m.*, βρουνονίτης, καρθουσιανός. [(μερικοί).
certûni, πρόσωπά τινα, τινες,
cerûleo, **-a**, κυανοῦς, *v.* azzûrro.
cerûme, *m.*, κήρωμα, κυψέλη, -λίς,
cerûsico, *v.* chirûrgo. [(λέρα).
cerûssa, *f.*, ψιμ(μ)ύθιον, (σουλμᾶς, φυκιασίδι).
cêrva, *f.*, θηλεῖα ἔλαφος.
cervellâccio, *m.*, *fig.*, ἄνθρωπος ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος.
cervellêtto, *m.*, παρεγκεφαλίς.
cervellîno, *m.*, *fig.*, ἄφρων, ἄνους, κουφόνους, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος; ἰδιότροπος.
cervêllo, *m.*, ἐγκέφαλος, μυελός, (μυαλό) || *fig.*, κεφαλή, νοῦς, κρίσις.
cervellôtico, **-a**, φανταστικός, ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος.
cervicâle, *m. f.*, αὐχενικός.
cervîce, *f.*, αὐχήν, (σβέρκος).
cervîno, **-a**, ἐλάφειος.
cêrvo, *m.*, ἔλαφος, (λάφι) || — volânte, *zool.*, ξυλοκάνθαρος; *giuôco*, ἀετός, (πουλί, σμυρνιός).
cervôgia, *f.*, χορτόζυθος, *v.* bîrra.
***cerziorâre**, *v.* assicurâre, accertâre.
cêsare, *m.*, *titolo*, καῖσαρ || μονάρχης, βασιλεύς.
cesâreo, **-a**, καισάρειος, -ρικός || tâglio, -o, καισαρικὴ τομή.
cesarîsmo, *m.*, καισαρισμός, ἀπολυταρχία. [φω, σκαλίζω.
cesellâre, τορεύω, σμιλεύω, ἐγγλύ-
cesellatôre, *m.*, γλυφεύς, σκαλιστής || ârte del —, τορευτική.
cesellatûra, *f.*; **-llamênto**, *m.*, τόρευμα, ἐγγλυφή, σκάλισμα.
cesêllo, *m.*, τορεύς, σμίλη, -λίον, (-λάκι), γλυφίς.
cêsio, **-a**, κυανόχρους.
cesôie, *f.*, *pl.*, ψαλίς, (-ίδι).
cêspite, *m.*, *v.* sorgênte || *poet.*, →
cêspo, *m.*, θάμνος. [λάς.
cespûglio, *m.*, *c. s.*, βάτος, φυλ-
cessâre, παύω, -ομαι. [κοπή.
cessaziône, *f.*, (κατά)παῦσις, δια-
cessionârio, *m.*, παραχωρησιοδόχος.
cessiône, *f.*, παρα-(ἐγ)χώρησις, μεταβίβασις. [καῖον.
cêsso, *m.*, ἀπόπατος, χρεία, ἀναγ-
cêsta, *f.*, κάλαθος, φορμός, κάνιστρον, (-ίστρι, καλάθι, πανιέρι, κοφίνι). [canestrâio.
cestarôlo, *m.*, καλαθοπλόκος, *v.*
cestîno, *v.* canêstro.
cestîre, πυκνοῦμαι.
cêsto, *m.*, *v.* -a; cêspo || *ginnâstica*, χειρίς, ἱμάς, ἐπίσφαιρον || *cînto di Vênere*, κεστός.
cestône, *m.*, κίστη; ἀρρίχη.

cesûra, *f.*, τομή, τμῆσις. [κῆτος.
cetâceo, *m.*, κητώδης || *s. m.*, -ες,
cêto, *m.*, τάξις.
cêtra, *f.*, κιθάρα, λύρα.
cetriuôlo, *m.*, σικυός, (ἀγγούριον).
chaffêur, *m.*, *barb.*, ὁδηγὸς (αὐτοκινήτου).
che, *pron. relativo*, ὅσ(τις), ὁ ὁποῖος, ((ὁ)ποῦ, πού); *interr.*, τί || *cong.*, *dichiarativa finale ecc.*, ὅτι, πῶς, (πώς), ὡς; (ἵ)νά; ὅπως; μή(ν); ἄς; *comparativa*, ἤ, παρά, ἀπό.
chè, *v.* perchè.
checchè(ssîa), οἱονδήποτε, ὁτιοῦν.
chelîdro, *m.*, χελώνη θαλασσία.
chêppia, *f.*, θρίσσα, (φρίσσα). [ζι).
chêrmes, *m.*, πρινοκόκκι(ον), (κερμί-
chermisîno, **-a**, φοινικοῦς, πορφυρόχρους, (βυσσινύς), κόκκινος, κοκκινο-(ἰσγυνο)βαφής.
cherûbico, **-a**, χερουβικός.
cherubîno, *m.*, χερουβίμ; ἀγγελάκιον, (-λούδι). [κρυφίως.
chetichêlla (alla —), *avv.*, λάθρα,
chi, *pron.*, (ἐκεῖνος) ὅστις || —, —, ὁ μὲν... ὁ δέ || —? τίς; ποῖος; (ποιός;).
chiâcchiera, *f.*, ἀδολεσχία, φλυαρία, λῆρος, (φαφλατιά, τσαμπούνισμα).
chiacchierâre, ἀδολεσχῶ, φλυαρῶ, μωρολογῶ, (φαφλατίζω, τσαμπουνίζω), ἀκριτομυθῶ. [φλυαρία.
chiacchierâta, *f.*, ματαιολογία,
chiacchierîno, **-a**, λάλος, ἀθυρόγλωσσος, μωρολόγος.
chiacchierîo, *m.*, λήρημα, λάλημα, φλυάρημα, (τσαμπούνισμα).
chiacchierône, *m.*, λάλος, φλύαρος, ἀδόλεσχος, πολυ-(μωρο)λόγος, (-γᾶς), ἀκριτόμυμος, (φαφλατᾶς, σαλιάρης).
chiâma, *f.*, (πρόσ)κλῆσις, ἐκφώνησις || fâr la —, ἐκφωνῶ.
chiamâre, καλῶ, ὀνομάζω; κράζω, φωνάζω || *citâre*, κλητεύω || — in tribunâle, ἐγ-(προσ)καλῶ, ἐνάγω || *invitâre*, *fâr venire*, (προσ)καλῶ, μεταπέμπομαι || *fâr la chiâma*, *c.s.* || -rsi, καλοῦμαι, ὀνομάζομαι.
chiamâta, *f.*, *v.* chiâma; *mil.*, συγκλητήριον, (σάλπισμα); *leg.* ἔκκλησις δίκης, ἔφεσις.
chiâppa, *b.*, *v.* nâtica.
chiappâre, *v.* acch-, prôndere.
***chiâra**, *f.*, *v.* albûme.
chiarêtto, **-a**, ὑπόλευκος || *s. m.* οἶνος —, *v.* vinêllo.
chiarêzza, *f.*, *evidênza*, σαφήνεια, ἐνάργεια || *di lîquidi*, καθαρότης, διαφάνεια, διαύγεια || *di ciêlo ecc.*, καθαρότης, λαμπρότης || *celebrità*, λαμπρότης, περιφάνεια || *nobiltà*, εὐγένεια. [λος.
chiarîna, *f.*, τρανοσάλπιγξ; βαρύαυ-
chiarî(fîcâ)re, λαμπρύνω, διασαφηνίζω, δηλ(οποι)ῶ || *di lîquidi*, καθαρίζω, διϋλίζω, διηθῶ, (σουρόνω). [λισμός || *v.* schiarimênto.
chiarificaziône, *f.*, καθαρισμός, διϋ-
chiarîto, **-a**, σαφής, λαμπρός; καθαρός, διαυγής || *persuâso*, πεισθείς, || *accertâto*, βεβαιωθείς.
chiâro, **-a**, *evidênte*, *intelligîbile*, σαφής, ἐναργής, φανερός, (πρό)δηλος, τρανός, εὔληπτος || *di lîquidi*, καθαρός, διαυγής || *luminôso*, *pûro*, φαεινός, φωτεινός, φαιδρός, λαμπρός, καθαρός; αἴθριος, εὔδιος, ἀνέφελος || *illûstre*, λαμπρός, εὐκλεής, ἔνδοξος, ἐπιφανής; εὐγενής || *di colôri*, ἄνοικτος, ὑπο- || *di suôni*, λαμπρός, λιγυρός || *s. m.*, *v.* chiarêzza, →
chiarôre, *m.*, λαμπρότης, λάμψις, φῶς. [φως.
chiaroscûro, *f.*, φωτοσκίαμα, σκιό-
chiaroveggênte, *m. f.*, ὀξυδερκής, διορατικός || *s. f.*, *v.* sonnâmbula.
chiaroveggênza, *f.*, ὀξυδέρκεια, δι-
chiâsmo, *m.*, χιασμός. [ορατικόν.
chiassâta, *f.*, λοιδορία, φιλονεικία, λογοτριβή.
chiâsso, *m.*, θόρυβος, πάταγος, ταραχή, κραυγαί || *v.* vîcolo.
chiassône, *m.*, θορυβο-παταγο-(ταραχο)ποιός, φιλοτάραχος.
chiassôso, **-a**, θορυβώδης, *c. s.*
chiassuôlo, *v.* vîcol(êtt)o.
chiâtta, *f.*, σχεδία, (κιάττα, σάλι), πορθμεῖον.

chiavârda, *f.*, βλῆτρον, γόμφος, κνώδαξ.
chiavâre, κλείω, κλειδ(όνω)ῶ, (σφαλνῶ) || *inchiodâre*, καθηλῶ, (καρφόνω) || *b.*, *v.* ingannâre, imbrogliâre; usâre || fârsi —, *v.* concêdersi.
chiavâta, *f.*, *b.*. τὸ βινεῖν, (γαμήσι), συνουσίασις, -ασμός, *v.* côito.
chiavatûra, *f.*, σιδηρώματα, κλεῖθρον, *v.* serratûra.
chiâve, *f.*, κλείς, κλειδί(ον) || *mus.*, κλείς, χαρακτήρ || — fâlsa, ἀντίκλεις, -κλείδι(ον) || *fig.*, πρόσ-εἴσ-(πάρ)οδος.
chiaverîna, *f.*, ἀκόντιον, δοράτιον.
chiavêtta, *f.*, *di un vâso, di un barîle ecc.*, *robinêtto*, στρόφιγξ, ἐπιστόμον, (στρηφτάρι) || *cannêlla*, κρουνός, (μανούλα, μουσ(ου)λούκι, μαστάρι).
chiâvica, *f.*, ἀμάρα, καταγώγιον, ὑπόνομος || θυρυδροφράκτης.
chiavistêllo, *m.*, μοχλός, μάνδαλος.
chiâzza, *f.*, κηλίς, σπῖλος, (λεκές).
chiazzâre, κηλιδῶ, σπιλῶ, (λεκιάζω, λερόνω), στίζω.
chiazzâto, -a, στικτός, ποικιλλόστικτος; πιναρός, ῥυπαρός, (λερωμένος). [τράγημα, (γλυκόν).
chîcca, *f.*, ζαχαρωτόν, γλύκυσμα,
chîcchera, *f.*, κύπελλον, κύμβη, φιάλιον, (τάσι, φλυ(τ)ζάνι).
chicchessîa, *pron.*, ὅστις καὶ ἂν ἤναι, ὅστισ-(ὁποιοσ)δήποτε.
chicchirichì, *m.*, κοκκυσμός, (κουκ-
chîcco, *v.* grân(êll)o. [κουρίκο).
chiêdere, *v.* domandâre.
chiêrica, *f.*, τριχοκουρία, κουρά.
chiêrico, *m.*, κληρικός, νεόφυτος.
chier(i)cûto, *m.*, κεκαρμένος, (κουρευμένος, χειροτονημένος).
chiêsa, *f.*, ἐκκλησία, (-ά). [cappêlla.
chiesêtta, *f.*, ναΐδιον, -ΐσκος, *v.*
chiesuôla, *c. s.* || *v.* crîcca, congrêga.
chîglia, *f.*, τρόπις, (καρίνα).
chilificâre, μεταποιῶ εἰς χυλόν, χυλ(οποι)ῶ. [σις.
chilificaziône, *f.*, χύλωσις, -λοποίη-
chîlo, *m.*, χυλός || * →

chilogrâmma, *m.*, χιλιόγραμμον.
chilômetro, *m.*, χιλιόμετρον.
chimêra, *f.*, χίμαιρα, ὄνειρον, φαντασία, πλάνη.
chimêrico, -a, χιμαιρικός, φανταστικός, μάταιος, κοῦφος.
chîmica, *f.*, χημεία.
chîmico, -a, χημικός.
chîmo, *m.*, χυμός.
chîna, *f.*, (ἐπί)κλίσις, κατωφέρεια, πρηνές, κάταντες, *v.* côsta || *bot.*, (κιγ)κίνα.
chinâre, ἐπι-(ἐγ)κλίνω, κύπτω || — il câpo, *fig.*, (ὑπο)κύπτω, (καταιβάζω τ' αὐτιά), ἐνδίδω, ὑπείκω || -rsi, κύπτω, (σκύφτω), κυρτοῦμαι, κάμπτομαι.
chincaglière, *m.*, *barb.*, (σιδηρο)κατασκευαστός, σιδηρικοπώλης, *v.* minutiêre, ferravêcchio.
chincaglierîa, *barb.*, *v.* minuterîa.
chinêa, *f.*, ἱππάριον, (ἀλογάκι).
chinîna, *f.*, κινίνη.
chîno, -a, ἐπικλινής, κυρτός.
chiôccia, *f.*, ἐπωάζουσα ὄρνις, κλῶσσα, (κλωσσοῦ).
chiocciâre, κλώζω, κλώσσ(ίζ)ω.
chiôcciola, *f.*, κοχλίας, (σάλιαγκας, -κάρι) || a —, *agg.*, ἑλικοειδής; *avv.*, -δῶς. [(καρφᾶς).
chiodaiuôlo, *m.*, ἡλοποιός, -πώλης,
chiodâre, *v.* inch-. [(καρφάδικο).
chioderîa, *f.*, ἡλοποιεῖον, -πωλεῖον,
chiôdo, *m.*, ἧλος, (καρφί(ον)) || — di garôfano, μοσχοκάρφιον, (γαρόφαλον).
chiôma, *f.*, κόμη, τρίχες, (μαλλιά) || *dêgli âlberi*, φύλλωμα || *dêgli animâli e dêll'êlmo*, χαίτη || *dêlle comête*, οὐρά.
chiomâto, *v.* capellûto. [λιον.
chiôsa, *f.*, ἑρμηνεία, ἐξήγησις, σχό-
chiosâre, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ, σχολιάζω. [γητής, σχολιαστής.
chiosatôre, *m.*, ἑρμηνευτής, ἐξη-
chiôsco, *m.*, *barb.*, περίπτερον, (κιόσκι). [μοναστήριον, κοινόβιον.
chiôstro, *m.*, περίστοον; μονή,
chiôtto, *v.* zîtto.
chiôzzo, *m.*, κωβιός, (γουβίδι).

chirâgra, *f.*, χειράγρα. [-άφος.
chirografârio, -a, χειρογραφικός;
chirôgrafo, *m.*, χειρόγραφον.
chiromânte, *m.*, χειρόμαντις.
chiromanzîa, *f.*, χειρομαντεία.
chirurgîa, *f.*, χειρουργία.
chirûrgico, -a, χειρουργικός.
chirûrgo, *m.*, χειρουργός, (ζερά-
chitârra, *v.* κιθάρα. [χης).
chitarrîsta, *m.f.*, κιθαριστής, -ρφ-
chiù, *m.*, ὦτος. [δός.
chiudênda, *f.*, περί-(διά)φραγμα, πε-
ρίβολος, κλαδοφραγή, δρύφακτον.
chiûdere, κλειδῶ, (-όνω), ἐγ-(περι)-
κλείω, ἐμ-ἀπο-(περι)φράσσω, (περι)κυκλῶ || *finîre*, περαίνω, ἀποτε-
λῶ, τελευτῶ || — un ôcchio, *fig.*, παρορῶ.
chiûnque, *pron.*, ὅστις(δήποτε), οἱοσδήποτε.
chiûrlo, *m.*, *zool.*, κολυρίων, (τουρ-
λουλῆς) || *câccia*, κυνηγέσιον κατὰ τῆς κιννάβης || *fig.*, *v.* babbêo.
chiûsa, *f.*, *fîne, conclusiône*, τέλος, τελευτή, πέρας, κατάληξις; ἐπί-
λογος, συγκεφαλαίωσις || *idráulica*, θυρυδρο-(ὑδατο)φράκτης, θυρὶς κα-
ταρράκτου || *v.* chiudênda; ripâro.
chiûso, -a, κλειστός || *strêtto*, στενός || *di têmpo*, συνεφώδης, σκοτεινός || *s. m.*, περίφρακτος τόπος, γεώρ-
γιον, παράδεισος; *porcîle, stâlla*, συοφόρβιον, (χοιρό)μάνδρα.
chiusûra, *f.*, *v.* serratûra; chiu-
dênda; chiûsa || (κατά)κλεῖσις, (κλείσιμον, σφάλισμα).
ci, *avv.*, ἐνταῦθα, αὐτόθι, ἐδῶ, ἐκεῖ || *pron.*, ὑμᾶς, ὑμῖν, μᾶς.
ciabâtta, *f.*, παλαιοπέδιλον, (παλη-
οπάπουτσο(ν)); ἐμβάδιον, (πα-
πούτσι πατημένο).
ciabattîno, *m.*, σκυτεύς, παλαιορ-
ράφος, (μπαλωματῆς, -τᾶς, (ἐ)σκι-
τζῆς) || *fig.*, ἀπειρότεχνος, κακοερ-
γάτης. [ρος || παράσιτος.
ciâcco, -a, ῥυπαρός || *s. m.*, χοῖ-
ciâlda, *f.*, πλακούντιον λεπτόν, ψαιστὴ μάζα, ψαιστόν, ⟶
cialdône, *m.*, ψαθύριον, (-θούρι), ὀπτολάγανον.
cialtrôna, *f.*, βρῶμα, (-μογυναῖκα).
cialtrône, *m.*, βρώμερός, ῥυπαρός, ἀναιδής; *v.* bîrbâ(nte).
ciambêlla, *f.*, ἀρτολάγανον, (τη-
γανήτα), στρεπτός, κολλύρα, (κουλ-
λοῦρα, -ι) || *v.* cêrcine.
ciambellâio, *m.*, κολλυροποιός, -πώλης, (κουλλουρᾶς).
ciambellâno, *m.*, θαλαμηπόλος, κοιτωνάρχης, κλειδοῦχος.
ciambellôtto, *m.*; **-llêtta**, *f.*, κολ-
λύριον, (κουλλουράκι).
ciância, *f.*, φλήναρος, -νάρημα, φλυ-
αρία; λέξις; *v.* chiâcchiera *ecc.*
cianciafrûscola, *f.*, κοσμημάτιον, (στολιδάκι), ἀπειρόκαλα στολίδια, ἀλλόκοτος ἱματισμός; λῆρος, (μα-
σκαραλίκι); *v.* ciârpa.
cianfrusâglia, *c. s.*, *v.* bagattêlla.
ciânico, -a, κυανικός. [νόφυλλον.
ciâno, *m.*, κύανος, κενταύριον, κυα-
cianôgeno, *m.*, κυάνιον.
cianûro, *m.*, κυανιοῦχον.
ciâppa, *f.*, ἄγγιστρον πόρπης.
ciâppola, *f.*, γλυφίς.
ciaramêlla *e der.*, *v.* ciância, chiâc-
chiera *ecc.*
ciârla, *f.*, ματαιολογία, φλυαρία, *c. s.*, *v.* vôce.
ciarlâre, *v.* chiacchierâre. [τολογῶ.
ciarlataneggiâre, ἀγυρτεύω, τερα-
ciarlatanerîa; -nâta, *f.*, ἀγυρτεία, τερατολογία, (τσαρλατανία).
ciarlatanêsco, -a, ἀγυρτικός, τερα-
τολογικός. [(τσαρλατανισμός).
ciarlatanîsmo, *m.*, ἀγυρτισμός,
ciarlatâno, *m.*, ψευδοϊατρός, ἀπα-
τεών, ἀγύρτης, (τσαρλατάνος).
ciarlièro; -lône, *v.* chiacchierône.
ciârpa, *f.*, *indumênto*, ἐπωμίδιον, περιτραχήλιον, (σάρπα) || *cintûra*, ζώνη || *cînghia*, μασχαλιστήρ || *rôba vîle o vécchia*, παληόρουχον, γρύτη, γρυμαῖα, ῥῶπος, ῥάκη, (κουρέλ(λ)ι); *spec. pl.*, ⟶
ciarpâme, *m.*, ῥάκι, -κια, γρύτη, -τάρια, (παληόπανα, κουρέλ(λ)ια).
ciasc(hed)ûno, -a, ἕκαστος, καθείς, (κάθε). [-ομαι, τρώγω.
cibâre, διατρέφω, σιτίζω || -rsi,

cibâria, *f.*, ζωοτροφίαι; ἐφόδια, ἐπισίτια.
cibârio, -a, θρεπτικός, τροφιμαῖος.
cîbo, *m.*, τροφή, βρῶμα, ὄψον, σιτίον, ἔδεσμα, (φαγητόν). [τήριον.
cibôrio, *m.*, † ἀρτοφόριον; δισκοπο-
cibrêo, *m.*, καρύκευμα, (φρικασές,) ἐξ ὀρνιθίων.
cicâla, *f.*, τέττιξ, (τζίτζικας).
cicalâre, πολυλογῶ, φλυαρῶ, *v.*
cicatrîce, *f.*, οὐλή. [chiachierâre *ecc.*
cicatrizzâbile, *m. f.*, ἐπουλώσιμος.
cicatrizzâre, κλείω τὴν πληγήν, (συν)οὐλῶ, ἐπουλῶ.
cicatrizzaziône, *f.*, συν-(ἐπ)ούλωσις.
cîcca, *f.*, κομμάτι καπνοφύλλου *o* σιγάρου, καπνομάσσημα (ἀποσίγαρο, βόπα).
ciccaiuôlo, *m.*, ἀποσιγαριάρης.
ciccâre, μασσῶ καπνόφυλλα, κα-
cîccia, *v.* cârne; grâsso. [πνομασσῶ.
cîcciolo, *m.*, *cm. pl.*, χοίρινον κρέας ἐξ οὗ ἀφῃρήθη ὁ χυμός, σύμπαχον, (σύγλυνον).
cicciône, *v.* grassône; forûncolo.
cicciôso, -a, εὔ-(πολύ)σαρκος, παχύς, -υλός, (-ουλός, γεμάτος).
cicêrbita, *f.*, σόγχος, (ζόχος).
cicêrchia, *f.*, ἄρακος, (-κᾶς), λάθυρος, (-θούρι). [νεύς.
cicerône, *m.*, ξεναγ(ωγ)ός, ἑρμη-
ciceroniâno, -a, κικερώνειος.
cicisbêo, *m.*, φιλογύνης, λάτρις (γυναικός), καλλωπιστής, (γαλάν-
ciclamîno, *m.*, κυκλάμινον. [της).
cîclico, -a, κυκλικός.
ciclîsmo, *m.*, ποδηλασία.
ciclîsta, *m. f.*, ποδηλάτης.
cîclo, *m.*, κύκλος || — dêlla Tâvola rotônda, — τῆς στρογγύλης τρα-
ciclôide, *m. f.*, κυκλοειδής. [πέζης.
ciclometrîa, *f.*, κυκλομετρία.
ciclône, *m.*, κύκλων.
ciclôpico, -a, κυκλώπειος; πανάρχαιος, πελασγικός; γιγαντιαῖος.
ciclôpe, *m.*, κύκλωψ.
cicôgna, *f.*, πελαργός, (λελέκι).
cicôria, *f.*, χικόριον, (ῥαδίκι(ον)).
cicûta, *f.*, κώνειον.
ciecâre, *v.* acciec-.

ciêco, -a, ἀόμματος, τυφλός, (στραβός) || âlla -a, τυφλῶς.
ciêlo, *m.*, *pr. e fig.*, οὐρανός || *fig.*, παράδεισος; Θεός; φῶς, κλῖμα || a — apêrto, ἐν ὑπαίθρῳ.
ciêra, *v.* cêra, aspêtto.
cîfra, *f.*, συνθηματικὸς χαρακτήρ, κρυπτογραφικόν || μονόγραμμα, γραμματόπλεγμα, (τσίφρα) || *aritm.*, χαρακτήρ, ψηφίον || *v.* sômma.
cifrâre, γράφω συμβολικῶς *o* συνθηματικῶς, κρυπτογραφῶ || ἐπιτίθημι τὸ μονόγραμμα.
cîgâr(r)o, *v.* sîgaro.
cîglio, *m.*, ὀφρύς, (φρύδι), βλεφαρίς, (ματόκλαδον, ματοτσούναρα, ματοτσύνοδον); *v.* ôcchio || *ôrlo, mârgine,* ὀφρύς, χεῖλος, ἄμβη, ἄκρα, ⟶ [ὕψωμα γῆς, λόφος.
cigliône, *m.*, ὀφρύς, (φρύδι) || *rialto,*
cîgna *e der.*, *v.* cinghia *ecc.*
cignâle, *v.* cinghiâle.
cîgno, *m.*, κύκνος || di —, κύκνειος || *fig.*, ποιητής; μουσικός.
cigolâre, τρίζω, κρίζω, σίζω.
cigolîo, *m.*, τριγμός, κριγμός, (τρί-(τρέ)ξιμον).
cilêcca, *f.*, μυκτηρισμός, ἀπάτη.
cilêstro, *v.* celestîno, azzûrro.
cilîcio; cilîzio, *m.*, κιλίκιον.
ciliegêto, *m.*, κερασών.
ciliêgia, *f.*, κεράσιον; βύσσινον.
ciliêgio, *m.*, κερασιά, κέρασος.
cilindrâre, κυλινδρ(όνω)ῶ.
cilîndrico, -a, κυλινδρικός, -δροει-
cilîndro, *m.*, κύλινδρος. [δής.
cîma, *f.*, ἄκρα, κορυφή || — d'uômo, ἔξοχος ἀνήρ.
cimâsa, *f.*, κῦμά(τιον), λέσβιον.
cimatûra, *f.*, γνάφαλον || τριχοτομία, (ἀπό)χάρσις.
cîmberli (êssere in —), ὑπερχαίρω,
cimêlio, *m.*, κειμήλιον. [*v.* altîccio.
cimentâre, *méttere a rischio,* εἰς κίνδυνον ἐκτίθημι, διακινδυνεύω, διακυβεύω || *esperimentâre,* δοκιμάζω, πειρῶμαι || -rsi, εἰς κίνδυνον ὑποβάλλομαι, διακινδυνεύω, δοκιμάζομαι; τολμῶ.

cimênto, *m.*, κίνδυνος; δοκιμή, πεῖρα. [ρυζα).
cîmice, *f.*, κόρις, (κορ(ε)ιός, κό-
cimiciâria, *f.*, *bot.*, κοριόφυξ. [ρον.
cimiêro, *m.*, λόφος, φάλος, φάλα-
cimitêro, *m.*, κοιμητήριον, νεκρο-
ταφεῖον, πολυάνδριον.
cimôs(s)a, *f.*, *v.* vivâgno.
cimûrro, *m.*, κόρυζα, κραῦρα.
cîna, *v.* china. [ἄμμον, κιννάβαρι.
cinâbro, *m.*, θειοῦχος ὑδράργυρος,
cincischiâre, στραβο-(κατα)κόπτω,
λεπτοτομῶ || *v.* ingarbugliâre.
cinêdo, *m.*, κίναιδος.
cinegêtico, -a, κυνηγετικός || *s.f.*, -ή.
cinerârio, *v.* cen-.
cinga-(cincia)llêgra, *f.*, αἰγίθαλος,
μελισσοφάγος.
cingere, περιβάλλω, περιέχω, περι-
κυκλῶ, περιζωννύω, (περι)τειχίζω.
cînghia, *f.*, ἱμάς, λωρίον, (λουρί).
cinghiâle, *m.*, ἀγριόχοιρος, σύα-
γρος, μονιός, κάπρος.
cîngolo, *m.*, ζώνη, ζωστήρ.
cinguettâre, κελαδῶ, (κε-(κι)λαϊ-
δ(άω)ῶ), μινυρίζω, ᾄδω, λαλῶ ||
φλυαρῶ || *v.* balbettâre.
cinguettîo, *m.*, κελάδημα, (κε-(κι)-
λαϊδισμός), μινυρισμός, ᾠδή, λά-
λημα || *v.* chiacchierîo.
cînico, -a, κυνικός || *fig.*, ἀναιδής.
cinîgia, *f.*. θερμοσποδία, αἴθαλος,
-άλη, (ἀθάλη, ἀχιλιά, χόβολη).
cinîglia, *f.*, σηρικόστρεπτον.
cinîsmo, *m.*, κυνισμός || *fig.*, ἀναι-
σχυντία, ἀναίδεια.
cînnamô(mo), *m.*, κιννάμωμον; (κα-
νέλλα); σμύρνα. [(πενῆντα).
cinquânta, *num.*, *inv.*, πεντήκοντα,
cinquantenârio, -a, πεντηκονταετής.
cinquantêsimo, -a, πεντηκοστός.
cinquantîna, *f.*, πεντηκοντάς, (πε-
νηνταρία).
cînque, *num.*, πέντε || *âlle cârte*, πεν-
τάσημον, (πεντάρι). [στός.
cinquecentêsimo, -a, πεντακοσιο-
cinquecentîsta. *m. f.*, συγγραφεὺς
τοῦ δεκάτου πέμπτου αἰῶνος.
cinquecênto, *num.*, *inv.*, πεντακόσιοι
|| *s. m.*, δέκατος πέμπτος αἰών.
cinquîna, *f.*, πεντάς, -άριθμον,
(τσινκουΐνα).
cînto, -a, περιεζωσμένος, περίφρα-
κτος, περιτείχιστος || *s. m.*, — di
Vênere, *v.* cêsto || — erniârio,
ἐντεροκηλικὴ ζώνη, ἐπίδεσμος ||
v. cintûra || *s. f.*, *v.* cêrchia.
cîntola, *f.*, *vîta*, ὀσφύς, (μέση) || →
cintûra, *f.*, ζώνη, ζωστήρ. [ξιφιστήρ.
cinturîno, *m.*, ζωστήρ, ζωνάριον,
ciò, *pron.*, τοῦτο; ἐκεῖνο, -να.
ciôcca, *f.*, πλώκαμος, -μίς, σκόλ-
λυς, κόρυμβος, βόστρυχος, (πλε-
ξοῦδα, σκουλί, περτζές).
ciôcco, *m.*, κορμός, πρέμνον, κόσ-
σουρον, (κούτσουρον) || *fig.*, *v.*
babbêo. [λάτα, (τσικολάτα).
cioccolâta, *f.*, σοκολάτον, τσοκο-
cioccolatiêra, *f.*, ἀγγεῖον *ο* θερ-
μορρόη, (ἱμπρίκι,) τοῦ σοκολάτου,
σοκολαθεψάνη.
cioè, τοῦτ' ἔστιν, τοὐτέστι, ἤ(τοι),
δηλαδή, δηλονότι.
ciômpo, *m.*, ξάντης, γναφεύς || χα-
μερπής, φαῦλος.
cioncâre, οἰνοποτῶ, (πολυ)ποτῶ,
(ὑπερ)πίνω, κυαθίζω, κωθωνίζω,
cioncatôre, *v.* beône. [(σβανάρω).
ciônco, *v.* altîccio. [λάντευσις.
ciondolamênto, *m.*, κλόνησις, τα-
ciondolâre, *dondolâre*, κλονοῦμαι,
σείομαι || *pêndere*, ἐξήρτημαι, κρέ-
μαμαι || *êsser lênto*, χρονοτριβῶ,
ἀργοπορῶ.
ciôndolo, *m.*, κρόταλον, -άλιον.
ciondolône, *pendênte*, ἐκκρεμής,
κρεμαστός || *lênto*, βραδύ(κίνητο)ς,
ἀργός, ἀδρανής || *avv.*, ἐν ἐκκρε-
μεῖ τρόπῳ, μετεώρως, (κρεμαστά).
ciôtola, *v.* scodêlla.
ciottolâre *ecc.*, *v.* acciott-.
ciôttolo, *m.*, κάχλιξ, κρόκ(άλ)η,
κόχλαξ, (-άδι, -άκι), χάλιξ, (-ίκι).
cipîglio, *m.*, (συν)ὀφρύωμα, -ωσις,
σκυθρωπασμός, (ἀγριο-(στραβο)-
κύτταγμα). [|| βολβός.
cipôlla, *f.*, κρόμμυον, (-ύδι(ον))
cipollîna, *f.*, ἀσκαλώνιον κρόμ-
μυον, σκορδόπρασον.
cîppo, *m.*, στήλη.

cipressêto, *m.*; **-ssâia**, *f.*, κυπαρισσών, (-ώνας).
ciprêsso, *m.*, κυπάρισσος, (-ίσσι).
cîpria, *f.*, κόνις ὀρυζίου, (πούδρα).
cîrca, *prep.*, περί, ὡς πρός || *avv.*, περίπου, σχεδόν, ὡς ἔγγιστα, (κοντά, ἀπάνω κάτω, τριγύρου). [μιος.
circênse, *m.f.*, κιρκήσιος, ἱπποδρό-
cîrco, *m.*, ἀμφιθέατρον, κίρκος.
circolânte, *m. f.*, κυκλοφορῶν.
circolâre, *m. f.*, κυκλοειδής, (ἐγ)κύκλιος, κυκλικός || *vb.*, κινοῦμαι κυκλικῶς, κυκλοφορῶ, -οῦμαι, περιοδεύω.
circolatôrio, **-a**, κυκλοφορικός.
circolaziône, *f.*, κυκλοφορία.
cîrcolo, *m.*, *mat.*, κύκλος, περιφέρεια || *riuniône, compagnía*, κύκλος, συνάθροισις, συναναστροφή, ὁμήγυρις || *club*, λέσχη, (καζίνο), σύλλογος || — di lettûra, κύκλος ἀναγνωστικός, ἀναγνωστήριον || *v.* cêrchio; circondârio. [περιτέμνω.
circoncîdere, ἐκτελῶ περιτομήν,
circoncisiône, *f.*, περιτομή.
circoncîso, *m.*, περίτμητος, (-τετμημένος).
circondâre, περικυκλῶ, περιβάλλω, περιστοιχῶ, περικλείω; *v.* chiûdere.
circondârio, *m.*, νομός, ἐπαρχία, περιφέρεια || *dintórni*, περίχωρα.
circonferênza, *f.*, περιφέρεια.
circonflêsso, **-a**, περίκαμπτος, συνεστραμμένος, περισπώμενος || accênto -o, -ωμένη.
circonflêttere, περικάμπτω, συστρέφω, συμπτύσσω, ἀναδιπλῶ.
ciconfôndere, περιχέω; *v.* circondâre. [ρητος, -ρρους.
circonfûso, **-a**, περίχυτος, περίρ-
ciconlocuziône, *f.*, περίφρασις.
circonvallâre, περιταφρεύω, -τειχίζω, -χαρακῶ.
circonvallaziône, *f.*, περιτάφρευμα, ἀποτείχισμα, περιτείχισις, -χισμός.
circonvenîre, περικυκλῶ, περικαταλαμβάνω || ἐξαπατῶ, παραπείθω.
circonvicîno, **-a**, περικείμενος, περίχωρος, περίοικος.
circonvoluziône, *f.*, περιστροφή, περιδρομή, περικύλί(νδη)σις.
circoscrîtto, **-a**, (περι)ὁρισμένος.
circoscrîvere, περιγράφω; *limitâre*, (περι)ὁρίζω || *mat.*, προσπεριγράφω.
circoscriziône, *f.*, περιγραφή, περιορισμός || περιοχή, ὅριον, *v.* circondârio || *mat.*, προσπεριγραφή.
circospêtto, *v.* câuto *ecc.*
circostânte, *m. f.*, περικείμενος || *presênte*, παριστάμενος, παρών.
circostânza, *f.*, περίστασις, -ατικόν, συμβάν || *opportunità*, καιρός, εὐκαιρία.
circostanziâle, *m. f.*, περιστατικός.
circostanziâre, διεξέρχομαι λεπτομερῶς *o* ἐμπεριστατωμένως, ἀκρι-
circuîre, *v.* circondâre. [βολογῶ.
circûito, *m.*, κύκλος, γύρος, περιαγωγή, *v.* cêrchia.
circumnavigaziône, *f.*, περίπλους.
circumpolâre, *m. f.*, περιπόλιος.
cîrro, *m.*, *r.*, βόστρυξ, πλόκαμος; κόμη, (μαλλιά) || μαυρονεφέλη || *bot.*, ἕλιξ, (σγουρόν) || *itt.*, *pl.*, ἶνες (περὶ τὸ στόμα) || *v.* scîrro.
cirrôso, **-a**, ἑλικοφόρος.
cisalpîno, **-a**, παρ-(προσ)άλπειος, ὁ ἐντεῦθεν τῶν Ἄλπεων.
cîspa, *f.*, λήμη, (τσύ-(τσί)μπλα).
cispadâno, **-a**, ὁ ἐντεῦθεν τοῦ Πάδου. [(τσι)μπλίασμα).
cisposità, *f.*, λημόρροια, (τσυ-
cispôso, **-a**, λημώδης, λημαλέος.
cistêrna, *f.*, ὀμβροφρέαρ, -οδέκτης, δεξαμενή, (στέρνα) || βάραθρον,
cîsti, *f.*, κύστη, (φοῦσκα). [φάραγξ.
cîstico, **-a**, κυστικός.
cistîte, *f.*, κυστῖτις.
citâre, ἀπομνημονεύω, παρατίθεμαι, ἀναφέρω εἰς μαρτυρίαν || *leg.*, κλητεύω, ἐνάγω.
citarêdo, *m.*, λυρῳδός.
citareggiâre, κιθαρίζω, λυρῳδῶ, κρούω τὴν λύραν.
citatôre, **-trîce**, ἀπομνημονευτής || *leg.*, ἐνάγων, κατήγορος.
citatôria, *f.*, (πρόσ)κλῆσις, κλητήριον.

citaziône, *f.*, ἀπομνημόνευσις || *leg.*, κλήτευσις, *c. s.* [νος.
citeriôre, *m. f.*, ὁ ἐντεῦθεν κείμε-
citiso, *m.*, κύτισος.
citrâto, *m.*, κιτρικὸν ἅλας.
cîtrico, -a, κιτρικός.
citrûllo, *v.* babbêo. [ἄστυ.
città, *f.*, πόλις, (χώρα, πολιτεία);
cittadêlla, *f.*, ἀκρόπολις, φρούριον || *v.* -dîna.
cittadinânza, *f.*, πολῖται || πολιτογράφησις, πολιτεία, ἀστικὸν δίκαιον.
cittadîno, -a, ἀστικός, δημοτικός, (νοικοκυρικός), πολιτικός || *s. m.*, πολίτης; ἀστός || *s. f.*, πολίχνιον,
citri(u)ôlo, *v.* cetr-. [-νη.
ciûco, *v.* âsino *ecc.* [κι), κρωβυλίσκος.
ciuffêtto, *m.*, σκολλύθριον, (σκουλά-
ciûffo, *m.*, κόρυμβος; σκόλλυς, (σκουλί), κρώβυλος προκόμιον, (περτσές, τοῦφα, ζουλούφι).
ciûrlo, *m.*, βέμβιξ, ῥόμβος, στρόμβος, (σβοῦρος).
ciûrma, *f.*, ἐρετικόν, ἐρέται, κωπηλάται || κατάδικοι (κωπηλατοῦντες), δεσμῶται.
ciurmâglia, *f.*, ὄχλος συρφετώδης, συρφετός, χυδαῖος λαός, σκυλολόγιον.
ciurmâre, μαγεύω, γοητεύω, ἐπᾴδω || ἀπατῶ, παραπείθω, δολιεύομαι.
ciurmatôre, -trîce, ἀπατεών, ἀγύρτης. [ἀπάτη, ἀγύρτεία.
ciurmerîa, *f.*, μαγεία, γοητεία;
ciûschero, *v.* alticcio, ubbriâco.
civâia, *f.*, *v.* legûmi.
civêtta, *f.*, γλαῦξ, (κουκκουβάγια, -άϊα) || γυνὴ ἐρωτότροπος, ἀνδρομανής, (φιλ)ἄρεσκος, φιλόκομψος.
civettâre, ἀρεσκεύομαι, ἐρωτιῶ; κομψεύομαι, καλλωπίζομαι; ἀκκίζομαι, (κάμνω τσακκίσματα) || ὀρνιθοθηρῶ διὰ τῆς γλαυκός.
civetterîa, *f.*, φιλαρέσκεια, ἐρωτοτροπία; φιλοκοσμία, φιλοκομψία, φιλωραϊσμός; ἀκκισμοί, (τσακκίσματα).
civettône, *m.*, ἀνὴρ ἐρωτότροπος, φιλάρεσκος, παρθενο-(γυναικο)πίπης; φιλόκοσμος, φιλόκομψος; ἐλαφρός, κοῦψος.
cîvico, -a, ἀστικός, πολιτικός.
civîle, *m. f.*, πολιτικός, ἀστικός || *educâto*, εὐπροσήγορος, εὐγενικός, -νής || *bên vestîto*, κόσμιος, κομψός || stâto —, τάξις τῶν πολιτῶν, πολιτικὴ κατάστασις || lîsta —, βασιλικὴ ἐπιχορήγησις || *v.* intestîno.
civilîsta, *m.*, ὁ περὶ τὸ πολιτικὸν ο ἀστικὸν δίκαιον ἀσχολούμενος.
***civilizzâre**, *barb.*, *v.* incivilîre.
civiltà, *f.*, πολιτισμός, ἀνθρωπισμός, ἐξευγενισμός || εὐγένεια, κομψότης || πολιτικὴ κοινωνία.
civîsmo, *m.*, φιλονομία, φιλοπατρία.
clâmide, *f.*, χλαμύς.
clamôre, *m.*, κραυγή, καταβοή, θόρυβος. [δης.
clamorôso, -a, θορυβώδης, ταραχώ-
clandestîno, -a, λαθραῖος, κρύφιος.
clangôre, *m.*, σάλπισμα, βυκάνημα,
clarêtto, *v.* chiarêtto. [-νισμός.
clarinêtto, *m.*, τράναυλος, (κλαρι-
classâre, *v.* -ssificâre. [νέτ(τ)ο).
clâsse, *f.*, τάξις, (κλάσις); βαθμός.
clâssico, -a, κλασικός, δόκιμος, ἐξαίρετος, ἔγκριτος, ἄριστος.
classificâre, ταξινομῶ, φυλοκρινῶ, (διαιρῶ εἰς κλάσεις). [νῶτο.
classificaziône, *f.*, ταξινόμησις || *v.*
clâusola, *f.*, κεφάλαιον, ἄρθρον, ῥήτρα. [ριακός, κοινοβιακός.
claustrâle, *m. f.*, μοναστικός, -στη-
clausûra, *f.*, ἐγκατάκλεισις (ἐν μοναστηρίῳ), περίφραξις || μονή || *fig.*, ἐρημικὸς βίος.
clâva, *f.*, ῥόπαλον, κορύνη, (χουρχούδι, ματσούκι).
clavicêmbalo, *v.* pianofôrte.
clavîcola, *f.*, κατακλείδιον, (κλειδοκόκκαλον).
clavicolâre, *m. f.*, κατακλείδιος.
clemâtide, *f.*, κληματίς, (-ματσίδα).
clemênte, *m. f.*, ἤπιος, ἐπιεικής, συγγνώμων, εὐμενής, συγκαταβατικός.
clemênza, *f.*, ἠπιότης, ἐπιείκεια, συγγνωμοσύνη, εὐμένεια, συγκα-
clericâle, *m. f.*, κληρικός. [τάβασις.

clêro, *m.*, κλῆρος, ἱερατεῖον.
clessîdra, *f.*, κλεψύδρα, ὑδρωρο-
cliênte, *m. f.*, πελάτης. [λόγιον.
clientêla, *f.*, πελατεία, -ατικόν, -άται. [τόπος.
clîma, *m.*, κλίμα; οὐρανός, χώρα,
climatêrico, -a, κλιμακτηρικός.
climâtico, -a, κλιματικός || staziône -a, πρόσκαιρος διαμονή, εὔκρατος τόπος.
clînico, -a, κλινικός || *s. f.*, -ή.
clîpeo, *m.*, ἀσπίς.
clistêre, *m.*, κλυστήριον, κλύσμα.
clitôride, *f.*, κλειτορίς, (πετεινός).
clîvo, *m.*, *poet.*, *v.* chîna; collîna.
cloâca, *f.*, ὀχετὸς βορβόρου, *v.* fôgna, chiâvica.
clorâto, *m.*, χλωρικὸν ἅλας.
cloridrico, -a, χλωρυδρικός.
clôrico, -a, χλωρικός.
clôro, *m.*, χλώριον.
clorofîlla, *f.*, φυλλοχλωρῖτις.
clorofôrmio, *m.*, χλωροφόρμιον, χλωρομυρμήκιον.
cloroformizzâre, χλωροφορμίζω.
clorôsi, *f.*, χλώρωσις.
clorôtico, -a, χλωρωτικός.
clorûro, *m.*, χλωροῦχον.
coabitâre, συνοικῶ, συγκατοικῶ, συζῶ, συμβιῶ.
coabitaziône, *f.*, συνοίκησις, συμβίωσις. [νος.
coaccusâto, -a, συγκατηγορούμε-
coadiutôre, -trîce, σύνεργος, -γάτης; † πρωτοσύγγελος.
coadiuvâre, *v.* aiutâre, cooperâre.
coagulamênto, *m.*, πῆξις, (πήξιμον).
coagulâre, (συμ)πηγνύω, (πήζω) ||
coâgulo, *v.* câglio. [-rsi, -ομαι.
coaliziône, *v.* uniône, lêga.
coartâre, *v.* re-(co)strîngere.
coattîvo, -a, καταναγκαστικός.
coâtto, -a, (κατ)ηναγκασμένος, βεβιασμένος.
coaziône, *f.*, καταναγκασμός, βία.
cobâlto, *m.*, γλαυκόχαλκος, κοβάλ-
côca, *f.*, *bot.*, κόκα. [τιον.
côcca, *f.*, ἐντομὴ τοῦ βέλους, γλυφίς; βέλος || *ángolo*, γωνία, (κώχη) || *gallîna*, ὄρνις, (κοκώνα).
coccârda, *f.*, ἐπίσημον, ἐθνόσημον, (κοκάρδα). [χος, (καρροτσέρης).
cocchiêre, *m.*, ἁμαξηλάτης, ἡνιο-
côcchio, *m.*, ὄχημα, ἅμαξα, *v.* carrôzza. [στόμιον, (τάπα.)
cocchiûme, *m.*, ξύλινον πῶμα, ἐπι-
côccia, *v.* guârdia, conchîglia.
coccîge, *m.*, κόκκυξ.
coccigêo, -a, κοκκυγικός.
coccinîglia, *f.*, (ἰνδο)κόκκος, (κερμίζι), ὕσγη, (πρινοκόκκι). [μιον.
côccio, *m.*, (ἀπο)σύντριμμα; κερά-
cocciûto, *v.* capârbio, ostinâto.
côcco, *m.*, *piánta*, κοκκοφοῖνιξ || *frûtto*, κοκκίμηλον, κοκκοβάλανος || *uóvo*, ὠάριον, (αὐγουλάκι, κοκό).
coccodrîllo, *m.*, κροκόδειλος.
côccola, *f.*, κόκκος.
coccolône, *avv.*, ὀκλαδόν, (ἀνακούρκουδα); *v.* accoccolâr(si).
cocênte, *m. f.*, καυστικός, φλογερός, διακαής, διάπυρος.
côclea, *f.*, *pârte dêll' orêcchio*, κόγχη || *v.* madrevîte; chiôcciola.
cocleâria, *f.*, κοχλιάρια, δράβη.
cocôlla, *f.*, τρίβων, ῥάσον || prênder la —, γίνομαι μοναχός, (καλογηρεύω).
cocollâto, -a, τριβωνοφόρος.
côcoma, *v.* côgoma.
cocomerâio, *m.*, πεπωνοφυτεία, σικυών, (καρπουζότοπος, μποστάνι).
cocômero, *m.*, ὑδροπέπων, χειμωνικόν, (*piánta*, καρπουζιά; *frûtto*, -ούζι(ον)). [φαλῆς); *v.* cîma.
cocûzzolo, *m.*, κορυφὴ (τῆς κε-
côda, *f.*, οὐρά, κέρκος || *di capêlli*, πλόκαμος, (πλεξίδα) || in —, κατόπιν, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων.
codardîa, *f.*, δειλία, ἀνανδρία.
codârdo, -a, δειλός, ἄνανδρος.
codâzzo, *m.*, ἀκολουθία, συνοδία.
codeîna, *f.*, κοδεῖνη.
codêsto, -a, *pron.*, οὗτος, ἐκεῖνος.
côdice, *m.*, κώδηξ || *manoscrîtto*, χειρόγραφον ἀρχαῖον.
codicillâre, *m. f.*, ἐπιδιάθετος, -ατεθειμένος || *vb.*, ἐπιδιατίθημί τι ἐν διαθήκῃ. [κελλος.
codicîllo, *m.*, ἐπιδιαθήκη, κωδί-

codificâre, κωδηκοποιῶ.
codificaziône, *f.*, κωδηκοποιΐα.
codîno, **-a**, *fig.*, ἀντεπαναστατικός, συντηρητής || *s. m.*, οὐράδιον; *fig.*, ἀντεπαναστάτης, *v.* parruccône.
coditrêmula, *f.*. σεισοπυγίς, (σουσουράδα). [προσθέτης.
coefficênte, *m.*, πολλαπλασιαστής,
coercîbile, *m. f.*, στενοχωρητός, συσταλτός, συνθλιπτικός.
coercitîvo, *v.* coattîvo.
coerêde, *m. f.*, συγκληρονόμος.
coerênte, *m. f.*, συμφυής, συνημμένος, συνεχόμενος, συναφής.
coerênza, *f.*, συμφυΐα, συνέχεια; συνάφεια, ἀκολουθία.
coesiône, *f.*, συνοχή, *c. s.*
coesistênte, *m. f.*, συνυπάρχων.
coesistênza, *f.*, συνυπαρξία, -αρξις.
coesîstere, συνυπάρχω.
coetâneo, **-a**, ὁμῆλιξ; ⟶
coêvo, *c. s.*; *v.* contemporâneo.
côfano, *m.*, κιβωτός, κόφινος, *v.* baûle, câssa.
cogitabôndo, *v.* pensierôso.
côglia, *f.*, *v.* scrôto.
côgliere, *poet.* côrre, συλλέγω, δρέπω, -ομαι || κατα-(συλ)λαμβάνω || (ἐπι)τυγχάνω (τοῦ σκοποῦ).
coglionâre, *b.*, *v.* burlâre.
cogliône, *b.*, *v.* testîcolo; babbêo.
coglionerîa, *b.*, *v.* balordâggine.
cognâta, *f.*, *sorêlla dêlla môglie o del marîto*, γυναικ-(ἀνδρ)αδέλφη, (κουνιάδα); *môglie del fratêllo*, νύμφη; σύννυμφος, (-ννυφάδα).
cognâto, *m.*, *fratêllo dêlla môglie o del marîto*, γυναικ-(ἀνδρ)άδελφος, (κουνιάδος); *marîto dêlla sorêlla*, γαμβρός; ὁμό-(σύγ)γαμβρος.
cognaziône, *f.*, (θηλεο)συγγένεια, κηδεστία.
cogniziône, *f.*, γνῶσις, αἴσθησις, νόησις || ἰδέα, (διά)γνῶσις, ἔννοια.
cognôme, *m.*, ἐπώνυμον, -ύμιον, οἰκογενιακὸν ὄνομα, (παρανόμι).
cognominâre, ἐπ-(προσ)ονομάζω, (ἐπι)καλῶ.
côgoma, *f.*, κουκούμιον, ὑδροθερμαντήρ, *v.* caffettiêra.
coincidênte, *m.f.*, σύμπτωτος, -ωτικός.
coincidênza, *f.*, σύμπτωσις.
coincîdere, συμπίπτω.
cointeressâto, **-a**, συνδιαφερόμενος.
coinvôlgere, *v.* implicâre.
côito, *m.*, συνουσία, -ίασις, -ιασμός, γάμημα, σαρκικὴ μῖξις, τὸ βινεῖν, (γαμήσι, πλάκωμα). [(κόκο).
côk(e), *m.*, *barb.*, ἀνθρακοτίτανος,
colà, *v.* là. [πητήρ, (-τόν, -τή).
colabrôdo, *m.*, ἠθητήρ(ιον), τρυ-
colâre, *att.*, (δι)ἠθῶ, διϋλίζω, στραγγίζω, σακκ(ελ)ίζω, (σουρόνω, λαγαρίζω) || *n.*, διηθοῦμαι, (καταρ)ρέω, (ἀπο)στάζω.
colasciône, *m.*, μάγαδις.
colatôio, *m.*, διϋλιστήριον, ἠθητήρ(ιον), ἠθμός, στραγγιστήριον, *v.* filtro. [|| far —, προγευματίζω.
colaziône, *f.*, πρόγευμα, ἀκράτισμα
colbâc(co), *m.*, *barb.*, πῖλος μαλλωτός, (καλπάκι, κατσοῦλα).
côlchico, *m.*, κολχικόν, (σκυλοβότανον). [τατος.
colendîssimo, **-a**, *tîtolo*, σεβασμιώ-
coleôttero, *m.*, κολεόπτερον.
colêra, *m.*, χολέρα.
colerîna, *f.*, χολερίνη.
colerôso; **-a**, χολερικός, -ρώδης.
colibrì, *m.*, κολίβριον.
côlica, *f.*, στρόφος, εἰλεός, κωλικόπονος, (κώλικας).
côlico, **-a**, κωλικός.
colîno, *v.* colabrôdo, -atôio.
côlla, *f.*, κόλλα || — fôrte, — δυνατή, ταυρό-(ξυλό)κολλα || — di pêsce, ἰχθυόκολλα, (ψαρόκολλα) || — di farîna, ἀλευρόκολλα.
collaborâre, συνεργάζομαι, συμπράττω.
collaboratôre, **-trîce**, συνεργάτης, συμπράκτωρ. [σύμπραξις.
collaboraziône, *f.*, συνεργασία,
collâna, *f.*, περιδέραιον, ὅρμος, ἄλυσος, -υσις || *v.* raccôlta.
collâre, *m.*, περιλαίμιον, περιτραχήλιον, περιαυχένιον, ζεύγλη, κλοιός.
collarêtto, **-rîno**, *v.* collêtto.
collaterâle, *m. f.*, πλάγιος, παράλληλος; ἐκ πλαγίου συγγενής.

collaudâre, *v.* approvâre, accettâre.
collândo, *m.*, ἐπιδοκιμασία, ἀποδοχή. [ραθέτω.
collazionâre, παραβάλλω, ἀντιπα-
collaziône, *f.*, παραβολή, ἀντιπαράθεσις.
côlle, *m.*, (γή)λόφος, (βουνάκι).
collêga, *m. f.*, ἑταῖρος, συνάδελφος; συνάρχων, συστράτηγος, συν-.
collegamênto, *m.*, συναφή, σύνδεσις, (συν)ένωσις, συναρμογή.
collegâre, συνάπτω, συνδέω, (συν)-
collegâto, *v.* alleâto. [ένῶ.
collegiâle, *m. f.*, συλλογικός || *s. m. f.*, μαθητὴς παιδαγωγείου.
collegialmênte, *avv.*, κοινῶς, ὁμοῦ.
collegiâta, *f.*, ἐκκλησία αὐτοκέφαλος.
collêgio, *m.*, σύλλογος, συνέδριον, συμβούλιον || — elettorâle, ἐκλογικὸς σύλλογος || sâcro —, συμβούλιον τῶν καρδιναλίων || — (di educaziône), ἐκπαιδευτήριον, παιδαγωγεῖον, οἰκοτροφεῖον, ἐσωτερικὸν διδασκαλεῖον || — dêgli avvocâti, σύλλογος τῶν δικηγόρων.
côllera, *f.*, ὀργή, θυμός, μῆνις.
collêrico, **-a**, ὀργίλος, θυμώδης, ὀξύχολος.
collêtta, *f.*, συνεισφορά, ἔρανος, (σύναξις) || fâr ûna —, κάμνω ἔρανον, ἐρανίζω.
collettivamênte, *avv.*, ἅμα, ὁμοῦ, συλλήβδην || *gr.*, κεριληπτικῶς.
collettîvo, **-a**, ἀθροιστικός || *gr.*, περιληπτικός.
collêtto, *m.*, περιλαίμιον, περιτραχήλιον, (τραχηλιά, γιακᾶς).
collettôre, *m.*, εἰσπράκτωρ, δασμολόγος; συλλογεύς; (ἐρανο)συλλέ-
colleziône, *v.* raccôlta. [κτης.
collicêllo, *m.*, λοφί(δι)ον.
collîdersi, συγκρούομαι. [φος.
colligiâno, **-a**, ὀρεισίβιος, -σίτρο-
collimâre, συμβιβάζομαι.
collîna, *f.*, λόφος, (βουνάκι).
collinêtta, *f.*, λοφί(δι)ον, βουνίς.
collîrio *m.*, κολλύριον.
collisiône, *f.*, σύγκρουσις, παράτριψις.

côllo, *pr. e fig.*, λαιμός; τράχηλος, αὐχήν || *v.* collêtto.
collocamênto, *m.*, τοποθέτησις || *di denâro*, δανεισμός, τοκισμός || uffîcio di —, γραφεῖον τοποθετήσεως || *v.* matrimônio.
collocâre, (ἐπι)τίθημι, (θέτω), τοποθετῶ, (καθ)ίστημι; παρατάττω || *di denâro*, δανείζω ἐπὶ τόκῳ, τοκίζω || *v.* maritâre.
collocaziône, *f.*, τοποθέτησις; τακτοποίησις; ἵδρυσις. [νος.
collocutôre, **-trîce**, συνδιαλεγόμε-
collocutôrio, *v.* parlatôrio.
collôquio, *m.*, διαλεκτήριον, συνδιάλεξις, συνομιλία, συναναστροφή. [chettône.
collotôrto, *m.*, ὑποκριτής, *v.* bac-
collôttola, *f.*, αὐχήν, (σβέρκος).
colluttaziône, *f.*, συμπλοκή, πάλη, (πάλευμα). [θροισις.
collûvie, *f.*, ὄχλος, συρροή, συνά-
colmâre, ὑπερπληρῶ, (παρα)γεμίζω, ὑπερχειλίζω, (ξεχειλίζω).
colmâta, *f.*, ἰλυοπίανσις, πρόσ-(παρά)χωμα.
côlmo, **-a**, ὑπέρπλεως, ὑπερχειλής, (ξεχειλισμένος) || *s. m.*, ἐπίμετρον, (ξεχείλισμα); *sommità*, κορυφή, ἄκρα; *apogêo*, κολοφών, κορωνίς, ὕψιστος βαθμός. [(-τέρι).
colômba, *f.*, *pr. e fig.*, περιστερά,
colombâccio, *m.*, φάσσα, πελειάς, ἀγρία περιστερά, (ἀγριοπερίστερον). [-ρ(ε)ών, (-ρώνας).
colombâia, *f.*, περιστεροτροφεῖον,
colombîna, *f.*, περιστεριδεύς, -ρίδιον || κόπρος περιστερῶν, ὀρνιθόκοπρος, (κουτσουλιά). [(-τέρι).
colômbo, *m.*, περίστερος, -τερά, || — viaggiatôre, ταξειδιῶτις *o* ἀγγελιοφόρος περιστερά.
côlon, *m.*, κῶλον, (-λάντερον).
colônia, *f.*, ἀποικία.
coloniâle, *m. f.*, ἀποίκιος, -κιακός || *s. m. pl.*, -κιακὰ εἴδη.
colônico, **-a**, ἀγροῖκος, -κικός, γεωργικός, γεωπονικός || câsa -a, ἀγροι-
colonizzâre, ἀποικίζω. [κία.
colonizzatôre, **-trice**, ἀποικιστής.

colonizzaziône, *f.*, ἀποικισμός.
colônna, *f.*, κίων, στῦ(ύ)λος, στήλη, (κολώνα) || — vertebrâle, σπονδυλικὴ στήλη, ἄκανθα, ῥάχις || *di un giornâle ecc.*, στήλη || *sostêgno, aiûto*, στῦ(ύ)λος, ἔρεισμα, (ὑπο)στήριγμα, προστασία || *mil.*, στήλη, φάλαγξ, τάξις, τάγμα.
colonnâto, *m.*, περίστυλον, κιονοστοιχία.
colonnêllo, *m.*, συνταγματάρχης || [-a, *f.*, -χίνα.
colonnêtta, *f.*, στηλίδιον, στυλίσκος.
colôno, *m.*, ἄποικος || γεωργός.
colorânte, *m. f.*, χρωματιστικός.
coraziône, *f.*, χρῶσις, χρωμάτισις, -τισμός.
colôre, *m.*, χρῶμα; βαφή; *v.* -rîto || — polîtico, χαρακτὴρ πολιτικός, γνώμη, φρόνημα || *pretêsto*, πρόφασις, πρόσχημα.
colorîre; **-râre**, χρωματίζω, *v.* dipîngere || *fig.*, καλλύνω, ὡραΐζω; συγκαλύπτω, (ἀποσκεπάζω).
colorîsta, *m. f.*, χρωματογράφος, ἐπιχρωματιστής.
colorîto, **-a**, χρωματιστός || *s. m.*, *carnagiône*, -ισμός, χρόα, χροιά || *ornamênti del discôrso*, ἀνθηρότης, δεινότης, ἔμφασις.
coloritôre, **-trîce**, ζωγράφος; ἀπεικονιστής; ἀνθηρὸς γραφεύς.
colossâle, *m. f.*, κολοσσ(ι)αῖος, γιγάντειος, -τ(ι)αῖος.
colôsso, *m.*, κολοσσός; γίγας.
colôstro, *m.*, πῦαρ, (πρωτόγαλα, κολά-(κολό)στρα).
côlpa, *f.*, ἁμάρτημα, -τία, παράπτωμα, ἔγκλιμα, σφάλμα || chi ne ha —? τίς πταίει: || per — di, διά, ἕνεκα.
colpêvole, *m. f.*, ἔνοχος, ὑπαίτιος, [ἐγκληματίας.
colpevolêzza, *f.*, ἐνοχή.
colpîre, τύπτω, πλήσσω, (κτυπῶ) || — nel sêgno, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ || — di paûra *ecc.*, ἐμβάλλω φόβον κτλ.
côlpo, *m.*, βολή, τύψις, (κτύπος, παίξιμον); πληγή, τραῦμα || in un —, διὰ μιᾶς || al prîmo —, παρευθύς, (μὲ τὴν πρώτην) || — di cannône, di coltêllo *ecc.*, βολὴ τηλεβόλου, πληγὴ μαχαίρας κτλ. || — di sôle, βολὴ ἡλίου, ἡλιοβλησία, ἐγκεφαλῖτις || — d'âria, προσβολὴ ἀέρος || — di stâto, πραξικόπημα || — di grâzia, τελευταῖον κτύπημα || *medc.*, ἀποπληξία.
colpôso, **-a**, ἔνοχος.
coltellâccio, *m.*, κοπεύς, (κρεατο[μάχαιρον).
coltellâta, *f.*, πληγὴ μαχαίρας, (μαχαιριά).
coltellîêra, *f.*, μαχαιροθήκη.
coltellinâio, *m.*, μαχαιροποιός, -πώλης.
coltellîno, *m.*, μαχαιρίς, -ίδιον, [(-άκι).
coltêllo, *m.*, μάχαιρα, -αίρι(ον).
coltivâbile, *m. f.*, γεωργήσιμος, καλλιεργήσιμος.
coltivâre, γεωργῶ, καλλιεργῶ || *fig.*, ἐπιμελοῦμαί τινος, διατρίβω περί τι; ἀσκῶ, γυμνάζω; θεραπεύω; παιδεύω.
coltivatôre, *m.*, γεωργός, γεωπόνος, καλλιεργητής.
coltivaziône, *f.*, γεωργία, γεωπο[νία, καλλιέργεια.
côlto, **-a**, *part. di* côgliere, σύλλεκτος, συνειλεγμένος, (συλ)ληφθείς || *coltivâto*, γεωργούμενος, καλλιεργημένος, εἰργασμένος || *istruîto*, πολυμαθής, πεπαιδευμένος || *s. m.*, ἄρουρα, γεώργημα.
côltre, *f.*, *copêrta da lêtto*, κλινοσκέπη, -σκέπασμα, ἐπί-(περί)στρωμα, ἐγκοίμητρον, ἐφάπλωμα, (πάπλωμα) || *drâppo mortuârio*, σινδὼν νεκρική.
côltrice, *f.*, ὑπόστρωμα; *c. s.*; *v.* [materâsso.
côltro, *v.* vômero.
coltroncîno, *m.*, κλινοσκέπιον, ποδοσκεύασμα, (πουπουλένιο, παπλωματάκι).
coltrône, *v.* imbottîta.
coltûra, *f.*, *v.* -tivaziône || ἐκπαίδευσις, ἀγωγή, πολυμάθεια.
colubrîna, *f.*, ὀφίτης, πύροφις.
côlûbro, *poet.*, *v.* sêrpê(nte).
colûi, *pron.*, ἐκεῖνος, (κεῖνος).
colûro, *m.*, κόλουρος.
côma, *m.*, *medc.*, βαθὺς λήθαργος, βυθός, κῶμα || *v.* vîrgola.

comandamênto, *v.* comândo || i -i di Dio, αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ.
comandânte, *m.*, ἀρχηγός, ἄρχων; στρατηγός; φρούραρχος; *mar.*, στόλ-(πλοί)αρχος; (κομμαντάντες).
comandâre, κελεύω, διατάττω, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, (προστάζω), ὁρίζω || *ésser a câpo*, διοικῶ, διευθύνω, κυβερνῶ || *n.*, ἄρχω, κρατῶ, ἡγεμονεύω || comândi, *éccomi!* ὁρίστε! || che comânda il signôre? τί ὁρίζετε, κύριε;
comândo, *m.*, *ôrdine*, δια-(προσ)ταγή, παραγγελία, ἐντολή || *direziône*, *govêrno*, *autorità*, πρόσταγμα (στρατιωτικόν), παράγγελμα; ἀρχηγία, διοίκησις; ἀρχή, ἡγεμονία, ἐξουσία.
comâre, *f.*, ἀνάδοχος, συντέκνισσα, (κουμπάρα) || μαία, *v.* levatrîce || γύναιον πολυπράγμων καὶ φλύαρον, (κερατσίτσα).
combaciamênto, *m.*, συνένωσις, συνάρμωσις, -μωγή.
combaciâre, *att.*, *r.*, συνενῶ, συν-προσ-(ἐφ)αρμόζω, συνάπτω || *cm. n.*, συν-προσ-(ἐφ)αρμόζομαι.
combattênte, *m.f.*, μαχητής, πολεμιστής; ἀγωνιστής.
combâttere, μάχομαι, πολεμῶ, παλαίω, (-λεύω); (δι)ἀγωνίζομαι.
combattîbile, *m. f.*, μαχητός.
combattimênto, *m.*, μάχη, πάλη, ἀγών || *navâle*, ναυμαχία.
combinâre, *unîre*, συνδυάζω, συνάπτω, συνενῶ || *concertâre*, συμπροπαρασκευάζω, (συν)τεχνάζομαι, συνδιαβουλεύομαι || *conclûdere*, *stipulâre*, συμβάλλομαι, συμφωνῶ || *accordârsi*, *andâr d' accôrdo*, συμφωνῶ, συνᾴδω, συνδυάζομαι, ὁμονοῶ, (-νοιάζω).
combinaziône, *f.*, συνδυασμός, συναρμογή, σύναξις, σύγκρασις, σύνθεσις, συνένωσις || **câso*, σύμπτωσις, περίστασις || per —, κατὰ σύμπτωσιν.
combrîccola, *f.*, συμμορία, (φάρα); φατρία. (μάγκα), ἑταιρ(ε)ία, σύνοδος, συνέλευσις.
combustibile, *m. f.*, καύσιμος, εὔφλεκτος, εὔπρηστος || *s. m.*, ὕλη καύσιμος.
combustibilità, *f.*, καυσιμότης, εὐφληξία. εὔφλεκτον.
combustiône, *f.*, καῦσις, (καύσιμον).
côme, *cong.*, ὡς, ὥσπερ, καθώς, ὅπως, καθά(περ), ὡσεί, ὡσάν, (σά(ν)); πῶς (πώς) || *quânto*, πόσον || —? πῶς; τίνι τρόπῳ; || —! πῶς! τί! || *v.* quândo; che.
comêdia *ecc.*, *v.* comm-.
comênto *ecc.*, *v.* comm-.
comêta, *f.*, κομήτης.
cometârio, **-a**, κομητικός.
cômico, **-a**, κωμικός || *fig.*, γελοῖος, ἀστεῖος || *s. m.*, κωμικός, κωμῳδός; κωμῳδοποιός, -ποιητής.
comîgnolo, *m.*, ὀροφή, στέγη.
cominciânte *ecc.*, *v.* principiânte *ecc.*
cominciâre, ἄρχομαι, (-χίζω, -χινῶ).
comîno, *m.*, κύμινον, (-ος).
comitâto, *m.*, εἰσηγηταί, ἐπιτροπή, συμβούλιον, συνέδριον.
comitîva, *f.*, *sêguito*, παρακολουθοῦντες, ἀκολουθία, συνοδία || *v.* compagnîa, brigâta.
comîzio, *m.*, συνέλευσις || *stôria*, ἀρχαιρεσία; -i curiâti, centuriâti, tribûti, φρατρικὴ, λοχῖτις, φυλέτις ἐκκλησία || — agrârio, ἀγρονομικὴ ἑταιρία.
commândita, *v.* acc-.
commêdia, *f.*, κωμικὸν δρᾶμα, κωμῳδία || *fig.*, πρᾶγμα γελοῖον.
commediânte, *m. f.*, κωμικός, κωμῳδός, μῖμος || *fig.*, ὑποκριτής.
commediògrafo, *m.*, κωμῳδ(ι)οποιός, -γράφος, -ποιητής.
commemorâre, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω, μνημονεύω, (ἐνθυμίζω).
commemoratîvo, **-a**, ἀναμνηστικός.
commemoraziône, *f.*, ἀνάμνησις, μνήμη.
commênda, *f.*, ἀξίωμα *o* βαθμός, πρόσοδος *o* σύνταξις τοῦ commendatôre.
commendâre, *v.* lodâre; raccomandâre.
commendatârio, *m.*, ὁ ἔχων ἐκκλησιαστικὴν σύνταξιν.

commendatîzia (lêttera —), *f.*, συστατικὴ ἐπιστολή, συστατικόν, σύστασις.
commendatôre, *m.*. μεγάλου βαθμοῦ ἱππότης (ἔχων πρόσοδον *o* σύνταξιν).
commensâle, *m.f.*, ὁμοτράπεζος, συν[δαιτημών, σύσσιτος.
commensurâbile, *m. f.*, σύμμετρος.
commensurabilità, *f.*, συμμετρία.
commentâre, ἑρμηνεύω, σχολιάζω, ὑπομνηματίζω || *interpretâr mâle*, παρηξηγῶ, -οῦμαι.
commentârio, *m.*, *sp. pl.*, ὑπομνήματα || *v.* -ênto.
commentatôre, *m.*, σχολιαστής, ὑπομνηματιστής.
commênto, *m.*. σχόλιον, ὑπόμνημα, ἑρμηνεία. σημειώσεις || *maligna interpretazióne*, παρεξήγησις.
commerciâbile, *m. f.*, ἐμπορεύσιμος, ἀγοραστός.
commerciâle, *m. f.*, ἐμπορικός, (πραγματευτάδικος).
commerciânte, *m. f.*, ἔμπορος, πραγματευτής; *in pîccolo*, κάπηλος.
commerciâre, ἐμπορεύομαι, πραγματεύομαι; *in pîccolo*, καπηλεύω.
commêrcio, *m.*, ἐμπορία, -ριον, (κομέρτζιο) || *fig.*, σχέσις, συναναστροφή, κοινωνία || — carnâle, συνουσία(σις), σαρκικὴ μίξις.
commêsso, *m.*, ὑπάλληλος; γραφεύς; ἐπιστάτης || — viaggiatôre, περιοδευτικὸς ἐμποροϋπάλληλος, ἐμπόρου περιοδευτής.
commestîbile, *m. f.*, ἐδώδιμος, (φαγώσιμος) || *s. m.*, *pl.*, ἐδώδιμα, τρόφιμα, σιτία, ὄψα, (φαγώσιμα, -ωσερά, -ητά).
commêttere, *unîre*, συνάπτω, συναρμόζω, συνενῶ || *fâre (in mâle)*, διαπράττω || *dâr commissiêne*. δίδω ἐντολήν, παραγγέλλω || *affidâre*, ἐγχειρίζω, ἐμπιστεύομαι.
commettimâle, *m.*, στασιαστής, ταραχοποιός.
commettitûra; **-essûra**, *f.*, συναρμογή, συνάρθρωσις, ἕνωσις.
commiâto, *m.*, *licenziamênto*, ἀπόπεμψις, -πομπή || *destituzióne*, ἀποβολή, ἀπόλυσις || *salûti*. ἀποχαιρετισμός || prênder —, ἀποχαιρετῶ || *v.* *congêdo.
commilitône, *m.*. συστρατιώτης.
comminâre, ἀπειλῶ.
comminatôrio, **-a**, ἀπειλητικός || *s.f.*, -ὴ ἀπόφασις.
commiserâre, οἰκτείρω, ἐλεῶ, συμ[παθῶ.
commiseraziône, *v.* compassióne.
commissariâto, *m.*. ἐπιτροπεία, ἐπιμελητεία. ἐφορία || — di polizîa, ὑπαστυνομία.
commissârio, *m.*, ἐπίτροπος, ἐπιμελητής, ἔφορος || — di polizîa, ὑπαστυνόμος.
commissionârio, *m.*. ἐντελοδόχος, παραγγελιοδόχος, προμηθευτής.
commissióne, *f.*, *comitâto*. ἐπιτροπή || *incârico*. *richiêsta*, ἐντολή. παραγγελία || *comm.*, *côsa richiêsta e sûo côsto*, προμήθεια.
commîsto, **-a**, σύμμικτος, *v.* mîsto, [mescolâto.
commisurâre, συμμετρῶ, ἀναλογίζω.
committênte, *m. f.*, ἐμπιστευτής; ἐντελο-(παραγγελιο)δότης.
commodôro, *m.*. μοίραρχος.
commôsso, **-a**, συ κινηθείς: διατα[ραχθείς.
commotîvo, **-a**, συγκινητικός, θικτικός; ἀναγωγικός, προτρεπτικὸς (εἰς ἀρετήν).
commoziône, *f.*, κλονισμός, τίναγμα, -μός || κίνησις, ταραχή; ἐξέγερσις || ψυχικὴ ταραχή. συγκίνησις.
commovênte, *m. f.*, συγκινητικός, [παθητικός.
commuôvere, (συγ)κινῶ; ἐξ-(δι)εγείρω; ταράττω.
commutâbile, *m. f.*, εὐμετάβλητος.
commutâre, (μετ)ἀλλάσσω, μεταβάλλω.
commutatîvo, **-a**, (ἀντ)ἀλλακτικός, εὐμετάβλητος, μεταβλητικός.
commutaziône, *f.*. ἀνταλλαγή, μεταβολή || — di pêna, ποινῆς μεταβολή.
comodâto, *m.*, δάνειον ἄτοκον.
comodîno, *m.*, νυκτοτραπέζιον.
comodità, *f.*, εὐχέρεια, εὐχρηστότης; εὐπορία; εὐκαιρία || *pl.*, *âgi*, εὐκολίαι, ἀναπαύσεις.

cômodo, -a, *accôncio, servîbile,* πρόσφορος, ἁρμόδιος, εὔχρηστος, εὐμεταχείριστος || *lênto, agêvole,* ἄνετος, ἀργός, ἀναπαυτικός ; εὔκολος || *agiáto,* εὔπορος || *pl., v.* comodità || fa il tûo —, κάμε τὴ δουλειά σου || con —, ἐν εὐκαιρίᾳ, ἐν ἀναπαύσει || luôgo -o, *v.* cêsso.

compaesâno, *v.* concittadîno.

compâgine, *f.,* (συν)ἄθροισις, συναρμογή, σύναψις, σύνδεσις.

compâgna, *f.,* ἑταίρα, φίλη, σύντροφος (-τρόφισσα) || *môglie,* σύζυγος, συμβία.

compagnîa, *f.,* κοινωνία, ἑταιρία, (συντροφιά) || *riunióne,* ὁμήγυρις, συναναστροφή || *mil.,* λόχος, ἴλη || *teâtro.* σύλλογος θρησκευτικός || †τάγμα || *comm.,* ἐμπορικὴ ἑταιρία || dônna di —, γυνὴ συνόμιλος.

compâgno, *m.,* συνέταιρος, σύντροφος ; κοινωνὸς εἴς τι ; συν- || *collêga,* συνάδελφος || *marîto,* σύζυγος.

companâtico, *m.,* προσόψημα, ὄψον, προσφάγημα, (-φάγι(ον)).

comparâre, *v.* paragonâre *ecc.*

comparatîvo, -a, παραθετικός, συγκριτικός || *s. m., gr.,* συγκριτικόν.

compâre, *m.,* ἀνάδοχος, (σύντεκνος, κουμπάρος) || *v.* -âgno.

comparîre, (ἐπι)φαίνομαι, δεικνύομαι, παρουσιάζομαι ; *leg.,* παρίσταμαι, ἐμφανίζομαι.

compârsa, *f., apparizióne,* ἐπι-(ἐμ)φάνεια, ἐμφάνισις, παρουσία || *leg.,* ἀναβολή ; κλῆσις || *teâtro,* ἄφωνον πρόσωπον, λαυροστάτης. [*v.* part-.

compartêcipe, *m. f.,* συμμέτοχος,

compartimênto, *m.,* διαίρησις, χώρισμα, *v.* ripârto.

compassâto, -a, ἐξηκριβωμένος.

compassionâre, *v.* compiângere.

compassióne, *f.,* οἶκτος, ἔλεος, εὐσπλαγχνία, συμπάθεια.

compassionêvole, *m. f., dêgno di c. s.,* οἰκτρός, ἐλεεινός, ἄθλιος || *misericordióso,* ἐλεήμων, εὔσπλαγχνος, συμπαθής || *spregêvole,* ἄθλιος, ἀνάξιος, ποταπός.

compâsso, *m.,* διαβήτης, (κομπάσο, πριγέλι).

compatîbile, *m. f.,* συμπαθής, συγγνωστέος.

compatibilità, *f.,* συμπάθησις. →

compatimênto, *m.,* συμπάθεια || ὑπομονή, ἐπιείκεια, *v.* scûsa.

compatîre, συμπαθῶ, -πάσχω || ἀνέχομαι, συγχωρῶ, συγγινώσκω.

compatriôt(t)a, *m. f.,* συμπατριώτης, -πολίτης. [πηξις.

compattêzza, *f.,* συμπύκνωσις, σύμ-

compâtto, -a, σύμπηκτος, -παγής, πυκνός, ἁδρός.

compendiâre, *v.* riassûmere.

compendiôso, -a, συνοπτικός, ἐπίτομος, βραχύς.

compenetrâre, *v.* pen-. [της, -κόν.

compenetraziône, *f.,* διαχωρητικό-

compensâbile, *m. f.,* ἐπανορθώσιμος ; ἀνταπόδοτος, ἀνταμειπτός.

compensâre, ἐπανορθῶ ; ἀντισταθμίζω || *ricompensâre,* ἀποζημιῶ, ἀνταποδίδω, (ἀντ)ἀμείβω.

compensatôre, -trîce, ἐπανορθωτικός ; *v.* rimuneratôre || *s.m.,*-ωτής.

compensaziône, *f.,* ἐπανόρθωσις.

compênso, *m., v.* ricompênsa.

cômpera, *v.* cômpra *ecc.*

competênte, *m. f.,* προσήκων ; κύριος ; ἱκανός || *leg.,* ἁρμόδιος.

competênza, *f., v.* abilità ; autorità || *leg.,* ἁρμοδιότης (δικαστηρίου) || *pl., onorâri,* ἀμοιβή.

compêtere, *convenîre, spettâre,* ἁρμόζω, ἀνήκω ; *leg.,* εἶμαι τῆς ἁρμοδιότης || *contêndere, gareggiâre,* (ἀνθ)ἁμιλλῶμαι, ἀντιπαραγγέλλω, ἀντιζηλῶ, δι-(ἀντ)αγωνίζομαι, φιλονεικῶ.

competitôre, -trîce, ἐφάμιλλος, ἀντίζηλος, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος.

compiacênte, *m. f.,* φιλοφρονητικός, περιποιητικός, ὑπηρετικός, πρόθυμος.

compiacênza, *f.,* φιλοφρόνησις, περιποίησις, προθυμία, χάρις ; *v.* -cimênto.

compiacêre, εὐαρεστῶ, χαρίζομαί τινι, εὐχαριστῶ || -rsi, -στοῦμαι

κατ' ἐμαυτόν, ἀρέσκομαι, ἡδύνομαι, εὐφραίνομαι.

compiacimênto, *m.*, εὐχαρίστησις, ἀρέσκεια, εὐφροσύνη, ἡδονή.

compiângere, οἰκτείρω, ἐλε(εινολογ)ῶ, συναλγῶ, συμπάσχω; λυποῦμαι.

compiânto, -a, λυπηρός, κλαυστός || *s. m.*, λύπη, θλῖψις: μεμψιμοιρία, δεινολογία, παράπονον, -πόνευμα; θρηνῳδία, θρηνῶδες ᾆσμα, (λυπητερὸ τραγούδι).

cômpiere, *v.* compîre.

compiêta, *f.*, † ἀπόδειπνον.

compilâre, (συν)ἐρανίζομαι, ἀπανθίζω, συλλέγω, συντάσσω, -τίθημι.

compilatôre, -trîce, (συν)ἐραν(ι)στής, συλλογεύς, συντάκτης, συγγραφεύς.

compilaziône, *f.*, συνεράνισμα, ἀπάνθισμα, συλλογή, σύλλεξις, σύνταξις.

compimênto, *m.*, τελειοποίησις, (ἀπο)τελείωσις, ἐκ-(συμ)πλήρωσις, ἀποπεράτωσις, ἐντέλεια || *v.* -plemênto.

compîre, τελειοποιῶ, ἀπο-ἐκ-(συν)-τελῶ, ἐκ-(συμ)πληρῶ, περαίνω.

compitâre, συλλαβίζω.

compitaziône, *f.*, συλλαβισμός.

compitêzza, *f.*, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία, περιποίησις, εὐγένεια, κομψότης.

compîto, -a, συντετελεσμένος, ἐντελής, τέλειος || *cortêse,* φιλοφρονητικός, εὐπροσήγορος, εὐγενής, κομψός.

cômpito, *m.*, ἔργον, καθῆκον, κρέος || *scolástico,* γύμνασμα, θέμα, ἐξήγησις.

compleânno, *v.* anniversârio.

complementâre, *m. f.*, συμπληρω-(μα)τικός.

complemênto, *m.*, συμπλήρωμα.

complessiône, *f.*. κατάστασις σωματική, (τοῦ σώματος) κρᾶσις, ἕξις.

complessità, *f.*, συμπλοκή, σύμ-(περί)πλοκον; *v.* complicaziône; complêsso.

complessîvo, -a, σύμπας, ὁλικός, [ὁλόκληρος.

complêsso, -a, συμπλεκτής, -εκτος, συμπεπληγμένος, σύνθετος, πολύ-(περί)πλοκος || *di nûmero,* συμμιγής || *di persôna,* μεγαλόκωλος, εὐεκτικός, εὐτραφής || *gr.*, σύνθετος || *s. m.*, σύμπαν, σύνολον, ἄθροισμα.

completâre, συμ-(ἀπο)πληρῶ, *v.* [compîre.

complêto, -a, πλήρης, τέλειος, ἐν-(ὅλο)τελής, ἄρτιος.

complicâre, ἐμ-(περι)πλέκω, καθίστημι πολύπλοκον; συγχέω. [πλοκή.

complicaziône, *f.*, συμ-ἐπι-(περι)-

cômplice, *m. f.*, συναίτιος, συνένοχος, συνεργός. [συνέργεια.

complicità, *f.*, συναιτία, συνενοχή,

complimentâre, προσφωνῶ; συγχαίρω τινὶ ἐπί τι.

complimênto, *m.*, *fráse lusinghiêra,* θωπευτικὸς λόγος, ἡδυλογία, (κομπλιμέντο) || *pl.*, *smôrfie,* ἀκκισμοί, θρύψεις, (τσακκίσματα) || *salûti,* ἀσπασμοί, χαιρετισμοί, προσρήσεις || *cortesîe,* φιλοφρονήσεις, φιλοφροσύναι, περιποιήσεις, (τζε-(τζι)ριμόνιαις) || sênza -i, ἐλευθέρως, ἀφελῶς, εἰλικρινῶς, ἀπερίττως, χωρὶς συστολήν, (χωρὶς τζερεμόνιαν, δίχως τόσα πράματα).

complimentôso, -a, ἐπαινετικός, ἡδύλογος, (κομπλιμεντόζος); *v.* cerimoniôso. [θετικός.

componênte, *m. f.*, συστατικός, συν-

componimênto, *m.*, *v.* -osiziône || *scolástico,* γύμνασμα, θέμα || *letterário,* σύγγραμμα, πραγματεία || *riconciliaziône, convenziône,* συμβιβασμός, συμφωνία, σύμβασις.

compôrre, συντίθημι, συνθέτω, συγκροτῶ || γράφω γύμνασμα, ἐκθέτω || συγγράφω, συντάσσω, σχεδιάζω || *riconciliâre,* συνδιαλλάσσω, εἰρηνοποιῶ, συμβιβάζω, φιλιόνω || *tipografía,* στοιχειοθετῶ || *mus.*, μελοποιῶ.

comportâre, ἐπιτρέπω, ἀνέχομαι, ὑποφέρω || -rsi, (προσ)φέρομαι,

compositîvo, -a, συνθετικός. [διάγω.

compôsito (stîle —), *m.*, σύνθετον γένος.

compositôio, *m.*, συνθετήριον.
compositôre, -trîce, συντάκτης; *scrittôre*, συγγραφεύς; *riconciliatôre*, συμβιβαστής; *tipografía*, στοιχειοθέτης; *mus.*, μουσουργός, μελοποιός.
composiziône, *f.*, σύνθεσις, συγκρότησις, σκευασία, ἀνάμιξις; σύνθεμα, μῖγμα, κρᾶμα || *disposiziône*, οἰκονομία, διάταξις || *tipografía*, στοιχειοθεσία, -θέτησις || *mus.*, μουσουργία, μελοποιΐα || *v.* componimênto.
compôsta, *f.*, ὀπωρέψημα, γλυκύεφθον, γλύκασμα, (κομπόστα, ρετσέλι).
compostêzza, *f.*, κοσμιότης, κομψότης, εὐσχημοσύνη.
compostîêra, *f.*, γλυκασματοδόχη, (πατέλλα).
compôsto, -a, σύνθετος, μικτός || πεποιημένος; γεγραμμένος || *di persôna*, κεκοσμημένος, εὔστολος, κόσμιος, κομψός || *aritm.*, διαιρετός || *gr.*, σύνθετος || *s. m.*, *v.* -posiziône.
cômpra, *f.*, ὤνησις, ἀγορά; -ασμα; *v.* acquîsto *ecc.*
comprâre, ἀγοράζω, ὠνοῦμαι.
compratôre, -trîce, ἀγοραστής, ὠνητής.
comprêndere, *contenêre*, περιέχω, περιλαμβάνω || *intêndere*, ἐν-(κατα)νοῶ, καταλαμβάνω.
comprendimênto; -dônio, *m.*, κατάληψις, (κατα)νόησις, σύνεσις, κρίσις, διάνοια, νοῦς.
comprensîbile, *m. f.*, καταληπτός, νοητός.
comprensiône, *f.*, συνεκδοχή; γύρος, περιφέρεια || *v.* -ndimênto.
comprensîvo, -a, περιεκτικός, περιληπτικός; καταληπτικός, κατανοητικός.
comprêso, -a, *contenûto*, περιεχόμενος, συμ-(ἐμ)περιλαμβανόμενος || *intêso*, κατειλημμένος, ἐννοητός || *piêno*, *prêso*, πλήρης, δαιμονιζόμενος.
compressiône, *f.*, (συμ)πίεσις, σύνθλιψις.
comprêsso, -a, πιεστός, πεπιεσμένος, πλακωτός || *s. f.*, *medc.*, ἐπίδεσμος.
compressôre, *m.*, συμπιεστήριον, συνθλιπτήριον.
comprimênte, *m. f.*, συμπιεστικός, συνθλιπτικός.
comprîmere, συμ-(κατα)πιέζω, συνθλίβω || *v.* (raf)frenâre.
comprimîbile, *m. f.*, πιεστός.
compromêsso, *m.*, συνυποσχετικόν; διαιτησία, αἱρετοκρισία; συμβιβασμός, συμφωνία.
***compromettênte**, *m. f.*, διακινδυνευτικός, ἐνοχοποιητικός.
compromêttere, *leg.*, (ὑπο)βάλλομαι εἰς διαιτησίαν, συνυπισχνοῦμαι || *διακινδυνεύω, ἐνοχοποιῶ, ἐκθέτω; -rsi, διακινδυνεύω, ἐκτίθεμαι.
comproprietârio, *m.*, συγκτήτωρ, συνιδιοκτήτης, μετέχων.
comprovâre, *v.* (ap)provâre; confermâre.
compulsâre, *v.*, εἰς τὸ δικαστήριον ὑπάγω || *sp.* ἐξετάζω, ἀναδιψῶ, ἀνερευνῶ, διατρέχω (βιβλίον κτλ.).
compûnto, -a, κατηφής, περίλυπος; συντετριμμένος.
compunziône, *f.*, συντριβή (καρδίας), κατάνυξις, μετάνοια.
computâre, συναριθμῶ || *v.* calcolâre.
computîsta, *m. f.*, λογιστής, *v.* contâbile *ecc.*
computisterîa, *f.*, λογιστική.
cômputo, *m.*, λογισμός, (λογαριασμός) || † πασχάλιον.
comunâle, *m. f.*, δημοτικός, δημόσιος, δημαρχικός.
comunânza, *f.*, κοινότης, κοινωνία.
comûne, *m. f.*, *di tûtti*, *generâle*, κοινός, γενικός || *usuâle*, κοινός, συνήθης, εἰθισμένος || *qualûnque*, *bâsso*, κοινός, τυχών, ἀγοραῖος, ἀγενής, χυδαῖος || *di sillaba*, κοινός, δίχρονος || luôgo —, *v.* cêsso || in —, κοινῇ, ὁμοῦ || *s. m.*, δῆμος, δημαρχικόν || *palázzo*, δημαρχεῖον || câmera dêi -i, κοινοτήριον.
comunicâbile, *m. f.*, κοινωνήσιμος, μετα(δια)δόσιμος.
comunicâre, καθιστῶ κοινόν, εἰς κοινὸν φέρω, δια-(ἀνα)κοινῶ, κοινοποιῶ, μεταδίδω(μι) || *di luôghi*, συνέχομαι || *avêr rappôrti*, συναναστρέφομαι, ἀνταποκρίνομαι ||

notifîcare, κοινο-(γνωστο)ποιῶ, κοινολογῶ || † κοινωνῶ: -rsi, -νωνῶ, -νωνοῦμαι, μεταλαμβάνω.
comunicatîvo, -a, μεταδοτικός, κοινωνικός || *s. f.*. μεταδοτικὴ εὐκολία, ὁμιλητική.
comunicaziône, *f.*, ἀνακοίνωσις, μετάδοσις || συνέχεια, συνάφεια, -αψις || κοινολογία, κοινοποίησις, εἴδησις, ἀγγελία.
comuniône, *f.*, κοινωνία, κοινόν || † (ἁγία) κοινωνία, μετάληψις, μετάδοσις, εὐχαριστία.
comunîsmo, *m.*, κοινοκτημονισμός.
comunîsta, *m. f.*, κοινοκτημονιστής.
comunità, *f.*, κοινωνία, κοινονότης, κοινόν. [πῶς.
comûnque, *avv.*, ὁπωσδήποτε, οὕτω
con, *prep.*, σύν (*dat.*), μετά (*gen.*), (μέ, *acc.*).
conâto, *v.* sfôrzo, tentatîvo. [κόγχη.
cônca, *f.*. σκάφη, πλυνός; *medc.*,
concatenâre, *v.* collegâre *ecc.*
concavità, *f.*, κοιλότης, (βαθούλωμα).
cônca vo, -a, κοῖλος. [
concêdere, *v.* am-(per)mêttere; accordâre || -rsi, *di dônna*, παραδίδομαι, παρέχω ἐμαυτὴν εἰς συνουσίαν, (γαμηοῦμαι, τὸ δίδω, φθειάνω).
concênto, *v.* accôrdo, armonîa.
concentramênto, *m.*; **-aziône,** *f.*, συγκέντρωσις, συμπύκνωσις.
concentrâre, συγκεντρῶ, (συμ)πυκνῶ || -rsi, *v.* raccôgliersi.
concentrâto, -a, σύμπηκτος, (συμ)πυκνός, συμπεπυκνωμένος; δυνατός || *v.* raccôlto; pensierôso.
concêntrico, -a, ὁμόκεντρος, συγκεντρικός. [ληπτος, εὐνόητος.
concepîbile, *m. f.*, καταληπτός, εὐ-
concepimênto, *m.*, *v.* -cezîone.
concepîre, ἐν-(κατα)νοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, φαντάζομαι, ἐφευρίσκω || συλλαμβάνω ἐν γαστρί, ἐγκυμονῶ, κύω, (ἐγγαστρόνομαι).
concêrnere, *v.* riguardâre; appartenêre. [συναυλῶ || *v.* combinâre.
concertâre, *mus.*, συνᾴδω, συνῳδῶ,
concertâto, *m.*, *mus.*, ἁρμονία.
concertatôre, *m.*, συνῳδός, σύναυλος, διευθυντὴς ὀρχήστρας.
concêrto, *m.*, συναύλημα, συναυλία, (μουσικὴ) συμφωνία. [πτης.
concessionârio, *m.*, παραχωρησιολή-
concessiône, *f.*, παρα-ἐκ-(ὑπο)χώρησις; χάρις.
concettîno, *m.*, λεπτολογία, τερθρεία, σοφισμάτιον, ψευδολαμπρότης.
concêtto, *m.*, ἔν-(ἐπί)νοια, (ἐπι)νόημα; ἰδέα; (δια)λογισμός || γνώμη; κρίσις; σκοπός; βουλή || *stîma*, δόξα, πίστις, τιμή.
concettôso, -a, ἐπινοητικός.
conceziône, *f.*, ἀντίληψις, ἐπίνοια, -νόησις || σύλληψις ἐν γαστρί, κύησις || † Immacolâta —, ἄμωμος Σύλληψις; *fêsta*, Σύλληψις (τῆς Παναγίας).
conchîglia, *f.*, κόγχ(ύλ)η.
conchigliâceo, -a, κογχυλικός, -λιοειδής, κογχώδης.
conchigliologîa, *f.*, κογχυλιολογία.
conchiûdere *ecc.*, *v.* conclu-.
cônca, *f.*, *aziône*, βυρσοδέψησις, -σοποιία, -σευσις, (ἄργασμα); παρασκεύασις || *sostânza*, βυρσοδεψικὴ ὕλη, δρυόφλοιος, (πίτυκα); ἄρωμα || *luôgo*, βυρσοδεψεῖον, (ταμπάκικο).
conciâre, βυρσεύω, -σοδεψῶ, (ἀργάζω); ἀρωματίζω; παρασκευάζω || *fatturâre*, καπηλεύω || *letamâre*, κοπρίζω, -πρῶ || *insudiciâre*, ῥυπαίνω, μιαίνω, (λερόνω) || *malmenâre*, κακομεταχειρίζομαι, κακῶς διατίθημι, (χαλ(ν)ῶ), || *v.* (r)acconciâre.
conciâto, -a, βυρσοδέψητος, (ἄργαστος); εἰργασμένος, παρεσκευασμένος. [πάκης).
conciatôre, *m.*, βυρσοδέψης, (ταμ-
conciliâbolo, *m.*, (ψευδο)σύνοδος, (παρα)συναγωγή, (κρουφία) συνέλευσις, συμμορία.
conciliâre, *côse e persône*, συμβιβάζω, συνδιαλλάσσω; *persône*, συμφιλιῶ, εἰρηνοποιῶ || *fâr venîre*, ἐμποιῶ.

conciliatîvo, -a, συμβιβαστικός.
conciliatôre, -trîce, συμβιβαστής, διαλλάκτης.
conciliazîône, *f.*, συμβιβασμός, συνδιαλλαγή, συμφιλίωσις.
concîlio, *m.*, σύνοδος, συνέδριον.
concimâia, *f.*, κοπρία, -προβολεῖον, [-πρών.
concimâre, κοπρίζω, -πρῶ.
concimazîône, *f.*, κόπρισις, -πρισμός.
concîme, *m.*, κόπρος, -πρία.
côncio, -a, *v.* conciâto; *s. m.*, *c. s.* [κωνικός.
conciône *ecc.*, *v.* arînga; assemblêa.
***conciossiachê**, *v.* giacchè.
concisîône, *f.*, συντομία, βραχυλογία, λακωνικότης.
concîso, -a, σύντομος, βραχύς, λα-
concistoriâle, *m. f.*, συνεδριακός, συνοδικός. [καρδιναλίων), σύνοδος.
concistôro, *m.*, συνέδριον (τῶν
concitâre, *v.* agitâre, eccitâre.
concittadîno, *m.*, συμπολίτης, συνδημότης, συμπατριώτης.
conclâve, *m.*, σύνοδος τῶν καρδιναλίων πρὸς ἐκλογὴν τοῦ πάπα, συνέδριον.
conclavîsta, *m.*, συνεδρίτης.
concludênte, *m. f.*, συμπερασματικός, ἐλεγκτικός, πειστικός, ἐνεργ(ητικ)ός.
conclûdere, *finîre*, (ἐκ)περαίνω, ἀποτελ(ει)ῶ, τελευτῶ; συγ-(ἀνα)κεφαλαιῶ || *dedûrre*, συμπεραίνω, πορίζομαι || *leg.*, ἀποφαίνομαι, γνωμοδοτῶ || *v.* stipulâre.
conclusionâle, *f.*, *leg.*, ἀπόφανσις, γνωμοδότησις.
conclusîône, *f.*, πέρας, τέλος, τελευτή || *di un discôrso ecc.*, ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος || *conseguênza*, συλλογισμός, συμπέρασμα, πόρισμα || *leg.*, *c. s.* || in —, ἐπὶ τέλους, τέλος (πάντων), τελευταῖον.
conclusîvo, -a, συμπερασματικός.
concomitânte, *m. f.*, συμπαρομαρτῶν, συνακόλουθος, συμπαρεπόμενος.
concomitânza, *f.*, συμπαρομάρτη- [σις, συν-(ἐπ)ακολουθία.
concordânte, *m. f.*, σύμφωνος, (προσ)ὅμοιος, ἀνάλογος.
concordânza, *f.*, συμφωνία, ὁμοιότης, προσομοίωσις, ἀναλογία, συναρμογή || *gr.*, συμφωνία, σύνταξις.
concordâre, *att.*, συναρμόζω, -μολογῶ, *v.* accordâre || *n.*, ὁμονοῶ, (-νοιάζω), ὁμο-(συμ)φωνῶ.
concordâto, *m.*, σύμβασις. -βιβα- [σμός.
concôrde, *m. f.*, ὁμογνώμων, ὁμόφρων, ὁμόνους || *confôrme*, ὅμοιος, ἀνάλογος.
concôrdia, *f.*, ὁμόνοια, ὁμοφροσύ- [νη, συμφωνία, ἁρμονία.
concorrênte, *m. f.*, συνεργός, συντρέχων || *s. m. f.*, συν-(δι)αγωνιστής, συνεπιθυμητής, ἐφ-(συν)άμιλλος, ἀντίπαλος, -ίζηλος; ὑποψήφιος.
concorrênza, *f.*, *antagonîsmo*, ἀντ-(δι)αγωνισμός, ἀντιζηλία, ἅμιλλα, ἀντιποίησις || *concôrso*, *incôntro*, συνάντησις, σύμπτωσις || fîno âlla — di, μέχρι συμπληρώσεως || in —, ἐφαμίλλως.
concôrrere, συντρέχω, συμπίπτω, συντείνω || *cooperâre*, συνεργῶ, συμπράττω || *compêtere*, ἁμιλλῶμαι, ἀντ-συν-(δι)αγωνίζομαι.
concôrso, *m.*, *pr. e fig.*, συνδρομή; συνάθροισις, πλῆθος || συνέργεια || ἀγών, συν-(δι)αγωνισμός, ἅμιλλα bandîre un —, κηρύττω διαγωνισμὸν περί τινος, ἀγῶνα τίθημι.
concozîône, *v.* cottûra. [clûdere.
concretâre, *v.* determinâre; con-
concrêto, -a, συμπαγής, πηκτός, πεπηγώς || *positîvo*, *reâle*, πραγματικός, βέβαιος, ἀληθινός || *gr.*, συγκεκριμένος || *s. m.*, ὕλη, αἰσθητόν.
concrezîône, *f.*, (σύμ)πῆξις, στερεο-(σωματο)ποίησις; σύμφυσις, -φυΐα; σύγκριμα.
concubîna, *f.*, παλλακή, -κίς, σύγκοιτις, (μαντενοῦτα).
concubinâto, *m.*, συμβίωσις μὲ παλλακίδα, παλλακεία, -κισμα.
concubîno, *m.*, παλλακός, σύγκοιτος, *v.* drûdo.
concûbito, *v.* côito. [mere.
conculcâre, *v.* calpestâre; oppri-
concupiscênza, *f.*, σαρκικὸς πόθος, ἄλογος ὄρεξις.

concupiscibile, *m. f.*, ἐπιθυμητικός, ὀρεκτ(ικ)ός.
concussionârio, *m.*, καταχραστὴς τοῦ δημοσίου, νοσφιστής, κλέπτης, σφετεριστής. [σφισμός, κλοπή.
concussiône, *f.*, κατάχρησις, νο-
condânna, *f.*, καταδίκη; τιμωρία || ἀποδοκιμασία, κατάκρισις.
condannâbile, *m.f.*, καταδικαστέος, καταδικάσιμος || ἀξιοκατάκριτος, κατακρίσιμος, ἐπίψογος.
condannâre, καταδικάζω || *disapprovâre*, ἀποδοκιμάζω, κατακρίνω, κατηγορῶ, μέμφομαι.
condebitôre, **-trîce**, συγχρεώστης, συνοφειλέτης.
condêgno, **-a**, (ἐπ)ἄξιος, προσήκων.
condensâbile, *m. f.*, πυκνώσιμος.
condensamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, συμπύκνωσις, -ωμα.
condensâre, *pr. e fig.*, (συμ)πυκνῶ, (-όνω); *fig.*, συστέλλω, συμπτύσσω, συσφίγγω. [νάστης.
condensatôre, *m.*, πυκνωτής, ἀερο-
côndilo, *m.*, ὄγκωμα ὀστοῦ, κόνδυλος, (-υλας).
condimênto, *m.*, ἄρτυμα, καρύκευμα, ἥδυσμα; ἄρτυσις, καρύκευσις || *fig.*, *v.* ornamênto.
condîre, ἀρτύω, καρυκεύω, ἡδύνω || *fig.*, διακοσμῶ, ποικίλλω, ἡδύνω, (νοστιμίζω), συμμίγνυμι.
condiscendênte, *m. f.*, συγκαταβατικός, ἐπιεικής.
condiscendênza, *f.*, συγκατάβασις, ἐπιείκεια, συγχώρησις.
condiscêndere, συγκαταβαίνω, συν-(ὑπο)χωρῶ, ὑπείχω; χαρίζομαί τινι.
condiscêpolo, *m.*, συμμαθητής, συσπουδαστής.
condîto, **-a**, ἀρτυτός, καρυκευτός, ἡδυντός, (νόστιμος); σύμμικτος, μεμιγμένος. [pâre.
condivîdere, *v.* divîdere; partecicondizionâle, *m. f.*, συνθηματικός, περιωρισμένος || *gr.*, (môdo) —, ὑποτεθικὴ (ἔγκλισις).
condizionâre, περιορίζω, (ὑπο)βάλλω ὅρους || *preparâre*, *bên dispôrre*, παρα-(κατα)σκευάζω, ἑτοιμάζω προσηκόντως, εὐτ-(εὐπ)ρεπίζω, διευθετῶ.
condiziône, *f.*, *pâtto ecc.*, ὅρος, συνθήκη, συμφωνία || *stâto*, κατάστασις, (στάσιμον), (διά)θέσις; τάξις || *professiône*, ἐπάγγελμα, ὑπηρεσία, ἐπιτήδευμα || *famîglia*, γένος, καταγωγή || a —, ὑπὸ ὅρον, ἐπὶ συμφωνίᾳ.
condogliânza, *f.*, παρηγορία, συλλύπησις || lêttera di —, παρηγορητικὴ ἐπιστολή, συλλυπητήριον.
condolêrsi, συλλυποῦμαι, συμπά-
condomînio, *m.*, σύγκτησις. [σχω.
condonâre, *v.* perdonâre.
côndor, *m.*, κόνδωρ, (κόνδορος).
condôtta, *f.*, ὁδηγία || *direziône*, διεύθυνσις, διοίκησις, ἐπιστασία, κυβέρνησις || *portamênti*, διαγωγή, συμπεριφορά, (φέρσιμον) || *distribuziône*, οἰκονομία || *v.* conduttûra.
condottiêre, *m.*, ἀρχηγὸς (μισθοφόρων), *v.* capitâno.
condôtto, *m.*, σωλήν, ὀχετός, (κιούνι), ὑδραγωγεῖον.
conducîbile, *m. f.*, ἀγωγ(ικ)ός. [γόν.
conducibilità, *f.*, ἀγωγικότης, ἀγω-
condûrre, ἄγω; ὁδηγῶ; φέρω, (φέρνω) || *dirîgere*, διευθύνω, ὁδηγῶ, ἐπιστατῶ, κυβερνῶ || — a têrmine, εἰς πέρας φέρω, διεκπεραίνω, ἀποτελῶ || — (a prêzzo), ἐκμισθῶ, (ἐνοικιάζω) || -rsi, διευθύνομαι, διάγω, προσ-(συμπερι)φέρομαι; *v.* andâre, venîre.
conduttôre, *m.*, ὁδηγός; ἀγωγός, (ἐκ)μισθωτής, δημοσιώνης, (ἐνοικιαστής); ἀγρονόμος; *v.* proprietârio; direttôre. [γώγιον.
conduttûra, *f.*, ἀγωγή || *pôrto*, ἀ-
conduziône, *f.*, μίσθωσις, (ἐνοικία-[σις).
conestâbile, *m.*, (συν)ταγματάρχης, πρωτοστάτωρ. [γομαι.
confabulâre, συνομιλῶ, συνδιαλέ-
confabulaziône, *f.*, συνομιλία, συνδιάλεξις.
confacênte, *v.* conveniênte, adâtto.
confârsi, *v.* convenîre.
confederâre, συνιστῶ συμμαχίαν,

συνασπίζω, ὁμοσπονδίζω, συνενῶ || -rsi, συμμαχίαν ποιοῦμαι, συμμαχῶ, συνασπίζομαι, ὁμοσπονδῶ.

confederatîvo, -a, συμμαχικός, ὁμοσπονδικός. [σπονδος.

confederâto, -a, σύμμαχος, ὁμό-

confederaziône, *f.*, συμμαχία, ὁμοσπονδία, συνασπισμός || πολιτικὴ ἕνωσις κρατῶν, συμπολιτεία, ὁμοσπονδία.

conferênza, *f.*, *abboccamênto,* συνομιλία, συνέντευξις || *esercitaziône scolástica,* συνδιαλεκτήριον || *leziône,* (συν)διάλεξις || *discôrso,* λόγος, διδαχή, ὁμιλία || *convêgno,* σύνοδος (διπλωματῶν), συνέδριον.

conferenziêre, *m.*, συζητητής, διαλέκτης.

conferimênto, *m.*, μετάδοσις.

conferîre, συνδιαλέγομαι, συσκέπτομαι περί || *dâre,* ἀπονέμω, παρέχω, μεταδίδω(μι) || *v.* paragonâre.

confermâre, (ἐπι)βεβαιῶ, ἐπικυρῶ || *v.* rielêggere; cresimâre.

confermatîvo, -a, (ἐπι)βεβαιωτικός, ἐπικυρωτικός. [τής, ἐγγυητής.

confermatôre, -trîce, (ἐπι)βεβαιω-

confêrma(ziône), *f.*, ἐπι-(δια)βεβαίωσις, ἐπικύρωσις || *v.* crêsima.

confessâre, ὁμολογῶ, ἀνακηρύττω || † ἐξομολογῶ, ἐξαγορεύω; -rsi, ἐξομολογοῦμαι, ἐξαγορεύομαι.

confessionâle, *m.*, ἐξομολογητήριον, ἐξαγορευτήριον.

confessiône, *f.*, ὁμολογία; ἐξομολόγησις, ἐξαγόρευσις, (ξαγορία).

confessôre, *m.*, ἐξομολογῶν, ἐξαγορευτής.

confettâre, ἡδύνω, μελιτῶ, ζαχαρόνω, ταριχεύω, βράζω; *v.* (r)addolcîre; apparecchiâre.

confettiêra, *f.*, ζαχαροθήκη, (μπομπονιέρα).

confettiêre, *v.* pasticciêre.

confêtto, *m.*, ζαχαρωτόν, γλύκισμα, (κουφέτο). [σματα.

confettûra, *f.*, ἡδύσματα, γλυκύ-

***confezionâre,** *v.* *condizionâre; eseguîre. [posiziône; âbito.

***confeziône,** *v.* confettûra; com-

conficcâre, καθηλῶ, (καρφόνω), ἐμπήγ(νύ)ω, (μπήγω).

confidâre, *avêr fêde in*; *affidâre a,* ἐπαναπαύομαι, (δια)πιστεύω τινί *o* εἴς τινα, ἐμπιστεύομαι, ἀναθέτω || *palesâre,* διακοινῶ μυστικῶς, ἐκμυστηρεύομαι, ἀνακαλύπτω || *n.*, θαρρῶ, πέποιθα, ἐλπίζω, νομίζω.

confidênte, *m. f.*, ἐμπεπιστευμένος, ἐμπιστευτικός, -ιστος, ἐπιστήθιος, πιστός, φίλος, οἰκεῖος || *fiduciôso,* θαρραλέος, θαρρῶν.

confidênza, *f.*, *fidûcia,* πίστις, ἐμπιστοσύνη; θάρρος || *amicîzia,* στενὴ σχέσις, οἰκειότης, οἰκειοτάτη φιλία || *rivelaziône,* διακοίνωσις μυστικοῦ, ἐκμυστήρευσις.

confidenziâle, *m. f.*, ἐμπιστευτικός,

confîggere, *v.*-ficcâre. [ἀπόρρητος.

configurâre, *v.* (raf)figurâre.

confinânte, *m. f.*, ὅμ-προσ-(σύν)-ορος, γείτων, -τονικός, -τνιάζων; πλησιόχωρος; ὁμότοιχος.

confinâre, *êsser limîtrofo,* ὁμορῶ, γειτνιάζω, (συνορεύω) || *esilîare, relegâre,* ἐξ-(ὑπερ)ορίζω, ἀπομακρύνω, ἀποπέμπω εἰς ὡρισμένον τόπον || *chiûdere,* περιορίζω, καθείργω. [πτος.

confinâto, -a, ἐξόριστος, ἀπόπεμ-

confîne, *m.*, ὅρος, ὅριον; ὁροθετικὴ γραμμή, μεθόριον || *pêna,* ἐξορισμός, ἀπομάκρυνσις, ἀποχώρησις *o* ἀποπομπὴ εἰς ὡρισμένον τόπον.

confîsca, *f.*, δήμευσις. [μος.

confiscâbile, *m.f.*, δημευτός, -εύσι-

confiscâre, δημεύω. [Κύριε.»

confîteor, (*m.*), « ἐξομολογοῦμαι,

conflagraziône, *f.*, κατάφλεξις, ἐμπρησμός, γενικὴ συντάραξις, πόλεμος.

conflîtto, *m.*, σύγκρουσις, φιλονεικία, διαφορά, διαμάχη, ἀνταγωνισμός. [συμβολή; *v.* affl-.

confluênte, *m. f. e s. m.*, σύρρους;

confluênza, *f.*, ποταμῶν συρροή.

confôndere, *mescolâre,* συγχέω, συμμιγνύω, συγκυκῶ || *turbâre, offuscâre,* σκοτίζω, ζαλίζω, ταράττω

|| *sconcertâre*, ἐκπλήττω, (κατα)θορυβῶ, ταράττω || *scambiâre*, ταὐτίζω, ἁμαρτάνω || *convîncere*, *chiûder la bôcca*, (ἐξ)ἐλέγχω; φιμῶ, ἀποστομῶ || -rsi, ἐκπλήττομαι, θορυβοῦμαι, ταράττομαι, συγχέομαι, ἐμπλέκομαι, (μπερδεύομαι, τὰ χάνω); — in ringraziamênti, πολλαπλασιάζω τὰς εὐχαριστίας μου.

confondîbile, *m. f.*, συγχύσιμος, ἐνθορύβητος.

confonditôre, -trîce, συγχέων, συνταράττων, θορυβοποιός.

conformâre, διαμορφῶ, διαπλάττω || παρομοιῶ, συμμορφῶ τί τινι || -rsi, συμμορφοῦμαι, ἐξομοιοῦμαι.

conformatîvo, -a, συμμορφωτικός.

conformaziône, *f.*, δια- συμ)μόρφωσις, διάπλασις; *v.* complessiône; struttûra.

confôrme, *m. f.*, σύμ-(ὁμοιό)μορφος, παρόμοιος, ἀνάλογος.

conformîsta, *m. f.*, καθαρὸς ἀγγλικανός.

conformità, *f.*, ὁμοιότης, ὁμοιόμορφον, ὁμοιότροπον || in —, ὁμοιομόρφως, συμφώνως.

confortânte, *m. f.*, παραμυθητικός, παρηγορητικός || εὐζωϊκός, ἀπολαυστικός || *v.* corroborânte.

confortâre, παραμυθῶ, παρηγορῶ; ἀνακουφίζω, ἐνθαρρύνω; ἐνδυναμῶ, ἐνισχύω, ἀναζωογονῶ || *esortâre*, παρακαλῶ, ἐπιτρέπω || *ricreâre*, ἀναψύχω, ἀναπαύω, τέρπω.

confortatôre, -trîce, παρήγορος, παρέχων παραμυθίαν.

confortîno, *m.*, ἀρτολάγανον, (καλογεράκι); *v.* corroborânte.

confôrto, *m.*, παραμυθία, παρηγορία || *comodità*, *ági*, εὐζωΐα, ἄνεσις.

confratêllo, *m.*, συνάδελφος.

confratêrnita, *f.*, †(συν)ἀδελφότης; τάγμα μοναχῶν.

confricâre, *v.* fregâre, stropiciâre.

confrontâre, *v.* paragonâre *ecc.*

confusiône, *f.*, σύγχυσις, ἀταξία, κυκεών, ταραχή, θόρυβος, ἔκπληξις || αἰσχύνη, ἐρυθρίασις || ἀσάφεια.

confûso, -a, σύμμικτος, συγκεχυμένος, (ἀνακατωμένος), συμπεφυρμένος, περιπεπλεγμένος; ἔκπληκτος, ἐμβρόντητος || αἰσχυνόμενος, (ἐντροπιασμένος), αἰσχυντηλός || δυσδιάγνωστος, ἀσαφής, ἄδηλος.

confutâbile, *m. f.*, εὐέλεγκτος, ἀνασκευαστός, ἀναιρέσιμος.

confutâre, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ.

confutatôre, -trîce, (ἐξ)ἐλέγχων, ἀναιρῶν, ἀνατροπεύς.

confutatôrio, -a, ἐλεγκτικός, ἀνατρεπτικός.

confutaziône, *f.*, ἐξέλεγξις, ἀνασκευή, ἀναίρεσις, ἀνατροπή.

***congedâre**, *v.* licenziâre.

***congêdo**, *m.*, *mil.*, ἀπόλυσις, ἔφεσις || *v.* commiâto; licênza; vacânza.

congegnâre, συνάπτω, συνενῶ, συναρμόζω.

congêgno, *m.*, μηχάνημα, -νή; σύμπηγμα, συναρμογή.

congelâre, *v.* gel-.

congênere, *m. f.*, συγγενής, ὁμόγονος, ὁμοειδής.

congênito, -a, συμφυής, κληρονομικός.

congêrie, *f.*, σωρός, συμφόρημα, συμμάζευμα.

congestionâre, συμφορῶ.

congestiône, *f.*, συμφόρησις.

congettûra, *f.*, εἰκασία, συμπέρασμα, -μός, τεκμήριον.

congetturâle, *m. f.*, εἰκαστικός, συμπερασματικός.

congetturâre, εἰκάζω, συμπεραίνω, τεκμαίρομαι.

congiûngere, συνάπτω, συνδέω, συνενῶ, συζευγνύω, συνδυάζω, συναρμόζω.

congiungimênto, *m.*, συνάφεια, σύνδεσις, συνδυασμός.

congiuntîvo, -a, συνδετικός, -δεσμικός, συζευτικός, συμπλεκτικός || *s. f.*, *medc.*, ἐπίβολβος χιτών || *gr.*, (môdo) —, ὑποτακτικὴ (ἐγκλισις).

congiûnto, -a, συναφής, σύνδετος, σύζυγος, συνημμένος, συνδεδημένος, συνεζευγμένος || *parênte*, συγγενής.

congiuntûra, *f.*, *medc.*, ἁρμός, συνάρθρωσις, (κλείδωσις) || *v.* -ngimênto, ⟶; occasiône.

congiunziône, *f.*, σύνδεσις, συνένωσις, σύζευξις || *astron.*, συζυγία, σύνοδος || *gr.*, σύνδεσμος.

congiûra, *f.*, συνωμοσία, σύστασις, συνεπιβουλή.
congiurâre, συνωμνύω, συνεπιβουλεύω, γίνομαι ⟶ [κώς.
congiurâto, **-a**, συνωμότης, -μωμο-
conglobâre, (συ)σφαιρῶ, συσπειρῶ, ⟶ [ζω), συσσωρεύω, συμφύρω.
conglomerâre, συνειλῶ, (κουβαριά-
conglomerâto, **-a**, σύνθετος.
conglutinâre, γλοιῶ, συγκολλῶ, συμπήγνυμι.
congratulârsi, συγχαίρω, συνήδομαί τινι || — con se stêsso, μακαρίζω ἐμαυτόν, χαίρω.
congratulatôrio, **-a**, συγχαρητικός.
congratulaziône, *f.*, σύγχαρμα, -χάρησις || lêttera di —, συγχαρητήριον. [σύλλογος ῥαδιούργων.
congrêga, *f.*, συμμορία, (φάρα),
congregâre, συναθροίζω, συναγείρω.
congregaziône, *f.*, θρησκοσύλλογος, ἱερατικὴ σύνοδος; *sp.*, (συν)ἀδελφότης. [λιον.
congrêsso, *m.*, σύνοδος || κοινοβού-
congruênte, *v.* conveniênte.
côngruo, **-a**, *c. s.* || *s. f.*, ἐπιχορήγησις πρὸς ἱερέα, ἐφημεριακά.
congnâglio, *v.* parêggi(amênt)o.
coniâre, κόπτω (νομίσματα) || *fig.*, *v.* inventâre. [-τοποιός.
coniatôre, **-trîce**, νομισματοκόπος,
cônico, **-a**, κωνικός, -νοειδής, -νι-
conîfero, **-a**, κωνοφόρος. [κόμορφος.
conigliêra, *f.*, κο-(κυ)νικλοτροφεῖον.
conîglio, *m.*, κό-(κύ)νικλος, δασύπους, (κουνέλι).
cônio, *m.*, ἔμβολον, σφήν, (σφῆνα) || τύπος (τοῦ νομίσματος) || fêmmina da —, *v.* meretrîce.
coningâbile, *m. f.*, *gr.*, κλινόμενος, κλιτός.
coniugâle, *m. f.*, συζυγικός.
coniugâre, *r.*, συζευγνύω; -rsi, -ύομαι || *sp. gr.*, κλίνω, σχηματίζω. [γαμος.
coniugâto, *m.*, συνεζευγμένος, ἔγ-
coniugaziône, *f.*, *gr.*, κλίσις, σχηματισμός, συζυγία.
côniuge, *m. f.*, σύζυγος, σύμβιος.
coniûgio, *v.* connûbio, matrimônio.
connaturâle, *m. f.*, συμφυής, ἔμ-(σύμ)φυτος; ἀνάλογος; ἁρμόδιος.
connaturâre, ποιῶ τι ὅμοιον *ο* τῆς αὐτῆς φύσεως.
connazionâle, *m. f.*, ὁμοεθνής, -εθνος, συμπατριώτης.
connessiône, *f.*, *uniône*, σύναψις, σύνδεσις, -εσμος, συνάφεια, συνοχή || *relaziône*, ἀναλογία, ἀναφορά, σχέσις.
connêsso, **-a**, συναπτός; συναφής.
connêttere, συνάπτω, συνδέω, συναρτῶ || non —, ὁμιλῶ ἀνοήτως, παραλαλῶ.
connivênza, *f.*, σύμπραξις, συνενοχή, συγκακουργία; *v.* complicità.
connivênte, *m. f.*, παρορατικός; συγγνώμων; *v.* cômplice. [(-ιστικά).
connotâto, *m.*, χαρακτηρισμός,
connûbio, *m.*, σύζευξις, γάμος.
côno, *m.*, κῶνος. [σκουλί).
conôcchia, *f.*, ἠλακάτη, (ῥόκα,
conôide, *m. f.*, *v.* cônico || *s. m.*, κωνοειδές. [θης, φίλος.
conoscênte, *m. f.*, γνώριμος, συνή-
conoscênza, *f.*, (ἐπί)γνῶσις; εὐγνωμοσύνη; ἐπιστήμη; ἰδέα; αἴσθησις || *relaziône*, *amicîzia*, σχέσις, γνωριμότης, -μία, οἰκειότης; *c. s.* || fâr —, γνωρίζομαι, σχετίζομαι || pêrder la —, λειποθυμῶ || riprênder —, ἀναλαμβάνω αἴσθησιν, συνέρχομαι.
conôscere, γινώσκω, γνωρίζω || *sapêre*, οἶδα, ἐπίσταμαι, ((ἠ)ξεύρω, ξέρω) || *êsser prâtico*, εἶμαι ἔμπειρος *ο* εἰδήμων, ἔχω πεῖραν, δύναμαι νὰ κρίνω || *accôrgersi*, αἰσθάνομαι || *giudicâre*, κρίνω || dâr a—, fâr —, (ἐπι)δεικνύω, δηλο-(γνωστο)ποιῶ; (δια)φημίζω || fârsi —, δεικνύομαι, λέγω τίς εἶμαι, κάμνω ἐμαυτὸν γνωστόν *ο* ἔνδοξον, ἀκούμαι, φημίζομαι.
conoscîbile, *m. f.*, εὔγνωστος, (εὐκολογνώριστος).
conoscitôre, **-trîce**, γνώστης, εἰδήμων, ἔμπειρος, -οπράγμων, -ογνώμων.
conosciûto, **-a**, γνωστός, ἐγνωσμέ-

νος, πασίγνωστος; περίφημος, ἔνδοξος, (ἀκουσμένος).
conquassâre, κατα-(δια)σείω, συγκλονῶ, συνταράττω, συντρίβω; ἐξολοθρεύω, καταστρέφω.
conquâsso, *m.*, κατά-(διά)σεισις, διατάραξις; ὄλεθρος, καταστροφή; θόρυβος, ταραχή.
conquîdere, *poet.*, *v.* -quistâre.
conquîsta, *f.*, κατάκτησις, ὑποδούλωσις, αἵρεσις; τὰ ὅπλοις ἐπίκτητα, (κατά)κτῆμα.
conquistâre, κατακτῶ(μαι), καθυποτάσσω, κυριεύω, χειρῶ, ὑποδουλῶ || δελεάζω.
conquistatôre, **-trîce**, κατακτητικός || *s.*, -τητής, δορικτήτωρ, νικητής; *v.* Don Giovânni.
consacrâre, ἀφ-(καθ)ιερῶ, ἀφοσιῶ || *l'ôstia*, (καθ)άγιάζω || *ûna chiêsa*, ἐγκαινιάζω || *un vêscovo*, χειροτονῶ || *destinâre*, προσνέμω || -rsi, ἀφοσιοῦμαι, ἐπιδίδομαι εἴς τι, σπουδάζω.
consacraziône, *f.*, ἀφ-(καθ)ιέρωσις, ἀφοσίωσις || (καθ)άγιασμός, λειτουργία || ἐγκαινιασμός || χειροτονία.
consanguîneo, **-a**, ὁμαίμων, ὁμοπάτριος.
consanguineità, *f.*, ὁμαιμότης, -μοσύνη, συγγένεια ἐξ αἵματος.
consapêvole, *m.f.*, συνειδώς, συναίτιος, συμμέτοχος, συνένοχος || êsser —, σύνοιδα || fâr —, δηλο-(γνωστο)ποιῶ.
consapevolêzza, *f.*, συνείδησις.
cônscio, **-a**, *v.* consapêvole.
consecutîvo, **-a**, συνεχής, συνακόλουθος, ἀλλεπάλληλος.
consêgna, *f.*, παράδοσις, ἐγχείρισις || *custódia*, φύλαξις || *depôsito*, παρακατάθεσις; *(di mêrci da vêndere)*, ἐμποριοπίστευσις || *luôgo*, παρακαταθήκη || *mil.*, παράδοσις τοῦ συνθήματος; *môtto, ôrdine*, σύνθημα; ἐπίταγμα, -γή, παράγγελμα; *puniziône*, ἀπαγόρευσις ἐξόδου, περιορισμός.
consegnâre, παραδίδω, ἐγχειρίζω; *v.* affidâre || παρακαταθέτω || *mil.*, *punîre*, εἴργω, περιορίζω, φυλακίζω.
consegnatârio, **-a**, ἐντελοδόχος ἐμπόρου; παρακαταθηκοφύλαξ; *chi prênde mêrci altrûi da vêndere*, ἐμπορεπίτροπος.
conseguênte, *m.f.*, ἑπόμενος; συνεπής, σύμφωνος ἑαυτῷ, λογικός.
conseguênza, *f.*, *deduziône*, *corollârio*, πόρισμα, συμπέρασμα || *giustêzza*, *concordânza*, *lôgica*, συνέπεια, ἀκολουθία, συμφωνία || *sêguito*, *êsito*, ἀκολουθία, συνέπεια, ἔκβασις, ἀποτέλεσμα || *v. importânza || per —, ἑπομένως, κατ' ἀκολουθίαν, ἄρα, λοιπόν, ὅθεν.
conseguîbile, *m.f.*, ἐπιτεύξιμος, ἐκτελεστός, πραγματοποίητος.
conseguimênto, *m.*, ἐπίτευξις, ἐκτέλεσις, πραγματοποίησις.
conseguîre, (ἐπι)τυγχάνω, ἀπολαύω, προσκτῶμαι || →
conseguitâre, ἀκολουθῶ, ἕπομαι.
consênso; **-entimênto**, *m.*, συναίνεσις, συγκατάνευσις, συγκατάθεσις, ὁμολογία; γνώμη.
consentîre, *v.* acc-; approvâre.
consenziênte, *m.f.*, σύναινος, ὁμόφρων || συναίτιος, συνένοχος.
consêrva, *f.*, *credênza*, ὀψοθήκη, ὀψοφυλάκιον, (κελλάρι) || — *d'âcqua*, δεξαμενή, (στέρνα) || — *di frûtta ecc.*, ὀπωρέψημα, (κομπόστα), ταρίχευμα || di —, ὁμοῦ, συν-.
conservâbile, *m.f.*, διαρκής, εὐφύλακτος, εὐσυντήρητος.
conservâre, (δια)φυλάττω, δια-(συν)τηρῶ || *frûtti ecc.*, ταριχεύω.
conservatôre, **-trîce**, (ἐπι)τηρητής, φύλαξ || *polîtica*, συντηρητικός; *s.* -ρητής.
conservatôrio, *m.*, *di mûsica*, σχολεῖον μουσικῆς, ᾠδεῖον.
conservaziône, *f.*, δια-συν-(ἐπι)τήρησις; σωτηρία.
consêsso, *m.*, ὁμήγυρις, σύλλογος, σύνοδος, συνέδριον.
considerâbile, *v.* -rêvole.
considerândo, *m.*, αἰτιολογικόν.
considerâre, σκέπτομαι, θεωρῶ;

παρατηρῶ, ἐξετάζω || *giudicâre,* κρίνω || *stimâre,* τιμῶ, ὑπολήπτομαι, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι, (ψηφῶ).

considerâto, -a, κατανοηθείς || *stimâto,* εὐϋπόληπτος, περίβλεπτος || *prudênte,* συνετός, φρόνιμος, περιεσκεμμένος, προσεκτικός.

consideraziône, *f.,* σκέψις, θεωρία, ἐνθύμησις, ἐξέτασις, ἔννοια || *attenziône,* προσοχή, εὐλάβεια || *stîma,* τιμή, ὑπόληψις || *motîvo,* αἰτία, λόγος, *v.* -ândo.

considerêvole, *m.f.,* λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος, περίβλεπτος, σπουδαῖος, σημαντικός; πολύς, μέγας, ὑπέρογκος; διάσημος, ἔξοχος, ἐπιφανής.

consigliâre, συμβουλεύω, παραινῶ, [νουθετῶ.

consigliâto, *v.* assennâto, prudênte.

consiglière *m.,* σύμβουλος, -λευτής, παραινέτης || — di Stâto, σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας.

consîglio, *m.,* συμβουλή, παραίνεσις, νουθεσία || *sênno, prudênza,* φρόνησις, εὐλάβεια || *assembléa,* συμβούλιον, συνέδριον, βουλή || — dêi minîstri, ὑπουργικὸν συμβούλιον.

consîmile, *m.f.,* προσ-(παρ)όμοιος.

consistênte, *m. f.,* συνιστάμενος || *sôdo, fôrte,* εὐπαγής, στερεός, σταθερός; βέβαιος.

consistênza, *f.,* παγιότης, στερεό[της, βεβαιότης.

consîstere, συνίσταμαι, σύγκειμαι.

consociaziône, *v.* assoc-, lêga, uniône.

consôcio, -a, συνέταιρος, ἑταῖρος.

consolânte, *v.* confortânte.

consolâre, *m. f.,* ὑπατικός || προξενικός || *vb.,* παραμυθῶ, παρηγορῶ.

consolâto, -a, παρηγορηθείς, εὔθυμος || *s. m., in Rôma,* ὑπατεία || *dignità odiêrna,* προξενία; *sêde,* -νεῖον.

consolatôre, -trîce, *agg.,* παραμυθητικός, παρηγορητικός, παρήγορος || *s.,* παραμυθητής, παρηγορητής.

consolaziône, *f.,* παραμυθία, παρη[γορία.

cônsole, *m., româno,* ὕπατος; *odiêrno,* πρόξενος.

consolidamênto, *m.*; **-aziône,** *f.,* στερέωσις, παγίωσις || ἐξασφάλισις δημοσίου χρέους, παγιοποίησις.

consolidâre, στερεῶ, στηρίζω, παγιῶ || *riunîre,* συνάπτω, συγκολλῶ || *comm.,* παγιοποιῶ.

consolidâto, *m.,* ἐξησφαλισμένον χρέος, πάγιον; κεφάλαιον δημοσίου χρέους.

***consôlle,** *barb., v.* mônsola.

consonânte, *m.f.* σύμφωνος, -νικός, σύν(ὁμό)ηχος, -χητικός; ὁμοιοκατάληκτος || *s. f., gr.,* σύμφωνον.

consonânza, *f.,* συμφωνία, συνήχησις; ὁμοιοκαταληξία, -ληξις.

consonâre, συμ-(ὁμο)φωνῶ, συνηχῶ, ἀναλογῶ.

cônsono, -a, σύμφωνος, *v.* confôrme.

consôrte, *m. f.,* συμμέτοχος || *cm.,* σύζυγος, *v.* marîto, môglie.

consorterîa, *f., r.,* ἑταιρία, συνεταιρισμός; *sp.* συμμορία, (φάρα), φατρία.

consorziâle, *m.f.,* κοινωνικός, ἑται[ρικός.

consôrzio, *m.,* κοινωνία; ἑταιρία — agrârio, ἀγρονομικὴ ἑταιρία.

constâre, ὑφ-(συν)ίσταμαι; *v.* consîstere || *imps.,* φανερόν, πασίγνωστόν ἐστιν.

constatâre, (δι)βεβαιῶ, ἐπικυρῶ; *δεικνύω, ἐξελέγχω.

constataziône, *f.,* (δια)βεβαίωσις, ἀπόδειξις, πίστωσις.

consuêto, -a, συνήθης, συνειθισμέ[νος.

consuetudinârio, -a, *c. s.*; ἀνήκων εἰς τὰ ἔθιμα.

consuetûdine, *f.,* συνήθεια, ἕξις || ἔθος, ἔθιμον; ἐθιμολογία, ἄγραφοι νόμοι.

consulênte, *m.f.,* γνωμοδότης, σύμβουλος (δικηγόρος, ἰατρός κτλ.).

consûlta, *f.,* συμβούλιον, συνέδριον, γερουσία || sâcra —, ἱερὸν δικαστήριον.

consultâre, συμβουλεύομαί τινι, [ἐρωτῶ; ἐξετάζω.

consultaziône, *f.,* συμβούλευσις; ἐξέτασις.

consultîvo, -a, συμβουλευτικός, γνω-

μοδοτικός || vôto -o, γνωμοδοτικὴ ψῆφος.
consûlto, *m.*, συμβούλευσις; *di medici*, ἰατροσυμβούλιον, (κονσοῦλτο).
consumâbile, *m. f.*, ἀναλώσμος, [φθαρτός.
consumâre, (κατ)ἀναλίσκω, φθείρω; καταστρέφω; κατατρίβω || *di passióni*, μαραίνω, φθείρω, (ἐκ)τήκω || *spêndere*, ἀναλίσκω, δαπανῶ, (ἐξοδεύω) || *dissipâre*, σπαταλῶ, ἀσωτεύω || *commettere*, (δια)πράττω || *compîre*, ἀποτελῶ || -rsi, ἀναλίσκομαι, φθείρομαι, καταστρέφομαι, μαραίνομαι, φθίνω.
consumâto, -a, ἀναλωθείς, τετριμμένος || *versatissimo*, τέλειος, ἐντελής, δεινός, ἐμπειρότατος || *brôdo*, ζωμὸς εὔχυλος, χύλωμα.
consumatôre, -trîce, καταναλωτής; **avventôre*, πελάτης, (μουστερῆς).
consumaziône, *f.*, κατανάλωσις, χρῆσις, (ἐξόδευσις) || *compimênto*, ἐκπλήρωσις, ἐκτέλωσις, τελείωσις.
consûmo, *m.*, κατανάλωσις, χρῆσις, δαπάνη, (ἐξόδευσις, ἔξοδον) || *spêrpero*, σπατάλη, ἀσωτία.
consuntîvo, -a, (συν)τηκτικός, διαβρωτικός, φθαρτικός || (bilâncio) -o, ἰσολογισμός, ἀπολογισμός.
consûnto, -a, φθιτός, ἐκτακείς; φονευθείς. [φθίσις.
consunziône, *f.*, μαρασμός, τηκεδών,
consustanziâle, *m. f.*, ὁμοούσιος.
contâbile, *m.*, λογιστής, καταστ(ο)ιχογράφος.
contabilità, *f.*, λογιστική, καταστ(ο)ιχογραφία || λογιστικόν, κατάστ(ο)ιχα || *uffício*, λογιστήριον.
contadinêsco, -a, ἀγροτικός, ἀγροῖκος, χωρικός, (-ριάτικος).
contadîno, *m.*, ἀγρότης, -οδίαιτος, χωρίτης, -ικός, (-ιάτης, -ιανός); γεωργός, ζευγηλάτης, (ζευγᾶς).
contâdo, *m.*, περίχωρα πόλεως; ἀγροί; ἐξοχή.
contâgio, *m.*, *malattía*, μασμός, μίασμα, λοιμός, ἐπιδημία || *trasmissióne*, μετάδοσις, μιασμός.
contagiôso, -a, μεταδοτικός, διαδόσιμος, (κολλητικός), λοιμώδης, -μικός.
contaminâre, μολύνω, μιαίνω; κηλιδ(όνω)ῶ, ῥυπαίνω, (λερόνω, βρωμίζω). [σχυντήρ, φθορεύς.
contaminatôre, -trîce, μιαίνων, αἰ-
contaminaziône, *f.*, μόλυνσις, -υσμα, -υσμός, μίανσις, ῥυπαρία.
contânte (denâro—), *m.*, (χρήματα) μετρητά, πραγματικὰ χρήματα, ἀργύριον ἐπὶ χεῖρας || a -i, μὲ *o* εἰς μετρητά.
contâre, (ἀπ)ἀριθμῶ, λογίζομαι, (λογαριάζω); μετρῶ || *valêre*, εὐδοκιμῶ, ἰσχύω || *stimâre, confidâre*, θαρρῶ, νομίζω, ἐλπίζω; διαπιστεύω, ἐμπιστεύομαι || — il denâro, *pagâre*, καταβάλλω, (πληρόνω εἰς μετρητά) || *raccontâre*, (δι)ἡγοῦμαι, ἐξιστορῶ, λέγω.
contatôre, *m.*, ἀπαριθμητής, μετρητής; περιοδο-(στιγμο)μέτρης.
contâtto, *m.*, ἐπ-προσ-(συν)αφή, ψηλάφησις || συναναστροφή, σχέ-
côntе, *m.*, κόμης, (κόντες). [σις.
contêa, *f.*, κομητεία, (-τάτον). [târe.
conteggiâre *ecc.*, *v.* calcolâre, con-
contêgno, *m.*, σχῆμα, (διά)θέσις, τρόπος, στάσις, (φέρσιμον); διαγωγή, συμπεριφορά.
contegnôso, -a, βαρύς, σοβαρός, ἐμβριθής, σεμνός. [râre.
contemperâre, *v.* regolâre, mode-
contemplâre, θεωρῶ μετὰ προσοχῆς; (ἐπι)σκοπῶ, σκέπτομαι, διαλογίζομαι || **v.* considerâre, prevedêre.
contemplatîvo, -a, θεωρητικός || vîta -a, βίος -ός, ἀσκητικὸς βίος.
contemplatôre, -trîce, θεωρητής.
contemplaziône, *f.*, θεωρία, -ρησις.
contemporaneità, *f.*, συγχρονισμός.
contemporâneo, -a, ὁμό-(σύγ)χρονος.
contendênte, *m. f.*, ἐρίζων, ἀντιποιούμενος, ἀνταγωνιστής, ἀντίπαλος || διάδικος, -καζόμενος.
contêndere, ἐρίζω, (μαλλόνω), φιλονεικῶ, (ἀντ)ἀγωνίζομαι, ἀμιλλῶμαι; *leg.*, (δια)δικάζομαι; *v.* disputâre.

contenênte, *m. f.*, περιέχων ; περιεκτικός, || *s. m.*, περιέχον.
contenênza, *f.*, χωρητικότης, περιεκτικότης.
contenêre, περιέχω, χωρῶ, (ἐμ)περιλαμβάνω, ἐγκλείω || il contenûto, τὸ ἐμπεριεχόμενον, τὸ χωρούμενον || *v.* frenâre, trattenêre.
contentabîle, *v.* appagâbile.
contentamênto, *m.*, εὐχαρίστησις, εὐφροσύνη.
contentâre, εὐχαριστῶ, χαρίζομαι, εὐαρεστῶ || *piacêre*, ἀρέσκω || -rsi, εἶμαι αὐτάρχης, ἀρκοῦμαι; στέργω.
contentêzza, *f.*, εὐθυμία, εὐαρέσκεια, -ρέστησις, εὐφροσύνη, ἀγαλλίασις, χαρά.
contênto, **-a**, περιχαρής, εὐφρόσυνος, εὔθυμος, (χαρούμενος) || *pâgo*, εὐχαριστημένος; αὐτάρχης || *s. m.*, *c. s.*
contenziôso, **-a**, ἐριστικός, φιλόνεικος, φίλερις; ἀμφίσβητος, -τούμενος || *s. m.*, -τούμενον.
contêrmine, *v.* confinânte.
conterrâneo, **-a**, ὁμόχωρος, *v.* concittâdino.
contêsa, *f.*, ἔρις, (μάλλωμα, -λλιά, καυ-(καβ)γᾶς), φιλονεικία, (δι)ἀμφισβήτησις, διαφορά.
contêssa, *f.*, κόμησσα, (κοντέσσα).
contêssere, συνυφαίνω, συμπλέκω.
contestâbile, *m.f.*, ἀμφισβητήσιμος || *s. m.*, *v.* conest-.
contestâre, ἀμφισβητῶ, διαφιλονεικῶ, δὲν ἀναγνωρίζω.
contestaziône, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀντίστασις.
contêsto, **-a**, σύμπλεκος, σύνθετος || *s. m.*, σύνολον, συγγραφή, περιεχόμενον. [πλοκή, ἀλληλουχία.
contestûra, *f.*, συνυφή, συνάφεια,
contiguità, *f.*, συνέχεια, συνάφεια, συνορία. [συναφής; πλησιόχωρος.
contîguo, **-a**, σσνεχής, -χόμενος,
continentâle, *m. f.*, ἠπειρωτικός.
continênte, *v.* astinênte, sôbrio || *s. m.*, ἤπειρος, ξηρά.
contingênte, *m.f.*, ἐνδεχόμενος, ἐπιβάλλον (μέρος); συμπτωτικός, τυχηρός || *s. m.*, *v.* quôta, pârte.
contingênza, *f.*, περί-(σύμ)πτωσις, συντυχία. [παρατείνω; διαρκῶ.
continuâre, (ἐξ)ἀκολουθῶ, διατελῶ;
continuatîvo, **-a**, ἐξακολουθήσεως δηλωτικός, *v.* -tînuo. [συνεχιστής.
continuatôre, **-trîce**, ἐξακολουθῶν,
continuaziône, *f.*, ἐξακολούθησις, συνέχεια, -χισμός.
continuità, *f.*, συνέχεια, συνάφεια.
contînuo, **-a**, συνεχής, διαρκής, διηνεκής, ἀδιάκοπος, ἀδιάλειπτος, ἐνδελεχής.
cônto, *m.*, λογισμός, (λογαριασμός) || *tornacônto*, ὄφελος, κέρδος, συμφέρον || — corrênte, συνεχὴς *o* ἀνοικτὸς λογαριασμός || mêtter a —, χρε(όνω)ῶ || saldâr un —, ἀποτίω, πληρόνω -όν || côrte dêi -i, ἐλεγκτικὸν συνέδριον.
contôrcere, συστρέφω, περιελίσσω; μορφάζω (τὸ πρόσωπον).
contorcimênto, *m.*; **-rsiône**, *f.*, συν-(δια)στροφή, (στρέψιμον); μορφασμὸς προσώπου.
contornâre, περιελίσσω, περιστρέφω, *v.* circondâre.
contôrno, *m.*, γύρος, περιφέρεια, περίμετρος; περίβολος, περιοχή || *pl.*, περίχωρα, γειτονία.
contôrto, **-a**, συνεστραμμένος, σύστροφος || μοχθηρός, κακότροπος; *v.* contraffâtto.
contra-, *v.* contro-. [ρος.
contrabbandiêre, *m.*, λαθρέμπο-
contrabbândo, *m.*, λαθρεμπορία, (κατσιρμᾶς, κοντραμπάντο), λαθρεμπόρευμα || esercitâr il —, λαθρεπορεύομαι || di —, ἀπόκρυφος, ἀπηγορευμένος; ἀθέμιστος; λάθρα, κρυφίως.
contrabbâsso, *m.*, πάνυ βαρύτονος φωνή || ἀντιβίολα, βαρύαυλος, (κοντραμπάσσα).
contraccambiâre, ἀνταλλάττω, (-άζω), ἀνταμείβω, -μείβομαι, (-μεύγω).
contraccâmbio, *m.*, ἀνταλλαγή, (ἀλλαξιά), (ἀντ)ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.

contracchiâve, *f.*, ἀντίκλεις, ἀντι-(ψευδο)κλείδιον.
contraccôlpo, *m.*, ἀντίκρουσις, ἀντιτυπία, ἀντικτύπημα, ἀντανάκλασις.
contrâda, *f.*, *v.* vîa || χώρα, τόπος.
contraddânza, *f.*, ἀντόρχησις, (κοντραντάνσα).
contrad(d)icênte, *m. f.*, ἀντιλεκτικός, ἀντιφατικός, ἀντιλογικός.
contrad(d)îre, ἀντιλέγω, ἐναντιολογῶ; ἀντίκειμαι. [gnâre.
contraddistînguere, *v.* contrasse-
contradditôre, **-trîce**, ἀντιλέγων, -λογος || *leg.*, -δικος.
contradditôrio, **-a**, ἀντιλογικός, ἀντιφατικός; ἐναντίος || *leg.*, κατ' ἀντιμωλίαν.
contraddiziône, *f.*, ἀντιλογία, ἀντίρρησις, ἀντίφασις || ἐναντιότης, ἀντίστασις, ἀσυμφωνία. [τιπροίκι).
contrad(d)ôte, *f.*, ἀντίφερνα, (ἀν-
contraênte, *m. f.*, συσταλτικός || *comm.*, συμφωνῶν, συμβαλλόμενος.
contraffâre, *imitâre*, (ἀπο)μιμοῦμαι, ἐμπαίζω || *falsificâre*, *guastâre*, παραποιῶ, νοθεύω, (δια)φθείρω, χαλ(ν)ῶ || *svisâre*, παραμορφ(όνω)ῶ, διαστρέφω.
contraffatôre, **-trîce**, μῖμος, μιμητής, προσποιητής, ἐργοκλόπος; παραποιῶν; παραχαράκτης.
contraffâtto, **-a**, ἀπομίμητος, (παρα)πεπλασμένος || *defôrme*, στρεβλός, ἄσχημος, διάστροφος, δύσμορφος, (σακάτης).
contraffaziône, *f.*, ἀπομίμησις, παραποίησις, παρατύπωσις, ἐργο-(τυπο)κλοπία.
contraffôrte, *m.*, ἀντίτοιχος, ἀντέρεισμα; *di mônte*, ἀντιστήριγμα.
contraggênio, *m.*, ἀντιπάθεια, ἀποστροφή, ἀπέχθεια || a —, ἄκων, ἀκούσιος, (στανικός); ἀκόντως, ἀκουσίως.
contrâlto, *m.*, βαρυτάτη χαμηλὴ φωνὴ γυναικός, ὀξυβαρυφωνία.
contrammirâglio, *m.*, ὑποναύαρχος || (nâve) -a, -χίς.
contrappâsso, *m.*, ἀμοιβαία συνάντησις || *v.* tagliône.
contrappêllo, *v.* controchiamâta.
contrappêlo, *m.*, τὸ ἔμπαλιν τῶν τριχῶν, ἀντίτριχον || andâre a — βαίνω ἀνάτριχα, (περδάκι), ἀντιθέτως, ἀντι-(ἀνα)στρόφως, (ἀνάποδα). [τιζυγ(ίζω)ῶ, ἀντισηκῶ.
contrappesâre, ἀντισταθμίζω, ἀν-
contrappêso, *m.*, ἀντίσταθμον, ἀντίζυγον, -γιον, ἀντίρροπον, -πία.
contrappôrre, ἀντιτάσσω, ἀντιτίθημι; προβάλλω || -rsi, ἐναντιοῦμαι.
contrapposiziône, *f.*, ἀντίθεσις, ἐναντιότης, -ίωσις. [-θεσις.
contrappôsto, **-a**, ἀντίθετος || *s. m.*,
contrappuntîsta, *m. f.*, μελο-(ᾀσματο)ποιός, ᾀσματογράφος, συνῳδιουργός.
contrappûnto, *m.*, σύνθεσις, πολυσύνθετος μελο-(ᾀσματο)ποιΐα, ᾀσματογραφία, συνῳδιουργία.
contrârgine, *m.*, ἀντιπρόχωμα.
contrariâre, ἐναντιοῦμαι; *a parôle*, ἀντιλέγω; *a fâtti*, ἀντιπράσσω || *molestâre*, *impedîre*, ἐνοχλῶ, δυσαρεστῶ, ἐμποδίζω.
contrarietà, *f.*, ἐναντιότης, -ίωσις, -ίωμα; ἀντιλογία, ἀντίφασις; ἐνόχλησις, δυσαρέσκεια, ἐμπόδισμα; ἀτυχία, -χημα, συμφορά.
contrârio, **-a**, ἐναντίος, ἀντίθετος, ἀντικείμενος; δυσάρεστος, ἀπαίσιος; πολέμιος, ἐπιβλαβής || al —, τοὐναντίον, ἐξ ἐναντίας, ἀντιθέτως.
contrârre, συστέλλω, συσπῶ, (ζαρόνω) || *malattîe ecc.*, λαμβάνω, ἀποκτῶ || *débiti*, ὑποπίπτω εἰς χρέη, χρεόνομαι || *amicîzia*, *matrimônio*, συνάπτω || *gr.*, συναιρῶ.
contrârte, *f.*, ἀντιτέχνασμα, ἀντιστρατήγημα, ἀντιπανούργημα.
contrassegnâre, διαγινώσκω, διακρίνω, *v.* segnâre || *con un secôndo sêgno*, προσεπισημῶ, προσεπισφραγίζω; *firmândo*, προσυπογράφω.
contrassegnatûra, *f.*, προσεπισφράγισμα, προσυπογραφή.
contrassêgno, *m.*, γνώρισμα, ση-

μεῖον, τεκμήριον, δεῖγμα, ἀπόδειξις. [μος.
contrastâbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσι-
contrastâre, *v.* contrariâre; disputâre; differîre.
contrâsto, *m.*, ἀντίστασις, διαφωνία, ἐναντίωμα || ἔρις, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις || ἀντίθεσις, διαφορά. [-ρικός, (πραγματευτάδικος).
contrattâbile, *m. f.*, ἐμπορεύσιμος,
contrattâcco, *m.*, ἀντέφοδος.
contrattânte, *m.f.*, συμβαλλόμενος, συμφωνῶν.
contrattâre, *trattâr del prêzzo*, πραγματεύομαι, (παζαρεύω); *stipulâre*, συμβάλλομαι, συμφωνῶ.
contrattaziône, *f.*, συμφωνία, συναλλαγή, (παζαρλήκι).
contrattêmpo, *m.*, *v.* contrarietà || *mus.*, παραχρονισμός.
contrâttile, *m. f.*, συσταλτός.
contrâtto, -a, συνεσταλμένος; κτηθείς; συνημμένος; πιασμένος; ἠγκυλωμένος, παράλυτος; συνηρημένος || *s. m.*, σύμβασις, *v.* -taziône || *strumênto*, συμβόλαιον, συμφωνητικόν. [συμφωνητικός.
contrattuâle, *m. f.*, συμβολιμαῖος,
contravvelêno, *m.*, ἀντι-(ἀλεξι)φάρμακον, ἀντίδοτον.
contravvenîre, παραβαίνω, ἀθετῶ || — âlle lêggi, âi pâtti *ecc.*, παρανομῶ, παρασπονδῶ, παρα-.
contravventôre, *m.*, παραβάτης; παράνομος. [παρανομία.
contravvenziône, *f.*, παράβασις;
contravvîso, *m.*, ἀντιπαραγγελία.
contravvîte, *f.*, περικόχλιον, (παξημάδι). [*gr.*, συναίρεσις.
contraziône, *f.*, συστολή, συνολκή;
contribuênte, *m. f.*, συνεισφέρων, δασμοφόρος, φορολογούμενος.
contribuîre, (συν)εἰσφέρω; συνεργῶ, συντελῶ.
contribûto, *m.*, (συν)εἰσφορά; *quôta*, συνερανισμός, ἔρανος, (μερίδιον, ῥεφενές).
contribuziône, *f.*, φόρος, δασμός, τέλος, (δόσιμον), *v.* -bûto || mêtter a —, ἐπιβάλλω συνεισφοράν, δασμο-(φορο)λογῶ || pagâr ûna —, χρήματα εἰσφέρω, ἀποτίνω, (πληρόνω,) εἰσφοράν.
contrimboscâta, *f.*, ἀντενέδρα.
contrinvetriâta; -impannâta, *f.*, ἐπιφεγγίτης.
contristâre, *v.* addolorâre.
contrîto, -a, συντετριμμένος, κατανενυγμένος, μετανοῶν, λυπημένος.
contriziône, *f.*, συντριβὴ (καρδίας), κατάνυξις, μετάνοια, μεταμέλεια.
côntro, *prep.*, παρά *(acc.)* || κατά *(gen.)*, ἐναντίον *(gen.)* || ἐπί, πρός *(acc.)* || *avv.*, ἐναντίον, ἄντικρύ, ἀπέναντι || *s. m.*, τὸ ἐναντίον, τὸ κατά || *in composiziône*, ἀντι-.
controbilanciâre, *v.* contrappesâre.
controchiamâta, *f.*, δευτέρα πρόσκλησις, ἀντονοματοκλισία.
controdichiaraziône, *f.*, ἀντιδήλωσις, ἀτιβεβαίωσις, ἀντιδιακήρυξις.
controdisêgno, *m.*, ἀντισχέδιον; ἀντιβούλευμα.
controfîrma, *f.*, προσυπογραφή.
controfirmâre, προσ(υπο)γράφω.
controindicaziône, *f.*, ἀντένδειξις.
***controllâre**, *barb.*, (ἐξ)ἐλέγχω; ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω || *fig.*, ἐπικρίνω, ἐπιτιμῶ, ἐξετάζω.
***contrôllo**, *m.*, *barb.*, (ἐξ)ἔλεγξις, -ἔλεγχος; ἐπίκρισις, ἐπιτίμησις || *lîbro*, ἔλεγχος, διπλότυπον || *uffîcio*, ἐλεγκτήριον, λογιστήριον. [tôre.
controllôre, *v.* revisôre, verifica-
contromârca, *f.*, προσεπίσημον, ἀντισημείωμα, προσεπισφράγημα || *teâtro ecc.*, ἐπεισιτήριον.
contromârcia, *f.*, (ὑπο)στροφή, (ἐπ)ἀναστροφή, ἀντιπορεία.
controminа, *f.*, ἀνθυπόρυγμα, -πόνομος, (λαγούμι ἐναντίον); *fig.*, *v.* contrârte.
controminâre, ἀνθυπορύσσω, ἀνθυπονομεύω, (σκάφτω λαγούμι ἐναντίον) || *fig.*, ἀντιμηχανῶμαι, ἀνεπιβουλεύω.
contronôta, *f.*, ἀντιγραφή. [στροφή.
contropârte, *f.*, ἀντιφωνία, ἀντι-
contropôrta, *f.*, ἀντίθυρον, (δευτέρα πόρτα) || *mil.*, παραθύρα.

***controprogêtto,** *v.* controdisêgno.
contropropôsta, *f.*, ἀντιπρότασις.
controprôva, *f.*, ἀντίτυπον, -πωμα || ἀντιδοκιμασία, ἀντιψηφοφορία.
contrôrdine, *m.*, ἐναντίον παράγγελμα, ἀντιπαραγγελία, ἀντεπίταγμα, -ταγή.
controscârpa, *f.*, ἀντίκρημνος, ἄντ[οφρυς.
controsênso, *m.*, παρανόησις, παρ[αλογισμός.
controrivoluziône, *f.*, ἀντεπανάστα[σις.
controvênto, *m.*, παραθυρόφυλλον, (κανάτι).
controvêrsia, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀντιλογία, λογομαχία, συζήτησις, φιλονεικία.
controvêrso, -a, ἀμφισβητούμενος, ἀμφίλογος, -λεκτος, -δοξος.
controvertîbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος, φιλονεικήσιμος.
contumâce, *m. f.*, φυγόδικος; ἐρήμην καταδικασθείς.
contumâcia, *f.*, φυγοδικία || giudicâre in —, δικάζω ἐρήμην.
contumaciâle, *m. f.*, ἐρήμην γινόμενος || giudizio *o* condânna —, ἡ κατ' ἐρήμην (κατα)δίκη.
contumêlia, *f.*, ὕβρις, -ισία, (βρισιά), λοιδόρημα, *v.* ingiûria *ecc.*
contundênte, *m. f.*, ἀμβλύς, μωλωπικός, θλαστικός.
contûndere, μωλωπίζω, συνθλῶ, [(ζουλίζω).
conturbâre, *v.* turb-.
contusiône, *f.*, μώλωψ, σύνθλασις, σαρκόθλασμα, (ζούλισμα).
contûso, -a, μεμωλωπισμένος, συντεθλασμένος, θλαστός, (ζουλισμένος).
contutôre, *m.*, συνεπίτροπος.
contuttochè, *v.* quantûnque.
contuttociò, *v.* tuttavîa.
convalescênte, *m. f.*, ἀναλαμβάνων ἐκ νόσου, ἐξ ἀρρωστίας, ἀπ' ἀρρωστίαν, ἀναρρωννύμενος.
convalescênza, *f.*, ἀνάρρωσις, ἀνάληψις || καιρὸς ἀναρρώσεως.
convalidâre, διαβεβαιῶ, ἰσχυροποιῶ, (ἐπι)κυρῶ.
convalidaziône, *f.*, (ἐπι)κύρωσις.
convâlle, *f.*, κοιλάς, *v.* vâlle.
convêgno, *m.*, συνέντευξις, ἀντάμωσις; *v.* adunânza.
convellênte, *m. f.*, *v.* spasmôdico.
convêllere, συσπῶ; (ἀπο)στενῶ.
convenêvole, → || *s. m. pl.*, *v.* complimênti.
conveniênte, *m. f.*, πρέπων, προσήκων, ἀνάλογος; εὐ-(ἀξιο)πρεπής || *vantaggiôso*, συμφέρων, -φορος, ἐπωφελής, ὠφέλιμος, λυσιτελής || matrimônio —, γάμος ἀνάλογος.
conveniênza; -venevolêzza, *f.*, πρέπον, προσῆκον, ἁρμοδιότης, κατα[λληλότης, ἀναλογία; εὐπρέπεια, κοσμιότης || *vantâggio*, συμφέρον, ὄφελος, ὠφέλεια, λυσιτέλεια.
convenîre, *confârsi*, προσήκω, ἁρμόζω || *êsser vantaggiôso*, συμφέρω || *spettâre*, ἀνήκω || *piacêre*, συμφέρω, ἀρέσκω, (κάμνω) || *accordârsi*, συμφωνῶ || *confessâre*, ὁμολογῶ, συμφωνῶ || *adunârsi*, συνέρχομαι || *leg.*, καλῶ τινα εἰς δίκην || *imps.*, πρέπει, εὐπρεπής ἐστιν, συμφέρει, ἁρμόζει.
conventìcola, *f.*, ἀπόκρυφος συνέλευσις, συνάθροισις ἀθέμιστος, συνόδιον, *v.* congrêga.
convênto, *m.*, μονή, μοναστήρι(ον), κοινόβιον.
conventuâle, *m. f.*, μοναστηριακός, -στικός, κοινοβιακός.
convenzionâle, *m. f.*, συνθηματικός, συμβολιμαῖος || sêgno —, σύνθημα, σύμβολον, -λογράφημα.
convenziône, *f.*, σύμβασις, συμφωνία, συνθήκη || *c. s.* (sêgno *ecc.*).
convergênte, *m. f.*, συγκλιτικός, -κλίνων, συμπτωτικός, -πίπτων, συμβάλλων.
convergênza, *f.*, σύγκλισις, σύμπτωσις, συγκέντρωσις.
convêrgere, συγκλίνω, συμπίπτω.
conversâre, συνομιλῶ, συνδιαλέγομαι, συναναστρέφομαι.
conversaziône, *f.*, συνομιλία, συνδιάλεξις, ἔντευξις, συναναστροφή || ἐπιφοίτησις, συγκοινωνία.
conversiône, *f.*, μεταβολή, μετατροπή, μεταποίησις, μετάλλαξις ||

mil., (ἀνα)στροφή, μεταβολή || † ἐπιστροφή, μετάνοια, φωτισμός.
convêrso, *m.*, μοναχὸς δόκιμος, ὑποτακτικός.
convertîbile, *m. f.*, μεταβλητός, εὐμετάβλητος, -άτρεπτος, μεταποιητός, ἐπι-(μετα)στρεπτός.
convertîre, μεταβάλλω, μετατρέπω; μεταποιῶ; μεταλλάσσω || † ἐπιστρέφω (πρὸς Θεόν), φωτίζω, μεταφέρω εἰς ἄλλην θρησκείαν, προσήλυτον καθίστημι.
convertîto, -a, προσήλυτος, νεοπειθής, νεόθρησκος, νεοφώτιστος, νεοβάπτιστος.
convertitôre, -trîce, μεταβάλλων || † προσηλυτιστής, φωτιστής. [της.
convessità, *f.*, κυρτότης, καμπυλό-
convêsso, -a, κυρτός, καμπύλος.
convincênte, *m. f.*, (κατα)πειστικός, πειστήριος.
convîncere, δι-(ἐξ)ελέγχω, (κατα)πείθω, πληροφορῶ || *di una côlpa*, ἀποδεικνύω τινὰ ἔνοχόν τινος.
convînto, -a, ἐλεληγμένος, πεπεισμένος || *di un réo*, ἁλούς.
convinziône, *f.*; **-vincimênto**, *m.*, πεποίθησις, πληροφορία.
convitânte, *m. f.*, ἑστιάτωρ, ξενιστής, φιλευτής.
convitâre, (προσ)καλῶ, ἑστιῶ, εὐωχοῦμαι; δίδω συμπόσια.
convitâto, -a, (προσ)κεκλημένος, (καλεσμένος); σύνδειπνος, *v.* commensâle.
convîto, *m.*, συμπόσιον, εὐωχία.
convîtto, *m.*, οἰκοτροφεῖον, παιδαγωγεῖον (δεχόμενον οἰκο-(ὑπο)τρόφους), *v.* collêgio.
convittôre, *m.*, τρόφιμος ἐν γυμνασίῳ, οἰκότροφος μαθητής.
convivâle, *m. f.*, συμποτικός, -ποσιακός. [τοικῶ.
convîvere, συμβιῶ, συζῶ; συγκα-
convocâre, συγκαλῶ.
convocatôre, **-trîce**, συγκλητής, (-καλεστής).
convocaziône, *f.*, σύγκλησις, (-κάλεσις) || avvîso di —, -κλητήριον.
convôglio, *m.*, *ferrovîario*, ἁμαξοστοιχία, -ξοπομπεῖον || *funebre*, συνοδία νεκροῦ, κηδεία, ἐκφορά, (θανή) || *mil.*, ἐφοδιο-(σιτο)πομπεία, σιταγωγία; φρουρὰ συνοδεύουσα || *mar.*, συμπαραπομπὴ (πλοίων), πλοῖα συνοδεύοντα, (κομπόγιο).
convôlvolo, *m.*, σμίλαξ, (-άγκι, ἀμπελοφάσουλον), κισσάμπελος, -άνθεμον.
convulsioncêlla, *f.*, σπασμάτιον.
convulsiône, *f.*, σπασμός, σπάσμα, σπαραγμός || *fig.*, ταραχή, τιναγμός. [δης.
convulsîvo, -a, σπασμ(ωδ)ικός, -ώ-
convûlso, -a, σπασμ(ατ)ώδης.
coobbligâto, -a, συνυπόχρεως.
coonestâre, *v.* giustificâre.
cooperâre, συμπράττω, συνεργάζομαι, -γῶ, συντελῶ. [τικός.
cooperatîvo, -a, συνεργατικός, -γη-
cooperatôre, -trîce, συμπράκτωρ, συνεργάτης, -γός.
cooperaziône, *f.*, σύμπραξις, συνεργ(ασ)ία, -γεια.
coordinâre, συνδιατάσσω, συναρμόζω, διακοσμῶ.
coordinâto,-â, συνηρμοσμένος; *gr. e mat.*, συντεταγμένος. [συναρμογή.
coordinaziône, *f.*, σύν-(διά)ταξις,
coôrte, *f.*, τάγμα, λόχος, σπεῖρα || *poet.*, στρατός; πλῆθος.
copâle, *f.*, κοπάλιον.
coperchiâre, (ἐπι)πωμά(τί)ζω. [κι).
coperchîno, *m.*, πωμάτιον, (καπακά-
copêrchio, *m.*, σκέπαστρον, -ασμα, (ἐπί)πῶμα, (ποῦμα, καπάκι).
copertamênte, *avv.*, κρυφίως, κρύβδην, λάθρα, ὑπὸ μάλης, (σκεπαστά); ἐπισκιασμένως, δι' αἰνιγμῶν, ἀλληγορικῶς.
copêrta, *f.*, *da lêtto*, κλινοσκέπη, ἐπίστρωμα, ἐφάπλωμα, (πάπλωμα) || *da cavâlli, môbili ecc.*, ἐπίστρωμα, ἐπίβλημα, κάσας, (χασᾶς), τσούλι || *mar.*, κατάστρωμα.
copertîna, *f.*, ἐπικάλυμμα, καλυμμάτιον, ἐπίβλημα; *da lêtto ecc.* ἐπιστρωμάτιον || *per i piêdi*, *v.* coltroncîno.

copêrto, **-a**, κεκαλυμμένος, καλυπτός, (ἐ)σκεπασμένος, σκεπαστός; ἐνδεδυμένος || *nascôsto*, κρυπτός, κρύφιος || *simuláto*, προσποιητός; ἀλληγορικός || *di têmpo*, νεφελώδης, συννεφώδης, (συννεφιασμένος) || vîa, -a, κρυπτὴ ὁδός || al -o, ἐν ἀσφαλεῖ, ἐν -λείᾳ, εἰς -λειαν, -λῶς; ὑπὸ σκέπην, ὑπὸ στέγην || *s. m.*, *posáta*, περονομάχαιρον, (ποσάδα).

copertûra, *f.*, σκέπη, -πασμα, (ἐπι)κάλυμμα.

côpia, *f.*, *di documénti*, ἀντί-(ἀπό)γραφον, (κόπια); *di quádri*, ἀπεικόνισμα; *esemplâre*, ἀντίτυπον; *imitazióne*, ἀπομίμημα || *v.* abbondânza.

copiâre, ἀντι-(μετα)γράφω, ἀντιτυπῶ, (κοπιάρω); ἀπομιμοῦμαι.

copiatôre, **-trîce**, μιμητής; *v.* -pîsta.

copiatûra, *f.*, ἀντιγραφή.

copiôso, **-a**, *v.* abbondânte. [πίστας).

copîsta, *m. f.*, ἀντιγραφεύς, (κο-

côppa, *f.*, κύπη, κύπελλον, (κοῦπα), ποτήριον || *b.*, *v.* nûca.

coppâle, *v.* copâle.

coppêlla, *f.*, ἀποκαθαρτήριον, κύπελλον, χωνεῖον || di —, ἀποκεκαθαρισμένος, κυπελλωτός, ἀμιγής; καθαρός, ἐξαίρετος. [ζω, χωνεύω.

coppellâre, (ἀπο)καθαρίζω, διϋλί-

côppia, *f.*, δυάς, ζεῦγος, (-γάρι) || a -e, ἀνὰ δύο.

coppiêre, *m.*, οἰνοχόος, (κεραστής).

côppo, *m.*, ἀγγεῖον, ὑδρία || *v.* têgola.

coppôni, *m.*, *pl.*, σχίδακες, σχίδαι, (πελεκούδια), ξέσματα, (ῥοκανίδια).

copribûsto, *m.*, ὑποχιτώνιον, (καμισόλα).

coprifuôco, *m.*, ἀποχωρητήριον.

copripiêdi, *v.* coltroncîno.

coprîre, (ἐπι)καλύπτω, σκεπάζω || *vestîre*, ἐνδύω, περιβάλλω || *palliâre*, *celâre*, συγκαλύπτω, σκεπάζω, (ἀπο)κρύπτω || *difêndere*, ὑπερασπίζω, προστατεύω || *accoppiâre*, *di animâli*, ὀχεύω, ἐπιβαίνω, βατεύω || — di *qcc.*, βάλλω ἐπάνω, πληρῶ, γεμίζω; — d' ingiûrie, καθυβρίζω; — di glôria, ὑπερδοξάζω || *v.* occupâre || -rsi, *méttersi il cappêllo*, βάλλω τὸν πῖλόν μου, καλύπτομαι.

copritôre, *m.*, στεγαστὴς (οἰκίας).

côpula, *f.*, *v.* côito || *gr.*, σύνδεσμος, -δετικόν.

copulâre, *r.*, συμπλέκω, συνδέω, συνενῶ, συζευγνύω. [-δετικός.

copulatîvo, **-a**, συμπλεκτικός, συν-

corâggio, *m.*, θάρρος, ἀνδρ(ε)ία, γενναιότης, τόλμη, καρδία || — ! θάρρει, -εῖτε, (θάρσει, -εῖτε)! ἐμπρός!

coraggiôso, **-a**, θαρραλέος, (εὐθαρσής), ἀνδρεῖος, γενναῖος, καρτερ(ικ)ός.

corâle, *m. f.*, χορικός || cânto —, χορῳδία || *s. m.*, † ἀντιφωνάριον.

corallîfero, **-a**, κοραλλιοφόρος.

corallîno, **-a**, κοραλλιώδης, -ιόχρους, -ινος || lâbbra -e, χείλη κοράλλινα, (κόκκινα σὰν κοράλλι), ῥοδόχροα. [νι).

corâllo, *m.*, κοράλλι(ον), (μερτζά-

coramâio, *v.* cuoiâio.

corâme, *m.*, σκύτος, βύρσα, δέρμα, (τομάρι, πετσί). [πιον ἁπάντων.

corampôpulo, *avv.*, δημοσίως, ἐνώ-

corâno, *m.*, κοράνι(ον).

corâta, *f.*, πνεύμων, (πλε-(φλε)μόνι), → (τζι(γ)έρι(α)).

coratêlla, *f.*, γλυκάδια, ἔγκατα,

corâzza, *f.*, θώραξ.

corazzâre, θωρακίζω; καταφράττω || -âto, -a, τεθωρακισμένος, θωρηκτός, κατάφρακτος; ἀναίσθητος.

corazziêre, *m.*, θωρακοφόρος, -κί-

côrba, *f.*, *v.* cêsto. [της.

corbellâre *ecc.*, *v.* minchionâre, burlâre.

corbêllo, *v.* canêstro; minchiône.

corbêzzola, *f.*, κόμαρον, (κούμαρον).

corbêzzolo, *m.*, κόμαρος, (κουμαριά) || -i ! ὦ διάβολε !

côrda, *f.*, σχοινί(ον), σχοῖνος, σπάρτος, -ον, καλώδιον || *d'istrumênto*, χορδή, (κόρδα) || *dêlla pôrta*, σχοινί(ον) || *metâllica*, σύρμα, (τέλι) || *tortûra*, σχοινισμός || *v.* capêstro.

cordâio, *m.*, σχοιν(ι)ο-(καλω)στρό-

φος, σχοινοπλόκος; -πώλης, (σχοινᾶς).
cordâme, *m.*, σχοινία, καλώδια.
cordêlla, *v.* fettûccia.
corderîa, *f.*, σχοινοπλοκεῖον, (-νάδικον), -νέμπορος.
cordiâle, *m. f.*, ἐγκάρδιος, φιλικός, εἰλικρινής; ἐνδόμυχος, ἀνυπόκριτος, *v.* cortêse *ecc.* || *s.m.*, ῥωστικὸν, τονωτικὸν *o* στομαχικὸν ποτόν.
cordialità, *f.*, ἐγκάρδιος ἀγάπη, εἰλικρινὴς φιλία, φιλοφροσύνη, φίλτρον.
cordicêlla, *f.*, σχοινίδιον, -νάριον, θώμιγξ, (σχοινάκι, σπάγος).
cordôglio, *v.* dolôre; lamênto.
cordoncîno; -cêllo; -nêtto, *m.*, σειράδιον, πλεκτανάκιον, συρμάτιον, (κορδονάκι, γα(ε)ϊτανάκι, τεχρηλάκι).
cordône, *m.*, σειρίς, πλεκτάνη, -άνιον, λῶρος, (κορδόνι, γα(ε)ϊτάνι, γαϊτανόν, τεχρήλιον, λου-(λω)ρί) || *gallône*, σειράδιον, παρυφή, (σειρήτι(ον)) || *onorificênza*, παράσημον || *cînta*, διάζωμα, στεφάνη || — militâre, ἔνοπλος κύκλος || — ombelicâle, ὀμφαλικὸς λῶρος || *v.* brîglia; corêggia; cordicêlla.
cordovâno, *v.* marocchîno.
côre, *poet.*, *v.* cuôre.
corêa, *f.*, χορεία, σκελοτύρβη.
corêggia, *f.*, ἱμάς, λάπαδνον, λωρίον, (λουρί) || *v.* pêto.
corêgo, *m.*, χορηγός.
corêo, *v.* trochêo.
coreografîa, *f.*, χορογραφία.
coreogrâfico, **-a**, χορογραφικός, χοροδιδασκαλικός.
coreôgrafo, *m.*, χορογράφος.
coriâceo, **-a**, σκυτώδης, τραχύς, σκληρόσαρκος, δυσμάσσητος, (δυσκολομάσσητος, -μάσσιστος).
coriâmbico, **-a**, χοριαμβικός.
coriâmbo, *m.*, χορίαμβος.
coriândolo, *m.*, κορίαννον, κολίαν-
coribânte, *m.*, κορύβας. [δρον.
coricâre, (κατα)κλίνω, εὐνάζω, πλαγιάζω || -rsi, κατακλίνομαι, εὐνάζομαι, πλαγιάζω, κοιτάζομαι, ἀναπίπτω, (πέφτω) || *v.* atterrâre; tramontâre.
corifêo, *m.*, κορυφαῖος; *fig.*, ἡγε- [μών.
corîlo, *m.*, λεπτοκαρύα, (φουντουκιά).
corimbîfero, **-a**, κορυμβοφόρος.
corîmbo, *m.*, κόρυμβος, (φοῦντα).
corîntio; -zio, **-a**, κορινθιακός || ôrdine —, — ῥυθμός.
côrio, *m.*, *v.* placênta.
corîsta, *m. f.*, χοραοιδός, ψάλτης.
corîzza, *f.*, κόρυζα, καταρροή.
côrna, *f.*, *pl. di* côrno.
cornâcchia, *f.*, κορώνη, (κουροῦνα) || *fig.*, φλύαρος, λάλος.
cornamûsa, *f.*, ἀσκός, (ἀσκομαντοῦρα, ἀσκοτζαμποῦνα, γ(κ)άϊδα).
cornâre, *v.*, κεραυλῶ, βυκανίζω || κερατίζω, κυρίσσω, κυρηβάζω, (κουτουλ(ίζω)ῶ, κουτρίζω).
cornâta, *f.*, κεράτισμα, κυρηβασία, (κουτουλιά, κούτρισμα).
côrnea, *f.*, κερατοειδὴς (χιτών).
cornêtta, *f.*, κεράτιον, -τίνη || βυκανιστής.
cornêtto, *m.*, κεράτιον, (-τάκι); — acûstico, ἀκουστικὸν — || σικύδιον, (ἀγγουράκι).
cornîce, *f.*, στεφάνη, (-ι, περβάζι), →
corniciône, *m.*, *architettûra*, κορωνίς, (κορνίζα), στεφάνη, ἀέτωμα (οἰκοδομῆς), θριγκός.
corniôla, *f.*, κράνιον, (ἀκράνι).
corniôlo, *m.*, κράνος, -νεία, ((ἀ)κρανιά).
cornîsta, *m.*, κεραύλης, βυκανιστής.
côrno, *m.*, κέρας, -ατον || *per mêtter le scârpe*, ὑποδετήριον, κέρας, (κόκκαλον) || *mus.*, κέρας, -ατίνη, βυκάκη; *c. s.* || fâr le -a, τίθημι κέρατα, (κερατόνω).
cornucôpia, *f.*, κέρας Ἀμαλθείας.
cornûto, **-a**, κερατο-(κερασ)φόρος || (marîto) -o, κερατίας (-τᾶς).
côro, *m.*, χορός || *cânto*, χορός, ὁμοφωνία || fâr —, ὁμο-(συμ)φωνῶ, συνῳδῶ.
corografîa, *f.*, χωρογραφία.
corogrâfico, **-a**, χωρογραφικός.

corôide, *f.*, χωροειδὴς *o* ἀμφιβληστροειδὴς χιτών.
corôlla, *f.*, στεφάνη. [σμα.
corollârio, *m.*, πόρισμα, συμπέρα-
corôna, *f.*, στέφανος, (-άνι); διάδημα, στέμμα, (κορῶνα) || βασιλεία, μοναρχία || κύκλος, περιφέρεια || † κομβολόγιον, (πατερ(η)μών, -μά, κορονέττα) || — di spîne, ἀκάνθινος στέφανος || — del martîrio, στέφανος τοῦ μαρτυρίου || *v.* raccôlta.
coronamênto, *m.*, *compimênto*, ἐπεξεργασία, τελείωσις || *v.* incoronaziône; corniciône.
coronâre, *v.* incor-.
corpacciâta, *v.* scorp-.
corpacciûto, *v.* corpulênto.
corpêtto, *v.* panciôtto.
corpicîno, *m.*, σωμάτιον.
côrpo, *m.*, *umâno e fig.*, σῶμα, (κορμί); *umâno*, σκῆνος; *fig.*, σύνολον, σύστημα || — d'armâta, τάγμα; — di guârdia, φρουρά, -ρεῖον, (κουλλούκι) || combattimênto — a —, μονομαχία || andâr di —, χέζω, (κακκῶ), ἀποπατῶ, κοπρίζω || muôvere il —, τὴν κοιλίαν ἐκλύω || — di Bâcco! μὰ τὸν Θεόν! [† ὀθόνη.
corporâle, *m.f.*, σωματικός || *s. m.*,
corporatûra, *f.*, ἀνάστημα, σῶμα, (κορμοστασιά, κορμή, μπόϊ).
corporaziône, *f.*, σωματεῖον; ἑταιρία, συντεχνία, (ἐσνάφι). [ὑλικός.
corpôreo, **-a**, σωματικός, ἐνσώματος,
corpulênto, **-a**, σωματώδης, εὐ-(πολύ)σαρκος. [τραφ(ε)ία, πάχος.
corpulênza, *f.*, εὐ-(πολυ)σαρκία, εὐ-
corpuscolâre, *m. f.*, ἀτομικός, μοριακός.
corpûscolo, *m.*, σωματίδιον, ἄτομον, μόριον. [ριακοῦ Σώματος.
Côrpus Dômini, *m.*. ἑορτὴ τοῦ Κυ-
corredâre, *v.* fornîre; avvalorâre.
corredîno, *m.*, βρέφους σπάργανα, σπαργανώματα.
corrêdo, *m.*, *di spôse, suôre, collegiâli*, σκευή, φερνή; *di spôsa* παράφερνα, ((παρα)προικιά); *di bambîni, c. s.*; *in gênere* ἐνδύματα, φορέματα, ἱματισμός, (ῥοῦχα, πανικά) || *v.* arrêdo; appôggio.
corrêggere, δι-(ἐπαν)ορθῶ || *moralmênte*, σωφρονίζω, παιδεύω || *ammonîre, castigâre*, νουθετῶ, τιμωρῶ, κολάζω || *temperâre*, μετριάζω, πραΰνω, (συγκερνῶ).
correggîbile, *m. f.*, εὐδιόρθωτος, δι-(ἐπαν)ορθώσιμος. [ποδοτικός.
correlatîvo, **-a**, (συ)σχετικός, ἀντα-
correlaziône, *f.*, ἀμοιβαία σχέσις, ἀναφορά, συνάφεια, συνέπεια, συνακολουθία. [ὁμόδοξος.
correligionârio, **-a**, ὁμόθρησκος,
corrênte, *m. f.*, τρέχων; συνήθης, κοινός || âcqua —, ὕδωρ ῥέον, (τρεχάμενον νερόν) || prêzzo —, ἐπικρατοῦσα τιμή || scrittûra —, γραφὴ πρόχειρος, εὐχερής; ταχυγραφία || cônto —, ἀλληλόχρεος, ἀνοικτὸς *o* συνεχὴς λογαριασμός, (τρεχούμενος) || *di ânno o mêse*, τρέχων || *di monêta*, κυκλοφορῶν, (ποῦ περνᾷ) || *di persôna*, *v.* corrîvo || êsser al —, ἔχω γνῶσιν || *s. f.*, ῥοῦς, ῥεῦμα, (ῥέμα, τρέξιμον); *fig.*, κοινὴ γνώμη, συνήθης φορὰ τῶν πραγμάτων.
correntemênte, *avv.*, (ἐπι)τροχάδην, εὐκόλως, ἀπροσκόπως, ταχέως; τρέχοντι καλάμῳ.
correntêzza, *v.* facilità.
corrêo, **-a**, *v.* cômplice.
côrrere, βαδίζω δρομαίως, τρέχω, θέω || — lo stâdio, σταδιοδρομῶ, διαγωνίζομαι || — âll'ârmi, τρέχω εἰς τὰ ὅπλα || *di fâma*, διατρέχω, διαθρυλλοῦμαι || *di têmpo*, δι-(παρ)-έρχομαι || ci côrre, διαφέρει || *v.* scorrêre *ecc.*
correspettîvo, *v.* correlatîvo.
correttêzza, *f.*, ὀρθότης, ἀκρίβεια.
correttîvo, **-a**, διορθωτικός || κολαστικός || μετριαστικός, συγκεραστικός || *s. m.*, -όν.
corrêtto, **-a**, διορθωθείς; ὀρθός, ἀκριβής; κανονικός.
correttôre, **-trîce**, ἐπανορθωτής; *tipografia ecc.*, διορθωτής || σωφρονιστής.

correziône, *f.*, δι-(ἐπαν)όρθωσις || *moralmênte*, σωφρόνησις, παιδεία || *ammoniziône, castîgo*, νουθεσία, τιμωρία, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις || *temperaménto*, μετρίασις, συγκέρασις || *figûra gr.*, ἐπανόρθωσις || *v.* correttêzza. [οδος, (μακρυνάρι).

corridôio, *m.*, διάδρομος, δί-(πάρ)-

corridôre, *m.*, *agg.*, δρομικός, ταχύς || *s.*, *persôna*, δρομεύς, ταχυδρόμος, (γλακιστής); *cavâllo*, κέλης.

corrièra, *f.*, ταχυπόρον, λεωφορεῖον, ἅμαξα δημοσία, ταχυδρομικὴ ἅμαξα.

corrière, *m.*, δρομεύς, ταχυδρόμος, (κουριέρης), ἐπιστολοφόρος, γραμματοκομιστής || *pôsta*, ταχυδρομεῖον.

corrispondênte, *m.f.*, σχετικός, ἀνάλογος, ἀντιστοιχῶν; ἀνταποκρινόμενος || *s. m. f.*, ἀνταποκριτής, ἀντεπιστολεύς.

corrispondênza, *f.*, σχέσις, ἀναφορά, ἀναλογία, συμφωνία, ἁρμονία || *epistolâre*, ἀλληλογραφία, ἀνταπόκρισις.

corrispôndere, ἀναλογῶ, ἀντιστοιχῶ, συμφωνῶ, εἶμαι συμφώνως μέ, εἶμαι κατά || *ésser di frônte*, ἀντίκειμαι, κεῖμαι κατέναντι, (ἀντικρύζω) || *comunicâre*, συγκοινονῶ, συνέχομαι || *per iscrîtto*, ἀνταλλάσσω ἐπιστολάς, ἀντεπιστέλλω, ἔχω ἀλληλογραφίαν, ἀλληλογραφῶ, ἀνταποκρίνομαι || *v.* contraccambiâre. [dêvole.

corrîvo, -a, εὐσυμβίβαστος, *v.* arren-

corroborânte, *m. f.*, δυναμωτικός, ῥωστικός, τον(ωτ)ικός, ἀναληπτικός || *s. m.*, -όν. [τονῶ.

corroborâre, (ἐν)δυναμῶ, ῥωννύω,

corrodênte, *m. f.*, διαβρωτικός.

corrôdere, δια-(κατα)βιβρώσκω; κατατρίβω; ὑποφθείρω.

corrômpere, (δια)φθείρω, λυμαίνομαι, χαλ(ν)ῶ || *con denâro*, διαφθείρω, δωροδοκῶ, δεκάζω || *putrefâre*, σήπω, σαπίζω, (-πήνω).

corrompitôre, *v.* corruttôre.

corrosiône, *f.*, διάβρωσις.

corrosîvo, -a, διαβρωτικός.

corrôso, -a, διαβρωθείς, -ωτος, (καταφαγωθείς).

corrôtto, -a, διεφθαρμένος; σηπτός || *di testimônio*, παρεσκευασμένος || *v.* dissolûto || *s. m.*, *v.* lûtto. [*ecc.*

corrûccio *ecc.*, *v.* sdêgno; affânno

corrugamênto, *m.*, ῥυτίδωσις, ῥίκνωσις, ῥύσσωσις, (ζάρωμα); συνοφρύωσις, (σούφρωσις, -ωμα).

corrugâre, ῥυτιδῶ, ῥικνῶ, ῥυσσῶ, (ζαρόνω) || — la frônte, le cîglia, ὀφρυάζω, συνοφρυοῦμαι, συστέλλω τὰς ὀφρύς, (σουφρόνω, κατσου-

corruscâre, *v.* lampeggiâre. [φιάζω).

corruttêla, *v.* corruziône.

corruttîbile, *m.f.*, (δια)φθαρτός, εὔφθαρτος; εὐδιάφθορος, δωροδόκος, δεκάσιμος.

corruttibilità, *f.*, φθαρτόν, -τότης, εὐφθαρσία; εὐδιάφθορον, δωροδοκία.

corruttôre, -trîce, φθοροποιός || *s.*, διαφθορεύς; δωροδόκος, δελεαστής.

corruziône, *f.*, φθορά || *fig.*, διαφθορά; δωροδοκία, δεκασμός || *putrefaziône*, σῆψις.

côrsa, *f.*, δρόμος, (τρέξιμον); (ταχυ)πορεία || *viâggio*, ὁδοιπορία; *gîro*, περιοδία, γῦρος || — di cavâlli, ἱπποδρομία || — a piêdi, πεζοδρομία || di —, ἐπιτροχάδην.

corsalêtto, *m.*, (περι)θωράκιον || θώραξ.

corsâro, *m.*, πειρατής, (κουρσάρος, -άρης) || πειρατικὸν πλοῖον.

corseggiâre, πειρατεύω, (κουρσεύω).

corsêtto, *v.* giubbêtto.

corsîa, *f.*, εἴσοδος (νοσοκομείου κτλ.), πάρ-(δί)οδος, (πέρασμα) || cannône di —, πυροβόλον ἐπίπρωρον. [—); ἰταλικὸν στοιχεῖον.

corsîvo, -a, *v.* corrênte (scrittûra

côrso, *m.*, δρόμος || *passêggio*, (δημόσιος) περίπατος || *andamênto*, φορά || *di têmpo*, διάρκεια || *di stûdî*, σειρὰ μαθημάτων, διδασκαλία, παράδοσις; ἐγκύκλια μαθήματα || *di âcque: corrênte*, ῥοῦς, ῥοή, (τρέξιμον); *fiûme, ruscêllo*, ῥεῖθρον,

ῥύαξ; *lunghêzza*, μῆκος || *di monéte*, κυκλοφορία, (πέρασις) || *di mêrci*, τιμή, διατίμησις || *cámbio*, κόλλυβος, (κάμπιον). [(θηλειά).

corsôio (**nôdo** —), *m.*, βρόχος,

côrte, *f.*, αὐλή; ἀνάκτορον, (παλάτι) || κυβέρνησις || αὐλικοί || *leg.*, δικαστήριον, -ταί; *v.* appêllo, assîse *ecc.* || — rûstica, ὀπισθαύλιον, ὀρνιθοτροφεῖον || — bandîta, τράπεζα προσφερομένη τοῖς πᾶσι, εὐωχία || *v.* corteggiamênto.

cortêccia, *f.*, φλοιός, (φλοῦδα, -ι) *fig.*, *v.* apparênza.

corteggiamênto, *m.*, φιλοφροσύνη (ἐρωτική), περιποίησις, θεραπεία, ἐργολαβία.

corteggiâre, κολακεύω, θωπεύω, περιέπω, περιποιοῦμαι, περιθάλπω, ἐργολαβῶ, (κορτετζάρω).

corteggiatôre, *m.*, ἐργολάβος, *v.* adoratôre. [ξις, →

cortêggio, *m.*, προπομπή, παράτα-

cortêo, *m.*, ἀκολουθία, συνοδία || *v.* convôglio *fûnebre*.

cortêse, *m.f.*, φιλοφρονητικός, φιλόφρων, εὐπροσήγορος, χαρίεις, ἐπίχαρις.

cortesîa, *f.*, εὐγενεῖς τρόποι, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία, χάρις; φιλοφρόνημα, περιποίησις || *v.* larghêzza, bontà || per *o* in —, πρὸς χάριν, παρακαλῶ.

cortêzza, *v.* brevità; pochêzza.

cortigianerîa, *f.*, αὐλικότης, αὐλοδουλεία, (αὐλο)κολακεία; ἀρεσκεύματα. [πεποιημένος, πλαστός.

cortigianêsco, **-a**, *v.* servîle; προσ-

cortigiâno, **-a**, αὐλικός || *s. m.*, ἄνθρωπος τῆς αὐλῆς, αὐλικός; αὐλοκόλαξ || *s. f.*, ἑταῖρα, πόρνη.

cortîle, *m.*, αὐλή, ὀπισθαύλιον, ὀρνιθοτροφεῖον.

cortîna, *f.*, *da létto ecc.*, παραπέτασμα, (μπερδές), αὐλαία, (κουρτίνα) || *mil.*, μετα-(μεσο)πύργιον.

cortinâggio, *m.*, γύρος τῆς κλίνις, *c. s.*

côrto, *v.* brêve; scârso.

coruscâre, *v.* lampeggiâre.

corvêtta, *f.*, ἀναπήδησις *o* ἀνασκίρτησις ἵππου, ὀκλασμός || *mar.*, θεωρίς, (κορβέττα).

corvettâre, ἀνασκιρτῶ, ὀκλάζω.

côrvo, *m.*, κόραξ, (-ακας).

côsa, *f.*, πρᾶγμα || ἔργον; γεγονός; κτῆμα || la — pûbblica, τὸ δημόσιον, τὰ κοινά, ἡ πολιτεία || quâlche —, κάτι τι.

cosâccia, *f.*, κακὸν πρᾶγμα; αἰσχρολογία; σκύβαλον.

cosâcco, *m.*, κοζάκος; *fig.*, ἀγροῖκος, βάρβαρος.

côscia, *f.*, μηρός, -ρίον, (μερί).

cosciâle, *m.*, παραμηρίδιον, περιμερίς, περισκελίς, ((ἐ)μπροσθέλλα). [νόμενος.

cosciênte, *m.f.*, συνειδώς, συναισθα-

cosciênza, *f.*, συνείδησις, συναίσθησις || *conoscénza*, γνῶσις || in —, ἐν συνειδήσει || con —; εὐσυνειδότως, ὑπερακριβῶς.

coscienziôso, **-a**, εὐσυνείδητος.

coscrîtto, *m.*, στρατεύσιμος, κληροῦχος, νεοσύλλεκτος, νέος στρατιώτης || pâdri —i, ἔγγραφοι πατέρες. [συλλεξία.

coscriziône, *f.*, στρατολογία, νεο-

cosecânte, *f.*, συνδιατέμνουσα.

cosêno, *m.*, συνημίτονον.

coserêlla; **cosettîna**, *f.*, πραγμάτιον, (-τάκι); μηδαμινὸν πρᾶγμα, ἄθυρμά(τιον); μικρολόγημα.

così, *avv.*, οὕτω(ς), ὡσαύτως, (ἔτσι, ἔτζι), τοιούτῳ τρόπῳ, (τοιουτοτρόπως) || *quîndi*, ὅθεν, διὰ τοῦτο || — è, οὕτως ἔχει || — —, μετρίως, (ἔτσι καὶ ἔτσι) || — che, ὥστε, (εἰς τρόπον ὥστε) || — fôsse, — sîa, γένοιτο! ἀμήν!

cosmêtico, *m.*, κοσμητικόν.

côsmico, **-a**, κοσμικός.

côsmo, *v.* ûnivêrso.

cosmogonîa, *f.*, κοσμογονία.

cosmogônico, **-a**, κοσμογονικός.

cosmografîa, *f.*, κοσμογραφία.

cosmologîa, *f.*, κοσμολογία.

cosmopolîta, *m. f.*, κοσμοπολίτης.

cosmopolitîsmo, *m.*, κοσμοπολιτισμός.

côso, *m.*, πρᾶγμα... || *v.* babbêo.
cospârgere, *v.* aspêrgere, spârgere.
cospêtto, *v.* presênza || —! ἐρρέτω! φεῦ! *v.* câpperi!
cospîcuo, **-a**, ὁρατός, προφανής, πρόδηλος || *v.* considerêvole.
cospirâre, *v.* congiurâre *ecc.*
costà, *avv.*, ἐκεῖ, (ἐδεκεῖ), αὐτόθι, αὐτοῦ, (ἐτοῦ).
côsta, *f.*, *del mâre*, αἰγιαλός, ἀκτή, παράλιον, -λία, (ἀκρογιαλιά, -γιάλι, ἀκροθαλασσιά) || *di un mônte*, κλιτύς, κλίτος, πλευρά, κατήφορος,(πλάγι(α)) || *di un coltêllo ecc.*, ῥάχις (-χη) || *v.* côstola.
costâle, *m.f.*, ἐπίπλευρος, πλευρικός.
costânte, *m.f.*, διαρκής; ἀνεκτικός, καρτερικός, εὐσταθής, σταθερός; μόνιμος, ἐπίμονος; πιστός.
costânza, *f.*, ἀνοχή, καρτερία; εὐστάθεια, σταθερότης, ἐπιμονή; βαβαιότης; πίστις.
costâre, τιμῶμαι, ἀξίζω, πωλοῦμαι, ἀγοράζομαι, (στοιχίζω, κοστίζω) || *fig.*, προξενῶ, γίνομαι παραίτιός τινος.
costâto, *m.*, πλευραί; πλάγιον; στῆθος.
costassù, *avv.*, αὐτοῦ ἄνω.
costeggiâre, παρακολουθῶ || *mar.*, ἀκτοπλοῶ, παραπλέω.
costellâre, *v.* risplêndere; raggruppâre; disseminâre.
costellâto, **-a**, ἀστερόεις, κατάστερος, ἔναστρος, πλήρης ἀστέρων.
costellaziône, *f.*, ἀστερισμός.
costernârsi, ἐκ-(κατα)πλήττομαι, συνταράττομαι.
costernaziône, *f.*, ἔκ-(κατά)πληξις, ταραχή.
costì, *avv.*, ἐνταῦθα, ὧδε, (ἐδῶ).
costiêro, **-a**, (παρ)ἄκτιος || παρα-(ἀκτο)πλοϊκός || *s. f.*, σειρὰ ἀκτῶν, *v.* côsta.
costînci, *avv.*, αὐτόθεν, ἐκεῖθεν.
costipâre, προξενῶ δυσκολιότητα, στεγνῶ, στύπτω || -rsi, *raffreddârsi*, καταρροΐζομαι, (συναχιάζω).
costipatîvo, **-a**, στεγνωτικὸς τῆς κοιλίας, στυπτικός.
costipaziône, *f.*, κατάρρους, -ρροή, κόρυζα, (κατάρρο, συνά(γ)χι, καταιβασιά) || *di vêntre*, δυσκολιότης.
costituênte, *m. f.*, συστατικός, συνταγματικός || *s. f.*, συντακτικὴ συνέλευσις.
costituîre, συν-(καθ)ιστῶ, (καταστάινω), συγκροτῶ, συναπαρτίζω, (δι)ὀργαν(ίζω)ῶ || συνταγματίζω.
costituîto, **-a**, συγκεκροτημένος, τεταγμένος || autorità -e, ἀρχαί || ben —, εὖ κεκραμένος.
costitutîvo, **-a**, συστατικός || οὐσιώδης.
costituzionâle, *m. f.*, συνταγματικός; κατὰ τοὺς νόμους, ἔννομος.
costituzionalità, *f.*, συνταγματικότης.
costituziône, *f.*, σύστασις, συγκρότησις, σύνθεσις, κατάστασις, ὀργανισμός; *fîsica*, φύσις, κρᾶσις; *polîtica*, σύνταγμα, πολίτευμα.
côsto, *m.*, τιμή, ἀντίτιμον, δαπάνη, (κόστος) || ad ôgni —, ὅτι δήποτε συμβῇ, (ὅτι καὶ ἂν γείνῃ ο κοστίσῃ).
côstola, *f.*, πλευρόν, -ρά, (παγίδι, -α).
costolêtta, *f.*, πλευρίδιον, (κοστολέττα).
costôso, **-a**, πολυδάπανος, δαπανηρός, *v.* câro.
costrîngere, *v.* obbligâre, forzâre.
costrittîvo, **-a**, ἀναγκάζων, -αστικός || *medc.*, συνεκτικός, συγκρατητικός, στυπτικός.
costrittôre, *m.*, σφιγκτήρ.
costruîre, κτίζω, οἰκοδομῶ, ἱδρύω; κατασκευάζω || *gr.*, συντάσσω, συνθέτω.
costrûtto, *m.*, *profîtto*, ὠφέλεια, κέρδος || *gr.*, σύνταξις; λόγου συνάφεια, *v.* contêsto, frâse.
costruttôre, *m.*, κτίστης, οἰκοδόμος, τέκτων; κατασκευαστής.
costruziône, *f.*, κτίσις, (-σιμον), οἰκοδόμησις, -μή, κτίριον; κατασκευή, -εύασμα; || *v.* edifîzio || *ârte*, κτιστική, οἰκοδομητική || *gr.*, σύνταξις.
costûi, *pron.*, οὗτος, (τοῦτος).
costumânza, *f.*, *v.* -ûme, usânza.
costumâre, *v.* usâre; *r.* educâre.
costumatêzza, *f.*, χρηστοήθεια,

-τότης, εὐγενὴς συμπεριφορά; ἐκπαίδευσις, εὐπαιδευσία.
costumâto,-a, χρηστοήθης, εὐγενής, σεμνός, εὐπαίδευτος.
costûme, *m.*, ἔθος, ἔθιμον; συνήθεια || ἱματισμὸς ἐθνικός. [μα).
costûra, *f.*, ῥαφή, (ῥάψιμον, ῥάμ-
cotangênte, *f.*, συνεφαπτομένη.
cotânto, *v.* tânto. [ἀκονόπητρα).
côte, *f.*, θήγανον, -άνη, ἀκόνη, (-ι,
cotênna, *f.*, φορίνη, (γουρουνοπέτσι, γουρουνοτόμαρον); δέρμα.
cotêsto, *v.* codêsto.
cotestûi, *v.* costûi.
côtica, *v.* cotênna.
cotidiâno, *v.* quot-. [λιόν.
***cotigliône,** *m.*, *barb.*, τὸ κοτιλ-
cotilêdone, *m.*, κοτυληδών.
cotôgna, *f.*, κυδώνι(ον).
cotognâta, *f.*, κυδώνιον, (-νάτον).
cotôgno, *m.*, κυδωνέα, -νία, -νόμηλον.
cotolêtta, *f.*, φλογίς, (κοτολέττα).
cotonâceo; -nôso, -a, βαμβακοειδής, -κώδης; γναφαλώδης, χνοώδης, (χνουδάτος) || μαλακός.
cotône, *m.*, βάμβαξ, βαμβάκι(ον); *tessûto,* -κερόν || *bot.*, (ἐριό)ξύλον, βαβακοθάμνος, (-κιά, μπαμπακιά) || — fulminânte, βαμβακοπυρῖτις || di —, βαμβάκινος, (-κερός), ξύλινος.
cotoniêre, -a, βαμβακικός || indûstria -a, -κοβιομηχανία, -κοτεχνία || *s. m.*, -κουργός, -κοτεχνίτης (-κᾶς). [(-κόπανον, κρετόννι).
cotonîna, *f.*, λίτον, βαμβακερόν
côtta, *f.*, *cottûra,* ἕψησις, (ψήσιμον); *fornâta,* κλιβανιά, (φουρνιά) || — d'ârmi, ἐπιθωράκιος χιτών, ἐπιθωρακίδιον, φάρος; — di mâglia, κρικοθώραξ, ἀλυσίκροτον || † φαινόλης, (φαιλόνι); *v.* tûnica.
cottimânte, *m.*, ἐργολάβος. [μάχιον.
cottimîsta, *m.*, ἐργάτης κατὰ τε-
côttimo, *m.*, ἐργολαβία || prêndere *o* dâre a —, λαμβάνω *o* δίδω, (κάμνω,) κατ' -αν.
côtto, -a, ἑψημένος, (ἑ)ψητός, ὀπ τός || *dal sôle,* ἡλιοκαής, ἡλιόβλητος || *innamorâto,* ἐρωτόληπτος -όβλητος, (-ευμένος), -ομανής || *ubbridco,* οἰνόπληκτος, οἰνοβαρής, (μεθυσμένος).
cottûra, *f.*, (ἀφ)ἕψησις, (ψήσιμον).
cotur-(cotor)nîce, *v.* pernîce; quâglia.
cotûrno, *m.*, κόθορνος || τραγῳδία || calzâre il —, παριστάνω τρα-
côva, *v.* -o; -atûra. [γῳδίαν.
covâre, ἐπωάζω, κλωσσῶ, νεοσσεύω || *fig.*, ὑποθάλπομαι, διατρέφω ἐνδομύχως || — côgli ôcchi, ἐποφθαλμῶ || — ûna malattîa, ὑπονοσῶ. [-σσωπούλια).
covâta, *f.*, νεοσσιά, (κλωσσαύγουλα,
covatîccio, -a, ἐπωαστικός || gallîna -a, ὄρνις ἐπωάζουσα, κλῶσσα, (-σσοῦ(δα)).
covatûra, *f.*, ἐπώασις, κλώσσημα.
covêrta *e der.*, *v.* copêrta *ecc.*
covîle; côvo, *m.*, φωλεός, -λεά, (-ληά); κοίτη || σπήλαιον, τρώγλη, (τρύπα); *v.* canîle.
covonâre, *v.* accov-.
covône, *m.*, ἄμαλλα, δέσμη, δράγμα, (χε(ι)ρόβολον, δεμάτι).
cozzâre, *urtâre,* προσ-(συγ)κρούω, (σκουντρῶ), προσκόπτω || *contêndere,* διαγωνίζομαι, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι || *v.* cornâre.
côzzo, *m.*, (σύγ)κροῦσις, πρόσκρουσις, (σκούντρισμα) || dâr di —, *c. s.*; nel mûro, ἀνθίσταμαι μάτην.
cozzône, *m.*, ἱππέμπορος, ἱπποπώλης, (-πράτης, -κάπηλος) || *v.* mezzâno. [(μούδιασμα).
crâmpo, *m.*, σπασμός, συνολκή,
crânio, *m.*, κρανίον, (κάρα).
craniologîa, *f.*, κρανιολογία.
crâpula, *f.*, κραιπάλη, ἀσωτ(ε)ία, ἀκολασία, ἀκρασία, παραλυσία.
crapulâre, κραιπαλῶ, (μεθοκοπῶ), ἀσωτεύομαι, ἀκολασταίνω, τρυφῶ.
crapulône, *m.*, κραιπαλῶν, ἀκολασταίνων, λαφύκτης, ἄσωτος, τρυφητής.
crâsso,-a, παχύ(λό)ς || -a ignorânza, παχυλὴ *o* δεινὴ ἀμάθεια.
cratêre, *m.*, κρατήρ.

cravâtta, *f.*, λαιμοδέτης, (-ομάνδυλον, γραβάτα).
creânza, *v.* educaziône.
creâre, δημιουργῶ, πλάττω, ποιῶ || ἐπινοῶ; ἐφευρίσκω.
creatîvo, -a, δημιουργικός, ποιητικός.
creâto, *m.*, δημιουργία, πλάσις, κόσμος, πᾶν.
creatôre, -trîce, *v.* -tîvo || *s. m.*, Δημιουργός; ποιητής; ἐφευρέτης.
creatûra, *f.*, δημιούργημα, πλάσμα.
creaziône, *f.*, δημιουργία; ποίησις; ἐπινόησις, ἐφεύρεσις || *v.* creâto.
credênte, *m. f.*, πιστός.
credênza, *f.*, πίστις, πεποίθησις; γνώμη, φρόνημα || *v.* crêdito; -denziêra.
credenziâle, *f.*, πιστωτικὴ ἐπιστολή.
credenziêra, *f.*, ὀψοφυλάκιον, τραπεζοκομεῖον, κυλικεῖον, σκευοθήκη, (ντουλάπι).
credenziêre, *m.*, οἰκονόμος, τροφοδότης.
credenzône, *m.*, μωρόπιστος, *v.* crêdulo.
crêdere, πιστεύω, ἔχω *o* δίδω πίστιν, πείθομαι, πέποιθα || νομίζω, κρίνω, φρονῶ, στοχάζομαι || non —, ἀπιστεύω.
credîbile, *m. f.*. πιστευτός, ἀξιόπιστος, πιθανός.
credibilità, *f.*, πιστευτόν, ἀξιόπιστας, πιθανότης.
crêdito, *m.*, *contrârio di débito*, δάνειον, -εισμα, -εισμός; *prêstito*, πίστωσις || *respîro*, πίστωσις, ἀναβολή, (βερεσέ); dâre *o* prêndere a —, δίδω, πωλῶ *o* παίρνω, ἀγοράζω ἐπὶ πιστώσει, μὲ πίστωσιν, ἐπὶ ἀναβολῇ, (βερεσ(ι)έ) || *riputaziône*, πίστ(ωσ)ις, (κρέντ-(κρέδ)ιτο); τιμή, ὑπόληψις, δύναμις, ἐπιρροή || — fondiârio, mobiliâre, κτηματικὴ, πιστωτικὴ τράπεζα || bânca di —, δανειστήριον || di —, δανειστικός, πιστωτικός.
creditôre, -trîce, πιστωτής, δανειστής.
crêdo, *m.*, σύμβολον τῆς πίστεως, τὸ πιστεύω.
credulità, *f.*, εὐ-(μωρο)πιστία.
crêdulo, -a, εὔπιστος, (εὐκολόπιστος), ταχυπειθής.
crêma, *f.*, πῖαρ, πίον, (καϊμάκι, κρέμα).
cremâre, ἀποτεφρῶ.
cremaziône, *f.*, ἀποτέφρωσις, καῦσις.
cremisîno, *v.* chermis-.
cremôre (târtaro), *m.*, τρύξ, (τρυγιά).
crêolo, -a, ἀποικογενής, ἀμφίχθων, (κρεόλος).
crepâccio, *m.*, ῥῆγμα, σχίσμα, ῥαγάς, (σχά-(σκά)σιμον, σχισμάδα, χαρα(γ)μάδα).
crepacuôre, *m.*, θλί(ῖ)ψις, ἀδημονία, (χολόσκασμα, σχά-(σκά)σιμον).
crepapância (mangiâre a —), παρατρώγω, ἐσθίω κατακόρως.
crepapêlle (rîdere a —), γέλωτι ἐκθνήσκω, (σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια).
crepâre, *pr. e fig.*, (διαρ)ρήγνύ(ο)μαι, σκῶ, (σκάνω) || *morîre, b.*, θνήσκω, ψοφῶ || fâr —, διαρρηγνύω, κάμνω νὰ σκάσῃ || crêpa! σκάσε, νὰ σκάσῃς!
crepatûra, *f.*, διαρρωγή, ῥῆγμα, ῥαγάς, σχισμή, *v.* crepâccio.
crepitâcolo, *m.*, *v.* tabêlla.
crepitânte, *m. f.*, παταγώδης; τρίζων.
crepitâre, παταγῶ, ψοφῶ, κροτῶ, σπινθηροβολῶ; τρί-(κρί)ζω.
crepitîo, *m.*, πάταγος, ψόφος, κρότος, τρι-(κρι)σμός, (τρίξιμον, τριγμός).
crepuscolâre, *m. f.*, λυκαυγής, κνεφαῖος.
crepûscolo, *m.*, λυκαυγές, κνέφας, λυκόφως.
crescêndo, *m.*, (ἐπ)αὔξησις.
crescênte, *m. f.*, αὐξανόμενος || lûna —, σελήνης αὔξησις, σελήνη αὐξανομένη || *s. f.*, *frîtto*, (ἀρτο)λάγανον, ψαιστόν, ἐγκρίς, τηγανίτης, (λαλαγγήτα, τηγανήτα).
crescênza, *f.*, (ἐπ)αὔξησις, ἐπίδοσις.
crêscere, *att. e n.*, αὐξάνω, -ξομαι, (μεγαλόνω) || *n.*, φύομαι, βλαστάνω.
cresciône, *m.*, κάρδαμον.
crêsima, *f.*, μύρωσις, -ωμα, χρίσμα.
cresimândo, -a, μυρώσιμος.
cresimâre, μυρῶ, (-όνω) || -rsi, μυροῦμαι, (-όνομαι).
cresimatôre, *m.*, μυρῶν (ἱερεύς).
crêspa, *f.*, *piêga*, πτυχή, (δίπλα); *rûga*, ῥυτίς, -ίδωσις, ῥίκνωμα;

(ζαρωματιά, -μάδα, σοῦφρα, -ρωμα, δίπλα).
crêspare, *v.* incr-.
crêspo, -a, ῥυτιδώδης, (ζαρωμένος, σουφρωτός); *riccinîto*, βοστρυχώδης, οὐλόθριξ, οὖλος, (σγουρός) || *s. m.*, κροκύφαντον, (κρέπι); πένθιμος σκέπη, πένθιμον.
crêsta, *f.*, λόφος, κύρβασις, -σία, (κρέστα, χαρχάλι) || — di gâllo, *bot.*, ἀλεκτορολόφος || *fig.*, κορυφή, [ἄκρα.
crestâia, *v.* modista.
crestâto, -a, λοφωτός.
crestomazîa, *f.*, χρηστομάθεια, *v.* antologîa.
crêta, *f.*, κρητίς, κιμωλία, (τεμπεσίρι). [δης.
cretâceo, -a, κρητιδώδης, κιμωλιώ-
cretîno, -a, εὐήθης, ἠλίθιος, βλάξ, (κρετίνος, μποῦφος).
cretinîsmo, *m.*, εὐήθεια, ἠλιθιότης, βλακεία, (κρετινισμός).
crîbro *e der.*, *v.* crivêllo, vâglio.
crîcca, *f.*, συμμορία, (φάρα), *v.* congrêga || *dlle cárte*, τρία ὅμοια *o* τοῦ αὐτοῦ χρώματος χαρτία, συνακολουθία.
cricccâre, *v.* scricchiolâre.
crimenlêse, *m.*, ἀδίκημα κατὰ τῆς βασιλείας, ἔγκλημα καθοσιώσεως.
criminâle *ecc.*, *v.* penâle *ecc.*; *s.*, *v.* delinquênte.
criminôso, *v.* delittuôso.
crîne; -o, *m.*, θρίξ (τρίχα) || — di cavâllo, ἀλογότριχα || — vegetâle, φυτικὴ θρίξ || *v.* chiôma.
criniêra, *f.*, χαίτη, (μαλλιὰ τοῦ ἀλόγου κτλ.).
crinîto, -a, τριχώδης, κομοφόρος, χαιτήεις; *v.* capellûto.
crinolîno, *m.*, *stôffa*, τριχοθόνη || *vêste*, κολπωτήριον, (κρινολίνι).
crîpta, *f.*, κρύπτη.
crisâlide, *f.*, χρυσαλίς, νύμφη.
crisantêmo, *m.*, χρυσάνθεμον, (-σο-
crîsi, *f.*, κρίσις. [λούλουδον).
crîsma, *m.*, μύρον, χρίσμα, ἔλαιον ἡγιασμένον.
crisocôlla, *f.*, χρυσόκολλα.
crisôlito, *m.*, χρυσόλιθος, (-όπετρα).
cristallâio, *v.* vetrâio *ecc.*
cristallerîa, *f.*, *fâbbrica*, κρυσταλλοποιεῖον; *ârte*, -ποιΐα.
cristallîno, -a, κρυσταλλώδης, -άλλινος || *fig.*, διαφανέστατος, διαυγέστατος || *s. m.*, *medc.*, κρυστάλλιον. [σιμος.
cristallizzâbile, *m. f.*, κρυσταλλώ-
cristallizzâre, κρυσταλλ(οποι)ῶ.
cristallizzaziône, *f.*, κρυστάλλωσις,
cristâllo, *m.*, κρύσταλλος. [-ωμα.
cristallografîa, *f.*, κρυσταλλογραφία.
cristianêsimo, *m.*, χριστιανισμός.
cristianità, *f.*, χριστιανοσύνη, *c. s.* || ἅπαντες οἱ χριστιανοί.
cristianizzâre, χριστιανίζω, κάμνω χριστιανόν. [*agg.*, -νός.
cristiâno, -a, χριστιανικός || *s. e*
critêrio, *m.*, κριτήριον, γνώμων || κρίσις, *v.* discernimênto, giudîzio.
crîtica, *f.*, ἐπί-(κατά)κρισις; ψόγος || κριτικὴ (τέχνη).
criticâbile, *m. f.*, ἐπίκριτος.
criticâre, ἐπι-(κατα)κρίνω, ἀποδοκιμάζω, ψέγω.
criticîsmo, *m.*, κριτική, ἐπίκρισις.
crîtico, -a, (ἐπι)κριτικός || *medc. ecc.*, κριτικός, κρίσιμος || *s. m.*, ἐπι-(κατα)κριτής; φιλοκατήγορος.
crittôgamo, -a, κρυπτόγαμος.
crittografîa, *f.*, κρυπτογραφία.
crivellâio, *m.*, κοσκινοποιός, -πώλης, (κοσκινᾶς).
crivellâre, κοσκινίζω, -νεύω, σινιάζω, διασσῶ, (δια)σήθω || δια-(κατα)τρυπῶ; è crivellâto di ferîte, εἶναι κόσκινον ἀπὸ ταὶς πληγαίς.
crivêllo, *m.*, σινίον, (κόσκινον).
crocchiâre, τρίζω; φωνάζω || *v.* chiocciâre; cigolâre.
crôcchio, *v.* capannêllo; cîrcolo.
crôce, *f.*, σταυρός || χριστιανισμός || *fig.*, στενοχωρία, ἀδημονία, ἀνία, λύπη, βάσανος || *di monêta*, κορώνα || *onorificênza*, σταυρὸς τῆς τιμῆς, παράσημον || pûnto a —, σταυροβελονιά || esaltaziône dêlla —, ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ || sêgno dêlla —, σταυρός, σημεῖον,

(-μάδι,) τοῦ σταυροῦ, (σταυροκόπημα): fârsi il sêgno dêlla —, κάμνω τὸν σταυρόν μου.
crôceo, -a, κρόκινος, -κοτός, -κώδης, -κοβαφής.
crocesignâto (cavalière —), *m.*, ἱππότης σταυροφόρος.
crocêtta, *f.*, σταυρίον, (-ρουλάκι).
crociâta, *f.*, σταυροφορία.
crociâto, -a, *crociforme*, σταυροειδής; -ρωτός, χιαστός || *s. m.*, *soldâto*, σταυροφόρος.
crocicchio; crocevîa, *m.*, τετραόδιον, (σταυροδρόμι).
crocidâre, κρώζω.
crociêra, *m.*, *mar.*, περίπλους.
crocîfero, -a, σταυροφόρος.
crocifîggere, (ἀνα)σταυρῶ, ἀναρτῶ *o* κρεμῶ ἐπὶ ξύλου, (*pr. e fig.*, σταυρόνω) || *fig.*, καταθλίβω, βασανίζω. [*v.* crôce.
crocifissiône, *f.*, σταύρωσις || *fig.*,
crocifîsso, -a, ἐσταυρωμένος || *s. m.*, σταυρός, ἐσταυρωμένος.
crocifissôre, *m.*, σταυρωτής.
crocifôrme, *m. f.*, σταυροειδής, -ρόσχημος.
crôco, *m.*, κρόκος, (ζαφρά).
crogiolâre, ψυχροποιῶ, -χραίνω || ἕψω, (ψήνω,) καλῶς, φρύγω, (ξεροψήνω) || -rsi, θρύπτομαι; τέρπομαι ἐπί τι. [-νεῖον, χοάνη.
crogi(u)ôlo, *m.*, χωνευτήριον,
crollânte, *m. f.*, ἑτοιμόρροπος; καταρρέων, καταπίπτων.
crollâre, *att.*, τινάζω, κλονῶ, δονῶ, σείω, κινῶ, (σαλεύω) || — il câpo, σείω τὴν κεφαλήν, ἀπονεύω || *n.*, *cadêre*, καταπίπτω, καταρρέω, κρημνίζομαι, (βουλιάζω).
crollâta, *f.*, τιναγμός, κλονισμός, -νησις, δόνησις, κίνησις, σεῖσις, (σείσιμον, σάλευμα).
crôllo, *m.*, κατάπτωσις, κατάρρευσις, κρήμνισμα, (βούλιασμα); *c. s.* || ἀπώλεια, βλάβη.
crôma, *f.*, ἀγκύλη.
cromâtico, -a, χρωματικός.
cromâto, *m.*, χρωμικὸν ἅλας.
crômo, *m.*, χρώμιον, χρῶμον.
cromolitografîa, *f.*, χρωματολιθογραφία. [|| *del giôrno*, -κόν.
crônaca, *f.*, χρονικά, -καὶ βίβλοι
cronî(chî)sta, *m.*, χρονογράφος.
cronicità, *f.*, χρονιότης.
crônico, -a, χρονικός, -ιος.
cronogrâmma, *m.*, χρονόγραμμα.
cronologîa, *f.*, χρονολογία.
cronolôgico, -a, χρονολογικός. [στής.
cronologîsta, *m.*, χρονολόγος, -γι-
cronomêtrico, -a, χρονομετρικός.
cronômetro, *m.*, χρονόμετρον.
crôscio *e der.*, *v.* scr-.
crôsta, *m.*, φλόγωμα, (κόρα, πέτσα; κύταλον, κροῦστα) || *medc.*, ἐσχάρα, (τσύπα, τζίπα, πέτσα, κάρκαδον) || *v.* superfîcie; incrostaziône.
crostâceo, -a, ὀστρακόδερμος || *s. m.*, -ον.
crostâta, *f.*, ζυμαρικὸν μὲ γλύκυσμα, λάγανον, πλακούς, (τοῦρτα, πῆττα, μπουρέκι).
crostîno, *m.*, τεμάχιον κόρας, κυτάλιον, (πετσαλιδάκι), γωνία || *con bûrro ecc.*, ταρτίνα, (φελλί).
crôtalo, *m.*, *zool.*, κροταλίας.
crucciâre, *v.* addolorâre; adirâre.
crûccio, *v.* sdêgno, îra *ecc.*
crudêle, *m. f.*, σκληρός, ἀπηνής, ὠμός, ἄσπλαγχνος, ἀνηλεής, ἀπάνθρωπος, βάρβαρος.
crudeltà, *f.*, σκληρότης, ὠμότης, ἀπανθρωπία.
crudêzza, *f.*, ὠμότης, ἀτεραμνότης.
crûdo, -a, ὠμός, ἄψητος || *di âcqua ecc.*, τραχύς; *d' invêrno ecc.*, δριμύς || *v.* dûro; *poet.*, crudêle.
cruênto, *v.* sanguinôso; -inolênto.
crûna, *f.*, τρυπαλιά, (βελονότρυπα).
crup, *m.*, (ὑμενο)κυνάγχη, (τὸ
crurâle, *m. f.*, μηριαῖος. [κρούπ).
crûsca, *f.*, πίτυρον, (πίτουρο, τὰ πίτερα) || accadêmia, Κρούσκα || *del vôlto*, *v.* lentîggini.
cruscâio, *m.*, πιτυροπώλης || →
cruscânte, *m.*, ἀκαδημιακὸς τῆς Κρούσκας, ἀκριβολόγος; γελοῖος καθαριστής.
cruscheggiâre, ἐπιδιώκω τὴν καθαρὰν λέξιν, ἀκριβολογῶ.

cruschêllo, *m.*, πιτυράλευρον.
cubâre, κυβίζω, ἀνάγω εἰς κύβον || κυβομετρῶ || *n.*, *r.*, *v.* giacêre.
cubatûra, *f.*, κυβομετρία.
cûbico, -a, κυβικός.
cubitâle, *m. f.*. *del cûbito*, κυβιτικός, ὠλενικός || *lûngo un cûbito*, πηχυαῖος; lêttere -i, κεφαλαῖα γράμματα.
cûbito, *m.*, κύβιτον, ὠλένη, ἀγκών, (-ωνας) || *misûra*, πῆχυς.
cûbo, *m.*, κύβος.
cubôide, *m. f.*, κυβοειδής.
cuccâgna, *f.*, *v.* bâzza || paêse dêlla —, χώρα πλήρης τέρψεων, χώρα ἀφθονίας, γῆ τῆς ἐπαγγελίας || âlbero dêlla —, ἱστὸς τῆς ἐπαγγελίας. [(κρεββατάκι).
cuccêtta, *f.*, κοιτίδιον, κλινίδιον,
cucchiâia; -âra, *f.*, ὁμαλιστήρ || *per scavâre*, βυσσοκόρον || *mil.*, *palêtta*, πτύον, πτυάριον, γέμιστρον || ὑπαγωγεύς; *v.* cazzuôla, mêstola.
cucchiaiâta, *f.*, κοχλιάριον, -ριά, (χουλιαριά, κουταλιά).
cucchiaîno, *m.*, (μικρὸν) κοχλιάριον, (χουλιαράκι, κουταλάκι).
cucchiâio, κοχλιάριον, (χουλιάρι, κουτάλι).
cucchiaiône, *m.*, μέγα κοχλιάριον, (χουλιάρα, κουτάλα), *v.* mêstolo.
cûccia, *f.*, κοίτη τῶν κυνῶν, κύνο-(σκυλακο)στάσιον.
cucciâre, κατακλίνω, -ομαι, (πλα-
cûccio(lo), *v.* cagnêtto. [γιάζω).
cûcco, *v.* beniamîno; cûculo; sciôc-
cûccuma, *v.* côgoma. [co.
cucîna, *f.*, *luôgo*, μαγειρεῖον, (-ρειό) || *ârte*, -ρική || *vîtto*, σύνηθες γεῦμα, δίαιτα || utensîli di —, μαγειρικὰ (σκεύη). [γητόν); ἕψω, (ψήνω).
cucinâre, μαγειρεύω, σκευάζω (φα-
cucinatûra, *f.*, σκευασία φαγητῶν, ὀψοποιία.
cucinêtta, *f.*, μικρὸν μαγειρεῖον.
cuciniêre, *m.*, μάγειρος, *v.* cuôco.
cucîre, ῥάπτω || *fig.*, συρράπτω, συνδέω. [|| ῥαπτικὴ (τέχνη).
cucîto, -a, ῥαπτός || *s. m.*, ῥαφή
cucitôre, *m.*, ῥάπτης, ῥαφεύς.
cucitrîce, *f.*, ῥάπτρια, (ῥάφτρα) || ῥαπτικὴ μηχανή.
cucitûra, *f.*, ῥάψις, ῥαφή, (ῥάψιμον, ῥάμμα) || (prêzzo dêlla) —, ῥαπτικόν.
cûculo, *m.*, κόκκυξ, (κοῦκκος).
cucûrbita, *f.*, *v.* zûcca || *lambîcco*, σικύα.
cucurbitâceo, -a, κολοκυνθοειδής.
cucûzza *ecc.*, *v.* zûcca; cocûzzolo.
cûffia, *f.*, καλύπτρα, κεκρύφαλος, (σκούφια) || uscîrne pel rôtto dêlla —, ἀποσύρομαι, δεξιῶς ἀπαλλάττομαι. [πρῶτος —.
cugîno, *m.*, ἐξάδελφος || —germâno,
cûi, *dat.*, *acc.* (*e gen.*) *del pron.* che.
culâta, *f.*, κτύπημα τοῦ πρωκτοῦ, (κωλιά); *v.* capitômbolo.
culâtta, *f.*, τὰ ὀπίσθια; ὀπίσθιον μέρος πυροβόλου, κωλάθρα, οὐρά.
cûlla, *f.*, κοιτίς, λίκνον, (κούνια) || *fig.*, νηπιότης; γενέθλιος τόπος || fîn dâlla —, ἐκ νηπιότητος, ἀπὸ τὰ σπάργανα.
cullamênto, *m.*, λίκνησις, αἰώρησις, (κούνημα, -νισμα); βαυκάλημα, (νανά-(νανού)ρισμα).
cullâre, (ἀνα)λικνίζω, αἰωρῶ, (κουνῶ); ἀποκοιμίζω ταναρίζων, βαυκαλίζω, (νανα-(νανου)ρίζω).
culminânte, *m. f.*, κορυφαῖος, ἔπαρκος; οὐσιωδέστατος || *astron.*, κατακόρυφος.
culminâre, κατακορυφοῦμαι.
culminaziône, *f.*, κατακορύφωσις.
cûlmine, *m.*, κορυφή, ἄκρα, κολο-
cûlmo, *v.* stêlo. [φών.
cûlo, *b.*, *v.* sedêre; fôndo.
cûlto, *m.*, λαθρεία; θρησκεία || *poet.*, *v.* côlto.
cultôre, *v.* coltivatôre *ecc.*
cultûra, *v.* coltûra.
cumulâre, ἀθροίζω, συσσωρεύω, συνεπισωρεύω. [επισωρευτικός.
cumulatîvo, -a, ἀθροιστικός, συν-
cûmulo, *m.*, ἀθροισμός, συνεπισώρευσις; σωρεία, σωρός, θημών,
cûna, *v.* cûlla. [(-ωνιά).
cuneifôrme, *m. f.*, σφηνοειδής, -νόσχημος.

cûneo, *m.*, σφήν, (σφήνας), ἔμβολος.
cunêtta, *f.*, ὀχέτιον.
cunîcolo, *m.*, *v.* mîna, gallerîa.
cuôcere, ἕψω, ὀπτῶ, (ψήνω); *v.* cucinâre || *n.*, ἕψομαι, (ψήνομαι, βράζω); φλέγομαι, καίομαι || *affliggere, pûngere,* ἐνοχλῶ, βασανίζω, καίω, κνίζω, δριμύσσω, (τσούζω).
cuôco, *m.*, μάγειρος, (-ειρας) || [-a, *f.*, -είρισσα.
cuoiâio, *m.*, δερματουργός, βυρσοδέψης, -σεύς, (ταμπάκης); -σοπώλης.
cuoiâme, *m.*, βύρσαι, δέρματα, [σκύτη.
cuôio, *v.* corâme.
cuôre, *m.*, καρδία, (-ά) || στῆθος || αἰσθήματα, ἀγάπη, σπλάγχνα || γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψυχή; κεφαλή, ζωή || *mézzo,* μέσον, (μέση), κέντρον; ἀκμή || *álle cárte,* καρδία, (κοῦπα) || *v.* corâggio || di tûtto —, ἐξ ὅλης καρδίας, περιπαθῶς.
cuperôsa, *f.*, θεϊκὸν ἅλας.
cupêzza, *f.*, ἀμαυρότης, ζοφερότης, σκότος; βάθος; βαρύτης; στυγνότης, σκυθρωπότης.
cûpido *ecc.*, *v.* âvido, desiderôso.
cupîdo, *poet.*, *v.* amôre.
cûpo, **-a**, *tenebrôso, scûro,* ἀμυδρός, ἀμαυρός, ζοφερός, σκοτεινός, (μώρικος, σκοῦρος) || *profóndo,* βαθύς; *di suôno,* βαρύς || *chiûso, pensôso,* στυγνός, σκυθρωπός, μελαγχολικός.
cûpola, *f.*, θόλος, (κουμπές) || a —, θολοειδής; con la —, θολωτός.
***cupône**, *m.*, *barb.*, τοκομερίδιον, -μέρισμα, (κουπόνι).
cûpreo, **-a**, χαλκοῦς.
cûpro, *v.* râme.
cûra, *f.*, *premûra, riguárdo,* ἐπιμέλεια, φροντίς, σπουδή; προθυμία; περιποίησις || *assistênza a malâti,* ἐπίσκεψις, θεραπεία, νοσοκομία || *medc.*, θεραπευτικὴ ἀγωγή *o* μέθοδος, θεραπεία, ἴασις, (ἰάτρευμα, κούρα) || *pensiêro, affánno,* φροντίς, μέριμνα, (ἔγνοια), ἀνησυχία || *amministraziône,* ἐπιστασία || *custôdia,* φυλακή || *parrócchia,* ἐφημερία, ἐνορία; προσβυτερεῖον || *leg.*, *v.* curatêla.
curâbile, *m. f.*, θεραπεύσιμος, -ευτός, ἰάσιμος, (ἰατρευτός).
curânte (**mêdico** —), *m.*, θεραπεύων [ἰατρός.
curapôrti, *m.*, βυσσοκορικὸν πλοῖον, βορβοροφάγος, (καράκα).
curâre, ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω, κήδομαι, προθυμοῦμαι, ἐξακριβῶ || θεραπεύω, ἰατρεύω, νοσοκομῶ, νοσηλεύω.
curâro, *m.*, σκοινοκώνειον.
curasnêtta, *f.*, κοπίς.
curassò, *m.*, *barb.*, κυρασόποτον, πικρόρρακον, (νεραντσόποτον).
curatêla, *f.*, κηδεμονία, ἐπιτροπεία.
curatîvo, **-a**, θεραπευτικός, ἰα(μα)τικός.
curâto, *m.*, ἐφημέριος, ἱερεὺς ἐνο[ρίας, (πάροκος).
curatôre, *m.*, *leg.*, κηδεμών, ἐπίτροπος.
cûria, *f.*, *stória e* †, κουρία, φρατρία, φράτρα || σύλλογος τῶν δικηγόρων, δικηγορικὸν σῶμα || *v.* cancellerîa; tribunâle.
curiâle, *m.*, φρατριεύς, φράτωρ, -τηρ || *v.* avvocâto, causîdico.
curiâto, **-a**, φρατριακός.
curiosâre, περιεργάζομαι, ὠτακουστῶ, πολυπραγμονῶ, (κουσκουρεύω).
curiosità, *f.*, περιέργεια, -γία, πολυπραγμοσύνη, (κουσκουρεία) || *s. f.*, *pl.*, περίεργα.
curiôso, **-a**, περίεργος, φιλο-(πολυ)πράγμων, (κουσκούρης) || *originâle ecc.*, παράδοξος, (παρά)ξένος, ἀλλόκοτος.
curiosône, **-a**, ὠτακουστής, *c. s.*
curûle, *m. f.*, ἁρμάτειος, κουρούλιος || sêdia —, ἀγκυλόπους δίφρος, ἁρμάτειος ἕδρα.
cursôre, *v.* uscière; mêsso.
cûrva, *f.*, καμπύλη (γραμμή).
curvâre, καμπυλῶ, (-όνω), κυρτῶ, κάμπτω, κλίνω, λυγίζω, (στραβόνω), *v.* (in)chinâre.
curvâto, **-a**, (ἐπι)καμπτός, (ὑπο)κλινόμενος, *v.* cûrvo.
curvatûra, *f.*, καμπυλότης, -λωμα,

κυρτότης, -τωσις, -τωμα, κυφότης, (καμποῦρα); *v.* ârco.
curvilîneo, -a, καμπυλόγραμμος.
cûrvo, -a, καμπύλος, κυρτός, τοξοειδής, κυφός, (σκυφτός).
cuscinêtto, *m.*, προσκεφαλάδιον, (μαξιλαράκι) || *per spille ecc.*, ὑποστρωμάτιον, (στρωματάκι, μαξιλαράκι). [λαιον, (μαξιλάρι).
cuscîno, *m.*, προσκέφαλον, -φά-
cuscinône, *m.*, προσκεφάλα, (μαξιλάρα). [(κοσούθα).
cûscuta, *f.*, ἐπίθυμον, καδύτας,
cûspide, *m.*, ἀκωκή, ἀκίς, (ἀγκίδα), *v.* pûnta *ecc.* [|| *v.* portinâio.
custôde, *m. f.*, φύλαξ, (-ακας, -ακος) κυρτότης, -τωσις, -τωμα, κυφότης, (καμποῦρα); *v.* ârco.
curvilîneo, -a, καμπυλόγραμμος.
cûrvo, -a, καμπύλος, κυρτός, τοξοειδής, κυφός, (σκυφτός).
cuscinêtto, *m.*, προσκεφαλάδιον, (μαξιλαράκι) || *per spille ecc.*, ὑποστρωμάτιον, (στρωματάκι, μαξιλαράκι). [λαιον, (μαξιλάρι).
cuscîno, *m.*, προσκέφαλον, -φά-
cuscinône, *m.*, προσκεφάλα, (μαξιλάρα). [(κοσούθα).
cûscuta, *f.*, ἐπίθυμον, καδύτας,
cûspide, *m.*, ἀκωκή, ἀκίς, (ἀγκίδα), *v.* pûnta *ecc.* [|| *v.* portinâio.
custôde, *m. f.*, φύλαξ, (-ακας, -ακος)
custôdia, *f.*, φυλακή, -αξις, ἐπιτήρησις || *v.* bûsta.
custodîre, φυλάττω, (-άγω), δια-(ἐπι)τηρῶ || *v.* curâre.
cutâneo, -a, τοῦ δέρματος, δερματικός, ἐπιδερμικός.
cûte, *f.*, δέρμα, *v.* pêlle.
cuticâgna, *v.* collôttola.
cuticola, *v.* epidêrmide.
cutrêttola, *f.*, σεισοπυγίς, σεισούρα, (σουσουράδα).
cûtter, *m.*, *barb.*, κέρκουρος, (κόταρον, κότερο).
czar, *m.*, τσάρος, αὐτοκράτωρ, καῖσαρ. [ρα, καισαρίνη.
czarîna, *f.*, τσαρίνα, αὐτοκράτει-

D

da, *prep.*, *allontanaménto,* ἐκ, *davânti a vocale* ἐξ, (*gen.*), ἀπό; (*gen.*, **acc.*) || *proveniênza, orîgine,* ἐκ, ἐξ (*gen.*), ἀπό (*gen.*, **acc.*), παρά (*gen.*) || *agênte,* ὑπό (*gen.*) || *mêzzo,* διά (*acc.*, *gen.*) || *prêsso, a cása di ecc.*, παρά (*dat.*), εἰς (*acc.*) || *cong. consecutîva,* ὥστε || νὰ, ὡς, καθώς *ecc.* || avêr da fâre, ἔχω ἐργασίαν || avêr da mangiâre, ἔχω τι νὰ φάγω || da me (sôlo), ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἐγὼ μόνος || da dôve passò? Da qui, πόθεν *o* ἀπὸ ποῦ ἐπέρασε; Ἀπ' ἐδῶ.
dabbenâggine, *f.*, ἁπλότης, εὐήθεια, βλακεία.
dabbêne, *m. f.*, καλός, ἀγαθός, καλοκάγαθος. χρηστός, -οήθης, σεμνός, τίμιος, ἔντιμος || dabbên uômo, εὐήθης, βλάξ, ἠλίθιος, μωρός.
dacchè, *cong.*, ἐξ οὗ, ἀφ'οὗ, (ἀφ' ὅτου, ἀφόντις) || *v.* giacchè.
dâdo, *m.*, κύβος, (ζάρι) || giuôco dêi -i, κυβεία || il — è trâtto, ὁ κύβος ἐρρίφθη. [φίδιον.
dâga, *f.*, παραζωστρίς, ξυήλη, ξι-
dagherrotipîa, *f.*, δαγερροτυπία.
dagherrôtipo, *m.*, δαγερρότυπος.
dâino, *m.*, δόρκων, (ζαρκάδι, πλατώνι) || *pêlle,* δόρκειον || -a, *f.*,
dâlia, *f.*, δάλεια. [δορκάς, κεμάς.
dalmâtica, *f.*, † στιχάριον.
dâma, *f.*, *v.* signôra; gentildônna || — d'onôre, κυρία τῆς τιμῆς || *âlle eârte,* δάμα; *âllo scacchiêre,* πεσσός, (δάμα) || giôco dêlla —, πεσσεία (δάμα); giocâr a —, πεσσεύω, παίζω τὴν δάμα.
damâre, φέρω πεσσὸν ἐπὶ ἄλλου, ὑπερβάλλω, διπλόνω.
damascâre, δαμασκηνῶ, διανθίζω.
damascâto, *m.*, διανθὲς ὕφασμα, δαμασκηνωτόν, (-σκάτον).
damaschinâre, δαμασκηνῶ, -νουργῶ.
damaschîno, -a, δαμασκηνός. σκον).
damâsco, *m.*, δαμασκηνόν, (δαμά-
damerîno, *m.*, (χαυνό)κομψός, καλλωπιστής, (κυράτσης, -ριτσάκης); γυναικάρεσκος, -κούλης, φιλογύνης. [-a, *f.*, *v.* signorîna, donzêlla.
damigêllo, *m.*, ἐπίδοξος ἱππότης ||
damigiâna, *f.*, πυτίνη, (δαμι-(δαμε)-
dâmo, *m.*, *v.* amânte. [τζάνα).
danâro *ecc.*, *v.* den-.
dânde, *f.*, *pl.*, κρατητήρ.
dannâbile, *m.f.*, ἀξιοκόλαστος.
dannâre, καταδικάζω εἰς τὴν κόλασιν, κόλάζω || fâr —, *fig.*, βασανίζω, *v.* tormentâre.

dannâto, -a, (κε)κολασμένος.
dannaziône, *f.,* (αἰωνία) κόλασις.
danneggiâre, βλάπτω, ζημιῶ.
dânno, *m.,* βλάβη, (βλάψιμον), ζημία, -ίωσις || mîo —! χεῖρον δι' ἐμέ! [ἐπιζήμιος, ὀλέθριος.
dannôso, -a, βλαβερός, ἐπιβλαβής.
dânte, *v.* dâino.
dânza, *f., v.* bâllo *ecc.* [τικός.
danzânte, *m.f.,* ὀρχηστικός, χορευ-
dappocâggine, *f.,* ἀπειροκαλία || νωθρότης, ὀκνηρία, ἀδράνεια || ἀμάθεια, ἄγνοια || ἀνανδρία, δειλία; οὐτιδα-(μηδαμι)νότης.
dappôco, *inv., inétto.,* ἀπειρόκαλος, ἀνεπιτήδειος, ἀφυής || *infingârdo,* νωθρός || *ignorânte,* ἀμαθής; ἄπειρος || *vile,* ἄνανδρος; οὐτιδανός.
dappoichè, *v.* dacchè.
dardeggiâre, ἀκοντίζω || *fig.,* ἐξ-(κατ)ἀκοντίζω, ἐκσφενδονίζω; *del sôle,* ἀκτινοβολῶ. [βέλος.
dârdo, *m.,* ἀκόντιον, (κοντάρι),
dâre, δίδω(μι), (δίνω), παρέχω || *donâre,* δωροῦμαι, χαρίζω || *procurâre,* προξενῶ, γίνομαι αἴτιος || *assegnâre,* προσδιορίζω || — dell' illustrîssimo, del lâdro *ecc.,* δίδωμι τίτλον τοῦ ἐξοχωτάτου, ἀποκαλῶ κλέπτην κτλ. || — il buôn giôrno *ecc., v.* augurâre... || -rsi, (ἐκ)δίδομαι, ἀφιεροῦμαι; *prêndersi,* λαμβάνω; *di dônna, v.* con-
dârsena, *f.,* μυχός. [cêdersi.
darvinîsmo, *m.,* δαρβινισμός.
dâta, *f.,* ἡμερομηνία, χρονοθεσία, χρονολογία || ἐποχή, χρόνος.
datâre, χρονολογῶ || *avêr princîpio,* -οῦμαι, ἄρχομαι ἀπό τινος χρόνου.
datârio, *m.,* ἐκδοσιπόλος, (δατάριος).
datîvo, *m., gr.,* δοτικὴ (πτῶσις).
dâto, -a, δεδομένος, δοτός; δωρητός || *dêdito, inclinâto,* ἔκδοτος, ἐπιρρεπής, ἐπικλινής, καταφερής || *determinâto,* ῥητός, ὡρισμένος, ἀποφασισμένος || -o che, ἤν, τούτου δοθέντος, ὑποθετέον || *s. m.,* τεκμήριον, διδόμενον; *mat.,* δεδομένον.
datôre, -trîce, δοτήρ, δότης.
dâttero, *m., frûtto,* φοῖνιξ, δάκτυλος, (φοινικο)βάλανος, (χουρμᾶς) || *piânta,* (βαλανο)φοῖνιξ, (φοινικιά, χουρμαδιά) || — di mâre, μύαξ, (μύδι).
dattîlico, -a, δακτυλικός.
dattilîfero, -a, φοινικοφόρος.
dâttilo, *m.,* δάκτυλος || *v.* dâttero.
dattôrno, *v.* attôrno.
davânti, *prep. e avv.,* πρό, ἐνώπιον, (ἔμ)πρόσθεν, -θά, -τά) (*gen.*), ἐμπρὸς (εἰς) (*acc.*) || *di frônte,* ἀπέναντι, (κατ)ἀντικρύ, (ἀντίκρυ, ἀγνάντια, καρσί) (*gen.*) || *s. m.,* τὸ ἔμπροσθεν, ἐμπρόσθιον, (-θινὸν,) μέρος.
davvêro, *avv.,* ἀληθῶς, (-θινά), ὄντως, τῷ ὄντι, βεβαίως, (-αια); ναὶ δή; ναί, ναί! [νίζω.
daziâre, *pagâre e impôrre,* τελω-
daziêre, *m.,* τελώνης, φορολόγος.
dâzio, *m.,* δημοτιτὸς φόρος, διαπύλιον; διαγώγιον; δασμός, τέλος, φόρος || *ufficio,* τελωνεῖον, εἰσπρακτορεῖον || *v.* dogâna.
dêa, *f.,* θεά.
debellâre, *v.* vîncere.
debilitâre, *v.* indebolire.
debitamênte, *avv.,* προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ χρέος.
dêbito, -a, προσήκων, πρέπων, πρόσφορος, ἄξιος, εὔκαιρος || *s. m.,* ὄφλημα, ὀφειλή, χρέος || *fig.,* χρέος, καθῆκον, πρέπον, *v.* dovêre.
debitôre, -trîce, ὀφειλέτης, χρεωφειλέτης, χρεώστης.
dêbole, *m.f.,* ἀσθενής, ἀδύναμος, -ατος, ἄτονος, ἐκλελυμένος, φιλασθενής, ὀλίγου ἄξιος || *s.m.,* ἐλάττωμα, ἐπισφαλὲς μέρος; πάθος ἐπικρατοῦν; κακὴ κλίσις; ἰδιαιτέρα ἀγάπη.
debolêzza, *f., pr. e fig.,* ἀσθένεια, ἀδυναμία, ἀτονία, ἔκλυσις.
debordâre, *mar.,* ἀπομακρύνομαι τοῦ πλοίου. [licenziosità.
***debôscia** *ecc., barb., v.* corruziône,
***debuttânte** *ecc., barb., v.* esordiênte *ecc.*
dêcade, *f.,* δεκάς.

decadênza, *f.*, παρακμή, ἐκ-(κατά)-πτωσις, παραφθορά || *leg.*, ἔκπτωσις || *dal trôno*, ἐκθρονισμός, πτῶσις.
decadêre, παρακμάζω, ἐκπίπτω, [(ξεπέφτω); ἐξασθενοῦμαι.
decaêdro, *m.*, δεκάεδρον.
decâgono, *m.*, δεκάγωνον.
decagrâmma, *m.*, δεκάγραμμον.
decâlitro, *m.*, δεκάλιτρον.
decâlogo, *m.*, δεκάλογος.
decâmetro, *m.*, δεκάμετρον.
decampâre, ἀποστρατοπεδεύω, ἀποσκηνῶ || *fig.*, desistere; rinunziâre.
decâno, *m.*, πρεσβύτερος, προϊστάμενος || † πρεσβύτερος, πρωτόθρονος || *v.* decuriône.
decantâre, *di liquidi*, μεταγγίζω, μεταχέω || *celebrâre*, ἐξυμνῶ, διαθρυλλῶ.
decantaziône, *f.*, μετάγγισις, -ισμός.
decapitâre, ἀποκεφαλίζω, καραλαιμο-(τραχηλο)τομῶ.
decapitaziône, *f.*, ἀποκεφαλισμός, καρα-λαιμο-(τραχηλο)τομία.
decasîllabo, **-a**, δεκασύλλαβος.
decêmbre, *v.* dic-.
decemvirâle, *m. f.*, δεκ(αδ)αρχικός.
decemvirâto, *m.*, δεκ(αδ)αρχία.
decêmviro, *m.*, δεκ(αδ)άρχης.
decennâle, *m. f.*, δεκαετής.
decênne, *m. f.*, δεκαέτης.
decênnio, *m.*, δεκαετηρίς.
decênte, *m. f.*, εὐπρεπής, κόσμιος, εὐσχήμων; *v.* conveniênte.
decentramênto, *m.*, ἀποκέντρωσις.
decentrâre, ἀποκεντρῶ. [κός.
decentratôre, **-trîce**, ἀποκεντρωτι-
decênza, *f.*, εὐπρέπεια, κοσμιότης, εὐσχημοσύνη; πρέπον, προσῆκον.
decêsso, *m.*, *v.* môrte.
decîdere, *v.* risôlvere. [κρίνητος.
decifrâbile, *m. f.*, ἀναγνωστός, διευ-
decifrâre, διευκρινῶ, ἀποσυνθηματίζω; ἀναγινώσκω, ἑρμηνεύω, διεκλύω, διασαφηνίζω, (ξεκαθαρίζω).
decigrâmma, *m.*, δεκατόγραμμον.
decîlitro, *m.*, δεκατόλιτρον.
dêcima, *f.*, δεκάτη, -ατον, (-αδιά).
decimâle, *m. f.*, δεκαδικός.
decimâre, (ἀπο)δεκατεύω, -τίζω.
decimaziône, *f.*, (ἀπο)δεκάτευσις.
decîmetro, *m.*, δεκατόμητρον.
decîmo, **-a**, δέκατος || *s. m.*, -ατοστημόριον, -ατον.
decîna, *f.*, δεκάς. (-άδα, -αριά).
***decisamênte**, *avv.*, ἀποφασιστικῶς, (-κά), ἀναμφιβόλως, χωρὶς ἄλλο, ἐξ ἅπαντος.
decisiône, *v.* deliberaziône, risoluziône. [σιμος || ἀπότολμος.
decisîvo, **-a**, ἀποφασιστικός || κρί-
declamâre, ἀπαγγέλλω, ῥητορεύω; ἐκ-(ἀνα)φωνῶ; *v.* recitâre || κατηγορῶ, καταβοῶ, *v.* inveîre.
declamatôrio, **-a**, ἀπαγγελτικός, ῥητορικός, ἐμφαντικός, ὀγκώδης, πομπώδης.
declamaziône, *f.*, ῥητορικὴ ἀπαγγελία; ἐκ-(ἀνα)φώνησις; στόμφος || καταβόησις, λοιδορολογία.
declinâbile, *m. f.*, κλιτός.
declinâre, *n.*, (ἀπο)κλίνω, φθίνω, παρακμάζω || *gr.*, *att.*, κλίνω || ***v.** rifiutâre. [καμπτικός.
declinatôrio, **-a**, *leg.*, ἐκκλιτικός,
declinaziône, *f.*, παρακμή, ἐλάττωσις, δύσις, κλίσις || *astron.*, ἀπόκλισις || *gr.*, κλίσις.
declîve, *m. f.*, πρανής, κατωφερής.
declîvio, *v.* pendîo, chîna.
decollâre, *v.* decapitâre.
decomponîbile, *m. f.*, εὐαποσύνθετος, ἀναλυτός.
decompôrre, ἀποσυνθέτω, ἀναλύω || *fig.*, φθείρω; σήπω, (σαπίζω).
decomposiziône, *f.*, ἀποσύνθεσις, ἀνάλυσις || διάφθορά; σῆψις, (σαπίλα, -πρία).
decorâre, *di chiése ecc.*, (περι)κοσμῶ, καλλωπίζω, ὡραΐζω, στολίζω || *con onorificênze*, κοσμῶ διὰ παρασήμου, τιμῶ. [λιστικός.
decoratîvo, **-a**, κοσμητικός, στο-
decorâto, **-a**, παρασημοφόρος, ἀριστειοῦχος. [στολιστής; σκηνογράφος
decoratôre, **-trîce**, (δια)κοσμητής,
decoraziône, *f.*, (ἐπι)κόσμησις, -ημα, καλλωπισμός, ὡραϊσμός, στολισμός; σκηνογραφία || παράσημον, ἀριστεῖον.

decôro, *m.*, εὐπρέπεια, πρέπον, εὐσχημοσύνη.
decorôso, **-a**, εὐπρεπής, κόσμιος, εὐσχήμων, *v.* conveniênte.
decôrrere, *v.* (s)côrrere, scadêre.
decôtto, *m.*; **-coziône**, *f.*, ἀφέψημα, -ησις, (δεκότο) || **v.* fallîto; -imênto.
decrepitêzza, *f.*, βαθὺ *o* ἔσχατον γῆρας.
decrepîto, **-a**, ὑπέρ-βαθύ-(ἐσχατό)-γηρως.
decrêscere, *v.* calâre; diminuîre.
decretâle, *f.*, † ἐπιστολὴ θεσπιστική; κανόνες, κανών.
decretâre, ψηφίζω, θεσπίζω || *deliberâre*, (διά)βουλεύομαι, κρίνω; *onôri ecc.* ἀπονέμω; *pêne ecc.*, ὁρίζω, ἀποφασίζω.
decrêto, *m.*, ψήφισμα, θέσπισμα.
decuplicâre, δεκαπλασιάζω.
dêcuplo, **-a**, δεκαπλοῦς, -πλάσιος || *s. m.*, -πλασιασμός.
decûria, *f.*, δεκ(αδ)αρχία.
decuriône, *m.*, δέκ(αδ)αρχος.
dêdalo, *m.*, λαβύρινθος || σύγχυσις.
dêdica, *f.*, ἀφιέρωσις, προσφώνησις.
dedicâre, *un libro ecc.*, ἀφιερῶ, προσφωνῶ || ἀνατίθημι, καθ-(ἀφ)-ιερῶ, *v.* consacrâre.
dedicatôrio, **-a**, ἀφιερωτικός, προσφωνητικός.
dedicaziône, *f.*, *v.* dêdica || † καθιέρωσις, ἐγκαινίασις.
dêdito, **-a**, ἀφωσιωμένος, *v.* dâto.
dediziône, *f.*, *rêsa*, παράδοσις; *assoggettamênto*, ὑποταγή, (καθ)ὑπόταξις.
deducîbile, *m. f.*, (ἐξ)ἀγώγιμος, ἀφαιρέσιμος, -ετέος.
dedûrre, *trârre*, ἐξ-(παρ)άγω || *sottrârre*, ὑπ-(ἀφ)αιρῶ, ἀποκόπτω || *inferîre*, πορίζομαι, συμπεραίνω.
deduziône, *f.*, ἀφ-(ὑφ)αίρεσις || πόρισμα, συμπέρασμα, ἐπιχείρησις, ἐπαγωγή.
defalcâre, *v.* sottrârre, dedûrre.
defecâre, διϋλίζω, ἀπαφρίζω || *v.* evacuâre, cacâre.
deferênte, *m. f.*, ὑποχωρητικός, ἐνδοτικός, συγκαταβατικός; *v.* rispettôso.
deferênza, *f.*, ὑποχώρησις, συγκατάβασις; σεβασμός.
defezionâre *ecc.*, *v.* disertâre.
deferîre, *v.* conferîre, dâre.
deficiênza, *v.* mancânza, insufficiênza.
dêficit, *m.*, *comm.*, ἔλλειμμα, -εῖπον.
definîbile, *m.f.*, ὁριστός, εὐόριστος.
definîre, ὁρίζω; ἑρμηνεύω || *fissâre*, προσδιορίζω || *risôlvere*, ἀποφασίζω.
definitîvo, **-a**, ὁριστικός, τελευταῖος || ἀποφασιστικός.
definiziône, *f.*, ὁρισμός || ἀπόφασις.
deflorâre, φθείρω παρθένον, διακορεύω, ἐκ-ἀπο-δια-(ξε)παρθενεύω, (ξεκορασεύω).
defloratôre, *m.*, παρθενοφθόρος, διακορευτής.
defloraziône, *f.*, παρθενοφθορία, ἐκπαρθένευσις, (ξεπαρθένευμα).
deformâre, παραμορφῶ, διαστρέφω; διαφθείρω.
deformaziône, *f.*, παραμόρφωσις, διαστροφή.
defôrme, *m.f.*, δύσμορφος, δυσειδής, διάστροφος, ἄσχημος, εἰδεχθής.
deformità, *f.*, δυσμορφία, δυσειδία, ἀσχημία, (-μάδα).
defraudâre, ἀποστερῶ; (ἐξ)ἀπατῶ.
defraudatôre, **-trîce**, ἀποστερῶν τὸ ὀφειλόμενον, ἀποστερητής || ἀπατεών, δόλιος.
defûnto, **-a**, ἀποθανών, τεθνεώς, τελευτήσας, νεκρός, μακαρίτης.
degenerâre, ἐκτρέπομαι τοῦ γένους, ἐκφυλίζομαι, ἀλλοιοῦμαι, νοθεύομαι, μεταβάλλομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, εἰς χεῖρον ἐκπίπτω.
degenerâto, **-a**, ἔκφυλος, ἐκτραπείς.
degeneraziône, *f.*, ἐκφυλισμός, ἀλλοίωσις, ἔκπτωσις, νοθεία, διαφθορά.
degênere, *m. f.*, ἐξεστώς, *v.* -râto.
deglutîre, καταπίνω, καταβροχθίζω.
deglutiziône, *f.*, κατάποσις. (-πιομα), βροχθισμός.
degnârsi; *r.* **-âre**, ἀξιῶ, εὐδοκῶ, καταδέχομαι, εὐαρεστοῦμαι.
degnaziône, *f.*, φιλοφροσύνη, εὔνοια; *v.* bontà.
degnêvole, *m. f.*, εὐμενής, (καταδεκτικός), *v.* accostêvole.
dêgno, **-a**, ἄξιος; ἀντάξιος || *conveniênte*, ἄξιος, δίκαιος, ἁρμόδιος, κατάλληλος, ἀνάλογος || *stimâbile*,

vagguardévole, καλὸς καὶ ἀγαθός, ἀξιότιμος. σεμνός.
degradâre, καθαιρῶ (τοῦ βαθμοῦ) || *v. avvilîre ecc.
degradaziône, *f.,* καθαίρεσις, ἔκπτωσις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ || *v. avvilimênto.
degustâre, προγεύομαι, δοκιμάζω, *v.* assaggiâre.
deh! *inter., -di preghiêra,* εἴθε, ἱκετεύω σε, παρακαλῶ πολύ; *di dolôre ecc.,* αἴ, αἶ; ἆ, ἄ; ὤ; φεῦ!
deicîda, *m. f.,* θεοκτόνος.
deiezîône, *v.* evacuaziône; *r.,* avvilimênto.
deificâre, ἀποθεῶ, θεοποιῶ, ἰσοθεῶ, ἐκθειάζω.
deificaziône, *f.,* ἀποθέωσις, θεοποίησις.
deifôrme, *m. f.,* θεοειδής.
deîsmo, *m.,* μονοθεΐα.
deîsta, *m. f.,* μονοθεϊστής, -ΐτης.
delatôre, *m.,* (κατα)μηνυτής, συκοφάντης, διαβολεύς.
delaziône, *f.,* (κατα)μήνυσις, συκοφαντία, διαβολή.
delegâre, ἐντέλλομαι, ἐπιτρέπω, ἐμπιστεύω, διορίζω.
delegâto, *m.,* πληρεξούσιος, ἀντιπρόσωπος, ἐπίτροπος || ἀστυνομικὸς ἐπίτροπος.
delegaziône, *f.,* ἐντολή, ἐπιτροπή, πληρεξουσιότης, ἀντιπροσωπεία.
deletêrio, -a, δηλητήριος, -ριώδης.
delfîno, *m.,* δελφίν, (-ίνι) || *stôria,* δελφίν; -a, *f.,* -ίναινα.
delibâre, *poet., v.* assaggiâre.
deliberâre, *insiéme,* (δια)βουλεύομαι, δια-(συ)σκέπτομαι, συζητῶ; *da sólo,* βουλεύομαι, σκέπτομαι, ἀποφασίζω.
deliberatamênte, *avv.,* ἐκ προνοίας, ἐκ προμελέτης, ἐκ προθέσεως; τολμηρῶς.
deliberatârio, -a, πλειοδότης, *v.* aggiudicatârio.
deliberatîvo, -a, βουλευτικός.
deliberâto, *v.* risolûto.
deliberaziône, *f.,* βούλευσις, -ευμα, σύ-(διά)σκεψις; ἐπιψήφισις, ἀπόφασις.
delicatêzza, *f.,* ἁπαλότης, ἁβρότης, μαλακότης, τρυφερότης || ἡδύτης, (νοστιμάδα) || ἀσθένεια, ἀδυναμία || εὔθραστον || λεπτότης, λεπτουργία || προσοχή, ἀκρίβεια || ἁβρο-(φιλο)φροσύνη, εὐλάβεια || *pl.,* χαριεντισμοί, κομψότητες.
delicâto, -a, *môlle ecc.,* ἁπαλός, ἁβρός, μαλακός, τρυφερός || *dôlce, gustôso,* ἡδύς, ἐκλεκτός, εὔχυλος, (νόστιμος) || *grâcile,* ἀσθενής, ἀδύνατος || *frâgile,* εὔθραυστος || *fîne, leggiâdro,* λεπτός, ψιλός, κομψός, ἔντεχνος, ἰσχν-(λεπτ)ουργής, (ψιλοδουλευμένος) || *scrupolôso,* ἀκριβός, εὐλαβής || *garbâto,* ἁβρόφρων, εὐλαβής || *difficile, pericolôso,* δύσκολος, δυσχερής, δυσκατάρθωτος, ἀκροσφαλής, ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης.
delimitâre, *v.* lim-.
delineamênto, *m.,* σχεδίασμα, -διογραφία, ἰχνογράφημα.
delineâre, σχεδιάζω, σχεδιο-ἰχνο-(σκια)γραφῶ.
delinquênte, *m. f.,* ὑπόδικος, ἐγκληματίας, ἔνοχος, πταίστης.
delinquênza, *f.,* παρανομία, ἀνοσιουργία; ἐγκλήματα; ὑπόδικοι.
delînquere, πράττω ἔγκλημα, παρανομῶ, ἁμαρτάνω, ἀνοσιουργῶ.
deliquescênte, *m. f.,* διερός, εὐνότιστος, τηκτός.
deliquescênza, *f.,* διερότης, τῆξις.
delîquio, *m.,* λειποθυμία, -οψυχία, (λιγοθυμία).
delirânte, *m. f.,* παράληρος, παράφρων, -φορος.
delirâre, παραληρῶ, -φρονῶ, -λαλῶ, (-μιλῶ).
delîrio, *m.,* παραλήρησις, -λάλημα, (-μιλιά, δελίριο) || *fig.,* ἄκρατος ἐνθουσιασμός, παραφορά.
delîtto, *m.,* ἔγκλημα, ἀδίκημα, ἁμάρτημα || in flagrânte —, ἐπ' αὐτοφόρῳ.
delittuôso, -a, ἐγκληματικός, παρανομιματικός, ἀξιόποινος.
delîzia, *f.,* ἡδονή, τέρψις, ἡδυπάθεια || *pl.,* ἡδυ-(εὐ)πάθειαι, τρυφαί.
deliziâre, ἡδύνω, εὐφραίνω, τέρπω || -rsi, -ομαι; ἡδυπαθῶ.

deliziôso, **-a**, ἡδονικός, τερπνός, θελκτικός; ἥδιστος, κάλλιστος.
dêlta, *m.*, δέλτα.
deltôide, *m.f.*, δελτοειδής.
delûdere, (ἐξ)ἀπατῶ, φενακίζω, *v.* ingannâre.
delusiône, *f.*, ἀπάτη, φενακισμός, πλάνη, διαβουκόλημα; ἀποτυχία.
demagogîa, *f.*, δημαγωγία.
demagôgo, *m.*, δημαγωγός.
demaniâle, *m. f.*, δημόσιος, ἐθνικός, βασιλικός.
demânio, *m.*, κτήματα τοῦ δημοσίου, ἐθνικὰ κτήματα.
demênte, *m.f.*, *v.* pâzzo; delirânte.
demeritâre, καθίσταμαι ἀνάξιός τινος, γίνομαι ἀνάξιος, ἐκπίπτω.
demêrito, *m.*, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα, -λεια.
democrâtico, **-a**, δημοκρατικός || *s.*, -άτης.
democrazîa, *f.*, δημοκρατία.
demolîre, κατεδαφίζω, καθαιρῶ, κατασκάπτω, κρημνίζω, ἀνατρέπω, καταστρέφω.
demolitôre, **-trîce**, κατεδαφιστής, κατασκάπτης, καταστροφεύς.
demoliziône, *f.*, κατεδάφισις, -ισμός, κρήμνισις, -ισμός, ἀνατροπή.
demonîaco, **-a**, δαιμονιακός.
demônio; **-one**, *m.*, δαιμόνιον, δαίμων, διάβολος.
***demoralizzâre**, *v.* corrômpere; ribellâre; scoraggiâre.
denâro, *m.*, χρήματα, ἀργύριον, (ἄσπρα), πλοῦτος || — contânte, (χρήματα) μετρητά.
denarôso, **-a**, πλούσιος, βαθύπλουτος.
denigrâre, *v.* dif-(in)famâre, calunniâre; *r.*, annerîre.
denominâre, (κατ)ὀνομάζω.
denominatîvo, **-a**, ὀνομαστικός.
denominatôre, *m.*, *mat.*, παρονομαστής.
denominaziône, *f.*, ὀνομασία, ὄνομα.
denotâre, σημειῶ, γνωστοποιῶ || (δια)σημαίνω, χαρακτηρίζω.
denotatîvo, **-a**, χαρακτηριστικός.
denotaziône, *f.*, γνωστοποίησις, (ἐπι)σήμανσις, χαρακτηρισμός.
densità; **-sêzza**, *f.*, πυκνότης, συμπαγές, δασύτης.
dênso, **-a**, πυκνός, συμπαγής, δασύς.
dentâle, *m. f.*, ὀδοντικός, -τιος || *gr.*, -τοπρόφερτος, -τόφωνος.
dentâre, *mêttere i dênti*, ὀδοντοποιῶ, -τοφυῶ, -τιῶ || *tagliâr a dênti*, -τίζω, -τῶ.
dentarôlo, *m.*, κρέμβαλον, (κουδουνίστρα).
dentâto, **-a**, ὀδοντωτός, χαρακτός, πριονο-(ὀδοντο)ειδής || *s. f.*, δῆξις, δῆγμα, (δαγκαματιά, δοντιά).
dentatûra, *f.*, ὀδόντωμα, ὀδόντες.
dênte, *m.*, ὀδούς, (δόντι) || mâl di -i, ὀδονταλγία, ((ὀ)δοντόπονος).
dentellâre, ἐντέμνω ὀδοντοειδῶς, ὀδοντῶ, (-όνω), χαράττω.
dentellâto, **-a**, ὀδοντοειδής, *v.* dentâto || *s. m.*, -τωμα.
dentêllo, *m.*, τρίχαπτον, (δαντέλλα, δόντι), ὀδοντοειδὲς τόρ(ν)ευμα, ὀδόντωμα.
dêntice, *m.*, συνόδους, (-όδι), συνα-γρίς, (-ίδα).
dentiêra, *f.*, ὀδοντοστοιχία.
dentifôrme, *m. f.*, ὀδοντοειδής, -τόμορφος.
dentifrîcio, **-a**, ὀδοντοσμητικός, -τοκαθαρτικός || pôlvere -a, -τόσμηγμα, -τότριμμα.
dentîno, *m.*, ὀδόντιον, (δοντάκι).
dentîsta, *m.*, ὀδοντίατρος, (δεντίστας).
dentiziône, *f.*, ὀδοντοφυΐα. -τίασις.
dêntro, *prep.*, ἐν (*dat.*), εἰς (*acc.*), ἐντός (*gen.*), (μέσα εἰς, μές, *acc.*) || *avv.*, ἔσω, ἔνδον, ἐντός, (μέσα).
denudâre, (ἀπο)γυμνῶ; *v.* spogliâre; snudâre.
denûnzia, *f.*, καταμήνυσις, καταγγελία, κατηγορία || *v.* pubblicaziône; disdêtta.
denunziâre, δηλο-(γνωστο)ποιῶ, κηρύττω || *leg.*, καταμηνύω, καταγγέλλω, ἐγκαλῶ || *v.* disdîre.
denunziatôre, **-trîce**, (κατα)μηνυτής, μηνύτωρ, κατήγορος.
deostruênte, *m.f.*, ἐκφραστικός, διαλυτικός.
depauperâre, *v.* impoverîre *ecc.*
deperîre, *v.* deteriorâre, peggiorâre.
depilâre, πισσοκοπῶ, πιττῶ, ψιλῶ (μαδ(ίζω)ῶ, χνουδίζω).

depilatôrio, -a, ψιλωτικός, (μαδιστικός) || *s. m.*, ψίλωθρον.
depilaziône, *f.*, (ἀπο)ψίλωσις, (μάδημα, μάδισμα, χνούδισμα); τριχορροΐα.
deplorâbile; -rêvole, *m. f.*, οἰκτρός, ἐλεεινός, ἀξιολύπητος; λυπηρός, δυστυχής, δυσάρεστος.
deplorâre, οἰκτείρω, ἐλεεινολογῶ, καταδακρύω, ὀδύρομαι.
deponênte, (verbo —), *m.*, ἀποθετικὸν (ῥῆμα).
depopolâre, *v.* spopolâre, devastâre.
depôrre, ἀπο-(κατα)τίθημι, -θέτω, βάλλω κάτω, ἀποβιβάζω; ἀπεκδύομαί τι || *da un ufficio ecc.*, καθαιρῶ, ἀπολύω; ἐκθρονίζω || *un ufficio ecc.*, *dimêttersi*, ἀποτίθεμαι, ἀποποιοῦμαι, παραιτοῦμαι, δίδω τὴν παραίτησίν μου || *di liquidi*, ὑφιζάνω, κατασταλάζω, (ἀφίνω καταπάτι) || *testimoniâre*, μαρτυρῶ, καταθέτω; *cóntro*, καταμαρτυρῶ.
deportâre, *v.* bandîre, confinâre.
depositânte, *m. f.*, καταθέτης.
depositâre, ἐμπιστεύω, *v.* -ôrre.
depositârio, *m.*, θεματοφύλαξ.
depôsito, *m.*, ἀπό-(κατά)θεσις, παρακαταθήκη; *pêgno*, ἐνέχυρον, (ἀμανάτι, ἐμανέτι) || ὑπόστασις, ὑποστάθμη, (καταπάτι), *v.* fêccia || *magazzêno*, ἀποθήκη, (μαγαζί) || câssa -i, ταμεῖον τῶν καταθέσεων.
deposiziône, *f.*, (παρα)κατάθεσις; ἀποπομπή, παῦσις; ἐκθρονισμός || μαρτυρία || ὑπόστασις, *c. s.* || † καταβίβασις τοῦ Σταυροῦ.
depravâre, *v.* corrômpere, perver-[tîre.
deprecatîvo, -a, εὐχητικός, εὐκτικός.
deprecaziône, *f.*, παράκλησις, ἱκεσία, εὐχή.
depredâre, λεηλατῶ, ληΐζω, διαρ-[πάζω.
depradatôre, -trîce, λεηλάτης, ληστής.
depredaziône, *f.*, λεηλασία, ληστεία, [διαρπαγή, σφετερισμός.
depressiône, *f.*, χαμήλωσις, -ωμα, ἐξασθένησις || *medc.*, διάρρηξις ὀστοῦ, ἐμπίεσμα.
deprêsso, -a, πιεστός; ποταπός, [χαμερπής.
deprîmere, *opprîmere*, (κατα)πιέζω, καταθλίβω || *abbassâre, umiliâre*, καταβιβάζω, ταπεινῶ, χαμηλῶ || *snervâre*, ἐξασθενίζω || *medc.*, διαρρηγνύω ὀστοῦν, ἐμπιέζω.
depurâre, *v.* purificâre.
deputâre, *v.* elêggere; delegâre.
deputâto, *m.*, πρεσβευτής, ἀπόστολος, ἀπεσταλμένος, ἀντιπρόσωπος || *al parlamênto*, βουλευτής, (-τάς), ἀντιπρόσωτος; — di dêstra, — τῆς δεξιᾶς πτέρυγος.
deputaziône, *f.*, πρεσβεία, ἀντιπροσωπεία || βουλευτικὸν ἀξίωμα, βουλευτία; βουλευταί.
***deragliâre,** *barb.*, *v.* sviârsi.
derelîtto, -a, κατάλειπτος, ἔρημος.
deretâno, *v.* posteriôre; sedêre.
derîdere, σκώπτω, περι-(ἐμ)παίζω, περιγελῶ, χλευάζω, σαρκάζω, *v.* burlâre *ecc.*
derisiône, *f.*, σκῶψις, περίπαιγμα, ἐμπαιγμός, περιγέλασμα, χλεύη, σαρκασμός.
derisôre, *m.*, σκώπτης, περι-(ἐμ)παίκτης, περιγελαστής, χλευαστής, φιλοσκώμμων.
derisôrio, -a, σκωπτικός, περιπαικτικός, χλευαστικός, σαρκαστικός, εἰρωνικός.
derîva, *f.*, ἔκκλισις πλοίου, ἐκτροπή, (ξεπεσμός) || andâr âlla —, ἐκτρέπομαι τῆς ὁδοῦ, (ξεπέφτω), πλέω κατὰ ῥοῦν.
derivâre, *att.*, *âcqua*, (παρ-(δι))ὀχετεύω, ὀχεταγωγῶ; *gr.*, παράγω; *mar.*, ἀποκάμπω, *c. s.* || *n.*, ἔχω τὴν ἀρχήν μου, (ἐκ)πηγάζω, ἀπορρέω, ἀποβαίνω; *gr.*, παράγομαι.
derivatîvo, -a, παροχετευτικός || *gr.*, μετοχικός, μετουσιαστικός, παράγωγος || *s. m.*, *medc.*, παροχετευτικόν, ἀντισπαστικόν.
derivâto, -a, παράγωγος.
derivaziône, *f.*, ἐξ-(παρ)οχέτευσις || παραγωγή.
dêrma, *m.*, δέρμα.
derogâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς ἀθετήσεως, ἀκυρώσιμος.
derogâre, ἀθετῶ, παραβαίνω, ἀναιρῶ.
derogatôrio, -a, ἀναιρετικός.

dêroga(ziône), *f.*, ἀθέτησις, παράβασις, ἀναίρεσις.
derrâta, *f.*, ἐμπόρευμα, προϊόν || -e alimentâri, ἐδώδιμα, ὤνια.
derubâre, *v.* rubâre; spogliâre.
dêrvis, *m.*, *barb.*, δερβίσης.
dêsco, *m.*, *v.* tâvola, mênsa.
descrittîvo, -a, περιγραφικός.
descrittôre, -trîce, περιγραφεύς, -φητής, ἐξιστορητής, -ρῶν.
descrîvere, περιγράφω, ἐξιστορῶ || *mat.*, διαγράφω.
descrîvibile, *m. f.*, περιγραπτέος.
descriziône, *f.*, περιγραφή, ἐξιστόρησις || ἀπογραφή, κατάλογος || *mat.*, διαγραφή.
desêrto, -a, ἀποκεχωρηκός, μονήρης, ἔρημος || *s. m.*, ἔρημος -μία (-μιά).
desiderâbile, *m. f.*, ἐπιθυμητός, ποθητός, ἐπιπόθητος, ἐφετός.
desiderâre, ἐπιθυμῶ; (ἐπι)ποθῶ, ἐφίεμαι, ὀρέγομαι; εὔχομαι || fârsi —, γίνομαι ἐπιθυμητός; ὑστερῶ.
desideratîvo, -a, ἐπιθυμητός, ἐφετικός.
desiderâtum, *m.*, *barb.*, ἐφετόν.
desidêrio, *m.*, ἐπιθυμία, πόθος, ἔφεσις, ὄρεξις || εὐχή, ἐπεύχησις.
desiderôso, -a, ἐπιθυμητικός, -μῶν, ἐφιέμενος.
designâre, σημειῶ, σημαίνω, δεικνύω || ἐκλέγω, (προσ)διορίζω.
designaziône, *f.*, σήμανσις, δήλωσις, δεῖξις, παράστασις || ἐκλογή, διορισμός, ἀναγόρευσις.
desinâre, ἀριστῶ, ἀριστοποιοῦμαι, γευματίζω || *s. m.*, ἄριστον, γεῦμα, (γιόμα).
desinarêtto, *m.*, γευμάτιον.
desinênza, *f.*, κατάληξις.
desîo; -îre, *poet.*, *v.* -idêrio.
desistênza, *f.*, παῦσις || *leg.*, ἀποχώρησις.
desîstere, παύομαί τινος *o* πράττων τι, λήγω; παραιτοῦμαι; ἀποχωρῶ.
desolânte, *m. f.*, ἀλγεινός, οἰκτρός, [λυπηρός, θλιβερός.
desolâre, *devastâre*, ἐρημῶ, ἐκπορθῶ, λεηλατῶ, καταστρέφω || **addolorâre*, ὑπερλυπῶ, θλίβω.
desolâto, -a, ἔρημος, κατεστραμμένος || περίλυπος.
desolaziône, *f.*, ἐρήμωσις, ἐκπόρθησις, καταστροφή || ἀδημονία, θλῖψις.
dêspota, *m.*, δεσπότης, τύραννος.
despôtico *ecc.*, *v.* disp-.
dêsso, -a, *pron.*, αὐτὸς οὗτος.
destâre, ἐξυπνίζω, -πνῶ, ἐγείρω || -rsi, ἀφ-(ἐξ)υπνῶ, ἐγείρομαι || *fig.*, ἐξ-(δι)εγείρω, παροτφύνω, ἀναζωπυρῶ, κεντῶ.
destinatârio, -a, παραλήπτης.
destinâre, (προ)ὁρίζω, (ἀπο)τάσσω; ἐπιφυλάττω.
destinaziône, *f.*, *scôpo e luôgo*, προορισμός || *leg.*, διάταξις.
destîno, *m.*, μοῖρα, πεπρωμένον, εἱμαρμένη, τύχη; *v.* fatalità.
destituîre, *da un ufficio*, παύω, κάθαιρῶ, ἀπολύω, ἀποβάλλω, (ἐβγάλλω, -άζω) || *privâre*, (ἀπο)στερῶ, ἀπογυμνῶ.
destituîto, -a, παυθείς, ἀπολυθείς || ἔρημος, ἐνδεής, ἄπορος.
destituziône, *f.*, (κατά)παῦσις, καθαίρεσις, ἄφεσις, ἀποβολή, ἀποπομπή, (ἔβγαλμα).
dêsto, -a, ἔξυπνος, (ἐ)ξυπνητός, ἐγρηγορώς || *fig.*, ἄγρυπνος, ζωηρός, ὀγλήγορος, (ἐγρήγορος), δραστήριος.
destreggiâre, φέρομαι δεξιῶς, πανουργεύομαι, τεχνάζομαι, μηχανῶμαι.
destrêzza, *f.*, (ἐπι)δεξιότης, εὐστοχία, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, εὐφυΐα, πανουργία || εὐστροφία, *v.* agilità.
destriêre; -o, *m.*, μάχιμος ἵππος.
dêstro, -a, *pr. e fig.*, δεξιός; *fig.*, ἐπιδέξιος, εὐφυής; *v.* âbile; accôrto; âgile || *s.m.*, εὐχαιρία, -χέρεια || *s. f.*, *mâno*, δεξιὰ (χείρ); *pârte*, δεξιὸν (μέρος, πλευρόν *ecc.*), δεξιά (μέρη *ecc.*) || a -a, δεξιᾷ.
desûmere, *v.* dedûrre; congetturâre.
detenêre, κατέχω || *in prigiône*, φυλακίζω, καθείργω.
detentôre, -trîce, κάτοχος.

detenûto, -a, φυλακισμένος, *v.* prigioniêro. [κισις, κάθειρξις.
detenziône, *f.,* (δια)κατοχή || φυλά-
detergênte, *m. f.* ἀποπλυντικός, (ἀπο)σμηκτικός, καθαριστικός || *s. m.,* -όν. [καθαρίζω, ἐκκαθαίρω.
detêrgere, ἀποσμήχω, ἀπομάσσω,
deterioramênto, *m.,* χειροτέρευσις, διαφθορά, βλάβη, (χαλασμός).
deteriorâre, χειροτερεύω, διαφθείρω, (χαλ(ν)ῶ), *v.* peggiorâre, guastâre.
determinâre, *indicâre,* (προσ)διορίζω, περιγράφω || *risôlvere,* ἀποφασίζω || *indûrre,* παρορμῶ, πείθω.
determinatîvo, -a, ὁριστικός; ἀποφασιστικός,; πειστικός.
determinaziône, *f.,* (προσ)διορισμός; ἀπόφασις, βουλή, προαίρεσις.
determinîsmo, *m.,* αὐτοαποφασιστι-
detersîvo, -a, *v.* -rgênte. [κότης.
detestâbile, *m.f.,* βδελυρός, -υκτός, στυγερός, ἀποτρόπαιος; κάκιστος.
detestâre, βδελύσσομαι, στυγῶ, ἀποτροπιάζομαι, μισῶ, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι.
detestaziône, *v.* esecraziône.
detonaziône, *f.,* ἐκπυρσοκρότησις; βροντή.
detrârre, *v.* sottrârre || *denigrâre,* κακολογῶ, δυσφημῶ, διασύρω, κακίζω, ἐκφαυλίζω.
detrattôre, -trîce, κακολόγος, (ἐκ)φαυλίζων, ἐκφαυλιστής, ψέκτης, *v.* maldicênte. [mênto.
detrimênto, *v.* dânno; deteriora-
detronizzâre, ἐκθρονίζω.
detronizzaziône, *f.,* ἐκθρόνισις, -ισμός, ἀποβολὴ βασιλέως.
***dettâglio,** *v.* particolâre *ecc.* || al —, *v.* (a) minûto.
dettâme, *v.* precêtto.
dettâre, ὑπαγορεύω || *suggerîre, ispirâre,* ὑποβάλλω, συμβουλεύω, ἐμπνέω || *compôrre,* συντίθημι, συγγράφω.
dettâto, *m.,* ὑπαγόρευμα || λεκτικόν, λέξις, (ἔκ)φρασις, ὕφος || *v.* provêrbio.
dettatôre, -trîce, ὑπαγορεύων.
dettatûra, *f.,* ὑπαγόρευσις.
dêtto, -a, εἰρημένος, ῥητός, (ἐπι)καλούμενος || *s. m.,* ῥῆμα, ῥῆσις, λόγος; *môtto,* εὐφυολογία, ἀστειότης, χαριέντισμα; *opiniône,* γνώμη, φρόνημα; *v.* provêrbio || stâre al -o di *qcd.,* γνώμῃ τινὸς ἐμμένω, παρέχω πίστιν εἰς τὰ λεγόμενά τινος.
deturpamênto, *m.,* ἀσχημισμός, -ισμα, μολυσμός, κηλίς, διαφθορά.
deturpâre, ἀσχημίζω, παραμορφῶ, αἰσχύνω, μολύνω, κηλιδ(όνω)ῶ, (δια)φθείρω, (χαλ(ν)ῶ).
deturpatôre, -trîce, ἀσχημίζων, φθοροποιός, καταστροφεύς.
deuteronômio, *m.,* δευτερονόμιον.
devastâre, (ἐκ)πορθῶ, λεηλατῶ, δῃῶ, ἐρημ(όνω)ῶ, καταστρέφω.
devastatôre, -trîce, καταστρεπτικός, ἀφανιστικός || *s.,* (ἐκ)πορθητής, καταστροφεύς.
deviamênto, *m.,* (παρ)ἐκτροπή, ἔκκλισις, ἀποπλάνησις; *v.* disguîdo || *di âcque,* παροχέτευσις.
deviâre, *att.,* ἐκτρέπω; παροχετεύω || *n.,* -ομαι, ἐκκλίνω, ἀποπλανῶμαι; *fig.,* παρεκτρέπομαι, (ξελογιάζω). [(περι)χωρητικός.
devolutîvo, -a, μεταβιβαστικός, ἐκ-
devolûto, -a, περιελθών, διανεμηθείς. [βασις, ἐκ-(περι)χώρησις.
devoluziône, *f.,* μεταβιβασμός, -βί-
devôlvere, *att.,* καταβιβάζω, ἐκχωρῶ || *n.,* περιέρχομαι.
devôto, -a, εὐ-(θεο)σεβής, εὐλαβής, θρησκευτικός, θρῆσκος || ἀφωσιωμένος, ἀφιερωμένος, πιστός, πρόθυμος.
devoziône, *f.,* εὐ-(θεο)σέβεια, εὐλάβεια || *pr. e fig.,* ἀφοσίωσις; *fig.,* πίστις, φιλοστοργία; σεβασμός, ὑπόκλισις || *pl.,* θρησκευτικὰ καθήκοντα, *v.* comuniône.
di, *prep.,* = *gen.* || *orîgine, câusa, matêria,* ἐκ, (ἐξ *davânti a vocâle*) (*gen.*), *ἀπό (*acc.*) || *intôrno,* περί (*gen.*) || ὑπό, διά *ecc.* || *davânti a un vb.,* νά, ὅτι.
dì, *v.* giôrno.
diabête, *m.,* διαβήτης.

diabêtico, -a, διαβητικός.
diabôlico, -a, διαβολικός, σατανικός; κακεντρεχής, μοχθηρός.
diâccio *e der.*, *v.* ghiâcc-.
diaconâle, *m. f.*, διακονικός.
diaconâto, *m.*, διακονία.
diaconêssa, *f.*, διακόνισσα.
diâcono, *m.*, διάκονος, (διάκος).
diadêma, *m.*, διάδημα; *v.* corôna.
diâfano, -a, διαφανής.
diafôresi, *f.*, διαφόρησις.
diaforêtico, -a, διαφορετικός.
diafrâmma, *m.*, διάφραγμα. [χνη).
diâgnosi, *f.*, διάγνωσις || -ωστικὴ (τέ-
diagnosticâre, διαγιγνώσκω.
diagnôstico, -a, διαγνωστικός.
diagonâle, *m. f.*, διαγώνιος || *s. f.*, — (γραμμή).
diagrâmma, *m.*, διάγραμμα.
dialettâle, *m. f.*, τῆς διαλέκτου, ἐπαρχιακός, (χωριάτικος); κοινόλεκτος.
dialêttico, -a, διαλεκτικός || *s. m.*, —; *f.*, -ή, συλλογιστική.
dialêtto, *m.*, (ἐπαρχιακὴ (χωριάτικη)) διάλεκτος, (ντόπιο ἰδίωμα) (ὁ)μιλουμένη *ο* ἁπλῆ (-ἡ,) (γλῶσ-
dialôgico, -a, διαλογικός. [σα).
dialog(izz)âre, διαλέγομαι.
diâlogo, *m.*, διάλογος; συνομιλία.
diamânte, *m.*, ἀδάμας, (διαμάντι) || ediziône —, ἀδαμαντίνη ἔκδοσις.
diamantîfero, -a, ἀδαμαντοφόρος.
diametralmênte, *avv.*, διαμετρικῶς; ἐντελῶς.
diâmetro, *m.*, διάμετρος. [diâvolo!
diâmine; **diâncine**; **diâscolo**! *v.*
diâna, *f.*, ἐωθινόν, ἐγερτήριον || per —! μὰ τὸν Θεόν!
diandrîa, *f.*, διανδρία. [στιγμῆς.
diânzi, *avv.*, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μιᾶς
diâpason, *m.*, ἡ διαπασῶν; *strumênto*, τὸ —, κρουστικὸν τονά-
diarchîa, *f.*, διαρχία. [ριον.
diâria, *f.*, καθημερινὸς μισθός.
diârio, *v.* giornâle.
diarrêa, *f.*, διάρροια, κίνησις, κοιλολυσία, (τσίρλα).
diâspro, *m.*, ἴασπις, (σομακί).
diastêma, *m.*, διάστημα.
diâstilo, *m.*, διαστύλιον.
diâstole, *f.*, *medc.*, διαστολή || *gr.*, ἀνάλυσις.
diatêsi, *f.*, διάθεσις. [
diatônico, -a, διατονικός.
diatrîba, *f.*, διατριβή, *v.* libêllo || || *cm.*, *v.* controvêrsia, dibâttito.
diavolerîa, *f.*, διαβολική ἐνέργεια, μαγεία, γοητεία || κακεντρέχεια, πανουργία, σκευοφορία, (διαβολιά, κατεργασία).
diavolêrio, -lêto, *v.* -lîo.
diavolêssa, *f.*, διαβόλισσα; ἐριννύς, γυνὴ μοχθηρά, δύστροπος, ὀργίλη; (διαβολογυναῖκα).
diavolêtto, *m.*, διαβολίσκος, (-λάκι) || *per capêlli*, σγουρόχαρτον.
diavolîo, *m.*, θόρυβος, ταραχή, (σαματᾶς, πατιρντί).
diâvolo, *m.*, διάβολος, δαίμων, σατανᾶς || *fig.*, πονηρός, διεστραμμένος || δεινός || θορυβώδης, ταραξίας || fâr il — a quâttro, κάμνω μέγαν θόρυβον, (κάμνω τὸν κόσμον ἄνω κάτω) || andâre al —, βάλλω εἰς κόρακας, (ὑπάγω εἰς τὸν διάβολον) || un pôvero —, ταλαίπωρος, (κακόμοιρος) || un buôn —, ἄνθρωπος ἁπλοϊκός, ἀγαθός || ûna fâme del —, πεῖνα τοῦ διαβόλου || dôve — s' è cacciâto? ποῦ (στό) διάβολο ἐπῆγε; || —! (ὤ) διάβολε, (διάτανε)!
dibastâre, ἀποσάττω, (ξεσαμαρόνω).
dibâttere, *v.* agitâre; discûtere.
dibattimênto, *m.*, *leg.*, ἀγών, συζήτησις || →
dibâttito, *m.*, ἀμφισβήτησις, φιλονεικία, (μάλωμα).
diboscamênto, *m.*, ἀποδάσωσις.
diboscâre, ἀποδασῶ.
dicâce, *v.* loquâce; mordâce.
dicastêro, *v.* tribunâle; ministêro.
dicêmbre, *m.*, δεκέμβριος.
dicerîa, *f.*, λόγος, θρύλλος, φήμη, τὰ ᾀδόμενα; *v.* cicalâta; *r.* di-
discervellâre, *v.* scerv-. [scôrso.
dicêvole, *v.* conveniênte.
dichiarâre, *manifestâre*, δηλ(οποι)ῶ, δια-(ἐκ)δηλῶ, φανερῶ, ἀποφαίνω, ἀποδείκνυμι || *annunziâre*, *procla-*

mdre, δια-(ἀνα)κηρύττω, ἀναγορεύω || *v.* spiegâre.
dichiaratîvo; **-tôrio, -a**, δηλο(ποιη)τικός, ἀποφαντικός, σαφηνιστικός.
dichiaraziône, *f.*, δηλοποίησις, ἐκδήλωσις, ἀπόφανσις, ἐξομολόγησις, ἐξαγόρευσις || (δια)κήρυξις, ἀναγόρευσις.
diciannôve, *num.*, *inv.* δεκαεννέα.
diciannovênne, *m. f.*, ἐννεακαιδεκαέτής.
diciannovêsimo, -a, δέκατος ἔνατος.
diciassêtte, *num.*, *inv.*, δεκαεπτά, [(-αφτά).
diciassettênne, *m. f.*, ἑπτακαιδεκαέτής.
diciassettêsimo, -a, δέκατος ἕβδομος.
dicibile, *m. f.*, εὔρητος, ἐκφραστι- [κός, λεκτός.
diciottênne, *m. f.*, ὀκτωκαιδεκ(α)έτής.
diciottêsimo, -a, δέκατος ὄγδοος.
diciôtto, *num.*, δεκαοκτώ, (δεκοχτώ).
dicitôre, *v.* parlatôre.
dicitûra, *f.*, *v.* dettâto, (e)locuziône.
dicotilêdone, *m. f.*, δικοτυλήδονος.
dicotomîa, *f.*, διχοτομία.
didascalîa, *f.*, διδασκαλία.
didâttico, -a, διδακτικός || *s. f.*, -ή.
didascâlico, -a, διδασκαλικός.
diêci, *num.*, *inv.*, δέκα || *âlle cârte*, δεκάσημον, (δεκάρι).
diecîna, *v.* dec-.
diêresi, *f.*, διαίρεσις.
diesâre, σημειῶ διὰ διέσεως, ὑψῶ καθ' ἥμισυν τόνον.
diêsis, *m.*, δίεσις.
diêta, *f.*, δίαιτα, ἀποχή, ἐγκράτεια, ἀσιτία, νηστεία || *congrêsso*, σύνοδος, συνέλευσις. [-ή.
dietêtico, -a, διαιτητικός || *s. f.*,
diêtro, *prep. e avv.* μετά (*gen.*), κατά (*acc.*) || ὀπίσω, κατόπιν, ὄπισθεν; ἀκολούθως || — giuramênto, μεθ' ὅρκου || — invîto *o* accôrdo, κατὰ πρόσκλησιν *o* συμφωνίαν || — a lûi, ὀπίσω *o* κατόπιν του || di —, *posteriôre*, ὀπίσθιος || il di —, τὸ ὄπισθεν μέρος; *v.* sedêre || **v.* attôrno.
difâtti, *v.* infâtti.
difêndere, ὑπερασπίζω, -ομαι, προστατεύω, προφυλάττω, ἀμύνομαί τινα, ὑπερμάχομαί τινος; *leg.*, ἀπολογοῦμαι ὑπέρ τινος, ὑπεραγορεύω τινός, συνηγορῶ, (διαφεντεύω).
difendîbile, *m. f.*, ὑπερασπίσιμος, προστατευτός, φυλάξιμος, εὐφύλακτος.
difensîvo, -a, ὑπερασπιστικός, προφυλακτικός, ἀμυντικός, (διαφεντευτικός) || *s. f.*, ἀμυντικὴ θέσις; *v.* difêsa.
difensôre, *m.*, ὑπερασπιστής, ὑπέρμαχος, ἀμυντήρ; *in tribunâle*, συνήγορος, (διαφεντευτής).
difêsa, *f.*, ὑπεράσπισις, -ισμός, ἄμυνα, -ντήριον, (διαφέντευμα, -ευσις); συνηγορία, ἀπολογία || *mil.*, προμαχών, προπύργιον.
difettâre, *v.* mancâre, scarseggiâre.
difettîvo, -a, *gr.*, ἐλλ(ε)ιπής, ἐλλειπτικός.
difêtto, *m.*, ἀτέλεια, ἐλάττωμα, (ψεγάδι) || *mancânza*, ἔλλειψις, στέρησις, ἔνδεια.
difettôso, -a, ἐλλ(ε)ιπής, ἀτελής, ἐλαττωματικός; ἄτεχνος.
***dif(f)alcâre**, *v.* sottrârre, tôgliere.
diffamânte, *m. f.*, δύσφημος, στηλιτευτικός.
diffamâre, δυσφημ(ίζω)ῶ, κακηγορῶ, ἀτιμάζω, στηλιτεύω, διασύρω, κακολογῶ, (πομπεύω, -πιάζω).
diffamatôre, -trîce, δυσφημητής, κακήγορος, ἀτιμαστής. [βριστικός.
diffamatôrio, -a, δυσφημητικός, ὑ-
diffamaziône, *f.*, δυσφημία, κακηγορία, διασυρμός, κακολογία.
differênte, *m. f.*, διάφορος, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος, (διαφορετικός, ἀλλοιώτικος).
differênza, *f.*, διαφορά, -ρότης, ἀνομοιότης, ἀλλοιότης, (διαφορετικότης) || *fig.*, διαφορά, διαφωνία, ἔρις.
differenziâle, *m. f.*, διαφορικός.
differenziâre, διάφορον ποιῶ, ἀναμοιῶ, διακρίνω, διαστέλλω || *mat.*,

λαμβάνω τὴν διαφορικὴν ποσότη-
differîbile, *m.f.*, ἀναβόλιμος. [τα.
differimênto, *m.*, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, παράτασις.
differîre, *rimandâre, prolungâre,* ἀναβάλλω εἰς ἄλλον χρόνον, ὑπερτίθεμαι, παρατείνω, χρονίζω || *tardâre,* βραδύνω, χρονίζω, ἀργ(οπορ)ῶ || *avêr differênza, discrepâre,* ἔχω διαφοράν, διαφέρω τινός, παραλλάσσω; διαφωνῶ, ἑτερογνωμῶ.
diffîcile, *m.f.*;-**coltôso**,-**a**, δύσκολος, δυσχερής; χαλεπός, δεινός; ἐπίπονος || *a comprêndersi,* δυσνόητος || *di persôna,* δύσκολος, ἰσχυρογνώμων, ἀσυμβίβαστος, ἰδιότροπος.
difficoltà, *f.*, δυσκολία, δυσχέρεια; χαλεπότης; ἐμπόδιον, κώλυμα || — di respîro *ece.*, δύσπνοια; δυσ-(κολο)-.
diffîda, *f.*, *leg.*, ὄχλησις, ἀναγκασμός; *intimaziône,* κοινοποίησις, κλήτευσις.
diffidâre, δυσπιστῶ, ὑποπτεύω; προφυλάττομαι || *leg.*, προσκαλῶ εἰς ἐκπλήρωσιν, ὀχλῶ; *intimâre,* κοινοποιῶ, κλητεύω. [πτος, ὑπόπτης.
diffidênte, *m.f.*, δύσπιστος, ὕπο-
diffidênza, *f.*, δυσπιστία, ὑποψία.
diffôndere, ἐκ-(δια)χέω, διαδίδω(μι), διασπείρω, διασκορπίζω, *v.* divulgâre || -rsi, -ομαι; *nel parlâre,* μακρηγορῶ, μακρολογῶ, *v.* partico-
difformâre, *v.* deform-. [lareggiâre.
diffraziône, *f.*, διάθλασις.
diffusiône, *f.*, διάχυσις, διάδοσις || *prolissità,* διεξοδικότης, μακρηγορία, μακρολογία. [δόσιμος.
diffusîvo, -**a**, ἐκ-(δια)χυτικός, δια-
diffûso, -**a**, διάχυτος, δια-(συγ)κεχυμένος || *prolîsso,* σχοινοτενής, διεξοδικός, μακρολόγος.
difilâto, *avv.*. εὐθέως, -θύς, κατ' εὐθεῖαν, ἀπ' *ο* ἐξ εὐθείας, ταχέως, (ὀγλίγωρα).
diftêrico, -**a**, διφθερικός.
difterîte, *f.*, διφθερῖτις.
dîga, *f.*, πρό-(ἐπί)χωμα || *fig.*, ἐμπόδιον, -ισμα.
digâmma, *m.*, δίγαμμα. [χώνευτος).
digerîbile, *m.f.*, εὔπεπτος. (εὐκολο-
digerîre, πέπτω, (χωνεύω) || *fig.*, ἀνέχομαι, καταπίνω; διερευνῶ.
digestiône, *f.*, πέψις, (χώνευσις).
digestîvo, -**a**, πεπτικός || *s. m.*, -όν.
digêsto, -**a**, *r.*, πεπτός || *s. m.*, πανδέκτης, -έκται.
digitâle, *m.f.*, *r.*, δακτυλικός || *s.f.*, ἀνάρρινον, δακτυλῖτις.
digitalîna, *f.*, ἀναρρινίνη. [μαι.
digiunâre, νηστεύω || *fig.*, στεροῦ-
digiunatôre, -**trîce**, νηστευτής.
digiûno, -**a**, νηστικός, νῆστις, ἄγευστος, (ἀγευμάτιστος) || ἐνδεής, ἐστερημένος || *s. m.*, νηστεία, ἀσιτία, ἀγευστία, ἀβρωσία || στέρησις || a —, ἀσίτως, ἀγεύστως, (νηστικάτα) || giôrno di —, ἡμέρα νηστήσιμος, νηστεία.
dignità, *f.*, ἀξία, ἀξιότης, σεμνότης, ἀξιοπρέπεια; μεγαλεῖον || *uffîcio, grâdo,* ἀξίωμα, ἀρχή, τιμή. [-ᾶνος.
dignitârio, *m.*, ἄρχων, μεγιστάν,
digradare, *v.* degr-; (di)scêndere.
digrassâre, *v.* sgr-.
digredîre, παρεκβαίνω, παρενθήκαις χρῶμαι. [τροπή, παρενθήκη.
digressiône, *f.*, παρέκβασις, παρα-
digressîvo, -**a**, παρεκβατικός.
digrignâre (i dênti), βρύχω, τρι-(κρί)ζω (τοὺς ὀδόντας, (τὰ δόντια)).
digrossâre, *v.* sgr-. [ρίπου.
digrôsso (in —), *avv.*, σχεδόν, πε-
diguazzâre, βορβοροκυκῶ, ἀνακυκῶ, διαταράττω ὕδωρ *ο* βόρβορον; πηλοβατῶ, (τσαλαβουτῶ).
dilacerâre, *v.* lac-, dilaniâre.
dilagâre, πλημμυρῶ, κατακλύζω.
dilaniâre, (δια)σχίζω, διασπῶ, σπαράττω, (κουρελ(λ)ιάζω) || *v.* diffamâre.
dilapidâre, δαπανῶ ἀσώτως, κατα-(δια)σπαθῶ, σπαταλῶ, (κατ)ἀσωτεύω.
dilapidatôre, -**trîce**, καταδαπατητής, διασπαθῶν, σπάταλός, ἄσωτος.
dilapidaziône, *f.*, κατασπάθησις, σπατάλη, κατασώτευσις, ἀσωτεία.

dilatâbile, *m.f.*, διασταλτός, ἐνταστός.
dilatabilità, *f.*, διασταλτικότης, -λτόν.
dilatâre, διαστέλλω; πλατύνω, εὐρύνω.
dilatatôre, **-trice**, διασταλτικός; διαστέλλων || *s. m.*, διαστολεύς.
dilataziône, *f.*, διαστολή, διά-(ἔν)τασις.
dilatôrio, **-a**, ἀναβλητικός ἀναβόλιμος.
dilavâre, ἐκ-(ἀπο)πλύνω, διακλύζω.
dilavâto, **-a**, ὠχρός, ἄχρους.
dilazionâre, *v.* differîre.
dilêggio *e der.*, *v.* derisiône *ecc.*
dilegnâre, *v.* dispêrdere; sparîre.
dilêguo (**mandâr in —**), ἀφανίζω: (**andâre in —**), -ομαι.
dilêmma, *m.*, δίλημμα, ἐπιχείρημα διφορούμενον.
dilettânte, *m.f.*, φίλος, ἐραστής, ζηλωτής; *d' ârte*, *di mûsica*, *di cáccia ecc.*, ἐρασι-(φιλο)τέχνης, φιλόμουσος, ἐραστὴς τῆς μουσικῆς, φιλόμολπος, φιλόθηρος, φιλο-.
dilettâre, τέρπω, ἡδύνω, εὐφραίνω, διασκεδάζω.
dilettêvole, *m. f.*: **-ttôso**, **-a**, τερπνός, εὐτερπής, ἡδύς, εὐάρεστος, ψυχαγωγικός.
dilêtto, **-a**, προσφιλής, ἐράσμιος || *s. m.* τέρψις, ἡδονή, εὐφροσύνη, εὐαρέστησις, θυμηδία, διασκέδασις.
diligênte, *m.f.*, ἐπιμελής, ἀκριβής, πρόθυμος, δραστήριος, φιλόπονος.
diligênza, *f.*, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια; προθυμία, δραστηριότης, φιλοπονία || *v.* corrièra.
dilombârsi, *v.* slomb-.
dilucidâre, *v.* rischiarâre, spiegâre.
diluênte, *m. f.*, διαλυτικός.
diluire, διαλύω, διαβρέχω || *fig.*, μακρολογῶ, *v.* diffôndersi.
dilungârsi, *v.* allontanârsi; diffôndersi.
diluviâle, *m. f.*, κατακλυσμαῖος.
diluviâre, *v. att.*, κατακλύζω, πλημμυρῶ: *v.* divorâre || *cm. n.*, *imps.*, βρέχει ῥαγδαίως.
dilûvio, *m.*, κατακλυσμός, -υσμα || ῥαγδαία βροχή || *fig.*, μέγα πλῆθος, ἀφθονία.
dimacchiâre, *v.* smacc-.
dimagrimênto, *m.*, ἰσχνανσις, (λίγνευμα).
dimagrânte, *m. f.*, ἰσχναντικός.
dimagrîre; **-grâre**, *att.*, (κατ)ἰσχν(αίνω ῶ, ἰσχνοποιῶ, λεπτύνω, ἐκτήκω, ἐξασθενῶ, (λυόνω, ἀδυναμίζω, -ατίζω, -ατῶ) || *n.*, ἰσχναίνομαι, (λιγνεύω, -ναίνω, γλιναίνω, λυόμος.
dimenâre, *v.* agitâre.
dimensiône, *f.*, ἔκτασις. διάστασις.
dimenticânza, *f.*, ἀμνημοσύνη, (ἐπι)λησμοσύνη, λήθη, (λησμόνευμα, ξέχασμα); ἀμνησικακία.
dimenticâre, ἀμνημονῶ, (ἐπι)λανθάνομαί τινος, ((ἀ)λησμονῶ, ξεχάνω); *il mâle. l' ingiûria*, ἀμνησικακῶ || *omêttere*, *trascurâre*, παραλείπω, (λησμονῶ), ἀφίνω, παραμελῶ.
dimenticatôio (**pôrre nel —**), *c. s.*
dimêntico, **-a**, ἀμνήμων, ἐπιλήσμων, ((ἀ)λησμονιάρης, ξεχα(ν)σ(ι)άρης); ἀμνησίκακος.
dimêsso, **-a**, ταπεινός; ὑφειμένος || *da un ufficio*, παραιτηθείς, παρῃτημένος.
dimêstico *ecc.*, *v.* dom-.
dimêttere, *v.* depôrre.
dimezzamênto, *m.*, διχοτόμησις, -μία.
dimezzâre, σχίζω εἰς δύο, διχο-(μεσο)τομῶ, διαιρῶ, διχάζω.
dimezzâto, **-a**, ἡμίτομος.
diminuêndo, *v.* min- || *mus.*, ὑποβεβηκότως.
diminuîre, *att.*, μειῶ, (-όνω), ἐλαττῶ, (-όνω), σμικρύνω || *n.*, -οῦμαι, -ομαι; *v.* dimagrîre.
diminutîvo, **-a**, μειωτικός, ἐλαττωτικός || *gr.*, ὑποκοριστικός.
diminuziône, *f.*, μείωσις, ἐλάττωσις.
dimissionârio, **-a**, ὁ δοὺς τὴν παραίτησίν του, παρῃτημένος.
dimissiône, *f.*, παραίτησις.
dimissôria, *f.*, ἀφετικὴ ἐπιστολή, ἑτεροχειροτονία.
dimodochè, *cong.*, (εἰς τρόπον) ὥστε.
dimôra, *f.*, διαμονή, οἴκησις, κατοικία.
dimorânte, *m. f.*, διαμένων, κάτοικος, -κῶν, διατρίβων που.
dimorâre, διαμένω, κατοικῶ, διατρίβω.
dimostrâbile, *m. f.*, ἀποδεικτ(ικ)ός, εὐαπόδεικτος.

dimostrânte, *m. f.*, ἀποδεικνύων, -δείκτης, παραστάτης.
dimostrâre, ἀποδεικνύω, τεκμηριῶ, ἐλέγχω; *v.* mostrâre, manifestâre.
dimostratîvo, **-a**, ἀπο-(ἐπι)δεικτικός || *gr.*, δεικτικός.
dimostraziône, *f.*, ἀπόδειξις, ἔλεγχος; ἐξήγησις || *di pôpolo ecc.*, ἐπίδειξις, διαδήλωσις || *sêgno, prôva*, σημεῖον, τεκμήριον, μαρτύριον || *mil.*, ψευδὴς ἐπίδειξις, ψευδελιγμός.
dinamîa, *f.*, δύναμις.
dinâmico, **-a**, δυναμικός || *s. f.*, -ή.
dinamîsmo, *m.*, δυναμισμός.
dinamitârdo, **-a**, δυναμιτιδοχρήστης.
dinamîte, *f.*, δυναμῖτις.
dinamômetro, *m.*, δυναμόμετρον, -ἑτρης.
dinânzi, *v.* davânti.
dinâsta, *m.*, δυνάστης.
dinastîa, *f.*, δυναστεία.
dinâstico, **-a**, δυναστικός.
dinegâre, *v.* neg-, rifiutâre.
dinoccolâto, *v.* ciondolône; svogliâto.
Dio, *m.*, Θεός || uômo —, Θεάνθρωπος || buôn —, πανάγαθε Θεέ! mîo o grân —, Θεέ μου! || grâzie a —, χάριτι θείᾳ, δόξα τῷ Θεῷ || a — piacêndo, Θεοῦ θέλοντος *o* εὐδοκοῦντος, ἂν δώσῃ ὁ Θεός, σὺν Θεῷ || per amor di —, πρὸς Θεοῦ || per —, μὰ τὸν Θεόν.
diocesâno, **-a**, διοικησινός, ἐπισκοπικός.
diôcesi, *f.*, διοίκησις, ἐπισκοπή, ἐπαρχία ἐπισκοπική.
dionêa, *f.*, διώνη, μυιάγρα.
dionisîaco, **-a**, διονύσιος.
diorâma, *m.*, διόραμα.
diôttra, *f.*, δίοπτρα.
dipanatôio, *v.* arcolâio.
dipanamênto, *m.*, ἀν-(ἐξ)έλιξις, ἀναπηνισμός, (τυλιγάδιασμα), τολύπευσις, (κουβάριασμα).
dipanâre, ἀνελίσσω, ἀναπηνίζομαι, ἀναμηρύω, -ομαι; τολυπεύω, συσπειρῶ, (τυλιγαδιάζω, κουβαριάζω).
dipartîrsi, *v.* partîre.
dipendênte, *m. f.*, ἐξαρτώμενος, ἐξηρτημένος; ὑποκείμενος, ὑπεξούσιος, ὑπήκοος.
dipendênza, *f.*, ἐξάρτησις; *sommissiône*, ὑποταγή, ὑπεξουσιότης, ὑποδούλωσις || *annêsso*, ἐξάρτημα, παράρτημα || *adiacênza*, περίχωρα, προσκείμενα.
dipêndere, ἐξαρτῶμαι, κρέμαμαι ἔκ τινος; ὑπόκειμαι, ὑποτάσσομαι; *imps.*, ἐξαρτᾶται, ὑπόκειται.
dipîngere, ζωγραφ(ίζω)ῶ, (ἀπ)εικονίζω; *colorâre*, χρωματίζω, χρωννύω || *fig.*, περιγράφω, ἐξιστορῶ, ἀφηγοῦμαι, (ἀπ)εικονίζω.
dipînto, **-a**, ζωγραφητός || περιγεγραμμένος || *adâtto, precîso*, εὐάρμοστος, -μόττων || *s. m.*, ζωγράφημα, *v.* quâdro.
dipintôre *ecc.*, *v.* pittôre.
diplôma, *m.*, δίπλωμα, πτυχίον.
diplomâtico, **-a**, διπλωματικός || *s. m.*, -μάτης || *s. f.*, -ματογνωσία; -ματική.
diplomâto, **-a**, διπλωματοῦχος, πτυχιοῦχος.
diplomazia, *f.*, διπλωματία || *fig.*, ἐπιτηδειότης.
dipôi, *v.* pôi.
diportârsi, *v.* portârsi, condûrsi *ecc.*
dipôrto, *v.* passêggio; passatêmpo.
diprêsso (**a un** —), *v.* circa.
diradâre, ἀραιῶ, (-όνω).
diradicâre, *v.* srad-.
diramâre, *r.*, ἀπονέμω τοὺς κλάδους, κλαδεύω || *cm.*, *diffôndere*, διαδίδωμι || -rsi, *divîdersi*, διακλαδοῦμαι.
diramaziône, *f.*, διάδωσις || διακλάδωσις.
dirazzâre, *v.* degenerâre; estirpâre.
dîre, λέγω, (λέω) || *narrâre*, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, ἀναφέρω || *esprîmere*, *manifestâre*, ἐκφράζω, ἐκδηλῶ || *significâre*, σημαίνω || *recitâre*, ἀπαγγέλλω *arringâre*, ἀγορεύω || *comandâre*, κελεύω, διατάσσω || *v.* parlâre || dîr di sì *o* di no, σύμφημι; ἀρνοῦμαι || dîr bêne *o* mâle, ἐπαινῶ; κατακρίνω, κακολογῶ, ὀνειδίζω || dâr da —, παρέχω ἀφορμὴν *o* αἰτίαν λόγου || per così —, (οὕτ)ὡς εἰπεῖν.
direttamênte, *avv.*, ἀπ' εὐθείας, εὐθύς, ἀμέσως.
direttîssimo, *m.*, *trêno*, ταχυπόρον.
direttîvo, **-a**, εὐθυντήριος, ἰθύνων.
dirêtto, **-a**, εὐθύς, ὀρθός, (ἴσιος) ||

immediâto ecc., ἄμεσος || un trêno —, ἄμεσον *o* ταχὺ ἀμαξοπομπεῖον || *v.* rêtto, diritto.
direttôre, -trîce, διευθυντής, -θύνων || — spirituâle, — πνευματι-
direttôrio, *m.*, διευθυντήριον. [κός.
direziône, *f.*, διεύθυνσις, ἐπισταστία. ἡγεμονία || διευθυντήριον.
dirigênte, *m.f.*, διευθύνων, διοικῶν.
dirîgere, διευθύνω, διοικῶ, διέπω; ὁδηγῶ; κατευθύνω; *v.* indirizzâre.
dirimênte, *m.f.*, (*impedimênto*), ἀκυροτικός, ἀναιρετικός, διαλυτικός.
dirîmere, διαιρῶ, διαλύω, διακόπτω.
dirimpêtto, *v.* davânti.
dirîtto, -a, εὐθύς, ὄρθιος, ὀρθός; *v.* dêstro || *s.m.*, δίκαιον, -αιοσύνη, -αίωμα; νόμος, νομική; φόρος, τέλος, δασμός || *di una stôffa ecc.*, ὄψις.
dirittûra, *f.*, εὐθεῖα, ὀρθότης || a —, *avv.*, εὐθύ, ἀπ' εὐθείας, χω-
dirizzâre, *v.* (rad)drizz-. [ρὶς ἄλλο.
dirizzatûra, *f.*, διαφυή, (χωρίστρα).
dirizzône, *m.*, εὔθυνσις; συνήθεια.
diroccâre, κατεδαφίζω, κρημνίζω, κατασκάπτω, *v.* demolîre.
diroccâto, -a, κατεδαφισθείς, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, κατάπτωτος, (κατα)πίπτων. [rômpere.
dirômpere, *v.* ammollîre; (pro)-
dirôtto, -a, ὑπέρ-(ἄ)μετρος; ἀδιάλειπτος; σφοδρός || piôggia -a, ῥαγδαία *o* ἀφνίδιος βροχή, ὄμβρος.
dirozzamênto, *m.*, λέπτυνσις, λείωσις, ἀπό-(περί)ξεσις, πελέκημα || *fig.*, ἐκπαίδευσις, προγύμνασις.
dirozzâre, λεπτύνω, λεαίνω, ἀπο-(περι)ξέω, πελεκῶ || *fig.*, ἐκπαιδεύω, ἀνθρωπίζω, μορφῶ.
dirugginîre; -nâre, ἐξιῶ, (ξεσκο-(ξεσκου)ριάζω) || — i dênti, *v.* digrignâre.
dirupâre, *att.*, κρημνίζω, καταρρίπτω, καταβάλλω || *n.*, κρημνίζω, καταρρέω, καταπίπτω; (*att. e n.*, βουλιάζω, -λῶ).
dirupâto, -a, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, ἀπορρώξ, ἀπότομος; δύσβατος; ὀλισθηρός.
dirûpo, *m.*, κρημνός, -νώρεια, τόπος κρημνώδης.
dîruto, *v.* dirupâto, diroccâto.
dîs-, δυς-, ἀ(ν)-, ἀπο-(ἀφ)-, ἐκ(ἐξ)-,
disabbellîre, ἀποκοσμῶ. [(ξε-), ἀντι-.
disabitâto, -a, ἀκατοίκητος, μονήρης, ἔρημος.
disabituâre, *v.* svezzâre.
disaccentrâre, *v.* decentr-.
disaccêtto, *v.* sgradîto.
disaccôncio, *v.* disadâtto.
disaccordâre, *v.* scord-.
disaccôrdo, *m.*, ἀρρυθμία, κακοφωνία || ἀσυμ-(δια)φωνία, δυσαρμονία; ἀναρμοστία, διχοφροσύνη, διχόνοια. [re.
disacerbâre, *v.* addolcîre, mitigâ-
disadâtto, -a, δύσχρηστος, ἀνεπιτήδειος, ἀνάρμοστος; ἄκαιρος || *di persôna*, ἀδέξιος, σκαιός, ἄχαρις, ἀφυής.
disadôrno, -a, ἀποκεκοσμημένος, (ξεστολισμένος), ἄκομψος, ἄχαρις.
disaffezionâre, ἀπαλλοτριῶ τὴν ἀγάπην, παύω τὴν φιλίαν, ἀφαιρῶ τὴν εὔνοιαν || -rsi, (ἀπ)ἀλλοτριοῦμαι.
disagêvole, *v.* difficile, disadâtto.
disaggradêvole, *v.* sgrad-.
disagiâto, -a, στενοχωρημένος, ἐνωχλημένος || ἐνδεής, ἄπορος, πένης.
disâgio, *m.*, στενοχωρία, ἐνόχλησις || *di salûte*, ἀδιαθεσία, καχεξία, κακοπάθεια, κακουχία || *econômico*, ἀχρηματία, ἔνδεια, ἀπορία, πενία || stâre a —, ἐνοχλοῦμαι, κακῶς ἔχω.
disalberamênto, *m.*, ἀφαίρεσις *o* ἀπώλεια τῶν ἱστῶν, ἀφίστωσις, (ξαμπούρισμα).
disalberâre, *mar.*, καταβάλλω τοὺς ἱστούς, ἀφιστῶ (ξαμπουρίζω, ξεκαταρτόνω).
disamâre, παύω ἀγαπῶν τινα.
disamêno, *v.* inam-
disâmina, *f.*, *v.* esâme.
disamorâre, *v.* disaffezionâre.
disancorâre, αἴρω *o* ἀνέλκω τὴν ἄγκυραν, (σηκόνω τὸ σίδηρον, σαλπάρω).

disappaiâre, *v.* dispaiâre.
disapprêndere, *v.* disimparâre.
disapplicâto, -a, ἀργός, ἀμελής, ἀπρόσεκτος. [-ίσιμος; ἀρνήσιμος.
disapprovâbile, *m.f.*, κατακριτέος,
disapprovâre, ἀποδοκιμάζω, ἐπιτιμῶ, κατακρίνω, μέμφομαι || *ricusâre*, ἀρνοῦμαι.
disapprovatôre, -trîce, ἀποδοκιμαστικός || *s.*, -αστής, ἐπιτιμητής.
disapprovaziône, *f.*, ἀποδοκιμασία, ἐπιτίμησις, μέμψις.
disappûnto, *v.* contrattêmpo; contrarietà. [ματα.
disarginâre, ἀνατρέπω τὰ προχώ-
disarmâre, ἀφ-(ἐξ)οπλίζω, ((ἐ)ξαρματόνω) || *fig.*, καταπραΰνω || *un fucile ecc.*, *v.* scaricâre.
disârmo, *m.*, ἀφοπλισμός, -ισις.
disarmonìa, *f.*, *v.* disaccôrdo, discôr-
disarmonizzâre, *v.* discordâre. [dia.
disarricciâre, χαλῶ τοὺς βοστρύχους, (ξεκατσαρόνω).
disarticolâre, ἐξαρθρῶ; ἀπαρθρῶ.
disasprîre, *v.* addolcîre.
disassortîre, διαρμόζω, (ξεταιριά-
disassuefâre, *v.* svezzâre. [ζω).
disâstro, *m.*, (δεινὴ) συμφορά, δεινὸν ἀτύχημα, καταστροφή.
disastrôso, -a, ὀλέθριος, καταστρεπτικός.
disattênto, -a, ἀπρόσεκτος, ἀπερίσκεπτος, ῥεμβός, -βώδης, -βόμενος, ἀφῃρημένος, ἀμελής.
disattenziône, *f.*, ἀπροσεξία, ῥεμβασμός. [ματόνω), *v.* disalberâre.
disattrezzâre, ἀποσκευάζω, ((ἐ)ξαρ-
disautorâre, *v.* esaut-.
disavânzo, *v.* pêrdita, dêficit.
disavvedûto, *v.* inavv-.
disavvenênte, *m.f.*, ἀσχήμων, δυσειδής; ἄχαρις. [είδεια, ἀπειροκαλία.
disavvenênza, *f.*, ἀσχημοσύνη, δυσ-
disbôrso, *v.* sbôrso *ecc.* [gâre.
disbramâre, *v.* soddisfâre, appa-
disbrigâre, *v.* sbr-., spacciâre.
disbrîgo, *m.*, ἐκτέλεσις, (δι)ἐκπε-
discacciâre, *v.* scacc-. [ραίωσις.
discâpito, *v.* scap-, dânno.
discârico, *v.* scârico.
discâro, *v.* sgradîto.
discendentâle (lînea —), *f.*, κατιοῦσα συγγενῶν γραμμή, ἀπογονία, κατιόντες συγγενεῖς.
discendênte, *m. f.*, κατιών, πρὸς τὰ κάτω || ἀπό-(ἔκ)γονος.
discendênza, *f.*, ἀπογονία, ἀπό-(ἔκ)γονοι, διάδοχοι, γενεά, γένος.
discêndere, κατέρχομαι, καταβαίνω, (καταιβαίνω) || *fig.*, *decadêre*, ἐκπίπτω, (ξεπέφτω) || *êsser inclinâto*, κλίνω πρὸς τὰ κάτω || *derivâre*, (ἐκ)πηγάζω, προέρχομαι || *avêr origîne, di persône*, ἕλκω τὸ γένος, κατάγομαι.
discentrâre, *v.* decentr-.
discêpolo, *m.*, μαθητής, ὁμιλητής, διδασκόμενος || ὀπαδός, ζηλωτής, θιασώτης. [κατανοῶ.
discêrnere, διακρίνω, διαγινώσκω,
discernimênto, *m.*, διάκρισις, διάγνωσις || κρίσις, ἀγχίνοια.
discêsa, *f.*, κατάβασις, κάθοδος || *di un nemîco*, εἰσβολή || *v.* chîna, côsta. [μένος).
discînto, -a, ἄζωστος, λυτός, (λυ-
disciplîna, *f.*, πειθαρχία, τάξις, ἀγωγή || ἐκπαίδευσις, μάθησις, -ημα, διδασκαλία || *règola*, κανών || *sfêrza*, μάστιξ || *castîgo*, τιμωρία.
disciplinâbile, *m.f.*, πειθαρχικός, εὐάγωγος, εὐδίδακτος.
disciplinâre, *m. f.*, πειθαρχικός || *vb.*, ἐθίζω εἰς πειθαρχίαν, καθιστῶ πειθαρχικόν, εὔτακτον ποιῶ; τακτοποιῶ, κανονίζω || μαστιγῶ, τύπτω.
disciplinâto, -a, πειθαρχικός, ὑποτακτικός, εὔτακτος, εὐπειθής,
dîsco, *m.*, *da lanciâre*, δίσκος, (ἁμάδα, βόλι) || *del sôle ecc.*, δίσκος, κύκλος || — girânte, *ferrovîa*, περίακτος πλάξ.
discôbolo, *m.*, δισκοβόλος.
dîscolo, *m.*, κακοήθης, πονηρός, φαυλόβιος, (κατεργάρης, -αρόπαιδον); ἀσελγής, ἀκόλαστος.
discôlpa, *f.*, ἀπολογία, δικαίωσις, ἀθώωσις. [ἀθωῶ.
discolpâre, ἀπολογῶ, δικαι(ολογ)ῶ,

disconôscere, παραγνωρίζω || *êsser ingrâto*, ἀχαριστῶ, ἀγνωμονῶ.
discordânte, *m.f.*, διά-(ἀσύμ)φωνος, ἀνάρμοστος || *mus.*, ἀσύμφωνος, ἄρρυθμος, ἐκμελής, κακόφωνος.
discordânza, *f.*, *v.* disaccôrdo || *gr.*, ἀνακολουθία.
discordâre, διαφωνῶ, διχονοῶ, διχογνωμῶ || *mus.*, ἀπηχῶ, παραφωνῶ.
discôrde, *m. f.*, ἀσύμφωνος, διάφορος, *v.* -dânte.
discôrdia, *f.*, δια-(ἀσυμ)φωνία, διχόνοια, διαφορά || ἔρις, φιλονεικία.
discôrrere, *v.* parlâre, conversâre; *r.*, scôrrere.
discorsîno, *m.*, λογίδ(ρ)ιον.
discôrso, *m.*, λόγος; ὁμιλία, (λακιρδί); *v.* ragionamênto; ciârla.
discostâre, *v.* allontanâre.
discôsto, *v.* lontâno, distânte.
discrasîa, *f.*, δυσκρασία.
discreditâre, ἀφαιρῶ τὴν πίστιν, καταστρέφω τὴν τιμήν, δυσφημῶ, ὑποτιμῶ, ἐξευτελίζω.
discrêdito, *m.*, ἀπώλεια πίστεως ο τιμῆς, δυσφημισμός, ὑποτίμησις, ἀνυποληψία.
discrepâre, *v.* discordâre.
discretêzza, *f.*, μετριότης || *prudênza*, σύνεσις, περίσκεψις, εὐλάβεια, φρόνησις, (-νιμάδα); ἐχεμυθία.
discretîvo, -a, διακριτικός, *v.* discrezionâle.
discrêto, -a, *mediôcre*, μέτριος, ἀνεκτός, (ὑποφερτός), ὡπωσοῦν καλός || *prudênte, segrêto*, συνετός, περίσκεπτος, ἐχέμυθος, ἐχερρήμων.
discrezionâle, *m. f.*, αὐτεξούσιος, αὐτόβουλος, αὐτοπροαίρετος || potêri -i, αὐθαίρετος ἐξουσία.
discreziône, *f.*, *arbîtrio*, *volontà*, ἐξουσία, θέλεσις || a —, κατὰ θέλησιν, κατ' ἐκλογήν || rêndersi a —, παραδίδομαι τελείως || *v.* discretêzza; moderaziône; discernimênto.
discriminatûra, *v.* dirizzatûra.
discussiône, *f.*, *v.* dibattimênto, -ttito || συζήτησις, ἐξέτασις.
discutênte, *m. f.*, συζητητής.
discûtere, *disputâre*, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ || *esaminâre*, συζητῶ, (δι)ἐξετάζω, ἐρευνῶ.
discutîbile, *m.f.*, ἀμφισβητήσιμος.
disdêgno *ecc.*, *v.* sdegn- || ὑπεροψία, περι (κατα)φρόνησις, (ἀκαταδεξία).
disdêtta, *f.*, *v.* commiâto || *di un contrâtto*, ἀκύρωσις; διάλυσις || *sfortûna*, ἀπο-κακο-(ἀ)τυχία, ἀπότευξις, -τευγμα, ἀτύχημα.
disdicêvole, *v.* sconveniênte *ecc.*
disdîre, *v.* licenziâre || *un contrâtto*, ἀκυρῶ, διαλύω || *rifiutâre ecc.*, ἀπ-(ἐξ)αρνοῦμαι || *rinunziâre*, παραιτῶ || -rsi, ἀρνοῦμαι τοὺς λόγους μου, ἀνακαλῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου, παλινῳδῶ, ἀντιφάσκω || ciò disdîce, τοῦτο εἶναι ἀπρεπές, δὲν πρέπει.
disdôro, *v.* disonôre.
disegnâre, ἰχνο-(σκια)γραφῶ, διαγράφω, σχεδιάζω; παριστάνω || *propôrsi*, προτίθεμαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω.
disegnatôre, -trîce, ἰχνο-(σχεδιο)γράφος.
disêgno, *m.*, ἰχνο-(σκια)γραφία; -φημα, διαγραφή, -γραμμα, σχέδιον, διατύπωσις || πρόθεσις, ἐπίνοια, βουλή, -ησις, σκοπός || — di lêgge, νομοσχέδιον.
disequilibrâre, *v.* squil-.
diseredamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἀποκλήρωσις.
diseredâre, ἀποκληρῶ, (-όνω), στερῶ τῆς κληρονομίας, (ἀπὸ τὴν -αν), ἀποκηρύσσω.
diseredâto, -a, ἀπόκληρος, ἀποκηρυκτος.
disertâre, *att.*, *v.* devastâre; ἐγκαταλείπω || *n.*, ἀπολείπω θέσιν, αὐτομολῶ.
disertôre, *m.*, *mil.*, λειποτάκτης, αὐτόμολος, φυγάς.
diserziône, *f.*, ἐγκατάλειψις || λειποταξία, αὐτομόλησις.
disfâre, διαλύω, καθαιρῶ, (δια)φθείρω, (χαλ(ν)ῶ) || *sconfiggere*, καταθραύω, νικῶ, φυγαδεύω || *liquefâre*, *stemperâre*, διαλύω, τήκω || -rsi, -ομαι, καθαιροῦμαι, (δια)φθείρομαι, *v.* consumârsi || *alienâre*, ἐκποιῶ τι, ἀπαλλάττομαί τινος, πωλῶ, (ξεκά(μ)νω) || *uccî-*

dere, κτείνω, φονεύω, θανατῶ, (ξεκά(μ)νω).
disfâtta, *v.* sconfitta.
disfavôre, *m.*, δυσμένεια; ἔκπτωσις.
disfîda *ecc.*, *v.* sfid-.
disfôrme, *v.* def-; differênte.
disgêlo, *v.* sgêlo.
disgiûngere, διαχωρίζω, (ξεχωρίζω), διαζευγνύω, (ξεταιριάζω), διίστημι, λύω, διαιρῶ.
disgiuntîvo, -a, *gr.*, διαζευτικός.
disgiûnto, -a, διαζευγμένος, (χωριστός).
disgiunziône, *f.*, (δια)χωρισμός, ((ξε)χώρισμα), διάζευξις, (ξεταίριασμα), διάλυσις, διαίρεσις.
disgradâre, *v.* screditâre; sgradîre.
disgravâre, *v.* sgr-.
disgrâzia, *f.*, δυστυχία, συμφορά, (κακορρ(ο)ιζικιά) || *dolorôso accidênte*, λυπηρὸν συμβάν, δυστύχημα, συμφορά || *v.* disfavôre.
disgraziâto, -a, δυσ-(κακο)τυχής, ἄτυχος, κακόμοιρος, κακοδαίμων, ταλαίπωρος, (κακορρ(ο)ίζικος, καϋμένος); ἄθλιος; πτωχός; *v.* deplorêvole.
disgregâre, διαχωρίζω, διαλύω.
disgregaziône, *f.*, διαχώρισις, -ρισμός, διάλυσις.
***disguîdo**, *m.*, ἀποπλάνησις, παρεκτροπή; *ferrovidrio*, ἐκτροχιασμός.
disgustânte, *m. f.*; **-stôso, -a**, ἀηδής, (ἄνοστος); δυσάρεστος, ἀπάρεσκος, ἀνιαρός; *v.* nauseânte.
disgustâre, φέρω κόρον, ἀηδίαν παρέχω, ἀφαιρῶ τὴν ὄρεξιν, δυσαρεστῶ, ἀνιῶ, ἀποστρέφω, ἀπομακρύνω || -rsi, ἀηδιάζω, -δίζομαι, ἀποστρέφομαι, ἀπεχθάνομαί τινα, ἀγανακτῶ κατά τινος, δυσχεραίνω, ὀργίζομαι.
disgûsto, *m.*, *per i cîbi*, ἀνορεξία; *pr. e fig.*, κόρος, ἄση; *fig.*, ἀποστροφή, ἀηδία, ἀνία, δυσαρέσκεια.
***disillusiône**, *v.* delusiône; disingânno *ecc.*
disimballâre, λύω δέμα, (ξεμπαλ-
disimpacciâre, *v.* sbarazzâre, disimpegnâre.
disimparâre, ἀπομανθάνω, (ξεμαθαίνω).
disimpegnâre, ἀπαλλάττω, ἀπολύω, ἀνακαλῶ πρόκλησιν; -rsi, ἐξαπαλλάττομαι, ἀπολύομαι (ἀπὸ) ὑποσχέσεως || *trâr di pégno*, ἀναλαμβάνω, ἀνακτῶμαι τὸ ἐνέχυρον.
disimpêgno, *m.*, ἀπαλλαγή, -λλαξις || ἐνεχύρου ἀνάληψις || ἐκπλήρωσις, *v.* disbrîgo.
disimpuntîre, ἀφαιρῶ *o* ἀναλύω τὰς διαρραφάς, (ξετρ(ο)υπόνω, ξυ-(ξι)-λόνω).
disincantâre, ἀπογοητεύω.
disinfettânte, *m. f.*, ἀπομολυμαντικός, καθαριστικός.
disinfettâre, ἀποβάλλω τὸ μόλυσμα, ἀπομολύνω, (ξεμολύνω), καθαρίζω.
disinfeziône, *f.*, ἀπομόλυνσις, καθαρισμός.
disingannâre, μεταπείθω, διαφωτίζω, ἐξάγω τῆς ἀπάτης.
disingânno, *m.*, μετάπεισις, διαφώτισις, συναίσθησις; διαβουκόλημα, *v.* delusiône.
disinnamorâre, *v.* disaffezionâre.
disinteressâre, ἀποζημιῶ || -rsi, -οῦμαι, ἀδιαφορῶ, ἀφροντιστῶ, ἀμελῶ, ὀλιγορῶ, οὐδέν μοι διαφέρει.
disinteressâto, -a, ἀφιλοκερδής; ἀδιάφορος, ἀμελής.
disinterêsse, *m.*, ἀφιλοκέρδεια; ἀδιαφορία, ἀφροντισία, ὀλιγορία, ἀναισθησία.
disinvôlto, -a, ἀφελής, ἁπλοῦς; ῥάδινος, εὔστροφος; θαρραλέος; εὔτολμος.
disinvoltûra, *f.*, ἀφέλεια, ἁπλότης, χάρις, κομψότης, ἦθος ἐλεύθερον; εὐστροφία, ἐπιδεξιότης, γοργότης; θαρραλεότης || con —, ἀφελῶς, εὐκόλως, θαρραλέως.
disistîma, *f.*, ἀνυποληψία, περιφρόνησις, ὀλιγωρία.
disistimâre, δὲν ὑπολήπτομαι, περιφρονῶ, ὀλιγωρῶ.
disl-, *v.* sl-.
dismisûra (**a** —), *avv.*, ὑπερμέτρως, ὑπερβαλλόντως.
disobb-, *v.* disubb-.
***disobbligânte**, *v.* spiacêvole; scortêse, incivîle.

***disobbligâre**, *v.* dispiacêre ; disimpegnâre.
disoccupâre, ἀπαλλάττω *o* στερῶ ἀσχολίας, ἀπασχολῶ || -rsi, παύω ἀσχολούμενος, καθίσταμαι ἀπράγμων, ἐμπίπτω εἰς ὀκνηρίαν, διάκειμαι ἐν ἀργίᾳ, ἀργῶ.
disoccupâto, -a, ἄ(ν)εργος, ἀνάσχολος ; ἀργός, ἀπράγμων || êsser —, ἀπρακτῶ, ἀργῶ, σχολάζω.
disoccupaziône, *f.*, ἀεργία, ἀνασχολία ; ἀργία, ὀκνηρία ; ἀπραγμοσύνη, ἀπραξία.
disonestà, *f.*, ἀτιμία, -μωσις, αἰσχρότης ; ἀναίδεια, ἀσέλγεια, βδελυρία ; ἀπρέπεια, ἀδικία.
disonêsto, -a, ἄτιμος, αἰσχρός ; ἀναιδής, ἀσελγής, βδελυρός ; ἀπρεπής, ἄδικος, κακός.
disonorânte ; -rêvole, *m.f.*, ἀτιμωτικός, αἰσχρός, ἐπονείδιστος.
disonorâre, ἀτιμάζω, καταισχύνω, καθυβρίζω, στιγματίζω.
disonôre, *m.*, ἀτιμία, αἶσχος, αἰσχύνη, ὄνειδος.
disoppilatîvo, *v.* deostruênte.
disordinâre, φέρω ἀταξίαν, βάλλω εἰς ἀταξίαν, δια-(συν)ταράττω, θορυβῶ, συγχέω, (-χύζω) || *eccêdere*, ὑπερβάλλω τὸ μέτρον, ἀσελγαίνω, ἀσωτεύομαι.
disordinâto, -a, ἄτακτος, ταραχώδης ; ἄκοσμος, -μητος, (ἀστόλιστος, ἀσυγύριστος) || *sregoláto*, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἄσωτος.
disôrdine, *m.*, ἀταξία, ταραχή, σύγχυσις ; τάραχος, θόρυβος, στάσις ; ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτ(ε)ία.
disorganizzâre, ἀνατρέπω, φθείρω *o* διαταράττω τὸν διοργανισμόν, ἀποδιοργανῶ, συνταράττω, συγχέω, (-χύζω).
disorganizzaziône, *f.*, διάλυσις ὀργανισμοῦ, ἀποδιοργάνωσις, συντάραξις, ἀταξία, σύγχυσις.
disorientâre, ἀποπλανῶ ; ταράττω.
***disormeggiâre**, λύω (τὰ ἀπόγεια, (τὰ παλαμάρια)). ἀναχωρῶ.
disornâre, ἀποκοσμῶ, (ξεστολίζω).
disossâre, ἐξοστεΐζω, (ξεκοκκαλιάζω).
disossidâre, ἀποξειδῶ.
disossigenâre, ἀποξυγονῶ.
disostruênte, *v.* deostr-.
dispâccio, *m.*, ἄγγελμα, εἴδησις ; τελεγράφημα. [(ξεταιριάζω).
dispaiâre, ἀνομοιῶ, ἑτεροζυγῶ,
disparâto, -a, δυσανάλογος, ἀνάρμοστος, ἀσύμφωνος.
dîspari, *m.f.*, περιττός, (μονός), ἀνάρτιος || *disugudle*, ἀνόμοιος, ἄνισος.
disparità, *f.*, δυσαναλογία, ἀναρμοστία, ἀσυμφωνία ; ἀνομοιότης, ἀνισότης.
disparîre, *v.* spar-. [
dispârte (in —), *avv.*, κατὰ μέρος, ἰδίως, ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν, ἰδιαιτέρως, κεχωρισμένως, (ξε)χωριστά, χώρια.
dispêndio, *m.*, δαπάνη, ἀνάλωμα, *v.* spêsa. [δάπανος, *v.* costôso.
dispendiôso, -a, δαπανηρός, πολυ-
dispênsa, *f.*, *distribuziône*, δια-(ἀπο)νομή, διάδοσις, χορηγία || *esenziône*, ἀπαλλαγή, ἀπόλυσις || *fascîcolo*, παράδοσις, φυλλάδιον || *guardarôbe*, ταμ(ι)εῖον, ὀψοφυλάκιον, ἁρμαλιοθήκη, (κελλάρι, ντο(υ)λάπι) ; *v.* credenziêra.
dispensâre, δια-(ἀπο)νέμω, διαδίδω, χορηγῶ, διαμοιράζω || ἀπαλλάττω, ἀπολύω, ἐλευθερῶ || -rsi, *astenêrsi*, ἀπαλλάττομαι, ἀπέχομαι.
dispensário, *m.*, φαρμακολογία, συνταγολόγιον, (ἰατροσόφιον).
dispensatôre, -trîce, δια-(ἀπο)νομεύς, χορηγός.
dispensiêre, *m.*, οἰκονόμος, ταμίας, ἐξοδευτής, τροφοδότης, (κελλά-
dispepsîa, *f.*, δυσπεψία. [ρης).
disperâre, *att.*, *r.*, ἀπελπίζω, ἀπογινώσκω || *cm.*, *n.*, -ομαι, δυσ-(ἀν)ελπιστῶ || -rsi, ἀδημονῶ, ἀγανακτῶ, καταθλίβομαι || far —, *fig*,, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.
disperâto, -a, ἄπελπις, ἀπηλπισμένος || *addoloratîssimo*, ἀδημονῶν, περίλυπος, (καταγανακτισμένος) || *furiôso, eccessîvo*, ἀπονενοημένος, ὑπερβολικός || *di un ammaláto ecc.*, ἀνήκεστος, ἀθεράπευτος.

disperaziône, *f.*, ἀπελπισία, (-ιά), -μός, ἀπόγνωσις || ἀδημονία, ἀγανάκτησις.

dispêrdere, (δια)σκορπίζω, διασπείρω, διαμοιράζω; *v.* spârgere; sbaragliâre.

dispersiône, *f.*, διασκόρπισις, -πισμός, διασπορά, διαμοιρασμός.

dispêrso, **-a**, διεσκορπισμένος, διεσπαρμένος.

dispêtto, *m.*, δυσαρέσκεια, ἀγανάκτησις, βαρυθυμία, (βαρυ-(κακο)-κάρδισμα), λύπη, πεῖσμα, ὀργή || *affrônto ecc.*, καταφρόνησις, ὀλιγωρία, πείραξις, -αγμα, ἐπηρεασμός, ὕβρις; *v.* disprêzzo || a tuo —, ἄκοντός σου, (εἰς τὸ πεῖσμά σου, ὡς διαραγείης).

dispettôso, **-a**, ἀγανακτικός, δυσάρεστος, πεισματικός, (-τάρης), καταφρονητικός, ὑβριστικός, -τής; δηκτικός, ἐριστικός, φίλερις, (μαλώτρης).

dispiacêute, *m. f.*, *addolorâto*, λυπημένος, περίλυπος, (πικραμ(μ)ένος) || *v.* spiacêvole.

dispiacêre, *m.*, δυσαρέσκεια, -ρέστημα, λύπη, ἀνία, (κακοφανισμός) || *vb.*, δυσαρεστῶ, ἀπαρέσκω || *recâr dispiacêre*, ἐνοχλῶ; ἀνιῶ, λυπῶ, θλίβω || ciò mi dispiâce, ταῦτα μὲ δυσαρεστοῦσι, τοῦτο μὲ ἀπαρέσκει *ο* λυπεῖ, δυσαρεστοῦμαι *ο* λυποῦμαι ν' ἀκούω τοῦτο, (μοὶ κακοφαίνεται).

disp-, *v.* sp-.

dispnêa, *f.*, δύσπνοια.

disponîbile, *m. f.*, πρόχειρος. διαθέσιμος.

disponibilitâ, *f.*, προχειρότης, διαθεσιμότης.

dispôrre, διατίθημι, -θέτω, διευθετῶ, εὐτρεπίζω, σκευάζω || *persuadêre*, (κατα)πείθω || *prescrîvere*, *comandâre*, (δια)τάττω, κελεύω || *delibêrâre*, ἀποφασίζω || *per testamênto*, διαθέτω || *avêr libero ûso*, διαθέτω, κύριός εἰμί τινος || -rsi, δια-(προ)τίθεμαι, παρασκευάζομαι.

dispositîvo, **-a**, διαθετικός, παρασκευαστικός || *s. m.*, *leg.*, διατακτικὸν (μέρος).

disposiziône, *f.*, διάθεσις, τακτοποίησις, διευθέτησις || διάταξις || — testamentâria, ὅρος διαθήκης || *inclinaziône*, διάθεσις, (ἐπί)κλίσις, ῥοπή, εὐφυΐα, ἐπιτηδειότης, ἱκανότης || *pl.*, *preparatîvi*, προετοιμασίαι, προπαρασκευαί || sôno a vostra —, εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας.

dispôsto, **-a**, διατεταγμένος; τακτοποιηθείς, προετοιμασθείς; ἕτοιμος, παρεσκευασμένος; ben —, εὐδιάθετος || *s. m.*, *v.* -sitîvo, *c. s.*

dispôtico, **-a**, δεσποτικός, τυραννικός.

dispotìsmo, *m.*, δεσποτισμός, -τεία, ἀπόλυτος ἐξουσία, τυραννία.

dispregiatîvo, **-a**, *gr.*, χειροτερευτικός.

disprêgio, *m.*, *v.* disprêzzo; ὕβρις.

disprezzâbile, *m. f.*, καταφρονητέος || οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανός, ἐπονείδιστος.

disprezzânte, *m. f.*, περι-(κατα)φρονητικός, ὑπεροπτικός, ἀκατάδεκτος.

disprezzâre, περι-(κατα)φρονῶ, ὀλιγωρῶ, ὑπερορῶ; ἀψηφῶ.

disprezzatôre, **-trîce**, περιφρονητής, ὑπερόπτης.

disprêzzo, *m.*, περιφρόνησις, ὀλιγωρία; ὑπεροψία, ἀκαταδεξία.

disputa, *v.* discussiône; controvêrsia, contêsa.

disputâbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος.

disputâre, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ, ἐρίζω, (μαλόνω, ἔχω μαλώματα) || *volêr per sè*, διαμφισβητῶ, ἀγωνίζομαι περί τινος.

disputatôre, **-trîce**, φιλόνεικος; *v.* dissertatôre.

disquisiziône, *f.*, ἐξέτασις, ἔρευνα.

dissaldâre, ἀποκολλῶ, (ξεκολλῶ).

dissanguamênto, *m.*, ἀφαίμαξις || ἀπογύμνωσις, ἐξολόθρευσις, -ευμα.

dissanguâre, *pr. e fig.*, ἀφαιμάσσω, φλεβοτομῶ; *fig.*, ἀπογυμνῶ, ἐξολοθρεύω, φορολογῶ, ἐκδέρω, (γδέρνω).

dissanguatôre, **-trîce**, ἀφαιμάκτης || ἐξολοθρευτής.

dissapôre, *v.* dissênso, contrâsto.

dissecâre, διαμελίζω, ἀνατέμνω.

disseccâre, *v.* secc-.
disseleiâre. ἐκλιθοστρῶ.
dissellâre, ἀποσάττω, (ξεσελλόνω).
disseminâre, *v.* spârgere.
dissennâre, ἐκμαίνω, μωραίνω, τρελλαίνω, (ξε)κουτιαίνω).
dissênso, *m.*; **-ensiône**, *f.*, διαίρεσις, διχόνοια, διαφωνία.
dissenterìa. *f.*, δυσεντερ(ε)ία.
dissentêrico, **-a**, δυσεντερικός.
dissentîre. *v.* discordâre.
disep(p)el(l)îre, *v.* esumâre *ecc.* [ζω).
disserragliâre, ἐκφράττω, (ξεφρά-
disserrâre, *v.* schiûdere, aprîre.
dissertâre, γράφω διατριβήν, πραγματεύομαι, διατρίβω.
dissertatôre, **-trîce**, συζητητής, διαλεκτικός, σχολαστικός.
dissertaziône, *f.*, διατριβή, πραγματεία, συζήτησις, διάλεξις, ἐξέτασις.
dissestâre, *spostâre*, *confôndere*, *disturbâre*, μετακινῶ, (δια)ταράττω, συγχέω; ἐνοχλῶ || *economicamênte*. ζημι(όνω)ῶ, (χαλνῶ), καταχρεόνω; -rsi, -όνομαι, (χάνω), καταχρεοστῶ.
dissêsto, *m.*, μετακίνησις, διατάραξις, σύγχυσις; ἐνόχλησις || ἀπώλεια, ζημία, στρόβιλος τῆς τύχης || *mentâle*, ταραχὴ τοῦ νοός, παραζάλη. [στικός), δροσιστικός.
dissetânte, *m. f.*, ἄδιψος, (ξεδιψα-
dissetâre, καταπαύω *ο* σβέννυμι τὴν δίψαν, (ξεδιψάζω), δροσίζω.
disseziône, *f.*, διαμελισμός, ἀνατόμησις, -μία.
dissidênte, *v.* discordânte.
dissîdio, *v.* dissênso, contrâsto.
dissîllabo, **-a**, δισύλλαβος.
dissimile, *v.* differênte *ecc.*
dissimulâre, ὑποκρύπτω, ὑποκρίνομαι, ἀποσιωπῶ. [ὑποκριτής.
dissimulatôre, **-trîce**, κρυψίνους,
dissimulaziône, *f.*, ὑπόκρυψις, -υσία, προσποίησις.
dissipâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς διασκεδάσεως, σκεδαστός, διαλυτικός, ἀποσοβητικός.
dissipâre, (δια)σκορπίζω, διασπείρω, διασκεδάζω, διαλύω; *distrûggere*, ἐξαφανίζω || *scialacquâre*, δαπανῶ ἀφειδῶς, καταναλίσκω, κατεξοδεύω, δια-(κατα)σπαθῶ, ἀσωτεύω.
dissipâto, **-a**, *divagâto*, ἀπρόσεκτος, ἀφῃρεμένος || *sciupône*, ἄσωτος, ἀκόλαστος, →
dissipatôre, **-trîce**, καταδαπανητικός; ἄσωτος, σπάταλος, ἐξοδευτής, οἰκοφθόρος.
dissipaziône, *f.*, διασκόρπισις, -πισμός; ἐξαφάνισις || κατανάλωσις, σπατάλη, ἀσωτ(ε)ία, κατασώτευσις || ἀπροσεξία.
dissociâre, διαχωρίζω, (ξεχωρίζω).
dissodamênto, *m.*, ἀροτρίασις, νεασμός, (νιατόν).
dissodâre, γῆν *ο* χέρσον ἀροτριῶ *ο* νειοποιῶ, νεάζω, (νιάζω, ξεχερσόνω).
dissolutêzza, *f.*, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀκράτεια, ἀσωτ(ε)ία, (παραλυσία). [ἄσωτος, (παραλυμένος).
dissolûto, **-a**, ἀσελγής, ἀκόλαστος,
dissoluziône, *f.*, ἀνά-(διά)λυσις.
dissolvênte, *m. f.*, (δια)λυτικός.
dissôlvere, ἀνα-(δια)λύω, τήκω; ἐξαφανίζω.
dissomigliânte, *v.* differênte *ecc.*
dissonâre, *v.* discordâre *ecc.*
dissotterrâre, *v.* esumâre *ecc.*
dissuadêre, μετα-(παρα)πείθω, ἀποτρέπω. [τρεπτικός.
dissuasîvo, **-a**, μεταπειστικός, ἀπο-
dissuasiône, *f.*, μετάπεισις, ἀπο-
dissuasôre, *m.*, ἀποτρέπων. [τροπή.
dissugâre, *v.* sprêmere.
dissuggellamênto, *m.*, ἀποσφράγισις, -γισμα, (ξεσφράγισμα, ξεβούλωμα).
dissuggellâre, ἀποσφραγίζω, (ξεσφραγίζω, ξεβουλόνω).
distaccamênto, *m.*, *mil.*, μέρος στρατοῦ, ἀπόσπασμα.
distaccâre, *v.* staccâre, separâre.
distânte, *m. f.*, ἀπέχων, ἀφεστηκώς; κεχωρισμένος, μακρυνός || *avv.*, πόρρω, μακράν, (-ρυά, -ρειά).
distânza, *f.*, ἀπό-(διά)στασις, διάστημα.

***distanziâre,** ὑπερβαίνω.
distâre, ἀπέχω; κεῖμαι μακράν ||
distêndere, *v.* st-. [*v.* differîre.
distêso, -a, ἐκτενής; εὐρύ(χωρο)ς || *s. f.,* ἔκ-(διά)τασις, (παρατέντωμα); μῆκος; πεδίον, -ιάς, (-ιάδα) || âlla -a, ἀδιαπαύστως, ἀδιαλείπ-
dîstico, *m.,* δίστιχον. [τως.
distillâre, διϋλίζω, ἀποστ(αλ)άζω, (λαμπικάρω). [*v.* filtro, lambîcco.
distillatôrio, -a, διϋλιστικός || *s.m.,*
distillatôre, -trîce, διϋλιστής, (λαμπικαριστής); *c. s.*
distillaziône, *f.,* διϋλισις, ἀπόσταξις, (λαμπικάρισμα).
distillerîa, *f.,* διϋλιστικὴ (τέχνη) || *stabilimênto,* ἀποστακτήριον.
distîngnere, διακρίνω, διαγινώσκω, διορῶ || *separâre,* διακρίνω, δια-(ἀπο)χωρίζω, διαστέλλω, διαιρῶ || *caratterizzâre,* χαρακτηρίζω || -rsi, *segnalârsi,* διακρίνομαι, ἀριστεύω, πρωτεύω.
distingnîbile, *m. f.,* εὐδιάκριτος, εὐδιάγνωστος.
distintîvo, -a, διακριτικός, ἴδιος, χαρακτηριστικός || *s. m., sêgno,* σῆμα, -μεῖον (-μάδι); *d' onôre,* παράσημον.
distînto, -a, διάκεκριμένος, εὐκρινής, σαφής, καθαρός; διάφορος; διορισθείς. *v.* riservâto || **di persôna ecc.,* διακεκριμένος, ἀριστεύς; ἐπιφανής, ἐξαίρετος, ἔξοχος: κομψός: ἀριστοκράτης || **s.f., v.* nôta, lîsta.
distinziône, *f.,* διάκρισις; χωρισμός; διαφορά || ἀριστεῖον, *v.* distintîvo || *κομψότης. [dissuadêre.
distôgliere; -ôrre, *v.* allontanâre,
distorsiône, *f..* διαστροφή, (στρέβλωσις, -ωμά).
distrârre, *svagâre, sollevâre,* ψυχαγωγῶ, διασκεδάζω, εὐφραίνω, τέρπω || *rênder disatténto,* περισπῶ, διαταράττω || *distôgliere,* ἀποτρέπω || *levâr ûna pârte,* ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ || *destinâr ad âl'r' ûso,* παρα-(κατα)χρῶμαι || *appropriârsi,* νοσφίζομαι, σφετερίζομαι.
distrâtto, *v.* disattênto.
distraziône, *f.,* ψυχαγωγία, διασκέδασις, μικρὰ τέρψις || περισπασμός, ἀπροσεξία, ῥεμβασμός || ἀφαίρεσις, ἀπόσπασις || κατάχρησις.
distrêtta, *v.* necessità, strettêzza.
distrêtto, *m.,* ἐπαρχία, νομός, ὑποδιαίρεσις νομοῦ; ἔκτασις δικαιοδοσίας; περιφέρεια, περιοχή, διαμέρισμα.
distrettuâle, *m. f.,* ἐπαρχι(α)κός.
distribuîre, δια-(ἀπο)νέμω, διαδίδω, διαμοιράζω; διαιρῶ.
distributîvo, -a, δια-(ἀπο)νεμητικός; *gr.,* ἐπιμεριστικός.
distributôre, -trîce, διανομεύς, διαμοιραστής.
distribuziône, *f., v.* dispênsa || *disposiziône,* διαίρεσις, διάταξις.
distrigâre, *v.* sbrogliâre, sbrigâre.
distrîgo, *v.* disbrîgo.
distrûggere, *sterminâre, annullâre,* ἐξολοθρεύω, (διά)φθείρω; ἀφανίζω, ἀνα-(δια)λύω || *abbattere, rovinâre,* καταστρέφω, ἐκπορθῶ, κατασκάπτω, καθαιρῶ, κατεδαφίζω, κρημνίζω || -rsi, καταστρέφομαι, *v.* consumârsi.
distruttîvo, -a, ἐξολοθρευτικός, κατα-(ἀνα)στρεπτικός, λυμαινόμενος.
distruttôre, -trîce, ἐξολοθρευτής, καταστροφεύς, καθαιρέτης, ὀλετήρ.
distrûtto, -a, ἀφάνιστος, κατάσκαπτος, ἀνάστατος; *v.* consûnto.
distruziône, *f..* ἐξολόθρευσις, -ευμα, κατάστροφή, ἐκπόρθησις, κατεδάφισις.
disturbâre, (δια)ταράττω, συγχέω, (-χύζω), θορυβοποιῶ || *impedîre, molestâre,* (παρ)ἐνοχλῶ, ἐμποδίζω, στενοχωρῶ, (φορτόνω).
disturbatôre, -trîce, ταραξίας, θορυβοποιός, ἀνήσυχος; *v.* importûno.
distûrbo, *m.,* ἐνόχλησις, στενοχωρία, φόρτος, ὀχληρότης; *v.* disâgio; indisposiziône. [ἀπειθής.
disubbidiênte, *m.f.,* παρ-(ἀν)ήκοος,
disubbidiênza, *f.,* παρακοή, ἀπείθεια. [ἀνηκουστῶ.
disubbidîre, παρακούω, ἀπειθῶ,

disubbriacârsi, ἀποκραιπαλῶ, -λίζομαι, ἀνανήφω, (ξεμεθύζω).
disuguâle, *v.* differênte.
disumâno, *v.* inumâno, crudêle.
disumâre, *v.* esumâre.
disûngere, *v.* sgrassâre. [dia.
disuniône, *v.* disgiunziône; discôr-
disurîa, *f.*, δυσουρία.
disusâre, *v.* svezzâre; smêttere.
disusâto, -a, ἄχρηστος, ἀ(συν)ήθης, ἀρχαϊκός, ἀπηρχαιωμένος.
disûso, *m.*, ἀχρηστία || andâre in —, ἀπηρχαιοῦμαι.
disûtile, *v.* inûtile; disadâtto, i-
disv-, *v.* sv-. [nêtto.
disvîo, *v.* disguîdo. [θέλω πλέον).
disvolêre, ἀρνοῦμαι, ἀνανεύω, (δὲν
ditâle, *m.*, δακτυλήθρα.
ditâta, *f.*, δακτυλιά.
dîte, *poet.*, *v.* infêrno.
ditirâmbico, -a, διθυραμβικός.
ditirâmbo, *m.*, διθύραμβος.
dîto, *m.*, δάκτυλος, -ον || lûngo *ecc.* un —, δακτυλιαῖος.
dîtono, *m.*, δίτονον.
dîtta, *f.*, ὄνομα ἐμπορικοῦ οἴκου, ἐπωνυμία, ὑπογραφή || *câsa*, οἶκος.
dîttamo, *m.*, δίκταμ(ν)ον. [κύριος.
dittatôre, *m.*, δικτάτωρ, ἀπόλυτος
dittatoriâle, *m. f.*, δικτατορικός.
dittatûra, *f.*, δικτατορία, ἀπόλυ-
dîttero, -a, δίπτερος. [τος ἐξουσία.
dîttico, *m.*, τὰ δίπτυχα.
dittôngo, *m.*, δίφθογγος.
diurêtico, -a, διουρητικός.
diurnâle, *m. f.*, *v.* giornaliêro || *s. m.*, † μηναῖον.
diurnîsta, *m. f.*, ὑπεράριθμος.
diûrno, -a, ἡμερήσιος, (καθ)ἡμερινός || *v.* diurnâle.
diutûrno, -a, μακρο-(πολυ)χρόνιος.
dîva, *poet.*, *v.* dêa. [diffôndersi.
divagâre, *v.* distrârre; digredîre,
divâgo, *m.*, *v.* distraziône.
divampâre, κατακαίομαι, πυρπολοῦμαι, φλέγομαι.
divâno, *m.*, ἀνάκλιντρον, κλισμός, (καναπές, σοφᾶς) || *tûrco*, διβάνιον.
divârio, *m.*, *v.* differênza. [indicâre.
divedêre (**dâr a** —), *v.* mostrâre,
divêllere, *v.* svêllere, strappâre.
divenîre; **-ntâre**, γί(γ)νομαι, (ἀπο)-καθίσταμαι. [têsa.
divêrbio, *m.*, *v.* controvêrsia, con-
divergênte, *m. f.*, διϊστάμενος, ἀποχωριζόμενος || *v.* discordânte.
divergênza, *f.*, διάστασις, διάσχισις, ἀποχωρισμός || *v.* disaccôrdo.
divêrgere, διΐσταμαι, ἀποχωρίζω || *fig.*. διαφωνῶ, διχονοῶ, διχογνωμῶ, διαφέρω. [ferîre.
diversificâre, *v.* differenziâre, dif-
diversiône, *f.*, μετα-(ἀπο)στροφή, παρα-ἐκ-(ἀπο)τροπή; →
diversîvo, -a, ἐκτροπικός || *s. m.*, παρέκβασις, παρεκτροπή || διώρυξ παροχετεύουσα || *v.* distraziône.
divêrso, -a, *v.* differênte || *pl.*, *v.* parêcchi, alcûni.
divertênte, *m. f.*, τερπνός, ἐπιτερπής, διασκεδαστικός || *di persôna*, θυμηδής, ἀστεῖος.
divertimênto, *m.*, τέρψις, διασκέδασις, ψυχαγωγία, ἄνεσις, (ξεφάντωμα, γλέντι).
divertîre, τέρπω, εὐφραίνω, διασκεδάζω; *v.* distrârre || -rsi, -ομαι, διασκεδάζω, (ξεφαντόνω, γλεντίζω).
divezzâre, *v.* svezz-.
diviâto, *v.* difilâto.
dividêndo, *m.*, *mat.*, διαιρετέος (ἀριθμός) || *comm.*, μέρισμα, ἀναλόγημα.
divîdere, διαιρῶ, (δια)μερίζω; *distribuîre*, διανέμω || *separâre*, διαιρῶ, διαλύω, χωρίζω; *di regiôni*, διορίζω || *tagliâre in dûe*, τέμνω, κόπτω, διχοτομῶ || *mêtter discôrdia*, φέρω εἰς διχόνοιαν *o* στάσιν, βάλλω εἰς σύγχυσιν, διαστασιάζω, ταράττω || **v.* partecipâre.
diviêto, *m.*, *v.* proibiziône *ecc.*
divinâre, *v.* indov-, presentîre.
divinatôrio, -a, μαντικός.
divinaziône, *f.*, μαντική, μαντεία, μαγεία; *v.* presentimênto.
divincolâre, *v.* svinc-, contôrcere.
divinità, *f.*, θεότης; θεός.
divinizzâre, *v.* deificâre.
divîno, -a, θεῖος, (θεϊκός) || ὑπερ-

ἄνθρωπος, θαυμάσιος, ἔξοχος, ἐντελής. [*v.* unifôrme, livrêa.
divîsa, *f.*, σύμβολον, ἔμβλημα;
divisâre, *v.* immaginâre; dispôrre.
divisîbile, *m.f.*, διαιρετός, εὐδιαίρετος.
divisibilità, *f.*, διαιρετόν, -τότης.
divisiône, *f.*, διαίρεσις, μερισμός, -ισμα: διανομή || χωρισμός, διάλυσις || διχόνοια, διχογνωμία, διάστασις || *mat.*, διαίρεσις || *mil.*, μοῖρα, μεραρχία, τμῆμα; generâle di —, στρατηγὸς μεραρχίας, ἀντιστράτηγος.
divîso, -a, διῃρημένος, μεριστός, χωριστός, ἀσύμφωνος.
divisôre, διαιρετικὸς (ἀριθμός); *s. m.*, διαιρέτης.
divisôrio, -a, διαιρετικός, (ἀνά-(διά))μέσος || mûro -o, διατείχισμα, (μεσότοιχον, -χία).
dîvo, *poet.*, *v.* divîno.
divorâre, καταβιβρώσκω, (κατα)-βροχθίζω; κατα-(πολυ)τρώγω, γαστριμαργῶ, λαιμαργῶ || *fig.*, καταστρέφω, φθείρω, ἐξαντλῶ, ἀφανίζω || — con gli ôcchi, ἐποφθαλμιῶ.
divoratôre, -trîce, καταβρωτικός; ἀδη-(πολυ)φάγος, βορός, καταβροχθιστής, γαστρίμαργος, λαφύκτης, λαίμαργος, (φαγᾶς) || *fig.*, ὀλέθριος, καταστρεπτικός. [μαι.
divorziâre, διαζευγνύομαι, χωρίζο-
divorziâto, -a, ζωντόχηρος. [λυσις.
divôrzio, *m.*, διαζύγιον, γάμου διά-
divôto *ecc.*, *v.* dev-.
divulgâbile, *m.f.*, διαδόσιμος.
divulgamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, διαθρύλλησις, διαφήμισις, -μισμός, κοινολόγησις, διάδοσις.
divulgâre, διαθρυλλῶ, δημοσιεύω, διασαλπίζω, διαφημίζω, κοινολογῶ, διαδίδωμι, διαλαλῶ.
divulgatôre, -trîce, διασαλπιστής, διαφημιστής, διαδότης.
dizionârio, *m.*, λεξικόν.
diziône, *f.*, λέξις, φράσις; *v.* dettâto; *r.*, giurisdiziône.
do, *m.*, *mus.*, τὸ δό. [δόππια).
dob(b)lône, *m.*, διπλοῦν, (δούμπια,
dôccia, *f.*, *canalêtto*, σωλήν, (-ηνάρι), ὀχετός || *grônda*, ὑδρορρόη, -α || *scalpéllo*, σμίλη; -λίον, (-λάρι) || *medc.*, ἐπίταξις, ἐπάντλημα, κατάχυμα ὕδατος, λουτρὸν τὸ δι' ἐπιστάξεων ψυχρῶν, καταιόνημα.
docciâre, λούω δι' ἐπαντλήματος, καταιον(ίζω)ῶ.
docciatûra, *f.*, καταιόνησις, -ημα.
dôcile, *m.f.*, εὐπειθής, πειθήνιος, εὐάγωγος. [-θία.
docilità, *f.*, εὐπείθεια; εὐμάθεια,
docimasîa, *f.*, δοκιμασία.
docimâstico, -a, δοκιμαστικός. [re.
documentâre, *v.* avvalorâre, provâ-
documênto, *m.*, ἀπόδειξις, ἔγγραφον || *prôva*, τεκμήριον, μαρτύριον || *insegnaménto*, δίδαγμα.
dodecacôrdo, *m.*, δωδεκάχορδον ὄρ-
dodecâdico, -a, δωδεκαδικός. [γανον.
dodecaêdro, *m.*, δωδεκάεδρον.
dodecâgono, *m.*, δωδεκάγωνον.
dodecandrîa, *f.*, δωδεκανδρία.
dodecasîllabo, -a, δωδεκασύλλαβος.
dodicênne, *m.f.*, δωδεκαέτης.
dodicêsimo, -a, δωδέκατος.
dôdici, *num.*, *inv.*, δώδεκα || — vôlte, -κάκις.
dôga, *f.*, βαρελοσάνιδον, (δό(ῦ)γα).
dogâna, *f.*, τελωνιακὸν δικαίωμα, τελώνιον, δασμός || *ufficio*, τελω-
doganâle, *m.f.*, τελωνιακός. [νεῖον.
doganiêre, *m.*, τελώνης.
dogâre, βάλλω τὰς δόγας.
dogarêssa, *f.*, δογάρησσα.
dogâto, *m.*, δογάτιον.
dôge, *m.*, δόγης; δούξ, ἡγεμών.
dôglia, *f.*, *v.* dolôre.
dogliânza, *f.*, *v.* lamênto.
dôgma, *v.* dômma.
dôlce, *m.f.*, γλυκύς, ἡδύς || *amâbile, graziôso*, γλυκύς, ἡδύς, τερπνός, χαρίεις, εὐάρεστος, ἐράσμιος || *mîte, dôcile*, ἥπιος, ἥμερος, πρᾷος, μειλίχιος, ἐπιεικής, εὔκαμπτος || *al tâtto*, μαλακός, ὁμαλός, λεῖος || *di salîta*, εὔβατος, ῥᾴδιος || *di clîma*, εὔκρατος || *di âcqua*, γλυκύς || *di metâlli ecc.*, εὐήλατος, μαλακός || spîrito —, ψιλή || fâr

gli ôcchi -i, προβλέπω ἐρωτικως (ῥίπτω ματιαίς) || *s. m.* γλυκόν, γλύκα-γλύκυ-(γλύκι)σμα, ζακαρωτόν, -ρόπηκτον, -ρόπηγμα, -ρικόν, (τράγημα).

dolcemênte, *avv.*, γλυκέως, (-κά), ἡδέως, πρᾴως || *adâgio, sommessamênte,* βραδέως, σχολαίως, ἡρέμα, ἡσύχως, ἀψοφητί, ἀθορύβως, σιγῇ, (ἀργά,ἀγάλι(α), (ἀπὸ) γάλι, σιγά(λά), σιγανά, χαμηλά).

dolcêzza, *f.*, γλυκύτης, (-κάδα), ἡδύ(της) || τέρψις, ἡδονή || ἠπιότης, ἡμερότης, πρᾳότης, εὐπροσηγορία, ἐπιείκεια, εὐκαμψία || μαλακότης, ὁμαλότης || εὐκρασία.

dolciâstro, -a, γλυκάζων, ὑπόγλυκος, (γλυκάνοστος).

dolcificâre, *v.* addolcîre.

dolcî(g)no; -cêtto, -a, γλυκερός, ὑπόγλυκος, (γλυκούτσικος).

dolciûmi, *m. pl.*, γλυκύσματα.

dolênte, *m.f.*, *afflitto*, περίλυπος, λυπημένος, καρδιαλγής, κατηφής, (πικραμμένος, κακοκαρδισμένος) || *doloróso*, λυπηρός, ἀνιαρός || *lamentóso*, θρηνώδης, γοερός, (λυπητερός).

dolêre, ἀλγῶ, (πονῶ) || mi duôle il câpo, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν, (μοῦ πονεῖ ἡ κεφαλή, πονεῖ τὸ κεφάλι μου) || -rsi, *affliggersi*, λυποῦμαι, θλίβομαι, δυσανασχετῶ, ἄχθομαι, δυσφορῶ, (μοὶ κακοφαίνεται); *lamentârsi*, μεμψιμοιρῶ, δεινοπαθῶ, δεινολογῶ, ὀδύρομαι, (παραπονοῦμαι).

dôllaro, *m.*, δολλάριον.

dôlo, *m.*, *leg.*, δόλος, ἀπάτη; *v.* frôde, ingânno.

dolorâre, *v.* soffrîre.

dolôre, *m.*, ἄλγος, -γηδών, -γημα, ὀδύνη, πόνος; *morâle*, ἄλγος, -γηδών, λύπη, ἄχθος, ἀνία, θλῖψις || -i del pârto, ὠδῖνες, -νήματα, πόνοι, (κοιλοπονήματα); avêr i —, ὠδίνω.

dolorôso, -a, ἀλγεινός, ὀδυνηρός; *affliggênte*, λυπηρός, ἀνιαρός.

dolôso, -a, δόλιος, ἀπατηλός, *v.* fraudolênto.

domâbile, *m.f.*, δαμαστός, τιθασευτός.

domânda, *f.*, αἴτησις, -ημα || *interrogaziône*, ἐρώτησις, -ημα || *petiziône*, αἴτησις, ἀναφορά || *comm.*, *richiêsta*, παραγγελία.

domandâre, αἰτῶ, -οῦμαι, ζητῶ || ἐρωτῶ, (ῥωτ(άω)ῶ) || ἀναφέρομαι || *reclamâre*, ἀπαιτῶ.

domâni, *avv.*, αὔριον, (ταχύ(ά)) || — ôtto, αὔριον ὀκτώ || —! *irônico*, τὸ ταχύ!

domâre, (κατα)δαμάζω, τιθασσεύω, ἡμερῶ; (καθ)ὑποτάσσω, (κατα)νικῶ, (καθ)ὑποδουλῶ.

domatôre, -trîce, δαμαστής, τιθασσευτής; *di cavâlli*, πωλοδάμνης.

domatûra, *f.*, *di cavâlli*, ἐκπόνησις.

domênica, *f.*, κυριακή.

domenicâle, *m.f.*, κυριακός.

domenicâno, -a, δομινικανὸς (μοναχός).

domesticâre, *v.* addom-.

domestichêzza, *f.*, ἐξημερωτικὴ κατάστασις, τιθασσεία, (μέρωμα) || *familiarità*, στενὴ σχέσις, οἰκειότης.

domêstico, -a, *di animâli*, κατοικίδιος, (σπιτικός), ἥμερος, ἐξημερωμένος || *familiâre*, οἰκεῖος, οἰκιακός, οἰκογενειακός, (σπιτικός) || *s.*, *v.* sêrvo.

domiciliâre, *m.f.*, οἰκιακός || vîsita —, κατ' οἶκον δικαστικὴ ἔρευνα || *vb.*, -rsi, ὁρίζω διαμονήν μου, ἐγκαθίσταμαι.

domiciliâto, -a, διαμένων, κατοικῶν.

domicîlio, *m.*, διαμονή; ἐνδιαίτημα, οἶκος, συνήθης κατοικία || al — del Sig. N., παρὰ τῷ K. N.

dominânte, *m.f.*, (ἐπι)κρατῶν, ὑπέροχος, -ρέχων, κυριότερος.

dominâre, ἄρχω, κρατῶ, ἐξουσιάζω, δυναστεύω, ὑπερέχω, κυριεύω, εἶμαι κύριος || *êsser più in âlto*, ἐπίκειμαι, ὑπερέχω.

dominatôre, -trîce, ἄρχων, δεσπότης, ἐξουσιαστής, δυνάστης, κυριάρχης, κύριος.

dominaziône, *f.*, ἀρχή, δεσποτεία, κυριαρχία || *pl.*, † κυριότητες.

domineddîo, *v.* dîo.
domînio, *m.*, κυριότης, κτῆσις, ἰδιοκτησία, κτῆμα, τέμενος, κράτος, ἐπικράτεια, ἡγεμονία || *fig.*, περιοχή || côse di pûbblico —, κτήματα δημοσίας χρήσεως.
dômino, *m.*, *máschera*, δόμινον, -νοφόρος || *giuôco*, σκιραφ(ε)ία, (δόμινο(ν)).
dômma, *m.*, δόγμα.
dommâtico, -a, δογματικός; γνωμολογικός, ἀποφθεγματικός || *s. f.*, δογματική.
dommatîsmo, *m.*, δογματισμός.
dommatîsta, *m.*, δογματιστής.
dommatizzâre, δογματίζω; γνωμολογῶ.
don, *títolo*, κύριος, ἄρχων, ἐκλαμπρότατος; *per sacerdôti*, παππᾶ-, αἰδέσιμος, σεβάσμι(ώτατ)ος; (δόν) || don Abbôndio e don Rodrîgo, ὁ παππᾶ-Ἀφθόνιος καὶ ὁ ἄρχων Ῥοδερῖκος.
donâre, δωροῦμαι, χαρίζω, δίδω || *v.* conferîre; giovâre.
donatârio, *m.*, δωρεοδόχος; λαμβάνων, λαβών.
donatîsmo, *m.*, δονατισμός.
donatîvo, *v.* dôno.
donatôre, -trice; **donânte**, *m. f.*, δωρητήρ, χαριστής, δοτήρ, δότης.
donaziône, *f.*, δωρεά, δῶρον || *strumênto*, δωρητήριον.
dônde; **d'ônde**, *avv.*, (ὁπ)ὅθεν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον || *interr.*, πόθεν, διὰ τίνος μέρους *o* μέσου, (ἀπὸ ποῦ); || *v.* perchè.
dondolamênto; -lîo, *m.*, περικίνησις, αἰώρησις, (κούνημα).
dondolâre, *att.*, αἰωρῶ, ταλαντεύω; σαλεύω, σείω; (κουνῶ) || *n.*, -οῦμαι, -ομαι, (κουνιοῦμαι) || -rsi, *oziâre*, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι, ῥαθυμῶ, χρονοτριβῶ, ματαιοσχολῶ.
dôndolo, *m.*, αἰώρα, (ἀνεμόκουνια).
dondolône, *m.*, *v.* oziôso; περιπλανητής, περιαγοραῖος, ματαιόσχολος || *avv.*, μετεώρως.
don Giovânni, *m.*, δὸν Ζουάν; ἡδυλόγος ἀπατεών, διαφθορεύς; γυναικάρεσκος, -κοῦλος.
dônna, *f.*, γυνή, (-ναῖκα) || *mòglie*, σύζυγος, συμβία || *v.* sêrva, camerîêra || *títolo*, κυρία, (δόνα).
donnâccia; **donnâcchera**, *f.*, γυναικάριον, βρῶμ(ογυναῖκ)α; γυνὴ ἀναιδής *o* δημοσία.
donnâccola, *f.*, ῥυπαρὰ γυνή, γύναιον φλύαρον, (κερατσίτσα).
donnaiuôlo, *m.*, φιλογύνης, γυναικοῦλος, -κεραστής, -κοφίλης, θηλυ-(γυναικο)μανής, (γυναικᾶς, ζαμπαρᾶς).
donnêsco, -a, γυναικεῖος, (-κήσιος, -κήτικος, -κίστικος), -κοπρεπής.
donnicciuôla, *f.*, →; γυναίκ(άρ)ιον, γυνὴ οὐτιδανή || *di uômo*, γύνανδρος, γυναικόμιμος, ἄνθρωπος γυναικώδης, θηλυδρίας.
donnîno, *m.*; -îna; -êtta, *f.*, μικρὰ γυνή, γύναιον, (γυναικοῦλα -κίτσα).
dônnola, *f.*, γαλῆ, (νυφίτσα).
donnôna, *f.*; -ône, *m.*, γυναικάρα, -καρος.
dôno, *m.*, δῶρον, -ρημα, -ρεά, χάρισμα, ἐπίσταλμα, (πεσκέσι) || *in contraccâmbio*, ἀντίδωρον || *in sêgno di riconoscênza*, χαριστήριον || i -i del ciêlo, dêllo Spîrito Sânto, χάριτες του οὐρανοῦ, χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος || — di natûra, δῶρον τῆς φύσεως, φυσικὸν χάρισμα, πλεονέκτημα, προτέρημα || -i nuziâli, γαμήλια δῶρα, ἕδνα, (κανίσκι, τράχωμα) || in —, δωρεάν, ἀμισθί, χάριν, χάρισμα, προῖκα.
donzêlla, *f.*, *v.* signorîna || — d'onôre, δεσποινὶς τῆς τιμῆς.
donzellêtta, *f.*, *r.*, παιδίσκη, κορίσκη, (κοριτσάκι).
donzêllo, *m.*, *r.*, νεανίας εὐγενής || *v.* damigêllo, pâggio || *cm.*, κληρήρ.
donzellôna, *v.* zitellôna.
dôpo, *prep.*, μετά (*acc.*), ἐπί (*dat.*), (ὕστερον, -ρα ἀπό *acc.*) || *avv.*, ἔπειτα, (μετέπ)ειτα, ὕστερον, (-ρα, ἀπαί), κατόπιν, ἀκολούθως || — che, ἀφ' οὗ || *v.* diêtro.
dopoprânzo, *v.* pomerîggio.
dôppia, *f.*, *r.*, *v.* ôrlo || *monêta*, διπλοῦν, (δούμπια, δόππια), πιστόλα.

doppiâre, *v.* raddopp- || *mar.*, — un câpo, παρακάμπτω ἀκροτήριυν, (καβαντζάρω). [*fía*, διπλοτυπῶ.
doppieggiâre, *v.* simulâre || *tipogra-*
doppiêre, *v.* candelâbro.
doppiêzza, *f.*, διπλόη, -ότης || *fig.*, κακὴ πίστις, διπροσωπία, δολιότης, -λιοφροσύνη, ὑποδουλότης.
dôppio, -a, διπλοῦς, (-ός), -άσιος, || *finto*, διπρόσωπος, δίγλωσσος, ποικιλόφρων, δόλιος, ὕπουλος || partîta -a, *comm.*, διπλογραφία || *s. m.*, διπλῆ ποσότης, διπλοῦν || a dûe, a tre -i, δί-τρί-πτυχος || il —, *avv.*, διπλασίως. [to.
doppiône, *m.*, *v.* dôppia; duplicâ-
dorâre, (ἐπι)χρυσῶ, (χρυσόνω, χρυσανθόνω, βαρακόνω, μαλαμ(μ)ατο-(φλωρο)καπνίζω, μαλαμ(μ)ατόνω) || καθιστῶ ξανθόν, χρυσίζω.
dorâta, *v.* orâta.
dorâto, -a, ἐπίχρυσος, (χρυσαφωμένος, βαρακωμένος); χρυσοειδής, -όχρους, ξανθός, (χρυσοκίτρινος) || λαμπρός, πλούσιος. [(μ)ωτής).
doratôre, -trîce, χρυσωτής, (μαλαμ-
doratûra, *f.*, (ἐπι)χρύσωσις, -ωμα, (χρυσάφωμα, βαράκωμα, μαλα(γ)ματοκάπνισμα).
dôrico, -a, δωρικός.
dormicchiâre, *v.* sonnecchiâre.
dormiênte, *m. f.*, κοιμώμενος, ὑπνωμένος.
dormigliône, *m.*, φίλυπνος, ὑπνηλός, ὑπνητικός, νυσταλέος, (ὑπνιάρης, -ναρᾶς).
dormîre, κοιμῶμαι, (-οῦμαι), καθεύδω, ὑπν(ώττω)ῶ, καθυπνῶ || *fig.*, κοιμῶμαι, ἀργῶ, ὀκνῶ, χρονοτριβῶ, ἀκινητῶ, (στέκομαι), *v.* poltrîre || *êsser môrto*, κοιμῶμαι ἐν Κυρίῳ, ἀναπαύομαι.
dormîta, *f.*, ὕπνος, κοίμημα, -ησις || fâr ûna buôna —, κοιμῶμαι καλῶς, ἡσύχως, ἀταράχως, πολύ.
dormitîna, *f.*, *v.* sonnellîno.
dormitîvo, -a, κοιμιστικός, ὑπνοποιός, -νοφόρος, -νωτικός || *s. m.*, ὑπνωτικὸν (φάρμακον). [τών.
dormitôrio, *m.*, ὑπνοτήριον, κοι-
dormivêglia, *f.*, νύστα(γμα), ἐλαφρὸς ὕπνος.
dorsâle, *m. f.*, νωτιαῖος, ῥαχιαῖος.
dôrso, *m.*, τὰ νῶτα, νῶτον, ῥάχις (-χη); τὸ ὀπίσθιον μέρος || a — d'âsino, *avv.*, ἀμφικλινῶς.
dosâre, διαιρῶ *o* ἀναλογίζω τὰς δόσεις, ὁρίζω τὴν δόσιν.
dôse, *f.*, δόσις || *v.* quantità. [ra.
dossiêre, *m.*, *φάκελλος || *v.* spalliê-
dôsso, *v.* dôrso. [-κειος.
dotâle, *m. f.*, προικῷος, -κιμαῖος,
dotâre, *pr. e fig.*, προικοδοτῶ, -κίζω; *v.* fornîre.
dotatôre, -trîce, προικοδότης.
dotaziône, *f.*, προικοδότησις, -κισμός, -κισμα.
dôte, *f.*, προίξ, (προῖκα), φερνή, (τράχωμα) || *fig.*, κόσμος, χάρις, *v.* qualità.
dôtto, -a, πολυμαθής, ἐπιστήμων, σοφός, ἐγγράμματος, λόγιος.
dottorêssa, *f.*, διδακτόρισσα || *fig.*, γυνὴ δοξομαθής, σχολαστιχή.
dottorâle, *m. f.*, διδακτορικός, ἐπιστημονικός, διδασκαλικός.
dottorâto, *m.*, διδακτορία, (δοκτοράτο), προλυτεία.
dottôre, *m.*, διδάκτωρ, (δόκτωρ), προλύτης || — (di medicîna), διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς, ἰατροδιδάκτωρ, ἰατρός || — dêlla chiêsa, φωστὴρ *o* πατὴρ τῆς ἐκκλησίας.
dottorêllo, *m.*, ἀμαθὴς *o* ἄθλιος διδάκτωρ.
dottrîna, *f.*, πολυμάθεια, σοφία; ἐπιστήμη || διδασκαλία, δοξασία, δόξα, δόγμα || *catechîsmo*, κατήχησις. [γματικός.
dottrinâle, *m. f.*, διδασκαλικός, δο-
dottrinârio, *m.*, δογματικός.
dôve, *avv.*, *stâto*, ὅπου, ὁποῦ, ἔνθα || *môto a*, (ὅ)ποῦ, ποι || da *o* per —, ἀπὸ ποῦ, *v.* dônde || *interr.*, ποῦ, ἐν τίνι τόπῳ; || *quândo, in câso che*, ὅτε, ὁπόταν, ἐν περιπτώσει καθ' ἥν. [*v.* dovûnque.
dovechessîa, *avv.*, ὅπου ἂν ὑπάρχῃ,
dovêre, *m.*, χρέος, καθῆκον, πρέπον, δίκαιον; *v.* cômpito; *pl.*,

complimênti || *vb., pr. e fig.*, ὀφείλω, χρεωστῶ; *êsser necessário*, δεῖ, χρῆ, πρέπει, εἶναι ἀνάγκη, δέον, (χρειάζεται); *êsser doverôso*, πρέπει, προσήκει; *azióne futûra*, μέλλω.

doverôso; **dovûto**, *v.* dêbito; con-[veniênte.

dovìzia, *v.* abbondânza, ricchêzza.

dovûnque, *avv.*, παντ(αχ)οῦ || *cong.*, ὅπου (κεν *o* ἄν).

dozzêna; **-zzîna**, *f.*, δωδεκάς, (-άδα, -αριά) || οἰκοτροφία; *luógo*, -φεῖον || stâre a —, εἶμαι οἰκοτρόφος, εἰς οἰκοτροφεῖον εἶμαι || tenêr —, ἔχω οἰκοτροφεῖον *o* οἰκοτρόφους *o* τινὰ οἰκοτρόφον.

dozzinâle, *v.* comûne, vîle.

dozzinânte, *m.f.*, οἰκοτρόφος.

dracêna, *f.*, *bot.*, δράκαινα.

draconiâno, **-a**, δρακόντειος.

dracônzio, *m.*, *bot.*, δρακόντιον,

drâga, *f.*, βυσσοκόρον. [-τιά.

dragânte, *v.* adrag-. [βυσσοκόρου.

dragâre, βυσσοκορῶ, καθαρίζω διὰ

draghinâssa, *v.* durlindâna.

dragomânno, *m.*, διερμηνεύς, (δραγο(υ)μάνος).

dragôna, *f.*, ξιφοθύσανος.

drâgô(ne), *m.*, δράκων, (-κος) || *itt.*, -καινίς, -κόντιον || *mil.*, διμάχης, ἄμιππος, (δραγών) || ⟶

dragonêssa, *f.*, δράκαινα; *v.* diavolêssa; donnône.

dragontêa, *f.*, *bot.*, δρακόντιον, (ὀφιόχορτον, φιδόγλωσσον).

drâmma, *f.*, *monêta e misûra*, δραχμή || *teâtro*, δρᾶμα || *fig.*, ἐλάχιστον μόριον, ὀλίγον; τρομερὸν συμβηβεκός.

dram(m)âtico, **-a**, δραματικός; θεατρικός || *fig.*, συγκινητικός, παθητικός. [ξάνω, *v.* colorîre.

dram(m)atizzâre, δραματοποιῶ; αὐ-

dram(m)atûrgo, *m.*, δραματουργός, -τοποιός.

drappeggiamênto, *m.*, παραπέτασις, στολισμός; ἀμφιασμός, στολίδωσις.

drappeggiâre, παραπεταννύω, ἐπικοσμῶ, στολίζω; *scultûra*, ἀμφιάζω, στολιδῶ, (σουφρόνω).

drappêllo, *m.*, *v.* schiêra, compagnía.

drapperîa, *f.*, ἐριουχοποιεῖον, -πωλεῖον, (τσοχατζίδικο) || ἐριούχινα *o* μεταξωτὰ ὑφάσματα, (τσοχικά).

drâppo, *m.*, ἐριοῦχον, (τσόχα, ῥοῦχον,) μάλλινον, μεταξωτὸν ὕφασμα; ἐπικάλυμμα || — mortuário, ἐντάφιον || *v.* pânno; stôffa; bandiêra.

drâstico, **-a**, δραστικός || *s. m.*, -όν.

drîade, *f.*, δρυάς.

drîtto, *v.* dirîtto. [ῥοίαξ, κάλως.

drîzza, *f.*, *mar.*, κερουλκός, κε-

drizzâre, (ἀπ)εὐθύνω, (ἀν)ὀρθῶ; ἀνυψῶ.

drôga, *f.*, ἄρωμα, (μπαχάρι(κό)); *pl.*, ἀρωματικά.

drogâre, ἀρωματίζω, σκευάζω μὲ ἀρώματα. [λεῖον, (μπακάλικο).

drogherîa, *f.*, ἀρωματο-(παντο)πω-

droghiêre, *m.*, ἀρωματο-(παντο)-πώλης, (μπακάλης, ἀχτάρης).

dromedário, *m.*, κάμηλος μόνυβος, (κάμηλος) δρομάς, δρομοκάμηλος, (γοργοκάμηλος).

drûdo, **-a**, *v.* concubîno, amânte.

druidêssa, *f.*, δρυΐδισσα, -δίς.

druîdico, **-a**, δρυϊδικός.

drûido, *m.*, δρυΐδης.

duâle, *m.f.*, δυϊκός || nel —, -κῶς.

dualîsmo, *m.*, ὑλοπνευματισμός, διθεΐα || ⟶ [contrâsto.

dualità, *f.*, δυάς || *v.* contrarietà,

dubbiêzza, *f.*, ἀπορία, ἀμφιβολία, ἐνδοιασμός, δισταγμός; ἀσάφεια, ἀδηλότης.

dûbbio, **-a**, ἀμφίβολος, ἀμφισβητήσιμος, ἀμφιρρεπής, διφορούμενος, ἀσαφής, ἄδηλος, ἀβέβαιος || *s. m.*, ὑποψία; εἰκασία; φόβος.

dubbiôso, **-a**, ἀμφίβολος, -ίδοξος, -ίρροπος, ἐνδοιαζόμενος. διχογνώμων, ἀναποφάσιστος || ὕποπτος, δύσπιστος.

dubitâre, *esitâre, êsser incêrto.* ἀπορῶ, ἀμφιβάλλω, ἀμφιταλαντεύομαι, ἐνδοιάζω, διστάζω, ἀμφιγνοῶ, διχογνωμῶ || *sospettâre*, ὑποπτεύω, δυσπιστῶ || *congetturâre*,

τεκμαίρομαι, ὑπολαμβάνω, εἰκάζω || *temêre,* φοβοῦμαι.
dubitatîvo, -a, διαπορητικός, διστακτικός, ἀπορηματικός.
dubitaziône, *f., retôrica,* διαπόρησις, δισταγμός.
***dublé,** *barb., v.* similôro.
dûca, *m.,* δούξ, (δοῦκας).
ducâle, *m. f.,* δουκικός.
ducâto, *m., duchêa,* δουκάτον || *monêta,* —, (φλουρί).
dûce, *v.* comandânte; guîda.
duchêssa, *f.,* δούκισσα, (-κέσσα).
duchîno, *m.,* δοῦξ νέος, υἱὸς δουκός.
dûe, *num., inv..* δύο, (δύώ) || *âlle cârte,* δυόσημον, (δυάρι) || îna dêlle —, ἓν ἐκ τῶν δύο || a — a —, ἀνὰ δύο.
duecênto; dugênto, *num., inv.,* διακόσιοι || *s. m.,* δωδέκατος αἰών.
duellâute, *m. f.,* μονομάχος.
duellâre, μονομαχῶ.
duêllo, *m.,* μονομαχία.
duêtto, *m..* διῳδία, διφωνία.
dugeucinquâuta, *num., inv.,* διακόσιοι πεντήκοντα.
duceutêsimo, -a, διακοσιοστός.
dugeutîsta, *m. f.,* συγγραφεὺς τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος.
dulcamâra, *v.* ciarlatâno.
dulcinêa, *f.,* Γλυκερία, ἐρωμένη, (ἀγαπημένη).
dûna, *f.,* θίν, (ἀμμουδιά).
dûnque, *cong.,* λοιπόν, ἄρα, τοίνυν, οὖν, ὅθεν || su —! δεῦτε οὖν! ἔλα λοιπόν!
dûo, *v.* duêtto.
duodêcimo, *v.* dodicêsimo.
duodêno, *m.,* δωδεκαδάκτυλον (ἔντερον).
duômo, *m., v.* cattedrâle.
duplicâre, *v.* raddoppiâre.
duplicâto, *m.,* διπλόγραφον; διπλοῦν.
dûplice, *m. f., v.* dôppio.
durâbile, *m. f.;* **-atûro, -a,** διαρκής; *fîsso, fêrmo,* μόνιμος, στερεός.
durabilità, *f.,* διάρκεια, πολυχρονιότης, μονιμότης, ἐμμονή.
durâciuo, -a, σκληρός || pêsca -a, σκληροροδάκινον, ῥοδάκινον σκληρόσαρκον.
duramâdre, *f.,* σκληρὰ ὁ παχεῖα μῆνιγξ.
durânte, *prep.,* ἐπί (*gen.*), εἰς (*acc.*), διά (*gen.*), ἐν (*dat.*), κατὰ τὴν διάρκειαν.
durâre, *andâr in lûngo, continuâre,* διαρκῶ || *conservârsi,* διατηροῦμαι || *resîstere,* ἀντέχω, (βαστῶ).
durâta, *f.,* διάρκεια, μονιμότης.
duratûro, -a; durêvole, *v.* durâbile.
durêtto, -a, ὑπόσκληρος, (σκληρούτσικος).
durêzza, *f.,* σκληρότης, τραχύτης; ὠμότης; αὐστηρότης, στρυφνότης; ἀφυΐα; βαρυηκοΐα; ἀναλγησία, ἀπανθρωπία || τραχὺς λόγος, ὕβρις.
durlindâua, *f.,* μακρὰ σπάθη, σπάθα.
dûro, -a, σκληρός, τραχύς || *crûdo,* ὠμός || *rîgido, pr.,* δύσκαμπτος, *fig.,* αὐστηρός, σκληρός, στρυφνός || *âspro,* στρυφνός, στυφ(ν)ός || *di stîle,* τραχύς || *capârbio,* ἰσχυρογνώμων || *ottûso di mênte,* ἀμβλύς, ἀφυής || *d' orêcchio,* βαρυήκοος || *dolorôso,* λυπηρός, δεινός || *crudêle,* σκληρός, τραχύς, ὠμός, ἀνάλγητος, σκληροκάρδιος, -όκαρδος, ἀπηνής.
dûttile, *m. f.,* εὐήλατος, εὐκόλως σφυρηλατούμενος; *v.* malleâbile.
duttilità, *f.,* εὐηλασία.
duumvirâto, *m.,* συν-(δι)αρχία.
duûmviro, *m.,* σύν-(δί)αρχος.

E

e, *cong.,* καί, (κ(ι)'); τε.
e', *v.* êgli.
ebanîsta, *m.,* ἐβεν-(λεπτ)ουργός, ἐπιπλοποιός, τορευτής.
ebanisterîa, *f.,* ἐβεν-(λεπτ)ουργική, ἐβενοτορευτική, ἐπιπλοποιΐα, λεπτουργοπωλία.
êbano, *m., bot.,* ἔβενος, -όδενδρον || *lêgno,* ἔβενος, ἐβένινον ξύλον, ἐβενόξυλον, (ἀμπανόζι).

ebbêne, *cong.*, λοιπόν, ὥστε λοιπόν, ἔπειτα; *concessîvo*, ἔστω.
êbbro, *v.* ubbriâco; *fig.*, παράφορος, ἔξαλλος; êsser —, μεθύω.
ebdomadârio, -a, *v.* settimanâle.
êbete, *m. f.*, ἀμβλύς, ἀναίσθητος, ἀνόητος, ἠλίθιος, ἀπεκτηνωμένος.
ebetîsmo, *m.*. ἀμβλύτης, ἀναισθησία, ἀποκτήνωσις, ἀπομώρανσις.
ebolliziône, *f.*, ἀναβρασμός, (ἀνά)ζέσις, παφλασμός, (κόχλασμα).
ebraicîsta, *m.*, ἑβραϊστής.
ebrâico, -a, ἑβραϊκός, ἰουδαϊκός || in -o, ἑβραϊστί.
ebraîsmo, *m.*, ἑβραϊσμός, ἰουδαϊσμός.
ebraizzâre, ἑβραΐζω, ἰουδαΐζω.
ebrêo, -a, ἑβραῖος, ἰσραηλίτης, ἰουδαῖος, (ὀβρηός, τζιφούτης).
ebûrneo, -a, ἐλεφάντινος, (φιλδισένιος).
ecatômbe, *f.*, ἑκατόμβη || σφαγή.
eccedênte, *m. f.*, πλεονάζων, περισσεύων, -σσός, λοιπός.
eccedênza, *f.*, πλεόνασμα, περιπλέον, περίσσευμα, -σσεῦον.
eccêdere, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω (τὰ ὅρια *o* τὸ μέτρον), ὑπερέχω, (ξα-(ξε)περνῶ); πλεονάζω, περισσεύω, παρεκβαίνω.
eccellênte, *m. f.*, ἔξοχος, ἐξαίρετος, ἄριστος, τέλειος.
eccellentîssimo, -a, *tîtolo*, (ὑπερ)ἔξοχος, ἐξοχώτατος.
eccellênza, *f.*, ἐξοχότης, -χή, ὑπεροχή || âll'— del Minîstro, (a Sûa — il Minîstro), πρὸς τὴν Αὐτοῦ ἐξοχότητα τὸν Κ(ύριον)ᶜΥπουργόν.
eccêllere, ἐξ-(ὑπερ)έχω, διαπρέπω.
eccêlso, -a, ὑψηλός; ἔξοχος, λαμπρός, μεγαλοπρεπής.
eccentricità, *f.*, ἰδιοτροπία, ξενοτροπία, δυσκολία τρόπων, (παραξεν(ε)ιά, -νάδα) || ἔκ-(ἀπό)κεντρον, ἐκκεντρικότης.
eccêntrico, -a, ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος, παράδοξος, παράξενος || *mat.*, ἔκ-(ἀπό)κεντρος, ἐκκεντρικός.
eccepîre, *v.* eccettuâre, eccezîone (fâre ûna —).
eccessîvo, -a, ὑπερβολικός, ἄμετρος, ὑπέρμετρος, παραπολύς.
eccêsso, *m.*, *eccedênza*, ὑπερβολή, ὑπεροχή, περισσότης, -σσευμα || *violênza*, βιαιοπραγία, κάκωσις, ὕβρισία || *v.* disôrdine; delîtto.
eccêtera, καὶ τὰ λοιπά, καὶ τὰ ἑξῆς; ecc., κ(τ)λ.
eccêtto, *prep.*, ἐκτός (*gen.*), πλήν (*gen.*), ἔξω ἀπό (*acc.*) || -chè, ἐκτὸς μόνον ὅτι, πλὴν ὅτι; *condizionale*, ἐκτὸς *o* πλὴν ἄν *o* εἰ.
eccettuâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς ἐξαιρέσεως, ἐξαιρετέος, -ρέσιμος.
eccettuâre, κάμνω ἐξαίρεσιν, ἐξαιρῶ, ἀποκλείω, (ἐβγάζω).
eccettuatîvo, -a, ἐξαιρετικός.
eccettuâto, -a, ἐξηρεμένος || *v.* eccêtto.
eccezionâle, *m. f.*, ἐξαιρετικός, -ετος || μονάδικός, ἔκτακτος, *v.* straordinârio.
eccezîone, *f.*, ἐξαίρεσις || sênza —, ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὁμοίως || fâre ûn'—, *leg.*, προτείνω ἐξαίρεσιν *o* ἔντασιν, ἐνίσταμαι.
ec(c)hîmôsi, *f.*, ἐκχύμωσις, -ωμα.
eccîdio, *m.*, σφαγή, αἱματοχυσία, (σφάξιμον, μαχαιροσφάγι, σκοτωμός), ἐξολόθρευσις, καταστροφή.
eccitâbile, *m. f.*, εὐερέθιστος.
eccitabilità, *f.*, ἐρεθιστικότης.
eccitamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἐρεθισμός, παροξυσμός; ἐρέθισις, διέγερσις, παρακίνησις, προτροπή, πρόκλησις, παρόρμησις.
eccitânte, *m. f.*, ἐρεθιστικός, (δι)ἐγερτικός; προτρεπτικός.
eccitâre, ἐρεθίζω, παροξύνω, διεγείρω; (παρα)κινῶ, παρακελεύομαι, (παρ)ὀτρύνω, προτρέπω, προκαλῶ, παρορμῶ || *incoraggidre*, ἐν(παρα)θαρρύνω, ἐπιρρώννυμι, (ἐγκαρδιόνω, ἐμψυχόνω) || *cagionâre*, διεγείρω, προξενῶ, παρέχω.
eccitatôre, -trîce, ἐρεθιστής, διεγέρτης, παρακινητής, προτρέπων, παρορμῶν.
ecclesiâste, *m.*, ἐκκλησιαστής.
ecclesiâstico, -a, *agg. e s.*, ἐκκλησιαστικός.
ec(c)lissâre, *pr. e fig.*, ἐπισκιάζω, ἀποκρύπτω, ἀμαυρόνω; *fig.*, ὑπερ-

βάλλω, ὑπερτερῶ || -rsi, ἐκλείπω, ἐπισκοτίζομαι, ἐξαφανίζομαι, ἐξαλείφομαι, γίνομαι ἄφαντος; φεύγω.
êcco, *avv., cong.*, ἰδού, ἰδέ, νά || — che, — πῶς, (ὁ)ποῦ || êccomi, ἰδοῦ ἐγώ; êccomi qua, νά με ἐδῶ! || êccolo che viêne, ἰδοῦ αὐτὸς ἔρχεται, νά τον ἔρχεται, (νά τος ποῦ ἔρχεται, νάτος καὶ φτάνει)!
echeggiânte, *m. f.*, ἠχώδης, ἀντηχητικός; βαρύηχος, διαπρύσιος.
echeggiare, (ἀντ)ἠχῶ, ἀντιλαλῶ, ἀντιβοῶ, *v.* risonâre.
echîno, *m.*, ἐχῖνος θαλάσσιος, (ἀχιν(ι)ός) || *v.* ôvolo.
eclampsîa, *f.*, ἔκλαμψις.
eclêttico, **-a**, ἐκλεκτικός.
eclettîsmo, *m.*, ἐκλεκτισμός.
eclîttico, **-a**, ἐκλειπτικός || *s. f.*, -ή, ἐτησία τροχιά. [θρύλλησις.
êco, *m. f.*, ἠχώ, ἀντήχησις; δια-
economâle, *m. f.*, οἰκονομικός.
economâto, *m.*, ἀξίωμα οἰκονόμου, ταμιεία; *uffîcio*, οἰκονομεῖον.
economîa, *f.*, *rispârmio*, φειδώ(λία), οἰκονομία || — polîtica, δημοσία *ο* πολιτικὴ οἰκονομία, πλουτολογία || *v.* disposiziône, ôrdine.
econômico, **-a**, φειδωλός, πλουτολογικός || *pôco costôso*, ὀλιγοδάπανος || *in gênere*, οἰκονομικός. λόγος.
economîsta, *m.*, οἰκονομο-(πλουτο)-
economizzâre, φείδομαι, οἰκονομῶ.
ecônomo, **-a**, φειδωλός || *s.*, οἰκονόμος, ταμίας.
ecumênico, **-a**, οἰκουμενικός.
ed (*davânti a vocâle*), *v.* e.
edâce, *poet.*, *v.* vorâce, divoratôre.
edêma, *m.*, οἴδημα, (πρῆσμα).
edematôso, **-a**, οἰδηματώδης.
êden, *m.*, ἡ ἐδέμ; παράδεισος,
êdera, *f.*, κισσός. [τερπνὴ διαμονή.
ederâceo, **-a**, κισσώδης, κίσσινος.
edîcola, *f.*, περίπτερον, (κιόσκι) || ναΐδιον || οἰκίδιον || ἐφημεριδοπωλεῖον. [κός, χρηστοποιός.
edificânte, *m. f.*, *fig.*, οἰκοδομητι-
edificâre, οἰκοδομῶ, ἱδρύω, κτίζω, κατασκευάζω || *fig.*, οἰκοδομῶ τὴν ψυχήν, δίδω παράδειγμα ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, χρηστοποιῶ.
edificatôre, **-trîce**, οἰκοδομητής, ἱδρυτής. [*fig.*, χρηστοποίησις.
edificaziône, *f.*, *v.* costruziône ||
edifîzio, *m.*, οἰκοδόμημα, ἵδρυμα, κατάστημα, *v.* costruziône.
edîle, *m.*, ἀγορα-(ἀστυ)νόμος.
edilità, *f.*, ἀγορα-(ἀστυ)νομία.
edilîzio, **-a**, ἀγορα-(ἀστυ)νομικός; οἰκοδομικός. [ἐκτυπωθείς.
êdito, **-a**, ἐκδοθείς, δημοσιευθείς,
editôre, **-trîce**, ἐκδότης.
edîtto, *m.*, θέσπισμα, διάταγμα.
ediziône, *f.*, ἔκδοσις; ἐκτύπωσις.
edôtto, **-a**, (πε)πληροφορημένος.
educâbile, *m. f.*, ἐκ-(εὐ)παιδαγώγητος, ἐπιδεκτικὸς ἐκπαιδεύσεως.
educânda, *f.*, ἡ ἐν μονῇ *ο* ἐκπαιδευτηρίῳ διδασκομένη νεᾶνις.
educandâto; **-catôrio**, *m.*, ἐκπαιδευτήριον, παιδαγωγεῖον, οἰκοτροφεῖον. [ἀνα-(ἐκ)τρέφω.
educâre, (ἐκ)παιδεύω, παιδαγωγῶ;
educatîvo, **-a**, (ἐκ)παιδευτικὸς, παιδαγωγικός.
educatôre, **-trîce**, *c. s.* || *s.*, (ἐκ)-παιδευτής, παιδαγωγός, παιδοβοσκός, ἀνατροφεύς.
educâto, **-a**, πεπαιδευμένος, παιδευτός, εὐπαίδευτος; *v.* civîle.
educaziône, *f.*, (ἐκ)παίδευσις, παιδεία, ἀγωγή, ἀνατροφή || καλοὶ τρόποι, εὐκοσμία, ἀστικότης || *sciênza*, παιδαγωγία. [nâle.
effemêride, *f.*, ἐφημερίς, *v.* gior-
effem(m)inâre, *v.* ammollîre.
effem(m)inatêzza, *f.*, μαλθακότης, ἁβρότης, ἐκθήλυνσις.
effem(m)inâto, **-a**, μαλθακός, ἁβρός, ἐκτεθηλυμένος, θηλυπρεπής.
effêndi, *m.*, *barb.*, κύριος, αὐθέντης, (ἐφέντης).
efferatêzza, *f.*, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης, ἀπανθρωπία.
efferâto, **-a**, *v.* crudêle, inumâno.
efferênte, *m. f.*, ἐκφέρων.
effervescênte, *m. f.*, ἀναβράζων, ἀναζέων, ἀναβραστικός. [ζεσις.
effervescênza, *f.*, ἀναβρασμός, ἀνά-

effettivamênte, *avv.*, τῷ ὄντι, ὄντως, πράγματι(κῶς), ἀληθῶς.
effettîvo, -a, πραγματικός, ἐνυπόστατος.
effêtto, *m.*, ἀποτέλεσμα, ἀποβησόμενον, ἔκβασις || *efficâcia*, ἐνέργεια, δύναμις || *impressiône*, ἐντύπωσις || *fâtto*, πρᾶγμα, ἔργον || *comm.*, γραμμάτιον, γράμμα πιστωτικόν || **pl.*, *indumênti*, ἱμάτια, φορέματα, πράγματα; *suppelléttili*, σκεύη, πράγματα, (καλαμπαλήκι).
effettuâbile, *m. f.*, πραγματοποιητος, ἐκτελεστός.
effettuâre, πραγματοποιῶ, ἐκ-(ἐπι)τελῶ, ἐκπληρῶ, περαίνω.
efficâce, *m. f.*, ἐνεργός, -γητικός, δραστικός, τελεσιουργός, ἐπι-(συν)τελεστικός, ἀποτελεσματικός.
efficâcia, *f.*, ἐνέργεια, δύναμις, δραστικότης, συντελεστικότης.
efficiênte, *m. f.*, ποιητικός, παρακτικός, προξενητικός || câusa —, ποιητικὸν αἴτιον.
effîgie, *v.* immâginə.
effigiâre, *v.* rappresentâre, formâre.
effîmero, -a, ἐφήμερος; ὀλιγοχρόνιος.
efflorescênte, *m. f.*, (ἐξ)ἀνθών || εὐρωτιῶν, χνοώδης || *chim.*, ἐξανθηματιζόμενος.
efflorescênza, *f.*, ἐξάνθησις, -ημα; ἄνθος, χνοῦς, εὐρώς, (μούχλ(ασμ)α; ἐξανθηματισμός.
efflûvio, *m.*, *v.* esalaziône; flûsso.
effôndere, *v.* spârgere.
effraziône, *f.*, (διάρ)ρῆξις, *v.* scâsso.
efôd, *m.*, *barb.*, ἐφούδ.
êforo, *m.*, ἔφορος.
egemonîa, *f.*, ἡγεμονία.
êgida, *f.*, αἰγίς || *fig.*, σκέπη, ὑπεράσπισις, προστασία.
egîra, *f.*, ἐγείρα.
êgli, êlla, *pron.*, αὐτός, ἐκεῖνος.
êgloga, *f.*, εἰδύλλιον, ἐκλόγιον.
egoîsmo, *m.*, φιλαυτία, (ἐγωϊσμός), ἰδιοτέλεια.
egoîsta, *m. f.*, (ὑπερ)φίλαυτος, (ἐγωϊστής) || êsser —, φιλαυτῶ.
egoîstico, -a, ἐγωϊστικός.
egrêgio, -a, ἐξαίρετος, ἄριστος, διάσημος, περιφανής.
êgro, *v.* malâto; dêbole.
eguâle, *v.* ug-.
eh! *inter.*, αἴ, ὤ, ἄ, ἄχ! || —? ἔ; ὦ! καλὲ σύ!
êhi! *inter.*, *per chiamâre*, αἴ, ἔ,
êhm! *inter.*, ἔ!
eiaculâre, ἀποσπερματίζω.
eiaculaziône, *f.*, ἀποσπερματισμός.
elaborâre, κατ-(ἐξ)εργάζομαι.
elaboratôre, -trîce, κατ-(ἐξ)εργαστικός; -στής.
elaboraziône, *f.*, κατ-(ἐξ)εργασία.
elargîre, *v.* larg-.
elasticità, *f.*, ἐλαστικότης || εὐκαμψία, εὔστροφία, ἀστασία.
elâstico, -a, ἐλαστικός || εὔκαμπτος, εὔστροφος || gômma -a, ἐλαστικὸν κόμμι || *s. m.*, *legâccio*, γονατόδεσμος, (καλτσοδέτα).
elatêrio, *m.*, ἐλατήριον.
êlce, *f.*, πρῖνος, (-νάρι).
eldorâdo, *m.*, χρυσότοπος, *v.* cuccâgna (paêse di —).
elefânte, *m.*, ἐλέφας, (-αντας, φίλι).
elefantêsco, -a, ἐλεφαντοειδής, -τώδης.
elefantîaco, -a, *medc.*, ἐλεφαντιακός.
elefantîasi, *f.*, ἐλεφαντίασις.
elefantîno, -a, ἐλεφάντινος.
elegânte, *m. f.*, *graziôso*, *leggiâdro*, κομψός, γλαφυρός, εὖ-(ἐπί)χαρις, χαρίεις; εὔμορφος, εὐειδής || *nel vestîre*, ἁβροστόλιστος, ἀστικός, κομψοπρεπής, καλλωπιστής || *nell'esprîmersi*, καλλιεπής.
elegânza, *f.*, κομψότης, γλαφυρότης, χάρις || καλλωπισμός || καλλιέπεια, καλλιλεξία, καλλι-κομψο-(γλαφυρο)λογία, κόμψευμα.
elêggere, ἐκλέγω, αἱροῦμαι.
eleggîbile, *m. f.*, ἐκλέξιμος, ἐκλόγιμος.
eleggibilità, *f.*, ἱκανότης πρὸς ἐκλογήν, ἐκλεξιμότης, ἐκλογιμότης.
elegîa, *f.*, ἐλεγεῖον.
elegîaco, -a, ἐλεγειακός, -γεῖος.
elementâre, *m. f.*, στοιχειώδης || εὔκολος, ἁπλοῦς, ἁπλούστατος || *di scuôle*, δημοτικός, προκαταρκτικός.

elemênto, *m.*, *pr. e fig.*, στοιχεῖον || *pl.*, -εῖα. [(ψυχικόν); *v.* cêrca.
elemôsina, *f.*, ἐλεημοσύνη, ἔλεος,
elemosinâre, ἐπαιτῶ, (ζητεύω, ζη-
elemosiniêre, *m.*, ἐλεήμων, ἐλεο-[τιανεύω, ψωμοζητῶ). [νόμος.
elênco, *m.*, ἔλεγχος, κατάλογος.
elettîvo, **-a**, ἐκλεκτικός, αἱρετός.
elêtto, **-a**, ἐκλελεγμένος, ἐκλεκτός || domicîlio -o, δεδηλωμένη κατοικία || *s. f.*, ἄνθος, ἐκλεκτόν.
elettorâle, *m. f.*, ἐκλογικός, ἐκλεκτο-
elettorâto, *m.*, ἐκλεκτορικὸν *o* ἐκ-[ρικός, ἀρχαιρεσιακός.
elettôre, **-trîce**, ἐκλογεύς, ψηφο-[λογικὸν δικαίωμα, ἐκλεκτωρία.
φόρος || *principe tedêsco*, ἐκλέκτωρ.
elettricîsta, *m.*, ἠλεκτρολόγος.
elettricità, *f.*, ἠλεκτρισμός, -τρι-
elêttrico, **-a**, ἠλεκτρικός. [κότης.
elettrizzâbile, *m. f.*, ἠλεκτρίσιμος.
elettrizzânte, *m. f.*, ἠλεκτρίζων, -τρικός; συγκινητικός.
elettrizzâre, *pr. e fig.*, ἠλεκτρίζω.
elêttro, *m.*, ἤλεκτρον.
elettrocalamîta, *f.*, ἠλεκτρομαγνή-
elettrodinâmico, **-a**, ἠλεκτροδυνα-[της. [μικός || *s. f.*, -ή.
elettrôforo, *m.*, ἠλεκτροφό(ι)ον.
elettrôlisi, *f.*, ἠλεκτροδιάλυσις.
elettrologîa, *f.*, ἠλεκτρολογία.
elettromagnêtico, **-a**, ἠλεκτρομα-
elettrometallurgîa, *f.*, ἠλεκτρομε-[γνητικός. [ταλλουργία.
elettrômetro, *m.*, ἠλεκτρόμετρον,
elettromotôre, **-trîce**, ἠλεκτρεγερ-[-τρογνωμόνιον. [τικός, -τρογόνος.
elettronegatîvo, **-a**, ἠλεκτροαρνη-[κή.
elettroplâstica, *f.*, ἠλεκτροπλαστι-
elettropositîvo, **-a**, ἠλεκτροθετικός.
elettroscôpio, *f.*, ἠλεκτροσκόπιον.
elettrostâtica, *f.*, ἠλεκτροστατική.
elettroterapîa, *f.*, ἠλεκτροθεραπεία.
elettrotipîa, *f.*, ἠλεκτροτυπία.
elettuârio, *m.*, ἔκλειγμα, (ματζούνι).
elevâre, (ἀν)ύψῶ, (-όνω), ἐπ-(ἐξ)αίρω, (σηκόνω); προ-(ἀν)άγω, προβιβάζω || *aumentâre*, αὐξάνω, μεγεθύνω || — *qcd.* a un uffîcio, προάγω τινὰ εἰς ἀξίωμα || — la mênte a Dîo, ἀνάγω *o* ἀνατείνω τὸν νοῦν πρὸς Θεόν.
elevatêzza, *f.*, ὕψος, ὕψημα, ἔπαρσις, (σήκωμα) || *fig.*, μεγαλοφροσύνη, -λοπρέπεια.
elevaziône, *f.*, (ἀν)ύψωσις; προαγωγή, προβιβασμός || αὔξησις, μεγέθυνσις || † τὰ ἅγια. [ψηφηφορία.
eleziône, *f.*, ἐκλογή, ἀρχαιρεσία;
eliantêma, *m.*, ἡλιάνθεμον, (χρυ-
eliânto, *m.*, ἡλίανθος. [σόχορτον).
eliâste, *m.*, ἡλιαστής.
êlice, *f.*, ἕλιξ || vapôre a —, ἀτμόπλοιον ἑλίτροχον *o* ἑλικοκίνητον.
elicôide, *m. f.*, ἑλικοειδής.
elîdere, ἐκθλίβω, ἀποβάλλω, ἀπο-
eliminâre, ἀφαιρῶ, ἐξ-(ἀπ)αλείφω, κόπτω, ἀφαιρῶ.
ἐξωθῶ. [λειψις.
eliminaziône, *f.*, ἀφαίρεσις, ἐξά-
eliocêntrico, **-a**, ἡλιόκεντρος.
eliografîa, *f.*, ἡλιογραφία.
eliotrôpio, *m.*, ἡλιοτρόπιον. [ρεσις.
elisiône, *f.*, *gr.*, ἔκθλιψις, ἀφαί-
elisîr, *m.*, οἰνοπνευματοχύλισμα, ἐκχύλισμα, (λιξέρι).
elîso, *m.*, ἠλύσιον; παράδεισος || câmpi -i, ἠλύσια (πεδία).
êlla, *f. del pron.* êgli.
ellêboro, *m.*, ἐλλέβορος.
ellênico, **-a**, ἑλληνικός, γραικικός.
ellenîsmo, *m.*, ἑλληνισμός.
ellenîsta, *m. f.*, ἑλληνιστής.
êllera, *v.* êdera.
ellîsse, *m.*, *mat.*, ἔλλειψις.
ellîssi, *f.*, *gr.*, ἔλλειψις.
ellissôide, *m. f.*, ἐλλειψοειδής ||
ellîttico, **-a**, ἐλλειπτικός. [*s. m.*, -ές.
elmêtto, *m.*, κόρυς, κράνος.
elmînto, *m.*, ἕλμινς.
êlmo, *m.*, κράνος, περικεφαλαία, (σιδερόσκουφια) || fuôco di sânt' Êlmo, διόσκυροι, πυρά, (φωτιά, τελώνια).
elocuziône, *f.*, ἔκφρασις, λεκτικὸν, ὕφος || *stilistica*, καλλι-(εὐ)έπεια;
elôgio, *m.*, *v.* lôde *ecc.* [ἑρμηνεία.
eloquênte, *m. f.*, εὐφραδής, εὔγλωττος, καλλι-(εὐ)επής.

eloquênza, *f.*, εὐφράδεια, εὐγλωττία, εὐέπεια.
elôquio, *m.*, *c. s.*; *v.* linguâggio.
êlsa, *f.*, λαβή, κώπη.
elucubraziône, *f.*, νυκτογραφία, φιλοπόνησις; νυκτογράφημα, πόνημα.
elûdere, ὑπερ-(δια)φεύγω.
elzevîro, *m.*, ἐλζεβίριον.
elzeviriâno, **-a**, ἐλζεβιρικός.
emaciamênto, *m.*, μεγάλη ἰσκνότης, μαρασμός.
emaciâre, *att.*, (ἐξ)ἰσχναίνω; *n.*, -ομαι, *v.* dimagrîre, consumâre *ecc.*
emanâre, *scaturîre, provenîre*, (ἀνα)βλύζω, ἀναβρύ(ζ)ω, ἐκ-(ἀπορ)ρέω, πηγάζω, ἀποφέρομαι; κατάγομαι, φύομαι, ἐκπορεύομαι, προέρχομαι || *esalâre*, ἀν-(ἐξ)ατμίζω, ἀναθυμιῶ || *pubblicâre*, διαδίδω, δημοσιεύω.
emanaziône, *f.*, ἀπόρροια, ἐκπόρευσις || *esalaziône*, ἀναθυμίασις, ἀτμός.
emancipâre, χειραφετῶ || *fig.*, ἀπελευθερῶ, ἀπολύω || -rsi, ἐλευθεροῦμαι ἀπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἐλευθεριάζω, θρασύνομαι, αὐθαδιάζω, γίνομαι ⟶
emancipâto, **-a**, χειράφετος || ἀπελεύθερος, παράτολμος, (ἀπόκοτος).
emancipatôre, **-trîce**, χειραφέτης || ἀπελευθερωτής.
emancipaziône, *f.*, χειραφεσία; ἀπελευθέρωσις, ἀπόλυσις.
ematîte, *f.*, αἱματίτης.
ematocêle, *m.*, αἱματοκήλη.
ematologîa, *f.*, αἱματολογία.
ematôsi, *f.*, αἱμάτωσις, -τοποίησις.
ematûria, *f.*, αἱματουρία.
emblêma, *m.*, ἔμβλημα, *v.* sîmbolo.
emblemâtico, **-a**, ἐμβληματικός.
embolîsmo, *m.*, ἐμβολισμός.
êmbrice, *m.*, κεραμίς, (-ίδι), *v.* têgola.
embriciâto, **-a**, κεραμιδοσκεπής || -μ(ιδ)οειδής.
embriologîa, *f.*, ἐμβρυολογία.
embrionâle, *m. f.*, ἐμβρυώδης || *fig.*, στοιχειώδης.
embriône, *m.*, ἔμβρυον || *fig.*, σχέδιον, πρώτη ἰδέα.
emênda, *v.* ammênda.
emendâre, *v.* corrêggere *ecc.*
emergênte, *m. f.*, ἀναδύων, ἐμφανής || συμπίπτων, συμβαίνων, περιστατικός.
emergênza, *f.*, ἔκ-(ἀνά)δυσις || *v.* contingênza, câso.
emêrgere, ἀναδύω, ἀνακύπτω, ἀνα-(ἐκ)πηδῶ (τῆς θαλάσσης κτλ.) || *elevârsi*, ἀνυψοῦμαι || *apparîre*, ἐμφανίζομαι, (ξεφουντόνω).
emêrito, **-a**, συνταξιοῦχος, παρῃτημένος, αὐτοπαραίτητος, ἀπολυθείς.
emersiône, *f.*, ἀνάδυσις.
emêtico, ἐμετικός || *s. m.*, -όν, (ξεραστικόν).
emêttere, ἐκφέρω, ἐκπέμπω, ἐκδίδω, ἐκδηλῶ || *v.* vomitâre.
emicîclo, *m.*, ἡμικύκλιον.
emicrânia, *f.*, ἡμικρανία, *v.* cefalalgîa || soggêtto a —, ἡμικρανικός.
emigrânte, *m. f.*, μετοικῶν, -οικος, -αναστάτης.
emigrâre, μετοικῶ, μεταναστεύω.
emigrâto, **-a**, *volontârio*, μέτοικος, μεταναστάτης; *per sentênza ecc.*, μεταναστάτης, ἐξόριστος, φυγάς.
emigraziône, *f.*, μετοικεσία, -κησις, μετανάστευσις, -άστασις.
eminênte, *m. f.*, προκείμενος, προφανής; προέχων, ὑπέροχος; ἔξοχος, ἐξαίρετος, ὑπερμεγέθης.
eminentîssimo, *m.*, *di cardinâle*, πανιερώτατος.
eminênza, *f.*, *v.* altûra, prominênza || *tîtolo*, πανιερότης.
emiplegîa, *f.*, ἡμιπληγία, ἡματοπληξία.
emîro, *m.*, ἐμίρης.
emisfêrico, **-a**, ἡμισφαιρικός.
emisfêro, *m.*, ἡμισφαίριον.
emissârio, *m.*, ἀπόστολος, ὑπόπεμπτος, κατάσκοπος || *geografîa*, λιμνοχετός, διῶρυξ.
emissiône, *f.*, ἐκβολή, ἐκπομπή, ἔκδοσις; — di vôce, ἐκφώνησις.
emistîchio, *m.*, ἡμιστίχιον, -στιχον.
emolliênte, *m. f.*, μαλακτικός || *s. m.*, -όν.
emolumênto, *m.*, ὀφέλημα, κέρδος; μισθοδοσία.
emorragîa, *f.*, αἱμορραγία.
emorrâgico, **-a**, αἱμορραγικός.

emorroidàle, *m. f.*, αἱμορροϊ(δια)-κός, (ζωχαδιακός).
emorrôidi, *f.*, *pl.*, αἱμορροΐδες, (ἐσωχάδες, ζωχάδες, ἀτριδόναις).
emostâsi, *f.*, αἱμόστασις.
emostâtico, **-a**, αἱμοστατικός.
emottîsi, *f.*, αἱμόπτυσις, -σία.
emoziône, *f.*, (ψυχικὴ) συγκίνησις, ταραχή. [ἕρπης.
empetîggine, *f.*, λειχήν, (-ῆνα),
empiâstro, *v.* imp-.
êmpî(e)re, *v.* riempîre.
empietà, *f.*, ἀ-(δυ)σέβεια, ἀνοσιότης; ἀνοσιουργία, -γημα; βλασφημία.
êmpio, **-a**, ἀ-(δυ)σεβής, ἀνόσιος, -σιουργός; *bestemmiatôre*, βλάσφημος; *malvágio*, κακοῦργος. μοχθηρός; *crudêle*, ὠμός, τραχύς.
empîreo, *m.*, ὑπέρτατος *ο* ἔμπυρος οὐρανός.
empîrico, **-a**, *agg. e s.*, ἐμπειρικός.
empirîsmo, *m.*, ἐμπειρισμός.
emporêtico, **-a**, ἐμπορητικός.
empôrio, *m.*, ἐμπορεῖον, -όριον.
emulâre, *v.* gareggiâre, concôrrere.
emulatôre, **-trîce**; **êmulo**, **-a**, ζηλωτής, ἐνάμιλλος, *v.* antagonîsta, concorrênte.
emulaziône, *f.*, συναγωνισμός, ζῆλος, ἅμιλλα, φιλοτιμία.
emulsionâre, γαλακτοποιῶ.
emulsiône, *f.*, γαλάκτωμα.
emulsivo, **-a**, γαλακτώδης.
enâllage, *f.*, ἐναλλαγή. [στος.
encâustico, **-a**, ἐγκαυστικός, -αυ-
encâusto, *m.*, ἔγκαυστον; ζωγραφία ἔγκαυστος, ἔγκαυσμα, ἐγκαυστοζωγραφία, κηρογραφία.
encefâlico, **-a**, ἐγκεφαλικός. [vêllo.
encêfalo, *m.*, ἐγκέφαλος, *v.* cer-
encîclico, **-a**, ἐγκύκλιος || *s. f.*, ἐπιστολὴ τοῦ Πάπα, ἡ ἐγκύκλιος.
enciclopedîa, *f.*, ἐγκυκλοπαιδεία.
enciclopêdico, **-a**, ἐγκυκλοπαιδικός.
enciclopedîsta, *m. f.*, ἐγκυκλοπαιδιστής. [λέξις, -όν.
enclîtico, **-a**, ἐγκλιτικός || *s. f.*, -ὴ
encomiâre, *v.* lodâre *ecc.* [νηγυρικός.
encomiâstico, **-a**, ἐγκωμιαστικός, πα-
endecâgono, **-a**, ἑνδεκάγωνος.
endecasîllabo, **-a**, ἑνδεκασύλλαβος.
endêmico, **-a**, ἐνδημικός.
êndice, *m.*, φωλείτης, προσφώλαιον (ᾠόν), (φῶλος).
energîa, *f.*, ἐνέργεια, δύναμις, ζωηρότης; ἀνδρεία.
enêrgico, **-a**, ἐνεργ(ητικ)ός, δραστήριος, ζωηρός, ἰσχυρός.
energûmeno, *m.*, δαιμονιακός, -νισμένος, δαιμονόσηπτος, (ἐνεργούμενος). [πασμός.
ênfasi, *f.*, ἔμφασις, στόμφος, κομ-
enfâtico, **-a**, ἐμφατικός.
enfiâre, *v.* gonfiâre.
enfitêusi, *f.*, ἐμφύτευσις.
enfitêuta, *m.*, ἐμφυτευτής.
enfitêutico, **-a**, ἐμφυτευτικός.
enîgma; **-îmma**, *m.*, αἴνιγμα, γρῖφος || πρᾶγμα δυσνόητον || parlâr per -i, αἰνιγματίζομαι.
enigmâtico, **-a**, αἰνιγματικός, -τώδης; δυσνόητος, ἀκατάληπτος, ἄδηλος, ἀσαφής.
enôfilo, *m.*, οἰνόφιλος.
enologîa, *f.*, οἰνολογία.
enolôgico, **-a**, οἰνολογικός.
enôlogo, *m.*, οἰνολόγος.
enôrme, *m. f.*, παμμεγέθης, ὑπέρογκος, ὑπέρ-(ἄ)μετρος, πελώριος, ὑπερβολικός || δεινός, ἀποτρόπαιος, βδελυκτός.
enormità, *f.*, ὑπερμέγεθες, ὑπέρμετρον, ἀμετρία || δεινότης, βαρύτης, βδέλυγμα; ἀπήνεια, ὠμότης; ἀνοσιούργημα, -γία.
êntasi, *f.*, ἔντασις.
ênte, *v.* côrpo; êssere.
entêrico, **-a**, ἐντερικός.
enterîte, *f.*, ἐντερῖτις. [nia.
enterocêle, *m.*, ἐντεροκήλη, *v.* êr-
entimêma, *m.*, ἐνθύμημα.
entimemâtico, **-a**, ἐνθυμηματικός.
entità, *f.*, ὀντότης, οὐσία, τὸ εἶναι || *v.* importânza, gravità.
entomologîa, *f.*, ἐντομολογία.
entomôlogo, *m.*, ἐντομολόγος.
entrâmbi, *v.* ambedûe.
entrânte, *m. f.*, εἰσερχόμενος || *insinuânte*, *allettânte*, ἐπαγωγικός, ἑλκουστικός || *persuasîvo*, πειστι-

κός || *importûno*, παρεισδυτικός || *prôssimo, di mêse*, προσεχής.
entrâre, εἰσέρχομαι, ἐμ-(εἰσ)βαίνω, εἰσδύομαι || *intromêttersi*, παρεμβαίνω, (μεσολαβῶ) || *cominciâre*, ἄρχομαι || *partecipâre*, μετέχω || *v.* riguardâre.
entrâta, *f.*, εἴσοδος, εἰσέλευσις, (ἔμβασμα) || *princîpio*, ἀρχή, ἔναρξις || *di pietânze*, εἰσητήριον || *vêndita*. πρόσοδος.
entratûra, *f.*, εἴσοδος || φόρος ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, δικαίωμα τῆς εἰσ-
êntro, *v.* dêntro. [αγωγῆς.
***entusiasmâre**, ἐνθουσιάζω || -rsi, -ομαι, ἐνθουσιῶ. [περθαυμασμός.
entusiâsmo, *m.*, ἐνθουσιασμός; ὑ-
entusiâsta, *m. f.*, ἐνθουσιαστής, μέγας θαυμαστής || εὐκόλως ἐνθουσιαζόμενος. [ἐνθουσιώδης.
entusiâstico, **-a**, ἐνθουσιαστικός,
ênula, *f.*, ἑλένιον (ἔνουλα).
enumerâre, *v.* contâre, numerâre.
enunciâre, ἐκφράζω, ἐκφέρω, ἀπαγγέλλω, παριστῶ, ἀποφαίνομαι, ἐκδηλῶ.
enunciatîvo, **-a**, ἐκφραστικός, ἀποφαντικός, ἀπαγγελτικός.
enunciâto, *m.*, ὑπόθεσις, θέμα.
enunciazîône, *f.*, ἔκφρασις, ἀπόφα(ν)σις, παράστασις, ἔκθεσις.
eôlico, **-a**, αἰολικός.
êpa, *v.* pância.
epanâfora, *f.*, ἐπαναφορά.
epanalêssi, *f.*, ἐπανάληψις.
epâtico, **-a**, ἡπατικός.
epatîte, *f.*, *medc. e bot.*, ἡπατῖτις.
epâtta, *f.*, ἐπακτή, ἐπάκταὶ *o* ἐμβόλιμοι ἡμέραι.
epêntesi, *f.*, ἐπένθεσις.
epicârpo, *m.*, ἐπικάρπιον.
epicêdio, *m.*, ἐπικήδειον.
epicherêma, *m.*, ἐπιχείρημα.
epicîclo, *m.*, ἐπίκυκλος.
êpico, **-a**, ἐπικός, ἡρωϊκός || poêta -o, ἐπικός, ἐποποιός || *s. f.*, ἐπικὴ ποίησις.
epicureîsmo, *m.*, ἐπικούρειος φιλοσοφία, ἐπικουρισμός || φιληδονία, τρυφηλότης, ἡδυπάθεια.
epicurêo, **-a**, ἐπικούρειος, -ρικός || *fig.*, φιλήδονος, ἁβροδίαιτος, τρυφηλός, ἡδυπαθής.
epidemîa, *f.*, ἐπιδημία.
epidêmico, **-a**, ἐπιδημικός, -μιος, *v.* contagiôso.
epidêrmide, *f.*, ἐπιδερμίς.
epidîttico, *v.* dimostratîvo. [Φῶτα.
Epifanîa, *f.*, Θεο-('Επι)φάνεια, τὰ
epîfisi, *f.*, ἐπίφυσις.
epifonêma, *m.*, ἐπιφώνημα.
epîfora, *f.*, ἐπιφορά.
epigamîa, *f.*, ἐπιγαμία. [στριος.
epigâstrico, **-a**, ἐπιγαστρικός, -ά-
epigâstrio, *m.*, ἐπιγάστριον.
epigênesi, *f.*, ἐπιγένεσις. [φυλίτης).
epiglôttide, *f.*, ἐπιγλωττίς, (στα-
epîgoni, *m.*, *pl.*, ἐπίγονοι.
epîgrafe, *f.*, ἐπιγραφή. [ἐπιστήμη.
epigrafîa, *f.*, ἐπιγραφολογία, -φικὴ
epigrâfico, **-a**, ἐπιγραφικός. [-φεύς.
epigrafîsta, *m.*, ἐπιγραφολόγος,
epigrâmma, *m.*, ἐπίγραμμα, σίλλος || σκῶμμα, κερτομία, χλεύη.
epigrammâtico, **-a**, ἐπιγραμματικός.
epigrammatîsta, *m.*, ἐπιγραμματο-(σιλλο)γράφος, -ποιός.
epigrammeggiâre, ἐπιγραμματίζω.
epilâre, *v.* pelâre. [σμός, (γλυκειά).
epilessîa, *f.*, ἐπιληψία, σηληνια-
epilêttico, **-a**, ἐπιληπτικός. [dere.
epilogâre, *v.* riassûmere, conclû-
epinîcio, *m.*, τὰ ἐπινίκια, τὸ -ιον.
epîploon, *m.*, ἐπίπλοον.
episcopâle, *m. f.*, ἐπισκοπικός || chiêsa —, ἀγγλικὴ ἐκκλησία.
episcopâto, *m.*, *dignità*. ἐπισκοπή, -όπου ἕδρα || *sêde*, ἐπισκόπιον || *collêgio dêi vêscovi*, σύλλογος τῶν ἐπισκόπων, ἐπίσκοποι.
epîscopo, *v.* vêscovo *ecc.* [-οδιώδης.
episôdico, **-a**, ἐπεισοδιακός, -όδιος.
episôdio, *m.*, ἐπεισόδιον.
epispâstico, **-a**, ἐπισπαστικός.
epistâssi, *f.*, ἐπίσταξις.
epistîlio, *m.*, ἐπιστύλιον.
epîstola, *f.*, ἐπιστολή || *nêlla mêssa*, ἀπόστολος. [γραφικός.
epistolâre, *m. f.*, ἐπιστολικός, -λο-
epistolârio, *m.*, ἐπιστολάριον.

epistolografìa, *f.*, ἐπιστολογραφία.
epistolôgrafo, *m.*, ἐπιστολογράφος.
epîstrofe, *f.*, ἐπιστροφή.
epitâf(f)io, *m.*, ἐπιτύμβιον,-τάφιον.
epitalâmico, -a, ἐπιθαλάμιος.
epitalâmio, *m.*, ἐπιθαλάμιον.
epîtasi, *f.*, ἐπίτασις.
epitetâre, ἐπιθέτοις χρῶμαι. [σμός.
epîteto, *m.*, ἐπίθετον, χαρακτηρι-
epîtome, *v.* riassûnto. [μώδης.
epizoôtico,-a, ἐπιζωοτικός, ζωολοι-
epizoozìa, *f.*, ἐπιδημία ζώων *o* ζῴων, ἐπιζωοτία, ζωολοιμία. [no.
êpoca, *f.*, ἐποχή || **v.* têmpo, giôr-
êpodo, *m.*, ἐπῳδή, -δός.
epopêa, *f.*, ἐποποιία, ἔπος.
eppûre, *v.* pûre. [μαργος, (φαγᾶς).
epulône, *m.*, τρυφητής, λίχνος, λαί-
epurâre, *v.* purificâre.
equâbile, *v.* unifôrme, uguâle.
equânime, *m. f.*, μετριόφρων, ἥσυχος; *v.* giûsto. [στολή.
equanimità, *f.*, μετριοφροσύνη, συ-
equatôre, *m.*, ἰσημερινὸς (κύκλος).
equatoriâle, *m. f.*, ἰσημερινός || *s. m.*, -ρολόγιον.
equaziône, *f.*, ἐξίσωσις.
equêstre, *m. f.*, ἱππικός || *cavallerêsco*, ἱπποτικός || stâtua —, ἔφιππος ἀνδριάς || ôrdine —, ἱππικὴ τάξις; ἱππεῖς.
equiângolo, -a, ἰσογώνιος.
equidifferênte, *m. f.*, ἰσάλληλος.
equidistânte, *m. f.*, ἀπέχων ἐξίσου, ἰσαπόστατος; παράλληλος.
equilâtero, -a, ἰσόπλευρος.
equilibrâre, ἰσόρροπον ποιῶ, ἰσορροπίζω, ἰσο-(ἀντι)σταθμίζω, ἀντισηκῶ, ἰσοζυγ(ιάζω)ῶ || -rsi, ἰσορροπῶ. [*v.* equânime, ragionêvole.
equilibrâto, -a, ἀντί-(ἰσό)ρροπος ||
equilîbrio, *m.*, ἀντι-(ἰσο)ρροπία, ἰσοσταθμία, ἀντισήκωμα, ἰσοζύγιον, -υγον. [σχοινοβάτης.
equilibrîsta, *m. f.*, ἰσοσταθμιστής,
equimoltêplice, *m. f.*, ἰσοπολλα-
equîno, -a, ἵππειος, ἱππικός. [πλοῦς.
equinoziâle, *m. f.*, ἰσημερινός, -ρια-
equinôzio, *m.*, ἰσημερία. [κός.
equipaggiamênto, *m.*, ἐφοδίασις, ἐξ-(ἐφ)οπλισμός, ἐξάρτυσις || ἱματισμός στρατιώτου, ἐνδυμασία.
equipaggiâre, παρασκευάζω; παρέχω τὰ χρειώδη, ἐφοδιάζω, ἐξ-(ἐφ)οπλίζω, ἐξαρτύω, κατ-(δι)αρτίζω; (ἁρματόνω).
equipâggio, *m.*, (παρα)σκευή || *mar.*, πλήρωμα, ναῦται, *v.* ciûrma || *sèguito*, θεραπεία || *carrôzza*, πολυτελὴς ἅμαξα, ἁρμάμαξα || *v.* -ggiamênto. [gliâre.
equiparâre, *v.* paragonâre; *ugua-
equipollênte, *v.* equivalênte.
equità, *f.*, δικαιοσύνη, δίκαιον || εὐθύτης, ἐπιείκεια.
equitaziône, *f.*, ἱππασία, *v.* cavallerizza.
equivalênte, *m. f.*, ἴσος, ἰσοδύναμος, ἰσ-(ἀντ)άξιος, ἰσότιμος || *s. m.*, ἀντίτιμον.
equivalênza, *f.*, ἰσοδυναμία, ἰσοστασία, ἰσοτιμία. [ἰσοτιμῶμαι.
equivalêre, ἰσοδυναμῶ, ἐξισοῦμαι,
equivocâre, *r.*, διλογῶ || *cm.*, ἀμφιβολίᾳ σφάλλομαι, ἀπατῶμαι, παρεξηγῶ, -οῦμαι.
equîvoco, -a, ἀμφίβολος, δίλογος, διαφορούμενος || ὕποπτος, ἀβέβαιος || *s. m.*, ἀμφιβολία, ἀμφι-(δι)λογία.
êquo, -a, δίκαιος, εὐθύς, ἐπιεικής.
êra, *f.*, ἐποχή, χρονολογία.
erariâle, *m. f.*, ἀνήκων τῷ δημοσίῳ ταμ(ι)είῳ.
erârio, *m.*, πόροι τοῦ δημοσίου, πρόσοδοι τοῦ κράτους, δημόσιον ταμεῖον.
êrba, *f.*, χλόη, πόα, βοτάνη, -άνι-(ον), χόρτος, (χόρτον, -τάρι) || dottore in —, μέλλων ἰατρός.
erbâceo, -a, χλοώδης, ποώδης, χορτώδης.
erbâggio, *m.*, *cm. pl.*, λάχανον (-ανικόν, χόρτον, -ταρικόν).
erbaiuôlo, *m.*, βοτανοπώλης, *v.* erbivêndolo. [βοτανικόν.
erbârio, *m.*, φυτο-(βοτανο)λόγιον,
erbêtta; -bûccia, *f.*, ποάριον, χορτάριον, (-ταράκι).
erbivêndolo, *m.*, λαχανο-(χορτο)-

πώλης, (χορταρᾶς) || -a, *f.*, -πωλις, (χορταροῦ).
erbîvoro, **-a**, ποη-βοτανο-χορτο-(φυτο)φάγος, χορτοβόρος.
erborîsta, *m.*, φυτο-(βοτανο)πώλης.
erborizzâre, φυτο-(βοτανο)λογῶ.
erborizzatôre, **-trîce**, φυτο-ποη-(βοτανο)λόγος. [λογία.
erborizzaziône, *f.*, φυτο-(βοτανο)-
erbôso, **-a**, κεκαλυμμένος ὑπὸ χόρτων, πλήρης χόρτων, χλο-πο-βοταν-(χορτ)ώδης, (χορταρώδης), πολυβότανος, πολύχορτος, χορτοβρυής.
ercûleo, **-a**, ἡράκλειος, ῥωμαλέος.
êrebo, *m.*, *poet.*, ἔρεβος, *v.* infêrno.
erêde, *m. f.*, κληρονόμος; διάδοχος, *v.* successôre || *nominâre, costituîre, fâre, lasciâr* —, διορίζω, καθιστῶ, κάμνω, ἀφίνω κληρονόμον.
eredità, *f.*, κληρονομία; -μημα.
ereditâre, κληρονομῶ.
ereditârio, **-a**, κληρονομικός, -μιαῖος; διαδοχικός.
ereditiêra, *f.*, ἡ κληρονόμος. [τής.
eremîta, *m.*, ἐρημίτης, ἀναχωρη-
eremîtico, **-a**, ἐρημιτικός, μονήρης.
êremo; **-mitâggio**, *m.*, ἐρημιτήριον, ἀναχωρητήριον. [κοδοξία.
eresîa, *f.*, *pr. e fig.*, αἵρεσις, κα-
eresiârca, *m.*, αἱρεσιάρχης.
ereticità, *f.*, αἱρετικότης, -κόν.
erêtico, **-a**, *agg. e s.*, αἱρετικός, κακόδοξος; *s.*, αἱρεσιώτης.
eretîsmo, *m.*, ἐρεθισμός. [μος.
erêttile, *m. f.*, ὀρθώσιμος, ἐγέρσι-
erêtto, **-a**, ὀρθός, ὄρθιος, (σηκωτός).
erettôre, **-trîce**, ὀρθωτής, ἐγερτής || mûscolo, -ôre, ἐγερτικὸς μῦς.
ereziône, *f.*, ὀρθίασις, ὄρθωσις, (σήκωμα, καῦλα) || *fabbricaziône, fondaziône*, ἵδρυσις, (ἀν)ἔγερσις, θεμελίωσις.
ergâstolo, *m.*, κάτεργον, *v.* bâgno.
êrica, *f.*, ἐρ(ε)ίκη, (δενδρουλάκι).
êr(î)gere, *v.* (inn)alzâre, drizzâre.
erînni, *f.*, *pl.*, ἐριννύες.
erîstico, **-a**, ἐριστικός || *s. f.*, -ή.
eritêma, *m.*, ἐρύθημα.
êrma, *f.*, Ἑρμοῦ ἀνδριάς, ἑρμῆς.
ermafrodîsmo, *m.*, ἑρμαφροδιτισμός, διφυΐα.
ermafrodîto, **-a**, ἑρμαφροδιτικός || *s. m.*, ἑρμαφρόδιτος, διφυής, ἀνδρόγυνος, (-γύνης, ἀρσενικοθήλυκος). [κοϊκτίς, (κακούμι).
ermellîno, *m.*, ἰκτὶς ἀρκτῴα, λευ-
ermenêutico, **-a**, ἑρμηνευτικός || *s. f.*, -ή. [κατάκλειστος.
ermêtico, **-a**, ἑρμητικός, στεγανός,
êrmo, *v.* desêrto; êremo.
êrnia, *f.*, ἐντεροκήλη, (ξύγγι, σπάσιμον, παρίπα) || prênder ûn' —, κηλοῦμαι. [λι(α)κός || *v.* cînto.
erniârio, **-a**, κηλώδης, ἐντεροκη-
erniôso, **-a**, (ἐντερο)κηλήτης, (σπασμένος, σακάτης).
erniotomîa, *f.*, κηλοτομία.
erôe, *m.*, ἥρως. [δαπανῶ.
erogâre, ἀπο-(δια)νέμω, μοιράζω;
erôico, **-a**, ἡρωϊκός || poêma -o, ἔπος.
eroicômico, **-a**, ἡρωϊκωμικός.
erôide, *f.*, ἡρωΐς. [ἴσσα.
eroîna, *f.*, ἡρωΐς, -ΐνη, γυνὴ ἡρώ-
eroîsmo, *m.*, ἡρωϊσμός.
erômpere, ἐξέρχομαι ὁρμητικῶς, ἐκρήγνυμαι, ἐξορμῶ, ἐκτρέχω.
erosiône, *v.* corrosiône *ecc.*
erôtico, *v.* amorôso.
erotomanîa, *f.*, ἐρωτομανία.
êrpete, *m.*, ἕρπης, λειχήν, (-ήνα).
erpêtico, **-a**, ἑρπητικός, λειχηνώδης.
erpetologîa, *f.*, ἑρπετολογία.
erpicâre, βολοκοπῶ, (σβαρνίζω, πέρνω σβάρνα), βολοστροφῶ, (διβολίζω, τρίβω μὲ τὸ λισγάρι).
erpicatôre, **-trîce**, βολοκόπος, βολοστρόφος, (σβαρνιστής).
erpicatûra, *f.*, βολοκοπία, -πημα, (σβάρνισμα).
êrpice, *m.*, βολοκόπος, ὀξίνα, σφῦρα, (βολοκόπι, σβάρνα).
errânte, *m. f.*; **errabôndo**, **-a**, (περι)πλανητικός, πλανητός, πλάν(ήτ)ης, περιπλανώμενος, πλανόβιος, ἀλητικός, *v.* vagabôndo || cavalîeri errânti, ἱππόται πλανόβιοι.
errâre, *vagâre*. περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, (περι)πλανῶμαι, ἀλητεύω || *sbagliâre*, σφάλλομαι, ἀπατῶ-

μαι, (ἀπο)πλανῶμαι, ἁμαρτάνω, *v.* mancâre.
errâta-côrrige, *f.*, κατάλογος παροραμάτων, πίναξ ἁμαρτημάτων, διόρθωσις σφαλμάτων.
errâtico, -a, (περι)πλανητικός, πλανώδης; *medc.*, ἄτακτος, πλάνης.
errôneo, -a, ἐσφαλμένος, ἐπισφαλής, σφαλερός, ἡμαρτημένος.
errôre, *m.*, *r.*, περιπλάνησις || *cm.*, λάθος, παρόραμα, σφάλμα, ἀπάτη, πταῖσμα, πλάνη, ἀποπλάνησις, ἁμάρτημα.
êrso, *m.*, ὄροβος, (ῥόβι).
êrta, *f.*, *v.* côsta, salita || stâre âll' —, προφυλάττομαι, εὐλαβοῦμαι.
êrto, *v.* dirupâto, rîpido.
erubescênza, *f.*, *v.* rossôre.
erûca, *f.*, *bot.*, εὔζωμον, (ῥόκα) || *zool.*, σκώληξ, κάμπη.
erudîre, *v.* istruîre.
erudîto, -a, πολυμαθής, πεπαιδευμένος, σοφός, λόγιος, *v.* dôtto.
erudiziône, *f.*, πολυμάθεια, φιλολογία.
eruttâre, ἐξερεύγομαι, ἐξωθῶ, ἐκσφενδονίζω || *v.* ruttâre.
eruttîvo, -a, ἐκρηκτικός || ἐξανθηματικός.
eruziône, *f.*, ἔκρηξις; — vulcânica, ἡφαιστείου ἔκρηξις || *medc.*, ἐξάνθησις, ἔκφυσις.
esacerbâre, ἐξαγριῶ, ἐξοργίζω, ἐρεθίζω, παροξύνω, ἐκτραχύνω; πικραίνω, λυπῶ.
esaêdro, -a, ἑξαεδρικός, -εδρος || *s. m.*, -εδρον.
esagerâre, ἐξογκῶ, μεγαλοποιῶ, (-λύνω, -λόνω), ὑπεραυξάνω, δειν(οποι)ῶ, λέγω ὑπερβολάς || *n.*, ὑπερβαίνω, -βάλλω.
esagerâto, -a, ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος.
esageratôre, -trîce, μεγαλοποιός, -λήγορος, ὑπερβολορρήμων.
esageraziône, *f.*, ὑπερβολή, ἐξόγκωσις, μεγαλοποίησις, δείνωσις, -νολογία.
esagonâle, *m. f.*, ἑξαγωνικός, -ωνος.
esâgono, *m.*, ἑξάγωνον.
esalâre, ἀν-(ἐξ)ατμίζω, ἀναθυμιῶ, ἀποπνέω, ἀχνίζω, *v.* evaporâre || — lo spîrito, ἐκπνέω, ἀποψύχω, (ξεψυχῶ), θνήσκω.
esalaziône, *f.*, ἀνάδοσις, ἀναθυμίασις, ἐξάτμισις, ἀποπνοή.
esaltâre, (ἀν)ύψῶ, *v.* elevâre || *magnificâre*, ὑπεραίρω, ὑπερεπαινῶ, ὑπερεγκωμιάζω, ἐκθειάζω || *infiammâre*, παραφέρω, ἐξάπτω, ἐνθουσιάζω.
esaltâto, -a, ὑψωθείς, ἐνθουσιώδης, -σιῶν, θερμός.
esaltaziône, *f.*, (ἀν)ύψωσις || ἔξαψις, ἐνθουσιασμός || — dêlla Crôce, ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.
esâme, *m.*, ἔρευνα, ἀναζήτησις, σκέψις, ἐξέτασις || *scoldstico*, ἐξέτασις, δοκιμασία μαθητοῦ || *leg.*, ἀνάκρισις κατηγορουμένου.
esâmetro, ἑξάμετρος || *s. m.*, -ον.
esaminâre, ἐρευνῶ, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
esaminatôre, -trîce, ἐξεταστής, δοκιμαστής.
esângue, *m. f.*, ἄναιμος, ὠχρός, ἡμιθανής, *v.* esânime.
esanimâre, *v.* scoraggiâre, avvilîre.
esânime, *m.*, *f.*, ἄψυχος, ἡμιθανής, τεθνεώς, (ἀποθαμένος, πεθαμένος) || ἔντρομος, λειπόψυχος.
esantêma, *m.*, ἐξάνθημα.
esâpodo, *m.*, ἑξάπους.
esârca, *m.*, ἔξαρχος.
esarcâto, *m.*, ἐξαρχία.
esasperâre, ἐξερεθίζω ὑπερβολικῶς, *v.* esacerbâre.
esasperaziône, *f.*, ὑπερερεθισμός, ἐξερέθισις, ἐξαγρίωσις, ἐξόργισις, ἀγανάκτησις.
esâstilo, -a, ἑξάστυλος.
esattêzza, *f.*, ἀκρίβεια, ἐπιμέλεια, φροντίς || ἀλήθεια.
esâtto, -a, *di persôna*, ἀκριβής, ἐπιμελής, τακτικός || *di côsa*, ἀκριβής, ἀπηκριβωμένος, ἐξειργασμένος || *giûsto, di cônti ecc.*, σωστός || *vêro, d' informaziôni ecc.*, ἀληθινός || *riscôsso*, ἀνακτηθείς.
esattôre, *m.*, εἰσπράκτωρ, φορολόγος, ἀποδεκτής, (καιᾶς).
esattorîa, *f.*, εἰσπρακτορεῖον.
esaudîre, εἰσ-(ἐπ)ακούω, *v.* appagâre, concêdere.

esaurîbile, *m. f.*, ἐξαντλήσιμος, -η-(τι)τός.
esaurimênto, *m.*, ἐξάντλησις, *v.* [estenuaziône.
esaurîre, *pr.*, ἐκκενῶ; *pr. e fig.*, ἐξαντλῶ; *fig.*, ἐκλύω, ἐξασθενίζω, ἀσθεν(οποι)ῶ, (ἀδυνατίζω), καταπονῶ, κοπῶ, κατατρύχω, (κατακουράζω) || *finîre*, περαίνω || -rsi, *pr.*, ἐξαντλοῦμαι, ἀποσβέννυμαι, ἐκλείπω, στειρεύω; *fig.*, ἀποκάμνω, ἐκλύομαι, ἐξασθενῶ, χαυνοῦμαι, (ἀδυναμίζω, -νατῶ, κατακουράζομαι).
esâusto; **-aurîto**, **-a**, ἐξηντλημένος; ἀσθενής, ἀδύνατος, ἄτονος, ἄρρωστος, (ἀποκαμωμένος).
esautorîre, ἀποβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, παύω, ἀπολύω || ἀφαιρῶ τὴν ἐξουσίαν *o* ὑπόληψιν, *v.* avvilîre.
esaziône, *f.*, *d' impôste*, εἴσπραξις, φορολογία || *v.* riscossiône.
êsca, *f.*, δέλεαρ, δόλωμα, *v.* allettamênto || *da accêndere*, *pr.*, μύκης, ἀγαρικόν, (ὕσκα); *e in génere*, προσάναμμα, ἔναυσμα, (ἀγιζότι). [θυμία, θυμός, ὀργή.
escandescênza, *f.*, παραφορά, ὀξυ-
êscara, *v.* crôsta.
escavaziône, *f.*, *v.* scâvo.
esclamâre, ἀνα-ἐπι-(ἐκ)φωνῶ; ἀνακράζω, ἀναβοῶ.
esclamatîvo, **-a**, ἐπιφωνηματικός || pûnto -o, -όν *o* θαυμαστικὸν (σημεῖον). [νησις, ἀναβόησις.
esclamaziône, *f.*, ἀνα-ἐπι-(ἐκ)φώ-
esclûdere, *respîngere*, *espêllere*, ἀπωθῶ, ἀποκρούω, ἀποκλείω, ἐκβάλλω, (ἐβγάζω); *eccettuâre*, ἐξαιρῶ.
esclusiône, *f.*, ἀπώθησις, ἀποκλεισμός, -εισις, (ἔβγαλμα), ἐξαίρεσις.
esclusivîsmo, *m.*, ἀποκλειστικότης.
esclusîvo, **-a**, ἀποκλειστικός, ἐξαιρετικός; ἀσυμβίβαστος.
esclûso, **-a**, ἀποκεκλειμμένος, ἔκβλητος || *avv.*, κατ' ἐξαίρεσιν, χωρίς, ἐκτός, πλήν (*gen.*), (ἔξω ἀπό *acc.*)
escogitâre, *v.* immaginâre, trovâre.
escoriâre, ἀφαιρῶ τὴν ἐπιδερμίδα, ἐκδέρ(ματίζω)ω, (ξεγδέρνω).
escoriaziône, *f.*, ἐκδερμάτισις, ἐκδορά, (ξέγδαρμα). [ἐκκρι(μα)τικός.
escrementîzio, **-a**, περιττωματικός,
escremênto, *m.*, περίττωμα, ἔκκριμα, ἀποχώρημα, σκώρ, κόπρος, (σ)πέλεθος, σπέλληξ, σκύβαλον, (σκατόν).
escursiône, *f.* ἐκδρομή, περιόδευσις (ἐκτὸς τῆς πόλεως) || *mil.*, ἐπιδρομή || *digressiône*, παρεκβολή, παράβασις (λόγου).
esecrâbile, *m. f.*; **-ândo**, **-a**, βδελυρός, -υκτός, μυσαρός, μιαρός, ἀποτρόπαιος, ἐπ-(κατ)άρατος, καταράσιμος, (-ραμένος), *v.* detestâbile.
esecraziône, *f.*, βδελυγμία, μυσαρότης, -ρία, ἀποστροφή; βδέλυγμα, μύσαγμα; κατάρα.
esecutîvo, **-a**, ἐκτελεστικός.
esecutôre, **-trîce**, ἐκτελεστής.
esecutôrio, **-a**, ἐκτελεστός, -σιμος, -στικός, -στήριος.
esecuziône, *f.*, ἐκ-συν-(ἐπι)τέλεσις; ἐξεργασία || *mus.*, μουσουργία || *supplîzio*, θανατικὴ ἐκτέλεσις, θανάτωσις, -ωμα. [σμός.
esegêsi, *f.*, ἐξήγησις, ὑπομνηματι-
esegêtico, **-a**, ἐξηγητικός, ἑρμηνευτικός. [ἄνυστός.
eseguîbile, *m. f.*, ἐκτελεστ(έ)ός,
eseguîre, ἐκ-ἐπι-(ἀπο τελῶ, ἐκπονῶ, κατα-(δια)πράττω, ἐξεργάζομαι, (δι)ἀνύ(τ)ω, περαίνω || *mus.*, μουσουργῶ, παίζω, τραγουδῶ.
esêmpio, *m.*, παράδειγμα, (ξόμπλι), *v.* modêllo, → || *castîgo esemplâre*, παραδειγματισμός, -τωσις || per —, παραδείγματος *o* λόγου χάριν, ἐν παραδείγματι.
esemplâre, *m. f.*, παραδειγματικός || *s. m.*, *modêllo*, πρωτότυπον, ὑπόδειγμα, ὑπογραμμός || *cópia di un libro*, ἀντίτυπον; *di un âtto*, ἀντίγραφον.
esemplificâre, παραδείγματα προφέρω, ἐξηγῶ διὰ παραδειγμάτων.
esemplificaziône, *f.*, παραδειγμάτων χρῆσις, παράδειγμα.
esentâre, ἐλευθερῶ, ἐξαιρῶ, ἀπαλλάττω, ἀνακουφίζω ἀπὸ βάρους *o* ὑποχρεώσεως.

esênte, *m. f.*, ἐλεύθερος, ἐξῃρημένος, ἀπηλλαγμένος; *da impôste*, ἀτελής, ἀλειτούργητος, (ἀσύδοτος).
esenziône, *f.*, ἐξαίρεσις, ἀπαλλαγή; ἀτέλεια, ἀλειτουργησία, (ἀσυδοσία).
esêquie, *f. pl.*, *v.* funerâle.
esercênte, *v.* negoziânte.
esercitâbile, *m. f.*, ἀσκήσιμος.
esercitaziône, *f.*, ἄσκησις, γύμνασις || μελέτη.
esercitâre, *addestrâre*, (ἐξ)ἀσκῶ, γυμνάζω || *usâre, fâre ecc.*, δοκιμάζω, χρῶμαι, χρῆσιν ποιοῦμαι *o* κάμνω, ἐνεργῶ, πράττω || *ûn' ârte ecc.*, ἐπαγγέλλομαι, μετέρχομαι, ἐξασκῶ.
esêrcito, *m.*, στράτευμα, στρατός, [(ἀσκέρι).
esercîzio, *m.*, ἄσκησις, γύμνασις; *scolâstico*, γύμνασμα || χρῆσις, ἐνέργεια, πρᾶξις || ἐξάσκησις || *finanziârio*, χρῆσις || *v.* negôzio.
esibîre, *v.* offrire, presentâre.
esigênte, *m. f.*, ἀπαιτητικός; αὐστηρός; ὀχληρός.
esigênza, *f.*, ἀπαίτησις; ἀνάγκη, [χρεία, δέον.
esîgere, *richiêdere*, ἀπαιτῶ || *riscuôtere*, εἰσπράττω.
esigîbile, *m. f.*, ἀπαιτήσιμος, -τητός, -τητέος.
esigibilità, *f.*, ἀπαιτητικότης, -τητος.
esiguità, *f.*, ἀνεπάρκεια, σμικρότης.
esîguo, **-a**, ἀκαρής, -ριαῖος, ἀνεπαρκής, ἐλάχιστος, μικρό(τατο)ς, ὀλίγ(ιστ)ος; *v.* êsile.
esilarâre, ἐξιλαρῶ, ἱλαρύνω, φαιδρ(ύνω)ῶ, *v.* divertîre.
êsile, *m. f.*, λεπτός, ἰσχνός, ψιλός, λειπόσαρκος, (λιανός); ἀσθενής.
esiliâre, ἐξορίζω, φυγαδεύω, ἐξοστρακίζω || ἀποπέμπω, ἀπομακρύνω.
esiliâto, **-a**, ἐξόριστος, φυγάς.
esîlio, *m.*, ἐξορία, -ισμός, ἀειφυγία.
esilità, *f.*, λεπτότης, ἰσχνότης, [(λιγνάδα).
esîmere, *v.* esentâre.
esîmio, *v.* egrêgio, eccellênte.
esistênte, *m. f.*, ὑπάρχων, ὑφεστώς, ὤν; ζῶν.
esistênza, *f.*, ὕπαρξις, ὑπόστασις, τὸ εἶναι || *realtà*, πραγματικότης, ὀντότης || *vîta*, ζωή, βίος.
esîstere, ὑπάρχω, ὑφίσταμαι, εἶμαι; ζῶ.
esitâre, *v.* dubitâre; *vêndere.
êsito, *m.*, ἔκβασις, τέλος, ἀποβησόμενον, ἀποβαῖνον, ἀποτέλεσμα || buôn —, (καλὴ) ἔκβασις, ἐπιτυχία || cattîvo —, κακὴ ἔκβασις, ἀποτυχία || *v. vêndita, spâccio *ecc.*
esiziâle, *m. f.*, ὀλέθριος, καταστρεπτικός; δεληθήριος.
esîzio, *m.*, *v.* rovîna; môrte.
eslêge, *m. f.*, ἄνομος.
êsodo, *m.*, ἔξοδος.
esôfago, *m.*, οἰσοφάγος.
esonerâre, *v.* esentâre *ecc.*
esorbitâre, *v.* eccêdere *ecc.*
esorcîsmo, *m.*, ἐξορκισμός.
esorcîsta, *m. f.*; **-izzatôre**, **-trîce**, ἐξορκιστής.
esorcizzâre, ἐξορκίζω, ἐκδιώκω τὰ δαιμόνια, ἀποτρέπω κακόν τι.
esordiênte, *m. f.*, ἀρχάριος, πρωτόπειρος, πρωτοφανής, δόκιμος.
esôrdio, *m.*, πρόλογος, προοίμιον || ἀρχή, ἔναρξις.
esordîre, προλογίζομαι; (προ)ἄρχομαι, ἀρχίζω, κάμνω ἔναρξιν; πρωτοβολῶ.
esornatîvo, **-a**, ἐπιδεικτικός.
esortâre, προτρέπω, παραινῶ, νουθετῶ, παροτρύνω, παρακινῶ, παρακελεύομαι, παρορμῶ.
esortatîvo; **-atôrio**, **-a**, προτρεπτικός, παραινετικός, νουθετικός, παρακινητικός.
esortatôre, **-trîce**, παραινέτης, παρακελευστής.
esortaziône, *f.*, προτροπή, παραίνεσις, νουθεσία, παρακίνημα; παρόρμησις.
esôso, *v.* odiôso; *spilôrcio.
esôstôsi, *f.*, ἐξόστωσις.
esotêrico, **-a**, ἐσωτερικός, δημόσιος, κοινός.
esoticità, *f.*, ἐξωτικότης, -κόν.
esôtico, **-a**, ἐξωτικός, ξενικός, ξένος.
espândere, δια-(ἐκ)χέω, -χύνω; διασπείρω; *v.* spârgere, diffôndere || **-rsi**, -ομαι; ἐκτείνομαι.
espansiône, *f.*, διάχυσις, ἔκτασις,

διαπλατυσμός || *fig.*, ψυχικὴ διάχυσις, (ἀνοιχτὴ καρδιά), κοινωνικότης. -κόν. [|| *fig.*, *c. s.*

espansività, *f.*, εὐδιαχυσία, ἐκτατόν

espansîvo, -a, διαχύσιμος, -χυτικός, ἐκτάσιμος, ἐκπετάσιμος || *fig.*, κοινωνικός. [esiliâre; emigrâre.

***espatriâre**, ἐκπατρίζω, ἐξοικίζω, *v.*

espediênte, *v.* mêzzo; trovâta,

espêllere, *v.* cacciâre. [invenziône.

esperiênza, *f.*, *próva*, πεῖρα, ἀπόπειρα, δοκιμασία, -μή, *v.* -imênto || *prática*, ἐμπειρία.

esperimentâle, *m.f.*, πειραματικός; *di método*, ἐμπειρικός.

esperimentâre, πειρ(αματουργ)ῶ, -τίζω, δοκιμάζω. [τουργός,-τιστής.

esperimentatôre, -trîce, πειραμα-

esperimênto, *m.*, *fisica ecc.*, δοκιμή || *v.* esâme.

esperîre, *v.* -imentâre, provâre.

êspero, *poet.*, *v.* vêsp(e)ro.

espêrto, -a, ἔμπειρος, πεπειραμένος, εἰδήμων, ἐμπειροπράγμων, *v.* âbile.

espettorâre, ἀποφλεγματίζω, ἀποχρέμπτομαι, ἐκπτύω, (βγάζω,) φλέγματα.

espettoraziône, *f.*, ἀποφλεγματισμός, ἀπόχρεμψις, *v.* spûto.

espiâbile, *m.f.*, εὐεξίλαστος.

espiâre, *propiziâre, purgâre*, ἐξιλε(όνω)ῶ, ἐξιλάσκομαι, (ἐξ)άγνίζω, καθαρίζω, (ἀπο)καθαίρω; *n.*, (ἐξ)άγνίζομαι || *scontâre*, ἐξαγοράζω, (ξεπληρόνω,) σφάλμα, ἐκ-(ἀπο)τίνω, ὑπέχω δίκην. [στής: →

espiatôre, -trîce, ἐξιλαστής, ἁγνι-

espiatôrio, -a, ἐξιλαστήριος, -τικός, ἐξιλεωτικός, ἁγνιστήριος, (ἐξ)ἁγνιστικός.

espiaziône, *f.*, ἐξιλέωσις, -λασμός, ἁγνισμός, -ισμα, καθαρισμός || luôgo di —, ἁγνευτήριον, -νιστήριον || — dêi peccâti, ἐξιλέωσις *o* ἁγνισμὸς τῶν ἁμαρτημάτων.

espletîvo, -a, παραπληρωματικός,

esplicâre, *v.* spiegâre. [πλεονάζων.

esplîcito, -a, ῥητός, σαφής, *v.* manifêsto, chiâro.

esplodênte, *m.f.*; **-osîvo, -a**, ἐκρηκτικός. [piâre.

esplôdere, ἐκρήγνυμαι, *v.* scop-

esplorâbile, *m.f.*, ἐξερευνήσιμος.

esplorâre, (δι)ἐρευνῶ; περιοδεύω; κατασκοπεύω, -πῶ, κατοπτεύω.

esploratôre, -trîce, ἐξερευνητής, κατοπτευτής, -πτήρ; *viaggiatôre*, περιοδευτής; *mil.*, κατάσκοπος, κατοπτήρ.

esploraziône, *f.*, ἐξερεύνησις, κατόπτευσις, κατασκοπεία, -πευσις, -πή. [κρότησις, βρόντημα.

esplosiône, *f.*, ἔκρηξις; ἐκπυρσο-

esponênte, *m.*, *mat.*, ἐκθέτης.

esponenziâle, *m. f.*, ἐκθετικός.

espôrre, *pr. e fig.*, ἐκτίθημι, ἐκθέτω || *métter a rischio*, διακινδυνεύω || *narrâre, rappresentâre, spiegâre*, διηγοῦμαι, παριστάνω, ἐξιστορῶ, ἑρμηνεύω, δηλοποιῶ.

esportâre, ἐξάγω. [-γεύς.

esportatôre, -trîce, ἐξαγωγικός; *s.*,

esportaziône, *f.*, ἐξαγωγή; τὰ ἐξαγώγημα. [κός.

espositîvo, -a, ἐκθετικός, ἐξηγητι-

espositôre, -trîce, ἐκθέτης.

esposiziône, *f.*, *pr. e fig.*, ἔκθεσις || *posiziône*, θέσις, τοποθεσία || — universâle, παγκόσμιος ἔκθεσις.

espôsto, -a, ἔκθετος || *s. m.*, *trovatêllo*, -ον (βρέφος); ospîzio dêgli -i, ἐκθετοτροφεῖον.

espressiône, *f.*, ἔκφρασις || *frâse, parôla*, φράσις, λέξις || *pittûra*, ἀπεικασία, -κόνισις, παράστασις || *aspêtto*, εἶδος, ὄψις, παραστατικόν || *energía ecc.*, ἐνέργεια, ἔμφασις.

espressîvo, -a, ἐκφραστικός, ἐνεργητικός, ἐμφα(ν)τικός.

esprêsso, -a, ῥητός, ὡρισμένος || *s. m.*, *corriêre*, ἐπίτηδες ἀγγελιοφόρος, ἔκπεμπτος, ταχυδρόμος, (μενζίλης) || *v.* dirêtto (trêno —).

esprîmere, ἐκφράζω; λέγω, σημαίνω, δηλ(οποι)ῶ; *rappresentâre*, ἀπεικάζω, -κονίζω, παριστάνω || *r.*, *v.* sprêmere.

esprimîbile, *m.f.*, ἐκφράσιμος, -αστός.

espropriâre, ἀπαλλοτριῶ, ἀποστερῶ τῆς ἰδιοκτησίας.
espropriaziône, *f.*, ἀπαλλοτρίωσις.
espugnâbile, *m. f.*, αἱρέσιμος, εὐάλωτος, ἁλώσιμος, -ωτός.
espugnâre, καταπολεμῶ, αἱρῶ, (παίρνω), κυριεύω, καθυποτάσσω.
espugnatôre, **-trîce**, πολιορκητής, κατακτητής, νικητής. [σις.
espugnaziône, *f.*, ἅλωσις, κατάκτη-
espulsiône, *f.*, ἔξωσις, -ώθησις, ἄπωσις, ἀπο-(ἐκ)δίωξις, ἀπέλασις, *v.* cacciâta. [ἀπωστικός, ἐξελατός.
espulsîvo, **-a**, ἐξωστικός, -ωθητικός,
espûlso, **-a**, ἐκβληθείς.
espulsôre, *m.*, ἐξώστης.
espûngere, ἐξαλείφω, καθαίρω.
espurgaziône *v.* pûrga(ziône).
essendochè, *v.* giacchè.
essênza, *f.*, οὐσία, φύσις || *estrâtto, profûmo,* ἀπόσταγμα, ὀσμή, μύρον.
essenziâle, *m. f.*, οὐσιώδης; κύριος; ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος, ἄφευκτος || *s. m.*, κυριώτερον.
êssere, εἰμί, εἶμαι, ὑπάρχω || *s. m.*, τὸ εἶναι, ὄν, ὕπαρξις; *condiziône, stâto,* κατάστασις.
êsso, **-a**, *pron.*, αὐτός, ἐκεῖνος;
êst, *v.* oriênte, levânte. [οὗτος.
êstasi, *f.*, ἔκστασις; θάμβος, ἔκπληξις. [μαι, μένω →
estâtico, **-a**, ἐκστατικός.
estâte, *m. f.*, θέρος.(καλοκαίρι(ον)).
estemporâneo, **-a**, αὐτοσχέδιος, -διαστικός, *v.* improvvisâtô(re) || poêta -o, αὐτοσχεδιαστής.
estêndere, ἐν-ἀνα-((παρ)ἐκ)τείνω, ((ἐ)ξαπλόνω); *v.* stêndere, allargâre. [τάσιμος.
estendîbile, *m. f.*, ἐκτατ(ικ)ός, ἐκ-
estensiône, *f.*, ἔκτασις, ((ἐ)ξάπλωμα, -ωσις); μῆκος; ἐπέκτασις; *spâzio,* διάστημα, χῶρος.
estensîvo, **-a**, ἐκτατικός.
estensôre, *m.*, ἐκτατικός, ἐπίτονος (μῦς) || *v.* redattôre, compilatôre.
estenuâre, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω, (λιγνεύω); καταπονῶ, κοπῶ, (κατακουράζω); *v.* esaurîre.
estennaziône, *f.*, *per debolêzza,* ἀσθένωσις, ἐξασθένησις, ἀδυναμία; *per stanchêzza,* καταπόνησις; *magrêzza,* ἰσχνότης, (λιγνάδα, -νε-(υ)μα), *v.* consunziône.
esteriôre, *m. f.*, ἐξωτερικός, -τερος, ὁ ἐκτός. ὁ ἔξω(θεν) || *s. m.*, →
esteriorità, *f.*, ἐξωτερικόν. [stâre.
esternâre, *v.* esprîmere, manife-
estêrno, **-a**, *v.* esteriôre || alûnno -o, μαθητὴς ἐξωτερικός *o* ἐξώφοιτος, -κοιτος.
êstero, **-a**, ξένος, ἀλλόφυλος, -οδαπός, *c. s.* || il ministro dêgli (affâri) êsteri, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν (πραγμάτων *o* σχέσεων) ὑπουργός || âll' -o, εἰς τὰ ξένα, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. [πεπληγμένος.
esterrefâtto, **-a**, ἐμβρόντητος, ἐκ-
estêso, **-a**, ἐκτεταμένος, εὐρύ(χωρο)ς, *v.* âmpio; diffûso || per -o, *avv.*, διεξοδικῶς, πολυλόγως, ἐν ἐκτάσει.
estêtico, **-a**, αἰσθητικός || *s. f.*, -ή.
êstimo, *m.*, *v.* fondiâria (impôsta —).
estînguere, (ἀπο)σβέννυμι, -ύω, (σβύνω) || *fig.*, παύω; φθίνω, κτείνω; ἀφανίζω || *comm.*, *v.* ammort(izz)âre *ecc.*
estinguîbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς (ἀπο)σβέσεως. [*v.* môrto.
estînto, **-a**, σβεστός, ἀπεσβηκώς;
estinziône, *f.*, σβέσις, (σβύσιμον) || *fig.*, παῦσις, τέλος; ἀφάνισις, -νισμός || *comm.*, ἀπόσβεσις, διάλυσις, (ἐξόφλησις,) χρέου; *v.* ammortizzaziône.
estirpâre, ἐκριζῶ, (ξερριζόνω), ἀνασπῶ || *fig.*, ἐξολοθρεύω, ἐξαλείφω, ἀφανίζω.
estirpatôre, **-trîce**, ἐκριζωτής || ἐξολοθρευτής, καθαιρέτης.
estirpaziône, *f.*, ἐκρίζωσις, (ξερρίζωμα) || κατάλυσις, ἀφανισμός.
estîvo, **-a**, θερινός, τοῦ θέρους, (τοῦ καλοκαιριοῦ).
estôrcere, ἀφαιρῶ, ἀφαρπάζω, ἐκθλίβω, ἐκβιάζω, ἐξαναγκάζω.
estorsiône, *f.*, ἔκθλιψις, ἐξαναγκασμός. [κασθείς.
estôrto, **-a**, ἐκβιασθείς, ἐξαναγ-

estradiziône, *f.*, παρά-(ἔκ)δοσις (πρόσφυγος).
estradotâli (bêni —), *m.*, *pl.*, παράφερνα, (παραπροίκια, ἐξώπροικα).
estragiudiziâle, *m. f.*, ἐξώδικος.
estrâneo, -a, ἐξωτερικός, ξένος, ἀλλοδαπός; ἀλλότριος.
estrârre, ἐξάγω, ἐξέλκω, ἀποσπῶ, ἐκβάλλω, (ἐβγάζω).
estrattîvo, -a, ἀφαιρετικός.
estrâtto, *m.*, *di un âtto, di un libro*, ἀποτομή, ἀπόσπασμα || *riassûnto*, ἐπιτομή, σύνοψις, περίληψις, συγκεφαλαίωσις, ἐκλογή || *sûcco, essênza*, ἐκπίεσμα, ἐκχύλισμα.
estrattôre, *m.*, ἐξαγωγεύς.
estraziône, *f.*, ἐξαγωγή, ἐξέλκυσις, -υσμός, ἀπόσπασις || *a sôrte*, κλήρωσις || *del lôtto*, ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου || **v.* condiziône, nâscita.
estremità, *f.*, ἄκρον, (πέρας), ἄκρα, ἐσχατιά, τέλος || *pl.*, τὰ ἄκρα, ἀκρωτήρια || *v.* strettêzza; →
estrêmo, -a, ἄκρος, ἔσχατος || -a unziône, ἅγιον ἔλαιον, τελευταῖον χρίσμα || *s. m. pl.*, ἀπορία, δυστυχία, ἀνάγκη, δεινὴ θέσις, κίνδυνος; *violênza*, βιαιοπραγία; *ûltimi istânti dêlla vîta*, ἔσχατα τοῦ βίου, λοίσθιά.
***estrinsecâre**, *v.* manifestâre.
estrînseco, -a, ἐξωτερικός.
êstro, *m.*, *zool. e fig.*, οἶστρος; *fig.*, — ποιητικός, ἔμπνευσις, φαντασία, ἐνθουσιασμός.
estrôso, *v.* eccêntrico.
estuârio, *m.*, ἕλος θαλασσώδης; *di fiûme*, παραποτάμιος κόλπος.
esuberânte, *m. f.*, δαψιλής, ὑπεράφθονος, περισσός.
esuberânza, *f.*, δαψίλεια, ὑπεραφθονία, περισσὴ ἀφθονία.
esulcerâre, *v.* esacerbâre; ulcerâre.
êsule, *m. f.*, *v.* esiliâto.
esultânte, *m. f.*, ἀγαλλιώμενος, ὑπερχαίρων, χαρμόσυνος.
esultânza, *f.*, ἀγαλλίασις, -ίασμα, χαρμοσύνη, σκίρτησις ὑπὸ χαρᾶς.
esultâre, ἀγαλλιῶμαι, -λλομαι, ὑπερχαίρω, σκιρτῶ, ἀναπηδῶ, ποδοκροτῶ ἐκ μεγίστης χαρᾶς.
esumâre, ἐκθάπτω, ἀν-(ἐξ)ορύσσω, ἐκβάλλω τῆς γῆς. (ξεθάπτω, ξε-(παρά)χώνω) || ἄγω *o* εἰσφέρω εἰς φῶς, ἀνευρίσκω.
esumaziône, *f.*, ἔκθαψις, ἐκταφή, (ξεθάψιμον, ξέ-(παρά)χωμα), ἀν-(ἐξ)όρυξις, ἀνακομιδή; προαγωγὴ εἰς φῶς.
età, *f.*, ἡλικία || *têmpo, sécolo, êpoca*, χρόνος, καιρός, αἰών, ἐποχή || di che età! ποίας ἡλικίας; || di mêzza età, μεσῆλιξ, (μεσόκοπος) || ho (l'età di) vênt' ânni, εἶμαι τριάκοντα χρόνων.
etêra, *f.*, ἑταίρα; πόρνη.
êtere, *m.*, αἰθήρ.
etêreo, -a, αἰθέριος, -ρικός; οὐράνιος.
eterizzâre, ἐθεροποιῶ || ἀναισθητοποιῶ.
eternâre, (δι)αἰωνίζω, (ἀπ)ἀθανατίζω.
eternità, *f.*, αἰωνότης, ἀϊδιότης; *immortalitd*, ἀθανασία; *lûngo têmpo*, χρόνος μακρός, αἰών.
etêrno, -a, αἰώνιος, ἀΐδιος (παντοτεινός), ἀτελεύτητος, ἄληκτος, ἀκατάπαυστος || *s. m.*, Θεός ὁ Αἰόνιος.
eteroclisîa, *f.* ἑτεροκλισία.
eterôclito, -a, ἑτερόκλιτος.
eterodossia, *f.*, ἑτεροδοξία.
eterodôsso, -a, ἑτερόδοξος.
eterogeneità, *f.*, ἑτερογένεια.
eterogêneo, -a, ἑτερογενής.
***etichêtta**, *f.*, *barb.*, *cartêll(ên)o, márca*, ἐπιγραφή, -αμμα, ἐπισημείωμα, (τικέττα) || *cerimôni(âl)e*, ἐθιμοταξία, -τυπία, τελετικόν.
êtico, -a, ἠθικός || *tisico*, ἐκτικός, μαρασμώδης, φθισικός, (χτ-(φθ)ικιάρης) || *s. f.*, ἠθική.
etimologîa, *f.*, ἐτυμολογία.
etimolôgico, -a, ἐτυμολογικός.
etimologîsta, *m.*, ἐτυμολόγος.
etimologizzâre, ἐτυμολογῶ.
etiologîa, *f.*, αἰτιολογία.
etisîa, *f.*, μαρασμός, φθίσις, τηκεδών, (χτ-(φτ)ικιόν).
êtnico, -a, ἐθνικός.

etnografìa, *f.*, ἐθνογραφία.
etnografìco, **-a**, ἐθνογραφικός.
etnôgrafo, *m.*, ἐθνογράφος.
etnologìa, *f.*, ἐθνολογία.
etnolôgico, **-a**, ἐθνολογικός.
etnôlogo, *m.*, ἐθνολόγος.
etopêìa, *f.*, ἠθοποιΐα.
etrûsco, **-a**, τυρρηνικός, -ναῖος.
ettacôrdo, *m.*, ἑπτάχορδον.
ettaêdro, *m.*, ἑπτάεδρον.
ettâgono, **-a**, ἑπτάγωνος || *s.m.*, -ον.
êttaro, *m.*, μυριάμετρον τετραγωνικόν, ἑκατόπλεθρον, (ἑκτάρι).
êtte (un —), *v.* niênte. [μον.
êtto(grâmma), *m.*, ἑκατοντάγραμ-
ettôlitro, *m.*, ἑκατό(ντά)λιτρον.
ettômetro, *m.*, ἑκατό(ντά)μετρον.
eucalìtto, *m.*, εὐκάλυπτος.
eucaristìa, *f.*, εὐχαριστία, θεία μετάληψις.
eucarìstico, **-a**, εὐχαριστικός.
eucolôgio, *m.*, εὐχολόγιον.
eucrasìa, *f.*, εὐκρασία.
eufemìsmo, *m.*; **-mìa**, *f.*, εὐφημισμός, -μία.
eufemìstico, **-a**, εὔφημος.
eufonìa, *f.*, εὐφωνία.
eufônico, **-a**, εὐφωνικός, -ωνος.
eufôrbia, *f.*; **-o**, *m.*, εὐφόρβιον.
eunûco, *m.*, εὐνοῦχος, *v.* evirâto.
eupatôrio, *m.*, *bot.*, εὐπατόριον.
euritmìa, *f.*, εὐρυθμία.
êuro, *v.* scirôcco.
evacuâre, *v.* sgombrâre || (ἐκ)κενῶ, (ἀδειάζω, εὐκαιρόνω) τὴν κοιλίαν, ἀφοδεύω, ἀποπατῶ, ἀποχωρῶ (ἐπὶ τὰ ἀναγκαῖα), κοπρίζω, (χέζω).
evacuatîvo, **-a**, κενωτικός, καθαρτικός.
evacuaziône, *f.*, (ἐκ)κένωσις, (ἄδειασμα, εὐκαίρωμα) || ἀποπάτησις, ἄφοδος.
evâdere, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, ὑπεκφεύγω, φεύγω κρυφίως.
evangêlico, **-a**, εὐαγγελικός.
evangelìsta, *m.*, εὐαγγελιστής.
evangelizzâre, εὐαγγελίζομαι.
evangêlo, *m.*, εὐαγγέλιον.
evaporâbile, *m. f.*, ἐξατμιστός, -μίσιμος.
evaporâre, *att.*, ἐξ-(ἀν)ατμίζω, ἀναθυμιῶ, ἐξαερῶ || *n.*, ἐξατμίζω, -ομαι, ἀναθυμιῶμαι, (ξεθυμαίνω).
evaporatîvo, **-a**, ἐξατμιστικός.
evaporâto, **-a**, ἀτμιστός.
evaporaziône, *f.*, ἐξάτμισις, ἀναθυμίασις, (ξεθύμασμα), *v.* esalaziône.
evasiône, *f.*, ἀπόδρασις, -δρασμός, δραπέτευσις, φυγή.
evasîvo, **-a**, προφασιστικός, ὑπεκφευτικός || rispôsta -a, ὑπεκφυγῆς ἀπόκρισις.
evâso, *m.*, δραπέτης.
eveniênza, *f.*, *v.* bisôgno, →
evênto, *v.* avvenimênto, câso.
eventuâle, *m.f.*, τυχαῖος, -χηρός, ἐνδεχόμενος.
eventualità, *f.*, ἐνδεχόμενον, σύμπτωσις, -ωμα, τύχη.
evidênte, *m. f.*, ἐναργής, σαφής, κατα-(προ)φανής, κατά-(πρό)δηλος, φανερός.
evidênza, *f.*, ἐνάργεια, σαφήνεια, κατα-(ἐμ)φάνεια, προδηλότης.
evîncere, *leg.*, ἐκνικῶ, ἐκκρούω.
evirâre, εὐνουχίζω, (μουνουχίζω), *v.* castrâre.
evirâto, *m.*, εὐνοῦχος, (μουνοῦχος), ἐκτομίας || *fig.*, ἀγενής, ἄνανδρος.
eviraziône, *f.*, εὐνουχισμός, (μουνούχισμα), ὀρχοτομία.
evitâbile, *m. f.*, (ἀπο)φευκτός, φεύξιμος, εὐδιάφευκτος.
evitâre, ἀπο-δια-(ἐκ)φεύγω, ἐκκλίνω, (ξεφεύγω, σκαπουλίζω), ἀπέχομαι. [κτησις, ἔκκρουσις.
eviziône, *f.*, *leg.*, ἐκνίκησις, ἀνά-
êvo, *m.*, *poet.*, αἰών, *v.* età || mêdio —, μεσαιών.
evocâbile, *m. f.*, ἐκκλητός.
evocâre, ἐμφανίζω φαντάσματα δι' ἐξορκισμῶν, ἐπάγω, ἐπικαλοῦμαι τὰς ψυχάς || *fig.*, ἀνακαλῶ, ἀναμιμνήσκω. [σις.
evocaziône, *f.*, ἐπαγωγή, ἐπίκλη-
evolûto, **-a**, *v.* svôlto; *cólto, educâto*, ἀνεπτυγμένος || *s. f.*, *mat.*, καμπύλη.
evoluziône, *f.*, ἐξέλιξις, (ἐξ)ἑλιγμός, ἀνάπτυξις || *fig.*, παραλλαγή, με-

τάπλασις || *mil.*, ἐξελιγμός, ἐξείλησις.
evulsiône, *f.*, ἀπό-(ἐκ)σπασις, ἐξέλκυσις, ἐκρίζωσις.
evulsìvo, -a, ἀπο-(ἐκ)σπαστικός.
evviva, *inter.*, ζήτω! ζήτωσαν! εὖγε! || gridâr —, ζητωκραυγάζω || *s. m.*, ζητωκραυγή, *v.* applâuso.
ex-, πρῴην || l' ex-minîstro, ὁ πρῴην ὑπουργός.
exequâtur, *m.*, ἐκτηλεστήριον, -ήριον.
eziandìo, *v.* ânche, pûre.

F

fa, *mus.*, φά, δί.
fabbisôgno, *m.*, ὑπολογισμός.
fâbbrica, *f.*, *officîna*, *laboratôrio*, ἐργοστάσιον, ἐγραστήριον, τεχνουργεῖον, (φάμπρικα) || *edificio*, κτίριον, οἰκοδομή, -μημα || *v.* -caziône || prêzzo di —, τίμημα τῆς κατασκευῆς.
fabbricâbile, *m. f.*, οἰκοδομήσιμος, -μητός.
fabbricânte, *m. f.*; **-atôre, -trîce**, κατασκευαστής, (φαμπρικαδόρος), ἐργαστηριάρχης, τεχναστής || — di ..., -ποιός, -πλάστης, -ουργός.
fabbricâre, κατασκευάζω, (φαμπρικάρω), ἐργάζομαι, τεχνιτεύω, τεχνουργῶ || *edificâre*, κτίζω, οἰκοδομῶ || *inventâre*, πλάττω, ἐφευρίσκω.
fabbricatîvo, -a, κατασκευαστικός || οἰκοδομικός.
fabbricaziône, *f.*, κατασκευή, -εύασμα, -ευασμός, ἐργασία, τεχνουργία || οἰκοδόμησις, -μή, -μία.
fabbricerîa, *f.*, τεχνουργεῖον ἐνιοραχόν, ἐπιτροπικόν, -πή, νεωκορία.
fabbriciêre, *m.*, ἐπίτροπος (ἐκκλησίας).
fabbrile, *m. f.*, σιδηρουργικός, σφυρηλατικός; τεχνικός, χειροτεχνικός, βιομηχανικός.
fâbbro, *m.*, σιδηρουργός, -ηροτέκτων, -ηρεύς, χαλκεύς, σφυροκόπος, -ρηλάτης, (σιδερᾶς, χαλκειᾶς, γύφτος) || *r.*, *v.* artêfice.
faccênda, *f.*, *v.* affâre.
faccendiêre, *v.* intrigânte.
faccêtta, *f.*, πλευρία, ἕδρα.
faccettâre, πλευροτομῶ, ἑδροποιῶ, περιξέω.
facchinâggio, *m.*, *traspôrto*, διαμετακομιδή; *sûo prêzzo*, διαμετακόμιστρα, τὰ ἀχθοφορικά, (χαμαλιάτικα).
facchinâta, *f.*, *volgarità*, χυδαιότης, (προστυχιά) || *fatîca împroba*, *v.* -nerîa.
facchinêsco, -a, ἀχθοφορικός.
facchinerîa, *f.*, ἐργασία ἀχθοφορική, ὑπερβολικὸς κόπος.
facchîno, *m.*, ἀχθοφόρος, βάσταξ, φορταγωγός, -τοβαστάκτης, νωτοφόρος, νωταγωγός, (βαστάζος, χαμάλης).
fâccia, *f.*, *pr. e fig.*, πρόσωπον, ὄψις, *v.* vôlto || *aspêtto*, ἔποψις, φάσις || *lâto*, πλευρά, ἕδρα || *superfîcie*, *apparênza*, ὄψις, ἐπιφάνεια || *corâggio*, *sfrontatêzza*, πρόσωπον; θρασύτης, αὐθάδεια, προπέτεια, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπιά) || — dêlla têrra, ὄψις τῆς γῆς || in —, κατὰ πρόσωπον, *v.* côntro, davânti || *v.* facciâta.
facciâle, *m. f.*, προσωπικός.
facciâta, *f.*, μέτωπον, (πρόσ)ὄψις, φάσις, τὸ ἔμπροσθεν || *v.* pâgina.
fâce, *v.* fiâccola.
facêlla, *f.*, *c. s.*, δᾳδίον, λαμπάδιον || λάμψις, φῶς.
facêto, -a, ἀστεῖος, φιλοσκώμμων, παιγνιῶδης, εὐτράπηλος, *v.* burlône.
facêzia, *f.*, ἀστεϊσμός, ἀστειολογία, γελοιασμός, χαριεντισμός, μέτωρον, παιδιά, (χωρατᾶς).
fachîro, *m.*, μηναγύρτης.
fâcile, *m. f.*, εὔκολος, ῥᾴδιος, εὔκολος, εὐχερής || *di persôna*, εὐμενής, συγκαταβατικός, εὐπροσήγορος || — a fârsi, a prêndersi *ecc.*, εὔπρακτος, εὔληπτος, εὐ-, (εὐκολο-).

facilità, *f.*, εὐκολία, εὐκοπία, εὐχέρεια, (ῥαστώνη) || — di parôla, εὔροια (λόγου).
facilitâre, εὔκολον ποιῶ, δι-(εὐ)κολύνω, δι-(ἐξ)ομαλίζω.
facilitaziône, *f.*, *pr. e fig.*, ἐξομάλισις.
facimâle, *m.*, ταραχοποιός, στασιαστής; προπετής, αὐθάδης.
facinorôso, **-a**, ἀληθήριος, κακοποιός, κακοῦργος, κακεντρεχής, παμπόνηρος, *v.* delinquênte.
facoltà, *f.*, *potére, diritto*, ἐξουσία, ἄδεια, δύναμις, δικαίωμα || *proprietà*, ἰδιότης, ἐνέργεια || *sostânze, ricchézza*, οὐσία, πλοῦτος, τὰ ὑπάρκοντα, (τὰ καλά) || — di medicîna, ἰατρικὴ σχολή; *córpo dêgli insegnânti*, συνάθροισις τῶν καθηγητῶν || le — dêll' ânimo, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις.
facoltatîvo, **-a**, προαιρετικός, αὐτοπροαίρετος, θεληματικός.
facoltôso, **-a**, πλούσιος, εὐπορῶν, εὐκατάστατος.
facôndia, *f.*, εὐ-(καλλι)έπεια, εὐφράδεια, εὐστομία, εὐγλωττία, στωμυλία.
facôndo, **-a**, εὐεπής, εὐφράδης, εὔγλωττος, στωμύλος.
fac-sîmile, *m.*, ἀφόμοιον, πανομοιότυπον.
factôtum, *m.*, παντοπράκτης.
fâeton, *m.*, *barb.*, φαεθόνιον.
faggêta, *f.*, φηγών.
fâggio, *m.*, φηγός, ὀξύη, (-υά) || di —, φήγινος.
fagianâia, *f.*, φασιανοτροφεῖον.
fagiâno, *m.*, φασιανός, (φαζάνι).
fagianôtto, *m.*, φασιανιδεύς, (-νόπουλον, φαζανάκι).
fagiolîno, *m.*, χλωρὸς φάσηλος.
fagi(u)ôlo, *m.*, φάσηλος, -σιόλος, (-σούλι) || *v.* babbêo.
fagottîsta, *m.*, *mus.*, βαρυαυλητής.
fagôtto, *m.*, δέμα, φάκελ(λ)ος || fâr —, φακελλῶ, συσκευάζομαι, προετοιμάζομαι πρὸς ἀναχώρησιν, (μαζεύω τὰ μπαγκάκια μου) || *mus.*, βαρύαυλος; *c. s.* ἀτσίδι, σανξάρι).
faîna, *f.*, γαλῆ, ἰκτίς, (κουνάδι,
falânge, *f.*, φάλαγξ || *fig.*, πλῆθος.
falangêtta, *f.*, φαλάγγιον.
falbalà, *v.* falpalà.
falcâto, **-a**, δρεπανοειδής || lûna -a, μήνη || cârro -o, δρεπανηφόρον ἅρμα.
fâlce, *f.*, δρέπανον, -άνη, (-άνι, κόσσα), θεριστήριον.
falcêtto, *m.*; **-ciuôla**, *f.*, δρεπάνιον, (-νάκι), φρυγανομάχαιρα; κλαδευτήριον, (-τηράκι), ἅρπη.
falciâre, δρεπ(ανίζω)ῶ, χορτοκοπῶ, (κοσσίζω), θερίζω.
falciâta, *f.*, δρεπανιά, μονοκόπημα, μονοθέρισμα, (-ισιά).
falciatôre, **-trîce**, δρεπανιστής, χορτοκόπος, θεριστής, (κοσσιστής).
falciatûra, *f.*, δρέψις, χορτοτομία, χορτοκοπία, (κόσσισμα).
falcîdia (lêgge —), *f.*, νόμος φαλκίδιος.
falcidiâre, ἀφαιρῶ.
falcinêtto, *m.*, κλαδευτήριον, (-ράκι) || *zool.*, κολυρίων.
falconâre, θηρεύω διὰ τοῦ ἱέρακος.
fâlcô(ne), *m.*, ἱέραξ, (ἱ-(γ)εράκι).
falconerîa, *f.*, ἱερακαγωγία, -κοθηρία || -κοτροφεῖον.
falconêtto, *m.*, ἱερακιδεύς, -κίσκος, (γερακόπουλον) || *mil.*, μικρὸν τηλεβόλον.
falconiêre, *m.*, ἱερακαγωγός, -κοτρόφος, -κοβοσκός, -κονόμος, -κάρης.
fâlda, *f.*, πλάξ, πέταλον || *dêll'âbito*, κράσπεδον || *del cappêllo*, τὰ ἄκρα, (γῦρος,) τοῦ πίλου || *di nêve*, νιφάς, (τουλούπα) || *di un mônte*, ὑπώρεια.
falegnâme, *m.*, ξυλ-(λεπτ)ουργός, (μαραγκός, πελεκάνος).
falêna, *f.*, φάλαινα.
falêrno, *m.*, φαλερῖνος *o* -έρνιος οἶνος.
falêncio, **-a**, φαλεύκιος.
fâlla, *f.*, ῥῆγμα, διαρροή, (τρῦπα).
fallâce, *m. f.*, *v.* bugiârdo, ingannatôre.
fallâcia, *v.* falsità, sofîsma.
fallâre, *v.* sbagliâre, errâre.
fallîbile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς ἀπάτην *o* ἁμαρτίαν, σφαλερός, ἁμαρτητικός, λανθαστικός, ἐπισφαλής.
fallibilità, *f.*, σφαλερόν, ἁμαρτηκόν, ἐπισφαλές.
fallimênto, *m.*, *v.* bancarôtta.
fallîre, *comm.*, χρεωκοπῶ, (φα-

λίρω, μουφλουζεύω) || *v.* errâre, mancâre. [ζης).
fallîto, **-a**, χρεωκόπος, (μουφλού-
fâllo, *m.*, *v.* sbâglio, côlpa || φαλλός.
falò, *m.*, πυρσὸς *o* πυρὰ χαρᾶς.
faloppiâno, **-a**, φαλοππιανός.
falpalà, *m.*, περίαπτον, παρυφή, -ύφασμα, (ἀκροπρεπίδια, φαλμπαλᾶς, φερμπαλᾶς).
falsâre, *v.* falsificâre, alterâre.
falsarîga, *f.*, εὐθύστιχον, (χάρακας).
falsârio, **-a**; **-sificatôre**, **-trîce**, παραποιητής, νοθευτής; *di scrittûre*, πλαστο-(ψευδο)γράφος; *fabbricatôre di monête fâlse*, κιβδηλοποιός, παραχαράκτης.
falsêtto, *m.*, ἰσχνο-(λαρυγγο)φωνία.
falsificâre, παραποιῶ, παρα-(δια)-φθείρω; νοθεύω, κιβδηλεύω, καπηλεύω || *scrittûre*, πλαστογραφῶ || *monête*, παραχαράττω.
falsificaziône, *f.*, παραποίησις, παραφθορά, νόθευσις, κιβδηλεία; πλαστογράφημα; παραχάραξις.
falsità, *f.*, πλάσμα, ψεῦδος; ὑπόκρισις.
fâlso, **-a**, πλαστός, ψευδής; κίβδηλος, νόθος; *ipôcrita*, ὑποκριτής, δόλιος || *s. m.*, πλαστογραφία, παραποίησις.
fâma, *f.*, κοινὸς λόγος, φήμη, θρύλλος, ᾀδόμενον, διαδιδόμενον || *buôn nôme*, *celebrità*, ὑπόληψις, ὄνομα μέγα, εὔκλεια, δόξα.
fâme, *f.*, πεῖνα; *carestîa*, λιμός, σιτοδεία || *fig.*, ὄρεξις, ἀπληστία || avêr —, πεινῶ.
famêlico, *v.* affamâto.
famigerâto, **-a**, διαβόητος; *r.*, *v.* famôso.
famîglia, *f.*, οἰκογένεια, οἰκία, οἶκος, ἑστία, (σπίτι(κόν), φαμιλιά, φαμελία); οἰκεῖοι, συγγενεῖς || *casâto*, οἶκος, πατριά, γένος || pâdre di —, οἰκοδεσπότης, οἰκογενιάρχης, (φαμελίτης).
famîglio, *v.* sêrvo.
famigliâre, *m. f.*, *v.* domêstico || *abituâle*, *avvêzzo*, συνήθης, συνηθισμένος || *fidênte*, *frânco*, *âlla buôna*, θαρρετός, ἐλεύθερος || *di stîle*, οἰκιακός, συνομιλιτικός.
familiarità, *f.*, οἰκειότης, οἰκιακότης, στενὴ σχέσις || συνήθεια || θάρρος, ἐλευθερία, παρρησία.
familiarizzâre, ἐξ-(προσ)οικεῖω, συνηθίζω.
famôso, **-a**, ἔνδοξος, περιβόητος, περίφημος, εὐ-(περι)κλεής, ὀνόμαστος; *di libêllo*, δυσφημητικός || *v.* eccellênte.
fanâle, *m.*, φανός, φανάρι(ον), λαμπτήρ, λυχνοῦχος || *mar*..φάρος,
Fânar, *m.*, φανάρι. [φανός, (φανάρι).
fanâtico, **-a**, θρησκο-(θεο)μανής; ἐνθουσιώδης, -σιαστικός; παράφορος, φανατικός.
fanatîsmo, *m.*, θρησκο-(θεο)μανία, (φανατισμός); ἐνθουσιασμός, παραφορά. [ζω).
fanatizzâre, ἐνθουσιάζω, (φανατί-
fanciûlla, *f.*, κόρη, -ράσιον, -ρίσκη, -ρίσκιον, (-ριτσάκι); παρθένος, νέα, (κορίτσι). [puerilità.
fanciullâggine, *v.* bambinâggine,
fanciulleggiâre, νηπιάζω, -πιεύομαι, νεανι(σκ)εύομαι, μειρακιεύομαι. [δης, μειρακειώδης.
fanciullêsco, **-a**, παιδικός, -δαριώ-
fanciullêtto, *m.*, παιδάριον || **-a**, *f.*, παιδίσκη, κορασίδιον.
fanciullêzza, *f.*, παιδικὴ ἡλικία, παιδιότης, νηπιότης.
fanciûllo, *m.*, παῖς, παιδίον, (-ί).
fandângo, *m.*, φανδάγγιος.
fandônia, *v.* frôttola, fâvola. [λέτο).
fanêllo, *m.*, σπῖνος, αἴγιθος, (φα-
fanfalûca, *v.* ciância(frûscola).
fanfâra, *f.*, μουσικὴ (στρατιωτική); βυκάνημα, σάλπισμα.
fanfarône, *v.* spaccône.
fanghîglia, *f.*, ἰλύς, βόρβορος, (βουρκάρι).
fângo, *m.*, *pr. e fig.*, πηλός, βόρβορος, ἰλύς, (βοῦρκος, λάσπη).
fangôso, **-a**, πηλώδης, βορβορώδης, ἰλυώδης, (λασπώδης, λασπερός).
fannullône, **-a**, ὀκνηρός, ἀργός, ῥάθυμος, φυγόπονος, μίσεργος, (ἀκαμάτης, τεμπέλης).

fanône, *m.*, κερατῶδες ἔλασμα, χόνδρος, γένειον. [της).
fantaccîno, *m.*, πεζὸς (στρατιώ-
fantasîa, φαντασία, ἰδέα, διάνοια || πρᾶγμα φανταστικόν || ἰδιοφαντασία, ἰδιοτροπία, (παραξενάδα, -ξεν(ε)ιά || *a cavâllo*, φαντασία, θορυβοδρομία || *mus.*, φαντασία.
fantasiôso, -a, φανταστικός, -σιώδης. [σκιά, εἴδωλον.
fantâsma, *m.*, φάσμα, φάντασμα,
fantasmagorîa, *f.*, φαντασμαγορία, εἰδωλοφάνεια. [κός, εἰδωλοφανής.
fantasmagôrico, -a, φαντασμαγορι-
fantasticâre, φαντάζομαι, -τασιοκοπῶ, ὀνειροπολῶ.
fantasticherîa, *f.*, φαντασία, -σιοκοπία, ῥεμβασμός, ὀνειροπολία, -πόλησις.
fantâstico, -a, φανταστ(ικ)ός, -σιώδης; χιμαιρικός; *v.* capricciôso, bisbêtico. [κόπος, -σιόπληκτος.
fantasticatôre, -trîce, φαντασιο-
fânte, *m.*, *v.* -taccîno; *r.*, *v.* sêrvo || *âllc cârte*, φάντης, -τες.
fanterîa, *f.*, πεζικὴ δύναμις, πε-
fantêsca, *v.* sêrva. [ζικόν.
fantîno, *m.*, ἱππηλάτης.
fantôccio, *v.* bambôccio.
farabûtto, *m.*, πανοῦργος, ἀπατεών, *v.* bîrbâ(nte).
farândola, *f.*, φαράνδολα.
faraône, *m.*, *re e giuôco*, φαραώ(ν).
fardêllo, *m.*, φορτίον, φάκελλος, δέμα.
fâre, ποιῶ, πράττω, δρῶ, ἐργάζομαι; δημιουργῶ; ἐκτελῶ, προξενῶ, ἐνεργῶ, γίνομαι παραίτιος; συντίθημι. μορφῶ: (*in quâsi tûtti i significâti*, κάμνω).
farêtra, *f.*, φαρέτρα, (σποῦρδα).
faretrâto, -a, φαφετροφόρος.
farfâlla, *f.*, ψυχή, χρυσαλλίς, (πεταλοῦδα, ψυχαροῦδα); *fig. v.* -llîno.
farfallêtta, -llîna, *f.*, μικρὰ ψυχή, (πεταλουδίτσα).
farfallîno, *m.*, *fig.*, (ἀκατ)ἄστατος, κοῦφος, ἐλαφρό(μύαλο)ς, εὐμετάβολος, ἀλλοπρόσαλλος.
farfallône, *m.*, *fig.*, μωρία, ἀνοησία; σφάλμα, λάθος, παρόραμα || *di persôna*, *v.* civettône, Don Giovânni. [λεύκη.
fârfara, *f.*, *bot.*, βήχιον, χαμαι-
farîna, *f.*, ἄλευρον, (ἀλεύρι) || la — del diâvolo va in crûsca, *prov.*, ἀλὼν δὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν ἐνθ' ἔβη, (διαβολομαζώματα διαβολοσκορπίσματα).
farinâceo, -a, ἀλευρώδης; πιτυρώδης, ἀλφιτοειδής || *s. m. pl.*, ἀλευρώδη.
farinaiuôlo, *m.*, ἀλευροπώλης, (-ρᾶς).
farînge, *f.*, φάρυγξ.
faringêo, -a, φαρυγγικός.
faringîte, *f.*, φαρυγγῖτις.
farinôso, -a, ἀλευρώδης.
farisâico, -a, φαρισαϊκός; ὑποκριτικός, δολιευτικός.
farisaîsmo, *m.*, φαρισαϊσμός, ὑπόκρισις. [δόλιος.
farisêo, *m.*, φαρισαῖος; ὑποκριτής,
farmacêutico, -a, φαρμακευτικός.
farmacîa, *f.*, φαρμακοπωλεῖον, -κ(οποι)εῖον, (σπετσιαρία) || *sciênza*, φαρμακευτική, -κοποιΐα || *raccôlta di medicinâli*, -κολόγιον || *professiône*, -κεία.
farmacîsta, *m.*, φαρμακοπώλης, -κοποιός, (σπετσιάρης, -σέρης).
fârmaco, *m.*, φάρμακον, ἰατρικόν.
farmacologîa, *f.*, φαρμακολογία.
farmacopêa, *f.*, φαρμακοποιΐα || -κευτικόν.
farneticâre, παραφρονῶ, φρενιτιῶ (-νιάζω), παραλογίζομαι, ληρ(ολογ)ῶ; *v.* delirâre.
farnêtico, *v.* fren-. [(φανάρι).
fâro, *m.*, φάρος, φρυκτώριον,
farrâg(g)ine, *f.*, πολιμηξία, σύμμιγμα, πανσπερμία, κυκεών, συρφετός.
farrag(g)inôso, -a, ἀναμεμιγμένος, ἀτάκτως σύμμικτος, (ἀνακατωμένος); *v.* confûso.
farrâta, *f.*, πλακούντιον ἐκ φάρου.
fârro, *m.*, φάρος. [τιον.
fârsa, *f.*, κωμικὸν ο γελοῖον δραμά-
farsêtto, *m.*, προστερνίδιον, ὑποδύτης, *v.* panciôtto.

fascêtta, *f.*, ταινίδιον, ἐπιδεσμίς, (φασκιουδάκι) || στηθόδεσμος, *v.* bûsto.
fascêtto, *m.*, φάκελ(λ)ος, δεσμίς.
fâscia, *f.*, ταινία, ἐπίδεσμος, σπεῖρον, (φασκιά) || *da bambîno*, σπάργανον, -γάνωμα, (φασκιά, τὰ κωλόπανα) || in fâsce, εἰς τὰ σπάργανα, σπαργανωτός. [ρια).
fasciâme, *m.*, ἐπηγκενίδες, (μαδέ-
fasciâre, περι-(ἐπι)δέ(ν)ω, περιδεσμεύω, σπαργαν(όνω)ῶ, (φασκιόνω) || *fig.*, περιζώννυμι.
fasciatûra, *f.*, ἐπίδεσις, ἐπίδεσμος, τύλιγμα; σπαργάνωσις, -ωμα; (φάσκιωμα).
fascìcolo, *m.*, τεῦχος, φυλλάδιον.
fascîna, *f.*, δέσμη *o* δεσμίς (φρυγάνων), φάκελλος *o* ἀγκαλίς, (-λιά, δέμά(τι)) ξύλων.
fascinâia, *v.* legnâia.
fascinâta, *f.*, *mil.*, φακέλλωσις, -ωμα.
fascinaziône, *f.*, βασκανία; *fig.*, γοήτευμα, -τεία.
fâscino, *m.*, μαγεία, γοητεία, θέλγητρον. [τάκι).
fascinôtto, *m.*, δεσμίδιον, (δεμα-
fâscio, *m.*, δέσμη, δέμα, φάκελ(λ)ος; σύστρεμμα || φορτίον || σωρός, σύμμιγμα || — d'ârmi, σωρὸς ὅπλων, πυραμίς || *pl.*, *consolâri*, ῥάβδοι || mandâr in —, *v.* sfasciâre, rofâse, *f.*, *pr. e fig.*, φάσις. [vinâre.
fastêllo, *v.* fascinôtto.
fastîdio, *m.*, ἀνία, ἀηδία, ἐνόχλησις, (βαρεσιά), *v.* distûrbo, nâusea *ecc.*
fastidiôso, **-a**, ἀνιαρός, ἀηδής, ἐνοχλητικός, φορτικός, δυσχερής, ἐπαχθής, ὀχληρός, (βαρετός).
fastîgio, *m.*, *v.* sommità, cûlmine.
fâsto, **-a**, δικάσιμος, ἐργάσιμος || *fig.*, αἴσιος, εὐτυχής, εὐνοϊκός || *s. m.*, *pômpa*, *ostentaziône*, πομπή, ἐπίδειξις; *bôria*, τύφος, ἀλαζωνεία; *pl.*, ἐφημερίδες, χρονικά.
fastôso, **-a**, πολυτελής, πομπώδης, ἐπιδεικτικός || ἀλαζών, ἀγέρωχος.
fâta, *f.*, νύμφη, νηρηΐς, (νεράϊδα), γοῆτις.
fatâle, *m. f.*, μοιραῖος, εἱμαρμένος, πεπρωμένος || *inevitâbile*, ἄφευκτος, ἀναπόδραστος || *funêsto*, ὀλέθριος, καταστρεπτικός, θανατηφόρος. [ξία.
fatalîsmo, *m.*, μοιροπιστία, -ροδο-
fatalîsta, *m. f.*, μοιρόπιστος, -ρόδοξος.
fatalità, *f.*, μοῖρα, εἱμαρμένη, πεπρωμένον, -μένη, ἀνάγκη, (γραπτόν) || *disgrâzia*, ἀτυχία, -χημα, κακὸν ἀναπόφευκτον.
fatâre, γοητεύω, μαγεύω, βασκαίνω, (ματιάζω).
fatâto, **-a**, μαγικός, νηρηϊδικός; *invulnerâbile*, ἄτρωτος.
fatîca, *f.*, κόπος, πόνος, μόχθος, κάματος, (κούρασις) || *lavôro*, ἐργασία, (δουλειά), ἔργον || *difficoltà*, δυσκολία.
faticâre, *n.*, κοπιῶ, καταπονοῦμαι, μοχθῶ, (κοπιάζω, κουράζομαι) || ἐργάζομαι, δουλεύω || *alt.*, *v.* affat-.
faticatôre, **-trîce**, φιλόπονος, φίλεργος, (δουλευτής).
faticôso, **-a**, ἐπί-(πολύ)πονος, ἐπίμοχθος, ἐργώδης, καταπονητικός, (κουραστικός); δυσχερής, δύσκολος.
fatîdico, **-a**, μαντικός, χρησμο-(μοιρο)λόγος.
fâto, *v.* destîno, fatalità. [φύσις.
fâtta, *f.*, εἶδος, τρόπος; ἰδιότης,
fattâccio, *m.*, πρᾶξις ἄσεμνος.
fatterêllo, *m.*, πραγμάτιον; ἀνέκδοτον.
fattêzze, *f.*, *pl.*, μορφή, σχῆμα, εἶδος; χαρακτηριστικά, πρόσωπον.
fattîbile, *m. f.*, πρακτός, ποιητός; δυνατός; εὐχερής, εὔκολος.
fattispêcie, *f.*, διήγησις; περίπτωσις παροῦσα; παράδειγμα.
fattîzio, **-a**, *v.*, artificiâle, -ciôso.
fâtto, **-a**, πεποιημένος, τετελεσμένος, κατεσκευασμένος, (καμωμένος); *v.* matûro || *s. m.*, ἔργον, πρᾶγμα, πρᾶξις, πεπραγμένον, (κάμωμα), γεγονός, συμβάν; ἱστόρημα; προκείμενον || *pl.*, *faccênde privâte*, οἰκεῖα πράγματα, ἀσχολίαι, ὑποθέσεις || côglier sul -o,

καταλαμβάνω ἐπ' αὐτοφόρῳ, (πιάνω εἰς τὸ κάμωμα) || vie di -o, βία(ιοπραγίαι).

fattôre, *m.*, *autôre*, δημιουργός, αἴτιος || *agénte*, *amministratôre*, ἐπίτροπος ἐπαύλεως; πράκτωρ, μεταχειριστής || *mat.*, πολλαπλασιαστής; *pl.*, παράγοντες.

fattorîa, *f.*, ἐποίκιον, ἔπαυλις; ἐπαύλεως ἐπιτροπεία.

fattorîno, *m.*, *dêlla pôsta*, διανομεύς, γραμματοκομιστής || *di negôzio ecc.*, ὑπάλληλος, *v.* commêsso.

fattucchiâre *ecc.*, *v.* affascinâre, stregâre.

fattûra, *f.*, ἐκτέλεσις, ἐργασία || *comm.*, τιμολόγιον, (φατοῦρα).

fatturâre, κιβδηλεύω, νοθεύω, καπηλεύω, δολ(όνω)ῶ || *comm.*, τιμολογῶ.

fatuità, *f.*, κουφότης, κενοδοξότης, περπερία, περιφιλαυτία; μωρία.

fâtuo, **-a**, κοῦφος, κενόδοξος, πέρπερος, περιφίλαυτος; καλλωπιστής || fuôco —, φωτεινὴ ἀναθυμίασις, ἀτμὶς φωσφορική, (φωτιά).

fâuci, *f.*, *pl.*, λάρυγξ, λαιμός; στόμα, ἄνοιγμα.

fâuna, *f.*, ζωολόγιον, ζωϊκὸν γένος, ζῶα.

fâuno, *m.*, φαῦνος, σάτυρος.

fâusto, **-a**, αἴσιος, δεξιός. εὐτυχής.

fautôre, **-trîce**, συνεργός, συναίτιος, βοηθός; εὔνους.

fâva, *f.*, κύαμος, (κουκ(κ)ι(ον)); *piânta*, -ιά || *vôto*, ψῆφος, κύαμος.

favagêllo, *m.*, χελιδόνιον.

favâggine, *f.*, ψευδοκάππαρις, κυάμιον, (κουκ(κ)άκι).

favarôla, *f.*, ἱπποκύαμος.

favâta; **-vêtta**, *f.*, ἔτνος, (φάβα).

favêlla, *f.*, λόγος, γλῶσσα, ὁμιλία, φωνή, λαλιά.

favellâre, *v.* parlâre.

favêto; **-vâio**, *m.*, κυαμών.

favîlla, *f.*, σπινθήρ, ((ἀ)σπίθα).

fâvo, *m.*, μελίκηρον, κηρίον || μελόπηττα, μελικηρίς.

fâvola, *f.*, μῦθος, (παραμύθι), μυθιστόρημα, μυθολόγημα; ἀπόλογος || *invenziône*, *menzôgna*, πλάσμα, ψεῦδος || *di un drâmma*, μῦθος, πρᾶγμα.

favoleggiâre, μύθους διηγοῦμαι, μυθολογῶ.

favoleggiatôre, **-trîce**, μυθολόγος.

favolîsta, *m. f.*, μυθοποιός, -θο-γράφος.

favolêllo, *m.*, μυθάριον.

favolositâ, *f.*, μυθῶδες.

favolôso, **-a**, μυθώδης, μυθικός, μυθολογικός || πλαστός, φανταστικός, φατασιώδης || *immênso ecc.*, ἔκτακτος, παράδοξος, ἀπίστευτος.

favôre, *m.*, *piacêre*, *grâzia*, χάρις, ἐπιείκεια || *benevolênza*, *protezióne*, εὔνοια, εὐμένεια, χάρις; προστασία, ὑπεράσπισις, βοήθεια || *crêdito*, δύναμις, ἐπιρροή || pôsto, entrâta *ecc.* di —, θέσις, εἴσοδος, κτλ. κατὰ χάριν.

favoreggiâre, προστατεύω, ὑπερασπίζω, βοηθῶ; συνεργῶ, εὐκολύνω.

favoreggiatôre, *v.* fautôre.

favorêvole, *m. f.*, εὔνους, εὐνοϊκός, εὐμενής, αἴσιος || ἁρμόδιος, εὔθετος || vênto —, οὔριος ἄνεμος, εὐηνεμία || navigâr con vênto —, οὐριοδρομῶ.

favorîre, εὐνοῶ, περιποιοῦμαι, χαρίζομαί τινι, (κάμνω χάριν); δωροῦμαι, (χαρίζω); *v.* -oreggiâre || favorîsca il sûo nôme, χαρίσετέ μοι τ' ὄνομά σας || favorîsca! ὁρίσ(ε)τε!

favoritîsmo, *m.*, σύστημα προστατευτικόν; εὐνοιοκρατία.

favorîto, **-a**, προσφιλής, ἀγαπητός, ἠγαπημένος, εὐνοούμενος, (φαβορῖτος) || *m.*, *pl.*, παραγναθίδες, (φαβορίταις, μπαρμπέταις).

fazionârio, **-a**, *v.* fazióso || **s. m.*, *mil.*, σκοπός, φύλαξ, φρουρός.

fazióne, *f.*, φατρία, κόμμα, συμμορία || *mil.*, φυλακή, φρούρησις.

fazióso, **-a**, στασιώδης, -σιαστικός, -σιαστής, -σιώτης, φατριαστής, ταραχοποιός.

fazzolêtto, *m.*, *da nâso*, ῥινόμακτρον, (μυξομάνδηλον, μανδή-μανδύ-(μαντί)λι τῆς μύτης) || *da côllo*, στρόφιον, περιλαίμιον, (μαντίλι

τοῦ τραχήλου); *foulârd,* μεταξομάνδιλον. [βράρης, φλεβάρης).
febbrâio, *m.*, φεβρουάριος, (φε-
fêbbre, *f.*, πυρετός, θέρμη, καῦσος, (ζέστη) || *fig.*, ἔξαψις, ἐνθουσιασμός, ὁρμή.
febbriciâttola, *f.*, μικρὸς πυρετός, πυρέτιον, (θερμίτσα).
febbricità, *f.*, πύρεξις.
febbricitânte, *m.f.*, πυρέσσων, θερμαινόμενος, πυρεκτικός.
febbricitâre, πυρέσσω, -ομαι, θερμαίνομαι, (πυρεταίνω, ζεσταίνω, ἔχω πυρετόν *o* θέρμην). [-όν.
febbrîfugo,-a, ἀντιπυρετικός || *s.m.*,
febbrîle, *m. f.*, πυρετώδης, -ε(κ)τικός || *fig.*, ἐξημμένος, ἐνθουσιώδης; ὑπερβολικός. [ρετός.
febbrône, *m.*, μέγας *o* δριμὺς πυ-
febbrôso, -a, πυρετώδης, -τοφόρος.
fecâle, *m. f.*, κοπρώδης, περιττωματικός, (σκατώδης).
fêccia, *f.*, ὑποστάθμη, -στημα, (καταπάτι) || *del vîno,* τρύξ, (τρυγία); *dêll' ôlio,* ἀμόργη, (ἀμούρι, μούργα) || *fig.*, ἐξουθένημα || — del pôpolo, χύδην λαός, ὄχλος συρφετώδης, συρφετός, (σκυλολόγι(ον)) || vuotâre il câlice fino âlla — πίνω μέχρι τρυγὸς τὸ ποτήριον.
fecciôso, -a, τρυγώδης, βορβορώδης. || χυδαῖος, αἰσχρός, συρφετώδης
feciâle, *m. f.*, φηκιαληκός || *s. m.*, -λεύς, σπονδοφόρος, εἰρηνοφύλαξ.
fêcola, *f.*, ἄμυλον.
fecolôso, -a, ἀμυλώδης. [μος.
fecondâbile, *m. f.*, γονιμοποιήσι-
fecondâre, καθιστῶ γόνιμον, γονιμοποιῶ. [νιμοποιός.
fecondatôre, -trîce; -tîvo, -a, γο-
fecondaziône, *f.*, γονιμοποίησις.
fecondità, *f.*, *pr. e fig.*, γονιμότης, *v.* fertilità.
fecôndo, -a, *pr.*, εὔτοκος, πολυτόκος, πολύγονος; *pr. e fig.*, γόνιμος; *fêrtile,* εὔκαρπος, γόνιμος.
fêde, *f.*, πίστις; *fêrma credênza,* πεποίθησις; *religiône,* θρησκεία; *v.* fedeltà || — battesimâle, βαπτιστικόν, *v.* attestâto || prestâr —, πιστεύω, παρέχω πίστιν || avêr — in *qcd.*, ἐμπιστεύω τινί || fâr —, μαρτυρῶ, ἐπιβεβαιῶ || rômper la —, λύω *o* ἀθετῶ τὴν πίστιν || professiône di —, ἐπαγγελία πίστεως || in buôna —, ἐπὶ καλῇ πίστει || in —, εἰς πιστότητα τοῦ ὁποίου, πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου.
fedecommissârio, *m.*, κατάπιστευματοδόχος.
fedecommêsso, *m.*. πιστευτὴ κληρονομία, καταπίστευμα.
fedêle, *m. f.*, πιστός; σταθερός, τίμιος; ἀκριβής || † (ἀληθὴς) χριστιανός, πιστός.
fedeltà, *f.*, πίστις, σταθερότης, τιμιότης; ἀκρίβεια.
fêdera, *f.*, περιτύλιγμα προσκεφαλαίου, προσκεφαλ(αι)οθήκη, (κ(υ)λίφι).
federâle, *m. f.*; **-atîvo, -a,** ὁμοσπονδικός, -σπονδος, συμμαχικός.
federalîsmo, *m.*, ὁμοσπονδισμός.
federalîsta, *m.f.*, ὁμοσπονδικός || *s.*
federârsi, *v.* confed-. [*m.f.*,-διστής.
federâto, -a, ὁμόσπονδος.
federaziône, *f.*, ὁμοσπονδία, συμπολιτεία; συμμαχία, συνασπισμός.
fedîfrago, -a, πίστεως παραβάτης, παράσπονδος. [rîti.
fedîna, *f.*, *v.* attestâto; *pl.*, *v.* favo-
fegatêllo, *m.*, τμῆμα ἥπατος.
fêgato, *m.*, ἧπαρ (σ(η)-(συ)κώτι) || τὰ ἥπατα, *v.* corâggio.
fegatôso, -a, ἡπατικός.
fêlce, *f.*, πτέρις, (φτέρι).
felcêto, *m.*, πτεριδών.
feldispâto, *m.*, πτυχίτης. [χης.
feld-maresciâllo, *m.*, ἀρχιστρατάρ-
felîce, *m. f.*, εὐτυχής, εὐδαίμων, μακάριος, εὐήμερος, εὔζωος || *di côse,* εὐτυχής, καλός, ἀγαθός.
felicità, *f.*, εὐτυχία, εὐδαιμονία, μακαριότης, εὐημερία, εὐζωΐα.
felicitâre, συγχαίρω τινὶ ἐπί τι.
felicitaziône, *f.*, συγχαρητήριος πρόσρησις, συγχάρησις, -ρητήριον, *v.* congratulaziône, rallegramênto.
felîno, -a, αἰλουροειδής, (γατοειδής), αἰλουρικός.

fellà, *m.* φελλάχος.
fêllô(ne), *v.* pêrfido, traditôre.
fêlpa, *f.*, ἑτερολάσιον, -ρόμαλλον, -ρόχνουν, σηρικόχνουν, (φέλπα, πλούς).
felpâto, -a, γναφαλώδης, λαγνώδης, χνοώδης, (χνουδάτος, βαμβακιά-
feltrâre, (συμ)πιλῶ. [σμένος).
feltratûra, *f.*, πίλησις, -ημα.
fêltro, *m.*, πίλημα, πῖλος, (κετσές).
felûca, *f.* ἐφόλκιον, -κίς, (φελοῦκα).
fêmmina, *f.*, θῆλυ, θήλεια || *dônna*, γυνή, (-ναῖκα), θήλεια. [-icciuôla.
femminêlla; -nûccia, *v.* donnîna,
femminîle, *m. f.*; **-neo; nîno, -a**, θηλυκός, θῆλυς, θηλυγενής || *donnêsco*, γυναικεῖος, -κώδης, θηλυπρεπής || *gr.*, θηλυκός || il sêsso -nile. τὸ θῆλυ (γένος).
femminilità, *f.*, θῆλυ, γυναικῶδες,
femorâle, *m. f.*, μηρικός. [θηλυκότης.
fêmore, *m.*. μηριαῖον ὀστοῦν.
fendênte, *m.*. πληγὴ ξίφους, καταφορά, (σπαθιά, κόψι(μον)).
fêndere, (δια)σχίζω, διαρρηγνύω, διατέμνω.
fenditûra, *f.*, σχίσμα, σχισμή, (διά)σχίσις, ῥῆγμα, ῥαγάς, καταρραγή, σχάσις, (σχά-(σχί)σιμον).
fenîce, *f.*, φοῖνιξ; ἐνιαῖον πρόσωπων *o* πρᾶγμα. [ὀξύ.
fênico, *m.*, φανικός || âcido —, -όν,
fenicôttero, *m.*, φοινικόπτερος.
fenôl, *m.*. *chim.*, φανέλαιον.
fenomenâle, *m. f.*, φαινομενικός || παράδοξος, ὑπέρμετρος, θαυμαστός. [νον; *fig.*, θαῦμα.
fenômeno, *m.*, *pr. e fig.*, φαινόμε-
fenomênico, -a, φαινόμενος, -μενι-
ferâce, *v.* fêrtile. [κός.
ferâle, *v.* mortâle, fûnebre, funêsto.
fêretro, *m.*, φέρετρον, νεκρο-(ξυλο)κράββατον, (κάσ(σ)α, σενδούκι).
fêria, *f.*, *v.* fêsta, vacânza || † κοινὴ ἡμέρα, καθημερινὴ ἑορτή.
feriâle (giôrno —), *m.*, ἡμέρα ἐργάσιμος *o* ἐργατική, κοινή. [σις.
ferimênto, *m.*, τραυματισμός, τρῶ-
ferîno, -a, κτηνώδης, θηριώδης; ἄγριος, ἀπηνής. [σω, (πληγόνω).
ferîre, τραυματίζω, τιτρώσκω, πλήσ-
ferîta, *f.*, τραῦμα, πληγή, κτύπημα.
ferîto, -a, *agg. e s.*, πεπληγωμένος; *s.*, τραυματίας.
feritôia, *f.*, πολεμίστρα, τοξότις, καταπυροβολίστρα, (τουφεκήθρα), νησσοπυροβόλον. [των.
feritôre, -trîce, τραυματίζων, πλήτ-
fêrma, *f.*, μίσθωσις || *mil.*, ἐθελουσία κατάταξις, καταγραφή, διάρκεια στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας || *cdccia*, ἐπίστασις; câne da —, κύων ἀναχαιτιστικός.
fermâglio, *m.*, πόρπη, περόνη, ἐνέτή, (θηλυκωτήρι, κόπτσα); ὀχεύς.
fermâre, ἐπ-(κατ)έχω, ἐφίστημι, ἀναχαιτίζω, (κατα)παύω, (σταματῶ, κρατῶ); στερε(όνω)ῶ, *v.* arrestâre; chiûdere, deliberâre || *cdccia*, παρακάθημαι, (σταματῶ, φερμάρω). [(σταμάτημα); σταθμός.
fermâta, *f.*, (ἀνά)παῦσις, στάσις,
fermatûra, *f.*, κλεῖσις, (-σιμον); -δωτήρι(ον); *v.* -mâglio. [στικός.
fermentatîvo, -a ζυμωτικός, ὀργα-
fermentâre, ζυμοῦμαι, ὀργάζω, (ἀναβαίνω) || *fig.*, ἀναβράζω, στα-
fermentâto, -a, ζυμωτός. [σιάζω.
fermentazîône, *f.*, ζύμωσις, ὀργασμός, (ἀναίβασμα).
fermênto, *m.*, ζύμη, ζυμωτικόν, (προζύμι, μαγιά) || *fig.*, ζύμη; ζώπυρον, ὑπόθαλψις, κίνησις, ταραχή.
fermêzza, *f.*, σταθερότης, ἰσχύς; μονιμότης, πίστις, ἀσφάλεια; καρτερία, θάρρος.
fêrmo, -a, βέβαιος, στερεός, ἀκίνητος, ἀκλόνητος, ἐπίμονος, ἀμετάπειστος, σταθερός, καρτερός, ἀτρόμητος || têrra -a, ἤπειρος, ξηρά.
fernambûcco, *m.*, βρασιλιανὸν ξύλον, ἐρυθρόξυλον, (μπακάμι).
ferôce, *m. f.*, ἄγριος, θηριώδης, μός, ὠμάνθρωπος, ἀπηνής, σκληρός, τραχύς.
ferôcia; -cità, *f.*, ἀγριότης, θηριωδία, ὠμότης, ἀπανθρωπία, σκληρότης, βαρβαρότης.

ferragôsto, *m.*, ἡ πρώτη τοῦ αὐγούστου.
ferrâio, *m.*, *v.* fâbbro; σιδηρωματοποιός, -πώλης, (σιδερᾶς).
ferrai(u)ôlo, *v.* mantêllo.
ferramênta, *f.*, *pl.*; **-i**, *m.*, *pl.*; ferrerìa, *f.*, σιδήρια, -ρικά, -ρώματα.
ferrâre, (περι)σιδηρῶ || *cavâlli*, πεταλ(όνω)ῶ, καλ(λ)ιγόνω). [mênta.
ferrarêccia, *f.*, ἐργαλεῖα, *v.* ferra-
ferrarìa, *f.*, σιδηρομματοποιεῖον, -πωλεῖον, (σιδεράδικον).
ferrâto, **-a**, σεσιδηρωμένος, περισίδηρος, σιδηρόδετος, -ρόστρωτος || *di cavâllo*, πεταλοφόρος, (-λωμένος) || strâda -a, *v.* ferrovìa.
ferratûra, *f.*, περισιδήρωσις || πετάλωσις, -ωμα, (καλ(λ)ίγωμα).
ferravêcchio, *m.*, μεταπράτης, γρυτο-γελο- ῥωπο)πώλης, παλιγκάπηλος, πωλητὴς παλαιῶν σιδηρωμάτων.
fêrreo, **-a**, σιδηροῦς, (-ρένιος) || *fig.*, σηληρός, *v.* fêrmo.
ferriâta, *v.* inferr-.
ferrièra, *f.*, *bisâccia*, πεταλο-(κλειθρο)πεῖρα, (ταγάρι); *astûccio*, χειρουργικὴ κάψα || *officîna*, σιδηρ(ουργ)εῖον, σφυρηλατήριον, χαλκεῖον; *fonderìa*, σιδηροχοεῖον || *câva*, σιδηρωρυχεῖον.
ferrîgno, **-a**, σιδηροφυής, -ρώδης, -ροειδής, -ρίζων.
fêrro, *m.*, σίδηρος, (σίδη-(σίδε)ρον) || *da cavâllo*, πέταλον || *pl.*, *v.* catêne, prigiône; *gratîcola || *fig.*, *v.* spâda, pugnâle.
ferrolîte, *f.*, σιδηρῖτις (λίθος).
ferrovîa, *f.*. σιδηρόδρομος.
ferroviârio, **-a**, σιδηροδρομικός.
ferroviêre, *m.*, σιδηροδρομικὸς ὑπάλληλος. [ροῦχος.
ferrugîneo *m. f.*; **-nôso**, **-a**, σιδη-
ferrûzzo, *m.*, σιδήριον, -ράκιον.
fêrtile, *m. f.*, εὔφορος, εὔκαρπος, κάρπιμος, -πογόνος, -ποτόκος, -ποφόρος,-πώσιμος,γόνιμος; ἄφθονος.
fertilità, *f.*, εὐφορία, εὐ-(πολυ)καρπία, καρποφορία, γονιμότης || *fig.*, ἀφθονία, δαψίλεια.
fertilizzâre, εὔφορον καθίστημι *o* ποιῶ, γονιμοποιῶ; καλλιεργῶ.
fêrula, *f.*, *bot.*, νάρθηξ, (ἄρτηκας) || *fig.*, μάστιξ, -ίγιον, χειροπλήγιον, (βίτσα).
fêrvere, ζέω, βράζω; *v.* ârdere, bollîre || *di lavôro*, σφοδρός, μέγας, ἐνδελεχής, ὁρμητικός εἰμι.
fêrvido; **-vorôso**, **-a**; **-vênte**, *m. f.*, διάπυρος, διακαής, (ἔν)θερμός.
fervôre, *m.*, θερμότης, ζέσις, ζῆλος, προθυμία, σπουδή.
fervorîno, *m.*, λογίδ(ρ)ιον; ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις.
fêsso,**-a**, ἐσχισμένος, σχιστός, (διαρ)ῥαγείς, διερρωγώς, (ῥαγισμένος) || *s. m.*, →
fessûra, *f.*, σχισμή, ῥωγμή, (σχισμάδα, χαρα(γ)μάδα), *v.* fenditûra.
fêsta, *f.*, ἑορτή; πανήγυρις (-ύρι); ἀργία, σχόλη, (σκόλη) || *giôia ecc.*, εὐθυμία, χαρά, ἀγαλλίασις, εὐωχία || *accogliênza*, λαμπρὰ *o* χαρμόσυνος ὑποδοχή, περιποίησις || — di bâllo, χορός || — di precêtto, ὁριστικὴ ἑορτή.
festai(u)ôlo, **-a**, διευθυντὴς ἑορτῆς, πανηγυριάρχης, ἑορταστής.
festânte, *v.* festêvole.
festeggiamênto, *m.*, ἑορτασμός, -τασις, -τή.
festeggiâre, ἑορτάζω, πανηγυρίζω; τελῶ τὴν ἑορτήν νινος || *accôglier bêne*, ὑποδέχομαι (ἀσμένως), δεξιοῦμαι (καλῶς), περιποιοῦμαι.
festeggiatôre, **-trîce**, ἑορταστής.
festerêccio,**-a**,ἑορταστικός, ἑόρτιος.
festêvole, *m. f.*, περιχαρής, (χαρούμενος), εὔθυμος, φαιδρός, ἱλαρός, χαρμόσυνος.
festevolêzza, *f.*, χαρά, εὐθυμία, φαιδρότης, ἀγαλλίασις.
festicci(u)ôla, *f.*, μικρὰ ἑορτή; χορός; διασκέδασις.
festîno, *m.*, δεῖπνον, συμπόσιον, εὐωχία; χορός. [νήγυρις.
fêstival, *m.*, *barb.*, μουσικὴ πα-
festività, *f.*, ἑόρτασμα, -τή.
festîvo, **-a**, ἑορτάσιμος, -αστικός, πανηγυρικός.

festonâre, κοσμῶ δι' ἀνθοπλεγμάτων, περιστέφω; ποικίλλω, κεντῶ.
festône, *m.*, ἀνθόπλεγμα, στεφανοπλεκτάνη, περιπλοκαί || ποίκιλμα, κέντημα, (φιστόνι).
festôso, -a, *v.* -têvole.
festûca, *f.*, κάρφος, (κομμάτι ἀχύρου, ἄχερον, τσάκνον) || μηδαμινὸν πρᾶγμα.
fetênte, *m. f.*; **fêtido, -a**, δυσ-(βρω[μ)ώδης.
feticîsmo, *m.*; ξοανο-(εἰδολο)λα-
fêto, *m.*, ἔμβρυον. [τρεία.
fetôre, *m.*, δυσωδία, βρῶμος.
fêtta, *f.*, τμῆμα, κόμμά(τιον), (φέτ-
fettîna, *f.*, τεμάχιον. [(τ)α,(φελ(λ)ί).
fettûccia, *f.*, ταινία, (κορδέλ(λ)α).
fettucciâio, *m.*, ταινιοποιός, -πώλης. [ριώτικος, χωροδεσποτικός.
feudâle, *m. f.*, φεουδαλικός, τιμα-
feudalîsmo, *m.*, φεουδαλισμός, τιμαριωτισμός, χωροδεσποτία.
feudatârio, *m.*, ὕπαρχος, τιμαριοῦχος, -ριώτης. [κυριότης.
fêudo, *m.*, φέουδον, τιμάριον;
fez, *m.*, φέσι(ον).
fiâba, *v.* fâvola.
fiaccâre, ἀσθενῶ, ἐξασθενίζω, παρα-(ἐκ)λύω, ἐκνευρίζω, καταπονῶ; συνθραύω, συντρίβω, σπῶ, καταρρήγνυμι, καταβάλλω.
fiâcchere *ecc.*, *v.* vettûra, carrôzza.
fiacchêzza, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία, ἀτονία, λαγαρότης; χαύνωσις; κάματος.
fiâcco, -a, ἀσθενής, ἀδύνατος, χαῦνος, ἔκλυτος, λαγαρός; κεκμηκώς, κατάπονος || *indolênte*, μαλθακός, νωθρός, (βαρετός) || *s. f.*, *c. s.*, *v.* fiaccôna.
fiâccola, *f.*, δᾷς, πυρσός, λαμπάς.
fiaccolâta, *f.*, δᾳδουχία, λαμπαδηφορία.
fiaccôna, *f.*, ἀδυναμία, ἀδράνεια, νωθρότης, ὀκνηρία, (τεμπελιά); *v.* flêmma.
fiaccône, -a, ἀνίσχυρος ἄνθρωπος, φυγόπονος, *v.* fannullône.
fiâla, *v.* bottîglia, boccêtta.
fiâmma, *f.*, φλόξ, φλογμός, (φλόγα) || ἔρως; ζέσις.
fiammânte, *m. f.*, περιφλεγής, σπινθηρο-φωτο-(ἀκτινο)βόλος, φλογώδης, -γερός; νέος, καινουργής.
fiammâre, *v.* fiammeggiâre.
fiammâta, *f.*, ἀναλαμπή, (καψαλιά).
fiammeggiânte, *v.* fiammânte.
fiammeggiâre, φλογίζομαι, διαλάμπω, ἐξαστράπτω, σπινθηρο-φωτοφεγγο-(ἀκτινο)βολῶ.
fiammêlla, *f.*, φλόγιον.
fiammêtta, *f.*, *c. s.*; *fig.* *v.* amânte.
fiammiferâio, *m.*, φωσφοροπώλης.
fiammîfero, *m.*, πυρεῖον, φωσφόρον, (σπίρ(ι)το); *v.* cerîno.
fiammînga, *f.*, λοπάς, (πιάττα).
fiancâre, τὰς πλευρὰς στερεῶ; προτειχίζω, (ἀντ)ὀχυρῶ.
fiancâta, *f.*, πλευρὰ ἁμάξης *o* γεφύρας || καταπυροβόλησις, *v.* bordâta || *spronâta*, κροῦσις, (κτύπημα,) διὰ πτερνηστηρίου.
fiancheggiânte, *m. f.*, *attîguo*, πλάγιος, (-γινός) || *mil.*, πλευροπρο-(πλαγιο)φυλακτικός.
fiancheggiâre, παρακολουθῶ; παρίσταμαι, (-στέκομαι); περιβάλλω, περιγυρῶ || πλευροπρο-(πλαγιο)-
fianchêtta, *f.*, ζώνη. [φυλακτῶ.
fiânco, *m.*, *pr.*, *del côrpo*, λαγώγ, κενεών, (λαγκόνι); *pr. e fig.*, πλευρά, -ρόν, πλάγιον μέρος, (πλάγι), || di —, πλαγίως,ἐκ (τοῦ) πλαγίου, (πλάγια) || al —, εἰς τὸ πλάγιον, (στὸ πλά(γ)ι).
fiâsca, *f.*, κωρυκίς, (ταγάρι); φιάλη πλακωτή; ξηροκολοκύνθη, (φλάσκα, φλασκί).
fiaschêtta, *f.*, φιαλὶς πλακωτή; *da pôlvere*, πυριτιδ(απ)οθήκη.
fiaschetterîa, *f.*, ποτοπωλεῖον, καπηλεῖον.
fiaschêtto, *m.*, φιαλίς, βαυκάλιον.
fiâsco, *m.*, (ψαθο)φιάλη || *insuccésso*, παρευδοκίμησις, πλήρης ἀποτυχία; fâr —, παρευδοκιμῶ, ἀποτυγχάνω, πίπτω.
fiascône, *m.*, πυτίνη, (δαμιτζάνα).
fiâta, *r.*, *v.* vôlta.
fiatâre, (ἀνα)πνέω; (ἐμ)φυσῶ || non —, σιωπῶ, δὲν γρύζω.

fiàto, *m.*, (ἀνα)πνοή, χνότον; *v.* sôffio; pûzzo || prênder —, λαμβάνω ἀναπνοήν, ἀναπνέω, (ἀνασαίνω) || sênza prênder —, tûtto d'un —, ἀπνευστί, (μονορροῦφι), ἄνευ διακοπῆς, διὰ (ο μὲ) μιᾶς || strumênto da —, μουσικὸν ὄργανον ἐμπνευστόν.

fîbbia, *f.*, περόνη, -νίς, πόρπη, (κόπτζα, φιούμπα, μποῦκλα), *v.* fermâglio. [φύσις; παθητικότης.

fîbra, *f.*, ἶς, (ἴνα) || *fig.*, ἰσχύς;

fibrìlla, *f.*, ἰνίδιον, (ἰνίτσα).

fibrîna, *f.*, ἰνίνη.

fibrôso, -a, ἰνώδης.

fîbula, *f.*, περόνη.

fîca, *f.*, γυναικεῖα αἰδοῖα, αἰδοῖον τῆς γυναικός, κῆπος, σῦκον, ῥόδον, τρῆμα, ἡ ἵππος, κέλης, βουβάλιον, σάκανδρος, σάρων, κύσθος, κυσσός, (μουνί, μοῦνος, μούναρδος, χύστρον, χύστος).

ficâria, *f.*, *bot.*, χελιδόνιον.

ficcanâso, *m.*, πολυπράγμων, ψηλαφητής, (ψάκτης), *v.* curiôso.

ficcâre, ἐμπήγ(νύ)ω, προσ-(καθ)ηλῶ, (καρφόνω).

fichêto, *m.*, συκών, συκοφυτεῖον, τόπος συκόφυτος.

fîche (fâr le —), ἐμπαίζω, ἀψηφῶ τινα, (φασ-(σφα)κελόνω).

fîco, *m.*, *frûtto*, σῦκον; *piânta*, -κή, (-κιά) || — selvâtico, ἐρινιά, (ἀγροσυκιά) || — d' India, συκὴ ἰνδική || — sêcco, ἰσχάς, ξηρὸν σῦκον.

fidânza, *f.*, πίστις, ἐμπιστοσύνη.

fidanzâre, (προ)μνηστεύω, κατεγγυῶ, ἀρραβωνίζω, (-νιάζω).

fidanzâto, -a, μελλόγαμος, -όνυμφος, μνηστήρ, κατηγγυημένος, μεμνηστευμένος, (ἀρραβωνιασμένος,

fidâre, *v.* af-(con)fid-. [-νιστικός).

fidatêzza, *f.*, (ἐμ)πιστοσύνη, πιστότης, ἀκρίβεια. [*v.* fêdele.

fidâto, -a, πιστός, ἀκριβής, τίμιος,

fide-, *v.* fede-.

fidênte, *m. f.*, *v.* fiduciôso.

fîdo, -a, *v.* fedêle, fidâto.

fidûcia, *f.*, ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις, ἐλπίς; θάρρος, ἀφοβία.

fiduciârio, *m.*, καταπιστευματοδόχος, -τοφύλαξ.

fiduciôso, -a, εὔπιστος, πεποιθώς, θαρρῶν, ἐλπίζων; θαρραλέος, ἄφοβος.

fiêle, *m.*, χολή || *fig.*, πικρία, μῖσος.

fiengrêco, *m.*, τῆλις, αἰγό-(βού)-

fienîle, *m.*, χορτοβολών. [κερας.

fiêno, *m.*, χόρτος, ξηρόχορτον, χιλός, (χόρτον, -τάρι, σανός).

fiêra, *f.*, πανήγυρις ἐμπορική, (πανηγύρι), ἀγορά || *bêlva*, θήρ(ιον).

fierêzza, *f.*, ἀγερωχία, ὑπερηφάνεια, ὑψηλοφροσύνη, ὑπεροψία || θρασύτης, θράσος || ἀγριότης, ὠμότης || δεινότης.

fiêro, -a, *altêro*, ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων || *ardîto*, θρασύς || *crudêle*, ἄγριος, σκληρός, θηριώδης, ἀπηνής || *veeménte, di malattîe ecc.*, μέγας, δεινός.

fiêvole, *m. f.*, ἀσθενής, ἔκλυτος; λεπτός, (φτενός).

fievolêzza, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία; *di lûce e suôni*, λεπτότης.

fîggere, *v.* (con)ficcâre.

fîglia; figli(u)ôla, *f.*, θυγάτηρ, (-τέρα), κόρη; ἀπόγονος.

figliâle, *v.* filiâle.

figliâre, τίκτω, γεννῶ. [-a, *f.*, -γόνή.

figliâstro, *m.*, πρόγονός, (-γόνι) ||

fîglio; figli(u)ôlo, *m.*, υἱός, τέκνον, παῖς, (παιδί); ἀπόγονος; παιδίον, ἀγόριον, νέος.

figliôccio, *m.*, ἀναδεκτός, ἀναδεξιμαῖος, (-μητός,-μιός, βαπτισμός, βαφτιστικός) || -a, *f.*, -η, -α, (-ά).

figliolâme, *m.*, τέκνα; *scherzêvole*, φωλεά. [γένος, -νεά.

figliolânza, *f.*, υἱοί, τέκνα, παῖδες,

figliolîno; -lêtto, *m.*, υἱίδιον, τεκνίον, -νίδιον, παιδίον || -a, *f.*, θυγάτρ(ιδ)ιον, παιδίσκη, κοράσιον.

fîgnolo, *v.* forûncolo.

fîgulo, *v.* vasellâio.

figûra, *f.*, σχῆμα || *umâna*, σχῆμα, πρόσωπον, μορφή, ὄψις, (μοῦτρον, μούρη) || *fôrma*, μορφή, εἶδος, σχῆμα; ἐξωτερικόν || *rappresentazione*, εἰκών, (-κόνα), ἀπεικόνισμα,

ἀπεικασία, σχῆμα; σύμβολον, τύπος || *mat.*, σχῆμα, διάγραμμα || *gr.*, σχῆμα, τρόπος || *âlle cárte*, χρωματισμένον χαρτίον || buôna —, εὐδοκίμησις, ἐντύπωσις; καλὸν ἀπεικόνισμα.

figurânte, *m.*, *teâtro*, παραπληρωματικὸς (ὑποκριτής), ἄφωνον πρόσωπον; χορευτής.

figurâre, σχηματίζω, εἰκονίζω, ζωγραφίζω, παριστῶ || φαίνομαι, παρίσταμαι, *v.* ap-(com)parîre || *fâr figûra*, ἐπιφανῆ ἔχω θέσιν, ἔχω κοσμὸν εἶδος; εὐδοκιμῶ, κάμνω ἐντύπωσιν || -rsi, νομίζω, φαντάζομαι, στοχάζομαι.

figuratîvo, -a, εἰκονικός, ἀπεικονιστικός, συμβολικός.

figurâto, -a, *gr.*, μεταφορικός, τροπικός, ἀλληγορικός, συμβολικός.

figuraziône, *f.*, σχηματισμός, ἀπεικόνισις, παράστασις.

figurîna, *f.*, σχημάτιον; εἰδώλιον, ἀγαλμάτιον, (-τάκι).

figurinâio, *m.*, ἀγαλματιοποιός, [-πώλης.

figurîno, *m.*, καλλωπιστής, *v.* bellimbûsto || σχημάτιον, σχέδιον; *della môda*, εἰκόνιον τοῦ συρμοῦ.

figûro, *m.*, κακοῦργος, κάθαρμα.

figurôna, *f.*, εὐδοκίμησις.

fîla, *f.*, σειρά, τάξις, στοῖχος, γραμμή, (ἀράδα, -διά) || fuôco di —, πῦρ στοιχηδόν || in —, ἐν τάξει, (ἀραδιαστά).

filâccia, *f.*, τίλμα, τιλτόν, μοτός, (ξαντόν, τιφτίκι).

filacciôso; filamentôso, -a, νηματώδης, ἰνώδης.

filagrâna, *v.* filigr-.

filamênto, *m.*, νῆμα, ἴς.

filânda, *f.*, νηματουργία, κλωστήριον.

filantropîa, *f.*, φιλανθρωπία.

filantrôpico, -a, φιλανθρωπικός, -ώπινος || âtto —, -ώπευμα.

filântropo, *m.*, φιλάνθρωπος || fâr il —, -ωπῶ, -ωπεύομαι.

filâre, *m.*, σειρά, στοῖχος; *d' âlberi*, δενδροστοιχία || *vb.*, κλώθω, νήθω, (γνέθω) || συρματοποιῶ || *mar.*, διέρχομαι, συμπληρῶ; — la gômona, ἀπολύω κατ' ὀλίγον τὸν κάλων, χαλαρῶ τὴν χάμηλον, (λασκάρω).

filarmônico, -a, φιλαρμονικός.

filastrôcca, *f.*, περιττο-(μωρω)λογία, λῆροι, τερθρεία; μακρο-πολυπεριττο-(ἀπεραντο)λογία.

filatîccio, *m.*, γναφαλομέταξα.

filâto, -a, κεκλωσμένος || *s. m.*, νῆμα.

filatôio, *m.*, ῥόμβος, (ῥοδάνι(ον)); κλωστήριον.

filatôre, -trîce, *operâio*, κλωστήρ, κλώστης || *industriâle*, κλωστηριάρχης, νηματουργός.

filatûra, *f.*, κλωστοποιΐα, νηματουργία || κλῶσις, νῆσις, (κλώσιμον, γνέσιμον).

filellêno, -a, φιλέλλην.

filettâre, κρασπεδῶ; δικτυῶ || συρματουργῶ.

filêtto, *m.*, κλωστίδιον, νημάτιον, (κλωστίτσα); δίκτυον || *di bûe ecc.*, ψόα, (ἀπάκι, φιλέτ(τ)ο) || *môrso*, ὑποχαλινίδιον.

filiâle, *m. f.*, υἱικός, φιλόστοργος || [*s. f.*, *v.* succursâle.

filiazîône, *f.*, γενεαλογία.

filibustiêre, *m.*, πειρατής, φληβοστιέρης.

filiêra, *f.*, ὁλκός, σύρτης.

filifôrme, *m. f.*, νηματοειδής, -τώδης.

filigrâna, *f.*, συρματόπλεκτον, δικτυοχρύσωμα, -οαργύρημα; *della cárta*, -όγραμμα, διαφανὲς σχῆμα.

filigranâto, -a, χρυσόπαστος, -παγής, -ύφαντος, δικτυωτός, -υοειδής.

filîppica, *f.*, λόγος φιλιππικός, [*v.* invettîva.

filipêndula, *f.*, σπειραία.

fil(l)ôssera, *f.*, φυλλοξήρα.

fîlo, *m.*, νῆμα, μίτος; κλωστή, ῥάμμα || *metâllico*, σύρμα, (τέλ(λ)ι); — di fêrro, d'ôro *ecc.*, σιδηρόσυρμα, κρυσόνημα κτλ. || — di pêrle, ὅρμος ἐκ μαργαριτῶν || *di ûna spâda ecc.*, ἀκμή, στόμα, ἀθήρ, κόψις, (ἀθέρας, κόψη) || *di ûna corrênte*, ῥοῦς, ῥεῖθρον || *série, connessiône ecc.*, σειρά, συνέχεια || un — di vôce, ἰσχνοφωνία || dâr dêl — da tôreere, παρέχω πράγματα, (ἀνοίγω δουλειαίς).

filodrammâtico, -a, φιλοδραματικός.

filologîa, *f.*, φιλολογία.

filolôgico, -a, φιλολογικός.
filôlogo, *m.*, φιλόλογος.
filoncîno, *m.*, *di pâne,* ἀρτίσκος *o* φυσικίλλος ἐπιμήκης, (φραντζολάκι μακρουλό). [(φλέβα).
filône, *m.*, *min.*, (μεταλλικὴ) φλέψ,
filosofêssa, *f.*, (γυνὴ) φιλόσοφος.
filosofâle (piêtra —), *f.*, φιλοσο-
filosofâre, φιλοσοφῶ. [φικὸς λίθος.
filosofâstro, *m.*, κακὸς *o* ἄθλιος φιλόσοφος, ψευδό-(ξυλό)σοφος.
filosofeggiâre, *v.* -fâre; σοφίζομαι,
filosofîa, *f.*, φιλοσοφία. [-ιστεύω.
filosôfico, -a, φιλοσοφικός || questiône -a, -φημα.
filôsofo, *m.*, φιλόσοφος.
filôssera, *v.* fillôs-.
filotêcnico,-a, φιλοτεχνικός,-τεχνος.
filtrâre, διυλίζω, διηθῶ, στραγγίζω, σακκεύω, σακκ(ελ)ίζω, (σουρόνω, λαγαρίζω) || *n.*, ἀποσταλάζω, (διαπερνῶ).
filtraziône, *f.*, διύλισις, διήθησις, στράγγισμα, ἠθισμός, καταστάλαγμα, (σούρωμα, λαγάρισμα).
fîltro, *m.*, διυλιστήρ(ιον), διηθητήριον, ἠθμός, ἤτριον, στραγγιστήρι(ον), (σουρωτήρι, τρυπητόν) || *bevânda,* φίλτρον, ποτόν.
filugêllo, *v.* bâco.
fîlza, *f.*, σειρά, ἀλληλουχία, *v.* fîla.
finâle, *m.f.*, τελικός || *ûltimo, definitîvo,* τελευταῖος, ἔσχατος, ὁριστικός || *s. m.*, τέλος; ἐπιμελῴδημα || *f.*, (*sillaba*), τελευταία συλλαβή,
finalità, *f.*, *v.* fîne, scôpo. [λήγουσα.
finalmênte, *avv.*, ἐπὶ τέλους, τελευταῖον, τέλος πάντων.
finânza, *f.*, *cm. pl.*, πρόσοδοι, πόροι, οἰκονομικά; *cm.*, ἐθνικοὶ πόροι, δημόσιον ταμεῖον || *sciênza,* χρηματιστική, *v.* economîa || minîstro dêlle -e, ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν || guârdia di —, *v.* doganiêre.
finanziârio, -a, χρηματιστικός, οἰκονομικός, ταμιακός. [doganiêre.
finanziêre, *m.*, χρηματιστής || *v.*
fînca, *v.* colônna.
finchè, *cong.*, ἕως (οὗ), ἐφ' ὅσον.
fîne, *m. f.*, *v.* -o || *s. m.*, *scôpo,* σκοπός, τέλος, τέρμα || *f.* (*m.*), *têrmine,* τέλος, τελευτή, πέρας, τέρμα; *môrte,* τελευτή, θάνατος.
finêstra, *f.*, θυρίς, παράθυρον, -θύριον, (-θύρι), φωταγωγός || affacciârsi, stâre âlla —, προβάλλω, προκύπτω εἰς —.
finestrîno, *m.*, παραθυρίς, (-ράκι), θυρίδιον. [τόν, ὑαλοπαράθυρον.
finestrône, *m.*, παράθυρον ὑαλω-
finêzza, *f.*, λεπτότης, ἰσχνότης || ἀγαθότης, ἐξοχότης || δεξιότης, ἐπιτηδειότης, δολιότης, πονηρία, (μαριολιά) || *v.* cortesîa. [μαι.
fîngere, ὑποκρίνομαι, προσποιοῦ-
finimênto, *m.*, κόσμος, στολισμός, -ισμα, (-ίδι) || συγκρότημα, (γαρνιτοῦρα), τὰ σκεύη, (σερβίτσιο) || *r.*, *v.* fîne.
finimôndo, *m.*, τέλος *o* πέρας τοῦ κόσμου, μεγάλη καταστροφή; *v.* diavolîo.
finîre, ἐπὶ τέλος ἄγω, ἐκπληρῶ, (ἐκ-δια)περαίνω, τελει(όνω)ῶ, ἐκ-ἀπο-(συν)τελῶ, τελειοποιῶ, ἀνύ(τ)ω; καταπαύω; *uccîdere,* κτείνω, φονεύω, (σκοτόνω, τελειόνω) || *n.*, ἔχω τέλος, τελευτῶ, πληροῦμαι, λήγω.
finitêzza, *f.*, ἐντέλεια, τελειότης.
finîto, *v.* compiûto; sfinîto.
fîno, *prep.*, ἄχρι, μέχρι(ς) (*gen.*), ἕως, (*gen.*, εἰς *acc.*), ὡς (καί) || — a quândo? ἕως *o* ὡς πότε;
fîno, -a, λεπτός, ψιλός; ἰσχνός, λιγνός, (λιανός) || *di buôna qualità,* ἔξοχος, ἐξαίρετος, ἄριστος, (φῖνος) || *acûto, dêstro,* ὀξύς, εὐαίσθητος, ἐπιτήδειος || *fûrbo, ingannatôre,* πανοῦργος, πονηρός, δόλιος, (μαριόλος, τετραπέρατος).
finôcchio, *m.*, μάραθ(ρ)ον, (μάλαθρον). [σήμερον.
finôra, *avv.*, μέχρι τοῦ νῦν, ὡς τὴν
fînto, -a, προσποιητός, πλαστός, ὑποκριτικός, ψευδής, (ψεύτικος); ἀπατηλός, δόλιος, *v.* fâlso || *s. f.*, *schêrma,* ψευδέφοδος || ⟶
finziône, *f.*, προσποίησις, ὑποκρισία.
fîo, *m.*, *v.* pêna.

fioccâre, (συρ)ρέω; *della néve*, χιονίζειν, νιφειν.
fiocchêtto, *m.*, θυσανίσκος, (φουντάκι).
fiôcco, *m.*, θύσανος, (φοῦντα); *nôdo*, κόμβος, (φιόγκος); *di néve*, νιφάς.
fiôcina, *f.*, κάμαξ, ἄκαινα, τρίαινα, ἰχθύκεντρον, (καμάκι, ἀγκρύφι).
fiociniêre, *m.*, καμακευτής, -κιστής, ἰχθυοβολεύς.
fiôco, -a, *v.* fiêvole, ráuco.
fiônda, *f.*, σφενδόνη, (-όνα).
fiorâio, *m.*, ἀνθοπώλης; -ποιός, -κόμος, -τέχνης || -a, *f.*, -πωλις.
fiorâme, *m.*, πολυφυῆ ἄνθη || ἄνθεμον, ποίκιλμα, (κέντημα, ξόμπλι, πλούμισμα, στολίδι).
fiorâto, -a, διανθής, ἀνθοστόλιστος, ἀνθοκόσμητος.
fiorcappûccio, *m.*, δελφίνιον.
fiordalîso, *v.* gîglio.
fiôre, *m.*, *pr. e fig.*, τὸ ἄνθος, ἄνθεμον, (*pr.*, λουλούδι, λ-(π)ούλουδον); *fig.*, *côlmo*, ἀκμή, κολοφών, ἄκρον; *scélta*, ἄωτον, ὁ ἄνθος, ἐπίλεκτον, (ἀθέρας) || — di farîna, παιπάλη, γύρις, (πασπάλη, ἀθέρας).
fiorellîno, *m.*, ἀνθύλλιον, (λουλουδάκι).
fiorênte, *m. f.*, ἀνθῶν, -θίζων, -θητικός; θαλερός, ἀνθηρός, ἀγλαός, εὔχρους, ζωηρός, χαρίεις; ἀκμάζων, -μαῖος.
fiorentîno, -a, φλωρεντινός.
fiorêtto, *m.*, *v.* -rellîno || *spâda*, ἀκροπύρηνος σπάθη, κομβοσπάθη.
fioricultôre, *v.* flor-.
fiorîno, *m.*, *v.* -rellîno || *monêta*, φλωρί(νιον), (φιορίνι).
fiorîre, ἀνθῶ, -θίζω, (λουλουδίζω, -διάζω) || *fig.*, ἀκμάζω.
fiorîsta, *v.* -râio, floricultôre.
fiorîto, -a, ἠνθισμένος, θαλερός, *v.* -rênte.
fioritûra, *f.*, ἄνθησις || *mus.*, ἐπιμελῴδημα.
fiorrâncio, *m.*, χρυσάνθεμον, (νεκρολούλουδον || *zool.*, τροχίλος ὁ λοφωτός.
fiottâre, κυμαίνομαι, -νω, κυματίζω, (-τόνω) || ψιθυρίζω, ὑποτονθυρίζω, γογγύζω, μύζω, (μουρμουρίζω).
fiôtto, *m.*, κλύδων, κῦμα, δίνη; παλίρροια, πλημμύρα; *v.* ônda, flûtto.
fîrma, *f.*, ὑπογραφή.
firmamênto, *m.*, οὐράνιος στόλος, στερέωμα.
firmâno, *m.*, φιρ-(φερ)μάνιον, διάταγμα σουλτανικόν.
firmâre, ὑπογράφω, βάλλω τὴν ὑπογραφήν μου.
firmatârio, -a, ὑπογράψας, -γραφεύς.
fisarmônica, *f.*, ἁρμονικόν, (φυσαρμόνικα).
fiscâle, *m. f.*, ταμιευτικός, -μιακός.
fiscalità, *f.*, ταμιακὴ πλεονεξία, ταμιευτικότης || *r.*, σύστημα οἰκονομικῶν νόμων, ταμιακὸν θεσμολόγιον.
fischiâbile, *m. f.*, συριστέος.
fischiamênto, *m.*, συρισμός, -ιγμός, -ισμα, -ιγμα, (σφύριγμα) || βόμβος, (βόϋσμα).
fischiâre, *att. e n.*, συρίζω, (-ίττω, σφυρίζω); *att.*, (ἐκ)συρίζω, καταβοῶ, (χουϊάζω) || *dégli orêcchi*, βομβῶ, (βοΰζω).
fischiâta, *f.*, σύριγμα, σ(φ)υριγματιά.
fischiatôre, -trîce, συριστής, -ικτής, (σφυριχτής).
fischierellâre, ὑπο-(συχνο)συρίζω.
fischiêtto, *m.*, συρίγγιον, -ικτον, (σ(φ)υρίκτρα).
fîschio, *m.*, συρισμός, -ιγμός, -ισμα, -ιγμα, (σφύριγμα, σ(φ)υριγματιά) || *c. s.* στρόφιον.
fisciù, *m.*, μανδυλάκιον τοῦ λαιμοῦ,
fîsco, *m.*, δημόσιον (ταμεῖον), θησαυροφυλάκιον, (φίσκος), *v.* demânio.
fîsico, -a, φυσικός; σωματικός || *s. f.*, φυσική || *s. m.*, σωματικόν.
fîsima, *f.*, ἰδιοτροπία; *v.* scrûpolo.
fisiocrîtico, -a, φυσιοκριτικός.
fisiognomonîa, *f.*, φυσιογνωμονία.
fisiôgrafo, *m.*, φυσιογράφος.
fisiologîa, *f.*, φυσιολογία.
fisiolôgico, -a, φυσιολογικός.
fisiôlogo, *m.*, φυσιολόγος.
fîso, *v.* fîsso.
fisonomîa, *f.*, φυσιογνωμία, εἶδος, ὄψις.
fisonomîsta, *m. f.*, φυσιογνώμων.

fissâre, *formâre*, κάμνω ἀκίνητον, στερεῶ, προσκολλῶ, προσηλῶ || || *stabilîre*, ἐγκαθίστημι || *combinâre, limitâre*, ἀποφασίζω, (προσδι)ορίζω || *guardâr fissaménte*, (ἐν)ατενίζω, προσηλῶ (τὰ βλέμματα), βλέπω ἀτενῶς *o* ἀσκαρδαμυκτί || *chim.*, στερεοποιῶ.

fissaziône, *f.*, στερέωσις, προσκόλλησις, προσήλωσις, -ωμα; προσ(καθ)ορισμός, προσδιορισμός || *dêgli ôcchi*, ἀτενισμός || *dêlla mênte*, τοῦ νοῦ πρόσεξις, προσοχή || *manîa*, (μονο)μανία.

fissîpede, *m. f.*, σχιζόπους.

fissità, *f.*, ἀκινησία, στερεότης, μονιμότης, σταθερότης.

fîsso, **-a**, ἀκίνητος, στερεός, ἀμετάβλητος, μόνιμος, προσηλωμένος; ὁριστικός, ὡρισμένος; ἀτενής, προσεκτικός || giôrno -o, ἡμέρα ῥητή || prêzzo -o, τιμὴ (προσδι)ωρισμένη, ἀποφασισμένη || -o, *avv.*, ἀτενῶς, ἀσκαρδαμυκτί.

fîstola, *f.*, *medc.*, σῦ(ύ)ριγξ, (φίστουλας) || *zampôgna*, σύριγξ, αὐλὸς ποιμενικός, τέταρος, (φλογέρα).

fistolôso, **-a**, συριγγιώδης, (φιστουλιάρικος).

fitologîa, *f.*, φυτολογία.

fittâbile; **-aiuôlo**, *m.*, ἐκμισθωτής, (πακτωτής), ἀγροκόμος, ἀγρονόμος.

fittânza, *f.*, (ἐκ)μίσθωσις.

fittêzza, *v.* densità, spessêzza.

fîttile, *m. f.*, κεράμειος, ἐξ ἀργίλλου.

fittîzio, **-a**, πλαστός, ὑποθετικός.

fîtto, **-a**, *v.* dênso, spêsso || *s. m.*, ἐνοίκιον, μίσθωμα, (ἐκ)μίσθωσις, (πάκτωμα, -ωσις) || *s. f.*, *v.* trafîtt(ûr)a.

fittuârio, *v.* fittâbile.

fiumâna, *f.*, χείμαρρος, δίνη ποταμοῦ αὐξάνοντος; *v.* torrênte.

flûme, *m.*, ποταμός, (-άμι).

fiutâre, *pr. e fig.*, ὀσφραίνομαι, μυρίζω, -ομαι.

flûto, *m.*, ὄσφρα-(ὄσφρη)νσις, μύρισμα; ῥινηλασία; ὄσφρησις.

flabêllo, *m.*, ῥιπίς(τήριον).

flâccido, *v.* flôscio.

flagellânti, *m. pl.*, † αὐτομάστικτοι, μαστιγούμενοι ἀδελφοί.

flagellâre, μαστιγῶ, (-όνω), μαστίζω, (φραγγελλῶ).

flagellaziône, *f.*, μαστίγωσις.

flagêllo, *m.*, *pr. e fig.*, μάστιξ, (φραγγέλλη, -λλιον).

flagrânte, *m. f.*, αὐτόφωρος, αὐταπόδεικτος || in —, ἐπ' αὐτοφώρῳ.

flâmine, *m.*, φλαμέντας, ἱεροφάντης.

flanêlla, *f.*, ὕφασμα μάλλινον, φλάνος, (-νέλλα) || fâr flanélla, *b.*, τρίβω.

flatulênto, **-a**, φυσώδης.

flatulênza, *f.*, φύσα, ἄνεμος, (φλάτα, -τον).

flautâto, **-a**, αὐλητικός, γλυκύς, ἡδύς, λιγυρός.

flautîsta, *m. f.*, αὐλητής.

flâuto, *m.*, αὐλός, πλαγίαυλος, (φλάουτον, παγιαύλι, φλογέρα).

flêbile, *m. f.*, *v.* lamentôso, débole.

flebîte, *f.*, φλεβῖτις.

flebotomîa, *f.*, φλεβοτομία.

flebôtomo, *m.*, φλεβοτόμος.

flêmma, *f.*, *pr. e fig.*, φλέγμα; *fig.*, ἀπάθεια; ἀταραξία.

flemmasîa, *f.*, φλεγμονή.

flemmâtico, **-a**, *pr.*, φλεγματώδης, (-τίας), λυμφατικός; *pr. e fig.*, φλεγματικός; *fig.*, ἀπαθής, ἀτάραχος, ψυχρός, ὑπομονητικός.

flessîbile, *m. f.*, εὐλύγιστος, εὔκαμπτος, εὔστροφος.

flessibilità, *f.*, εὐλυγιστία, εὐκαμψία, εὐστροφία, -οφον, ὑγρότης.

flessiône, *f.*, λύγισμα, κάμψις || *gr.*, μεταβολή.

flessuôso, **-a**, πολυκαμπής, ἑλιγματώδης, *v.* -ssîbile.

fli(s)côrno, *m.*, κλειδοσάλπιγξ.

flogîstico, **-a**, φλογιστικός.

flogôsi, *f.*, φλόγωσις.

flôra, *f.*, χλωρίς, βοτανικόν, ἀνθολόγιον.

floreâle, *m. f.*, ἀνθικός || *s. m.*, *mêse*, ἀνθεστηριών, ἀνθιστής.

floricultôre, *m.*, ἀνθοκόμος.

floricoltûra, *f.*, ἀνθοκομία.

floridêzza, *f.*, ἀνθηρότης, -ρόν.

flôrido, **-a**, *v.* fiorênte.

florilêgio, *m.*, *v.* antologîa.

floscêzza, *f.*, χαλαρότης, -ρωσις, μαλακότης, -κία, πλαδαρότης, χαυνότης.

flôscio, -a, χαλαρός, μαλακός, πλαδαρός; μαλθακός, χαῦνος, ἀσθενής, ἀδύνατος.
flôtta, *f.*, στόλος, (ἀρμάδα); ναυτικόν.
flottîglia, *f.*, στολίσκος.
fluênte, *m. f.*, ῥέων, ῥευστ(ικ)ός.
fluidità, *f.*, ῥευστότης, -στόν.
flûido, -a, ῥευστός, ῥοώδης || *s. m.*, ῥευστόν.
fluîre, ῥέω, ἐκχέομαι.
fluôre, *m.*, *chim.*, φθόριον || *v.* flûsso; diarrêa.
fluôrico, -a, φθορικός.
fluorîdrico, -a, ὑδροφθορικός.
flussiône, *f.*, φλεγμονή, κατάρρους, -ρροή, (καταιβασιά).
flûsso, *m.*, πλημμύρα, -ρίς, (ἀναίβασμα) || *medc.*, ῥοή, ῥῦσις, (τρέξιμον ὑγροῦ).
flûtto, *m.*, *pr. e fig.*, κλύδων; κῦμα, δίνη; πλημμύρα; ῥοῦς, ῥεῦμα.
fluttuânte, *m. f.*, *v.* ondeggiânte || dêbito —, δημόσιον χρέος, κυμαινόμενον, ἀνεξασφάλιστον, μηκέτι πάγιον.
fluviâle, *m. f.*, ποτάμιος, -μιαῖος, (-μήσιος, -μίσιος).
fôca, *f.*, φώκη.
focâccia, *f.*, σποδίτης ἄρτος, (σταχτό-(ψιλό)πηττα).
focâia (piêtra —), *f.*, πυρίτης, -ρεῖον, -ρόλιθος, (-ροβολόπετρα, τσακμακόπετρα).
focâtico, *m.*, ἑστιακὸν τέλος.
fôce, *f.*, ἐκβολή.
fochîsta, *m.*, θερμαστής || *v.* artificiêre.
focolâre, *m.*, ἑστία; γωνία; ἐσχάρα, (στιά, φουγάρος, γωνιά, παραστιά, (ὀ)τζάκι).
focôso, -a, ὁρμητικός, παράφορος; σφοδρός.
fôdera, *f.*, ὑπόρραμμα, ὑπόστρωμα, (φόδρα, καπλάδισμα, ἐσώπανον, -πάνι, ἀστάρι).
foderâre, ὑπορράπτω, ὑποστρώννυμι, (φοδράρω, καπλαδίζω, ἐσωπανιάζω).
foderâto, -a, ὑπερραμμένος, ὑπεστρωμένος, (καπλαδισμένος).
foderatûra, *f.*, ὑπορραφή, ὑπόστρωμα, (φοδράρισμα, καπλάδισμα, ἐσωπάνιασμα) || δαπάνη τῆς ὑπορραφῆς, (καπλαδιστικά) || *mar.*, περικάλκωσις.
fôdero, *m.*, (ξιφο)θήκη, κολεός, (θηκάρι).
fôga, *f.*, ὁρμή, παραφορά, ἐνθουσιασμός.
fôggia, *f.*, τρόπος (ἐνδυμασίας); *v.* maniêra || *môda*, συρμός, (μόδα).
foggiâre, *v.* (con)formâre.
fôglia, *f.*, φύλλον.
fogliâccio, *m.*, παλαιόχαρτον.
fogliâceo, -a, φυλλικός, -λλοειδής, -λλώδης.
fogliâme, *m.*, φύλλωμα, -λλάς.
fogliâre, φυλλοφυῶ, -λλιῶ.
fogliêtta, *f.*, κοτύλη.
fogliêtto, *m.*, φυλλάριον.
fôglio, *m.*, φύλλον, (κόλλα); *giornâle*, ἐφημερίς || — di vîa, φύλλον πορείας || in —, εἰς φύλλον, ἡμίπτυχος.
fogliolîna, *f.*, φυλλάριον.
fôgna, *f.*, ὀχετός, ἀμάρα, καταγώγιον, ὑπόνομος, -μή, (λαγούμι).
fognainôlo, *m.*, ὀχετοκαθαριστής.
fognâre, ὀχετοὺς κατασκευάζω, ἀμάρας ποιῶ.
fognatûra, *f.*, ὀχετοί, -τευσις.
fôla, *v.* fâvola.
fôlaga, *f.*, αἴθυια, (βουταναρηά, ζαροπαπί, καραμπατάκι).
folâta, *f.*, ῥιπὴ ἀνέμου, *v.* bûffo.
folgorâre, *v.* balenâre, fulminâre; sfolg-.
fôlla, *f.*, πλῆθος, ὄχλος, τύρβη, ὅμιλος, (ἀσκέρι, ντριμοῦρα, καλαμπαλήκι) || in —, ἀθρόως, σωρηδόν, παμπληθεί, πλῆθος.
follâre, θλίβω, πιέζω, γνάπτω, γναφεύω, (ἀργάζω) || — il bûrro, δαίρω τὸ βούτυρον.
follatôio, *m.*, γναφευτήριον || -φεῖον.
follatôre, *m.*, (ἐρεο)γναφεύς, (ἀργαστής).
follatûra, *f.*, γνάφευσις, γνάψις.
fôlle, *m. f.*, *v.* pâzzo.
folleggiâre, μωραίνομαι, παραφρονῶ, (τρελλαίνομαι, κάμνω τρέλλαις) || *cm.*, παίζω, χαριεντίζομαι, ἀστεΐζομαι, (χωρατεύω).
follêtto, *m.*, μορμώ, φάντασμα, δαιμόνιον, στοιχεῖον, (-ειό, μπαμποῦλα) || *fig.*, παιδίον ἀνήσυχον,

ταραχοποιόν *o* προπετές, (παιδὶ σερπετόν, διαβολάκι, ζιζάνιον).
follicolâre, *m. f.*, ἀνδενώδης.
follîcolo, *m.*, θυλακώδης ἀδήν.
fôllo, *m.*, γναφεῖον.
follône, *v.* -llatôre.
fôlto, *v.* dênso, spêsso.
fomentâre, *medc.*, πυριῶ, θερμαίνω || *fig.*, διεγείρω, ὑποθάλπω.
fomentatôre, -trîce, διεγέρτης, στασιαστής, -ιοκόπος.
fomentaziône, *f.*; **-ênto,** *m.*, πυρίασις, -αμα, ἐπιθέρμανσις, -ασμα || *fig.*, ὑπόθαλψις.
fômite, *m.*. ἔναυσμα, (προάναμμα) || *fig.*, *v.* focolâre, cagiône.
fônda, *f.*, βαλάντιον, θήκη || βάθος.
fondâccio, *m.*, ὑποστάθμη, (καταπάτι), *v.* fêccia.
fôndaco, *m.*, ἐργαστήριον, πωλητήριον; ἀποθήκη, μαγαζείον, (-ζί).
fondamentâle, *m. f.*, *pr. e fig.*, θεμελιώδης, -λιος, -λιακός; *fig.*, οὐσιώδης, κύριος.
fondamênto, *m.*, θεμέλιον, κρηπίς, βάσις, ἕδραίωμα, -ωσις || dâlle -a, ἐκ θεμελίων, ἄρδην, καθ' ὁλοκληρίαν.
fondâre, *pr. e fig.*, θεμελι(όνω)ῶ, κτίζω, (καθ)ἱδρύω; *fig.*, καθίστημι, -στάνω, συνιστῶ, (συστήνω, -ταίνω).
fondâto, -a, τεθεμελιωμένος, ὑποστήρικτος || *versâto*, ἐντριβής, ἔμπειρος || *giûsto*, *rêtto*, δίκαιος, ὀρθός || *s. f.*, *v.* fêccia.
fondatôre, -trîce, θεμελιωτής, κτίτωρ, κτίστης, ἱδρυτής.
fondaziône, *f.*, θεμελίωσις, κτίσις, (καθ)ἵδρυσις || τάφρος θεμελίων, θεμέλια || *v.* dotaziône.
fondênte, *m. f.*, δια-(ἀνα)λυτικός, εὐδιάλυτος, εὔχυλος.
fôndere, *att.*, δια-(ἀνα)λύω, (λυόνω), τήκω || *metâlli*, χωνεύω, χύνω || *unîre*, συμμίγνυμι || *n.*, ἀναλύομαι, τήκομαι.
fonderîa, *f.*, χ(ωνε)υτήριον, χυτουργεῖον || *ârte*, χωνεία, χυτουργία.
fondiârio, -a, κτηματικός, ἔγγειος || tâssa, -a, ἔγγειος φόρος. [κτος.
fondîbile, *m. f.*, εὐδιάλυτος, εὔτη-
fonditôre, *m.*, χωνευτής, χύτης.
fôndo, -a, *v.* prof- || *s. m.*, πυθμήν, (πάτος), ἔδαφος; βαθύ, βάθος, βυθός || *bâse*, βάσις, θεμέλιον || *podêre ecc.*, ἀγρός, ἀκίνητος περιουσία || *sostânza*, κύριον συστατικόν, οὐσία, κεφάλαιον || *v.* fêccia; *pl.*, denâri, mêzzi, assêgno || conôscere a -o, ἀκριβῶς οἶδα, ἐπίσταμαι κατὰ βάθος.
fondûta, *f.*, ᾠὰ κτυπητὰ μὲ τυρόν, ᾠοτυρόπηττα.
fonêtico, -a, φωνητικός || *s. f.*, -όν.
fônico, -a, φωνητικός, ἀκουστικός.
fonografîa, *f.*, φωνογραφία.
fonogrâfico, -a, φωνογραφικός.
fonôgrafo, *m.*, φωνογράφος.
fonologîa, *f.*, φωνολογία.
fonômetro, *m.*, φωνόμετρον.
fontâna, *f.*, κρήνη, βρύσις, (-η), ὕδρεῖον, πηγή.
fontanêlla, *f.*, κρηνίς, -ίδιον, πηγίον, (βρυσίτσα).
fontanîere, *m.*, κρηνοφύλαξ, νεροκράτης, (σουγιολτζής).
fontanîno, -a, κρηναῖος, πηγαῖος, βρυσικός, (-σίσιος, -σινος).
fônte, *m. f.*, πηγή, (μπουνάρι), *v.* -tâna, || ὑμενώδης διάστημα; *cautêrio*, καυτήριον, (φο(υ)ντανέλλα) || — battesimâle, κολυμβήθρα, βαπτιστήριον || *fig.*, πηγή, αἰτία, καταγωγή, ἀφορμή.
foot-ball, *m.*, *barb.*, ποδοσφαίρισις.
foraggiamênto, *m.*, προνομῆς προμήθεια, προνόμευσις, χορτολόγησις.
foraggiâre, προμηθεύομαι χόρτον, προνομεύω, χορτολογῶ, χορτοκοπῶ. [χορτολόγος.
foraggiêre, *m.*, προνομευτής, -μεύς,
forâggio, *m.*, (προ)νομή, φορβή, χόρτος || σιτία.
foramâcchie, *v.* scrîcciolo.
forâre, τιτραίνω, τρυπῶ, τρυπανίζω || κεντῶ, νύσσω, *v.* pûngere.
forasiêpe, *m.*, τροχίλος, μαλαθρίτης, (τρυποκαρίνα, -κάρυδον, -φράχτης).

foratûra, *f.*, τρῆσις, (τρύπησις).
forbicêtte, *f.*, *pl.*, ψαλίδιον, (-δάκι).
fôrbici, *f.*, *pl.*, ψαλίς, -ίδι(ον) || un pâio di —, μία ψαλίς, (ἕνα
forbiciâta, *f.*, ψαλιδιά. [ψαλίδι).
forbiciône, *m.*, χονδροψαλίς, (ψαλίδα).
forbîre, στιλβῶ, (ὑαλίζω), λαμπρύνω, (ἀπο)σμήχω, φαιδρύνω, -ρῶ, (λουστράρω) || -rsi, ἀποσμήχομαι.
forbitêzza, *f.*, στίλβωσις, (ὑάλισμα), λάμπρυνσις; *pr. e fig.*, καθαρ(ι)ότης; *fig.*, κομψότης.
forbîto, **-a**, στιλπνός, καθαρός; κομψός, *v.* elegânte.
fôrca, *f.*, ἀγχόνη, σταυρός, (κρεμασταριά, -μασμα, -μάλα, φοῦρκα) || *di persôna*, βάραθρος, ὄλεθρος, κύφων, ἄνθρωπος ἄξιος ἀγχόνης, (ἀνθρωπος κρεμάλας) || *agr.*, *a dûe pûnte*, δίκρανον, (-άνι, διχάλι); *a tre*, τρίκρανον, τρίαινα || le fôrche Caudîne, αἱ κατὰ Καύδιον πύλαι.
forcai(u)ôlo, **-a**, *neol.*, ὀπισθοδρομικός, συντηριτικός. [δικράνου.
forcâta, *f.*, δίκρανον πλῆρες || πληγὴ
forcêlla; **-cîna**, *f.*, περόνη || *da régger vîti*, χάραξ || *dêllo stômaco*, στέρνον.
forchêtta, *f.*, περόνη, (πει-(πη)-ρούνι), κρεάγρα || parlâr in pûnta di —, ὁμιλῶ λίαν ἐπιτετηδευμένως.
forchettâta, *f.*, περονιά, (πει-(πη)-
forchettîna, *f.*, κρεαγρίς. [ρουνιά).
forchettône, *m.*, μεγάλη περόνη.
fôrcipe, *m.*, ἐμβρυουλκός.
forcône, *m.*, σιδηροῦν δίκρανον.
forcûto, **-a**, δισχιδής, διεσχισμένος, διχαλωτός, δίχηλος.
forênse, *m.f.*, δικανικός, -αστικός.
forêse, *m.*, χωρικός, -ίτης || -ικοί; -ίον.
forêsta, *f.*, δάσος, δρυμών, -μός.
forestâle, *m.f.*, δασικός, -σονομικός || guârdia —, -σοφύλαξ.
forestêria, *f.*, πλῆθος ξένων, ξένοι || ξενών, -νοδοχεῖον.
forestiêro, **-a**, ξένος, ἀλλοδαπός, ἀλλόφυλος.
forfêcchia, *f.*; **-fîcolo**, *m.*, *zool.*, ψαλίς, (-ίδα). [-υρον, (-υρίδα).
fôrfora, *f.*, πιτυρίασις, -ύρισμα,
forforôso, **-a**, πιτυρώδης. [ἀπήνη.
forgône, *m.*, ἅμαξα σκευοφόρος,
foriêre, *v.* fur-. [ziatôre.
foriêro, **-a**, πρόδρομος; *v.* annun-
fôrma, *f.*, μορφή, σχῆμα, εἶδος, ὄψις || *apparênza*, *formalità*, τύπος, διατύπωσις || *da scârpe*, τύπος, καλόπους, (καλο-(καλα)πόδι); *da cappélli ecc.*, τύπος, χυτήρ, (καλούπι, φόρμα) || *di formâggio*, μύλη τυροῦ; formâggio in —, κεφαλότυρον, (-τύρι) || *v.* dettâto, stîle.
formaggiâio, *m.*, τυροκόμος, τυροποιός, -πώλης.
formâggio, *m.*, τυρός, -ρίον, (-ρί).
formâle, *m. f.*, τυπικός, εἰδικός, κανονικός || ῥητός, ἀκριβής.
formalîsmo, *m.*, αὐστηρὰ τυπικότης, τυπομανία.
formalîsta, *m.*, τηρητὴς τῶν διατυπώσεων, τυπομανής.
formalità, *f.*, τύπος, διατύπωσις.
formalizzârsi, χαλεπαίνω, δυσχεραίνω, δυσφορῶ, (κακιόνω).
formâre, μορφῶ, σχηματίζω, πλάττω, δημιουργῶ; συντάττω, συντίθημι; *gr.*, σχηματίζω.
formatîvo, **-a**, σχηματιστικός.
formâto, **-a**, μεμορφωμένος || *s. m.*, *di un lîbro*, σχῆμα; -o in ottâvo, εἰς ὄγδοον.
formatôre, **-trîce**, μορφωτικός, διαπλαστικός, δημιουργικός; μορφωτής, πλάστης, ποιητής, δημιουργός.
formaziône, *f.*, μόρφωσις, σχηματισμός, διάπλασις, ποίησις, δη-
formêtta, *f.*, σχημάτιον. [μιουργία.
formîca, *f.*, μύρμηξ, (-μή(γ)κι, μέρμηγκας).
formicâio, *m.*, μυρμηκιά, (μερμηγκιά, -γκοφωλιά) || *fig.*, πλῆθος, σμῆνος.
formicaleône, *m.*, μυρμηκολέων.
formichiêre, *m.*, μυρμηκοφάγος.
fôrmico, *agg. m.*, μυρμηκικός.
formicolânte, *m.f.*, πλήθων, βρύων, βρίθων || *di pôlso*, μυρμηκίζων.

formicolâre, συρρέω; πλήθω, βρύω, βρίθω, γέμω ἀπό τινος || *medc.*, μυρμηκιῶ, -κίζω.
formicolîo, *m.*, συρροή, πλησμονή, πληθυσμός || κνη-(κνι)σμός, μυρμηκιασμός, -ασις, ((μυρμηκο)φαγούρα). [ρός, δεινός.
formidâbile, *m. f.*, τρομερός, φοβε-
formôso, -a, εὔμορφος, *v.* bêllo.
fôrmula; -mola, *f.*, τύπος, ὑποτύπωμα. [mere.
formulâre, δια-(ὑπο)τυπῶ; *v.* esprî-
formulârio, *m.*, τυπικόν.
fornâce, *f.*, κάμινος, (-μίνι) (κεραμείου, χωνευτηρίου κτλ.); *da cálce*, ἀσβεστουργεῖον. [φουρνέλ(λ)ο).
fornacêlla, *f.*, καμίνιον, (-νάκι,
fornaciâio, *m.*, καμινεύς; *da cálce*, ἀσβεστουργός, (-στᾶς).
fornaciâta, *f.*, καμινεία, (-νιά).
fornâio, *m.*, ἀρτοποιός, -πώλης, (ψωμᾶς, φουρνάρης), κλιβανεύς.
fornarîna, *f.*, νέα ἀρτόπωλις, (ψωμάδαινα, φουρνάρισσα).
fornellêtto, *m.*, βαύνη, βαῦνός.
fornêllo, *m.*, θερμάστρα, πνιγεύς, πυρεῖον, (φουρνέλ(λ)ον) || *délla pípa, crogiuólo ecc.*, χοάνιον, (λουλᾶς).
fornicâre, πορνεύω, μοιχεύω.
fornicaziône, *f.*, πορνεία, μοιχεία.
fôrnice, *f.*, *v.* ârco, vôlta.
fornîre, προμηθεύω, παρέχω, πορίζω, χορηγῶ; παρασκευάζω, ἐφοδιάζω || *v.* finîre; eseguîre; ornâre.
fornîto, -a, παρεσκευασμένος, ἐφωδιασμένος.
fornitôre, -trîce, προμηθευτής, πορίστής, χορηγός; ἐφοδιαστής.
fornitûra, *f.*, προμήθεια, χορηγία, σιταρκία.
fôrno, *m.*, *panifício*, ἀρτοποιεῖον, -πωλεῖον, (ψωμάδικον, φουρναρειό) || *in génere*, κλί-(κρί)βανος, (φοῦρνος) || — da campâgna, κλίβανος φορητός || âlto —, κάμινος μεταλλοχόων, μεταλλοχοεῖον.
fôro, *m.*, *bûco*, ὀπή, τρῦπα, -πημα, || *piázza*, ἀγορά, φόρος || *leg.*, δικηγορικὸν σῶμα; δικαστήριον.
forosêtta, *f.*, ὡραία χωρική.
fôrra, *f.*, φάραγξ, κοιλάς.
fôrse, *avv.*, ἴσως; πιθανόν, δυνατόν, τυχόν, ἐνδέχεται, (τάχα(τε); βολετόν, μπέλκι).
forsennâto, -a, παράφρων, μανιώδης, δαιμονισμένος, (τρελλός).
fôrte, *m. f.*, ἰσχυρός, καρτερός, ῥωμαλέος, ἐρρωμένος, εὔρωστος || *moralmênte*, καρτερό(ψυχο)ς; ἀνδρεῖος, ἀτρόμητος; spîrito —, ἐλευθερόφρων, ἄπιστος, ἄθρησκος || *grânde, grâve*, μέγας, (-άλος), πολύς, ἄφθονος; χαλεπός || *di luóghi*, ἰσχυρός, ἐχυρός, ἐρυμνός || *di colôri, odôri*, βαρύς, -ύοσμος, ὀξύς, δριμύς || *di argomênti*, ἰσχυρός, δυνατός, ἀσφαλής || *versâto*, ἔμπειρος, ἐπιτήδειος, δεινός || *veeménte*, ἰσχυρός, ὁρμητικός, σφοδρός, βίαιος || *difficile*, χαλεπός, δύσκολος, δυσχερής || *mus.*, *avv.*, ἐντόνως, ἰσχυρῶς || *s. m.*, *v.* -tilîzio, ⟶
fortêzza, *f.*, ἰσχύς, δύναμις, ῥώμη, ἐνέργεια, καρτερία, ἀνδρεία, *v.* fôrza; robustêzza || φρούριον, ἀκρόπολις, (κάστρο), *v.* fortilîzio.
fortîccio, *v.* acîdulo.
fortificâre, ἐνισχύω, ῥώννυμι, τονῶ, (ἐνδυναμόνω); (ἐπι)βεβαιῶ; κρατύνω, ἐνθαρρύνω || *mil.*, ὀχυρῶ, (περι)τειχίζω.
fortificaziône, *f.*, ὀχύρωσις; -ωμα, τείχισμα, ἔρυμα || *sciénza*, ὀχυρωτική. [μα, ἔρυμα, (ταμπούρι).
fortilîzio, *m.*, προπύργιον, ὀχύρω-
fortîno, *m.*, μικρὸν φρούριον, φρουρίδιον, ὀχυρωμάτιον, πύργος, πρόβολος.
fortiôri (a —), πολὺ ἔτι μᾶλλον, μὲ περισσότερον δίκαιον.
fortôri, *m.*, *pl.*, ὀξυρεγμία, ὀξίνη, (ξ(ο)ινίλα). [καῖος.
fortûito, **-a**, περιπτωματικός, τυ-
fortûna, *f.*, τύχη; εὐτυχία, εὐημερία || *bêni*, ὑπάρχοντα, ἀγαθά, περιουσία, πλοῦτος || ⟶
fortunâle, *m.*, θύελλα, (τρικυμία), *v.* burrâsca. [ὄλβιος.
fortunâto, -a, εὐτυχής, εὐδαίμων,

fortunôso, -a, ἐπι-(ῥιψο)κίνδυνος || θυελλώδης, χυματώδης.
forûncolo, *m.*, δοθιήν, -θίων, (βούζουνας, σπυρί).
fôrza, *f.*, ἰσχύς, δύναμις; *fisica*, ἰσχύς, ῥώμη; *morâle*, ἐνέργεια, ἀνδρεία, ἀρετή || *violênza*, βία, (ζόρι, στανιό), βιαιοπραγία || *di uno stâto*, δύναμις || -e navâli, ναυτικὴ δύναμις, ναυτικόν || a — di, διά, μέ.
forzâre, (κατ)ἀνάγκάζω, παρα-(ἐκ)βιάζω || *una serratura ecc.*, ἀνοίγω θραύων *o* μὲ βίαν, ῥηγνύω, (συν)θραύω, (σπάνω) || — la natûra, ἐπιχειρῶ τι ὑπὲρ τὴν δύναμιν || — la vôce, τὴν φωνὴν ἐντείνομαι.
forzâto, -a, ἀκούσιος, ἄκων, ἀναγκασθείς, βεβιασμένος || lavôri -i, βαρύποινα *o* πρόσκαιρα δεσμά, δεσμὰ διὰ βίου || *s. m.*, δεσμώτης, κατάδικος, ἐρέτης.
forziêre, *m.*, χρηματοκιβώτιον, -τοθήκη, (κάσσα), *v.* câssa.
forzôso, *v.* -âto; fôrte.
fôsco, -a, ζοφώδης, -φερός, σκοτεινός; *di colôri*, ἀμαυρός, (σκοῦρος); *di persône*, κατηφής, σκυθρωπός, στυγνός.
fosfâto, *m.*, φωσφορικὸν *o* -ροῦχον
fosforâto, -a, φωσφοροῦχος. [ἅλας.
fosforescênte, *m. f.*, φωσφορίζων.
fosforescênza, *f.*, φωσφορισμός.
fosfôrico, -a, φωσφορικός.
fôsforo, *m.*, φωσφόρος, -ον.
fosforôso, -a, φωσφορώδης.
fosfûro, *m.*, φωσφοροῦχον.
fôssa, *f.*, λάκκος, βόθρος, διῶρυξ || *tômba*, τάφος, λάκκος || *da grâno*, σιτάποθήκη, σιτοβολών, λάκκος, (γοῦβα) || *mil.*, τάφρος, (δι)ὄρυγμα, διῶρυξ, χάνδαξ, (-δάκι, -τάκι).
fossatêllo, *m.*, βόθριον, ὀρυγμάτιον, (λακκάκι), ὀχετός, -τιον. [τός.
fossâto, *m.*, ῥεῖθρον, διῶρυξ, ὀχε-
fossêtta, *f.*, *dêlle gôte*, γελασῖνος, ἀλοκίς, νύμφη, (λακκάκι).
fôssile, *m. f.*, ὀρυκτός, ὑπόγειος; ἀπολελιθωμένος || carbôn —, γαιάνθραξ || *fig.*, ἀρχαϊκός, καθυστερῶν || *s. m.*, ὀρυκτόν, ἀπολίθωμα.
fossilizzâre, ἀπολιθ(όνω)ῶ.
fôsso, *m.*, βόθρος, βόθυνος, ὀχετός, διῶρυξ, χάνδαξ, (-δάκι).
fotôgeno, *m.*, φωτογόνον.
fotografâre, φωτογραφῶ.
fotografîa, *f.*, *ârte e ritrâtto*, φωτογραφία; *ârte*, -ική; *luôgo*, -εῖον.
fotogrâfico, -a, φωτογραφικός.
fotôgrafo, *m.*, φωτογράφος.
fotosfêra, *f.*, φωτόσφαιρα.
fôttere, *b.*, *v.* usâre.
fra, *prep.*, μεταξύ (*gen.*), παρά, ἐν, (*dat.*), ἐν μέσῳ, διὰ μέσου, (ἀνάμεσον *o* -εσα εἰς *acc.*); ἐντός (*gen.*), μετά (*acc.*) || fra nôi, *prêsso di nôi*, παρ' ἡμῖν, μεταξὺ ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμητέρᾳ χώρᾳ || rêsti fra nôi, *segrêto*, νὰ μείνῃ (ἀνα)μεταξύ μας || fra me, κατ' ἐμαυτόν || parlâr fra lôro, διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους *o* -ήλοις || fra le mûra, ἐντὸς τῶν τειχῶν || fra quîndici giôrni, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν || fra brêve, μετ' ὀλίγον, (τώρα).
fra, *v.* frâte.
frac, *m.*, *barb.*, φράκον, -ος.
fracâssa, *v.* spaccône.
fracassâre, διαρρηγνύω, καταθραύω, συντρίβω.
fracâsso, *m.*, πάταγος, θόρυβος, κρότος, ψόφος, ταραχή, διατάραξις, σύγχυσις || λόγος πολύς, θρύλλος. [-πρόν, σῆψις.
fracidêzza, *f.*, σαπρότης, -πρία,
frâdicio; frâcido, -a, σαπρός, σεσηπώς, βρώμιος, διεφθορώς, (σάπιος, σαπησμένος) || *inzuppâto*, ἔμ-(διά)βροχος, (καταβρεγμένος, μουσκευμένος). [(σάπημα, σαπίλα).
fradiciûme, *m.*, σῆψις, σηπηδών,
fragâria, *f.*, καμαικέρασος, καμαι-(καμο)κόμ(μ)αρος, (φρα(γ)ουλιά).
frâgile, *m. f.*, θραυστός, εὔθραυστος, (εὐκολόσπαστος) || *v.* cadûco.
fragilità, *f.*, εὔθραυστον; σφαλερόν, -ρότης, ἀδυναμία.
frâgola, *f.*, χαμαικέρασον, χαμαι-(χαμο)κόμ(μ)αρον, (φρά(γ)ουλα).
fragolâia, *f.*; **-lêto,** *m.*, χαμαικεράσων φυτεία.

fragôre, *m.*, κρότος, πάταγος, θόρυβος, ψόφος.
fragorôso, -a, θορυβώδης, -βοποιός.
fragrânza, *f.*, *v.* profûmo *ecc.*
fraintêndere, *v.* frant-.
frâle, *v.* frâgile; *s. m.*, *poet.*; *v.* côr-[po.
framezzâre, παρεντίθημι, (συν)ἀναμιγνύω, (ἀνακατόνω, -τεύω).
frammassône, *v.* massône.
frammentârio, -a, τεμαχιστός, (κομματιαστός).
frammênto, *m.*, ἀπόσπασμα, ἀπόκομμα, τεμάχιον, θραῦσμα, σύντριμμα, τμῆμα, κλάσμα, (κομμάτι) || *estrátto di un lîbro*, ἀπόσπασμα; λείψανον συγγράμματος.
frammêsso, -a, παρεντεθειμένος || *s. m.*, παρόψημα, (παραδείπνια).
frammettênte, *m. f.*, *v.* indiscrêto, curiôso.
frammêttere, *v.* framezzâre; interpôrre.
frammischîâre, (συν)ἀνα-(συμ)μιγνύω, (ἀνακατόνω, -τεύω).
frâna, *f.*, περιανατροπή, κρημνός, (βούλημα, -λιασμα).
franâre, κρημνίζομαι, καταπίπτω, καταρρέω, (βουλ(ιάζω)ῶ).
francâre, *v.* affrancâre.
francescâno, -a, φραγκισκάνος.
franceseggiâre, γαλλ(ικ)ίζω.
francesîsmo, *m.*, γαλλ(ικ)ισμός.
franchêzza, *f.*, εἰλικρίνεια, παρρησία, θάρρος, θαρραλεότης, τόλμα || ταχύτης.
franchîgia, *f.*, ἀπαλλαγὴ ἀπὸ φόρου, ἐλευθερία, ἀτέλεια, ἀσυδοσία || ἄσυλον, καταφύγιον.
frânco, -a, *sincêro ecc.*, εἰλικρινής, ἄδολος, ἀνυπόκριτος, φιλαλήθης, εὐθυρρήμων, εὐπαρρησίαστος; τολμηρός || *lêsto*, ταχύς, ἐλαφρός || *lîbero*, ἀπαλλαγμένος παντὸς βάρους, ἐλεύθερος, ἀτελής, -λώνητος, ἀνείφορος, ἀφορολόγητος || — di pôrto, ἀπηλλαγμένος κομίστρων, ἀτελής, (προσπληρωμένος) || *avv.*, (*di pôrto*), ἄνευ ἐξόδων μεταφορᾶς, ἄνευ δαπάνης, ἀνεξόδως, (προσπληρωμένος) || *s. m.*, *monêta*, φράγκον.
francobôllo, *m.*, γραμματόσημον || — da cinque *ecc.*, — τῶν πέντε κτλ.
francolîno, *m.*, ἀτταγᾶς, (λειβαδοπέρδικα).
frangênte, *m.*, συμβὰν ἀπροσδόκητον, συμφορά, κίνδυνος || *pl.*, ὕφαλοι, σκόπελοι, σπιλάδες.
frângere, *v.* infr-.
frangêtta, *f.*, κρόσσιον.
frângia, *f.*, κροσσός, (κρόσσι), κράσπεδον, θύσανος; ἀκροπρεπίδια, περίαπτα.
frangiâre, κροσσῶ, κρασπεδῶ, θυσανῶ.
frantêndere, *con l'orécchio*, παρακούω; *con la mênte*, παρανοῶ, παρεννοῶ, ἐκλαμβάνω κακῶς.
frantêso, -a, κακῶς ἐννοηθείς, στρεβλῶς ἐκληφθείς.
frantôio, *m.*, ἐλαιοτριβεῖον.
frantumâre, θραύω, λεαίνω, λειοτριβῶ, -οποιῶ, κοπανίζω, θρύπτω, (θρύβω).
frantûmo, *m.*, ἀποσύντριμμα, λείψανον. (ἀπομειναρι), *v.* frammênto.
frâppa, *f.*, ῥάκος ἱματίου || φύλλωμα.
frappôrre, *v.* interpôrre; framezzâre.
frasârio, *m.*, φρασεολόγιον; χαρακτὴρ λόγου, λεκτικόν, ὕφός τινος.
frâsca, *f.*, κλάδος, (-δί), θαλλός, κλών(ός) || *di persôna*, κοῦφος, -φόνους, στενοκέφαλος, ἄστατος || *v.* frascherîa; insêgna.
frascheggiâre, παίζω, χαριεντίζομαι; *v.* civettâre.
frascherîa, *f.*, λῆροι; μωρολογία, φλήναρος, *v.* bagattêlla, ciancia-frûscola.
fraschêtta, *f.*, κλαδίον, -δίσκος, κλώναξ, -ν(άρ)ίον, (κλαδάκι) || *fig.*, *v.* frâsca.
frasconâia, *f.*, πτηνοθηρία || λῆροι.
frascôni, *m. pl.*, καυσόξυλα, φρύγανα || μικρολογίαι, λῆροι.
frâse, *f.*, φράσις || φράσις μουσική.
fraseggiâre, σχηματίζω φράσεις; φρασεο-(φρασιο)κοπῶ, -λογῶ.
fraseggiatôre, -trîce, φρασεο-(φρασιο)κόπος, -λόγος, φρασεογράφος.

fraseologìa, *f.*, φρασεο-(φρασιο)-λογία.
fraseolôgico, **-a**, φρασεο-(φρασιο)-λογικός.
frassinêlla, *f.*, δίκταμον τὸ λευκόν, γλήχων, (φλησκούνι).
frassinêto, *m.*, μελιών, -λιοφυτεία.
frâssino, *m.*, μελία, (μέλεγος) || di —, μελέϊνος.
frastagliâre, ἐκ-(δια)τέμνω, διακόπτω, διαψαλιδίζω.
frastagliâto, **-a**, διατετμημένος, διακεκομμένος.
frastâglio, *m.*, ἐκ-(δια)τομή, διαψαλιδισμός, γλυφὶς κοσμητική.
frastornâre, ἐμποδίζω, ἐναντιοῦμαι; *v.* distrârre.
frastuôno, *m.*, πάταγος, θόρυβος, μέγας κρότος, βαβυλωνία.
fratacchiône, *m.*, παχύσωμος μοναχός, μέγας ἱερομόναχος.
fratâccio, *m.*, ἄθλιος *o* οὐτιδανὸς μοναχός.
frâte, *m.*, μοναχός, ἱερομόναχος || fra Diâvolo, μοναχὸς *o* ἀδελφὸς Διάβολος; fra Cristôforo, ὁ πάτερ-Χριστόφορος.
fratellânza; **-ternità**, *f.*, ἀδελφότης, -φοσύνη, -φισις, -φωσις, -φικὴ ἀγάπη.
fratellâstro, *m.*, ἀδελφὸς νόθος.
fratellîno, *m.*, ἀδέλφ(ίδ)ιον, (-φάκι).
fratêllo, *m.*, ἀδελφός, (-έλφι, -έρφι) || — di adoziône, ἀδελφοποίητο, (-ποιτός).
fraternizzâre, ἀδελφίζομαι, ζῶ ἀδελφικῶς.
fratêrno, **-a**, ἀδελφικός.
fratêsco, **-a**, μοναστικός, κοινοβιακός.
fraticêllo, *m.*, κοινοβιάτης, νέος μοναχός.
fratricîda, *m. f.*, ἀδελφοκτόνος.
fratricîdio, *m.*, ἀδελφοκτονία.
frâtta, *f.*, φρύγανα, χαμόκλαδα, θάμνοι.
frattâglie, *f.*, *pl.*, ἔγκατα, γλυκά-[δια, (τζιέρια).
frattânto, *avv.*, ἐν τούτοις, ἐν τοσούτῳ, ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, (εἰς τοῦτο τὸ ἀναμεταξύ).
frattêmpo (nel —), *c. s.*
frattûra, *f.*, κάταγμα; θραῦσις, ῥῆγμα, ῥωγμή; (τσάκ(κ)ισμα).
fratturâre, καταγνύω; θραύω, ῥηγνύω, (τσακ(κ)ίζω).
fraudâre, *v.* defr-, frodâre.
fraudolênto, **-a**, ἀπατηλός, δόλιος, δολερός.
frazionâre, διαμερίζω, διαιρῶ, παρατέμνω.
frazionârio, **-a**, κλασματικός.
fraziône, *f.*, μερίς, τεμάχιον, κλάσμα || — decimâle, δεκαδικὸν κλάσμα.
frêccia, *f.*, βέλος, ἀκόντιον, (σαϊ-(σαγί)ττα).
frecciâre, τοξεύω, ἀκοντίζω, ὀϊστεύω, (σαϊ-(σαγι)ττεύω).
frecciâta, *f.*, βέλους πληγή, τόξευμα, (σαγιττειά) || *fig.*, (ἀπό)σκῶμμα, περίπαιγμα, περιγέλασμα, χλευασμός.
freddâre, *v.* raffr- || φονεύω, σφάζω.
freddêzza, *f.*, *pr. e fig.*, ψυχρότης, κρυότης, (ψυχράδα, -ρευμα, κρυάδα) || *fig.*, ἀναισθησία, ἀπάθεια, ἀδιαφορία.
frêddo, **-a**, *pr. e fig.*, ψυχρός, κρυερός. (κρύος, κρυαδερός); *fig.*, ἀν-(δυσ)αίσθητος, ἀπαθής, ἀδιάφορος, ἀτάραχος, ἄψυχος || *s. m.*, ψῦχος, κρύος, (ψύχρα, -ροῦλα, κρύον) || fa -o, εἶναι ψῦχος, (κάμνει κρύο).
fredd(ol)îno, **-a**, ὑπόψυχρος, (κρυούτζικος).
freddolôso, **-a**, ῥιγηλός, (τουρτου-(τρεμου)ριάρης).
freddûra, *f.*, ψυχρολογία, λόγος ἄχαρις, ψυχρός, ἀηδής, (ἀνάλατος), ἀηδία, (ἀνοστιά).
freddurîsta, *m.*, ψυχρο-(μωρο)λόγος, φλύαρος.
frêga, *v.* -gola; ⟶
fregamênto, *m.*; **-agiône**, *f.*, ἐπιπροσ-(ἐν)τριβή, ἔντριψις, (τρίψιμον).
fregâre, ἐπι-προσ-(ἐν)τρίβω || *b.*, περι-(ἐμ)παίζω, χλευάζω, (περιγελῶ); ἀπατῶ, δολιεύομαι, *v.* chiavâre || -rsêne, *b.*, *v.* infischiârsene.
fregâta, *f.*, *v.* -gamênto || *mar.*, (πλοῖον) δίκροτον, (φρε-(φερ)γάδα) || *b.*, ἐμπαιγμός, (περίπαιγμα, περιγέλασμα); δόλος, ἀπάτη; *v.* chiavâta.
fregiâre, *v.* ornâre, decorâre.
frêgio, *m.*, κόσμημα, κροσσός, παρυ-

φή; *architettûra*, διάζωμα, ζωοφό-
frêgna, *b.*, *v.* fica; bagattêlla. [ρος.
frêgo, *m.*, *v.* lînea, rîga || dâr di —, *v.* cancellâre.
frêgola, *f.*, ἀφροδισιασμὸς τῶν ἰχθύων κτλ., ὀργασμός, σφρῖγος, ὀχεία || γόνος, τὰ ἐκ τῆς ὀχείας ᾠά; νεογνὰ ἰχθύδια, (ψαράκια) || andâr in —, ὀργῶ, σφριγῶ.
fremênte, *m. f.*, βρέμων, φρυάττων, φρίττων.
frêmere, *rumoreggiándo*, βρέμω, βρύχω; *d' ardôre, di cóllera ecc.*, φρυάττω; *di raccapríccio, di spavênto*, φρίττω, φρικ(ι)ῶ, τρέμω || *dêi cavâlli*, χρεμετίζω.
frêmito, *m.*, βρόμος, βρύχησις; φρυαγμός; φρικασμός, φρίκη, τρόμος ψυχικός || χρεμετισμός.
frenâbile, *m. f.*, χαλινώσιμος.
frenâre, χαλινῶ, (-ν(αρ)όνω) || *fig.*, χαλιναγωγῶ, κυβερνῶ, συμ-(περι)-στέλλω, περιορίζω, σωφρονίζω.
frenatôre, **-trîce**, χαλινοδέτης.
frenesîa, *f.*, φρενιτίασις, -νῖτις, -νοβλάβεια, παραφροσύνη, μανία; παραφορά, ὁρμή.
freneticâre, φρενι-(φρενη)τιῶ, -τίζω, -τεύω, παραφρονῶ, (φρενιάζω), *v.* delirâre.
frenêtico, **-a**, φρενιτικός, -νιτιώδης, -νοβλαβής, μανιώδης.
frêno, *m.*, *pr. e fig.*, ἐμπόδιον.
frenologîa, *f.*, φρενολογία.
frenolôgico, **-a**, φρενολογικός.
frenôlogo, *m.*, φρενολόγος.
frequentâre, συχνάζω, (-νιάζω) εἰς, θαμίζω, (ἐπι)φοιτῶ; ἔχω συχνὰς σχέσεις, συναναστρέφομαι, ἐπισκέπτομαί τινα. [κός, ἐπαναληπτικός.
frequentatîvo, **-a**, *gr.*, μεγεθυντι-
frequentâto, **-a**, συχναζόμενος, πολυφοίτητος, πολυπάτητος, πολυάνθρωπος || êsser —, *di luôgo*, πλήθω.
frequentatôre, **-trîce**, συχνάζων συνήθως, φοιτητής, ἐπιφοιτῶν.
frequentaziône, *f.*, σύχνασις, -ασμα, φοίτησις.
frequênte, *m. f.*, συχνός, πυκνός; *v.* -tâto || pôlso —, σφυγμὸς ταχύς *o* πυκνός || di —, *v.* spêsso.
frequênza, *f.*, συχνότης; συρροή, πληθὺς, ἀνθρώπων; *v.* -entaziône.
frescânte, *m.*, τοιχογράφος.
frescheggiâre, κάθημαι εἰς τὴν δροσιάν, δροσίζομαι, ἀναψύχω.
freschêtto; **-chîno**; **-colîno**, **-a**, ὑπόψυχρος || *s. m.*, μικρὰ ψύχρα, ψυχρία, (-ρίτσα).
freschêzza, *f.*, δρόσος, -σερότης, (-σιά, -σεράδα, -σινάδα), ψυχρὰ αὔρα, ψύχος εὐάρεστον || *fig.*, εὔχροια, ζωηρότης, ἀνθηρότης, λαμπρότης, ἀκμή.
frêsco, **-a**, *pr. e fig.*, δροσερός, -σινός; *fig.*, *recênte, nuôvo ecc.*, νωπός, πρόσφατος, νεαρός, νεοφανής, (φρέσκος, ταζέδικος); *vivâce, fiorênte ecc.*, ζωηρός, λαμπρός, ἀνθηρός, ἀκμαῖος || uôvo -o, ὠὸν νωπόν, (φρέσκον) || di -o, νεωστί, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, προσφάτως || *s. m.*, *c. s.*; fa -o, κάμνει δροσιάν, ἀποψύχει; περισσεύει ὁ ἄνεμος, δροσίζει, φυσᾷ.
frêtta, *f.*, ἐπίσπευσις, σπουδή, ταχύτης, γοργότης, βία || in —, (κατ)ἐσπευσμένως, ταχέως, (βιαστικά), (κατ)ἐπειγόντως, διὰ πολλῆς σπουδῆς. [στικός, ἐπείγων.
frettolôso, **-a**, ἐπισπεύδων, σπευ-
friâbile, *m. f.*, εὔθρυπτος, (εὔ)-θραυστός, ψαθυρός. [της.
friabilità, *f.*, εὐθρυψία, ψαθυρό-
fricandò, *m.*, μοσχοκαρύκευμα.
fricassêa, *f.*, λεπτοκαρύκευμα, (φρεκασές, φρικασάδα).
frîggere, τηγανίζω || *n.*, -ομαι, φρύγομαι, (ξηροτηγανίζομαι); *del fêrro*, σί-(κρί)ζω || sôn frîtto, ἀπόλλυμαι, καταστρέφομαι!
friggitôre, **-trîce**, τηγανιστής, -στοπώλης, ὀπτανοπώλης, (κεμπαπ-
frigidârio, *m.*, ψυχροφόρον. [τσής).
frîgido, *v.* frêddo. [ζω).
frignâre, κλαυθμυρίζω, (κλαουρί-
frigorîfero, **-a**, ψυχροποιός, καταψυκτικός, κρυώδης || *s. m.*, ἀναψυκτικόν, ψυκτήρ.

frimâio, *m.*, παχνώδης.
fringuêllo, *m.*, σπῖνος.
frittâta, *f.*, ᾠοτηγανίτης, (σφουγγάτο(ν), σφογγωτόν, ὀμελέτ(τ)α).
frittêlla, *f.*, τηγανίτης, -νίας, -νήτα, ψαιστόν, τηγανο-ἀρτο-(καρπο)λάγανον, ἐγκρίς, λαλαγγήτα, -γγίτης, σβίγκος || *mâcchia*, κηλίς, λέρα, (λεκές).
frîtto, -a, τηγανιστός, -νητός, φρυκτός || *fig.*, ἀπολωλώς || *s. m.*, τηγανιστόν, -στά.
frittûra, *f.*, τηγανισμός, -ισμα; -ιστὸν (ψάρι); ἰχθύδια, (ψαράκια).
frivolêzza, *f.*, κουφότης, ἐλαφρόνεια, ματαιότης, οὐτιδανότης; πρᾶγμα οὐτιδανόν, λῆρος, φλυαρία.
frîvolo, -a, κοῦφος, ἐλαφρός, μάταιος; ἄφρων, μωρός; εὐτελής, οὐτιδανός, (τιποτένιος).
frizzânte, *m. f.*, ὀξύς, δριμύς || *fig.* δηκτικός. (ζω).
frizzâre, δριμύσσω, δάκνω, (τσού-
frîzzo, *m.*, ὀξύτης, δριμύτης, (τσουξεράδα) || *fig.*, ὀξυέπεια, -πημα, σαρκασμός, σκῶμμα, δηγμός.
frodâre, ἐξαπατῶ διὰ δόλου, δολιεύομαι; *n.*, δολοπλοκῶ, κλέπτω; μηχανορραφῶ; ὑπεκφεύγω τὸν δασμόν, λαθρεμπορεύομαι, παρεμπολῶ. [λαθρέμπορος.
frodatôre, -trîce, δόλιος, ἀπατεών,
frôde, *f.*, δόλος, ἀπάτη: κακοτεχνία; ⟶ [-όρευμα.
frôdo, *m.*, λαθρεμπορία, -όριον,
frodolênto, *v.* fraud-.
frollâre, τρυφεραίνω, τακερῶ, ἁπαλύνω || *fig.*, ἐκθηλύνω, μαλθακίζω || -rsi, τρυφεραίνω, τακεροῦμαι; *fig.*, τρυφεραίνομαι, ἠλιθιοῦμαι.
frollatûra, *f.*, τρυφερότης.
frôllo, -a, τρυφερός, τακερός, ψαθυρός, ἁπαλός.
frômbola, *f.*, σφενδόνη, (-όνα).
frombolâre, (ἐκ)σφενδονίζω, -νῶ.
frombolière, *m.*, σφενδονιστής, -νίτης. [(-νάρι), φύλλωμα, φύλλον.
frônda, *f.*, κλάδος, (-δί), κλῶνος,
frondeggiâre, φυλλοφυῶ, φυλλοῦμαι, καλύπτομαι ὑπὸ φύλλων.
frondôso, -a; -deggiânte, *m. f.*, πυκνό-βαθύ-(πολύ)φυλλος, φυλλωτός, φυλλώδης.
frontâle, *m. f.*, μετώπιος, -πιαῖος, -πικός || *s. m.*, ἐπι-(περι)μετώπιον; *dêi cavâlli*, προμετωπίς, -πίδιον.
frônte, *f.*, *pr. e fig.*, μέτωπον; *vôlto*, πρόσωπον; *têsta*, κεφαλή, *v.* ardîre; fâcciâ(ta) || di —, κατὰ μέτωπον *o* πρόσωπον, (κατ)ἔμπροσθεν, παραλλήλως, (κατ)ἀντικρύ, ἀπ-(κατ)έναντι || fâr —, *bastâre*, ἀπαντῶ, ἐπαρκῶ; ⟶
fronteggiâre, *êsser di frônte*, ἀντιμετωπίζω, ἀντικρύζω, ἀντίκειμαι, κεῖμαι κατέναντι, εἶμαι ἀντικείμενος, (ἀντικρυνός) || *oppôrsi*, ἀνθίσταμαι, ἀντικρούω, ἀντιπαρατάσσομαι. [βιβλίου, κεφαλίς.
fronte-(fronti)spîzio, *m.*, ἐπιγραφὴ
frontiêra, *f.*, ὁροθετικὴ γραμμή, μεθόριον, σύνορον.
frontône, *m.*, ἀέτωμα, τύμπανον.
frônzolo, *m.*, *v.* cianciafrûscola.
fronzûto, *v.* frondôso.
fro-(fri)sône, *m.*, φήνη, κοκκοθραύστης, καρυοκατάκτης.
frôtta, *f.*, πληθύς, πλῆθος, ὄχλος.
frôttola, *f.*, μῦθος, ψευδολογία,
fru fru, φρουφρού. [ψεῦδος.
frugacchiâre, ἀνερευνῶ, ἀναδιφῶ, ἀναζητῶ.
frugâle, *m. f.*, λιτός, -όβιος, -οδίαιτος, ὀλιγαρκής, ἐγκρατής, μέτριος || *di cîbo*, λιτός, εὐτελής.
frugalità, *f.*, λιτότης, ὀλιγάρκεια, ἐγκράτεια || λιτότης, εὐτέλεια, λιτοφαγία, -οσιτία.
frugamênto, *m.*, ἀναζήτησις, ἔρευνα, σκάλισμα, ψηλάφισμα, παστάτευμα.
frugâre, ἐξετάζω κατὰ βάθος, ζητῶ ἐπιμελῶς *o* ἀνυπομόνως, ἀναζητῶ, ἀναδιφῶ, ἀν-(δι)ερευνῶ; σκαλίζω, -λεύω, ψηλαφίζω, -φῶ, (πασπατεύω, ψάχ(ν)ω) || -rsi in tâsca, ἐρευνῶ ἐντὸς τῶν θυλακίων μου, ψηλαφοῦμαι, (σκαλίζομαι).
frugîfero, -a, *v.* fêrtile.
frugîvoro, -a, καρποφάγος.

frugnolâre, θηρεύω διὰ τοῦ φανοῦ, πυροθηρεύω || θαμβῶ διὰ τοῦ
frugn(u)ôlo, *m.*, φανός. [φωτός.
frûgolo, *v.* follêtto.
fruîre, *v.* godêre. [*agr.*, δρέπανον.
frullâna, *f.*, χορὸς ἐγκύκλιος ||
frullâre, *uôva*, *cioccoláta*, κτυπῶ; *cioccoláta*, κάμνω ν' ἀφρίσῃ || *giráre*, περιφέρομαι || *fischiáre*, συρίζω || *rumoreggiáre*, θορυβῶ, βομβῶ, (κατα)ψοφῶ || *soffiáre*, φυσῶ || mi frûlla il cervêllo, φαντασιοκοπῶ.
frullîno, *m.*, (ἐξ)ἀφριστήριον, τριβεῖον || *v.* follêtto; trôttola.
frûllo, *m.*, *c. s.*, *dégli uccélli*, βόμβος, ψόφος || ἐλάχιστον πρᾶγμα.
frumentâceo,-a, σιτοφόρος, -τώδης.
frumentário, -a, σιτικός, -ινος, (-αρένιος), -ηρός, -οφόρος.
frumênto, *m.*, σῖτος, (σιτάρι).
frumentône, *m.*, τραγόπυρος, (ἀραπόσιτον, καλαμπόκι, -μοσίταρον, -μοσίταρος). [τίων).
frûscio, *m.*, ψόφος (ποδῶν *o* ἱμα-
frûsco(lo), *v.* fuscêllo.
frusône, *v.* fros-. [-tatûra.
frûsta, *f.*, μάστιξ, (καμτσίκι) || *v.*
frustâgno, *m.*, φ(ρ)ουστάνιον.
frustâre, μαστιγ(όνω)ῶ, -γίζω; δέρω, (δέρνω); τιμωρῶ.
frustâta, *f.*, πληγὴ διὰ τῆς μάστιγος, μάστιγμα.
frustatôre, -trîce, μαστιγεύς, -γωτής, -κτής. [τσικιαίς).
frustatûra, *f.*, μαστίγωσις, (καμ-
frustîno, *m.*, μαστίγιον, (καμτσίκι).
frûsto,-a, *v.* lôgoro; usâto || *s. m.*, τεμάχιον, τμῆμα, θραῦσμα, κομμάτι(ον) || a -o, μεληδόν, (κομματια-
frustrâneo, *v.* vâno, inûtile. [στά).
frustrâre, ματαιῶ, *v.* delûdere; pri-
frûtice, *v.* arbûsto. [vâre.
fruttaiuôlo; -âio, *m.*, ὀπωρώνης, *v.* -ivêndolo.
fruttâre, καρπ(οφορ)ῶ; -ποτοκῶ, -πογονῶ, εὐκαρπῶ, εὐφορῶ; φέρω, τελεσφορῶ; *di denâro*, τοκοφορῶ.
fruttêto, *m.*, τόπος πεφυτευμένος ἐκ δένδρων ὀπωροφόρων, ὀπωρόκη-
fruttidôro, *m.*, ὀπωραιών. [πος.
fruttiêra, *f.*, ὀπωροφόρον ἀγγεῖον *o* πινάκιον; τραπέζωμα || ὀπωροθήκη, -ροφυλάκιον.
fruttîfero,-a, καρπο-(ὀπωρο)φόρος, -πιμος, -πώσιμος; εὔ-(πολύ)καρπος || âlberi -i, ἀκρόδρυα || *di denâro*, τοκοφόρος.
fruttificâre, *v.* -ttâre.
fruttivêndolo, *m.*, ὀπωροπώλης.
fruttîvoro, -a, καρποφάγος.
frûtto, *m.*, *pr. e fig.*, καρπός; *dégli âlberi*, ὀπωρικόν, ὀπώρα || -i di mâre, θαλασσινὰ προϊόντα, ὄστρεα κτλ. || *fig.*, προϊόν, ὄφελος, -λεια, κέρδος; *effétto*, ἀποτέλεσμα; *réndita*, πρόσοδος, ἐτήσιον εἰσόδημα; *interésse*, τόκος || dâre a —, τοκίζω, δανείζω; prênder a —, δανείζομαι || *pl.*, *frûtta*, *távola biánca*, ὀπῶραι, -ρικά, τραγήματα, γλυκύσματα, ἐπιδόρπια, (τὰ φροῦττα). [εὔφορος. γόνιμος.
fruttuôso, -a, κάρπιμος, -πώσιμος,
fu, *m. f.*, τεθνηκώς, μακαρίτης.
fucilâre, φονεύω διὰ πυροβολισμοῦ, (κατ)εφετρίζω, (τουφεκ(ίζω)ῶ).
fucilâta, *f.*, ἐφέτρισμα, (τουφεκιά, -φεκισμός, πυροβολισμός) || *sálva*, πυροβολισμός, (τουφεκισμός), συμπυροβόλησις. [(τουφεκισμός).
fucilaziône, *f.*, κατεφέτρισις, -ισμός,
fucîle, *m.*, πυροβόλον, μολυβδοβόλον, ἐφετρίς, (τουφέκι(ον), ὅπλον) || — a dûe cânne, ἐφετρὶς δίκαννος, (δίκαννόν τουφέκι, τσιφτές) || — a retrocârica, ἐφετρὶς ὀπισθόγομος, (ὅπλον ὀπισθογεμές).
fuciliêre, *m.*, αἰχμητής, πυροβολοφόρος, (τουφεκιάρης).
fucîna, *f.*, σιδηροχοεῖον, χαλκεῖον; σιδηρουργεῖον, σφυρηλατήριον, (σιδεριόν, ἀτζιγγαναριόν).
fucinâre, χαλκεύω, σφυρηλατῶ, (δουλεύω τὸ σίδηρον κτλ.).
fûco, *m.*, *bot.*, φῦκος || *zool.*, κηφήν, (ἀγριομέλισσα) || *v.* bellêtto.
fûcsia, *f.*, φουξία, (φούχσια).
fûga, *f.*, φυγή || *evasióne*, δρασμός, δραπέτευσις, φυγή, (φευγ(ατ)ειό) || *fíla*, σειρά.

fugâce; -ggêvole, *m. f.*, φεύγων, διαρρέων, βραχύς, ὀλιγοχρόνιος, ἐφήμερος, προσὼρινός, παροδικός, πρόσκαιρος, ἐξίτηλος.
fugacità, *f.*, βραχύτης, ὀλιγοχρονιότης, παροδικότης.
fugâre, τρέπω (εἰς φυγήν), φυγαδεύω, ἐξελαύνω.
fuggênte, *m.f.*, φεύγων, φυγάς, ἀφιστάμενος, μακρυνόμενος.
fuggêvole, *m.f.*, *v.* passeggiêro.
fuggiâsco, -a, φυγάς, δραπέτης, (φευγάτος).
fuggifatica, *v.* fannullône, poltrône.
fûggi, fûggi, φυγὴ ἐκ πανικοῦ φόβου προερχομένη, (φευγάλα, ὅπου φύγῃ φύγῃ, πατεῖς με πατῶ σε).
fuggîre, φεύγω, τρέπομαι (εἰς φυγήν), φυγαδεύομαι; δραπετεύω; σπεύδων ἀπέρχομαι || *evitâre,* ἀποδια-(ἐκ)φεύγω || — *di nascôsto,* φεύγω κρυφίως, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, (γλυτόνω).
fuggitîvo, -a, *v.* -gâce, -ggiâsco.
fûlgido,-a, *v.* splendênte, brillânte.
fuligine, *f.*, αἰθάλη, -αλος, λιγνύς, ἀσβόλη, -ολος, (καπνιά, καμινιά, ῥαχνιά, μουζουδιά).
fuligginôso,-a, αἰθαλώδης, λιγνυώδης, ἀσβολώδης, καπνοειδής.
fulminânte, *m. f.*, κεραυνοφόρος, -νοβόλος; ἀστραπαῖος || *f.*, κροτητικός, ἀπειλητικός, φοβερός || *s.m.*, *v.* fiammîfero.
fulminâre, κεραυν(οβολ)ῶ, πυροκροτῶ, ἀποτεφρῶ || *n.*, ἀστράπτω, (-ποπελεκῶ) || *fig.*, ἀπειλῶ, ἐξαγριεύομαι, ἐκ-(κατα)πλήττω, καταπολεμῶ, ἀνατρέπω.
fulminâto, -a, κεραυνόβλητος, -οβληθείς, (-ωμένος), ἐκ-(κατα)πληγείς || *s. m.*, *chim.*, πυροκροτικὸν ἅλας; — di mercûrio, ὑδράργυρος.
fûlmine, *m.*, κεραυνός, ἀστραπή, (-ποπελέκι) || côlpo di —, *fig.*, δυστύχημα ἀπροσδόκητον *ο* αἰφνίδιον.
fulmîneo,-a, ἀστραποειδής, *v.*-nânte || ἀπροσδόκητος, αἰφνίδιος, (ἔξαφνος, -νικός).
fûlvo, -a, (ὑπο-ἐπι)ξανθός, (ὑπο)πυρρός, (ξανθοκόκκινος).
fumaiuôlo, *m.*, *del camîno,* καπνοδοχεῖον, -νοδόχη, -νοῦχος, (ὀτζάκι, μπουχαρί) || *tîzzo,* θυμάλωψ καπνίζων, ἄνθραξ καπνώδης, φέψαλος, (ξυλοκάρβουνον) || *geologia,* ἡφαιστειορρωγμή.
fumânte, *m.f.*, καπνίζων, ἀτμίζων, [ἀχνιστός.
fumâre, *mandâr fûmo,* καπνίζω, -νοῦμαι, ἐξατμίζομαι, ἀναθυμιῶμαι || *tabâcco,* καπνίζω, πίνω καπνόν (*ο* τσιμπούκι, φουμάρω).
fumâta, *f.*, καπνισμός, -ισμα; *v.* -migaziône.
fumatôio, *m.*, καπνιστήριον.
fumatôre, -trîce, καπνορρόφος, -νιστής, (φουμαδόρος).
fûmido, *v.* -môso, -mânte.
fumigaziône, *f.*, θυμίασις, κάπνισμα; ὑπατμισμός. [θερμαστρουργός.
fumîsta, *m.*, ἑστιοκόρος, -ιοποιός,
fûmo, *m.*, *pr. e fig.*, καπνός || *vapôre,* ἀτμός, -μίς, ἀχνός, ἄχνη || *di cârne,* κνίσσα, (τσίχνα, τσούχνα) || *incênso,* θυμίαμα, -ασις || odôre di —, καπνία, (-νίλα) || *fâsto,* καπνός, οἴησις, ἔπαρσις, τῦφος; *vanità,* ματαιότης || *v.* -maiuôlo || *pl.*, *del vîno,* ἀναθυμιάσεις.
fumôso, -a, καπνώδης, -νιστικός, (-νιτερός) || *fig.*, *boriôso,* τυφώδης; *di vîno ecc.*, ζαλιστικός, καρηβαρικός, δυνατός, βαρύς.
fumostêrno, *m.*, κορυδαλλίς, καπνός, -νιος, -νία, (-νιά).
funâio; -iuôlo, *m.*, σχοινοπλόκος, -πώλης, (σχοινᾶς). [πάζης).
funâmbulo, *m.*, σχοινοβάτης, (τζαμ-
fûne, *v.* côrda.
fûnebre, *m. f.*, ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος, ἐπιθανάτιος, νεκρικός || *fig.*, πένθιμος, λυπηρός, θρηνώδης; δυσοιώνιστος.
funerâle, *m.*, θανὴ πομπώδης, κηδεία, ἐνταφιασμός, ταφή, (θάψιμον).
funerârio, -a, ἐπικήδειος, *v.* -ebre.
funestâre, λυπῶ ὑπερβαλλόντως, *v.* rattristâre.

funêsto, **-a**, *nocîvo, mortâle*, ὀλέθριος; *sinîstro*, ἀπαίσιος; *luttuôso, sciagurâto*, ὀδυνηρός, πενθηρός, στυγερός; δυστυχής, σχέτλιος, κακότυχος, κακόμοιρος, (κακορροίζικος).

fungâia, *f.*, μυκητόστρωμα, -τώδης τόπος || *fig.*, ἀφθονία μηδαμινῶν πραγμάτων.

fûngere, ἐκτελῶ τὸ καθῆκον, λειτουργῶ || *sostituîre*, ἀντικαθίστημι.

fungîbile, *m. f.*, *leg.*, μετρητός, [ἀριθμητὸς, σταθμητός.

fûngo, *m.*, μύκης, ἀμανίτης, (μανίτης, -τάρι(ον)) || *moccoldia*, μύκης, κάρκαδον, μύξα, (καρβουνήθρα) || *medc.*, μυκητώδης ἐξάνθημα, ὑπερσάρκωμα, μύκης.

fungosità, *f.*, μυκητοειδές, σπογγοειδές || *medc.*, μικρὸν ὑπερσάρκωμα, παρασάρκωμα.

fungôso, **-a**, μυκητοειδής, -τώδης, σπογγοειδής, βρυώδης; πλήρης [μυκήτων.

funicêlla, *v.* cordicêlla.

funicolâre, *m.f.*, σχοινικός, -νώδης.

funîcolo, *v.* cordône (ombelicâle).

funzionâle, *m. f.*, λειτουργικός.

funzionamênto, *m.*, ἐργασία *o* κίνησις μηχανῆς, ἐνέργεια, λειτουργία.

funzionânte, *m. f.*, *che adêmpie le funzioni*, λειτουργῶν; *sostituîto*, ἀντικατάστατος; *che ôpera, che va*, ἐνεργῶν, -εργος, ἐν ἐνεργείᾳ.

funzionâre, λειτουργῶ, ἐνεργῶ, κινοῦμαι, *v.* fûngere.

funzionârio, *m.*, δημόσιος λειτουργός, ὑπάλληλος.

funziône, *f.*, καθῆκον, χρέος, ἔργον, -γασία, ὑπηρεσία || *dêgli ôrgani*, ἐνέργεια, ἔργον, λειτουργία || êssere in —, εἰμὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ || *sâcra*, ἐκκλησιαστικὴ πομπή, τελετή, ἱερουργία, ἱεροπραξία.

fuochîsta, *v.* foch-.

fuôco, *m.*, πῦρ, (φωτιά) || *incêndio*, πυρκαϊά, ἐμπρησμός, (φωτιά) || *v.* focolâre; ardôre || ârma da —, πυροβόλον, *v.* fucîle || bôcca da —, τηλεβόλον, *v.* cannône || prôva del —, βάσανος ἡ ἐκ πυρός.

fuôri, *prep.*, ἐκτός (*gen.*), ἔξω (*gen.*), (ἔξω *o* ὄξω ἀπό *acc.*); ἐκ *o* ἐξ (*gen.*); ἄνευ (*gen.*), παρά (*acc.*) || *eccêtto*, ἐκτός (*gen.*), πλήν (*gen.*), (ἔξω ἀπό *acc.*) || — di sè, ἐκτὸς ἑαυτοῦ || — di strâda, παρὰ τὴν ὁδόν, ἔξω τοῦ δρόμου || — di perîcolo, ἐκτὸς *o* ἄνευ κινδύνου || *avv.*, ἐκτός, ἔξω || da *o* di —, ἔξωθεν || fuorchè ἐκτὸς *o* ἔξω (μόνον) ἄν, ὅτι, ὅπου || — di qui! ἔξω ἀπ' ἐδῶ! || — i bârbari! ἔξω οἱ βάρβαροι!

fuoruscîto, *v.* emigrâto; esiliâto; fuggiâsco.

fuorviâre, *v.* s-(de)viâre.

furbacchiône, **-a**, πονηρευτής, δολοπλόκος, (κουτοπόνηρος).

furberîa, *f.*, δεξιότης, ἐπιτηδειότης; πανουργία, δολιότης, πονηρία, (μαρ(γ)ιολιά).

furbêsco, **-a**, *in bêne e in mâle*, δόλιος, -λερός, πανουργικός.

furbêtto, **-a**, μικροπόνηρος.

fûrbo, **-a**, *in buôn sênso*, ἐπιδέξιος, δεξιός, ἐπιτήδειος, εὐφυής, ὀξύς, εὐαίσθητος || *in cattîvo sênso*, πανοῦργος, δόλιος, πονηρός, (μαριόλος, τετραπέρατος).

furênte, *m.f.*, μανιώδης, -νιακός, ἐμμανὴς ἐκ τῆς ὀργῆς, παράφορος.

furêtto, *m.*, μυγαλῆ.

furfânte, *v.* bîrbâ(nte). [ατμάμαξα.

furgône, *m.*, *v.* forg-; *tênder*, παρ-

fûria, *f.*, *furôre*, μανία, λύσσα; *frêtta*, ἐπίσπευσις, ὁρμή, βία, σφοδρότης || *pr. e fig.*, ἐρινύς; *fig.*, γυνὴ ὀξύκολος, παράφορος, κακότροπος, μοχθηρά.

furibôndo, *v.* -riôso, -rênte.

furiêre, *m.*, σιτιστής.

furiôso, **-a**, μανιακός, ἐμμανής; θυμοειδής, παράφορος, λυσσομανής, λυσσώδης, (λυσσ(ι)ασμένος); *violênto*, *impetuôso*, ὁρμητικός, βίαιος, σφοδρός, δεινός.

furôre, *m.*, μανία, λύσσα, λυσσομανία, (λύσσιασμα), παραφορά, -φροσύνη, (τρέλλα).

furtîvo, **-a**, κρυπτός, κρύφιος, λαθραῖος, κλοπ(ιμ)αῖος, -ιμος, -ιος.

fùrto, *m.*, κλοπή, (κλεψιά, -ψιμον) || *cósa rubáta*, κλέμμα, πλοπ(ιμ)αῖον, κλεψιμαῖον, φώριον, (κλέψιμον, -μηόν) || *v.* plâgio.
fusâggine, *f.*, τετραγωνιά, (τρυφερόξυλον).
fusâio, *m.*, ἀτρακτοποιός, τορνευτής.
fusâta, *f.*, περίκλωσμα, (ἀδραχτιά).
fuscêllo, *m.*, ἀχύρου κάλαμος, κάρφος. -φίον, *v.* festûca.
fusciâcca, *f.*, ζώνη (μεταξωτή).
fusêllo, *m.*, κύλινδρος.
fusibile, *m. f.*, (εὔ)τηκτός, εὐδιάλυτος, χωνευτός.
fusibilità, *f.*, τηκτικότης, τακερότης, εὔτηκτον, χωνευτόν.
fusiformе, *m. f.*, ἀτρακτοειδής, -τόμορφος, -τόσχημος.
fusiône, *f.*, τῆξις, χώνευσις, χύσις || *fig.*, ἕνωσις, συγχώνευσις, συμβιβασμός; *gr.*, κρᾶσις.
fusionîsta, συγχωνευτικός, ἑνωτικός.
fûso, **-a**, τηκτός, τετηγμένος, κεχωνευμένος, κεχυμένος, χυτός, ἀναλελυμένος || *s. m.*, ἄτρακτος, (ἀδράχτι).
fûsolo, *m.*, κνήμη, προσκνήμιον || στρόφιγξ || *v.* fûsto.
fûsta, *f.*, *mar.*, μυοπάρων.
fustâgno, *v.* frust-.
fustigâre, *v.* staffilâre, sferzâre.
fûsto, *m.*, *trônco*, στέλεχος, πρέμνον, κορμός, καλάμη, καυλός, (κουτσούρι, -ουρον, κοτσάνι, κορμάλι) || *di vîno ecc.*, βούτιον, πίθος, (βαρέλι, βουτσί, βαγένι) || *di un cappêllo*, ὑπόστρωμα, ((ἐ)σωπάνι) || *fig.*, κορμός; σῶμα.
fûtile, *m. f.*, μάταιος, οὐτιδανός, (τιποτένιος), *v.* frívolo.
futilità, *f.*, ματαιότης || μάταιον *o* οὐτιδανὸν πρᾶγμα, λῆρος, φλυαρία, ματαιολογία, (λόγια τοῦ ἀέρος).
futûro, **-a**, μέλλων, ἐπερχόμενος || *s. m.*, μέλλον, μέλλοντα; *gr.*, μέλλων (χρόνος) || *v.* fidanzâto.

G

gabârra, *f.*, *mar.*, ὁλκάς, φορτίς, ἁλιάς, (γαμπάρα).
gabbamôndo, *v.* imbrogliône.
gabbâno, *m.*, τρίβων, ἐπανωφόριον στρατιωτικόν, ἐπενδύτης, *v.* cappôtto.
gabbâre, *v.* ingannâre; burlâre.
gâbbia, *f.*, κλωβίον, -βός, (κλουβί) || *mar.*, θωράκιον, καρχήσιον, φάντωμα, (κάμπια, κό(ύ)φα) || *fig.*, εἰρκτή, φυλακή.
gabbiâno, *m.*, (γ)λάρος || *fig.*, *v.* babbêo.
gabbiêre, *m.*, θωρακίτης, καρχησιοσκόπος.
gabbiône, *m.*, μέγας κλωβός, πτηνο-(ὀρνιθο)τροφεῖον.
gâbbo (**prênder a** —), *v.* burlâre.
gabêlla, *f.*, δασμός, τέλος, δικαίωμα, *v.* dogâna, dâzio.
gabellâre, *tassâre*, φορολογῶ, ἐπιβάλλω φόρον, (ῥίχνω δόσιμον) || *pagâre*, ἀποτίω, (πληρόνω,) τὸ τελώνιον || *spacciâre*, ἐπιδεικνύω, πωλῶ || *crêdere*, πιστεύω εὔκολα, παραδέχομαι, καταπίνω.
gabelliêre, *m.*, τελώνης.
gabinêtto, *m.*, *stanzîno*, δωμάτιον, οἰκημάτιον, κοιτώνιον, καμάριον, (-ράκι); γραφεῖον, σπουδαστήριον, κομμωτήριον || *muséo ecc.*, μουσεῖον, ταμεῖον φυσικῆς ἱστορίας, πινακο-(ἀρχαιο)θήκη, ἀνατομεῖον || *del ministêro ecc.*, βασιλικὴ βουλή, ἀνακτοβούλιον; ὑπουργεῖον, κυβέρνησις || *da signôra*, μυστικοδωμάτιον καμάριον, τιμώνιον || — **di lettûra**, ἀναγνωστήριον || *v.* cêsso.
gaggîa, *f.*, ἀκακία, (γαζία).
gagliârdo, **-a**, *v.* fôrte, robûsto.
gagliôffo, *m.*, πανοῦργος, ὕπουλος; οὐτιδανός, ὀκνηρός.
gagnolâre, κνυζῶ; ὠρύομαι, ὑλακτῶ, (γαυγ(ιουλ)ίζω) || *fig.*, μεμψιμοιρῶ.
gagnolamênto, *m.*, κνυζηθμός, -ημα,

(γαύγ(ιούλ)ισμα, τσύριγμα) || μεμψιμοιρία.

gaiêzza, *f.*, φαιδρότης, ἱλαρότης, εὐθυμία, χαρμοσύνη, ἀγαλλίασις, χαρά.

gâio, -a, φαιδρός, ἱλαρός, (χαρούμενος), εὔθυμος, χαρμόσυνος, εὐφρόσυνος, (ἀνοιχτόκαρδος); τερπνός.

gâla, *f.*, στολή, -λισμός; λωμόπτυχον, λῶμα, λέγνον, (σειρήτι) || *fig.*, ἐπίδειξις, πομπή, ἑορτή || prânzo di —, λαμπρὸν γεῦμα, συμπόσιον, θαλία.

galânte, *m. f.*, κομψός, ἀστικός, χαρίεις, ἐπίχαρις, (χαριτωμένος, νόστιμος); ἐραστής, (ἐργολάβος), γυναικοθήρας, -κάρεσκος, φιλογύνης || dônna —, γυνὴ φίλανδρος, ἐρωτότροπος, πορνόμοιχος.

galantemênte, *avv.*, εὐγενῶς; χαριέντως; ἀρεστῶς, -σκόντως.

galanterîa, *f.*, κομψότης, ἀστικότης, χαριεντότης, (νοστιμιά); γυναικαρέσκεια, (ἐργολαβία) || *complimênto galânte*, ἀρέσκευμα, γλυκυ-(ἡδυ)λογία, λόγος κολακευτικός πρὸς γυναῖκα, εὐάρεστος, ἐρωτικός || *cósa graziósa*, κειμήλιον, κόσμημα, πρᾶγμα ἐπίχαρι.

galantomîsmo, *m.*, *v.* onestà.

galantuômo, *m.*, ἀνὴρ χρηστός, καλοκάγαθος.

galassîa, *f.*, γαλαξίας, (Ἰορδάνης [ποταμός).

galatêo, *m.*, ἐγχειρίδιον *o* ὁδηγία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς; *v.* educaziône, civiltà.

galattîte, *f.*, γαλακτίτης.

galattôfago, -a, γαλακτοφάγος.

galattôforo, *m.*, γαλακτοφόρος.

galattômetro, *m.*, γαλακτόμετρον.

gabbâno, *m.*, γαλβάνη.

galêa, *v.* -êra.

galeâzza, *f.*, γαλιάσσα.

galêna, *f.*, θειοῦχος μόλυβδος, γα- [ληνίτης.

galênico, -a, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Γαληνοῦ, γαληνικός.

galeône, *m.*, χρυσοφορητίς, θησαυροφορτίς, (γαλιών, -λιόνι).

galeôtta, *f.*, *mar.*, βάρις, (γαλιότα).

galeôtto, *m.*, τριηριόβιος; κατάδικος, (κατεργάρης), δεσμώτης.

galêra, *f.*, *nâve*, γαλία, λιβυρνίς, κάτεργον, (γαλέρα); *antîca*, τριήρης || *lavôri forzâti*, κάτεργα, *v.* bâgno; prigiône.

galileiâno, -a, κατὰ τὸν Γαλιλαῖον.

gâlla, *f.*, ἐπιφάνεια ὑγροῦ || nôce di —, κηκίς, (κηκίδι) || *escrescênza*, ἔκφυμα.

galleggiânte, *m. f.*, ἐπιπλέων, ἐπιπολάζων || *s. m.*, *mar.*, ἐπιπλεύστης, (σημαδούρα).

galleggiâre, κρατοῦμαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ὑγροῦ, ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω, (πλέω ἀπάνω, φέρομαι ἐπάνω στὸ νερόν) || *fig.*, ἐπιπολάζω.

gallerîa, *f.*, στοά, ὑπόστεγον, (χαγιάτι, γκαλερία, γαλαρία); *circolâre*, περίδρομον; *sotterrânea*, ὑπόγειος *o* ὑποβρύχιος ὁδός, ὑπόγειον, μακρυνάριον, ὑπόνομος || *di quâdri*, πινακοθήκη, συλλογὴ εἰκόνων || *di un teâtro*, θεωρητήριον, -ρεῖον || *tûnnel*, ὑπογειόδρομος, σήραγξ, (τοῦνελ).

gallêtta, *f.*, δίπυρον (πλακωτόν), δίπυρος ἄρτος, διπυρίτης, (γαλέτ(τ)α).

gallêtto, *m.*, μικρὸς ἀλέκτωρ, ἀλεκτορίσκος, -τοριδεύς, -τρυόνιον, (πετεινάρι, -ναράκι, κοκκοράκι, ὀρνιθοπούλι, κοττόπουλο).

gallicanîsmo, *m.*, γαλλικανισμός.

gallicâno, -a, γαλλικανός.

gallicînio, *m.*, ἀλεκτοροφωνία, -τρυφωνία, -τρυόνων ᾠδή, κοκκυσμός, (κοκκορρισμός, κουκουρίκα).

gallicîsmo, *m.*, γαλλισμός.

gâllico, -a, γαλλικός || συφυλιτικός; môrbo -o, *v.* sifîlide.

gallîna, *f.*, ὄρνις, ἀλεκτορίς, (ὄρνιθα, κόττα) || — di Faraône, μελεαγρίς, (φραγκόκοττα) || lâtte di —, ᾠόγαλα.

gallinâccio, *m.*, ἀλεκτρυὼν ἰνδικός, (γάλλος, κοῦρκος, ντίντιος, διᾶνος).

gallinâceo, -a, ἀλεκτρυονώδης, -τρο- [ειδής || *s. m.*, *pl.*, -ῆ.

gallinâio, *v.* pollivêndolo.

gallinêlla, *f.*, ὀρταλίς, νεοσσάς, (νοσσίδα, πουλαδίτσα, ὀρνιθοπούλι); *v.* gallîna (di Faraône) || *pl.*, *v.* plêiadi.
gâllo, *m.*, ἀλεκτρυών, -έκτωρ, (πετεινός, κόκκορας) || di —, ἀλεκτρυόνειος || — d' India, *v.* gallinâccio.
gallomanîa, *f.*, γαλλομανία.
gallonâre, κοσμῶ μὲ σειράδια, ταινιῶ, περιλεγνῶ, (γαλονάρω, σειρητόνω).
gallône, *m.*, ταινία χρυσῆ *o* ἀργυρῆ, λέγνον, σειράδιον, (γαλόνι, σειρήτι) || *misûra inglêse*, γαλόνιον.
galoppânte, *m. f.*, *medc.*, καλπάζων, ὁρμητικός.
galoppâre, τρέχω εἰς *o* μὲ τὰ τέσσαρα, καλπάζω, (πηλαλῶ, φαρεύω, διποδῶ) || *ballâre il galôppo*, χορεύω κάλπην, (γαλόπι), καλπάζω.
galoppâta, *f.*, καλπασμός, -ασμα.
galoppino, *m.*, δρόμαξ; παιδάριον, (μάγκα). [πη, (γαλόπι); *v.* -ppâta.
galôppo, *m.*, *di cavâllo e dânza*, κάλ-
galôscia, *f.*, πηλοβατίς, (καλόσι,
galvânico,-a, γαλβανικός. [γαλόζα).
galvanîsmo, *m.*, γαλβανισμός.
galvanizzâre, ἠλεκτρίζω διὰ τῆς γαλβανικῆς στύλης, γαλβανίζω || *fig.*, ἀναζωπυρῶ.
galvanômetro, *m.*, γαλβανόμετρον.
galvanoplâstica, *f.*, γαλβανοπλαστική.
gâmba, *f.*, κνήμη, σκέλος, ποῦς, (πόδ(άρ)ι).
gambâle, *m.*, περικνημίς, περισκελίς || κορμὸς ὑποδήματος κτλ. || *v.* gâmbo. [*mâre*, ἀστακός.
gâmbero, *m.*, καραβίς, (-βίδα) || *di*
gambêtta, *f.*, μικρὰ κνήμη.
gambêtto, *m.*, ὑποσκέλισμα, -ισμός, (πεδούκλωμα) || *fig.*, παρώθησις || dâr il — a *qdc.*, ὑποσκελίζω τινά, (τοῦ βάζω ποδάρι); *fig.*, παρωθῶ, (ξεκουμπίζω).
gâmbo, *m.*, καλάμη, καυλός, κορμός, (κοτσάνι, κορμάλι), *v.* fûsto || *di un frûtto ecc.*, οὐρά, μίσχος, (κοτσάνι).
gameliône, *m.*, γαμηλιών.
gamêlla, *f.*, λοπάς, (γαβάθα, γάμελλα, σκουτέλλα, καυκί).
gâmma, *f.*, κλίμαξ.
ganâscia, *f.*, σιαγών, γνάθος, (σιαγόνι, μάσκα) || lavorâr di -e, τρώγω λαιμάργως, λαιμάσσω, (καταιβάζω).
gancêtto, *m.*, ἁρπάγιον, ἀγκίστρι(ον), (τσε-(τσι)γγελάκι).
gâncio, *m.*, κοντός, κόραξ, ἁρπάγη, -άγιον, ἀγκυρίς; ἄγκιστρον, (γάντσος, τσε-(τσι)γγέλι, ἀγκίστρι).
gânghero, *m.*, στρόφιγξ, -φεύς,
gânglio, *m.*, γάγγλιον. [(ῥεζές).
ganimêde, *m.*, Γανιμήδης, καλλωπιστής, νεανίας κομψευόμενος, *v.* damerîno.
gânzo, *v.* amânte, concubîno.
gâra, *f.*, ἅμιλλα, ἀγών; *v.* concôrso; emulaziône || a —, ἐφαμίλλως.
garânte, *m. f.*, ἐγγυητής, (κεφίλης).
garantîre, ἐγγυῶμαι, γίνομαι ἐγγυητής, (εἶμαι κεφίλης), ἀσφαλίζω || *fig.*, βεβαιῶ, πιστοποιῶ; ἐξασφαλίζω; *conservâre*, σώζω, διατηρῶ; *difêndere, preservâre*, ὑπερασπίζω, προφυλάττω.
garanzîa, *f.*, ἐγγύησις, ἀσφάλεια.
garbâre, *v.* piacêre.
garbâto,-a, *v.* gentîle, cortêse.
garbîno, *m.*, *vênto*, λίψ, (λίβας, γαρμπῆς) || *dim. di gârbo*, ἐπίχαρι; ἀκκισμός, (τσάκκισμα).
gârbo, *m.*, χάρις, ἐπίχαρι, κομψότης, εὐγένεια, εὐπρέπεια || uômo di —, ἀνὴρ χαρίεις, κομψός, χρηστός, ἔντιμος. [glio.
garbûglio, *m.*, *v.* confusiône, imbrô-
gardênia, *f.*, γαρδένια.
gareggiâre, ἁμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, ἀντιζηλοῦμαι.
garêtta, *f.*, στρατιώτου σκοπιά.
garêtto, *m.*, ἰγνύα, (ἀγκύλη, ἄντζα).
gargarîsmo, *m.*, γαργαρισμός, -ισμα, (γαργάρα) || fâr i -i, κάμνω γαργάραν, γαργαρίζομαι, ἀνακογχυλί(ά)ζομαι. [γαργαρίζω.
gargarizzâre, πλύνω διὰ γαργάρας,
gârgia, *v.* brânchie.

garîdde, *s. f. pl., mar.*, δοκοὶ ἐγκάρσιοι.
garofanâre, μεταδίδω τὴν ὀσμὴν τοῦ καρυοφύλλου.
garôfano, *m.*, *pidnta*, καρυοφυλλέα, -λλιά, (γαρουφαλόδενδρον, μοσχοκαρφιά) || *fiôre*, καρυόφυλλον, (-φύλλι, γαρούφαλον) || chiôdo *o* têsta di —, καρυόφυλλον, (γαρούφαλον, μοσχοκάρφι).
garrêse, *m.*, ἀκρώμιον.
garrîre, *v.* cinguettâre; contêndere; sgridâre.
gârrulo, *v.* cantatôre; chiacchierône.
gârza, *f.*, γαζαῖον, ἀραιοϋφές || *zool.*, ἐρωδιὸς (ὁ λευκός).
garzâre, ἐπιβάλλω ἀραιοϋφές || ξαίνω, (κτενίζω), ἀναχνουδίζω, γναφεύω.
garzône, *m.*, παῖς, (παιδί), ἀγόριον, νεανίσκος, νέος, νεανίας, (παλληκάρι) || *di laboratôrio*, ἐργάτης, μαθητής, πρωτόπειρος, (μαθητούδι), βοηθός || *di caffè*, παῖς, (παιδί, τσιράκι); *di albêrgo*, ὑπηρέτης.
garz(u)ôlo, *v.* tôrsolo.
gâs, *m.*, ἀέριον || *lûme*, ἀεριόφως, φωταέριον || illuminâto a —, δι' ἀεριόφωτος φωτισμένος.
gaschêtta, *f.*, πλεκτάνη, (τορπέλλα, σαλαμάστρα).
gassiêre, *m.*, ἐργάτης φωταερίου, φωταεριστής, (γκαζιέρης).
gassificâre, ἀεριοποιῶ.
gassifôrme, *m. f.*, ἀεριοειδής.
gas(s)ôgeno, *m.*, ἀεριοπαραγωγός, -ιογόνον.
gas(s)ômetro, *m.*, ἀεριόμετρον || *distributôre*, -ιονεμητήριον; -ιοποιεῖον.
gas(s)ôso,-a, ἀεριώδης, ἀεριο-(ἀτμιδο)ειδής || *s. f.*, *bîbita*, ἀεριῶδες ὕδωρ, ((λεμονάδα) γκαζόζα).
gasterôpodo, *m.*, γαστερόπους.
gastîgo *ecc.*, *v.* cast-.
gastralgîa, *f.*, γαστραλγία.
gastricîsmo, *m.*, γαστρικισμός.
gâstrico, **-a**, γαστρικός.
gastrîte, *f.*, γαστρῖτις.
gastroenterîte, *f.*, γαστροεντερῖτις.
gastrointestinâle, *m. f.*, γαστροεντόσθιος.
gastronomîa, *f.*, γαστρονομία, τέχνη τοῦ τρώγειν καλῶς.
gastronômico, **-a**, γαστρονομικός.
gastrônomo, *m.*, γαστρονόμος || κοιλιόδουλος.
gâtta, *f.*, γαλῆ, (γάτ(τ)α, κάτα) || — ci côva, σκορπιὸς εὕδει, ἔγχελυς ὕπεστι, (κἄτι λάκκον ἔχ' ἡ φάβα) || — ciêca, ψηλαφίνδα, (τυφλόμυιγα).
gattamôrta, *f.*, ἠπία γαλῆ, αἰμυλομήτης; ὑποκριτικὴ αἰμυλία, (πισίκα).
gattâria, *f.*, αἰλούριος, καλαμίνθη, (γαλεοβότανον, γατόχορτον).
gatteggiâre, χρώματα ἐκπέμπω παντοῖα, ἔχω ποικίλην λάμψιν, αἰολολαμπῶ, μαρμαίρω.
gattêsco, **-a**, αἰλουρόμορφος, -ροειδής, (γατοειδής), αἰλουρικός.
gâttice, *m.*, αἴγειρος ἡ λευκή, λεύκη, (-α).
gattigliâre, *v.* contêndere, disputâre.
gâtto, *m.*, γαλιδεύς, (γατ(άκ)ι, -τίτσα).
gattîno, *m.*, αἴλουρος, (γάτ(τ)ος, κάτης) || côme câne e -o, σὰν τὸν γάτον μὲ τὸν σκύλον || non c' è neppûr un —, δὲν εἶναι κἀνείς, (οὐδὲ γάτος).
gattône, *m.*, μέγας αἴλουρος.
gattomammône, *m.*, κερκοπίθηκος.
gattopârdo, *m.*, αἰλουρόπαρδος, (ἀγριόγατος): αἰλουροτίγρις.
gattozibêtto, *m.*, μοσχογαλῆ.
gaudênte, *v.* buontempône; crapulône.
gâudio, *m.*, *poet.*, *v.* allegrêzza, giôia.
gavazzâre, ἀγαλλιῶ(μαι), *v.* crapulâre.
gavêtta, *v.* matâss(în)a; gamêlla.
gavîgne, *f.*, *pl.*, παρίσθμια.
gavitêllo, *m.*, σημαντήρ, (-αδούρα).
gavîna, *f.*, *zool.*, λάρος || *pl.*, *medc.*, παρωτίδες, (μαγουλήθραις, παραμαγούλαις), χοιράδες, (χελώνια).
gavôcciolo, *m.*, οἴδημα (λοιμοῦ), πρῆσμα, (πρήξιμον).
gavôtta, *f.*, *bâllo*, γαβόττα.
gaz *e der.*, *v.* gas *ecc.*

gâzza; **-zzera**, *f.*, κίσσα, κολοιός, (καλοιακοῦδα, καρακάξα, κάργα, γκάϊλα).
gazzârra, *f.*, ἐκπυρσοκρότησις πολλῶν πυροτεχνημάτων; θόρυβος (πολεμικῶν ὀργάνων); *cm.*, πάταγος, ταραχή, κροτοθόρυβος, (πατιρντί) || *v.* crâpula.
gazzêlla, *f.*, δορκάς τις, (ζαρκάδι), κεμάς. (γαζέλλη).
gazzêtta, *f.*, ἐφημερίς, (γαζέττα) || *fig.*, νεολόγος.
gazzettânte, *m.f.*, ἐφημεριδᾶς.
gazzettiêre, *m.*, ἐφημεριδογράφος;
gazzettîno, *m.*, ἐφημεριδάριον. [*c. s.*
geênna, *f.*, γεέννα, κόλασις.
gelâbile, *m. f.*, δυνάμενος νὰ παγώσῃ, πήξιμος.
gelâre, *att.*, κρυσταλλῶ, πήγνυμι, -ύω, (παγ(όνω)ῶ, πήζω) || *n.*, κρυσταλλοῦμαι, (ἐκ)πήγνυμαι, (παγόνω) || *fig.*, ῥιγῶ, κρυοῦμαι, ((κατα)κρυόνω, ξεπαγιάζω); καταπτοοῦμαι, ἐκπλήσσομαι, (παγόνω) || *imps.*, παγόνει, (εἶναι παγωνιά).
gelâta, *f.*, παγετός, -γωτόν, -γωμα, (-γωσιά, -γωνιά), πάγος || *brîna*, (δροσο)πάχνη.
gelatîna, *f.*, πηκτή, ὀστεό-(κρεατό)-πηγμα, (τζελατίνα) || *pîccola gelâta*, πῆγμα, μικρὸς πάγος.
gelatinôso, **-a**, πηγματώδης, πηκτοειδής, -τώδης.
gelâto, **-a**, κεκρυσταλλωμένος, πεπηγώς, πηκτός; ψυχρός, (κρύος, κρυερός) || ῥιγῶν, (ξεπαγιασμένος) κατεπτοημένος, πεφοβισμένος || *s. m.*, γλυκὸν πηκτῶδες, ποτὸν κεκρυσταλλωμένον, παγωτόν, (σερμπέτι, γιατζάδα).
gêldra, *v.* marmâglia; fôlla.
gelidêzza, *f.*, ψῦχος, ψύχρα, ψυχρότης. [κρυερός.
gêlido, **-a**, ψυχρός, παγετώδης,
gêlo, *m.*, πάγος, -γετός, -γωτόν, κρυμός || *fig.*, ψυχρότης.
gelône, *m.*, χείμετλον, -έτλη, -εθλον, (χιονίστρα, ξεπάγιασμα).
gelosîa, *f.*, *in génere*, ζηλοτυπία, (ζήλιά, ζούλια); *invîdia*, φθόνος || *finêstra*, δικτυωτόν, -ωμα, κιγκλίδες, ((ἀμ)πα(τ)ζούρι, καφάσι).
gelôso, **-a**, ζηλότυπος, (ζη-(ζου)-λιάρης); φθονερός || *delicâto*, *pericolôso*, ἐπισφαλής, ἐπικίνδυνος || *accurâto*, *sollêcito*, ἐπιμελής, τηρητής.
gêlso, *m.*, συκαμινέα, -ινος, μορέα, (συκαμινιά, μουριά, ντουτιά).
gelsomîno, *m.*, ἰάσμη, ἴασμος, ἰάσμινον, (γιασεμί, (γ)ιασουμί).
gemebôndo, **-a**, κλαυθμηρός, γοερός, πολυστένακτος.
gemêllo, **-a**, *pr. e fig.*, *agg. e s.*, δίδυμος, (γέμελλος); *pr.*, διδυμογενής, -γονος || tre -i, τρίδυμοι || *s. m. pl.*, *astron.*, Δίδυμοι, Διόσκουροι || *v.* bottône.
gemênte, *m.f.*, στενάζων, θρηνώδης, γοερός; κακουχούμενος, (κατα)πιεζόμενος || *stillânte*, (ἀπο)-στάζων, στακτός.
gêmere, στενάζω, οἰμώζω, ὀδύρομαι, θρηνῶ, (βογγῶ) || *fig.*, κακουχοῦμαι, κακοπαθῶ, (-θαίνω).
geminâre, *v.* raddoppiâre || *avêr pârto dôppio*, διδυμοτοκῶ. [μος.
gêmino, **-a**, διπλοῦς, διττός, δίδυ-
gêmito, *m.*, στεναγμός, οἰμωγή, ὀδυρμός, (βόγγυσμα, -υτόν, παράπονον). [σις.
gemitîo, *m.*, σταλαγμός, ἀφίδρω-
gêmma, *f.*, λίθος πολύτιμος, λιθάριον, (πετράδι); δακτύλιος || *bot.*, (φυτ)ὀφθαλμός, βλαστός || sâl —, ὀρυκτὸν ἅλας. [βόλος.
gemmânte, *m.f.*, λαμπρός, ἀκτινο-
gemmâre, πολυτίμοις λίθοις κοσμῶ || *bot.*, (ἐκ)βλαστάνω, ἐκφύομαι.
gemmâto, **-a**, ἀδαμαντοστόλιστος, λιθοκόλλητος, διάλιθος || βεβλαστημένος.
gemônie, *f.*, *pl.*, ἀναβαθμοί.
gendârme, *m.*, χωροφύλαξ. [ον.
gendarmerîa, *f.*, χωροφυλακή; -κεῖ-
genealogîa, *f.*, γενεαλογία.
genealôgico, **-a**, γενεαλογικός.
genealogîsta, *m.*, γενεαλόγος.
generâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς γεννήσεως.

generalâto, *m.*, στρατηγία || † ἡγουμενία.
generâle, *m. f.*, γενικός || in —, -κῶς, ἐν γένει, κοινῶς, (-νά) || *s. m.*, στρατηγός, ὑποστράτηγος, (γενεράλις); † πρώταρχος, ἡγούμενος, προεστώς. [στρατηγίνα.
generalêssa, *f.*, σύζυγος στρατηγοῦ,
generalîssimo, **-a**, γενικώτατος || *s. m.*, ἀρχιστράτηγος.
generalità, *f.*, γενικότης, -κόν, καθολικότης.
generalizzâre, γενικεύω, καθιστῶ γενικόν; ὁμιλῶ γενικῶς.
generalizzaziône, *f.*, γενίκευσις.
generâre, γεννῶ, τίκτω; *produrre*, παράγω, τίκτω; *cagionâre*, προξε-
generatîvo, **-a**, γεννητικός. [νῶ.
generatôre, **-trîce**, γεννήτωρ, γεννέτης, γεννῶν; παραγωγός || *s. f.*, *mat.*, γενέτρια (γραμμή).
generaziône, *f.*, γέννησις, γένεσις, γόνος || *discendênza*, γενεά, ἀπογονία, ἀπόγονοι, γένος || *spâzio di têmpo*, γενεά || la presênte —, ἡ ἐνεστῶσα γενεά, ἡ νῦν ζῶσα ἡλικία, οἱ καθ' ἡμᾶς ἄνθρωποι.
gênere, *m.*, γένος; εἶδος, ποιότης, τρόπος || *gr.*, γένος || dêllo stêsso —, ὁμογενής || d' ôgni —, παν-
gênero, *m.*, γαμβρός. [τοῖος.
generosità, *f.*, γενναιότης, γενναιο-(μεγαλο)ψυχία, -λοφροσύνη || *liberalità*, ἐλευθεριότης, γενναιο-μεγαλο-(φιλο)δωρία, δαψίλεια || *dôno*, φιλοδώρημα, (ἁπλοχερία, -οδωρία).
generôso, **-a**, γενναῖος, γενναιό-(μεγαλό)ψυχος || ἐλευθέριος, μεγαλό-(φιλό)δωρος, δαψιλής, (ἁπλο-
gênesi, *f.*, γένεσις. [χέρης).
genetlîaco, **-a**, γενεθλιακός, -θλιος || *s. m.*, τὰ γενέθλια.
gengîva, *f.*, οὖλον, (ὀδοντοκοιλιά).
genîa, *f.*, γενεά, γέννημα, γένος, (σόϊ, φύτρα).
geniâle, *m. f.*, εὔχαρις, χαρίεις, εὐάρεστος, τερπνός || lêtto —, κλήνη γαμήλιος, θάλαμος. [πάθεια.
genialità, *f.*, εὔχαρι, χάρις, συμ-
gênio, *m.*, δαιμόνιον, δαίμων; *ângelo custôde*, προστάτης ἄγγελος || *natûra*, *indole*, φύσις, ἰδιότης, χαρακτήρ, πνεῦμα || *inclinaziône*, κλίσις, φυσικὴ ῥοπή || *âlto ingégno*, εὐ-(μεγαλο)φυΐα, μεγαλόνοια || *uômo d'âlto ingêgno*, εὐ-(μεγαλο)-φυής, μεγαλόνους || — *civîle o militâre*, μηχανικόν.
genitâle, *m. f.*, γεννητικός || *s. m.*, *pl.*, -ὰ μέρη, τὰ αἰδοῖα.
genitîvo, *m.*, γενικὴ (πτῶσις).
genitôre, *m.*, γεννήτωρ, πατήρ, (-τέρας) || -trîce, *f.*, γεννέτειρα, μήτηρ, (-τέρα) || *m. pl.*, γονεῖς, (-νέρι). [σπέρμα.
genitûra, *f.*, τέκνον, γόνος, γονή,
gennâio, *m.*, ἰανουάριος, (γενάρις).
gentâccia, *f.*, ὄχλος, συρφετός, σκυλολόγιον, χυδαῖος λαός.
gênte, *f.*, ἄνθρωποι, κόσμος; λαός, ἔθνος; ἐργάται, ὑπηρέται; στρατιῶται || c' è môlta —, εἶναι πολὺς κόσμος *o* πολλοὶ ἄνθρωποι.
gentildônna, *f.*, εὐγενὴς γυνή, εὐγενίς, δέσποινα, (ἀρχόντισσα).
gentile, *m. f.*, εὐγενής, χαρίεις, εὔχαρις, ἐράσμιος, κομψός, εὐειδής, εὐπρεπής, γλαφυρός, (νόστιμος); εὐπρόσιτος || *pagâno*, ἐθνικός, εἰδωλολάτρης.
gentilêsco, **-a**, ἐθνικός.
gentilêsimo, *m.*, ἐθνικοί, εἰδωλολάτραι; -τρεία, πολυθεΐα.
gentilêzza, *f.*, χάρις, κομψότης, ἀστειότης, τρόποι εὐάρεστοι; *v.* cortesîa, piacêre. [τος.
gentilîssimo, **-a**, *tîtolo*, εὐγενέστα-
gentilîzio, **-a**, εὐγενειακός, -νειοδεικτικός.
gentiluômo, *m.*, εὐγενής, εὐπατρίδης, πατρίκιος, ἄρχων, ἀρχοντάνθρωπος, (ἄρχοντας) || — del sêguito, ἀκόλουθος ἡγεμόνος, αὐλικός.
gentûcola, *f.*, ταπεινὸς ὄχλος, κοινοὶ ἄνθρωποι, ἀγοραῖοι, χυδαῖος λαός. [νυπετία, (γονάτισμα).
genuflessiône, *f.*, γονυκλισία, γο-
genuflêsso, **-a**, γονυκλινής, γονυπετής, (γονατιστός).

genuflêttersi, γονυκλινῶ, γονυπετῶ, (γονατίζω).
genuinità, *f.*, γνησιότης, ἀλήθεια, [-θοσύνη.
genuîno, -a, γνήσιος, ἄδολος, ἀνόθευτος, ἀληθής, -θινός.
genziâna, *f.*, γεντιανή.
geocêntrico, -a, γεωκεντρικός.
geodesîa, *f.*, γεωδαισία.
geodêtico, -a, γεωδαιτικός.
geografîa, *f.*, γεωγραφία.
geográfico, -a, γεωγραφικός.
geôgrafo, *m.*, γεωγράφος.
geologîa, *f.*. γεωλογία.
geolôgico, -a, γεωλογικός.
geôlogo, *m.*, γεωλόγος.
geômetra, *m.*, γεωμέτρης.
geometrîa, *f.*, γεωμετρία.
geomêtrico, -a, γεομετρικός.
geôrgico, -a, γεωργικός || *s. f. pl.*, -κὰ (ποιήματα).
georgôfilo, *m.*, γεωργόφιλος.
geostâtica, *f.*, γεωστατική.
gerânio, *m.*, γεράνιον.
gerârca, *m.*, ἱεράρχης.
gerarchîa, *f.*, ἱεραρχία.
gerârchico, -a, ἱεραρχικός.
geremîade, *f.*, ἱερεμιάς, θρῆνος.
gerênte, *m.f.*, διαχειριστής, διευθυντής || — responsâbile di un giornâle *ecc.*, διευθυντὴς ὑπεύθυνος ἐφημερίδος κτλ.
gêrgo, *m.*, διεφθαρμένη διάλεκτος; *cm.*, συμβολικὴ ο συνθηματικὴ γλῶσσα τῶν φαυλοβίων, ἀργοτικά.
gêrla, *f.*, νωτοκόφινος.
germânico, -a, γερμανικός.
germanîsmo, *m.*, γερμανισμός.
germanizzâre, *att.*, ἐκγερμανίζω || *n.*, γερμανίζω.
germâno, *fratéllo* —, *m.*, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, ἀμφιθαλής, αὐτάδελφος; cugino —, πρῶτος ἐξάδελφος, πρωτεξάδελφος || *s. m.*, *zool.*, νῆσσα ἡ ἀγρία, ἀγριόνησσα, (ἀγριοπάππια).
gêrme, *m.*, γόνος, σπέρμα, σπορά; βλαστός, (φύτρον, -α) || *fig.*, σπέρμα, πρώτη ἀρχή, αἰτία, ζώπυρον.
germinâle, *m.*, *mése*, βλαστητής.
germinâre, βλαστάνω, *v.* -mogliâre.
germinatîvo, -a, βλαστικός, -στητικός, ἐκφυτικός, ἀπογεννητικός.
germinazîone, *f.*; **-mogliamênto**, *m.*, ἐκ-ἀνα-(ἀπο)βλάστησις, ἔκφυσις, ((ξε)φύτρωμα).
germogliâre, ἐκ-(ἀνα)βλαστάνω, βλαστοφυῶ, (ἀνα)φύομαι, (βλασταίνω, -στίζω, (ξε)φυτρόνω).
germôglio, *m.*, βλαστός, -στη, -στάρι(ον), (φύτρον, -α), κλαδίον, -ίσκος (-άκι).
gerofânte, *m.*, ἱεροφάντης.
geroglîfico, -a, ἱερογλυφικός; *fig.* ἀκατανόητος || *s. m.*, ἱερόγλυφον.
gerûndio, *m.*, γερούνδιον.
gessai(u)ôlo, *m.*, γυψοπλαστουργός, -ψωτής; -ψόρυχος; -ψοπώλης.
gessâre γυψοποιῶ; γυψῶ; χρίω ἐκ γύψου. [κογραφίς, (τεμπεσίρι).
gessêtto, *m.*, κρητίς, κιμωλία, λευ-
gêsso, *m.*, γύψος, τίτανος || *c. s.*; *státua ecc.*, ἄγαλμα ο εἴδωλον ἐκ γύφου, γύψωμα || di —, γύψινος.
gessôso, -a, γυψώδης.
gêsta, *f.*, *cm. pl.*, **-e**, ***-a**, ἀνδραγαθίαι, -θήματα, ἀριστεῖαι, κατορθώματα, (παλληκαριαίς); πρᾶγμα, ἔργον. [(ἐγγαστρία).
gestaziône, *f.*, κυοφορία, -ρησις,
gesticolamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, σχηματοποιΐα, χειρονομία.
gesticolâre, κάμνω πολλὰ σχήματα ο χειρονομίας, (χάδια), σχηματοποιῶ, χειρονομῶ. [χειρονόμος.
gesticolatôre, -trîce, σχηματοποιός,
gestîre, *v.* -ticolâre; amministrâre.
gêsto, *m.*, σχῆμα, χειρονομία; *v.* -ticolamênto.
gesuîta, *m.*, ἰησουΐτης.
gesuîtico, -a, ἰησουϊτικός.
gesuitîsmo, *m.*, ἰησουϊτισμός, ὑπόκρισις, ὑπουλότης, δολιότης.
gettâre, ῥίπτω, (ῥήχτω, ῥίχνω), βάλλω, ἐκσφενδονίζω || — *vîa*, ἀπορρίπτω, ἀπο-(ἐκ)βάλλω; *v.* dissipâre || *fóndere*, χέω, χύνω, χωνεύω || *agr.*, φύω, βλαστάνω || -rsi, ῥίπτομαι, ὁρμῶ, ἐπιπίπτω, χύνω, (χυμίζω).
gettâta, *f.*, *v.* gêtto || πρό-(ἐπί)-

χωμα; ἐπισώρευσις, (μάζωμα) || προκυμαία, (μόλος).
gêttito, *m.*, ἀποβολή, χύσις.
gêtto, *m.*, ῥίψις, (ῥίξιμον), βολή || χύσις, (-ιμον), χώνευσις || βλαστός, -στημα, θαλλός || — d'âcqua, ἀνάβλυσις, κρουνός, (σαδιρβάνι) || di —, χυτός, χωνευτός || prîmo —, πρῶτον σχέδιον *o* σχεδίασμα || di prîmo —, ἐκ πρώτης ἀρχῆς.
gettône, *m.*, ψῆφος, σύμβολον, (φηψί, σημάδι, μαγγύρα).
ghêppio, *m.*, κέρχνη, -νηΐς, (ἀνεμογάμης, κιρκινέλι).
gherîglio, *m.*, σὰρξ καρύου κτλ., ἀμύγδαλον, (κουκ(κ)ούτσι).
gherlîno, *m.*, σχοινάκιον, καλώδιον, (παλαμαράκι). [ἀγυρτία, δόλος.
gherminêlla, *f.*, μηχανή, -νευμα,
ghermîre, (ὑφ)ἁρπάζω, δράττω, (γραπόνω).
gherône, *m.*, κινάβαρον; *v.* pêzza.
ghêtta, *v.* uôsa.
ghêtto, *m.*, συνοικία ἰουδαϊκή, ἑβραϊκή, (-αΐκα; -αιομαχαλᾶς).
ghiacciâia, *f.*, παγοθήκη, -γοφυλάκιον || *da fâre il ghiâccio*, παγωτήρ; *ôve si fa*, -γοποιεῖον || *fig.*, παγοστάσιον.
ghiacciâio, *m.*, πάγών.
ghiacciâre, *v.* gelâre; raffreddâre.
ghiâccio, **-a**, *v.* gelâto, frêddo || *s. m.*, πάγος, -γετός, -γωτόν, κρύσταλλος, -ον, (κρουστάλλι).
ghiâia, *f.*, κάχληξ, -χληκες, κόχλακες, χαλίκια; χονδρὴ ἄμμος.
ghiaiôso, **-a**, χαλικώδης, *v.* sassôso.
ghiânda, *f.*, βάλανος, (βαλάνί(δι), βελανίδι). [γός.
ghiandâia, *f.*, κίσσα ἡ βαλανηφά-
ghibellinîsmo, *m.*, γιβελινισμός.
ghibellîno, **-a**, γιβελῖνος.
ghiêra, *f.*, μικρὸς κρίκος μετάλλινος, κρικέλλιον, κρικίον, κρίκελλος, στεφάνη, (χαλκᾶς, ζωναράκι). [μος.
ghigliottîna, *f.*, καρα-(λαιμη)τό-
ghigliottinâre, ἀποκεφαλίζω διὰ λαιμητόμου, καρατομῶ.
ghîgna, *b.*, *v.* fâccia, mûso.
ghignâre, γελῶ χλευαστικῶς, σαρδονίζω, σαρκάζω.
ghîgno, *m.*, σαρκασμός, σκῶμμα || μοῦτρον, (μούτσουνον, μούρη), *v.* mûso. [μετεωρισμός.
ghînda, *f.*; **-âggio**, *m.*, ἀνελκυσμός,
ghindâre, (ἀν)ἕλκω, (ἀν)ύψῶ, με-
ghinêa, *f.*, γουϊνέα. [τεωρίζω.
ghiôtto *ecc.*, *v.* golôso; gustôso, appetitôso. [βίδι).
ghiôzzo, *m.*, *itt.*, κιοβιός, (κω-(γου)-
ghiribîzzo, *v.* capriccio.
ghirigôro, *m.*, ἑλιγμογραμμία, -γράμμον, *v.* geroglîfico.
ghirlânda, *v.* corôna.
ghîro, *m.*, ἐλειός, μυωξός.
ghirônda, *f.*, σαμβύκη, (βιέλλα).
ghîsa, *f.*, (πρωτο)χυτὸς *o* ὀξυδωτὸς σίδηρος.
già, *avv.*, ἤδη, πλέον || *infîne*, ἐπὶ τέλους || *per l'innânzi*, πάλαι, πρότερον, ἄλλοτε || *sì*, *cêrto*, μά-
giâcca, *v.*-cchêtta. [λιστα, ναί, δά.
giacchè, *cong.*, ἐπεί(δή); ἀφοῦ; *perchè*, ἐπεί(δή), διότι, γάρ, (ἔστοντας *o* ἀφόντις καί.
giacchêtta, *f.*, ἐφεστρίς, ἱματίδιον, (ζάκ(ετ(τ))α, γιακέττα).
giacchettîno, *m.*, ἐφεστρίδιον, (ζακέτ(τ)α).
giâcchio, *m.*, ἀμφίβληστρον, (ἀθί-(πεζό)βολος), δίκτυον.
giacênte, *m. f.*, (κατα)κείμενος, ἐξηπλωμένος, (ξαπλωμένος); τεθειμένος || *leg.*, σχολάζων; eredità —, σχολάζουσα κληρονομία || *comm.*, ἐκκρεμής.
giacêre, (κατά)κεῖμαι, κοιτάζομαι, κατακλίνομαι, (πλαγιάζω) || *usâr carnalmênte*, συνευρίσκομαι, συγκοιμῶμαι. [κρέββατο); *v.* lêtto.
giacîglio, *m.*, κράβ(β)ατος, (παλη-
giacimênto, *m.*, διάστρωσις.
giacînto, *m.*, *bot. e min.*, ὑάκινθος, (*bot.*, ζουμπούλι, ζαυλακούδι).
giacitûra, *v.* posiziône, situaziône.
giâco, *m.*, *v.* côtta.
giacobinîsmo, *m.*, ἰακωβινισμός.
giacobîno, **-a**, ἰακωβῖνος.
giaconêtta, *f.*, ἰνδομουσελίνη.

giaculatôrio, -a, ἔνθερμος καὶ σύντομος (εὐχή). [χορτον.
giaggiôlo, *m.*, ἶρις, ξίφιον, σπαθό-
giagnâro, *m.*, αἰλουρόπαρδος, ἀγριαίλουρος ὁ μέγας.
giallâstro, -a, ὕπωχρος, ὠχροειδής, (κιτρινοειδής, -νωπός), *v.* -llôgnolo.
gialleggiâre, τείνω εἰς τὸ ὠχρόν, ὠχριῶ, (κιτρινίζω).
giallêzza, *f.*, ὠχρότης. ὠχρίασις, (κιτρινάδα, -νίλα).
giâllo, -a, ὠχρός, (κίτρινος); χρυσοειδής; κρόκινος || *s. m.*, -ον (χρῶμα); *v.* tuôrlo.
giallôgnolo; -llîccio, -a, ὕπωχρος, ὠχροειδής, κιρρός, (ὀλίγον κίτρινος, ὑποκίτρινος, κιτρινούτσικος).
giâmbico, -a, ἰαμβικός.
giâmbo, *m.*, ἴαμβος || *pl.*. ἰαμβικὸν
giammâi, *v.* mâi. [ποίημα.
giannêtt(în)a, *f.*, *v.* bastoncêllo.
giannîzzero, *m.*. γιαν(ν)ίτσαρος, (-αρης) || σωματοφύλαξ.
giansenîsmo, *m.*, ἰανσενισμός, ἀντιϊησουϊτισμός.
giansenîsta, *m.*, ἰανσενιστής, -ένιος.
giâra, *f.*, δίωτον ποτήριον || ἀμφορεύς, πίθος, (τσάρα).
giardinâggio, *m.*. κηποποιΐα, κηπουρ(γ)ία, -ική, κηπεία. (περβολαρική).
giardinêtto, *m.*, κήπ(ίδ)ιον, (περβολάκι) || *fig.*, μίγμα. [λεωφορεῖον.
giardiniêra, *f.*. *vettûra*, ἅμαξα,
giardiniêre, *m.*, κηποκόμος, -πουρός, -ποφύλαξ, -πεύς, (περ(ι)βολάρης, μπαγετσεβάνης).
giardîno, *m.*, κῆπος, (περ(ι)βόλι, μπαχτζές, μποστάνι) || di —, κηπουρικός, -πευτικός, -παῖος, (περβολάρικος).
giarrettiêra, *f.*, γονατόδεσμος, (καλτσοδέτης, -έτα) || ôrdine dêlla —, παράσημον τοῦ γονατοδέσμου.
giaûrro, *m.*, ἄπιστος, (γκιαούρης).
giavâzzo, *m.*, γαγάτης. [παλτόν.
giavellôtto, *m.*, ἀκόντιον. ξυστόν,
gibbôso, *v.* gôbbo.
gibêrna, *f.*, γωρυτός, φυσιγγιοθήκη, (-σεκοθήκη. (μ)παλάσκα).
gîbus, *m.*, πτυκτὸς πῖλος, καπέ(λ)λον δι' ἐλατηρίων ἐπιπεδούμενον, (κλάκ). [κολοκάσιον.
gîchero, *m.*, ἄρον, δρακόντιον,
gìga, *f.*, μουσικὸν ἔγκορδον ὄργανον ἀρχαῖον || *mus. e bâllo*, κορκαδισμός, (πηδηκτόχορος). [σός.
gigânte, *m.*, γίγας, (-αντας), κολοσ-
giganteggiâre, παρίσταμαι ὡς γίγας, φαίνομαι γίγας, ἔχω γιγαντιαῖον ἀνάστημα; ὑπερ-(ἐξ)έχω.
gigantêsco, -a, γιγαντ(ι)αῖος, -τειος, -τιώδης, κολοσσαῖος. [κρινοειδής.
gigliâceo, -a, κρίνινος, λείρινος,
gîglio, *m.*, κρίνον, (-ος), λείριον, (ζαμπάκι, λαλές) || *pl.*, *blasône*, κρίνινα ἄνθη, ἀνθόκρινα.
***gilè,** *barb.*, *v.* panciôtto.
gin, *m.*, κοκκό-(κεδρό)ρρακον.
ginecêo, *m.*, γυναίκεῖον, -κών, -κωνίτης, -κωνῖτις.
gineprâio, *m.*. ἀρκευθών, κεδρών || *fig.*, ἀμηχανία, βρωμερὰ ὑπόθεσις, (βρωμοδουλειά), *v.* imbrôglio.
ginêpro, *m.*, ἄρκευθος, κέδρος, (ἀρδίτσι); *frûtto*, ἀρκευθίς, (κεδροκόκκουτσο) || *bevânda*, κεδρόρρακον, (ζινέβρα).
ginêstra, *f.*, σπάρτον, -ος, -ίον.
ginestrêlla, *f.*, ὠχρόσπαρτος.
ginestrêto, *m.*, τόπος σπαρτοβρυής.
gingillâre; -ârsi, ματαιοπονῶ, -αιοσχολῶ, ἐνδιατρίβω φαντασιοκοπῶν, βραδύνω, ἀργοπορῶ.
gingillîno, *m.*, ματαιόσχολος; καλλωπιστής || ὑποκριτής, κόλαξ.
gingîllo, *m.*, ἄθυρμα, κοσμημάτιον; μηδαμινὸν πρᾶγμα, λῆρος.
gingillône, *m.*, ματαιόσχολος, περιαγοραῖος.
ginnasiâle, *m.f.*, γυμνασιακός || *ôra in Grêcia*, τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.
ginnasiârca, *m.*, διευθυντὴς γυμνασίου, γυμνασιάρχης || διευθυντὴς γυμναστηρίου, γυμνασίαρχος.
ginnâsio, *m.*, σχολεῖον μεσαίας ἐκπαιδεύσεως, γυμνάσιον; *ôra, in Grêcia*, ἑλληνικὰ σχολεῖα || *palêstra*, γυμναστήριον.
ginnâsta, *m.*, γυμναστής.

ginnâstico, **-a**, γυμναστικός, γυμνικός, παλαιστικός || *s. f.*, γυμναστική. [γενέτον.

ginnêtto, *m.*, ἱππάριον ἱσπανικόν,

gînnico, *v.* ginnâstico.

ginocchiêllo, *m.*, γονατοσκέπη, γονυκλάριον.

ginôcchio, *m.*, γόνυ, (γόνατον) || in —, γονυπετής, (γονατιστός); *avv.*, γονυκλιτῶς, -κλινῶς, (γο-

giocâbile, *m.f.*, παικτός. [νατιστά).

giocâre, παίζω; διασκεδάζω, ψυχαγωγοῦμαι || — âlle cârte, παίζω χαρτιά, χαρτοπαίζω, κυβεύω || — di parôle, παίζω διὰ τῶν λέξεων || *v.* ingannâre; burlâre.

giocâta, *f.*, καταβολὴ εἰς παίγνιον, κατάθεμα, (μίζα) || παῖγμα, (παιγνίδι, παρτίδα). [φιλοπαίγμων.

giocatôre, **-trîce**, παίκτης, παίκτωρ,

giocâttolo, *m.*, παίγνιον (-νίδι); ἄθυρμα.

giocherellâre, παιγνιδίζω.

giochêtto, *m.*, παίγνιον, (-νιδάκι);

giôco, *v.* giuôco. [ἀθυρμάτιον.

giocofôrza, *v.* fôrza, necessità.

giocolâre, θαυματοποιῶ, τερατουργῶ, ἀγυρτεύω.

giocolîere, *m.*, θαυματοποιός, τερατουργός, ψηφοπαίκτης, ἀγύρτης, (πεχλιβάνης, τζαμπάζης).

giocôndo, *v.* allêgro, liêto.

giocôso, **-a**, παιγνήμων, -νιώδης; *v.* umorîstico, *c. s.*

giogâia, *f.*, *de' buôi*, λωγάνιον, λαμυρίς || *di mônti*, σειρὰ ὀρέων.

giôgo, *m.*, *pr. e fig.*, ζυγός, (ζεῦ-(γ)λα); *fig.*, δουλεία, ὑποδούλωσις, αἰχμαλωσία, ὑποταγή, (σκλαβιά) || *di mônte*, ἀκρώρεια, κορυφή.

giôia, *f.*, χαρά, εὐφροσύνη || — mîa! ἀγάπη *o* ψυχή μου! || *v.* gioiêllo.

gioiellerîa, *f.*, ἀδαμαντοποιεῖον, -πωλεῖον, ἀγλαϊσματοποιΐα, -πωλία.

gioiellîere, *m.*, τιμιοπώλης, ἀγλαϊσματοποιός, -πώλης, ἀδαμάντοπώλης, -πράτης, (τζοβαερτζῆς, χρυσαφός).

gioiêllo, *m.*, πολύτιμος λίθος, διαμαντικὸν κειμέλιον, (τζοβαέρι, -αΐρι), πολύτιμον ἀγαλμάτιον *o* κοσμημάτιον, (στολίδι); *pl.*, ἀγλαϊσμάτιον, χρυσία, (τζοβαε-(τζοβαϊ)ρικόν, χρυσαφικόν).

gioiôso, *v.* allêgro, liêto.

gioîre, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι, -λλιῶμαι, (-λλιάζομαι), τέρπομαι, [εὐφραίνομαι.

giorgîna, *v.* dâlia.

giornalâccio, *m.*, ἐφημεριδάριον.

giornalâio, *m.*, ἐφημεριδοπώλης.

giornâle, *m.*, ἐφημερίς, (γαζέτα) || *ricôrdi*, ὑπομνήματα || *comm.*, ἡμερολόγιον, πρόχειρον.

giornalîno, *m.*, ἐφημεριδίτσα.

giornalîero, **-a**, ἡμερήσιος, καθημερινός, (-μερνός, (καθ)ήμερούσιος), ἑκάστης ἡμέρας; ἡμερομίσθιος, -οδουλευτής, (-οκαματ(ι)άρης).

giornalîsmo, *m.*, ἐφημεριδογραφία.

giornalîsta, *m.*, ἐφημεριδογράφος, (γαζετιέρης), *v.* pubblicista.

giornalmênte, *avv.*, ἡμερησίως, καθ' ἡμέραν, καθ' ἑκάστην, (πᾶσα μέρα).

giornalône, *m.*, ἐφημεριδάρα.

giornâta, *f.*, ἡμέρα || *di operâio*, ἡμερήσιον, -ρομίσθι(ον), ((ἡ)μεροκάματον, ἡμεροδούλι) || *di cammîno*, ἡμεροδρομία, ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας || *battâglia*, μάχη ἐπιφανής || a —, ἡμερομισθίως || che vîve âlla —, ἡμερόβιος, (-ροδούλι, -ροφάγι).

giôrno, *m.*, ἡμέρα, (μέρα) || ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, φῶς || il — innânzi, ἡ προτεραία || êsser al —, εἶμαι ἐνήμερος ἐπί τι || dâre il buôn —, εὔχομαι καλὴν ἡμέραν, (καλημερίζω) || un —, *avv.*, ποτε, (μία μέρα).

giôstra, *f.*, ἱππικὸς ἀγών, ἐνόπλιος ἱπποδρομία, λογχομονομαχία.

giostrâre, διαγωνίζομαι λόγχῃ ἐν ἱπποδρομίῳ, λογχομονομαχῶ.

giostratôre, *m.*, λογχομονομάχος (ἔφιππος). [λεια, συμφέρον, κέρδος.

giovamênto, *m.*, ὠφέλεια, λυσιτέ-

giôvane; **-vîne**, *m.f.*, νέος, νεαρός, (ν(ε)ιός) || *s. m.*, νεανίας, -νίσκος,

v. garzône, fanciûllo || *s. f.*, νεᾶνις, κόρη, -ράσιον, *v.* ragâzza.
giovanêtto, *m.*, νεανίσκος, ἔφηβος, μειράκιον, (παλλικαράκι), *v.* gar-
giovanêzza, *v.* -ventù. [zône.
giovanâstro, *m.*, νεανίας φαυλόβιος, ἀχρεῖος, οὐτιδανός.
giovanîle, *m. f.*, νεανικός, νεαρός.
giovanôtto, *m.*, εὔμορφος καὶ εὔρωστος νεανίας, βούπαις, (παλλη-
giovaneggiâre, νεανιεύομαι. [κάρι).
giovâre, ὠφελῶ, λυσιτελῶ, βοηθῶ, ὑπηρετῶ; *n.*, συμβάλλω, χρησιμεύω || -rsi di *qcc.*, ὠφελοῦμαι, μεταχειρίζομαί τι ὠφελίμως, κάμνω χρῆσιν.
giovedî, *m.*. πέμπτη, (πέφτη). [δα).
giovênca, *f.*, δάμαλις, (νέα ἀγελά-
giovênco, *m.*, μόσχος, -χάριον, βοΐδιον.
gioventù, *f.*, νεαρὰ ἡλικία, ἥβη, νεότης, (ν(ε)ιότητα, τὰ ν(ε)ιάτα) ||
giovêvole, *v.* ûtile. [νεολαία, νέοι.
gioviâle, *m. f.*, εὔθυμος, φαιδρός, περιχαρής, (χαρούμενος); *v.* allê-
giovialità, *v.* allegrîa. [gro.
giovialône, *m.*, γελωτοποιός, μι-
giôvine *ecc.*, *v.* giovan-. [μολόγος.
girâffa, *f.*, καμηλοπάρδαλις.
giramênto, *m.*, στροφή, (γύρισμα) || — di têsta, ζάλη, ἴλιγξ, σκοτοδι-
giramôndo, *v.* girôvago. [νία.
girândola, *f.*, πυροστρόβιλος.
girandolâre, περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι. [περιαγοραῖος.
girandolône, *m.*, περιπλανήτης,
girânte, *m.f.*, *comm.*, ὀπισθογράφος.
girâre, (περι)στρέφω, περιάγω, (γυρίζω, γυρνῶ); *percórrere*, διέρχομαι, διατρέχω, γυρίζω || *mar.*, κάμπτω, (κάμνω τὸν γύρον) || *comm.*. ὀπισθογραφῶ συναλλαγματικήν || *n.*, (περι)φέρομαι, περιέρχομαι || *v.* evitâre; circondâre.
girarrôsto, *m.*, ὀβελοστρόφος, -στρόφιον, (σβοῦλα).
girasôle, *m.*, ἡλιοτρόπιον.
girâta, *f.*, περιστροφή. περίοδος, *v.* giro || *comm.*, ὀπισθογραφή.
giratîna, *f.*, *v.* girêtto.
giravôlta, *f.*, περιστροφή, ἑλιγμός.
gîre, *poet.*, *v.* andâre.
girêlla, *v.* carrûcola.
girellâre *ecc.*, *v.* girandolâre.
girêtto, *m.*, μικρὸς περίπατος, γύ-(γῦ)ρος. [νος, εὔστροφος.
girêvole, *m. f.*. στρεπτός, -εφόμε-
girifâlco, *m.*, σάπων, γυποϊέραξ.
girigôgolo, *v.* ghirigôro.
girîno, *m.*, *zool.*, γυρῖνος.
gîro, *m.*, περίοδος, -δευσις, -δεία, περιφορά, (περι στροφή, γύ-(γῦ)ρος, -ρισμα; περίδρομος; *passeggiâta*, περίπατος, περιδιάβασις, γῦρος || *circûito*, *circonferênza*, περίπατος, περίβολος, περιφέρεια, κύκλος, (γῦρος) || — di parôle, περίφρασις.
girondîno, *m.*, γιρονδῖνος.
girône, *v.* cêrchio.
gironzolâre, *v.* girandolâre, →
girovagâre, περιφέρομαι τῇδε κάκεῖσε, περιπλανῶμαι, ἀλητεύω, (σουρτουκεύω).
girôvago, **-a**, περιφερόμενος, (περι)πλανητικός. περιπλανώμενος, *v.* errânte, vagabôndo || mercânte -o, πραγματευτὴς περιφερόμενος, πλαν-(πεζ)έμπορος.
gîta, *f.*, περιδιάβασις, περίπατος, (σερ(γ)ιάνι), δρόμος, ἐκδρομή.
gittâre, *v.* gett-.
giù, *avv.*, κάτω; χαμαί, (χάμω) || più —, κατωτέρω || laggiù, ἐκεῖ πέρα, ἐκεῖ κάτω || di —, κάτωθεν || su per —, *v.* cîrca. [τη.
giûbba, *f.*, giacchêtta, âbito || χαί-
giubbâto, **-a**, χαιτήεις.
giubbêtto, *m.*, ὑποδύτης, ἐπιθωράκιον || *v.* fôrca. [re; pensionâre.
giub(b)ilâre *ecc.*, *v.* gioire, esultâ-
giub(b)ilêo, *m.*, ἰωβηλαῖον. [νον.
giubbône, *m.*, ὑποδύτης, ἀμπέχο-
giubboncîno, *v.* giacchettîno.
giuccherîa, *v.* asinerîa. [προδότης.
giûda, *m.*, Ἰούδας; ἄ-(δύσ)πιστος,
giudêo, *v.* ebrêo.
giudicâbile, *m. f.*, δικάσιμος.
giudicâre, κρίνω, (ἐκ-δια)δικάζω, ἀποφασίζω, ἐκφέρω δικαστικὴν ἀπόφασιν || *fig.*, κρίνω, διαγινώσκω,

ὑπολαμβάνω, νομίζω; τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, (θαρρῶ).
giudicâto, -a, κεκριμένος, δεδικασμένος, ἐπιδικασθείς || *s. m.*, δεδικασμένος.
giudicatûra, *f.*, δικαστικὸν ἐπάγγελμα, ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ, δικαστική.
giûdice, *m. f.*, κριτής, δικαιοδότης || di pâce, εἰρηνοδίκης || — d' istruzióne, ἀνακριτής || — ordinário, τακτικὸς δικαστής. [κός, -ανικός.
giudiziário, -a; -âle, *m. f.*, δικαστι-
giudîzio, *m.*, *sentênza,* κρίσις, ἀπόφασις (δικαστική); *procedûra,* διαδικασία; *câusa,* δίκη, κρίσις; *procésso,* κρίσις; *pêna,* καταδίκη, τιμωρία; *tribunâle,* δικαστήριον || *sénno,* κριτήριον, διάκρισις || *opinióne.* γνώμη, αἴσθημα || secôndo il mîo —, κατ' ἐμὴν γνώμην || — di Dio, θεοκρισία.
giudiziôso, -a, νουνεχής, φρόνιμος, συνετός, λογικός, ἐχέφρων, (γνωστικός). [φον).
giûggiola, *f.*, ζίζυφον, (τζί(ν)τζυ-
giûggiolo, *m.*, ζιζυφέα, -φιά, (τζι(ν)-τζυφιά). [πρωτοϊοῦλις).
giûgno, *m.*, ἰούνιος, (θεριστής,
giulebbâre, βάλλω εἰς σιρόπιον, ταριχεύω, *v.* confettâre.
giulêbbe, *m.*, ψυκτικὸν *ο* μαλακτικὸν (ποτόν), ἀφέψημα, σιράπ(α)ι-ον, σίραιον, (σι-(σο)ρόπι(ον)).
giuliâno, -a, ἰουλιανός || calendário -o, ἡμερολόγιον ἰουλιανόν.
giulîvo, -a, περιχαρής, εὔθυμος, *v.* allêgro. [fône.
giullâre, *m.*, γελωτοποιός, *v.* buf-
giumênta, *f.*, φορ(β)άς, (φοράδα, ἄλογα).
giumênto, *m.*, ὑποζύγιον; ἵππος, ὄνος, ἡμίονος φορτηγός; ζῶον
giûnca, *f.*, ἰούγκα. [ἀχθοφόρον.
giuncâia, *f.*; **-chêto,** *m.*, σχοινών, καλαμών, (-μιώνας).
giuncâre, ἐπιστρώννυμι ἐκ σχοίνων *ο* ἀνθέων, (κατα)στρώνω (διὰ φυλλοστιβάδων), ῥαίνω. [στρῶσις.
giuncâta, *f.*, (σχοινο-φυλλο στιβάς,
giunchiglia, *f.*, νάρκισσος ὁ κίτρινος, χρυσονάρκισσος, (φούλι).
giûnco, *m.*, σχοῖνος, θρύον, (βοῦρ-(βροῦ)λον) || — odorâto, κύπε(ι)-ρος, -ον; -ίς, (κύπερη).
giuncôso, -a, θρυώδης, πλήρης σχοίνων, σχοινοειδής.
giûngere, *v.* arrivâre, congiûng-.
giunônio, -a, ἡραῖος.
giûnta, *f. aggiûnta, soprappiù,* προσθήκη, ἐπίμετρον || *délla cârne,* τὰ τραχήλια, (κατμάς) || *allungamênto,* προτιθέμενον τεμάχιον, πρόσθεμα, -εσις, ἐπιμήκυσμα || *congiunzióne,* συναρμογή, συνάφεια || *commissióne* (*amministrativa ecc.*), (διοικητικὴ κτλ.) ἐπιτροπή || *consíglio,* συμβούλιον || per —, ἐκ προσθήκης || a prîma —, ἐκ τῶν προτέρων, ἐν πρώτοις, ἐξ ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ὄψεως, εὐθύς || *v.* arrîvo; giuntûra.
giuntâre, *v.* ingannâre, truffâre.
giuntûra, *f.*, ἁρμός, συνάρθρωσις, (κλείδωσις) || *fig.*, συναρμογή, συν-
giuocâre, *v.* gioc-. [άφεια.
gi(u)ôco, *m.*, *pr. e fig.*, παιδιά, παίγνιον, -γνίδιον, (-γνίδι, -ξιμον, || *v.* giocâttolo || -chi olîmpici, ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες || — di cârte, χαρτοπαιδιά, παίγνιον || — di azzârdo, τυχηρὸν παιγνίδιον, κυβεία || câsa di —, *v.* bîsca. [ὤφ, (οὔφ)!
giuraddîo! *inter.*, νὰ τὸν Δία!
giuramênto, *m.*, ὅρκος, -κωμα; *solénne,* -κωμοσία, (ὄ-(ἄ)μωμα) || sôtto —, *agg.*, ἔνορκος, διώμοτος; *avv.*, ἐνόρκως || deferîre un — a ûno, ἐπιβάλλω τινὶ ὅρκον, ὁρκ(ίζω)ῶ.
giurâre, ὁρκίζομαι, -κομοτῶ, -κομοσιάζω, ὀμνύω, κάμνω ὅρκον, (ὀ-(ἀ)μόνω).
giurâto, *m.*, ὁρκωτὸς (δικαστής,) ἔνορκος (κριτής) || *di nemîco,* ἄσπονδος. [dênza.
giûre; giûs, *v.* dirîtto, giurispru-
giureconsûlto; -risperîto, *m.*, νομομαθής, -μοδιδάσκαλος.
giurî(a), *f.* (*m.*), ὁρκωτὸν δικαστή-

ριον, συμβούλιον τῶν ἐνόρκων, οἱ ἔνορκοι. [νομικός, ἔννομος.
giurîdico, -a, δικαστικός, ἔνδικος,
giurisdizionâle, *m.f.*, δικαιοδοτικός.
giurisdiziône, *f.*, δικαιοδοσία.
giurisprudênza, *f.*, νομικὴ ἐπιστήμη, δίκαιον, νομομάθεια; -μολογία. [γος.
giurîsta, *m.*, νομογράφος, -μολό-
giusdicênte, *v.* giûdice.
giusquîamo, *m.*, ὑοσκύαμος.
giûsta, *v.* secôndo. [ἐπιθωράκιον.
giustacuôre, *m.*, ζῶμα, (σάκκος) ||
giustêzza, *f.*, ἀκρίβεια, ἁρμοδιότης || ὀρθότης, δίκαιον.
giustificâbile, *m. f.*, εὐαπολόγητος, δικαιολογητός, -γήσιμος.
giustificâre, δικαιολογῶ, -καιῶ, (-όνω), ἀθωῶ; ἀποδεικνύω τι ὡς δίκαιον || -rsi, ἀπο-(δικαιο)λογοῦμαι, δικαιόνομαι, ἀθωοῦμαι.
giustificatîvo, -a, δικαιολογητικός, -καιωτικός. [γία, δικαίωσις.
giustificaziône, *f.*, ἀπο-(δικαιο)λο-
giustîzîa, *f.*, δικαιοσύνη || *giûdici*, δικασταί || *tribunâle*, δικαστήριον || *pêna*, τιμωρία, ποινή.
giustiziâre, ἐκτελῶ τὴν θανατικὴν ποινήν, κολάζω, τιμωρῶ.
giustizîêre, *m.*, δικαιοδότης; φιλοδίκαιος || *carnêfice*, δήμιος, φονεὺς τῶν καταδίκων.
giûsto, -a, δίκαιος; *rêtto, onêsto*, εὐθύς, ὀρθός, χρηστός; *ragionêvole*, ἔλλογος; *adâtto*, κατάλληλος, εὐάρμοστος; *precîso*, ἀκριβής, σωστός.
glaciâle, *m.f.*, παγερός, κατεψυγμένος, (κατα)ψυχρός, (παγωμένος), *v.* gèlido || zôna —, πεπαγωμένη ζώνη. [τής.
gladiatôre, *m.*, μονομάχος, ἀθλη-
gladiatôrio, -a, μονομαχικός.
glânde, *m.*. βάλανος (τῆς πόσθης).
glândula, *f.*, ἀδήν, (γαργαλήθρα, -λίδα, βαλανίδα, ἐλῃά).
glandulêtta, *f.*, ἀδένιον. [δης,-νικός.
glandulôso, -a; -lâre, *m.f.*, ἀδενώ-
glâuco, -a, γλαυκός, θαλασσόχρους, ὑπόχλωρος, (πρασινωπός).
glaucôma, *m.*, γλαύκωμα.
glêba, *f.*, βῶλος, γῆ || δουλοπαροικία, (-λοχώρι); sêrvo dêlla —, δουλοπάροικος.
gli, *m. pl. di* il; *dat. sing. di* êgli.
glicerîna, *f.*, γλυκερίνη.
glîcine, *f.*, γλυκίνη.
glicônio, *m.*, γλυκώνειος.
glîfo, *m.*, γλυφή. [κτική.
glîttica, *f.*, γλυπτική, λιθοχαρα-
glôbo, *m.*, σφαῖρα || *cm.*, γηΐνη σφαῖρα, γῆ; *artificiâle*, ὑδρόγειος σφαῖρα. [-ρωτός, στρογγύλος.
globulâre, *m.f.*, σφαιρικός, -ροειδής,
globulôso, -a, σφαιροσύστατος; -ρόσχημος, *c. s.*
glôbulo, *m.*, σφαιρί(δι)ον.
glôria, *f.*, δόξα, κλέος, εὐδοξία, εὔκλεια, φήμη, ὄνομα, τιμή || † δόξα, *v.* aurêola.
gloriârsi, *v.* vantârsi; (ἐγ)καυχῶμαι, κομπάζω, μεγαλοαυχῶ, -οφρονῶ, -ορρημονῶ, ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι.
glorificâre, παρέχω δόξαν, δοξάζω; -ξολογῶ, ἐξυμνῶ, (ἐπ)αἰνῶ.
glorificatôre, -trîce, δοξάζων, ἐπαινέτης, πανηγυριστής.
glorificaziône, *f.*, δοξασμός, -ξολογία, ἐξύμνησις, αἶνος,
gloriôso, -a, ἔν(-εὔ)δοξος, εὐκλεής, εὐδόκιμος, (δοξασμένος) || *lodêvole, insîgne*, ἀξιέπαινος, κάλλιστος || *vantatôre, vâno*, κενόδοξος, ὑπερήφανος; *s.*, καυχηματίας, (-ησιάρης), οἰηματίας, κομπαστής.
gloriûzza, *f.*, δοξάριον, κενοδοξία, μικροφιλοδοξία.
glôssa, *f.*, ὑπεξήγησις, ὑπομνηματισμός, σχόλιον, ἑρμηνεία, *v.* glossêma.
glossâre, ὑπ-(ἐπ)εξηγῶ, σχολιάζω, ἑρμηνεύω.
glossârio, *m.*, γλωσσάριον; λεξικόν, -ιλόγιον. [μηνευτής.
glossatôre, *m.*, γλωσσαριστής, ἑρ-
glossêma, *m.*, γλώσσημα, ἐπεξήγη-
glossite, *f.*, γλωσσῖτις. [σις.
glossologîa, *f.*, γλωσσολογία.
glôttide, *f.*, γλωττίς.

glu glu, ὑγρόφθογγον, κότταβος, (κλουκλού(κισμα)). [ρον.
glucôsio, *m.*, ἀμιλο-(σταφιλο)ζάχα-
glûtine, *m.*, γλοῖός, γλία. (γλίδα, γλίνη, γλίντζα); (σιτό -ἀλευρό)-κόλλα, (τσιρίσι).
glutinôso, -a, γλοιώδης, γλινώδης, ἰξώδης, κολλώδης, γλίσχρος, -σχρώδης, βλεννώδης, (γλιντζιασμένος).
gnaulâre, *v.* miagolâre.
gnêis, *m.*, γνήσιον, μικτόλιθος.
gnôcco, *m.*, σφαιρίδιον *o* τεμάχιον μάζης βραστῆς || *v.* focâccia.
gnômico, -a, γνωμικός.
gnômo, *m.*, γνώμων, δράκων.
gnomône, *m.*, γνώμων.
gnomônico, -a, γνωμονικός.
gnôrri (fâr lo —), προσποιοῦμαι τὸν ἀμαθῆ, ὑποκρίνομαι ἄγνοιαν.
gnosticîsmo, *m.*, γνωστικισμός.
gnôstico, -a, γνωστικός.
gôbba, *f.*, ὕβος, ὕβωμα, κύφωμα, -φότης, κύρτωμα, (καμποῦρα).
gôbbo, -a, ὑβός, κύφος, -φόνωτος, κυρτός, (καμπούρικος, -ούρης) || *s. m.*, *bot.*, *v.* cardône.
gôcci(ol)a, *f.*, ῥανίς, σταγών, κόμβος, ψε-(ψα)κάς, ἀπόσταγμα, σταλαγμός, (στάλα(γμα), -λαγματιά, -λιά) || *di piôggia*, ψεχάς, (ψιχάλ-(ιδ)α) || *fig.*, *pôco*, ἐλάχιστον ποσόν, ὀλίγιστον, ὀλίγον τι, ψιχί(δι)ον, (σταλιά, -λίτσα, ψίχα, -χουλον) || a — a —, στάγδην, σταλακτῶς, -τικά, (στάλα στάλα) || *v.* apoplessîa.
gocciolamênto, *m.*, (ἀπό)στάξις.
gocciolâre, ἀπο-(κατα)στάζω, στ(α-λ)άζω, ψε-(ψα)κάζω.
gocciolatôio, *m.*, ὑδροχόη, ὑδρορρόη τῆς στέγης, (ῥεύτης).
gocciolatûra, *m.*, ἡ ἐκ σταγόνος κηλίς, (λεκές), σταλαγμός.
gocciolîna, *f.*, μικρὰ σταγών, ψε-(ψα)κάς, -κάδιον, (μικρὴ στάλα, σταλίτσα). [ciola (*pôco*).
gôcciolo, *m.*, μικρὰ ῥανίς, *v.* gôc-
gocciolône, *m.*, μεγάλη σταγών || *fig.*, ἠλίθιος, βλάξ, οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.
godênte, *m. f.*, *leg.*, ἀπολαύων, καρπούμενος.
godêre, *gioîre*, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι; *compiacêrsi*, εὐχαριστοῦμαι, εὐαρεστοῦμαι || *usufruîre*, ἀπολαύω, καρποῦμαι, ἀπολαμβάνω, νέμομαι || — *c* -rsela, *divertîrsi*, τέρπομαι, εὐωχοῦμαι.
goderêccio, -a, εὐάρεστος, τερπνός.
godimênto, *m.*, χαρά, τέρψις, ἡδονή || ἀπολαυή, -λαυσις, ἐπικαρπία. [πνός.
godîbile, *m. f.*, ἀπολαυστός; τερ-
goffâggine, *f.*, ἀφυΐα, σκαιότης, ἀνεπιτηδειότης, ἀδεξιότης, -ξιοσύνη, ἀπειρία, ἀβελτερία, (ἀναποδιά).
gôffo, -a, ἀφυής, ἄχαρις, ἀνεπιτήδειος, ἀδέξιος, ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος, (ἀνάποδος).
gôgna, *f.*, κύφων; στηλήτευμα, (πομπή, -πεία), αἶσχος || mêtter âlla —, βασανίζω διὰ τοῦ κύφωνος; (ἐκ)θεατρίζω, στηλητεύω, (ἐμ)-πομπεύω, (πομπιάζω), δυσφημῶ.
gôla, *f.*, λαιμός, (τὰ λαιμιά); *intêrno*, φάρυγξ, λάρυγξ, (-υγγας), οἰσοφάγος || *bôcca*, *apertûra*, στόμα, χάσμα || *orografîa*, στενόν, αὐλών, κλεισωρεία, (-σοῦρα, μπογάζι) || *vîzio*, λιχνεία, (λιχουδιά, λιξουδιά, λίξ(ί)α, γοῦλα(ρμιά)) λαιμαργία, -γότης, ἀδη-(πολυ)φαγία || mâl di —, πονόλαιμος, λαιμόπονος, (τὰ λαιμιά) || *fig.*, ὄρεξις, ἐπιθυμία.
golêtta, *f.*, *mar.*, ἡμιολία, (γολέτ-
golêtto, *v.* collêtto, -llarîno. [(τ)α).
gôlfo, *m.*, κόλπος, (κόρφος).
gôlgota, *v.* calvârio.
goloserîa; -sità, *f.*, *v.* gôla || *ghiôtto*, λίχνευμα, νώγαλον, -λευμα, -λισμα, τράγημα, τρωγάλιον, ἐπίδαιτρον, (γλιγούδι, μελεζήκι).
golôso, -a, λίχνος, λαίμαργος, ἀδη-(πολυ)φάγος, λάβρος, (λιχούδης, λιξιάρης, φαγᾶς, χαφτανᾶς).
gôlpe, *v.* volpe (*bot.*). [μενα).
gômena, *f.*, κάλως, κάμιλος, (γού-
gomitâta, *f.*, κτύπος διὰ τοῦ ἀγκῶνος, ὠλεκράνισμα, κυβίτευμα.

gômito, *m.*, ἀγκών, (-ωνας), ὠλένη, κύβιτον || *fig.*, κλίσις ἀγκωνοειδής, γωνία, καμπή, ἀγκών, -ωνή, (-ωνάρι, κώχη). [βάρι, -ράκι).
gomîtolo, *m.*, τολύπη, ἀγαθίς, (κου-
gômma, *f.*, κόμμι, -ις, -ίδι(ον), (γόμμα) || — arâbica, κόμμι ἀραβικόν || — elâstica, κόμμι ἐλαστικόν || *rêsina*, ῥητινῶδες κομμίδιον.
gommôso, **-a**, κομμιώδης; -ιοφόρος; *v.* appiccatîccio.
gondolêtta, *f.*, μικρὰ γόνδολα.
gôndola, *f.*, κύμβη, (γόνδολα).
gondoliêre, *m.*, πορθμεύς, γονδόλης, γονδολιέρης, -λάρης.
gonfalône, *m.*, σημαία, φάρσος.
gonfalonierâto, *m.*, ἀξίωμα τοῦ φαρσοφόρου; ἀρχηγία, προεδρία (τῆς φλορεντινῆς δημοκρατίας).
gonfalonière, *m.*, σημαιο-(φαρσο)-φόρος || ἀρχηγός, κυβερνήτης, δήμαρχος.
gonfiâre, *con fiâto ecc.*, (ἐξ)ὀγκῶ, (ἐμ)φυσῶ, ἐμπνευματῶ, (φουσκόνω); *fig.*, αὐξάνω, μεγαλοποιῶ; ἐπαίρω; κολάζω || *n. e* -rsi, ἐξογκοῦμαι, φυσῶμαι, (φουσκόνω); *fig.*, ὀγκοῦμαι, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι; *tumefârsi*, πρήσκομαι, ἐξοιδαίνομαι, (φουσκαλιάζω).
gonfiatûra, *f.*, *v.* -fiôre; ἐξόγκωσις, (φούσκωσις.-κάλιασμα) || κολακεία.
gônfio, **-a**, *con dria ecc.*, ὀγκώδης, πεφυσημένος; *tumefâtto*, ὀγκώδης, οἰδαλέος; *di persôna*, ἐπηρμένος, πεφυσημένος, -σιωμένος; (φουσκωμένος) || *di stîle*, στομφώδης, πομπώδης, || *s. m.*, →
gonfiôre, *m.*; **-fiêzza**, *f.*, (ἐξ)ὄγκωμα, (φούσκωμα), οἴδημα, (πρή)-
gônfosi, *f.*, γόμφωσις. [ξιμον).
gong, *m.*, *mus.*, γόγγον.
gongolâre, (ἀνα)σκιρτῶ, πηδῶ ἐκ τῆς μεγάλης χαρᾶς, ἀγαλλιῶ(μαι).
gôngro, *m.*, γόγγρος, (μουγγρί).
goniometrîa, *f.* γωνιομετρία.
goniômetro, *m.*, γωνιόμετρον.
gônn(êll)a, *f.*, ὑποζώνιον, (φουστάνι(ον), φοῦστα).
gonorrêa, *f.*, γονόρροια.
gônzo, *v.* babbêo, imbecîlle.
gôra, *f.*, μυλοπόταμον, ὑδραγωγεῖον, -ώγιον, ὀχετός.
gordiâno (**nôdo** —), *m.*, ὁ γόρδιος δεσμός, *v.* difficoltà.
gorgheggiâre, *di uccêlli*, *v.* cinguettâre *ecc.* || *mus.*, *trillâre*, τερετίζω, κελαδῶ ᾄδων, ποικίλλω τὸ μέλος διὰ λυγισμῶν; *cantarellâre*, ᾄδω ἡμιφώνως, τερετίζω, μινυρίζω. [λαρυγγόφωνος.
gorgheggiatôre, **-trîce**, τερετίζων,
gorghêggio, *m.*, τερέτισμα, ἑλικοφωνία, τροχαλισμός, λυγισμός, κυματισμὸς (φωνῆς) || τερέτισμα, -ισμός, μινυρισμός.
gorgheggîo, *v.* cinguettîo. [λίτσα).
gorgerêtta, *f.*, περιστήθιον, (τραχη-
gorgiêra, *f.*, περιλαίμιον, περιτραχήλιον, (τραχηλιά).
gôrgo, *m.*, συστροφὴ ὕδατος, περιβόθρωμα, δίνη, δίνος || βάραθρον, ἄβυσσος. [ρίζω).
gorgogliâre, βορβορύζω, (γουργου-
gorgôglio; **-iamênto**, *m.*, βορβορυγμός, (γουργουρητόν, -γουλιτό).
gorgogliône, *m.*, κίς, τρώξ, (σιταρόψειρα). [γαργαρεών.
gorgozzûle, *m.*, οἰσοφάγος; λάρυγξ,
gorilla, *m.*, γορίλλας.
gôta, *m.*, παρειά, γνάθος, κόρρη, (μάγουλο(ν)).
gôtta, *f.*, *di piêdi*, ποδάγρα || *âlle mâni*, χειράγρα || *artrîtica*, ἀρθρῖτις || *sciâtica*, ἰσχιάς || *serêna*, ἀμαύρωσις || avêr la —, ποδαγρῶ.
gottôso, **-a**, πάσχων ἐκ ποδάγρας, ποδαγρικός, ἀρθριτικός.
governâbile, *m.f.*, εὐάγωγος, εὐδιοίκητος.
governânte, *m.f.*, ἄρχων, κυβερνῶν || *s. f.*, ἡ παιδαγωγός; οἰκονόμος, (γουβερνάντα).
governâre, ἄρχω, κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω, ἐπιστατῶ || *mar.*, κυβερνῶ, οἰακίζω, -κοστροφῶ, πηδαλιουχῶ || *animâli*, τρέφω; ἐπιμελοῦμαι || *v.* dirîgere, condûrre.
governatîvo, **-a**, κυβερνητικός || impiegâto —, ὑπάλληλος.

governatorâto, *m.*, ἐπαρχία, φρουραρχία; *séde, palázzo,* κυβερνεῖον, τοπαρχεῖον, φρουραρχεῖον.
governatôre, *m.*, ἄρχων, κυβερνήτης, τοπάρχης, φρούραρχος.
govêrno, *m.*, *di úno státo*, πολίτευμα κράτους, πολιτεία, κυβέρνησις, ἀρχή; κυβερνῶντες || *in génere,* κυβέρνησις, διεύθυνσις, διοίκησις || *mar.*, κυβέρνησις, οἰάκισις, -κισμα, -κισμός, πηδαλιουχία; οἰάκιον, πηδάλιον, (τιμόνι) || *v.* -natorâto.
gôzzo, *m.*, *dégli uccélli,* πρόβολος, (γ(κ)οῦσα, σγάρα) || *délle persône,* βρογχοκήλη, (γ(κ)οῦσα).
gozzovîglia, *v.* crâpula *ecc.*
gozzûto, -a, βρογχοκηλίτης.
grâcchia, *v.* cornâcchia.
gracchiamênto, *m.*, κρωγμός || *fig.*, φλυαρία, μωρολογία: κραυγή, -γαί.
gracchiâre, κρώζω || *fig.*, φλυαρῶ; κραυγάζω, φωνασκῶ, (φωνοκοπῶ).
gracchiatôre, -trîce, λάλος, μωρολόγος; κραυγαστής, κράκτης, φωνασκός, (-ακλᾶς).
gracidâre, κοάζω || *fig.*, *v.* -cchiâre.
gracidîo, *m.*, κόασμα, -μός.
grâcile, *m.f.*, ἰσχνός, λεπτός, ψιλός, *v.* êsile.
gracilità, *f.*, ἰσχνότης, λεπτότης.
gracîmolo, *v.* rac-.
gradâsso, *v.* spaccône, rodomônte.
gradatâmente, *avv.*, βαθμιαίως, -θμηδόν, κλιμακηδόν.
gradaziône, *f.*, διαβαθμίς, -θμησις || *figúra,* κλῖμαξ.
gradêvole, *m.f.*, εὐάρεστος, ἀρεστός, εὐχάριστος, χαρίεις, ἐπίχαρις, τερπνός, ἡδύς, (νόστιμος).
gradevolêzza, *f.*, τερπνότης, ἡδύτης, (νοστιμάδα).
gradimênto, *m.*, ἀποδοχή, εὐαρέστησις.
gradinâta, *f.*, κλῖ-(κλί)μαξ, (σκάλα); *di anfitedtro ecc.*, θρανία, ἑδώλια, βάθρα, καθίσματα.
gradîno, *m.*, (ἀνα)βαθμίς, -μός, κλημακτήρ, (σκαλοπάτι,-λί,-λούνι, γραδίνι) || *sedíle,* ἑδώλιον, βάθρον, κάθισμα, (σκαμνί) || *fig.*, ἀναβαθμός.
gradîre, *accettâr volentiêri,* (ἀπο)δέχομαι || *piacére*, ἀρέσκω; χαίρω, (νοστιμεύομαι) || *desiderâre,* ἐπιθυμῶ.
gradîto,-a, ἀποδεκτός, εὐαπόδεκτος, εὐάρεστος.
grâdo, *m.*, βαθμός; *dignità,* ἀξίωμα, ἀξία; *condiziône,* βαθμός, κατάστασις, τάξις || *riconoscênza,* χάρις, εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη || *mat.*, βαθμός || di buôn —, *v.* volontiêri; êsser in —, *v.* potêre.
graduâle, *m.f.*, προβαίνων κατὰ βαθμούς *o* βαθμηδόν, βαθμιαῖος, κλιμακωτός.
graduâre, βαθμοθετῶ, -μολογῶ, κλημακηδὸν διατάσσω, χορηγῶ βαθμόν.
graduâto, -a, βαθμιδωτός, βεβαθμολογημένος, βαθμολόγος, ἐπίβαθμος, βαθμοφόρος (στρατιώτης).
graduatôria; -aziône, *f.*, βαθμοθεσία, -οθέτησις, -ολογία, -ωσις; *leg.*, κατάταξις (τῶν δανειστῶν); καταλόγισμα.
graffiâre, ἀμύσσω, δρύπτω, (τζάγγρουνῶ, τζουγγρανίζω).
graffiatûra, *f.*, ἀμυχή, -υξις, δρύψις, (τζαγγρουνιά, -ισμα, νυχιά).
grâffio, *m.*, *c.s.*; *v.* uncîno, rampône.
graffîto, *m.*, μελανόλευκος ζωγραφία ἐπὶ τοίχου.
grafîa, *f.*, γραφή.
grâfico, -a, γραφικός.
grafîte, *f.*, γραφίτης.
grafologîa, *f.*, γραφολογία.
grafômetro, *m.*, γραφόμετρον.
gragnuôla, *v.* grândine.
gramâglia, *f.*, ἐσθὴς πένθιμος, *v.* lûtto.
gramîgna, *f.*, ἄγρωστις, (ἀγριάδα), γρά-(κρά)στις, (γρασίδι).
gramignôso, -a, ἀγρωστώδης, πλήρης ἀγρώστεως.
graminâceo, -a, σταχυειδής, ἀγρωστώδης, -στοειδής || *s. f. pl.*, ἀγρωστοειδῆ, χορτώδη.
grammâtica, *f.*, γραμματική.
grammâtico, -a; -câle, *m.f.*, γραμματικός.
grammatîsta, *m.*, *c. s.*, γραμματο-

διδάσκαλος, -τιστής, (παληογραμματικός).
grâmmo, *m.*, γραμμάριον.
grâmo, -a, *v.* dolênte; meschîno.
grâmola, *f.*, *da pâsta*, ζύμωτρον || *da cânapa*, κοπανιστήρι(ον).
gramolâre, μάσσω, φυρῶ, (ζυμόνω) || κοπανίζω, τρίβω νὸ κάνναβι.
gramolâta, *v.* granîta.
gramolatôre, -trîce, μάκτης, φυράτης, (ζυμωτής) || κοπανιστής.
gramolatûra, *f.*, φύρασις, (ζύμωμα), || κοπάνισμα.
grâna, *f.*, βαφικὸς φοινικοῦς κόκκος || *ruvidézza ecc.*, κόκκωμα.
granadîglia, *f.*, *bot.*, ῥοιάνθεμον, ὕσγη, (πρινοκόκκι).
granâglia, *f.*, χόνδροι, ψήγματα (χρυσοῦ καὶ ἀργύρου) || *pl.*, τὰ σιτηρά, σῖτος.
granâio, *m.*, *solâio*, ὑπερῷον, (σερβανί) || *magazzêno da grâno*, σιτ(οβολ)ών, -βόλων, σιτ.ερ)οθήκη, (ἀμπάρι) || *fig.*, σιτοφόρος χώρα.
granai(u)ôlo, *v.* biadaiuôlo.
granâre, *v.* **-nîre**; χονδρο-(κοκκο)-ποιῶ, κοκκιάζω, κρυσταλλοῦμαι.
granâta, *f.*, *mil.*, (χειρο)βομβίς, (γρανάδα) || *min.*, καρχηδόνιος (λίθος), λυχνίτης || *v.* scôpa.
granatîêre, *m.*, χειροβομβιδοβόλος; ἐπίλεκτος, (γρεναδιέρος, -έρης).
granâto, *v.* -nîto; vermîglio; melagrâno.
granatîna, *f.*, ῥοιοσόροπον; *v.* -nîta.
grân cancellîêre, *m.*, ἀρχιγραμματεύς, (ἀρχικαγκελλάριος).
grân câssa, *f.*, μέγα τύμπανον.
granchiêsco, -a, καρκινοειδής.
grânchio, *m.*, καραβίς, (-ίδα) || *di mâre*, καρκῖνος, (κάβουρας, παγούρι) || *v.* crâmpo; câncro || *fig.*, λάθος, ἀστόχημα || pigliâr un — a sêcco, (ἐξ)ἀπατῶμαι, σφάλλομαι.
granchiolîno, *m.*, καρίς, καμμαρίς, ἀκρὶς ἡ θαλασσία, (γαρίδα).
grancipôrro, *m.*, καραβὶς ἡ θαλασσία, ἀστακός || *fig.*, μέγα λάθος.
grânde, *m. f.*, μέγας, (-γάλος, τρανός), ἔξοχος, ὑπέροχος; *âlto, lûngo*, ὕψηλός, ἐπιμήκης; *di quantità*, πολύς || *di ânimo*, μεγαλόφρων, γενναῖος || *illûstre, famôso*, ἐξαίρετος, ἔνδοξος, περίφημος, δεινός || il grân môndo, ἡ ὑψηλὴ ο ἀνωτέρα κοινωνία, ἡ ἀριστοκρατία || *s. m. pl.*, ἄρχοντες, μεγιστᾶνες, (μεγαλωσιάνοι).
grandeggiâre, *vîncere in grandêzza*, ὑπερέχω τινός || *fârla da grânde*, ἐπαγγέλλομαι τὸν μέγαν, ἐπ-(ὑπερ)αίρομαι, (μεγαλοπιάνομαι, ὑπερηφανεύομαι).
grandêtto, -a, ἀρκούντως μέγας, (μεγαλούτσικος).
grandêzza, *f.*, μέγεθος, -γαλότης || *d' ânimo*, μεγαλοψυχία, ὕψος || *onôre, dignità*, τιμή, ἀξίωμα, μεγαλεῖον || *mat.*, ποσόν.
grandêzza; -dûra, *f.*, *v.* fâsto.
grandinâre, πίπτει ο βρέχει χάλαζα, (πέφτει χαλάζι), χαλαζᾷ, -ζοκοπεῖ, (-ζόνει).
grandinâta, *f.*, καταιγὶς ἐκ χαλάζης, τρικυμία χαλάζης, χαλαζοκοπία.
grândine, *f.*, χάλαζα, (-λάζι).
grandiosità, *f.*, μεγαλοπρέπεια, -λουργία, -λεῖον, λαμπρότης; *v.* fâsto.
grandiôso, -a, μεγαλοπρεπής, ἐπιβλητικός, καταπληκτικός, θαυμάσιος, *v.* fastôso.
grandûca, *m.*, μέγας δούξ, ἀρχιδούξ.
granducâle, *m. f.*, ἀρχιδουκικός.
granducâto, *m.*, μέγα δουκάτον, ἀρχιδουκάτον.
granduchêssa, *f.*, μεγάλη δούκισσα, ἀρχιδούκισσα.
granêllo, *m.*, *pr. e fig.*, κόκκος, (κουκκί, σπειρί); *di pôlvere*, χόνδρος; *d'ûva*, ῥάξ, (ῥῶγα).
granfâtto, *v.* môlto.
grânfia, *f.*, ὄνυξ, (νύχι).
granfiâre, *v.* ag(g)raff(i)âre.
granîre, σπερματοῦμαι, -μοφορῶ, -ματ(ίζω)ῶ, σποριάζω, (μεστόνω); *v.* -nâre.
granîta, *f.*, ποτὸν κεκρυσταλλωμένον, μελί-(ζαχαρό)κρατον, (σερμπέτι), γρανίτης.
granîtico, -a, συηνιτικός, γρανιτικός.

granîto, -a, πολύσπερμος || *s. m.,* συηνίτης λίθος, γρανίτης.
granitûra, *f.,* σπερμάτισις, -μογονία || *dêlle monête,* περικόκκωμα, περιχαράχωσις.
granîvoro, -a, κοκκο-(σιτο)φάγος.
granône, *m.,* χρυσό-(ἀργυρό)νημα σειστόν, (τιρτίρι) || *v.* frumentône.
Grân Tûrco, *m.,* σουλτάνος.
grantûrco, *v.* frumentône.
granulâre, ῥαγώδης || *vb.,* χονδρο-(κοκκο)ποιῶ. [κεγχρώδης.
granulôso; -nellôso, -a, κοκκώδης,
grâppa, *f.,* οἰνόπνευμα, (ῥακί(ον)).
grappîno, *m.,* ἀγκυρίς; λαβίς, ἁρπάγη, (-άγι).
grappolîno, *v.* racîmolo.
grâppolo, *m.,* βότρυς, (τσαμπί, σταφύλι). [vettovâglie.
grâscia, *f., v.* grâsso, sûgna; *pl.,*
grâspo, *m.,* τσάμπουρον.
grassatôre, *m.,* ληστὴς ἔνοπλος.
grassaziône, *f.,* ληστεία.
grassêzza, *f.,* παχύτης, λιπαρία, -ρότης, εὐσαρκία || *fig.,* ἀφθονία,
grassîme, *v.* ingrâsso. [πλοῦτος.
grâsso, -a, πιμελής, παχύς, πίων, πολύ-(εὔ)σαρκος, εὐτραφής, (παχουλός, κρεατωμένος) || *ingrassâto,* λελιπασμένος, (λιγδωμένος) || *che contiéne grâsso,* πιμελής, -λώδης, λιπαρός, στεατώδης || *di têrra,* λιπαρός, ἀργιλλώδης, εὔφορος, γόνιμος || piânte -e, παχέα, εὔχυλα φυτά || *v.* vantaggiôso; rîcco || *s. m.,* πάχος; -χύ, πιμελή, ἄλειμμα || cîbo di —, κρεατινὸν φαγητόν || *v.* strûtto.
grassôtto, -a, ὑποπίμελος, ὑπόπαχυς, παχυλός, (παχού(λού)τσικος).
grass(u)ôli, *v.* cîccioli.
grassûme, *m.,* λίπος, πιμελή.
grâta, *f.,* κιγκλίς, (κάγκελλον), δρύ-
gratêlla, *v.* -tîcola. [φρακτον.
graticciâre, περικιγκλιδοδικτυῶ, (καφασόνω); *v.* -ticolâre.
graticciâta, *f.,* κιγκλιδοδίκτυον, (καφάσι); περί(διά)φραγμα, *v.* grâta.
gratîccio, *m.,* ταρσός, καλαμωτή.
gratîcola, *f.,* ἐσχάρα, (σχάρα); *v.* grâta. [νω).
graticolâre, κιγκλιδῶ, (καγκελλό-
gratificâre, φιλοδωρῶ, ἀμείβω, χαρίζομαι. [δωρεά.
gratificaziône, *f.,* φιλοδώρημα,
grâtis, *avv.,* δωρεάν, προῖκα, ἀμισθί, (χάρισμα). [χαριστία, χάρις.
gratitûdine, *f.,* εὐγνωμοσύνη, εὐ-
grâto, -a, *v.* riconoscênte; gradîto.
grattacâpo, *m.,* μέριμνα, ἀνησυχία, λύπη. [(ξύσις).
grattamênto, *m.,* κνῆσις, ξέσις,
grattâre, (ἀπο)ξέω, ξύω, ξύνω, (ξυῶ), (ἀπο)κνίζω || -rsi, ξέ-(ξύ)ομαι, (ξύνομαι, -νοῦμαι).
grattûgia, *f.,* ξεστήρ, ξυστρίς, (τυρό)κνῆστις, κνηστήρ, τρίπτης, ((τυρο)τρίφτης, ῥεντές).
grattugiâre, (ἐπι)ξέω, (ἀπο)ξύω, ἐπι-(κατα)τρίβω.
gratuità, *f.,* ἄμισθον, ἀδάπανον.
gratûito, -a, προίκιος, ἄμισθος, ἀδάπανος || παρα-(ἀδικαιο)λόγητος; *v.* arbitrârio.
gratulatôrio, -a, συγχαρητικός.
gravâbile, *m. f.,* φορολογήσιμος, -γητ(έ)ός. [ἄχθος, φόρος, τέλος.
gravâme, *m.,* βάρος, φορτίον,
gravâre, (ἐπι-κατα)βαρύνω, (ἐπι)φορτίζω, (φορτόνω); δασμοὺς ἐπιτάττω || ἐνοχλῶ, δυσαρεστῶ.
gravâto, -a, βαρυνόμενος, ἔμφορτος, πεφορτισμένος, (φορτωμένος).
grâve, *m. f., c. s.; pesânte,* βαρύς || *contegnôso, dignitôso,* ἐμβριθής, σεμνός, -νοπρόσωπος, -νοπρεπής || *faticôso,* βαρύς, χαλεπός || *difficile, pericolôso,* μέγας, δεινός, σφοδρός, ἐπικίνδυνος || *importânte,* σπουδαῖος, λόγου ἄξιος || accênto —, τόνος βαρύς, βαρεῖα.
gravêzza, *f., v.* -vâme; -vità.
gravidânza, *f.,* κυοφορία, ἐγκυμοσύνη, (ἐγ)κύησις, (ἐγγαστρία, (ἐ)γγάστρι).
grâvido, -a, μεστός, πλήρης, (γεμάτος) || *f., incînta,* κυοφοροῦσα, ἐγκύμων, -κυος, -κυμονοῦσα, (ἐγγαστρωμένη, βαρεμένη).

gravità, *f.*, βάρος, -ρύτης; ἐμβρίθεια, σεμνότης, -νοπρέπεια, σοβαρότης; χαλεπότης; μέγεθος, δεινότης, σφοδρότης, κίνδυνος; σπουδαιότης || cêntro di —, κέντρον βαρύτητος. [(καταρ)ρέπω, κλίνω.
gravitâre, (ἐπι)βαρύνω. φέρομαι,
gravitaziône, *f.*, συγκαταφορά, συνολκή, ῥοπή.
gravosità, *f.*, βαρύτης, βάρος.
gravôso, -a, βαρύς, ἐπαχθής, ἀνιαρός. ἐπίπονος.
grâzia, *f.*, *in gênere*, χάρις; *favôre*, εὔνοια, εὐμένεια, φιλία, ἀγάπη; *perdôno*, συγχώρησις; *bêl môdo*, χάριτες, ὅμορφος τρόπος; *vêzzo*, καλλονή, θέλγητρον || stâto di —, στάσιμον τῆς χάριτος || per — di Dio, ἐλέῳ Θεοῦ: con la — di Dio, τῇ θείᾳ χάριτι || di —, διὰ χάριν, παρακαλῶ, καθικετεύω.
graziâbile, *m.f.*, ἄξιος χάριτος, ἐπιδεκτικὸς ἀφέσεως, ἀφέσιμος, συγγνωστ(έ)ός, συγχωρητός.
graziâre, δίδω τὴν χάριν, ἀμνηστεύω ἐγκληματίαν, συγχωρῶ.
graziâto, -a, λαβὼν τὴν χάριν, συγχωρούμενος.
grâzie, *inter.*, (σὲ *o* σᾶς) εὐχαριστῶ || mîlle —, ὑπερευχαριστῶ || — a Dio, δόξα *o* χάρις τῷ Θεῷ, μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. [λοφροσύνη.
graziosità, *f.*, χάρις; εὐγένεια, φι-
graziôso, -a, χαρίεις. εὔ-(ἐπί)χαρις, ἐπαφρόδιτος, (χαριτωμένος); εὐάρεστος: φιλοφρονητικός, εὐγενικός, χαριστικός || προίκιος.
grecâle, *m.*, βορειοανατολικὸς ἄνεμος, μέσης, καικίας, (γραῖγος).
grêca, *agg.*, *f.*, ἑλληνική || *s. f.*, ἑλληνίς, (-νίδα, ῥωμαία) || *ornâto*, μαίανδρος.
grecîsmo, *m.*, ἑλληνισμός.
grecîsta, *m.*, ἑλληνιστής.
grecità, *f.*, ἑλληνισμός; οἱ Ἕλληνες (συγγραφεῖς).
grecizzâre, (ἐξ)ἑλληνίζω.
grêco, -a, ἑλληνικός || *s. m.*, ἕλλην, (-ηνας, ῥωμαῖος, -μῃός) || *lîngua*, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, τὰ ἑλληνικά, *volgâre*, τὰ ῥωμαϊκά || parlâr -o, λαλῶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν *o* ἑλληνιστί || *s. m.*, *vênto*, *v.* -câle.
grêco-latîno, -a, ἑλληνολατινικός.
grêco-levânte, *m.*, ἄνεμος θρασκίας, μεσαπηλιώτης, (γραικολεβάντες).
grêco-româno, -a, γραικορωμαϊκός, -μαῖος.
grêco-tramontâna, *m.*, μέσης (ἄνεμος), (γραικοτραμοντάνα).
gregârio, *m.*, ἀγελαῖος; κοινὸς || ἁπλοῦς στρατιώτης.
grêgge, *m.*, ἀγέλη, ποίμνιον, -μνη, (κοπάδι, μάνδρα, -ντρα, -ντρί).
grêggia, *f.*, *c. s.*; *pr. e fig.*, ποίμνη.
grêggio, -a, ἀκατέργαστος, ἀπαρασκεύαστος.
gregoriâno, -a, γρηγοριανός || calendârio -o, χρονολόγιον -όν.
grembiâle; -biûle, *m.*, περίζωμα, ἐμπροσθέλλα, (προστέλ(λ)α, ποδιά, πεστε-(πεστα)μάλι).
grembiulâta, *f.*, περίζωμα πλήρης, (ποδιὰ γεμάτη).
grembiulîno, *m.*, περιζωμάτιον.
grêmbo, *m.*, κόλπος, τὰ γόνατα, (ποδιά) || *fig.*, κόλπος, μέσον, κέντρον.
gremîre, πληρῶ, (γεμίζω, -μόζω).
gremîto, -a, πλήρης, ἀνάπλεως, γέμων, (-μάτος). [(παχ-(παγ)νί).
grêppia, *f.*, φάτνη, κραστήριον,
grêppo, *m.*, κρηνός; ὄχθη, χεῖλος.
gres, *m.*, ψαμμόλιθος, (ἀμμουδόπετρα); ἀμμώδης ἄργιλλος, ἀμμοκεραμεία.
grêto, *m.*, ὄχθη ἀμμώδης, ἀκτή.
grettêzza, *f.*, μικροπρέπεια, -ολογία, στενόν, εὐτέλεια; γλισχρότης, φειδωλία.
grêtto, -a, μικροπρεπής, -ολόγος, στενός, εὐτελής; *sôrdido*, *avâro*, γλίσχρος, φειδωλός, φιλάργυρος.
grêve, *v.* grâve, pesânte.
grêzzo, *v.* grêggio.
grîda, *f.*, *v.* bândo; *pl. di* grîdo.
gridâre, φωνάζω, κράζω, κραυγάζω, βοῶ, (χου(γ)ϊάζω) || *côntro*, *sparlâre*, κατακραυγάζω, καταβοῶ ἐναντίον τινός, φωνασκῶ, (-νοκο-

πῶ) || *sgridâre,* ἐπιπλήττω, ἐλέγχω || *elêggere, acclamâre,* δια-(προ)κηρύττω, προσαγορεύω || *lagnârsi, adirârsi,* γογγύζω, παραπονοῦμαι, ἀγανακτῶ.

gridatôre, -trîce, κράκτης, κραυγαστής, φωνασκός, (-νακλᾶς); δημόσιος κῆρυξ; πραγματευτής.

gridîo, *m.,* κατακραυγή, κραυγαί, φωνοκοπήματα.

grîdo, *m.,* κραυγή, βοή, φωνή; οἰμωγή || *fâma,* φήμη, θρύλλημα.

grifâgno, -a, ἁρπακτικός || ôcchi -i, ὄμματα ἄγρια.

grîfo, *m., animâle mîtico,* γρύψ || *îndovinêllo,* (λογο)γρῖφος || *v.* grûgno, mûso.

grifône, *m.,* γρυπαίετος; γρύψ.

grigiâstro, -a, ὑπόψαρος, ὑπολευκομέλας, (ψαρούτσικος).

grîgio, -a, πολιός, λευκόφαιος, ψαρός, (γρίζος), λευκομέλας, (ἀσπρόμαυρος); — fêrro, φαιός, (μαυρειδερός); — cênere, τεφρόφαιος, τεφρός, -οειδής, στακτόχρους, -τερός || *di témpo,* ὁμιχλώδης || *di persône,* πολιός, -ιόθριξ.

grillâia, *f.,* ἀγρὸς λεπτόγειος.

grill(ett)âre,(ἀνα)ζέω; φρύγω,ψήνω ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, (τσουρουφλίζω).

grillêtto, *m.,* σκανδάλη, -άληθρον, -αλον, (-αλήθρα, -άλι, -αλίδι, γαργαλιστήρι) || *dim. di grîllo,* μικρὸς γρύλλος, (τριζονάκι) || *capriccêtto,* ἰδιοτροπία, φαντασία, (παραξενιά) || *b., v.* clitôride.

grîllo, *m.,* γρύλλος, (τριζόνι, τρηδόνι, τσιρόνι). [βούπρηστις.

grillotâlpa, *m.,* γρυλλ(ο)ασπάλαξ,

grimaldêllo, *m.,* κόραξ, (κλειδαροσύρτης),ψευδοκλείδιον,ἀντίκλειθρον, (-κλείδι).

grînta, *f., v.* mûso, grûgno.

grînza, *v.* rûga, crêspa.

grîppe, *m., medc.,* γρίππη.

grisêtta, *f., stôffa,* λευκομελανίς || **di dônna,* φιλεράστρια, πορνίδιον.

grog, *m.,* ῥωμο-(ῥακο)λέμονον.

grômma, *f., v.* târtaro, (in)crôsta(ziône).

grôom, *m., barb.,* παῖς, ἱπποκόμος.

grôndâ(ia), *f.,* ὀχετὸς τῆν στέγης, ὑδρορρόη, -α, γείσιον, (κανάλι τῆς σκεπῆς); ἀγωγός || σταλαγμός.

grondânte, *m. f.,* (ἐκ)ῥέων; περιρρεόμενος, στακτός, διάβροχος, (μουσκευμένος).

grondâre, *piôvere, scôrrere,* ἐκρέω, ἀποστάζω, σταλάζω, χύνομαι; *êsser bagnâto, stillâre,* περιρρέομαι, [στάζω.

grôngo, *v.* gôngro.

grôppa, *f.,* ἵππου ῥάχις, τὰ νῶτα τῶν τετραπόδων ζώων, τὰ ὀπίσθια, (τὰ καπούλια) || montâr in —, ἱππεύω ὄπισθεν ἐφιππίου, ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, (ξεκάπουλα).

groppâta, *f.,* ἅλμα, ἀνασκίρτησις τοῦ ἵππου.

groppiêra, *f.,* ὑπουρίς, ὀπισθία, (πιστιά, καπουλοδέτης, κουσκούνι).

grôppo, *v.* nôdo; vilûppo.

groppône, *m., v.* -ppa; ὀρροπύγιον, κόκκυξ, ἱερὸν ὀστοῦν, (κωλοκούκουρο, κωλουράδιον).

grôssa, *f.,* δώδεκα δωδεκάδες, χονδροδωδεκάς.

grossêzza, *f.,* παχύτης, πάχος, χονδρότης, (χόνδρος, χοντράδα).

grôsso, -a, παχύς, χονδρός, ὀγκώδης, ἁδρός; μέγας, πολύς; *v.* grâsso; grâve; ⟶ || *f., di dônna, v.* grâvida || *di città ecc.,* πολυάνθρωπος || mâre -o, κοίλη θάλασσα, θάλασσα τεταραγμένη, (φουσκοθαλασσιά) || vêndita in -o, ἁδρομερής, (χονδρικὴ,) πώλησις || in -o, *comm.,* ἁδρομερῶς, ὁλικῶς, συλλήβδην, (χονδρικῶς, -κά); *per sômmi câpi,* κεφαλαιωδῶς, συνοπτικῶς, ἐπιπολαίως; *grossolanamênte,* χονδροειδῶς,ἀτελῶς || *s. m.,* κύρι(ώτερ)ον μέρος, οὐσιῶδες, *misûra,* δραχμή, (δράμμι) || il — dêll' esêrcito, τὸ πλεῖστον τοῦ στρατοῦ.

grossolâno, -a, *di persôna,* σκαιός, ἀπειρόκαλος, χονδρός, -ροφυής, ἄκομψος, ἀπαίδευτος, ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος,(ἄπρακτος, χωριάτης); *di côse,* ἀκατέργαστος, ἄτεχνος,

ἀτελής. χονδροειδής, βαναύσως εἰργασμένος, (χονδροδουλευμένος, -ροκαμωμένος); *bâsso*, αἰσχρός, εὐτελής; *frugále, sêmplice*, λιτός, εὐτελής.

grôtta, *f.*, σπήλαιον, ἄντρον.

grottêsco, -a, ἔκτοπος, ἀλλόκοτος, παράδοξος, παράξενος, γελοῖος.

gru, *f.*, *zool.*, γέρανος, ((ἀ)γερανιός) || *mâcchina*, γέρανος, -άνι(ον).

grûccia, *f.*, βακτηρία, βάκτρον, (δεκανίκη, πατετίτσα).

grufolâre, ἀνασκάττω, ἀνορύσσω (διὰ τοῦ ῥύγχους).

grugnîre, γρύ(λλί)ζω, (γουρουνίζω).

grugnîto, *m.*, γρυ(λλι)σμός, (γ(ου)ρούνισμα).

grûgno, *m.*, *di pôrco*, ῥύγχος, (*pr. e fig.*, χοιρόμουτρον, μούρη τοῦ γουρουνιοῦ, γουρουνομούτσουνον, -νόμουτρον); *in gênere*, μυκτήρ; *fig.*, πρόσωπον δυσειδές, μοῦτρον; (μούρη, μούτσουνον); *v.* mûso.

gruiêra, *m.*, τυρὸς τῆς Γρουϊέρης, [ἐλβετικὸς τυρός.

grullerîa, *f.*, βλακεία, μωρία, ἀνοησία, ἀλογία.

grûllo, -a, ἀδρανής, νωθρός; ἡμίϋπνος, νυσταλέος; εὐήθης, βλάξ.

grûma, *f.*, *v.* târtaro, (in)crôsta.

grûmo, *m.*, θρόμβος. [(ziône).

grumolôso, -a, μηλοειδής, σφαιρω-

grûmolo, *v.* tôrso(lo). [τός.

grumôso, -a, θρομβώδης.

gruppêtto, *m.*, μικρὸν σύμπλεγμα *o* ἄθροισμα || *mus.*, συνέχεια φθόγγων, ἀκολουθία.

grûppo, *m.*, σύμπλεγμα, συγκρότημα; σωρός, ἄθροισμα, συνάθροισις, (μάζωμα) || *v.* crup; nôdo.

grûzzolo, *m.*, χρηματόδεμα, (γροῦ-

guadâbile, *m. f.*, διαβατός. [πος).

guadagnâre, κατακερδαίνω, (κερδίζω, -δεύω); πορίζομαι, προσκτῶμαι τι || *di malattîe*, λαμβάνω, ἀποκτῶ, (παίρνω) || *giûngere*, φθάνω, ἀφικνοῦμαι || *n.*, προχωρῶ, ἐκτείνομαι.

guadâgno, *m.*, κέρδος, (-δεμα), διάφορον, ὠφέλεια, ὄφελος.

guadagnûccio, *m.*, κερδάριον.

guadâre, διαβαίνω, διαπερῶ, περαιοῦμαι.

guâdo, *m.*, διάβασις, πόρος, πέρα-(σ)μα, (ῥηχότοπος, τὰ ῥηχά) || passâre a —, διαβαίνω πεζῇ, διαπερῶ ἀπὸ τὰ ῥηχά, *c. s.* [ἀβαθής.

guadôso, -a, εὐδιάβατος, διαβατός,

guâi ! *inter.*, οὐαί! οἴμοι! φεῦ! || — a te! οὐαί σοι, (ἀλλοίμονον εἰς ἐσένα)! [ξυλον.

guaiâco, *m.*, γαϊάκον, ἱερό-(ἁγιό)-

guaîme, *m.*, νεόβλαστον χορτόν, ἡ ἀναφυομένη μετὰ τὸν θερισμὸν

guaîna, *f.*, *v.* fôdero. [χλόη.

guâio, *m.*, συμφορά, δυστύχημα; βλάβη; δυσκολία, κώλυμα, ἐμπόδιον; *v.* lamênto.

guaîre, ὑλακτῶ ὀξέως, κνυζῶ, βοῦζω, (γαυγ(ιουλ)ίζω).

guaîto, *m.*, ὑλακή, κνυζηθμός.

gualcâre, γνα-(κνα)φεύω, γνάπτω, (ἀργάζω). [δεψεῖον.

gualchiêra, *f.*, γναφεῖον || βυρσο-

gualchierâio, *m.*, (ἐρεο)γναφεύς, (ἀργαστής), προϊστάμενος γναφείου.

gualcîre, προσ-(παρα)τρίβω, συνθλίβω, -θλῶ; κακῶς πτύσσω, ῥυσῶ, (ζουλίζω, τσαλακόνω, ζαρόνω).

gualdâna, *f.*, ἴλη στρατιωτῶν προνομευτῶν.

gualdrâppa, *f.*, ἐπίστρωμα, ἐπίβλημα, ἐφίππιον, κασᾶς, -σῆς; σάγισμα, ἐπικάλυμμα; (χασᾶς, χάσδιον, τσούλι). [βίας.

guanâco, *m.*, κάμηλος τῆς Περου-

guância, *v.* gôta.

guanciâle, *v.* cuscîno.

guanciâta, *f.*, *v.* schiâffo.

guâno, *m.*, περουβιανόκοπρος.

guantâio, *m.*, χειριδοποιός, -πώλης, (γαντᾶς).

guanterîa, *f.*, χειριδοποιΐα, -πωλεία; *laboratôrio e negôzio*, -ποιεῖον, -πωλεῖον, (γαντάδικο). [sôio.

guantiêra, *f.*, χειριδοθήκη, *v.* vas-

guânto, *m.*, χειρίς, (-ρόκτιον, -ρόχτι, -ρόφτι, γάντι) || *di fêrro*, σιδηροχειρίς || gettâr il —, προκαλῶ (εἰς ἀγῶνα).

guardabôschi, *m.*, δασοφύλαξ.
guardacôste, *m.*, *nâve e guârdia*, **guardanîdio**, *v.* êndice. [ἀκταίωρος.
guardapôrto, *m.*, λιμενοφύλαξ.
guardaportône, *v.* portinâio.
guardâre, *osservâre*, θεωρῶ, (προσ)-βλέπω, (κυτ(τ)άζω, κυτῶ) || *esamînâre*, ἐξετάζω, ἀκριβοθεωρῶ || *fâr attenziône*, *badâre*, προσέχω, βλέπω, (κυτ(τ)άζω) || *occhieggiâre*, ὀφθαλμοβολῶ || — di travêrso, ὑποβλέπω, (ἀγριο-(στραβο)κυττάζω, στραβομματιάζω) || *eustodîre*, φρουρῶ, ἐπιτηρῶ, ἐποπτεύω, (προ)-φυλάσσω, (-άγω), βλέπω, (δια)-σώζω || *êsser di frônte*, κεῖμαι ἀπέναντι, βλέπω *o* νεύω πρός, (ἀντικρύζω) || — il lêtto, μένω ἐπὶ τῆς κλίνης || guârdati! πρόσεξε! προσοχή! τόπον, τόπον! (φυλάξου! βάρδα!) || -rsi, φυλάττομαι, προσέχω, ἀπέχω.
guardarôba, *f.*, ἱματιο-σκευο-(ὀθονο)φυλάκιον, ἱματιο-(ἐπιπλο)θήκη, *v.* armâdio || *âbiti*, ἱματισμός.
guardarobiêra, *f.*, ἡ ὠθονοφύλαξ.
guardasigîlli, *m.*, σφραγιδοφύλαξ.
guardâta, *f.*, βλέμμα, (βλέψιμον, κύτταγμα, (ὀμ)ματιά).
guardatûra, *f.*, βλέμμα, (βλέψιμον).
guârdia, *f.*, *aziône*, φύλαξις, -ακή, φρούρησις, τήρησις; *eôrpo*, φυλακή, φρουρά, (βίγλα, καλλούκι); *persôna*, φύλαξ, φρουρός, σκοπός, (φύλακας, -κάτωρας, μπεκτζῆς) || pôsto di —, φυλακεῖον || montâre *o* discênder la —, ἔρχομαι σκοπός, παραλαμβάνω *o* παραδίδω τὴν φυλακήν || êsser di —, εἶμαι σκοπός, φρουρῶ || — del côrpo, σωματοφύλαξ || — nazionâle, ἐθνοφυλακή, -φύλαξ || — campêstre, ἀγροφύλαξ || *dêlla spâda*, κώπη, λαβή; *posiziône*, ἀμυνθικὴ θέσις || mêttersi in —, λαμβάνω ἀμυνθικὴν θέσιν; *fig.*, προφυλάττομαι, προσέχω, ἐχω τὸν νοῦν μου, δυσπιστῶ.
guardiâno, *m.*, *c. s.*, φύλαξ, (-άκτης) || φύλαξ ζώων, βοσκός || † ἡγούμενος, (βαρδιᾶνος).
guardinfânte, *v.* crinolino.
guardìngo, *v.* câuto. [νυκτοφύλαξ.
guardiôlo, *m.*, φυλακεῖον, σκοπιά ||
guârdo, *poet.*, *v.* sguârdo.
guarentîgia, *f.*, ἀσφάλεια, προστασία, διατήρησις, σωτηρία; *v.* ga-
guâri, *v.* môlto. [ranzia.
guarîbile, *m. f.*, ἰατός, ἰάσιμος, ἰατρευτός, θεραπεύσιμος, εὐθεράπευτος, (γιατρευτικός) || non —, ἀνίατος, ἀνιάτρευτος, ἀθεράπευτος || difficilmênte —, δυσίατος.
guarigiône, *f.*, ἴασις, ἰατρεῖα, θεραπεία, (γιαμός).
guarîre, ἰατρεύω, θεραπεύω || *n.*, -ομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναρρώννυμι.
guarnâcca, *v.* zimârra.
guarnigiône, *f.*, φρουρά, φύλακες, (κουλούκι, γιασακτζῆδες, ἀσαράληδες); *pôsto*, φρουρητήριον.
guarnîre, *ornâre*, περι-(ἐπι)κοσμῶ, (περι)στολίζω, (γαρνίρω) || *fornîre*, *assettâre*, διασκευάζω, προμηθεύω, (στρώνω), ἐφοδιάζω, εὐτρεπίζω, (συγυρίζω) || *v.* fortificâre.
guarnîto, **-a**, ἐπικεκοσμημένος, περιεστολισμένος || κατεσκευασμένος, προμηθευμένος, ἐφοδιασμένος; μεστός.
guarniziône, *f.*, ἐπικόσμημα, περιστόλισμα, (γαρνίρισμα), παρυφή,
guascône, *v.* spaccône. [κράσπεδον.
guastafêste, *m.*, διαταράκτης τῆς εὐθυμίας, ἐνοχλητής.
guastamestiêri, *m.*, ἀνεπιτήδειος τεχνίτης, (τεχνο)χαλαστής, φθορεύς, (μαθητούδι).
guastâre, φθείρω, βλάπτω, χαλῶ, (χαλνῶ) || *viziâre*, διαθρύπτω, καταθωπεύω, χαλῶ, (κακοσυνηθίζω, πολυχαδεύω, χαλνῶ). [στής.
guastatôre, **-trîce**, φθορεύς, χαλα-
guâsto, **-a**, διεφθαρμένος, φθαρτός, κατεστραμμένος || stômaco -o, στόμαχος χαλαρωμένος || *s. m.*, *dânno*, *rottûra*, φθορά, βλάβη, χαλασμός; *devastaziône*, ἐρήμωσις, καταστροφή.
guatâre, *poet.*, *v.* guardâre.
guâttero, *m.*, παραμάγειρος, πινα-

κοπλύντης || **-a**, *f.*, παραμαγείρισσα, πινακοπλύντρα.
guâzza, *f.*, δροσία, δρόσος, (-σιά).
guazzabûglio, *m.*, ἀνάμιγμα, (σύμ)μίξις, ἀταξία, σύγχυσις, κυκεών.
guazzâre, *v.* diguazz-; guadâre; κινοῦμαι, δονοῦμαι, σαλεύομαι; λούομαι.
guazzêtto, *m.*, κρέας *o* ἰχθύες μετ' ἐμβάμματος, (κρεω-ψαρο)καρύκευμα, καρύκη, (γιαχνί); ἔμβαμμα, (σάλτσα).
guâzzo, *m.*, ὑδαρὴς λάσπη, βόρβορος, ἀκάθαρτα ὕδατα || *v.* guâdo || dipîngere a —, κομμιογραφῶ.
guelfîsmo, *m.*, γελφισμός.
guêlfo, **-a**, γέλφος.
guêrcio, **-a**, μονόφθαλμος, μονόμματος; παραβλώψ, στραβός, (ἀλλη-(ἀλλοί)θωρος).
guernîre, *v.* guarn-.
guêrra, *f.*, πόλεμος || — civîle, ἐμφύλιος — || ministêro dêlla —, ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν || ârte dêlla —, πολεμική || *fig.*, καταδρομή, καταδίωξις; διχόνοια, φιλονεικία, διαμάχη, διαφορά, ἀγών.
guerreggiânte, *m. f.*, διαμαχόμενος, ἐμπόλεμος.
guerreggiâre, πολεμῶ, μάχομαι.
guereggiatôre, **-trîce**, πολεμιστής.
guerrêsco, **-a**, τοῦ πολέμου, πολεμικός, μάχιμος; *v.* bellicôso.
guerricciuôla, *f.*, κοῦφος *o* μικρὸς πόλεμος.
guerriêro, *v.* **-rrêsco**; *s. m.*, πολεμιστής, στρατιώτης.
guerrîglia, *f.*, ἀκροβολιστικὸς (*o* κλέφτικος) πόλεμος.
guerrigliêro, *m.*, ἀκροβολιστὴς ἄτακτος, (κλέφτης).
gûfo, *m.*, βύας, (μποῦφος).
gûglia, *f.*, ὀβελίσκος, πυραμίς.
gugliâta, *f.*, περασιὰ κλωστῆς, ῥάμμα, βελονιά.
guîda, *f.*, ὁδηγός, -γητής, -γέτης, -γία; ἀγωγεύς, χειραγωγός || *v.* rotâia.
guidâbile, *m. f.*, ὁδηγήσιμος, ἀγώγιμος.
guidalêsco, *m.*, ἕλκος, πληγή, (γιαρᾶς).
guidâre, *pr. e fig.*, ὁδηγῶ, ἡγοῦμαι, ἄγω; *per mâno e fig.*, χειραγωγῶ; *dirîgere*, κυβερνῶ, διοικῶ || *cavâlli ecc.*, ἡνιοχῶ.
guidatôre, **-trîce**, *v.* guîda || ἡνίοχος; ἱππηλάτης.
guiderdône *ecc.*, *v.* ricompênsa *ecc.*
guîndolo, *v.* bîndolo, arcolâio.
guinzâglio, *m.*, ῥυτήρ, ἀγωγεύς, ζευκτηρία, κυναστής, (λυτάρι).
guîsa, *v.* môdo, fôrma.
guîtto, **-a**, ῥακένδυτος καὶ ῥυπαρός, (κουρελιάρης καὶ βρωμερός); πτωχός, (ζητιανός); φαῦλος, μοχθηρός || γλίσχρος, φιλάργυρος.
guizzânte, *m. f.*, σκαριστικός, (ἀ)σπαίρων, σκιρτητικός, (σπαρτάριστός).
guizzâre, σκαρίζω, (ἀ)σπαίρω, σκιρτῶ, πάλλομαι, σφαδάζω, (σπαρταρῶ, -ρίζω, σπαράζω).
guîzzo, *m.*, σκαρισμός, σκίρτησις, παλμός, (σπαρτάρισμα).
gûscio, *m.*, *in gênere*, κέλυφος, φλοιός; *di nôci, ôva ecc.*, κέλυφος, ἐξώφλοιον;(τσώ-(τσό)φλοιον,-φλι); *di legûmi*, λέπυρον, λοβός, φλοιός, (τσώφλι, λέπι, φλοῦδα, -ι); *di molluschi*, ὄστρακον, κόγχη, -χύλι(ον).
gustâbile, *m. f.*, (ἀπο)γευστός, εὔγευστος.
gustâre, ἐσθίω ἡδονικῶς, (ἀπο)γεύομαι; *fig.*, ἀπολαύω; (νοστιμεύομαι, γουστάρω).
gustatîvo, **-a**, γευστικός.
gustatôre, **-trîce**, γεύστης.
gustêvole, *m. f.*, ἀπολαυστός, *v.* -tôso.
gûsto, *m.*, *sênso e sapôre*, γεῦσις, (-ιμον) || *in ârte*, φιλοκαλία, καλλαισθησία; *in gênere*, διακριτικόν, αἴσθησις, (γοῦστο) || *v.* piacêre; fôrma, gênere.
gustôso, **-a**, γευστικός, εὔχυμος, ἡδύς, εὐάρεστος, (νόστιμος).
guttapêrca, *f.*, γυτταπέρκα.
gutturâle, *m. f.*, λαρυγγικός, -γγώδης, -γγόφωνος || *gr.*, -γγοπρόφερτον, -γγόφωνον (γράμμα).

H

harêm, *v.* arêm.
hi, *v.* ih.
hoc (ad —), *v.* appôsito, -ôsta.
hurrà, *v.* urrà.

I

i, *m. pl. di* il || i' *poet.*, *v.* io.
iâch(êtto), *m.*, θαλαμηγόν, -ός, (γιάκ).
iâdi, *f.*, *pl.*, Ὑάδες, πλειάδες, [(πούλειὰ).
iaguâr, *v.* giaguâro.
ialîno, **-a**, ὑαλώδης.
iârda, *f.*, ἀγγλικὸς πῆχυς, ὑάρδα.
iatagân, *m.*, ἀκινάκης, (γιαταγάνι).
iâto, *m.*, χασμωδία.
iattânza, *f.*, ἀλαζονεία, καύχησις, μεγαλαυχία.
iattûra, *f.*, συμφορά, ἀπώλεια, [βλάβη, ζημία.
ibernânte, *m. f.*, ναρκώδης.
ibernaziône, *f.*, νάρκη (τῶν ζῴων τὸν χειμόνα).
ibêrno, **-a**, *v.* invernâle.
ibîdem, *avv.*, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
îbis, *m.*, ἴβις. [μαλάχη, (-μολόχα).
ibîsco, *m.*, ἰβίσκος, ἀλθαία, δενδρο-
ibridîsmo, *m.*, κοινογονία, νοθεία.
îbrido, **-a**, κοινογενής, νοθο-(ἑτεροειδο)γενής; *bot.*, ἑτεροφυής; [*fig.*, νόθος.
icârio, **-a**, ἰκάριος.
icneumône, *m.*, ἰχνεύμων.
icnografîa, *f.*, ἰχνο-(σχεδιο)γραφία.
icône, *f.*, εἰκών. [θραύστης.
iconoclâste, *m.*, εἰκονοκλάστης, -νο-
iconografîa, *f.*, εἰκονογραφία; -νο-
iconolâtra, *m.*, εἰκονολάτρης. [λόγιον.
iconologîa, *f.*, εἰκονολογία; -λό-
îcôre, *m.*, ἰχώρ, ὀρ(ρ)ός. [γιον.
icorôso, **-a**, ἰχωρώδης.
icosaêdrico, **-a**, εἰκοσάεδρος.
icosaêdro, *m.*, εἰκοσάεδρον.
icosâgono, *m.*, εἰκοσάγονον.
idâlgo, *m.*, ἰδαλγός, γοτθίδης.
idâtico, **-a**, ὑδατικός.
idâtide, *f.*, *zool. e medc.*, ὑδατίς.
Iddîo, *v.* Dio.
idêa, *f.*, ἰδέα; διάνοια, φαντασία || *al bózzo*, σκιογραφία, σχέδιον || *intenziône*, ἰδέα, πρόθεσις, σκοπός, θέλησις || *opiniône*, ἰδέα, γνώμη || *piccolissima párte*, ἐλάχιστον ποσόν || nemmêno per —, οὔτε κατ' ἰδέαν.
ideâbile, *m. f.*, φανταστός.
ideâle, *m. f.*, ἰδανικός; *immaginário*, ἰδανικός, ἰδεώδης, χιμαιρικός, φανταστικός, -σιώδης; *perfêtto*, (παν)τέλειος || *s. m.*, αὐτὸ τὸ καλόν, ἰδέα, τύπος; *v.* idealità; fîne. [γία.
idealîsmo, *m.*, ἰδανικότης, ἰδεολο-
idealîsta, *m. f.*, *agg.*, ἰδανιστικός; *s.* -τής, ἰδεολόγος, φανταστοδοκητής.
idealità, *f.*, ἰδανικόν, -κότης, φαν-
idealizzâre, ἰδανικεύω, ἰδεολογῶ, [ταστόν.
idealizzaziône, *f.*, ἰδανίκευσις, εἰ-
ideâre, συλλαμβάνω *o* ἔχω ἰδέαν, φαντάζομαι, *v.* immaginâre. [δολοποίησις.
îdem, τὸ αὐτό, ὁμοίως, ὡσαύ-
idêntico, **-a**, ὁ αὐτὸς μέ, ἀπαράλλακτος, πανόμοιος, ταυτοειδής. [τως.
identificâre, (συν)ταυτίζω, προσομοιῶ.
identificaziône, *f.*, ταυτισμός, συν-
identità, *f.*, ταυτότης. [ταύτησις.
idêo, **-a**, ἰδαῖος.
ideografîa, *f.*, ἰδεογραφία.
ideologîa, *f.*, ἰδεολογία.
ideôlogo, *m.*, ἰδεολόγος.
îdest, *v.* cioè.
îdi, *m. pl.*, αἱ εἰδοί.
idillîaco, **-a**, εἰδυλλιακός.
idîllio, *m.*, εἰδύλλιον.
idioelêttrico, **-a**, ἰδιοελεκτρικός.

idiôma, *m.*, ἰδίωμα, γλῶσσα, διάλε-
idiomâtico, -a, ἰδιωματικός. [κτος.
idiopatîa, *f.*, ἰδιοπάθεια.
idiopâtico, -a, ἰδιοπαθητικός.
idiosincrasîa, *f.*, ἰδιοσυγκρασία.
idiôta, *m. f.*, ἀναίσθητος, ἀβέλτερος; μωρός, εὐήθης, βλάξ, ἠλίθιος, ἀμαθής.
idiotîsmo, *m.*, μωρία φυσική, εὐήθεια, ἠλιθιότης, ἰδιωτεία || *gr.*, ἰδιωτισμός.
idolâtra, *m. f.*, *agg.*, εἰδωλατρικός; *s.*, -λάτρης; *fig.*, λατρευτής.
idolatrâre, λατρεύω εἴδωλα, εἰδωλατρῶ || *fig.*, λατρεύω, ἀγαπῶ ἐμμανῶς, ὑπεραγαπῶ, ἐπιμαίνομαι.
idolatrîa, *f.*, εἰδωλατρεία || λατρεία, ὑπερβολικὴ ἀγάπη.
idolâtrico, -a, εἰδωλατρικός.
idoleggiâre, εἰδωλοποιῶ.
îdolo, *m.*, *pr.*, εἴδωλον || *fig.*, ἀντικείμενον ὑπερβολικῆς ἀγάπης καὶ ἐξαιρέτου σεβασμοῦ, εἴδωλον.
idolopêia, *f.*, εἰδωλοποιΐα.
idoneità, *f.*, ἁρμοδιότης, ἱκανότης; *v.* attitûdine, abilità.
idôneo, -a, ἁρμόδιος, ἱκανός, ἐπιτήδειος, ἄξιος. [λερναία ὕδρα.
îdra, *f.*, ὕδρα, ὕδρος; — di Lêrna,
idrargîro, *m.*, ὑδράργυρος.
idrargirôsi, *f.*, ὑδραργύρωσις.
idrâto, *m.*, ὑδροξείδιον.
idrâulico, -a, ὑδραυλικός || *s. f.*, -ή.
îdria, *f.*, ὑδρία. [ὀξύ.
idrocarbûro, *m.*, ὑδρανθρακικὸν
idrocêle, *m.*, ὑδροκήλη. [λας.
idroclorâto, *m.*, ὑδροχλωρικὸν ἅ-
idrodinâmico, -a, ὑδροδυναμικός || *s. f.*, -ή.
idroelêttrico, -a, ὑδροελεκτρικός.
idrofobîa, *f.*, ὑδροφοβία, λύσσα.
idrôfobo, -a, ὑδρόφοβος. [ρικός.
idroftôrico; -fluôrico, -a, ὑδροφθο-
idrôgeno, *m.*, ὑδρόγονον.
idrôfore, *f. pl.*, αἱ ὑδροφόροι.
idrografîa, *f.*, ὑδρογραφία.
idrográfico, -a, ὑδρογραφικός.
idrologîa, *f.*, ὑδρο-(ὑδατο)λογία.
idromêle, *m.*, ὑδρόμελι.
idrometrîa, *f.*, ὑδρομετρία.

idrômetro, *m.*, ὑδρόμετρον.
idrôpico, -a, ὑδρωπικός, (-πιάρης, -πικιασμένος) || êssere *o* divenîr —, ὑδεριῶ, ὑδρωπιῶ, (-πικιάζω).
idropisîa, *f.*, ὕδρωψ, ὑδερίασις, (ὑδρώπικας, -πικία, -πίκιασμα, δρώμπικας).
idroscôpio, *m.*, ὑδροσκόπιον.
idrôscopo, *m.*, ὑδροσκόπος, ὑδρομαντευτής. [λας).
idrosolfâto, *m.*, ὑδροθειϊκὸν (ἅ-
idrosolfûro, *m.*, ὑδροθειοῦχον. [-ή.
idrostâtico, -a, ὑδροστατικός || *s. f.*
idroterapîa, *f.*, ὑδροθεραπεία.
idroterâpico, -a, ὑδροθεραπευτικός.
idrûro, *m.*, ὑδρογενοῦχον.
iemâle, *v.* invernâle.
iêna, *f.*, ὕαινα, (σερτλάνι).
ierâtico, -a, ἱερατικός.
iêri, *avv.*, (ἐ)χθές, (ἐψές) || — mattîna, χθὲς τὴν πρωΐαν, χθὲς πρωΐ || — ôtto, χθὲς ὀκτώ || — l' âltro, προχθές, (προψές) || avânti iêr l' âltro, *tre giôrni fa*, ἀντίπροχθες || di —, χθεσινός.
iero-, *v.* gero-.
iettatôre, *m.*, βάσκανος.
iettatûra, *f.*, βασκανία, (μάτι(ασμα)); *v.* disgrâzia, disdêtta.
igiêne, *f.*, ὑγιεινή.
igiênico, -a, ὑγιεινός.
igienîsta, *m. f.*, ὑγειονολόγος.
ignâro, -a, ἀγνοῶν, οὐκ εἰδώς, *v.* ignorânte.
ignâvo, *v.* pîgro, oziôso, fannullône.
îgneo, -a, πυρώδης, πύρινος, φλογερός. [τρης.
ignîcolo, -a, πυρολατρικός; *s.*, -λά-
ignîfero, -a, πυρφόρος. [βόλος.
ignîvomo, -a, πυρεκβόλος, πυρ(ο)-
ignîvoro, -a, πυρβόρος.
ignôbile, *m. f.*, *di natâli o d' ânimo*, ἀγενής, οὐτιδανός, ἀνελεύθερος, ταπεινός, -νόφρων; *rozzo*, ἀγροῖκος, σκαιός, ἄχαρις; *triviâle*, *vergognôso*, χυδαῖος, αἰσχρός,
ignobiltà, *f.*, ἀγένεια, οὐτιδα-(μηδαμι)νότης, ἀνελευθερία, ταπεινοφροσύνη; σκαιότης; χυδαιότης, αἰσχρότης.

ignomînia, *f.*, *v.* disonôre, vergôgna.
ignorânte, *m. f.*, ἀμαθής, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος; χονδρός, (χωριάτης); ἄπειρος, ἠλίθιος, βλάξ.
ignorantêllo, **-a**, ἡμιμαθής, ὀλίγον βλάξ || † ἀδελφὸς τοῦ ἐλέους.
ignorantône, **-a**, ἀμαθέστατος, ἠλιθιώτατος, (χονδροειδέστατος).
ignorânza, *f.*, ἄγνοια, ἀμάθεια, (χοντροσύνη), ἀδηλότης, ἀγνωσία, ἀπειρία.
ignorâre, ἀγνοῶ, οὐκ ἐπίσταμαι, οὐ γινώσκω, οὐκ οἶδα, (δὲν γνωρίζω, δὲν (ἠ)ξεύρω).
ignôto; **ignorâto**, **-a**, ἄγνωστος, -νοούμενος, -νώς, κεκρυμμένος, κρυφός, ἄδηλος; ξένος.
ignûdo, *v.* nûdo.
igrometrîa, *f.*, ὑγρομετρία.
igromêtrico, **-a**, ὑγρομετρικός.
igrômetro, *m.*, ὑγρόμετρον.
igroscopîa, *f.*, ὑγροσκοπία.
igroscôpico, **-a**, ὑγροσκοπικός.
igroscôpio, *m.*, ὑγροσκόπιον.
iguâna, *f.*, μεγαλόσαυρος.
ih! *inter.*, αἴ! ἀ(χ)! ὤ! || *disprêzzo*, ἰώφ! φῦ, φῦ! φεῦ! ἄπαγε! (οὔφ! [χοῦ!)
il, **la**, *art.*, ὁ, ἡ, τό.
îlare, ἱλαρός, φαιδρός, εὔθυμος, περιχαρής. [δρότης, εὐθυμία.
ilarità, *f.*, ἱλαρότης, αἰφνιδία φαι-
îleo, *m.*, *intestîno*, εἴλεον; *ôsso*, λαγόνιον; *côlica*, εἰλεός.
ilîaco, **-a**, λαγόνιος, τῶν λαγόνων.
illacrimâbile, *m. f.*, ἀνάξιος δακρύων, ἄδάκρυ(το)ς, ἀνάλγητος.
illacrimâto, **-a**, *m. f.*, ἄδάκρυ(το)ς, ἄκλαυστος, ἀθρήνητος.
illanguidîre, *att.*, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω || *n.*, ἐξασθενοῦμαι, ἀτονῶ, φθίνω, τήκομαι.
illaqueâre, παγιδεύω.
illatîvo, **-a**, συνεπής, συλλογιστικός, συμπερασματικός.
illaziône, *v.* conseguênza.
illêcebra, *f.*, *v.* allettamênto, lusînga.
illegâle, *m. f.*, ἄ-(παρά)νομος.
illegalità, *f.*, ἀ-(παρα)νομία.
illeggiadrîre, *v.* abbellîre.
illeggîbile, *m. f.*, δυσανάγνωστος, (δυσκολοδιάβαστος).
illegittimità, *f.*, ἀθεσμία, ἀνομία; ἀδικία; παραλογισμός.
illegîttimo, **-a**, ἀθέμιτος, ἄθεσμος ἄ-(παρά)νομος, ἄδικος, παράλογος || *di figlio*, νόθος. [ἀκέραιος, σῶος.
illêso, **-a**, ἀβλαβής, ἀδιάφθορος,
illetterâto, **-a**, ἀγράμματος, ἀναλφάβητος; ἀμαθής.
illibatêzza, *f.*, ἁγνότης, καθαρότης, ἀθωότης.
illibâto, **-a**, ἁγνός, καθαρός, ἀκηλίδωτος, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος, ἀθῶος; ἀδιάφθορος.
illiberâle, *m. f.*, ἀνελεύθερος.
illimitâto, **-a**, ἀπέραντος, ἀ(περι)όριστος.
illividîre, *att.*, πελιδνῶ; *n.*, -οῦμαι.
illôgico, **-a**, ἄ-(παρά)λογος, μὴ λογικός.
illûdere, ἐμβάλλω χιμαιρικὰς ἰδέας, διαβουκολῶ, παρακρούομαι, φενακίζω, ἀπατῶ || **-rsi**, φαντασιοκοπῶ. [γοβόλος, καταυγαστικός.
illuminânte, *m. f.*, φωτιστικός, φεγ-
illuminâre, φωταγωγῶ, (κατα)φωτίζω, κάμνω φωτοχυσίαν || *fig.*, φωτίζω; διασαφηνίζω.
illuminâto, **-a**, πεφωτισμένος, φωτισθείς, κατάφωτος || *fig.*, φωτισθείς, σαφηνισθείς; † θεοφώτιστος.
illuminaziône, *f.*, φωταγωγία, φωταγώγησις, φωτισμός, -ταψία, -τοχυσία, λυχνοκαυτία, -καΐα, (ντονανμᾶς).
illuminîsmo, *m.*, θεοφωτισμός.
illusiône, *f.*, παράκρουσις, αὐταπάτη, ὀφθαλμοφανία; φαντασιοκοπία, -σία, ὄνειρον, ἰδέα χιμαιρική.
illûso, **-a**, διαψευσθείς, ἀπατηθείς, φαντασιοκόπος, -σιόληπτος, ὀνειροκόπος.
illusôrio, **-a**, φανταστικός, ἀπατηλός, μάταιος, φροῦδος, ἀνεκτέλεστος.
illustrâre, *rêndere famôso*, κλεΐζω, δοξάζω, λαμπρύνω || *commentâre*, *chiarîre*, (ἐπ)ἐξηγῶ, σχολιάζω, διασαφηνίζω, -φῶ || *abbellir con di-*

régni, λαμπρύνω δι' εἰκόνων, εἰκονογραφῶ. [κονογραφικός.
illustrativo, -a, διασαφητικός || εἰ-
illustrâto, -a, ἐσχολιασμένος || μετ' εἰκονογραφιῶν, εἰκονογραφημένος. [κονογράφος.
illustratôre, -trîce, ἐξηγητής || εἰ-
illustraziône, *f.*, σχόλιον, (ἐπ)ἐξήγησις, διασάφησις || εἰκών, εἰκονογραφία || **v.* glôria, vânto.
illûstre, *m. f.*, ἔνδοξος, ἐπιφανής, εὐκλεής, λαμπρός, περίφημος, διάσημος, ἀξιότιμος.
illustrîssimo, -a, *tîtolo*. ἐνδοξότατος, (ἐκ)λαμπρότατος, ἐπιφανέστα-
illûvie, *v.* sporcizia. [τος.
ilôta, *m.*, εἵλως, δοῦλος || da —, εἰ-
ilotîsmo, *m.*, εἰλωτία. [λωτικός.
imâgine, *v.* imm-.
imâno, *m.*, ἰμάνης.
imbacuccâre, ἐπι-(συγ)καλύπτω, ἐνελίττω, (κουκ(κ)ουλόνω). [ρομαι.
imbaldanzîre, θρασύνομαι, ἐπαί-
imballâggio, *m.*, συσκευασία, περίδεσις, δεμάτωσις, περιτύλιγμα, (δέσιμον, μπαλ(λ)οτάρισμα).
imballâre, συσκευάζω, περιδένω, δεματῶ, ((ἐ)μπαλ(λ)(οτ)άρω).
imballatôre, -trîce, συσκευαστής, (περι)δέτης, δεματωτής, (μπαλ(λ)αδῶρος, -λλοταρωτής).
imbalsamâre, βαλσαμόνω (νεκρόν), ταριχεύω || *profumâre*, εὐωδιάζω, ἀρωματίζω. [ταριχευτής.
imbalsamatôre, -trîce, βαλσαμωτής,
imbalsamaziône, *f.*, βαλσάμωμα, -ωσις νεκροῦ, ταρίχευσις, -χεία, -χευμα.
imbambolâto, -a, κατάβρεχος ἐκ τῶν δακρύων, δακρύρρους, συγκινούμενος; σταθερός, ἀκίνητος, *v.* imbecille.
imbambolîre; -arbogîre, *v.* imbecillîre, rimbambîre. [στολίζω.
imbandierâre, σημαιοκοσμῶ, -αιο-
imbandierâto, -a, σημαιοκόσμητος.
imbandîre, (προ)ἑτοιμάζω; παραθέτω (εἰς τὴν τράπεζαν; βάλλω τραπέζι).
imbarazzânte, *m. f.*, ἐμποδιστικός, ἐνοχλητικός, στενοχωρητικός, ὀχληρός, δύσκολος.
imbarazzâre, *inpedîre, intralciâre*, ἐμφράττω, ἐμποδίζω, περι-(ἐμ)βάλλω, ἐμπλέκω; *disturbâre, mêtter nêll' impîccio*, ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ, ταράττω; *confôndere*, συγχέω, -χύζω, ταράττω, περι-(ἐμ)πλέκω; (ἐ)μπερδεύω || -rsi, *v.* immischiârsi, ingerîrsi.
imbarâzzo, *m.*, ἔμφραγμα, ἐμπόδιον, πρόσκομμα; *difficoltà*, δυσχέρεια, στενοχωρία; *finanziârie*, ἀνέχεια, ἀχρηματία; *confusiône*, σύγχυσις, ταραχή, ((ἐ)μπέρδευμα); *irresolutêzza*, ἀμηχανία, ἀπορία; *medc.*, δυσκοιλιότης. [incêrto.
imbarazzâto, *v.* impedîto; confûso;
imbarbarîre, γίνομαι βάρβαρος, βαρβαροῦμαι.
imbarcâre, ἐπι-(ἐμ)βιβάζω, (ἐμβ-((ἐ)μπ)αρκάρω || *fig.*, περι-(ἐμ)πλέκω, ((ἐ)μπερδεύω) || -rsi, ἐπι-(ἐμ)βιβάζομαι, ἐπιβαίνω εἰς πλοῖον, ((ἐ)μπαρκάρομαι) || *fig.*, περι-(ἐμ)πλέκομαι, ((ἐ)μπερδεύομαι); ἐπιχειρῶ.
imbarcatôio, *m.*, ἀποβάθρα, (σκάλα).
imbarcaziône, *f.*, λέμβος, πορθμεῖον, (βάρκα), πλοιάριον, (καϊκάκι).
imbârco, *m.*, ἐπι-(ἐμ)βίβασις, ἀνάβασις *o* φόρτωσις εἰς πλοῖον, ((ἐ)μπαρκάρισμα) || *v.* -catôio.
imbârgo, *m.*, *mar.*, σύλη.
imbarilâre, *v.* imbottâre.
imbasamênto, *m.*, θεμέλιον, βάσις,
imbasciâta, *v.* amb-. [βάθρον.
imbastardîre, (ἐκ)νοθεύω, ἀλλοιῶ τὸ φυσικόν, ἐκτρέπω, διαφθείρω, (μπασταρδεύω).
imbastâre, (ἐπι)σάττω, (σαμαρόνω).
imbastîre, δια-(παρα)ρράπτω, (τρο-(υ)πόνω, τσα-(τζα)τ(τ)ίζω, καταπιάνω) || *fig.*, σκιαγραφῶ, προσχεδιάζω.
imbastitûra, *f.*, δια-(παρα)ρραφή, (τρό(ύ)πωμα, κατάπιασμα) || σκιαγράφησις. [incontrâre.
imbâttersi, συναντῶ τυχαίως, *v.*

imbaulâre, τίθημι *o* ἐγκλείω εἰς κιβώτιον.
imbavagliâre, βάλλω φίμωτρον; *pr. e fig.*, (ἐ)πιστομίζω, φιμ(όνω)ῶ.
imbavâre, ῥυπαίνω, (λερόνω,) ἐκ σιέλου.
imbeccâre, ἐμβάλλω τροφὴν εἰς τὸ ῥάμφος, σιτίζω νεοσσόν, ψωμίζω, (ταγίζω) || *fig.*, προκατηχῶ.
imbeccâta, *f.*, ψώμισις, (τάγισμα) || *fig.*, προκατήχησις, διδασκαλία, ὑποβολή.
imbecîlle, *m.f.*, μωρός, βλάξ, ἠλίθιος, ἄφρων, ἀβέλτερος, στενοκέφαλος, (μπουδ-(μπουντ)αλᾶς, μαμμάκουθος).
imbecillîre, *att.*, ἀνόητον κάμνω, ἀβέλτερον καθιστῶ, ἠλιθιῶ, ἀποκτηνῶ, (μπουνταλιάζω, ξεκουτιαίνω) || *n.*, ἀβέλτερος γίνομαι, ἠλιθιοῦμαι, (ξεκουτιαίνω).
imbecillità, *f.*, μωρία, βλακία, εὐήθεια, ἀνοησία, ἀβελτερία, (μπουνταλήκι, ξεκούτιασμα).
imbêlle, *m. f.*, ἄνανδρος, δειλός, μικρόψυχος, ἄτολμος, ἀπόλεμος.
imbellettâre, ψιμμυθιῶ, φυκιῶ, (φυκια-φτια-(φκια)σιδόνω) || *fig.*, καλλωπίζω ἐξωτερικῶς, ἐπικαλύπτω τὰ ἐλαττώματα, ἐπιχρωματίζω.
imbellîre, *v.* abbell-.
imbêrbe, *m.f.*, ἀγένειος; νεώτατος, ἄνηβος.
imberciâre, *v.* côgliere, indovinâre.
imberrettâre, περικαλύπτω τὴν κεφαλήν, ἐπιτίθημι πιλίσκον *o* καλύπτραν, (σκούφιαν).
imbertescâre, ὀχυρῶ διὰ παραβλημάτων.
imbertonîre; **-îrsi**; **-ârsi**, *b.*, *v.* inamorârsi, imbecillîre.
imbestialîre, (ἀπο)θηρι(όνω)ῶ, ἐξαγριόνω, ⟶ || *n. e* -rsi, -ιοῦμαι, παραφέρομαι, ἀφηνιάζω, ὀργίζομαι, (θυμόνω).
imbestiâre, *v.* abbrutîre.
imbêvere, δια-(ἐμ)βρέχω, ἀναδεύω, ποτίζω, (μουσκεύω); *fig.*, ἐμφορῶ, ποτίζω, ἐμπνέω, ἐμφύω || -rsi, ἐμπίνω, διαβρέχομαι, (μουσκεύω); ἐμφοροῦμαι.
imbevûto, **-a**, διάβροχος, κάθυγρος, (μουσκευμένος) || *fig.*, ἐμπλησθείς, ἐντυπωθείς, (ποτισμένος).
imbiaccâre, λευκαίνω; *v.* imbellettâre.
imbiadâre, σιτοσπορῶ.
imbiancâre; **-chîre**, λευκαίνω, (ἀσπρίζω) || *incalcinâre*, *intonacâre*, ἀλείφω, (ἀσπρίζω, γαλακτίζω, μπαδανίζω); κονιῶ, (ἀσβεστόνω, σο(υ)βαδίζω) || *di pânni*, πλύνω, καθαρίζω || *v.* incanutîre.
imbiancatûra, *f.*, λεύκανσις, (ἄσπρισμα); ἄλειψις, κονίασις, (ἄσπρισμα, γαλάκτισμα, μπαδανᾶς; σο(υ)βάδισμα) || πλύσις, (πλύσιμον),
imbianchîno, *m.*, λευκαστής; (ἀσπριστής), κονιατής, (σο(υ)βατζῆς) || πλύντης, (πλύστης) || *v.* imbrattamûri.
imbietolîre, συγκινοῦμαι, μαλάσσομαι; *v.* imbecillîre.
imbiettâre, σφηνῶ || -rsi, ἐμμένω σταθερῶς.
imbiondîre, ξανθίζω, (-θαίνω).
imbiozzimâre, *v.* imbozz-.
imbirbonîre, μοχθηρὸς γίνομαι.
imbituminâre, ἀσφαλτῶ.
imbizz(arr)îre, ἀφηνιάζω; μαίνομαι; *v.* adirârsi.
imboccâre, βάλλω εἰς τὸ στόμα, ἐνστομίζω || *ûno strumênto*, ἐμφυσῶ || *fig.*, *v.* imbeccâre; sboccâre.
imboccatûra, *f.*; **-ôcco**, *m.*, στόμα, -μιον, προστομίς; ἄνοιγμα, ἄκρα || *mus.*, γλωσσὶς ἐμπνευστικτοῦ ὀργάνου, ἐνστομισμός || *del môrso*, ἐπιστόμιον || *di un fiûme*, ἐκβολή, ἐκροή, προστόμιον.
imbolsimênto, *m.*, ἀσθμα, δύσπνοια.
imbolsîre, *n.*, γίνομαι ἀσθματικός || *fig.*, *att.*, ἐκλύω, ἐξασθενίζω.
imborrâre, σάττω, (δια)στοιβάζω, (παραγεμίζω, μπαλλάρω).
imborsacchîre, *v.* imbozzacchîre.
imborsâre, *v.* intascâre, riscuôtere.
imboscâre, βάλλω εἰς ἐνέδραν, ἐλλοχίζω || -rsi, κρύπτομαι ἐν δάσει; ἐνεδρεύω, παραμονεύω, παρακαθίζω, ἐλλοχῶ, (φυλάττω καρτέρι).
imboscâta, *f.*, ἐνέδρα, παραμόνευμα, λόχμη, (καρτέρι).
imboschimênto, *m.*, δάσωσις.

imboschîre, φυτεύω δάσος, δασ(όνω)ῶ || *n.*, δασ(όνω)ῶ, ὑλομανῶ.
imboschîto,-a, δασώδης, δενδρώδης, πολύδρυμος.
imbossolâre, ἐμβάλλω τὰς ψήφους εἰς τὴν κάλπην || πεταυρῶ, (ψιλοσανιδόνω).
imbottâre, χύνω *o* μεταγγίζω τὸν οἶνον εἰς τοὺς βυτίους, (πιθαριάζω, βαρελ(λ)ιάζω). [χωνίον.
imbottatôre; -avîno. *m.*, χοάνη,
imbôtte, *m.*, κοίλωμα, ἐμπελέκημα.
imbottigliâre, χύνω *o* μεταγγίζω εἰς φιάλας, (μποτίλιας).
imbottigliâto,-a, ἐν φιάλαις, (εἰς μποτίλιας).
imbottîre, παραγεμίζω διὰ γναφάλου, διαστοιβάζω, ἐμβακῶ, (γεμίζω *o* γαρνίρω μὲ βάταν).
imbottîta, *f.*, ἐφάπλωμα πτιλωτόν, (πάπλωμα πουπουλένιον).
imbovinâre, ἀλείφω *o* ἐπιχρίω ἐκ βολβίτου *o* βουβωνίας, ((σ)βουνιᾶς). [νομαι.
imbozzacchîre, ξηραίνομαι, μαραί-
imbozzâre, *m.*, στερεῶ, προσκαθίζω. [(κολλάρω,) ὑφάσματα.
imbozzimâre, μαζαλίζω, παιπαλῶ,
imbozzimatûra, *f.*, μαζαλισμός, -ισμα, παιπάλησις, ἐπίχρισις, (κολλάρισμα,) ὑφασμάτων. [τιον.
imbrâca, *f.*, ὕπουρις: ὑπογλού-
imbracâre, δένω διὰ σχοινίου || ἐνισχύω διὰ ταινίας χάρτου.
imbracciâre, μεταφέρω εἰς τὸν βραχίονα. [δος, ὀχάνη, -ανον.
imbracciatûra, *f.*. λαβὶς τῆς ἀσπί-
imbrancâre, ἀγελάζω || -rsi, συναγελάζομαι, συναθροίζομαι.
imbrandîre, *v.* brand-.
imbrattacârte; -ttafôgli, *m.*, ἀδέξιος συγγραφεύς, γραφοκόπος, κακο-(ῥωπο)γράφος, (μουτσαλωτής).
imbrattamûri , *m.* , ἀνεπιτήδειος χρωματιστής , κακοζωγραφητής, (μουτσαλωτής).
imbrattâre, *v.* sporcâre, lordâre.
imbrecciâre , διασπείρω χαλίκια , ἀμμοχαλικοστρώνω || *v.* colpîre , imbroccâre.
imbrecciâta, *f.*, ἀμμοχαλικόχωμα, ἀμμόστρωσις.
imbrecciatûra, *f.*, ἀμμόστρωσις.
imbrentîna, *f.*, *bot.*, κίστος.
imbriacâre *ecc.*, *v.* ubbriac-.
imbricconîre, *v.* imbirbonîre.
imbrigliâre, χαλινῶ, (-ναρόνω) || *fig.*, *v.* frenâre.
imbroccâre, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ || *bot.*, (ἐκ)βλαστάνω.
imbrod(ol)âre, μολύνω, μιαίνω, ῥυπαίνω, (λερόνω).
imbrogliâre, ἐμ-(περι)πλέκω, θορυβῶ, (συν)ταράττω, συγχέω, ἀνακινῶ, -κυκῶ, συμφύρω, ἀνασκαλεύω, (συγχύζω, ἀνακατόνω, -τεύω) || *ingannâre,* (ἐξ)ἀπατῶ, δολιεύομαι || — ûna vêla, ὑποστέλλω, χαλῶ, (περιμαζεύω,) ἱστίον || -rsi, *confôndersi,* θορυβοῦμαι, συγχέομαι, (τὰ [χάνω).
imbrogliâto, *v.* confûso.
imbrôglio, *m.*, *intrîgo*, *impâccio*, ἐμ-(περι)πλοκή, ἐμπόδιον; *scompîglio,* τάραξις, ἀνακίνησις, (ἀνακάτωμα, -ωσις, -ωσοῦρα, -ωσιά) || *ingânno,* ἀπάτη, δόλος; μηχανορραφία || *incertêzza,* διχόνοια.
imbrogliône, *m.*, ταραξίας, θορυβο-(ταραχο)ποιός, (ἀνακατούρης, -τωσούρης, -τωτούργης); ἀπατεών; μηχανορράφος; πανοῦργος, (μαριόλος).
imbroncî(â)re; -ârsi, χολοῦμαι, ὀργίζομαι, (χολιάζω, θυμόνω, κακιόνω); σκυθρωπάζω, (στραβομουτσουνιάζω, τὰ καταιβάζω, ἔχω τὰ μοῦτρα καταιβασμένα, κάμνω μοῦτρα *o* μύρην).
imbrunâre, *v.* abbrun-.
imbrunîre, *c. s.*; *v.* brunîre || *s. m.*. δείλη, -λινόν, πτῶσις τῆς ἡμέρας || sûll' —, περὶ *o* ἀμφὶ δείλην, (στὸ σουρούπωμα).
imbrutîre, *v.* abbrut-.
imbruttimênto, *m.*, ἀσχημισμός, -ισμα, παραμόρφωσις.
imbruttîre, καθιστῶ δυσειδῆ, διαφθείρω τὸ κάλλος, ἀσχημίζω || γίνομαι δυσειδής, ἀποβάλλω τὸ κάλλος, ἀσχημίζω, -μαίνω.

imbubbolâre, *v.* ingannâre; -rsi; infischiârsi.
imbucâre, εἰσάγω εἰς τὴν τρύπαν; *cm. impostâre*, βάλλω εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον || -rsi, εἰσδύομαι, (τρυπόνω).
imbucatâre, πλύνω, λευκαίνω, ῥύπτω, περιχύνω, στακτοκονιῶ, (μπου-(πο)γαδιάζω, κάμνω μπου-(πο)γάδαν).
imbudellâre, γεμίζω ἔντερα, κατα-[σκευάζω ἀλλάντας.
imbuggerârsi, *b.*, *v.* infischiârsi.
imbullettâre, καθηλῶ, (καρφόνω).
imburrâre, ἀλείφω μὲ βούτυρον, βουτυρ(όνω)ῶ.
imburrâto, -a, ἀλειμμένος μὲ βού-[τυρον.
imbuscherârsi, *v.* infischiârsi.
imbutifôrme, *m. f.*, χωνοειδής.
imbûto, *m.*, χώνη, χῶνος, χωνί(ον).
imbuzzâre, *v.* imbudellâre; infar-
imbuzzîre, *v.* imbronciâre. [cîre.
imêne, *m.*, *membrâna*, ὑμήν; ⟶
imenêo, *m.*, ὑμέναιος, γάμος || *cânto*, ὑμέναιος, ἐπιθαλάμιον.
imenôttero, *m.*, ὑμενόπτερον. [τος.
imitâbile, *m.f.*, μιμητός, ἀξιομίμη-
imitâre, (ἀπο)μιμοῦμαι, λαμβάνω ὡς τύπον, ἀκολουθῶ τὸ παράδειγμα, (ξομπλιάζομαι), ζηλῶ || *diârte*, παραποιῶ || *somigliâre*,
imitatîvo, -a, μιμητικός. [ὁμοιάζω.
imitatôre, -trîce, μιμητής; ζηλω-
imitaziône, *f.*, μίμησις, ζήλωσις; [τής. [ἀπομίμημα; παραποίησις.
immacolâto, -a, *pr. e fig.*, ἄσπιλος, ἀκηλίδωτος, (ἀλέκιαστος); *fig.*, ἀμίαντος, ἄχραντος, ἄμωμος, ἄμεμπτος, ἁγνός || -a, *v.* Conceziône.
immagazzinamênto, *m.*, ἐναποθήκευσις || ἐπισώρευσις, ἀποταμίευσις.
immagazzinâre, βάλλω εἰς τὴν ἀποθήκην, (στὸ μαγαζεῖον), (ἐν)ἀποτίθεμαι, ἀποταμιεύω, (ἐν)ἀποθηκεύω || *fig.*, ἐπισωρεύω, ἀποτα-
immaginâbile, *m. f.*, φανταστός, [μιεύω. [νοητός.
immaginâre, φαντάζομαι, ἰδεάζομαι, (ἐπι)νοῶ, ἐφευρίσκω || -rsi, φαντάζομαι, νομίζω, πιστεύω, εἰκάζω.
immaginârio, -a, φανταστικός, -ασιώδης, ἀνύπαρκτος, οὐχὶ ἀληθής.
immaginatîvo, -a, φανταστικός, ἐπινοητικός || *s. f.*, ⟶
immaginaziône, *f.*, φανταστικὴ δύναμις, φαντασία; ἐπίνοια; -νόημα; *v.* fantasîa.
immâgine, *f.*, *rappresentaziône sensîbile*, εἰκών, (εἰκόνα), εἰκονογραφία, ὁμοίωμα; *sâcra*, εἰκόνισμα || *figûra esteriôre*, εἶδος, ὄψις, σχῆμα, μορφή || *somigliânza*, ἀπομίμησις, ὁμοίωσις || *gr.*, μεταφορά.
immaginêtta, *f.*, εἰκόνιον.
immaginôso, -a, φανταστικός, εὐφάν-
immalinconîre, *att.*, ἐπιφέρω μελαγχολίαν, λυπῶ, δυσαρεστῶ || *n.*, μελαγχολικός γίνομαι, λυποῦμαι.
immancâbile, *m.f.*, ἄ(ναπό)φευκτος, ἀναγκαῖος, μὴ δυνάμενος νὰ λείψῃ *o* νὰ μὴ γείνῃ.
immâne, *v.* enôrme; crudêle.
immanênte, *m. f.*, ἐπί-(ἔμ)μονος, σταθερός, διαρκής; ἀχώριστος, ἀνεξάλειπτος.
immangiâbile, *m.f.*, μὴ δυνάμενος νὰ φαγωθῇ, ἄβρωτος.
immansuêto, -a, ἄγριος, σκληρός.
immantellâre, καλύπτω διὰ χλαίνης, (μαντέλλου, ταμπάρου) || -rsi, ἐνδύομαι τὴν χλαῖναν.
immantinênte, *avv.*, ἀμέσως, (παρ)-εὐθύς, παραχρῆμα, ἐν τῷ ἅμα, αὐθωρεί.
immarcescîbile, *m.f.*, ἀδιάφθορος, [ἀμίαντος, -τινος.
immascherârsi, *v.* masch-.
immateriâle, *m.f.*, ἄνευ ὕλης, ἄϋλος, ἀσώματος.
immaterialità, *f.*, ἀϋλία, -λότης, [ἄϋλον.
immattîre, *v.* impazzîre.
immatricolâre, ἐγ-(ἀνα)γράφω.
immatricolaziône, *f.*, ἐγ-(ἀνα)γραφή.
immatûro, -a, *pr. e fig.*, ἄ-(πρό)ωρος, [ἄκαιρος.
immaturità, *f.*, ἀωρία, πρόωρον, ἀκαιρία.
immedesimâre, ὁμοιῶ, *v.* identi-[ficâre.
immediâto, -a, ἄμεσος.
immelanconîre, *v.* immalinc-.
immelâre, μελιτ(όνω)ῶ.

immellettâre; -lmâre, *v.* infangâre.
immemorâbile, *m. f.*, ἀμνημόνευτος, παμπάλαιος, πανάρχαιος || da têmpo —, ἐξ ἀμνημονεύτου χρόνου, ἐκ παλαιτάτου, ἀπ' αἰώνος.
immêmore, *m. f.*, *v.* dimêntico.
immensità, *f.*, ἄμετρον, -τρία, ἄπειρον, -ρία, ἀχανές, ὑπέρμετρος ἔκτασις, ἀπέραντον *o* ἀκατανόητον μέγεθος.
immênso, -a, ἄμετρος; ἄπειρος, ἀχανής, ἀπέραντος, ὑπερμέγεθος, ὑπερβολικός.
immensurâbile, *v.* incommens-.
immêrgere, (κατα)βυθίζω, καταδύω, ἐμβάπτω, (βουτῶ), *v.* affondâre || -rsi, -ομαι, (βουτῶ, -οῦμαι); *fig.*, βυθίζομαι, (ἐν)ἀσχολοῦμαι, ἀφωσιοῦμαι. (προσηλόνω τὸν νοῦν, προσηλοῦμαι).
immergîbile, *m. f.*, καταβύθιστος.
immeritamênte, *avv.*, ἀδίκως, ἀναιτίως, ἀπρεπῶς, παραλόγως.
immeritâto, -a, ἄδικος.
immeritêvole, *m. f.*, ἀνάξιος.
immersiône, *f.*, κατάδυσις, ἔμβαψις, (βούτημα).
immêrso, -a, *pr. e fig.*, βεβυθισμένος; *fig.*, ἀφωσιωμένος, (προσηλωμένος).
immêttere, ἐγκαθιδρύω, ἐντίθημι, [ἐμβάλλω, εἰσάγω.
immigrânte, *m. f.*, μετανάστης, μέτοικος.
immigrâre, μεταναστεύω, μετοικῶ.
immigraziône, *f.*, μετανάστευσις, μετοικισμός.
imminchionîre, γίνομαι ἠλίθιος, ἠλιθιοῦμαι, (μπουνταλιάζω, ξεκουτιαίνω).
imminênte, *m. f.*, ἐπικείμενος, προσεγγίζων, ἀπειλῶν.
imminênza, *f.*, ἐπικείμενον, ἐγγύ- [της.
immischiâre, ἀναμιγνύω || -rsi, -ομαι, παρενείρω ἐμαυτόν, παρεισδύομαι, ὑπεισέρχομαι, ἐπεμβαίνω, (ἀνακατεύομαι, -τόνομαι, χώνομαι).
immiserîre, *v.* impoverîre.
immissiône, *f.*, ἐγκαθίδρυσις, ἔμβασμα, ἐγκατάστασις.
immôbile, *m. f.*, ἀ(μετα)κίνητος, ἀσάλευτος, πάγιος; σταθερός, ἀκλόνητος || bêne —, ἀκίνητον κτῆμα, ἀκίνητος περιουσία.
immobilità, *f.*, ἀκινησία, ἀσαλευσία, μονιμότης.
immobilitâre, ἀκινητοποιῶ, παγιῶ || -rsi, ἀκινητῶ.
immoderâto, *v.* smodâto; sregolâto.
immodêsto, -a, ἄκοσμος, ἄσεμνος, ἀναιδής, αἰσχρός, (ἀχρεῖος).
immolâre, *v.* sacrificâre.
immollâre, *v.* bagnâre; temprâre.
immondêzza, *f.*, ῥυπαρότης, -ρία, ῥῦπος, ἀκαθαρσία, -ρτότης.
immondîzia, *f.*, *c. s.*; *pattûme, cm. pl.*, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία, ῥῦπος, (λέρα, βρῶμα).
immôndo, -a, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, μιαρός, (βρωμερός, -μισμένος, -μιάρης, λερωμένος); αἰσχρός.
immorâle, *m. f.*, *di persôna,* κακοήθης, ἀνήθικος, αἰσχρουργός; *di côsa,* αἰσχρός.
immoralità, *f.*, κακοήθεια, ἀνηθικότης; αἰσχρότης; -ρουργία.
immortalâre, *v.* eternâre.
immortâle, *m. f.*, ἀθάνατος, αἰώνιος, ἀΐδιος, (παντοτεινός), ἄληκτος, ἀείμνηστος.
immortalità, *f.*, ἀθανασία, αἰωνό- [της, ἀϊδιότης.
immotâre, *v.* infangâre.
immôto, -a, *v.* immôbile.
immûne, *v.* esênte.
immus(on)îre, *v.* imbroncî(â)re.
immutâbile, *m. f.*, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάλλακτος, ἀμετάθετος, ἄ(μετά)τρεπτος, ἀκίνητος.
immutabilità, *f.*, ἀναλλοίωτον, ἀμεταβλησία.
immutâto, -a, ἀκίνητος, ἀπαράλ- [λακτος.
îmo, *v.* profôndo.
imoscâpo, *v.* listêllo.
impacc(hett)âre, συσκευάζω, φακελ(λ)ῶ, -λ(λ)οποιῶ, (κάμνω μπόγον).
impacciâre *ecc.*, *v.* imbarazzâre; [-rsi, *v.* immischiârsi.
impacciâto, *v.* confûso; gôffo.
impadronîrsi, κυριεύω, κρατῶ, κατέχω, δράττομαι, καταλαμβάνω.
impadulâre, *v.* impaludâre.

impagâbile, *m. f.*, ἀνεκτίμητος, ὑπερ-(πολυ)τίμητος.
impaginâre, σελιδοποιῶ, (-δόνω).
impagliamênto, *m.*, ἀχύρωσις; ταρίχευμα, -χεία.
impagliâre, *sédie, piánte ecc.*, καλύπτω *o* περιβάλλω δι' ἀχύρου, ἀχυρῶ; *animáli ecc.*, παραγεμίζω δι' ἀχύρου, ταριχεύω.
impagliatîno, -a, ἀχυρώδης.
impagliatôre, -trîce, ἀχυρωτής || ταριχευτής.
impagliatûra, *f.*, *v.* -iamênto || *mar.*, [θωρακισμός.
impalâre, ἀνασκολοπίζω, (παλουκόνω).
impalatûra; -laziône, *f.*, ἀνασκολο- [πισμός, (παλούκωμα).
impalizzâre, (περι)φράττω μὲ πασσάλους, περιπασσαλῶ, περιχαρακῶ.
impallâre, σκεπάζω τὴν σφαῖραν.
impallidîre, ὠχριῶ, ἀχροιῶ, (χλωμί(ά)ζω, -μαίνω); *fig.*, παρακμάζω, μαραίνομαι; ἐπισκιάζομαι || fâr —, ὠχραίνω; *fig.*, ἐπισκιάζω.
impallinâre, πλήττω διὰ μολυβδί-
impalmâre, *v.* sposâre. [δων.
impalpâbile, *m. f.*, ἀναφής, ἀψηλάφητος, (ἄπιαστος). [φητον.
impalpabilità, *f.*, ἀναφές, ἀψηλά-
impaludâre, *att.*, τελματῶ || *n.*, -οῦμαι, λιμνάζω. [λοφυῶ.
impampinârsi, κληματοῦμαι, φυλ-
impanâre, ἐπιπάσσω, (κουκκίζω,) διὰ τριμμάτων *o* ψιχίων ἄρτου, (ψωμοψιχιάζω, ψιχιοπασσίζω).
impancârsi, *r.*, καθίζομαι || *cm. fig.*, καθίσταμαι δικαστής; τολμῶ.
impaniâre, περιχρίω *o* θηρεύω δι' ἰξοῦ, ἰξῶ, ἰξεύω || *fig.*, παγιδεύω.
impanicciâre, *v.* impiastricciâre.
impannâre, καλύπτω δι' ὀθόνης || ἐπικολλῶ εἰς πανίον || πυκνῶ ὕφασμα.
impannâta, *f.*, πλαίσιον, (περβάζι, τσερτζιβές,) τοῦ παραθύρου περικεκαλυμμένον διὰ χάρτου; *impôsta*, παραθυρόφυλλον, (κανάτι).
impantanâre, *v.* infangâre. [gliâre.
impappinâre, *v.* confôndere, imbro-
impappolâre, *v.* impiastr(icci)âre; imbrogliâre.
imparadisâre, ἐντίθημι ἐν τῷ παραδείσῳ, εὐδαίμονα *o* μακάριον ποιῶ. [ἀπαράβλητος.
imparagonâbile, *m. f.*, ἀσύγκριτος,
imparâre, *v.* apprêndere.
imparatîccio, -a, μαθητικός, ἀπειρότεχνος, ἀπειρόκαλος.
impareggiâbile, *m. f.*, ἀσύγκριτος, ἀπαράβλητος; ἔξοχος; περίεργος.
imparentâre, καθιστῶ κηδεστῆ, συγγενεύω, (συμπεθεριάζω) || -rsi, γίνομαι κηδεστής, κῆδος συνάπτω, συγγενεύω, -ομαι, ἐπιγαμβρεύω, (συμπεθεριάζω).
împari, *v.* dîspari *ecc.*
imparisîllabo, -a, περιττοσύλλαβος.
imparruccârsi, ἐπικαλύπτομαι μὲ φενάκην, (περρούκαν).
impartîbile, *m. f.*, *indivisîbile*, ἀδιαίρετος, ἀμέριστος || *comunicábile*, μεταδιαδόσιμος, κοινωνήσιμος. [μω; *v.* dâre; accordâre.
impartîre, μεταδίδω, δια-(ἀπο)νέ-
imparziâle, *m. f.*, ἀμερό-(ἀπροσωπό)ληπτος, δίκαιος, ὀρθός.
imparzialità, *f.*, ἀμερο-(ἀπροσωπο)-ληψία, δικαιοσύνη.
impassîbile, *m. f.*, ἀπαθής, ἀτάραχος, ἀναίσθητος. [ἀναισθησία.
impassibilità, *f.*, ἀπάθεια, ἀταραξία,
impastamênto, *m.*, μάσσησις, -ημα, (ζύμωσις, -ωμα); ἀνάμιξις.
impastâre, μάσσω, φυρῶ, (ζυμόνω) || *mescolâre*, ἀνα-(συμ)μιγνύω, συντίθημι || *attaccâre*, (συγ)κολλῶ διὰ ζύμης || — i colôri, ἐκ-(ἐπι)τείνω τὰ χρώματα.
impastatôre, -trîce, μάκτης, φυράτης, (ζυμωτής). [câre.
impasticciâre, *v.* raffazzonâre; spor-
impâsto, *m.*, φύραμα, -ασις, (ζύμωμα, -ωσις) || (ἀνά)μίξις, μίγμα, κυκεών.
impastocchiâre, *v.* imbrogliâre.
impastoiâre, πέδαις διαλαμβάνω, πεδῶ, (πεδικλόνω) || *fig.*, παρεμποδίζω, κωλύω.
impattâre, (ἐξ)ισῶ; ἀνταποδίδωμι; εἴμεθα ἐξωφλημένοι, (εἴμεθα ἴσα κ' ἴσα).

impaurîre, (ἐκ)φοβῶ, φοβερίζω, ἐκπλήττω, πτύρω, (ἀνα)σοβῶ, ἐκ-(ἀνα)πτοῶ, (φοβίζω, τρομάζω, ξιπ-(ξυπ)(π)άζω) || -rsi, φοβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, πτύρομαι, διαταράσσομαι, ἀνασοβοῦμαι, ἀναπτοοῦμαι, (φοβίζομαι, τρομάζω, ξιπ(ξυπ)-(π)άζομαι).

impaurîto, -a, ἐκπεπληγμένος, ἔντρομος, (τρομαγμένος, -ασμένος, ξυππασμένος).

impâvido, -a, ἄφοβος, ἀτρόμητος, (ἀξύπαστος).

impazientîre, ἀφαιρῶ τὴν ὑπομονήν, ἐνοχλῶ, παροργίζω || -rsi, ἀνυπομονῶ, δυσφορῶ, δυσανασχετῶ, ἀδημονῶ, (χάνω τὴν ὑπομονήν), ἀγανακτῶ.

impaziênte, *m. f.*, ἀνυπομόνητος, -μονος, δύσφορος; ἀνήσυχος || ἐπιθυμητικός, ὀρμητικός.

impaziênza, *f.*, ἀνυπομον(ησ)ία, δυσφορία; ἀγανάκτησις.

impazzîre, ἐκμαίνομαι, παραφρονῶ, μωραίνομαι, ((ξε)τρελλαίνομαι) || *fig.*, ἐπιμαίνομαι, ὑπεραγωγῶ, ὑπερεπιθυμῶ, ἀγαπῶ περιπαθῶς, (χάνω τὸν νοῦν μου, τρελλαίνομαι, λωλαίνομαι) || fâr —, ἐκμαίνω, μωραίνω, διαστέφω τὸν νοῦν, (τρελλαίνω).

impazzâta (all' —), *avv.*, ἀπερισκέπτως, ἀσυνέτως, ἀσυλλογίστως, (ἀστοχάστως, -αστα).

impeccâbile, *m. f.*, ἀναμάρτητος, *v.* [infallîbile.

impeciâre, πισσῶ, (-όνω), πισσαλοιφῶ, γλοιῶ, (γλοιτσιάζω) || *fig.*, παγιδεύω.

impeciâto, -a, πισσόχριστος, -οχώνη- [τος, -ωτός.

impecorîre, *v.* imbecillîre.

impedantîre, σχολαστικὸς γίνομαι.

impedimênto, *m.*, κώλυμα, ἐμπόδιον, -ισμα; ἀντίστασις.

impedîre, κωλύω, ἐμποδίζω; *vietâre, proibîre*, ἀπαγορεύω; *intralciâre*, ἐμ-(περι)πλέκω.

impeditîvo, -a; -diênte, *m. f.*, κωλυτικός, -λύων, ὀχληρός, ἐμποδίζων, ἀπαγορεύων.

impedîto, -a, ἐμποδισθείς || *occupâto*, (*di persôna*), ἐνησχολημένος, (πολυ)ἄσχολος; (*di côsa*) κατειλημμένος, κατεχόμενος.

impegnâre, βάλλω *o* δίδω ἐνέχυρον, (δίδω τι ἀμανάτι), ἐνεχυρ(ι)άζω || *obbligâre*, ὑποχρεῶ, (-όνω) || *appigionâre, prezzolâre*, μισθῶ || *mêtter al mônte di pietà*, ἐνεχυρ(ι)άζω || — la parôla, δίδω τὸν λόγον μου, ὑπισχνοῦμαι, (ὑπόσχομαι) || -rsi, ὑποχρεοῦμαι, (-όνομαι).

impegnatîvo, -a, ὑποχρεωτικός.

impegnâto, -a, ὑπόχρεος, -εως; *v.* impedîto.

impêgno, *m.*, ἐνεχυρίασις, -ιασμός, -ασία, ὑποχρέωσις, καθῆκον || *assûnto, incârico*, ἀναδοχή || *promêssa, fêde*, ὑπόσχεσις, πίστις || *cûra*, ἐπιμέλεια, σπουδή, ἀκρίβεια.

impegnôso, *v.* brigôso.

impegolâre, *v.* impeciâre.

impelagâre, βαραθρῶ, καταβυθίζω || ἐμ-(περι)πλέκω.

impelâre, τριχοφυῶ || γεμίζω μὲ [τρίχας.

impellênte, *m. f.*, προτρεπτικός, παροξυντικός.

impêllere, *v.* spîngere, incitâre.

impellicciâre, διφθερῶ, (γουνόνω).

impellicciatûra, διφθέρωμα, (γούνωμα).

impenetrâbile, *m. f.*, ἀδιαπέραστος, ἀδιάδυτος, ἀδιάβατος; *fis.*, ἀδιαχώρητος || *misteriôso, oscûro*, μυστηριώδης, ἀνεξερεύνητος, ἀκατανόητος, ἀνεξήγητος, ἀνερμήνευτος.

impenetrabilità, *f.*, ἀδιαπέραστον, ἀδιάδυτον, ἀδιάβατον, ἀδιαχώρητον || μυστηριῶδες, ἀλεξιχνίαστον, ἀκατάληπτον.

impenitênte, *m. f.*, ἀμετανόητος, [ἀμεταμέλητος.

impennacchiâre, κοσμῶ διὰ πτερῶν *o* πτερολόφου, ἐμπτερῶ.

impennâre, καθίστημι ἱκανὸν πρὸς ἀνέγερσιν, ἐμβάλλω πτερά, ἀνα-(ἐμ)πτερῶ || -rsi, *di cavâlli*, ὑπεξορθοῦμαι, (ὀρθόνομαι), ἀνάχαιτίζομαι; *fig.*, ἀφηνιάζω, ἀπειθῶ, ὑποπτεύομαι.

impensâto, -a, ἀπροσδόκητος, ἀπρόβλεπτος || all' -a, ἀπροσδοκήτως.

impensierîre, σκέψιν παρέχω, ἐμβάλλω εἰς μέριμναν || -rsi, σύννους γίνομαι, φροντίζω, ἀδημονῶ, προκαταλαμβάνομαι, κατέχομαι.
impensierîto, -a, σύννους, φροντίζων, ἔμφροντις.
impepâre, ἀρτύω διὰ πεπέρεως, πεπέρει πάσσω, (κουκκίζω μὲ πέπερι *o* πιπέρι), πε-(πι)περίζω, (-ρόνω).
impepâto, -a, πεπερόπαστος, (πιπε-[ρωμένος, -ράτος).
imperânte, *v.* dominânte, comandânte.
imperâre, αὐτοκρατορεύω; ἄρχω, κρατῶ, διοικῶ, ἐξουσιάζω.
imperatîvo, -a, προσ-(ἐπι)τακτικός || *gr.*, προστακτικὴ (ἔγκλισις).
imperatôre, *m.*, αὐτοκράτωρ.
imperatôrio, -a, *v.* -riâle || *s.f.*, *bot.*, σμύρνιον.
imperatrîce, *f.*, αὐτοκράτειρα, (-τό-[ρισσα).
impercettîbile, *m. f.*, ἀ(δι)όρατος, ἀνεπαίσθητος, ἀκατάληπτος.
impercettibilità, *f.*, ἀ(δι)όρατον, ἀνεπαίσθητον, ἀναισθητόν.
imperciocchè, *v.* giacchè.
imperdonâbile, *m.f.*, ἀσύγγνωστος, ἀσυγχώρητος.
imperfêtto, -a, ἀτελής, ἀτέλεστος, ἀτέλείωτος; ἐλλ(ε)ιπής || *s.m.*, *gr.*, παρατατικὸς (χρόνος).
imperfeziône, *f.*, ἀτέλεια, -λές, -λείωτον, ἔλλειψις, -ειμμα.
imperforâto, -a, ἀδιάτρητος.
imperiâle, *m.f.*, αὐτοκρατορικός || *s. m.*, *di vettûra*, ἐπιστέγασμα, -στεγον.
imperialîsmo, *m.*, αὐτοκρατορισμός, [-τοροδοξία.
imperialîsta, *m. f.*, αὐτοκρατορικός; *s.* -τοριστής.
impêrio, *poet.*, *v.* -êro.
imperiosità, *f.*, ἀγέρωχον, ὑπεροψία || *urgênza*, *necessità*, κατεπεῖγον, ἀνάγκη.
imperiôso, -a, ἐπι-(προσ)τακτικός, ἀγέρωχος, δεσποτικός, ὑπερήφανος || ἄφευκτος, ἀναπόδραστος, ἀπαραίτητος, ἀναγκαῖος.
imperîto, -a, ἄπειρος, ἀνεπιστήμων, [ἀμαθής.
imperitûro, -a, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἄφθαρτος, ἀδιάφθορος, ἀτελεύτητος, ἀθάνατος.
imperîzia, *f.*, ἀπειρία, ἀνικανότης, [ἀμάθεια.
imperlâre, κοσμῶ διὰ μαργαριτῶν || *v.* irrorâre, aspêrgere.
impermalîre; -rsi, δυσανασχετῶ, ἀγανακτῶ, δυσχεραίνω, δυσφορῶ, ἄχθομαι, δυσαρεστοῦμαι, ὀργίζομαι.
impermeâbile, *m.f.*, στεγανός, ἀδιάβροχος, ὑδατο-(ὑδασι)στεγής || *s.m.*, ἐφεστρὶς ἀδιάβροχος, στεγανὸν ἐπανωφόριον, ἀδιάβροχον.
impermeabilità, *f.*, στεγανότης, ἀδιάβροχον, ὑδατοστεγές.
impern(i)âre, τίθημι ἐπὶ στρόφιγ-[γος.
impêro, *m.*, αὐτοκρατορία; *signorîa*, *govêrno*, *stâto*, ἐπικράτεια, κράτος; *potêre*, ἐξουσία, ἰσχύς, δύναμις, ἐπιρροή || bâsso —, βυζαντινὸν [κράτος.
imperocchè, *v.* giacchè.
imperscrittîbile, *m.f.*, ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος.
imperscrutâbile, *m.f.*, ἀνεξερεύνητος, -ξιχνίαστος, ἀκατάληπτος.
impersonâle, *m.f.*, ἀπρόσωπος.
impersonâre, *v.* incarnâre; personificâre.
impertêrrito, -a, θρασύσπλαγχνος, [ἀτάρακτος, *v.* impâvido.
impertinênte, *m.f.*, προπετής, ἰταμός, αὐθάδης, θρασύς, θρασυ-(αὐθαδο)στόμος.
impertinênza, *f.*, προπέτεια, ἰταμότης, αὐθάδεια, θράσος, -σύτης; ὕβρις.
imperturbâbile, *m. f.*, ἀτάραχος, ἀκλόνητος, ἀθορύβητος, ἀπαθής, διηνεχής.
imperturbabilità, *f.*, ἀταραξία, ἀπάθεια, γαλήνη, ἡσυχία.
imperturbâto, -a, ἀτάρακτος, ἀκλό-[νητος.
imperversamênto, *m.*, καταφορά, μανία, ἔξαψις, ὀργή, ὁρμή.
imperversâre, παρα-(κατα)φέρομαι, μαίνομαι; ὀργίζομαι, λυσσῶ, (λυσσιάζω); διαταράσσω, θορυβῶ, (κάμνω τὸν κόσμον ἄνω κάτω).
impestâre, *v.* app-; *cm.*, μεταδίδω ἀφροδισιακὸν πάθος.
impestâto, -a, *v.* app-: πάσχων ἐξ ἀφροδισιακοῦ πάθους.

impetig(g)ine, *f.*, μελικηρίς, μελιτάγρα, λειχήν. [(-νιάρης).
impetig(g)inôso, **-a**, λειχηνώδης,
impeto, *m.*, ὁρμή; *assâlto*, ὅρμή(μα), εἰσ-ἐμ-(προσ)βολή; *calôre*, *fôga*, ζέσις, ἐνθουσιασμός, παραφορά, *v.* -tuosità.
impetrâre, (ἐπι)τυγχάνω, (-τυχανίω), ἀπολαμβάνω || *v.* impietr-.
impettîto, **-a**, εὐθύς, ὄρθιος; *orgogliôso*, *fiêro*, γαῦρος, (κορδωμένος).
impettorîre, διαυχενίζομαι, (ξελαιμίζομαι); γαυριῶ, (κορδόνομαι).
impetuosità, *f.*, ὁρμή, βία, σφοδρότης.
impetuôso, **-a**, ὁρμητικός, βίαιος, σφοδρός, ῥαγδαῖος, δεινός.
impiagamênto, *m.*, ἕλκωσις, -ωμα, τραῦμα, πληγή, (-γωμα).
impiagâre, (ἐξ)ἑλκῶ, τραυματίζω, τιτρώσκω, (πληγόνω). [γωμένος).
impiagâto, **-a**, (ἐξ)ἡλκωμένος, (πλη-
impiallacciâre, πλακῶ, (-όνω).
impiallacciatûra, *f.*, πλάκωσις.
impiantâre, καθίστημι, ἐγκαθιστῶ, (ἐγ)καθιδρύω, *v.* stabilîre.
impiantîto, *v.* ammattonâto.
impiânto, *m.*, ἐγκατάστασις, (ἐγ)καθίδρυσις; κατάστημα, καθίδρυμα.
impiastr(icci)amênto, *m.*, κατάπλασις, σπίλωμα, ῥύπανσις, (πασάλειμμα, μουντζοῦρα, -ούρωμα, λέρωμα).
impiastr(icci)âre, καταπλάσσω, ἐπιχρίω, σπιλῶ, ῥυπαίνω, (πασ-(πισσ)αλείφω, μουντζουρόνω, -τζαλόνω, μουρδαρεύω, λερόνω); *v.* imbellettâre.
impiastricciâto, **-a**, ἐπίχριστος, κηλιδωθείς, (λερωμένος).
impiâstro, *m.*, ἔμπλαστρον, κατάπλασμα; *v.* -str(icci)amênto || *fig.*, ἄνθρωπος ἀδρανής *o* φιλάσθενος.
impiccâbile, *m.f.*, ἄξιος ἀγχόνης, ἀξιοκρέμαστος, (κρεμασταριᾶς, -μάλας).
impiccamênto, *m.*; **-agiône**; **-atûra**, *f.*, κρέμασις, (-ασμα, -άλα), ἀγχόνη.
impiccâre, κρεμῶ, (-μνῶ), ἀπαγχονίζω; *v.* appiccâre.
impicciâre, *v.* imbarazzâre.
impîccio, *v.* imbarâzzo, imbrôglio.
impiccolîre; **-ccinîre**, σμικρύνω, ἐλαττ(όνω)ῶ, μειῶ, (ὀλιγοστεύω) || ταπεινῶ, ἐξευτελίζω. [(ψειριάζω).
impidocchiâre; **-ârsi**, φθειρι(άζω)ῶ,
impiegâre, *occupâre*, *procurâre un pôsto*, (ἐν)ἀσχολῶ τινα, παρέχω ἔργον, δίδω ὑπηρεσίαν *o* θέσιν || *usâre*, κάμνω χρῆσιν, μεταχειρίζομαι; — bêne *o* mâle, καλο-(κακο)μεταχειρίζομαι || *di denâro*, *investîre*, τοκίζω; *di denâro*, *têmpo ecc.*, ἐξοδεύω || -rsi, ἐνασχολοῦμαι; χρησιμεύω.
impiegâto, *m.*, ὑπάλληλος || pûbblico —, δημόσιος —.
impiegatûme, *m.*, ὑπαλληλία.
impiêgo, *m.*, ὑπηρεσία, ὑπούργημα, θέσις, ἔργον, ἐργασία, (δουλειά) || χρῆσις, μεταχείρησις || τόκισις, ἐξόδευμα || *stâto d'impiegâto*, ὑπαλληλία.
impietosîre, κινῶ εἰς οἶκτον, συγκινῶ || -rsi, ἐλεῶ, οἰκτείρω, σύμπάσχω.
impietrîre; **-trâre**, *att.*, ἀπολιθῶ, λιθοποιῶ; *fig.*, σκληρύνω, -ροποιῶ || *n.*, ἀπολιθοῦμαι; *fig.*, σκληρύνομαι.
impigliâre, ἐμ-(περι)πλέκω; κατέχω.
impigrîre, *att.*, καθιστῶ νωθρόν || *n. e* -rsi, νωθρὸς γίνομαι.
impillaccherâre, βορβορῶ, πηλῶ, ῥυπαίνω, (λασπόνω, λερόνω).
impinguâre, *v.* ingrassâre; arricchîre.
impinzâre, παρα-(ὑπερ)γεμίζω; τρέφω κατακόρως, (κατα)κορέννυμι, (χορταίνω, παραταΐζω) || -rsi, κορέννυμαι, τρώγω ἀπλήστως, γαστριμαργῶ, (χορταίνω).
impiombâre, μολυ-(μολι)βδ(όνω)ῶ.
impiombâto, **-a**, μολυ-(μολι)(β)δωτός, μολυβδόδετος, -βδόστρωτος.
imbiombatôre, *m.*, μολυβδωτής.
impiombatûra, *f.*, μολύβδωσις.
impipârsi, *v.* infischiârsi.
impipiâre, *v.* imbeccâre; impinzâre.
impiumâre, *v.* impenn(acchi)âre.
implacâbile, *m.f.*, ἄσπονδος, ἀδιάλ-

λακτος, ἀμείλικτος, (ἀφιλίωτος), ἀνεξιλέωτος, ἀδυσώπητος, ἀπαραίτητος.

implacabilità, *f.*, ἀδιάλλακτον, ἀνεξιλεότης, ἀδυσωπία.

implicâre, ἐμ-(περι)πλέκω || περιλαμβάνω εἰς ἔγκλημα, ἐνοχοποιῶ, ἐμπλέκω || *sottintêndere, comprêndere,* ὑπονοῶ, περιέχω.

implîcito, -a, σιωπηλῶς περιειλημμένος, ὑπονοούμενος, (ἐξ)ὑπακουόμενος.

implorâre, ἐπικαλοῦμαι, ἱκετεύω.

implûme, *m. f.*, ἄπτερος, -τέρυγος, -τέρωτος, -τήν, -τιλος.

impolîtico, -a, ἄστοκος, ἀδέξιος, ἀντιπολιτικός.

impolpâre, *v.* ingrassâre, ingrossâre.

impoltronîre, *v.* impigrîre.

impolverâre, κονί(ζ)ω, -νιορτῶ, (σκονίζω).

impolverâto, -a, κεκονιασμένος, κονισαλέος, (σκονισμένος).

impomatâre, παχυμυρῶ, (πο(υ)μαδιάζω, ἀλείφω μὲ πομάδαν).

impomiciâre, κισσηρίζω, στιλβῶ, καθαρίζω *o* λειαίνω διὰ κισσήρεως.

imponderâbile, *m. f.*, ἀβαρής, ἀστάθμητος.

imponderabilità, *f.*, ἀβαρές.

***imponênte**, *m. f.*, σεμνο-(μεγαλο)πρεπής, αἰδέσιμος; ἐκπληκτικός, ἐπιβλητικός, θαυμάσιος.

imponênza, *f.*, σεμνο-(μεγαλο)πρέπεια, μέγεθος, θαυμάσιον.

imponîbile, *m. f.*, φορολογήσιμος, -γητός, -γητέος.

impopolâre, *m. f.*, ἀντιδημοτικός, λαομίσητος.

impopolarità, *f.*, ἀντιδημοτικότης, λαομίσητον.

imporporâre, πορφυρῶ, *v.* arrossîre, -ssâre.

impôrre, ἐπιθέτω, ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω || *comandâre,* ἐπιτάττω, παραγγέλλω, κελεύω || *ispirâr riverênza o meravîglia,* ἐμπνέω *o* ἐμ-(ἐπι)βάλλω σέβας *o* θαῦμα, καταπλήττω || — tribûti, φόρον ἐπιβάλλω, φορολογῶ || — silênzio, un nôme *ecc.*, ἐπιβάλλω σιωπήν, ὄνομα κτλ. || — le mâni, ἐπιθέτω τὰς χεῖρας.

importânte, *m. f.*, σπουδαῖος, σημαντικός; ἐπίσημος, ἀξιόλογος, οὐσιώδης || *s. m.*, σπουδαῖον, οὐσιῶδες, κεφάλαιον, κυριώτατον.

importânza, *f.*, *pr. e fig.*, σπουδαιότης, σημαντικότης, βαρύτης.

importâre, *portâr dêntro, introdûrre,* εἰσάγω, εἰσκομίζω, εἰσφέρω || *ammontâre, aritm.*, συμποσοῦμαι || *avêr importânza*, ἔνδιαφέρω, σημαίνω, μέλει, *v.* interessâre (*imps.*); che impôrta? τί τὸ ἐνδιάφερον; τί μέλει; (τί πειράζει *o* κόφτει;)

importatôre, -trîce, εἰσαγωγεύς, ἔμπορος εἰσαγωγίμων.

importaziône, *f.*, εἰσαγωγή || τὰ εἰσαγόμενα εἴδη, εἰσαγώγιμα.

impôrto, *m.*, ὁλικὸν ποσὸν λογαριασμοῦ, κεφάλαιον, ἀντίτιμον.

importunâre, ἐνοχλῶ, βαρύνω, πιέζω, (πειράζω).

importunità, *f.*, ὀχληρότης, ἐνόχλησις, φορτικότης, βάρος, (πείραξις); ἀκαιρία.

importûno, -a, *molêsto,* ὀχληρός, ἐνοχλητικός, φορτικός, ἐπαχθής, (πειρακτικός); *molêsto e intempestîvo,* ἄκαιρος.

impositôre, -trîce, (κατα)θέτης.

imposiziône, *f.*, ἐπίθεσις, ἐπιβολή || ἐπιταγή || φόρος, δικαίωμα, δασμός, τέλος, (δόσιμον, χαράτζι).

impossessârsi, *v.* impadronîrsi.

impossîbile, *m. f.*, ἀδύνατος, ἀνέφικτος, ἄπρακτος, ((ἀν)ἀβόλετος) fâr l' —, πάντα λίθον κινῶ, (κάμνω τὰ ἀδύνατα δυνατά).

impossibilità, *f.*, ἀδυνατία, ἀδύνατον, (ἀναβόλετον, ἀβολιά).

impôsta, *f.*, *tâssa,* φόρος, δασμός, τέλος, (δόσιμον, χαράτζι) || *di finêstra, pôrta ecc.*, φύλλον, (παρα)θυρόφυλλον, θύρωμα, κλ(ε)ισιάς, πτερόν, (κανάτι).

impostâre, *dispôrre,* δια-(κατα)τάσσω || *posâre,* ἱδρύω || *fermâre,* στηρίζω || *cominciâre, mêtter mâno,* ἄρχομαι, ἐπιχειρῶ, (καταπιάνω,

ἐπιχειρίζομαι) || *registrâre*, γράφω εἰς τὸ κατάστιχον || *portâr âlla pôsta, imbucâre*, φέρω εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ῥίπτω εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον.

impostaziône, *f.*, διά-(κατά)ταξις || ἵδρυσις, (στήσιμον) || στήρηξις || ἐπιχείρησις || πέρασμα εἰς τὸ κατάστιχον || τὸ φέρειν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ ῥίπτειν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον.

impostôre, *m.*, ἀπατεών, ψεύστης, [πλάνος, ἀγύρτης.

impostûra, *f.*, ἀπάτη, πλάνη, φενακισμός, ἀγυρτ(ε)ία.

impotênte, *m.f.*, ἀδύνατος, ἀνίκανος, ἀνίσχυρος; *stôrpio, mutilâto*, ἀνάπηρος, πηρός, (σακάτης, μισερός).

impotênza, *f.*, ἀδυναμία, ἀνικανότης; ἀναπηρία, (σακατλήκι).

impoverimênto, *m.*, πτώχευσις, ἐξάντλησις.

impoverîre, καθιστῶ πτωχόν *o* πένητα, πτωχύνω, -χαίνω, -χίζω; *fig.*, ἐξαντλῶ || *n.*, γίνομαι πτωχός *o* πένης, πτωχεύω, -χαίνω; *fig.*, ἐξαντλοῦμαι.

impraticâbile, *m. f.*, *di luôghi*, ἀ-(δυσ)διάβατος, ἄβατος || *di azîoni ecc.*, ἀνεκτέλεστος, ἀκατόρθωτος, ἄπρακτος || *di persône*, ἀκοινώνητος, ἰδιότροπος.

impraticabilità, *f.*, ἀδιάβατον || ἀνεκτέλεστον || ἀκοινώνητον.

impratichîre, (ἐξ)ἀσκῶ, γυμνάζω || -rsi, προσκτῶμαι *o* λαμβάνω πεῖ-[ραν.

impratichîto, -a, ἔμπειρος.

imprecâre, κατ-(ἐπ)αρῶμαι, (καταρησοῦμαι), εὔχομαι συμφοράς.

imprecatîvo, -a, (κατ)ἀρατικός.

imprecaziône, *f.*, ἀρά, κατάρα || *gr.*, κατάρασις.

impregiudicâto, -a, ἀβλαβής, (ἄβλαβος); *leg.*, σωζόμενος, ἄνευ βλάβης.

impregnâre, πληρῶ, ἐμ-(δια)βρέχω || *ingravidâre*, ἔγκυον καθίστημι, κυΐσκω, (ἐγγαστρόνω).

impremeditâto, -a, ἄνευ προβουλῆς, ἀπροβούλευτος.

imprêndere, *v.* intrapr-, cominciâre.

imprendibile, *m.f.*, ἀ-(δυσ)πόρθητος, ἀνάλωτος, ἀκατάληπτος, ἀχείρωτος, (δυσκολοκυρίευτος, ἄπιαστος, ἄπαρτος).

imprenditôre, *m.*, ἐργολάβος, -λή-[πτης.

impreparâto, -a, ἀνέτοιμος, ἀπρομελέτητος, ἀπαρασκεύαστος.

imprêsa, *f.*, ἐπιχείρησις, -ημα, πρᾶγμα, ἔργον || *comm.*, ἐργολαβικὴ ἐργασία, ἐργολαβία, -ληψία || *fornitûra*, προμήθεια || *stêmma*, σύνθημα, σύμβολον.

impresârio, *m.*, ἐργολάβος, θεα-[τρώνης.

imprescrittîbile, *m.f.*, ἀπαράγραπτος, ἀνεξάλειπτος.

imprescrittibilità, *f.*, ἀπαράγραπτον.

impressionâbile, *m.f.*, εὐαίσθητος, εὐκίνητος, εὐπαθής, εὐερέθιστος.

impressionabilità, *f.*, εὐαισθησία, εὐπάθεια.

impressionâre, προξενῶ ἐντύπωσιν *o* αἴσθησιν, (συγ)κινῶ || -rsi, ἐντύπωσιν λαμβάνω, (συγ)κινοῦμαι, συναισθάνομαι.

impressionânte, *m. f.*, ἐντύπωσιν ἐμποιῶν, ἐντυπωτικός, παθητικός.

impressiône, *f.*, ἐντύπωσις, -ωμα; ἐγχάραξις, -ραγμα || *tipografîa*, (ἐκ)τύπωσις, ἔκδοσις || *fig.*, ἐντύπωσις, συναίσθησις, πάθος.

imprêsso, -a, ἔντυπος, -πωθείς; ἐγκεχαραγμένος, σεσημασμένος.

imprestâre, *v.* prest-. [mancâbile.

impreterîbile, *m.f.*, ἄφευκτος; *v.* im-

imprevedûto; -vîsto, -a, ἀπρόβλεπτος, -όοπτος, -οόρατος, -οσδόκητος, ἀνέλπιστος; αἰφνίδιος.

imprevidênte, *m. f.*, ἀπρόβλεπτος, -ονόητος, -ομηθής, -όβουλος.

imprevidênza, *f.*, ἀπροβλεψία, -ονοησία, -ομήθεια.

imprigionamênto, *m.*, κάθειρξις, φυλάκισις, (-κωσις, -κωμα).

imprigionâre, καθείργω, (βάλλω εἰς τὸ δροσιό), φυλακίζω, (-κόνω) || στενοχωρῶ; περι-(ἐγ)κλείω.

imprîmere, *pr. e fig.*, ἐντυπῶ, ἐγχαράττω; *tipografîa*, (ἐκ)τυπ(όνω)ῶ, ἐκδίδω; *fig.*, ἐμπνέω, ἐμβάλλω, ἐντίθημι.

improbâbile, *m. f.*, ἀπίθανος, ἀπίστευτος.
improbabilità, *f.*, ἀπιθανότης.
împrobo, *v.* malvâgio; dûro, eccessîvo. [νία, ἀφορία.
improduttività, *f.*, ἀκαρπία, ἀγο-
improduttîvo, -a, ἄκαρπος, ἄγονος,
impromêttere, *v.* prom-. [ἄφορος.
imprônta, *f.*, ἐκμαγεῖον, τύπος, (ἀπο)τύπωμα; σημεῖον, (-μάδι); *mârca*, σῆμα, ἐπισημείωσις, (μάρκα); *suggêllo*, σφραγίς; *carâttere*, χαρακτήρ.
improntâre, ἐκμάσσω, ἐκτυπῶ; χαράττω; (ἐπι)σημειῶ, (σημαδεύω, -διάζω); ἐπισημαίνω, (μαρκάρω).
imprônto, *v.* importûno, indiscrêto.
impropêrio, *m.*, ὕβρις, ὀνειδισμός, ὄνειδος, λοιδορία.
impróprietà, *f.*, ἀκαταλληλία, ἀνοικειότης, ἀνεπιτηδειότης; *del discórso*, ἀνακρίβεια, ἀκυρ(ολογ)ία.
imprôprio, -a, ἀκατάλληλος, ἀνοίκειος, ἀνάρμοστος; ἀνακριβής, ἄκυρος.
improrogâbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, μὴ ἀναβόλιμος.
improsciuttîre, *v.* dimagrâre.
imprôv(v)ido, -a, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος, ἀ(συλ)λόγιστος, ἄβουλος, (ἀστόχαστος).
improvvisamênte, *avv.*, ἐξ ἀπροόπτου, ἀπροσδοκήτως, παραυτά, (πάραυτα -τίκα), εὐθύς, αἰφνιδίως, ἐξ αἰφνιδίου, (ἐξ)αἴφνης, (ἔξαφνα, -νικά, ἄξαφνα, αἰφνίδια).
improvvisâre, αὐτοσχεδιάζω, πραττω *o* λέγω ἐκ τοῦ προχείρου *o* ἀπρομηλήτως.
improvvisâta, *v.* sorprêsa; improvvisaziône. [διαστής.
improvvisatôre, -trîce, αὐτοσχε-
improvvisaziône, *f.*, αὐτοσχεδιασμός, -ασμα.
improvvîso, -a, ἀπρόβλεπτος, ἀπροσδόκητος, *v.* imprevedûto.
imprudênte, *m. f.*, *impróvvido, avventâto*, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἄβουλος, ἄφρων, ἀνόητος, (ἀστόχαστος) || *indiscrêto*, ἀπερίσκεπτος, ἀδιάκριτος, ὀχληρός, φορτικός, ἄκαιρος.
imprudênza, *f.*, ἀσυνεσία, ἀβουλία, ἀνοησία, (ἀστοχασία); ἀπερισκεψία, ἀδιακρισία. [μνων.
imprunâre, περιφράσσω διὰ θά-
impûbe(re), *m. f.*, ἄνηβος.
impubertà, *f.*, ἀνηβότης.
impudênte, *m. f.*, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, προπετής, αὐθάδης, (ἀδιάντροπος, ξετσίπωτος, ἀπόκοτος).
impudênza, *f.*, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, προπέτεια, τόλμα, (ἀδιαντροπιά, ξετσιπωσύνη, ἀποκοτιά).
impudicîzia, *f.*, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀκαθαρσία, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπιά, ἀτσαλιά, -λωσύνη).
impudîco, -a, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἀκάθαρτος, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, αἰσχρός, (ἀδιάντροπος, ἄτσαλος).
impugnâbile, *m. f.*, ἀμφισβητήσιμος, ἀνασκευαστός, ἀναιρέσιμος.
impugnâre, *afferrâre*, συλλαμβάνω, δράττομαι, (πιάνω, τσακόνω) || *refutâre, combâttere*, ἀνασκευάζω, ἀναιρῶ; ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι || — la spâda, ξιφουλκῶ. [ἀντίπαλος.
impugnatôre, -trîce, ἀνασκευαστής,
impugnatûra, *f.*, λαβή, -βίς, (*dêlla spâda ecc.*, πιάσιμον; *mânico*, χέρ(ούλ)ι, μανίκι, στυλιάρι).
impugnaziône, *f.*, ἀμφισβήτησις, ἀνασκευή, ἀναίρεσις, ἐναντίωσις, ἐξέλεγξις. [incivîle.
impulîto, *v.* spôrco; *ineducâto,
impulsâre, *v.*, *v.* spîngere.
impulsîvo, -a, κινητικός, ὠθητικός.
impûlso, *m.*, ὤθησις, (σπρώξιμον) || *fig.*, παράκίνησις, προτροπή.
impûne, *m. f.*, ἀτιμώρητος.
impunemênte, *avv.*, ἀτιμωρητί, (-ητα), ἀνεκδικήτως, ἀζημίως, ἀκωλύτως, ἐλευθέρως, (ἀνεμποδίστως).
impunità, *f.*, ἀτιμωρησία. [κητος.
impunîto, -a, ἀτιμώρητος, ἀνεκδί-
impuntâre, *v.* -tîre, imbastîre || -rsi, ἰσχυρογνωμῶ, ἐπιμένω, (πεισμ(ατ)όνω,) ἀμεταπείστως, (πεισματωδῶς,) ἐφίσταμαι, (σταματῶ, στέκομαι).
impuntâto, *v.* ostinâto.

impuntîre, πυκνο-(στενο)ρράπτω; διαρράπτω, διακεντῶ; (τσατ(τ)ίζω, τρ(ο)υπόνω, καταπιάνω).
impuntûra, *f.*, πυκνὴ ῥαφή; διαρραφή, διακέντησις, (κατάπιασμα).
impurità, *f.*, ἀκαθαρσία, ῥυπαρότης, μολυσμός, διαφθορά, κακοήθεια, αἰσχρότης.
impûro, -a, ἀκάθαρτος, ῥυπαρός, νενοθευμένος, μεμολυσμένος, μιαρός, κακοήθης, αἰσχρός.
imputâbile, *m. f.*, *v.* incolpâbile; ἀποδοτέος, προσαπτός || *comm.*, καταλογιστέος.
imputâre, *accusâre, attribuîre*, κατηγορῶ, αἰτιῶμαι, ἀποδίδω, προσάπτω τι εἴς τινα || *comm.*, καταλογίζω, φέρω εἰς τὸν λογαριασμόν.
imputâto, -a, κατηγορούμενος, ὑπόδικος.
imputaziône, *f.*, ἀπόδοσις, πρόσαψις, κατηγορία, καταγγελία, (ἐγκάλεσις, -εσμα) || καταλόγισις, -γισμός.
imputrescîbile, *m. f.*, ἄσηπτος, ἀδιάφθορος.
imputridîre, *v.* putrefâre.
impuzzîre, *att.*, δυσωδίαν ἀποφέρω, καταβρωμίζω, βρωμῶ || *n.*, σήπομαι, φθείρομαι.
in, *prep.*, ἐν (*dat.*). εἰς (*acc.*), ἐντός (*gen.*), (μέσα εἰς *acc.*) || in câsa, ἐν τῇ οἰκίᾳ, (εἰς τὸ *o* (στὸ) σπίτι) || di giôrno in giôrno, ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν || in leggêndo, *cm.* nel lêggere, ἐν τῷ ἀναγινώσκειν, ἀναγινώσκων.
inâbile, *m. f.*, ἀνεπιτήδειος, ἀδέξιος; *leg. ecc.*, ἀνίκανος.
inabilità, *f.*, ἀνεπιτηδειότης, ἀδεξιότης, ἀνάξιότης, ἀνικανότης.
inabilitâre, καθίστημι ἀνίκανον.
inabilitaziône, *f.*, ἀνικανότης, τὸ καθιστάναι ἀνίκανος.
inabissâre, (κατα)βυθίζω.
inabitâbile, *m. f.*, μὴ κατοικήσιμος, ἀκατοίκητος.
inabitâto, -a, μὴ κατῳκημένος, ἀκατοίκητος, *v.* disabitâto.
inaccessîbile, *m. f.*; **-ccêsso, -a**, *pr. e fig.*, ἀ-(δυσ)πρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, ἀπλησίαστος, (ἄφταστος); *fig.*, ἀν-(δυσ)έντευκτος, ἀκοινώνητος.
inaccettâbile, *m. f.*, ἀπαρά-ἀναπό[(ἀπρόσ)δεκτος.
inaccomodâbile, *m. f.*, ἀνοικονόμητος, ἀσυμβίβαστος.
inaccordâbile, *m. f.*, ἀσυμβίβαστος, ἀσυμφώνητος.
inacerbîre; -bâre, *v.* esacerbâre, irritâre.
inacetâre, σκευάζω διὰ ὄξους, ἀρτύω μὲ ὄξος, ὄξει βρέχω, (βάνω ξύδι); →
inacetîre, *att.*, (ἀπ)ὀξύνω, ὀξυποιῶ, (ξοινίζω) || *n.*, καθίσταμαι δριμύς, (ἀπ)ὀξύνομαι, -νοῦμαι, ὀξυποιοῦμαι, ὀξίζω, τρέπομαι, (ξειδιάζω, ξυ-(ξοι)νί(διά)ζω).
inacquâre, *v.* adacq-.
inacutîre, ὀξύνω, ἀκονῶ; *v.* esacerbâre, irritâre.
inadattâbile, *m. f.*, ἀνεφάρμοστος.
inadâtto, *v.* disadâtto.
inadeguâto, -a, ἄνισος, ἀνόμοιος, δυσ[ανάλογος.
inadempîbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ἐκτελέσεως, ἀνεκτέλεστος, ἀνεκπλήρωτος, ἀδύνατος.
inadempimênto, *m.*, ἀτέλεια, ἀνεκ[τέλεστον.
inadempî(û)to, -a, μήπω ἐκτελεσθείς, ἀνεκτέλεστος.
inaffiâre, *v.* innaff-.
inagguagliâbile, *v.* impareggiâbile, inarrivâbile.
inagr(est)îre, ὀξύνομαι, *v.* inacetîre.
inalâre, ἀπορροφῶ, ἐκμύζω (διὰ [τῆς εἰσπνοῆς).
inalaziône, *f.*, ἀπορρόφησις, ἐκμύζη[σις.
inalbâre, λευκαίνω, (ἀσπρίζω).
inalberâre, ἀνυψῶ, ἀναβιβάζω, αἴρω, ὀρθῶ, ἀνεγείρω, (σηκόνω, ἰσσάρω) || — la bandiêra, ἀνυψῶ, (στήνω, σηκόνω, ἰσσάρω,) τὴν σημαίαν || *mar.*, τοὺς ἱστοὺς ἀνίστημι || -rsi, *v.* impennârsi; ὀργίζομαι; (ὑπερ)αἴρομαι; ὑποπτεύομαι.
inalidîre, *v.* disseccârsi.
inalienâbile, *m. f.*, ἀναπαλλοτρίωτος, ἀχώριστος.
inalienabilità, *f.*, ἀναπαλλοτρίω[τον.
inalterâbile, *m. f.*, ἀναλλοίωτος, ἀ(διά)φθαρτος, ἀδιάφθορος, ἀμετάβλητος, ἀτάρακτος.

inalterabilità, *f.*, ἀναλλοίωτον, ἀμετάβλητον.
inalterâto, **-a**, ὁ μὴ ὑποστὰς ἀλλοίωσιν, ἀναλλοίωτος, ἄ(διά)φθαρτος, ἀμετάβλητος.
inalveâre, παροχετεύω (ποταμόν), διορύσσω, διωρυγοποιῶ.
inalzâre, *v.* alzâre, elevâre.
inamâbile, *m. f.*, ἀνέραστος, ἀπεχθής, ⟶ [ἄχαρις.
inamêno, **-a**, ἀτερπής, δυσάρεστος,
inamidâre, παιπαλῶ, ἀμυλίζω, μαζαλίζω, (κολλάρ(ίζω)ω).
inamidatûra, *f.*, παιπάλωσις, ἀμυλισμός, μαζάλισμα, (κολλάρισμα).
inamidâto, **-a**, κολλαρισμένος.
inammissibile, *m.f*, ἀπρόσ-(ἀπαρά)δεκτος, ἀναπόλεστος, ἀναπόβλητος.
inammissibilità, *f.*, ἀπαράδεκτον, ἀναπόβλητον. [μόνιμος, ἰσόβιος.
inamovîbile, *m. f.*, ἀμετακίνητος,
inamovibilità, *f.*, ἀμετακίνητον, -νησία, ἰσοβιότης.
inâne, *m. f.*, *v.* vâno, inûtile.
inanellâre, *v.* arricciâre.
inanellâto, **-a**, οὖλος, σγουρός, (κατσαρός, σουφρωτός, -ωμένος, ζαρωμένος). [coraggiâre.
inanimîre; **-mâre**, *v.* animâre, in-
inaniziône, *f.*, ἐξασθένησις ἐξ ἀσιτίας, ἀσιτία, ἀβρωσία, ἀτροφία, (ἀφαγία), λιμαγχία, νηστεία, πεῖνα || morîr d' —, λιμοκτονῶ.
inantennâre, *v.* inalberâre.
inappagâbile, *v.* incontentâbile, ineffettuâbile. [ἀθάμβωτος.
inappannâbile, *m.f.*, ἀνεπισκίαστος,
inappellâbile, *m. f.*, ἀνέκκλητος, ἄνευ ἐφέσεως. [ὀρέξεως.
inappetênza, *f.*, ἀνορεξία, ἔλλειψις
inapplicâbile, *m. f.*, ἀνεφάρμοστος.
inapprensîbile, *m.f.*, ἀκατάληπτος.
inapprezzâbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος ὁρισμοῦ *o* ἐκτιμήσεως, μεγάλην ἀξίαν ἔχων, ἀνεκτίμητος, πολύ(ὑπέρ)τιμος.
inappuntâbile, *v.* irreprensîbile.
inapparâbile, *m. f.*, ἀναπόδεικτος, ἀδιευκρίνιστος; ἀδιάλυτος, ἀνεξέλικτος, (ἀξεμπέρδευτος).
inarâto, **-a**, ἀνήροτος.
inarcâre, *v.* curvâre || — le ciglia, τὰς ὀφρῦς συσπῶ, συνοφρυοῦμαι; καταπλήττομαι.
inargentâre, (ἐπ)ἀργυρ(όνω)ῶ, (ἀσημόνω, -μοκαπνίζω) || *fig.*, λευκαίνω, (ἀσπρίζω).
inargentâto, **-a**, ἐπάργυρος.
inargentatôre, *m.*, ἐπαργυρωτής, (ἀσημωτής). [γύρωμα, (ἀσήμωμα).
inargentatûra, *f.*, ἐπαργύρωσις, ἀρ-
inaridîre, *v.* seccâre.
inarmônico, **-a**, παράφωνος, ἀπηχής, *v.* discordânte.
inarrendêvole, *v.* inflessîbile.
inarrivâbile, *m. f.*, ἀνέφικτος; ἀ(δυσ)πρόσιτος, ἀπροσπέλαστος, (ἄφταστος); ἀμίμητος, ἀκατανίκητος, ἀνυπέρβλητος.
inarticolâto, **-a**, ἄνάρθρ(ωτ)ος || ἀνέκφραστος.
inascoltâto, **-a**, μὴ ἀκουστός.
inasinîre, γίνομαι ὄνος, ἀμαθής, μωρός.
inaspettâto, **-a**, ἀπροσδόκητος, ἀνέλπιστος, ἀπρόοπτος; *v.* improvvîso.
inasprimênto, *m.*, παροξυσμός, ἐρεθισμός. [θίζω, ἐξοργίζω.
inasprîre, παροξύνω, τραχύνω, ἐρε-
inastâre, προσαρμόζω εἰς τὸ ξυστόν, (κονταρόξυλον,) *o* εἰς τὴν κάνναν τοῦ πυροβόλου, (τουφεκιοῦ).
inastâto, **-a**, (*bandiêra ecc.*) προσηρμοσμένος εἰς τὸ ξυστόν *o* (*baionêtta*) εἰς τὸ πυροβόλον.
inattaccâbile, *m. f.*, ἀπρόσμαχος, ἀπρόσβλητος, ἀπόρθητος, ἀσφαλής.
inattendîbile, *m. f.*, ἀπαράδεκτος, ἀβέβαιος.
inattênto, *v.* disatt-. [dûto.
inattêso, *v.* inaspettâto, impreve-
inattività, *f.*, *pigrîzia*, *lentêzza*, νωθρότης, ῥαθυμία; *disoccupaziône*, *inaziône*, ἀργία, ἀδράνεια, ἀπραξία.
inattîvo, **-a**, νωθρός, ῥάθυμος, ὀκνηρός; ἀργός, ἀδρανής. [dempîbile.
inattuâbile, *v.* ineffettuâbile, ina-
inaudîto, **-a**, ἀνήκουστος, ἀήθης,

πρωτοφανής, καινός, παράδοξος, ἔκτακτος, καταπληκτικός.
inaugurâle, *m. f.*; **-ratîvo, -a**, ἐγκαινιαστικός. [(-όνω).
inaugurâre, ἐγκαινί(ά)ζω, καθιερῶ,
inaugurazione, *f.*, ἐγκαινιασμός, -νισις, -νίασις, τὰ ἐγκαίνια, καθιέρωσις. [παιος.
inauspicâto, -a, ἀπαίσιος, ἀποτρό-
inavvedutêzza, *f.*, ἀπερισκεψία, ἀπρονοησία, ἀπροσεξία.
inavvedûto, -a, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων, ἄβουλος, (ἀστόχαστος).
inavverâbile, *v.* ineffettuâbile.
inavvertênza, *f.*, ἀπροσεξία, παραδρομή, *v.* -vvedutêzza. [vedûto.
inavvertîto, *v.* inosservâto, inav-
inazione, *f.*, ἀδράνεια, ἀργία, ἀπρα-
incaciâre, *v.* informaggiâre. [ξία.
incadaverîre, σήπομαι, (σαπίζω); ὠχριῶ.
incadaverîto, -a, σεσηπώς, διεφθορώς, ὅμοιος νεκρῷ, νεκρώδης.
incâgli(amênt)o, *m.*, *mar.*, προσάραγμα, (κατα)κάθισμα ἐπὶ ἄμμου || *fig.*, πρόσκομμα, ἐμπόδιον; *v.* fermâta.
incagliâre, *v.* arenâre, ἐξοκέλλω (σπρώχνομαι, πίπτω εἰς τὰ ῥηχά), προσαράσσω, (κατα)καθίζω || *fig.*, *att.*, *v.* arrestâre: (ac)cagliâre; *n.*, ἀποτυγχάνω, προσκρούω.
incalappiâre, *v.* accal-.
incalcinâre, *v.* calc-, intonacâre.
incalcolâbile, *m. f.*, ἀλόγιστος, (-γάριαστος), ἀναρίθμητος: ἀνεκτίμητος, ἀνυπολόγιστος || *trascurâbile*, παραλειπτέος, παραμελητέος.
incallîmênto, *m.*, *v.* callosità.
incallîre, τυλῶ, σκληρύνω.
incallîto, -a, τυλωτός, σκληρυνθείς.
incalorîre, *v.* (ri)scaldâre, infiammâre. [φαλακροῦμαι.
incalv(in)îre, γίνομαι φαλακρός,
incalzânte, *m. f.*, καταδιώκων || κατεπείγων. [ἐπείγω.
incalzâre, κατα-(μετα)διώκω || (κατ)-
incamerâre, δημεύω.
incamiciâre, *v.* intonacâre.
incamminâre, *v.* avviâre.
incamuffâre, *v.* camûff-, mascherâre.
incanagliâre, σχετίζω μετὰ φαύλων; ἐξαχρειῶ || -rsi, μίγνυμαι τῷ συρφετῷ, συναναστρέφομαι φαύλοις; ἐξαχρειοῦμαι.
incanalamênto, *m.*; **-latûra**, *f.*, μεταβολὴ ῥεύματος ποταμοῦ εἰς διώρυγα, μετοχέτευσις; διωρυγοποίησις, ὀχετοτομία, διόρυξις.
incanalâre, ἄγω τὰ ῥέοντα ὕδατα εἰς ὀχετόν, μεταβάλλω ῥεῦμα εἰς διώρυγα, ἀνοίγω διώρυγα, διωρυγοποιῶ, ὀχετοτομῶ, διορύσσω.
incancellâbile, *m. f.*, ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος.
incancrenîre; **-cancherîre**, *att.*, προξενῶ γάγγραιναν; *fig.*, ἐξαγριῶ, ἐρεθίζω || *n. e* -rsi, γαγγραινοῦμαι, (-νιάζω), σφακελίζω, φαγεδαινοῦμαι.
incandescênte, *m. f.*, φλογερός, διά-(κατά)πυρος, πεπυρακτωμένος, πεφλογισμένος. [άκτωσις.
incandescênza, *f.*, πύρωσις, πυρ-
incannâre, πηνίζω, (καλαμίζω, μασουρίζω, κουβαριάζω).
incannâta, *f.*, σύμπλεγμα κερασίων ἐν σχιστῷ καλάμῳ; *fig.*, *v.* intrîgo, vilûppo.
incannatôio, *m.*, *v.* -trîce; arcolâio.
incannatôre, *m.*, ἀναπηνιστής, (τυλιγαδιστής).
incannatrîce, *f.*, ἀναπηνίστρα, καλαμίστρα, μασουρίστρα.
incannatûra, *f.*, πηνισμός, (τυλιγάδιασμα). [steccâre.
incannucciâre, *v.* ingraticciâre;
incantamênto; **-têsimo**, *m.*; **-tagiône**, *f.*, μαγ(γαν)εία, μάγευμα, (τὰ μάγια), ἐπῳδή, γοητεία, -τευμα.
incantâre, *pr.*, μαγγανεύω, κάμνω μάγια, ἐπᾴδω; *pr. e fig.*, μαγεύω, γοητεύω; *fig.*, θέλγω, εὐφραίνω, τέρπω; προξενῶ θαυμασμόν, ἐκ(κατα)πλήττω || *vênder áll' incânto*, πλειστηριάζω.
incantâto, -a, μαγικός; θαυμαστός || *visitâto da spîriti*, στοιχειωμένος || *v.* imbambolâto.

incantatôre, *m.*, μάγος, γόης || *v.* incantêvole.
incantatrîce, *f.*, μάγισσα, ἐπῳδός, γοῆτις; γυνὴ ἐπαγωγός ο χαρίεσσα.
incantêvole, *m. f.*, μαγευτικός, γοητευτικός, θελκτικός, -τήριος, -τικάρδιος, ἐπαγωγ(ικ)ός, δελεαστικός; χαρίεις, πάγκαλος, θαυμαστός.
incânto, *m.*, *v.* -tamênto; γοήτευμα, θέλγητρον; θαῦμα, ἐξαίσιον πρᾶγμα || *v.* âsta.
incantucciârsi, *v.* rincant-.
incanutîre, πολιοῦμαι, (-λιαίνομαι); γηράσκω, (γερνῶ).
incapâce, *m. f.*, ἀνίκανος, ἀνεπιτήδευτος, *v.* inâbile, inêtto.
incaparbîre; -pârsi; -ponîrsi, *v.* ostinârsi, impuntârsi.
incaponîto, *v.* ostinâto, capârbio.
incappâre, ἐμ-(περι)πίπτω εἰς παγίδα, συν(απ)αντῶ, προσκόπτω, προσκρούω εἴς τι, ἐντυγχάνω τινί.
incappellâre, βάλλω τὸν πῖλον, (τὸ καπέλλον) || βάλλω νέον οἶνον εἰς τὸν παλαιόν || *v.* coprîre || -rsi, *b.*, adirârsi.
incappottâre, καλύπτω διὰ ἐφεστρίδος, (καπότου) || -rsi, ἐνδύομαι τὴν ἐφεστρίδα.
incappucciâre, καλύπτω διὰ περικεφαλίδος, περικαλύπτω, (κουκουλόνω).
incapriccî(â)rsi, ἐρωτεύομαι ἰδιοτρόπως, ἁλίσκομαι ὑπὸ ἐρωτίου, κυριεύομαι ὑπὸ μανιακοῦ ἔρωτος, ἐκμαίνομαι ὑπέρ τινος, (ξετρελλαίνομαι, ξελογιάζομαι).
incarbonîre, *v.* carbonizzâre.
incarcerâre, *v.* imprigionâre.
incardinârsi, *v.* fondârsi.
incaricâre, ἐντολὴν δίδωμι, ἐπιβάλλω ὑποχρέωσιν, παραγγέλλω, (-έλνω), ἐντέλλομαι, ἐπιτρέπω, ἐπιφορτίζω, (-τόνω) || -rsi. ἐπιφορτίζομαι, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι.
incaricâto, -a, ἐπιτετραμμένος, ἐπίτροπος || *supplênte*, ἀναπληρωτής.
incârico, *m.*, *commissiône*, παραγγελία, ἐντολή; *dovêre*, *funziône*, καθῆκον, χρέος; *cârica*, ἐπάγγελμα, ὑπούργημα, ἀξία, ἀξίωμα; *ufficio onerôso*, βάρος, ἄχθος; *ôrdine*, πρόσταγμα.
incarnâre, ἐνσωματῶ; τελειο-(πραγματο)ποιῶ || *formâr cârne*, *impinguâre*, σαρκοποιῶ, -κοφυῶ, (-κόνω) || -rsi, ἐνσαρκοῦμαι, ἐναρθρωπ(ίζω)ῶ, -ποῦμαι.
incarnatîno, -a, (ὑπο)σαρκόχρους, σαρκο-(ῥοδο)ειδής, λευκέρυθρος || *s. m.*, σαρκόχρουν, (κρεατύ).
incarnâto, -a, ἔνσαρκος, ἐνσώματος, ἐνσεσαρκωμένος, -κωθείς; † ἐνανθρωπηθείς || diâvolo —, αὐτόχρημα διάβολος || *colôre*, *c. s.*
incarnaziône, *f.*, ἐνσωμάτωσις, (ἐν)σάρκωσις, ἐνανθρώπησις || mistêro dêll' —, ἔνσαρκος οἰκονομία.
incarnîre, σαρκοφυῶ; σαρκοῦμαι, εἰσδύω εἰς τὴν σάρκα || ûnghia -îta, ὄνυξ σεσαρκωμένος.
incarognâre, γίνομαι θνησιμαῖον, (ψοφίμι) || *r.*, ἐρωτομανῶ.
incarognîre, νωθρὸς γίνομαι; ῥιζοβολῶ, -ζοῦμαι, (-ζόνω).
incârt(amênt)o, *m.*, σύνολον ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς μίαν τινὰ ὑπόθεσιν, φάκελλος.
incartapecorîre, γίνομαι περγαμηνοειδής, κιτρινίζω καὶ ῥυτιδοῦμαι.
incartâre, καλύπτω, (σκεπάζω,) διὰ χάρτου, (χαρτόνω); (περι)τυλίσσω εἰς χάρτην, φακελλῶ.
incartocciâre, περιελίσσω, συστρέφω, περιτυλίσσω, φακελλῶ || *dêi capêlli*, βάλλω σγουρόχαρτα, χαρτοσγουρῶ, (-όνω).
incartonâre, παρεμβάλλω ναστόχαρτον, (χαρτόνι), συνδέω βιβλίον διὰ ναστοχάρτου.
incasellâre, τοποθετῶ εἰς χωρίσματα.
incassamênto, *m.*, ἐμβολή, (βάλσιμον,) εἰς κιβώτιον, ἐγκιβωτισμός, (σεντούκιασμα) || ταμίευσις || περίχωμα.
incassâre, *méttere in ûna cássa*, ἐγκλείω εἰς θήκην, βάλλω ο κρύπτω εἰς κιβώτιον, (κάσσαν), ἐγκιβωτίζω, (σεντουκιάζω) || *denâri*, εἰσπράττω χρήματα, ταμιεύω || *un*

fiûme, περιορίζω διὰ προχωμάτων, περιχόνω || *ûna gêmma*, ἐνδέω.
incassâto, -a, *di fiûme o strâda*, περίκλειστος, περίχωστος.
incâsso, *m.*, εἴσπραξις χρημάτων, ταμίευσις || *di un fucile*, ὑποστάτης.
incastellâre, *r.*, ὀχυρῶ διὰ φρουρίων; ἐγκλείω ἐν φρουρίῳ || -rsi, *di cavâlli*, ὁπλοστενοῦμαι.
incastellatûra, *f.*, ὁπλοστένωσις, ὁπλωδυνία. [δέω, (δένω).
incastonâre, ἀδαμαντοκολλῶ, (ἐν)-
incastonatûra, *f.*, ἀδαμαντο-(λιθο)-κόλλημα, ἔνδεσις, (δέσιμον).
incastrâre, παρεισάγω, συναρμόζω τι ἐντὸς ἄλλου, ἐναρμόζω, ἐγγοφῶ, σφηνῶ, (-όνω), ἐμβάλλω, (παρ)-ἐνείρω.
incâstro, *m.*, ἐναρμογή, ἐγγόφωσις, σφήνωσις, -ωμα; συνάρθρωσις.
incatarrâre; -rrîre, καταρροΐζομαι.
incatenacciâre, βάλλω τὸν σύρτην, κλείω διὰ τοῦ μοχλοῦ, μανδαλ(όνω)ῶ, μοχλῶ.
incatenamênto, *m.*, ἀλυσόδεσις, (σύν)δέσις; συνειργμός, συνάφεια, συνακολουθία.
incatenâre, ἀλυσοδετῶ, -δένω, ἀλυσιδῶ, δεσμεύω || *fig.*, *congiûngere*, συνάπτω, ἑνόνω; προσδένω, προσκολλῶ; *trattenêre*, συγκρατῶ, κατέχω, κωλύω.
incatramâre, πισσῶ, (-όνω), πισσαλ(ο)ιφῶ, κεδρῶ, (κατραμόνω).
incattivîre, διαφθείρω, ἐκτρέπω παροργίζω, (θυμόνω) || *n.*, -ομαι, ἐπὶ τὰ χείρω τρέπομαι, ἀχρειοῦμαι, (-ειεύω).
incâuto, -a, ἀφύλακτος, ἀπρονόητος, ἀσύνετος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων.
incavalcâre; -vallâre, *v.* accavall-, sovrappôrre.
incavâre, κοιλαίνω, (ὑπο)σκάπτω, ἐμβαθύνω, ἐμβατεύω.
incavatûra, *f.*; **incâvo**, *m.*, κοίλωσις, -ωμα, -ανσις, κοῖλον, ἐγγλυφή.
incavezzâre, κημῶ, φιμῶ.
incavicchiâre; -vigliâre, (προσ)-πασσαλεύω, γομφῶ, σφηνῶ, (σωφυλιάζω).
incazzirsi, *b.*, *v.* ostinârsi, adirârsi.
incêdere, βαδίζω μεγαλοπρεπῶς.
incendiâre, ἐμπρήθω, πυροπολῶ, (ἐκ)καίω.
incendiârio, -a, ἐμπρηστικός; *fig.*, ἐρεθιστικός, διεγερτήριος, στασιαστικός || *s. m.*, ἐμπρηστής, πυροπολητής.
incenerimênto, *m.*, ἀποτέφρωσις.
incenerîre, (ἀπο)τεφρῶ, (-όνω); *fig.*, καταστρέφω, ἀφανίζω.
incensamênto, *m.*, θυμία(σμα) || società di mûtuo —, ἑταιρία ἀμοιβαίου θυμιάσματος.
incensâre, λιβανίζω, -νωτίζω; *pr. e fig.*, θυμι(άζω)ῶ; *fig.*, κολακεύω, ἐγκωμιάζω. [λα).
incensâria, *f.*, *lot.*, ἐλένιον, (ἔνου-
incensatôre, -trîce, *pr. e fig.*, θυμια(σ)τής, (-ατιστής).
incensiêre, *m.*, λιβανωτρίς, -νοθήκη, -νωτός, θυμιατήριον, (-τήρι, -τ(ερ)όν).
incênso, *m.*, λίβανος, λιβανωτός, (λιβάνι); *fûmo d' — e fig.*, θυμίαμα || *âlbero dêll' —*, λιβανιά.
incensurâbile, *m. f.*, ἄμωμος, ἄ(νεπί)μεμπτος, ἀνέγκλητος, ἀνεπίληπτος, ἀνεπίκριτος, ἀνονείδιστος.
incentîvo, *m.*, κέντρον, παρόρμησις, ὤθησις, προτροπή.
incentrâre, *v.* ac-(con)centrâre.
inceppamênto, *m.*, πέδησις; ἐμπόδιον.
inceppâre, δεσμεύω, βάλλω εἰς τὰ δεσμά; πεδῶ, (πεδικλόνω); *fig.*, δεσμεύω, κωλύω, παρεμποδίζω.
incerâre, κηρῶ, (-όνω).
incerâto, -a, κηρωτός || têla, -a, -ὸν (ὕφασμα), -ἡ ὀθόνη, (μουσαμᾶς).
inceratûra, *f.*, κήρωσις, -ωμα.
incerconîre, *v.* inacetîre.
incertêzza, *f.*, ἀβεβαιότης, -αιον; ἄδηλον; ἀμφιβολία, -ολον, δισταγμός.
incêrto, -a, ἀβέβαιος, ἄδηλος: *indeterminâto*, ἀόριστος; *irresolûto*, ἀβέβαιος, ἀμφιρρεπής, ἀναποφάστιστος, ἄπορος, ἀμφίβολος, ἀστα-

τος || *s. m., di provênto,* τυχηρὸν (ὠφέλημα).
incespicâre, *v.* inciampâre.
incessânte, *m. f.,* ἄ(διά)-(ἀκατά)-παυστος, ἀδιάλειπτος, συνεχής.
incêsso, *m.,* βάδισμα, βῆμα.
incêsto, *m.,* αἱμομιξία. [-μίκτης.
incestuôso, -a, αἱμομικτικός || *s.,*
incêtta, *f.,* προαγορά, συνωνή, συν-
incettâre, προ-(συν)αγοράζω, (καπ-
incettatôre, -trîce, προ-(συν)αγορα-
αγορασμός. [παριάζω).
στής, μονοπώλης.
inchiavacciâre; -vistellâre, *v.* incatenacciâre; κλείω, (κλειδόνω,) διὰ κρεμαστοκλείθρου, (μὲ λοκέττο), ἐπικλείω. [δακίζω, γομφῶ.
inchiavardâre, βλητροφορῶ, κνω-
inchiêsta, *f.,* ἔρευνα, ἐξέτασις, ἀνάκρισις.
inchinâre, *v.* inclinâre; abbassâre || -rsi, *salutâr con un inchîno,* χαιρετῶ *o* ἀσπάζομαι ἐπικλίνων τὴν κεφαλήν, προσκυνῶ || *cêdere, sottomêttersi,* κλίνω τὸν αὐχένα ἐνώπιόν τινος, ὑπείκω, ὑποκλίνομαι.
inchinêvole, *m. f., v.* inclinâto, dispôsto. [σις, (ῥεβερέντσα).
inchîno, *m.,* προσκύνημα, ὑπόκλι-
inchiodamênto, *m.,* καθήλωσις, (κάρφωμα).
inchiodâre, καθηλῶ, (καρφόνω) || un cannône, — *o* ἐμφράττω τηλεβόλον || *fig.,* κρατῶ ἀκίνητον, περιορίζω. [μελανῶ, (-όνω).
inchiostrâre, κηλιδῶ ἐκ μελάνης,
inchiôstro, *m.,* μέλαν, (-άνη, -άνι).
inchiûdere, *v.* inclûd-.
inciampâre, προσκόπτω, προσκρούω, προσπταίω, (σκοντ-(σκονδ)άπτω) τω) || *trovâre, incontrâre,* εὑρίσκω τυχαίως, ἐν-(προσ)τυγχάνω, συν-(απ)αντῶ || *sbagliâre, peccâre,* σφάλλω, ἁμαρτάνω.
inciâmpo, *m.,* πρόσκομμα, -κρουσμα, -κρουσις, (σκόνταμμα); ἐμπόδιον, κώλυμα. δυσκολία.
incidentâle, *m. f.,* παρεμπίπτων || proposiziône *o* periôdo —, παρεμπίπτουσα πρότασις, περίοδος παρενθετική, παρενθήκη, παρέκβασις.
incidênte, *m. f., c. s.* || *s. m.,* παρεμπίπτουσα ὑπόθεσις, παρέμπτωσις, σύμβαμα περιστατικόν, παρασύμπτωμα; ἐπεισόδιον; *leg.,* παρέμπτωσις. [παρέμπτωσις.
incidênza, *f., mat.,* συνάντησις,
incîdere, *tagliâre,* (ἐν)τέμνω, ἐγκόπτω || *su râme ecc.,* (ἐγ)χαράττω. (χαράζω, χαρακόνω, γραβάρω), ἐγγλύφω || *fig.,* ἐντυπῶ, (-όνω). [re.
incielâre, *v.* imparadisâre; esaltâ-
incimurrîre, γίνομαι μυξόρρους, (-ξ(ι)άρης), κορυζῶ.
incinerazîône, *f., v.* incenerimênto.
incînta, *v.* grâvida. [principiânte.
incipiênte, *m. f.,* ἀρχόμενος; *v.*
incipriâre, δια-(ἐπι)πάσσω διὰ κόνεως ὀρυζίου, παιπαλῶ, (πουδρά-
incîrca, *v.* circa. [ρω).
incipriguîre, παροξύνομαι; παροργί-
incirconcîso, ἀπερίτμητος. [ζομαι.
incircoscrîtto, -a, ἀπεριόριστος.
incisiône, *f., tâglio.* (ἐν)τομή, διακοπή || *su râme, lêgno ecc.,* χάραξις, γλυφή; χαλκογραφία; *v.* illustraziône.
incisîvo, -a, τμητικός, τομικός, κοπτερός. ἐγκοπικός, ἐγχαρακτικός || dênte -o, τομικός, τομεύς, τέμνων, γελασῖνος (ὀδούς).
incîso, -a, ἐγκεχαραγμένος, γεγλυμμένος, γλυπτός || *s. m.,* μέλος περιόδου, κόμμα; *v.* incidentâle.
incisôre, *m.,* χαράκτης, γλύπτης, -τήρ; χαλκο-(ξυλο)γράφος; (γραβαδοῦρος).
incitâre, *v.* eccitâre; istigâre.
incitrullîre, *v.* imbecillîre.
incittadinârsi, μετοικῶ ἀπὸ χωρίου εἰς πόλιν; διάγω κατὰ τὰ ἔθιμα τῶν πολιτῶν.
incinchîre, *v.* inasinîre.
inciuscherâre; -cinccâre, ὑπομεθύσκω, ὑπομέθυσον ποιῶ, (μεσσ-μεθῶ, φέρω εἰς τὸ κέφι) || -rsi, ὑπομεθύσκομαι (-θ(ύ)ῶ.)
incivettîre, γίνομαι φιλάρεσκος, φιλόκομψος, κοῦφος.

incivile, *m. f.*, ἀπολίτευτος, ἀπαίδευτος, ἀνάστειος, ἀγροῖκος, (χωριάτης).
incivilimênto, *m.*, πολιτισμός, ἐκπολίτισις, ἀνθρωπισμός, ἐξευγενισμός || suscettibile d' —, εὐπολίτιστος, εὐημέρωτος.
incivilîre, πολιτάγωγῶ, ἐκπολιτίζω, ἀνθρωπίζω, ἐξευγενίζω, ἡμερεύω.
incivilitôre, -trîce, πολιταγωγικός, -τιστικός, ἡμερωτικός || *s.*, ἐκπολιτιστής.
inciviltà, *f.*, ἀπειροκαλία, σκαιότης, ἀγροικία, (χωρατιά).
inclaustrâre, ἐγκλείω ἐντὸς μονῆς.
inclemênte, *m. f.*, ἀνεπιεικής, ἀνηλεής, ἀσυμπαθής, σκληρός, ἀπηνής; χαλεπός, δριμύς.
inclemênza, *f.*, ἀνεπιείκεια, σκληρότης, ἀπήνεια; χαλεπότης, δριμύτης.
inclinâre, (ἐπι-ὑπο)κλίνω, (γέρνω), ῥέπω ἐπί τι, ἐπιρρέπω, ἔχω τάσιν || — il câpo, κλίνω τὴν κεφαλήν, νεύω, (γνέφω) || -rsi, (προ)κύπτω, ὑποκλίνομαι.
inclinâto, -a, κεκλιμένος; ἐπικλινής, ἐπιρρεπής.
inclinaziône, *f.*, *pr. e fig.*, (ἀπό)κλίσις, ῥοπή, (γέρσιμον); *disposizióne, propensióne*, τάσις, ὄρεξις, ἀγάπη; *astron.*, ἀπόκλισις.
înclito, -a, κλεινός, εὐκλεής, ἔνδοξος, περίφημος.
inclûdere, ἐγ-(ἐσω)κλείω; *comprêndere*, ἐμπεριλαμβάνω, ἐμπεριέχω.
inclusiône, *f.*, ἔγκλεισις; ἐμπερίληψις.
inclusîvo, -a, ἐμπεριληπτικός, ἐμπεριεκτικός || *avv.*. *-vamênte*, ἐμπεριλήπτως, περιεχομένως, τούτου ἐμπεριεχομένου, σύν, μετά, ὁμοῦ.
inclûso, -a, ἐγκλεισμένος, ἔγ-(ἐσώ)κλειστος, ἐμπεριεχόμενος, (περισφαλισμένος) || vi prêgo di consegnâre la inclûsa lêttera, σᾶς παρακαλῶ νὰ ἐγχειρίσητε τὴν ἔγκλειστον (ἐπιστολήν).
incoâre, *v.* cominciâre.
incoatîvo, -a, *gr.*. ἐναρκτικός.
incoccâre, ἐντείνω τόξον, συνάπτω τὸ βέλος || -rsi. τραυλίζω, ψελλίζω.
incocciârsi, *v.* impuntârsi, ostinârsi.
incodardîre, γίνομαι ἄνανδρος, ἀποθαρρύνομαι; ταπεινοῦμαι.
incoercîbile, *m. f.*, ἀπερίσταλτος, ἀνεπίσχετος, ἀσύν-(ἀκάθ)ειρκτος.
incoercibilità, *f.*, ἀνεπίσχετον, ἀκάθειρκτον.
incoerênte, *m. f.*, ἀσυναφής, ἀσυνάρτητος. ἀνακόλουθος, ἀσυνάρμοστος.
incoerênza, *f.*, ἀσυνάφεια, ἀσυνάρτητον, -ρτησία, ἀνακολουθία, ἀναρμοστία.
incôgliere, ἐπιγίνομαι, ἐφικνοῦμαι, *v.* côgliere, avvenîre.
incôgnito, -a, ἄγνωστος, -ώριστος; ἄνευ παρασήμου || *s. m.*, ἄγνωστον, -ώριστον, μεταμφίεσις || conservâr l' -o, θέλω νὰ μὴ γνωρίζωσι τίς εἶμαι, διατελῶ ἄγνωστος || in -o, ἀγνώστως, (-ωστα, τεμπίλι) || *s. f.*, *mat.*, ἄγνωστον ποσόν, ἡ ἄγνωστος (ποσότης).
incollamênto, *m.*, (συγ)κόλλησις, κόλλημα.
incollâre, *pr. e fig.*, (συγ)κολλῶ.
incollâto, -a, κολλητός, (κε)κολλημένος.
incollerîre, *v.* adirâre.
incolôro, -a, ἄχρους, ἀχρωμάτιστος.
incolpâbile, *m. f.*, *che si può incolpâre*, ὑπαίτιος, -τιάσιμος, ἔγκλητος || *che non si può incolpâre*, ἄμεμπτος, ἀναμάρτητος, ἀνεπίληπτος, ἀνέγκλητος.
incolpabilità, *f.*, ὑπαιτιότης, αἰτιασιμότης.
incolpâre, αἰτιῶμαι, ἐγκαλῶ, ἐνοχοποιῶ, κατηγορῶ, (ῥίχνω τὸ φταίξιμον).
incolpâto, -a, ἐνοχοποιούμενος, κατηγορούμενος, *v.* imputâto.
incolpatôre, -trîce, αἰτιώμενος, αἰτιαστής, κατήγορος.
incolpaziône, *f.*, αἰτίασις, -αμα, ἐνοχοποίησις, κατηγορία.
incoltêzza, *f.*, ἔλλειψις καλλιεργείας, χέρσωσις.
incôlto, -a, χέρσος, ἀκαλλιέργητος, ἀγεώργητος || *fig.*, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος, ἀπαίδευτος, ἀνεξάσκητος, ἄγριος, ἀγροῖκος.
incôlume, *m. f.*, ἀκέραιος, ἀπείρακτος, ἀσινής, ἀβλαβής, ὁλόκληρος, σῶος.

incolumità, *f.*, ἀκεραιότης, ἀβλάβεια, ὁλοκληρία, σωτηρία.
incombênza, *v.* commissiône, incârico.
incômbere, ἀνήκω; ἀφορῶ.
incombriccolârsi, συναθροίζομαι, συναγελάζομαι.
incombustîbile, *m. f.*, ἄφλεκτος, ἄκαυστος.
incombustibilità, *f.*, ἰδιότης τοῦ μὴ καιομένου, ἄκαυστον.
incominciamênto, *m.*, ἀρχή, ἔναρξις, (ἀρχίνισμα).
incominciâre, *v.* comin-.
incommensurâbile, *m. f.*, ἄμετρ(ητ)ος || *mat.*, ἀσύμμετρος.
incommensurabilità, *f.*, ἄμετρον || ἀσύμμετρον, -τρία.
incommerciâbile, *m. f.*, μὴ ἐμπορεύσιμος.
incommutâbile, *m. f.*, ἀμετακίνητος, ἀναπαλλοτρίωτος, στερεός.
incommutabilità, *f.*, ἀμετακίνητον, ἀναπαλλωτρίωτον.
incomodâre, προξενῶ ἐνόχλησιν, (παρ)ἐνοχλῶ, στενοχωρῶ, (πειράζω).
incomodâto, **-a**, ἐστενοχωρημένος || *di salûte*, ἠνοχλημένος, ἄρρωστος, ἀσθενής, (ἀνήμπορος, κακο-(ἀ)διάθετος).
incômodo, **-a**, *collocâto mâle, a disâgio*, κακῶς διακείμενος, στενόχωρος || *disadâtto, malagêvole*, ἀκατάλληλος, δυσχερής, δύσχρηστος, δυσμεταχείριστος, (ἄβολος) || *gravôso, fastidiôso*, φορτικός, ἐπαχθής, ἐνοχλητικός, ὀχληρός, (βαρετός, πειρακτικός) || *s. m.*, *distûrbo*, ἐνόχλησις, ὀχληρία, στενοχωρία; *di salûte*, ἐλαφρὰ ἀσθένεια, κακο-(ἀ)διαθεσία.
incomparâbile, *v.* impareggiâbile.
incompartîbile, *v.* indivisîbile.
incompatîbile, *m. f.*, ἀ(συ)νάρμοστος, ἀσύμβατος, -βίβαστος, ἀσύμφωνος, (ἀταίριαστος) || *imperdondbile*, ἀσυγχώρητος, ἀσύγγνωστος.
incompatibilità, *f.*, ἀσυμβίβαστον, ἀναρμόδιον, διαφωνία || *leg.*, ἀσυμβίβαστον.
incompetênte, *m. f.*, ἀναρμόδιος, ἀθέμιστος || ἄπειρος, ἀνεπιτήδειος, ἀκατάλληλος.
incompetênza, *f.*, ἀναρμοδιότης || ἀπειρία, ἀνεπιτηδειότης.
incompiânto, *v.* illagrimâto.
incomplêto; **-piûto**, **-a**, ἀτελής, ἀσυντέλεστος, ἀτελείωτος, ἀσυμπλήρωτος, ἐλλειπής.
incomportâbile, *v.* insopportâbile.
incompôsto, *v.* scompôsto.
incomprensîbile, *m. f.*, μὴ δυνάμενος ἐννοηθῆναι, ἀκατα-(δυσ)νόητος, ἀ-(δυσ)κατάληπτος.
inconprensibilità, *f.*, ἀκατα-(δυσ)νόητον, ἀκατάληπτον, -ληψία.
incomprêso, **-a**, μὴ ἐννοηθείς, ἀκατα-(δυσ)νόητος ἀκατά-(δύσ)ληπτος || *non apprezzâto*, ἀνεκτίμητος.
incomunicâbile, *m. f.*, ἀμετάδοτος, ἀκοινώνητος.
inconcepîbile, *m. f.*, ἀκατα-(δυσ)νόητος || *stráno*, παράδοξος, ἀλλόκοτος.
inconcepibilità, *v.* incomprensibilità.
inconciliâbile, *m. f.*, ἀ(συν)διάλλακτος, ἀσυμβίβαστος, ἀσύμφωνος, (ἀταίριαστος), ἄσπονδος, *v.* incompatîbile.
inconcludênte, *m. f.*, οὐχὶ συμπερασματικός, ἀνεμώλιος, ἀπέραντος; *v.* insignificânte.
inconcûsso, **-a**, ἀκλόνητος, ἄσειστος, ἀκράδαντος, ἀκίνητος, (ἀκούνητος): σταθερός, ἀμετάπειστος.
incôndito, *v.* confûso; rôzzo.
incondizionâto, **-a**, μὴ ὑποκείμενος εἰς ὅρους ο συνθήκας, ἄνευ ὅρων, ἀπεριόριστος, ἀπόλυτος.
inconfutâbile, *v.* irrefut-.
incongiungîbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος συνενώσεως, ἀσύναπτος.
incongruênte, *v.* inconseguênte; sconveniênte.
incôngruo, *v.* sproporzionâto.
inconoscîbile, *m. f.*, (δυσδι)ἄγνωστος, ἀ-(δυσ)γνώριστος, ἀκατανόητος.
inconsapêvole, *m. f.*, μὴ συνειδώς, ἀμαθής, ἀγνοῶν, ἀνεπιστήμων.
inconsapevolêzza, *f.*, ἀμάθεια, ἀγνωσία, ἀνεπιστημοσύνη.
incônscio, **-a**, *v.* inconsapêvole.

inconseguênte, *m. f.*, ἀσυνεπής. ἀνακόλουθος.
inconseguênza, *f.*, ἀσυνέπεια. ἀνακολουθία: ἀσυνταξία.
inconsideràto, *v.* inavvedùto. impre- [vidênte.
inconsistênte, *m. f.*, ἀ(σύ)στατος, ἀκατάστατος, ἀσταθής.
inconsistênza, *f.*, ἀ(συ)στασία, ἀ- [στάθεια.
inconsolâbile, *m. f.*, ἀπαρηγόρητος, ἀπαραμύθητος.
inconsolàto, *c. s.*, *v.* sconsol-.
inconsuêto, *v.* insólito.
inconsûlto, **-a**, ἀπερίσκεπτος, ἀπροβούλευτος. ἀ(πρό)βουλος, ἀσύνετος, ἄφρων; τολμηρός.
inconsûnto, **-a**, οὐχὶ καταναλωθείς, ἀκατανάλωτος, διαρκής. ἔμμονος.
incontaminâbile, *m. f.*, ἀμόλυντος. ἀμίαντος. ἀδιάφθορος.
incontaminàto, **-a**, *c. s.*, ἄφθαρτος. ἀκήρατος, καθαρός, ἁγνός. [sto.
incontanênte, *v.* immantinênte, tô-
incontentâbile, *m. f.*, ἄπληστος. ἀκόρεστος. [κόρεστον.
incontentabilità, *f.*, ἀπληστία. ἀ-
incontestâbile, *v.* incontrastâbile.
incontinênte, *m. f.*, ἀκρατής. ἀσελγής. ἄσωτος. ἀχαλίνωτος, ἀκόλαστος, λάγνος.
incontinênza, *f.*, ἀκράτεια. ἀκρασία, ἀσέλγεια. ἀκολασία, λαγνεία.
incontrâre, συναντῶ, (συν ἀπαντῶ, ἐγ-(προσ τυγχάνω, (ἀνταμόνω) || -r-i. συναπαντῶμαι; συμφωνῶ || *v.* accadêre: piacêre.
incontrastâbile, *m. f.*, ἀναμφισβήτητος. -βητήσιμος, βέβαιος.
incontrastâto, **-a**, μὴ διαφιλονεικούμενος, ἀδιαφιλονείκητος, ἀναμφισβήτητος. ἀναντίρρητος, βέβαιος.
incôntro, *m.*, ἀπ-(συν άντησις, -ημα || *v.* occasiône: succésso || *prep.*, κατά (*gen.*). *v.* cóntro.
incontrovêrso, **-a**, ἀναμφισβήτητος. [bile.
incontrovertibile, *v.* incontrastâ-
inconveniênte, *v.* sconv- || *s. m.*, ἄτοπον. -πημα. ἐμπόδιον. βλάβη. δυσχέρεια. δυσκολία.
inconvertibile, *m. f.*, ἀμετάτρεπτος, ἀπροσηλύτιστος.
incoraggiamênto, *m.*, ἐνθάρρυνσις. (ἐγκαρδίωσις, ἐμψύχωσις) || *esortaziône*, παρακίνημα. προτροπή, παρόρμησις.
incor(aggi)âre; **-aggîre**, ἐνθαρρύνω, (ἐγκαρδιόνω, ἐμψυχόνω) || παρακινῶ, προτρέπω, παροτρύνω, παρακελεύομαι || *protéggere, aiutâre*, προστατεύω, βοηθῶ.
incordâre, τὰς χορδὰς ἐντίθημι ὁ τείνω || ξυλοῦμαι, (ἐκ)τραχύνομαι, σκληρύνομαι. [τόνω).
incornâre, τίθημι κέρατα, κερα-
incorniciâre, περιγυρῶ, περιχειλῶ, περιστεφανῶ, περιτίθημι στεφάνην, (βάζω κορνίζαν, βάλλω εἰς κάδρον, βάλλω περβάζι); *circondâre*, (περι)κυκλῶ, περιβάλλω, περιστέφω.
incoronâre, στέφω, -φαν(όνω-ῶ || ἀναγορεύω βασιλέα) || ἐπιθέτω κορωνίδα || *circondâre, c. s.*
incoronaziône, *f.*, στέψις, στεφάνωσις. -ωμα.
incorporaziône, *f.*: **-amênto**, *m.*, συσ-(ἐν σωμάτωσις, σύμμιξις.
incorporâre, συσ-(ἐν)σωματῶ; συμμίγνυμι, συγκεράννυμι, συγχωνεύω.
incorporeità, *f.*, ἀσώματον, -τότης, ἄυλον.
incorpôreo, **-a**, ἄσώματος, ἄυλος.
incorreggîbile, *m. f.*, ἀδιόρθωτος, ἀνεπανόρθωτος.
incorreggibilità, *f.*, τὸ ἀδύνατον τῆς διορθώσεως, ἀδι-(ἀνεπαν)όρ- [θωτον.
incôrre, *v.* incógliere.
incôrrere, ἐπισύρω. ἐμ-(περι)πίπτω, ὑπόκειμαι. ἐκτίθεμαι.
incorrêtto, *v.* scorr-.
incorrôtto, **-a**, *pr. e fig.*, ἀδιάφθορος, -φθαρτος, ἀκέραιος.
incorruttibile, *m. f.*, ἄ(διά)φθαρτος, ἀσάπητος || *di persóna*, ἀδέκαστος. ἄδωρο(δόκητο)ς. ἀδιάφθορος.
incorruttibilità, *f.*, ἀ(δια)φθαρσία || ἀδέκαστον, ἀδιάφθορον.
incostânte, *m. f.*, ἀσταθής, ἄ(σύ)στατος, κοῦφος. ἀκατάστατος,

ἀλαφρόμυαλος), εὐμετάβολος; παλίντροπος.
incostânza, *f.*, ἀστάθεια, ἀστασία, ἀβεβαιότης, εὐμετάβολον, παλιντροπία, κουφόνοια. [γματικός.
incostituzionâle, *m.f.*, ἀντισυντα-
incostituzionalità, *f.*, ἀντισυντα-
increânza, *v.* inciviltà. [γματικότης.
increâto, -a, ἀδημιούργητος, ἄπλαστος; αἰώνιος.
incredîbile, *m.f.*, ἀπίστευτος, ἀπίθανος || ὑπερβολικός, ἔκτατος; θαυμάσιος, -μαστός.
incredibilità, *f.*, ἀπίστευτον, ἀπίθανον, ἀπιστία.
incredulità, *f.*, ἀ-(δυσ)πιστία.
incrêdulo, -a, ἄ-(δύσ)πιστος.
incremênto, *v.* aumênto.
incrêscere, *v.* dispiacêre.
incresciôso, -a, *v.* spiacêvole.
increspamênto, *m.*, σφήκωσις; συνοφρύωσις: (σούφρωμα); ῥυτίδωσις, ῥίκνωσις; βοστρύχωμα.
increspâre, *di stôffe ecc.*, στολιδῶ, συμπτύσσω || *aggrottâre, corrugâre*, ὀφρυάζω, συνοφρυοῦμαι, (κατσουφιάζω, σουφρόνω); ῥυτιδῶ, ῥικνῶ || *di capêlli*, ἐνουλίζω, βοστρυχ(ίζω)ῶ, (σγουραίνω) || -rsi, ῥυτιδοῦμαι, ῥικνοῦμαι, ῥυσσοῦμαι, (ζαρόνω).
increspâto, -a, στολιδωτός, ἐσφηκωμένος; συνοφρυωμένος; (σουφρωμένος); *rugôso*, ἐρρυτιδωμένος, ῥυσσώδης, ῥικνός, (ζαρομένος); *ricciûto*, οὔλος, σγουρός.
incretinîre, γίνομαι ἠλίθιος, (μποῦφος, μπουδαλᾶς), ἠλιθιοῦμαι, (μπουδαλιάζω).
incriminâbile, *m.f.*, ἐγκληματικός, καταγγελτέος, καταδιώξιμος.
incriminâre, κατηγορῶ ἐπὶ ἐγκλήματι, ἐνοχοποιῶ, καταγγέλλω; *v.* accusâre, incolpâre.
incriminaziône, κατηγορία ἐπὶ ἐγκλήματι, ἐνοχοποίησις, καταγγελία, ἔγκλησις, *v.* imputaziône.
incrinâre, ὑποσχίζω, ὑπορρηγνύω, (ῥαγίζω).
incriticâbile, *v.* incensurâbile.
incrociamênto, *m.*, διασταύρωσις, σταύρωμα, χιασμός || περίπλους || μίξις.
incrociâre, *v.* incrocicchiâre || *mar.*, περιπλέω || *animâli*, συνδυάζω ἑτεροειδῆ ζῶα, μιγνύω, (σμίγω).
incrociâto, -a, ἐσταυρωμένος, σταυροειδής, -ρωτός.
incrociatôre, *m.*, *m.*, καταδρομικόν, περιπλέον πλοῖον.
incrocicchiâre, διαθέτω σταυροειδῶς *ο* χιαστῶς, (δια)σταυρῶ, χιάζω || *di strâde*, διατέμνω, (σταυρόνω).
incrollâbile, *m. f.*, *v.* inconcûsso.
incrostâre, ἐγκολλῶ, περιλιθῶ; *ârte*, ἐγκολλῶ, ἐγκολάπτω, πλακῶ.
incrostaziône, *f.*, ἐγκόλλημα, περιλίθωμα, -ωσις; ἐγκόλαψις, -αμμα, πλάκωσις. [-ρότης.
incrudelimênto, *m.*, σκλήρυνσις,
incrudelîre, (ἀπο)θηριοῦμαι, ἐξαγριοῦμαι, ἀγριαίνομαι, σκληρύνομαι, φέρομαι ἀποτόμως || *di malattîe*, ἀγριοῦμαι, (κακοφορμίζω), ἐπισκήπτω, λυμαίνομαι.
incruênto, -a, ἀναίμακτος.
incrunâre, *v.* infilâre.
incruscâre, σκεπάζω *ο* γεμίζω διὰ πιτύρου || -rsi, *v.* imbarazzârsi, intromêttersi.
incubaziône, *f.*, ἐπῴασις, -ασμός || ὑπονέμηνις, ὑπόθαλψις.
încubo, *m.*, ἐφ-(ἐπ)ιάλτης, πνιγ(μ)αλίων, (βρα(γ)χνᾶς).
incûdine, *f.*, ἄκμων, (ἀ(κ)μόνι) || stâr fra l' — e il martêllo, κεῖμαι μεταξὺ σφύρας καὶ ἄκμονος.
inculcâre, ἐντυπῶ, ἐγχαράσσω.
incunâbolo, *m.*, παλαίτυπον.
incupîre, ἐπισκοτίζω, ἀμαυρῶ.
incurâbile, *m. f.*, ἀνίατος, ἀθεράπευτος, (ἀγιάτρευτος). [πευτον.
incurabilità, *f.*, ἀνίατον, ἀθερά-
incurânte, *m. f.*, *v.* trascurânte, noncurânte.
incuriosîre, *att.*, καθίστημι περίεργον || *n.*, γίνομαι περίεργος, (κουσκούρης).
incursiône, *f.*, εἰσβολή, ἐπιδρομή.
incurvâre *ecc.*, *v.* curv-.

incûtere, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω.
indaco, *m.*, ἰνδικόν, (λουλάκι), κυανοῦν.
indagâre, *v.* investigâre, (ri)cer-[câre.
indârno, *v.* invâno.
indebitâre, εἰς τὰ χρέη *o* χρέα ἐμβάλλω, (κατα)χρεόνω || -rsi, γίνομαι κατάχρεως, εἰς χρέη ὑποπίπτω, (κατα)χρεόνομαι.
indebitâto, -a, καταχρεωμένος, -χρεος, -χρεως || êsser —, κατάχρεως, εἰμί, παταχρεωστῶ, εἶμαι πνιγμένος εἰς τὸ χρέος, χρεωστῶ τὰ μαλλοκέφαλά μου.
indêbito, -a, ἀπρεπής, ἄτοπος; ἄδικος; ἀχρεώστητος.
indebolimênto, *m.*, ἐξασθένησις, -νωσις, ἀδυναμία, χαύνωσις.
indebolîre, ἐξασθενίζω, ἀσθεν(οποι)ῶ, ἀδυνατίζω, ἐκλύω, χαυν(όνω)ῶ || -rsi, ἐξασθενῶ, -νοῦμαι, (ἀδυνατῶ, -τίζω, -μίζω), ἀτονῶ, ἐκλύομαι, χαυνοῦμαι, ἀποκάμνω.
indecênte, *m. f.*, ἀπρεπής, ἀναιδής, ἄσεμνος, ἀσχήμων, (-ημος), αἰσχρός.
indecênza, *f.*, ἀπρέπεια, ἀκοσμία, ἀσεμνία, ἀσχημοσύνη, λόγος *o* πρᾶξις ἀπρεπής *o* ἄσεμνος, αἰσχρότης, βδελυρία.
indecifrâbile, *m. f.*, μὴ δυνάμενος ν' ἀναγνωσθῇ, μὴ ἀναγνωστός, (ἀδιάβαστος), δυσανάγνωστος, (δυσκολοδιάβατος).
indeclinâbile, *m. f.*, ἄκλιτος, ἀμετάβλητος || *barb.*, *v.* inevitâbile.
indeclinabilità, *f.*, ἄκλιτον, ἀμετάβλητον.
indecomponîbile, *m. f.*, ἀδιάλυτος, ἀναποσύνθετος.
indecorôso, -a, *v.* indecênte. [duo.
indefêsso, -a, *v.* infaticâbile, assî-
indefettîbile, *m. f.*, ἀνέκλειπτος, ἀΐδιος || ἀναμάρτητος, ἀδιάπταιστος.
indefettibilità, *f.*, ἀνέκλειπτον, ἀϊδιότης; ἀδιάπτωτον, ἀδιάπταιστον.
indefinîbile, *m. f.*, ἀ(δι)όριστος, ἀπερίγραπτος, ἀνερμήνευτος; ἀκατανόητος, ἀνεξήγητος.
indefinîto *ecc.*, *v.* indeterminâto, illimitâto; infinîto.
indegnità, *f.*, ἀναξιότης, ἀπαξία || ἀπρέπεια, χαμέρπεια, αἰσχρότης, βδελυρία.
indêgno, -a, μὴ ἄξιος, ἀν-(ἀπ)άξιος || ἀπρεπής, ἄτοπος, αἰσχρός. *leg.*, ἀπόκληρος.
indeiscênza, *f.*, ἀδιάρρηκτον.
indelêbile, *m. f.*, ἀνεξίτηλος, ἀνεξάλειπτος. [ἄλειπτον.
indelebilità, *f.*, ἀνεξίτηλον, ἀνεξ-
indeliberâto, -a, ἄβουλος, ἀσυλλόγιστος, ἀναποφάσιστος.
indelicatêzza, *f.*, σκαιότης, τραχύτης || πρᾶξις *o* λόγος ἀπρεπής, ἀπρέπεια, ἀδικία.
indelicâto, -a, μὴ ἁβρός *o* εὐλαβής, σκαιός, τραχύς, (χονδρός); ἄδικος; προπετής. [ζω).
indemoniâre, δαιμονίζω, (διαβολί-
indemoniâto, -a, δαιμονόληπτος, -νισμένος, -νιακός; *scaltro o malvâgio*, διαβολεμένος, -λάνθρωπος || êsser —, δαιμονίζομαι, -νιῶ, μαίνομαι, λυσσῶ.
indênne, *m. f.*, ἀζημίωτος, ἀβλαβής. [μίωσις.
indennità, *f.*; **-îzzo**, *m.*, ἀποζη-
indennizzâre, ἀποζημιῶ, (-όνω).
indescrivîbile, *m. f.*, ἀπερίγραπτος, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραστος.
indeterminâbile, *m. f.*, ἀ(προσδι)όριστος.
indeterminatêzza; -aziône, *f.*, ἀοριστία, ἀναποφάσιστον, ἐνδοιασμός, δισταγμός.
indeterminâto, -a, ἀόριστος, ἀναποφάσιστος, *v.* incêrto.
indettâre, ὁδηγῶ, προσδιατίθημι κρυφίως || -rsi, συμφωνῶ κρυφίως.
indevôto, -a, ἀνευλαβής, (-αβος), ἀφιλόθρησκος, ἀσεβής. [βεια.
indevoziône, *f.*, ἀνευλάβεια, ἀσέ-
îndi, *avv.*, *di là*, ἔν(τεῦ)θεν, ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ || *pôi*, *quîndi*, μετὰ ταῦτα, ἐκ τούτου, ἐντεῦθεν, (ἔπ)εῖτα, ὕστερον, (-α).
indiademâre, τίθημι τὸ διάδημα, *v.* incoronâre.

indianîsta, *m. f.*, ἰνδιολόγος.
indiâno,-a, ἰνδικός || *s. f.*, ὀθόνη ποικιλόχρους, ἰνδοθόνη, (τσίτι, μπασμᾶς).
indiavolâto *ecc.*, *v.* indemoniâto.
indicâre, δεικνύω, (δείχνω), ἐνδείκνυμι, δακτυλοδεικτῶ; δηλῶ, σημαίνω, (-μειόνω) || *stabilîre, fissâre*, (προσδι)ορίζω || *v.* consigliâre.
indicatîvo, -a, (ἐν)δεικτικός, δηλωτικός || *gr.*, ὁριστικὴ (ἔγκλισις).
indicatôre, *m.*, (ἐν)δείκτης; — ferroviário, δείκτης τῶν σιδηροδρόμων. [μον), δήλωσις, ὁδηγία.
indicaziône, *f.*, (ἔν)δεῖξις, (δείξι-
îndice, *m.*, *di un libro*, πίναξ (τῶν περιεχομένων), ἔλεγχος, σύλλαβος, (πίνακας) || *âgo, pûnta ecc.*, δείκτης; γνώμων || † καθαριστικὸς κατάλογος || *dîto*, δεικτικὸς δάκτυλος, δείκτης, λιχανός. [φραστος, ἄρρητος.
indicîbile, *m. f.*, ἄφατος, ἄ(νέκ)-
indietreggiâre, ἀπο-ἐκ-ὑπο-(ὀπισθο)χωρῶ, παλιν-(ὀπισθο)δρομῶ, ἐκκλίνω, (ἀποσύρομαι, παραμερίζω, τραβι-(τραβη)οῦμαι (ὀπίσω), ἀποτραβιοῦμαι).
indiêtro, *avv.*, ὀπίσω; ὄπισθεν; μακράν, πόρρω || restâr —, μένω ὀπίσω || l'orolôgio va —, τὸ ὡρολόγιον ὑπάγει ὀπίσω. [ἀνόχυρος.
indifendîbile, *m. f.*, ἀνυπεράσπιστος,
indifêso, -a, ἄνευ ὀχυρώσεως *o* ὑπερασπίσεως, ἀχύρωτος, ἀφρούρητος; ἀπροστάτευτος.
indifferênte, *m. f.*, ἀδιάφορος, ἀπαθής, ψυχρός; ἀμελής.
indifferênza, *f.*, ἀδιαφορία; *insensibilità, freddézza*, ἀπάθεια, ἀναισθησία, ψυχρότης; *noncurânza*, ἀμέλεια, ἀφροντισία.
indîgeno, -a, ἰθαγενής, αὐτόχθων; ἐγχώριος, ἐντόπιος, (ντόπιος).
indigênte, *m. f.*, *v.* bisognôso, pôvero.
indigestiône, *f.*, δυσπεψία, δυσχωνευστία, (κακοστομάχιασμα).
indigêsto, -a, δύσ-(ἄ)πεπτος, δυσ-(ἀ)χώνευτος, (κακο-(δυσκολο)χώνευτος), ἀδιαφόρητος.
indîgete, *m.*, θεὸς πατρῷος; ἐγχώριος ἥρως, ἀνθρωποδαίμων.
indignâre, παροργίζω, παροξύνω || -rsi, (παρ)ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ, χαλεπαίνω. [σις.
indignaziône, *f.*, ὀργή, ἀγανάκτη-
indimenticâbile, *m. f.*, ἀειμνημόνευτος, (ἀλησμόνητος).
indimostrâbile, *m. f.*, ἀναπόδεικτος.
indipendênte, *m. f.*, ἀνεξάρτητος, ἐλεύθερος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος. [θερία, αὐτονομία.
indipendênza, *f.*, ἀνεξαρτησία, ἐλευ-
indîre, κηρύττω.
indirêtto, -a, ἔμμεσος, πλάγιος || câso -o, πλαγία πτῶσις || complemênto -o, συμπλήρωμα ἔμμεσον impôste, -e, ἔμμεσοι φόροι.
indirizzâre, δι-(ἀπ)ευθύνω, ὁδηγῶ; *ûna lêttera ecc.*, διευθύνω || -rsi, *rivôlgersi*, προστρέχω, προσπίπτω.
indirîzzo, *m.*, διεύθυνσις, ὁδηγία || *di ûna lêttera*, ἐπιγραφή || *recâpito, dimôra*, διεύθυνσις || *allocuziône, proclâma ecc.*, προσφώνησις, ἀπεύθυνσις.
indisciplinatêzza, *f.*, ἀπειθαρχία, ἀπείθεια, ἀταξία, δυσαναγωγία.
indisciplinâto, -a, ἀπειθής, ἄ(νυπό)τακτος, δυσανάγωγος.
indiscrêto, -a, *pr. e fig.*, ἀδιάκριτος, ἄμετρος, προπετής; *nel parlâre*, ἀθυρόγλωσσος, -ρόστομος, ἀκριτόμυθος, φλύαρος; *v.* impudênte.
indiscreziône; **-etêzza**, *f.*, ἀδιακρισία, ἀπερισκεψία; προπέτεια; ἀθυροστομία, ἀκριτομυθία; πρᾶξις *o* λόγος ἀπερίσκεπτος. [ταστος.
indiscûsso, -a, ἀσυζήτητος, ἀνεξέ-
indiscutîbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος *o* ἐκτὸς συζητήσεως, ἀσυζήτητος.
indispensâbile, *m. f.*, ἀπαραίτητος, ἄφευκτος, ἀναγκαῖος.
indispettîre, ἐρεθίζω, παροξύνω, κεντῶ, (πειράζω, πεισμ(ατ)όνω) || -rsi, ἀγανακτῶ, ἀπισχυρίζομαι, φιλονεικῶ, (πεισματόνω).
indispettîto, -a, (παρ)ὀργισθείς, ὠργισμένος, (ἀγανακτισμένος).

indispôrre, *di salûte*, καθιστῶ ἀδιάθετον, ὑπονοσοποιῶ, (κακοδιαθετίζω); *fig.*, δυσμενῆ καθίστημι, δυσαρεστῶ, ψυχραίνω, *v.* indispettîre. [ἀδιαθεσία, (κακοδιαθεσία).
indisposiziône, *f.*, ἐλαφρὰ ἀσθένεια,
indispôsto, -a, *v.* incomodâto || δυσμενής, δυσμενῶς διατεθειμμένος.
indisputâto, *v.* incontrastâto.
indissolûbile, *m. f.*, ἄ(διά)λυτος, ἀδιάρρηκτος. [διάρρηκτον.
indissolubilità, *f.*, ἀδιάλυτον, ἀ-
indistinguîbile, *m. f.*, ἀ-(δυσ)διάκριτος, ἀδιάφορος.
indistînto, -a, ἀδιάκριτος, συγκεχυμένος, ἀσαφής.
indistruttîbile, *m. f.*, ἀκατάλυτος, ἀκατάστρεπτος, ἄφθαρτος, (ἀχάλαστος).
indistruttibilità, *f.*, ἀκατάλυτον, ἀκατάστρεπτον, ἀφθορία, ἀφθαρσία.
indîvia, *f.*, σέρις, (ἀντίδι, ἐντίβια).
individuâle, *m. f.*, ἀτομικός, εἰδικός; προσωπικός, ἴδιος.
individualîsmo, *m.*, ἀτομισμός.
individualista, *m. f.*, ἀτομιστής.
individualità, *f.*, ἀτομικότης, εἰδικότης. [εἰδικοποιῶ.
individuâre, ἀτομικεύω, μερικεύω,
individuaziône, *f.*, ἀτομίκευσις, κατονομασία.
indivîduo, -a, ἀδιαίρετος || *s. m.*, ἄτομον; ἄνθρωπος, ὑποκείμενον, πρόσωπον. [μέριστος.
indivisîbile, *m. f.*, ἀδιαίρετος, ἀ-
indivisibilità, *f.*, ἀδιαίρετον, ἀχώριστον.
indivîso, -a, ἀδιαίρετος, ἀχώριστος, ἀδιανέμητος, ἀμέριστος.
indivôto, *v.* indev-.
indiziâre, ἐνδείκνυμι, σημαίνω; καθιστῶ ὕποπτον, παρέχω ὑποψίας.
indiziârio, -a, εἰκαστικός.
indîzio, *m.*, ἔνδειξις, σημεῖον; τεκμήριον, γνώρισμα.
indiziône, *f.*, ἰνδικτιών, δεκαπενταετηρίς || *v.* convocaziône.
indôcile, *m. f.*, ἀ-(δυσ)πειθής, δυσάγωγος; δυσπαιδαγώγητος, δυσμαθής.
indocilîre, καθιστῶ πειθήνιον, εὐάγωγον, εὐμαθῆ; μαλακόνω, ἡμε-
indolcîre, *v.* addolc-. [ρ(όνω)ῶ.
îndole, *f.*, φύσις, χαρακτήρ.
indolênte, *m. f.*, ῥάθυμος, νωχελής, ἀδρανής, νωθρός, (ἀκαμάτης, τεμπέλης); ἀπαθής, ἀδιάφορος.
indolênza, *f.*, ῥαθυμία, νωχέλεια, ἀδράνεια, νωθρότης, ὀκνηρία, (ἀκαμασιά, -μωσιά, -ματωσύνη); ἀπάθεια, ἀδιαφορία.
indol(enz)imênto, *m.*, (ἀπο)νάρκωσις, (μούδιασμα); κόπωσις, (κομά(γ)ρα).
indolenzîre, ναρκ(όνω)ῶ, (μουδιάζω); καταπονῶ || ·rsi, ναρκ(όνω)ῶ, -κοῦμαι, (μουδιάζω), καταπονοῦμαι, (κατακοπιάζω).
indolenzîto, -a, ναρκώδης, καταπεπονημένος.
indomâbile, *m. f.*, ἀ(κατα)δάμαστος, ἄκαμπτος, ἀκράτητος, ἀκατάσχετος, ἀκατάβλητος, ἀκαταπόνητος, ἀκαταπολέμητος, ἀκαταμάχητος, ἀήττητος.
indomâni, *m.*, ὑστεραία, ἡ ἐπαύριον, ἡ ἀκόλουμος, ἐπιοῦσα, ἄλλη ἡμέρα.
indômito; -mâto, -a, ἀκαταδάμαστος, ἀτιθάσσευτος, (ἀμέρωτος), ἀνυπότακτος, ἀχαλίνωτος; ἄγριος, φοβερός; *v.* -mâbile.
indorâre, *v.* dor-.
indossâre, *mêttere*, (ἐπ)ἐνδύω, (-ύνω), περιβάλλω, ἀμφιέννυμι || *comm.*, ὀπισθογραφῶ || *mêttersi*, (ἐπ)ἐνδύομαι, περιβάλλομαι, φορῶ.
indôtto, -a, *persuâso, spînto*, πεισθείς, παρακινηθείς || *ignorânte*, ἀμαθής, ἀπαίδευτος.
indottrinâre, *v.* istruîre.
indovinâbile, *m. f.*, εὑρετός.
indovinâre, μαντεύω, -ομαι, προφητεύω, προβλέπω τὸ μέλλον; *congetturâre, immaginâre*, εἰκάζω, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι; *sciôgliere un indovinêllo ecc.*, λύω (αἴνιγμα), εὑρίσκω.
indovinatôrio, *v.* divinatôrio.
indovinâto, -a, εὑρεθείς || *bên fâtto*,

riuscito, καλῶς εἰργασμένος, ἐπιτυχής, (-χημένος).
indovinêllo, *m.*, αἴνιγμα, γρῖφος, εὕρημα, (εὑρετόν).
indovîno, *m.*, μάντις, προφήτης.
indovûto, *v.* indêbito.
indûbbio; **-bitâto**, **-a**; **-bitâbile**, *m. f.*, ἀναμφίβολος, βέβαιος.
inducênte, *m. f.*, ἐπάγων.
indugiâre, *att.*, ἀναβάλλω, ὑπερτίθεμαι, παρατείνω, βραδύνω || *n.*, βραδύνω, ἀργ(οπορ)ῶ, μέλλω, χρονίζω, -νοτριβῶ, ἐνδιατρίβω.
indûgio, *m.*, *dilazione*, ἀναβολή, ὑπέρθεσις, βραδύτης; *ritârdo*, *lentêzza*, βραδύτης, ἀργοπορία, μέλλησις, (ἄργητα) || sênz' —, χωρὶς ο δίχα ἀναβολῆς.
indulgênte, *m. f.*, ἐπιεικής, συγκαταβατικός, συγ-(εὐ)γνώμων.
indulgênza, *f.*, εὐκολία εἰς τὸ συγχωρεῖν, ἐπιείκεια, συγκατάβασις || † συγγνώμη, ἄφεσις συγχώρησις, (-ριον, τὰ συμπάθεια); ἀφητήριον γράμμα, (συγχωροχάρτι).
indûlto, *m.*, χάρις, παραχώρημα.
indumênto, *v.* âbito, vêste.
indurâre; **-rire**, *pr. e fig.*, (ἐπι)σκληρύνω, σκληροποιῶ, πωρ(όνω)ῶ || *avvezzâre*, γυμνάζω, ἐνισχύω, συνεθίζω || -rsi, σκληρύνομαι, τραχύνομαι; λαμβάνω ἕξιν.
indurimênto, *m.*, (ἀπο)σκλήρυνσις, σκληρότης, -ρωμα, πώρωσις, ἀπολίθωσις || γύμνασις, ἐνίσχυσις.
indurîto, **-a**, σκληρυνθείς, πεπωρωμένος.
indûrre, *persuadêre*, *spîngere*, πείθω, (παρα)κινῶ, παρορμῶ, προτρέπω, εἰσάγω, ὠθῶ || *ispirâre*, *produrre*, ἐμβάλλω, ἐπιφέρω, προξενῶ || *inferîre*, κάμνω ἐπαγωγήν, ἐπάγω; συμπεραίνω || -rsi, πείθομαι, κάμπτομαι, συναινῶ.
indûstre, *m. f.*, *v.* -striôso.
indûstria, *f.*, βιομηχανία || *destrêzza*, *abilità*, εὐμηχανία, ἐπιδεξιότης, τέχνη, καλλι-(φιλο)τεχνία || *furberîa*, *ingânno*, πανουργία, μηχανή, -νευμα, ἀπάτη || cavalière d' —, λωποδύτης, ἀγύρτης, ἀπατεών.
industriâle, *m. f.*, βιομηχανικός; τεχνικός || *s. m.*, βιομήχανος, τεχνίτης.
industrialîsmo, *m.*, βιομηχανισμός.
industrialîsta, *m.*, βιομηχανιστής.
industriârsi, βιομηχανῶ, μηχανῶμαι, -νεύομαι, *v.* ingegnârsi.
industriôso, **-a**, εὐμήχανος, ἐπιδέξιος, καλλιτέχνης; φιλόπονος, ἐπιμελής.
induttivo, **-a**, ἐπαγωγικός; συμπερασματικός.
induzione, *f.*, ἐπαγωγή, συμπέρασμα.
ineb(b)riânte, *m. f.*, μεθυστικός || θυμηδής, εὐχάριστος.
ineb(b)riâre, μεθύ(σκ)ω; παραφέρω, παραζαλίζω, ἐπαίρω || -rsi, *pr. e fig.*, μεθύω, -ομαι; *fig.*, ἐπαίρομαι.
ineccitâbile, *m. f.*, ἀνέγερτος.
inêdia, *v.* inaniziône.
inêdito, **-a**, ἀνέκδοτος, ἀδημοσίευτος.
ineducâto, **-a**, *v.* incivile.
ineffâbile, *m. f.*, ἀνέκφραστος, ἄφατος, ἀνεκλάλητος, ἀνεκδιήγητος.
ineffettuâbile, *m. f.*, ἀπραγματοποίητος, ἀνεκτέλεστος, ἀνέφικτος.
inefficâce, *m. f.*, ἀνενέργητος, -γής, ἀτελεσφόρητος, -φορος, ἀναποτέλεστος, ἀνωφελής.
inefficâcia, *f.*, ἀνενεργησία, ἀτελεσφόρητον, ἀναποτέλεστον.
inegnâle, *v.* disug-.
inelegânte, *m. f.*, ἄκομψος, ἄχαρις, ἀκόσμητος, (ἀσυγύριστος).
inelegânza, *f.*, ἀκομψία, ἄχαρι, -ριότης.
ineleggîbile, *m. f.*, μὴ ἐκλέξιμος ο ἐκλεκτέος, ἀνεκλόγιμος.
ineleggibilità, *f.*, τὸ μὴ ἐκλέξιμον, ἡ μὴ ἐκλεξιμότης, ἀνεκλογιμότης.
ineloquênte, *m. f.*, οὐχὶ εὐεπής.
ineluttâbile, *m. f.*, ἀνάπόδραστος, ἄ(ναπό)φευκτος.
inemendâbile, *v.* incorreggîbile.
inenarrâbile, *m. f.*, ἀ(νεκ)διήγητος, ἀνέκφραστος.
inequâbile, *m. f.*, ἄνισος.
inerênte, *m. f.*, συμφυής, σύμπεφυκώς, ἔμ-(σύμ)φυτος, ἐνυπάρχων.
inerênza, *f.*, συμφυΐα, -φυσις.
inerîre, ἐμ-(συμ)φύομαι.
inêrme, *m. f.*, ἄ(ν)οπλος.

inerpicâre; **-rsi**, ἀναρριχῶμαι, ἀνέρπ(ύζω)ω, (σκαλόνω).
inêrte, *m. f.*, ἀδρανής, ἀκίνητος, νωθρός, ἀργός.
inerudîto, *v.* indôtto, ignorânte.
inêrzia, *f.*, ἀδράνεια, ἀκινησία, νωθρότης, ἀργία || *medc.*, χαύνωσις, ἀδυναμία. [ἁμάρτημα.
inesattêzza, *f.*, ἀνακρίβεια; σφάλμα,
inesâtto, **-a**, μὴ ἀκριβής *o* σωστός, ἀνακριβής, σφαλερός, ἐσφαλμένος || *non riscôsso*, μὴ ἀνακτηθείς *o* εἰσπραχθείς.
inesauribile, *m. f.*; **-sâusto**, **-a**, ἀνεξάντλητος, ἀκένωτος.
inescâre, *v.* adesc-.
inescogitâbile, *m. f.*, ἀκατα-(ἀνεπι)νόητος, ἀκατάληπτος.
inescusâbile, *m. f.*, ἀδικαιο-(ἀναπο)λόγητος, ἀσυγχώρητος, ἀσύγγνωστος. [fettuâbile.
ineseguîbile, *v.* inadempîbile, inef-
inesercitâto, **-a**, ἀγύμναστος, ἀνεξάσκητος, ἄπειρος.
inesigîbile, *m. f.*, μὴ ἀπαιτητός, *o* εἰσπρακτός, μὴ δυνάμενος ἀπαιτηθῆναι, ἀναπαίτητος. [κτόν.
inesigibilità, *f.*, τὸ οὐχὶ εἰσπρα-
inesistênte, *m. f.*, ἀνύπαρκτος.
inesistênza, *f.*, ἀνυπαρξία.
inesorâbile, *m. f.*, ἄκαμπτος, ἀδυσώπητος, ἀμείλικτος. [σώπητον.
inesorabilità, *f.*, ἄκαμπτον, ἀδυ-
inesperiênza, *f.*, ἀπειρία.
inespêrto, **-a**, ἄπειρος; *v.* inâbile.
inespiâbile, *m. f.*, ἀνεξίλαστος, -λέωτος, ἀνέκπλυτος.
inespiâto, **-a**, μήπω ἐξιλεωθείς, ἀνεξιλέωτος, ἀνεξάγνιστος, (ἀκαθάριστος).
inesplicâbile, *m. f.*, ἀνερμήνευτος, ἀνεξήγητος, *v.* incomprensîbile.
inesplorâbile, *m. f.*; **-âto**, **-a**, ἀνεξερεύνητος.
inesplosîbile, *m. f.*, ἀνέκρηκτος.
inesprimîbile, *m. f.*, ἄρρητος, ἀνέκφραστος, ἄφαντος, ἀδιήγητος.
inespugnâbile, *m. f.*, ἀνάλωτος, ἀπόρθητος, ἀκαταμάχητος.
inestimâbile, *v.* inapprezzâbile.
inestinguibile, *m. f.*, ἄσβεστος, (ἄσβυστος); ἄ(κατά)παυστος.
inestirpâbile, *m. f.*, ἀνεκρίζωτος, ἀνεξολόθρευτος.
inestricâbile, *m. f.*, ἀδιέξοδος, ἀδιεξίτητος, ἀδιάλυτος, (ἀξεμπέρδευτος). [ἀφυΐα, ἀνικανότης.
inettêzza; **-ttitûdine**, *f.*, ἀδεξιότης,
inêtto, **-a**, ἀνεπιτήδειος, ἀφυής, ἀνίκανος, ἀπειρότεχνος, ἀβέλτερος.
inevitâbile, *m. f.*, ἄ(ναπό)φευκτος, ἀναπόδραστος.
inêzia, *f.*, οὐτι-(μηδα)μινὸν πρᾶγμα; μικρολογία, φλυαρία; *v.* bagattêlla.
infacôndo, **-a**, οὐχὶ στωμύλος.
infagottâre, φακελλῶ, (δεματιάζω); *v.* immantellâre, incappottâre.
infallantemênte, *avv.*, ἀφεύκτως, βεβαίως, ἀναμφιβόλως, (χωρὶς ἄλλο).
infallîbile, *m. f.*, ἀλάνθαστος, ἄ-(διά)πταιστος, ἀναμάρτητος || *cêrto*, ἀσφαλής, βέβαιος.
infallibilità, *f.*, ἀλάνθαστον, ἀδιάπταιστον, ἀναμάρτητον, -ρτησία.
infamânte, *m. f.*, ἀτιμωτικός.
infamâre, ἀτιμ(άζω)ῶ: καταισχύνω, *v.* diffâm-, disonorâre.
infâme, *m. f.*, ἄτιμος; αἰσχρ(οποι)ός, ἐπονείδιστος.
infâmia, *f.*, ἀτιμία || *côsa infâme*, αἰσχρότης, -οπραξία, -ολογία, ἀχρειότης.
infanatichîre, *v.* fanatizzâre. [νω).
infangâre, πηλῶ, βορβορῶ, (λασπό-
infânte, *m. f.*, *poet.*, *v.* fanciûllo, bambîno || — *di Spâgna*, *m.* ἰνφάντης, *f.* -άντις.
infanterîa, *v.* fant-. [πιο)κτόνος.
infanticîda, *m. f.*, παιδο-βρεφο-(νη-
infanticîdio, *m.*, παιδο-βρεφο-(νη-πιο)κτονία.
infantîle, *m. f.*, παιδικός, -δαριώδης, νήπιος, -ιώδης, -ιακός || asîlo —, νηπιακὸν σχολεῖον, νηπιαγωγεῖον.
infânzia, *f.*, παιδικὴ *o* βρεφικὴ ἡλικία, παιδιότης, νηπιότης, -ιεία || *fig.*, ἀρχή. [ρα)γέμισμα.
infarcimênto, *m.*, ὀνθύλευσις, (πα-
infarcîre, ἐνσάττω, ἐνστοιβάζω,

ἐμπληρῶ; *cucîna*, ὀν-μον-(βον)-θυλεύω; (παραγεμίζω).
infarcîto, -a, ὠν-(μεμον)θυλευμένος, ὀνθυλευτός, γεμιστός, (παραγεμιστός).
infarinâre, διαλφιτῶ, (ἀλευρόνω).
infarinâto, -a, *pr. e fig.*, ἀλευρωμένος; *fig.*, ἡμιμαθής.
infarinatûra, *f.*, *pr. e fig.*, ἀλεύρωσις, -ωμα; *fig.*, ἡμιμάθεια, γνῶσις ἐπιπόλαιος.
infastidimênto, *m.*, ἀνία, ἀπέχθεια, [ἀηδία.
infastidîre, βαρύνω, (-ραίνω), ἐνοχλῶ, ἀνιῶ, δυσαρεστῶ || -rsi, βαρύνομαι, (-ρηέμαι, -ρηοῦμαι), δυσχεραίνω, ἀπαρέσκομαι, (κατ)ἐνοχλοῦμαι, ἀνιῶμαι, δυσαρεστοῦμαι, ἀηδιάζω.
infaticâbile, *m. f.*, ἀκάματος, ἀκαταπόνητος, (ἀκούραστος).
infaticabilità, *f.*, ἀκάματον.
infâtti, *avv.*, ἀληθῶς, τῇ ἀληθείᾳ, βεβαίως, τῷ ὄντι, πράγματι.
infatuâre, τυφῶ, προκαταλαμβάνω, ἐμπνέω παράλογον ἀγάπην, (φουσκόνω τὰ μυαλά).
infâusto, -a, ἀπαίσιος, δυστυχής.
infecondità, *f.*, ἀγονία, στείρωσις, ἀκαρπία.
infecôndo, -a, ἄγονος, στεῖρος, ἄ- [καρπος, ἄφορος.
infedêle, *m. f.*, ἄπιστος, ἀνεμπίστευτος, ἐπίβουλος || μὴ ἀσφαλής, ἀβέβαιος || ἀνακριβής || † ἄπιστος.
infedeltà, *f.*, ἀπιστία, ἀνεμπιστοσύνη; ἀβεβαιότης; ἀνακρίβεια.
infelîce, *m. f.*, ἀ-(δυσ)τυχής, ἄ-(κακό)τυχος, ταλαίπωρος, δυσ-(κακο)δαίμων, δείλαιος, κακόμοιρος, -μοίρης, δύστηνος, (καϋμένος, κατσιποδιάρης, ὀγουρσούζης); *meschîno*, εὐτελής, ἄθλιος, οὐτιδανός; *pôvero*, πτωχός, (φτωχός).
infelicità, *f.*, ἀ-δυσ-(κακο)τυχία, κακοδαιμονία, δυσπραγία, κακομοιρία, δυσμένεια, ἀθλιότης, πενία, (κακορρ(ο)ιζικιά, κατσιποδιά, ὀγουρσουζλούκι); συμφορά.
infellonîre, *v.* incrudelîre. [ματι.
infeltrâto, -a, περιειλημένος πιλή-
infemminîre, *v.* effeminâre.
infêrie, *f.*, *pl.*, νεκρώσιμοι προσφοραί. [χρους ἄρτος, (μαῦρον ψωμί).
inferîgno (pâne —), *m.*, μελανό-
inferiôre, *m. f.*, κατώτερος, ὁ κάτω (κείμενος); μικρότερος, ἥττων, χείρων, ὑποδεέστερος.
inferiorità, *f.*, κατωτέρα κατάστασις, τὸ κεῖσθαι κατωτέρω, τὸ κάτω(τερον), ὑποδεέστερον, μειονέκτημα.
inferîre, *concludere*, συμπεραίνω, τεκμαίρομαι, συν-(ἐξ)άγω || *cagionâre*, προξενῶ, ἐπιφέρω.
infermâre, *v.* ammalâre; infirm-.
infermerîa, *f.*, θεραπευτήριον, νοσηλευτήριον, νοσοκομεῖον, (ἰμφερμαρία).
infermîccio, -a, νοσηρός, -σερός, -σηματικός, -σαλέος, ἐπίνοσος, (φιλάσθενος, ἀρρωστιάρης, -στουλιάρης, -στ(ι)άρικος, ζαΐφης, ζαμπουνιάρικος).
infermiêre, *m.*, νοσοκόμος.
infermità, *f.*, ἀρρωστία, (-ια, -ιά), ἀσθένεια, ἀδιαθεσία, νόσος, -σημα; ἀδυναμία.
infêrmo, -a, ἄρρωστος, ἀσθενής, νοσῶν, πάσχων; ἀδύνατος, ἀνάπηρος, (ἀρρωστιάρης, ζαμπούνικος) || êsser —, νοσηλεύμαι, νοσῶ.
infernâle, *m. f.*, καταχθόνιος, στύγειος, ὁ τῆς κολάσεως, ὁ τοῦ ᾅδου, διαβολικός || piêtra —, καυστικὸς λίθος, (πέτρα τῆς κολάσεως) || *v.* mâcchina —.
infêrno, *m.*, κόλασις, ᾅδης || *fig.*, τόπος ὀδυρμῶν, βασάνων, θλί-
inferocîre, (ἐξ)ἀγριοῦμαι. [ψεως.
inferraiolâre, *v.* immantellâre.
inferriâta, *f.*, σιδηρᾶ κιγκλίς, δρύφακτον, (κάγκελ(λ)ον, σχάρα).
infervoramênto, *m.*, ἔγερσις εἰς ζῆλον, ζῆλος, προθυμία, ζέσις, θερμότης. [μαίνω, φλέγω.
infervorâre, ἐγείρω εἰς ζῆλον, θερ-
infervorâto, -a, θερμός, διάπυρος, διακαής; ἀφοσιωμένος.
infestâre, λυμαίνομαι, λεηλατῶ; βασανίζω, καταπιέζω; ἐρημῶ, ἐξολοθρεύω || (παρ)ἐνοχλῶ.

infêsto, *v.* nemîco; odiôso; importûno. [σμα, *v.* infeziône.
infettamênto, *m.*, μόλυσμα, μία-
infettânte, *m. f.*, μολυσματικός, βρωμίζων; διαφθαρτικός.
infettâre, μολύνω, βρωμίζω, μιαίνω, (δια)φθείρω. [φθαρτικός.
infettîvo, **-a**, λυμαντικός, (δια)-
infêtto, **-a**, μεμολυσμένος, διεφθαρμένος; νοσώδης. [μαριοδοτῶ.
infeudâre, δίδω ὡς τιμάριον, τι-
infeziône, *f.*, μόλυσμα, δυσωδία, (βρῶμα); διαφθορά.
inflacchîre, *v.* indebolîre, snervâre.
infiammâbile, *m.*, εὔφλεκτος, εὐπύρωτος, φλογιστός || *fig.*, εὐκόλως ἐξαπτόμενος, ὀξύθυμος, εὔτρωτος.
infiammâre, ἀν-(ἐξ)άπτω, (ἀνα)-φλέγω, πυρόνω, φλογίζω || *fig.*, ἐξάπτω, (δι)ἐγείρω; *d'amôre*, φλογίζω; *d'îra*, ἐρεθίζω, παροργίζω; *incoraggiâre*, παρακινῶ, ἐγκαρδιόνω.
infiammâto, **-a**, φλογερός, -γώδης, πεφλογισμένος; ἐξημμένος, παρωργισμένος. [φλεγμονώδης.
infiammatôrio, **-a**, φλογιστικός,
infiammaziône, *f.*, ἄναψις, ἐμπρησμός, ἐκπύρωσις, ἀνά-(κατά)φλεξις, φλογισμός; *medc.*, φλόγωσις, φλεγμασία, φλεγμονή; πύρωσις.
infiascâre, χέω, βάλλω, μεταγγίζω εἰς (ψαθο)φιάλας.
infîdo, **-a**, *v.* infedêle.
infierîre, *v.* incrudelîre.
infievolîre, *v.* affiev-.
infîggere, *v.* (con)ficcâre.
infilacâppi; **-lagnaîne**, *m.*, περάστρα, (-στήρι); βελόνη, καλαμὶς τῆς κεφαλῆς.
infilâre, περνῶ διὰ τοῦ νήματος, περνῶ νῆμα εἰς τὴν ὀπὴν βελόνης, (μπουρλιάζω τὴν βελόναν), δι(απ)-είρω || *pérle ecc.*, ὁρμαθί(ά)ζω, (ἁρμαθιάζω, -ματιάζω) || *ûna vîa ecc.*, ἐμβαίνω, πιάνω, ἀκολουθῶ || *indossâre*, ἐνδύομαι, περιβάλλομαι || *v.* infilzâre.
infiltrâre, *v.* istillâre, infôndere || -rsi, διεισδύω, ὑπορρέω, (περνῶ); *fig.*, ὑπεισέρχομαι, παρεισάγομαι.
infiltraziône, *f.*, εἰσχώρησις ὑγροῦ διὰ τῶν πόρων, διείσδυσις, ὑπόρρυσις, ἐνστάλαξις.
infilzamênto, *m.*, διεμβολή, διάπαρσις, διέλασις, (σούβλισμα).
infilzâre, διατρυπῶ, διαπείρω, διελαύνω, (σουβλίζω), *v.* -lâre || πλήττω διὰ ξίφους, (τρυπῶ, μαχαιρόνω, σουβλίζω).
infil(z)âta, *f.*, σειρά, ὁρμαθός, -θιά (ἁρμαθιά), εἱρμός, ἀλλεπαλληλία, ἀλληλουχία.
înfimo, **-a**, κατώτατος, ἐλάχιστος, ὑποδεέστατος; ἔσχατος, τελευταῖος; οὐτιδανός, εὐτελής, ἀγεννής. [λευταῖον.
infîne, *avv.*, τέλος (πάντων), τε-
infingârdo, *v.* pîgro, poltrône.
infîngersi, *v.* fîngersi.
infinità, *f.*, ἀπειρία, ἄπειρον; μέγα πλῆθος.
infinitesimâle, *m. f.*, ἀπειροστ(ικ)ός, || câlcolo —, ὑπολογισμὸς τῶν ἀπειροστῶν.
infinitêsimo, **-a**, ἀπειροστός; ἀπείρως μικρός, ἀπειροστημόριος.
infinitîvo, *m.*, *gr.*, ἀπαρέμφατος (ἔγκλισις), -ον.
infinîto, **-a**, ἄπειρος, ἀπέραντος, ἀτελεύτητος, ἄμετρος || *s. m.*, [-ον; *c. s.*
infîno, *v.* fîno.
infinocchiâre, (ἐξ)ἀπατῶ, φενακίζω, κατασοφίζομαι, ((ἐ)μπερδεύω).
infînto, *v.* fînto.
infioccâre, κοσμῶ διὰ κοσύμβων, (φιόγκων), στολίζω, ἐγκαλλωπίζω, ἀγλαΐζω; *v.* abbigliâre, infiorâre.
infiochîre, *v.* affioch-.
infiorâre, διασπείρω ἄνθη, στολίζω διὰ ἀνθέων, ἀνθίζω; *fig.*, στολίζω, καλλύνω, κοσμῶ, ληκυθίζω || -rsi, ἀνθῶ, πληροῦμαι ἀνθέων; *fig.*, στολίζομαι ἐπιτετηδευμένως, ἐγκαλλωπίζομαι, κοσμοῦμαι, (φθειάνομαι).
infiorâto, *v.* fiorâto, -rîto; ornâto.
infiorescênza, *f.*, ἐπάνθησις.
infirmâbile, *v.* invalidâbile.

infirmâre, ἀκυρῶ; ἀνασκευάζω, μεταρρυθμίζω. [σκευαστικός.
infirmatîvo, -a, ἀκυρωτικός; ἀνα-
infischiârsi, οὐδένα λόγον ποιοῦμαι, ὀλιγωρῶ, καταφρονῶ, (ἀψηφῶ) || me ne infischio di lûi, τὸν ἀψηφῶ, τὸν ἔχω ὄξω ἀπὸ τὸ κεφάλι.
infîsso, -a, ἐμπεπηγμένος || *s. m.*, θύρα *o* παράθυρον.
infistolîre, συριγγοῦμαι.
infittîre, πυκνῶ, (-όνω).
inflessîbile, *m. f.*, *pr. e fig.*, ἄκαμπτος, (ἀλύγιστος); *fig.*, ἀδυσώπητος, ἀνεξιλέωτος, ἀπαρά-(ἀμετά)-πειστος, ἰσχυρογνώμων, αὐστηρός.
inflessibilità, *f.*, ἀκαμψία, ἄκαμπτον; ἀδυσώπητον, ἰσχυρογνωμοσύνη.
inflessiône, *f.*, κάμψις, καμπή, λύγισμα, -μός, λιγυρότης τῆς φωνῆς.
inflêttere, (ἐπι)κάμπτω, κυρτῶ.
inflîggere, ἐπιβάλλω, ὁρίζω (ποινήν κτλ).
inflîtto, -a, ἐπιβεβλημένος.
influênte, *m. f.*, ἔχων ἐπιρροήν, δυνατός, ἰσχυρός || *di fiûme*, εἰσρέων, εἰσβάλλων.
influênza, *f.*, ἐπιρροή, δύναμις || *medc.*, (ἀστρο)βρογχῖτις; *v.* grîppe.
influenzâre, ἐπενεργῶ, ἐπιδρῶ, ἐπηρεάζω.
influîre, ἐπενεργῶ, δύναμιν *o* ῥοπὴν ἔχω; *c. s.* || *di fiûmi*, εἰσρέω, εἰσ-
inflûsso, *m.*, *v.* -uênza. [βάλλω.
infocamênto, *m.*, πυράκτωσις; ἔμπρησις, -ησμός, κατάφλεξις; ἄναψις; θερμότης, ζέσις.
infocâre, *arroventâre*, πυρ(όνω)ῶ, πυρακτῶ || *infiammâre*, πυροῦμαι, ἐμπρήθω, (κατα)καίω; (ἀν)ἐξάπτω.
infocâto, -a, πυρωμένος; διά-(ἔμ)-πυρος; ἐξημμένος.
infondâto, -a, ἀθεμελίωτος, ἄλογος, κενός, μάταιος.
infôndere, ἐγχέω, ἐμβρέχω, ἐγχυματίζω, (ζεματίζω) || *fig.*, ἐντίθημι, ἐμβάλλω, ἐμπνέω, ἐμφυσῶ.
inforcâre, δράττομαι *o* τρυπῶ διὰ τοῦ δικράνου, (μὲ τὸ διχάλι), διχαλίζω || — gli occhiâli, βάλλω τὰ δίοπτρα || — gli arciôni, ἱππεύω περιβάδην, περιβαίνω.
inforestierâre, βαρβαρίζω.
informâre, *dâr notîzia o informaziôni*, δίδω πληροφορίας *o* εἰδήσεις, γνωστο-(εἰδο)ποιῶ, πληροφορῶ, ἀναγγέλλω, ὁδηγῶ || *dâr fôrma*, (δια)μορφῶ, σχηματίζω, πλάττω, διατυπῶ; *moralmênte*, (ἐκ)παιδεύω, διδάσκω || -rsi, ζητῶ *o* λαμβάνω πληροφορίας, πληροφοροῦμαι; μορφοῦμαι, σχηματίζομαι. [φωτής.
informatîvo, -a, πληροφορῶν || μορ-
informâto, -a, ἔχων πληροφορίας, (πε)πληροφορημένος || μορφωθείς.
informaziône, *f.*, πληροφορία, ἐξέτασις; ἔρευνα; *leg.*, (προ)ἀνάκρισις || μόρφωσις.
infôrme, *m. f.*, ἄ-(δύσ)μορφος, (κακόμορφος), ἄπλαστος, ἀσχημάτιστος, ἀκατασκεύαστος, ἀνεξέργαστος, ἀτελής. [colîo.
informicolamênto *ecc.*, *v.* formi-
informità, *f.*, δυσμορφία, ἀτέλεια.
inforn(aci)âre, βάλλω εἰς τὸ φοῦρνον, ἱπνεύω, (φουρνίζω).
infornapâne, *m.*, πτυάριον τοῦ φούρνου.
infornâta, *f.*, κλιβανιά, (φουρνιά); ἵπνευσις, (φούρνι(α)σμα).
infortîre, *v.* inacetîre, -cidîre; fortificâre. [tûra.
infortûnio, *m.*, *v.* disgrâzia, sven-
inforzâre, *v.* fortificâre.
infoscâre, *v.* oscurâre; rattristâre.
infossâre, βάλλω εἰς τὸν λάκκον, ἐνθάπτω ἐν τῇ γῇ, *v.* sep(p)ellîre; incavâre.
infossâto, -a, *sotterrâto*, ταφείς, ἐνταφιασθείς || *incavâto*, κοῖλος, (βαθουλός) || ôcchi -i, ὀφθαλμοὶ κοῖλοι; avêr gli ôcchi —, κοιλοφθαλμῶ.
infra, *v.* fra.
infracidamênto, *m.*, σήψις, σηπεδών, σαπρία, -ρόν, -ρότης, (σάπημα, -ήλα).
infracidâre; -dîre, *att. e n.*, σήπω, σαπρίζω, -(ι)ῶ, -ύνω; *n.*, σήπομαι, (σαπίζω), φθείρομαι.

infracidâto; **-dîto**, **-a**, σεσηπώς, σαπρός, σάπιος, σαθρός, (σαπησμένος). [*v.* -acidâre.
infradiciâre, ἐμβρέχω, (μουσκεύω),
infralîre, *v.* indebolîrsi; scoragi-
inframmêsso *ecc.*, *v.* framm-.[giârsi.
inframmêttere, *v.* frammischiâre, interpôrre.
infrancesâre; **-ciosâre**, καθιστῶ γαλλικόν, ἐγγαλλίζω || -rsi, ἀπομιμοῦμαι τοὺς γαλλικοὺς τρόπους, γαλλίζω. [*lâre*, παραβαίνω.
infrângere, θραύω, συντρίβω || *vio-*
infrangîbile, *m.f.*, ἄθραυστος, ἀσύντριπτος; *v.* inviolâbile.
infrantôio, *v.* frant-.
infrascâre, κλάδοις σκεπάζω || *fig.*, *v.* infiorâre; infinocchiâre.
infrascrîtto, **-a**, ὑπογεγραμμένος.
infraziône, *f.*, παράβασις, ἀθέτησις; *di lêggi*, παρανομία; *di pâtti*, παρασπόνδησις. [dâre.
infreddâre; **-dd(ol)îre**, *v.* raffred-
infreddatûra, *f.*, *v.* raffreddôre.
infrenâre, *v.* fren-. [νιος.
infrequênte, *m. f.*, ἀσυνήθης, σπά-
infrequênza, *f.*, σπάνις, -ία, -ιότης.
infrigidîre, *v.* raffreddâre.
infrollîre, *v.* frollâre.
infronzolâre, *v.* infiorâre (*fig.*).
infruttîfero; **-ttuôso**, **-a**, *pr. e fig.*, ἄκαρπος, ἄφορος; *fig.*, ἀνοφελής, ἄχρηστος, μάταιος || denâro -o, χρήματα ἄτοχα ο ἄκαρτα.
infruttuosità, *f.*, ἀκαρπία; ἀνοφελές, ματαιοπονία.
ìnfula, *f.*, στέμμα, μίτρα. [χωνίον.
infundîbolo, *m.*, χοάνη, -ανον, -ανος,
infurbîre, *v.* scaltrîre, svegliâre.
infuriâre, παρα-(κατα)φέρομαι, ἐξαγριοῦμαι, λυσσ(ομαν)ῶ, τραχύνομαι, θυμοῦμαι, ὀργίζομαι, (θυμόνω); θορυβοποιῶ, ποδοκροτῶ; *scatenârsi*, καταφέρομαι.
infuriâto, **-a**, παράφορος, λυσσώδης, μανιώδης, ἐμμανής, (λυσσιασμένος). [τος.
infusîbile, *m. f.*, ἄτηκτος, ἀχώνευ-
infusiône, *f.*, ἔγχυσις; *medc.*, ἐγχυματισμός, ἔμβρεξις; *bevânda*, ἔγχυμα || *fig.*, ἔμπνευσις, ἐμφύσησις.
infûso, **-a**, ἐγκεχυμένος, ἔγχυτος; *pr. e fig.*, ἔμφυτος || *s. m.*, *c. s.*
infusôrio, *m.*, ἐγχυματικὸν (μικρόβιον). [incappottârsi.
ingabbanârsi, *v.* immantellârsi,
ingabbiâre, βάλλω ο ἐγκλείω εἰς κλωβόν, (βάζω στὸ κλουβί) || *fig.*, περικλείω, καθείργω, φυλακίζω.
ingabbiâta, *f.*, κλουβιά.
ingaggiâre, *v.* impegnâre; arrolâre.
ingagliardîre; *v.* fortificâre.
ingalluzzîrsi, ὑπερ (ἐπ)αίρομαι, ἐξογκοῦμαι, (ὑπερηφανεύομαι) || εὐφραίνομαι, τέρπομαι, ἀγάλλομαι.
inganciâre, ἁρπαγίζω, (γαντζόνω).
ingangherâre, προσαρμόζω εἰς τοὺς στροφεῖς.
ingannâbile, *m. f.*, εὐαπάτητος.
ingannâre, (ἐξ)ἀπατῶ, δολιεύομαι, πλανῶ, (γελῶ) || — il têmpo, σπαταλῶ τὸν χρόνον, (σκοτόνω τὸν καιρόν); ψυχαγωγοῦμαι || -rsi, ἀπατῶμαι, σφάλλω, λανθάνομαι, (λαθαίνομαι).
ingannatôre, **-trîce**, ἀπατεών, (γελαστής); δολοπλόκος, μηχανορράφος; → [λιος, σοφιστικός.
ingannêvole, *m. f.*, ἀπατηλός, δό-
ingânno, *m.*, ἀπάτη, δόλος, (πλάνεμα, γέλασμα) || πλάνη, λάθος, παράκρουσις, φρεναπάτη.
ingarbugliâre, *v.* imbrogliâre.
ingegnârsi, προσπαθῶ, σπουδάζω, πειρῶμαι, ζητῶ, προθυμοῦμαι; προνοῶ περί; σοφίζομαι, βιομηχανῶ, μηχανῶμαι, -νεύομαι.
ingegnêre, *m.*, μηχανικός.
ingegnerìa, *f.*, μηχανική.
ingêgno, *m.*, εὐφυΐα, ἱκανότης, ἐπιδεξιότης, ἀγχίνοια, πνεῦμα, σύνεσις, νοῦς || *ordîgno*, μηχανή.
ingegnôso, **-a**, εὐφυής, ἀγχίνους; ἐπινοητικός, ἐφευρετικός, πολυμήχανος; *v.* artificiôso, industriôso.
ingelosîre, *att.*, προξενῶ ζηλοτυπίαν, καθιστῶ ζηλότυπον; *n.*, γίνομαι ζηλότυπος, (ζη-(ζου)λιάρης), ζηλ(οτυπ)ῶ.
ingemmâre, κοσμῶ, διαποικίλλω

πολυτίμοις λίθοις || *agr.*, ἐνοφθαλμίζω, ἐγκεντρίζω.
ingenerâre, *v.* gen-, prodûrre.
ingenerôso,-a, ἀγεν(ν)ής. [φυσικός.
ingênito, -a, ἔμφυτος, ἐμπεφυκώς,
ingênte, *m. f.*, μέγας, -γιστος, εὐ-(ὑπερ)μεγέθης, πελώριος.
ingentilimênto, *m.*, ἐξευγενισμός.
ingentilîre, (ἐξ)εὐγενίζω, βελτιῶ; παιδεύω, ἡμερῶ || λαμπρύνω, καλλωπίζω. [λεια; εὐήθεια.
ingenuità, *f.*, ἁπλοϊκότης, ἀφέ-
ingênno, **-a**, ἁπλοῦς, ἁπλοϊκος, ἀφελής, ἄδολος, εἰλικρινής, ἀθῶος; εὐήθης. [βασις.
ingerênza, *f.*, παρείσδυσις, παρέμ-
ingerîre, *inghiottîre*, καταπίνω; *r.*, *v.* cagionâre || -rsi, παρεισδύομαι, παρεμβαίνω, παρενείρω ἐμαυτόν, ὑπεισέρχομαι, (χώνομαι, ἀνακατεύομαι, -τόνομαι), *v.* immischiârsi. [(-όνω).
ingessâre, *mûri, vîno ecc.*, γυψῶ,
ingessatûra, *f.*; **-amênto**, *m.*, γύ-
inghiaiâre, *v.* ghia-. [ψωσις.
inghiottimênto, *m.*, κατάποσις, καταβρόχθισις, -ισμός || καταβύθισις, -ισμός, καταπόντισις, -ισμός; κατασώτευσις.
inghiottîre, καταπίνω, (ἀπορ)ροφῶ, καταβροχθίζω, (χάφτω) || *dal mâre ecc.*, (κατα)βυθίζω, καταποντίζω, καταδύω, (βουλῶ, -λιάζω) || *avêri*, καταδαπανῶ, κατασωτεύω || *soffrîre*, ὑποφέρω ἐξ ἀνάγκης, ἀνέχομαι.
inghiottitôre, **-trîce**, καταπότης, καταβροχθιστής, (χαφτανᾶς), λαίμαργος, (φαγᾶς) || καταποντιστής.
inghiottonîre, *v.* ingolosîre.
inghirlandamênto, *m.*, στολισμὸς διὰ στεφάνων, στεφάνωσις.
inghirlandâre, στολίζω δι' ἀνθοστεμμάτων, (μὲ γ(κ)ιρλάντας), (περι)στεφανῶ.
ingiallîre, *att.*, ξανθίζω, ὠχραίνω, κροκῶ; *n.*, ξανθίζομαι, ὠχριῶ; (*att. e n.*, κιτρινίζω).
ingigantîre, *att.*, *v.* esagerâre; *n.*, γίνομαι γίγας, ὑπερμεγέθης.
inginocchiamênto *m.*, *v.* genuflessiône. [(-ατίζω).
inginocchiârsi, γονυκλινῶ, -υπετῶ,
inginocchiatôio, *m.*, προσκυνητήριον, (-τάριον), γονυκλίσιον, γονατιστήριον, (σκαμνάκι).
ingiocôndo, **-a**, ἀηδής, ἀτερπής, ἄχαρις, δυσάρεστος.
ingiovanîre, *v.* ring-.
ingiù, *avv.*, κάτω, χαμαί, (χάμω).
ingiucchîre, *v.* imbecillîre, abbrutîre.
ingiudicâto, -a, ἀδίκαστος, ἄκριτος.
ingiuncâre, *v.* giunc-.
ingiûngere, *v.* comandâre.
ingiunziône, *f.*, ἐπιταγή, πρόσταγμα, κέλευσμα.
ingiûria, *f.*, ὕβρις, -ισμα, ((ὑ)βρισιά), προσβολή, λοιδορία, κακολογία, ὄνειδος || *côlpo, dânno, sevîzie*, προσβολή, βλάβη, φθορά, κάκωσις. [δίζω.
ingiuriâre, ὑβρίζω, λοιδορῶ, ὀνει-
ingiuriatôre, **-trîce**, ὑβριστής.
ingiuriôso, -a, ὑβριστικός, (βριστικός), λοίδορος, ὀνειδιστικός.
ingiustificâbile, *m. f.*, ἀδικαιο-(ἀναπο)λόγητος.
ingiustîzia, *f.*, ἀδικία; πρᾶξις ἄδικος, ἀδίκημα, -κοπραγία.
ingiûsto, -a, ἄδικος, ἀθέμιτος.
ingloriôso, -a, ἄδοξος, ἄσημος. [ζω).
ingobbîre, κυφοῦμαι, (καμπουριά-
ingoiâre; **-ollâre**, *v.* inghiottîre.
ingolfârsi, *r.* εἰσέρχομαι εἰς κόλπον; σχηματίζω κόλπον, κολπῶ || *cm.*, *fig.*, βυθίζομαι; — nêi dêbiti, πνίγομαι εἰς τὸ χρέος.
ingolosîre, *att.*, διεγείρω ὄρεξιν ὁ πόθον; *n.*, γίνομαι λίχνος, ἐπι-
ingombramênto, *v.* -ômbro. [ποθῶ.
ingombrânte, *m. f.*, ἀποφρακτικός, ἐμποδιστικός.
ingombrâre, ἐμ-(ἀπο)φράττω, ἐμποδίζω; πληρῶ; *v.* imbarazzâre.
ingômbro, -a, ἐμποδισθείς, πλήρης, || *s. m.*, ἐμφραγμός, -αγμα, ἀπόφραξις; σωρεία, (συν)ἐπισώρευσις; ἐμπόδιον, κώλυμα, δυσχέρεια.
ingommâre, κομμίζω.

ingordîgia, *f.*, λαιμαργία, ὑπερβολικὴ ἀπληστία.
ingordîna, *f.*, ξίνη διὰ τὸν ξύλον.
ingôrdo, *v.* golôso, âvido. [ἐξογκῶ.
ingorgâre, ἐμφράττω, συγκλείω;
ingôrgo, *m.*, ἔμφραξις; *medc.*, ἐξόγκωσις, ἐπιστόμωσις τῶν ἀγγείων.
ingozzâre, *v.* inghiottîre.
ingranâggio, *m.*, συνοδόντωσις, συντρόχωμα, ἐμπλοκή.
ingranâre, κοκκοποιῶ, κοκκιάζω, χονδροποιῶ || κάμνω τὴν ὀπὴν πυροβόλου || συνοδοντοῦμαι, γιγγλυμοῦμαι, συμπλέκομαι.
ingranâto, *v.* vermîglio.
ingranchîre, ναρκῶ, (μουδιάζω).
ingrandimênto, *m.*, (ἐπ)αὔξησις.
ingrandîre, *att.*, (ἐπ)αὐξάνω, ἐπιτείνω, μεγαλο-(μεγεθο)ποιῶ, (μεγαλόνω, -λύνω) || *n.*, αὔξομαι, ἀνδρύνομαι, (μεγαλόνω, -λύνομαι).
ingranditôre, -trîce, μεγαλοποιός.
ingrassamênto, *m.*. πάχυνσις, πίανσις; κοπρισμός; λίπανσις, -ασμός.
ingrassâre, *att.*, σιτίζω, παχύνω, πιαίνω; *terrêni*, κοπρίζω, λιπάζω, -αίνω; *ûngere ecc.*, λιπαίνω, ἐλαιῶ, (λαδόνω, λιγδόνω, -διάζω); *fig.*, πλουτίζω || *n.*, γίνομαι λιπαρός, παχύνομαι, πιαίνομαι; *fig.*, πλουτῶ.
ingrâsso, *m.*, σίτησις; κόπρος, λίπασμα; *v.* -ssamênto. [grat-.
ingraticciâre; -ticolâre *ecc.*, *v.*
ingratitûdine, *f.*, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
ingrâto, -a, ἀχάριστος, ἀγνώμων; êsser —, ἀχαριστῶ || *improduttîvo*, ἄκαρπος, ἄγονος, στεῖρος; ἀνωφελής, ἀκερδής, ἀλυσιτελής || *sgradîto, molêsto*, ἀ-(δύσ)χαρις, δυσάρεστος, ἐνοχλητικός, ἀνιαρός.
ingravidamênto, *m.*, σύλληψις, πλήρωσις, (ἐγγάστρωμα).
ingravidâre, *att.*, ἔγκυον ποιῶ, ἐγγαστρῶ, (-όνω) || *n.*, ἔγκυος γίνομαι, συλλαμβάνω, ἐγκυμονῶ, κυ(ο-φορ)ῶ, (ἐγγαστρόνομαι).
ingraziârsi; -zionîrsi, εἰσέρχομαι εἰς τὴν εὔνοιάν τινος, προσάγομαί τινα *ο* τὴν εὔνοιάν τινος.
ingrediênte, *m.*, συστατικόν; εἰσερχόμενον; ἄρτυμα.
ingrêsso, *m.*, εἴσοδος, εἰσέλευσις, (ἔμβασμα); θύρα; *v.* entrâta.
ingrossamênto, *m.*, (ἐπ)αὔξησις, ἐξόγκωσις, μεγέθυνσις, μεγάλωμα, (χόνδρωμα).
ingrossâre, *att.*, (ἐπ)αὐξάνω, ἐξογκῶ, μεγεθύνω, παχύνω, (χονδραίνω, μεγαλύνω) || *n.*, αὐξάνομαι, ἐξογκοῦμαι, μεγεθύνομαι, παχύνομαι, (χονδραίνω); *di fiûmi*, πλημμυρῶ, -οῦμαι || *v.* ingrandîre; -assâre; -avidâre.
ingrôsso, *v.* grôsso (in —).
ingrugnâre; -gnîre, *v.* imbronciâre.
ingrullîre, *v.* imbecillîre.
inguadâbile, *m. f.*, ἀδιάβατος.
inguainâre, ἐμβάλλω εἰς τὴν θήκην *ο* τὸν κολεόν, θηκιάζω, (φου-
ingualdrappâre, σαγίζω. [καρόνω).
inguantâre, χειριδῶ, (γαντόνω) || -rsi, βάλλω τὰς (περι)χειρίδας
inguarîbile, *v.* incurâbile. [μου.
inguinâle, *m. f.*, βουβωνικός || êrnia —, βουβονοκήλη. [κρομήριον.
inguine, *m.*; **-nâia**, *f.*, βουβών, ἀ-
ingurgitâre, (ἐγ καταπίνω, καταβροχθίζω, (καταβαίνω).
inibîre, *v.* proibîre, vietâre.
iniettâre, κάμνω ἔνεσιν, ἐγχέω, -χύνω, -χυματίζω || -rsi, ἐγχυματίζομαι; ἐξερυθριῶμαι, πυροῦμαι, (-ρόνω).
iniettâto, -a, ἐξέρυθρος, πυρώδης.
iniezîône, *f.*, ἔνεσις, ἔγχυσις; ἔνεμα, ἔγχυμα.
inimicâre, ἐχθροποιῶ, διαιρῶ, παροξύνω || -rsi, ἐχθρὸς γίνομαι, ἐχθρεύομαι, διίσταμαι, διχονοῶ; — *qcd.*, ἐχθροποιῶ τινα, (τὸν κάμνω ἐχθρόν μου).
inimicîzia, *f.*, ἔχθρα, -ροπάθεια, ἀπέχθεια, δυσμένεια, μῖσος, (ἔχθρητα, ὀχθριά).
inimîco, *v.* nemîco.
inimitâbile, *m. f.*, ἀνεπίδεκτος μιμήσεως, ἀμίμητος || ἐξαίρετος, ἄριστος.
inim(m)aginâbile, *m. f.*, ἀφάντα-

στος, ἀνείκαστος, ἀνεπι-(ἀκατα)-νόητος. [ἀκατανόητος, ἀσαφής.
inintelligîbile, *m. f.*, ἀκατάληπτος,
inintelligibilità, *f.*, ἀκατάληπτον, ἀνερμήνευτον, ἀσάφεια.
iniquità, *f.*, ἀδικία, παρανομία; ἀδίκημα, παρανόμημα, κακούργημα; ἀνεπιείκεια.
inîquo, -a, *ingiûsto,* ἄδικος, παράνομος; *malvâgio*, πονηρός, κακοῦργος; *crudêle,* ἀνεπιεικής, ὠμός, ὀχληρός. [ἀόργητος, πρᾷος.
inirritâbile; inirascîbile, *m. f.*,
iniziâle, *m. f.*, ἀρκτικός, ἀρχικός, πρῶτος || *s. f.*, ἀρκτικὸν (γράμμα), -ἡ (συλλαβή).
iniziâre, μυῶ, μυσταγωγῶ, κατηχῶ || *cominciâre,* ἄρχομαι, (-χίζω, -χινῶ).
iniziatîva, *f.*, πρωτοβουλία; προκάταρξις, προεισαγωγή, ὑπαρχή.
iniziâto, -a, μύστης, μεμυημένος, κατηχημένος. [γωγός, κατηχητής.
iniziatôre, -trîce, μύστης, μυστα-
iniziaziône, *f.*; **-amênto,** *m.*, μύησις, μυσταγωγία, κατήχησις.
inîzio, *m.*, ἔναρξις, ἀρχή.
inleggiadrîre, *v.* abbellire.
inmelâre, *v.* imm-. [σις, κατάβρεξις.
in(n)affiamênto, *m.*, πότισις, ἄρδευ-
in(n)affiâre; in(n)acquâre, ποτίζω, ἀρδεύω, (κατα)βρέχω, *v.* annacquâre.
in(n)affiatôio, *m.*, ποτίστρα, -στήρι-(ον), ἀρδάνιον, ὑδρορρόη, ὑδροχόη.
in(n)alzâre, *v.* alzâre, elevâre.
innamoracchiârsi, ἐρῶμαι ἀνοήτως, ἐρωτεύομαι ἐλαφρῶς *o* ἀπερισκέπτως, ἐρωτιῶ, (ξετρελλαίνομαι, ξελογιάζομαι).
innamorâre, ἔρωτα ὑποκινῶ, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω, φλέγω ἔρωτι; *fig.*, ἁρπάζω || *n. e* -rsi, ἁλίσκομαι περιπαθῶς, καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι (ὑπὸ ἔρωτος), φλέγομαι ἔρωτι, (τρελλαίνομαι).
innamorâto, -a, *v.* amânte.
innamorazzârsi, *v.* -racchiârsi.
innânzi, *v.* (d)avânti; prîma.
innaspâre, *v.* annasp-.
innâto, -a, ἔμ-(σύμ)φυτος, φυσικός.
innaturâle, *m. f.*, οὐκ ἔμφυτος, παρὰ φύσιν. [natur-.
innaturârsi, *v.* identificârsi, con-
innavigâbile, *m. f.*, οὐχὶ πλώϊμος, ἄπλευστος.
innegâbile, *m. f.*, ἀναντίρρητος, (ἀδι)ἄψευστος, ἀνασκεύαστος, βέβαιος.
inneggiamênto, *m.*, ἐξύμνησις. [δός.
inneggiatôre, -trîce, ὑμνητής, -νῳ-
inneggiâre, (ἐξ)ὑμνῶ, ὑμνολογῶ, -νῳδῶ, φημίζω.
inneità, *f.*, ἔμ-(σύμ)φυτον. [innêsto.
innestamênto, *m.*, ἐγκεντρισμός, *v.*
innestâre, *agr. e medc.*, ἐγκεντρίζω, ἐνοφθαλμίζω, ἐμβολίζω, ἐνθεματίζω, ἐμφυλλίζω, (μπολιάζω, φυ-(φε)λ(λ)ιάζω); *v.* inserîre; inoculâre; vaccinâre.
innestatôre, -trîce, ἐγκεντριστής, ἐνοφθαλμιστής, ἐμβολιστής, ἐμφυλλιστής, (μπολιαστής).
innêsto, *m.*, ἐμβόλιον, -λάς, ἔνθεμα, ἐμφύλλιον, (μπόλι) || *aziône,* ἐγκεντρισμός, -ισις, ἐνοφθαλμισμός, ἐμβόλιασμα, ἐνθεματισμός, (κέντρισμα, ἐμβόλιασμα, φέλιασμα).
înno, *m.*, ὕμνος, ᾆσμα; † ὕμνος, ψαλμός.
innocênte, *m. f.*, *non rêo,* ἀθῶος, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, (ἄφταιστος), ἄκακος || *ingênuo, sêmplice,* ἀθῶος, ἄκακος, ἀφελής, ἁπλοῦς, ἄδολος, εἰλικρινής, (ἀπονήρευτος).
innocênza, *f.*, ἀθωότης, (ἀφταισία); ἀκακία, ἀφέλεια, ἁπλότης. [νές.
innocuità, *f.*, ἀβλάβεια, -βές, ἀσι-
innôcuo, -a, ἀβλαβής, (ἄβλαβος), ἄκακος, ἀσινής, ἀζήμιος, ἀθῶος.
innoltrâre, *v.* inoltr-.
innominâbile, *m. f.*, ἀκατανόμαστος; ἄρρητος, ἀνομολόγητος; βδελυρός, μυσαρός, ἀποτρόπαιος, αἰσχρός.
innominâto, -a, ἀνώνυμος, ἀνονό-
innondâre, *v.* inond-. [μαστος.
innovamênto, *m.*; **-aziône,** *f.*, νεωτερισμός, καινοτομία, -μημα, καινούργημα, -γία.
innovâre, νεωτερίζω, -ροποιῶ, καινοτομῶ, ἀνακαινίζω, καινουργῶ.

innovatôre, **-trice**, νεωτεριστικός; *s.*, -ριστής, -ροποιός, καινοτόμος, -νουργός. [ριθμος, ἀνάρίθμ(ητ)ος.
innumerêvole; **-râbile**, *m.f.*, ἀπειρά-
inobbediênte, *v.* disubbid-.
inocchiâre, *v.* innestâre.
inocchiatôio, *m.*, (ἐν)ὀφθαλμιστήριον, (κεντριστήρι).
inoccupâto, *v.* disocc-.
inoculâre, μεταδίδω νόσον δι' ἐγκεντρισμοῦ, ἐνοφθαλμίζω, ἐμβολίζω, (μπολιάζω, φελιάζω), *v.* innestâre.
inoculaziône, *f.*, ἐνκεντρισμός, ἐνοφθαλμισμός, ἐμβολισμός, (μπόλιασμα, φέλιασμα).
inodôro, **-a**, ἄοσμος.
inoffensîvo, **-a**, ἀσινής, ἀβλαβής, (ἄβλαβος, ἀπείρακτος).
inofficiôso, **-a**, ἄ(φιλό)στοργος.
inqliâre, ἐλαιῶ, (λαδόνω).
inoltrâre, *v.* avanzâre; *presentâre, mandâre.
inôltre, *avv.*, πρὸς τούτοις, προσέτι, (παρ)ἐκτὸς τούτου, (ἔξω ἀπὸ τούτου).
inondâre, (κατα)πλημμυρῶ, κατα-(ἐπι)κλύζω, (ξεχειλίζω) || *fig.*, *bagnâre*, καταβρέχω, (μουσκεύω); *riempire*, πληρῶ; *invâdere*, εἰσβάλλω, ἐφορμῶ.
inondâto, **-a**, κατά-(ἐπί)κλυστος; κατάρρυτος; πλήρης.
inondaziône, *f.*, πλημμύρα, κατα-(ἐπι)κλυσμός, -υσις || *fig.*, *di côse*, πληθύς; *di persône*, στίφος; εἰσ-
inonêsto, *v.* dison-. [βολή.
inonorâto, **-a**, ἄτιμος; ἄδοξος; ἀπερίβλεπτος, οὐτιδανός.
inoperôso, *v.* inattîvo.
inôpia, *v.* povertà, misêria.
inopinâto, *v.* imprevedûto.
inopportunità, *f.*, ἀκαιρία, ἄκαιρον.
inopportûno, **-a**, ἄ-(παρά)καιρος; ἄτοπος, ἀπρεπής.
inoppugnâbile, *v.* inespugn-incontrast-(irrefut)âbile.
inordinâto, *v.* disordin-.
inorecchîto, *v.* attênto. [τακτος.
inorgânico, **-a**, ἀνόργανος; *fig.*, ἄ-
inorgoglîre, τυφῶ, ἐπαίρω || *n. e* -rsi, ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι, ἀλαζονεύομαι.
inornâto, *v.* disadôrno, inelegânte.
inorpellamênto, *m.*, ψιμυθισμός, -θίασις, φ(υ)κιασίδωμα; κακόζηλος ἱματισμός; ψευδόκοσμος; ἐπικάλυψις.
inorpellâre, ἐπικοσμῶ διὰ χρυσόχαλκον; *fig.*, ψιμ(μ)υθ(ι)ῶ, -θίζω, (φ(υ)κιασιδόνω); παραμορφῶ; συγκαλύπτω, -κρύπτω; *v.* imbellettâre.
inorridîre, *att.*, ἐκφοβ(ίζω)ῶ, τρομάζω, καταπλήττω, κατάπτοῶ || *cm. n.*, (ἀνα)φρίσσω, (ἀνατριχιάζω).
inospitâle; **-ite**, *m. f.*, ἄξενος, ἀφιλό-ξενό-(φυγό)ξενος.
inospitalità, *f.*, ἀ(φιλο)ξενία.
inosservâbile, *m. f.*, ἀθεώρητος, ἀδιάγνωστος, ἀκατάληπτος.
inosservânte, *m. f.*, παραβάτης.
inosservânza, *f.*, παράβασις, ἀθέτησις; παραμέλησις.
inosservâto, **-a**, μὴ ὁρώμενος *o* φαινόμενος, ἀόρατος, ἀπαρατήρητος, ἀθεώρητος, ἀφανής, διελθὼν κρυφίως; ἀνεπαίσθητος; παράβλεπτος ἐκ παραδρομῆς.
inossîre, ἀποστεοῦμαι.
inottusîre, ἀμβλύνομαι.
inquadrâre, περιγυρῶ, (βάζω κορνίζαν) || *fig.*, παρεισάγω, παρεμβάλλω. [στος, ἀκατανόμαστος.
inqualificâbile, *m. f.*, ἀχαρακτήρι-
inquartâre, τεταρτίζω, -ρτοποιῶ || *agr.*, ἀροτριῶ τὴν τετάρτην φοράν.
in-quârto, *inv.*, εἰς τέταρτον, τεταρτόπτυχος.
inquietânte, *m. f.*, ἀνησυχαστικός.
inquietâre, ἐμβάλλω εἰς ἀνησυχίαν, φροντίδα παρέχω, ἀνησυχ(ίζω)ῶ; || ταράττω || -rsi, ἀνησυχῶ, -χίζομαι, ἀνυπομονῶ, μεριμνῶ, (ἐννοιάζομαι); ἀγανακτῶ.
inquiêto, **-a**, *turbâto*, *impensierîto*, ἀνήσυχος, περιμέριμνος || *agitâto*, *irrequiêto*, *turbolênto*, ἄστατος, ἀεικίνητος, ζωηρός, θορυβο-(ταραχο)ποιός || *irritâto*, παροργισθείς.
inquietûdine, *f.*, ἀνησυχία, μέριμνα,

φροντίς, ἔννοια, λύπη, ἀδημονία, ταραχή.
inquilîno, *m.*, (ἐν)οἰκήτωρ, (νοικά-[ρης).
inquinamênto, *m.*, μόλυσμα, ἀκα-
inquinâre, μολύνω, μιαίνω, ῥυπαί-[θαρσία.
inquirênte, *m. f.*, ἀνακρίνων, ἐξε-[νω, (λερόνω).
inquisîre, ἀνακρίνω, ἐξ-(ἀν)ερευνῶ, [ταστικός; καταδιώκων, κατήγορος.
βασανίζω, ἐξετάζω ἐγκληματίαν.
inquisitîvo, -a, ἐξερευνητικός, ἐξε-[ταστικός.
inquisîto, -a, κατηγορούμενος.
inquisitôre, *m.*, ἱεροκριτής, -οδι-
inquisitoriâle, *m. f.*, ἱεροδικαστι-[καστής, -οδίκης || ἐνοχλητικὸς ἐξε-
κός; αὐτογνώμων, τυραννικός, [ταστής, ἐξερευνηστής.
βίαιος.
inquisiziône, *f.*, ἱεροδικεῖον, -δι-
κία, -κρισία; ἐνοχλητικὴ ο αὐστη-[κία, -κρισία; ἐνοχλητικὴ ο αὐστη-
ρὰ ἐξέτασις, ἐξερεύνησις.
inr-, *v.* irr-.
insaccâre, (ἐν)σάττω, ἐνσακκίζω; *intascâre*, θυλακίζω; (σακκουλιά-[ρὰ ἐξέτασις, ἐξερεύνησις.
ζω); *v.* imbudellâre; *fig.*, confôn-
dere. [ciâre.
insafardâre, *v.* sporcâre, insudi-
insalâre, *v.* sal-.
insalâta, *f.*, ὀξάλμη, (δριμεῖα), [ciâre.
φυλλί(άς), (σαλάτα).
insalatiêra, *f.*, ὀξαλμοδοχεῖον, πι-
νάκιον σαλάτας, (σαλατοπίνακον, [φυλλί(άς), (σαλάτα).
-τιέρα, -τερόν). [νάκιον σαλάτας, (σαλατοπίνακον,
insaldâbile, *m. f.*, *di metâlli*, ἀσυγ-[-τιέρα, -τερόν).
insaldâre *ecc.*, *v.* inamidâre.
insaldatôre, -tôra, -trîce, ἀμυλι-
στής, (μαζαλιστής); *v.* stiratrîce.
insalûbre, *m. f.*, νοσηρός, -σερός, [στής, (μαζαλιστής); *v.* stiratrîce.
-σώδης. [-σῶδες.
insalubrità, *f.*, νοσηρότης, -σερόν, [-σῶδες.
insalutâto, -a, ἀχαιρέτητος, ἀπρο-
insalvatichîre, *v.* inselv-. [ηγόρητος.
insanâbile, *v.* incurâbile.
insanguinamênto, *m.*, αἱμάτωσις, [ηγόρητος.
καθαίμαξις.
insanguinâre, (ἐν)αἱματῶ, καθαι-
μάσσω, αἱματίζω, (-τόνω).
insanguinâto, -a, καθημαγμένος, [μάσσω, αἱματίζω, (-τόνω).
αἱμοσταγής, -όφυρτος.
insanîre, *v.* impazzîre, delirâre.
insâno, *v.* pâzzo, delirânte.
insaponâre, σαπωνίζω, (-πουνίζω) || *fig.*, κολακεύω, θωπεύω.
insaponatûra, *f.*, σαπώνισμα, -πω-
νισμός, (-πούνισμα) || κολακεία, [νισμός, (-πούνισμα) || κολακεία,
θωπεία, -πευμα. [(νοστιμίζω).
insaporâre; **-rîre**, (καθ)ηδύνω, [θωπεία, -πευμα.
insapûta (all' —), ἐν ἀγνοίᾳ; a
nôstra —, ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν, μὴ
εἰδότων ἡμῶν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν
εἴδησιν.
insaziâbile, *m. f.*; **-âto, -a**, *pr.*, [εἴδησιν.
ἀδηφάγος; *pr. e fig.*, ἀκόρεστος,
ἄπληστος; (ἀχόρτάστος, -αγος).
insaziabilità, *f.*, ἀδηφαγία, ἀκο-
ρ(εσ)ία, -εστον, ἀπληστία, (ἀχορ-[ρ(εσ)ία, -εστον, ἀπληστία, (ἀχορ-
τασία, -αγιά).
inscandagliâbile, *m. f.*, ἀβόλιστος;
βαθύτατος; *fig.*, ἀκατανόητος, ἀν-
εξήγητος, ἀνεξερεύνητος; *v.* im-
perscrutâbile.
insciênte, *m. f.*, *v.* ignâro.
inscrîvere *ecc.*, *v.* iscr-.
inscrutâbile, *v.* imperscrut-.
inscûlto, *poet.*, *v.* scolpito.
insecchîre, *v.* seccâre; dimagrîre.
insediamênto, *m.*, ἐγκατάστασις.
insediâre, ἐγκαθιστῶ, -τημι, -δρύω.
insêgna, *f.*, ἐπιγραφὴ ἐργαστηρίου,
καταστήματος κτλ., σύμβολον, τε-
χνόσημον || *mil. e mar.*, σημαία,
(μπαντιέρα, φλάμπουρον); σημαιο-
φόρος || *in gênere*, σημεῖον, σῆμα.
insegnâbile, *m. f.*, εὐδίδακτος.
insegnamênto, *m.*, διδασκαλία, δι-
δαχή, (ἐκ)παίδευσις; δίδαγμα; μά-
θημα; διδασκαλικὴ (τέχνη).
insegnânte, *m. f.*, διδακτικός, δι-
δάσκαλικός || *s. m. f.*, διδάσκαλος,
καθηγητής || côrpo —, διδασκα-
λικὸν σῶμα.
insegnâre, διδάσκω, ἐκπαιδεύω,
μανθάνω, (μαθαίνω); δεικνύω,
(δείχνω), δηλοποιῶ, ἀποκαλύπτω,
γνωρίζω, πληροφορῶ. [γνωρίζω, πληροφορῶ.
insegnatîvo, -a, διδακτικός, γνωρι-
inseguimênto, *m.*, καταδίωξις, (κυ-
νήγημα); *fig.*, ἐπιδίωξις, ἐπι-(ἀνα)-
ζήτησις, θήρευσις.

inseguîre, κατα-ἐπι-(μετα)διώκω, κατατρέχω,(κυνηγῶ); *fig.*, ἐπιζητῶ, θηρεύω, (κυνηγῶ).
insellâre, ἵππον ἐπιστρώννυμι, (ἐπι)σάττω, (σελλόνω, σαμαρόνω).
inselvârsi, καταφεύγω *o* ἐγκρύπτομαι εἰς δρυμόν || *v.* imboschîrsi.
inselvatichîre, *att.*, (ἐξ)ἀγριῶ || *n.*, *agr.*, ἀγριοῦμαι, ὑλομανῶ, ἐρημοῦμαι; *di persône*, ἄγριος γίνομαι, ἐξαγριοῦμαι, ἀποθηριοῦμαι.
inseminâto, -a, ἄσπαρτος.
insenatûra, *f.*, *piêga*, *sinuosità*, πτυχή, καμπή, ἑλιγμός: *gômito*, *sêno*, *gôlfo*, γωνία, μυχός, κόλπος.
insensatêzza, *f.*, ἀφροσύνη, ἀνοησία, μωρία, παραλογισμός.
insensâto, -a, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνητος, μωρός, φρενομανής; *illôgico*, ἄ-(παρά)λογος.
insensibile, *m. f.*, ἀν(επ)αίσθητος; *apâtico*, *spietâto*, ἀπαθής, ἀσυγκίνητος, ἀλύπητος, ἀσυμπαθής, σκληρός.
insensibilità, *f.*, ἀναισθησία; ἀναλγησία; ἀπάθεια.
inseparâbile, *m. f.*, ἀχώριστος, ἀδιάσπαστος, ἀδιαίρετος || amîci -i, ἀδιάσπαστοι φίλοι.
insepôlto, -a, ἄταφος, ἄθαπτος.
insequestrâbile, *m. f.*, μὴ κατασχόμενος, ἀκατάσχετος.
inserîbile, *m. f.*, καταχωρίσιμος.
inserîre, ἐμβάλλω, εἰσάγω, παρενείρω, (παρ)ἐντίθημι; *in un giornâle ecc.*, καταχωρ(ίζω)ῶ || *v.* inneîrito, -a, (παρ)ἔνθετος.
inserîto, -a, (παρ)ἔνθετος.
insêrto, *m.*, φάκελλος, σύνολον ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς μίαν τινὰ ὑπόθεσιν.
inservîbile, *m. f.*, ἄχρηστος, ἀνάμοστος.
inserviênte, *m. f.*, ὑπηρέτης, *v.* sêrvo, garzône.
inserziône, *f.*, ἐμβολή, ἐνθήκη; καταχώρησις, -ρισις.
insetticîda, *m. f.*, ἐντομοκτόνος, -μοφθόρος.
insettîvoro, -a, ἐντομοφάγος.
insêtto, *m.*, ἔντομον, ζωῦφιον.
insettologîa, *f.*, ἐντομολογία.
insettûccio, *m.*, ἐντομίδιον.
insîdia, *f.*, *pr.*, λόχμη, (καρτέρι); *pr. e fig.*, παγίς, (-ίδα), ἐνέδρα, (χωσιά, κάθισμα, ποδόχη, παραμόνευμα); δόλος, ἀπάτη; *fig.*, πλεκτάνη, ἐπιβουλή.
insidiâre, ἵστημι παγίδας, ἐλλοχ(ίζω)ῶ, ἐνεδρεύω, (κάμνω καρτέρι, παραμονεύω), ἐπιβουλεύω.
insidiatôre, -trîce, ἐνεδρευτής.
insidiôso, -a, ἐνεδρευτικός, ἐπίβουλος, δόλιος.
insiême, *avv.*, ὁμοῦ, συνάμα, (μαζῆ, -ζὶ μέ, ἀντάμα) || *nêllo stêsso têmpo*, συγχρόνως, (μαζῆ), διαρκῶς || *ânche*, καί || — con (— *a), *v.* con || *componêndosi*, συν- *o* συμ- || *s. m.*, (σύν)ὅλον, σύμπαν; *mus.*, ἁρμονία.
insiepârsi, (ἐγ)κρύπτομαι ἐντὸς αἰμασιᾶς.
insîgne, *m. f.*, ἔξοχος, διά-(ἐπί)σημος, ἐπιφανής, μέγας, (-άλος).
insignificânte, *m. f.*, ἄσημος, -μαντος, οὐδενὸς λόγου ἄξιος, οὐτιδανός, μηδαμινός.
insignorîre, -îrsi, *v.* arricchîre, impadronîrsi.
insignîre, *v.* decorâre.
insîno, *v.* fîno (*prep.*).
insinuâbile, *m. f.*, εἰσηγήσιμος.
insinuânte, *m. f.*, παρεισακτικός, παρεισδυτικός || *fig.*, ἐπαγωγός, ἑλκυστικός, δελεαστικός, καταπειστικός, ἀρεσκευτικός, εὐάρεστος, ἄρεσκος.
insinuâre, παρεισάγω, ἐμβάλλω || ὑπαινίσσομαι, ὑπονοῶ || -rsi, ὑπεισέρχομαι, εἰσχωρῶ, παρεισδύω; *fig.*, ἀρεσκεύομαι, κερδίζω τὴν εὔνοιαν.
insinuaziône, *f.*, *pr.*, παρεισαγωγή, παρείσδυσις, ὑποβολή || *fig.*, *in sênso câttivo*, ὑπαινιγμός, -νιξις, ὑπονόησις, εἰσήγησις.
insipidêzza, *f.*, ἀνουσιότης, -σιον; ἀηδία; ἀχαριότης; (ἀνοστιά).
insipidîre, *att.*, ἀηδῆ καθίστημι; *n.*, γίνομαι ἀηδής; (*att. e n.*, ἀνοσταίνω, -στίζω).
insîpido, -a, *pr.*, ἄχυμος, ἀνούσιος, ἀνάλιστος, (ἁλάτιστος); *pr. e fig.*, ἀηδής, (ἄνοστος, ἀνάλατος); *fig.*, ἄχαρις, ψυχρός, μωρός.

insipiênte, *m. f.*, ἀμαθής, ἄλογος, ἀνόητος, μωρός. [ἀνοησία, μωρία.
insipiênza, *f.*, ἀμάθεια, ἀλογία,
insistênte, *m. f.*, ἐπίμονος, -μένων, λιπαρής. [ρησις.
insistênza, *f.*, ἐπιμονή, προσλιπά-
insîstere, ἐπιμένω, (προσ)λιπαρῶ,
însito, *v.* innâto. [ἔγ-(προσ)κειμαι.
insoâve, *m. f.*, *v.* inamêno, sgra-
insocciâre, *v.* assocc-. [dêvole.
insociâbile, *m. f.*, ἀκοινώνητος, ἀπρόσιτος. [-νωνησία.
insociabilità, *f.*, ἀκοινώνητον,
insoddisfâtto, **-a**, *non pâgo e non pagâto*, ἀπλήρωτος; *non pâgo*, ἀνευχαρίστητος, -ριστος; *non pagâto*, ἀπόμισθος.
insofferênte, *v.* intollerânte.
insoffrîbile, *v.* insopportâbile.
insolaziône, *f.*, ἡλίασις, ἡλίωσις, προσηλιασμός, σειρίασις, (ἡλιόκαυμα, -κτύπημα).
insolcâbile, *m. f.*, οὐχὶ ἀρόσιμος.
insolênte, *m. f.*, αὐθάδης, -δόστομος, ἰταμός, θρασύς, -ύγλωττος, -ύστομος, προπετής, ὑβριστικός, ἀναιδής, (ἀδιάντροπος) || ἀλαζών, ἀγέρωκος.
insolentîre, αὐθαδιάζω, -δί(ά)ζομαι, θρασύνομαι, προπετεύομαι; καθυβρίζω; ἐπαίρομαι.
insolênza, *f.*, αὐθάδεια, ἰταμότης, θρασύτης, προπέτεια, λόγος *o* πρᾶξις αὐθάδης || ἔπαρσις.
ins-(inz)olfâre, θειῶ, (θειαφόνω).
ins-(inz)olfaziône, *f.*, θείωσις, (θειάφισμα).
insôlito, **-a**, ἀσυνήθης; ἔκτατος.
insolûbile, *m. f.*, ἄ(διά)λυτος; ἀνεξήγητος, ἀνερμήνευτος.
insolubilità, *f.*, ἄ(διά)λυτον.
insolûto, **-a**, *v.* -lûbile.
insolvîbile; **-vênte**, *m. f.*, ἀδυνατῶν νὰ πληρώσῃ, ἀφερέγγυος, ἀναξιόχρεως. [γυον.
insolvibilità; **-vênza**, *f.*, ἀφερέγ-
insômma, *avv.*, τέλος πάντων, ἐν συντόμῳ, ἐν κεφαλαίῳ, συλλήβδην.
insommergîbile, *m. f.*, ἀβύθιστος, ἀκαταπόντιστος.
insônne, *m. f.*, ἄϋπνος, ἀκοίμητος.
insônnia, *f.*, ἀγρυπνία, ἀϋπνία, ἀκοιμησία.
insonnîto, **-a**, νυσταλέος, ὑπνηλός, -νώδης, -ναλέος, -νόσσων.
insopportâbile, *m. f.*, ἀ-(δυσ)φόρητος, ἀνυπόφοφος, ἀβάστακτος, (ἀνυπόφερτος).
insordîre, *v.* assordâre.
insôrgere, ἐπαναστατῶ, στασιάζω.
insorgimênto, *m.*, (ἐπανά)στάσις, ἀνταρσία.
insormontâbile, *m. f.*, ἀνυπέρβλητος, -βατος. [ἀντάρτης.
insôrto, **-a**, στασιώτης, ἀποστάτης,
insospettîre, ὑποψίαν παρέχω *o* ἐμποιῶ || *n. e* -rsi, ἔχω ὑποψίαν; ὑποπτεύω; *v.* sospettâre. [ψίαν.
insospettîto, **-a**, ἐπιρρεπὴς εἰς ὑπο-
insostenîbile, *m. f.*, ἀνυποστήρικτος, ἀναπόδεικτος, ἀναπολόγητος, ἀδικαίωτος.
insozzâre, *pr. e fig.*, ῥυπαίνω, μιαίνω, μολύνω, κηλιδ(όνω)ῶ, (λερόνω; μουρδαρεύω, ἀτσαλεύω); *fig.*, ἀτιμάζω, ὑβρίζω, δυσφημῶ.
insperâbile, *m. f.*; **-âto**, **-a**, ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος.
inspessîre, *v.* infittîre.
inspirâre, *v.* ispir-.
inst-, *v.* ist-.
instâbile, *m. f.*, ἄστατος, ἀβέβαιος.
instabilità, *f.*, ἀ(κατα)στασία, ἀστάθεια, ἄστατον, ἀβέβαιον.
installamênto, *m.*; **-llaziône**, *f.*, ἐγκατάστασις, ἐγκαθίδρυσις. [ρίζω.
installâre, ἐγκαθιστῶ, -ιδρύω, διο-
instancâbile, *v.* infaticâbile.
instâre, *v.* insîstere.
instaurâre, ἀνορθῶ, ἀποκαθιστῶ, *v.* stabilîre, fondâre.
instolidîre, *v.* imbecillîre.
insù, *avv.*, (ἐπ)ἄνω, (ἀπάνω) || d' —, ἄνωθεν, (ἀπὸ πάνω).
insubordinâto, **-a**, δυσπειθής, ἀνυπότακτος.
insubordinaziône, *f.*, δυσπείθεα, ἀνυποταξία.
insuccêsso, *m.*, ἀποτυχία. [re.
insudiciâre, *v.* sporcâre, insozzâ-

insufficiênte, *m. f.*, ἀνεπαρκής, ἐλλ(ε)ιπής || ἀνίκανος, ἀδέξιος.
insufficiênza, *f.*, ἀνεπάρκεια, -κές, ἐλλ(ε)ιπές || ἀνικανότης.
insufflâre, ἐμφυσῶ, εἰσπνέω.
insufflaziône, *f.*, ἐμφύσησις.
insulâre, νησαῖος, -σιωτικός; *s.*, -σιώτης.
insulsâggine, *f.*, λῆρος, μωρολογία, (ἀνοστιά), *v.* insipidêzza.
insûlso, *v.* insîpido.
insultâute, *m.f.*, ὑβριστικός, προσβλητικός, ὀνειδιστικός, προπηλακιστικός.
insultâre, (ἐξ)ύβρίζω, προσβάλλω, ὀνειδίζω, προπηλακίζω; χλευάζω.
insultatôre, **-trîce**, ὑβριστής; ἐμπαίκτης.
insûlto, *m.*, ὕβρις, -ισμα, -ισμός, (-ισιά), προσβολή, ὄνειδος, -δισμός προπηλακισμός, -άκισις; *dileggio*, χλευασμός, χλεύη, ἐμπαιγμός.
insuperâbile, *m. f.*, ἀνυπέρβλητος, -βατος, ἀ(κατα)νίκητος, ἀήττητος, ἀκατάμάχ(ητ)ος, ἀκαταπόνητος.
insuperabilità, *f.*, ἀνυπέρβλητον, ἀκατανίκητον.
insuperbîre, *v.* ingorgoglîre.
insurrezionâle, *m. f.*, ἐπαναστατικός, στασιαστικός.
insurreziône, *f.*, ἐπανάστασις, ἀποστασία, στάσις, ἀνταρσία.
insussistênte, *m. f.*, ἀνύπαρκτος, ἀνυπόστατος.
insussistênza, *f.*, ἀνυπαρξία, ἀνυπόστατον.
intabaccâre, ῥυπαίνω, (λερόνω,) διὰ ταβάκου || *fig.*, ἔρωτα ἐμποιῶ.
intabarrârsi, *v.* immantellârsi.
intaccâre, σχάζω, ἐντέμνω, χηλῶ, ἐγ-(πρωτο)κόπτω, ἐγχαράττω; ἀρχίζω νὰ κόπτω τεμάχιον *ο* νὰ λαμβάνω μέρος, ἐκτέμνω, καταχερίζω || *fig.*, προσβάλλω, βλάπτω.
intaccatûra, *f.*; **-ccamênto**, *m.*, ἐντομή, (κατα)γλυφή, χηλή, ἐγκοπή, χασμός, (σχίσιμον); ἐκτομή, καταχέρισις.
intagliâre, ἐν-(περι)τέμνω, ἐγκόπτω, ἐγχαράττω, (ἐγ-ἀνα)γλύφω.
intagliâto, **-a**, ἐν-(περι)τετμημένος, κατακεκομμένος; γλυπτός, (σκαλιστός).
intagliatôre, *m.*, γλύπτης, τορ(ν'ευτής, ξυλογλύφος, μεταλλοχαλκο-(ξυλο)γράφος; (σκαλιστᾶς).
intâglio, *m.*, γλυφή, γλύμμα, χάραγμα, (σκάλισμα); γλυπτικὴ (τέχνη); χαλκο-(ξυλο)γραφία, -φημα.
intanagliâre, *v.* attan-.
intanârsi, *v.* rint-, imbucârsi.
intangîbile, *m.f.*, ἄψαυστος, ἀθιγής || ἀσώματος.
intangibilità, *f.*, ἄψαυστον, ἀθιγές.
intânto, *avv.*, ἐν τούτοις, ἐν τούτῳ, ὡς τόσον, ἐν (τούτῳ) τῷ μεταξύ, (ἀναμεταξύ) || — che ἐν ᾧ; ἕως οὗ, μέχρις οὗ.
intarlâre, *v.* tarl-.
intarmâre, *v.* tarm-.
intarsiâre, ψηφιδῶ, -φοθετῶ, -φολογῶ, διαποικίλλω.
intarsiâto, **-a**, ψηφωτός, -φιδωτός, ποικιλλότευκτος.
intarsiatôre, *m.*, ψηφιδωματουργός, ψηφοθέτης, ποικιλματοποιός.
intârsio; **-iamênto**, *m.*; **-iatûra**, *f.*, *lavôro*, ψηφίδωμα, -φοθέτημα, -φολόγημα, ποίκιλμα; *ârte*, ψηφιδωματουργία, ποικιλματοποιΐα.
intartarîrsi, καλύπτομαι ἐκ τρυγίας.
intasamênto; *m.*; **-atûra**, *f.*, ἀπό(ἔμ)φραξις.
intasâre, ἀπο-(ἐμ)φράττω; *v.* ingombrâre || πληρῶ τρυγίας, *v.* incrostâre.
intascâre, βάλλω *ο* χώνω εἰς τὸ θυλάκιον, (στὴν τζέπην), θυλακίζω, (σακκουλιάζω); *v.* incassâre.
intâtto, **-a**, ἀνέπαφος, ἀκέραιος, ἄθικτος, (ἄγγιστος, ἀνέγγιχτος); καθαρός, ἀκηλίδωτος.
intavolâre, τίθημι ἐπὶ τῆς τραπέζης || διευθετῶ τοὺς πεσσούς || *fâr un intavolâto*, σανιδῶ, (πατόνω), φατνῶ, (ταβαρόνω) || *cominciâre*, ἄρχομαι ὑποθέσεώς τινος, ἐπιλαμβάνομαι ζητήματός τινος.
intavolâto, *m.*, σανίδωμα, ἔδαφος, δάπεδον, (πάτωμα, -ωσιά, δουσεμές).

intavolatûra, *f.*, σανίδωσις, φάτνωσις, (πάτωμα).
intedescâre, *v.* germanizzâre.
integêrrimo, **-a**, ἀκεραιότατος.
integrâle, *m. f.*, ἀνελλειπής, σύνολος, ἐντελής, ὁλοσχερής, ὁλόκληρος, -ρωτικός, (ὁλάκερος) || câlcolo —, ὁλοκληρωτικὸς ὑπολογισμός.
integralità, *f.*, ὁλοσχέρεια, ὁλοκληρία.
integrânte, *m. f.*, ὁλοκληρωτικός; συνεχής, ὁμο-(συμ)φυής.
integrâre, ἀνα-(συμ)πληρῶ; ὁλοκληροποιῶ, εὑρίσκω τὴν ὁλοκληρωτικὴν ποσότητα.
integraziône, *f.*, ὁλοκλήρωσις.
integrità, *f.*, *pr.*, ὁλοκληρία; *pr. e fig.*, ἀκεραιότης, ἀδιαφθορία; *fig.*, δικαιοσύνη, χρηστότης, ἀδωροδοκία.
întegro, **-a**, ὁλόκληρος; ἀκέραιος (-ρος), ἀδιάφθορος; δίκαιος, χρηστός, ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος.
integumênto, *m.*, κάλυμμα.
intelaiâre, στημονίζω, *v.* ordîre.
intelaiatûra, *f.*, ὕφανσις, στημόνισμα; *di ûna finêstra*, *v.* telâio || *fig.*, σκελετόν.
intelâre, προσράπτω, ἐπικολλῶ (εἰς πανίον, ἐπὶ ὀθόνης).
intellettîvo, **-a**, (δια)νοητικός, νοηματικός, νοητός || *s. f.*, (δια)νοητικὴ δύναμις, νόησις.
intellêtto, *m.*, νοητικόν, νοῦς, διάνοια, νόησις.
intellettuâle, *m. f.*, νοερός, πνευματικός; *v.* -ttivo.
intellettualità, *f.*, νοερότης.
intelleziône, *f.*, λογικόν, νόησις, κατάληψις.
intelligênte, *m. f.*, νοη(μα)τικός, νοήμων; ἀγχίνους, ὀξύνους, συνετός, νουνεχής, εὐφυής, (ἔξυπνος, ξυπνητός, ἀκοιτομμάτης); ἔμπειρος, ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος.
intelligênza, *f.*, νοῦς, λογικόν, φρένες; *comprendimênto*, νόησις, κατάληψις; *ingêgno*, ἀγχί-(οξύ)νοια; σύνεσις; *conoscênza*, *prâtica*, *abilità*, γνῶσις, ἐμπειρία, ἐπιτηδειότης, εὐστοχία; *accôrdo*, συνεννόησις, σύμπνοια, συμφωνία; *corrispondênza*, ἀνταπόκρισις, σχέσις.
intelligîbile, *m. f.*, εὐνόητος, εὐσύνοπτος, εὐκατάληπτος, εὐκρινής.
intelligibilità, *f.*, κατανοητόν, καταληπτόν, εὐκρινές.
intemerâta, *f.*, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, (μάλωμα).
intemerâto, **-a**, ἀκέραιος, (-ρος), ἀδιάφθορος, ἁγνός.
intemperânte, *m. f.*, ἀκρατής, ἀνεγκρατής, ἀκόλαστος, ἄσωτος, (παραλυμένος); *sénza misûra o frêno*, ἄπληστος, ἀκράτητος, ἀχαλίνωτος, ὑπερβολικός; *nel parlâre*, προπετής, ἀθυρόγλωσσος.
intemperânza, *f.*, ἀκράτεια, ἀκολασία, ἀσωτ(ε)ία, (παραλυσία); ἀπληστία; ὑπερβολή; προπέτεια.
intempêrie, *f.*, δυσκρασία, (κακοκαιρία).
intempestività, *f.*, ἀκαιρία, ἀωρία.
intempestîvo, **-a**, ἄ-(παρά)καιρος, ἄωρος.
intendênte, *m.*, ἐπιστάτης, ἐπίτροπος; οἰκονόμος || *mil.*, ἐπιμελητής || *v.* conoscitôre.
intendênza, *f.*, ἐπιστασία, διεύθυνσις, ἐπιμέλεια; γραφεῖον τοῦ ἐπιμελητοῦ, ἐπιμελητήριον.
intêndere, (ἐν-κατα)νοῶ (ἀναγινώσκων *o* ἀκούων), ἀκούω, ἀκροάζομαι; *v.* capire, comprêndere, giudicâre.
intendimênto, *v.* comprendimênto; [fîne.
intenditôre, **-trîce**, νοήμων, *v.* conoscitôre || a buôn -ôr pôche parôle, ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω, τοῖς φρονίμοις ὀλίγα.
intenebrâre, *v.* ottenebr-. [κίνησις.
intenerimênto, *m.*, ἀπάλυνσις; συγ-
intenerîre, ἀπαλύνω, μαλακόνω, τρυφεραίνω || *fig.*, κινῶ εἰς οἶκτον *o* εὐσπλαγχνίαν, (συγ)κινῶ, κάμπτω, μαλακόνω. [δρότης, δύναμις.
intensità, *f.*, ἔν-(ἐπί)τασις; σφο-
intensîvo, **-a**, ἔντονος, ἀτενής.
intênso, **-a**, ἔντονος, σφοδρός, δυνατός, δεινός, μέγας, (-άλος).

intentâbile, *m. f.*, ἀπείραστος.
intentâre, ἐπιχειρῶ, ἐπιλαμβάνομαι || — un procêsso, κινῶ δίκην, ἐνάγω, (ἀρχινῶ *o* σηκόνω δίκην).
intentâto, **-a**, ἀπείραστος, ἀδοκίμαστος.
intênto, **-a**, ἀτενής, προσεκτικός, *v.* attênto, occupâto || *s. m.*, *v.* intenziône, σκοπός, πρόθεσις; πόθος.
intenzionâle, *m. f.*, σκοπούμενος, ἐννοούμενος, διανοητός; ἐπιθυμητικός.
intenzionâto, **-a**, διατεθειμένος || bêne —, καλῶς —, εὐμενής, εὔφρων || mâle —, κακῶς —, δυσμενής, κακόφρων.
intenziône, *f.*, βουλή, σκοπός, πρόθεσις, γνώμη, ἐπίνοια; βούλησις, θέλησις.
intepidire, *v.* intiep-.
interbinârio, *m.*, μεσόδιον.
intercalâre, *m. f.*, παρένθετος, ἐμβόλιμος || *vb.*, παρεντίθημι, παρενθέτω, (παρ)ἐμβάλλω.
intercalaziône, *f.*, παρεθήκη, (παρ)ἐμβολή.
intercêdere, μεσιτεύω, ἐπεμβαίνω, ἱκετεύω, παραιτοῦμαι ὑπέρ τινος, μεσολαβῶ, πρεσβεύω.
intercessiône, *f.*, μεσιτεία, παρέμβασις, μεσολάβησις, πρεσβεία.
intercessôre, *m.*, μεσιτεύων ὑπέρ τινος, μεσολαβητής.
intercettâre, διακόπτω τὴν διάβασιν, (παρ)ἐμποδίζω, ἀποκλείω; κατάσχω κατὰ τὴν διάβασιν, συλ-(ὑπο)λαμβάνω, μεσολαβῶ, (πιάνω).
intercêtt(ât)o, **-a**, ἐμποδισθείς, ἀφαιρεσθείς, ὑποληφθείς.
intercettaziône, *f.*, παρεμποδισμός, παρακώλυσις; σύλληψις, ἀφαίρεσις (ἐπιστολῆς κτλ.).
interchiûdere; **-clûdere**, (ἐμ)περικλείω, ἐγκλείω; (παρ)ἐμποδίζω.
intercîdere, διακόπτω, διχοτομῶ || (παρ)ἐμποδίζω.
intercolônnio, *m.*, μεσόστυλ(ι)ον, μεταστύλιον.
intercostâle, *m. f.*, μεσόπλευρος.
intercutâneo, **-a**, ὑπόδερμος.
interdêtto, **-a**, *sospêso ecc.*, τεθεὶς εἰς ἀργίαν, ἀπηγορευμένος, ἀπαγορευθείς, ἀποκεκηρυγμένος || *confûso ecc.*, κατά-(ἔκ)πληκτος, συγκεχυμένος || *s. m.*, ἀπαγόρευσις, ἀργία.
interdîre, θέτω εἰς ἀργίαν, καθιστῶ ἀργόν, ἀπαγορεύω, ἀποκηρύττω || καταπλήττω, καταθορυβῶ || ἐμποδίζω.
interessamênto, *m.*, (ἐν)διαφέρον, προσοχή, συμπάθεια, περιέργεια, ἀγάπη, φροντίς, χάρις.
interessânte, *m. f.*, ἄξιος σπουδῆς *o* προσοχῆς, σπουδαῖος, ἀξιόλογος, ἐνδιάφερος, -φέρων, ἐπαγωγός, ἐράσμιος.
interessâre, διεγείρω τὸ συμφέρον, κινῶ τὸ ἐνδιαφέρον, ἐμπνέω πόθον *o* ἀγάπην, ἐπάγομαι, θέλγω, ἐφέλκω, (σύρνω); *in gênere*, (ἐν)διαφέρω || *imps.*, διαφέρει; *riguârda*, ἀφορᾷ, ἀποβλέπει, μέλει; (πειράζει, κόφτει, ἐγγίζει); *v.* importâre || -rsi, ἐνέχομαι, μετέχω; *v.* impacciârsi.
interessâto, **-a**, *partécipe*, ἔχων συμφέρον, μέτοχος, ἐνεχόμενος, ἐνδιαφερόμενος || *benévolo ecc.*, εὐμενής, εὔνους, φίλος || *avâro*, ἀποβλέπων τὸ συμφέρον του, φιλοκερδής, ἰδιοφελής, ἰδιοτελής, φιλάργυρος.
interêsse, *m.*, συμ-(δια)φέρον, ὄφελος, -λημα, κέρδος || *del denâro*, τόκος, διάφορον || *affâre*, ἔργον, πρᾶγμα || *v.* -ssamênto.
interêzza, *f.*, ὁλοκληρία, ὁλοσχέρεια, ἀκεραιότης.
interferênza, *f.*, μεσοδιαύγεια.
interiettîvo, **-a**, ἐπιφωνηματικός.
interieziône, *f.*, ἐπιφώνημα.
înterim, *m.*, διάλειμμα, ἀναπλήρωσις.
interinâle, *m. f.*; **-îno**, **-a**, διαλειμματικός, ἀναπληρωτικός, προσωρινός; *s. m.*, ἀναπληρωτής.
interinâre, προσωρινὸν καθιστῶ.
interinâto, *m.*, ἀναπλήρωσις, προσωρινότης, *v.* înterim.
interiôra, *f. pl.*, τὰ ἔγκατα, ἔντερα, ἐντόσθια, σπλάγχνα.
interiôre, *m. f.*, ἐνδότερος, -ρικός;

v. intêrno || *s. m.*, τὸ ἔνδον *o* ἐντός, ἐνδόμυχον τῆς ψυχῆς, ψυχή, τὰ σπλάγχνα.
interiorità, *f.*, τὸ ἔνδον *o* ἐντός; ἰδιότης *o* κατάστασις τοῦ ἐνδοτέ-
interlînea, *f.*, διάστιχον. [ρου.
interlineâre, *m. f.*, παρέγγραπτος, διά-(μεσό)στιχος || *vb.*, γράφω διὰ μέσου στίχου; ὑπογραμμίζω; βάλλω διά-(μεσό)στιχα, διαστιχίζω.
interlocutôre, -trîce, διαλεγόμενος; πρόσωπον. [στικός || *s. m.*, →
interlocutôrio, -a, *leg.*, προδικα-
interlocuziône, *f.*, *leg.*, προδικαστικὴ ἀπόφασις, προδιαδικασία || *r.*, διάλεξις, διάλογος, μεταξυλογία.
interloquîre, ὑπολαμβάνω *o* διακόπτω (τὸν λόγον *o* τὴν ἀγόρευσίν τινος) || *leg.*, προδικάζω.
interlûnio, *m.*, σελήνης συζυγία, μεσοσέληνον.
intermediârio, -a, διάμεσος; *s.*, μεσάζων, -σίτης, -σιτεύων, -σολαβών (-σιανός). [σαῖος.
intermêdio, -a, ἔμ-(διά)μεσος, με-
intermêttere, *v.* interrômpere; →
intermezzâre, *v.* fram-, interpôrre.
intermêzzo, *m.*, διάμεσον μεσολαβοῦν; παρενθήκη, -θημα || *têmpo*, τὸ μεταξὺ (τοῦ χρόνου), παρέμβολον || *teâtro*, παρέμβολον; *episôdio*, ἐπεισόδιον.
interminâbile, *m. f.*, ἀτελεύτητος, (-λείωτος), αἰώνιος.
interminâto, -a, ἀτελεύτητος, (-λείωτος), ἄπειρος, ἀπέραντος.
intermittênte, *m. f.*, διαλείπων, περιοδικός. [παυσις.
intermittênza, *f.*, διάλειψις, διά-
intermôndo, *m.*, δύο κόσμων διάστημα (κατ' Ἐπίκουρον), τὰ μετακόσμια.
intermuscolâre, *m. f.*, μεσόμυος.
internamênto, *m.*, εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἐσωτερικόν.
internâre; εἰσάγω, περιείργω, περικλείω ἐντός; *per pêna*, περιείργω || -rsi, μεταβαίνω εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἰσδύω, -ομαι, εἰσχωρῶ.
internâto, *m.*, οἰκοτροφεῖον, ἐσωτερικὸν διδασκαλεῖον; οἰκοτροφία; *v.* collêgio, convîtto.
internazionâle, *m. f.*, διεθνής || *s. f.*, ἡ — (ἑταιρία).
intêrno, -a, ἐσωτερικός, ἐνδότερος, ὁ ἔνδον || μαθητὴς οἰκό-(ὑπό)τροφος, ἐσώκοιτος || *v.* interiôre.
internûnzio, *m.*, ἀντιπρέσβυς, (ἐντερνούντζιος).
interoceânico, -a, μεσωκέανος.
intêro, -a, ἀκέραιος, ὁλόκληρος, (ὁλάκερος), ὁλοσχερής; *tûtto*, ὅλος, πᾶς || *aritm.*, ἀκέραιος || *d' un pêzzo*, ὁλοσχερής, μονοκόμματος || *non castrâto*, ἐνόρχης, (βαρβᾶτος, ἀμονούχιστος) || *v.* integro.
interôsseo, -a, μεσόστεος.
interpellânte, *m. f.*, ἐπερωτῶν, -τητής, ἀνακριτής.
interpellânza, *f.*, ἐπερώτησις; πρόσκλησις.
interpellâre, κάμνω ἐπερώτησιν, ἐπερωτῶ; ἀνακρίνω; προσ-(ἐγ)-
interpetrâre, *v.* -pretâre. [καλῶ.
interpolâre, παρεμβάλλω, παρεντίθημι, παρεγγράφω. [μάτων.
interpolatamênte, *avv.*, ἐκ διαλειμ-
interpolatôre, -trîce, παρεμβολεύς, παρεγγράφων.
interpolaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, παρεμβολή, παρεγγραφή; παρέμβλημα.
interpôrre, βάλλω μεταξύ, (βάνω εἰς τὴν μέσην), παρενθέτω, παρεμβάλλω || -rsi, ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην, ἐπεμβαίνω, μεσολαβῶ, μεσιτεύω; παρεμπίπτω. [terpolaziône.
interposiziône, *v.* intercessiône; in-
interpôsto, -a, παρεντεθείς, παρεμβληθείς || persôna -a, παρεμβαλλόμενον *o* μεσολαβοῦν πρόσωπον, μεσάζων.
interpretâre, ἐξηγῶ, (δι)ἑρμηνεύω, διασαφῶ, (ξεδιαλύζω, -ύνω, ξεμπερδεύω); *tradûrre*, μεταγλωττίζω, μεταφράζω || *prêndere per*, ἐκλαμβάνω || *v.* spiegâre. [μηνεία.
interpretaziône, *f.*, ἐξήγησις, ἑρ-
intêrprete, *m. f.*, ἐξηγητής, ἑρμηνευτής || *dragomânno*, *traduttôre*,

διερμηνεύς, (δραγουμάνος); μεταφραστής.
interpunziône, *v.* punteggiatûra.
interrâre, ἐπιχρίω πηλῷ || χώνω εἰς τὴν γῆν, κατορύσσω, *v.* sep(p)el-
interrè, *m.*, μεσοβασιλεύς. [lîre.
interrêgno, *m.*, μεσοβασιλεία.
interrogâre, ἐρωτῶ, ((ἀ)ρωτῶ), ἐξετάζω, ἀναρκίνω || συμβουλεύομαι.
interrogatîvo, -a, ἐρωτηματικός || pûnto, -o, -ὸν σημεῖον.
interrogatôre, -trîce, ἐρωτῶν, -τητής, ἐξεταστής.
interrogatôrio, *m.*, δικαστικὴ ἐξέτασις (κατ' ἐρωταπόκρισιν), ἀνάκρισις.
interrogaziône, *f.*, ἐρώτησις; -ημα.
interrômpere, διακόπτω, διαλείπω, διαλύω || *v.* interloquîre. [μένος.
interrôtto, -a, διακοπείς, διακεκομ-
interruttôre, -trîce, διακόπτων.
interruziône, *f.*, διακοπή, παῦσις, διάλυσις.
intersecâre, διατέμνω, διακόπτω, διαχωρίζω; (συν)διασταυρῶ.
interse(ca)ziône, *f.*, διατομή; *mat.*, ἀλληλοτομή.
interstîzio, *m.*, διάλειμμα, διάστημα, ὀπή, ῥωγμή, (σχισμάδα).
intertenêre, *v.* (in)tratten-.
intertropicâle, *m. f.*, μεταξὺ τῶν τροπικῶν κείμενος, ὑπέρθερμος.
intervâllo, *m.*, διάλειμμα, διάστημα (τόπου *o* χρόνου) || nêll' —, ἐν τῷ μεταξύ. [βαίνων.
interveniênte, *m. f.*, παρ-(ἐπ)εμ-
intervenîre, παρ-(ἐπ)εμβαίνω; ἐμβαίνω εἰς τὴν μέσην, μεσολαβῶ, μεσιτεύω, *v.* ingerîrsi || *assîstere*, εἶμαι παρών, παρευρίσκομαι || *v.* accadêre.
intervênto, *m.*, παρ-(ἐπ)έμβασις, μεσολάβησις, μεσιτεία; παρέμπτωσις; (ἐπι)βοήθεια, συνδρομή || παρουσία.
intervîsta, *f.*, *neol.*, (συν)ἔντευξις, ἀντάμωσις, συνάντησις ἐπὶ σκοπῷ ὁμιλίας τινός.
intervistâre, *neol.*, συνομιλῶ, ἐντυγχάνω, (ἀνταμόνομαι).
interzâre, προσέρχομαι ὡς τρίτος || τριπλασιάζω, τριπλόνω || *agr.*, ἀρωτριῶ ἐκ τρίτου || *v.* alternâre, intrecciâre.
intêsa, *f.*, *v.* accôrd(amênt)o; inten-
intêso, -a, ἐννοηθείς, γνωστός, -σθείς; *udîto*, ἠκουσμένος, ἀκουστός || *v.* intênto || bên -o che, μὲ συμφωνίαν ὅμως νά, ἐπὶ συνθήκῃ ὅμως νά.
intêssere, (ἐν-συν)ὑφαίνω || *fig.*, συμπλέκω, *v.* intrecciâre; têssere.
intessitûra, *f.*, (συν)ὕφανσις.
intessûto, -a, ὑφαντός.
intestâre, *iscrîvere*, ἐγ-(κατα)γράφω; *intitolâre, indirizzâre*. ἐπιγράφω || -rsi, *v.* impuntârsi, ostinârsi.
intestâto, -a, ἐγ-κατα-(ἐπι)γραφθείς, -γεγραμμένος || *ostinâto*, ἰσχυρογνώμων, (πεισματάρης) || *leg.*, ἀποθανὼν ἐξ ἀδιαθέτου, ἄνευ διαθήκης, ἀδιάθετος. [τίτλος.
intestaziône, *f.*, ἐγ-(ἐπι)γραφή;
intestinâle, *m. f.*, ἐντερικός.
intestîno, -a, ἐσωτερικός, ἐμφύλιος || *s. m.*, ἔντερον, (ἄντερον).
int(i)epidîre, *att. e n.*, χλιαίνω || *fig.*, *att.*, ἐλαττῶ, μετριάζω, ψυχραίνω; *n.*, μετριάζω, ψυχραίνομαι, (μουδιάζω).
intiêro, *v.* intêro.
intignâre *e* -rsi, ψωριῶ, (-ριάζω) || διαβιβρώσκομαι ὑπὸ τῶν σητῶν.
intimâre, παραγγέλλω, ἐπιτάσσω, μηνύω || *leg.*, προσκαλῶ, κλητεύω; κοινοποιῶ.
intimaziône, *f.*, παραγγελία, ἐπιταγή, μήνυμα; κλήτευσις; κοινοποίησις.
intimidaziône, *f.*, ἀπειλή; φοβ(ε-ρ)ισμός, -ρισμα, *v.* -morimênto.
intimità, *f.*, ἐνδότατον, ἐνδόμυχον || φιλία *o* σχέσις στενή, στενότης, οἰκειότης.
întimo, -a, ἐσώτατος, ἐνδότατος, ἐνδόμυχος, οἰκειότατος || *di amicîzia ecc.*, στενός, οἰκειότατος, φίλτατος, πιστότατος.
intimorimênto, *m.*, ἐκφόβησις, -βισις, φοβέρισμα, (-έρα), πτόησις, κατάπληξις.

intimorîre; **-midîre**, (ἐκ)φοβ(ίζω)ω, φοβερίζω, πτοῶ, καταπλήττω || -rsi, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι, δειλιῶ.
intimpanîre, *v.* gonfiâre.
intîngere; **-îgnere**, ἐμβάπτω, ἐμ-(δια)βρέχω, (βουτῶ, μουσκεύω) || -rsi, διαβρέχομαι, (βουτοῦμαι, μουσκεύω), μένω βεβυθισμένος; *fig.*, γίνομαι συνένοχος, (συν)ἐνέχομαι, συνεργῶ.
intîngolo, *m.*, καρύκευμα, (γιαχνί), ἄρτυμα.
intînto, **-a**, βυθισθείς, βεβυθισμένος, ἔμ-(διά)βροχος, (καταβρεγμένος, μουσκευμένος).
intirannîre *c* -rsi, γίνομαι τύραννος, τυραννῶ, δεσπόζω.
intirizzimênto, *m.*, νάρκωσις, νάρκη, (μούδιασμα, μάργωμα); ῥῖγος, (τουρτούρισμα, τούρτουρον).
intirizzîre, ναρκ(όνω)ῶ, διαπερ(ν)ῶ || *n.*, ναρκ(όνω)ῶ,-κοῦμαι, (μουδιάζω, μαργόνω); ῥιγῶ, ὑποτρέμω ὑπὸ ῥίγους, (τρεμουλιάζω *o* τουρτουρίζω ἀπὸ τὸ κρύον).
intisichîre, τήκω, μαραίνω, φθισικὸν ποιῶ, (κτικιάζω) || *n.*, -ομαι, γίνομαι ἐκτικός,φθισιῶ,(κτικιάζω).
intitolâre, ἐπιγράφω, ὀνομάζω || *dedicâre*, ἀφιερῶ, ἀνατίθημι.
intitolaziône, *f.*, ἐπιγραφή, τίτλος || ἀφιέρωσις.
intollerâbile, *v.* insopportâbile.
intollerânte, *m. f.*, *impaziênte ecc.*, ἀνυπομόνητος, -πόμονος, δυσφορῶν; *scvêro, rîgido*, μὴ ἀνεκτικός, ἀνεπιεικής; *in religiône ecc.*, οὐχὶ ἀνεξίθρησκος, μισαλλόδοξος.
intollerânza, *f.*, ἀνυπομονησία, ἀνεπιείκεια; *cm.*, μισαλλοθρησκεία, -οδοξία.
intonacâre, κονιῶ, τιτανῶ, ἐπιχρίω, ἀλείφω, (σουβαδίζω, ἀσβεστόνω).
intonacâto, **-a**, κονιατός.
intonacatûra, *f.*, κονίασις, (σο(υ)-βάδισις, -δισμα).
intônaco, *m.*, κονίαμα, -ασις, (σο(υ)-βᾶς, -άδισμα, ἀ(πο)σβέστωμα).
intonâre, τονίζω σκοπόν, μελίζω; δίδω τὸν τόνον; ἀρχίζω ᾠδήν, προανακρούω, προᾴδω || *fig.*, ῥυθμίζω.
intonâto, **-a**, ῥυθμικός.
intonatôre, **-trîce**, τονίζων, προᾴδων.
intonaziône, *f.*, ἐξαγγελία τοῦ τόνου, τονισμός, τόνος; προανάκρουσις, -ουσμα; ῥύθμισις.
intônso, **-a**, ἄκαρτος, ἀκούρευτος, (ἀξύριστος) || *di un libro*, ἄκοπος.
intontîre, (παρα)ζαλίζω, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω, -φίζω), ταράττω, καταπλήττω, *v.* intronâre.
intontîto, **-a**, ζαλισμένος, ἔκθαμβος, ἔκπληκτος,(ξεκουτιασμένος); *v.* im-
intoppâre, *v.* inciampâre. [becîlle.
intorbidamênto, *m.*, θόλωμα, -ωσις; *fig.*, ἀνακίνησις, τάραξις, (ἀνακάτωμα).
intorbidâre, θολ(όνω)ῶ, θολοποιῶ; δια-(συν)ταράττω; (ἀνακατόνω, -τεύω) || -rsi, θολ(όνω)ῶ, διαταράττομαι, θορυβοποιοῦμαι.
intormentîre, *v.* indolenzîre, inti-
intorniâre, *v.* circondâre. [rizzîre.
intôrno, *avv. e prep.*, περί, πέριξ, ἐν κύκλῳ, (τριγύρω, -ρου, ὁλόγυρα), ἐν τοῖς πέριξ || *circa, su*, ἐπί, περί, (*gen.*).
intorpidîre, *pr. e fig.*, ναρκῶ; *n.*, -οῦμαι, *v.* indolenzîre. [pâre.
intortigliâre, *v.* attôrcere, avvilup-
intoscanîre, ἑρμηνεύω τυρρηνικῶς; καθιστῶ τυρρηνικόν || *n. e* -rsi, ἀπομιμοῦμαι τὰ τυρρηνικὰ ἤθη; τυρρηνικὰ λαλῶ; γίνομαι τυρρηνι-
intossicâre, *v.* avvelenâre. [κός.
intostîre, *v.* indurâre.
intozzîre, παχύνομαι, γίνομαι χονδράνθρωπος, (χονδραίνω).
intraccîglio, *m.*, μεσόφρυον.
intraducîbile, *m. f.*, ἀμετάφραστος, ἀν-(ἀμεθ)ερμήνευτος.
intralasciâre, *v.* (tra)lasc-. [dîre.
intralciâre, *v.* imbarazzâre, impe-
intram-, *v.* fram-.
intransigênte, *m. f.*, ἀσυμβίβαστος, μὴ συμβιβάζων, *v.* intollerânte.
intransigênza, *f.*, ἀσυμβίβαστον.
intransitîvo,**-a**, ἀμετάβατος || vêrbo -o, ῥῆμα αὐτοπαθές.

intraprendênte, *m. f.*. ἐπιχειρηματικός; παράτολμος, τολμηρός, παράβολος.
intraprêndere, ἐπι-(ἐγ)χειρῶ, καταχειρίζω, -ομαι, ἀναλαμβάνω, (ἐπιχειρίζομα, καταπιάνω); *v.* cominciâre || ἐργολαβῶ.
intraprendimênto, *v.* -prêsa.
intraprenditôre, **-trîce**, ἐπιχειρητής; ἐργολάβος, -λήπτης.
intraprêsa, *f.*, ἐπιχείρησις, -ημα, *v.* imprêsa; ἐργολαβία, -ληψία.
intrasgredîbile, *m. f.*. ἀπαράβατος.
intrattâbile, *m. f.*, δύσκολος, δυσάγωγος, δύστροπος, δυστράπελος, ἀπότομος, δυσπειθής, ἀκατάπειστος, ἰσχυρογνώμων.
intrattabilità, *f.*, δυστροπία, ἀπότομον, ἀπείθεια, σκληρότης.
intrattenêre, λαλῶ τινι, ὁμιλῶ || -rsi, συνδιαλέγομαι, συνομιλοῦμαι || *v.* tratt-.
intraversâre, *v.* attrav-.
intrav(v)edêre, μόλις βλέπω, διαβλέπω, διορῶ, (μισοβλέπω) || *fig.*, προβλέπω, προαισθάνομαι, ὑποπτεύω, (νοιώθω) || fâr —, ὑποδεικνύω, ὑποφαίνω.
intravvenîre, *v.* accadêre, capitâre.
intrecciâbile, *m. f.*, συμπλέξεως ἐπιδεκτικός, πλόκιμος.
intrecciâre, συμ-(περι)πλέκω, περιελίσσω; συνδέω, συνενῶ, ἐπισυνάπτω.
intrêccio, *m.*, σύμ-(περί)πλεγμα, περιέλιγμα; σύμπλεξις, περιέλιξις, περιπλοκή || πλοκὴ δράματος κτλ.
intrepidêzza; **-dità**, *f.*, ἀτρομία, ἀφοβία, καρτεροψυχία, ἀκαταπληξία, τόλμη(ρία), (ἀξυπ(π)ασιά).
intrêpido, **-a**, ἀτρόμητος, ἄφοβος, ἀκατάπληκτος, (ἀτρόμακτος, ἀξύπ(π)αστος).
intrîdere, *v.* impastâre.
intrigânte, *m. f.*, δολοπλόκος, μηχανο-(δολο)ρράφος, -νευτής, ῥαδιοῦργος, (ἐμπερδευτής, μπερδευσιάρης).
intrigâre, περιπλέκω, περι-(ἐμ)βάλλω, (δια)ταράττω, (ἐμπερδεύω, ἀνακατεύω, -τόνω), *v.* arruffâre, avviluppâre || μηχανῶμαι, τεχνάζω, κακοπραγμονῶ, (ἀνακατεύω, -τόνω) || -rsi, *v.* imbarazzârsi.
intrigâto, **-a**, περίπλοκος; *fig.*, πολύπλοκος, ((ἐ)μπερδευμένος); *v.* confûso.
intrîgo, *m.*, ἐμ-(περι)πλοκή, *v.* intrêccio; *fig.*, πλοκή, λαβύρινθος, ((ἐ)μπέρδευμα, -ευσιά, ἀνακάτωμα); μηχάνευμα, τέχνασμα, ῥαδιουργία, (*pl.*, ἀνακατώματα); — amorôso, σχέσις *o* ἀνταπόκρισις ἐρωτική.
intrînseco, **-a**, ἐσωτερικός, εἰδικός, πραγματικός; οὐσιώδης; *v.* întimo.
intrinsichêzza, *v.* intimità.
intrîso, **-a**, *impastâto*, ζυμωθείς, μακτός, φυρτός || *macchiâto*, ῥυπαρός, μιαρός || *s. m.*, ζύμη, φύραμα.
intristîre, ἐπὶ τὰ χείρω τρέπομαι, ἐκτρέπομαι, διαφθείρομαι, γίνομαι πονηρός || *bot.*, ξηραίνομαι, μαραίνομαι; *fig.*, τήκομαι, μαραίνομαι.
introdôtto, **-a**, εἰσαχθείς.
introducîbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς εἰσαγωγῆς, εἰσαγώγιμος.
introdûrre, εἰσάγω, εἰσφέρω, εἰσκομίζω, ἐμβάλλω, ἐμβιβάζω, (ἐμβάζω, (ἐ)μπάζω); *v.* importâre || -rsi, ἐμβαίνω, εἰσχωρῶ, παρεισδύω.
introduttîvo, **-a**, εἰσαγωγικός.
introduttôre, **-trîce**, εἰσ-(προσ)αγωγεύς, (ἐμβαστής).
introduzîône, *f.*, *pr.*, εἰσκομιδή; *pr. e fig.*, εἰσαγωγή; *fig.*, *proêmio ecc.*, προοίμιον, πρόλογος.
***introitâre**, *v.* incassâre; intascâre.
introîto, *m.*, *v.* incâsso; guadâgno || † προοίμιον.
intromêttere, *v.* interpôrre; framezzâre.
intronâre, ὠτοκοπῶ, κεφαλοπονῶ, (παρα)ζαλίζω, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω, -φίζω); περιηχῶ, *v.* rintr-.
intronfiâre, *v.* inorgoglîrsi.
***intronizzâre**, ἐγκαθιστῶ εἰς τὸν θρόνον, ἐνθρονίζω.
introvâbile, *m. f.*, μὴ ἀνευρισκόμενος, ἀν(εξ)εύρητος.
intrûdere, ἐμβάλλω, *v.* introdûrre, insinuâre.

intrugliâre, κάμνω κυκεῶνα, συγχύζω, συμφύρω, (ἀνακατεύω, -τόνω); ῥυπαρομαγειρεύω, (κακομαγερεύω).
intrûglio, *m.*, κυκεών, φορυτός, (ἀνακάτωμα); *di cibo*, ῥυπαρὸν γεῦμα, τροφὴ ἀθλία, (βρωμόφαγον, ἄπαστρον φαγητόν, κακομαγειρευμένον κρέας κτλ.) [cârsi.
***intruppârsi**, *v.* attrupp-; imbran-
intrusiône, *f.*, βίαια *o* παράνομος εἰσαγωγή, παρείσδυσις, παρείσφρησις.
intrîso, -a, βίᾳ εἰσαχθείς, λαθραίως *o* δολίως εἰσχωρῶν, παρ-(ἐπ)εισακτός || παρέγγραπτος.
intuîre, (αὐτο)θεωρῶ, γινώσκω *o* θεωρῶ ἐξ αὐτογνωσίας, αὐτοθεωρήτως, αὐτοπτικῶς.
intuitîvo, -a, αὐτόγνωστος, αὐτοθεώρητος, αὐτ-(ἐπ)οπτικός, θεωρητικός. [σία.
intûito, *m.*; **-iziône**, *f.*, αὐτογνω-
intumescênte, *m. f.*, (ἐξ)ὀγκώδης, ὀγκωτός, ἐξῳδηκός, (πρησμένος).
intumescênza, *f.*, ἐξόγκωσις, (φούσκωμα), (ἐξ)οἴδησις, *v.* gonfiôre.
intumidîre; -urgidîre, *v.* gonfiârsi.
inu-, *v.* disu-.
inudîto, *v.* inaud-.
inûlto, *v.* invendicâto.
inumanità, *f.*, ἀπανθρωπία, σκληρότης, ἀσπλαγχνία, θηριωδία.
inumâno, -a, ἀπάνθρωπος, σκληρός, ἀπηνής, ἄσπλαγχνος, *v.* crudêle, bârbaro. [râre.
inumâre, *v.* sep(p)ellîre, sotter-
inumidîre, ὑγραίνω, διαβρέχω, νοτίζω, (μουσκεύω).
inurbâno, *v.* incivîle.
inus(it)âto, -a, ἀ(συν)ήθης, ἄχρηστος, οὐχὶ ἐν χρήσει.
inûtile, *m. f.*, *non vantaggiôso*, ἀνωφελής, -λετος, ἀλυσιτελής, ἀσύμφορος; *inservîbile*, ἄχρηστος, -ησήμευτος; *vâno*, μάταιος.
inutilità, *f.*, ἀνωφελές, -λεια, ἀλυσιτελές, -λεια; ἄχρηστον, -τία; ματαιότης || ἀνωφελὴς λόγος, ἄχρηστον *o* περιττὸν πρᾶγμα.
inuzzolîre, φθόνον *o* ζηλοτυπίαν διεγείρω; ἐρεθίζω, γαργαλίζω, διεγείρω πόθον.
invadênte, *m. f.*, ἐπιδρομικός, πορθητικός, εἰσβάλλων || **fig.*, *v.* indiscrêto, importûno.
invâdere, (ἐκ)πορθῶ, εἰσβάλλω, ἐφορμῶ ἐχθρικῶς. [gliâre.
invaghîre, *v.* innamorâre, invo-
invaiolâre, *di ûva*, ἀμαυροῦμαι.
iavalidâbile, *m. f.*, ἀκυρώσιμος.
invalidamênto, *m.*; **-daziône**, *f.*, ἀκύρωσις.
invalidâre, ἀκυρῶ, (-όνω), ἀναιρῶ; *v.* infirmâre, abrogâre, cancellâre.
invalidità, *f.*, ἐξασθένησις, ἀτονία, ἀνικανότης, ἀδυναμία; ἀναπηρία, (σακατλήκι); ἄκυρον, -ρότης, -ρωσία.
invâlido, -a, ἀνίκανος, ἀδύνατος, ἄρρωστος || *mutilâto*, ἀνάπηρος, (σακάτης); (*soldâto*), ἀπόμαχος || *leg.*, ἄκυρος, ἀνίσχυρος.
invaligiâre, ἐνσακκίζω, φακελλῶ, συσκευάζω. [χθής, ἐπείσαχθος.
invâlso, -a, ἐγκατασταθείς, εἰσα-
invanîre, καθιστῶ κενόδοξον *o* ἀλαζόνα || *n.*, γίνομαι οἰηματίας, *v.* inorgoglîrsi. [φελῶς, (-λετα).
invâno, *avv.*, μάτην, -ταίως; ἀνω-
invariâbile, *m. f.*, ἀμετάπτωτος, ἀμετάβλητος, ἀμετάτρεπτος, ἀναλλοίωτος; *v.* costânte || *gr.*, ἄκλιτος.
invariâto, -a, οὐχὶ ἀλλοιωθείς, ἀναλλοίωτος, ἀμετάβλητος, *v.* costânte.
invasâre, *pr. r.*, βάλλω εἰς δοχεῖον, (βασιάζω), *v.* travasâre || *cm. fig.*, κατέχω, δαιμονίζω, *v.* indemoniâre. [ἐκπόρθησις.
invasiône, *f.*, ἐπιδρομή, εἰσβολή,
invasôre, *m.*, εἰσβάλλων, (ἐκ)πορθητής || *v.* invadênte.
invecchiamênto, *m.*, γήραμα, (γέρασμα), γήρασις || *fig.*, παλαίωσις, ἀπαρχαίωσις, παρακμή.
invecchiâre, καθιστῶ γέροντα, γεροντοποιῶ, (γεράζω) || *n. e* -rsi, γίνομαι γέρων, γηράσκω, (γερ(οντι)άζω, γηράζω, γερνῶ, μὲ κατα-

λαμβάνουν τὰ γεράματα); *volér apparîr vécchio*, γεροντοποιοῦμαι || *fig.*, παλαιοῦμαι, ἀπαρχαιοῦμαι, (-όνομαι, μπαγιατίζω, περνῶ).

invêce, *prep.*, ἀντί, (-ίς, *gen.*), ἐν τῇ θέσει (*gen.*); *con un vb.*, ἀντὶ νά || *avv.*, ἐξ ἐναντίας, τὸ ἐναντίον; ἐνῷ.

inveîre, καταβοῶ, ἐπιπλήσσω, καθάπτομαι, ὑβρίζω, λοιδορῶ.

invelenîre, ἐξερεθίζω || -rsi, -ομαι, ἀγριαίνομαι, λυσσῶ, μαίνομαι.

invendîbile, *m. f.*, ἀπώλητος, δύσπρατος. [μώρητος.

invendicâto, **-a**, ἀνεκδίκητος, ἀτι-

invendûto, **-a**, μήπω πωληθείς, ἀπώλητος, (ἀπούλητος).

inventâre, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω.

inventariâre, ἀπογράφω.

inventârio, *m.*, ἀπογραφή || con benefizio d' —, ἐξ -ῆς.

inventîvo, **-a**, ἐπινοητικός, ἐφευρετικός. [ρέτης.

inventôre, **-trîce**, ἐπινοητής, ἐφευ-

invenûsto, **-a**, ἄσχημος.

invenziône, *f.*, ἐπινόησις, ἐφεύρεσις; -ημα || † (dêlla Crôce), εὕρεσις, ἀνακάλυψις || *fig.*, τέχνασμα, τέχνη: πλάσμα, ψεῦδος.

inverdîre, χλωραίνω.πρασινίζω || *n.*, χλοάζω, χλοηφορῶ, πρασ(ιν)ίζω.

inverecôndo, *v.* impudîco, -dênte.

inverisîmile, *v.* inveros-.

invermigliâre, καθίστημι ἐρυθρόν, ἐρυθραίνω, φοινίσσω.

inverminîre, σκωληκιάζω || φθείρομαι, σήπομαι. [ριος, (-μωνιάτικος).

invernâle, *m. f.*, χειμερινός, -μέ-

invernânte, *v.* ibernânte.

invernâre, *v.* svernâre; διατελῶ εἰς νάρκην, ναρκῶ.

invernâta, *f.*, χειμών, (-ώνας); χειμῶνος διάρκεια, χειμωνιά.

inverniciâre, βερ(ε)νικῶ, (βερνικόνω) || *fig.*, λαμπρύνω, καλλύνω.

inverniciatôre, *m.*, βερ(ε)νικωτής || -κοποιός, (βερνικᾶς).

inverniciatûra, *f.*, βερ(ε)νίκωσις, -ωμα || *fig.*, ἐπίδειξις; ἐξωτερικόν, *v.* vernîce.

invêrno, *m.*, χειμών, (-ώνας).

invêro, *avv.*, ἀληθῶς, τῇ ἀληθείᾳ, (ἀληθινά), τῷ ὄντι.

inverosîmile, *m. f.*, ἀπίθανος.

inverosimigliânza, *f.*, ἀπιθανότης; ἀπίθανον (πρᾶγμα).

inversiône, *f.*, ἀνατροπή, (ἀντι)-μετάθεσις, ἀναστροφή, (ἀναποδογύρισμα); *gr.*, ἀναστροφή, μετάθεσις (τῶν λέξεων).

invêrso, **-a**, ἀνά-(ἀντί)στροφος, (ἀνάποδος); ἐναντίος.

invertebrâto, **-a**, ἀσπόνδυλος.

invertîre, ἀνα-ἀντι-(μετα)στρέφω, (ἀνα(ποδο)γυρίζω).

invescâre, *v.* impaniâre.

investigâbile, *m. f.*, ἀνεξερεύνητος, ἀνεξιχνίαστος. [ἀναζητῶ.

investigâre, ἀνερευνῶ, ἀνιχνεύω,

investigatôre, **-trîce**, (ἀν)ἐρευνητής, ἀνιχνευτής, ἐξεταστής, ἀναδιφητής.

investigaziône, *f.*, ἀν-(ἐξ)ερεύνησις, ἔρευνα, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις, ἀναζήτησις, ἀναδίφησις.

investimênto, *m.*, *v.* -stitûra || περιστοίχησις διὰ στρατοῦ, κύκλωσις, προσβολή || κτύπημα, κτύπος, (πρόσ)κροῦσις || **v.* impiêgo.

investîre, παρέχω, δίδωμι, ἀπονέμω ἐξουσίαν *o* ἀρχήν, περιβάλλω || *mil.*, περιστοιχίζω διὰ στρατοῦ, κυκλῶ, πολιορκῶ, προσβάλλω || *urtâre*, *ferîre*, προσκόπτω, προσκρούω, κτυπῶ, τραυματίζω || *di capitâli*, *v.* collocâre, impiegâre.

investîto, **-a**, περιβεβλημένος ἐξουσίαν *o* ἀρχήν || πολιορκηθείς || κτυπηθείς.

investitûra, *f.*, περιβολὴ (ἐξουσίας *o* ἀξιώματος).

inveterârsi, γίνομαι χρόνιος, ῥιζοῦμαι, παλαιοῦμαι, γηράσκω, χρονίζομαι.

inveterâto, **-a**, πρὸ πολλοῦ ἐρριζωμένος, πεπαλαιωμένος, χρόνιος.

invetriâre, ὑαλ(οθετ)ῶ, (βάλλω (γ)υαλιά *o* τζαμιά).

invetriâto, **-a**, ὑαλωτός, (τζαμένιος) || *s. f.*, ὑαλωτὸν *o* ὑέλινον διά-

φραγμα, ὕαλοι (παραθύρου), ὑέλωμα, (τζαμπλίκι).
invettîva, *f.*, ὕβρις, ((ὑ)βρισιά), λοιδορία, ἐπιτίμησις.
inviâre, *v.* mandâre, spedîre.
inviâto, *v.* ambasciatôre, mêsso.
invîdia, *f.*, φθόνος, ζηλία, (ζούλια).
invidiâbile, *m. f.*, ἐπίφθονος, ζηλωτός.
invidiâre, φθονῶ, ζηλ(οτυπ)ῶ, ζηλεύω.
invidiôso; **invido**, **-a**, φθονερός, ζηλότυπος, (ζη-(ζου)λιάρης).
invigilâre, *v.* vigilâre, sorvegliâre.
invigorîre, *v.* fortificâre, corroborâre.
invilîre, *v.* avvilîre, abbassâre.
inviluppâre, *v.* avviluppâre; involtâre.
invincîbile, *v.* insuperâbile.
invîo, *m.*, ἀποστολή, διεύθυνσις, *v.* spedizîone.
inviolâbile, *m. f.*, *di lêggi ecc.*, ἀπαράβατος, -βίαστος; *di luôghi e persône*, ἄσυλος.
inviolabilità, *f.*, ἀπαράβατον, -βίαστον, ἀσυλία.
inviolâto, **-a**, ἀκέραιος, ἀκηλίδωτος, ἀβλαβής, ἀδιάφθορος, καθαρός.
inviperîre, *v.* invelenîre, adirâre.
invischiâre, *v.* impaniâre; allettâre.
inviscidîre, γίνομαι γλοιώδης *o* κολλώδης.
invisîbile, *m. f.*, ἀόρατος, ἄβλεπτος, ἀφανής, ἄφαντος.
invisibilità, *f.*, ἀόρατον, ἄβλεπτον, ἀφάνεια.
invîso, **-a**, ἀπεχθής, μισητός.
invitâre, *chiamâre ecc.*, (προσ)καλῶ; *fig.*, προτρέπω, παρακινῶ || *strînger (con) ûna vîte*, κοχλιῶ, (βιδόνω) || -rsi, προσφέρω ἐμαυτόν, προσκαλοῦμαι μόνος, πορεύομαι ἀπρόσκλητος.
invitâto, **-a**, προσκεκλημένος, (καλεσμένος).
invitatôre, **-trîce**, προσκαλῶν, ἑστιάτωρ.
invitatôrio, *m.*, † ἐξαποστειλάριον.
invitatûra, *f.*, κοχλίωσις, -ωμα, (βίδωμα).
invîto, *m.*, πρόσκλησις, (κάλεσμα, -μός); *fig.*, προτροπή || bigliêtto d' —, προσκλητήριον.
invîtto, **-a**, ἀ(κατα)νίκητος, ἀκαταμάχητος, *v.* insuperâbile.
inviziâre, *v.* viziâre, guastâre.
invizzîre, *v.* avvizz-.
invocâbile, *m. f.*, ἐπίκλητος.
invocâre, καλῶ εἰς βοήθειαν, ἐπικαλοῦμαι, παρακαλῶ, (καθ)ικετεύω.
invocatîvo, **-a**, ἐπικλητικός.
invocatôre, **-trîce**, ἐπικαλούμενος, ἱκέτης.
invocaziône, *f.*, ἐπί-(παρά)κλησις, ἱκεσία, δέησις.
invogliâre, πόθον ἐγείρω, ἐπιθυμίαν ἐμβάλλω; προτρέπω, παρακινῶ; *v.* innamorâre.
involâre, *v.* rubâre, rapîre || -rsi, ἐξαφανίζομαι, (χάνομαι).
invôlgere, *v.* avvôlg-; involtâre || *coinvôlgere*, περιλαμβάνω, ἐμπλέκω.
involontârio, **-a**, ἀθέλητος, ἀκούσιος.
involpîre, πονηρεύομαι, ἀλωπεκίζω.
involtâre, (περι)τυλίσσω, (τυλίγω), περιβάλλω, περικαλύπτω, φακελλῶ, *v.* incart(occi)âre, impacchettâre.
involtîno, *m.*, δεμάτι(ον).
invôlto, *m.*, δέμα, φάκελ(λ)ος, (μπόγος).
invôlucro, *m.*, περιτύλιγμα, περίβλημα, περικάλυμμα; ἐξωτερικόν; *bot.*, περιείλημα.
invulnerâbile, *m. f.*, ἄτρωτος.
invulnerabilità, *f.*, ἄτρωτον, -ωσία.
inzaccherâre, ῥυπαίνω διὰ βορβόρου, βορβορῶ, πηλῶ, (λασπόνω).
inzaff-(inzav)ardâre, ῥυπ(αίνω)ῶ, (λιγδιάζω, λερόνω).
inzavorrâre, *v.* zav-.
inzeppâre, ἐμπληρῶ, (ἐπι-συσ)σωρεύω, *v.* infarcîre; stivâre.
inzoccolâto, **-a**, κρουπεζοφόρος.
inzolfamênto, *m.*, θείωσις, (θειάφωμα, -φισμα, -φισμός).
inzolfâre, θειῶ, (καπνίζω μὲ θειάφι, θει(αφ)όνω, -φίζω, σουφρ(αν)όνω).
inzolfâto, **-a**, τεθειωμένος, θειωτός, (θειαφωμένος, -φισμένος).
inzuccherâre, βάλλω σάκχαρον, σακχαρῶ, (ζαχαρόνω); ἡδύνω, γλυκαίνω.
inzuccherâto, **-a**, σακχαρώδης, -ρωμένος, (ζαχαρώδης, -ράτος); ἡδύς, γλυκύς.

inzuppâre, ἐμβάπτω, διαβρέχω, (μουσκεύω), *v.* bagnâre, intîngere.
io, *pron.*, ἐγώ, (τοῦ λόγου μου) || *s.*, *m.*, τὸ ἐγώ, ἀτομικότης; ἐγωϊ-
iodâto, *m.*, ἰωδοῦχος,-δώδης. [σμός.
iôde, *m.*, ὑοειδὲς, ὑψιλοειδὲς (ὀνως.
iôdico, **-a**, ἰωδικός || tintûra -a, -ὸν
iôdio, *m.*, ἰώδιον. [οἰνόπνευμα.
iodûro, *m.*, ἰωδοῦχον.
ioglôssico, **-a**, ὑογλωσσικός. [στοῦν).
ioidêo, **-a**, ὑοειδής.
iôsa (**a** —), *avv.*, δαψιλῶς, ἀφθό-
iônico, **-a**, ἰωνικός, ἰώνιος.
iôta, *m.*, τὸ ἰῶτα || *fig.*, οὐδέν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.
iotacîsmo, *m.*, ἰωτακισμός.
ipâllage, *f.*, ὑπαλλαγή.
ipecacuâna, *f.*, ἰπεκάκουάνα.
iperbâtico, **-a**, ὑπερβατικός.
ipêrbato, *m.*, ὑπερβατόν, πρωθύστερον. [βολή.
ipêrbole, *f.*, *retôrica e mat.*, ὑπερ-
iperbôlico, **-a**, *pr. e fig.*. ὑπερβολικός; *fig.*, μεγαλοποιῶν, -ποιός.
iperbôreo, **-a**, ὑπερβόρειος.
iperbulîa, *f.*, ὑπερβουλία. [κτος.
ipercatalêttico, **-a**, ὑπερκατάλη-
ipercrîtico, **-a**, ὑπερκριτικός.
iperdulîa, *f.*, † ὑπερδουλεία.
iperemîa, *f.*, ὑπεραιμία.
iperestesîa, *f.*, ὑπεραισθησία.
ipêrico, *m.*, *bot.*, ὑπερικόν, ἀνδρόσαιμον, (σπαθόχορτον).
ipermêtro, **-a**, ὑπέρμετρος.
ipertîro, *m.*, ὑπερθύριον, -θυρον.
ipertrofîa, *f.*, ὑπερτροφία, ὑπερσάρ-
ipertrofizzâre, ὑπερτρέφω. [κωσις.
ipêtro, *m.*, ὕπαιθρος, ἀσκεπὴς (ναὸς).
ipnôtico, **-a**, ὑπνωτικός. [ός).
ipnotîsmo, *m.*, ὑπνωτισμός, ὕπνωσις.
ipnotizzâre, ὑπνῶ, ὑπν(ωτ)ίζω.
ipocistide, *f.*, ὑποκιστίς. [χολία.
ipocondrîa, *f.*, ὑποχονδρία, μελαγ-
ipocondrîaco, **-a**, ὑποχονδριακός; μελαγχολικός.
ipocôndrio, *m.*, ὑποχόνδριον.
ipocrisîa, *f.*, ὑποκρισία, -κρισις, προσποίησις.
ipôcrita, *m. f.*, ὑποκριτικός, προσποιητός, πλαστός; *s.* ὑποκριτής.
ipodêrmico, **-a**, ὑποδέρμαιος.
ipôfasi, *f.*, *medc.*, ὑπόφασις.
ipofosfâto, *m.*, ὑποφωσφοροῦχον ἅλας. [λας.
ipofosfîto, *m.*, ὑποφωσφορικὸν ἅ-
ipofosfôrico, **-a**, ὑποφωσφορικός.
ipogâstrico, **-a**, ὑπογαστρικός.
ipogâstrio, *m.*, ὑπογάστριον.
ipogêo, *m.*, *bot. e astr.*. ὑπόγειος || *crîpta, sotterrâneo*, κρύπτη, ὑπό-
ipôgino, **-a**, *bot.*. ὑπόγυνος. [γειον.
ipoglôsso, *m.*, ὑπογλώσσιον, (βαθρα-
ipôrchema, *m.*, ὑπόρχημα. [κάκι).
iposolfâto, *m.*, ὑποθεϊκὸν ἅλας.
iposolfîto, *m.*, ὑποθειῶδες ἅλας.
iposolfôrico, **-a**, ὑποθειϊκός.
iposolforôso, **-a**, ὑποθειώδης.
ipostâsi, *f.*, ὑπόστασις.
ipostâtico, **-a**, ὑποστατικός.
ipotêca, *f.*, ὑποθήκη.
ipotecâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς ὑποθήκης, ὑποθηκεύσιμος.
ipotecâre, ὑποθηκεύω; ἐνεχυράζω.
ipotecârio, **-a**, ὑποθηκιμαῖος; ἐνυπόθηκος.
ipotenûsa, *f.*, ὑποτείνουσα (πλευρά).
ipôtesi, *f.*, ὑπόθεσις, ὑποτιθέμενον.
ipotêtico, **-a**, ὑποθετικός.
ipotipôsi, *f.*, ὑποτύπωσις.
ippiatrîa, *f.*, ἱππιατρική, -τρία.
ippiâtrico, **-a**, ἱππιατρικός.
ippiâtro, *v.* veterinârio.
îppico, **-a**, ἱππικός.
ippocâmpo, *m.*, ἱπποκάμπη, -αμπος, -άμπιον, (ἀλογάκι τῆς θαλάσσης).
ippocâstâno, *m.*, ἱππο-(ἰνδο)καστανέα. [ἱππάνθρωπος.
ippocrâtico, **-a**, ἱπποκρατικός.
ippôdromo, *m.*, ἱπποδρόμιον.
ippofagîa, *f.*, ἱπποφαγία.
ippôfago, *m.*. ἱπποφάγος.
ippogrîfo, *m.*. ἱππογρύψ.
ippologîa, *f.*, ἱππολογία.
ippopôtamo, *m.*, ἱππποπόταμος.
îpso fâcto, *avv.*, ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ο γεγονότος; αὐθωρεί, ἀμέσως, (παρ)εὐθύς.
ipsometrîa, *f.*, ὑψομετρία. [μῆνις.
îra, *f.*, ὀργή, θυμός, -μούμενον,
iracôndia, *v.* côllera, *c. s.*

iracôndo; irascîbile, *v.* collêrico, [irritâbile.
irâto, *v.* irritâto.
îreo, *v.* bêcco.
îre, *poet.*, *v.* andâre.
îreos, *v.* giaggiôlo. [(φυτά).
iridâcee, *f. pl.*, *bot.*, ἰριδοειδῆ
iridâre, ἰριδῶ.
iridâto, -a, ἰριδώδης, αἰολόχρους.
îride, *f.*, *dêll' ôcchio*, στεφάνη τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἶρις || *mitologia*, *min.*, *astron.*, *bot.* (*v.* giaggiôlo), ἶρις || *v.* arcobalêno.
iridescênte, *m. f.*, ποικιλόχρους, *v.* iridâto.
irideseênza, *f.*, χρωματισμὸς ἰριώδης, αἰολό-(ποικιλό)χροια.
irîdio, *m.*, *min.*, ἰρίδιον.
ironîa, *f.*, εἰρωνεία.
irônico, -a, εἰρωνικός.
irôso, -a, *v.* irascîbile.
irradiamênto, *m.*; **-iazione**, *f.*, ἀκτινοβόλημα, -λία.
irradiânte, *m. f.*, ἀκτινοβόλος.
irradiâre; irraggiâre, ἀκτινοβολῶ.
irragiungîbile, *m. f.*, ἀνέφικτος, *v.* ineffettuâbile. [ἄκριτος, ἄνους.
irragionêvole, *m.f.*, ἄ-(παρά)λογος,
irragionevolêzza, *f.*, ἀλογία, παραλογισμός, ἀκρισία, ἀνοησία.
irraneidîre, ταγγίζω, -ομαι, (ταγγιάζω, -γγόνω). [ράλογος.
irrazionâle, *m. f.*, ἀλόγιστος, πα-
irrazionalità, *f.*, ἀλογ(ιστ)ία.
irre-, *v.* irri-.
irrealizzâbile, *v.* ineffettuâbile.
irreconciliâbile, *m.f.*, ἀ(συν) (ἀκατα)διάλλακτος, ἄσπονδος, ἀσυμβίβαστος, (ἀναγάπιστος, ἀφιλίωτος).
irreconciliabilità, *f.*, ἀ(συν)διάλλακτον, ἄσπονδον.
irrecuperâbile, *m. f.*, ἀνείσπρακτος, ἀνεπίστρεπτος; ἀν(επαν)όρθωτος.
irrecusâbile, *m. f.*, ἀναπορριπτέος, ἀναπόβλητος.
irredênto, -a, μὴ λυτρωθείς, ἀνεξαγόραστος, μήπω ἀπελευθερωθείς *o* ἀπηλευθερωμένος, (μὴ ξεσκλαβωμένος), ὑπόδουλος.
irredimîbile, *m.f.*, ἀνεξαγόραστος.
irreducîbile, *v.* irrid-.
irrefragâbile, *m. f.*, ἀναντίλεκτος, -τίρρητος, ἀναμφισβήτητος, (ἄφταιστος).
irrefrenâbile, *m. f.*, ἀχαλίνωτος, ἀ(κατα)δάμαστος, ἀκράτητος, ἀκατάσχετος. [στος, *v.* irrefragâbile.
irrefutâbile, *m. f.*, ἀναντίκρου-
irregolâre, *m.f.*, ἀνώμαλος, ἀκανόνιστος, ἄτακτος, ἀσύμμετρος.
irregolarità, *f.*, ἀνωμαλία, ἀκανόνιστον, ἀταξία.
irreligiône; -osità, *f.*, ἀσέβεια, ἀθρησκεία, ἀπιστία; ἀνοσιότης.
irreligiôso, -a, ἀσεβής, ἄθρησκος, ἄπιστος; ἀνόσιος.
irremeâbile, *m. f.*, ἀνέξοδος.
irremissîbile, *m. f.*, ἀσυγχώρητος, ἀσύγγνωστος; *v.* irrimediâbile.
irremovîbile, *v.* inflessîbile; fêrmo.
irremunerâbile, *m.f.*, οὐ δυνάμενος ἀνταμειφθῆναι; *v.* impagâbile.
irremunerâto, -a, οὐχὶ ἀνταμειφθείς, ἀδώρητος, ἀγέραστος, ἀβράβευτος.
irreparâbile, *v.* irrimediâbile.
irreperîbile, *v.* introvâbile.
irreprensîbile, *v.* incensurâbile.
irrepugnâbile, *v.* irrefragâbile, incontrastâbile.
irrequiêto, *v.* inquiêto, turbolênto.
irresistîbile, *m. f.*, ἀκάθεκτος, ἀνυπόστατος, ἀκαταμάχητος.
irresistibilità, *f.*, ἀκατάθεκτον, ἀνυπόστατον, ἀκαταμάχητον.
irresolûbile, *v.* insolûbile.
irresolutêzza; -uzione, *f.*, δισταγμός, ἀμφιβολία, ἐνδοιασμός, ἀμφιρρέπεια, ἀναποφάσιστον, (-φασισία).
irresolûto, -a, ἀμφίβολος, ἀμφιρρεπής, διχογνώμων, ἀναποφάσιστος.
irrespirâbile, *m. f.*, μὴ πνευστός, ἄπνευστος.
irresponsâbile, *m. f.*, ἀνεύθυνος.
irresponsabilità, *f.*, ἀνεύθυνον.
irretîre, παγιδεύω; περι-(ἐμ)πλέκω.
irretrattâbile; irrevocâbile, *m.f.*, ἀμετάκλητος, -άτρεπτος, -άλλακτος, -άπειστος, (-αγύριστος).
irri-, *v.* irre-.

irriconoscîbile, *m. f.*, ἀ-(δυσ)γνώριστος, ἀ-(δυσ)διάγνωστος.
irriconoscibilità, *f.*, ἀγνώριστον, δυσδιάγνωστον.
irrîdere, *v.* deridere, beffâre.
irriducîbile, *m. f.*. ἀμείωτος, ἀνελάττωτος; ἀναλλοίωτος.
irriducibilità, *f.*, ἀμείωτον, ἀνελάττωτον, ἀναλλοίωτον.
irriflessiône, *f.*, ἀ(περι)σκεψία, ἀλογιστία, ἀνοησία.
irriflessîvo, -a. ἄ(περί)σκεπτος, ἀ-(συλ)λόγιστος, (ἀστόχαστος). [στός.
irriformâbile, *m. f.*, ἀμεταρρυθμι-
irrigamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἀρδεία, -δευσις, πότισμα, -ισμός, -ισις.
irrigâre, ἀρδεύω, (ποτίζω) || *di fiûmi* διαρρέω, προσκλύζω.
irrigatôre, *m.*. καταβρέκτης, ἀρδευτής, ποτιστής, -τήρ; ἀρδευτήριον, (ποτίστρα).
irrigatôrio, -a, ἀρδευτικός, (ποτιστικός). [σμα, -ρωμα, (ξύλιασμα).
irrigidimênto, *m.*, σκλήρυνσις, -ρυ-
irrigidire, σκληρύνω || *n.*, (ἀπο)σκληροῦμαι, τραχύνομαι, γίνομαι ἀ-(δυσ)λύγιστος *o* ἄ-(δύσ)καμπτος, (ξυλιάζω, κοκκαλιάζω).
irrîguo, -a. ποτιστός, ὑδρευόμενος, κατάρρυτος, *v.* -gatôrio.
irrimediâbile, *m. f.*, ἀνεπανόρθωτος, ἀδιόρθωτος, ἀθεράπευτος.
irrisiône, *v.* deris-, bêffa.
irritâbile, *m. f.*, εὐερέθιστος, ἐρεθίσιμος, ὀργίλος, εὐόργητος, ὀξύχολος, θυμώδης, (ἀψόθυμος).
irritabilità, *f.*, εὐερεθιστία, ὀργιλότης, ὀξυθυμία. [ὀργίζων.
irritânte, *m. f.*. ἐρεθιστικός, παρ-
irritâre, ἐρεθίζω, παροργίζω, (θυμόνω), *v.* adirâre.
irritâto, -a, ἠρεθισμένος, ὀργιζόμένος, θυμούμενος.
irritatôre, -trîce, ἐρεθιστής.
irritaziône, *f.*, ἐρεθισμός, παρόρ-
îrrito, *v.* vâno. [γισις; *v.* îra.
irritrattâbile, *v.* irretr-. [possîbile.
irriuscîbile, *v.* ineffettuâbile, im-
irriverênte, *m. f.*, μὴ δεικνύων σεβασμόν, ἀναιδήμων, -δής, αὐθάδης, ἀνευλαβής, (ἀδιάντροπος); περιφρονητικός.
irriverênza, *f.*, ἀναίδεια, αὐθάδεια, ἀνευλάβεια, (ἀδριαντροπιά); ἀσέβημα, ἀσχημοσύνη.
irrogâre, *v.* infliggere.
irrômpere, εἰσβάλλω.
irrorâre, δροσίζω, ῥαίνω, νοτίζω, *v.* aspêrgere, bagnâre.
irruênte, *m. f.*, εἰσβάλλων; *v.* impetuôso, violênto.
irrugginîre, *v.* arr-.
irruvidîre, σκληρύνω, (ἐκ)τραχύνω, *v.* indurîre || *n.*, -ομαι.
irruziône, *f.*, εἰσβολή, *v.* invasiône.
irsûto, -a, λάσιος, δασύς, -ύθριξ, (μαλλιαρός), τραχύς, ἄγριος.
îrto, -a, ἐχινώδης, ἀκανθώδης || *di capêlli ecc.*, πεφρικώς, ὠρθωμένος, (σηκωμένος); capêlli -i, ὀρθοτριχία.
isabêlla (colôr —), *m.*, ἀνοικτὸς κίτρινος, ξανθός || *di cavâlli*, ξαν-
isâtide, *f.*, *bot.*, ἴσατις. [θόθριξ.
îschio, *m.*, ἰσχίον, (γοφός).
iscrîtto, -a, ἔγγραφος; ἐπίγραπτος || prôva per -o, *leg.*, ἔγγραφος *o* δι' ἐγγράφων ἀπόδειξις || a vôce e in -o, προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως. [γράφω.
iscrîvere, ἐγ-ἀνα-(εἰσ)γράφω; ἐπι-
iscriziône, *f.*, ἐγγραφή; — ipotecâria, — ὑποθήκης || *epîgrafe ecc.*, ἐπιγραφή.
isîaco, -a, ἰσιακός.
îslam, *m.*, θρησκεία τοῦ Μωάμεθ, τὸ ἰσλάμ.
islamîsmo, *m.*, ἰσλαμισμός. [θανός.
islamîta, *m. f.*, ἰσλαμίτης, μωαμε-
islamîtico, -a, ἰσλαμικός, μωαμεθανικός. [λιανός.
ismaelîta, *m. f.*, ἰσμαελίτης, ἰσμαη-
isocronîsmo, *m.*, ἰσοχρονισμός.
isôcrono, -a, ἰσόχρονος.
isôgono, -a, ἰσογώνιος.
îsola, *f.*, νῆσος, (-σί) || *di fabbricâti*, οἰκοσύμπλεγμα. [μία.
isolamênto, *m.*, (ἀπο)μόνωσις, ἐρη-
isolâno, -a, *v.* insulâre.
isolânte, *m. f.*, ἀπομονωτικός, ἀνηλεκτραγωγός.

isolâre, *in gènere e fis.*, ἀπομονῶ; (ἀπο)χωρίζω ἀπό.
isolâto, -a, (ἀπο)μεμονωμένος; ἀφεστηκώς, (μακρυνός), ἔρημος; ἀκοινώνητος.
isolatôre, *m.*, *fis.*, ἀπομονωτήριον.
isolôtto, *m.*, νησί(δι)ον, (-σάκι).
isomerîa, *f.*, ἰσο-(ὁμο)μερία.
isomôrfo, -a, ἰσόμορφος.
isomorfîsmo, *m.*, ἰσομορφισμός.
isonomîa, *f.*, ἰσονομία.
isôpo, *v.* is(s)ôpo. [λής.
isôscele (triângolo —), *m.*, ἰσοσκε-
isôtero, -a, ἰσόθερμος.
ispettorâto, *m.*. ἐφορ(ε)ία; — dêlle scuôle, — τῶν σχολείων.
ispettôre, *m.*, ἔφορος, ἐπιθεωρητής, ἐπόπτης, ἐπισκέπτης.
ispezionâre, ἔφορός εἰμι, ἐφορεύω, ἐπιθεωρῶ, ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω, ἐπιστατῶ. [ψις, ἐπόπτευσις, -τεία.
ispeziône, *f.*, ἐπιθεώρησις, ἐπίβλε-
îspido, *v.* irsûto, îrto.
ispirâre, *ária ecc.*, εἰσπνέω || *fig.*, ἐμπνέω, ἐμφυσῶ, ἐμποιῶ, ἐμβάλλω; παρεισάγω, ὑποβάλλω; εἰσηγοῦμαι, διευθύνω; ἐνθουσιάζω, παρορμῶ.
ispirâto, -a, ἔμπνευστος, ἐμπεπνευσμένος; ἔνθους; θεόπνευστος, ἔνθεος.
ispiratôre, -trîce, εἰσπνευτικός || ἐμπνευτικός, ἐνθουσιαστικός || *s.* ἐμπνευστής, ἐνθουσιαστής.
ispiraziône, *f.*, εἰσπνοή || ἔμ-(ἐπί)πνευσις; εἰσήγησις, ἐπίνοια; ἐνθουσίασις, ἐνθουσιασμός; — divîna, θεοπνευστία, ἔνθεον. [brêo.
israelîta, *m. f.*, ἰσραηλίτης, *v.* e-
israelîtico, -a, ἰσραηλιτικός.
issâre, (ἀν)ύψῶ, αἴρω, (ἰσσάρω), μετεωρίζω, *v.* inalberâre.
issîa, *f.*, *bot.*, ἰξία.
issofâtto, *v.* îpso fâcto.
is(s)ôpo, *m.*. ὕσσωπος.
istantaneità, *f.*, στιγμιαία διάρκεια, στιγμιαῖον, ἀκαριαῖον, -ριαία.
istantâneo, -a, στιγμιαῖος, ἀκαριαῖος; αἰφνίδιος, (ἔξαφνος).
istânte, *v.* imminênte || *s. m.*, στιγμή, ἀκαρές || sûll' —, ἀμέσως, (παρ)εὐθύς, ἐν ἀκαρεῖ.
istantemênte, *avv.*, προσεδρευτικῶς, ἐπιμόνως, λιπαρῶς, θερμῶς.
istânza, *f.*. *insisténza (nel pregâre)*, ἐπιμονή, ἐκλιπάρησις || *domânda, súpplica*, αἴτησις, θερμὴ παράκλησις, (-κάλεσις, -κάλεμα); *scrîtta*, ἀναφορά || *leg.*, *richiêsta*, *ecceziône*, ἀναφορά, ἔντασις; *aziône, câusa*, ἀγωγή, δίκη; tribunâle di prîma —, πρωτοδικεῖον.
isteralgîa, *f.*. ὑστεραλγία.
istêrico, -a, ὑστερικός || *s. f.*, -ή.
isterilîre, στειρ(οποι)ῶ.
isterîsmo, *m.*, νόσημα ὑστερικόν, ὑστερισμός, (-ικά).
isteromanîa, *f.*, μητρομανία.
isterotomîa, *f.*, καισαρικὴ τομή, μητροτομία.
istêsso, *v.* stêsso, medêsimo.
istigâre, παρορμῶ, προτρέπω, παροξύνω, κεντῶ, εἰσηγοῦμαι, παρακινῶ.
istigatôre, -trîce, παρορμητικός, εἰσηγητικός; *s.*, παρορμητής, πρωταίτιος, παρακινῶν, -νητής.
istigaziône, *f.*, παρόρμησις, προτροπή, εἰσήγησις, παρακίνησις.
istillâre, ἐν-(ἀπο)σταλάζω; *v.* ispirâre.
istintîvo, -a, ὁρμέμφυτος, αὐθόρμητος, αὐτόματος, φυσικός, αὐτοφυής.
istînto, *m.*, (ὁρμ)ἔμφυτον, (ἔνστικτον), αὐτοκινησία, -ησις, ἔμφυτος ῥοπή, φυσικὴ ὁρμή || per —, ὁρμεμφύτως, αὐθορμήτως, ἐκ τοῦ αὐτομάτου, αὐτομάτως.
istituîre, συν-(καθ)ιστῶ, -ίστημι, (συστήνω, -ταίνω), καθιδρύω || *nominâre*, ὀνομάζω, διορίζω, καθιστῶ. [σμένος.
istituîto, -a, κατεστημένος, ὠνομα-
istitûto, *m.*, *stabiliménto, fondaziône*, -κατάστημα, ἐγκαθίδρυμα; *società, accadêmia*, ἑταιρία, ἀκαδημία; (ἰνστιτοῦτο); πανακαδήμιον, *v.* collêgio, scuôla.
istitutôre, -trîce, *fondatôre*, ἱδρυ-

τής, θεμελιωτής || *pedagôgo, maéstro,* παιδαγωγός, διδάσκαλος.
istituziône, *f.,* ἵδρυσις, σύ-(ἐγκατά)-στασις; ἵδρυμα, κατάστημα || — di erêde, ὁρισμὸς κληρονόμου (ἐκ διαθήκης) || -i di diritto, εἰσηγήσεις || *pl., lêggi fondamentâli,* θεσμοθεσία, θεσμός || *r., educaziône,* παίδευσις, -δαγωγία.
istologîa, *f.,* ἱστολογία.
istolôgico, -a, ἱστολογικός.
istôria, *v.* st-. [καλλωπίζω.
istoriâre, εἰκονίζω, περικοσμῶ,
istradâre, *v.* avviâre, indirizzâre.
îstrice, *m.*. ἀκανθόχοιρος, (σκατζόχοιρος), ὕστριξ.
istriône, *m.,* ὑποκριτής, κωμῳδός, ἠθοποιός, μῖμος; *cm. dispregiatîvo,* μῖμος, ἀγύρτης. [τικός.
istrionêsco, -a, ὑποκριτικός; ἀγυρ-
istruîre, διδάσκω, (ἐκ)παιδεύω, μανθάνω, (μαθαίνω); ὁδηγῶ; εἰδοποιῶ, πληροφορῶ || *leg.,* προπαρασκευάζω, προανακρίνω δίκην.
istruîto, -a, πεπαιδευμένος, ἐγγράμματος, λόγιος. [κρουματικός.
istrumentâle, *m. f.,* ὀργανικός,
istrumentâre, *mus.,* μελοποιῶ κατὰ ὄργανα, κρουματοποιῶ || *leg.,* χρηματίζω, συντάττω συμβόλαια *o* ἔγγραφα.
istrumentaziône, *f.,* κρουματοποιΐα.
istrumentîsta, *m.f.,* ὀργανοπαίκτης.
istrumênto, *m., utensîle.* ἐργαλεῖον, ὄργανον, σκεῦος, (σύνεργον) || *mus.,* ὄργανον || *leg.,* συμβόλαιον, ἔγγραφον, πρᾶξις || *di persôna,* ὄργανον, ἀφορμή, συνεργός.
istruttîvo, -a, διδακτικός, παιδευτικός, μαθητευτικός.
istruttôre, *m.,* διδάκτης || *mil.,* προγυμναστής; ufficiâle —, ἀξιωματικὸς ἐπὶ τῆς προγυμνάσεως || giûdice —, ἀνακριτής.
istruttôria, *f.,* προπαρασκευὴ δίκης, (προ)ἀνάκρισις.
istruziône, *f.,* διδασκαλία, (-λεψις), (ἐκ)παίδευσις, παιδεία, παιδαγωγία; *coltûra,* παιδεία, μάθησις, σοφία || *fig.,* ὁδηγία, πληροφορία || *leg., c. s.*
istupidîre, (ἀπο)μωραίνω, ἐκπλήττω || *n.,* -ομαι, *v.* imbecillîre.
italianeggiâre, λαλῶ ἰταλιστί.
italianîsmo, *m.,* ἰταλισμός.
italianizzâre, ἰταλίζω.
italiâno; -lico, -a, ἰταλ(ικ)ός; *s.* ἰταλός, *f.,* -λίς || lîngua, -a, ἰταλικὴ γλῶσσα.
italiôta, *m. f.,* ἰταλιώτης.
îtem, *avv.,* προσέτι, ὡσαύτως.
iterâre, *v.* ripêtere, rinnovâre.
iteratîvo, -a, ἐπαναληπτικός.
itinerârio, *m.,* τοπογραφικὴ περιήγησις, ὁδοιπορικόν || *lîbro,* δρομολόγιον. [-ρικός.
ittêrico, -a, ἰκτερώδης; *agg. e s.,*
itterîzia, *f.,* ἴκτερος, (κιτρινάδα).
ittiocôlla, *f.,* ἰχθυόκολλα, (ψαρόκολλα).
ittiôfago, -a, ἰχθυοφάγος.
ittiologîa, *f.,* ἰχθυολογία.
ittiosâuro, *m.,* ἰχθυόσαυρος.
iûgero, *m.,* πεντάπλεθρον.
iuniôre, *m. f.,* ὑστερογεννής, νεώτερος.
îvi, *avv.,* ἐκεῖ, αὐτόθι, αὐτοῦ.

J

j-, *r.*; *cm., sôlo nêi barb.*; *v.* i- *o* gi-.

John Bull, *m.,* Ἰωάννης ὁ Ταῦρος, ὁ ἀγγλικὸς λαός.

K

k-, *barb., v.* c(h)-.
kandiâr, *m.,* ἐγχειρίδιον, (χαντζάρι).
kasbâh, *f.,* κασβάχιον, (κασαμπᾶς).
kemân, *m.,* τρίχορδον τουρκικόν.

keppì, *v.* caschêtto.
k(h)an, *m.*. *principe*, χάνης || *albêrgo*, ξενών, (χάνα).
khedivè, *m.*, κεδίβης.
kirschwâsser, *m.*, ἀγριοκερασίτης, κερασόρρακον. [τον).
knoût, *m.*, μάστιξ; -ίγωσις; (κνοῦ-
klêphta, *v.* clêfta.
kopêck, *m.*, τετράλεπτον, (καπίκι).
kremlîno, *m.*, κρεμλῖνον. [τσάρι).
kreûtzer, *m.*, τετράλεπτον, (κραϊ-
kûssier, *m.*, πεντάχορδον τουρκικόν.
kyrie elêison, Κύριε ἐλέησον; *v.* litanîe.

L

la, *f.* *di* il || *pron.*, (αὐ)τήν; *dándo del lêi*, σᾶς || *pleonásmo*, *v.* êlla || *mus.*, τὸ λά, ζώ.
là, *avv.*. ἐκεῖ, ἐδεκεῖ, αὐτόθι, αὐτοῦ, (ἐτοῦ), ἐνταῦθα || di *o* da —, ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκεῖ, ἀπ' αὐτοῦ || di —, (*óltre*), ἀπὸ πέρα || di qua e di —, ἔνθεν κἀκεῖθεν || quêllo —, ἐκεῖνος || trôppo in —, *fig.*,
labârda, *v.* alab-. [ὑπὲρ τὸ δέον.
lâbaro, *m.*, λάβαρον.
lâbbro, *m.*. *pr. e fig.*, χεῖλος, (χείλι).
labbrône, **-a**, χείλων, πρόχειλος, (χειλ(αρ)ᾶς).
lâbe, *poet.*. *v.* mâcchia; infeziône.
labiâle, *m. f.*, τῶν χειλέων, χειλικός || *gr.*, -λεόφωνος, -λεοπρόφερτος; *s.* -λεόφωνον, -λεοπρόφερτον (γράμμα).
labiâto, **-a**. χειλωτός, δίχειλος.
lâbile, *m. f.*. διαρρέων; σφαλερός, ἀσθενής; ὀλισθηρός, φθαρτός, ἀβέβαιος, ἐφήμερος, πρόσκαιρος; *di memória*. ἀδύνατος, ὀλισθηρός, ἐπιλήσμων. [ὄλισθος, ἐφήμερον.
labilità, *f.*, ἀσθένεια, ἀδυναμία,
labirînto, *m.*. λαβύρινθος.
laboratôrio, *m.*, ἐργαστήριον, παρασκευαστήριον || *di chim.*, χημεῖον. [πόνος.
laboriosità, *f.*, φιλεργία; κάματος,
laboriôso, **-a**, *operôso*, ἐργατικός, ἐθελό-(φιλό)πονος, φιλεργός, (καματερός, δουλευτής) || *difficile*, *faticôso*. δύσκολος, δυσχερής, ἐπί-(πολύ)πονος, ἐργώδης, καματώδης, κοπ(ι)ώδης, ἐπίμοχθος, (κοπιαστικός, καματερός).
lâcca, *f.*. *rêsina*. λάκκα || *anatomía*, γλουτός, πυγή, (κωλομέρι); ἰσχίον, (ἄντζα), μηρός || *v.* cavità, fôssa, cistêrna. [γαϊτάνι).
laccêtto, *m.*, τάργανος, (κορδόνι,
lacchè, *m.*, ἀκόλουθος, θεράπων, (λακές). [tamênto.
lacchêzzo, *m.*, *v.* goloserîa; allet-
lâccia, *v.* chêppia.
lâccio, *m.*, *nôdo ecc.*, βρόχος, τὰ βρόχια, (θηλειά); *da strozzâre*, στραγγάλη; *legâme*, δεσμός; *trâppola*. *rête*. παγίς, (-ίδα), τὰ βρόχια; *v.* lâsso || *fig.*, τὰ βρόχια, παγίς, ἐνέδρα, δόλος, ἀπάτη.
lacci(u)ôlo, *v.* laccêtto.
lacerâbile, *m. f.*, σχίσιμος, εὔσχιστος, σπαράξιμος.
lacerânte, *m.f.*, (δια)σχίζων, σπαρακτικός, -ραξικάρδιος.
lacerâre, διασπῶ, σχίζω, σπαράττω, διαρρήσσω, διμελίζω, (ξεσχίζω) || —gli orêcchi, ὠτοκοπῶ || *fig.*, δυσφημῶ, κακολογῶ, καταλαλῶ, διασύρω. [μος, διαβολεύς.
laceratôre, **-trîce**, σχίστης || δύσφη-
laceraziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, διάσπασις, σχισμός, (σχίσιμον, ξέχισμα), σπάραγμα, ῥῆγμα.
lâcero, **-a**, κατεσχισμένος, (καταξεσχισμένος) || *cenciôso ecc.*, ῥακώδης, -κοφόρος, -κένδυτος, -κενδύτης, (κουρελιάρης).
lacêrto, *m.*, πῆχυς; μῦς.
lacônico, **-a**, λακωνικός, βραχυλογικός, -λόγος, σύντομος. [χυλογία.
laconîsmo, *m.*, λακωνισμός, βρα-
laconizzâre; **-neggiâre**, λακωνίζω, βραχυλογῶ.
lâcrima *ecc.*, *v.* lagr-.

lacrimacrìsti, *m.*, χριστοδάκρυον, δάκρυ τοῦ Χριστοῦ. [χάσμα.
lacûna, *f.*, διάλειμμα, διακοκή,
lacûstre, *m.f.*, λιμναῖος, -νόβιος, τελεματιαῖος; παράλιμνος, λιμνώδης, τελματώδης, (βαλτώδης).
laddôve, *v.* mêntre || ἐκεῖ ἔνθα.
lâdro, *m.*, κλέπτης, (κλέφτης), φώρ, κλώψ, (κρυψοκλέπτης, λωποδύτης); *da strâda*, λῃστής.
ladronâia, *f.*, πλῆθος κλεπτῶν, σκυλολόγιον λῃστῶν, λῃσταρχεῖον, λῃστήριον.
ladroncêllo; **-drûncolo**, *m.*, μικροκλέπτης, (κλεφτάκος). [πεύς, φώρ.
ladrône, *m.*, λῃστής, κλέπτης, κλο-
ladronêccio; **-ocînio**, *m.*; **-(on)erìa**, *f.*, κλοπή, -πεία, λῃστεία, φωρεία, (κλεψιά, -ψιμον) || σφετερισμὸς δημοσίων, λῃστεία.
ladr(on)êsco, **-a**, κλεπτικός, λῃ-
lagnârsi, *v.* lamentârsi. [στ(ρ)ικός.
lâgo, *m.*, λίμνη || — di sângue, ῥύαξ *o* χείμαρρος αἵματος.
lagône, *m.*, πηγαὶ θερμῶν μεταλλικῶν ὑδάτων.
lâgrima, *f.*, δάκρυ(ον) || *fig.*, σταγών, (σταλ(αγματ)ιά, στάλα).
lagrimâbile, *v.* deplorâbile.
lagrimâre, *v.* piângere; deplorâre.
lagrimatôrio (**vâso** —), *m.*, δακρυδόχον || (**mûscolo** —), *m.*, μῦς δακρυώδης.
lagrimêvole, *v.* deplorêvole, →
lagrimôso, **-a**, δακρυώδης, -υρροῶν; *lagrimévole*, δακρυοποιός, κλαυστικός, παθητικός.
lagûna, *f.*, τέναγος, λιμνοθάλασσα.
laicâto, *m.*, λαϊκότης, λαϊκοί.
laicità, *f.*, λαϊκότης.
laicizzâre, ἐκλαϊκεύω. [κοσμικός.
lâico, **-a**, μὴ κληρικός, λαϊκός,
laidêzza, *f.*, ἀσχημία, -μοσύνη, (-μάδα); ῥυπαρία, ἀκαθαρσία; αἰσχρότης; ἄσχημον (πρᾶγμα).
lâido, **-a**, ἄσχημος, δύσμορφος, δυσειδής; ἀπρεπής; ῥυπαρός, ἀκάθαρτος; αἰσχρός.
lâio, *m.*, *cm. pl.*, *poet.*, *v.* lamênto || *poesía*, ἰάλεμος.
lâma, *f.*, *di spâda ecc.*, λεπίς, (-ίδα, λάμα) || *zool.*, κάμηλος τῆς Περουβίας, προβατοκάμηλος, λάμας || *sacerdôte di Bûdda*, ἱερεὺς τοῦ Βοῦδδα, λάμας; grân —, ἀρκιλάμας, δαλαϊλάμας || *pianûra-paludôsa ecc.*, τέλμα, τέναγος, βάλτος || ûna buôna —, *spadaccîno*, καλὸς διαξιφιστής, ξιφομάχος || *v.* lâmina, lamiêra.
lambiccâre, διϋλίζω, (λαγαρίζω, λαμπικάρω) || *fig.*, ἐξονυχίζω, λεπτύνω || -rsi il cervèllo, παρατείνω, κατατρύχομαι τὸν νοῦν, (σπάνω *o* τσακίζω τὸ κεφάλι μου).
lambiccâto, *fig.*, *v.* ricercâto, contôrto. [πίκος); *v.* distillatôre.
lambîcco, *m.*, ἄμβιξ, ἄμβυξ, (λαμ-
lambîre, *sfiorâre*, ἐγγίζω ἀκροθιγῶς, ἐπιψαύω || *bagnâre*, ἀρδεύω, (ποτίζω) || *leccâre*, (γ)λείφω.
lambrûsca, *f.*, ἀγριά(μπελο)ς.
lambrûsco, *m.*, οἶνος ἀγριαμπέλου.
lamellâre, *m. f.*; **-âto**, **-a**, πεταλοφυής, φυλλιδιωτός, ἐλασματιώδης.
lamentânza, *f.*, μεμψιμοιρία, δεινολογία, (παράπονον, -πόνευμα).
lamentâre, κλαίω, θρηνῶ, -νῳδῶ, μυρολογῶ; οἰκτείρω || -rsi, στενάζω, θρην(ολογ)ῶ, ὀλοφύρομαι, (κλαίομαι), ὀδύρομαι, μεμψιμοιρῶ, δεινολογῶ, (παραπονοῦμαι).
lamentaziône, *f.*, θρῆνος, -νῳδία.
lamentêvole, *m. f.*; **-tôso**, **-a**, θρηνώδης, ὀδυρτικός, γοερός, (λυπητερός).
lamênto, *m.*, θρῆνος, ὀδυρμός, στεναγμός, -αγμα, οἰμωγή, κλαῦμα, (παράπονον). [πέταλον.
lamêtta, *f.*, ἐλασμάτιον, φυλλίδιον,
lâmia, *f.*, δράκαινα, λάμια || *itt.*, καρχαρίας, λάμια, (σκυλόψαρον).
lamiêra, *f.*, ἔλασμα σιδήρου, σιδηροπέταλον, -ρόφυλλον, (λαμαρίνα, σάτσι). [φύλλον, πέταλον, (λάμα).
lâmina, *f.*, ἔλασμα, πλάξ, (πλάκα),
laminâre, ἐλασματοποιῶ. [ριον.
laminatôio, *m.*, ἐλασμα(τοπιεσ)τή-
lâmpada, *f.*, λυχνία, λύχνος, λαμπτήρ, (λάμπα).

lampadîna, *f.*, λυχνίδιον.
lampadâio, *m.*, λυχνοποιός, -πώλης, (λυχναρᾶς) || λαμπιστής, (λαμπατζῆς).
lampadário, *m.*, λυχνία πολύφωτος, λυχνοῦχος, δᾳδοῦχος, (λαμπαδάριος).
lampânte, *m.f.*, λαμπρός, στιλπνός.
lampeggiamênto; **-ggîo**, *m.*, ἀστραπή, λάμψις, λαμπηδών.
lampeggiâre, *pr. e fig.*, ἀστράπτω; *fig.*, λάμπω, ἀκτινοβολῶ, μαρμαίρω, ἐκπέμπω λάμψιν *o* φῶς || *imps.*, ἀστράπτει. [ἄπτης.
lampionâio, *m.*, λυχνάπτης, φωτα-
lampioncîno, *m.*, λυχνίσκος, (-νάρ(άκ)ι, κανδήλ(άκ)ι).
lampiône, *m.*, φανός, *v.* fanâle.
lâmpo, *m.*, ἀστραπή; (ἔκ)λάμψις || *v.* âttimo, istânte.
lampône, *m.*, μόρον *o* βάτον ἰδαῖον, βατόμορον, (σμέουρον). [(γαληά).
lamprêda, *f.*, γαλεός, πετρόμυζον,
lâna, *f.*, ἔριον, μαλλός, (μαλλί(ον)) || di —, ἐρεοῦς, μάλλινος, (-ίτικος) || buôna —, *fig.*, πονηρὸς ἄνθρωπος.
lanainôlo, *m.*, ἐριουργός; ἐριοπώλης.
lanceolâto, **-a**, λογχοτέρμων, -οειδής.
lancêtta, *f.*, *sfêra*, *îndice*, γνώμων, ὡροδείκτης || *medc.*, νυστήριον, φλεβοτόμον, (νυστέρι, λαντσέττα).
lância, *f.*, λόγχη, δόρυ, (λάντσα) || *v.* canôtto, bârca.
lanciâre, ῥίπτω, (ῥίχνω), βάλλω, (ἐξ)ἀκοντίζω, ἐκσφενδονίζω, ἐκτοξεύω || **fig.*, καθιστῶ γνωστόν, προάγω || -rsi, (ἐφ)ὁρμῶ, ἐπιπίπτω, ῥίπτομαι. [λογχίτης.
lanciêre, *m.*, λογχοφόρος ἱππεύς,
lancinânte, *m. f.*, *medc.*, νυγματώδης, κεντητικός.
lâncio, *m.*, ῥίψις, (ῥίξιμον), βολή || ὁρμιτικὸν πήδημα; *v.* slâncio, sâlto.
lanciôtto, *m.*, λογχίδιον, ἀκόντιον.
lânda, *f.*, χέρσος πεδιάς.
landò, *m.*, *barb.*, λανδαύϊον. [ἔρια.
lanerîa, *f.*, μάλλινα ἐμπορεύματα,
lândsturm, *f.*, *barb.*, ἐπιστρατεία.
lândwer, *f.*, *barb.*, ἐθνοφρουρά.
langraviâto, *m.*, χωροκομητεία.
langrâvio, *m.*, χωροκόμης.
languidêzza, *f.*; **-guôre**, *m.*, ἀτονία, ἀδυναμία, ἔκλυσις, μαρασμός; ψυχρότης, χαυνότης.
lânguido, **-a**; **-guênte**, *m. f.*, κακῶς ἔχων, ἄτονος, ἀσθενής, ἐκλελυμένος, μαραινόμενος, ἐκπνέων; πάσχων; ἀδρανής, χαῦνος.
languîre, εἶμαι ἀδύνατος, ἀδυνατίζω, ἐξασθενοῦμαι, μαραίνομαι, φθίνω, τήκομαι; πάσχω; χαυνοῦμαι, χαλαροῦμαι; καταθλίβομαι, καταβασανίζομαι, τυραννοῦμαι.
lanîfero; **-îgero**, **-a**, μαλλο-(ἐριο)-φόρος, μαλλωτός, (μαλλιαρός), τριχωτός, (τριχάτος).
lanîsta, *m.*, μονομαχοτρόφος, -χοβοσκός, -χοκάπηλος.
lanôso; **-nûto**, **-a**, ἐριώδης, μαλλώδης, πολύμαλλος, (μαλλιαρός), λάσιος; *di stôffe*, χνοώδης, (χνουδάτος).
lantêrna, *f.*, φανός, (-νάρι), λύχνος — ciêca, δέλετρον, κλεψίφανος, (κλεφτοφάναρο) || — mâgica, φανὸς μαγικός.
lanternône, *m.*, μέγας φανός, πυρσός, (μασαλᾶς) || *fig.*, *v.* spilungône. [(χνούδι).
lanûg(g)ine, *f.*, ἴουλος, χνοῦς,
lanuginôso, **-a**, χνοώδης, πολύχνους; πτιλώδης, πολύπτιλος.
lânz(ichenêcc)o, *m.*, *mil.*, μισθοφόρος || *giuôco*, λανσκινέ.
laônde, *cong.*, ὅθεν, διό, διὰ τοῦτο, τούτου ἕνεκα.
lapâzio, *m.*, *bot.*, λάπαθον, (παζί).
lapâzze, *f.*, *mar.*, δίδυμα.
lapidâre, καταπετρῶ, λιθοβολῶ, (πετροβολῶ, -τρόνω).
lapidário, *m.*, ἀρχαιολόγος, ἐπιγραμματο-(λιθο)γνώμων || λιθογλύπτης, -ύφος, ἀδαμαντουργός, λιθοπώλης.
lapidaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, λιθοβόλημα, -ησις, πετροβόλημα, -λία·
lâpide, *f.*, (ἐπιτύμβιος) λίθος, μάρμαρον; μνημεῖον, μνῆμα.

lapìdeo, **-a**, λίθινος, μαρμάρεος, -ρινος, (-ρένιος).
lapìllo, *m.*, λιθάριον; κόχλαξ, χάλιξ.
lâpis, *m.*, χρωστήρ, μολυβ(δ)οκόνδυ-[λον, -δ(ογραφ)ίς.
lapis lâzzuli, *m.*, κύαν(όλιθ)ος, (λαζούρι, λατσιβέρδ-τασί).
lâppola, *v.* bardâna.
lard(ell)âre, λαρδ(όνω)ῶ, (βάλλω λαρδί) || *fig.*, κατατρυπῶ, διατιτρώσκω, (καταπληγόνω).
lardêllo, *m.*, λαρδόκομμα, τεμάχιον λαρδίου, (κομμάτι λαρδί).
lârdo, *m.*, σίαλον, (λαρδί) || *v.* grâsso.
lardôso, **-a**, λιπώδης.
largheggiâre, εἶμαι ἐλευθέριος, φιλοδωρῶ: *v.* abbondâre.
larghêzza, *f.*, εὐρύτης, εὖρος, (φάρδος), πλάτος; εὐρυχωρία || ἀφθονία, δαψίλεια || *v.* largiziône.
larghêtto, *avv.*, *mus.*, βραδέως πως.
largîre, δίδωμι, χαρίζομαι, δωροῦ-[μαι.
largitôre, **-trîce**, δωρητήρ, -τής.
largiziône, *f.*, δῶρον, φιλοδώρημα, χάρισμα.
lârgo, **-a**, εὐρύς, (φαρδύς), πλατύς; *estêso*, ἐκτενής, εὐρύχωρος, μέγας; *abbondânte*, ἄφθονος, δαψιλής, μέγας: *liberâle*, *munîfico*, ἐλευθέριος, μεγαλό-(γενναιό)δωρος || *di cosciénza ecc.*, φιλελεύθερος, ἐλευθερόφρων; ἐλαστικός || prênder il -o, *mar.*, πελαγίζω, ἀναπλέω, (ξεμακρύνω, ἀλαργάρω, φεύγω) || al -o, εὐρυχώρως, ἐν ἀνέσει || in lûngo e in -o, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος || stâr âlla -a, ἵσταμαι μακράν || fâr -o, ὑποχωρῶ; παρέχω *o* κάμνω θέσιν || -o! παραμερίσατε! ἀνοίξατε δίοδον! τόπον, τόπον! προσοχή! φυλάξου! (βάρδα!).
largûra, *f.*, πλάτος, τόπος πλατύς.
lâri, *m. pl.*, ἐφέστιοι θεοί, λάρητες || *fig.*, ἑστία, οἶκος, -κία, (σπίτι).
lârice, *m.*, λάριξ.
laringe, *f.*, λάρυγξ, (-υγγας).
laringêo, **-a**, λαρυγγικός.
laringîte, *f.*, λαρυγγῖτις.
laringotomîa, *f.*, λαρυγγοτομία.
lârva, *f.*, νύμφη, σκιαδών || *v.* ômbra; fantâsma; apparênza.
larvâto, **-a**, μετημφιεσμένος, *v.* mascherâto.
lasâgna, *f.*, ταινιόσχημος ζύμη, [λάγανον, (λαζάνιά).
lasagnône, *m.*, *fig.*, κοῦφος, βλάξ.
lâsca, *f.*, λευκίσκος.
lascâre, *mar.*, χαλαρῶ, (λασκάρω), ἀπολύω, (ἀμολάρω).
lasciapassâre, *m.*, διαβατήριον, [εἰσητήριον.
lasciâre, ἀφίημι, ἀπο-(παρα)λείπω, παραιτῶ, (ἀφήνω, ἀφίνω, παρατῶ); *v.* abbandonâre || *permêttere*, συγ-(παρα)χωρῶ, (ἀφίνω νά).
lâscito, *m.*, κληροδότημα; *v.* legâto, fondaziône.
lascîvia, *f.*, ἀσέλγεια, λαγνεία, ἀκολασία, (ἀτσαλιά).
lascîvo, **-a**, ἀσελγής, λάγνος, ἀκόλαστος, ἀκρατής, (ἄτσαλος).
lâssa, *f.*, *v.* guinzâglio.
lassatîvo, **-a**, μαλακτικός, καθαρτικός.
lâsso *ecc.*, *v.* stânco; mîsero || *s. m.*, *lâccio*, ἱμάσθλη.
lassû, *avv.*, ἐκεῖ ἄνω.
lâstra, *f.*, πλάξ, (πλάκα).
lastrâre, *mar.*, στοιβάζω.
lastricâre, στρώνω διὰ λίθων *o* πετρῶν, λιθοστρωτῶ; *v.* acciottolâre.
lastricâto, **-a**, λιθόστρωτος || *s. m.*, λιθόστρωτον, -ωμα, (ντοσεμές, καλτι-(καλδι)ρίμι).
lastricatûra, *f.*, λιθόστρωσις.
lâstrico, *m.*, *v.* -câto; ὁδός, δρόμος || gettâr sul —, ῥίπτω εἰς τοὺς δρόμους, ἀποβάλλω || êsser sul —, εἶμαι ἄοικος, ἀνέστιος; εἶμαι ἀργός, δὲν ἔχω ἔργον.
lâtêbra, *f.*, ἀποκρυφή, κρυπτήριον, μυχός.
latênte, *m. f.*, κρυπτός, (κρυφός), ἀγνοούμενος, λανθάνων, ἀφανής.
laterâle, *m. f.*, παραπλεύρως κείμενος, παράπλευρος, πλάγιος.
laterîzio, **-a**, ἐκ πλίνθων, πλίνθινος.
laticlâvio, *m.*, πλατύσημος (ἐσθής), [πλατύσημον.
latifôndo, *m.*, μέγα κτῆμα, εὐρύχωρον ὑποστατικόν.
latinîsmo, *m.*, λατινισμός.

latinîsta, *m. f.*, λατινιστής.
latinità, *f.*, λατινικότης; τὰ -κά || bâssa —, παρεφθαρμένη λατινικότης, ὑπολατινική.
latinizzâre, ἐκλατινίζω || *n.*, λατινίζω.
latîno, -a, λατινικός; *agg. e s.*, λατῖνος, ῥωμαῖος || *occidentâle*, φράγκος; ἰταλός; δυτικός || *r.*, σαφής, εὐκρινής || vêla -a, ἱστίον τρίγωνον, λατίνι(ον) || chiêsa -a, δυτικὴ ἐκκλησία || *s. m.*, λατινικὴ (γλῶσσα); θέμα, γύμνασμα λατινικόν || *avv.*, λατινιστί, ῥωμαϊστί.
latinûccio, *m.*, (ἄθλιον) γύμνασμα λατινικόν.
latitânte, *m.f.*, (ἀπο)κρυπτόμενος.
latitûdine, *f.*, *geográfica*, πλάτος || *clîma*, κλίμα || *v.* larghêzza, ampiêzza.
lâto, -a, *v.* lârgo || *s. m.*, *v.* fiânco; *pârte*, πλευρόν, -ρά, μέρος, πλάγιον, (πλάγι); (ἀπ)ὄψις || *geom.*, πλευρά.
latomîe, *f. pl.*, λατομίαι.
latôre, -trîce, *m.*, κομιστής.
latrâre *ecc.*, *v.* abbaiâre.
latrîna, *f.*, *v.* cêsso.
latrocînio, *v.* ladronêccio.
lâtta, *f.*, λευκοσίδηρος, (τενεκές) || di —, τενεκένιος.
lattâio, *m.*, λευκοσιδηρουργός, -ροπώλης, (τενεκεντζῆς) || *v.* lattivêndolo.
lattaiôlo, *m.*, ὀδοὺς γαλαθηνός *o* τοῦ γάλακτος, (δοντάκι).
lattânte, *m. f.*, θηλάζων, -ζόμενος, γαλαθηνός, (βυζανιάρικος) || bambîno —, θηλαζόμενον βρέφος, (βρέφος) θηλάζον, τιθήνημα, γαλαθηνόν, ὑπομάζιον, ((παιδὶ) βυζανιάρικον).
lattâre *ecc.*, *v.* allatt-.
lattâto, *m.*, γαλακτικὸν ἅλας.
lâtte, *m.*, γάλα || — di pêsce, γαλάκτωμα, γόνη, θορός || — di mândorle, ἀμυγδάλωμα || — anacquâto, γάλα ὑδρομιγές, (νερωμένο) || — cagliâto, πηκτὸν γάλα, ὀξύγαλα, (ξυνόγαλα, γιαγούρτι) || di —, *v.* lattânte; →
lâtteo, -a, γαλακτικός: -τώδης, -τοειδής; -τόχρωμος, -τόχρους || diêta -a, δίαιτα γαλακτώδης || via -a, *v.* galassîa.
latterîa, *f.*; **-ttifîcio**, *m.*, γαλακτουργεῖον, γαλακτο-(τυρο)κομεῖον, -πωλεῖον, (γαλακτάδικον).
latticînio, *m.*, γαλακτερόν, τὰ -ά.
lattîfugo, -a, ἀντιγαλακτικός.
lattiginôso, -a, γαλακτερός, -τινος, -τοῦχος; *v.* lâtteo.
lattîme, *m.*, ἀχώρ, πυοφύτης, (ἀμπέλι τῶν νηπίων).
lattivêndolo, *m.*, γαλακτοπώλης, (γαλατᾶς, -τζῆς, *f.*, -τού; σουτσής).
lattône, *m.*, ἔλασμα ὀρειχάλκου.
lattônzo(lo), *m.*, μόσχος ἐνιαύσιος *o* γαλαθηνός, (ἀρνάκι βυζανιάρικον).
lattuârio; -ttovârio, *v.* elettuârio.
lattûga, *f.*, θρίδαξ, (μαρούλι).
lâudano, *m.*, λαύδανον, (λαούδανον).
laudatîvo, -a, ἐπαινετικός, ἐγκωμιαστικός.
lâude, *f.*, *v.* lôde; ìnno; † δοξολογία, αἶνος.
lâurea, *f.*, στέφανος δάφνινος || βαθμὸς *o* ἀναγόρευσις διδάκτορος, σοφοδιδασκαλία, διδακτορία, (δοκτοράτο).
laureândo, -a, ὑποψήφιος διδάκτωρ.
laureâre, *r.* στέφω ἐκ δάφνης, *v.* incoronâre || *cm.*, ἀναγορεύω διδάκτορα || -rsi, ἀναγορεύομαι διδάκτωρ.
laureâto, -a, *r.*, δάφνῃ ἐστεφανωμένος, δαφνοστεφής, δαφνοφόρος, στεφανίτης || *cm.*, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ.
laurîno, -a, δάφνινος; δαφνοειδής.
laurêola, *f.*, χαμαιδάφνη.
laurêto, *m.*, δαφνών.
lâuro, *m.*, δάφνη, *v.* allôro || -rôsa, ῥοδοδάφνη || -cêraso, δαφνοκερασιά.
lautêzza, *f.*, πολυτέλεια, λαμπρότης; ἀφθονία, δαψίλεια.
lâuto, -a, πολυτελής, λαμπρός; ἄφθονος, δαψιλής.
lâva, *f.*, λάβα.
lavâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς πλύσεως, πλύσιμος.
lavâbo, *m.*, νιπτήρ, (λαβαμάνο) ||

† νιπτήριος προσευχή; μάκτρον.
lavacâpo, *m.*, *v.* lavâta (di têsta).
lavâcro, *m.*, *azióne*, πλύσις, (-ιμον) || *luôgo*, πλυνός, -ντήριον.
lavâgna, *f.*, *v.* ardêsia || *távola néra*, μέλας ἄβαξ, μαυροπίναξ.
lavamâno; -i, *m.*, χε(ι)ρόνιπτρον, χερνιβεῖον, -νιβον, νιπτήρ, λεκάνη, (λαβαμάνο, λεγένι).
lavânda, *f.*. πλύσις, (-ιμον) || *bot.*, ἴφυον, ψευδόναρδος, λαβαντίς, (λεβάνδα, λαβάντα).
lavandâio, *m.*, πλύντης, -ντήρ, (πλύστης); -a, *f.*, πλύντρια, (πλύστρα).
lavapiâtti; lavascodêlle, *v.* guâtlavâre, πλύνω; *mâni e piédi*, νίπτω; *il córpo*, λούω; *fig.*, ἐκπλύνω, ἐξαλείφω || me ne lâvo le mâni, πλύνω τὰς χεῖρας μου, νίπτομαι τὰς χεῖρας, δὲν ἀναμιγνύομαι εἴς τι, ἀπεκδύω τὴν εὐθύνην.
lavâta, *f.*, πλύσις, πλύμα, (πλύσιμον), νίψις, (νίψιμον) || — di têsta, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, νουθεσία; dâr ûna buôna — di têsta, μαλλόνω καλά.
lavatîvo, *v.* clistêre.
lavatôio, *m.*, πλυνός, (πλυσταρειό).
lavatûra, *f.*, *v.* lavâta || *âcqua avanzâta*, ἀπόπλυμα.
lavêggio, *v.* caldâio, pêntola.
lavîna, *v.* frâna.
lavoracchiâre, ἐργάζομαι νωθρῶς, χρονοτριβῶ.
lavorâccio, *m.*, ἄτεχνον ἔργον, κακοδουλευμένον πρᾶγμα, (χονδροκοπιά).
lavorânte, *m.f.*, ἐργάτης, (δουλευτής), *v.* operâio.
lavorâre, ἐργάζομαι, (δουλεύω); *v.* faticâre; — la têrra, *v.* coltivâre || — a giornâta, ἐργάζομαι καθ' ἡμερομίσθιον.
lavoratî(v)o, -a, ἐργάσιμος; *agr.*, γεωργήσιμος, ἀρόσιμος.
lavorâto, -a, (ἐξ)ειργασμένος; τεχνητός, κεκοσμημένος.
lavoratôre, -trîce, *v.* laboriôso; lavorânte.
lavôro, *m.*, *azióne*, ἐργασία, (δουλειά), *v.* fatica || *cósa*, ἔργον, (δουλειά), ἐργόχειρον || minîstro dêi -i, pûbblici, ὑπουργός τῶν δημοσίων ἔργων.
lavorûccio, *m.*, μικρὸν ἔργ(όχειρ)ον.
law-têmnis, *m.*, *barb.*, ἀντισφαίρισις.
lazulîte, *f.*, κυανόλιθος.
lazzarêtto, *m.*, λοιμοκαθαρτήριον, (λαζαρέτο(ν)).
lazzarîsta, *m.*, † λαζαριστής.
lazzarône, *m.*, λαζαρηνός, -ρινός, (-ρόνος,-ρῶνος).
lazzeruôla, *v.* azz-.
lâzzi, *m. pl.*, (γελωτο)μορφασμοί, χειρονομίαι, βωμολοχίαι, -χεύματα, σκώμματα, (κοροϊδιαίς), ἀστειότητες, (χωρατάδες).
le, *f. pl. di* il, αἱ, τάς (ἡ, ταίς) || *pron.*, αὐτάς, ἐκείνας; αὐτῇ; *dándo del léi*, σᾶς.
leâle, *m. f.*, χρηστός, εἰλικρινής, τίμιος, ἔντιμος, πιστός, ἐμπιστευμένος.
lealtà, *f.*, χρηστότης, εἰλικρίνεια, τιμιότης, πίστις, ἐμπιστοσύνη.
leârdo, -a, λευκός; -o pomellâto, λευκόστικτος.
lêbbra, *f.*, λέπρα, (λώβα, -βιά).
lebbrôso, -a, λεπρός, -πρώδης, (λωβιάρης, -βός, -βιασμένος).
lebête, *m.*, *v.* caldâia.
leccapiâtti, *m.*, παράσιτος, (πινακο-(τσανακο)-γλείπτης, γλειφοσκουτέλης).
leccârda, *f.*, λιποδόχη.
leccârdo; -ccône, *v.* golôso.
leccâre, λείχω, (γλείφω) || *fig.*, ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαι || *v.* adulâre, accarezzâre.
leccâto, -a, λελειγμένος, (γλειμμένος) || ἐκπεπονημένος, ἐξειργασμένος; ἐπιτετηδευμένος, προσποιητός.
leccât(ûr)a, *f.*, λείξις, (γλείψιμον) || ἐκπόνησις; ἐπιτήδευσις || *v.* adulazióne.
leccêto, *m.*, πρινών.
lecchîno, *b.*, *v.* adulatôre.
lêccio, *v.* êlce.
leccornîa, *f.*; **-ccûme**, *m.*, *v.* golosità.
lêcito, -a, θεμιτός, νόμιμος; συγκεχωρημένος || è -o, ἔξεστι, ἐπιτρέπεται.
lêdere, βλάπτω, ζημιῶ, (-όνω), ἀδικῶ; *medc.*, προσβάλλω, τραυματίζω, (πληγόνω).

lêga, *f.*, συμμαχία, ὁμαιχμία, συνασπισμός, συνωμοσία; *in cattîvo sênso*, συμμορία, (φάρα) || *di metâlli*, μίγμα, κρᾶμα || *misûra*, λεύγα, -η || di buôna —, *pr. e fig.*, δόκιμος, καλῆς ποιότητος; di cattîva —, ἀδόκιμος, κακῆς ποιότητος.

legâccio(lo), *m.*; **-âccia**, *f.*, *v.* laccêtto; giarrettiêra; legâme.

legâle, *m. f.*, νόμιμος, ἔννομος, νομικός || *s. m.*, νομικός, (οὐλεμᾶς), *v.* avvocâto, giureconsûlto.

legalità, *f.*, νόμιμον, νομιμότης.

legalizzâre, ἐπικυρῶ, πιστ(οποι)ῶ, ἐπιβεβαιῶ.

legalizzaziône, *f.*, (ἐπι)κύρωσις, πίστωσις, ἐπιβεβαίωσις.

legâme, *m.*, δεσμός, δέσις, σχοινίον || *fig.*, τὰ δεσμά, ζυγός, δουλεία || *fra persône*, σχέσις, φιλία.

legamênto, *m.*, (συν)δεσμός, σύζευξις; συναρμογή, συνάφεια || *mus.*, ζεῦγμα; πολυφθογγία || *anatomîa*, ἰνοδέσμη, ἶνες.

legâre, δέ(ν)ω, συν-(περι)δέω, συνάπτω; συγκρατῶ, συσφίγγω; συναρμόζω, -μολογῶ || — un lîbro, δέ(ν)ω, ἐνδύω, δελτορραφῶ βιβλίον || *v.* incastonâre. [τάριος).

legatârio, *m.*, κληροδόχος, (λεγα-

legâto, *m.*, *lâscito*, κληροδοσία, -δότημα, (λεγάτον) || *mêsso*, πρέσβυς, † ἔξαρχος, λε-(λη)γάτος.

legatôre, *m.*, δένων, δέτης || βιβλιοδέτης, -ορράφος.

legatûra, *f.*, σύν-(ἐπί)δεσις, -δεμα, *v.* legâmê(nto) || δέσιμον βιβλίου, βιβλιορραφία.

legaziône, *f.*, *personâle e sêde*, πρεσβεία, (ἀμπασαρία) || † ἐξαρχία.

lêgge, *f.*, νόμος; *régola*, *nôrma*, κανών || νομικὴ ἐπιστήμη, νόμοι, δίκαιον; studiâr —, διδάσκομαι τὰ νομικά.

leggênda, *f.*, συναξάριον, παράδοσις, μῦθος || *iscriziône su monête*, περίγραμμα; *in gênere*, ἐπιγραφή.

leggendârio, -a, συναξαρικός || *s.m.*, συλλογὴ βιογραφιῶν ἁγίων ο συναξαρίων.

lêggere, ἀναγινώσκω, (διαβάζω) || *comprêndere dall'aspêtto ecc.*, νοῶ, καταλαμβάνω, διαγινώσκω, γνωρίζω (ἐκ τῆς ὄψεος κλ.) || *spiegâre*, ἐξηγῶ.

leggerêzza, *f.*, κουφότης, ἐλαφρότης, (λαφρότης, -ότητα, -άδα); κουφόνοια; ἀ(συ)στασία; εὐκινησία, ταχύτης; εὐχέρεια; λεπτότης; εὐτέλεια; μετριότης; ἀδυναμία.

leggiadrîa, *f.*, ἐπίχαρι, χάρις, γλαφυρότης, κομψότης, ὡραιότης, θέλγητρον.

leggiâdro, -a, χαρίεις, γλαφυρός, κομψός, ὡραῖος, εὐάρεστος; θελξικάρδιος, θελκτικός; *v.* graziôso, bêllo. [βαστικός).

leggîbile, *m.f.*, εὐανάγνωστος, (δια-

leggiêro, -a, *pr.*, ἀβαρής; *pr. e fig.*, κοῦφος, ἐλαφρός || *fâtuo*, *irriflessîvo*, ἄσκεπτος, ἀνόητος, κοῦφος || *incostânte*, ἄστατος, -αθής, εὐμετάβλητος, κοῦφος || *âgile*, γοργός, εὔστροφος, ταχύς, εὐκίνητος, ὠκύπους || *fâcile*, εὔκολος, εὐχερής || *sottîle*, *digerîbile ecc.*, ψιλός, ἁπλοῦς, λεπτός, λιτός || *pîccolo*, *da pôco ecc.*, μικρός, ἀσήμαντος, εὐτελής || *moderâto*, *dêbole*, μέτριος; ἀδύνατος || di -i, εὐκόλως, (-ολα).

leggîo, *m.*, ἀναλογεῖον, (-λόγι(ον)), ἀναγνωστήρι(ον), (διαβαστήρι).

legiferâre, νομοθετῶ, -οδοτῶ, -ο-

legionârio, *m.*, λεγεωνάριος. [ποιῶ.

legiône, *f.*, λεγεών || *fig.*, μέγα πλῆθος || — d'onôre, λεγεὼν τῆς τιμῆς.

legislatîvo, -a, νομοθετικός.

legislatôre, *m.*, νομοθέτης, -οδότης.

legislatûra, *f.*, νομοθετεία.

legislaziône, *f.*, σύνολον τῶν νόμων, νομοθεσία || νομολογία; νομικὴ ἐπιστήμη, τὰ νομικά. [νομικός.

legîsta, *m.*, νομολόγος, νομομαθής,

legittimâre, *di figli ecc.*, νομιμοποιῶ, ἀναγνωρίζω || *fig.*, δικαι(ολογ)ῶ, *v.* giustificâre.

legittimaziône, *f.*, νομιμοποίησις, ἀναγνώρισις || *v.* giustificaziône, apologîa.

legittimismo, *m.*, νομιμοφροσύνη.
legittimîsta, *m. f.*, ἐννομόφρων.
legittimità, *f.*, νομιμότης, -ιμον; *dei figli*, γνησιότης, νομιμότης.
legîttimo,-a, νόμιμος; *di figli e fig.*, γνήσιος; *fig.*, δίκαιος, εὔλογος || *s. f.*, νόμιμος μερὶς (κληρονομίας), κλῆρος.
lêgna, *f. pl.*, *r. s.*; **-e**, *f. pl.*, καυσόξυλον, (καύσιμα) ξύλα.
legnâggio, *v.* lign-.
legnâia; **-âra**, *f.*, ἀποθήκη καυσίμων ξύλων, ξυλοθήκη.
legnai(u)ôlo, *m.*, ξυλουργός || -λοκόπος, -λοσχίστης.
legnâme, *m.*, τὰ ξύλα, -λική, -λεία.
legnâre, *fár lêgna*, ξυλεύομαι || *v.* bastonâta. [bastonâre.
lêgno, *m.*, ξύλον || *v.* nâve; car-
legnosità, *f.*, ξυλῶδες. [rôzza.
legnôso, -a, ξυλοειδής, -λώδης.
legorîzia, *v.* liquer-. [δικηγόρος.
legulêio, *m.*, νομοτριβής, ἄθλιος
legûme, *m.*, *cm. pl.*, *erbâggio*, λαχανηρόν (-νικόν), λάχανον || *fagiôli ecc.*, ὄσπριον; — sêcchi *o* vêrdi, ὄσπρια ξηρά *o* χλωρά. [δης.
leguminôso, -a, λαχανώδης, ὀσπριώ-
lêi, *pron. f. di* lûi, *v.* êgli.
lêmbo, *m.*, ἄκρα, χεῖλος; τόπος, χώρα; σπιθαμὴ γῆς || περιφέρεια, ἐξώτερον χεῖλος.
lêmma, *m.*, λῆμμα. [λίαν βραδέως.
lêmme lêmme, *avv.*, πολὺ ἡσύχως,
lêmuri, *m. pl.*, μορμόνες, βρυκόλακες, φάσματα.
lêna, *f.*, (ἀνα)πνοή || δύναμις, ῥώμη; προθυμία, ζέσις.
lendinôso, -a, ἔχων κονίδας, (κονιδιάρης) || êsser —, κονιδιάζω.
lêne, *m. f.*, πρᾷος, ἁπαλός, ἥπιος; *v.* dôlce, leggiêro.
lenire; **-ificâre**, *v.* mitigâre, alleggerire, confortâre.
lenitîvo, -a, πραϋντικός, μαλακτικός, παυσίλυπος, ἀκεσώδυνος.
lenocînio, *m.*, μαστρωπιά, προαγωγία || *fig.*, θέλγητρον.
lenône, *m.*, μαστρωπός, προαγωγός, πορνοβοσκός, (ῥουφιᾶνος).

lênte, *f.*, *di cristâllo*, φακός, ὕελος, (γυαλί) || *v.* -tîcchia; -tîggine.
lentêzza, *f.*, βραδύτης, ἀργοπορία, (ἄργητα).
lentîcchia, *f.*, *bot.*, φακή, -ός.
lenticolâre, *m. f.*, φακοειδής, -κώδης. [κονιδοειδής.
lentifôrme, *m. f.*, *c. s.*, φακωτός,
lentîggine, *f.*, φακός, (-κίδα, ἐλῃά).
lentigginôso, -a, φακώδης, -κοψις, (-κιδιάρης). [μαστιχόθαμνος,(-χιά).
lentîschio, *m.*, σχῖνος μαστιχοφόρος,
lênto, -a, βραδύς, ἀργός || *poet.*, λιγυρός, εὔκαμπτος || fuôco -o, πῦρ μέτριον. [τριχιά, (ἀπετονιά).
lênza, *f.*, ὁρμιά, καλαμίς (-ίδι),
lenzuôlo, *m.*, σινδών, (σιν-(σεν)δόνι) || — mortuârio, σινδὼν ἐντάφιος, ἐντάφιον. [(λ(ε)ι-(λε)ονταράκι).
leoncîno, *m.*, λεοντιδεύς, -τίσκος,
leône, *m.*, λέων, (λ(ε)ιοντάρι) || *fig.*, τολμηρός, ἀνδρεῖος, θυμολέων || cuôr di —, λεοντόκαρδος || pârte del —, λεόντειος *o* μεγίστη μερίς.
leonêssa, *f.*, λέαινα, (λ(ε)ιονταρίνα).
leonîno; **-nêsco, -a**, λεόντειος, (-ταρήσιος) || vêrsi -i, λεόνιοι στίχοι.
leopârdo, *m.*, λε(οντ)όπαρδος, λεο-
lêpido, *v.* facêto, allêgro. [πάρδαλις.
lepidôttero, -a, λεπιδόπτερος || *sm.*
lepôre, *v.* gârbo, grâzia. [*pl.*, τὰ -α.
leporîno,-a, λαγώειος, -γῷος, -γειος,
-γινος. [δάκι).
leprâtto, *m.*, λαγιδεύς,-γίδιον, (-γου-
lêpre, *m. f.*, λαγ(ω)ός, -γώς.
lêrcio, -a, μεμολυσμένος, ῥυπαρός.
lêsina, *f.*, ὀπήτιον, (σουβλί, -βλόρριζα) || *fig.*, φειδωλία ὑπερβολική, ῥυπαροφιλαργυρία, κνιπεία, (τζιγγουνιά, λέζινα).
lesinâre, φείδομαι, εἶμαι λίαν γλίσχρος, (σ)κνίπτω, (τζιγγουνεύω, κάμνω τὴν λέζιναν).
lesinerîa, *f.*, ῥυπαροφιλαργυρία, σκνιπότης, (κατσιβελιά, λέζινα).
lesinône, *m.*, λίαν γλίσχρος, σφικτός, κνιπός, (καρμίρης, λέζινα).
lesiône, *f.*, βλάβη, βλάψις, (-ψιμον), ζημία, ἀδικία || *medc.*, προσβολή; πληγή, τραῦμα.

lesîvo, -a, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
lêso, -a, ζημιωθείς || προσβληθείς, (πληγωμένος) || delîtto di -a maestà, ἀδίκημα κατὰ τῆς βασιλείας, ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας *o* kalessâre, βράζω. [θοσιώσεως.
lessatûra, *f.*, βράσις, (-ιμον).
lêssico, *m.*, λεξικόν, -κολόγιον.
lessicôgrafo, *m.*, λεξικογράφος.
lessicogrâfico, -a, λεξικογραφικός.
lêsso, *v.* bollito.
lestêzza, *f.*, ταχύτης; εὐστροφία; *v.* sveltêzza, agilità.
lêsto, -a, ταχύς, ὠχύπους; εὔστροφος, εὐκίνητος.
letâle, *v.* mortâle. [βοροκαθαριστής.
letamaiuôlo, *m.*, κοπρολόγος, βορ-
letâme *ecc.*, *v.* concîme.
letârgico, -a, ληθαργικός.
letârgo, *m.*; **-gîa,** *f.*, βύθος, λήθαργος, -γία. [rallegrâre.
letificâre; letiziâre, *v.* allietâre,
letizia, *f.*, χαρά, εὐφροσύνη, εὐθυμία. [κρέββατο).
lettâccio, *m.*, κράββατος, (καλη-
lêttera, *f.*, ἐπιστολή, γράμμα || *dêll'alfabêto,* γράμμα, στοιχεῖον || — di câmbio, συναλλαγματική || *in contrappôsto a spîrito,* γράμμα || bêlle -e, φιλολογία.
letterâle, *m. f.*, κατὰ γράμμα *o* λέξιν, ἀκριβής.
letterârio, -a, φιλολογικός.
letterâto, *m.*, λόγιος, πεπαιδευμένος, (γραμματισμένος).
letteratûra, *f.*, φιλολογία.
letterîna, *f.*, γραμματίδιον, (-τάκι); ἐπιστόλιον, *v.* bigliêtto.
letticciuôlo, *m.*, κλινάριον, -νίδιον, (κρεββατάκι).
lettiêra, *f.*, ξύλινον ἔρεισμα τῆς κλίνης, κλίνη || *per cavâlli ecc.*, κοίτη, (χορτό-ἀχυρό-ὑπό)στρῶμα.
lettîga, *f.*, φορεῖον, (σέδια, λατέρα, λιτιέρα, ταχτερβάνι).
lettistêrnio, *m.*, ἱερὰ κλίνη.
lêtto, *m.*, κλίνη, κοίτη, εὐνή, κράββατος, (κρεββάτι) || *per têrra,* χαμεύνη, -νιον || *di fiûme,* στρῶμα, ῥεῖθρον, κύτος, ἔλυτρον || *fig.*, κλίνη, στρῶμα; *matrimônio,* συνοικέσιον, γάμος || fâr il —, στρωννύω *o* στρώνω τὴν κλίνην; *disfârlo,* ἀποστρωννύω, ἀνασκευάζω, (ξεστρώνω).
lettôre, -ttrîce, ἀναγνώστης, (διαβαστής); φιλαναγνώστης.
lettûccio, *v.* -tticciuôlo; canapè.
lettûra, *f.*, ἀνάγνωσις, -ωσμα, (διάβασις, -βασμα).
leucorrôico, -a, λευκορροϊκός.
lêva, *f.*, μοχλός, (λοστός, ἀσηκωτήρι, ἀντιστύλι, μανέλα) || *mil.*, στρατολογία.
levânte, *m.*, ἀνατολή, (λεβάντες).
levantîno, -a, ἀνατολικός, -λίτης, (λεβαντῖνος).
levâre, *alzâre,* αἴρω, (σηκόνω), ὑψῶ, (-όνω); ἀνορθῶ || *tôgliere,* ἀφαιρῶ, (παίρνω), ἀπάγω, ἀποκομίζω, (σηκόνω) || — gênte, στρατολογῶ || -rsi, *del sôle ecc.*, ἀνατέλλω, (ἐβγαίνω); il vênto si lêva, ἀρχίζει νὰ πνέῃ ὁ ἄνεμος; *v.* lievitârsi.
levâta, *f.*, ἄρσις, (σήκωμα), ὕψωσις; *da sedêre, da létto ecc.*, ἀνάστασις; *del sôle,* ἀνατολή || *mil.*, πρόσκλησις (εἰς τὰ ὅπλα); — in mâssa, γενικὴ στρατολογία || *v.* alzâta.
levatôio (pônte —), *m.*, περιαιρετὴ γέφυρα. [τρία).
levatrîce, *f.*, μαῖα, (μαμμή, ἀγε-
levatûra, *v.* levâta; importânza; in-
leviathàn, *m.*, ὁ λεβιάθαν. [gêgno.
levigâre, *v.* lisciâre.
levîta, *m.*, λευΐτης; ἱερεύς.
levîtico, -a, λευϊτικός. [γωνικόν.
levriêro, *m.*, λαγωνικὸς κύων, λα-
lêzio, *m.*, *v.* moîna, smôrfia.
leziône, *f.*, δίδαγμα, διδασκαλία, μάθημα || *di un têsto,* γραφή, ἀνάγνωσις || *fig.*, παραίνεσις, νουθεσία.
leziosâggine, *f.*, ἀκκισμός, (τσακκίσματα), περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ἁβρότης.
leziôso, -a, ἀκκιστικός, θρυπτικός, θωπευτικός, ἐπιτετηδευμένος.
lêzzo, *v.* pûzzo.

lì, *avv.*. ἐκεῖ, *v.* là.
liâna, *f.*, κληματῖτις, (-αξίδα).
libâre, σπένδω; *v.* bêre; assaggiâre, gustâre.
libaziône, *f.*, σπονδή, λειβή.
lîbbra, *f.*, λίτρα.
libecciâta, *f.*, ὁρμὴ τοῦ ἀνέμου
libêccio, *v.* garbîno. [λιβός.
libellîsta, *m. f.*, λοιδορο-λιβελλο-(σιλλο)γράφος.
libêllo, *m.*, ὑβριστικὸν *o* σατυρικὸν σύγγραμμα, λίβελλος, σίλλος || *v.*
libêllula, *f.*, νύμφη. [librêtto.
liberâle, *m.f.*, φιλελεύθερος, ἐλευθερόφρων || *generóso*, *munífico*, ἐλευθέριος, -ροπρεπής, μεγαλό-φιλό-(γενναιό)δωρος, (ἁπλόχερος) || ârti -i, ἐλευθέριοι τέχναι.
liberalîsmo, *m.*. φιλελευθερία, -θερον, ἐλευθεροφροσύνη.
liberalità, *f.*, ἐλευθεριότης, μεγαλο-φιλο-(γενναιο)δωρία, (ἁπλοχεριά); *v.* largiziône.
liberâre, ἐλευθερῶ, (-όνω); *leg. ecc.*, ἀπαλλάττω, ἀπολύω.
liberatôre, **-trîce**, ἐλευθερωτής, σωτήρ. [λαγή, ἀπόλυσις.
liberaziône, *f.*. ἐλευθέρωσις; ἀπαλ-
libêrcolo, *v.* librêtto.
lîbero, **-a**, ἐλεύθερος: αὐτόνομος, αὐτεξούσιος || *v.* frânco; licenziôso; disoccupâto.
libertà, *f.*, ἐλευθερία, (ἐ-(ἀ)λευθεριά); αὐτονομία, αὐτεξουσιότης || *facoltà*, ἄδεια, ἐξουσία || —di stâmpa, ἐλευθεροτυπία.
liberticîda, *m.f.*, ἐλευθεριοφθόρος, -ιοκτόνος.
libertinâggio, *m.*, ἀκολασία, ἀσωτ(ε)ία, ἀσέλγεια.
libertîno, **-a**, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀσελγής, ἄτακτος, ἀχαλίνωτος, φαυλόβιος.
libêrto, *m.*, ἀπελεύθερος (δοῦλος).
libîdine, *f.*, ἀκολασία, ἀσωτ(ε)ία, ἀσέλγεια, λαγνεία || *v.* avidità.
libidinôso, **-a**, λάγνος, *v.* libertîno.
lîbra, *f.*, *v.* bilância || *astron.*, ζυγός.
librâccio, *m.*, μέγα βιβλίον ἄθλιον, βιβλίον παλαιόν *o* ἀπηρχαιωμένον.
librâio, *m.*, βιβλιοπώλης, (-πουλητής, χαρτᾶς).
libramênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, τάλάντευσις; ἰσορροπία. [dicâre.
librâre, *v.* pesâre; equilibrâre; giu-
librârio, **-a**, βιβλιακός || commêrcio -o, βιβλιοπωλία.
librerîa, *f.*, βιβλιοπωλεῖον, (λιμπρερία) || *r.*, βιβλιοθήκη. [φος.
librettîsta, *m.*, μελοδραματογρά-
librêtto, *m.*, βιβλιάριον, -λίδιον, (-λιαράκι) || *mus.*, μελόδραμα.
lîbro, *m.*, βιβλίον, βίβλος, (χαρτί) || i -i sâcri, αἱ ἱεραὶ βίβλοι *o* γραφαί || *comm.*, βιβλίον, κατάστιχον, (τεφτέρι, λίμπρο); — mâstro, καθολικὸν (βιβλίον); — giornâle, καθημερινόν.
licantropîa, *f.*, λυκανθρωπία.
lîccio, *m.*, μίτος, στήμων, νῆμα.
liceâle, *m.f.*, λυκειακός; γυμνασιακός.
licênza, *f.*, *facoltà*, ἄδεια, ἐξουσία || *libertà eccessîva*, *sfrenatézza*, ἄκρα ἐλευθερία, παραλυσία, ἀκολασία, ἀπείθεια, ἀναρχία || *poêtica ecc.*, παράβασις || *scolástica*, προλυτεία || *v.* congêdo, commiâto.
licenziâbile, *m.f.*, προ-(ἀπο)λυτέος.
licenziamênto, *m.*, ἀποπομπή, ἄφεσις, ἀπό-(διά)λυσις.
licenziâre, ἀποπέμπω, ἀπαλλάσσω, ἀπο-(δια)λύω || -rsi, *salutâre*, *andârsene*, ἀποχαιρετῶ (ἀναχωρῶν), ἀσπάζομαι, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ.
licenziâto, **-a**, προλύτης, ἀπολυθείς || *di sêrvi ecc.*, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος, ἀπηλλαγμένος || *di prôve di stâmpa*, ἐγκεκριμμένος || *mil.*, ἀπολυθείς, ἀφεθεὶς (στρατιώτης). [γυμνάσιον.
licêo, *m.*, λύκειον; *ôra*, *in Grêcia*,
lichêne, *m.*, λειχήν, (-ήνα).
licitaziône, *f.*, πλειστηριασμός, δημοπρασία.
licopôdio, *m.*, λυκοπόδιον.
lîdo, *m.*, αἰγιαλός, (γιαλός), ἀκτή, παραλία, παραθαλάσσιον, -σσία.
lietêzza, *v.* letîzia.
liêto, **-a**, περιχαρής, εὔθυμος || ἡ-

δύς, χαροποιός; φαιδρός || sôno bên -o *ecc.*, ὑπερχαίρω.
liêve, *m. f.*, *v.* leggêro.
lievitârsi, ζυμοῦμαι, (ἀναβαίνω).
liêvito, *v.* fermênto.
ligamênto, *v.* leg-.
lîgio, **-a**, παντάπασιν ὑποτεταγμένος, προσδεδεμένος, ὑποτελής, ὑπήκοος, (λίζιος).
lignâggio, *m.*, γένος, -νεά, σειρά (-ριά) || di âlto —, μεγάλης κοιταγωγῆς.
lîgneo, **-a**, ξύλινος, (-λένιος).
lignîte, *f.*, ξυλίτης, λιγνίτης.
ligûstro, *m.*, κύηρος, (λιγοῦστρον, νεροβεργιά).
liliâcee, *f. pl.*, τὰ κρινοειδῆ (φυτά).
lîlla, *m.*, λείριον, πασχαλιά, (λελάκι) || *colôre, agg.*, λειριόχρωμος, κοκκινόγλαυκος; *s.*, λειριῶδες χρῶμα, κοκκινόγλαυκον, (λιλά).
lillipuziâno, **-a**, λιλλιπούτιος; πυγμαῖος, νάνος.
lîma, *f.*, ῥίνη, (ῥινί, λίμα).
limâccio, *m.*, πηλός, ἰλύς, βόρβορος, (λάσπη).
limacciôso, **-a**, πηλώδης, ἰλυώδης, βορβορώδης.
limâre, ῥινῶ, -νίζω, (λιμάρω) || *fig.*, ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ, ἐξ-(δι)ονυχίζω.
limatûra, *f.*, *azione*, ῥίνισις, -νη-(σ)μα (-νισμα) || *pôlvere*, ῥινίσματα, ψῆγμα, (λιμάρισμα).
limbo, *m.*, ἐξώτερον χεῖλος, στεφάνη, περιφέρεια || † ᾅδου προαύλιον, (λίμποι).
limitâre, *m.*, *pr. e fig.*, οὐδός, βηλός, βατήρ, φλιά, κατώφλιον; *fig.*, ἀρχή, ἔναρξις; *v.* sôglia || *vb.*, προσδιορίζω ὅρια, περιορίζω.
limitatêzza, *f.*, περιορισμός, *v.* scarsità.
limitatîvo, **-a**, περιοριστικός.
limitâto, **-a**, (περι)ώρισμένος, *v.* ristrêtto, scârso.
limitaziône, *f.*, περιορισμός.
lîmite, *m.*, ὅρος, ὅριον; *v.* confine.
limîtrofo, **-a**, *v.* confinânte.
lîmo, *v.* limâccio.
limonâio, *m.*, (λε(ι)μωνοπώλης; -ναδοποιός, (-ναδᾶς).
limonâta, *f.* ὀξύγλυκυ, ὀξύμελι, λειμωνάς, (λεμονάδα).
limonâto, **-a**, κίτρινος, κιτριόκρατος, [(λεμονάτος, -νύς).
limône, *m.*, κίτρ(όμηλ)ον, λειμώνιον, (λεμόνι); *piânta*, κιτρία, κιτρομηλέα, λειμωνία, (λε(ι)μονιά).
limôsina, *v.* elem-.
limôso, *v.* limacciôso.
limpidêzza, *f.*, διαύγεια, διαφάνεια, καθαρότης.
lîmpido, **-a**, διαυγής, διαφανής, καθαρός, ἄθολος.
linai(u)ôlo, *m.*, λινουργός, -νοπώλης, (-ναρᾶς).
linâria, *f.*, λιναρία; λίνον ἄγριον, ἀγριόλινον.
lînce, *f.*, λύγξ, (λύγκα, ἀγριόγατος).
lînceo, **-a**, λύγκειος; *fig.*, ὀξυδερκής.
linciâre, τιμωρῶ ἀμέσως (κατὰ τὸν λύντσιον νόμον).
lînda, *f.*, διόπτρα, γωνιόμετρον.
lindêzza, *f.*, καθαρ(ι)ότης, (πάστρα, -στροσύνη).
lîndo, **-a**, καθάριος, (παστρικός), [κομψός.
lînea, *f.*, γραμμή, *v.* fîla, rîga || *mil.*, τάξις, στοῖχος, γραμμή || di —, *mil. e mar.*, τῆς γραμμῆς; vascêllo di —, μέγα πλοῖον τῆς γραμμῆς, κατάφρακτον, (βασέλο, ντελίνι) || *di parentêla*, γενεά.
lineamênti, *m. pl.*, προσώπου χαρακτῆρες *o* γραμμαί *o* σημεῖα, τὰ τοῦ προσώπου χαρακτηριστικά, τὰ σημεῖδια, (τὰ μησεῖδια, τὰ σουσούμια).
lineâre, *m. f.*, γραμμικός, -μμοειδής || *vb.*, ἰχνο-(σχεδιο)γραφῶ, *v.* delin-.
lineêtta, *f.*, μικρὰ γραμμή.
linêto, *m.*, λινόσπαρτος ἀγρός, λινοφυτεία, (λινότοπος).
lînfa, *f.*, ὀρός, ἰχώρ, λύμφη.
linfâtico, **-a**, ἰχωρικός, λυμφατικός.
***lingerîa**, *barb.*, *v.* biancherîa.
lîngua, *f.*, *pr. e fig.*, γλῶσσα || ἄκρα || *v.* linguâggio.
linguâccia, *f.*, κακὴ *o* ἀχρεία γλῶσσα, κακολόγος ἄνθρωπος, κακόγλωσσος, ἀθυρόστομος, -ρόγλωσσος.
linguacciûto, **-a**, *v.* chiacchierône, [maldicênte.
linguâggio, *m.*, *lîngua*, γλῶσσα, διάλεκτος, ἰδίωμα; *stîle*, λεκτικόν;

parlâre, favêlla, λόγος, λαλιά; *dêgli animâli*, φθέγμα.
linguâle, *m. f.*, γλωσσικός || *s. f.*, *gr.*, γλωσσοπρόφορον.
linguêtta, *f.*, γλωσσίς, -ίδιον, (-ίτσα).
linguiformе, *m. f.*, γλωσσοειδής.
linguîsta, *m. f.*, γλωσσογράφος, -σσολόγος, -σσομαθής; πολύγλωσσος.
linguîstico, -a, γλωσσο-(γλωττο)λογικός || *s. f.*, -γία, γλωσσομάθεια.
linifîcio, *m.*, λινουργεῖον.
lîno, *m.*, λίνον, (-νάρι) || *pl.*, *v.* biancherîa, fâsce.
liocôrno, *m.*, μονόκερως || *itt.*, ἀρκτοφάλαινα.
lionâto, -a, λεοντόχρους. [μία).
lipotimîa, *f.*, λειποθυμία, (λιγοθυ-
lîppo, *v.* cispôso. [λύω, (λυόνω).
liquefâre, τήκω, ῥευστοποιῶ, ἀνα-
liquefattîbile, *m. f.*, εὔτηκτος, τήξιμος, εὐδιάλυτος, ἀναλύσιμος.
liquefazîône, *f.*, τῆξις, ῥευστοποίησις, λύσις, (λυώσιμον).
liquerîzia, *f.*, γλυκό-(γλυκύ)ρριζα.
liquidâre, ἐκκαθαίρω (λογαριασμόν), (ξεκαθαρίζω). [(ξεκαθαριστής).
liquidatôre, -trîce, ἐκκαθαριστής,
liquidazîône, *f.*, ἐκκαθάρισις, (ξεκαθάρισις, πάστρευμα). [ῶδες.
liquidità, *f.*, ῥευστόν, -τότης, ῥο-
lîquido, -a, ῥευστός, ῥοώδης, ὑγρός || consonânti -e, ὑγρὰ σύμφωνα, ῥευστά, ἀμετάβολα || *di dêbiti e cônti*, ἄχρεως, καθαρός, ἐκκαθαρισθείς, (ξεκαθαρισμένος, παστρικός) || *s. m.*, ῥευστόν, ὑγρόν.
liquôre, *m.*, (μειλίχιον) ποτόν, γλυκύποτον, (ῥοσόλι); *v.* lîquido (*s.*).
liquorîsta, *m.*, ποτοπώλης, (σικεροπώλης); ποτοσκευαστής.
lîra, *f.*, *italiâna*, *frânco*, λίρα, φράγκον || *sterlîna*, λίρα στερλίνα || *mus. e astron.*, λύρα || *fig.*, ποιητικός οἶστρος, μοῦσα.
lîrico, -a, λυρικός || poêta -o, λυρικὸς ποιητής, ᾠδο-(μελο)ποιός || teâtro -o, λυρικὸν θέατρον || *s. f.*, λυρικὴ ποίησις.
lirîsmo, *m.*, λυρισμός.
lîsca, *f.*, ἄκανθα ἰχθύος, (ψαροκόκκαλον) || λινόξυλον. [λειότης.
liscêzza, *f.*, ὁμαλότης, λισσότης,
lîscia, *f.*, (ὁμά)λίστρον, ὁμαλιστήρ, -ίστρα, στίλβωτρον, (-τῆρι).
lisciâre, ὁμαλίζω, -λύνω, λισσῶ, λει(οποι)ῶ, στιλβ(όνω)ῶ, -βοποιῶ, ἰσάζω || *adornâre*, *acconciâre*, κοσμῶ, καλλωπίζω; *imbellettâre*, ψιμ(μ)υθιῶ, -θ(ίζω)ῶ, (φυκιασιδόνω) || *accarezzâre*, *incensâre*, θωπεύω, κολακεύω.
lisciâta, *f.*, ὁμαλισμός, λείωσις, στίλβωσις, -ωμα || διακόσμησις; ψιμ(μ)υθισμός || κολακεία.
lîscio, -a, ὁμαλός, λισσός, λεῖος; ἴσιος; *v.* sêmplice || *s. m.*, *v.* biâcca, bellêtto.
liscîva, *f.*, στακτοκονία, θολόστακτη, στακτόνερον, (ἀλουσιά, ἀλυσίβα).
liscivâre, στακτοκονιῶ, πλύνω (εἰς τὴν ἀλουσιάν), περιχύνω, ((μ)πουγαδιάζω, κάμνω (μ)πο(υ)γάδα).
lisimâchia, *f.*, *bot.*, λυσιμάχιον.
lîsta, *f.*, *di têla ecc.*, ταινία, -νίδιον || *elênco*, *catâlogo*, κατάλογος, πίναξ, (λίστα); *v.* nôta || — civîle, βασιλικὴ ἐπιχορήγησις, ἀνακτομισθία. [ραδίων, διαποικίλλω.
listâre, στολίζω διὰ ταινιῶν *o* σει-
listêllo, *m.*, ζώνη, διάζωμα, κυμάτιον.
listîno, *m.*, διατίμησις, τίμημα, ἀξία || *câmbio*, κόλλυβος. (κάμπιον).
litanîa, *f.*, λιτανεία || *fig.*, ἐκδιή-
litantrâce, *m.*, λιθάντραξ. [γησις.
litargîrio, *m.*, λιθάργυρος.
lîte, *v.* contêsa, barûffa; câusa.
litîasi, *f.*, λιθίασις, (πέτρα).
litigâre *ecc.*, *v.* contêndere.
litigiôso, *v.* accattabrîghe.
litocôlla, *f.*, λιθοκόλλα.
litografâre, λιθογραφῶ.
litogrâfico, -a, λιθογραφικός.
litôgrafo, *m.*, λιθογράφος.
litologîa, *f.*, λιθολογία.
litorâle, *m. f.*, *v.* -t(t)orâno || *s. m.*, παράλιος χώρα, παραλία, παραθα-
litotomîa, *f.*, λιθοτομία. [λάσσιον.
litotrizîa, *f.*, λιθοτριψία.

lìtro, *m.*, λίτρα.
lit(t)orâno, -a, παράλιος, παραθαλάσσιος, παράκτιος; παραποτάμιος, παραλιμναῖος. [λίκτωρ.
littôre, *m.*, ῥαβδοῦχος, -δοφόρος,
liturgìa, *f.*, λειτουργία.
litûrgico, -a, λειτουργικός.
liturgìsta, *m.*, λειτουργολόγος, -γογράφος. [|| *mus.*, βυκάνη.
lìtuo, *m.*, *bastône*, ῥάβδος, λίτυον
liûto, *m.*, βάρβιτον, (λαοῦτο(ν)).
livêlla, *f.*, στάθμη, ἀλφάδιον, (στάφνη, λιβέλλο).
livellâre, σταθμίζω, ἀλφαδιάζω; ἰσοπεδῶ, (-όνω) || ἐξισῶ, -σάζω, ὁμαλίζω. [φιτευτής.
livellârio, -a, ἐμφιτευτι·ός; *s.*, ἐμ-
livellatôre, -trîce, ἐξισωτικός; *s.* -τής; σταθμιστής; ἰσοπεδωτής.
livellaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, στάθμισις, ἀλφάδιασμα; ἰσοπέδωσις; ἐξίσωσις, ἐξισασμός, ὁμαλισμός, (ἴσιασμα).
livêllo, *m.*, *v.* **-a** || *stâto orizzontâle*, ἰσόπεδον, -δωσις || *enfitêusi*, ἐμφύτευσις, -ευμα || *fig.*, βαθμός, κατάστασις || al —, κατὰ τὴν ὁριζόντιον ἐπιφάνειαν, ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ, ὁριζοντίως; *fig.*, εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἐξίσου.
lividâstro; -dîccio, -a, ὑποκύ(ά)νεος.
lividêzza, *f.*, πελιδνότης, -νωσις, (μελάνιασμα).
lìvido, -a, πελιδνός, μολυβδομέλας, -δόχρους, μολυ-(μολι)βδένιος, μελανός. [(δν)ωμα, (μελανάδα, -νιά).
lividûra, *f.*, μηλὶς πελιδνή, πελί-
livôre, *m.*, μνησικακία, φθόνος; κακόνοια.
livrêa, *f.*, ἐσθὴς θεράποντος, οἰκετικὴ στολή, οἰκόσημον.
llôyd, *m.*, *mar.*, λόϋδ; il — austrîaco, ὁ αὐστριακὸς —.
lo, *v.* il || *pron.*, (αὐ)τόν, (αὐ)τό.
lôbo, *m.*, λοβός, (λουβί).
lobulâre, *m. f.*, λοβώδης, διά-(ἔλ)λοβος, λοβομηρής.
lôbulo, *m.*, λόβιον, (λουβάκι).
locâle, *m. f.*, τοπικός, ἐπιτόπιος; τοῦ τόπου, ἐντόπιος, ἐγχώριος; colôr —, ἰδιάζων χρωματισμός || *s. m.*, τόπος, χῶρος, περιοχή; *pl.*, *di ûna câsa*, τὰ δωμάτια (τὰ κατατόπια τοῦ σπιτιοῦ).
località, *f.*, τόπος, τόποι; *posizióne ecc.*, ἰδιοτοπία, τοποθεσία, (κατατόπι). [τοπίζω, προσδιορίζω.
localizzâre, τοπικεύω || *limitâre*, ἐν-
locânda, *f.*, *v.* albêrgo; trattorìa.
locâre, *v.* collocâre; affittâre.
locatârio, *m.*, ἐνοικήτωρ, -κιαστής, (νοικάρης, (ἐ)νοικάτορας, κυρατζῆς).
locatîvo, -a, ἐνοικητορικός, (-κατορικός), μισθωτικός.
locatôre, -trîce, ἐνοικιαστής, (ἐκ)μισθωτής, (νοικοκύρης).
locaziône, *f.*, ἐνοικίασις, -ασμα, (ἐκ)μίσθωσις || contrâtto di —, ἐνοικιαστήριον || *pigiône*, ἐνοίκιον, (νοίκι, κυρᾶς).
lôchii, *m. pl.*, *medc.*, τὰ λοχεῖα.
lôco, *poet.*, *v.* luôgo.
locomôbile, *m. f.*, μετακινητός, μεταβατικός || *s. f.*, ἀτμομηχανή.
locomotîvo, -a, μετακινητήριος || *s. f.*, ἀτμομηχανή, ἑλκύστρα.
locomotôre, -trîce, μετακινητικός, (μετα)κινητήριος. [τοπισμός.
locomoziône, *f.*, μετακίνησις, μετα-
locûsta, *f.*, *cavallêtta*, ἀκρίς, (-ίδα) || *itt.*, γαρίς (-ίδα).
locutôrio, *v.* parlatôrio.
locuziône, *f.*, φράσις, ῥῆσις, ἔκ-(περί)φρασις.
lodâre, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω; *approvâre*, καλὸν κρίνω, ἐγκρίνω, δοκιμάζω || -rsi di, εὐχαριστοῦμαι ἀπό τινος. [στικός.
lodatîvo, -a, ἐπαινετικός, ἐγκωμια-
lodâto, -a, ἐπαινετός, ἔνδοξος.
lodatôre, -trîce, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
lôde, *f.*, ἔπαινος, ἐγκώμιον.
lodêvole, *m. f.*, ἐπαινετός, ἀξιέπαι-
lôdo, *v.* arbitrâto. [νος.
lôdola, *v.* allôdola.
lôffa, *f.*, ἐκφύσημα, (κουφοπορδή, κουφοκλάνη, βδέσμα) || fâr -e, πέρδομαι ὑποκώφως, ἐκφυσῶ, (κουφοκλάνω, βδέω) || chi fa -e, ἐκφυ-

σητής, (κουφοκλανιᾶς, -νιάρης, βδέων).
logaritmico, -a, λογαριθμικός.
logaritmo, λογάριθμος.
lôggia, *f.*, στοά, δῶμα || *di teâtro,* θεωρεῖον, -ρητήριον || — massônica, συνέδριον τῶν ἐλευθεροτεκτόνων *o* μασόνων. [λαρία).
loggiâto, *m.*, στοά, παστάς, ((γ)γα-
loggiône, *m.*, ὑπερῷον.
lôgico, -a, λογικός, -κευόμενος, διαλεκτικός || *s. f.*, λογική.
lôglio, *m.*, αἶρα, (ἥρα), *pr. e fig.*, ζι-
logôgrafo, *m.*, λογογράφος. [ζάνιον.
logôgrifo, *m.*, λογόγριφος.
logomachîa, *f.*, λογομαχία.
logorâre, κατα-(ἀνα)τρίβω, φθείρω, (χαλνῶ), *v.* consumâre.
lôgoro, -a, ἀνάτριπτος, τετριμμένος, πεπαλαιωμένος; ἄχρηστος || *fig.*, κατάπονος, γεραιός.
lombâggine, *m.*, ψο-(ὀσφυ)αλγία,
lombâle, *m.*, ψοϊκός. [ἰσχιάς.
lombâta, *f.*, πλευριά.
lômbo, *m.*. ῥάχις, (μούσκι, φιλέτο) || *anatomîa,* ψόα, ἰσχίον; *cm. pl.*, ψόαι, (ἀπάκια), νεφροί.
lombricâle, *m. f.*, ἑλμινθώδης.
lômbrico, *m.*, γαιοσκώληξ; *intestinâle,* ἕλμινς, (λεβίδα).
longanimità, *f.*, μακροθυμία, *v.* paziênza, tollerânza.
longevità, *f.*, μακροβιότης.
longêvo, -a, μακρόβιος.
longitudinâle, *m.*, ἐπιμήκης.
longitûdine, *f.*. μῆκος.
lontanânza, *f.*, ἀπομάκρυνσις, -κρυσμός, ἀπουσία; ἀπόστασις, *v.* distânza.
lontâno, -a, πόρρω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων, μεμακρυσμένος, μακρυνός, ἀφεστηκώς || *fig.*, διάφορος, -ρετικός.ἐναντίος || *avv.*.μακράν.(-κρειά, -κρυά), πόρρω; di —, μακρόθεν, πόρρωθεν, (ἀπὸ μακρυά), (*visîbile ecc.*) ἐξ ἀπόπτου; più di —, ἀπὸ πλέον μακράν, πορρωτέρωθεν.
lôntra, *f.*, ἐνυδρίς, (ποταμόσκυλον, βύδρα).
lônza, *f.*, πάνθηρ, πάρδαλις; λύγξ.
lôppa; lôlla, *v.* pûla.
loquâce, *m. f.*, λάλος, στωμύλος, πολυ-(περισσο)λόγος, φλύαρος, ἀδολέσχης, -εσχος, (πολυλογᾶς).
loquacità, *f.*, στωμυλία, πολυ-(περισσο)λογία, φλυαρία, ἀδολεσχία.
loquêla, *f.*, *v.* linguâggio; favêlla,
lord, *m.*, λόρδος; εὐπατρίδης.
lordâre, μολύνω, ῥυπαίνω; *di stêrco, c. s.*
καταχέζω; *di orîna,* κατουρῶ; (λερόνω, μουρδαρεύω, ἀτσαλεύω; μαγαρίζω).
lordêzza, *v.* immondêzza, sporcîzia.
lôrdo, -a, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, βρωμερός, (λερωμένος,ἄπαστρος, μουρδάρικος); αἰσχρός, μιαρός.
lordûme, *m.*, ῥύπος, ἀκαθαρσία, *c. s.* || *stêrco,* κόπρος, τήλησις, (μαγαρισιά, -ρισμα); *orîna* οὖρον,
lorîca, *v.* corâzza. [κατούρημα.
lôro, *pron.*, αὐτοί, -αί, -ά; (αὐ)-τούς; (αὐ)τοῖς, (εἰς αὐτούς); ὁ ἑαυτῶν, αὐτῶν, σφέτερος, ((ἰδικός) των) || *s. pl.*, οἱ συγγενεῖς *o* οἰκεῖοι (οἱ ἰδικοί των).
losânga, *f.*, ῥόμβος.
lôsco, -a, στραβός, -βομμάτης, παραβλώψ, (ἀλλήθωρος) || *fig.*, ἀμφίβολος, ὕποπτος.
lôto, *m.*, *bot.*, λωτός || *v.* fângo.
lotôfago, *m.*, λωτοφάγος.
lôtta, *f.*, ἀγών, πάλη, (-λευμα); *fig.*, φιλονεικία, συζήτησις; μάχη.
lottâre, ἀγωνίζομαι, διαμάχομαι, παλέω, (-λεύω, -λαίβω).
lottatôre, -trîce, παλαιστής. [φιά).
lotterîa, *f.*, λαχεῖον, (λοταρία, σκαρ-
lôtto, *m.*, λαχεῖον, (λότος, -ταρία) || *porziône,* μερίδιον, κλῆρος, (λαχνός, λότο) || *fig.*, τυχηρὸν πρᾶγμα || mêttere al —, βάλλω εἰς τὸ λαχεῖον || estraziône del —, ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου.
loziône, *f.*, κλύσις, πλύσις, (-ιμον) || *medc.*, λοῦσις, (-ιμον); λουτρόν.
lubricità, *f.*, ὀλισθηρόν, ὄλισθος, (γλίστρα) || *fig.*, ἀσέλγεια, λαγνεία.
lûbrico, -a, ὀλισθηρός, (γλισθ-(γλιστ)ερός) || ἀσελγής, λάγνος.

lubrificâre, χρίω, ἀλείφω, ὀλισθηρὸν καθιστῶ, (γλισχραίνω).
lucchêtto, *m.*, κρεμαστὸν κλεῖθρον, κρεμαστόκλειθρον, (κλειδαρίτσα, λο(υ)κέτο(ν)).
luccicânte, *m. f.*, λαμπρός, στιλπνός, *v.* lucênte, brillânte.
luccicâre, (δια)λάμπω, ἀστράπτω, *v.* brillâre.
luccichîo, *m.*, λάμψις, μαρμαρυγή.
lûcciola, *f.*, πυγο-(κυσο)λαμπίς, λαμπ(ο)υρίς, (κωλοφωτιά).
lûcco, *m.*, τήβεννος.
lûce, *f.*, φῶς; φέγγος, λάμψις || dâre âlla —, *v.* pubblicâre; partorîre.
lucênte, *m. f.*, λαμπρός, φαεινός, φεγγοβόλος, στιλπνός, (λαμπερός, φεγγερός, ὑαλιστερός, γυαλιστός).
lucentêzza, *f.*, στιλπνόν, -νότης, (ὑαλάδα, λοῦστρον), φέγγος, λάμψις.
lucêrna, *f.*, λύχνος, *v.* lâmpada *ecc.*
lucêrtola, *f.*, σαῦρος, -ρα, ἀσκαλαβώτης, (γουστέρ(ίτσ)α).
lucherîno, *m.*, ἀκανθ(υλλ)ίς, (σκαθί).
lucidâre, *v.* lustrâre, forbîre.
lucidêzza, *v.* lucentêzza; →
lucidità, *f.*, καθαριότης, εὐκρίνεια, σαφήνεια, ἐνάργεια.
lûcido, -a, *v.* -cênte || καθαρός, εὐκρινής, σαφής, ἐναργής || *s. m.*, *v.* lûstro.
lucîfero, *m.*, σατανᾶς, διάβολος || *astron.*, ἑωσφόρος.
lucîgnolo, *m.*, *stoppîno* θρυαλλίς, ἅπτρα, -ρίον, ἐλλύχνιον, (φυτύφυτή-(φυτί)λι, φτίλι) || *fûngo del lûme,* μύκης, (κάρκαδον, καρβουνήθρα).
lucilîna, *f.*, *v.* petrôlio.
lûcro *ecc.*, *v.* guadâgno.
lucrôso; -cratîvo, -a, ἐπικερδής, κερδοφόρος, λυσιτελής, ἐπωφελής, (διαφορετικός).
lucubraziône, *v.* eluc-.
ludîbrio, *m.*, παίγνιον, (-νίδι), περίπαιγμα, περίγελως.
lûdo, *v.* giuôco.
lûe, *v.* pêste.
lugânica, *v.* salsîccia.
lugliâtico, -a, ἰουλιανός.
lûglio, *m.*, ἰούλιος, (δευτερούλις, ἁλωνιστής).
lûgubre, *m. f.*, πενθηρός, -θιμος, -θικός, θρηνώδης, λυπηρός.
lûi, *pron.*, *v.* êgli || αὐτόν, ἐκεῖνον.
luîgi, *m.*, εἰκοσάφραγκον, λουδοβίκιον.
lumâca, *f.*, κοχλίας, κόχλος, (-λιός, σάλιαγκας, -κος, -κάρι) || scâla a —, κλίμαξ ἑλικοειδής.
lumachêlla, *f.*, κοχλίς (-λιδάκι).
lumacône, *m.*, λείμαξ, σέσιλος, γυμνοκοχλίας, (-νοσάλιαγκας) || *fig.*, ἄνθρωπος ὕπουλος, κρυψίνους, (κουτοπόνηρος).
lûme, *m.*, *v.* lâmpada; lûce; *fig.*, γνῶσις, νόησις, πληροφορία || fâr —, φέρω *o* κρατῶ φῶς, δαδουχῶ, φέγγω; φωτίζω; fâcci —, φέξε μας.
lumeggiâre, (ἐπι)φωτίζω.
lumicîno, *m.*, μικρὸν φῶς, λυχνί-(δι)ον, -ίσ(κος), (κανδήλι) || êsser al —, πνέω τὰ λοίσθια.
lumiêra, *v.* lâmpada.
***luminâre,** *m.*, *v.* celebrità, glôria.
luminâria, *f.*, φωταψία, φωτοχυσία.
luminêllo, *m.*, μυκτήρ, φυτιλλήθρα, θρυαλλοῦχος, κανδηλήθρα, (μολυβήθρα, φιτρί).
luminosità, *f.*, λαμπρότης, λάμψις.
luminôso, -a, φωτεινός, φεγγοβόλος, φαεινός, λαμπρός.
lûna, *f.*, σελήνη, (φεγγάρι) || chiâr di —, λαμπρὰ σελήνη, (ὡραῖο φεγγάρι) || lûme di —, φέγγος τῆς σελήνης || — nuôva, νέα σελήνη || — piêna, πανσέληνος || la — di miêle, ὁ μὴν τοῦ μέλιτος.
lunâre, *m. f.*, σεληνιακός, -ναῖος.
lunâria, *f.*, *bot.*, ἐπιπακτίς.
lunârio, *v.* almanâcco; fastîdio.
lunâtico, -a, *epilêttico,* σεληνιακός, ἐπιληπτικός, (φεγγαριάτικος) || *cm.*, φανταστικός, (ἔχων φεγγάριά(τικα)), ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος, παράδοξος.
lunâto, -a, σεληνοειδής, *v.* falcâto.
lunaziône, *f.*, σεληνιακὸς μήν, περιφορά, (φεγγάρι).

lunch, *m.*, *barb.*, γευμάτιον, δει-
lunedì, *m.*, δευτέρα. [λινόν.
lunêtta, *f.*, σελήνιον, *v.* lûnula || ἡμισέληνον || *mil.*, ἐρυμάτιον || † σεληνίσκος.
lungâggine, *v.* lentêzza, →
lungagnâta; **lungherìa**, *f.*, ἀπεραντολογία, *v.* filastrôcca.
lunghêsso, *v.* lûngo (*prep.*).
lunghêtto, **-a**, ὑπόμακρος, ὑπομήκης, (μακρούτσικος).
lunghêzza, *f.*, *di spâzio e têmpo*, μακρότης, μῆκος, (μάκρος, -ότητα); *di têmpo*, χρονιότης, πολυκαιρία.
lûngi, *v.* lontâno.
lûngo, **-a**, μακρός (-κρύς), ἐπι-(εὐ)μήκης || *di têmpo*, διαρκής, χρόνιος, πολύς || *lênto*, βραδύς, ἀργός, ἀδρανής || -o têmpo, *avv.*, (ἐπὶ) πολύ, πολὺν χρόνον *o* καιρόν || a -o andâre, προϊόντος τοῦ χρόνου, (μὲ τὸν καιρόν) || tirâr in -o, παρατείνω εἰς μῆκος, μακροκαιρίζω || la sa -a, (ἡ)ξεύρει πολλά || *s. f.*, ἰμάς, λωρίον || *prep.*, παρά (*acc.*), ἐγγύς, πλησίον.
lunisolâre, *m. f.*, ἡλιοσεληνιακός.
lûnula, *f.*, *astron.*, σελήνιον, (φεγγαράκι) || *geom.*, σχῆμα ἡμισέληνον, μηνίσκος. [occasiône.
luôgo, *m.*, τόπος; *v.* pôsto; pâsso,
luogotenênte, *m.*, *mil.*, ὑπολοχαγός || *mar.*, ὑποπλοίαρχος || *supplênte*. τοποτηρητής.
luogotenênza, *f.*, ὑπολοχαγία || τοποτηρησία.
lupanâre, *v.* bordêllo. [πάνεια.
lupercâli, *m.*, *pl.*, τὰ λύκαια, τὰ
lupêsco; **-pîgno**, **-a**, λύκειος. [κάκι).
lupicîno, *m.*, λυκιδεύς (-κόπουλον,
lupinêlla, *f.*, ὀνοβρυχίς.
lupîno, *m.*, θέρμος, (λούπινον, -νάρι, λαθύρι).
lûpo, *m.*, λύκος || *fig.*, ἄνθρωπος ἄπληστος, λαίμαργος, ἀδηφάγος.
lûppolo, *m.*, εἶδος βρυωνίας, ζυθόχορτον, λυκίσκος, (χουμέλι).
luridûme, *m.*, *ecc.*, *v.* lordûra.
lusînga, *f.*, *carézza*. *piaggerìa*, θωπεία, κολακεία || *attrattîva*, *allettaménto*, δέλεαρ, (δόλωμα) || *speránza*, ἐλπίς.
lusingâre, θωπεύω, (μαυλίζω), κολακεύω || ἑλκύω διὰ δολώματος; δελεάζω; παραπείθω || ἐμπνέω ἐλπίδα || -rsi, ἐλπίζω, θαρρῶ, καραδοκῶ.
lusingatôre, **-trîce**, θωπευτής, (μαυλιστής), κολακευτής; δελεαστής.
lusinghiêro, **-a**, κολακευτικός, ἐπαγωγός, εὔχαρις. [λίζω).
lussâre, ἐξ-(παρ)αρθρῶ, (στραγγου-
lussaziône, *f.*, ἐξάρθρωσις, -ωμα, (στραγγούλισμα, βγάλσιμον).
lûsso, *m.*, πολυτέλεια, (λοῦσσο) || *abbondânza*, ἀφθονία, δαψίλεια.
lussureggiânte, *m.f.*; **lussuôso**, **-a**, ὑλομανής, περισσοβλαστής, (θεριωμένος).
lussureggiâre, *di piânte*, ὑλομανῶ || *di persône*, διάγω βίον πολυτελῆ; ἐντρυφῶ; ἀσελγῶ, ἀκολα-
lussûria, *v.* libîdine. [σταίνω.
lûstra, *v.* fînta, apparênza.
lustrâle, *m.* καθαρτήριος.
lustrâre, στιλβῶ, λαμπρύνω, σιγαλῶ, (ὑαλίζω, λουστράρω, βάφω) || *n.*, λάμπω, διαυγάζω.
lustrascârpe, *m.*, στιλβωτὴς τῶν ὑποδημάτων, ὑποδηματοσμήκτης, (λουστραριστής, λοῦστρος, ξελασπωτής, βαξαριστής).
lustratôre, **-trîce**, στιλβωτής.
lustratûra, *f.*, στίλβωσις, -ωμα, (ὑάλισμα, λουστράρισμα).
lustraziône, *f.*, καθαρμός, ἁγνισμός.
lustrêzza, *f.*, στίλβη, στιλπνότης, λάμψις, (ὑαλάδα, (γ)ὑαλιστόν, λοῦστρο).
lustrîno, *m.*, μιξομέταξον, ὑαλίστρα, (λουστρίνι) || χρυσή-(ἀργυρή)λατον (κόσμημα).
lûstro, **-a**, *v.* lucênte || *s. m.*, *v.* lustrêzza || λαμπρότης, εὐγένεια || *quinquénnio*, πενταετηρίς, -ετία || *pâtina*, βαφὴ (μέλαινα); περιχώνημα, σι(γ)άλωμα, (λοῦστρον, -ος, μπογιά, βάξις).
luteranîsmo, **-a**, *m.*, λουθηρανισμός.

luterâno, -a, *agg. e s.*, λουθηραν(ικ)ός, (λουτεράνος).
lûto, *m.*, *chim.*, κολλητικὸς πηλός, χρίσμα.
lûtto, *m.*, πένθος; θλίψις || âbito di —, πένθιμον ἱμάτιον ο φόρεμα, μαύρη ἐνδυμασία || vestir a —, portâr il —, πενθ(ηφορ)ῶ.
luttuôso, -a, πένθημος, -θηρός.
lutulênto, -a, πηλώδης, βορβορώδης.

M

ma, *cong.*, ἀλλά, (ἀλλ')ὅμως, (ἀμμή, ἀμμέ,μά) || *s.m.*, δυσκολία, ἔντασις.
macâbra (dânza —), *f.*, χορὸς καταχθόνιος.
macâcco, *m.*, κυνοκέφαλος, κυνοπίθηκος.
maccheronâta, *f.*, μακαρονάς, (-νάδα), μακαρόνια (-ρούνια).
maccherône, *m.*, μακαρόνιον, (-ρούνι).
maccherônico, -a, σιλλογραφικός, μιξοβάρβαρος, (μακαρονικός, -νειος).
mâcchia, *f.*, κηλίς; *lordûra*, σπῖλος, (λεκές); *sûlla pêlle*, κηλίς, στίγμα || *difêtto*, *fâllo*, *côlpa*, *infâmia*, ἐλάττωμα, ἁμάρτημα, πταῖσμα; αἶσχος, ὄνειδος, ἀτιμία || *boscâglia*, θαμνών, ἀκανθών || âlla —, *fig.*, κρύφα, λάθρα(ίως); lîbro stampâto âlla —, λαθρότυπον.
macchiâre, κηλιδῶ, σπιλῶ, (λεκιάζω, λερόνω); *v.* lordâre || *fig.*, κηλιδῶ, μολύνω, βλάπτω, στιγματίζω, ἀτιμάζω, ἀμαυρῶ.
macchiêtta, *f.*, μικρὰ κηλίς || *scoltûra*, πρόπλασμα || *v.* pupazzêtto;
macchiettâto, *v.* picchiettâto. [tîpo.
mâcchina, *f.*, μηχανή || — a vapôre, ἀτμομηχανή; *v.* locomotiva || — infernâle, καταχθόνιος, ἀνδροφόνος ο δολοφονικὴ μηχανή || *v.* -naziône; autôma.
macchinâle, *m. f.*, μηχανικός.
macchinalmênte, *avv.*, μηχανικῶς, αὐτομάτως,
macchinâre, μηχανῶμαι, -νεύομαι, -νορραφῶ, τεχνάζομαι, σκευωρῶ.
macchinatôre, -trîce, μηχανευτής, -νορράφος, τεχναστής, δολοπλόκος.
macchinaziône, *f.*, μηχάνημα, -νευμα, -νορραφία, τέχνασμα, δολοπλοκία.
macchinîsmo, *m.*, μηχανισμός.
macchinîsta, *m.*, μηχανουργός, -νοποιός; -νιστής; (μαχινίστης) || || *teâtro*, συσκευαστής.
macchiône, *m.*, θαμνών, ἀκανθών, (βάτα), δάσος.
macchiôso, -a, θαμνώδης, βατώδης, [δασώδης.
mâcco, *m.*, πόλτος ἐκ κυάμων, (φάβα) || a —, δαψιλῶς, ἀφθόνως.
macellâio, *m.*, σφαγεύς, κρεουργός, (μακελ(λ)άρης); κρεωπώλης, (χα-(κα)σάπης, μακελ(λ)άρης).
macellerîa, *f.*, κρεωπωλεῖον, (-πουλειό, χα-(κα)σάπικο, -πεῖο, μακελ(λ)εῖον, -ειό).
macêllo, *m.*. σφαγεῖον, κρεουργεῖον, (μακελ(λ)εῖον, -ειό) || *fig.*, σφαγή, φόνος, κρεουργία.
macerâre, δια-(ἀπο)βρέχω, (μουσκεύω), μαλάσσω || *fig.*, ταπεινῶ τὴν σάρκα, σκληραγωγῶ.
maceraziône, *f.*, διάβρεξις, -εγμα, (μούσκευσις, -ευμα), μάλαξις, φύρασις || ταπείνωσις, σκληραγωγία.
macêrie, *f. pl.*, ἐρείπια.
mâcero, *m.*, λάκκος (ἐν ᾧ διαβρέχεται ἡ κάνναβις κτλ.), (μουσκευτήρι(ον)).
macerône, *m.*, *bot.*, σμυρνίον.
machiavêllico, -a, μακιαβελ(λ)ικός.
machiavellîsmo, *m.*, σύστημα τοῦ Μακιαβέλλη, μακιαβελ(λ)ισμός.
machiavellîsta, *m.*, μακιαβελ(λ)ιστής.
macîgno, *m.*, βράχος, πέτρα || cuôr di —, σκληρὰ καρδία.
macilênte, *m. f.*; -o, -a, φθινώδης, ἄτροφος, σειριῶν, (ζουριασ-(ζαρω)μένος), ἰσχνός, -όμακρος, λεπτός.
macilênza, *f.*, κακεξία, (ζοῦρα), ἰσχνότης, λεπτότης.
mâcina, *f.*, μύλη, -λόπετρα.
macinâre, ἀλήθω, ἀλέθω, ἀλευρο-

ποιῶ || *sminuzzâre, polverizzâre*, λειοτριβῶ, -οποιῶ, ψιλοκοπανίζω.
macinâto, -a, ἀληλεσμένος, (ἀλεσμένος) || *prézzo,* ἀλεστικόν, τὰ -κά.
macinatôio, -a, *m.*, ἐλαιοτριβεῖον.
macinaziône, *f.*, ἄλεσις, -εσμα.
macinêllo, *m.*, τριβεύς, (-βίδι); χρωματοτριπτήρ; μύλος.
maciûlla *ecc.*, *v.* grâmola.
mâcola *ecc.*, *v.* mâcchia; ammac-
madâma, *v.* signôra. [catûra.
***madamigêlla,** *barb.*, *v.* signorîna.
madapolâm, *m.*, μαδαπολάμιον, βαμβακερόν.
madefaziône, *f.*, ὕγρανσις, διάβρεξις, τέγξις.
madêra, *m.*, οἶνος τῆς Μαδέρας, μαδέρα. [ζύμωτρον, (ζυμωταριά).
mâdia, *f.*, σκάφη, κάρδοπος, μάκτρα,
mâdido, -a, διάβροχος, κάθυγρος, (βρεμένος, μουσκευμένος), (ἔφ)ύγρός, (νοτισμένος, ὑγροῦτσικος).
madônna, *f.*, † Θεοτόκος, Παναγία; *immâgine,* εἰκὼν τῆς Θεοτόκου || *fig.*, γυνὴ ὡραία σὰν Παναγία || *poet.*, δέσποινα, κυρία.
madonnîna, *f.*, μικρὰ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου || — infilzâta, ὑποκρίτρια. [νοτίς (-ισμα).
madôre, *m.*, ὑφίδρωσις, ὑγρασμός,
madornâle, *m. f.*, μέγιστος, εὐμεγίστης.
mâdre, *f.*, μήτηρ, (-τέρα, μάννα, ζάτζα, νενέ) || — di famîglia, οἰκοδέσποινα || regîna —, χήρα βασίλισσα, βασιλομήτωρ || dal lâto di —, μητρόθεν || dûra —, σκληρὰ μῆνιξ || *v.* fêccia; matrîce.
madreggiâre, μητρώζω.
madrelîngua, *f.*, πρωτότυπος, πρωτογενὴς *o* ἀρχικὴ γλῶσσα.
madrepâtria, *f.*, μητρόπολις.
madrepêrla, *f.*, ὄστρακον μαργαριτοφόρον, κόχλος μαργαριτοφόρος, μάργαρος, -ον, βέρβερι, (μαργαριταρόρριζα, σεντ-(σεδ)έφι).
madreperlâceo, -a, ἔχων ὄψιν μαργάρου, μαργαρώδης, -ροειδής.
madrepôra, *f.*, ζωοφυτόστρακον.
madrepôrico, -a, ζωοφυτοστρακικός.
madresêlva, *f.*, αἰγόκλημα, (ἁγιόκλημα).
madrevîte, *f.*, περικόχλιον.
madrigâle, *m.*, ἐρωτοπαίγνιον, (μαδριγάλιον). [δριγαλικός.
madrigalêsco, -a, ἐρωτύλος, μα-
madrîna, *f.*, ἀνάδοχος, -δόχισσα, (νο(υ)νά).
maestà, *f.*, μεγαλοπρέπειον, -λεῖον || *tîtolo,* μεγαλειότης, *v.* sîre. [πρεπής.
maestôso, -a, μεγαλο-σεμνο-(ἀξιο)-
maêstra, *f.*, *di scuóla,* γυνὴ διδάσκαλος, διδασκάλισσα, (δασκάλισσα), *v.* istitutrîce || *di mestiêre,* ἀρχιτεχνίτρια, ((πρωτο)μαστρόρισσα) || vêla —, μέγα ἱστίον, (μαΐστρα) || strâda —, λεωφόρος, μεγάλη ὁδός.
maestrâle, *m.*, βορειοδυτικὸς ἄνεμος, σκίρων, ἰάπυξ, ἀργέστης, ὀλυμπίας, (μαϊστράλι, μαΐστρος).
maestrânza, *f.*, ὁμὰς *o* ἑταιρία τεχνιτῶν. [βριθής.
maestrêvole, *m. f.*, ἔντεχνος, ἐμ-
maestrîa, *f.*, τέχνη, ἐμπειροτεχνία, (μαστοριά), *v.* abilità.
maestrîno, *m.*, νέος διδάσκαλος; ὑποδιδάσκαλος.
maêstro, *m.*, διδάσκαλος, (δάσκαλος); *v.* istitutôre, professôre || *di mestiêre,* πρωτοτέχνης, ἐργαστηριάρχης, ((ἀρχι)μάστορας) || *fig.*, ἔμπειρος; πρῶτος || âlbero —, μέγας ἱστός || *mus.*, μελοποιός || — di cappêlla, ἀρχιμουσικὸς ἐκκλησίας, πρωτοψάλτης || grân —, ἄρχων, μέγας κύριος || — di câsa, οἰκονόμος.
maêstro-tramontâna, *m.*, καικίας, θρακίας, (μαϊστροτραμοντάνα).
mâga, *f.*, μάγισσα, φαρμακεύτρια, ἐπῳδός, *v.* incantatrice. [κηλίς.
magâgna, *f.*, ἐλάττωμα, ἔλλειψις;
magagnâre, *v.* guastâre, viziâre.
magâri, *inter.*, εἴθε! γένοιτο! (ἄμποτε! μακάρι!)
magazzinâggio, *m.*, ἀπόθεσις, -θήκευσις, (μαγαζιάτικον).
magazzinîere, *m.*, ἀποθηκάριος, -θηκοφύλαξ, (μαγαζινιέρης).
magazzîno; -zzêno, *m.*, ἀποθήκη,

μαγαζεῖον, (-ζί) || *empório, negôzio,* πωλητήριον, (ἐργαστήρι) || *fig.*, συλλογή; ἀνθολογία.
maggesâre, νε(οποι)ῶ, (ἀνανεόνω).
maggesâto, -a, νεατός.
maggêse; -ggiâtico, *m.*, νειός, νεά(τή) || χόρτος πρωτοθέριστος.
mâggio, *m.*, μάϊος, (μάϊς).
maggiorâna, *f.*, σάμψυχον, ἀμάρακον, μάρον, (μαντζουράνα).
maggiorânza, *f.*, τὸ πλεῖστον μέρος, πλειονότης; πλειονοψηφία, πλείονες ψῆφοι.
maggiorâsco, *m.*, πρωτοτόκιον.
maggiordômo, *m.*. ἐπιστάτης τοῦ οἴκου ἡγεμόνος, βασιλέως *ecc.*, ἀρχιτρίκλινος.
maggiôre, *m. f.*, μείζων, μεγαλήτερος; ἀνώτερος, ὑψηλότερος; *v.* -rênne, -rnâto; *pl.*, *v.* antenâti || altâr —, πρωτίστη ἁγία τράπεζα || stâto —, *mil.*, ἐπιτελεῖον || *s. m.*. *mil.*, .ταγματάρχης || *s. f.*, *lógica,* ἡ μείζων (πρότασις).
maggioreggiâre, ἀλαζονεύομαι, μεγαλαυχῶ; *v.* primeggiâre.
maggiorênne, *m. f.*, εἰς νόμιμον ἡλικίαν ὤν, ἐνῆλιξ, -λικος.
maggiorênte, *v.* notâbile, grânde, câpo. [*mil.*, ταγματαρχία; -χεῖον.
maggiorità, *f.*, *leg.*, ἐνηλικιότης ||
maggiormênte, *avv.*, (ἔτι) μᾶλλον, περισσότερον. [σβύτερος.
maggiornâto, *m.*, προτότοκος, πρε-
magía, *f.*, μαγεία; μαγικὴ δύναμις, γοητεία.
mâgico, -a, *pr. e fig.*, μαγικός; *fig.*, γοητευτικός, θαυμάσιος. [τρεία.
magîsmo, *m.*, μαγισμός, ἀστρολα-
magiône, *v.* dimôra, câsa.
magistêro; -êrio, *m.*, τέχνη, -νούργημα || διδασκαλία; *scuóla,* -λεῖον.
magistrâle, *m. f.*, διδασκαλικός || *v.* maestrêvole, artîstico.
magistrâto, *m.*. δικαστής; ἄρχων.
magistratûra, *f.*, *uffício,* δικαστικὸν ἀξίωμα; *têmpo e uffício,* δικαστικὴ (ἀρχή *o* ἐξουσία); *magistrâti,* δικασταί; ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει.
mâglia, *f.*, *pûnto,* βρόχος, ἄμμα, (μάτι, ποῦντος) || *cerchiétto, anellîno metâllico,* κρικ(έλλ)ίον || *tessûto,* δικτυοειδὲς ὕφασμα, πλέγμα, χήλευμα || *induménto,* πλεκτὸν *o* χηλευτὸν (ἔνδυμα, περιθωράκιον *ecc.*), (τρικό, καμιζόλα) || lavorâr a —, χηλεύω, πλέκω (μὲ βελόναις) || lavoratôre a —, χηλευτής, πλέκτης.
magliâre, δικτυῶ.
maglierîa, *f.*, χηλευτά, πλεκτά || χηλευματο-(πλεγματο)πωλεῖον.
magliêtto, *m.*, σφύριον.
mâglio, *m.*, σφύρα, τυπάς, κόπανον, (-ος), μεγακόπανος, (βαρειά).
magliôlo, *m.*, τυπίς, (κόπανος).
magnanimità, *f.*, μεγαλοψυχία, -οφροσύνη, -οκαρδιά, γενναιότης.
magnânimo, -a, μεγαλόψυχος, -όφρων, -όθυμος, -όκαρδος, γενναῖος.
magnâno, *m.*, κλειθρο-(κλειδο)ποιός, (κλειδαρᾶς); *v.* calderâio.
magnâte, *m.*, μεγιστάν, ἀριστοκράτης, ἄρχων.
magnatîzio, -a, ἀρχοντικός.
magnêsia, *f.*, μαγνησία.
magnesîaco, -a, μάγνησιακός.
magnêsio, *m.*, μαγνήσιον.
magnête, *m.*, μαγνήτης, *v.* calamîta.
magnêtico, -a, μαγνητικός.
magnetîsmo, *m.*, μαγνητισμός || — animâle, terrêstre, ζωϊκὸς, γήϊ-
magnetizzâre, μαγνητίζω. [νος —.
magnetizzatôre, -trîce, μαγνητιστής.
magnetizzaziône, *f.*, μαγνήτισις, -τισμός. [γαλύνω, ἐγκωμιάζω.
magnificâre, ὑμνῶ, δοξολογῶ, με-
magnîficat, *m.*, † μεγαλυνάριον, μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
magnificênza, *f.*, μεγαλοπρέπεια; ἐλευθεριότης; λαμπρότης || λαμπρὸν πρᾶγμα, ἐπιδεικτικαὶ δαπάναι; *v.* liberalità, fâsto, lûsso.
magnîfico, -a, μεγαλοπρεπής, πολυτελής, ἐλεύθερος; λαμπρός, ὡραιότατος, θαυμάσιος.
mâgno, *v.* grânde.
magnôlia, *f.*, μαγνολία.
mâgo, *m.*, *sacerdôte persiâno ecc.*, μάγος, γόης.
magrêtto; -grolîno, -a, ὀλίγον ἰ-

σχνός, ὕπισχνος, ὑπόλεπτος, (λιγνούτσικος, ἀδυνατούτσικος); (bambîno) —, μικρόσωμον παιδίον, (κοντορεβινθούλης).

magrêzza, *f.*, ἰσχνότης, λεπτότης, (λιγνάδα, ἀδυναμία) || *scarsità*, ἔνδεια, πτωχεία.

mâgro, -a, ἰσχνός, λεπτός, λειπόσαρκος, ἄπαχος, (λιγνός, ἀχαμνός, ἀδύνατος) || *pîccolo, pôco*, μικρός || *frugâle*, λιτός || *di têrra*, ξηρός, ἄφορος, ἄπαχος || cârne -a, ψαχνόν || di -o, νηστήσιμος, σαρακοστινός; mangiâr di -o, τρώγω νηστήσιμα, νηστεύω, (κάμνω σαρακοστήν).

mâi, *avv.*, οὐδέποτε, ποτέ. [pôrco.

maiâle, *m.*, χοῖρος, (γουρούνι), *v.*

maiôlica, *f.*, φαβεντιανή, (φαγέντσα, μαϊολίκη); *vasellâme*, ἀργιλλόπλαστον σκεῦος, φαβεντιανόν.

maionêsa, *f.*, μαγνονία, (μαγιονέζα).

mâis, *v.* frumentône.

maiûscolo, -a, μέγας, κεφαλαιακός || lêttera -a, κεφαλαιακὸν γράμμα, κεφαλαῖον.

malaccôrto, -a, ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος; ἀπρόσεκτος, ἀπρονόητος.

malachîte, *f.*, μαλακίτης. [ψυχία).

malacîa, *f.*, μαλακία, κίσσα, (κακο-

malcreânza, *v.* inciviltà. [μαλάγα.

mâlaga, *m.*, οἶνος τῆς Μαλάγας,

malagêvole, *m. f.*, *difficile*, δυσχερής, δύσκολος; *faticôso*, ἐπίπονος, (κοπιαστικός).

malagrâzia, *f.*, ἀχαριότης, ἀδεξιότης, ἀνεπιτηδειότης, σκαιότης, ἀγροικότης.

malalîngua, *v.* linguâccia.

malandâre, *m.*, κακὴ κατάστασις.

malandâto, -a, διεφθαρμένος, (χαλαρωμένος), ἀπολωλός, (χαμένος).

malandrinâggio *ecc.*, *v.* brigantâggio, ladronêccio. [παί! →

malannâggia, *inter.*, βαβαί! πα-

malânno, *m.*, δυστυχία, συμφορά; *v.* infermità || che il — ti côlga, διαρραγείης! εἰς κόρακας! (ποῦ νὰ σὲ πάρῃ ὁ διάβολος!)

mâla parâta, *f.*, κίνδυνος.

malâria, *f.*, ἑλῶδες μόλυσμα, τελμα-

malâto, *v.* infêrmo *ecc.* [τομίασμα.

malauguratamênte, *avv.*, κατὰ δυστυχίαν, κατὰ κακὴν σύμπτωσιν; ἀπαισίως.

malaugurâto, -a, ἀπαίσιος, δυσοίών(ιστ)ος, (ὀγουρσούζης, κακοπόδαρος), δυστυχής. [τυχία.

malaugûrio, *m.*, κακὸς οἰωνός, δυσ-

malavôglia, *f.*, κακόνοια, δυσμένεια || di —, *v.* malvolontiêri.

malavvedûto, *v.* malaccôrto.

mâla ventûra, *f.*, δυστυχία, -χημα.

malavventurâto, *v.* disgraziâto, infe-

malavvêzzo, *v.* viziâto, guâsto. [lîce.

malcapitâto, -a, ἀ-(δυσ)τυχής, (κακόμοιρος, κακότυχος).

malcâuto, *v.* incâuto.

malcôncio, -a, κακοπαθήσας, ἐν κακῇ καταστάσει, (μωλωπισμένος).

malcontênto, -a, δυσάρεστος, δυσαρεστημένος, ἀνευχάριστος, -ίστητος, (κακοευχαριστημένος, κακοεφχάριστος) || *s. m.*, δυσαρέσκεια, ἀνευχαριστ(ησ)ία.

malcreâto, -a, *v.* incivîle.

maldicênte, *m. f.*, κακολόγος, φιλοκατήγορος, *v.* linguâccia.

maldicênza, *f.*, κακολογία, δυσφημία, καταλαλία, κατηγορία.

maldispôsto, -a, κακόνους, κακόφρων; *v.* malintenzionâto.

mâle, *m.*, κακόν || *dolôre, travâglio*, ἄλγος, πόνος || *malattîa*, νόσος, ἀρρωστία, ἀσθένεια || *dispiacêre*, λύπη || *dânno*, βλάβη || mâl di mâre, ναυτία || mi sôn fâtto — al câpo, ἐκτύπησα τὸ κεφάλι μου || dîr —, *v.* dîre, sparlâre; fâr —, *v.* danneggiâre, strafâre; dolêre || *avv.*, κακῶς, (κακά, ἀχαμνά); *difficilmênte, appêna, pûnto*, δυσκόλως, μόλις, οὐχί, ἀ- || in —, ἐπὶ κακοῦ, (στὸ κακό) || di — in pêggio, ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χεῖρον || mâl per me, δυστυχία δι' ἐμέ!

maledettamênte, *avv.*, κάκιστα, δεινῶς, ὑπερβαλλόντως, -βολικά, ἀμέτρως.

maledêtto, -a, ἐπ·(κατ)άρατος, (καταραμένος) || βδελυκτός,μυσαρός || κάκιστος, δεινός, μέγιστος, ὑπερβολικός.
malêdico, -a, *v.* -ldicênte.
maledîre, δίδω τὴν κατάραν, καταρῶμαι, (-ριοῦμαι), ἀναθεματίζω.
maledizióne, *f.,* ἀρά, κατάρα || κακὴ μοῖρα, (κακομοιρία), *v.* disdêtta, disgrâzia.
maleducâto, -a, *v.* incivîle.
malefîcio, *m.,* κακούργημα; βλάβη || *incantêsimo, malîa,* βασκανία, (μάγευμα, τὰ μάγ(ε)ια), μαγεία, μαγγανία, γοητεία.
malêfico, -a, κακοποιός, βλαβερός, ἐπιβλαβής; δηλητηριώδης || *r.,* βασκαντικός, βάσκανος.
malêrba, *f.,* κακὸν *o* βλαβερὸν χόρτον.
malêssere, *m.,* ἀδιαθεσία, κακοπάθεια, στενοχωρία.
malevolênza, *f.,* κακόνοια, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
malêvolo, -a, κακόνους, δυσμενής, ἐχθρός.
malfâtto, -a, κακῶς πεποιημένος, (κακοκαμωμένος) || ἄσχημος, διάστροφος || *s. m.,* κακοποίησις, -ποιΐα, κακούργημα.
malfattôre, *m.,* κακοποιός, κακοῦργος, ἀλάστωρ.
malfêrmo, -a, *v.* dêbole, incêrto, vacillânte.
malgovêrno, *m.,* κακὴ κυβέρνησις *o* διοίκησις || σκληρὰ βάσανος; σφαγή.
malgrâdo, *avv.,* ἀκουσίως; mîo —, ἀκόντος ἐμοῦ, παρὰ τὴν θέλησίν μου || *barb.,* *v.* nonostânte.
malîa, *f.,* μαγγανεία, βασκανία, (τὰ μάγ(ε)ια), *v.* incantamênto || *fig.,* θέλγητρον.
maliârdo, -a, *v.* incantatôre.
malignâre, ἑρμηνεύω δολίως, ἐξηγῶ ἐπὶ κακοῦ, (στὸ κακόν); κακολογῶ, δυσφημῶ.
malignità, *f.,* κακεντρέχεια, μοχθηρία, κακοτροπία, κακοβουλία; (διαβολία); *v.* maldicênza || *medc.,* κακοήθεια, χαλεπότης.
malîgno,-a, κακεντρεχής, μοχθηρός, κακοήθης, κακόβουλος; *v.* maldicênte || *medc.,* κοκοήθης, (κακοφορμισμένος) || χαλεπός, λοιμικός.
malinconîa, *f.,* μελαγχολία, δυσθυμία, ὑποκονδρία, κατήφεια, σκυθρωπότης.
malincônico, -a, μελαγχολικός, δύσθυμος, κατηφής, σκυθρωπός, περίλυπος.
malincuôre (a —); -côrpo (a —), *v.* malvolontîeri.
malintenzionâto, -a, κακόνους, κακόφρων, κακόβουλος, κακόγνωμος.
malintêso, -a, δυσνόητος, κακοσύνθετος || *s. m.,* παρανόημα, παράκ(ρ)ουσμα; παρανόησις).
malîzia, *f.,* *v.* -lignità, -lvagità; ῥαδιουργία, πονηρία, τέχνη.
maliziôso, -a, *v.* -lîgno, -lvâgio; ῥαδιοῦργος, πονηρός, (μαριόλος).
malleâbile, *m.f.,* ἐλατός, (εὐ)σφυρήλατος, σφυρηλατούμενος || *fig.,* εὔκαμπτος, εὐμάλακτος.
mallêolo, *m.,* σφυρόν, (κότσι).
mallevadôre *ecc.,* *v.* garânte.
mâllo, *m.,* πράσινον ἐξώφλειον τῶν καρυδίων *ecc.,* ἔλυτρον.
malmenâre, *v.* maltrattâre.
malnâto, -a, δυσγενής, χαμερπής, φαυλόβιος, μοχθηρός, κάκιστος, αἰσχρός.
mâlo, *v.* cattîvo; brûtto.
malôra, *v.* rovîna.
malôre, *m.,* *v.* malattîa, mâlê(ssere).
malpîglio, *m.,* συνοφρύωσις, λοξὸν βλέμμα; *v.* maltalênto.
malprâtico, -a, ἄπειρος, ἀδέξιος, ἀφυής.
malsâno, -a, *dannôso âlla salûte,* ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν, νοσερός, -σώδης; *infermîccio,* νοσερός, ἐπίνοσος, φιλάσθενος, (ἀρρωστιάρης, -άρικος, ζαΐφης); *fig.,* *v.* immorâle.
malsicûro, -a, ἐπισφαλής.
mâlta, *f.,* μάλθα, ἀμμοκονία || *v.* fângo.
maltalênto, *m.,* κακόνοια, δυσμένεια, κακοφροσύνη, κακεντρέχεια, κακοβουλία.
maltrattamênto, *m.,* κάκωσις, κακοπάθεια, κακουργία, βάσανος, αἰκίαι.
maltrattâre, *a fâtti o a parôle,* κακοποιῶ, κακουχῶ, (κακομεταχειρίζομαι); *a parôle,* λοιδορῶ,

ὑβρίζω; *battere*, αἰκίζω, (πληγόνω, κτυπῶ); *fig.*, ζημιῶ, ἀδικῶ, κακῶ, βλάπτω. [τιον.

malûccio, *m.*, ἀδιαθεσία, νοσημά-

malumôre, *m.*, δυσθυμία, δυσκολία; σκυθρωπότης || *v.* discôrdia.

mâlva, *f.*, μαλάχη, ((ἀ)μολόχα).

malvâceo, -a, μαλαχοειδής, (μολοχώδης) || le -ee, τὰ μαλαχοειδῆ.

malvâgio, -a, κακός, μοχθηρός, πονηρός, κακεντρεχής, κοκόβουλος, φαῦλος.

malvagità, *f.*, κακία, κακοσύνη, κακοβουλία; κακουργία, κακολογία.

malvasîa, *f.*, σταφυλὴ Μονεμβασίας, μονεμβασία || *m.*, μονεμβασίτης (οἶνος), (μονεμβασιώτικο

malvavîschio, *m.*, *v.* altêa. [κρασί).

malversaziône, *f.*, κατάχρησις, δωροληψία, κλοπή, ἀδικοπραξία.

malvestîto, -a, κακῶς ἐνδεδυμένος, κακοείμων, (κακοφορεμένος).

malvivênte, *m.f.*, *v.* malvâgio, malfattôre; dissolûto.

malvolentiêri, *avv.*, παρὰ τὴν θέλησιν, ἀκουσίως, στανικῶς.

malvolêre, *m.*, *v.* maltalênto, malevolênza || *vb.*, ὑποβλέπω, ἀποστρέφομαι, ἀπεχθάνομαι, μισῶ.

malvolûto, -a, ἀπεχθής, μισητός.

mâmma, *f.*, μάμμα, (μάν(ν)α, μαν(ν)ίτζα, μαν(ν)οῦλα, μαμά, νενέ(κα), τσάτσα, δαδά, ντάντά) || *v.* mammêlla. [imbecille.

mammalûcco, *m.* μαμελοῦκος || *v.*

mammâna, *v.* levatrîce. [-ζώδης.

mammârio, -a, μαστικός, -στώδης,

mammêlla, *f.*, μαστός, μαζός, (βυζί); κόλπος. [θηλοειδής.

mammellâre, *m. f.*, μαστόσχημος,

mammellône, *m.*, *fig.*, μαστός.

mammîfero, -a, μαστοφόρος || i -i, τὰ -φόρα.

mammîna; mammûccia, *f.*, μαν(ν)ίτσα, *v.* mâmma. [λέττα).

mâmmola, *f.*, ἴον, (μενεξές, βιο-

mâmmol(în)o, *m.*, νήπιον, (νηπί), παιδάριον, (-δάκι).

mammôna, *f.*, Μαμμωνᾶς, ὁ θεὸς τοῦ πλούτου.

mammône, *m.*, *zool.*, κερκοπίθηκος.

mammûth, *m.*, μαμμούθ.

manâta, *f.*, δράξ, (φούκτα); δέσμη, δράγμα, -μίς, (χειρόπιασμα, δεμάτι, πλεξάνα, μάτσο).

mancamênto, *m.*, *v.* -cânza.

mancânte, *m. f.*, *per compîre il nûmero*, ἐλλιπής, λείπων; *assênte*, ἀπών || *difettôso, incompléto*, πλημμελής, ἐλλιπής || *v.* prîvo.

mancânza, *f.*, ἔλλειψις, σπάνις; ἀπουσία; στέρησις || ἀτέλεια; παράλειψις || σφάλμα, ἁμάρτημα.

mancâre, (ἐλ)λείπω, ἐλαττοῦμαι, εἶμαι ἐλλ(ε)ιπής *o* ἀπών; δὲν ἔχω; *abbisogndre*, ἔχω χρείαν, χρῄζω || *venîr mêno, violâre*, ἀθετῶ, παραβαίνω || *commêtter un fâllo, peccâre*, σφάλλω, ἁμαρτάνω, πλημ-

manchêvole, *m.f.*, ἐλλιπής. [μελῶ.

mância, *f.* φιλοδώρημα. -ρία, (κέρασμα, μπασίσι, διὰ νὰ πιῇ ἕνα κρασί); *di câpo d'ânno*, ἐπινομίς, (ἁγιοβασιλ(ε)ιάτικον, μποναμᾶς); *per oggétti trovâti*, τὰ εὑρετίκια.

manciâta, *f.*, δράξ, (φούκτα).

mancîno, -a, ἀριστερόχειρ, -ρός, ἐπαρίστερος, (ζερβός); *v.* sinîstro.

mancîpio, *v.* schiâvo. [mêno.

mânco, *v.* sinîstro; *avv.*, *v.* nem-

mandamênto, *m.*, περιφέρεια, περίβολος εἰρηνοδικείου.

mandânte, *m.f.*, ὁ δίδων ἐντολήν, ἐντελοδότης, -τολεύς.

mandâre, *invîare, spedîre*, πέμπω, (ἀπο)στέλλω, (στέλνω) || *dâr un mandâto*, ἐντέλλομαι, ἐπιτάσσω, παραγγέλλω, μηνύω || — per (*a chiamâre*), παραγγέλλω νὰ ἔλθῃ, μετακαλῶ, ζητῶ || *v.* (e)mêttere.

mandarinâto, *m.*, ἀξίωμα μανδαρίνου, μανδαρινάτον.

mandarîno, *m.*, *einêse*, μανδαρίνος, -ρῖνος || *frûtto*, μανδαρίνι(ον); *piân-*

mandâta, *f.*, γῦρος. [*ta*, -ρινέα.

mandatârio, *m.*, ἐντελοδόχος; ἐπίτροπος.

mandâto, -a, (ἀπ)ἐσταλμένος || *s.m.*, ἐντολή, παραγγελία, ἔνταλμα, πρόσταγμα, μήνυμα, κέλευμα ||

— di pagamênto, ἔνταλμα πληρωμῆς, χρηματικόν || — di arrêsto, ἔνταλμα φυλακίσεως.

mandibola, *f.*, γνάθος, σιαγών, (-ωνιά); — inferiôre, γένυς, (κατωσάγωνον, πηγούνι).

mandibolâre, *m. f.*, σιαγονικός.

mandôla, *f.*, πηκτίς, (ταμπουρᾶς).

mandolîno, *m.*, κιθάριον, μάγαδις, (μαντολίνο, μανδολῖνον). [λινος.

mândorla, *f.*, ἀμύγδαλον || di -e,-δά-

mandorlâto, -a, ἀμυγδαλώδης,-λοειδής || *s. m.*, -λόγαλα, -λωμα, (σουμάδα). [((ἀ)μυγδαλιά).

mândorlo, *m.*, ἀμυγδαλέα, -λῆ,

mândr(i)a, *f.*, *v.* grêgge, brânco.

mandrâgola, *f.*, *bot.*, μανδραγόρας.

mandriâno, *m.*, ποιμήν, βοσκός, βουκόλος, (βουδοβοσκός).

mandrîllo, *m.*, μανδρίλλος.

mâne, *v.* mattîno.

maneggiâbile; -ggêvole, *m.f.*, εὐμεταχείριστος, εὐχερής; χειροήθης.

maneggiâre, χειρίζω, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι; διευθύνω, διαχειρίζομαι.

manêggio, *m.*, χειρισμός, χρῆσις, (μεταχείρησις); *délle ârmi*, χειρισμὸς τῶν ὅπλων || *amministrazióne ecc.*, διεύθυνσις, διαχείρισις, διοίκησις, κυβέρνησις || *v.* cavallerîzza; — occûlto, *v.* macchinaziône.

manêlla, *f.*, ἅμαλλα, δράγμα, (χειρόβολον, -λιά, δεμάτι σταχύων).

manêsco, -a, ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ κλέπτειν.

manêtta, *f.*, *manîglia*, χειρολαβή || *pl.*, χειροπέδαι, χειροδέσμια, δακτυλοκράτης, (μανέταις).

mânga, *f.*, μαγγίαρον.

manganâre, μαγγαν(ίζω)ῶ, (-νόνω), κυλινδρῶ, πιέζω.

manganêse, *m.*, μαγγανήσιον.

mângano, *m.*, μάγγανον, κύλινδρος, πιεστήριον, στιλβοπιεστήρ || *mil.*, μάγγανον, *v.* balîsta.

mangerêccio,-a; -giâbile, *m.f.*, καλὸς εἰς βρῶσιν, ἐδώδιμος, βρώσιμος, (φαγώσιμος, -ωτικός, -ησερός, -ουλιανός).

mangerîa, *f.*, *fig.*, ἀργυρολογία, κατάχρησις.

mangiapâne, *v.* fannullône.

mangiâre, ἐσθίω, τρώγω; dâr da —, παρέχω τὴν τροφήν || *fig.*, *dissipâre, sciupâre*, καταδαπανῶ, καταναλίσκω, διασκορπῶ, τρώγω; — con gli ôcchi, θεωρῶ τινα ἀσκαρδαμυκτί *o* ἀπλήστως, ἐμβλέπω || *s. m.*, ἐδωδή, (φαγητόν, -γ(ε)ί), τροφή. [*v.* scorpacciâta.

mangiâta, *f.*, βρῶσις, (φάγωμα);

mangiatôia, *f.*, φάτνη, (παχνί).

mangiatôre, -trîce; -giône, -a, ἀδη-(πολυ)φάγος, γαστρίμαργος, (φαγᾶς, φάγος). [νομή, βοσκή.

mangîme, *m.*, τροφή, (φαγ(ε)ί);

mangincchiâre, τρώγω ὀλίγον *o* δυσχερῶς, ἀναμηρυκῶμαι, (μασ-(σ ουλίζω).

mânglio, *m.*, *frûtto*, μάγγλιον; *piânta*, μαγγλία. [νεκρῶν.

mâni, *m. pl.*, ψυχαὶ *o* σκιαὶ τῶν

manîa, *f.*, μανία.

manîaco, -a, μανιακός. [κα).

mânica, *f.*, χειρίς, (μανίκι(ον), -νί-

manicarêtto, *m.*, καρύκευμα, (γιαχνί), φαγητὸν ὀρεκτικόν.

manicheîsmo, *m.*, μανιχαϊσμός.

manichêo, -a, μανιχαϊκός; *s.* -χαῖος.

manichîno, *m.*, *polsîno*, περικάρπιον, (μανικέττι) || *piccolo mânico*, λαβίδιον, (χερούλι).

mânico, *m.*, λαβή, -βίς, (χερούλι, μανίκι, πιάσιμον, στυλιάρι).

manicômio, *m.*, φρενοκομεῖον.

manicôtto, *m.*, περιχείριον, -ρίς, (μανσόνι).

manièra, *f.*, *v.* môdo; affettaziône.

manierîsmo, *m.*, κακόζηλον τῆς λέξεως, κακοζηλία, ἐπιτετηδευμένον. [niôso.

manierôso, -a, *v.* gentîle, cerimo-

manifattôre, -trîce, χειροτεχνικός; *s.*, -τέχνης; ἐργοστασιάρχης.

manifattûra, *f.*, χειροτεχνία, κατασκευή || *laboratôrio, negôzio*, ἐργαστήριον, -γοστάσιον.

manifestâre, φανερῶ, (-όνω), ἐκδηλῶ, δηλοποιῶ, ἀποκαλύπτω.

manifestaziône, *f.*, φανέρωσις, δήλωσις, ἀποκάλυψις; *v.* dimostraziône.
manifêsto, -a, φανερός, προφανής, δῆλος, ἐναργής || *s. m.*, δια-(προ)κήρυξις, (μανιφέστο), *v.* avvîso.
manîglia, *f.*, (χειρο)λαβή, -βίς, κώπη, ἐπικλείς; *v.* mânico.
manigôldo, *v.* carnêfice; bîrbâ(nte).
manîna, *f.*, χειρίδιον, -ρύδριον, (χεράκι).
manipolâre, διαχειρίζομαι, χειραπτάζω.
manipolatôre, -trîce, διαχειριστής.
manipolaziône, *f.*, διαχειρισμός.
manîpolo, *m.*, λόχος, σπεῖρα || *v.* -nâta, -nêlla.
maniscalcîa, *f.*, πεταλωτική || ἱππιατρική.
maniscâlco, *m.*, πεταλωτής, (-λᾶς, καλιγωτής, ναλμπάντης).
mânna, *f.*, *sûcco*, δροσόμελι, (μάννα) || *bibbia*, τὸ μάννα || *v.* covône, manêlla || *fig.*, ἐξαίρετον ἔδεσμα; *v.* provvidênza.
mannâia, *f.*, *v.* scûre || *dêlla ghigliottîna*, λαιμοτόμος.
mannâro (lûpo —), *m.*, λυκάνθρωπος, (καλικάντσαρος).
mannêllo, *m.*, *v.* manêlla.
mâno, *f.*, χείρ, (χέρι) || sôtto —, κρυφίως, λάθρα || a mân sâlva, ἀσφαλῶς, ἀκινδύνως || a —, *v.* manuâle; lavôro a —, ἐργόχειρον, χείρεργον, χειροτέχνημα || *v.* aiûto, soccôrso; persôna âlla —, *v.* accostêvole.
mâno d' ôpera, *f.*, ἐργασία, (δούλευμα, φτειάσις).
manomêttere, *v.* maltrattâre, guastâre; affrancâre.
manômetro, *m.*, μανόμετρον, ἀραιό-(ἀερό)μετρον.
manomôrta, *f.*, εἰλωτεία, δουλοπαροικία || bêni di —, κτήματα ὑπόδουλα, ἀμετακίνητον.
manôpola, *f.*, (σιδηρο)χειρίς || *mêzzo guânto*, μονο-(ἀ)δάκτυλον, (κουτσοδάκτυλον).
manoscrîtto, -a, χειρόγραφος || *s.m.*, -αφον, -αμμα.
manovâle, *m.*, ἐργάτης(πηλοφόρος).
manovêlla, *f.*, μοχλός, στρόφαλος, (μανι-(μανα)βέλλα, χερούλι).
manôvra, *f.*, ἐργασία || *mil.*, διαδρομή; στρατιωτικὸν ἄσκημα || *mar.*, κυβέρνημα, ναυκληρία, ἱστιο-(ἀρμενο)νομία, κίνησις, χειρισμός, (μανοῦβρα) || *fig.*, τέχνασμα, μηχάνευμα, στρατήγημα.
manovrâre, *mil.*, ἐξελίσσομαι, κινοῦμαι, ἀσκοῦμαι; *mar.*, κυβερνῶ, ναυκληρῶ, (μανουβράρω); *fig.*, τεχνάζομαι, μηχανῶμαι.
manrovêscio, *m.*, ἀνά-(ἀντί)στροφον ῥάπισμα, (ξανάστροφη).
mansionârio, *m.*, ἐφημέριος (ἱερεύς) || νεωκόρος.
mansiône, *v.* fermâta, dimôra; ufîcio.
mansuefâre, *v.* ammansâre.
mansuêto, -a, *v.* dôcile, domêstico, dôlce.
mantêca, *v.* pomâta.
mantellîna, *f.*, περιωμίς, *v.* -tîglia.
mantellîno, *m.*, ἐφεστρίδιον, χλαινί(δι)ον.
mantêllo, *m.*, μανδύας, ἐφεστρίς, ἐπανωφόρι(ον), χλαῖνα, (ταμπάρο, μαντ(έλλ)ό).
mantenêre, διατρέφω, χορηγῶ τὰ ἀναγκαῖα, *v.* conservâre, sostenêre.
mantenimênto, *m.*, διατροφή.
mantenitôre, -trîce, διατροφεύς.
mantenûta, *f.*, παλλακίς, -κή, -κίδα, (μαντινοῦτα).
mântice, *m.*, φύσα, -σητήρ(ι), (-σερόν, -σοῦνα, -σούνι) || *di vettûra*, στέγασμα ἁμάξης, δορά.
mantîglia, *f.*, ἐπωμίς, περιώμιον, -μίς, χλαινίσκος, -ίσ(κιον).
mânto, *m.*, χλαμύς || *fig.*, πρόσχημα, πρόφασις.
manuâle, *m.f.*, χειροποίητος || *s.m.*, ἐγχειρίδιον.
manualmênte, *avv.*, διὰ χειρός, διὰ τῶν χειρῶν, ταῖς χερσίν; ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα.
manûbrio, *m.*, λαβίς, -βή; *v.* -novêlla.
manumissiône, *v.* affrancaziône.
manutêngolo, *m.*, κλεπταποδόχος.
manutenziône, *f.*, διατήρησις, *v.* conservaziône.
manzanîllo, *m.*, φαρμακομηλέα.
mânzo, *m.*, βοῦς, (βώδι) || βόειον κρέας.
manzôtta, *f.*, νέα δάμαλις, (ἀγελάδα).

maomettâno,-a, μωαμεθανικός; *agg. e s.*, -θανός.
maomettîsmo, *m.*, μωαμεθανισμός.
maôna, *f.*, *mar.*, φορτηγίς. (μαοῦνα).
mâppa, *f.*, χωρο-(τοπο)γραφικὸς χάρτης || *v.* regîstro.
mappamôndo, *m.*, χάρτης τῆς ὑδρογείου, ἐπιπεδοσφαίριον, (μαππαμόνδο).
marabù, *m.*, ἐρωδιὸς ὁ ἰνδικός.
marabûto, *m.*, μαραβούτης.
marachêlla, *f.*, *gherminêlla,* πονηρία, δολιότης; *magâgna.* ἐλάττωμα, κηλίς; *peccatûccio,* ἁμάρτιον, παράπτωμα.
marangône, *v.* smêrgo; falegnâme.
marâsca, *f.*, ὀξυκέρασον, (βύ-(βί)σ-(σ)ινον); *v.* amarêna.
maraschîno, *m.*, βυσσινόποτον, (βυσ(σ)ινάπι, μαρασκίνο).
marâsco, *m.*, ὀξυκέρασος, (βυ-(βι)σ(σ)ινιά).
marâsmo, *m.*, μαρασμός.
maravîglia *ecc.*, *v.* mer-. [σιον.
maravêdo, *m.*, *monêta,* μαραβεδί-
mârca, *f.*, σῆμα, ἐπισημείωσις, (μάρκα); *v.* contrassêgno || ὅριον; μεθοριοκομητεία.
marcâre, (ἐπι)σημειῶ, -μαίνω, (μαρκάρω); *v.* notâre.
marcassîta, *f.*, *min.*, μαρκασσίτης.
marcescîbile, *v.* putrefattîbile; corruttîbile.
marchêsa, *f.*, μαρκωνίς, -κεσία.
marchesâto, *m.*, μαρκέσιον, -κεσάτον.
marchêse, *m.*, μαρκίων, -κέσιον || *v.* mêstruo. [so.
marchiâno, -a, *v.* madornâle, grôs-
mârchio, *m.*, στίγμα; *v.* mârca, sêgno.
mârcia, *f.*, πύον, ἔμπυον, (ὄμπιος) || *mil. ecc.*, βάδισμα, πορεία, ὁδεία || *mus.*, ἐμβατήριον.
marciapiêdi, *m.*, πεζοδρόμον.
marciâre, βαδίζω, πορεύομαι, βαίνω.
mârcio, -a, σαπρός, σεσηπώς, (σαπησμένος), σάπιος, φθαρτός, φθαρείς, *v.* guâsto; πυώδης, διάπυος || *s. m.*, *v.* marciûme.
marciôso, -a, πυώδης, διάπυος.
marcîre, σήπομαι, (δια)φθείρομαι; *medc.*, ἐμπυΐσκομαι, (-πυάζω).
marcîta, *f.*, ποτιστικὸς λειμών (τῆς Λομβαρδίας).
marciûme, *m.*, σαπρότης, -πρόν, -πρία, σηπεδών, (σαπήλα); *v.* mârcia, putrêdine. [|| *v.* mârchio.
mârco, *m.*, ἡμιλίτριον, (8 οὐγγίαι)
mâre, *m.*, θάλασσα; âlto —, πέλαγος || *fig.*, πλῆθος, ἀπειρία.
marêa, *f.*, παλίρροια, πλημμύρα; âlta —, *flûsso* πλημμυρίς; bâssa —, *riflûsso,* ἀνάρροια, ἄμπωτις.
mareggiâre, (δια)πλέω || κυμαίνοναι; κλυδωνίζομαι || *avére il mâl di mâre,* ναυτιῶ.
marêmma, *f.*, ἑλώδης παραλία; τέλμα, ἕλος, (βάλτος).
maremmâno, -a, παράλιος; τελματώδης, ἑλώδης, (βαλτώδης).
marêna, *v.* amar-.
marêngo, *v.* luîgi.
maresciallâto, *m.*, στραταρχία.
maresciâllo, *m.*, στρατάρχης, ἀρχιστράτηγος || grân *o* feld —, μέγας στρατάρχης || — di câmpo, ὑποστράτηγος || *cm.*, ἐπιλοχίας.
marêse, *v.* stâgno, palûde.
marêtta, *f.*, ἐλαφρὰ κύμανσις.
marezzâre, ποικίλλω κυματοειδῶς, καθιστῶ τι μαρμαροειδές *o* ἰασπιδῶδες, κυματῶ, μαρμαρῶ, ἰασπιδῶ.
marêzzo, *m.*, ποικιλμός κυματο-(μαρμαρο)ειδής *o* ἰασπιδώδης, κυμάτωσις, μαρμάρωσις, ἰασπίδωσις; ποικιλοφανὴς λάμψις, κυμάτωμα,
mârga, *v.* mârna. [αὔγασμα.
margarîna, *f.*, μαργαρίνη.
margherîta, *v.* pêrla; ⟶
margheritîna, *f.*, λευκάνθεμον, (ἀσπρολούλουδο).
marginâle, *m. f.*, ἀκρο-(παρα)σέλιδος, περιθωριακός, παράγραπτος, παραγεγραμμένος || nôta —, σημείωσις εἰς τὸ περιθώριον, παρα-
marginâre, παραγράφω. [γραφή.
mârgine, *m.*, *di un libro,* περισελίς, περιθώριον || *órlo ecc.*, χεῖλος, ἄκρα; *v.* rîva. [ριον.
marginôso, -a, ἔχων πολὺ περιθώ-

margôtta, *f.*, μόσχος, -σχευμα, καταβολάς, (μασχαλήθρα, καταβολάδα).
margottâre, μοσχεύω, ῥίπτω ο κάμνω καταβολάδας, καταβάλλω, (-βολεύω, -βολίζω).
margraviâto, *m.*, (μεθ)ὁριοκομη-[τεία
margrâvio, *m.*, (μεθ)ὁριοκόμης, -ριοδίκης.
marîna, *f.*, *v.* lîdo; mâre; marinerîa || *pittûra*, θαλασσογράφημα || minîstro dêlla —, ὑπουργός (ἐπὶ) τῶν ναυτικῶν.
marinâio; -nâro, *m.*, ναύτης, ναυβάτης, ναυτικός, (μαρ(ι)νάρος, μαρινέρης, γκεμιτζῆς).
marinâra (âlla —), κατὰ τὸν τρόπον τῶν ναυτῶν, ναυτικῶς.
marinâre, ταριχεύω, παστῶ, (-όνω, κάμνω μαρινάτον).
marinarêsco, -a, ναυτικός, θαλασσινός; *v.* nâutico.
marinâto, -a, ταριχεία, -χευμα, πάστωμα, -στόν, (μαρινάτον, -νάδα).
marinerîa, *f.*, *sciênza*, ναυτική, -κοσύνη, (μαριναροσύνη) || *fórze navâli*, ναυτικόν, -κὴ δύναμις || — mercantile, ἐμπορικὸν ναυτικόν || *marinâi*, ναῦται, -τικόν.
marîno, -a, τῆς θαλάσσης, θαλάσσιος, (-ινος), πελάγιος.
mari(u)ôlo, *v.* bîrbâ(nte).
marionêtta, *f.*, *pr. e fig.*, νευρόσπαστον, (κοῦκλα, κούτζα, κοσῶ-[να).
maritâggio, *v.* matrimônio.
maritâle, *m. f.*, τοῦ συζύγου, συζυγικός, ἀνδρικός.
maritalmênte, *avv.*, συζυγικῶς.
maritâre, νυμφεύω, ὑπανδρεύω, (πανδρεύω) || *fig.*, συνδέω, συνάπτω, συνδυάζω, συζεύγνυμι || -rsi, -ομαι, συζεύγνυμαι.
maritâta, *f.*, ὕπανδρος, (πανδρε-[μένη).
marîto, *m.*, σύζυγος, ἀνήρ, (ἄνδρας); da —, καλὴ πρὸς ὑπανδρίαν, ἐν ὥρᾳ γάμου, (τῆς ὑπανδρείας) || *v.* scaldîno.
marîttimo, -a, ναυτικός || società -a, -ἡ ἑταιρία || prêstito -o, ναυτικο-(θαλασσο)δάνειον.
marmâglia, *f.*, παιδαρίων ὄχλος, *v.* [canâglia.
marmellâta, *f.*, γλύκυσμα ἐκ χυλοῦ ὀπωρῶν, μελίπηκτον, πολτός, ((μ)πελτές, ῥετσέλι, μαντζούνι).
marmiêra, *f.*, μαρμαρωρυχεῖον.
marmîsta, *m.*, μαρμαρουργός, (-μαρᾶς), -μαροκόπος.
marmîtta, *f.*, χύτρα, κακκάβη, (τσουχάλι), *v.* pêntola, caldâia.
mârmo, *m.*, μάρμαρον, -ος || *fig.*, ἄγαλμα.
marmôcchio, *m.*, νήπιον, βρέφος, [παιδάριον.
marmorârio, *m.*, μαρμαροκόπος, -ροποιός, -ρουργής, -ρογλύφος, (-ρᾶς), *v.* scultôre, statuârio.
marmorâto, -a, μαρμαρωτός, -ρόχρους, -ρόεις, -ροειδής, -ρώδης.
marmôreo, -a, μαρμάρινος, -ρε(ι)ος, -ρικός, (-ρένιος), *c. s.*
marmorizzâre; -or(eggi)âre, μαρμαρῶ, *v.* marezzâre.
marmôtta, *f.*, ἀρκτόμυς, μυωξός, ὄρειος μῦς, (βουνίσιος ποντικός).
mârna, *f.*, ἀργιλλάσβεστος, (ἀργιλλο)τίτανος.
marnâre, ἀργιλλασβεστῶ.
marniêra, *f.*, ἀργιλλασβεστωρυχεῖον; λάκκος ἀργιλλοτιτάνου.
marnôso, -a, ἀργιλλασβεστώδης.
mâro, *m.*, μάρον, (γατόχορτον).
maronîta, *m.*, μαρωνίτης.
marôso, *m.*, κύμανσις, *v.* flûtto, [ônda.
mârra, *f.*, *v.* zâppa, vânga || *mar.*, *pl.*, τὰ ἄκρα τῆς ἀγκύρας || spâda di —, ξίφος τῆς ὁπλομαχίας.
marrâno, *v.* traditôre, pêrfido.
marrôbbio, *m.*, μελαμπράσιον.
marrocchinâre, αἰγοβυρσοποιῶ, -σουργῶ.
marrocchîno, *m.*, αἰγόβυρσα, (μαρο-[κίνον, -κίνι, σαχτιάνι).
marrône, *m.*, *frûtto*, κάστανον (χονδρόν), (μαρρόνι, μαρούνι); *piânta*, (χονδρο)καστανέα || colôr —, καστανόχρους, (-ν(ᾶτ)ός).
marronêto, *v.* castagnêto.
marrûca, *f.*, παλίουρος, (-ουρας, *pl.*, [-οῦροι).
marsâla, *m. f.*, *vîno*, μαρσάλα.
marsigliêse, *f.*, μασσαλιωτικὸς ὕμνος, μασσαλιῶτις.
marsîna, *f.*, *v.* âbito, frâc.
marsuîno, *m.*, φώκαινα, (γουρουνό-[ψαρον).

marsupiâli, *m. pl.*, τὰ μαρσυπιοφόρα (ζῷα). [τσι-(τσου)κνοτρίτη.
martedì, *m.*, τρίτη || — grâsso,
martellâre, σφυροκοπῶ, -ρηλατῶ || *del cuôre*. πάλλω σφοδρῶς, (καρδιοκτυπῶ). [ρεσκαιδεκασύλλαβος.
martelliâno, **-a**, *di vêrso*, τεσσα-
martellîna, *f.*, σφύρα, (-ρί,) τοῦ κτίστου || *di fucile*, πυρεκβόλιον.
martellîno, *m.*, σφυρίον, (-ράκι).
martêllo, *m.*, σφύρα (-ρί); *grôsso*, ῥαιστήρ, (βαρειά) || *di ûna pôrta ecc.*, ῥόπτρον || *ôsso*, σφύρα || *fig.*, βάσανος, μάστιξ; ἀνησυχία, μέριμνα. [*nélla*, κωδώνιον || *v.* pivière.
martinêllo, *m.*, βαροῦλκον || *campa-*
martinêtto, *m.*, μεγάλη σφύρα || κεραιοῦχος. [λιον.
martingâla, *f.*, ὑποχαλίνιον, ψέλ-
martinîcca, *f.*, τροχοπέδη, ἐποχεύς.
martîn pescatôre, *v.* alciône.
mârtire, *m.f.*, μάρτυς, -υρ, (-υρας); πάσχων τὰ ἔσχατα.
martîrio, *m.*, μαρτύριον; βάσανος.
martirizzâre, ὑποβάλλω εἰς μαρτύρια, μαρτυρίζω, βασανίζω || *fig.*, ταλαιπορῶ, κατατρύχω || êsser -zzâto, μαρτυρῶ, πάσχω τὰ ἔσχατα.
martirolôgio, *m.*, μαρτυρολόγιον.
mârtora, *f.*, σαθέριον, (σαμούρι(ον), ζαβερδᾶς, νοῦρκα). [re.
martoriâre, *v.* -tirizzâre, tortu-
mâryland, *m.*, *tabâcco*, μαρυλάνδη.
mârza, *f.*, *v.* innêsto.
marzapâne, *m.*, πέμμα ἀμυγδαλωτόν, ἀμυγδαλόπηττα.
marziâle, *m.f.*, ἀρειμάνιος, πολεμικός; *chim.*, σιδηροῦχος || côrte —, στρατοδικεῖον || lêgge —, στρατιωτικὸς νόμος.
mârzo, *m.*, μάρτιος, (μάρτις).
marzôcco, *m.*, λέων (γεγλυμμένος *o* ἐζωγραφημένος).
marzolîno; **-zuôlo**, **-a**, μαρτιανός.
mascalcîa, *v.* maniscalcîa.
mascalzône, *m.*, κακοῦργος, κάθαρμα, λῃστής, (μαριόλος, μασκαρᾶς); ἀγροῖκος, χωριάτης; βρωμόπαιδον. [νι, μάσκα).
mascêlla, *f.*, γνάθος, σιαγών, (-γό-
mascellâre, *m.f.*, σιαγόνιος, -νικός || dênte —, μυλίτης ὀδούς, μυλόδους, γόμφιος, (τραπεζίτης).
mâschera, *f.*, προσωπεῖον, -πίς; -πίδα, μορμολύκ(ε)ιον, (μουτσούνα, μάσκα) || *persôna*, προσωπιδοφόρος, (μάσκαρος, -κάρα) || *fig.*. πρόσχημα, πρόφασις || gettâr la —, ἀναφανδὸν ἐνεργῶ, ἐλευθεροστομῶ.
mascherâre, ἐνδύω προσωπεῖον, (βάλλω μάσκαν *o* μασκαράδικα), μεταμφιέννυμι, -φιάζω, παρασχηματίζω; *fig.*, ἀποκρύπτω, *v.* nascondêre || -rsi, προσωπιδοφορῶ, μεταμφιάζομαι, παρασχηματίζομαι, (μασκαρόνομαι).
mascherâta, *f.*, ὅμιλος προσωπιδοφόρων, προσωπιδοφορία, (μασκαράτα, κουδουνατόχορος).
mascherâto, **-a**, προσωπιδοφόρος, μετημφιεσμένος, (κουδουνάτος) || bâllo -o, χορὸς προσωπιδοφόρων.
mascherîna, *v.* mâschera.
mascherône, *m.*, προσωπίς || δυσειδὲς πρόσωπον. [νικότης.
maschiêzza, *f.*, ἀρρενότης, ἀρσε-
maschîle, *m.f.*, ἄρρην, ἀνδρικός || *gr. ecc.*, ἀρσενικός; *s. m.*, -ὸν (γένος).
mâschio, **-a**, *virile*, ἀρρενωπός, -νώδης, ἀνδρικός, -δρεῖος, γενναῖος || *s. m.*, ὁ ἄρρην, τὸ ἄρρεν, παιδίον ἀρσενικόν || *v.* mâstio.
mascolinità, *f.*, ἀνδρικὴ ἰδιότης, *v.* -schiêzza.
mascolîno, **-a**, *v.* maschîle.
ma nâda, *v.* bânda. [gânte.
masnadiêre; **-êro**, *v.* bandîto, bri-
mâssa, *f.*, σωρός, ὁμάς, πλῆθος; σύνολον || **pl.*, λαός, ὄχλος || in —, ἀθρόως, συλλήβδην; καθ' ὁμάδα; ἀδιακρίτως; *mil.*, πανδημεῖ, πανστρατιᾷ.
massacrâre, (κατα)σφάζω, (σκοτόνω) || *fig.*, καταστρέφω, φθείρω, χαλῶ.
massâcro, *m.*, σφαγή, αἱματοχυσία, (μαχαιροσφάγι, σφάξιμον, σ. οτωμός). (τρίψιμον).
massâggio, *m.*, ἀνατριβή, -τριψις,
massâia, *f.*, ἡ οἰκονόμος, ὑπηρέτρια.

massâio, *m.*, οἰκονόμος; ταμίας; ἐπιστάτης ἐπαύλεως.
massellâre, σφυροκοπῶ *o* -ρηλατῶ τὸν θερμὸν σίδηρον.
masserîa, *v.* fattorîa. [οἰκοσκευή.
masserîzie, *f. pl.*, τὰ ἔπιπλα οἰκίας,
massîccio, **-a**, πάγιος, πυκνός, στερεός; *d' ôro ecc.*, ὁλοσχερής, (γεμάτος): *di persôna*, παχυλός, χονδροειδής || *s. m.*, πάγιον, στερεόν, -ρέωμα, συμπαγές. [γνωμικόν.
mâssima, *f.*, κανών, ἀξίωμα, ἀρχή,
massimamênte, *avv.*, κυρίως, ἰδίως, πρὸ πάντων.
mâssimo, **-a**, μέγιστος, ὑπέρτατος || *s. m.*, μέγιστον, ἀνώτατον ὅρος.
mâsso, *m.*, πέτρα (ὀγκώδης), βράχος.
massône, *m.*, ἐλευθεροτέκνων, (φραμασόνος, (φαρ)μασῶνος).
massonerîa, ἐλευθεροτεκτοσύνη, -κτονική, (φραμασονία, (φαρ)μασωνία). [(μασ(σ)ονικός).
massônico, **-a**, ἐλευθεροτεκτονικός,
mastêllo, *m.*, καδίον, -ίσκος, λουτήρ, (μαστέλλον, -ος).
masticacchiâre, *v.* mangiucchiâre.
masticâre, μασσῶ, (μασσειῶ).
masticatôre, *m.*, μασσητής; -τήρ.
masticaziône, *f.*, μάσσησις, -ημα.
mâstice, *m.*, μαστίχη, (-ίχα).
mastiettâre, τίθημι τοὺς στρόφιγγας, γιγγλυμῶ || συναρμόζω λίθους. [μος.
mastiêtto, *m.*, στρόφιγξ, γίγγλυ-
mastîno, *m.*, μολοσσὸς (κύων), (μανδρόσκυλον, σκύλαρος).
mâstio, *m.*, ἄρρεν τοῦ γιγγλύμου, γένειον; ἕλιξ, κοχλίας || *v.* morta-
mastodônte, *m.*, μαστόδους. [lêtto.
mastoidêo, **-a**, μαστοειδικός, -δής || apôfisi, -a, -δὴς ἀπόφυσις.
mâstro, *v.* maêstro; lîbro.
masturbâre, δέφω; *dônne*, κλειτορί(ά)ζω || -rsi, δέφομαι, μαλακίζο-
masturbatôre, *v.* onanîsta. [μαι.
masturbaziône, *f.*, αὐνανισμός, μα-
masûrca, *v.* mazûrca. [λακία.
matadôre, *m.*, ταυροφόνος, -ρομάχος.

matâssa, *f.*, δεσμίς, (μάτσο) || — imbrogliâta, *fig.*, περιπλοκή, *v.* imbrôglio, confusiône.
matassîna, *f.*, δεσμίδιον, (ματσάκι).
matemâtico, **-a**, *agg. e s.*, μαθηματικός || *s. f.*, -ή, τὰ -ά.
materassâio, *m.*, στρωματοποιός, -νορράφος, (μεντερᾶς). [(μεντέρι).
materâsso, *m.*; **-a**, *f.*, στρῶμα, -μνή,
matêria, *f.*, ὕλη; ὑλικόν || *argomênto*, ὑπόθεσις, ἀντικείμενον, ὕλη || *câusa*, *ragiône*, αἰτία, ἀφορμή, πρόφασις || *pus*, (ἔμ)πυον, ὕλη || *v.* depôsito.
materiâle, *m. f.*, ὑλικός || *fig.*, βαρύς, ὀγκώδης, χονδρός; σταιός, ἀγροῖκος, βάναυσος || *s. m.*, ὕλη, ὑλικόν, τὰ ὑλικά (εἰς οἰκοδομήν *o* εἰς σύνθεσιν συγγράμματος).
materialîsmo, *m.*, ὑλισμός, ὑλο-
materialîsta, *m. f.*, ὑλιστής, ὑλό-
materialità, *f.*, ὑλικότης, -κότης.
materializzâre, ὑλοποιῶ.
maternità, *f.*, μητρότης.
matêrno, **-a**, μητρικός, -τρῷος || *da pârte di mâdre*, πρὸς μητρός, μητρόθεν || *pâtrio*, πάτριος, ἐπι-
matîta, *f.*, *v.* lâpis. [χώριος.
matrâccio, *m.*, φιάλη διυλιστική, λάγηνος. [(ψευδοκαμόμηλον).
matricâle, *f.*, *bot.*, παρθένιον,
matrîce, *f.*, *pr. e fig.*, μήτρα || *regîstro*, μητρῷον τῶν φόρων, διάγραμμα || *fig.*, πρωτό-(ἀρχέ)τυπος.
matricîda, *m. f.*, μητροκτόνος, -τροφόνος, -τραλοίας.
matricîdio, *m.*, μητροκτονία.
matrîcola, *f.*, μητρῷον, κατάλογος, (στρατιωτικόν) ὀνοματολόγιον || di —, καταλογικός.
matricolâre, *v.* immatr-.
matricolâto, **-a**, ἐγγεγραμμένος εἰς τὸν κατάλογον, ἔγγραπτος || *v.* famigerâto.
matrîgna, *v.* madrîgna.
matrimoniâio, *m.*, μεσίτης γάμων, προμνήστωρ, (προξενητής). [λιος.
matrimoniâle, *m. f.*, γαμικός, -μή-
matrimônio, *m.*, γάμος, συζυγία,

σύζευξις, συνοίκησις, -κέσιον, ὑπανδρεία, στέφανος, -νωσις, (παντρειά).

matrîna, *v.* madrîna.

matrôna, *f.*, γυνὴ σεβασμία *o* σοβαρά || *româna*, οἰκοδέσποινα.

matronâle, *m. f.*, ἴδιος σεβαστῆς δεσποίνης.

matronîmico, -a, μητρωνυμικός.

mattâre, *agli scâcchi*, κάμνω σὰχ ῥούχ, κάμνω μάτ.

matterêllo, *m.*, ὁμαλίστρα, -ιστρον, πλάστρης || *v.* pazzerêllo.

mattêzza; -ttîa, *v.* pazzîa, follîa.

mattîna, *f.*, *v.* -o, → [χυνή).

mattinâta, *f.*, (ἅπασα ἡ) πρωΐα. (τα-

mattiniêro, -a, πρωϊνός, ἑωθινός, (ταχυνός, πουρνισινός).

mattîno, *m.*, τὸ πρωΐ, πρωΐα, (ταχύ, πουρνόν); ἠώς, αὐγή || al —, πρωΐ, πρὸ μεσημβρίας; di buôn —, πολλὰ πρωΐ, πρωΐ πρωΐ.

mâtto, -a, *v.* pâzzo, fôlle || *di metâlli ecc.*, ἀστιλβής, *v.* fâlso || *s. m.*, *agli scâcchi*, τὸ σὰχ ῥούχ.

mattonâia, *f.*, πλινθ(οποι)εῖον, -πωλεῖον.

mattonâio, *m.*, κεραμο-(πλινθο)ποιός, -πώλης, (τουβλᾶς).

mattonâre, *v.* ammatt-.

mattône, *m.*, πλίνθος, (τοῦβλον).

mattonêlla, *f.*, πλινθίον, (τουβλάκι) || *del bigliârdo*, ἐσωτερικὴ πλευρά.

mattutîno, -a, πρωϊνός, ὀρθινός, αὐγερινός, ἑωθινός, (ταχυνός, πουρνήσιος, -νισινός, -νιάτικος) || *s. m.*, † ὄρθος, τὰ ἑωθινά.

maturamênte, *avv.*, ὡρίμως, συνετῶς, (περι)ἐσκεμμένως. πεφροντισμένως, μὲ γνῶσιν καὶ κρίσιν.

maturâre, *att. e n.*, *pr. e fig.*, ὡριμάζω; *att.*, πεπαίνω; *n.* -ομαι || *fig.*, τελειοποιῶ. [-αστικός.

maturatîvo, -a, *medc.*, πεπαντικός,

maturâto, -a, ὡριμάσας.

maturazîône, *f.*, ὡρίμανσις, -ασμα, πέπανσις, -ασμός.

maturità, *f.*, ὡριμότης, -μασία, πεπειρότης, (μεστότης); *fig.*, ἀκμή, τελειότης.

matûro, -a, ὥριμος, πέπειρος, πέπανός, (ὡριμασμένος, ὥρμος, γινωμένος, καμωμένος) || *di persôna*, ἀκμαῖος, παρῆλιξ; συνετός || *medc.*, ὥριμος || età -a, ὥριμος, τελεία *o* κεκριμένη ἡλικία.

mausolêo, *m.*, μαυσωλεῖον. [χορός.

mazûrca, *f.*, μαζούρκα, πολωνικὸς

mâzza, *f.*, *mar'êllo*, τυπάς, (κόπανος); σφύρα, ῥαιστήρ, (βαρειά) || *bastône*, ῥάβδος, βακτηρία, (μπαστούνι) || — d' ârme, ῥόπαλον (σιδηροῦν), κορύνη, (χουρχούδι, ματσοῦκα, -ούκι). [λο)βόλος.

mazzafrûsto, *m.*, μάστιξ || λιθο-(βε-

mazzapîcchio, *m.*, λίστρον, ῥαιστήρ, εδαφίστριον, ξυλίνη σφύρα, ξύλινος κόπανος.

mazzâta, *f.*, σφυρο-(ὑλο)κόπημα || *fig.*, ἀπροσδόκητον δυστύχημα.

mazzerânga, *f.*, κοπανηστήρι(ον) τοῦ γηπέδου, ἐδαφιστήριον, κόπανον, -ος, *v.* mazzapîcchio.

mazzerangâre, κοπανίζω, (κατα)πατῶ γήπεδον. [νάκι).

mazzêtt(în)a, *f.*, ῥαβδίον, (μπαστου-

mazzêtto, *v.* -zzolîno. [ρος.

mazziêre, *m.*, ῥαβδοῦχος, ῥοπαλοφό-

mâzzo, *m.*, *in gênere*, δέσμη, -μίς, δέμα, (-μάτι), σύμπλεγμα; *di fiôri*, ἀνθοδέσμη, (δέμά(τι) λουλουδίων); *di aspâragi*, δέμα σπαράγγων; *di cârte da giuôco*, δέσμη χαρτοπαιγνίων, (τράπολα).

mazzôcchio, *m.*, *di capêlli annodâti sûlla nûca*, ὀπισθοκρώβυλος, (κότσος) || *v.* tâllo; bastône; têsta.

mazzolîno, *m.*, μικρὰ ἀνθοδέσμη, (δεμάτ(άκ)ι λουλουδίων). [πος.

mazzuôlo, *m. f.*, σφυρίον; βωλοκό-

me, *pron.*, (ἐ)μέ, (ἐμένα); μοι, (εἰς ἐμέ, μοῦ).

mêa cûlpa, ἐξ ἁμαρτίας *o* πλημμελείας μου || dîr —, ὁμολογῶ τὸ σφάλμα μου, μετανοῶ.

meândro, *m.*, στροφή, ἕλιγμός.

meâto, *m.*, σωλήν, πόρος.

meccânico, -a, *agj. e s.*, μηχανικός; *s.* -νουργός || *s. f.*, -νική.

meccanîsmo, *m.*, μηχανισμός.

mecenâte, *m.* μαικήνας.

mêco, μετ' ἐμοῦ (μ' ἐμένα).
mecônio, *m.*, μηκώνιον, ὄπιον.
medâglia, *f.*, μετάλλιον νομισματόσημον, μεταλλοσύμβολον; ἀριστεῖον, βραβεῖον, ἔπαθλον; (μεδ-(μεντ)άλ(λ)ια).
medagliâio, *m.*, νομισματοπώλης.
medagliêre, *m.*, νομισματοσυλλογή; -τοθήκη. [δαλλιόνι), ἐγκόλπιον.
medagliône, *m.*, περίαπτον, (με-
medaglìsta, *m.*, νομισματογνώμων; -τολόγος; -τοκόπος.
medesimêzza, *v.* identità.
medesimamênte, *v.* similmênte.
medêsimo, *v.* stêsso.
mêdia, *f.*, μέσον.
mediâno, -a, (διά)μέσος, μεσαῖος.
mediânte, *prep.*, διά (*gen.*), (μὲ τὸ μέσον, *gen.*; μέ, *acc.*).
mediastîno, *m.*, μεσόφραγμα.
mediâto, -a, ἔμμεσος.
mediatôre, *m.*, μεσίτης, μεσολαβῶν.
mediaziône, *f.*, μεσιτεία, -τευσις, μεσολάβησις, προξενία.
mêdica (êrba —), *f.*, τρίφυλλον, (μηδικόν, μήδιον, τριφύλλι).
medicâbile, *v.* curâbile.
medicamentârio, -a, φαρμακευτικός, -κολόγος, -κώδης || *s. m.*, *ricettário*, συνταγολόγιον.
medicamênto, *m.*, *v.* cûra; medicîna.
medicamentôso, -a, ἰατρικός, φαρμακώδης. [re.
medicâre, φαρμακοδοτῶ, *v.* curâ-
medicâstro, *m.*, ἀμαθὴς ὁ οὐτιδανὸς ἰατρός. [θεραπεία, ἴασις.
medicaziône, *f.*, φαρμακοδότησις;
medîceo, -a, μεδίκειος, τῶν Μεδίκων. [-τρια.
medichêssa, *f.*, ἰάτραινα, -τρίνη,
medicîna, *f.*, *sciênza*, ἰατρική, -τροσύνη || *rimêdio*, φάρμακον, ἰατρικόν || facoltâ di —, ἰατρικὴ σχολή.
medicinâle, *m. f.*, ἰατρικός, ἰαματικός, θεραπευτικός || *s. m.*, ἰατρικόν, φάρμακον.
mêdico, -a, ἰατρικός || *della Mêdia, persiâno*, μηδικός || *s. m.*, ἰατρός, (γιατρός) || matêria -a, ἰατρικὴ ὕλη || andâr pel -o, chiamâr il -o, πορεύομαι διὰ τὸν ἰατρόν, καλῶ τὸν ἰατρόν || -o curânte, θεραπεύων ἰατρός || gli onorârî del -o, τὰ ἰατρεῖα.
medievâle, *m. f.*, μεσαιωνικός.
medîmno, *m.*, μέδιμνος.
mêdio, -a, μέσος, -σαῖος, -σι(α)νός || *temperâto*, μέτριος || *gr.*, μέσος || insegnamênto -o, μέση ἐκπαίδευσις || dîto -o, μέσος δάκτυλος, (σφάκελος) || *v.* mêdium.
mediôcre, *m. f.*, μέτριος.
medriocremênte, *avv.*, μετρίως, ἔτσι κ' ἔτσι.
mediocrità, *f.*, μετριότης, μεσότης.
medioevâle, *v.* mediev-.
medioêvo, *m.*, μέσος αἰών, μεσαίων.
meditabôndo, -a, φροντιστικός, σύννους, σκεπτικός. [νοοῦμαι.
meditâre, μελετῶ, σκέπτομαι, διαμeditatîvo, -a, μελετητικός, σκεπτικός, θεωρητικός. [θεωρία.
meditaziône, *f.*, μελέτη, σκέψις,
mediterrâneo, -a, μεσόγειος || *s.m.*, -ος θάλασσα || del -o, ἀνήκων εἰς τὴν -ον θάλασσαν, μεσογειακός.
mêdium, *m.*, μεσάζων.
medûsa, *f.*, μέδουσα || la testa di —, ἡ κεφαλὴ τῆς Μεδούσης. [ριον.
***mêeting**, *m.*, *barb.*, συλλαλητή-
mefistofêlico, -a, μεφιστοφελικός, σαρκαστικός, χλευαστικός, διαβολικός.
mefîte, *f.*, ἀὴρ νοσώδης, δυσώδης ἀναθυμίασις, μεφῖτις, μίασμα, βρῶμος.
mefîtico, -a, μεφιτικός, φθοροποιός, πνιγηρός, βρωμώδης, (βρωμο)νοσώδης.
megalômane, *m f.*, μεγαλοπράγμων.
megalomanîa, *f.*, μεγαλοπραγμο-
megâmetro, *m.*, μεγάμετρον. [σύνη.
megascôpio, *m.*, μεγασκόπιον.
megatêrio, *m.*, μεγαθήριον.
megêra, *f.*, μέγαιρα, (στρίγλα).
mêglio, *v.* migliôre || *avv.* κάλλιον, (καλλί-καλύ-(καλή)τερα), βέλτιον, κρεῖττον; *piuttôsto*, μᾶλλον, (περισσότερον, καλύτερα, κάλλια) || il —, *avv.*, κάλλιστα, βέλτιστα,

ἄριστα; *s. m.*, τὰ βέλτιστα (τὸ καλύτερον) || per dîr —, ὡς εἰπειν κάλλιον || di bêne in —, ἀπὸ τοῦ καλοῦ εἰς τὸ κάλλιον.
mêla, *f.*. μῆλον.
melacotôgna, *f.*, κυδώνι(ον). [δι).
melagrâna, *f.*, ῥόα, ῥοΐδι(ον), (ῥῷ-
melagrâno, *m.*, ῥοιά, (ῥῳ(γ)διά).
melanconia, *v.* malinc-.
melanîte, *f.*, μελανῖτις.
melanzâna, *f.*, στρύχνος ὁ κηπαῖος, (μελιτζάνα).
melarância, *v.* arância *ecc.*
melâre, *v.* immel-.
melâssa, *f.*, μελίτωμα, ἀποζάχαρον.
melâta, *v.* marmellâta.
melâto, -a, ἠλειμμένος διὰ μέλιτος, (μελωμένος); μελιτόεις; -τώδης, -τινος, μειλίχιος -χρός; μελίφθογγος, μελίφωνος; γλυκύς, ἡδύς || parôle -e, γλυκεῖα *o* μειλίχιος ὁμιλία, μειλίχιος λόγος.
melensâggine, *f.*, εὐήθεια, βλακία, ἠλιθιότης, ἀβελτηρία.
melênso, -a, εὐήθης, μωρός, *v.*
melêto, *v.* pomêto. [sciôcco.
meliâca, *v.* albicôcca.
mêlica, *v.* saggîna.
melicêride, *f.*, μελικηρίς.
melîtoto, *m.*, μελίθωτον.
melîssa, *f.*, μελί(σσό)φυλλον, (-σσόχορτον) || âcqua di —, μελισσοφυλλόνερον. [νος.
mel(l)îfero, -a, μελιτοφόρος, -τογό-
mellificâre, μελισσ-(μελιττ)ουργῶ.
mellîfluo, -a, μελίρρυτος, *v.* melâto.
mellonâggine, *v.* balordâggine, imbecillità. [τοπος, μποστάνι).
mellonâia, *f.*, πεπονοφυτεία, (-νό-
mellône, *m.*, *v.* popône; *fig.*, βαρυ-(στενο)κέφαλος, *v.* babbêo, animâle.
mêlma, *f.*, βόρβορος, ἰλύς, *v.* fângo.
mêlo, *m.*, μηλέα, (-ληά).
melocotôgno, *m.*, κυδωνέα, (-νιά).
melodîa, *f.*, μελῳδία.
melôdico, -a, μελῳδικός. [φωνος.
melodiôso, -a, *c. s.*, ἐμμελής, γλυκό-
melodîsta, *m. f.*. μελῳδός, -λοποιός.
melodrâmma, *m.*, μελόδραμα.
melodrammâtico, -a, μελοδραματικός || *s. f.*, -ή.
melogrâno, *v.* melagr-.
melômane, *m. f.*, μελομανής.
melomanîa, *f.*, μελομανία.
melopêa, *f.*, μελοποιΐα.
meloplâsto, *m.*. μελόπλαστον.
melusîna, *f.*. Μελυσίνη; μορμώ, (στοιχειό, λάμια).
membrâna, *f.*, ὑμήν, μεμβράνα.
membranôso; -nâceo, -a, ὑμενώδης, μεμβρανώδης. [ἐγκοίλια.
membratûra, *f.*, τὰ μέλη || *mar.*, τὰ
membrêtto, *m.*, μικρὸν κῶλον || πόσθιον, (ψωλάκι).
mêmbro, *m.*, μέλος || *di un' accadêmia*, μέλος ἀκαδημίας || *di un perîodo*, κῶλον || — (virîle), τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ἀνδρικὸν μόριον, πόσθη, καυλός, σάθη, πέος, ἡ ἵππος, ῥόπτρον, ῥόπαλον, ἄρθρον, πέριλος, ταῦρος, (ψωλή, ποῦτσος, σάρκα, ζαχαροκάλαμον).
membrûto, -a, ἀδρο-(χονδρο)μελής || *che ha grân mêmbro*. πόσθων(εύς), (ψωλαρᾶς, πουτσαρᾶς).
memênto, *m.*, ἀνάμνημα, ἐνθύμημα, μνημόνευσις. [(μόνευ)τος.
memorâbile, *m. f.*: **-ândo -a**, ἀξιόμνη-
memorândum, *m.*. σημείωσις, -ωμα; *tacuîno*, -ωματάριον || — *diplomâtico*, ὑπόμνημα διπλωματικόν, διακοίνωσις.
mêmore, *m. f.*, μνήμων, -μονικός.
memôria, *f.*. *potênza*, μνήμη, -μονικόν, (θυμητικόν); *ricordânza*, μνήμη, -μοσύνη, ἀνάμνησις, ((ἐν)θύμησις); *cônto*, λογαριασμός; *marmôrea ecc.*, μνημεῖον, σημεῖον πρὸς ἐνθύμησιν; *pl.*. *commentârî ecc.*, ὑπομνήματα; ἀπομνημονεύματα; *v.* -rândum || imparâr a —, ἀπομνημονεύω, (ἐκστηθίζω).
memoriâle, *m.*, ἀναφορά, ὑπόμνημα. [ziône.
mêna, *f.*, *v.* manêggio, macchina-
mênade, *v.* baccânte. [κάλλιστα.
menadîto (a —), *avv.*, (ἐπ)ἀκριβῶς,
menâre, *v.* condûrre; dimen-; *b.*, masturbâre.

menarrôsto, *v.* girarr-.
mênda, *f.*, *v.* difêtto, imperfezióne.
mendâce, *m. f.*, *v.* bugiârdo.
mendîco, **-a**; **-cânte**, *m. f.*, *v.* accattône.
menestrêllo, *m.*, ἀοιδός.
menînge, *f.*, μῆνιγξ.
meningêo, **-a**, μηνιγγωτός.
meningite, *f.*, μηνιγγῖτις.
menippêa, *f.*, μενιππαία (σάτυρα).
menîsco, *m.*, μηνίσκος.
mêno, *agg.*, *e* **da** —, *v.* minôre, inferiôre || *avv.*, ἧττον, μεῖον, ἔλαττον, ὀλιγώτερον, (ὄχι τόσον) || il —, τὸ ἐλάχιστον || il sêgno —, τὸ πλήν || nè più nè —, οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἧττον || dal più al —, ὡς ἔγγιστα.
mênola, *f.*, ἀφύη, στρογγύλα.
menolôgio, *m.*, † μηνο-(μαρτυρο)-λόγιον.
menomamênte, *avv.*, οὐδόλως, οὐδὲ τὸ παράπαν, οὐδὲ γρύ.
menomâre, *v.* diminuîre, attenuâre.
mênomo, *v.* minimo.
menorragîa, *f.*, μητρορραγία.
menorrêa, *f.*, μητρόρροια.
mênsa, *f.*, τράπεζα, (-πέζι, σοφρᾶς); δεῖπνον || la sâcra —, ἡ ἁγία Τράπεζα || la — eucarîstica, ἡ ἁγία Εὐχαριστία.
mensîle, *m. f.*, μηνιαῖος.
mensilmênte, *avv.*, κατὰ μῆνα, ἅπαξ τοῦ μηνός, μηνιαίως.
mênsola, *f.*, *tavolîno*, παράτοιχος τράπεζα, κατοπροστάτης, (κονσόλα) || *architettûra*, ἔρεισμα κορωνίδος, [γεῖσον.
mensuâle, *v.* -sile.
mensualità, *f.*, μηνιαῖον.
mênta, *f.*, ἡδύοσμον, -ος, μίνθα, -η, (δύοσμος, μέντα).
mentâstro, *m.*, ἡδύοσμον ἄγριον.
mentâle, *m. f.*, τοῦ νοῦ, νοερός, διανοητικός || malattîa —, φρενιτικὴ νόσος || restriziône —, ἀποσιώπησις.
mênte, *f.*, νοῦς, ψυχή, πνεῦμα; *v.* memôria; giudîzio; intenziône.
mentecâtto, *v.* alienâto, pâzzo.
mentîre, ψεύδομαι, -δολογῶ, (ψε-(ψο)μματεύω) || — per la gôla, ψεύδομαι ἀναιδῶς.
mentîto, **-a**, πλαστός, παραπεποιημένος, κίβδηλος, ψευδής.
mentitôre, **-trîce**, *v.* bugiârdo.
mênto, *m.*, γένυς, πώγων, γένειον, (πη-(πι)γούνι, κατωσάγωνον).
mentoniêra, *f.*, περι-(ἐπι)πωγώνιον, περιγναθίς. [βουλος; παιδαγωγός.
mêntore, *m.*, Μέντωρ. ὁδηγός, σύμ-
mentovâre, *v.* menzionâre.
mêntre, *cong.*, ἐν ᾧ, ἐνῷ.
menzionâre, μνείαν ποιοῦμαι, ἀναφέρω, μνημονεύω, μέμνημαι, ὀνομάζω.
menziône, *f.*, μνεία, ἀναφορά, ὑπόμνησις || — onorêvole, εὔφημος μνεία.
menzôgna *ecc.*, *v.* bugîa, falsità.
meravîglia, *f.*, θαυμασμός, ἔκπληξις || *côsa meravigliôsa*, θαῦμα, -μασμα, ἐκπληκτικὸν πρᾶγμα || *a —, θαυμασίως, ἄριστα, ἐντελέστατα, ἐξαισίως, εὖγε.
meravigliâre, φέρω εἰς θαυμασμόν, προξενῶ *ο* ἐμποιῶ θαυμασμόν, ἐκπλήττω || -rsi, θαυμάζω, ἐκπλήττομαι, ἐξίσταμαι.
meravigliôso, **-a**, θαυμαστός, -μάσιος, ἐξαίσιος, τεράστιος.
mercânte, *m.*, ἔμπορος, (πραγματευτής); *venditôre*, πωλητής, πράτης, (πουλητής).
mercanteggiâre, *contrattâre*, *commerciâre*, πραγματεύομαι; *commerciâre*, ἐμπορεύομαι, (παζαρεύω, -ομαι), *v.* trafficâre.
mercanteggiatôre, **-trîce**, δύσκολος ἀγοραστής, δυσώνης || *v.* trafficânte. [γματευτάδικος).
mercantêsco, **-a**, ἐμπορικός, (πρα-
mercantîle, *m. f.*, *c. s.*; ἐμπορεύσιμος || *fig.*, κερδοσκοπικός.
mercantilîsmo, *m.*, κερδοσκοπία.
mercanzîa, *v.* mêrce.
mercatânte, *v.*-cânte, commerciânte.
mercatîno, **-a**, ἀγοραῖος, (παζαρήσιος).
mercâto, *m.*, ἀγορά, πρατήριον, (παζάρι); *v.* contrâtto; mercimô-

nio || buôn —, εὐτέλεια, (εὐθήνεια, -νία, φτήνεια) || a buôn —, *agg.*, εὔωνος, εὐτελής, (εὐθηνός, φτηνός); *avv.*, εὐτελῶς, (εὐθηνά, φτηνά) || a migliôr —, εὐθηνότερος; *avv.*, -ον, (-α) || a bonîssimo —, εὐθηνότατος; *avv.*, -α || per soprammercâto, ἐκτὸς τοῦ συμφωνηθέντος, (παραπάνω) || fâr —, *v.* mercanteggiâre, trafficâre.

mercatûra, *f.*. *v.* commêrcio.

mêrce, *f.*, ἐμπόρευμα, -ρ(ε)ία, [πραγματεία.

mercè, *v.* grâzia, -e.

mercêde, *f.*, *ricompênsa*, (ἀντ)ἀμοιβή, ἀντάμειψις; *pâga*, *stipêndio*, ἀμοιβή, μισθός, πληρωμή, (ῥόγα).

mercenârio, **-a**, *agg. e s.*, μισθωτός, ὑπόμισθος: ἀργυρώνητος; *s.*, μισθοφόρος.

mercerîa, *f.*, τά ῥωπικά, (ψιλικά), γρύτη, γέλγη || negôzio di —, ῥωπο-γρυτο-(γελγο)πωλεῖον, (πραγματευτάδικον).

merciâio, *m.*, μικρέμπορος, ῥωπογρυτο-(γελγο)πώλης, (πραγματευτής); →

merciai(u)ôlo, *m.*, πραγματευτὴς περιφερόμενος, πλανέμπορος.

mercimônio, *m.*, ἀθέμιτον ἐμπόριον, αἰσχροκερδὴς ἐμπορεία, αἰσχροκέρδεια, καπηλεία.

mercol(e)dì, *m.*. τετάρτη, (τετράδη) || il — sânto. ἡ μεγάλη τετάρτη.

mercorêlla, *f.*, *bot.*, λινόζωστις, (παρθενούδι).

mercuriâle, *m. f.*. ὑδραργυρικός || || *s. m.*, *listîno*, κατάλογος τῆς διατιμήσεως τῶν ὠνίων.

mercûrio, *m.*, ὑδράργυρος, (τζιβᾶς).

mêrda, *f.*, *v.* stêrco; cacâta.

merdôso, **-a**, μεμολυσμένος ἐκ κόπρου, (δι)ἐσκατωμένος, (σκατωμένος, χεσμένος).

merênda, *f.*, δειλινόν, πρόδειπνον, ἑσπέρισμα, (κεντιάτικο, κινντί, μαρέντα). [δειλινόν, προδειπνῶ.

merendâre, τρώγω ὀλίγον τι τὸ

meretrîce, *v.* prostitûta.

meretrîcio, **-a**, πορνικός || *s. m.*, *v.* prostituziône; postrîbolo.

mêrgo, *v.* smêrgo.

meridiâno, **-a**, μεσημβρινός, -μερι(α)νός, -μεριατικός || *s. m.*, μεσημβρινός || *s. f.*, ἡλιακὸν ὡρολόγιον, ἡλιωρολόγιον, (μεριδιάνα).

meridionâle, *m. f.*, μεσημβρινός, νότιος.

meriggiâre, μεσημβρί(ά)ζω, ἀναπαύομαι τὸ μεσημέρι *o* μετὰ μεσημβρίαν.

merîggio, *v.* mezzogiôrno.

merînos, *m.*, μερινός.

meritamênte, *avv.*, (ἐπ)ἀξίως, δικαίως, κατὰ δίκαιον λόγον.

meritâre, εἶμαι *o* γίνομαι ἄξιος, ἀξίζω, (καταξιόνομαι, μοῦ ἐγγίζει) || bên —, γίνομαι αἴτιος πολλῶν καλῶν, γίνομαι χρήσιμος, εὐεργετῶ.

meritêvole, *m. f.*, (ἐπ)ἄξιος, ἀξιέπαινος, πολλοῦ ἄξιος.

mêrito, *m.*, ἀξία, ἀξιότης; *v.* benemerênza; prêgio || farsi un —, di *qcc.*, σεμνύνομαι ἐπί τινι πράγματι, ἐπαίρομαι *o* ἐγκαυχῶμαι εἴς τι || entrâr in — di *qcc.*, ἐμβαθύνω εἰς τὴν ὀρθὴν κρίσιν, εἰς τὴν οὐσίαν πράγματός τινος.

meritôrio, **-a**, ἐπάξιος, ἐπαινετός, θεάρεστος: ἀξιόμισθος, ἀξιέπαινος.

merlâre, ὀχυρῶ δι' ἐπάλξεων.

merlatûra, *f.*, ἐπάλξεις. [τσυφάκι).

merlêtta, *f.*, *zool.*, κοσσύριον, (κο-

merlêtto, *m.*, τρίχαπτον, (δαντέλλα); τριχαπτόρραμα.

merlîno, *m.*, μερλῖνος, σφῦρα.

mêrlo, *m.*, *zool.*, κόσσυφος, (κοτσυφός, -υφας) || *di un mûro*, ἔπαλξις, (μυτιρίζι) || *fig.*, *v.* minchiône.

merlûzzo, *m.*, ὀνίσκος, (γαϊδουρόψαρον) || — sêcco, *v.* baccalà.

mêro, *v.* pûro; sêmplice.

mesâta, *f.*, μὴν ὁλόκληρος || *pâga*, *stipêndio*, πληρωμὴ μηνιαῖα, μηνιαῖον, (-νιάτικον).

mêscere, *v.* versâre; mescolâre.

meschinêllo; **-nûccio**, *v.* poverêllo; magrêtto.

meschinità, *f.*, ἀθλιότης, πτωχεία, πενιχρότης; χαμέρπεια, ποταπότης; *v.* grettêzza, piccolêzza.

meschino, **-a**, *mîsero, póvero,* ἄθλιος, πτωχός, ἐλεεινός, ταλαίπωρος; *ûmile, abiétto,* χαμερπής; *piccino, ristrêto,* μικροπρεπής, στενός, εὐτελής; *avâro,* φειδωλός, γλίσχρος.

meschîta, *v.* moschêa.

mescîta, *f., v.* bar. [ραστής).

mescitôre, **-trîce**, οἰνοχόος, (κε-

mescolânza, *f.*, (ἀνά)μίξις, (ἀνακάτωσις), μίγμα, (ἀνακάτωμα); *confusióne,* κυκεών, φύραμα.

mescolâre, κάμνω μίγμα, (ἀνα-συμ)μιγνύω, (ἀνακατόνω); *confóndere,* συγχέω, συνταράττω || — le cârte, ἀναμιγνύω τὰ χαρτοπαίγνια.

mescolâto, **-a**, (σύμ-ἀνά)μικτός, (σμικτός, ἀνακατωμένος).

mêse, *m.*, μήν, (μῆνας) || il prîmo del —, ἡ πρωτομηνία || *v.* mesâta; mêstruo. [μεσεντερικός.

mesentêrico, **-a**, τοῦ μεσεντέρου,

mesentêrio, *m.*, μεσάραιον, μεσέντε-

mesenterîte, *f.*, μεσεντερῖτις. [ρον.

mesmerîsmo, *m.*, μεσμερισμός.

mêssa, *f.*, λειτουργία || — bâssa, μικρὰ, ἁπλῆ, συνήθης — || — cantâta, μεγάλη, ἐπίσημος, πανηγυρικὴ — || *bot.*, βλαστός, (-τάρι) || — in scêna, προπαρασκευή || — in possêsso, βάλμα εἰς κτῆσιν || *v.* portâta.

messaggerîa, *f.*, *uffício,* διακόμισις || *vettûre o nâvi,* δημόσια ὀχήματα *o* ἀτμόπλοια.

messaggiêre, *m.*, ἄγγελος, -λιοφόρος, γραμματοκομιστής, μηνυτής, (μενζίλης). [λή, μήνυμα.

messâggio, *m.*, ἀγγελία, ἐξαποστο-

messâle, *m.*, λειτουργικόν, (μισσᾶ-

mêsse, *f., pr. e fig.*, θέρος. [λε).

messêre, *m.*, κύριος, ἄρχων, μεγιστᾶν, (αὐθέντης).

messîa, *m.*, μεσσίας, ὁ Χριστός.

messidôro, *mêse, m.*, θεριστής.

mêsso, *m., messaggiêre,* ἀγγελιαφόρος; *usciére,* κλητήρ || *v.* portâta.

mestâre *ecc., v.* mescolâre, imbrogliâre, intrigâre.

mestierânte, *m. f.*, χειρώναξ, ἐργάτης || *v.* trafficânte; guastamestiêri.

mestiêre, *m.*, χειροτεχνία; *professióne, árte,* ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα, τέχνη.

mestîzia, *f.*, λύπη, θλίψις; μελαγχολία, κατήφεια, σκυθρωπότης.

mêsto, **-a**, *afflitto,* περίλυπος, λελυπημένος, (λυπημένος, θλιμμένος, πικραμένος); *malincónico,* μελαγχολικός, κατηφής, σκυθρωπός; *rattristânte,* λυπηρός, θλιβερός.

mêstola, *f., árti,* μυστρίον, ὑπαγωγεύς, τρούλλιον, (μ(ο)υστρί, παχτρί, μαλᾶς); κύκηθρον, ἀρυ-(σ)τήρ; *v.* cazzuôla, cucchiâra.

mestolâta, *f.*, χουλιαρία, κουταλιά.

mêstolo, *m.*, χουλιάρα *o* κουτάλα τῆς σούπας, ζωμήρυσις.

mestruâle, *m. f.*, ἔμμηνος.

mestruânte; **-âta**, *f.*, ἔμμηνος, τὰ ἐμμήνια ἔχουσα *o* βλέπουσα. [νων.

mestruaziône, *f.*, ῥοὴ τῶν ἐμμή-

mêstruo, *m., cm. pl.*, ἔμμηνα, ἐπι-(κατα)μήνια, γυναικεῖα, μῆνες, συνήθεια, ῥοῦχα, πράγματα, περίοδος, τάξις.

metà, *f.*, ἥμισυ, ἡμίσεια, (μισό(ν)) || *fig.*, σύζυγος || a —, μεσιακά, ἐξ ἡμισείας.

mêta, *f.*, τέρμα, τέλος, ὅριον, *v.* fîne, scôpo || *comm.*, ὡρισμένη τιμή.

metacârp(i)o, *m.*, μετακάρπιον.

metacronîsmo, *m.*, μετα-(προσ)χρονισμός. [σικός || *s. f.*, -ή.

metafîsico, **-a**, *agg. e s.*, μεταφυ-

metâfora, *f.*, μεταφορά.

metafôrico, **-a**, μεταφορικός, ἀλληγορικός, τροπικός. [*o* τροπικῶς.

metaforizzâre, ὁμιλῶ μεταφορικῶς.

metâfrasi, *f.*, μετάφρασις.

metalêssi, *f.*, μετάληψις.

metallâre, μεταλλοποιῶ.

metâllico, **-a**, μεταλλικός, (-λλένιος).

metallîfero, **-a**, μεταλλοφόρος.

metâllo, *m.*, μέταλλον.

metallografîa, *f.*, μεταλλογραφία.

metallôide, μεταλλοειδής || *s. m.*, -δές. [-λλευτική.

metallurgîa, *f.*, μεταλλουργία,

metallûrgico, **-a**, μεταλλουργικός, -λλευτικός.

metallûrgo, *m.*, μεταλλουργός, -λλευτής.
metamôrfico, -a, μεταμορφικός.
metamorfîsmo, *m.*, μεταμορφισμός.
metamôrfosi, *f.*, μεταμόρφωσις; ἀλλοίωσις.
metaplâsmo, *m.*, μεταπλασμός.
metâstasi, *f.*, μετάστασις.
metatârso, *m.*, μετατάρσιον.
metâtesi, *f.*, μετάθεσις. [στάνων.
metâto, *m.*, ξηραντήριον τῶν κα-
metempsicôsi, *f.*, μετεμψύχωσις.
metêora, *f.*, *pr. e fig.*, μετέωρον.
meteôrico, -a, μετεωρινός.
meteorîsmo, *m.*, μετεωρισμός.
meteorologîa, *f.*, μετεωρολογία.
meteorolôgico, -a, μετεωρολογικός.
meteorôlogo, *m.*, μετεωρολόγος.
meticcio, *m.*, μικτο-(ἀμφι)γενής.
meticolosità, *f.*, ἄκρα ἀκρίβεια, μεγίστη προσοχή, ψοφοδεές, δειλία.
meticolôso, -a, ὑπερακριβής, ψόφο-(περι)δεής, (φοβιτσιάρης, σκρουπουλόζος), *v.* minuziôso.
metôdico, -a, *pr. e fig.*, μεθοδικός.
metodîsmo, *m.*, μεθοδισμός.
metodîsta, *m.*, μεθοδιστής.
mêtodo, *m.*, μέθοδος || *abitûdine*, συνήθεια.
metonîmia, *f.*, μετωνυμία.
metonomâsia, *f.*, μετονομασία.
mêtopa, *f.*, μετώπιον. [τρημα.
metratûra, *f.*; **metrâggio**, *m.*, μέ-
mêtrico, -a, μετρικός || *s. f.*, -ή.
mêtro, *m.*, *mat. e poesîa*, μέτρον || — quadrâto, τετράγωνον, -γωνικὸν μέτρον || — cûbo, κυβικὸν
metrologîa, *f.*, μετρολογία. [μέτρον.
metromanîa, *f.*, μετρο-(στιχο)μανία || *medc.*, μητρομανία.
metrônomo, *m.*, μετρό-(ρυθμό)μετρον, μετρονόμιον. [τρόπολις.
metrôpoli, *f.*, *chiésa e città*, μη-
metropolîta, *m.*, μητροπολίτης, ἀρχιεπίσκοπος.
metropolitâno, -a, μητροπολιτικός.
mêttere, τίθημι, (θέτω), βάλλω, (βάζω, βάνω); *v.* (sup)pôrre; sboccâre; impiegâre || *tradûrre*, μεταφράζω || — in grâdo di, φέρω ο βάλλω εἰς στάσιν νά || — da bânda, ἀφίνω κατὰ μέρος || — mâle, συγκρούω, (βάνω σκάνδαλα) || — su câsa, οἴκον νέμω, (ἀνοίγω σπίτι) || -rsi, *accîngersi*, ἀρχίζω; *vestîre, indossâre*, ἐνδύομαι.
mettimâle, *m.*, ταραχοποιός, ταραξίας, (ἀνακατούρης, -τωτούργης, σκανδαλιάρης). [πῶν.
mezzadria, *f.*, μερισμὸς τῶν καρ-
mezzâdro, *m.*, ἡμισειαστής.
mezzalûna, *f.*, μήνη, -νίσκος, ἡμισέληνον, -ος; *cm.*, (*simbolo della Turchîa*, ἡμισέληνος, (μισοσέληνον). [κατώγειον.
mezzanîno, *m.*, ὑπερισόγαιον, ὑπερ-
mezzâno, -a, *v.* mêdiô(cre) || *s. m.*, *v.* lenône; matrimoniâio; mediatôre || *s. f.*, ἀρτέμων, ἐπίδρομος.
mezzanôtte, *f.*, μέση νύξ, μεσονύκτιον, (τὰ μεσάνυκτα).
mezzatînta, *f.*, ἡμιβαφές, ἡμιχροιά.
mezzêtta, *f.*, λαγήνιον, σταμνίον, (λα(γ)ήνι, λαγηνάκι, σταμνάκι).
mezzîna, *f.*, λάγηνος, στάμνος, (στάμνα, -νί).
mêzzo, -a, ἥμισυς, (μισός) || la -a, ἡμίσεια ὥρα μετὰ μεσημβρίαν, (μισὴ ὥρα μετὰ τὸ μεσημέρι) || -a quarêsima, μισοσαράκοστον || -o têrmine, μέσος ὅρος || *v.* frâdicio || *in composizîone*, ἡμι-, μεσο- || *s. m.*, *môdo. vîa ecc.*, μέσον; τρόπος, μηχανή, δύναμις, βοήθεια; *pl.*, χρηματικὰ μέσα, χρήματα, πλοῦτος; per -o di, διά, μετά, μέ || *cêntro ecc.*, μέσον, -σότης, (μέση), κέντρον; nel -o, ἐν τῷ μέσῳ, μεταξύ, (ἀνάμεσα) || giûsto —, *misûra*, μέσον, μέτριον, -ιότης, ἀκριβὴς μεσότης || *fis.*, περιβάλλον, περιέχον || *v.* metà; frattêmpo.
mezzogiôrno, *m.*, *mezzodì*, μεσημβρία, (μεσημέρι) || *sud*, μεσημβρία, νότος.
mi, *pron.*, (ἐ)μοί, (μοῦ, μέ); μέ, (ἐμένα) || *mus.*, τὸ μί, (τὸ γά).
miagolâre, κρίζω, (νιαουρίζω). [σμα).
miagolîo, *m.*, κριγή, -γμός, (νιαούρι-

miàsma, *m.*, μίασμα.
miasmâtico, -a, μιασματικός.
mîca, *f.*, *v.* brîciola || *min.*, ἀμαρυγίας || *avv.*, *pleonástico o* οὐδόλως, παντάπασιν.
micâceo, -a, ἀμαρυγιακός.
micaschîsto, *m.*, σχιστόλιθος.
mîccia, *f.*, ἅπτρα, ζώπυρον, ἐμπύρευμα, (μίκια).
mic(c)îno; -colîno, *m.*, *v.* brîciola, [-(lîn)o.
mîccio, *v.* âsino.
michelâccio, *m.*, διασκεδαστής || fâr il mestiêre di —, ζῷ ἐν ἀργίᾳ *o* συβαριτικῶς.
mîcio, *v.* gâtto.
mîcrôbo, *m.*, μικρόβιον.
microcôsmo, *m.*, μικρόκοσμος.
micrografìa, *f.*, μικρογραφία.
micrômetro, *m.*, μικρόμετρον.
microscôpico, -a, μικροσκοπικός; μικρότατος, ἐλάχιστος.
microscôpio, *m.*, μικροσκόπιον.
midôlla, *f.*, *del pâne*, ψὶξ τοῦ ἄρτου, (ψίχα τοῦ ψωμιοῦ).
midollâre, *m. f.*; **-llôso, -a**, μυελώδης; -λινος.
midôllo, *m.*, μυαλός, -όν || *bot.*, ἐντεριώνη || — spinâle, νωτιαῖος [μυελός.
miêle, *m.*, μέλι.
miêtere, *pr. e fig.*, θερίζω; *fig.*, καρπολογῶ, συλλέγω.
mietitôre, *m.*, θεριστής.
mietitrîce, *f.*, *dônna*, θερίστρια; *mâcchina*, θεριστικὴ μηχανή, θερίστρα.
mietitûra, *f.*, θερισμός, -ισμα, -ισις; *têmpo della* —, θερος, ἀμητός.
migliâccio, *m.*, εἶδος πλακοῦντος ἐκ χοιρείου αἵματος. [γράφος.
migliâio, *m.*, χιλιάς, (-άδα) || a -a, κατὰ μυριάδας ἀναριθμήτους, μυ-
miglia-, *v.* milia-. [ριοπληθῶς.
migliarîni, *m. pl.*; **-rôla**, *f.*, μολυβδίδες, χόνδροι, (σκά(γ)ϊα, μολύβδινος).
mîglio, *m.*, *misûra*, μίλ(λ)ιον, (μίλι) || *bot.*, κέγχρος, (κεγχρί).
miglioramênto, *m.*, βελτίωσις, ἐπανόρθωσις, (καλλιτέρευσις).
migliorâre, βελτιῶ, (*att. e n.*, καλλιτερεύω); *rifârsi in salûte*, ἀναρρώννυμι, ἀναλαμβάνω.
miglioratîvo, -a, βελτιωτικός.
migliôre, *m. f.*, βελτίων, (καλλίκαλύ-(καλή)τερος).
mignâtta, *f.*, *pr. e fig.*, βδέλλα, (ἀβδέλλα) || che — è costûi! τί (ἀ)βδέλλα ποὺ εἶναι! [βδελλᾶς).
mignattâio, *m.*, βδελλοπώλης, (ἀ-
mîgnolo, *m.*, *dêlla mâno e del piêde*, μικρὸς δάκτυλος; *dêlla mâno*, ὠτίτης. [γμον.
mignôna, *f.*, *tipografìa*, ἑπτάστι-
mignône, *v.* favorîto.
migrâre, *v.* emigr-. [|| *v.* -e.
miliâra, *f.*, *medc.*, κεγχρίας, -ίτις
miliârdo, *m.*, δισ-(χιλι)εκατομμύριον, (διλ(λ)ιόνιον)).
miliâre, *m. f.*, μιλλιο-(σταδιο)δεικτικός || piêtra —, δείκτης, σταδιόμετρον, στήλη μιλλιοδεικτική, μιλιάριον || fêbbre —, κεγχρίας πυρετός.
milionârio, -a, ἑκατομμυριοῦχος; ὑπέρ-(βαθύ)πλουτος, πολυτάλαντος.
miliône, *m.*, ἑκατομμύριον, ἑκατὸν μυριάδες, (μιλ(λ)ιούνι); *fig.*, μυριάδες, πληθύς.
milionêsimo, -a, ἑκατομμυριοστός || *s. m.*, -στημόριον.
militânte, *m. f.*, ἀγωνιζόμενος, ἐμπόλεμος, μαχόμενος, στρατεύων, πολεμῶν || chiêsa —, ἀγωνιζομένη, στρατευομένη, πολεμοῦσα ἐκκλησία.
militâre, *m. f.*, στρατιωτικός || *s. m.*, στρατιώτης || *vb.*, (συν)-ἀγωνίζομαι, μάχομαι, στρατεύω.
militarîsmo, *m.*, στρατοκρατία.
militarizzâre, ὑποτάσσω τῆς στρατιωτικοῖς νόμοις. [soldâto.
mîlite, *m.*, ἐθνοφύλαξ; *v.* militâre,
milîzia, *f.*, *ârte, servîzio ecc.*, στρατιωτική, πολεμική; στρατιωτικά, πολεμικά || *esêrcito, soldâti*, στρατιά, -τός, -τευμα, -τιωτικόν, -τιῶται; — cîvica, ἐθνοφυλακή.
millânta, *num.*, *r.*, ἀπειράριθμον
millantâre, *v.* vantâre *ecc.* [πλῆθος.
mîlle, *num.*, *inv.*, χίλιοι || *moltîssi-*

mi, ἄπειροι, ἀναρίθμητοι, μυριοπληθεῖς, πάμπολλοι, χίλιοι || — vôlte, χιλιάκις, (χίλιαις φοραῖς).
millêcuplo, -a, χιλιοπλασίων, -σιος.
millefiôri, *m.*, μυριάνθιον || acqua-vîte di —, οἰνόπνευμα πολυανθόστακτον.
millefôglie, *f.*, μυριόφυλλος.
millenârio, -a, χιλιακός, -λιαῖος || *s. m.*, -λιέτής, →; *pl.*, -λιασταί.
millênnio, *m.*, χιλιετία, -τηρίς.
millepiêdi, *m.*, μυριόπουν; σκολόπενδρα, (σκουλόπετρα, χιλιοπόδα-
millêpora, *f.*, μυριοπόρον. [ρον).
millêsimo, -a, χιλιοστός || *s. m.*, -τόν, -τημόριον; ἔτος, ἐνιαυτογραφία.
milligrâmmo, *m.*, ὑποχιλιόγραμμον.
millilitro, *m.*, ὑποχιλιόλιτρον.
millîmetro, *m.*, ὑποχιλιόμετρον.
milôrd, *m.*, *barb.*, *voc.*, μιλόρδε, κύριε μου || *rîcco*, μιλόρδος, ἀνὴρ ὑπέρπλουτος; *elegânte*, νεανίας κομψευόμενος, καλλωπιστής, (μοσχομυρωδάτος).
mîlza, *f.*, σπλήν, (σπλή-(σπλῆ)να).
mîma, *f.*, ἡ μῖμος.
mîmico, -a, μιμικός || *s. f.*, -ή.
mîmo, *m.*, *persôna*, μῖμος; ἠθοποιὸς κωμικός || *gênere*, κωμῳδία σατυρική, μῖμος, μιμολογία. [γράφος.
mimôgrafo, *m.*, μιμολόγος, μιμο-
mimôsa, *f.*, αἰσθητικὴ ἀκακία, ὀνόκλεια, αἰδήμων, (μὴ μοῦ ἅπτου).
mîna, *f.*, *mil.*, ὑπόνομος, ὑπορυγή, (λαγούμι, μίνα) || *câva*, μεταλλεῖον, (μαντένι) || *monêta e misûra*, μνᾶ.
minâbile, *m. f.*, ὑπονομευτός.
minâccia, *f.*, ἀπειλή, (φοβέρα).
minacciâre, ἀπειλῶ, φοβερίζω || — sventûre, προμηνύω δυστυχήματα, ἐπαπειλῶ || — rovîna, εἶμαι ἑτοιμόρροπος, κινδυνεύω νὰ κρημνισθῶ *o* πέσω || *êsser imminênte*, ἐπικρέμαμαι. [ρ(ιστικ)ός.
minacciôso, -a, ἀπειλητικός, φοβε-
minâre, ὑπονομεύω, ὑπορύττω, ὑπόνομον ὀρύττω, (ἀνοίγω λαγούμι) || *fig.*, ὑποσκάπτω, τήκω, φθείρω κατ' ὀλίγον, τρώγω, χαλῶ.
minarêto, *m.*, μιναρές.
minatôre, *m.*, μεταλλευτής || *mil.*, ὑπονομοποιός, (λαγουμτζῆς, μιναδοῦρος, σκαπανεύς).
minatôrio, *v.* comminat-.
minchionâre, *v.* burlâre, deridere.
minchiône, -a, *v.* babbêo, bêstia, imbecîlle. [dâggine.
minchionerîa, *v.* imbecillità, balor-
minerâle, *m. f.*, ὀρυκτός, μεταλλικός || *s. m.*, ὀρυκτόν || rêgno —, βασίλειον τῶν ὀρυκτῶν || âcque -i, μεταλλικὰ *o* -λλοῦχα ὕδατα.
mineralizzâre, μεταλλοποιῶ.
mineralogîa, *f.*, ὀρυκτολογία.
mineralôgico, -a, ὀρυκτολογικός.
mineral(og)îsta, *m.*, ὀρυκτολόγος.
minerârio, -a, μεταλλικός.
minêstra, *f.*, ῥόφημα, ζωμός, (μι-(μα)νέστρα, σοῦπα, ζουμί, τσορβάς).
minestrône, *m.*, ῥόφημα περιέχον ὀρύζιον, λάχανα *ecc.*
mingherlîno, -a, *v.* êsile, magrêtto.
miniâre, ζωγραφίζω μικρογραφικῶς.
miniatôre, *m.*, ζωγράφος μικρογραφιῶν, μικρο-(λεπτο)γράφος.
miniatûra, *f.*, μικρογραφία, -φημα; εἰκώνιον || *fig.*, μικρὸν καλλιτέχνημα, πρόσωπον λεπτόσωμον καὶ χαρίεν, δαίδαλμα || in —, ἐν σμικρῷ.
miniêra, *f.*, μεταλλεῖον, -λλωρυχεῖον. [|| *s. m.*, ἐλάχιστον.
mînimo, -a, ἐλάχιστος, μικρότατος
mînio, *m.*, μίλτος, ἀμήνιον, (κιννάβαρι).
ministeriâle, *m. f.*, ὑπουργικός.
ministêro, *m.*, *uffîcio polîtico*, ὑπουργία; *séde*, -γεῖον || † *e fig.*, ὑπηρεσία, ἐργασία, διακονία.
ministrâre, *v.* a-(so)mmin-.
minîstro, *m.*, *di un govêrno*, ὑπουργός; *inviâto*, πρέσβυς, (μίνιστρος) || † λειτουργός, ἱερεύς, (-ρέας) || *fig.*, ὑπηρέτης, διαχειριστής, *v.* amministratôre. [φία.
minorânza, *f.*, μειονότης, -(νο)ψη-
minorâre, *v.* diminuîre, attenuâre.
minorâsco, *m.*, πιστευτὴ κληρονομία *o* καταπίστευμα ἀνηλίκου ἀδελφοῦ.

minôre, *m. f.*, ἐλάσσων μείων, μικρότερος || *di figli*, δευτερό-(ὑστερό)τοκος, νεώτερος (*di due*), -τατος (*di più*); ⟶ || ôrdini -i, χειροτονίαι μικραί, ἐλάσσονα τάγματα || frâti -i, μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου, φραγκισκάνοι || tôno -e, τόνος *o* τρόπος ἐλάσσων, τρίτη ἐλάσσων, (ἦχος πλάγιος); têrza -e, τριημιτόνιον.

minorênne, *m. f.*, ἀνήλικος.

minorità, *f.*, ἀνηλικιότης.

minotâuro, *m.*, μινώταυρος.

minuêndo, *m.*, ἀφαιρετέος (ἀριθμός).

minuêtto, *m.*, μενουέτον.

minûgia, *f.*, ἔντερον || *pl.*, χορδαὶ (ἐξ ἐντέρου).

minûscolo, -a, μικρός, ἐλάχιστος || *s. f.*, μικρὸν (γράμμα).

minûta, *f.*, σχέδιον (ἐγγράφου), πρωτότυπον, πρόχειρον || *lista, nôta*, κατάλογος, πίναξ, (λίστα) || fâr la —, διατυπῶ, σχεδιάζω.

minutâglia, *f.*, φορυτός, (μικρολόγια).

minutânte, *v.* copîsta.

minuterîa, *v.* gioiellerîa; mercerîa.

minutêzza, *f.*, λεπτότης; λεπτο-(μικρο)λογία || ἀκρίβεια.

minutiêre, *v.* gioiellière; merciâio.

minûto, -a, λεπτός, ψιλός, μικρός; *insignificante*, ἀσήμαντος, μικροπρεπής; *preciso*, ἀκριβής, λεπτομερής; *v.* particolareggiâto; êsile; mâgro || pôpolo -o, μικρὸς λαός, ὄχλος || piacêri -i, μικραὶ διασκεδάσεις *o* δαπάναι, μικρὰ ἔξοδα || per il -o, λεπτῶς, (λιανά); ἀκριβῶς, λεπτομερῶς || a -o, κατὰ μέρη, κατ' ὀλίγον, (λιανικῶς); vêndere, a -o, πωλῶ κατὰ μέρη, μεριδοπωλῶ, (λιανοπουλῶ), vêndita a -o, πώλησις κατὰ μέρη, μεριδοπώλησις, (λιανοπούλι) || *s. m.*, λεπτόν, (μινοῦτο); *fig.*, στιγμή; *mat.*, ἑξηκοστημόριον.

minûzia, *f.*, πρᾶγμα ἀσήμαντον, μηδαμινότης, (σ)μικρότης, λεπτο-(μικρο)λογία.

minuziôso, -a, ὑπερακριβής, λεπτομερής, λεπτο-(μικρο)λόγος.

mîo, -a, ἐμός, (ἰ-(ἐ)δικός) μου || *pron.*, ὁ —.

miografîa, *f.*, μυογραφία.

miologîa, *f.*, μυολογία.

mîope, *m. f.*, μυωπικός; *s. m. f.*, μύωψ, (κοντόφθαλμος, -τοβίστης, -τόφωτος).

miopîa, *f.*, ἡ τῆς ὀράσεως βραχύτης, μυωπία, -ίασις, (κοντοφθαλμία).

miosôtide, *f.*, μυ(οσ)ωτίς, μυόσωτον.

miotomîa, *f.*, μυοτομία.

mîra, *f.*, σκοπός, (σημάδι); *v.* -rîno || prênder di —, avêr in —, προσηλῶ τὸν νοῦν ἐπί τι, ἀποβλέπω εἴς τι, ἐποφθαλμιῶ, (ἔχω στὸ μάτι).

mirabêlla, *f.*, κοκκύμηλον, (μιραβέλλ(ει)ο).

mirâbile, *m. f.*, *v.* meravigliôso.

mirabolâno, *m.*, *frûtto e piânta*, μυροβάλανος.

mirâcolo, *m.*, θαῦμα, -μασμα, πρᾶγμα θαυμάσιον || per —, διὰ θαύματος, θαυμασίως, -ματωδῶς; ἀπροσδοκήτως, ἐξαισίως.

miracolôso, -a, *pr. e fig.*, θαυμάσιος, -μαστός, -ματώδης; *fig.*, ἀνέλπιστος; ἐκπληκτικός, ἐξαίσιος || *che fa mirâcoli*, θαυματουργός, -ματοποιός.

mirâggio, *m.*, ἀντικατοπτρισμός || *fig.*, τερπνὴ πλάνη, γοητεία, δέλεαρ.

mirallêgro, *m.*, *v.* felicitaziône.

mirâre, (κατα)στοχάζομαι τοῦ σκοποῦ, σκοπεύω, σημαδεύω, (μιράρω) || *guardâre, osservâre*, ἐμβλέπω, (ἀκριβο)θεωρῶ, (κυτ(τάζω)ῶ).

mirîade, *f.*, *pr.*, δέκα χιλιάδες; *pr. e fig.*, μυριάς; *fig.*, πλῆθος ἄπειρον.

miriagrâmma, *m.*, μυριόγραμμον.

miriâmetro, *m.*, μυριόμετρον.

miriâpodo, *m.*, μυριόπους.

mîr(îflc)o, *v.* meravigliôso.

mirîno, *m.*, στόχαστρον, καταστοχαστήριον, (κευτήρι, μίρα).

mirmicoleône, *v.* formicaleône.

mîrra, *f.*, μύρρα, σμύρνα.

mîrride, *f.*, *bot.*, μυρρίς.

mirtâcee, *f. pl.*, τὰ μυρτοειδῆ.

mîrteo, -a, μύρτ-μύρσ-(μύρρ)ινος.

mirtêto, *m.*, μυρτεών, μυρσ-(μυρρ)ινών.

mirtifôrme, *m.f.*, μυρτο(φυλλο)ειδής || carûncole -i, μύρτ(όχειλ)α.
mirtîllo, *m.*, *cóccola*, μύρτον, -τίς.
mîrto, *m.*, ἡ μύρτος, μυρσ-(μυρρ)ίνη, (μυρτιά, σμερτιά, μερσινιά).
misantropîa, *f.*, μισανθρωπία.
misantrôpico, -a, μισανθρωπικός.
misântropo, *m.*, μισάνθρωπος.
miscêla, *v.* mescolânza.
miscellânea, *f.*, τὰ ἀνάλεκτα, τὰ σύμμικτα. [battâglia.
mischia, *v.* barûffa; combattimênto,
mischiâre, *v.* mescolâre. [πιστος.
miscredênte, *m.f.*, ἀσεβής; ἄ-(δύσ)-
miscredênza, *f.*, ἀσέβεια, ἀπιστία.
miscrêdere, ἀπιστῶ, οὐ πιστεύω.
miscûglio, *m.*, *v.* mescolânza.
miserâbile, *m.f.*, *póvero*, πτωχός, πενιχρός; *infelîce*, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἐλεεινός, (κουτρούλης); *ristrêtto*, *meschîno*, στενός, μικρός; *bîrbá(nte)*, φαῦλος, μοχθηρός, κακοῦργος.
miserabilità, *f.*, πτωχία, πενιχρότης, ἐσχάτη πενία, δεινὴ ἔνδεια.
miserândo, -a; **-rêvole**, *m.f.*, ἄθλιος, ἐλεεινός, οἰκτρός.
miserêre, *m.*, τὸ ἐλέησόν με ὦ Θεός || mâle del —, εἴλεός, στρόφος, κολικόπονος, (σφάκτης).
misêria, *f.*, πτωχεία, πενιχρότης, πενία, ἔνδεια || *fig.*, πρᾶγμα μικροῦ λόγου ἄξιον, εὐτελές τι, μηδαμινότης; *v.* vanità; disgrâzia.
misericôrdia, *v.* compassiône; pietà; perdôno.
mîsero, -a, *v.* -râbile, infelîce.
misfâtto, *m.*, ἔγκλημα, κακούργημα, ἀδίκημα. [(ἀγγλική).
miss, *f.*, *barb.*, κυρία; δεσποινὶς
missionârio, *m.*, ἱεραπόστολος, (μισσιονάριος).
missiône, *f.*, † *e fig.*, ἀποστολή; *i missionâri*, ἱεραπόστολοι; *l' insegnamênto*, ἱεραποστολικὴ διδασκαλία; *l'affidârla*, ἐντολή, ἀποστολή; *uffîcio*, *mandâto*, ἐντολή, ἐνταγή.
missîva, *f.*, ἀποσταλτικὸν γράμμα, ἐπιστολή. [κός).
misteriôso, -a, μυστηριώδης, (-ρια-
mistêro, *m.*, μυστήριον; *cósa segrêta*, μυστικόν, ἀπόκρυφον, ἀπόρρητον || προφύλαξις, μυστικότης.
misticîsmo, *m.*, μυστικισμός, -τηριασμός; -τικόν, ἀλληγορικότης, ἀναγωγικόν; περισσευλάβεια.
mîstico, -a, μυστικός; ἀλληγορικός; περισσευλαβής.
mistiône, *v.* mescolânza.
mîsto, -a, (ἀνά-σύμ)μικτός.
mistûra, *f.*, (ὑγρό)μίγμα.
misûra, *f.*, μέτρον || *il misurâre*, (κατα)μέτρησις, -ημα, (μετρημός) *estensiône ecc.*, ἔκτασις; δύναμις || *moderaziône*, *límite*, μετριότης, -τρ(ι)ον, ὅρος, ὅριον || *precauziône*, *provvedimênto*, προφύλαξις, προπαρασκευή || *poesîa emus.*, ῥυθμός, χρόνος, τόνος.
misurâbile, *m.f.*, μετρητός.
misurâre, (κατα-δια)μετρῶ, (ἀξαμόνω) || -rsi, διαγωνίζομαι.
misurâto, -a, μετρητός, (-ημένος); *v.* moderâto; câuto.
misuratôre, -trîce, (κατά)μετρητής, (ἀξαμωτής).
mîte, *m.f.*, πρᾷος, ἥμερος, ἤπιος, ἐπιεικής; *módico*, μικρός, ὀλιγοστός. [dolcêzza; modicità.
mitêzza, *f.*, πρᾳότης, ἐπιείκεια; *v.*
mîtico, -a, μυθικός, -θολογικός.
***mitingâio**, *m.*, *barb.*, δημηγόρος, -μαγωγός; -μεγέρτης.
mitigâre, (κατα)πραΰνω, μετριάζω, γλυκαίνω || la stagiône comîncia a -rsi, ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ γλυ-
mitigatîvo, -a, πραϋντικός. [καίνῃ.
mitigaziône, *f.*, πράϋνσις, μετριασμός, -ασις, γλύκανσις.
mîto, *m.*, μῦθος.
mitologîa, *f.*, μυθολογία; μύθοι.
mitolôgico, -a, μυθολογικός.
mitologîsta; **-logo**, *m.*, μυθολόγος.
mîtra, *f.*, μίτρα.
mitrâglia, *f.*, μύδρος, (σμιδράλι, τὰ παληοσίδερα).
mitragliâre, μυδρο-(σιδηρο)βολῶ, πυροβολῶ διὰ μύδρων.
mitragliâta, *f.*, μυδρο-(σιδηρο)βολία, -λισμός.

mitragliatôre, *m.*, μυδρο-(σιδηρο)-βόλος.
mitragliatrîce, *f.*, μυδρο-(σιδηρο)-βόλον. [νος).
mitrâto, -a, μιτροφόρος, (-φορεμέ-
mittênte, *m.f.*, ἐξαποστολεύς, (σπε-
[-ή.
mnemônico, -a, μνημονικός || *s. f.*,
mnemotêcnico, -a, μνημό(τεχ)νικός
mo', *v.* ôra; môdo. [|| *s. f.*, -ή.
môbile, *m. f.*, κινητός, εὐκίνητος || *fig.*, *incostânte*, κοῦφος, εὐμετάβλητος, ἀσταθής, -ατος, εὐκίνητος || bêni -i, κινητὰ κτήματα || fêste -i, κινηταὶ ἑορταί || *s. m.*, τὸ ἐν κινήσει σῶμα, κινητόν; *di cása*, ἔπιπλον, σκεῦος, (μόμπιλο).
mobîlia, *f.*, τὰ ἔπιπλα, τὰ σκεύη, (τὰ μόμπιλα), οἰκοσκευή, (μομπιλική).
mobilità, *f.*, κινητόν, εὐκίνητον, -νησία || *fig.*, κουφότης, ἀσταθές, εὐμετάβολον, -βλητον, εὐκίνητον, -νησία; ἀβέβαιον.
mobilitâre; **-lizzâre**, κινητοποιῶ.
mobilitaziône, *f.*, κινητοποίησις.
mobilizzâbile, *m.f.*, κινητοποιήσι-
môca, *m.*, καφὲς τῆς Μόκας. [μος.
mocchêtta, *f.*, ἐπιμαλλόχνουν.
moccichîno, *v.* fazzolêtto (*da nâso*).
môccio, *m.*, βλέννα τῆς μύτης, κόρυζα, (μύξα).
mocciôso, -a, κορυζῶν, μυξάζων, -ξώδης, -ξύρρους, (-ξιάρης, -ξιάρικος).
moccolâia, *f.*, *v.* fûngo, lucîgnolo.
moccolîno, *m.*, ἀπομεινάριον, (κομματάκι,) κηρίου.
môccolo, *m.*, *c. s.*; *v.* fûngo; môccio; *b.*, bestêmmia.
môda, *f.*, συρμός, (μόδα); *pl.*, πράγματα, στολίσματα *ecc.* τοῦ συρμοῦ; *v.* abitûdine, costûme, usânza || âlla —, κατὰ τὸν συρμόν, τοῦ συρμοῦ.
modâle, *m. f.*, τροπικός.
modalità, *f.*, κατάστασις, ἰδιότης.
modanatûra, *f.*, κυματιορρύθμησις.
modellâre, μορφῶ πρότυπον, προτυπῶ, προπλάσσω, σχεδιάζω, ἐκ-(δια)-τυπῶ || -rsi, ἀπομιμοῦμαι, ἐξ-(ἀφ)ομοιῶ, σχηματίζομαι.
modellatôre, **-trîce**, προτυπωτής, προπλάστης. [πλάστησις.
modellatûra, *f.*, προτύπωσις, προ-
modêllo, *m.*, πρότυπον, πρωτότυπον, παράδειγμα, ὑπογραμμός || *môstra*, *campiône*, ὑπόδειγμα || *abbózzo*, πρόπλασμα, σχέδιον, δοκίμιον || *fig.*, ὑπογραμμός, ὑπόδειγμα.
moderantîsmo, *m.*, πολιτικὸν σύστημα τῶν μετριοφρόνων, μετριοπάθεια. [ὀλιγοστεύω.
moderâre, μετριάζω, περιστέλλω;
moderatîvo, -a, μετριαστικός.
moderâto, -a, μέτριος; σώφρων, ἐγκρατής; μετριόφρων, -οπαθής || -o, *avv.*, *mus.*, βάδην.
moderatôre, **-trîce**, μετριαστής; διευθυντής, κυβερνήτης, ῥυθμιστής, κανονιστής.
moderaziône, *f.*, μετριότης, μέτριον, σωφροσύνη, ἐγκράτεια, μετριοπάθεια.
modernità, *f.*, τό γε νῦν ἔχον, νεώτατος ῥυθμός *o* τρόπος; *v.* môda.
modêrno, -a, νέος, μεταγενέστερος || âlla -a, κατὰ νεώτερον τρόπον.
modêstia, *f.*, σεμνότης, -νοπρέπεια, κοσμιότης; μετριο-(σωφρο)σύνη || μετριότης, ἁπλότης.
modêsto, -a, σεμνός, κόσμιος, αἰδήμων, σόφρων || μέτριος, ἁπλοῦς, *v.* môdico.
modicità, *f.*, μετριότης, ὀλιγότης, σμικρότης, εὐτέλεια.
môdico, -a, μέτριος, ὀλίγος, (σ)μικρός, εὐτελής.
modificâre, τροπο-(μετα)ποιῶ.
modificatîvo, -a, τροπ(οποιητ)ικός.
modificaziône, *f.*, τροπή, τροπο-(μετα)ποίησις.
modigliône, *m.*, σιγματοειδές.
modîsta, *f.*, καλλωπισματοπωλήτρια, (μοδίστρα).
môdo, *m.*, τρόπος, (μόδος); ὁδός, μέσον; εἶδος; *v.* consuetûdine; condôtta; misûra || *gr.*, ἔγκλισις || *mus.*, νόμος, ἦχος, μέλος, ἁρμονία || trovâr —, εὑρίσκω μέσον || fâr a — sûo, πράττω ὅπως βούλομαι

|| in nessûn —, κατ' οὐδένα τρόπον, οὐδαμῶς || in ôgni —, καθ' ἕκαστον τρόπον, ὅπως ἂν ἔχῃ.
modulâre, μελίζω, (μετα)μελῳδῶ; — *la vôce*, κάμπτω; *v.* intonâre.
modulatôre, -trîce, μελιστής.
modulaziône, *f.*, μελισμός; -λῳδία.
môdulo, *m.*, τύπος, παράδειγμα, *v.* modêllo || *architettûra*, μέτρον ἀναλογίας, κανών.
moêrro, *m.*, αὐγαστόν, κυματωτόν, (μουαρές, τζαμφέσι).
mofêtta, *f.*, δηλητήριος ἀναθυμίασις, ἀποφορά. [διον, (μαόνι).
môgano, *m.*, *âlbero e lêgno*, ἀνακάρ-
môggio, *m.*, μόδιος. [νος; βραδύς.
môgio, -a, ταπεινός; συντετριμμέ-
môglie, *f.*, σύζυγος, συμβία, (γυναῖκα). [*v.* mêlma.
môia, *f.*, ἁλατοπήγιον, -ποιεῖον ||
moîna, *f.*, θωπεία, -πευμα, -πευμάτιον, κολακεία, ἀκκισμοί, θρύψεις, (καλόπιασμα, τὰ χά(ϊ)δια, τὰ τσακκίσματα) || fâr -e, ἀκκίζομαι, θρύπτομαι, (κάμνω τσακκίσματα).
môla, *f.*, μύλη, (-λόπετρα); -λίτης (λίθος) || ἀκόνη, θήγανον || *medc.*, ψευδέμβρυον.
molâre, *v.* mascellâre. [carezzâre.
môlcere, *poet.*, *v.* addolcîre; ac-
môle, *f.*, σωρός; ὄγκος (μέγας); μέγεθος; μέγα οἰκοδόμημα.
molêcola, *f.*, μόριον, ἄτομος.
molecolâre, *m. f.*, μοριακός.
molênda, *v.* macinaziône; macinâto (*prêzzo*).
molestâre, (παρ)ἐνοχλῶ, ἀνιῶ, πειράζω, θλίβω, *v.* disturbâre.
molêstia, *f.*, παρενόχλησις, (πείραξις), ὀχληρότης, ἀηδία, βάρος.
molêsto, *v.* importûno, disturbatôre,
molibdêno, *m.*, μολύβδαινα. [grâve.
molîno, *v.* mul-.
môlla, *f.*, *pr. e fig.*, ἐλατήριον, (ζεμπερέκι, τζάρκι, πηδητάρι).
mollâh, *m.*, ἱεροδικαστὴς μωαμεθανός, μο(υ)λλᾶς.
mollâre, *v.* lasciâre.
môlle, *m. f.*, *bagnâto, ûmido*, (κάθ)ύγρός, διάβροχος; δροσερός; ((κατα)βρεγμένος, μουσκευμένος) || *têenero, delicâto*, μαλακός, ἁπαλός, τρυφερός || *flessîbile*, εὔκαμπτος || *v.* effeminâto; môscio || *s. f. pl.*, πυρολαβίς, πυράγρα, (μασ(σ)ιά).
molleggiâre, κάμπτομαι, (λυγίζομαι).
mollêtte, *f.*, *pl.*, μικραὶ λαβίδες, *v.* môlle (*pl.*) || *da smoccolâre*, κηροψάλιδον, (ψαλιδοκέρι).
mollettône, *m.*, χνοϋφές, χνουδωτόν, (φλοκάτα).
mollêzza, *f.*, μαλακότης, ἁπαλότης || χάρις, ἡδύτης; πλαδαρότης, λαπαρότης; μαλθακότης; εὐκαμψία || — del clîma, γλυκύτης τοῦ κλίματος, εὐκρασία || *v.* effeminatêzza, indolênza. [*v.* bricîola.
mollîca, *f.*, ἄρτου ψίξ, (ψίχα);
mollificâre, *v.* inumidîre, ammol-
mollûsco, *m.*, μαλάκιον. [lîre.
môlo, *m.*, προκυμαία, (μῶλος, μόλος).
molôsso, *m.*, μολοσσός, (σαμψώνι).
moltê-(moltî)plice, πολλαπλοῦς, -πλάσιος; *v.* numerôso.
molteplicità, *f.*, πλῆθος, -θύς, περισσεία, πολλαπλότης.
moltiplicâbile, *m. f.*, πολλαπλασιαστός. [στέος.
moltiplicândo, *m.*, πολλαπλασια-
moltiplicâre, πολλαπλασιάζω, (πολλα)πληθύνω || -rsi, -ομαι, γίνομαι πολλαπλοῦς, (πληθαίνω), προφθάνω. [στής.
moltiplicatôre, *m.*, πολλαπλασια-
moltiplicaziône, *f.*, πολλαπλασιασμός, -ίασις.
moltitûdine, *f.*, πλῆθος, -θύς || *pôpolo*, οἱ πολλοί, λαός, δῆμος, ὄχλος.
môlto, -a, πολύς || *s. m.*, μέγα ποσόν, πλῆθος, ἀφθονία || *avv.*, πολύ, πολλά, λίαν, σφόδρα || da -o (têmpo), ἀπὸ πολλοῦ χρόνου, πρὸ πολλοῦ.
momentâneo, -a, στιγμιαῖος, ἀκαριαῖος, ἐφήμερος, παροδικός, πρόσκαιρος, (προσωρινός).

momênto, *m.*, στιγμή, ἀκαρές || — opportûno, εὐκαιρία, ἀφορμὴ δεξιά; ὥρα, καιρός || in un —, εἰς μίαν στιγμήν, ἐν ἀκαρεῖ || nel — che, ἐνῷ, ὅτε || *v.* importânza.
mônaca, *f.*, μοναχή, -νάστρια, (καλογραῖα, -όγρηά).
monacâglia, *f.*, μοναχολόγιον.
monacâle, *m. f.*, μοναχικός, (καλογερικός).
monacânda, *f.*, νεᾶνις δόκιμος διὰ μοναχήν.
monacâre, χειροτονῶ μοναχόν *o* -ήν || -rsi, μοναχός *o* -ή γίνομαι, μονάζω, (καλογερεύω).
monacâto; -chîsmo, *m.*, κοινοβιακὸς βίος, ἡ τῶν μοναχῶν κατάστασις, ἐπάγγελμα μοναχικόν, μοναχισμός, (καλογερισμός, -ρωσύνη, -ρική).
monacaziône, *f.*, τὸ ποιεῖν *o* γίνεσθαι μοναχός *o* -ή, ἀμφιεσμός (μοναχοῦ *o* -ῆς), (ῥασοφόρεσις).
monachîno, *m.*, μοναχίσκος, (καλογεράκι).
monachêlla; -chîna, *f.*, νεαρὰ μοναχή, (καλογρήτσα) || *zool.*, πυρρούλας || *v.* favilla, scintilla.
mônaco, *m.*, ἱερομόναχος, μοναχός, μοναστής, (καλόγερος, -γηρος).
mônade, *f.*, μονάς, -νομέρεια.
monârca, *m.*, μονάρχης, βασιλεύς.
monarchîa, *f.*, μοναρχία.
monârchico, -a, μοναρχικός.
monarchîsta, *m. f.*, μοναρχιστής, φιλομόναρχος, μοναρχικός.
monastêro, *m.*, μοναστήρι(ον), μονή.
monâstico, -a, μοναστικός, *v.* monacâle.
moncherîno, *m.*, πήρωμα, ἀκρωτηρίασμα, ἀπομεινάριον.
mônco, -a, κεκομμένος; ἀσυντέλεστος, ἀτελής, ἐλλειπής, *v.* incomplêto || *di persôna*, μονόχειρ, χειρόχωλος, (μονο-(κουλο)χέρης, κουλός).
moncône, *v.* -cherino.
mondâccio, *m.*, ἀχρεῖος *o* φαῦλος κόσμος.
mondanità, *f.*, κοσμικότης, -κὴ ματαιότης; φιλοκοσμία; *pl.*, τὰ ἐγκόσμια.
mondâno, -a, κοσμικός, ἐγκόσμιος, τοῦ κόσμου || *secolâre, lâico*, λαϊκός, ἐγκόσμιος || *vâno ecc.*, φιλόκοσμος, φιλομάταιος || *s. f.*, γυνὴ φιλομάταιος *o* δημοσία, ἑταῖρα; πόρνη.
mondâre, καθαρίζω; *legûmi ecc.*, ἀποκαθαίρω, (παστρεύω); *sbucciâre*, ἀποφλοιῶ, (ξεφλουδίζω).
mondatûra, *f.*, καθαρισμός, ἀποκάθαρσις, (πάστρεμα).
mondêzza, *f.*, καθαριότης, *v.* pulizîa, elegânza.
mondiâle, *m. f.*, κοσμικός, *v.* universâle.
mondificâre, σμήχω, (ἐκ)καθαίρω, καθαρίζω, (παστρεύω).
mondîglia, *f.*, κάθαρμα, ῥύπος || *di grâno*, τὰ σκύβαλα, τὰ ἀποκοσκινίδια.
môndo, -a, καθαρός || *s. m.*, κόσμος; σύμπαν; ὑδρόγειος σφαῖρα, οἰκουμένη; ἄνθρωποι, -πινον γένος, κοινωνία || *grân nûmero*, πολύς; πλῆθος || il — antîco, ὁ παλαιὸς κόσμος; ἡ παλαιὰ ἤπειρος || il nuovo —, ὁ νέος κόσμος, ἡ καινὴ γῆ || il — di là, ἡ ἄλλη *o* μέλλουσα ζωή || il grân —, ἡ μεγάλη *o* ὑψηλὰ κοινωνία || nessûno al —, οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ || girâr il —, διατρέχω τὴν οἰκουμένην || dônna di —, *v.* mondâna.
monellerîa, *f.*, πανουργία ἀγυιόπαιδος, ἀγυιοπαιδιά, ἀσχημοσύνη, (μαγκαρία, ἡ ἀρσιζιαίς).
monellêsco, -a, ἴδιος ἀγυιόπαιδος.
monêllo, *m.*, παιδάριον ἀχρεῖον, (κακομαθημένον,) *o* ἄτακτον, ἀγυιόπαις, (σοκακό-(κατεργαρό)παιδον).
monêta, *f.*, νόμισμα, (μονέδα) || — corrênte, ἀγοραῖα νομίσματα.
monetâggio, *m.*, νομισματοποιΐα, -τοκοπία.
monetâre, κόπτω νομίσματα, νομισματοποιῶ, -τοκοπῶ.
monetârio, -a, νομισματικός || *s.*, -τοποιός, -τοκόπος, (μονεδοκόπτης); fâlso -o, κιβδηλοποιός, παραχαράκτης, (καλπουζάνης).
monetâto, -a, νομισματοποιητός, ἐπίσημος.
monetiêre, *v.* -târio.

mongolfiêra, *f.*, μονγολφιέρα, *v.* pallône.
monîle, *m.*, ὅρμος, περιδέραιον.
mônito, *v.* avvertimênto, ammonimênto.
monitôre, *m.*, νουθετητής, παραινέτης, σύμβουλος || *giornâle*, μηνύτωρ.
monitôrio, *m.*, † μηνυτήριον.
moniziône, *f.*, μήνυσις, προσήμανσις.
mônna, *v.* scîm(m)ia; *r.*, (ma)dônna.
monôcolo, *agg. e s. m.*, μονόφθαλμος || *s. m.*, μονὸν δίοπτρον, (ὀμματοϋάλιον μονόν), μονύαλος.
monocotilêdone, *m. f.*, μονοκοτυλήδονος.
monodîa, *f.*, μονῳδία.
monogamîa, *f.*, μονογαμία.
monôgamo, *m.*, μονόγαμος.
monografîa, *f.*, μονογραφία.
monogrâfico, **-a**, μονογραφικός.
monografîsta, *m.*, μονογράφος.
monogrâmma, *m.*, μονογραφή, -γράμματον, (-γραμμα, -κονδυλιά, τζίφρα).
monolîto, *m.*, μονόλιθον.
monôlogo, *m.*, μονόλογος, -γία.
monômane, *m. f.*; **-manîaco**, **-a**, μονομανής, -μανικός.
monomanîa, *f.*, μονομανία.
monômio, *m.*, μονώνυμον.
monopêtalo, **-a**, μονοπέταλος.
monopôlio, *m.*, μονοπώλιον.
monopolîsta, *m. f.*, μονοπώλης.
monopolizzâre, μονοπωλῶ.
monorîmo, **-a**, μονομοιοκατάληκτος, -ιοτέλευτος; *s. m.*, -ιοτέλευτον (στιχούργημα).
monosillâbico, **-a**, μονοσυλλαβικός.
monosîllabo, **-a**, *c. s.* || *s. m.*, μονοσύλλαβος λέξις, μονοσύλλαβον.
monôstico, **-a**, μονόστιχος || *s. m.*, -ον.
monoteîsmo, **-a**, μονοθεϊσμός.
monoteîsta, *m. f.*, μονοθεϊστής.
monotonîa, *f.*, μονοτονία.
monôtono, **-a**, μονότονος.
monsignôre, *titolo*, ἐκλαμπρότατος || † πανιερώτατος.
monsôni, *m. pl.*, οἱ ἐτησίαι, ἰνδικοὶ ἄνεμοι, (μουσόνιοι).
mônta, *f.*, βάτευμα, -ευσις, ὀχεία.
montâgna, *f.*, βουνόν, (-νί), ὄρος || ἡ ἄκρως δημοκρατικὴ μερίς.
montagnôso, **-a**, βουνώδης, ὀρεινός, πολύβουνος.
montanâro, **-a**, ὀρεινός, ὀρειγενής, ὀρείτης, (βουνήσιος) || ἀγροῖκος, βάναυσος.
montân(în)o, **-a**, ὀρεινός, ὀρεσίτροφος.
montânte, *m.*, *comm.*, κεφάλαιον.
montâre, *salire*, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι || — a cavâllo, ἐπιβαίνω τὸν ἵππον, ἀναβαίνω ἐπὶ τοῦ ἵππου, *v.* cavalcâre || *di mâcchine ecc.*, διευθετῶ || *un cannône, ûna batterîa*, ἑτοιμάζω || *un orolôgio*, στρέφω, (κο(υ)ρδίζω), *v.* caricâre || *un diamânte ecc.*, δένω, *v.* legâre || — la guârdia, εἶμαι σκοπός, φρουρῶ || — la têsta, ἐξάπτω τὴν κεφαλήν, παροξύνω || *fâr la mônta, coprîre*, βατεύω, ὀχεύω.
montatôio, *m.*, ἀνάβαθρον.
montatûra, *f.*, συναρμογή, διευθέτησις; *v.* legatûra.
mônte, *m.*, ὄρος, βουνόν, (-νί) || *cûmulo*, μεγίστη ποσότης, σωρός || promêtter mâri e -i, ὑπόσχομαι χρυσᾶ ὄρη, (λαγοὺς μὲ πετραχήλια) || — di pietà, (ἐνεχυρο)δανειστήριον.
monticêllo, *m.*, γεώλοφον, λόφος, (βουνάκι).
montône, *m.*, κριός, (κριάρι); πρόβατον || di —, κροβ(άτ)ειος, -ατικός, (κριαρίσιος) || *cârne*, (κρέας) πρόβ(άτ)ειον.
montuosità, *f.*, ὀρειῶδες, ἀνωφερές.
montuôso, *v.* -tagnôso.
montûra, *f.*, στρατιωτικὴ στολή.
monumentâle, *m. f.*, μνημειακός, -ειώδης; μεγαλοπρεπής, μέγας; μνήμης αἰωνίου ἄξιος, διαρκής.
monumênto, *m.*, μνημεῖον, ὑπόμνημα; ἔργον εἰς ἀεί || τάφος μεγαλοπρεπής, μαυσολεῖον, μνῆμα.
môra, *f.*, *indûgio a pagâre* καθυστέρησις, ὑπερημερία || mêtter in —, προσκαλῶ ἐπισήμως εἰς ἐκπλήρωσιν, ὀχλῶ || êsser in —, ἀργῶ νὰ πληρώσω, καθυστερῶ || *frûtto del gêlso*, συκάμινον, μῶρον, (μοῦρο,

μόριον, ντούτι); *del rôvo,* βατόμωρον (-μουρο, μοράκι, βάτσινο) || *etîope, nêra,* αἰθιοπίς, (ἀράπησσα).
morâle, *m. f.,* ἠθικός; *onêsto, morigerâto,* χρηστοήθης || *s. m.,* ἠθικόν || *s. f.,* -ή; *di ûna fâvola,* -ὸν μύθου, ἐπιμύθιον.
moralîsta, *m. f.,* ἠθ(ικ)ολόγος, ἠθογράφος.
moralità, *f.,* ἠθικὸς χαρακτήρ, ἠθικόν, -κότης.
moralizzâre, ἠθ(ικ)ολογῶ || ἠθικοποιῶ; νουθετῶ, παραινῶ, ἐλέγχω, ἐπιπλήττω.
moralizzatôre, -trîce, ἠθ(ικ)οποιός; φιλογνωμολόγος.
moratôrio, -a, *v.* dilatôrio; *s. f., v.* differimênto.
morbidêzza, *f.,* ἁπαλότης, μαλακότης.
môrbido, -a, ἁπαλός, μαλακός; ἁβρός.
morbîfero, -a, νοσοφόρος, νοσοποιός.
morbillo, *m.,* ἰλαρά, (ἴ-(ἤ)λερη), ἐρυθρῖτις, κοκκίνη, (-νάδα, ἀστρακιά, μπέμπελη).
môrbo, *m., v.* malattîa; pêste.
morbosità, *f.,* νοσηρόν.
morbôso, -a, νοσηρός, -σώδης, -σηματώδης.
môrchia, *f.,* ἀμόργη, (καταπάτι, μοῦργα).
morchiôso, -a, πλήρης ἀμόργης.
mordâce, *m. f., pr. e fig.,* δηκτικός; *fig.,* χλευαστικός, (πειρακτικός), δριμύς, πικρός, -όγλωσσος, (ἐγγικτικός).
mordacità, *f.,* δηκτικότης, δριμύτης, κερτομία, (ἔγγισμα).
mordênte, *m. f.,* δηκτικός, δριμύς.
môrdere, δάκνω, (δαγκάνω, -κόνω); *con parôle,* δάκνω, καθάπτομαι, κερτομῶ, ἐγγίζω, πειράζω διὰ δηκτικῶν λέξεων.
mordicâre, *medc.,* κατακνήθω, νύττω, ὀδακτίζω, (κεντῶ).
mordigallîna, *f., bot.,* ἀναγαλλίς, (γαλατσίδα).
morêlla, *f., bot.,* στρύχνη, (ἀγριομελίτζάνα), στρύχνος.
morêllo, *m., cavâllo,* μαῦρος, (μῶρος), μελανότριχος.
morênte, *m. f., v.* -ribôndo.
morêsco, -a, μαυριτανικός, -ρούσιος || *s. f., dânza,* πυρρίχη.
morêtto, -a, *agg. e s., v.* brunêtto; μικρὸς αἰθίοψ, αἰθιοπίσκος, (ἀραπόπουλον, *f.* -πούλα; -πάκι, *f.* -πίτσα).
morfêa, *f., medc.,* ἀλφός, λεύκη.
môrfico, -a, μορφινικός; ὑπνωτικός, καρωτικός.
morfîna, *f.,* μορφίνη, -νιον.
morfinômane, *m. f.,* μορφινομανής.
***môrga,** *f., barb.,* νεκροσκοπεῖον.
morgâna (fâta —), *f.,* ἀντικατοπτρισμός (ἐν Καλαβρίᾳ).
morganâtico, -a, μυστικός, ἀπόρρητος, λαθραῖος, (μοργανατικός).
morîa, *v.* mortalità, pêste.
moribôndo, -a, ἀποθνήσκων, ἐπιθανής, ἐπι-(ἑτοιμο)θάνατος, ψυχορραγῶν, πνέων τὰ λοίσθια, (ψυχομαχῶν).
morigerâre, σωφρονίζω, ἐπανορθῶ, (διορθόνω), *v.* moralizzâre.
morigeratêzza, *f.,* χρηστοήθεια, καλὴ ἀγωγή, σωφροσύνη.
morigerâto, -a, χρηστοήθης, σώφρων.
moriône, *m.,* κόρυς, χαλκοῦν κράνος, (σιδερόσκουφια).
morîre, (ἀπο)θνήσκω, τελευτῶ, (ἀποθαίνω, πεθαίνω, ξεψυχῶ) || *di animâli ecc., v.* crepâre; *di piânte,* inaridîre, seccârsi; *di fuôco,* spêgnersi.
mormôni, *m. pl.,* Μορμόνοι.
mormonîsmo, *m.,* θρησκεία τῶν Μορμόνων.
mormorânte, *m. f.,* μορμυρίζων, -ύριος, (μουρμουρίζων).
mormorâre, *pr. e fig.,* μορμύρ(ίζω)ω, (μουρμουρίζω), ψιθυρίζω, (ὑπο)τονθυρίζω; *fig.,* γογγύζω, μεμψιμοιρῶ; κακολογῶ, διασύρω τινά.
mormoratôre, -trîce, μο(υ)ρμυριστής, ψιθυριστής, κακολόγος, (μουρμουριάρης).
mormoraziône, *f.,* γογγυσμός, ψιθυρισμός, μεμψιμοιρία, κακολογία.
mormorîo, *m.,* μορμυρισμός, -ρυγμός, (μουρμούρισμα, -ρητόν, -ριστόν), γογγυσμός, ψιθυρισμός.
môro, -a, μέλας, μαῦρος, -ρειδερός

|| *s.*, μαῦρος, -ριτανός, *v.* nêro;
morôide, *v.* emorr-. [*bot.*, *v.* gêlso.
morône, *m.*, μαυροστάφυλον.
morosità, *v.* môra. [ρος || *v.* amor-.
morôso, -a, καθυστερῶν, ὑπερήμε-
môrra, *f.*, *giuôco*, μόρ(ρ)α.
môrsa, *f.*, συσφιγκτήρ, μάγγανον, δίχειλον, (κουρμίζα) || *per narîci di cavâllo*, ῥινοδέτης || *itt.*, θαλασσοελέφας || *v.* addentellâto.
morsecchiâre, ὑποδάκνω συχνά, παρυποδάκνω, (δαγκανιάζω); ὑποτρώγω, (ῥοκανίζω). [pillola.
morsellêtto, *m.*, καταπότιον, *v.*
morsêllo, *m.*, κομμάτι(ον), βλωμός, (χαψιά), *v.* boccône.
morsicâre, *v.* môrdere, morsecchiâre; *pûngere*, κνίζω, (τσιμπῶ).
morsicatûra, *f.*, δῆξις, (δάγκα(σ)μα), δῆγμα, (δαγκαματιά).
môrso, -a, δεδηγμένος, (δαγκασμένος) || *s. m.*, δῆγμα, -μός, (δαγκαματιά); *v.* puntûra || *da cavâllo*, κημός, (γκέμι).
mortadêlla, *f.*, μορταδέλλα.
mortâio, *m.*, ἰγδίον, (γ(ου)δί) || *mil.*, ὅλμος || pestâr l'âcqua nel —, μάτην κοπιάζω, ματαιοπονῶ.
mortâle, *m. f.*, θνητός; *di peccâto o nemîco*, θανάσιμος; *v.* mortifero || *fig.*, ὀλέθριος; ἀπέραντος.
mortalêtto, *m.*, μικρὸν ἰγδίον || πυρεκβολεῖον, (μάσκουλο).
mortalità, *f.*, θνητόν, -τότης || *morîa*, θνησιμότης.
môrte, *f.*, θάνατος, (χάρων, χάρος), τελευτή || — civîle, πολιτικὸς θάνατος || — dêll'ânima, ψυχικὸς θάνατος || odiâr a —, μισῶ θανα-
mortêlla, *f.*, μυρσίνη. [σίμως.
morticîno, *m.*, μικρὸς νεκρός.
mortifero, -a, θανατηφόρος, -νάσιμος, (-νατερός, δηλητήριος.
mortificâre, δαμάζω τὴν σάρκα, σκληραγωγῶ, ἀπονεκρῶ τὸ σῶμα || *umiliâre ecc.*, ταπεινῶ, ἐξευτελίζω, καθάπτομαι.
mortificatîvo, -a, δαμαστικός || ταπεινῶν, καθαπτικός, (ἐγγικτικός).
mortificazîône, *f.*, (καταδάμασις), κάκωσις, σκληραγωγία, ἀπονέκρωσις || ταπείνωσις, ἐξευτελισμός; λύπη, δυσαρέσκεια.
môrto, -a, νεκρός, τεθνεώς, -νηκώς, ἀποθανών, (ἀποθαμένος, πεθαμένος) || *di animâli*, (ἐ)ψοφισμένος, ψόφιος || *del fuôco*, ἐσβεσμένος || *di âcque*, ἀκίνητος, λιμνάζων, (στάσιμος) || lingua -a, γλῶσσα μηκέτι λαλουμένη, ἀρχαία, (νεκρά) || pâlla -a, σφαῖρα ἐσβεσμένη, κρύα || capitâle -o, χρήματα νεκρά, ἀργά, ἀκυκλοφόρητα || stagiône —, στασιμότης, ἀπραγία || sonâre a -o, σημαίνω τὴν ἐκφορὰν νεκροῦ || *s. m.*, *cadâvere*, πτῶμα, λείψανον.
mortôrio, *v.* funerâle.
mortuârio, -a, νεκρικός, νεκρώσιμος; ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος || estrâtto -o, πιστοποιητικὸν θανάτου.
morvigliône, *v.* morbîllo. [τής.
mosaicîsta, *m.*, μουσειωτής, ψηφω-
mosâico, -a, μωσαϊκός || *s. m.*, -όν, μουσείωμα, ψηφί(δωτόν). [νόμος.
mosaîsmo, *m.*, μωσαϊσμός, -αϊκὸς
môsca, *f.*, *pr. e fig.*, μυῖα, (μῦ(ῖ)γα) || *v.* pîzzo || — cîeca, μυίνδα, ψηλαφίνδα, (τυφλόμυιγα) || di —, μυικός.
moscadêlla, *f.*, μυρο-(μοσχο)στάφυλον, ((σταφύλι), μοσχάτον, -ος).
moscaiuôla, *f.*, ὀψοφυλάκιον.
moscardîno, *m.*, *zool.*, μοσχοπόντικον || *pâsta*, μοσχοφυραμάτιον, (μοσχοπαστελάκι) || *v.* damerîno, bellimbûsto. [μοσχοπόντικον.
moscârdo, *m.*, κίρκος μυιοθήρας ||
moscatêllo; -adêllo, *v.* -adêlla, →
moscâto, -a, *v.* muschiâto || nôce -a, μοσχοκάρυον, (-ρυδον) || *s. m.*, μοσχοβόλος (οἶνος), ἀνθοσμίας, (μοσχάτον (κρασί)).
moschêa, *f.*, ναὸς μαωμεθανικός, (τζαμί(ον)). [λάκι), (σ)κνίψ.
mosc(h)erîno, *m.*, μυιῖδιον, (μυιγα-
moschettiêre, *m.*, μουσκετοφόρος.
moschêtto, *m.*, μουσκέτον; *v.* fucile. [(κοντοτούφεκον).
moschettône, *m.*, μουσκετόνιον,

mosciâme, *m.*, θύννος ταριχευτός.
môscio, -a, μαλακός, ἁπαλός, χαλαρός, πλαδαρός, λαγαρός, (σαχλιασμένος, -λός). [(ἀγριομέλισσα).
moscône, *m.*. μεγάλη μυῖα; κηφήν,
môssa, *f.*, κίνησις, -ημα; φορά; *v.* movimênto; átto; diarrêa.
mostacciâta, *f.*; **-cciône**, *m.*, *v.* [schiâffo.
mostâccio, *v.* mûso, cêffo.
mostârda, *f.*, σιναποκαρύκευμα, μυττωτόν, -ός, σίνηπι, -νάπι, (-νάπι, μουστάρδα, χαρδάλι).
mostardiêra, *f.*, σιναποδοχεῖον.
môsto, *m.*, γλεῦκος, (μοῦστος).
môstra, *f.*, δεῖξις (-ξιμον); *fig.*, ἐπίδειξις; ἐξάπλωσις; πομπή || *campiône*, δεῖγμα, (μόστρα) || *ornamênto*, ταινία, παρυφή || *vetrîna di negoziânte*, παράταξις, δειγματοθήκη, (μόστρα) || *v.* fînta; esposiziône; rassêgna. [δεικτικός.
mostrâbile, *m. f.*, δείξιμος, (ἐπι)-
mostrâre, δεικνύω, (δείχνω, δείκτω), ἀποκαλύπτω, δηλο-(γνωστο)ποιῶ || -rsi, φαίνομαι, φανεροῦμαι, ἀποκαλύπτομαι; *fig.*, φαίνομαι, ἀπο-(ἐπι)δεικνύομαι.
môstro, *m.*, *pr. e fig.*, τέρας; ἄνθρωπος ἀσχημότατος *o* ὠμότατος || *bêlva*, θηρίον.
mostruosità, *f.*, τὸ παρὰ φύσιν, τερατῶδες; -τόμομορφον πρᾶγμα, -τωδία, τεράστιον, -στιότης; φρικωδία, ἀποτροπαιότης.
mostruôso, -a, τερατώδης, -τόμορφος, τεράστιος; *eccessîvo, enôrme*, ὑπερφυής, ὑπερβολικός; *orrîbile*, φρικώδης, ἀποτρόπαιος.
môta, *v.* mêlma.
motivâre, δίδω *o* ἀναφέρω τὰ αἴτια, αἰτιολογῶ || *v.* cagionâre.
motîvo, *m.*, αἰτία, αἴτιον, λόγος, ἀφορμή || *mus.*, ἀφορμή, θέμα, φράσις μουσική.
môto, *m.*, κίνησις, *v.* movimênto || — *di pietà ecc.*, αἴσθημα || — perpêtuo, ἀεικίνητον || *sollevaziône ecc.*, στάσις, ταραχή.
motôre, -trîce, κινητικός, -τήριος; câusa -trîce, ὠθητικὴ αἰτία || *s. m.*, κινητήρ(ιον); *fig.*, διενεργέτης, ὑποκινητής.
motôso, *v.* fangôso.
môtta, *f.*, κρήμνισμα, περιανατροπή, (βούλιασμα), γῆ κρημνώδης, χώματος κατάπτωσις.
motteggiâre, *v.* scherzâre, burlâre, beffâre. [λεξείδιον.
mottêtto, *m.*, ποιημάτιον || *mus.*,
môtto, *m.*, *parôla*, λέξις, λόγος || *sentênza*, *divîsa*, γνωμικόν, ἀπόφθεγμα, ῥῆσις, ῥητόν || *mottêggio*, *argûzia*, ἀστειότης, χαριέντισμα.
movênte, *m.*, *v.* câusa, motîvo.
movênza, *f.*, κίνησις, -ημα.
movîbile, *v.* môbile.
***movimentâto, -a**, ζωηρός, ἔμψυχος, πλήρης κινήσεως.
movimênto, *m.*, *pr. e fig.*. κίνησις; *pr.*, σάλευμα || *mil.*, ἐλιγμός, μετακίνησις.
moziône, *f.*, πρότασις, εἰσήγησις.
mozzâre, *v.* troncâre, tagliâre.
mozzêtta, *f.*, † ἐπωμίδιον, -μίς.
mozzicône, *m.*, ἀπομεινάριον, τεμάχιον, τμῆμα, κομμάτιον; *v.* cîcca; moncherîno.
môzzo, -a, (συγ)κεκομμένος, (συν)-τετμημένος) || *s. m.*, *mar.*, ναυτόπαις, παῖς, (μοῦτσος) || *di stâlla*, ὑπηρέτης τοῦ σταύλου || *dêlla ruôta*, πλήμνη, χοῖνιξ, -νικίς.
mûcca, *f.*, γαλακτοφόρος ἀγελάς.
mûcchio, *m.*, σωρός, (στοίβα), ἄθροισμα, ὄγκος || in —, σωρηδόν.
muc(c)il(l)âggine, *f.*, γλοιός, βλέν-(ν)α, (γλίντσα, -τζα), ὑγρὸν μυξῶδες *o* βλεννῶδες.
muc(c)il(l)agginôso, -a, γλοιώδης, μυκώδης, (γλι(ν)τσιασμένος).
mûcido, -a, *v.* môlle, muffôso.
mûco, *m.*, βλέν(ν)α, μύξα, μῦκος.
mucosità, *f.*. βλέν(ν)α, μύξα, *v.* muc(c)il(l)âggine.
mucôso, -a, βλεννώδης, μυξώδης, || *s. f.*, βλεννώδης ὑμήν; βλεννομεμβράναι.
mûda(giône), *f.*, ἀλλαγὴ πτερορρύησις; ἀλλαγὴ δέρματος, ἀποδερμάτωσις; ἀλλαγὴ κεράτων, ἀ-

ποκεράτωσις; ἀλλαγὴ τριχῶν, τριχορρύησις; *in gênere*, ἀλλαγή, ἀποβολή, ἀπογύμνωσις, (**μάδημα**, -δισμα, **πέσιμον**).

mudâre, ἀλλάσσω, ἀποβάλλω τὸ δέρμα *ecc.*, ἀπογυμνοῦμαι, (*uccélli*) πτερορρυῶ, (*réttili*) ἀποδύομαι τὸ γῆρας, (*quadrúpedi*) τριχορρυῶ, (*vôce*) τραγίζω.

muezzîno, *m.*, κράκτης, (μουεζίνης).

mûffa, *f.*, εὐρώς, -ρωτίασις, (μοῦχλα, μούχλιασμα).

muffâre; **-ffîre**, *v.* ammuff-.

muffiône, *m.*, ἀγριόκριος. [νος).

muffôso, **-a**, εὐρωτιῶν, (μουχλιασμέ-

muftì, *m.*, *barb.*, νομοδιδάσκαλος, (μουφτῆς).

mugghiânte, *m.f.*, μυκώμενος, -κητικός, (μουγγριστικός) || βρυχώδης,

mugghiâre, *v.*-ggîre. [βαρυηχής.

mûggine, *m.*, μύξων, -ξῖνος, κέφαλος.

muggîre, μυκῶμαι, (μουγγρίζω); *fig.*, βρυχῶμαι, βρέμω, (βοῦζω).

muggîto; **mûgghio**, *m.*, μυκηθμός, (μούγγρισμα); *del mâre. del vênto ecc.*, βρύχημα, (βόϊσμα).

mughêtto, *m.*, *piánta e fiôre*, ἀνθεμίς, ἀνάρρινον, (μοσχολούλουδον). [· || *zool.*, λαρίς.

mugnâio, *m.*, μυλωθρός, (-λωνᾶς)

mûgnere, *v.* mûngere.

mugolâre, *di cáni ecc.*, ὑλακτῶ, (γαυγίζω,) ὀξυφώνως || *d' uômini ecc.*, γογγύζω, *v.* muggîre.

mugolîo, *m.*, ὑλακή, κνυζηθμός, -ζημα, (γαυγιούλισμα, τσύριγμα); γογγυσμός; *v.* muggîto.

mûla, *f.*. ἡ ἡμίονος, (μοῦλα).

mulâcchia, *f.*, σπανικόραξ.

mulâggine, *v.* caparbietà.

mulattiêre, *m.*, ἡμιονηλάτης, (μουλαρᾶς, ἀγωγιάτης).

mulâtto, **-a**, νοθογενής.

mulênda, *v.* macinaziône; -nâto.

mulêsco, **-a**, ἡμιόνειος || *v.* capârbio.

mulîebre, *v.* femminîle, donnêsco.

mulinâre, *v.* meditâre, macchinâre, fantasticâre. [φεῖον.

mulinêllo, *m.*, περιφορά || στρο-

mulîno, *m.*, **μῦλος** || — a vênto, ad **âcqua**, a mâno, da bêstie, a vapôre, ἀνεμό-ὑδρό-νερό-χειρό-ἀλογό-(ἀτμό)μυλος; — da ôlio, ἐλαιοτριβεῖον || *fig.*, *loquâce*, *ciarlône*, λογόμυλος, φλύαρος.

mûlo, *m.*, ἡμίονος, (μουλάρι) || *v.* ba-

mûlsa, *f.*, ὑδρόμελι. [stârdo; capârbio.

mûlta, *f.*, τιμωρία *o* ποινὴ χρηματική, πρόστιμον, (τζερεμές).

multâre, καταδικάζω εἰς πρόστιμον

multi-, *v.* molti-. [χρηματικόν.

multicolôre, *m.f.*, πολύχρους, -χρώματος. [σχημος, -υειδής.

multifôrme, *m.f.*, πολύμορφος, -ύ-

multilâtero, **-a**, πολύπλευρος.

multîparo, **-a**, πολυτόκος.

mûltiplo, **-a**, πολυμερής, πολλαπλοῦς, -πλάσιος || *s. m.*, πολλαπλάσιον.

mûmmia, *f.*, μομία, (μούμια) || *fig.*, ἄνθρωπος κάτισχνος *o* δυσειδής.

mummificâre, ταριχεύω νεκρὸν σῶμα, μομιοποιῶ, (μουμιοποιῶ) || -rsi, γίνομαι κάτισχνος, (μία μούμια), κατισχνοῦμαι.

mummificaziône, *f.* μομιοποίησις || κατίσχνωσις. [*v.* dissanguâre.

mûngere, ἀμέλγω, (ἀμέργω) || *fig.*,

municipâle, *m.f.*, ὁ τῆς κοινότητος, δημοτικός, δημαρχικός.

municipalità, *f.*, δημοτικὴ ἀρχή, προϊστάμενοι τοῦ δήμου, δημαρχία. [μαρχικὸν ποιῶ.

municipalizzâre, δημοτικὸν *o* δη-

municîpio, *m.*, δημαρχία; *séde*, δημαρχεῖον, *v.* comûne || *stôria*, πόλις αὐτόνομος.

munificênza *ecc.*, *v.* liberalità *ecc.*

munîre, *provvedêre*, ἐφοδιάζω, χορηγῶ || *v.* fortificâre.

munziône, *f.*, *cm. pl.*, τὰ ἐφόδια; *da bôcca*, τροφαί, τὰ τρόφιμα, ζωοτροφίαι; *da guêrra*, τὰ πολεμεφόδια, τὰ πυρομαχικά, (τὰ πυριτό-(μπαρουτό)βολα).

muôvere, βάλλω εἰς κίνησιν *o* ἐνέργειαν, κινῶ, (κουνῶ), μετακινῶ, σαλεύω || πείθω: ἄρχομαι; ἐγείρω; *v.* avviârsi, partîre.

muràglia, *f.*, *v.* mûro, -ragliône.
muragliâre, τειχίζω.
muragliône, *m.*, τοῖχος παχὺς καὶ ὑψηλός.
muraiuôlo, -a, *v.* rampicânte; →
murâle, *m. f.*, τοῦ τοίχου, τῶν τειχῶν, τειχικός || corôna —, τειχικὸς στέφανος.
murâre, *cinger di mûra*, (περι)τειχίζω, ὀχυρῶ; *fig.*, ἀποκρύπτω, ἐγκλείω, καθείργω || *fabbricâre*, οἰκοδομῶ, κτίζω.
murâta, *f.*, πύργος; ἀκρόπολις.
muratôre, *m.*, τοιχοποιός, κτίστης, (ντουβαρτζής) || frânco —, *v.* mas-
muratôrio, -a, οἰκοδομικός.
muratûra, *f.*, (περι)τείχισις, τειχισμός, -ισμα; τοιχοποιΐα, λιθόκτιστον, κτίσιμον.
murâzzi, *m. pl.*, *v.* dîga (*pl.*).
murêna, *f.*, μύραινα, σμύρνα, (σμύραινα, σμύνερα).
muriâtico, -a, ὑδροχλωρικός.
muriâto, *m.*, ὑδροχλωροῦχον.
muricciuôlo, *m.*, τοίχιον; λίθινον
mûrice, *m.*, τρίβολος.
mûrmure, *poet.*, *v.* mormorîo.
mûro, *m.*, τοῖχος, (ντουβάρι) || *di ûna città, em.* **-a**, *f. pl.*, τεῖχος, τὰ τείχη || *difêsa, fortificaziône*, (περι)τείχισμα, προμαχών, προπύργιον, τεῖχος.
murrîno, -a, ἐκ μορρίνας, μόρρινος.
mûsa, *f.*, μοῦσα; ποιητικὴ ἔμπνευσις.
musâico *ecc.*, *v.* mos-.
muschiâto, -a, μοσχοβόλος, (-σχομυροδάτος).
mûschio, *m.*, μόσχος, (μόσκος).
mûsco, *m.*, βρύον, (μούσκουλη, μοῦχλα).
muscolâre, *m. f.*, τῶν μυῶν, μυϊκός, μυώδης.
muscolatûra, *f.*, τὸ σύνολον τῶν μυῶν.
muscoleggiâre, περιγράφω *o* παρίστημι τοὺς μῦς.
mûscolo, *m.*, μῦς, μυών.
muscolôso, -a, μυώδης, ἀδρομυώδης, εὐμυοφανής.
muscôso, -a, πλήρης βρύων, βρυώδης.
musêo, *m.*, μουσεῖον.
muserâgno(lo), *m.*, μυγαλῆ.
museruôla, *f.*, φίμωτρον, -μός, κημός; *pârte dêlle rêdini*, ῥινοδέτη || mêtter la —, *pr. e fig.*, βάλλω φίμωτρον, φιμῶ; *fig.*, κλείω τὸ στόμα.
mûsica, *f.*, μουσική || — da gâtti, ἐλεεινὴ —.
musicâle, *m. f.*, μουσικός.
musicâre, μελοποιῶ; μουσίζω, μελῳδῶ.
musicîsta, *m. f.*, μουσικός, (-κάντες).
mûsico, -a, μουσικός.
musicône, *v.* festivâl.
musîno, *m.*, ῥυγχίον.
mûso, *m.*, ῥύγχος; *fig.*, δυσειδὲς πρόσωπον; (*pr. e fig.*, μούτσουνον, μούρη, μοῦτρο, τὰ μοῦτρα) || brûtto —, ἄγριον μοῦτρον || non è rôba pel tûo bel —, δὲν εἶναι διὰ τὴν μούρην σου *o* γιὰ τὰ μοῦτρα σου || tôrcere il —, διαστρέφω τὸ πρόσωπον, μορφάζω || fâr il —, κάμνω, (δείχνω,) μούρην *o* μοῦτρα; *v.* brôncio.
musolîêra, *v.* -seruôla.
musône, -a, ὀξύχολος, (θυμωσιάρης); σκυθρωπός, -πάζων, κατηφής, (κακιωμένος).
musonerîa, *f.*, χόλος, κότος, μνησικακία, (χόλιασμα, κάκιωμα); σκυθρωπότης.
musolîna, *f.*, βύσσος, (τουλπάνι, μουσσο(υ)-(μουσσε)λίνα).
mustâcchi, *v.* bâffi.
musulmâno, -a, μουσουλμανικός, μωαμεθανικός || *s.*, μουσουλμάνος, ὀθωμανός.
mûta, *f.*, (ἀντ)ἀλλαγή, μεταβολή || συνωρίς, ζευγάρι, *v.* parîglia; — a quâttro, ἅμαξα τέτθριππος || *di câni*, κυναγία; *fig.*, πλῆθος, ἀγέλη, (κοπάδι) || *v.* pâio; mûda.
mutâbile, *m.*, εὐμετάβλητος; *v.* incostânte.
mutabilità, *f.*, εὐμετάβολον, -βλητον, ἀστασία, *v.* incostânza.
mutacîsmo, *m.*, τραυλισμός, μυτακισμός.
mutamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, μεταβολή, ἀλλοίωσις, (μετα)τροπή.
mutânde, *f. pl.* ἐσώβρακον.
mutâre *ecc.*, *v.* cambiâre.
mutêvole, *v.* -tâbile.

mutêzza, *f.*, *v.* -tîsmo.
mutilâre, ἀκρωτηριάζω, κολοβῶ, (-όνω, μισερόνω, κουτσουρόνω, -ρεύω, -ρονίζω); παραμορφῶ, καταστρέφω.
mutilâto, -a, ἠκρωτηριασμένος, κολοβός, κόλος, πεπηρωμένος, (ἀνά)-πηρός, (μισερός, κουτσουρουμένος, σακάτης).
mutilatôre, -trîce, ἀκρωτηριαστής, κολοβωτής.
mutilaziône, *f.*, ἀκρωτηριασμός, κολόβωσις.
mutîsmo, *m.*, ἐν(ν)εότης, ἀφασία, ἀφωνία, (βωβότης, βουβ(αμ)άδα, βούβα) || *taciturnità ecc.*, ἀλαλία, ἀφωνία, ἀφασία.
mûto(lo), -a, ἐν(ν)εός, ἄλαλος, ἄφωνος, (βω-(βου)βός, μουγγός); *v.* sordomûto || *fig.*, ἄλαλος, ἄναυδος, ἄφωνος.
mûtria, *f.*, *v.* mûso(nerîa), brôncio.
mutualîsmo, *m.*; **-lità**, *f.*, ἀμοιβαῖον, -βαιότης.
mutuamênte, *avv.*, ἀμοιβαίως, κατ-αλλήλως.
mutuânte, *m.f.*, δανειστής, τοκιστής.
mutuatârio, *m.*, δανειζόμενος, δανεισθείς, χρήστης.
mûtulo, *v.* modigliône.
mûtuo, -a, ἀμοιβαῖος || società di -o soccôrso, ἑταιρία ἐπ' ἀμοιβαίῳ ἀσφαλισμῷ, ἀλληλασφάλεια || *s. m.*, ἔντοκον, δάνειον, *v.* prêstito.

N

nabâbbo, *m.*, ναβάβ; *fig.*, μεγάλοπέρ-(βαθύ)πλουτος, πολυτάλαντος.
nâcchera, *f.*, τύμπανον; *pl.*, *v.* canadîr, *m.*, τὸ ναδίρ, ἀντικατακόρυφον σημεῖον.
nâfta, *f.*, νάφθα, πετρέλαιον, (νέφτι).
naftalîna, *f.*, ναφθαλίνη.
nâiade, *f.*, ναϊάς, (-άδα).
nanerôttolo, *m.*, σπιθαμιαῖος, (κοντοπίθαρος), νανίσκος.
nânfa (âcqua —), *f.*, ἀνθόνερον.
nânna, *f.*, *aziône*, βαυκάλημα, (νανά-(νανού)ρισμα); *vôce*, νανά, (νάνι νάνι); *v.* cîlla, letticciuôlo.
nâno, -a, βραχύς, (κοντός); *bot.*, νανοφυής, χαμηλός; *di persôna*, *agg. e s.*, νάνος, νανώδης, μικρόσωμος, (τζα-(τζου)τζές, μπουντούρης).
napêa, *f.*, ναπαία.
napoleône, *m.*, *monêta d'ôro*, εἰκοσάφραγκον, ναπολεόντειον, (-λεόνι); *v.* luîgi || *d'argênto*, *v.* scûdo.
napoleônico, -a, ναπολεόντειος.
napoleonîsta, *m.f.*, ναπολεοντιστής.
nâppa, *f.*, θύσανος, *v.* fiôcco.
nappêllo, *m.*, *bot.*, ναπέλιον.
nâppo, *m.*, *poet.*, *v.* côppa, bicchière.
narcîso, *m.*, *piânta e fiôre*, νάρκισσος, (μανούσ(άκ)ι, ζερνεκαδές).
narcôsi, *f.*, νάρκωσις.
narcôtico, -a, ναρκωτιτός || *s.m.*, -όν.
narcotîna, *f.*, ναρκωτίνη.
narcotîsmo, *m.*, ναρκωτισμός.
nârdo, *m.*, νάρδος.
narghilè, *m.*, ναργ(κ)ιλές, γουργουλίδιον.
narîce, *f.*, μυκτήρ, ῥώθων, (ῥουθούνι).
narrâre, ἐξιστορῶ, δι-(ἀφ)ηγοῦμαι.
narratîvo, -a, δι-(ἀφ)ηγηματικός.
narratôre, -trîce, δι-(ἀφ)ηγητής, διηγήτωρ.
narraziône, *f.*, ἱστόρησις, δι-(ἀφ)ήγησις; ἱστορία, διήγημα.
narvâlo, *m.*, ἀρκτοφάλαινα.
nasâle, *m.f.*, τῆς ῥινός, ῥινικός; *gr.*, ἔρρινος, ῥινοπρόφερτος, ὑπόρρινος.
nasalità, *f.*, ἔρρινον, ὑπορρινότης, ὑπόρρινος προφορά.
nasârdo, *m.*, ὑπορρινομελές.
nascênte, *m. f.*, λαμβάνων γέννησιν, ἀρτιγενής; νεοφανής, νέος, ἀρχόμενος.
nâscere, γεννῶμαι (-νιοῦμαι), τίκτομαι; *bot.*, φύομαι, βλαστάνω, (φυτρόνω) || *fig.*, ἄρχομαι, πηγάζομαι, παράγομαι, προέρχομαι, γίνομαι || fâr —, γεννῶ, παράγω.
nâscita, *f.*, γέννησις, γένεσις; *prin-*

cípio, ἀρχή, γέννησις || *v.* casâto, famîglia.
nascitûro, -a, γεννηθησόμενος.
nascôndere, (ἀπο)κρύπτω, (κρύβγω), (ἐπι)καλύπτω || *dissimulâre, tacêre,* (ὑπο)κρύπτω, ἀποσιωπῶ || *v.* coprîre; ripôrre.
nascondîglio, *m.*, κρυπτήριον, -ρία, κρύπτη, κευθμών, (κρυφιῶνα(ς); λημέρι); *di fiêre,* κοίτη, κηραμός, τρώγλη, (φωλεά); *di lâdri ecc.*, καταφύγιον, καταγώγιον, κρύπτη, σπήλαιον, (λημέρι). [(κρυφός).
nascôsto, -a, κεκρυμμένος, κρυπτός,
nasêllo, *m.*, *ferrûzzo per serratûra,* λύκος, (γλωσσίδι) || *itt.*, γάδος, ὀνίσκος, (γα(ϊ)δουρόψαρον) || *v.* musolièra; →
nasîno, *m.*, ῥιν(άρ)ιον, (μικρὰ μύτη).
nâso, *m.*, ῥίς, ῥίν, (μύτη); *v.* odorâto || avêr buôn —, *pr.*, ἔχω καλὴν ὄσφρησιν, *fig.*, εἶμαι νοήμων || menâr pel —, *raggirâre,* ῥινουλκῶ, (σύρω ἀπὸ τὴν μύτην) || bâtter il — per têrra, πίπτω κατὰ πρόσωπον *o* πρηνής || fâr sângue dal —, αἱμορραγῶ ἐκ τῆς ῥινός, ἔχω ἐπίσταξιν *o* ῥινορραγίαν, (ἀνοίγει ἡ μύτη μου) || cacciâr il — dappertûtto, βάλλω *o* χώνω παντοῦ τὴν μύτην μου || mi mônta la môsca al —, ὀργίζομαι, (μοῦ κτυπᾷ στὴν
nâspo, *v.* âspo. [μύτην).
nâssa, *f.*, κύρτη, -ος, (ψαροκάλα-
nastrâio, *v.* fettucciâio. [θον).
nastrîno, *m.*, ταινί(δι)ον.
nâstro, *m.*, ταινία, κορδύλη, (κορδέλλα, σειρήτι) || *v.* nôdo; deco-
nastûrzio, *m.*, κάρδαμον. [raziône.
nasûto, -a, μεγαλόρρις, (μυταρᾶς).
natâle, *m.f.*, *giôrno ecc.*, γενέθλιος; *luôgo ecc.*, πάτριος, γενέθλιος || *s. m.*, † Χριστούγεννα. [vità.
natalità, *f.*, γενεθλιότης; *v.* -ti-
natalîzio, -a, γενέθλιος || *s. m.*, τὰ -θλια; *v.* anniversârio.
natânte, *v.* galleggiânte.
natatôia, *f.*, *itt.*, πτερύγιον, (-ρούγι, φτερούγιον). [τικός.
natatôrio, -a, νηκτικός, κολυμβη-
nâtica, *f.*, γλουτός, πυγή, (κωλομέρι, -μήρι); *pl.*, τὰ ὀπίσθια.
naticûto, -a, παχύ-(εὐρύ)γλουτος, (κωλαρᾶς).
natività, *f.*, ἐποχὴ τῆς γεννήσεως, γέννησις, τὰ γενέθλια, *v.* natâle.
natîvo; *poet.*. **-îo, -a,** *di luôgo,* πάτριος || *v.* (in)nâto; *s.*, indîgeno.
nâto, -a, (γε)γεννημένος, γεννηθείς, -ητός, γεγονώς || — in Grêcia, γεγεννημένος ἐν Ἑλλάδι, Ἕλλην τὸ γένος, γέννημα τῆς Ἑλλάδος || -o môrto, νεκρογενής, -γέννητος || *s.*, *v.* figlio.
natrîce, *f.*, ὕδρα, (νερόφιδον).
nâtta, *f.*, ψίαθος, (ψάθα); πλοκαμίς, (πλεξούδα) || *pl.*, *medc.*, ἄφθαι || *v.* bûrla, bêffa.
natûra, *f.*, φύσις || *di qcc.*, ἰδιότης; *di qcd.*, *v.* carâttere, îndole || pagâr in —, πληρόνω εἰς εἴδη.
naturâle, *m.f.*, φυσικός || ἰθαγενής, ἐγχώριος || *di figli*, νόθος, -θογενής, φυσικός, (μπάσταρδος) || *di giûdici,* φυσικός || *schiêtto, pûro,* ἀμιγής, ἀνόθευτος || *sêmplice, spontâneo,* ἁπλοῦς, ἀνεπιτήδευτος; *v.* innâto || *s. m.*, *v.* carâttere, îndole.
naturalêzza, *v.* semplicità, spontaneità.
naturalîsmo, *m.*, φυσικότης; *filosofía*, φυσιοδοξία, -σιολατρεία, -σικοθεΐα.
naturalîsta, *m. f.*, φυσιογράφος, -σιολόγος, -σιοδίφης || φυσιολάτρης, -σικοθεϊστής.
naturalità, *f.*, *leg.*, ἰθαγένεια.
naturalizzâre, πολιτογραφῶ, ἐμπολιτεύω ξένον; *fig.*, ἐγχωριοποιῶ.
naturalizzaziône, *f.*, πολιτογράφησις; ἐγχωριοποίησις.
naturalmênte, *avv.*, φυσικῶς, κατὰ φύσιν; αὐτομάτως; ἁπλῶς, ἀτέχνος, ἀφελῶς, ἀνεπιτηδεύτως.
naufragâre, ναυαγῶ, (καραβοτσακίζομαι, χάνομαι).
naufrâgio, *m.*, ναυάγιον, -γία, κατάδυσις, καταποντισμός, (καραβοτσάκισμα). [(καραβοτσακισμένος).
nâufrago, *m.*, ναυάγός, -γήσας,

nâulo, *m.*, ναῦλος.
naumachîa, *f.*, ναυμαχία.
nâusea, *f.*, ναυτία(σις), (ἀναγούλα, -λιά, -λιασμα) || *fig.*, ἀηδία, ἀνία || avêr dêlle -e, ναυτιῶ, (ἀνακατόνομαι νὰ ξεράσω, ἀναγουλιάζω, ἔχω ἀναγούλαις).
nauseânte, *m.f.*; **-eabôndo, -a**, ναυτιώδης, ἐμετικός; ἀηδής, ἄνοστος; *fig.*, ἀηδής, ἀνιαρός, αἰσχρός.
nauseâre, ναυτίαν ἐμποιῶ; ἀφαιρῶ τὴν ὄρεξιν || *fig.*, ἐμπνέω ἀποστροφήν, φέρω ἀηδίαν.
nâutico, -a, ναυτικός.
nâutilo, *m.*, ναυτίλος.
navâle, *m. f.*, ναυτικός.
navalêstro, *m.*, *v.* barcaiuôlo; πλοίαρχος, (καραβοκύρις).
navâta, *f.*, (ἐσω)νάρθηξ, σηκός.
nâve, *f.*, πλοῖον, ναῦς, (καράβι) || — a vapôre, *v.* pirôscafo.
navicêlla, *f.*, *dêi tessitôri*, κερκίς, (σαΐτα) || *per l' incénso*, λιβανοθήκη || *v.* barchêtta.
navicolâre, *m. f.*, σκαφοειδής.
navigâbile, *m. f.*, πλεύσιμος, πλωτός, πλώϊμος.
navigabilità, *f.*, πλώϊμον, -μότης.
navigâre, (δια)πλέω, ναυτίλομαι.
navigatôre, -trîce, ναυτικός; *s.* θαλασσο-(ποντο)πόρος, διαβάτης, πλώτης, -τήρ.
navigatôrio, -a, ναυτικός, θαλασσινός.
navigaziône, *f.*, (διά)πλοῦς, θαλασσοπορία, πλοῖα, (ταξείδι) || *nâutica*, ναυτική || — aêrea, πλοῦς ἐναέριος.
navîglio, *m.*, *v.* nâve; marîna, armâta.
navône, *m.*, *bot.*, βουνί(ά)ς; γογγύλη, -λι(ον), (σαλγάμι).
nazionâle, *m. f.*, ἐθνικός, τοῦ ἔθνους || guârdia —, ἐθνοφυλακή, -φρουρά.
nazionalîsmo, *m.*, ἐθνοφιλαυτία, ἐθνισμός.
nazionalità, *f.*, ἐθν(ικ)ότης.
naziône, *f.*, ἔθνος.
ne, *pron.*, αὐτοῦ; αὐτῶν; (ἀπ' αὐτόν; ἀπ' αὐτούς); περὶ τοῦτο || *spêsso non si tradûce*: avête del vino? Ne ho del buôno, ἔχετε οἶνον; Ἔχω καλόν || *avv.*, ἐκεῖθεν.
nè, *avv.*, οὔτε, μήτε || — l'ûno — l'âltro, οὐδέτερος, οὔτε ὁ εἷς οὔτε ὁ ἄλλος.
neânche, *v.* neppûre.
nêbbia, *f.*, ὁ-(ὀ)μίχλη, ἀχλύς, (καταχνιά); σκότος.
nebbiâccia, *f.*, ὁμίχλη πυκνή.
nebbiôso, -a, ὁμιχλώδης; *v.* nebulôso || *fig.*, σκοτεινός, ἀσαφής.
nebulôsa, *f.*, ἀστρονεφέλη; σκιοφεγγὴς ἀστήρ.
nebulosità, *f.*, συννεφῶδες; σκοτεινότης.
nebulôso, -a, συννεφώδης, -φής, νεφελώδης, (συννεφιασμένος) || *oscûro*, σκοτεινός, ἀσαφής, ἀκατάληπτος; *di persôna*, ἔμφρονος, μελαγχολικός.
necessârio, -a, ἀναγκαῖος, χρειώδης, (χρειαζόμενος) || *s. m.*, *da viâggio, bûsta*, κοσμηματοθήκη.
necessità, *f.*, ἀνάγκη, χρεία || per —, ἀναγκαίως, ἐξ ἀνάγκης.
necessitâre, *obbligâre*, ἀναγκάζω, βιάζω || *(ab)bisognâre*, ἔχω ἀνάγκην, (ἐν)δέομαι, χρῄζω, (χρειάζομαι).
nec plûs ûltra, τὸ μὴ περαιτέρω.
necrologîa, *f.*, νεκρολογία, λόγος ἐπικήδειος, ἐπιτάφιος.
necrolôgico, -a, νεκρολογικός.
necrolôgio, *m.*, *regîstro, lîbro*, νεκρολόγιον.
necromânte, *v.* negrom-.
necrôpoli, *f.*, νεκρόπολις, *v.* cimitêro.
necroscopîa, *v.* autopsîa.
necrôsi, *f.*, νέκρωσις, σφάκελος, -λισμός.
nefândo, -a, *v.* infâme, orrîbile.
nefâsto, -a, *pr.*, ἄπρακτος || *cm. fig.*, ἀπαίσιος, δυσοιώνιστος, πένθιμος, ἀποφράς; μιαρός, ὀλέθριος, ἀθέμιτος.
nefralgîa, *f.*, νεφραλγία.
nefrîte, *f.*, νεφρῖτις.
nefrîtico; -frêtico, -a, νεφρ(ιτ)ικός, νεφραλγικός.
nefrolîte, *f.*, νεφρολιθίασις.
negâbile, *m. f.*, ἀρνητός, -νήσιμος.
negâre, ἀρνοῦμαι, (-νειοῦμαι) || *rifiutâre, ricusâre*, ἀρνοῦμαι, ἀποποιοῦμαι || *v.* impedîre; contestâre.
negatîvo; -tôrio, -a, ἀρνητικός, ἀποφατικός || *s. f.*, ἄρνησις.

negatôre, **-trîce**, ἀρνούμενος; ἀποποιούμενος.
negaziône, *f.*, ἄρνησις, ἀπόφασις, τὸ οὐ(χί) *o* ὄχι || *gr.*, ἀρνητικὸν (μόριον).
neghittôso, *v.* oziôso, negligênte.
neglêtto, **-a**, ἠμελημένος, περιφρονημένος, ἀπόβλητος; *nêgli âbiti*, ἀκαλλώπιστος, ἀτημέλητος; (παραμελημένος).
negligênte, *m. f.*, ἀμελής, (ἀνάμελος, ἀξέννοιαστος, ἀνέγνοιστος), ἀκηδής, ὀλίγωρος, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
negligênza, *f.*, ἀμέλεια, (ἀναμελειά, ἀνεγνοισιά), ἀκηδία, ὀλιγωρία, ῥαθυμία; ἀκαλλωπισία, ἀτημέλεια.
neglîgere, *v.* trascurâre.
negôssa, *f.*, σαγήνη.
negoziâbile, *m. f.*, *di cambiâli ecc.*, ἐμπορεύσιμος, διαπραγματεύσιμος; ἐξαργυρώσιμος.
negoziâre, κάμνω τὸν ἔμπορον, ἐμπορεύομαι || *cambiâli ecc.*, διαπραγματεύομαι, πωλῶ || *trattâre*, διαχειρίζω, πραγματεύομαι.
negoziatîvo, **-a**, ἐμπορικός.
negoziatôre, **-trîce**, διαπραγματευτής, -τευόμενος.
negoziaziône, *f.*. διαπραγμάτευσις.
negôzio, *m.*, ἐμπορικὸν (κατάστημα); — ben avviâto, κερδοφόρον ἐμπορικόν || aprîr un —, ἀνοίγω ἐμπορικόν || giôvane di —, νέος ἐμπορικοῦ || *v.* affâre.
negrîêre, *agg. e s. m.*, ἔμπορος μαύρων, μαυρέμπορος || *s. m.*, *mar.*, μαυρεμπορικὸν (πλοῖον).
nêgro *ecc.*, *v.* nêro.
negromânte, *m.*, νεκρό-(ψυχό)μαντις.
negromântico, **-a**, νεκρομαντικός.
negromanzîa, *f.*, νεκρο-(ψυχο)μαντεία.
nêgus, *m.*, νῆγος, μονάρχης τῆς Ἀβισσινίας.
neh! *v.* nevvêro?
nêl(lo), *prep. art.*, ἐν τῷ, εἰς τόν *o* τό, (στό(ν)).
nêmbo, *v.* temporâle, tûrbine.
nemêi (giuôchi —), *m. pl.*, τὰ νέμεα.
nêmesi, *f.*, νέμεσις, ἐκδίκησις.
nemîco, **-a**, ἐχθρικός; *in guêrra*, πολεμικός; *contrârio*, *avversârio*, ἐναντίος, ἀντίθετος.
nemmêno; **-mmânco**, *v.* -ppûre.
nênia, *f.*, *v.* cantilêna, filastrôcca; *cm. pl.*, τὰ ἐπικήδεια ᾄσματα, ἔλεγοι, (τὰ μυρολόγια).
nenûfar, *m.*, νυμφαία, (νούφαρον).
nêo, *m.*, φακός, ((κρεατο)ἐλῃά, ἐλῄτσα); *artificiâle*, μοῦσα; *fig.* κηλίς.
neocattolicîsmo, *m.*, νεοκαθολικισμός.
neocattôlico, **-a**, νεοκαθολικός.
neoellênico, **-a**, νεοελληνικός || *s. m.*, νέα ἑλληνικὴ διάλεκτος, τὰ ῥωμαίικα.
neôfito, *m.*, νεόφυτος; -φώτιστος, -βάπτιστος.
neografîa, *f.*, νεογραφία.
neolatîno, **-a**, νεολατινικός.
neologîa, *f.*, νεο-(καινο)λογία.
neolôgico, **-a**, νεολογικός, καινολεκτικός.
neologîsmo, *m.*, νεολογία, -γισμός, καινόλεκτον.
neomenîa, *f.*, νεο-(νου)μηνία, νέα σελήνη.
neonâto, **-a**, νεογνός, νεο-(ἀρτι)γέννητος, νεωστὶ γεννηθείς.
neoplatônico, **-a**, νεοπλατωνικός.
neoplatonîsmo, *m.*, νεοπλατωνισμός.
nepênte, *m.*, νηπενθές.
nepitêlla, *f.*, καλαμίνθη, -ινθος, (ἀγριοδύοσμος).
nepôte, *v.* nip-.
neppûre, *avv.*, οὐδέ, μηδέ || — ûno, μηδὲ εἷς, κανείς (-ένας) || — se, οὐδὲ κἄν, καὶ ἐάν, (ἀγκαλὰ (καί)).
nequîzia, *v.* malvagità.
nerâstro; **-rîccio**, **-a**, ὑπομέλας, μελανωπός, ἀμαυρός, μελάγχρους, -χρ(ο)ινός, (μαυρ(ε)ιδερός, σκοῦρος).
nerbâre, τύπτω διὰ βουνεύρου, *v.* staffilâre.
nerbâta, *f.*, βουνευροκόπημα.
nêrbo, *m.*, *v.* nêrvo; *fig.*, ῥώμη, σθένος, δύναμις, ἰσχύς, νεῦρον, τὰ νεῦρα (τοῦ λόγου), νευρῶδες.
nerborûto, **-a**, ῥωμαλέος, ἰσχυρός.
nereggiâre, (ὑπο)μελανίζω, κλίνω πρὸς τὸ μέλαν.
nerêzza, *f.*, μελανότης, -νία, (-νάδα, μαυρίλα).
nêro, **-a**, μέλας, μαῦρος, (μελανός); σκοτεινός || *s.*, αἰθίοψ, μαῦρος, ἄραψ, (ἀράπης), *v.* môro || *colôre*, μέλαν, μαῦρον (χρῶμα), βαφὴ μέ-

λαινα, αἰθάλη, (καπνιά); — fûmo, μέλαν τοῦ καπνοῦ *o* τῆς λιγνύος (τῆς καπνιᾶς), καπνάνθραξ.
nervatûra, *f.*, σύνολον τῶν νεύρων, τὰ νευρικά || *bot.*, ἶνες, νεύρωμα.
nêrveo, -a, νευρικός.
nervîno; -vêtto, *m.*, νευρίον.
nêrvo, *m.*, *pr. e fig.*, νεῦρον; *fig.*, *v.* nêrbo || urtâre i -i, προσβάλλω *o* βλάπτω τὰ νεῦρα || avêr i -i, *fig.*, ἔχω τὰ νεῦρα μου || -i irritâbili, νεῦρα εὐρέθιστα || mâl di -i, νευρικὸς πόνος, *v.* neurîte, -rastenîa, nevralgîa. [ἐρεθισμός.
nervosità, *f.*, νευρῶδες, -ρικὸς
nervôso, -a, νευρικός, -ρώδης, *v.* neurastênico || êsser —, εἶμαι νευρικός; πάσχω νευρικά || *fig.*. νευρώδης; ἰσχυρός, σθεναρός, στιβαρός.
nêsci, *v.* gnôrri.
nêspola, *f.*, μέσπιλον, (μούσμουλον, -σκουλον, νέσπουρον).
nêspolo, *m.*, μεσπίλη, (μουσμουλιά, -σκουλιά, νεσπουριά). [nessiône.
nêsso, *m.*, συναφή, σύνδεσις, *v.* con-
nessûno, -a, οὐ-(μη)δείς, (-δένας), κανείς, (-νένας) || *alcûno*, τις, κάποιος, κανείς, (-νένας).
nêstore, *m.*, *pr. e fig.*, Νέστωρ.
nestoriâno, -a, νεστοριακός.
nettamênte, *avv.*, *con nettézza*, καθαρῶς, (παστρικά) || *chiaramênte*, σαφῶς || *francamênte*, *in têrmini precîsi*, εἰλικρινῶς, ἐλευθέρως, μετὰ παρρησίας, παρρησίᾳ, διαρρήδην, (παστρικά).
nêttare, *m.*, *pr. e fig.*, νέκταρ.
nettâre, *v.* pulîre, forbîre, mondâre.
nettâreo, -a, νεκτάρειος.
nettârio, *m.*, *bot.*, νεκτάριον.
nêtto, *v.* pulîto, forbîto, môndo.
nettuniâno; -ûnico, -a, ποσειδώνιος.
nêuma, *m.*, *mus.*, νεῦμα.
neurastenîa, *f.*, νευρικὴ ἀσθένεια, νευροπάθεια. [πος), νευροπαθής.
neurastênico, -a, νευρικὸς, (ἄνθρω-
neurîte, *f.*, νευρῖτις.
neurologîa, *f.*, νευρολογία.
neurôsi, *f.*, νεύρωσις.
neurôtico, -a, νευρ(ιτ)ικός.
neurotomîa, *f.*, νευροτομία.
neurôttero, *m.*, νευρόπτερον.
neutonianîsmo, *m.*, νευτωνισμός.
neutoniâno, -a, νευτωνικός. [ρος.
neutrâle, *m. f.*, οὐδέτερος; ἀδιάφο-
neutralità, *f.*, οὐδετερότης.
neutralizzâre, *pr. e fig.*, ἐξουδετερῶ; *chim.*, (ἐξ)οὐδετερῶ; ἀλλοιῶ, μεταβάλλω.
neutralizzazîone, *f.*, ἐξουδετέρωσις.
nêutro, -a, *gr.*, οὐδέτερος.
nevâio, *m.*, νιφετός.
nêve, *f.*, χιών, (χιόνι) || fiôcco di —, νιφάς || ôva âlla —, χιονῶδες λεύκωμα || fâr âlle pâlle di —, χιονοβολοῦμαι, ῥίπτω βόλους χιόνος *o* χιονόβολα, (παίζω ταὶς χιοναίς) || *fig.*, λευκότης, (ἀσπράδα).
nevicâre, *imps.*, νίφει, χιονίζει, -νοβολεῖ || — sûlla têsta, ἐλευκάνθη ἡ κόμη τινός, ἐχιόνισαν τὰ βουνά, (ἄσπρισαν τὰ μαλλιά).
nevicâta, *f.*, νιφετός.
nevîschio, *m.*, ἐλαφρὸς νιφετός.
nevôso, -a, χιονώδης, νιφετώδης; χιονοσκεπής || *s. m.*, *mêse*, χιονι-
nevr-, *v.* neur-. [στής.
nevralgîa, *f.*, νευραλγία.
nevrâlgico, -a, νευραλγικός.
nevvêro? *inter.*, οὐχὶ τοῦτο ἀληθές; οὐχὶ ἀληθὲς τοῦτο; πράγματι; τί λέγετε; [δικοϊέρακον).
nîbbio, *m.*, κίρκος, ἰκτῖνος, (περ-
nîcchia, *f.*, σηκός, κοίλωμα τοίχου.
nicchiâre, *v.* dolêrsi, lamentârsi; esitâre.
nîcchio, *v.* -a; conchîglia; tricôrno.
nîchel, *m.*, νικ(κ)έλιον.
nichelâre, περινι(κ)κελῶ. [-ωμα.
nichelatûra, *f.*, περινικ(κ)έλωσις;
nichilîsmo, *m.*, μη-(οὐ)δενισμός.
nichilîsta, *m. f.*, μη-(οὐ)δενιστής.
nicotîna, *f.*, νικοτίνη.
nicoziâna, *f.*, νικοτιανή.
nidiâce (uccêllo —), *m.*, νεοσσὸς ἀπτήν || *fig.*, *v.* babbêo.
nidiâta, *f.*, νεοσσιά, φωλεά.
nidificâre, (ἐμ)φωλεύω, νεοσσοποιῶ, -σσεύω, κτίζω τὴν φωλεάν.
nîdo, *m.*, φωλεά, (-λιά, -λῃά, -λῃός),

νεοσσιά || *fig.*, καταφύγιον, διαμονή, ἐνδιαίτημα, κατοικία, πατρίς; κλίνη, εὐνή. [σηπότος, (κλούβιου).
nidorôso, -a, ἔχων ὀσμὴν ᾠοῦ σε-
n(i)êgo, *m.*, *v.* negaziône, rifiûto.
niellâre, ἐγκαυστουργῶ.
niellatôre, -trîce, ἐγκαυστουργός.
niêllo, *m.*, ἐγκαυστούργημα.
niênte, *m.*, οὐ-(μη)δέν, (τίποτε, -οτις, -οτα, -οτες); *v.* nonnûlla; inêzia; qualcôsa || da —, μικρός, ἄσημος, οὐτιδανός, (τιποτένιος) || non fa —, δὲν πειράζει || per —, μάτην; δωρεάν || — di nuôvo, οὐδὲν νέον || *avv.*, *affátto*, *pûnto*, οὐδόλως, παντάπασιν || grâzie! niênte! εὐχαριστῶ! τίποτε!
nientemêno, *avv.*, οὐδὲν ἔλαττον, τίποτε ὀλιγώτερον || *r.*, *v.* nondimêno. [κούκκι).
nigêlla, *f.*, *bot.*, μελάνθιον, (μαυρο-
nîmbo, *m.*, στέφανος, δόξα.
nimicîzia, *v.* inim-.
nînfa, *f.*, *mit.*, νύμφη || *zool.*, νύμφη, χρυσαλλίς.
ninfâle, *m. f.*, νυμφικός.
ninfêa, *f.*, *bot.*, νυμφαία, (νούφαρον).
ninfêo, *m.*, *tempiétto*, νυμφεῖον.
ninfomanîa, *f.*, νυμφο-(μητρο)μα-
nînna, *v.* nânna. [νία.
ninnâre, *v.* cullâre.
ninnolâre, *v.* oziâre, gingillârsi.
nînnolo, *v.* giocâttolo, inêzia.
nipôte, *m. f.*, *figlio del fratéllo o délla sorélla*, ἀνεψιός, ἀδελφιδοῦς; *figlio del figlio o délla figlia*, ἔγγονος; *f.*, ἀνεψιά, ἀδελφιδῆ; ἐγγόνη || *m. pl.*, *v.* discendênti, pôsteri. [κρατία.
nipotîsmo, *m.*, νεποτισμός, ἀνεψιο-
nitidêzza, *f.*; **-tôre**, *m.*, καθαρότης, στιλπνότης, λαμπρότης. [πρός.
nîtido, -a, καθαρός, στιλπνός, λαμ-
nitrâto, *m.*, νιτρικὸν ἅλας || — di sôda, di potâssa *ecc.*, νιτρικὸν σόδα, ποτάσσα κτλ.
nîtrico, -a, νιτρικός.
nitriêra, *f.*, νιτρορυχεῖον.
nitrîre, χρεμετίζω, (χλιμιτρῶ, χειλιμιντρῶ).
nitrîto, *m.*, χρεμετισμός, (χλιμίτρισμα, χειλιμίντρισμα).
nîtro, *m.*, νίτρον, (γιουβερτζιλές).
nitrôgeno, *m.*, νιτρογόνον.
nitroglicerîna, *f.*, νιτρογλυκερίνη.
nitrosità, *f.*, νιτρῶδες.
nitrôso, -a, νιτρώδης.
nittalopîa, *f.*, νυκταλωπία.
niûno, *v.* nessûno.
nîveo, -a, *di nêve*, χιόνινος; *sîmile a nêve*, χιονοειδής, -νώδης, -νόχρους.
no, *avv.*, ὄχι, οὐχί, (ὄγεσκε) || rispônder con un —, ἀποκρίνομαι δι' ἀρνήσεως *o* διὰ τοῦ ὄχι, ἀρνοῦμαι.
nôbile, *m. f.*, *pr. e fig.*, εὐγενής, -νικός; *fig.*, γενναῖος; μεγαλοπρεπής || *s.*, εὐγενής, εὐπατρίδης, ἄρ-
nobilîare, *m. f.*, εὐγενιακός. [χων.
nobilitâre, (ἐξ)εὐγενίζω, λαμπρύνω.
nobiltà, *f.*, εὐγένεια, (ἀρχοντιά); γενναιότης; μεγαλοπρέπεια || *i nôbili*, ἡ τῶν εὐγενῶν τάξις, τὸ εὐγενολόγιον, (τὸ ἀρχοντολόγι), οἱ εὐγενεῖς, οἱ εὐπατρίδαι.
nôcca, *f.*, δακτύλου ἄρθρον, ἁρμός, συνάρθρωσις, (κλείδωσις).
nocchiêre; -o, *v.* pilôta.
nôcchio, *v.* nôdo.
nôcciolo, *m.*, πυρήν, (-ήνα, κουκ-(κ)ούτσι) || *fig.*, κέντρον, βάσις; ἀρχή.
nocci(u)ôla, *f.*, λεπτοκάρυον, -άρυδον, -αρον, (φουντούκι) || colôr —, *agg.*, ὑπόπυρρος; *s.*, -ον χρῶμα, (φουντούκι). [τουκιά).
nocci(u)ôlo, *m.*, λεπτοκαρύα, (φουν-
nôce, *f.*, κάρυον, (-ύδι(ον)); *m. f.*, *piánta*, καρύα, (-υδιά) || — d' India, ἰνδοκάρυον; — moscâta, μοσχοκάρυον, -άρυδον; — di gâlla, κηκίς, (-ίδι) || ôlio di —, καρυδόλαδον, καρύϊνον ἔλαιον.
nocêlla, *v.* cavîglia. [λευκον.
nocepêsca, *f.*, ῥοδάκινον ἐρυθρό-
nocîno, -a, καρύϊνος, -υνος. [dannôso.
nocîvo, -a; -cênte; -cêvole, *m. f.*, *v.*
nocumênto, *v.* dânno. [κρὸς δεσμός.
nodîno, *m.*, κόμβος ἐκ ταινίας, μι-

nôdo, *m.*, κόμβος, (κόμπος, φιόγκος), δεσμός, (ἔν)ἄμμα, πλοκή || *dégli âlberi ecc.*, ὄζος, (ῥόζος), γόγγρος, γόνα || (*con*)*giuntûra*, ἄρθρον, ἁρμός || — scorsôio, βρόχος, στραγγαλίας, (συρτοθηλειά) || — *maritâle ecc.*, (σύν,δεσμός || — gordiâno, γόρδιος δεσμός; (περι)πλοκή, ἀμηχανία, δυσκολία || *medc.*, ὄγκος, ὄχθος, πρῆσμα || *mar.*, δεκαπεντάμετρον.

nodosità, *f.*, πολυοζία, ὀζῶδες.

nodôso; -derôso; -derûto, -a, ὀζώδης, γονατώδης || *medc.*, οἰδηματώδης, (πρησμένος).

nôi, *pron.*. ἡμεῖς, (ἐμεῖς); ἡμᾶς, [(ἐμᾶς).

nôia, *f.*, ἀηδία, ἀνία, (βαρεσιά),

noiâre, *v.* anno-. [*v.* fastîdio.

noiôso, -a, ἀηδής, ἀνιαρός, δυσάρεστος, ὀχληρός, ἐνοχλητικός, (βαρετός).

noleggiâre, *dâr a nôlo*, (ἐκ)μισθῶ, (-όνω), δίδω μ' ἐνοίκιον; *prênder a nôlo*, μισθοῦμαι, λαμβάνω μ' ἐνοίκιον; (*in entrâmbi i sênsi*, ἐνοικιάζω, πακτόνω) || *mar.*, ναυλῶ; -οῦμαι; (*in entrâmbi i sênsi*, -όνω).

noleggiatôre, -trîce, μισθωτής, ἐνοικιαστής || ναυλωτής.

nolêggio, *m.*, μίσθωσις, ἐνοικίασις, *v.* nôlo.

nolênte, *m. f.*, ἄκων, ἀκούσιος,

nôlito, *v.* fîtto, → [(στανικός).

nôlo, *m.*, μίσθωμα, ἐνοίκιον || carrôzza da —, ὄχημα πρὸς *o* δι' ἐνοίκιον || *mar.*, ναύλωσις; ναῦλος, -ον.

nômade, *m.f.*, νομάς, -αδικός, περιπλανώμενος, φερέοικος.

nomârca, *m.*, νομάρχης, -αρχος.

nomarchîa, *f.*, νομαρχία.

nomâre, *v.* nominâre.

nôme, *m.*, ὄνομα; *fâma*, *noméa*, δόξα, φήμη; *v.* celebrità, riputaziône || a — mîo, ἐπ' ὀνόματί μου || *gr.*, (ὄνομα) οὐσιαστικόν; — prôprio *o* comûne, ὄνομα κύριον *o* προηγορικόν.

nomêa, *f.*, *c. s.*

nomenclatôre, *m.*, ὀνοματολόγος.

nomenclatûra, *f.*, ὀνοματολογία, -τοθεσία.

nomîgnolo, *v.* soprannôme. [ma.

nômina, *v.* eleziône; celebrità, fâ-

nominâle, *m. f.*, ὀνομαστικός || appêllo —, ὀνοματοκλησία, κατ' ὄνομα κλῆσις || valôre —, ἀξία ὀνομαστική *o* κατ' ὄνομα μόνον.

nominalîsmo, *m.*, ὀνοματισμός.

nominalîsta, *m.*, ὀνοματιστής.

nominânza, *v.* fâma, celebrità.

nominâre, ὀνομάζω, διακρίνω διὰ τοῦ ὀνόματος, || *v.* elêggere.

nominatamênte, *avv.*, ὀνομαστί, κατ' ὄνομα, ῥητῶς.

nominatîvo, -a, ὀνομαστικός || tîtolo -o, — τίτλος || (câso) -o, -ὴ (πτῶσις).

nominâto, -a, ὀνομαζόμενος, καλούμενος; ὀνόματι, τὸ ὄνομα || *v.* cêlebre, famôso.

nominatôre, *m.*, *mat.*, σημαίνων.

nômo, *m.*, νομός.

non, *avv.*, οὐ(χί), ὄχι; *con l' imperatîvo ecc.*, μή(*ν).

nôna, *f.*, † ἐννάτη.

nonagenârio, -a, ἐννενηκοντούτης, -νταετής, (-ντάρης).

nonagêsimo, -a, ἐννενηκοστός, (ἐνενηντάρικος) || *s. f.*, † ἐννενηκοστή.

noncurânte, *m. f.*, ἄφροντις, ἀμέριμνος, ἀμελής, νωχελής, ῥάθυμος.

noncurânza, *f.*, ἀφροντισία, ἀκηδεία, ἀτημελησία, ἀμέλεια, νωχέλεια.

nondimêno; -mânco, *avv.*, οὐχ ἧττον, οὐδὲν ἧττον, (καὶ) ὅμως, μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα, μ' ὅλον ὅτι.

nône, *f. pl.*, νῶ-(νό)ναι.

non-intervênto, *m.*, τὸ μὴ παρεμβαίνειν, ἀπαρέμβατον, ἀδιαφορία.

non-luôgo, *m.*, *leg.*, ἀκαταδίωκτον, μὴ ἐνοχή.

nônna, *f.*, μαμμή, τήθή, (γιαγιά, νόνα, κυροῦλα, λαλά); *patêrna*, πατρομήτωρ; *matêrna*, μητρο-(προ)μήτωρ.

nônno, *m.*, πάππος, (παππούλης, παπποῦς); *patêrno*, πατρο-(προ)πάτωρ; *matêrno*, μητροπάτωρ, προμήτωρ.

nonnûlla, *f.*, ἐλάχιστόν τι, πρᾶγμα

ἐλάχιστον, παραμικρόν, οὐδενὸς ἄξιον, (τιποτένιον); οὐδέν.
nôno, -a, ἔννατος || *s. m.*, -ον.
nonostânte, *prep.*, παρά; καίπερ, εἰ καί || — ciò, ἀλλά, καὶ τούτου ὄντος, μ' ὅλον τοῦτο || ⟶ [vîa.
nonpertânto, *v.* nondimêno, tutta-
nônuplo, -a, ἐννεαπλάσιος.
nord, *m.*, βορρᾶς, -ρέας, ἄρκτος || pôlo —, βόρειος πόλος.
nord-est, *m.*, βορειοανατολικόν || *vênto, v.* grecâle.
nôrdico, -a, βόρειος, -ρεινός, ἀρκτῶος, τῆς ἄρκτου, ἀρκτικός.
nord-west, *m.*, βορειοδυτικόν || *vênto, v.* maestrâle.
nôrma, *v.* rêgola, istruziône.
normâle, *m. f.*, κανονικός, τακτικός; συνήθης || scuôla —, διδασκαλεῖον || stâto —, φυσικὴ ἕξις, ἀναλλοίωτον || *s. f., mat.*, γραμμὴ κάθετος. [σκαλείου.
normalista, *m. f.*, μαθητὴς διδα-
normalità, *f.*, κανονικότης, συνή-
nosocômio, *v.* ospedâle. [θεια.
nosologîa, *f.*, νοσολογία.
nostalgîa, *f.*, νοσταλγία.
nostâlgico, -a, νοσταλγικός.
nostrâno, -a, ἡμεδαπός, ἡμετέρας χώρας, τοῦ τόπου, ἐντόπιος, ἐγχώριος.
nôstro, -a, ἡμέτερος; ἡμῶν, ((ε)ἰδικός) μας || *s. m. pl.*, οἱ συγγενεῖς, οἱ φίλοι μας, (οἱ (ἰ)δικοί μας). [μος).
nostrômo, *m.*, ναύκληρος, (λοστρό-
nôta, *f.*, *ségno*, σημεῖον || *esplicativa ecc.*, σημείωσις, σχόλιον || *cónto*, σημείωσις || *elénco*, κατάλογος || *memoriâle*, ὑπόμνημα || — (bêne), σημείωσον, -ωσαι, -ωσε (καλῶς), -ωτέον || *mus.*, σημεῖον μουσικόν, μουσικὸς χαρακτήρ, φθόγγος, (νότα).
notâbile, *v.* -têvole || i -i, οἱ προύχοντες, οἱ ἔξοχοι, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν τέλει. [*c. s.*
notabilità, *f.*, ἐπι-(δια)σημότης;
notâio, *m.*, συμβολαιογράφος.
notâre, βάλλω σημεῖον, κάμνω σημείωσιν, σημειῶ, (-όνω), γράφω || *v.* tracciâre; nuotâre.
notariâto, *m.*, ἐπάγγελμα συμβολαιογράφου, συμβολαιογραφία.
notarîle, *m.f.*, συμβολαιογραφικός.
notaziône, *f.*, σημείωσις.
noterêlla, *f.*, ὑποσημείωσις.
notêvole, *m.f.*, ἐπί-(διά)σημος, σημειωτέος, -μειωτός -μαντικός, -μειώδης, λόγου ἄξιος, ἀξιόλογος.
notificâre, γνωστο-δηλο-(κοινο)ποιῶ, ἀναγγέλλω; *leg.*, ἐπιδίδω(μι).
notificaziône, *f.*, γνωστο-δηλο-(κοινο)ποίησις || *leg.*, âtto di —, ἐπιδοτήριον.
notîzia, *f.*, εἴδησις, εἰδοποίησις, πληροφορία || *cénno*, σύντομος ἔκθεσις, σημείωσις; *riassûnto*, σύνοψις; *brêve îndice*, μικρὸς κατάλογος; *v.* conoscênza || dâr -e, εἰδοποιῶ, *v.* avvisâre, avvertîre, notificâre.
notiziârio, *v.* informatôre; -maziôni, crônaca.
nôto, -a, γνωστός, ἐγνωσμένος; *famôso*, ὀνομαστός, ἐπιφανής || *s. m.*, *v.* âustro.
notomîa, *v.* anat-.
notorietà, *f.*, πασίγνωστον, καταφάνεια || âtto di —, μαρτυρικὸν ἔγγραφον.
notôrio, -a, γνωστὸς εἰς τὸ κοινόν, πασίγνωστος, πασίδηλος.
nottâmbulo, *v.* sonnâmb-, nottîvago. [μία νὺξ ὁλόκληρος.
nottâta, *f.*, νυκτία, (-ά), ὁλονυκτία,
nôtte, *f.*, νύξ, (νύχτα) || *fig.*, σκότος || il giôrno e la —, *s.*, ἡμερονύκτιον, νυχθήμερον; *avv.*, ἡμέραν καὶ νύκτα, (μερανύχτα) || passâr la —, νυκτερεύω || — insônne, ἀγρυ-(ἀϋ)πνία || dâr la buôna —, καλονυκτίζω || buôna —! καλὴ(ν) νύκτα! (καληνύχτα!).
nottetêmpo, *avv.*, διὰ νυκτός, κατὰ τὴν νύκτα, (τὴν) νύκτα, νύκτωρ, -τερινῶς.
nottîvago, -a, νυκτίπλανος, -νής, νυκτο-(νυκτι)πόρος.
nôttola, *f.*, *v.* pipistrêllo.

nottolîno, *m.*, μοχλὸς ο μάνδαλος ξύλινος.
nottolône, *m.*. νυκτοχελίδονον.
nottûrno, -a, *dêlla nôtte*, νυκτικός; *durânte la nôtte*, -τερινός || *s. m.*, ᾄσμα νυκτερινόν, μεσονυκτικόν, -κτία; † ἀκολουθία νυκτερινή.
novâle, *m.*, *agr.*, νεατή, νέωμα.
novamênte, *v.* nuôvo (di —); recentemênte.
novânta, *num.*, ἐν(ν)ενήκοντα, (ἐνενῆντα).
novantêsimo, *v.* nonagêsimo.
novantîna, *f.*, ἐννενηκοντάς.
novatôre, -trîce, νεωτεριστής, καινοτόμος, *v.* innov-.
nôve, *num. inv.*, ἐννέα, (ἐννιά).
novêlla, *f.*, *v.* notîzia, nuôva || *raccônto*, μυθιστορημάτιον, διήγημα, (δήγημα, παραμύθι(ον)) || *pl.*, *leg.*, νεαραί.
novellâio, *m.*, νεολόγος, φιλοπευθής.
novellâre, συγγράφω διηγήματα; ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, μυθολογῶ.
novellatôre, -trîce; novellîsta, *m. f.*, συγγραφεὺς μυθιστορηματίων; διηγητής.
novellêtta, *f.*, διηγημάτιον.
novellîno, *v.* novîzio, inespêrto.
novêllo, *v.* nuôvo; novîzio; recênte.
novêmbre, *m.*, νοέμβριος.
novêna, *f.*, τὰ ἔννατα, ἐννεαήμερον, (τὰ (ἐν)νιάμερα, νοβένα).
novenârio, -a, ἐννεασύλλαβος.
novennâle, *m. f.*, ἐνναέτηρος, -ετος, -ετής.
novênnio, *m.*, ἐνν(ε)αετία, -τηρίς.
noverâre, *v.* annov-; numerâre.
novêrca, *v.* matrîgna.
nôvero, *v.* nûmero.
novilûnio, *m.*, νέα σελήνη, νουμενία.
novîssimo, -a, νεώτατος || *ûltimo*, ἔσχατος.
novità, *f.*, καινότης, νεαρότης; *innovazîône*, καινούργημα, -νοτόμημα, -νοτομία; *côsa nuôva*, καινοφανές, καινόν, νέον (πρᾶγμα), (καινούριον); *môde*, πράγματα τοῦ συρμοῦ || che — abbiâmo? τί καινόν; τί νέα; (τί καινούργια;).
noviziâto, *m.*, πρωτοπειρία, μαθητεία; δοκιμασία.
novîzio, -a, πρωτόπειρος; *v.* inespêrto, apprendîsta || † νεόφυτος, δόκιμος.
noziône, *f.*, γνῶσις, γνώρισις, εἴδησις.
nôzze, *f.*, *pl.*, γάμος, γάμοι || τοῦ γάμου ἑορταὶ καὶ εὐωχία, χαρά, γάμος || secônde —, δευτερογαμία; in secônde —, εἰς δεύτερον γάμον || êsser invitâto a —, εἶμαι προσκεκλημένος εἰς γάμον.
nûbe, *v.* nûvola.
nubêcola, *f.*, *med.*, νεφέλιον.
nûbile, *f.*, *non maritâta*, ἄγαμος, ἀνύμφ(ευτ)ος, (ἀνύπανδρος) || *r.*, *in età da marîto*. ἐπίγαμος.
nubilità, *f.*, ἀγαμία || ἐπιγαμία.
nubilôso, *v.* nuvolôso, nebbiôso.
nûca, *f.*, αὐχήν, ἰνίον, (σβέρκος, σνίχι, κούτικας).
nûcleo, *m.*, πυρήν (-ήνα); κέντρον.
nudamênte, *avv.*, γυμνῶς || ἀνεπιτηδεύτως; ἀφελῶς, ἀνυποκρίτως; φανερῶς, ἀναφανδόν.
nudâre, *v.* denud-.
nudità; -dêzza, *f.*, (ἀπο)γύμνωσις, γυμνότης || *pl.*, *le vergôgne*, τὰ κρύφια μέλη, τὰ αἰδοῖα.
nûdo, -a, *pr. e fig.*, γυμνός, (γδυμνός) || *fig.*, ἀκάλυπτος, ἁπλοῦς, ἀκαλλώπιστος || mêtter a -o, ἀποκαλύπτω || a ôcchio -o, διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ || a câpo -o, ἀσκεπής, ἄνευ πίλου || a piêdi -i, γυμνόπους, -πόδης || tûtto -o, ὁλόγυμνος, (τσίτσιδος).
nûlla, *v.* niênte.
nullamêno, *v.* nondimêno.
nullità, *f.*, οὐ-(μη)δαμινότης || *leg.*, ἀκυρότης.
nûllo, -a, οὐτιδανός, μηδαμινός, (τιποτένιος) || ἄκυρος || *v.* vâno; *poet.*, nessûno.
nûme, *m.*, θεότης, θεῖον; θεός || ἡ τοῦ Θεοῦ βουλή, νεῦμα.
numerâbile, *m. f.*, ἀριθμητός, εὐάριθμος.
numerâle, *m. f.*, ἀριθμητικός || *s. m.*, ἀριθμός.
numerâre, (ἀπ)ἀριθμῶ, μετρῶ.
numerârio, -a, ἀριθμητικός; νομισματικός || **s. m.*, τὰ χρήματα

(εἰς νόμισμα), τὰ μετρητά, ἀργύριον, (τὰ ἄσπρα).
numeratôre, *m.*, *mat.*, ἀριθμητής.
numeraziône *f.*, γραφὴ *o* ἐκφώνησις τῶν ἀριθμῶν, ἀρίθμησις.
numêrico, -a, ἀριθμητικός.
numerizzâre, καταριθμῶ, ἀριθμοθετῶ, -ολογῶ, (νουμεράρω).
nûmero, *m.*, ἀριθμός || — *intêro o frazionário*, — ὁλοσχερής *o* κλασματικός || — *cardinâle o ordinâle*, — ἀπόλυτος *o* τακτικός || — d'ôrdine, ἀριθμός, (νούμερο) || — tôndo, ἀριθμὸς στρογγύλος || *armonía*, ἁρμονία || *pl.*, † Ἀριθμοί || a che — stâte? εἰς ποῖον ἀριθμὸν κατοικεῖτε;
numerôso, -a, πολυάριθμος, -υπληθής, πολύς || *v.* armoniôso.
numismâtico, -a, νομισματικός, -τολογικός || *s. f.*, -τική, -τολογία, -τογνωσία. [-τογνώμων.
numismatîsta, *m.*, νομισματολόγος,
numismatografîa, *f.*, νομισματογραφία.
nummulâria, *f.*, *bot.*, λυσιμαχία.
nuncupatîvo, -a, ὑπηγορευμένος, -ρευτός, ὀνομαστικός.
nunziâta, *v.* annunz-. [ἐξαρχία.
nunziatûra, *f.*, πρεσβεία τοῦ πάπα,
nûnzio, *m.*, πρεσβευτὴς τοῦ πάπα, ἔξαρχος, (νούνκιος, νούντζιος) || *v.* mêsso, ambasciatôre. [ζω.
nuôcere, βλάπτω, ζημιῶ; ἐμποδί-
nuôra, *f.*, νύμφη, (νύφη).
nuotâre, κολυμβῶ, (-μπῶ), νήχομαι || — nêll'abbondânza, εἶμαι πάμπλουτος.
nuotâta, *f.*, κόλυμβος, (-μπιά).
nuotatôre, -trîce, κολυμβητής, (-μπητής), νήκτης.
nuôto, *m.*, κολύμβημα, νῆξις || a —, κολυμβητί, -βῶν, (-βητά, -βῶντας).
nuôvo, -a, νέος, καινός, -νουργής, (νειός, καινούριος); *recênte*, νεαρός, (ταξέδικος); *v.* novîzio, inespêrto || il -o môndo, ὁ νέος κόσμος || il -o Testamênto, ἡ καινὴ Διαθήκη, τὸ Εὐαγγέλιον || il -o giôrno, ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα || fârsi -o di, ὑποκρίνομαι ἄγνοιαν πράγματός τινος || di -o, ἐκ νέου, πάλιν || *s. f.*, εἴδησις, ἀγγελία, *v.* notizia.
nutricâre, *v.* nutrîre.
nutrîce, *v.* bâlia.
nutriênte, *m. f.*; **nutritîvo, -a**, θρεπτικός, τρόφιμος, -φώδης, πολύτροφος. [*v.* alimênto, cîbo.
nutrimênto, *m.*, τροφή, (θροφή),
nutrîre, τρέφω, (θρέφω), σιτίζω, βόσκω, (ταΐζω); *allattâre*, θηλάζω, (βυζάνω) || *fig.*, ὑπο-(δια)τρέφω, συντηρῶ.
nutrîto, -a, τεθραμμένος; *piêno*, μεστός; *spêsso*, πυκνός || bên —, εὔτροφος, εὔσαρκος.
nuovîssimo, *v.* nov-.
nûvola, *f.*, νεφέλη, νέφος, (-φαλον, σύννεφον, (συ)γνέφι).
nuvolâglia, *f.*, σωρὸς νεφελῶν, συννέφιασμα, -φεια, -φιά, σύννεφον, νεφέλη.
nuvolêtta, *f.*, νεφέλιον, -φίον.
nûvolo, -a, *v.* -lôso || *s. m.*, *v.* -a; *fig.*, πλῆθος, σμῆνος, νέφος, (κοπάδι); θλῖψις, λύπη; ὑποψία.
nuvolône, *m.*, πυκνὸν νέφος, σύννεφον. [φία, σκοτασμός, σκότος.
nuvolosità, *f.*, νενελῶδες, συννε-
nuvolôso, -a, νεφ(ελ)ώδης, συννεφής, -φελος, ἐπινεφής,) συννεφιασμένος).
nuziâle, *m. f.*, ἀνήκων εἰς γάμον, γαμήλιος, -μικός, νυμφικός, ἐπιθαλάμιος || benediziône —, εὐλογία τοῦ γάμου || lêtto —, *v.* tâlamo.

O

o, *cong.*, ἤ(τοι) || *inter.*, ὦ.
ôasi, *f.*, *pr. e fig.*, ὄασις.
oasîaco, -a, ὀάσιος.

obbedîre *ecc.*, *v.* ubb-.
obbiettâre *ecc.*, *v.* obie-.
***obbligânte**, *m. f.*, ὑποχρεωτικός,

χαριστικός, φιλοφρονητικός, φιλόφρων.

obbligâre, *costrîngere,* (ἐξ-κατ)ἀναγκάζω, (ἐκ-κατα)βιάζω, (ὑποχρεόνω) || *fâr cortesîe,* φέρομαι φιλοφρόνως, κάμνω χάριν, (ὑποχρεόνω), *leg.,* ὑποχρε(όνω)ῶ, ἐνεχυριάζω, ὑποθηκεύω || -rsi, ἀναλαμβάνω ὑποχρέωσιν, ὑποχρεοῦμαι, ὑπόσχομαι; — in sôlido, ὑποχρεοῦμαι ἀλληλεγγύως.

obbligatârio, *m.,* τιτλοῦχος, μέτοχος. [-εως, -εωμένος.

obbligatîssimo, -a, πολὺ ὑπόχρεος,

obbligatôrio, -a, ἀναγκαστικός, ὑποχρεωτικός.

obbligaziône, *f., documênto,* χρεωστικὸν γραμμάτιον, ὁμόλογον, -γία; *tîtolo comm.,* χρεώγραφον, μετοχή; ⟶ [dovêre.

ôbbligo, *m.,* χρέος, ὑποχρέωσις, *v.*

obbrôbrio, *v.* disonôre, infâmia.

obelîsco, *m.,* ὀβελίσκος.

oberâto, *v.* indebitâto; fallîto.

obesità, *f.,* ὑπερτραφία, πολυ-(ὑπερ)σαρκία.

obêso, -a, ὑπερτραφής, πολύσαρκος, ὑπέρπαχυς. [βίς.

ôbice, *m.,* ὁλμο-(ὀβιδο)βόλον; βομ-

obiettîvo, -a, ἀντικειμενικός || *s.m.,* ἀπώτατος ὕαλος || *v.* scôpo.

obiettâre, ἀντιλέγω, ἀντιτείνω.

obieziône, *f.,* ἔνστασις, ἀντιλογία, ἀντίρρησις. [πληξις, ὀνειδισμός.

obiurgaziône, *f.,* ἐπιτίμησις, ἐπί-

oblaziône, *v.* offêrta.

oblîo, *m., poet., v.* dimenticânza *ecc.*

obliquità, *f.,* λοξότης, πλαγιότης, διαστροφή, (στράβωμα, -βάδα) || *fig.*. ἀνειλικρίνεια, ὑπουλότης, δολιότης.

oblîquo, -a, λοξός, πλάγιος, ἐγκάρσιος, στραβός, σκολιός || *fig.,* μὴ εἰλικρινής, ἀμφίβολος, σκολιός || câso -o, *gr.,* πλαγία πτῶσις.

obliterâre, *v.* cancellâre.

obliviône, *v.* dimenticânza.

ôboe, *m.,* βαρύαλος, (ζουρνᾶς); ⟶

oboîsta, *m.,* βαρυαυλητής.

ôbolo, *m., monêta e misûra,* ὀβολός || *fig.,* λεπτόν, (παρᾶς, ἄσπρο); ἀργύριον, χρήματα.

ôca, *f.,* χήν, (χήνα) || *fig.,* ἄνθρωπος χηνώδης, εὐήθης, μωρός, (κουτός), *v.* babbêo, imbecille || *giuôco,* χήνα; χόκα.

occasionâle, *m.f.,* τυχαῖος, -χηρός, περιστατικός; παραίτιος.

occasionâre, προξενῶ, παρέχω ἀφορμήν, δίδω αἰτίαν, γίνομαι αἰτία.

occasiône, *f.,* καιρός; buôna —, εὐκαιρία, εὐνοϊκὴ περίστασις || *circostânza,* περίστασις, σύμπτωσις || *câusa, argomênto,* ἀφορμή, αἰτία || di —, *comm.,* πωλούμενος ἐκ συμπτώσεως *o* ἐκ τοῦ προχείρου, τυχαῖος; εὐπόριστος || l' — fa l' uômo lâdro, ἡ περίστασις παρασκευάζει τὸν κλέπτην, (ποιὸς κρατεῖ μέλι καὶ δὲν γλύφει τὰ δάκτυλά του;).

occâso, *v.* tramônto; occidênte.

occhiâia, *f.,* κοίλωμα, (βαθούλωμα,) τῶν ὀφθαλμῶν || κύκλος *o* γῦρος πελιδνός, περίκομμα, πελί-(δν)ωμα.

occhiâle (dênte —), *m., r.,* κυνόδους || *cm. pl.,* τὰ δίοπτρα, διοπτῆρες, (τὰ ματοϋάλια).

occhialîno, *m.,* δίοπτρον, μονύελον, (ματο(γ)ϋάλι).

occhiâta, *f.,* βλέμμα, ῥιψοφθαλμία, ὀφθαλμοβολία, (ματιά).

occhieggiâre, ῥίπτω λαθραῖα βλέμματα, (ῥίχνω κρυφαῖς ματιαίς); ἐμβλέπω ἐρωτικῶς, (γλυκοκυττάζω); ὀφθαλμοβολῶ.

ôcchio, *m.,* ὀφθαλμός, ὄμμα, (ὀμμάτιον, μάτι) || βλέμμα, ὄψις, ὅρασις || *bot.,* ὀφθαλμός, (μάτι).

occhiolîno, *m.,* ὀμμάτιον, -τίδιον, (ματά-ι).

occhiûto, -a, πολυόμματος.

occidentâle, *m.f.,* δυτικός || gli -i. οἱ -οί.

occidênte, *m.,* δύσις, δυσμαί; vêrso —, πρὸς τὴν δύσιν, πρὸς δυσμάς || ἡ δυτικὴ Εὐρώπη, ἡ Ἑσπερία, ἡ Δύσις.

occipitâle, *m. f.,* ἰνιακός.

occîpite, *m.*, ἰνίον, ὀπισθοκράνιον -κέφαλον, (σβέρκος, σνίχι), *v.* nûca.
occorrênza, *f.*, *v.* bisôgno; circostânza. [târe; capitâre.
occôrrere, *v.* bisognâre, necessi-
occûlto, *v.* nascôsto, segrêto.
occupânte, *m.f.*, κάτοχος, κατέχων || prîmo —, πρωτοκάτοχος, προκαταλαβών τι.
occupâre, *impossessârsi*, *prêndere*, *appropriârsi*, καθίσταμαι κύριος, καταλαμβάνω, σφετερίζομαι, κυριεύω, (πιάνω); *tenêre*, *abi âre*, κατέχω, κατοικῶ || *impiegâre*. ἐνασχολῶ, παρέχω ἐργασίαν, (κόβγω δουλειάν).
occupâto, -a, *prêso*, κατειλημμένος, κατεχόμενος || *impiegâto*, *intênto*, ἐνησχολημένος || *affaccendâto*, *impedîto*, ἐνησχολημένος, πολυάσχολος. [-λήπτης, κάτοχος.
occupatôre, -trîce, καταλαμβάνων,
occupazîône, *f.*, κατάληψις, κυρίευσις, κατάσχεσις || ἐνασχόλησις, ἀσχολία, ἐργασία, ἔργον.
oceânico, -a, ὠκεανικός, -άνειος,
oceanîna, *f.*, ὠκεανίς. [τοῦ ὠκεανοῦ.
ocêano, *m.*, ὠκεανός.
oclocrazîa, *f.*, ὀχλοκρατία.
ôcra, *f.*, μηλίς, ὤχρα.
ocrâceo, -a, ὠχρώδης, -ροειδής.
oculâre, *m.f.*, *dêll' ôcchio*, ὀφθαλμικός, ὀπτικός || testimônio —, αὐτόπτης μάρτυς.
ocularmênte, *avv.*, ἰδίοις ὄμμασι, αὐτοψ(ε)ί, -οπτικῶς.
oculatêzza, *f.*, ἐπαγρύπνησις, προσοχή, περίσκεψις, εὐλάβεια.
oculâto, -a, προφυλακτικός, προσεκτικός, (περι)ἐσκεμμένος, εὐλαβής, *v.* avvedûto. [occhialâio.
oculîsta, *m.*, ὀφθαλμίατρος || *v.*
oculîstica, *f.*, ὀφθαλμικὴ ἰατρική,
od, *v.* o. [ὀφθαλμιατρεία.
odalîsca, *f.*, ὀδαλίσκη, (-λίκισσα, χανούμισα).
ôde, *f.*, ᾠδή, λυρικὸν ποίημα.
odêô(ne), *m.*, ᾠδεῖον. [odiôso.
odiâbile, *m.f.*, ἀξιομίσητος, *v.*
odiâre, μισῶ, ἀπεχθάνομαι, βαστῶ ἔχθραν, ἐχθρεύομαι, (ὀχτρεύομαι); *detestâre*, βδελύσσομαι, ἀποστρέφομαι, (σιχαίνομαι).
odicîna, *f.*, ᾠδάριον.
odiernamênte, *v.* oggigiôrno, ôra.
odiêrno, -a, σημερινός, ἐνεστώς, παρών, τοῦ ἱσταμένου χρόνου.
ôdio, *m.*, μῖσος, ἀπέχθεια, ἐχθροπάθεια, ἔχθρα, (ἔχθρητα, ὄχτρητα, ὀχτριά).
odiosità, *f.*, μῖσος, ἀπέχθεια, ἀηδία, ἀποστροφή.
odiôso, -a, μισητός, ἐπαχθής, βδελυρός; ἀηδής, ἄχαρις, δυσάρεστος, ἀποτρόπαιος.
odissêa, *f.*. *pr. e fig.*, ὀδύσσεια.
odômetro, *m.*, ὀδόμετρον, δρομομέτρης. [πονος).
odontalgîa, *f.*, ὀδονταλγία, (δοντό-
odontâlgico, -a, ὀδονταλγικός.
odontôide, *m.f.*, ὀδοντοειδής.
odontologîa, *f.*, ὀδοντολογία.
odoramênto, *m.*, ὄσφρανσις, -ρησις.
odorâre, *fiutâre*. *pr. e fig.*, ὀσφραίνομαι, (μυρίζω, -ομαι. γροικῶ) || *mandâr odôre*, ἀποφέρω ὀσμήν *v.* olezzâre.
odôre, *m.*, ὀσμή, (μυρωδιά); *v.* arôma || buôn —, εὐοσμία, εὐωδία cattîvo —, ὀσμὴ κακή, δυσωδία, βρῶμα || in — di santità, ἐν ὀσμῇ ἁγιότητος. [δης, ἀρωματοφόρος.
odorîfero, -a, διαχέων ὀσμήν, ὀσμώ-
odorôso, -a, εὔοσμος, εὐώδης, -διάζων, (μυρωδάτος), *c. s.*
ôffa, *v.* focâccia.
offêlla, *v.* sfogliâta.
offellerîa, *v.* pasticcerîa.
offêndere, (ἐξ)ὑβρίζω, λοιδορῶ, προσβάλλω, ἀδικῶ, (πειράζω); *v.* colpîre; ferîre || — Dîo. ἁμαρτάνω *o* πταίω εἰς τὸν Θεόν || -rsi, ἀγανακτῶ, ἀνιῶμαι. ἄχθομαι, (πειράζομαι), ὀργίζομαι.
offendîbile, *m.f.*. ἐπιδεκτικὸς προσβολῆς, προσβλητός.
offensîvo, -a, ὑβριστικός, προσβλητικός, ἐπιθετικός || ârmi -e, ἐπιθετικὰ ὅπλα || alleânza -a e difensîva, συμμαχία ἐπιθετικὴ καὶ ἀ-

μυντική || *s. f.*, προσβολή, ἐπίθεσις; ἔφοδος.
offensôre, *m.*, ὑβριστής, λοίδορος.
offerênte, *m. f.*, προσφέρων || il maggiôr —, ὁ προσφέρων τὸ ἀνώτατον τίμημα, ὁ πλειοδότης, -τῶν.
offerîre, *v.* offrîre.
offêrta, *f.*, προσφορά || † προσφορά, ἀφιέρωμα, ἀνάθεμα. [κόν.
offertôrio, *m*, προσφορά, χειροβι-
offêsa, *f.*, (ἐξ)ὕβρισις, προσβολή, ὄνειδος, (πείραξις).
offêso, -a, ὑβρισθείς, προσβεβλημένος, προσβληθείς; ζημιωθείς.
officiâle, *v.* uff-.
officîna, *f.*, τεχνουργεῖον, ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον; — farmacêutica, φαρμακοποιεῖον || *fig.*, ἐργαστήριον.
officinâle, *m. f.*, φαρμακευτικός.
offîcio, *v.* uffîcio.
offrîre, προσφέρω, (-φέρνω, παρουσιάζω): *v.* dedicâre; presentâre.
offuscamênto, *m.*, ἐπισκότισις, ἀμαύρωσις, θάμβωσις, -βωμα, (-πωμα).
offuscâre, (ἐπι)σκοτίζω, ἀμαυρῶ, θαμβ(όνω)ῶ, (θαμπῶ) || *fig.*, σκοτίζω, θολῶ, θαμβ(όνω)ῶ.
oficlêide, *m.*, ὀφιοκληΐς.
ofîte, *m.*, *min.*, ὀφίτης.
oftalmîa, *f.*, ὀφθαλμία, (πονόμματος) || patir d'—, ὀφθαλμιῶ.
oftâlmico, -a, ὀφθαλμικός. [πιον.
oftalmoscôpio, *m.*. ὀφθαλμοσκό-
oggettività, *f.*, ἀντικειμενικόν, -νι-
oggettîvo, *v.* obbiettîvo. [κότης.
oggêtto, *m.*, ἀντικείμενον || *cósa*, πρᾶγμα || *argoménto*, ὑπόθεσις, πραγματεία || *cáusa*, αἰτία, ἀφορμή || *scópo* σκοπός, προκείμενον, τέλος || *gr.*, ἀντικείμενον || — d'amôre, ἀντικείμενον ἀγάπης, ἀγαπητός.
ôggi, *avv.*, (τὴν) σήμερον, (-ρα).
oggigiôrno; oggidì, *avv.*, *c. s.*, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, τό γε νῦν ἔχον, ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν.
oggimâi, *v.* or(a)mâi.
ogivâle, *m. f.*, γωνιοκόρυφος, ἐν εἴδει γωνιώδους ἀψίδος.
ogîvo, *m.*, γωνιοκορυφή.
ôgni, *inv.*, ἕκαστος, (κάθε), πᾶς; *v.* qualûnque || — tânto, ἐνίοτε || ad — môdo, παντὶ τρόπῳ, *v.* comûnque.
ognissânti, *m.*, ἑορτὴ τῶν ἁγίων πάντων *o* ὅλων τῶν ἁγίων.
ognôra, *v.* sêmpre.
ognûno, -a, ἕκαστος, καθείς, (-θένας), οἱοσδήποτε, πάντες.
oh! *inter.*, ὤ! ὦ! ἄ! || — bêlla! μὰ τὸν οὐρανόν!
ohè! *inter.*, ὠή! ἔ! αἴ! αἴ σύ *o* σεῖς! (καλέ! βρέ *o* μπρέ! ἔλα! νὰ σοῦ 'πῶ!).
ohibò! *inter.*, ἄ! φεῦ! οὐά! ἄπαγε! ἰώφ! (οὔφ! φῦ, φῦ! χοῦ!); *per negâre*, ὄχι δά!
ôhi(mè)! *inter.*, οἴμοι! ἄχ! φεῦ! ἀλλοίμονον! ταλαίπωρε!
oîdio, *m.*, ὀΐδιον.
olà, *v.* ohè.
oleâceo, -a, ἐλαιοειδής; *v.* oleôso || *s. f. pl.*. olêidi, -ῆ.
oleaginôso, *v.* oleôso.
oleândro, *m.*, ῥοδοδάφνη.
oleâstro, *m.*. ἀγριελαία (-λῃά, ἄ-
oleîfero, -a, ἐλαιοφόρος. [γρελος).
oleosità, *f.*, ἐλαιῶδες.
oleôso, -a, ἐλαιώδης, (λαδερός).
olezzâre, εὐωδιάζω, εὐοσμῶ, μυρίζω, μοσχοβολῶ.
olêzzo, *v.* profûmo, odôre.
olfâtto, *m.* ὄσφρησις.
olfattôrio; -attîvo, -a, ὀσφρητικός, -ραντικός.
oliândolo, *m.*, ἐλαιέμπορος, ἐλαιοπώλης, -οκάπηλος, (λαδέμπορος, -δᾶς).
oliâto, -a, μεστὸς *o* πλήρης ἐλαίου; *condîto con ôlio*, ἐλαίῳ ἠρτυμένος; (λαδωμένος, -δερός).
oliâre, ἐλαιῶ, (λαδόνω). χρίω *o* ἀλείφω δι' ἐλαίου, (μὲ λάδι).
olîbano, *m.*, λίβανος, (-άνι).
oliêra, *f.*, ὀξιδολήκυθος, (λαδοξιδοθήκη); ἐλαιοδοχεῖον, (λαδικόν, -δερόν, ῥογί).
oligarchîa, *f.*, ὀλιγαρχία.
oligârchico, -a, ὀλιγαρχικός.

olimpîade, *f.*, ὀλυμπιάς.
olîmpico, -a, ὀλύμπιος, -πιακός || giuôchi -i, ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, τὰ ὀλύμπια.
olimpiônico, *m.*, ὀλυμπιονίκης.
olîmpo, *m.*, ὄλυμπος; οὐρανός.
ôlio, *m.*, *d' ulîva ecc.*, ἔλαιον, (λάδι); — d' ulîva, di lîno, di nôce *ecc.*, ἐλαιό-λινό-(καρυδό)λαδον || — sânto, εὐχέλαιον, (τὰ ἅγια λάδια) || mâcchia d' —, κηλὶς ἐλαίου, (λαδ(ωματ)ιά, -δωμα) || pittûra ad —, ἐλαιογραφική; -φημα || spâccio d' —, ἐλαιοπωλεῖον, (λαδάδικον).
olîre, *v.* odorâre, olezzâre.
olîva, *f.*, ἐλαία, (ἐλῃά) || colôr —, ἐλαιῶδες χρῶμα, (λαδύ).
olivâstro; -vîgno, -a, ἐλαιόχρους, ἐλαιώδης, (λαδύς).
olivêto, *m.*, ἐλαιών, ἐλαιόφυτον, -όδασυς, (λῃόφυτο, ἐλαιότοπος).
olîvo, *m.*, ἐλαία, (ἐλῃά, ἐλαιόδενδρον).
ôlla, *f.*, χύτρα.
ollâre (piêtra —), *f.*, χυτρόλιθος.
olmêto, *m.*, πτελεών.
ôlmo, *m.*, πτελέα, (φτελιά).
olocâusto, *m.*, ὁλοκαύτωμα, *v.* sacrifîzio.
olôgrafo, -a, ὁλόγραφος
oltracotânza, *v.* arrogânza.
oltrâggio, *m.*. *v.* offêsa, insûlto, ônta.
oltramarîno, -a, ὁ πέραν τῆς θαλάσσης, ὑπερθαλάσσιος, ὑπερπόντιος.
oltramondâno, -a, ὑπερκόσμιος, οὐράνιος: ὁ πέραν τοῦ τάφου.
oltramontâno, -a, πέραν τῶν ὀρῶν *o* τῶν Ἄλπεων κείμενος, ὑπερόρειος.
oltrânza (a —), *avv.*, μέχρις ἐσχάτων, μέχρι θανάτου.
oltra-(o!tre)passâre, ὑπερβάλλω, ὑπερπηδῶ, (ἀπερνῶ), *v.* sorpassâre.
ôltre, *prep.*. ἐκτός, πλήν, ὑπέρ; πέρα(ν) || oltracciò, ἐκτὸς τούτου, *v.* inôltre || — la tômba, πέραν τοῦ τάφου, μετὰ θανάτου || — che, ἐκτὸς ὅτι, (ἔξω *o* ὄξω πού).
oltremâre, *avv.*, πέραν τῆς θαλάσσης || *s. m.*, *colôre*, ὑπερπόντιον χρῶμα, λαμπρὸν κυανοῦν, (οὐρανύ).
oltremisûra; -môdo, *avv.*, ὑπὲρ τὸ μέτρον, ὑπερμέτρως, (ἄμετρα), ὑπερβαλλόντως, ὑπερβολικῶς.
omâccio, *m.*, μοχθηρὸς *o* κακεντρεχὴς ἄνθρωπος.
omacciône, *v.* omône.
omâggio, *m.*, ὑποταγή, προσκύνησις, ὑποδουλοσύνη, ὑπόκλισις, λατρεία; rênder —, προσκυνῶ, τιμῶ || *fig.*, σέβασ(μός), ὑπακοή || *offêrta, dôno*, προσφορά, ταπεινὸν δῶρον || *pl.*, *salûti, rispêtti*, ἀσπασμοί, σεβάσματα, -μοί.
omâi, *v.* o(r)amâi.
ombelicâle, *m.f.*, ὀμφαλικός, -άλιος.
ombelicâto, -a, *bot.*, ὀμφαλωτός, -αλώδης.
ombelîco, *m.*, ὀμφαλός, (ἀφαλός, (ἀ)φάλι) || *bot.*, στίγμα, ὀμφαλός.
ômbra, *f.*, σκιά, σκίασμα, (ἴσκιος) || *oscurità, nôtte*, σκότος, ζόφος, νύξ || *sospêtto*, ὑπόνοια, ὑποψία || *protezióne*, σκιά, σκέπη, ὑπεράσπισις || *paûra*, φόβος, (ξύππασμα) || *ânima, spîrito*, σκιά, ψυχή, φά(ντα)σμα || *giuôco di cârte*, ὄμβρα || -e cinêsi, *giuôco*, φαντασμαγορίαι, σινοσκιαί || âll' —, ὑπὸ τὴν σκιάν, (εἰς τὸν ἴσκιον) || avêr paûra dêlla prôpria —, φοβοῦμαι τὴν σκιάν *o* τὸν ἴσκιόν μου, σκιόφοβος εἶμαι.
ombrâcolo, *m.*, μέρος σύδενδρον, ὑπό-(σύ)σκιον, συσκίασμα, (ἴσκιος).
ombrâre, *v.* ombreggiâre; adombrârsi.
ombreggiamênto, *m.*; **-ggiatûra**, *f.*, σκιάσμός.
ombreggiâre, σκιὰν ποιῶ, (ἐπι-συ)σκιάζω; σκιὰς τίθημι, σκιάζω, σκιαγραφῶ; (ἰσκιάζω, ἰσκιόνω).
ombrêlla, *f.*, ἀλεξίβροχον, -βρόχιον, ἀντιβρόχιον, θολία, (ὀμπρέλλα) || *bot.*, πέτασος.
ombrellâio, *m.*, ἀλεξιβροχιο-(θολιο)ποιός, -πώλης, (ὀμπρελλᾶς).
ombrellîfero, -a, *bot.*, σκιαδο-(πετασο)φόρος || *s. f. pl.*, τὰ σκιαδοφόρα (φυτά).
ombrellîno, *m.*, ἀλεξ-(ἀνθ)ήλιον, θολία, σκιαδίσκη, (ὀμπρέλλ(ίτσ)α, -λλάκι, -λλίνι, παρασόλι).

ombrêllo, *m.*, *v.* **-a**; *c. s.*
ombrîna, *f.*, *itt.*, σκιαθίς, σκίαινα.
ombrosità, *f.*, σκιερότης, σκιά, (ἴσκιος).
ombrôso, **-a**, *ombreggiâto*, σύ-(κατά)σκιος, σκιερός, σκιώδης, σκιόεις, ὑπὸ σκιᾶς || *paurôso, di cavâlli ecc.*, σκιοδεής, σκιόφοβος, σκιαζόμενος; *di persône*, δύσπιστος, (φιλ)ύπο-[πτος.
omêga, *m.*, ὦ μέγα; τέλος.
omêi, *v.* piânti, lamênti.
omelîa, *f.*, ὁμιλία.
omênto, *m.*, ἐπίπλοον.
omeopatîa, *f.*, ὁμοιοπαθητική, -πάθεια.
omeopâtico, **-a**, ὁμοιοπαθητικός.
omerâle, *m. f.*, ὠμαῖος, ὠλένιος, βραχιόνιος. [πλετος γέλως.
omêrico, **-a**, ὁμηρικός || rîso -o, ἄ-
ômero, *m.*, ὦμος, ὠλένη, βραχίων.
omêttere, παραλείπω; *v.* lasciâre; tacêre.
omêtto; **omiciattôlo**, *m.*, ἀνθρωπίσκος, -πάριον, ἀνδράριον, κοντοπίθαρος || οὐτιδανὸς ἄνθρωπος.
omicîda, *m. f.*, φονικός, ἀνθρωποκτόνος; ὀλέθριος || *s.*, φονεύς, ἀνθρωπο-(φονο)κτόνος, (φονιᾶς).
omicîdio, *m.*, φόνος, ἀνθρωποκτονία, (φονικόν).
omissiône, *f.*, παράλειψις, παράτρεξις, ἀποσιώπησις; παράλειμμα, -λειπόμενον.
ômnibus, *m.*, παντο-(λεω)φορεῖον.
omocêntrico, **-a**, ὁμόκεντρος.
omôfono, **-a**, ὁμόφωνος.
omogeneità, *f.*, ὁμ(οι)ογένεια.
omogêneo, **-a**, ὁμ(οι)ογενής.
omôgrafo, **-a**, ὁμ(οι)ογράφος.
omologâre, ὁμολογῶ, ἐγκρίνω, νομιμοποιῶ ἰδιοτικὸν ἔγγραφον.
omologaziône, *f.*, ὁμολογία, ἔγκρι-[σις.
omôlogo, **-a**, ὁμόλογος.
omône, *m.*, μεγαλόσωμος ἄνθρωπος.
omonimîa, *f.*, ὁμωνυμία.
omônimo, **-a**, ὁμώνυμος.
omoplâta, *v.* scâpola.
onâgra, *f.*, *bot.*, ὄναγρος.
onâgro, *m.*, *zool.*, ὄναγρος.
onanîsmo, *m.*, τὸ δέφεσθαι, μαλακία, -ισμα, αὐ-(ὀ)νανισμός || êsser dêdito âll' —, *v.* masturbârsi.
onanîsta, *m.*, μαλακιστής.
ôncia, *f.*, ὀ(ὐ)γγία, οὐγκία || *fig.*, ὀλίγον τι, μικρὰ ποσότης.
onciâle, *m. f.*, κεφαλαῖος, -λαιώδης.
ônda, *f.*, κῦμα, δίνη; θάλασσα, κυματισμός.
ondâta, *f.*, κλύδων, σάλος, κυματισμός, (φουσκοθαλασσιά).
ônde, *avv.*, ὅθεν, (ἀπὸ τὸ ὁποῖον) || — ? πόθεν: διά τινος μέρους; (ἀπὸ ποῦ;) || *causâle*, δι' ὅ, διὰ τοῦτο || *v.* laônde; affinchè || *pron.*. *di cûi*, οὗ, ὧν.
ondechè, *avv.*, ὁπόθεν δήποτε, ἀφ' οἱουδήποτε τόπου.
ondeggiamênto, *m.*, διακύμανσις, κυμάτωμα, -τωσις || *fig.*, δισταγμός, ἀπορία. [δης; διστάζων.
ondeggiânte, *m. f.*, κυματίζων, -τώ-
ondeggiâre, κυμαίνομαι, κυματίζω, -ομαι, (κυματόνω) || *fig.*, ταλαντεύομαι, διστάζω, ἀπορῶ.
ondîna, *f.*, κυμάτιον || *mit.*, ναϊάς, νηρεΐς, (νεράϊδα). [-τισμός.
ondosità, *f.*, κυμάτωσις, -τισμα,
ondôso, **-a**, κυματηρός, -τόεις, -τώδης.
ondulamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, κυματισμός, -τισις, -τισμα, κύμανσις, σάλος; *v.* marêzzo.
ondulâre, κυματίζω; *v.* increspâre.
ond(ul)âto, **-a**, κυματώδης, -τοειδής, -τιστός, -τοφανής, (σουφρωμένος): ἀνώμαλος.
ondulatôrio, **-a**, διακυμαντικός, κυματοειδής, -τώδης.
onerârio, **-a**, φορτηγός, -τικός, -τα-
ônere, *v.* pêso, cârico. [γωγός.
onerôso, **-a**, ἐπαχθής, ἐνοχλητικός, ἀνιαρός, βαρύς, φορτικός, (βαρετός).
onestà, *f.*, χρηστότης, τιμιότης || *modêstia ecc.*, αἰδώς, σεμνότης, χρηστοήθεια.
onestâre, συγκαλύπτω, κοσμῶ.
onêsto, **-a**, χρηστός, τίμιος, ἀγαθός. καλός; εὐπρεπής; αἰδήμων, σόφρων, σεμνός.

ônice, *m.*, ὄνυξ, ὀνύχιον. [κλήρως.
onninamênte, *avv.*, ὁλοτελῶς, ὁλο-
onnipotênte; -possênte, *m.f.*, παντοδύναμος, -τοκράτωρ.
onnipotênza, *f.*, παντοδυναμία, -τοκρατορία. [πανσοφία.
onnisciênza, *f.*, πανεπιστημοσύνη,
onniveggênte, *m. f*, πανόπτης.
onnîvoro, -a, παμβόρος, παμφάγος.
onomâstico, *agg. m.*, ὀνομαστικός || *s. m.*, -όν, λεξιλόγιον.
onomatopê(i)a, *f.*, ὀνοματοποιΐα.
onorâbile, *m.f.*; **-ândo, -a**, τίμιος, ἀξιότιμος, ἀξιοπρεπής.
onorabilità; -atêzza, *f.*, ἀξιότιμον, ἀξιοπρέπεια, ἔντιμον, -μότης.
onorânza, *f.*, τιμή.
onorâre, τιμῶ, σέβομαι; προξενῶ τιμήν; κλείζω, δοξάζω; ἀξιῶ, (-όνω).
onorârio, -a, ἐπίτιμος, τιμητικός || *s. m.*, (ἀντ)ἀμοιβή, ἀντιμισθία,
onorâto, -a, τίμιος, ἔντιμος. [μισθός.
onôre, *m.*, τιμή; σέβας; *stîma, glória*, ὑπόληψις, εὔκλεια, δόξα || recârsi a — di, ἔχω τὴν τιμὴν νά || -i fûnebri, ἐπικήδειοι τιμαί || pûnto d' —, φιλοτιμία || uômo d' —, τίμιος, χρηστὸς, καλὸς ἄνθρωπος || parôla d' —, λόγος τιμῆς, πίστις, τὰ πιστά; *avv.*, τιμίως, τῇ ἀληθείᾳ, ὡς τίμιος ἄνθρωπος || fâr — âlla prôpria firma, τιμῶ τὴν ὑπογραφήν μου || fâr gli -i di câsa, παρίσταμαι εἰς τὰς ὑποδοχὰς τῆς οἰκίας || guârdia d' —, τιμητικὴ φρουρά || Vostro Onôre, *títolo*, ἡ ὑμητέρα τιμιότης. [putâto.
onorêvole, *v.* **-râbile**; *s. m.*, *v.* de-
onorificênza, *f.*, τιμή: *v.* decora-
onorîfico, -a, τιμητικός. [ziône.
ônta, *f.*, *v.* disonôre; insûlto.
ontanêto, *m.*, κληθρών.
ontâno, *m.*, κλήθρα, (σκλῆθρος).
ontologîa, *f.*, ὀντολογία.
ontolôgico, -a, ὀντολογικός.
ontôlogo, *m.*, ὀντολόγος.
ontôso, -a, *v.* disonorânte, ingiu-
onûsto, *v.* cârico. [riôso.
opacità, *f.*, σκιερότης, σύσκιον.
opâco, -a, σκιερός, σύσκιος, ἐπίσκιος. [λιον.
opâle, *f.*, ὀπαλλίας λίθος, ὀπάλ-
opalîno, -a, ὀπαλλιώδης, -ιόχρους.
ôpera, *f.*, ἐργασία, ἔργον, (δουλειά); ἐργόχειρον, τεχνούργημα || *scrîtto*, ἔργον, σύγγραμμα || *melodrâmma*, μελόδραμα, δρᾶμα μουσικόν, (ὄπερα) || *operâio*, ἐργάτης || *mil.*, ὀχύρωμα, τείχισμα.
operâbile, *m. f.*, ἐκτελέσιμος, -λεστός, κατορθωτός || *medc.*, ἐγχειρήσιμος.
operâio, -a, ἐργατικός; clâsse -a, -ἡ τάξις, ἐργάται, τεχνῖται || *s.*, ἐργάτης, χειρώναξ, -νάκτης, τεχνίτης, ((χειρο)δουλευτής).
operâre, ποιῶ, πράσσω, (ἐξ)ἐργάζομαι; ἐνεργῶ; χειρίζω, ἐκτελῶ || *medc.*, ἐκτελῶ ἐγχείρησιν, ἐγχειρῶ, χειρουργῶ. [στήριος.
operatîvo, -a, ἐνεργητικός, δρα-
operâto, -a, πεπραγμένος; ἐξειργασμένος, (δουλευμένος), *v.* damascâto; *s. m.*, *v.* condôtta.
operatôre, -trîce, χειριστής, ἐκτελεστής; ἐγχειρητής, χειρουργός.
operatôrio, -a, ἐγχειρητικός, χειρουργικός.
operaziône, *f.*, πρᾶξις, ἐργασία, ἔργον; ἐνέργεια, δύναμις || *medc.*, χειρουργικὸν ἔργον, ἐγχείρησις || *aritm.*, ἀριθμητικὴ πρᾶξις || *mil.*, στρατιωτικὴ ἐνέργεια.
operêtta, *f.*, μελοδραμάτιον, μικρὸν μελόδραμα κωμικόν.
operôso, *v.* attîvo, laboriôso.
opifîcio, *v.* laboratôrio.
opîmo, -a, πιμελής, πίων; ἄφθονος, πλούσιος || spôglie -e, ἀνδροφόνια (λάφυρα *o* σκῦλα), ἔναρα.
opinâre, *v.* crêdere, giudicâre.
opiniône, *f.*, γνώμη, δόξα, φρόνημα || l' — pûbblica, ἡ δόξα τῶν πολλῶν, ἡ κοινὴ δόξα, τὸ δημόσιον φρόνημα.
oplîta, *m.*, ὁπλίτης.
opobâlsamo, *m.*, ὀποβάλσαμον, βάλσαμον τῆς Μέκας.
opoponâce, *m.*, ὀποπόναξ.

oppiâre, ναρκῶ διὰ τοῦ ὀπίου.
oppiâto, **-a**, ἐμπεριέχων ὄπιον || *s. m.*, ἔκλειγμα ὀπιῶδες, ὀπιακόν.
oppignorâre, *v.* sequestrâre.
oppilâre, (ἐμ)φράττω.
oppilatîvo, **-a**, ἐμφρακτικός. [λίας).
oppilaziône, *f.*, ἔμφραξις (τῆς κοι-
ôppio, *m.*, ὄπιον, μηκώνιον, (ἀφιόνι).
opponênte, *m. f.*, ἀντιτιθέμενος, ἀντιτασσόμενος, ἀνθιστάμενος, ἀντικείμενος, ἐναντίος; ἀντίλαλος, ἀντίδικος. [τίστατος, ἀντίτακτος.
opponîbile, *m.f.*, ἀντιθέσιμος, ἀν-
oppôrre, ἀντιθέτω, ἀντιτίθημι, ἀντιτάσσω, ἀνθίστημι, ἀντιβάλλω, βάλλω ἐναντίον, ἀντικρούω || *obiettâre*, ἀντιλέγω, ἐπιφέρω ὡς ἐναντίον λόγον || **-rsi**, ἀντιτάσσομαι, ἀνθίσταμαι, ἐναντιοῦμαι, (-τιόνομαι).
opportunîsmo, *m.*, ἐπικαιρισμός.
opportunîsta, *m. f.*, ἐπικαιριστής.
opportunità, *f.*, εὐκαιρία, ἁρμοδιότης, καιρός κατάλληλος, καλὴ περίστασις.
opportûno, **-a**, εὖ-ἐπί-(ἔγ)καιρος, εὔθετος, ἁρμόδιος, κατάλληλος.
oppositôre, **-trîce**, ἐναντίος, ἀντίπαλος: ἀντιλέγων.
opposiziône, *f.*, ἀντίθεσις, ἀντίστασις; ἐναντιότης, -τίωσις, ἐμπόδιον; ἀντιλογία || *gr. e astron.*, ἀντίθεσις || *polîtica*, ἀντιπολίτευσις || *leg.*, ἔνστασις.
oppressiône, *f.*, καταπίεσις, τυραννία, καταδυναστεία, κατάθλησις; *pr. e medc.*, στενοχωρία, βάρος; *medc.*, δύσπνοια. [ταθλιπτικός.
oppressîvo, **-a**, καταπιεστικός, κα-
opprêsso, **-a**, (κατα)πιεζόμενος, καταπεπιεσμένος, πιεσθείς, τυραννούμενος, καταδυναστευόμενος, κατατεθλιμμένος, ἀδικούμενος.
oppressôre, *m.*, καταπιεστής, τύραννος, καταδυνάστης, δεσπότης σκληρός. [τυραννικός.
opprimênte, *m. f.*. καταπιεστικός,
opprîmere. καταπιέζω, καταδυναστεύω, (κατα)τυραννῶ, καταθλίβω, καταπλακόνω; βασανίζω, στενοχωρῶ; ἄγχω, πνίγω.
oppugnâre, *v.* attaccâre; combât-
oppûre, *v.* o. [tere, oppôrsi.
ôpra, *v.* ôpera.
optâre, προτιμῶ, ἐκλέγω, αἱροῦμαι. [εὔπορος, πλούσιος.
opulênto, **-a**, βαθύ-(ὑπέρ)πλουτος,
opulênza, *f.*, μέγας πλοῦτος, ἀφθονία, εὐπορία. [μάτιον.
opûscolo, *m.*, συγραμμάτιον, πονη-
opziône, *f.*, προτίμησις, αἵρεσις.
ôra, *f.*, ὥρα || di buôn' —, ἐνωρίς, (νωρίς), πρωΐ, ταχέως || che — è? τί ὥρα εἶναι: || mêzz' —, μισὴ ὥρα || -e canôniche, κανονικαὶ *o* μικραὶ ὧραι || *avv.*, κατὰ τὸ παρόν, νῦν, τώρα, ἤδη, (τώρη, ἐδ(αν)ά); (παρ') εὐθύς; μετ' ὀλίγον || ôr —, πρὸ ὀλίγου, ὅσον οὔπω || per —, ἐπὶ τοῦ παρόντος || da —, ἀπὸ τοῦδε, *v.* oramâi. [λογῶ.
oracoleggiâre, χρησμοδοτῶ, -μο-
orâcolo, *m.*, χρησμός; μαντεῖον, χρηστήριον || *fig.*.προφητεία, πρόρ-
ôrafo, *v.* orêfice. [ρησις.
oragâno, *v.* urag-. [κός.
orâle, *m. f.*, στοματικός, προφορι-
oramâi, *v.* ôra || *d' ôra innánzi*, ἀπὸ τοῦδε, εἰς τὸ ἑξῆς, (ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπρός). [(ὀ(ὑ)ραγκουτάγκος).
orangotâno, *m.*, ἀγριάνθρωπος,
orâre, *v.* pregâre.
orârio, **-a**, ὡριαῖος, ὥριος, ὡρικός || *s. m.*, ὡράριον, ὡροδείκτιον, (ἐν)δείκτης (τῶν σιδηροδρόμων *ecc.*).
orâta, *f.*, χρύσοφρυς, ἱερὸς ἰχθύς, (χρυσόφα, τσιπούρα).
oratôre, *m.*, ῥήτωρ.
oratôrio, **-a**, ῥητορικός || *s. f.*, εὐκτήριον, προσευχητήριον; εἰκονοστάσιον, ναΐδιον || *mus.*. εὐκτήριον (δρᾶμα).
oraziône, *f.*, δημηγορία; — fûnebre, ἐπιτάφιος *o* ἐπικήδειος λόγος || † δέησις, προσευχή; — domenicâle, κυριακὴ προσευχή, τὸ Πά-
orbâre, *v.* privâre. [τερ ἡμῶν.
ôrbe, *m.*, σφαῖρα, κύκλος.

orbêne, *avv. e inter.*, καλῶς, (καλά), (τὸ) λοιπόν.
orbiculâre, *m. f.*, σφαιροειδής, στρογγύλος, κυκλικός.
ôrbita, *f.*, κόγχος, -η (τῶν ὀφθαλμῶν) || περιφορά, τροχιὰ (τῶν πλα-
orbitâle, *m.f.*, κογχικός. [νητῶν).
ôrbo, *v.* ciêco; prîvo.
orchêstra, *f.*, ὀρχήστρα.
orchestraziône, *f.*, ὀρχήστρωσις, διάταξις *o* διευθέτησις ὀρχήστρας.
ôrchide, *f.*, *bot.*, ὄρχις, σατύριον.
orchidêe, *f. pl.* τὰ ὀρχοειδῆ (φυ-
orchîte, *f.*, ὀρχῖτις. τά).
ôrcio, *m.*, λήκυθος, λάγηνος, στάμνος, ὑδρία, (στάμνα, -νί).
orciôlo, *m.*, χυτρίον, σταμνίον, (-νάκι, λαγηνάκι).
ôrco, *m.*, δράκων, -κος || γοργώ, φόβητρον; τρομερὸς ἄνθρωπος, θηρίον; λαίμαργος, (φαγᾶς, χαφτα-
ôrda, *f.*, ὀρδή, στῖφος, πλῆθος. [νᾶς).
ordîgno, *v.* utensîle, strumênto; struttûra. [κός.
ordinâle, *m. f.*; **-atîvo**, **-a**, τακτι-
ordinamênto, *m.*, διάταξις, τακτοποίησις; *struttûra*, ὀργανισμός, διοργάνωσις; *comándo*, διάταξις, ἐντολή.
ordinândo, *m.*, † χειροτονούμενος, -νηθησόμενος, ὑποψήφιος πρὸς χειροτονίαν.
ordinânza, *f.*, *v.* ôrdine; *mil.*, στρατιώτης ὑπηρέτης, διάκτορος; ufficiâle d' —, διαγγελεύς.
ordinâre, (δια)τάττω, τακτοποιῶ, διευθετ(ίζω)ῶ, (ὀρδινιάζω); ὀργανίζω, διοργανῶ || *comanddre*, ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, κελεύω || *medc.*, διατάττω, παραγγέλλω, διορίζω || † προχειρίζω, χειροτονῶ ἱερέα.
ordinârio, **-a**, συνήθης, (συνειθισμένος), καθημερινός; μέτριος, κοινός, εὐτελής, ἄθλιος, πρόστυχος.
ordinâto, **-a**, διατεταγμένος, ὡρισμένος || † χειροτονηθείς.
ordinaziône, *f.*, διάταξις, -αγμα, ἐντολή || *medc.*, συνταγή || † χειροτονία.
ôrdine, *m.*, (διά)τάξις, κόσμος, διακόσμησις, τακτοποίησις, διευθέτησις || *buón órdine, quiête ecc.*, εὐταξία, πειθαρχία, ἡσυχία || *módo*, τρόπος || *cldsse ecc.*, τάξις; σειρά || *comándo*, προσ-(δια)ταγή, ἐντολή, παραγγελία, κέλευσμα, (δι)ὁρισμός, (ὀρδινία) || *architettûra*, ῥυθμός, τρόπος, εἶδος || † χειροτονία || *di frâti, cavaliéri ecc.*, τάγμα || *— del giôrno, *mil.*, ἡμερησία διαταγή || parôla d' —, σύνθημα || — di battâglia, παράταξις εἰς μάχην.
ordîre, διάζω, -ομαι, στημονίζω, -ομαι, (ἐν)ὑφαίνω || *fig.*, ἐξυφαίνω, πλέκω, τεχνάζομαι, μηχανορραφῶ, -νῶμαι, τεκταίνω.
ordîto, *m.*, στήμων, (-μόνι) || *fig.*, σχεδίασμα, κάνναβος.
orditôre, **-trîce**, διαστής, στημονιστής, ὑφαντής || μηχανορράφος.
orditûra, *f.*, δίασμα, στημόνισμα, συνυφή, ὕφανσις; *v.* ordîto.
orêade, *f.*, ὀρειάς. [μουσικῆς.
orecchiânte, *m. f.*, ἐραστὴς τῆς
orecchiêtta, *f.*, οὖς (καρδίας).
orecchîno, *m.*, ἐνώτιον, (σκολαρίκι, σκωλαρήκι, σκουλαρίκιον).
orêcchio, *m.*, *pr. e fig.*, οὖς, ὠτίον, (αὐτί, *fig.*, πιάσιμον) || *udîto*, ἀκοή || fâr l' — da mercânte, κωφεύω, (κάμνω τὸν κουφόν).
orecchiône, *m.*, *zool.*, μεγάλαυτος || *pl.*, παρωτίς, (μαγουλάδες).
orecchiûto, **-a**, ὠταρός, μεγάλωτος, ὁ ἔχων μεγάλα ὦτα, (αὐταρᾶς, μεγαλαύτης).
orêfice, *m.*, χρυσο-(ἀργυρο)χό(ο)ς, χρυσοφός, (κουϊμιτζῆς).
oreficerîa, *f.*, χρυσο-(ἀργυρο)χοϊκή;
orêmus, † δεηθῶμεν. [-κόν.
oreografîa, *v.* orogr-.
orezzâre, φυσῶ, πνέω εὐφροσύνως.
orfanêzza, *f.*, ὀρφανία, (-άνεια).
ôrfano, **-a**, ὀρφανός.
orfanotrôfio, *m.*, ὀρφανοτροφεῖον.
orfeonîsta, *m.*, ὀρφεονιστής.
ôrfico, **-a**, ὀρφικός.
organâio, *m.*, ὀργανοποιός.

organêtto, *m.*, στροφοσύριγξ, (ὀρ-
orgânico, **-a**, ὀργανικός. [γανέτο).
organîno, *m.*, συγκόρδιον, (ὀργανάκι).
organîsmo, *m.* (δι)ὀργανισμός, φυσική κατάστασις, σύστημα *o* σύνολον τῶν ὀργάνων.
organîsta, *m.*, χορδοσυριστής, ὀργανοκρούστης.
organizzâre, ὀργανίζω, διοργανῶ; διατίθημι; -τάσσω. [κός; *s.*, -τής.
organizzatôre, **-trîce**, διοργανωτι-
organizzaziône, *f.*, ὀργανισμός, διοργάνωσις; διάταξις.
ôrgano, *m.*, *pr. e fig.*, ὄργανον.
orgâsmo, *m.*, ὀργασμός.
ôrgia, *f.*, τὰ ὄργια; κραιπάλη.
orgôglio, *m.*, ἔπαρσις, ἀλαζονεία, ὑπερηφάνεια, ὑπεροψία.
orgogliôso, **-a**, ἀλαζών, ὑπερήφανος, ὑπεροπτικός, ἀγέρωχος.
oricâlco, *m.*, ὀρείχαλκος || σάλπιγξ.
oricêllo, *m.*, *bot.*, ὀρσελλία, λειχὴν παραλίων.
orientâle, *m.f.*, ἀνατολικός, πρὸς ἀνατολὰς κείμενος || *s.*, ἀνατολίτης.
orientalîsta, *m.*, ἀνατολιστής, ἀσιανιστής, -νολόγος.
orientamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, διάγνωσις τοῦ τόπου, τοποθέτησις, ἐντοπισμός || ἱστιοτρόφησις.
orientâre, διατάττω ἀνατολικῶς; ἐντοπίζω || *mar.*, ἱστιοστροφῶ || -rsi, ἐντοπίζομαι.
oriênte, *m.*, ἀνατολή; αἱ ἀνατολικαὶ χῶραι || impêro d' —, βυζαντινὴ αὐτοκρατορία.
orifîcio; **-fîzio**, *m.*, ὀπή, στόμιον, στόμα, ἄνοιγμα, τρῆμα, (τρύπα).
orîgano, *m.*, *bot.*, ὀρίγανον, (ρίγανη).
originâle, *m.f.*, ἀρχέ-(πρωτό)τυπος; *s.*, -ον || *nuôvo*, πρωτοφανής, καινός || *strâno*, ἰδιότροπος, ἰδιόρρυθμος, καινοτόμος, παράδοξος, ἀλλόκοτος.
originalità, *f.*, πρωτοτυπία; χαρακτὴρ τοῦ ἰδιοτρόπου, καινοτομία, ἀλλόκοτον. [ἔχω, *n.* ἕλκω.
originâre, ἀρχὴν *o* γένεσιν *att.*, παρ-
orîgine, *f.*, ἀρχή, πηγή, γένεσις, γένος, καταγωγή; *câusa*, αἰτία, πηγή. [μαι.
origliâre, ὠτακουστῶ, ἐπακροῶ-
origliêre, *v.* capezzâle.
orîna, *f.*, οὖρος, -ον, κάτουρον, (κατουρ-(κατρου)λιό).
orinâle, *m.*, οὐροδοχεῖον, -δόχον, λάσανον, (καθίκι, -θήκι, κατουρ-(λ)οκάνατον, -ρολάγηνον, κανάτι, ἀγγειό); *per infêrmi*, ἐνουρήθρα.
orinâre, (κατ)οὐρῶ, (κατουρηοῦμαι, ρίχνω *o* κάνω τὸ νερό μου, κάνω τὸ ψιλό μου) || — frequentemênte, συχνοκατουρῶ || avêr da —, οὐρητιῶ, -ησείω.
orinârio, **-a**, οὐρικός.
orinâta, *f.*, (κατ)οὔρημα.
orinatôio, *m.*, οὐρητήριον, (κατου-
ori(u)ôlo, *v.* orolôgio. [ρητήρι).
oriône, *m.*, ὡρίων.
orittologîa, *f.*, ὀρυκτολογία.
oriûndo, **-a**, ἀπό-(ἐκ)γονος.
orizzontâle, *m.f.*, ὁριζόντιος.
orizzônte, *m.*, ὁρίζων.
orlâre, ἀκρο-(περι)ρραφῶ, περιγυρῶ, κρασπεδῶ, (μπιμπιλόνω, στρειφόνω).
orlâto, **-a**, παρύφαντος, -φής.
orlatûra, *f.*, περίρραφις, κρασπέδωσις, παρύφανσις.
orlîccio, *m.*, *v.* estremità; crôsta.
ôrlo, *m.*, ἀκρο-(περι)ρραφή, κράσπεδον, λῶμά(τιον), παρυφή, (κενάρι, μπιμπίλ(ωμ)α, στρείφωμα) || *di un vâso ecc.*, χεῖλος; περιχείλωμα, (γῦρος). [παράδειγμα.
ôrma, *f.*, ἴχνος, (πάτημα) || σημεῖον;
o(r)mâi, *v.* oramâi.
ormâre, ἰχνηλατῶ.
ormeggiâre, ρίπτω τὴν ἄγκυραν, ἀγκυροβολῶ, (προσ)ὁρμίζομαι, (ἀράζω).
ormêggio, *m.*, τὰ πρυμνήσια, ἄγκυρα, ναυσιπέδη, (παλαμάρι, παράγγι).
ormîn, *m.*, *bot.*, ὄρμηνον.
ornamentâle, *m.f.*, κοσμητικός, καλλωπιστικός.
ornamentâre, διακοσμῶ; ποικίλλω.

ornamentaziône, *f.*, διακόσμησις, καλλώπισις.
ornamênto, *m.*, κόσμημα, καλλωπισμός, -ισμα, στολισμός, (-ίδι); *fig.*, ἐγκαλλώπισμα, ἀγλάϊσμα; *del discôrso*, ληκυθισμός.
ornâre, κοσμῶ, καλλωπίζω, καλλύνω, στολίζω.
ornatista, *m.*, κοσμηματογράφος, -τοποιός, -τογλύπτης.
ornâto,-a, κεκοσμημένος, κοσμητός, (στολισμένος) || *s.m.*, *v.* ornamênto.
ornitologîa, *f.*, ὀρνιθολογία.
ornitôlogo, *m.*, ὀρνιθολόγος.
ornitorînco, *m.*, ὀρνιθόρυγχος.
ôrno, *m.*, (ὀρεινὴ) μελία, βουμελία.
ôro, *m.*, χρυσός, (-σάφι, μάλαμμα) || — filâto, χρυσόνημα, (-σάφι) || monêta d' —, χρυσοῦν νόμισμα || *ricchézza, dendro*, πλοῦτος, περιουσία, τὰ χρήματα.
ôrobo, *m.*, ὄροβος, (ῥόβι).
orografîa, *f.*, ὀρεογραφία.
orogrâfico, -a, ὀρεογραφικός.
orologerîa, *f.*, ὡρολογοποιεῖον, -πωλεῖον, (ὡρολογάδικον).
orologiâio, *m.*, ὡρολογοποιός, -πώλης, (ὡρολογᾶς).
orolôgio, *m.*, ὡρολόγι(ον).
orôscopo, *m.*, ὡροσκόπιον.
orpellâre, *v.* inorp-.
orpêllo, *m.*, χρυσόχαλκος, (σαματατέλι), ψευδόχρυσον, -δάργυρον || *fig.*, ψευδόκοσμος, συγκάλυψις.
orrêndo; ôrrido, -a, *v.* orrîbile.
orrettîzio, -a, *leg.*, δολιόληπτος, κλοπιμαῖος.
orrîbile, *m.f.*, φρικτός, -κώδης, -καλέος, φοβερός, τρομερός, ἀποτρόπαιος; κάκιστος, ἄθλιος; δεινός; ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός.
orridêzza, *f.*, τερατώδης δυσμορφία.
orripilaziône, *f.*, φρικίασις, (ἀνατρίχιασμα).
orrôre, *m.*, φρίκη, τρόμος; *avversiône*, ἀπέχθεια, ἀποστροφή; *turpitûdine, infâmia, atrocità*, αἶσχος, ἀσχημία, αἰσχρουργία, δεινότης.
ôrsa, *f.*, *zool. e astron.*, ἡ ἄρκτος, (ἀρκοῦδα).
orsâcchiô(tto); -âtto, *m.*, ἀρκτύλος, -τιδεύς, (ἀρκουδάκι, -δόπουλον).
ôrso, *m.*, ἡ ἄρκτος, (ἀρκοῦδα) || *fig.*, ἄνθρωπος φιλέρημος, μονότης *o* ἀγροῖκος.
orsù! *inter.*, θάρρει! (θάρσει!) ἐμπρός!
ortâggi, *v.* legûmi.
ortênsia, *f.*, ὀρτενσία.
ortîca, *f.*, ἀκαλήφη, κνίδη, (τσου(τσι)κνίδα).
orticâcee, *f. pl.*, τὰ κνιδοειδῆ (φυτά).
orticâio; -chêto, *m.*, τόπος πλήρης κνιδῶν.
orticâria, *f.*, *medc.*, κνίδωσις, νόσος ἐξανθηματική.
orticîno, *m.*, κηπίδιον, -πάριον.
orticoltûra, *f.*, κηπουργική, κηπεία, κηπολογία, φυτοκομία.
orticultôre, *m.*, κηπουρ(γ)ός, φυτοκόμος.
ortîvo, -a, κηπουρικός, φυτοκομικός || ârco -o, ἀναφορικὸν ἄνοιγμα.
ôrto, *m.*, (λαχανό)κῆπος || *v.* oriênte.
ortodossîa, *f.* ὀρθοδοξία, ὀρθοτομία.
ortodôsso, -a, ὀρθόδοξος.
ortoepîa, *f.*, ὀρθοέπεια.
ortogonâle, *m.f.*, ὀρθογόνιος.
ortografîa, *f.*, ὀρθογραφία.
ortogrâfico, -a, ὀρθογραφικός.
ortolâno, -a, κηπαῖος || *s.*, κηπουρ(γ)ός || *zool.*, συκαλίς, κεγχρ(η)ΐς.
ortopedîa, *f.*, ὀρθοπαιδεία, -δική.
ortopêdico, -a, ὀρθοπαιδικός || *s.m.*, -διστής.
orvîa, *v.* orsù.
orvietâno, *m.*, ὀρβιέτανον.
ôrza, *f.*, κεραιοῦχος, (μπουρίνα).
orzai(u)ôlo, *m.*, κέγχρωμα, κριθή, ποσθία, (κριθ(αρ)άκι).
orzâre, πλαγιάζω τὸ πλοῖον *o* τὸ ἱστίον, πλαγιο-(λοξο)δρομῶ, προσάγω, (ὀρ(τ)σάρω).
orzâta, *f.*, ἀμυγδαλόποτον, -δάλωμα, κριθ(αρ)όνερον, (σο(υ)μάδα).
ôrzo, *m.*, κριθή, (-θάρι).
osânna, † ὡσαννά.
osâre, (ἀπο)τολμῶ.
oscenità, *f.*, αἰσχρότης, ἀσεμνία, ἀναισχυντία, ἀναίδεια, ἀσχημοσύνη, (ἀδιαντροπιά, ἀτσαλιά, ἀρσιζιά); αἰσχρολογία.
oscêno, -a, αἰσχρός, ἄσεμνος, ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ἀσχήμων,

(ἄσχημος, ἀδιάντροπος, ἄτσαλος, ἀρσίζικος); *nel parlâre,* αἰσχρολόγος.
oscillâre, αἰωροῦμαι, ταλαντοῦμαι, [-τεύομαι.
oscillatôrio, -a, αἰωρητός, ταλαντώδης, δονητικός.
oscuramênto, *m.,* ζόφωσις, σκοτισμός, ἐπισκότισις, ἀμαύρωσις, (σκοτείνασμα).
oscurantîsta, *v.* retrôgrado.
oscurâre, ζοφῶ, (ἐπι)σκοτῶ, -τίζω, -τάζω, ἀμαυρῶ, (-όνω, σκοτεινιάζω); *fig.,* σκοτίζω || -rsi, *pr. e fig.,* (ἐπι)σκοτίζομαι, ἀμαυροῦμαι, (σκοτ(ειν)άζω).
oscurità, *f.,* ζόφος, σκοτ(ε)ία, -τεινότης, (-τεινάδα, -τείδι, -τεινιά) || *fig.,* ἀσάφεια, ἀμφιβολία; ἀσημότης.
oscûro, -a, ζοφερός, -φώδης, σκοτεινός, ἀμαυρός; *cârico,* βαθύς; *pôco intelligîbile,* ἀσαφής, ἄδηλος, γριφώδης; *ignôbile, ignôto,* ἄσημος, ἀγενής, ἄδοξος, ἄγνωστος, ποταπός.
osmânli, ὀθωμανός, (ὀσμανλῆς).
ôsmio, *m.,* ὄσμιον.
ospedâle, *m.,* νοσοκομεῖον, (σπιτάλι, ἰμαρέτι). [*s. m., c. s.*
ospitâle, *m. f.,* φιλόξενος, -νῶν ||
ospitalîeri, *m. pl.,* μοναχοὶ φιλό-
ospitalità, *f.,* φιλοξενία. [ξενοι.
ospitâre, ξενίζω, φιλοξενῶ; *v.* alloggiâre, albergâre, accôgliere.
ôspite, *m. f., att.,* ξενιστής, φιλοξενῶν, ξένος; *pass.,* φιλοξενούμενος, ξένος; (μουσαφίρης).
ospîzio, *m.,* ἄσυλον, καταφύγιον; ξενών, -νοδοχεῖον; — dêi vêcchi, dêi trovatêlli, dêi pâzzi, dêi pôveri, dêgli ôrfani, dêi bambîni, γηρο-βρεφο-φρενο-(πτωχο)κομεῖον, ἐκθετο-(βρεφο)τροφεῖον.
ossalâto, *m.,* ὀξαλιδικὸν ἅλας.
ossâlico, -a, ὀξαλιδικός.
ossâlida, *f.,* ὀξαλίς, (ξινήθρα, ξινολάπαθον).
ossâme, *m.,* σωρὸς ὀστέων, τὰ ὀστᾶ, (τὰ κόκκαλα). [-οδοχεῖον.
ossârio, *m.,* ὀστοθήκη, -ολόγιον,
ossatûra, *f.,* τὰ ὀστᾶ; *pr. e fig.,* σκελετός; *mar.,* δέσις πλοίου.
ôsseo, -a, ὀστέϊνος, -τώδης, (κοκκάλινος, -λένιος, -λώδης). [diênte.
ossequênte, *m. f., v.* -quiôso, ubbi-
ossequiâre, προσκυνῶ, σέβομαι, τιμῶ.
ossêquio, *m.,* προσκύνησις, σέβασ(μός), ὑπόκλισις.
ossequiosità, *f.,* ὑπέρμετρος φιλοφροσύνη, θεραπευτικότης.
ossequiôso, -a, σεβαστικός, θεραπευτικός, ὑπηρετικός, εὐπειθής, ὑποκλινής.
osservâbile, *m. f.,* θεάσιμος, παρατηρητός, -ρήσιμος; διά-(ἐπί)-σημος.
osservânte, *m. f.,* παρατηρητής || † ἱερεὺς κανονικός, σχοινόζωστος (ἀδελφός).
osservânza, *f.,* ἀκριβὴς τίμησις, φυλακή || † τάγμα ἰδιόρρυθμον || *v.* rispêtto, stîma.
osservâre, *guardâre attentamênte,* ἐξετάζω ἀκριβῶς, παρατηρῶ, ἐπισκοπῶ, θεωρῶ || *eseguîre, mantenêre,* (συν)τηρῶ, φυλάσσω, (διαφυλάγω), ἐκπληρῶ.
osservatôre, -trîce, παρατηρητικός, θεωρητικός; *s.,* ἐξεταστής, παρατηρητής, φύλαξ, διαφυλακτής.
osservatôrio, *m.,* ἀστεροσκοπεῖον.
osservaziône, *f.,* παρατήρησις, -ρημα; *facoltà,* -ρητικότης, -ρητικόν.
ossêsso, *v.* indemoniâto.
ossîa, *v.* o.
ossiânico, -a, ὀσσιανικός.
ossicîno, *m.,* ὀστάριον, (κοκκαλάκι).
ossicrâto, *m.,* ὀξύκρατον.
ossidâbile, *m. f.,* ὀξυδιωτός, -ώσιμος, ὀξειδώσιμος.
ossidâre, μεταβάλλω εἰς ὀξύδιον, ὀξυδιῶ, ὀξειδῶ. [σις.
ossidaziône, *f.,* ὀξυδίωσις, ὀξείδω-
ossidionâle, *m. f.,* πολιορκητικός.
ôssido, *m.,* ὀξύ-(ὀξεί)διον.
ossificâre, ἀποστεῶ, ὀστοποιῶ.
ossîfrago, *m., zool.,* ὀστεοκλάστης.
ossigenâbile, *m. f.,* ὀξυγονώσιμος.
ossigenâre, ὀξυγονῶ.
ossîgeno, *m.,* ὀξυγόνον.

ossilâpato, *m.*, ἱπολάπαθον, βαφικὸς λειχήν. [μελόξυδο).
ossimêle, *m.*. ὀξύμελι, (ξυδόμελι,
ossìtono, -a, ὀξύτονος; *s. m.*, -ον.
ôsso, *m.*, ὀστοῦν, (κόκκαλο(ν)) || *v.* nôcciolo. [καλώδης, -λιάρικος).
ossôso; ossûto,-a, ὀστ(ε)ώδης, (κοκ-
ostâcolo, *m.*, ἐμπόδιον, -δισμα, κώλυμα, δυσκολία, ἐναντιότης.
ostâggio, *m.*, ὅμηρος; *v.* pêgno.
ostâre, *v.* oppôrsi.
ôste, *m.*, οἰνοπώλης, κάπηλος, (ταβερνάρης); *albergatôre*, ξενοδόχος, πανδοχεύς || *m.f.*, *v.* nemîco; esêrcito. [combâttere.
osteggiâre, *v.* oppôrsi, contrariâre,
osteîna, *f.*, ὀστεΐνη.
osteîte, *f.*, ὀστεῖτις. [go, asîlo.
ostêllo, *m.*, *poet.*, *v.* dimôra, albêr-
ostensîbile, *m. f.*, ἐπιδείξιμος, -δεικτός, ἐμφανήσιμος, δηλωτέος, πρόδηλος, φανερός.
ostensiône, *f.*, ἐπί-(ἀπό)δειξις.
ostensôrio, *m.*, † ἀρτοφόριον, δισκάριον. [σεμνύνομαι ἐπί τι.
ostentâre, (παρ)ἐπιδείκνυμαί τι,
ostentatôre, **-trîce**, μεγάλαυχος, καυχηματίας, κομπαστής, ἀλαζών.
ostentaziône, *f.*, ἐπίδειξις, κομπασμός, -ασμα, ἀλαζονεία.
osteocôlla, *f.*, ὀστεοκόλλα.
osteologîa, *f.*, ὀστεολογία.
osteotomîa, *f.*, ὀστεοτομία.
osterîa, *f.*, οἰνοπωλεῖον, -πώλιον, καπηλεῖον, (ταβέρνα); ξενοδοχεῖον.
ostêssa, *f.*, οἰνόπωλις; ἡ ξενοδόχος, πανδοχεύτρια.
ostetrîcia, *f.*, μαιευτική. [levatrîce.
ostêtrico, -a, μαιευτικός || *s. f.*, *v.*
ôstia, *f.*, *da suggellâre*, σφραγιδόζυμον, σημαντρίς, (ὅστια, βολίνι) || † ἅγιος ἄρτος, ὅστια || *v.* vîttima.
ôstico, -a, δυσφόρητος, δυσάρεστος, δύσκολος. [ἐναντίος, ἀντίθετος.
ostîle, *m. f.*, ἐχθρικός, πολέμιος;
ostilità, *f.*, ἔχθρα, -ρότης; -ροπραξία, πολέμιον ἔργον.
ostinârsi, ἰσχυρογνωμῶ. ἀπισχυρίζομαι, (πεισμ(ατ)όνω, βάνω πεῖσμα).
ostinâto, -a, ἰσχυρογνώμων, πείσμων, ἀνένδοτος, ἀμετάπειστος, (πεισματάρης).
ostinaziône; -atêzza, *f.*, ἰσχυρογνωμοσύνη, πεῖσμα(τοσύνη), -μονή, ἐπιμονὴ ἐν τῷ φρονήματι, (ἰνάτι). [ἐξορία.
ostracîsmo, *m.*, (ἐξ)ὀστρακισμός,
ostrâlega, *f.*, *zool.*, ὀστρακοσυλλέκτης, ὀστρεοφάγος. [στρίδι).
ôstrica, *f.*, ὄστρεον, (ὀστρείδιον,
ostricâio, *m.*, ὀστρεοπώλης, (στρ(ε)ιδᾶς) [ιουργία.
ostricultûra, *f.*, ὀστρεοκαλλιέργεια,
ôstro, *v.* mezzogiôrno; pôrpora.
ostrogôto, *m.*, ὀστρογότθος; βάρβαρος. [στουμπόνω).
ostruîre, ἐμ-(ἀπο)φράττω, (φράζω,
ostruttîvo, -a, ἐμ-(ἀπο)φρακτικός.
ostruziône, *f.*, ἔμ-(ἀπό)φραξις.
otalgîa, *f.*, ὠταλγία, (αὐτόπονος).
ôtre, *m.*, ἀσκός, ἀσκί(ον), (του-
ottaêdrico, -a, ὀκτάεδρος. [λούμι).
ottaêdro, *m.*, ὀκτάεδρον.
ottagonâle, *m. f.*, ὀκταγώνιος. [νον.
ottâgono, -a, *c. s.* || *s. m.*, ὀκτάγω-
ottânta, *num.*, ὀγδοήκοντα, (ὀγδό-(ή)ντα, -δῶντα).
ottânte, *m.*, ὀκτᾶς, (ὀτάντε).
ottantêsimo; -agêsimo, -a, ὀγδηκοστός, (ὀγδοηντάρικος).
ottantîna, *f.*, ὀγδοηκοντάς, (ὀγδοηνταριά, -δωνταριά).
ottârda, *f.*, ὠτίς, (τόϊ).
ottatîvo, -a, εὐκτικός, εὐχετικός || *s. m.*, εὐκτικὴ (ἔγκλισις).
ottavârio, *m.*, ὀγδοάς, ὀκταήμερον,
ottavîno, *m.*, ὀκτάφωνον. [(ὀττάβα).
ottâvo, -a, ὄγδοος || in -o, —, εἰς -ον; *s. m.*, ὄγδοον, ὀκτάπτυχον || *s. f.*, *mus.*, ὀκταφωνία; *poesîa*, ὀκτάστιχον; † *v.* -vârio.
ottemperâre, *v.* ubbidîre.
ottenebrâre, *v.* oscurâre.
ottenêre, (ἐπι)τυγχάνω, (τυχαίνω), ἀποκτῶ, (ἀπο)λαμβάνω, ἀπολαύω || πορίζω τί τινι. [*v.* effettuâbile.
ottenîbile, *m. f.*, εὔκτητος, ἐφικτός;
ottênne, *m. f.*, ὀκταετής.
ôttico, -a, ὀπτικός; διοπτροποιός || *s. f.*, ὀπτική.

ottimismo, *m.*, αἰσιο-(ἀριστο)δοξία, αἰσιοφροσύνη.
ottimista, *m.*, αἰσιό-(ἀριστό)δοξος.
ôttimo, **-a**, κάλλιστος, ἄριστος, [ἐξαίρετος.
ôtto, *num.*, *inv.*, ὀκτώ.
ottôbre, *m.*, ὀκτώβριος, (-ώ(μ)βρις).
ottocênto, *num.*, *inv.*, ὀκτακόσιοι.
ottomâno, **-a**, ὀθωμαν(ικ)ός || *s. f.*, ἀνάκλιντρον (ὀθωμανικόν).
ottonâio, *m.*, ὀρειχαλκουργός.
ottonârio, **-a**, ὀκτασύλλαβος.
ottône, *m.*, ὀρείχαλκος.
ottuagenârio, **-a**, ὀκδοηκοντούτης, -ταέτής, (ὀγδοντάρης). [νω).
ottûndere, (ἀπ)ἀμβλύνω, (στομό-
ôttuplo, **-a**, ὀκταπλοῦς, -πλάσιος, -πλασίων. [φραξις, πώμασις.
otturamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἔμ-
otturâre, *v.* tur-, ostruîre.
otturatôre, *m.*, ἔμφραγμα, ἐπίπωμα, ἔμβυσμα.
ottusângolo, *agg. m.*, ἀμβλυγώνιος.
ottusità, *f.*, ἀμβλύτης.
ottûso, **-a**, *pr. e fig.*, ἀμβλύς; *fig.*, ἀμβλύ-(βαρύ)νους.
ovâia, *f.*, ὠοθήκη, -θυλακίς.
ovaiôlo, *m.*, ὠοδόχος.
ovâle, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοειδής), μακροστρόγγυλος.
ovârio, *m.*, σπερματοθυλακίς.
ovâtta, *f.*, βαμβακόξαμα, βαμβάκιον, (βάτα).
ovattâre, παρεμβάλλω, βαμβακόξαμα, ὑποβαμβακῶ, (βαμβακόνω, γαρνίρω μὲ βάταν).
ovaziône, *f.*, *pr.*, εὐασμός; *fig.*, προπομπή, ἀνευφημίαι, τιμαί.
ôve, *avv.*, ὅπου, ποῦ || *v.* quândo; se.
ôvest, *v.* occidênte. [δής.
ovifôrme, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοει-
ovîle, *m.*, ποίμνη, (μάνδρα, στάνη).
ovîno, **-a**, προβάτειος.
ovîparo, **-a**, ὠοτόκος.
ôvo, *v.* uôvo.
ovôide, *m. f.*, ὠοειδής, (αὐγοειδής).
ôvolo, *m.*, κόσμημα ὠοειδές, ἐχῖνος.
ôvulo, *m.*, *bot.*, ὠάριον.
ovûnque, *avv.*, ὅπου (καὶ) ἄν, ὅπου δήποτε; παντ(αχ)οῦ.
ovvêro, *v.* o.
ovviâre, προλαμβάνω; ἀνθίσταμαι.
ôvvio, **-a**, *fâcile*, εὔκολος, πρόχειρος, εὐχερής; *comûne*, *ordinário*, [κοινός.
ozêna, *f.*, ὄζαινα.
oziâre, ἀργῶ, ὀκνῶ, φυγοπονῶ; περιφέρομαι ἀσκόπως, περιπλανῶμαι.
ôzio, *m.*, ἀργία, ὀκνηρία, ἀπραξία; *têmpo lîbero*, ἄνεσις, εὐκαιρία, ἀπραξία.
oziosâggine; **-sità**, *f.*, ἀργία, ὀκνηρία, ἀπραξία, φυγοπονία, (τεμπελιά); περιπλάνησις.
oziôso, **-a**, ἀργός, ἀνάσχολος; *pîgro*, *poltrône*, ὀκνηρός, ῥάθυμος, ἀδρανής, φυγόπονος; (τεμπέλης, ἀκαμάτης); *vagabôndo*, περιπλανητής, περιαγοραῖος; *di côse*, περιττός, ἄχρηστος, ἀνωφελής; *v.* inattîvo.
ozôno, *m.*, ὄζονον.

P

pacâre *ecc.*, *v.* -cificâre, calmâre.
pâcca, *v.* percôssa. [(δεμάτ(άκ)ι).
pacchêtto, *m.*, φάκελλος, δεμάτιον,
pacchiâre, ἀδηφαγῶ, τρώγω ἀπλήστως.
pacchiône, *v.* mangiatôre, golôso.
pâcco, *m.*, φάκελλος, δέμα, περιτύλιγμα, (πακέτο, μπόγος) || — di lêttere, φάκελλος, πλῖκος.
paccotîglia, *f.*, παρεμπόρευμα, τὰ -εύματα, ἰδιεμπορία.
pâce, *f.*, εἰρήνη, ἁρμονία; ψυχικὴ εἰρήνη, ἡσυχία, ἀνάπαυσις; σιγή, γαλήνη, ἠρεμία || lasciâre in — *qcd.*, ἀφίνω τινὰ ἥσυχον || conclûder la —, συνομολογῶ, τελειῶ, κλείω τὴν εἰρήνην.
pachidêrma, *m.*, παχύδερμος.
paciêre; **-cificatôre**, *m.*, εἰρηνευτής, -νοποιός, (φιλιωτής).
pacificâbile, *m. f.*, εἰρηνεύσιμος.
pacificâre, εἰρηνεύω, -νοποιῶ, συν-

διαλλάσσω, (φιλιόνω), ἀγαπίζω.
pacificaziône, *f.*, εἰρήνευσις, -νοποίησις, συνδιαλλαγή, (φιλίωσις).
pacîfico, **-a**, εἰρηνικός; (φιλ)ήσυχος; γαλήνιος.
paciône, *m.*, ἄνθρωπος εἰρηνικός [ο (φιλ)ήσυχος.
padêlla, *f.*, τήγανον, (-άνι).
padellâio, *m.*, τηγανοποιός, -πώλης.
padellâta, *f.*, τηγανιά.
padellîno, *m.*, τηγάνιον, (-νάκι).
padigliône, *m.*, *tênda*, σκηνή, (τέντα) || *chiôsco*, σκιάς, (κιόσκι) || *del létto*, οὐρανός, (φαρμπαλᾶς) || *dêll' orécchio*, στόμα.
pâdre, *m.*, πατήρ, (-τέρας, παπάκης, μπαμπᾶς, πάης, κύρις), γονεύς, γεννήτωρ, (γονειός, -νηός) || † Πατήρ, (-τέρας) || *v.* famîglia.
padreggiâre, πατριάζω, -τρώζω.
padrîno, *m.*, ἀνάδοχος, (νο(υ)νός) σύντεκνος || *v.* testimônio.
padronâle, *m. f.*, τοῦ δεσπότου, ἰδιωτικός.
padronânza, *f.*, ὑπεροχή, *v.* autorità, domînio.
padrône, *m.*, κύριος, δεσπότης, (αὐθέντης, ἀφέντης); κύριος ἐργαστηρίου ο οἴκου, πάτρων; *di câsa*, οἰκοδεσπότης, (νοικοκύρις); *di nâve*, πλοίαρχος, (καραβοκύρις).
padroneggiâre, *v.* dominâre, governâre.
padûle, *m.*, ἕλος, τέλμα, (βάλτος).
padulôso, **-a**, ἑλώδης, τελματώδης, (βαλτώδης).
paesâggio, *m.*, χωρικὴ θέα, τοπεῖον, -ποθεσία || *pittûra*, ἀγρο-χωρο-(τοπειο)γραφία; *quâdro*, σκηνογραφία, τοπειογράφημα.
paesâno, **-a**, χωρικός, (-ριάτικος); *s.*, -ρίτης, -ικός, (-ριάτης, -ριανός), κωμήτωρ.
paêse, *m.*, χώρα, τόπος, (βιλαέτι) || *pâtria*, πατρίς, (-ίδα), τόπος.
paesîsta, *m. f.*, ἀγρο-χωρο-τοπειο-(σκηνο)γράφος.
paffûto, **-a**, φυσίγναθος, (φουσκομάγουλος, μαγουλᾶς).
pâga, *f.*, μισθός, πληρωμή.
pagâbile, *m. f.*, πληρωτέος, ἐξοφλητέος.
pagâia, *f.*, *mar.*, πτυοκώπη, κωπίον.
pagamênto, *m.*, ἀπότισις, πληρωμή, (πλερωμή).
paganêsimo, εἰδωλολατρεία, πολυθεΐα.
pagâno, **-a**, εἰδωλολατρικός, -λάτρης, ἐθνικός, ἄπιστος.
pagâre, ἀποτί(ν)ω, (πληρόνω), ἐξοφλῶ, (ξεπληρόνω) || *fig.*, τιμωρῶ, ἐκδικοῦμαι.
pagatôre, **-trîce**, ἀποτίνων, πληρωτικός; *s.*, πληρωτής, μισθοδότης; ταμίας.
pâggio, *m.*, παῖς, ἀκόλουθος.
pagherò, *m.*, γραμμάτιον ο ὁμόλογον εἰς διαταγήν, χρεωστικὸν γραμμάτιον.
pâgina, *f.*, σελίς, (καταιβατόν).
pâglia, *f.*, ἄχυρον, (ἄχερον); *festûca*, κάρφος || *uômo di —*, ὀνοματοπάροχος.
pagliâccio, *m.*, γελωτοποιός, (παλιάτσος), *v.* buffône.
pagliâio, *m.*, ἀχυρών, -ροθήκη, (-ρώνας).
paglierîccio, *m.*, ἀχυρόστρωμα, (στρωμάτσο),
pagliâto; **-ierîno**, **-a**, ἀχυρόχρωμος, -ρόχρους.
pagliêtta, *f.*, *cappêllo*, ἀχυρόπλεκτον σκιάδιον || *v.* canutîglia.
pagliolâia, *v.* giogâia.
pagli(u)ôlo, *m.*, τὸ μεῖναν ἄχυρον; *v.* -iâio || *mar.*, ἀρτοθήκη.
pagliûzza, *f.*, κάρφος ἀχύρου, καλάμιον || — d' ôro, ψηγμάτιον.
pagnôtta, *f.*, ἀκρωβελίας, (καρβέλι, φραντζέλα).
pagnottîsta, *m. f.*, ἐπικαιριστής.
pâgo, *v.* soddisfâtto, contênto.
pagôda, *f.*, παγόδα.
pâio, *m.*, ζεῦγος, (-γάρι); δυάς.
pai(u)ôlo, *v.* caldâio.
pâla, *f.*, πτύον, πτυάριον, (φθυάρι) || φράκτης ο καταρράκτης τοῦ νερομύλου; ἡ τοῦ μύλου πτερωτή; πτερόν, (πλάτη); πτέρωμα || † ὀθόνιον τετράγωνον τοῦ δισκοποτηρίου.
paladîno, *m.*, παλαδῖνος.
palafîtta, *f.*, κατάπηγμα, πασσάλωμα, -λόφραγμα, -λοπηγία.
palafittâre, πασσαλῶ, χαρακῶ.

palafrenière, *m.*, ἱππικόμος, (σεῖσ(ης)). [ροφόρος, (παλαφρές).
palafrêno, *m.*, κέλης ἵππος, φαλα-
palâgio, *v.* -lâzzo. [δα, -μίδα).
palamîta, *f.*, παλαμύς, -μίς, (-μύ-
palamîte, *f.*, σχοινίον πρὸς ἄγραν μεγάλων ἰχθύων.
palânca, *f.*, *sôldo*, πεντάρα || *pâlo*, πάσσαλος; -λωμα || *fortificaziône*, φάλαγξ, (παλάγκα), περιχαράκωμα. [κωμα, διάφραγμα.
palancâto, *m.*, χάραξ, περιχαρά-
palanchîno, *m.*, φορεῖον, παλαγκῖνον || *mar.*, συσπάστιον.
palânco, *v.* parânco.
palancône, *m.*, δεκάρα. [bombârda.
palândra, *f.*, *nâve*, βαλάνδρα || *v.*
palandrâna, *f.*; **-o**, *m.*, βαλανδράνιον.
palâre, χαρακῶ, στηρίζω διὰ χαράκων; *v.* palafittâre.
palâta, *f.*, πτυαριά, (φτυαριά).
palatâle, *m. f.*, *v.* -tîno.
palatîna, *f.*, περιλαίμιον, παλατίνη.
palatinâto, *m.*, παλατινᾶτον.
palatîno, **-a**, παλατῖνος || *del palâto*, τοῦ οὐρανίσκου, οὐρανίσκιος, ὑπερῳϊκός || *palatâle*, *gr.*, οὐρανισκόφωνος, -σκοπρόφερτος.
palâto, *m.*, οὐρανίσκος; ὑπερῷα || *fig.*, γεῦσις, γευστικὴ αἴσθησις.
palazzîna, *f.*, ἐπαύλιον, παλάτιον.
palâzzo, *m.*, ἀνάκτορον, τὰ -α, μέγαρον, (παλάτι, σαράϊ) || *v.* municîpio; tribunâle.
palchêtto, *m.*, σανίδιον, (-δάκι); ἀβάκιον, (πλακάκι); *di scaffâle*, σανίς, θέσις, (ῥάφι) || ἐξέδρα, ἀνάβαθρον || θεωρεῖον (θεάτρου).
pâlco, *m.*, δάπεδον, σανίδωμα; ὀροφή, (ταβάνι) || *di teâtro ecc.*, θεωρεῖον.
palcoscênico, *m.*, σκηνή; θέατρον.
palêo, *m.*, στρόβιλος, βέμβιξ, (σβοῦρος, ἀσβοῦρα).
paleografîa, *f.*, παλαιογραφία.
paleogrâfico, **-a**, παλαιογραφικός.
paleôgrafo, *m.*, παλαιογράφος.
paleontologîa, *f.*, παλαιοντολογία.
palesâre, *v.* manifestâre, rivelâre.
palêse, *m. f.*, *v.* manifêsto, chiâro, evidênte. [νιον.
palestîna, *f.*, *carâttere*, παλαιστί-
palêstra, *f.*, παλαίστρα. [(παλτό).
***paletòt**, *m.*, *barb.*, πλατυφόριον,
palêtta, *f.*, πτύον, πτυάριον, (φτυάριον); *v.* pâla; omoplâta.
palettâre, *v.* palâre.
palêtto, *m.*, πασσάλιον, -λίσκος.
palì, *m.*, παλικὴ (γλῶσσα).
palificâre, πασσαλοπηγῶ, -λεύω, περιπασσαλῶ, (περι)χαρακῶ.
palingênesi, *f.*, παλιγγενεσία, ἀνα-
palinodîa, *f.*, παλινῳδία. [γέννησις.
palinsêsto, *m.*, παλίμψηστον.
pâlio, *m.*, ἱπποδρομία; βραβεῖον τοῦ νικητοῦ ἐν ἱπποδρομίῳ || *v.* pâllio; mânto; baldacchîno.
palischêrmo, *m.*, πλοιάριον, *v.* canôtto, scialûppa.
palissândro, *m.*, παλίσανδρον.
paliûro, *m.*. *v.* marrûca. [λῶ.
palizzâre, περιχαρακῶ, περιπασσα-
palizzâta, *f.*, (περι)χαράκωμα, πασσάλωμα.
pâlla, *f.*, σφαῖρα, βῶλος, (μπάλλα, τόπι, βόλι); *da votâre*, ψῆφος, σφαιρίδιον; *da cannône*, βολίς, (μπάλλα, βόλι); *da bigliârdo*, σφαῖρα, (μπίλλια) || giuôco di -e, σφαιρισμός, -ροπαιξία; -ρόπακτον; *luôgo*, ⟶ [σφαιριστήριον.
pallacôrda, *f.*, σφαιροπαικτήριον,
pallâdio, *m.*, παλλάδιον.
pallamâglio, *m.*, σφαιρίστρα; *giuôco*, σφαιροβολία; *luôgo*, σφαιριστήριον.
pallâre, σφαιρίζω, -ροπαικτῶ.
pallâta, *f.*, κτύπημα διὰ σφαίρας.
palleggiâre, (ἐν)τινάσσω, ῥιπτάζω, διασαλεύω, (παρακυλῶ).
pallênte, *m. f.*, *v.* pâllido.
pallêsco, **-a**, σφαιριστικός.
palliâre, συγ-(παρα)καλύπτω, ἀπο-(παρα)κρύπτω; μετριάζω, πραΰνω.
palliatîvo, **-a**, πραϋντικός, ἀνακουφιστικός || *s. m.*, -όν.
pallicâro, *m.*, παλληκάρι.
pallidêzza, *f.*, *v.* pallôre.
pâllido, **-a**, ὠχρός, χλωμός, ἄχρους; *fig.*, ὀμυδρός, (θαμβός); ἀσθενής.

pallidûccio, -a, ὕπωχρος, ὀλίγον ὠχρός.
pallîno, *m.*, σφαιρίδιον || *pl.*, -ια, [βολίδες, (τὰ σκάγια).
pâllio, *m.*, μανδύας; πέπλος; † ὠμόφορον, πολυσταύριον.
pallône, *m.*, *da giuôco*, ἀερόσφαιρα || *aerostático*, ἀερόστατον, (μπαλόνι).
pallôre, *m.*, ὠχρότης, ἄχροια, (χλω- [μάδα, -μότης).
pallôttola, *f.*. *v.* pallîno, pâlla.
pallottolière, *m.*, λογιστικὸν ἀβά- [κιον.
pâlma, *f.*, παλάμη; χείρ || *piânta*, φοῖνιξ, (-νικιά, βαγιονιά; χουρμαδιά); *râmo*, κλάδος φοίνικος, βαΐς, βάϊον, (φοινικόκλαδον); domênica dêlle -e, κυριακὴ τῶν βαΐων || *fig.*, ἄθλον, νίκη, βραβεῖον, στέφανος, ἀριστεῖον; τιμή, δόξα.
palmâre, *m. f.*, τῆς παλάμης; *fig.*, *v.* evidênte.
palmênto, *m.*. μύλη, -λῶν, (μύλος) || mangiâre a dûe —, γαστριμαργῶ.
palmêto, *m.*, ἀγρὸς φοινικόφυτος, φοινικών. [ἁγίων τόπων.
palmière, *m.*, προσκυνητὴς τῶν
palmîpede, *m.*, παλαμό-στεγανό-
palmîzio, *m.*, *v.* pâlma. [(νηξί)πους.
pâlmo, *m.*, παλάμη, (σ)πιθαμή.
pâlo, *m.*, πάσσαλος, σκόλοψ; χάραξ, στήριγμα; (παλούκι).
palombâro, *m.*, δύτης, (βουτηκτής).
palombêlla, *f.*, οἰνάς, →
palômbo, *m.*. *zool.*, πέλεια, οἰνάς, φάσσα, (ἀγριοπερίστερον) || *itt.*, γαλεός, (σκυλόψαρον).
palpâbile, *m. f.*, χειραπτός, ψηλαφητός || *fig.*, πρό-(κατά)δηλος, προ-(ὀφθαλμο)φανής, ψηλαφητός.
palpamênto, *m.*, ψηλάφησις.
palpâre, ψηλαφῶ.
pâlpebra, *f.*, βλέφαρον, (ματόφυλλο(ν), ὀμματόκλαδον).
palpebrâle, *m. f.*. βλεφαρικός.
palpeggiâre, ψηλαφῶ, ψαύω.
palpitânte, *m. f.*, πάλλων, ἀσπαίρων, λακταρίζων, -ριστός.
palpitâre, πάλλω, -ομαι, ἀσπαίρω, (σπαράζω), λακταρίζω, συσπῶμαι, κτυπῶ || *fig.*, συνταράττομαι, (ἔχω καρδιοχτύπι); συγκινοῦμαι.
palpitaziône, *f.*, παλμός, (καρδιοκτύπι, -οχτύπι, -οκτύπημα); *v.* cardiopâlmo, -dialgîa.
pâlpito, *m.*, κτύπος τῆς καρδίας, *c. s.*; σπαραγμός, λακτάρισμα, συσπασμός. [της.
paltonière, *m.*, ζωντόβολον; ἐπαί-
paludamênto, *m.*, χλαμύς.
palûde, *f.*, λίμνη, ἕλος, τέλμα, (βάλτος). [ματώδης, (βαλτώδης).
paludôso, -a, λιμνώδης, ἑλώδης, τελ-
palûstre, *m. f.*. *c. s.*, φυόμενος *ο* ζῶν εἰς τὰ ἕλη, ἕλειος, τελματιαῖος.
pa(l)vêse, *m.*, περιπέτασμα; ἀσπίς.
pâmpano; -pino, *m.*, οἰναρίς, κλῆμα(τίς), ὄσχος.
pampelimôsa, *f.*. κιτροπορτοκαλέα.
pampinifôrme, *m. f.*, οἰναροειδής.
pampinôso, -a, κληματόεις, πολύφυλλος.
panacêa, *f.*, πανάκεια, -νάκη.
panamà, *m.*, *cappêllo*, πάναμᾶς.
panâre, *v.* impan-.
panâto, -a, ψυχιόπαστος || âcqua -a, ψωμόνερον || *s.*, *f.*, *v.* panbollîto.
panattiêra, *f.*, κάνιστρον ἀρτοφόρον; ἀρτοθήκη. [-οποιός, *v.* fornâio.
panattière, *m.*, ἀρτοφύλαξ, -οδότης;
panbollîto, *m.*, ἀρτόζωμος, (ψωμόσουπα, παππάρα, πανάδα, κουρκούτι). [δρανον, κάθισμα.
pânca, *f.*, θρανίον, (μπάγκος), ἔ-
pancâle, *m.*, τάπης θρανίου.
pancâta, *f.*, θρανίον πλῆρες.
panchêtta, *f.*, θρανίδιον, (παγκάκι).
pância, *f.*, γαστήρ, κοιλία; *fig.*, κοιλία, -λωμα. [ventrièra.
panciêra; -nziêra, *f.*, θώραξ; *v.*
panciôlle (in —), *avv.*, ἐν ἀνέσει, ἀνέτως, ἀκόπως.
panciôtto, *m.*, προστερνίδιον, ὑπενδύτης, (γελέκι, σωκάρδι).
panciûto, -a, γάστρων, προγάστωρ, κοιλώδης (-λαρᾶς). [δόνω).
panconcellâre, πεταυρῶ, (ψιλοσανι-
panconcellâto, -a, πεταυροσκεπής.
panconcêllo, *m.*, πέταυρον, (ψιλοσάνιδον).
pancône, *m.*, *âsse grôssa*, δίπλαξ,

(μαδέρι) || *da lavôro*, τράπεζα τοῦ ξυλουργοῦ, τηλία, (τεζιάκι).
pancôtto, *v.* panbollîto.
pancratîsta, *m.*. παγκρατιαστής.
pancrâzio, *m.*, παγκράτιον.
pâncreas, *m.*, πάγκρεας.
pancreâtico, **-a**, παγκρεατικός.
pandemônio, *m.*, πανδαιμόνιον, *v.* diavolîo.
pandêtte, *f. pl.*, οἱ πανδέκται.
Pandôra (**vâso di —**), *m.*, κιβώτιον τῆς Πανδώρας.
pândaro, *m.*, *mil.*, πανδοῦρος; *fig.*, ἄνθρωπος ἀγροῖκος *o* ἅρπαξ.
pâne, *m.*, ἄρτος, (ψωμί(ον)) || — casalîngo, ἄρτος οἰκιακός, (σπιτένιος ἄρτος, σπιτικὸν ψωμί) || — cômpro, ἄρτος ἀγοραῖος, (παζαρίσιον ψωμί) || — *frêsco*, νεόπεπτος, (φρέσκος) || — di Spâgna, ἀφρόψωμον, (παντεσπάνια) || — *di zûcchero ecc.*, κῶνος; *di sapône*, πλάξ.
panegîrico, *m.*, πανηγυρικὸς (λόγος); ἔπαινος.
panegirîsta, *m. f.*, πανηγυριστής; *fig.*, ἐπαινέτης, ἐγκωμιαστής.
panellîno, *m.*, εὐλογημένος ἄρτος.
panêllo, *m.*, πυρσός, δαυλὸς καιόμενος.
panerêccio, *m.*, παρωνυχίς, -χία, (τριγυρίστρα, καλαγκάθι).
panettiêre, *v.* panatt-.
panellenîsmo, *m.*, πανελληνισμός.
pangermanîsmo, *m.*, παγγερμανισμός.
pangolîno, *m.*, *zool.*, παγκολῖνος.
pânia, *f.*, ἰξός; *fig.*, δέλεαρ.
pânico, *m.*, *o* timôr —, πανικὸς φόβος, (τρομάρα).
panîco, *m.*, μελίνη, κέγχρος, (-χρί).
panière *ecc.*, *v.* canêstro; cêsta.
panificâre, ἀρτοποιῶ.
panificaziône, *f.*, κατασκευὴ ἄρτου, ἀρτοποιΐα.
panifîcio, *v.* fôrno.
panîno, *m.*, ἀρτίδιον, (ψωμάκι, φραντζέλλα).
pânna, *f.*, *crêma*, ἀνθόγαλα, (καϊμάκι) || *mar.*, in —, εἰς ἀνακωχήν, ἀνακωχεύων, (ὄρτσα λαπάντα).
panneggiâre, *v.* drappeggiâre.
pânnia, *f.*, *bot.*, βούτομον.
pannicêllo, *m.*, τμῆμα ἐρέας || *pl.*, ἱματισμός, (ῥοῦχα); τὰ σπάργανα, (τά κωλόπανα, τὰ πανιὰ βρέφους).
pannîcolo, *c. s.*, *v.* membrâna; diafrâmma.
pannilîno, *m.*. σπάργανον, (κωλόπανον); ὀθόνη, -όνιον, (πανί); λινοστολή.
pannîna, *v.* drapperîe.
pânno, *m.*, ἐριοῦχον, μάλλινον ὕφασμα, (ῥοῦχον, τσόχα), *v.* drâppo || *âbito*, *vestîto*, ἱμάτιον, ἔνδυμα, φόρεμα.
pannôcchia, *f.*, ἀνθήλη || στάχυς ἀραβοσίτου.
pannolâno, *m.*, μάλλινον ὕφασμα.
panôplia, *f.*, πανοπλία.
panorâma, *m.*, πανόραμα.
panporcîno, *m.*, κυκλάμινον, -μίς, (λαγόψωμο).
panslavîsmo, *m.*, πανσλαβισμός.
pantagruêlico, **-a**, ἀειφαγοποτικός.
pantalône, *m.*, *máschera*, πανταλόνης || *pôpolo*, λαός || **pl.*, *calzôni*, περισκελίς, (πανταλόνι, βρακί(ον)).
pantâno, *m.*, τόπος πηλώδης, τέλμα, ἕλος, (βοῦρκα, βάλτος); *v.* fângo.
pantanôso, **-a**, πηλώδης, βορβορώδης.
panteîsmo, *m.*. πανθεϊσμός.
panteîsta, *m. f.*, πανθεϊστής.
panteîstico, **-a**, πανθεϊστικός.
pânteon, *m.*, πάνθεον.
pantêra, *f.*, πάνθηρ, πάρδαλις, (πανθέρα).
pantôfola, *f.*, ἐμβάς, εὐμαρίς, (παντόφλα, συρτόν, τερλίκι, γόβα, κουντούρα).
pantografîa, *f.*, παντογραφία.
pantôgrafo, *m.*, παντογράφος.
pantômetro, *m.*, παντομέτρης.
pantomîma, *f.*, παντομίμα; (παντο)μιμική.
pantomîmico, **-a**, (παντο)μιμικός.
pantomîmo, *m.*, (παντο)μῖμος.
panzâna, *v.* frôttola, chiâcchiera.
paonâzzo, **-a**, ἰάνθινος, ἰόχρους, (μενεξελίς).
pâpa, *m.*, πάπας, ἀρχιερεύς.
papâle, *m. f.*, παπικός, τοῦ πάπα.
papalîna, *v.* calôtta.

papalino, **-a**, τοῦ πάπα, παπαλῖνος; *v.* papista || *s. m.*, στρατιώτης τῆς παπικῆς κυριαρχίας.
papâsso, *m.*, παππᾶς.
papâto, *m.*, πάπεία, παπωσύνη.
papaverâceo, **-a**, μηκωνοειδής || *s. f. pl.*, τὰ -ῆ. [καρωτικός.
papavêrico, **-a**, *fig.*, ὑπνωτικός,
papâvero, *m.*, μήκων, (παπαρούνα, κουτζουνάδα).
pâpera, *f.*, ἀστόχημα.
pâpero, *m.*, χηνάριον, -νιδεύς (-νόπουλον, -νά ι).
papêsco, **-a**, πάπικός.
papêssa, *f.*, πάπισσα.
papilionâceo, **-a**, ψυχο-(κολοβο)ειδής || *s. f. pl.*, τὰ -ῆ.
papîlla, *f.*, θηλίδιον.
papillâre, *m. f.*, θηλιδιώδης, -λοειδής.
papirâceo, **-a**, παπυροειδής, -ρώδης.
papîro, *m.*, πάπυρος.
papîsmo, *m.*, παπισμός.
papîsta, *m. f.*, παπιστής, ὀπαδὸς τοῦ πάπα. [κούτι, λαπᾶς).
pâppa, *f.*, πόλτος, (ἀλευριά, κουρ-
pappafîco, *m.*, *mar.*, φώσων, (παπαφῖγκος).
pappagallêsco, **-a**, ψιττάκινος.
pappagâllo, *m.*, ψίττακός, (παπαγάλ(λ)ος); *fig.*, ψιττάκιστής.
pappalârdo, *m.*, ἀδηφάγος || ψευδεύ-
pappardêlla, *v.* lasâgna. [λαβής.
pappâre, τρώγω λαιμάργως, γαστριμαργῶ, λαφύσσω || ἐξοδεύω κακῶς, καταδαπανῶ. [γμός, *v.* mangiâta.
pappâta, *f.*, γαστριμαργία, λαφυ-
pappatôria, *f.*, *c. s.*; *v.* gôla || περιπλοκή. [τάκι).
pâppola, *f.*, οἰδημάτιον, (πρηξιμα-
pappolâta, *f.*, λῆρος, φλυαρία, μωρολογία.
parâbasi, *f.*, παρά-(παρέμ)βασις.
parâbola, *f.*, *pr.*, *mat.*, *mil.*, παραβολή.
parabôlico, **-a**, παραβολικός.
parabôrdo, *v.* parapêtto.
paracadûte, *m.*, χαλασί-(ἀλεξί)πτωτον. [tra —).
paracârro, *v.* pâlo, miliâre (piê-
paracêntesi, *f.*, παρακέντησις.
parâclito, *m.*, παράκλητος.
paracronîsmo, *m.*, παραχρονισμός.
paradîgma, *m.*, παράδειγμα.
paradisîaco, **-a**, παραδεισιακός.
paradîso, *m.*, παράδεισος || uccêllo di —, -δείσιον πτηνόν. [λογικός.
paradossâle, *m. f.*, παράδοξος, -ξο-
paradossîsta, *m. f.*, παραδοξοποιός, -ξολόγος. [-ξολόγημα.
paradôsso, *m.*, παράδοξον, -ξολογία,
parafângo, *m.*, ἀλεξίπηλον.
parafêrna, *f.*, τὰ παράφερνα, τὰ ἐξώπροικα, ἐπίπροιξ, (τὰ παραπροίκια, παραπροίκι).
parafernâle, *m. f.*, παράφερνος.
paraffîna, *f.*, παραπφίνη.
parâffo, *m.*, παρυπόγραμμα.
parafrasâre, παραφράζω; παρερμηνεύω, παρεξηγῶ.
parâfrasi, *f.*, παράφρασις; παρερμηνεία, παρεξήγησις.
parafrâstico, **-a**, παραφραστικός.
parafûlmine, *m.*, ἀλεξικέραύν(ι)ον; ἀντικέραυνον.
parafuôco, *m.*, ἀλεξίπυρον.
parâggio, *m.*, παραλία, ἀκτή; *fig.*, τόπος, χώρα.
paragôge, *f.*, παραγωγή, πρόσθεμα.
paragôgico, **-a**, παραγωγικός, προσθετικός. [συγκριτός.
paragonâbile, *m.*, παραβλητός, -τέος,
paragonâre, παραβάλλω, συγκρίνω, παραθέτω.
paragône, *m.*, παραβολή. σύγκρισις, παράθεσις, παρομοίωσις, παραλληλισμός || in —, ἐν συγκρίσει, ὡς πρός || sênza —, ἀσυγκρίτως; ὑπερβαλλόντως || piêtra di —, λυδία λίθος, βάσανος, δοκιμαστήριον, (μεχέγγι).
parâgrafo, *m.*, παράγραφος.
paragrândine, *m.*, ἀλεξιχάλαζον.
paralêssi, *v.* preterizione. [μενα.
paralipômeni, *m. pl.*, παραλειπό-
parâlisi, *f.*, παράλυσις, -σία.
paralîtico, **-a**, παράλυτος, -τικός.
paralizzâre, καθιστῶ παράλυτον *o fig.*, ἀδρανῆ, παραλύω.
paral(l)âsse, *f.*, παράλλαξις.
paral(l)âtico, **-a**, παραλλακτικός.

parallelepîpedo, *m.*. παραλληλεπίπεδον.
parallelîsmo, *m.*, παράλληλον, -ηλία, -ηλισμός.
parallêlo, -a, *pr. e fig.*, παράλληλος || *s. f.*, ἡ — (γραμμή) || *s. m.*, ὁ — (κύκλος) || *fig.*, *v.* paragône.
parallelogrânima, *m.*, παραλληλόγραμμον.
paralogîsmo, *m.*, παραλογισμός.
paralogizzâre, παραλογίζομαι.
paralûme, *m.*, ἐπισκίασμα λυχνίας, ἐπισκίαστρον.
paramênto, *m.*, κόσμημα, δαπέδωσις, τὰ περιστρώματα || † στολή.
parâmetro, *m.*, παράμετρος.
paramôsche, *v.* cacciam-.
parânco, *m.*, σύσπαστον, (παράγκο).
paranînfo, *m.*, παράνυμφος, νυμφαγωγός. (κουμπάρης).
paranomâsia, *v.* paron-.
parânz(êll)a, *f.*, *mar.*, νεαπολιτανή, (ναπολιτάνα).
par(a)ôcchi, *m. pl.*, παρωπίς, -πιον.
parapêtto, *m.*, θωράκιον, -κεῖον, στηθαῖον, φράγμα, -μός, (παραπέτο); *di un pônte*. ἀστρακιᾶς, (ταράτσας); *árgine*, ἄνδηρον; *barriêra, baluárdo*, παράφραγμα; *mil.*, θωράκιον, (παραπέτο).
parapîglia, *m.*, θορυβώδης συνέλευσις *o* ὄχλος, ἀνδρῶν πλῆθος ταραχῶδες, θόρυβος, ταραχή, ὀχλοβοή; συμπλοκή.
paraplegîa, *f.*, παραπληγία, -ηξία.
parâre, *ornâre*, (ἐπι)κοσμῶ, στολίζω || *difêndersi, evitâre*, ἀποκρούω, ἀποτρέπω; προφυλάττω, ἐκφεύγω, (ξεφεύγω); — *un côlpo*. ἐκκλίνω, προφυλάττομαι || -rsi dinânzi, παρουσιάζομαι, ἀντιμετωπίζω τινά.
parasôle, *m.*, ἀλεξήλιον, *v.* ombrellîno.
parassîtico, -a, παρασιτικός.
parassitîsmo, *m.*. παρασιτία.
parassîto, -a, παράσιτος, τρεχέδειπνος, (ντάλκαβούκης) || *bot.*, παράσιτος.
parâta, *f.*, *pômpa*, ἐπίδειξις, πομπή || *schêrma*, ἔκκλισις, παράτρεψις || *mil.*, παράταξις || *mar.*, ἐπικόσμησις πλοίου || mâla —, κίνδυνος κατεπείγων. [*prônto*, ἕτοιμος.
parâto, -a, *ornâto*, κεκοσμημένος ||
paravênto, *m.*, ἀλεξή-(ἀλεξά)νεμον; *v.* parafuôco.
pârca, *f.*, μοῖρα; *poet.*, *v.* môrte.
parcâre, *mil.*, περισηκάζω.
parcêlla, *f.*, μόριον, μερίδιον, τεμάχιον, (κομμάτι) || *v.* nôta, cônto.
pârco, -a, *v.*, sôbrio, moderâto || *s. m.*, τόπος φραγμένος, δενδρόφυτον ἕρκος, περίβολος, παράδεισος || *mil.*, τηλεβολοστάσιον; τὰ σκευοφόρα.
parêcchio, -a, *v.* alquânto, môlto; *pl.*, ἔνιοι, διάφοροι, τινές, πολλοί.
pareggiâbile, *v.* paragonâbile.
pareggiamênto, *m.*, ἐξίσωσις, ἐξισασμός, ἰσοποίησις, ἰσότης, ἰσοπέδωσις; *v.* parêggio.
pareggiâre, *uguagliâre*, (ἐξ)ἰσῶ, -σάζω, ἰσοποιῶ; *spianâre*, ὁμαλίζω, ἰσοπεδῶ || *comm.*, ἰσολογίζω (λογαριασμόν) || *v.* paragonâre.
parêggio, *m.*, ἰσολογισμός.
parêlio, *m.*, παρήλιος.
paremiologîa, *f.*, παροιμιολογία.
parenchîma, *m.*, παρέγχυμα. [δης.
parenchimatôso, -a, παρεγχυματώ-
parênesi, *f.*, παραίνεσις.
parenêtico, -a, παραινετικός.
parentâdo, *m.*, συγγένεια, -νεῖς, -νικόν, -νολόγι(ον), (ἐ-(ἰ)δικοί).
parentâle, *m. f.*, συγγενικός; πατρικός. [*v.* (pro)genitôri.
parênte, *m. f.*, συγγενής || *pl.*, *poet.*,
parentêla, *f.*, συγγένεια, (ἐδικοσύνη); ὁμοιότης.
parêntesi, *f.*, παρένθεσις; *fig.*, παρέκβασις. [κάρδιος, εὐμενής.
parentêvole, *m.f.*, συγγενικός; ἐγ-
parêre, *m.*, γνώμη, κρίσις, δόκησις, γνωμοδότησις || *vb.*, φαίνομαι: δοκῶ; *imps.*, φαίνεται, ((ὁ)μοιάζει), εἶναι πιθανόν || che ve ne pâre di ciò? πῶς σᾶς φαίνεται τοῦτο; τί περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως φρονεῖτε *o* νομίζετε; [(πτηνο)θηρία.
paretâio, *m.*, ἀρκυστάσιον, ὀρνιθο-
parête, *f.*, τοίχωμα, -χοδομή, τοῖ-

χος || *fig.*, πλευρά, ἐξωτερικὴ ο ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια.

pârgolo *ecc.*, *v.* bambîno, fanciûllo.

pâri, *m. f.*, ἴσος, πάρισος, ὅμοιος, (ἴσιος) || *di nûmero*, ἄρτιος, ζυγός || — o câffo, ζυγὰ ἢ μονά || *s. m.*, *compâgno*, ἴσος, ἰσόβαθμος, τῆς αὐτῆς τάξεως, σύντροφος, ἑταῖρος, (ταίρι): *nôbile*, ὁμότιμος, πατρίκιος, εὐπατρίδης.

pâria, *m.*, *pr. e fig.*, παρίας.

parietâle, *m. f.*, περιεγκεφαλικός, (βρεγματικός).

parietâria, *f.*, περδίκιον, ἐλξίνη, [(παρθενούδι).

parificâre, *v.* pareggiâre.

parigîno, **-a**, παρισι(α)νός || *s. f.*, *tipografia*, -όν.

parîglia, *f.*, ἀνταπόδοσις, ἀντίτισις; rênder la —, ἀνταποδίδω τὴν ὁμοίαν, ἴσα τοῖς ἴσοις ἀμείβομαι || *di cavâlli*, συνωρίς, (ζευγάρι) || *bigliârdo*, διπλοβολή.

parimênte; **-i**, *avv.*, (παρ)ὁμοίως, (παρόμοια), ὁμοιοτρόπως, ἐν ἴσῳ.

parità, *f.*, (παρ)ἰσότης, ὁμοιότης; ἄρτιον.

parlamentâre, *m. f.*, (κοινο)βουλευτικός; *fig.*, εὐγενικός, περιποιητικός || *vb.*, συνθηκολογῶ, διαπραγματεύομαι.

parlamentârio, *m.*, κῆρυξ.

parlamentarîsmo, *m.*, κοινοβουλευ-[τισμός.

parlamênto, *m.*, κοινοβούλιον, βουλευτήριον, αἱ δύο βουλαί, βουλή; *stória*, συμβούλιον.

parlânte, *m. f.*, λαλῶν; ἐκφραστικός; *di figûre ecc.*, ὁμοιότατος || bên —, *v.* parlatôre (buôn —).

parlantîna, *f.*, ταχύτης ο ζωηρότης λόγου, πολυλαλία, στωμυλία.

parlâre, λαλῶ, ὁμιλῶ, (μιλῶ), διαλέγομαι; λέγω || *in pûbblico*, συνηγορῶ; ἀγορεύω || *s. m.*, τὸ λέγειν, λαλιά, ὁμιλία, (μιλιά), λόγος.

parlâta, *f.*, λαλιά, λόγος; ὁμιλία, (μιλιά); *pronûncia*, προφορά || *leg. ecc.*, δικηγορία.

parlatôre, **-trîce**, πολυλόγος, (-γᾶς), λάλος || buôn -e, ἄριστα λαλῶν, εὔλαλος, κομψοεπής, εὔγλωττος, εὐφραδής; ἀκριβολόγος, καθαριστής.

parlatôrio, *m.*, συλλαλητήριον, ἐντευκτήριον, (παρλατόριον).

parmigiâno, **-a**, πάρμειος || formâggio -o, τυρὸς τῆς Πάρμης, πάρμειος τυρός, (παρμεζάνι).

parnâso, *m.*, Παρνασσός; ποίησις.

pâro, *v.* pâio.

parodîa, *f.*, παρῳδία.

parodiâre, *pr. e fig.*, παρῳδῶ.

parôla, *f.*, λέξις, λόγος; ῥῆσις; *suôno* φωνή; *facoltà*, τὸ λέγειν, λαλιά, ὁμιλία, (μιλιά); *promêssa*, *fêde*, ὑπόσχεσις, πίστις; *v.* onôre || — d'ôrdine, σύνθημα || uômo di —, ἄνθρωπος ἀψευδής, πιστός, τηρῶν τὰς ὑποσχέσεις του || la — di Dîo, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ ἁγία γραφή, αἱ θεῖαι ἐντολαί || venîre a -e, εἰς λόγους ἔρχομαι || ûna — tîra l'âltra, λόγος λόγον φέρει || -e! φλυαρίαι, ἀνοησίαι, (λόγια τοῦ ἀέρος)! || in ûna —, ἐν ἐνὶ λόγῳ, συντόμως || in pôche -e, ἐν βραχυλογίᾳ.

parolâccia, *f.*, αἰσχρολογία; ὕβρις.

parolâio, *m.*, φλύαρος, πολυ-(μωρο)-λόγος, (πολυλογᾶς).

parolîna, *f.*, μικρὰ λέξις; *pl.*, μικραὶ, κολακευτικαὶ, μειλίχιαι λέξεις, (γλυκὰ λόγια).

parolôna, *f.*; **-ône**, *m.*, πομπώδης [ο ἐμφατικὸς λόγος.

paronichîa, *f.*, παρωνυχίς.

paronimîa, *f.*, παρωνυμία.

paronîmico, **-a**, παρωνυμικός.

paronomâsia, *f.*, παρονομασία.

paros(s)îsmo, *m.*, παροξυσμός.

parossîtono, **-a**, παροξύτονος || *s. m.*, [-ον.

parôtide, *f.*, παρωτίς.

parricîda, *m. f.*, πατρο-(μητρο)-κτόνος, πατρ-(μητρ)αλοίας.

parricîdio, *m.*, πατρο-(μητρο)κτονία.

parrocchêtto, *v.* pappagâllo; pap-[pafîco.

parrôcchia, *f.*, ἐνορία, παροικία, ἐφημερία, (παρόκια); *chiêsa*, ἐνοριακὴ ἐκκλησία; *parrocchiâni*, ἐνορῖται.

parrocchiâle, *m. f.*, ἐνοριακός.

parrocchiâno,-a, ἐνορίτης, *f.*-τισσα.
pârroco, *m.*, ἐφημέριος (ἱερεύς), (πάροκος).
parrûcca, *f.*, φενάκη, (περροῦκα), [προκόμιον.
parrucchiêre, *m.*, φενακοπλόκος, -ποιός, -πώλης; *cm.*, πλαστο-(τριχο)κόμος, τριχοπλάστης, (περρουκ(ι)έρης); *v.* barbiêre.
parruccône, *m.*, ἄνθρωπος ἀρχαϊκός, παλαιότροπος, ἀποστρεφόμενος τοὺς νεωτερισμούς; *v.* codîno.
partâccia, *f.*, ἐπιτίμησις, νουθεσία.
pârte, *f.*, *del tûtto*, μέρος τοῦ ὅλου, μερίς, -ίδιον (-ίδα, μερτικόν) || *lâto, luôgo.* μέρος, (-ριά), τόπος || *personâggio*, μέρος || da — mîa, ἐκ μέρους μου, (ἀπὸ μέρος μου) || per — mîa, ὅσον ἐκ μέρους *o* ἀπὸ μέρος μου || prênder — a, avêr — in, λαμβάνω *o* ἔχω μέρος εἰς, *v.* partecipâre || le -i del discôrso, τὰ μέρη τοῦ λόγου || le -i contraênti, τὰ συμβαλλόμενα μέρη || — civîle, πολιτικὸς ἐνάγων || da — a —, διαμπάξ, -περῶς, (πέρα πέρα).
partecipânte, *m.f.*, κοινωνός, συμ[μέτοχος.
parte-(parti)cipâre, *avêr o prênder pârte,* λαμβάνω *o* ἔχω μέρος, κοινωνῶ, συμμερίζομαι; *cooperâre,* συνεργῶ || *v.* comunicâre.
parte-(parti)cipaziône, *f.*, (συμ)μετοχή, μέθεξις; *v.* comunicaziône, annûnzio.
partêcipe, *m. f.*, (συμ)μέτοχος.
parteggiâre, λαμβάνω τὸ μέρος τινός, ὑποθάλπω, ἀκολουθῶ μερίδα τινά, ὑποφρονῶ τινι, ὑπερμαχῶ τινος.
partênza, *f.*, ἀναχώρησις, (μισευμός); *mar.*, ἔκ-(ἀπό)πλους.
***partêrre,** *m.*, *barb.*, ἀνθών, πρασιά || *platêa,* πλατεία.
partibûs (in —), † ἐπὶ ψιλῷ ὀνό[ματι.
particêlla, *f.*, μικρὸν μέρος, μόριον, μερίδιον, τεμάχιον, (κομμάτι) || *gr.*, μόριον.
participiâle, *m. f.*, μετοχικός.
particîpio, *m.*, μετοχή.
partîcola, *v.* parcêlla; ôstia.
particolâre, *m. f.*, *prôprio*, ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἐξιδιάζων; *separâto*, ἰδιαίτερος, χωριστός, (ξεχωριστός); *privâto.* ἴδιος, (ἰδικός μου), ἰδιωτικός, μερικός; *bizzârro,* παράδοξος || *s. m.*, ἰδιότης; *v.* -larità, →
particolareggiamênto, *m.*, ἀκριβολόγησις, λεπτολογία.
particolareggiâre; *-larizzâre, ἐκθέτω λεπτομερῶς, ἀφηγοῦμαι τὰ καθ' ἕκαστα, λέγω κατὰ τὸ μερικόν, ἀκριβολογῶ.
particolarità, *f.*, *circostânza ecc.*, λεπτομέρεια, τὸ καθ' ἕκαστον, περίστασις || *proprietà, specialità,* ἴδιον, ἰδιαίτερον, ἰδιότης, εἰδικότης, μερικότης.
partigiâna, *f.*, *mil.*, ἀρπαγο-(αἰ[χμο)λόγχη.
partigiâno, -a, *v.* parziâle || *s.*, ὀπαδός, θιασώτης, ἀκόλουθος; φίλος.
partîre, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, (μισ(σ)εύω, φεύγω); a — da ôggi, ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὸ ἑξῆς || *avêr orîgine*, κατάγομαι || *v.* distribuîre, dividere.
partîta, *f.*, *al giuôco*, παῖγμα, παιγνίδι(ον), (παρτίτα,-ίδα) || — di piacêre, διασκέδασις, εὐωχία, (παρτίδα, τζουμπούζι) || *di mêrci*, μερίς, (παρτίδα), μοῖρα, προμήθεια || tenûta dêi lîbri in — sêmplice *o* dôppia, τήρησις τῶν καταστίχων δι' ἁπλο-(μονο)γραφίας *o* διπλογραφίας || *r.*, *v.* pârtê(nza).
partitamênte, *avv.*, διακεκριμμένως, κατὰ μέρη, λεπτομερῶς.
partitîvo, -a, *gr.*, διαιρετικός, μεριστικός.
partîto, -a, διῃρημένος, σχιστός || *s. m.*, *fraziône ecc.*, μέρος, μερίς, κόμμα, φατρία || *mêzzo, espediênte*, μέσον, ὁδός, τρόπος, μέτρον || *ûtilità*, ὠφέλεια, -λημα, ὄφελος || *risoluziône*, αἵρεσις, ἀπόφασις || *stâto*, κατάστασις || *maritâggio ecc.*, συνοικέσιον, μέρος.
partitûra, *f.*, μελοποίημα.
partiziône, *f.*, διαίρεσις, μερισμός, χωρισμός || *mus.*, *v.* spartîto.

pârto, *m.*, τοκετός, τεκνοποίησις, λοχεία, γέννησις, (γέννα) || — laboriôso, δυστοκία || — a têrmine *o* prematûro, τοκετὸς ἔγκαιρος *o* πρόωρος || di *o* del —, λοχεῖος || *fig.*, γόνος, γέννημα; προϊόν, καρπός; ἔργον.

partoriênte, *f.*, τίκτουσα, ὠδίνουσα, ἐπίτοκος γυνή; λεχώ(ΐς), (-ώνα, -οῦσα, -οῦ), νεοτόκος.

partorîre, τίκτω, γεννῶ, τεκνοποιῶ || *fig.*, προξενῶ, παράγω, ἐπιφέρω.

parvênte, *v.* apparênte; visibile.

parziâle, *m.f.*, μερικός || *di persôna*, ἑτερομερής, μεροληπτικός, -λήπτης, προσωπολήπτης || êsser —, μερο-(προσωπο)ληπτῶ.

parzialità, *f.*, μερο (προσωπο)ληψία.

pâscere, τροφὴν παρέχω, *pr. e fig.* (δια)τρέφω; *di animâli e fig., att. e n.*, βόσκω, *v.* pascolâre.

pascià, *m.*, πασᾶς.

pascialâto, *m.*, πασαλήκι(ον).

pasciûto, **-a**, κεκορεσμένος, (χορτάτος, βοσκημένος).

pascolâre, βόσκω, ποιμένω || *cibârsi*, βόσκω, -ομαι, νέμομαι.

pâscolo, *m.*, βοσκή, νομή, τροφή, βορά || *luôgo*, λειμών, (βοσκότοπος), νομή || *fig.*, νομή; βορά.

Pâsqua, *f.*, τὸ Πάσχα, (Πασχαλιά, Λαμπρή, -ά) || — rôsa, *v.* Pentecôste.

pasquâle, *m. f.*, πασχαλινός, -λιος, (-λιάτικος, τῆς Λαμπρᾶς).

pasquinâta, *f.*, ἴαμβος, σίλος, βωμολοχία, (πασκουϊνιάς).

pasquîno, *m.*, πασκουΐνος, -σκῖνος.

passâbile, *m. f.*, *pr.*, διαβατός, διοδεύσιμος || περάσιμος || *fig.*, ἀνεκτός, (ὑποφερτός), μέτριος, ὁποσοῦν καλός.

passâggio, *m.*, *azióne*, διάβασις, διόδευσις, διοδεία || *luôgo*, δίοδος, πάροδος, πόρος; *uscîta*, ἔξοδος, δίοδος; (πέρασμα) || (*prêzzo del*) —, διόδιον; ναῦλος || *mar.*, (διά)πλοῦς || *di scrittôre*, χωριον, περικοπή || êsser di —, εἶμαι περαστικός, διαβαίνω || uccêlli di —, πτηνὰ διαβατικά || di —, *avv.*, παρέργως, ἐν παρόδῳ.

passamanâio; **-ntiêre**, *m.*, σειρητο-(ταινιο)ποιός, -πώλης, λωματο-(ταινιο)πλόκος.

passamanerîa, *f.*, σειρητοποιΐα, -πωλία, -πωλεῖον, τὰ σειρήτια.

passamâno, *m.*, λῶμα, λέγνον, παρυφή, σειράδιον, (-ρήτι(ον)).

passa-parôla, *m.*, παρεγγύησις.

passapôrto, *m.*, διαβατήριον, (πασσαπόρτο, -ι).

passâre, *att. e n.*, διαβαίνω, διέρχομαι, περῶ, (περνῶ) || *att.*, *oltre-(sor)passâre*, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω, ὑπερβαίνω, ((ξε)περνῶ); *di liquidi*, διϋλίζω, (σουρόνω); *perdonâre*, συγχωρῶ; *il têmpo ecc.*, διατρίβω, (περνῶ); — per le ârmi, τουφεκίζω || *n.*, *di léggi, âgli esâmi ecc.*, γίνομαι δεκτός (περνῶ); *cessâre*, παύω, (περνῶ); *di fiôri*, μαραίνομαι; *morîre*, τελευτῶ; *del têmpo*, παρέρχομαι, (περνῶ); — per, *êsser tenûto in cônto di*, νομίζομαι, θεωροῦμαι ὡς (περνῶ διά, μὲ ἔχουν ὡς *o* διά).

passâta, *f.*, *v.* passâggio; occhiâta, sguârdo.

passatêmpo, *m.*, διασκέδασις, διατριβή.

passatîna, *f.*, βλέμμα, (ματιά).

passâto, **-a**, παρελθών, (περασμένος); *sfiorîto*, ξηρανθείς, μαρανθείς || *s. m.*, *têmpo*, παρελθὼν χρόνος, παρελθόν, (περασμένον); *di patâte*, ἔτνος, (φάβα, πουρές).

passavânti, *m.*, διαβατήριον, προχωρητήριον, εἰσητήριον.

passavogâre, ἐρέσσω, κοπηλατῶ παντὶ σθένει.

passeggiâre, κάμνω περίπατον, περιπατῶ, περιδιαβάζω, (περπατῶ, σεργιανίζω, σπασσετζιάρω).

passeggiâta, *f.*, περίπατος, περιδιάβασις, (σεργιάνι, σπάσσο); *luôgo*, *v.* passêggio.

passeggiatôio, *m.*, περιπατητήριον.

passeggiatôre, **-trîce**, περιπατητής, περιδιαβαστής, -βάτης.

passeggiêro, **-a**, παροδικός, (περα-

στικός); *che non dûra*, πρόσκαιρος, προσωρινός, ὀλιγοχρόνιος, ἐφήμερος, στιγμιαῖος, ταχέως παρερχόμενος || *s.*, ἐπιβάτης, ταξειδιώτης; *v.* passânte; viaggiatôre.

passêggio, *m.*, περίπατος, (σεργιάνι). [(σπουργίτης, -ίτι).

pâssera, *f.*; **-o**, *m.*, στροθίον, -θός,

passerâio, *m.*, κελάδημα ἀθρόων στρουθίων; *fig.*, κακκαρισμός.

passerôtto, *m.*, μικρὸν στρουθίον.

passîbile, *m. f.*, παθητ(ικ)ός, ἀνεκτικὸς παθήσεως.

passiflôra, *f.*, ῥοιάνμεμον.

pâssio, *v.* -ône †.

passionâle, *m.f.*, παθη(μα)τικός.

passionâto, *v.* appass-.

passiône, *f.*, πάθημα τῆς ψυχῆς, πόθος διηνεκής, ζωηροτάτη ἐπιθυμία, ὁρμὴ ἀκάθεκτος; ἔρως διάπυρος, ἀγάπη; βάσανος, πάθη || † τὰ πάθη (τοῦ Χριστοῦ).

passività, *f.*, παθητικότης; ἀπάθεια || *comm.*, τὸ σύνολον τῶν χρεῶν τινος, παθητικὰ χρέη.

passîvo, **-a**, παθητικός; ἀπαθής, οὐδὲν ἐνεργῶν || ubbidiênza -a, τυφλὴ ὑποταγή, καθυπακοή || vêrbo -o, ῥῆμα παθητικόν || *s. m.*, *comm.*, *c. s.*

pâsso, *m.*, *pr. e fig.*, βῆμα, πάτημα, (σκέλι(ά)) || — militâre, βῆμα στρατιωτικόν || andâr di —, βαδίζω τακτικῶς; di buôn —, βαίνω καλῶς, πορεύομαι συντόνως || — a —, βαθμηδόν; βάδην, βῆμα πρὸς βῆμα, (σκέλι πρὸς σκέλι) || al —, βάδην, κατὰ βῆμα || *di scrittôre*, χωρίον, περικοπή, ἀπόσπασμα || *fra dûe mônti*, στενόν || *v.* passâggio; ôrma. [δα).

passolîna (ûva —), *f.*, σταφίς, (-ί-

pâsta, *f.*, φύραμα, μάζα, ζύμη, (-μάρι, πάστα), μάγμα || *per minêstra*, τὰ ζυμαρόπλαστα, (πάστάις), τὰ φυράματα || *v.* dôlce || *fig.*, φύσις, κρᾶσις. [(μακαρονᾶς).

pastâio, *m.*, πολφοποιός, -πώλης,

pasteggiâbile, *m. f.*, ἐν συμποσίῳ χρήσιμος, κοινός.

pastêllo, *m.*, χρωστήρ || -ηρογράφημα.

pastîcca, *v.* -îglia. [

pasticcerîa, *f.*, πεμματοπλαστεῖον, -ποιεῖον, πλακουντοποιεῖον, -πωλεῖον; -ποιΐα || τὰ ζυμαρικά, τὰ πλακούντια, τὰ γλυκύσματα.

pasticciâre, καρυκεύω || *fig.*, κακῶς πράττω, συγχέω.

pasticciêre, *m.*, πεμματο-(πλακουντο)ποιός, πεμματουργός, ζαχαρο-(πεμματο)πλάστης, -πώλης, (παστιτζιέρης).

pasticcîno, *m.*, πλακούντιον, (μπουρεκάκι, παστιτζιόλι).

pastîccio, *m.*, ἀρτόκρεας, (κρεατόπηττα), πλακοῦς, (μπουρέκι) || *fig.*, δυσδιέδοξος ο βρωμερὰ ὑπόθεσις, (βρωμοδουλειά), συγκεκυμένος λόγος, ἀμηχανία, περιπλοκή, κυκεών, σύγχυσις, ἀταξία.

pastifîcio, *m.*, πολφοποιεῖον, -πωλεῖον.

pastîglia, *f.*, ὀσφράδιον, τροχίσκος, (παστίλλια); *tavolêtta*, πλακίδιον, (-κάκι). [νάγλα).

pastinâca, *f.*, σταφυλῖνος, (παστε-

pâsto, *m.*, σίτησις, τροφή, γεῦμα, (φαγητόν, φαγ(ε)ί); *di animâli*, τροφή, (φαγ(ε)ί), ψώμισμα; βοσκή, νομή; *pr. e fig.*. βορά || fâr un — al giôrno, τρώγω μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν. [ὑπόκρισις, ἀπάτη, δόλος.

pastôcchia, *f.*, ψεῦδος, ὑπουλότης,

pastocchiâta, *f.*, ἀνοησία, μωρολογία, λῆρος.

pastôia, *f.*, πέδη, (-δικλα, -δούκλωμα, ποϊβάντι, κιοστέκι) || *fig.*, κώλυμα, ἐμπόδιον, παρεμποδισμός.

pastône, *m.*, μάζης μέγα τμῆμα; *cm. per animâli*, ζυμαροκόμματον, ψώμισμα, τροφή, (φαγ(ε)ί).

pastorâle, *m. f.*, ποιμενικός, βουκολικός; † ποιμαντ(ορ)ικός || *di poesîa e mus.*, βουκολικός || *s. m.*, ποιμαντικὴ ῥάβδος, σκῆπτρον, (πατερίτσα, παστορᾶλε).

pastôre, *m.*, βοσκός, ποιμήν, βουκόλος, (τσομπάνης) || † ποιμενάρχης, πνευματικὸς ὁδηγός.

pastorêccio, **-a**, *v.* -râle.

pastorêlla, *f.*, ποιμενίς, (βοσκοποῦλα, τσομπάνισσα) || ποιμενικὸς χορός. [-ὴ τέχνη.
pastorîzio, **-a**, ποιμενικός || *s. f.*,
pastosità, *f.*, ἁπαλότης, μαλακότης || γλοῖός, ἀκαθαρσία, (ἀπαστρία).
pastôso, **-a**, *môrbido*, ἁπαλός, μαλακός; *attaccatîccio ecc.*, ζυμώδης, -μαρώδης, κολλώδης; *di vîno*, πηκτός || avêr la bôcca -a, ἔχω τὸν σίελον, ἔχω ἄπαστρον τὸ στόμα, ἡ γλῶσσά μου εἶναι γλοιώδης, (γανιασμένη, ἐμάλλιασε τὸ στόμα
pastrâno, *v.* paletôt. [μου).
pastûra, *f.*, *v.* pâscolo.
patâcca, *f.*, πατάρδιον, (παρᾶς); οὐτιδανὸν, μικρὸν νόμισμα.
patâffio, *m.*, *b.*, ἐπιτύμβιον; τοιχοκόλλημα, εἰδοποίησις.
patassîo, *v.* diavolio. [τάτα).
patâta, *f.*, γεώ-(γαιώ)μηλον, (πα-
patatrâc, πάφ. [*rótula*, ἐπιγονατίς.
patêlla, *f.*, λεπάς, (πεταλίδα) ||
patêma, *m.*, πάθημα, -ησις.
patêna, *f.*, δισκάριον, πατάνιον, -άνη, -ανον.
patentâto, **-a**, διπλωματ-(προνομι)οῦχος || *comm.*, φορολογούμενος, ἐπιτηδευματίας.
patênte, *m. f.*, προφανής, πρόδηλος, φανερός; ἀνοικτός || lêttere -i, βασιλικὸν δίπλωμα, τὰ διπλώματα, περγαμηναί || *s. f.*, *diplôma*, δίπλωμα, (πατέντα); *comm.*, φόρος, ἐπιτήδευμα; ἔγγραφον ἀδείας; *mar.*, πιστοποιητικόν, (πατέντα).
pâtera, *f.*, φιάλη, ποτήριον.
paterêccio, *v.* panerêccio.
paternâle, *m. f.*, *v.* -têrno || *s. f.*, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλωμα).
paternità, *f.*, πατρ(ικ)ότης, (πατρότητα).
patêrno, **-a**, πατρικός, -τρῷος.
paternôstro, *m.*, τὸ Πάτερ ἡμῶν, κυριακὴ προσευχή || *grâni dêlla corôna*, κόμβοι τοῦ κομβολογίου, (τὰ πατερημά).
patêtico, **-a**, παθητικός, συγκινητικός, συγκινῶν τὴν ψυχήν || *s. m.*, παθ(οκιν)ητικόν, συγκινητικόν.
patibolâre, *m. f.*, ἀγχονιαῖος; fâccia —, κακοῦργος φυσιογνωμία.
patîbolo, *m.*, φόνιον πῆγμα, ἰκρίωμα, ἀγκόνη, (κρεμάλα).
patimênto, *m.*, πάθος, -θημα; *dolôre*, ἄλγος, πόνος, ὀδύνη; *infelicità*, ταλαιπωρία, κακοπάθεια; *torménto*, βάσανος.
patîre, πάσχω, (παθαίνω); κακοπαθῶ; ἀνιῶμαι, μαρτύριον ὑφίσταμαι; *sopportâre*, *subîre*, ὑποφέρω; *durâre*, *sostenêre*, ὑπομένω,
patîto, **-a**, *v.* sofferênte. [καρτερῶ.
patologîa, *f.*, παθολογία.
patolôgico, **-a**, παθολογικός.
patôlogo, *m.*, παθολόγος (ἰατρός).
pâtria, *f.*, πατρίς, (-ίδα).
patriârca, *m.*, πατριάρχης.
patriarcâle, *m. f.*, πατριαρχικός, τοῦ πατριάρχου.
patriarcâto, *m.*, πατριαρχία. [χεῖον.
patriarchîa, *f.*, *residênza*, πατριαρ-
patrîgno, *m.*, πατρυιός, μητρυιός.
patrimoniâle, *m. f.*, πατρῷος, (πατρο)γονικός.
patrimônio, *m.*, τὰ πατρικὰ (ὑπάρχοντα *o* καλά), (πατρῷα) περιουσία, τὰ πατρῷα (χρήματα *o* κτήματα), τὰ πατρογονικά; κλῆρος.
pâtrio, **-a**, τῆς πατρίδος, πάτριος.
patriôta; **-ôtto**, *m.*, φιλόπατρις, πατριώτης. [τριωτικός).
patriôttico, **-a**, φιλόπατρις, (πα-
patriottîsmo, *m.*, φιλοπατρία, -ατρι, (πατριωτισμός).
patrîstica, *f.*, φιλοσοφία τῶν πατέρων (τῆς Ἐκκλησίας).
patriziâto, *m.*, πατρικιότης || *clâsse*, πατρικιακὴ τάξις, οἱ πατρίκιοι.
patrîzio, **-a**, πατρικιακός || *s.*, πατρίκιος, εὐπατρίδης.
patrizzâre, *v.* paternizzâre.
patrocinâre *ecc.*, *v.* difêndere.
patrocînio, *m.*, πατρωνεία; ὑπεράσπισις, προστασία, *v.* difêsa.
patrologîa, *f.*, † πατρολογία.
patrôna, *f.*, *pr. e fig.*, πατρωνίς, προστάτις, (-άτρια). [padron-.
patronâle, *m. f.*, πατρωνικός; *v.*
patronâto, *m.*, πατρωνεία.

patronîmico, -a, πατρωνυμικός.
patrôno, *m.*, πάτρων || συνήγορος || † προστάτης ἅγιος, πάτρων.
patsciulì, *m.*, πογόστεμον, (πατσούλι).
pâtta, *f.*, εἰρήνη; *giôco,* ἴσα, (πάτ).
patteggiâre, συμφωνῶ, συνομολογῶ, κάμνω σύμβασιν, συνθήκην ἐκτελῶ.
pattinâggio, *m.*, παγοδρομία.
pattinâre, παγοδρομῶ.
pattinatôre, -trîce, παγοδρόμος.
pâttino, *m.*, παγοβατίς, -οπέδιλον, σιδηροῦν πέδιλον.
pâtto, *m.*, συμφωνία, σύμβασις, συνθήκη, *v.* condiziône, convenziône || a —, ἐπὶ συμφωνίᾳ *o* συνθήκῃ, ἐφ' ᾧ || a nessûn —, ἐπ' οὐδενὶ τρόπῳ.
pattûglia, *f.*, περιπολία, στρατιῶται περίπολοι.
pattugliâre, κάμνω περιπολίαν, περιπολῶ.
pattuîre, *v.* patteggiâre, convenîre.
pattûme, *m.*, κάθαρμα, τὰ καθάρματα, σκύβαλον, τὰ σκύβαλα, σάρωμα, (τὰ σκουπίδια, τὰ φρόκαλ(ίδι)α, βρώμαις), *v.* immondîzia.
pattumiêra, *f.*, σκουπιδολόγος.
***pauperîsmo,** *m.*, πολυπτωχία.
paûra, *f.*, φόβος, τρόμος, δειλία, (τρομάρα, ξύππασμα).
paurôso, -a, δείλαιος, ἄτολμος, (δειλιάρης, ξυππασιάρης, φοβη(φοβι)τσιάρης); φιλύποπτος, ἀνήσυχος.
pâusa, *f.*, (διά)παῦσις, διάλειψις, ἄνεσις || *mus.*, διακοπή, διάψαλμα, ἐπιχρονισμός; παῦλα || *poesîa,* τομή, τμῆσις.
pavâna, *f.*, πάταβιανή, παδοβιάνα.
paventâre, *v.* temêre.
pavesâre, στολίζω διὰ περιπετάσματος πλοῖον, περιπεταννύω; στολίζω διὰ σημαιῶν *o* ὑφασμάτων, σημαιοκοσμῶ, -αιοστολίζω.
pavesâta, *f.*, ἐπιθωράκισμα; σημαῖαι ἀναπετασμέναι.
pavêse, *m.*, περιπέτασμα.
pâvido, *v.* paurôso.
pavimentâre, λιθοστρώνω, -στρωτῶ, ἐπισανιδῶ.
pavimênto, *m.*, *di piêtra,* λιθόστρωτον; *di légno,* ἐπισανίδωμα; *in gênere,* ἔδαφος.
pavonâzzo, *v.* paon-.
pavoncêlla, *f.*, σχοίνικλος.
pavoncêllo; -cîno, *m.*, ταωνιδεύς, (παγωνόπουλον, -νάκι).
pavône, *m.*, ὁ ταώς, (παγώνι).
pavoneggiârsi, περιπατῶ σοβαρευόμενος, βρενθύομαι, (κορδόνομαι), σοβαρεύομαι, ἐπιδεικνύομαι, ἐναβρύνομαι, (καμαρόνω).
pavonêssa, *f.*, ἡ ταώς, (παγώνα).
pazientâre, ἔχω ὑπομονήν, ὑπομένω, καρτερῶ.
paziênte, *m. f.*, ὑπομονητικός, καρτερικός || πάσχων.
paziênza, *f.*, ὑπομονή, (ἀπομονή), καρτερία.
pazzeggiâre, παίζω, ἀστεΐζομαι, εὐτραπελεύομαι; μωρολογῶ *o* μωροπραγῶ, παρακόπτω, παραλογίζομαι, μωραίνομαι; (τρελλαίνομαι).
pazzerêllo, -a, ὀλίγον ἄφρων, κεφαλὴ ἄνευ ἐγκεφάλου, (τρελλούτσικος), ἀστεῖος, φιλοπαίγμων.
pazzêsco, -a, ἄφρων, ἀνόητος, μωρός, ἀλλόκοτος, (παράξενος).
pazzîa, *f.*, (παρ)ἀφροσύνη, φρενοβλάβεια, παραφορά, μανία, (τρέλλ(άδ)α, λωλάδα, παλαβάδα); μωρία, ἀνοησία, παραλογισμός, (τρέλλα, ἀλλοκοτιά); νεανίευμα, εὐτραπελία.
pazziâre, *v.* -zzeggiâre.
pâzzo, -a, *deménte,* (παρ)ἄφρων, φρενοβλαβής, (τρελλός, ζουρλός, παλαβός); *stravagânte,* μωρός, ἀλλόκοτος, (παράξενος); *burlône,* ἀστεῖος, φιλοπαίγμων, εὐτράπελος; *esagerâto,* ὑπερβολικός, ἄμετρος || — da legâre, σφόδρα φρενοβλαβής, (τρελλὸς διὰ δέσιμον).
pêcca, *f.*, ἐλάττωμα, κηλίς, παράπτωμα, (κριματάκι).
peccâbile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς τὸ ἁμαρτάνειν, ἁμαρτητικός, ἐφάμαρτος.
peccabilità, *v.* fallibilità.
peccaminôso, -a, ἐγκληματικός.
peccâre, ἁμαρτάνω, σφάλλω.
peccâto, *m.*, ἁμαρτία, -τημα, πα-

ράπτωμα, σφάλμα, πταῖσμα || — originâle, προπατορικὸν ἁμάρτημα || — di pensiêro, ἁμάρτημα ἐν διανοίᾳ.
peccatôre, -trîce, ἁμαρτωλός.
peccatûzzo, *m.*, μικρὸν ἁμάρτημα, ἁμάρ(τημά)τιον, παράπτωμα, (κριματάκι).
pêcchero, *m.*, μέγα ποτήριον, κώθων, (μαστραπᾶς).
pêcchia, *f.*, μέλισσα.
pecchiône, *m.*, κηφήν, (σφῆνα).
pêce, *f.*, πίσσα || — grêca, ῥητίνη ὑπόξανθος.
pecîle, *m.*, ποικίλη (στοά).
peciôso, -a, πισσοειδής, πισσώδης, πίσσινος; γλίσχρος, γλοιώδης, (γλοιτσιάρικος).
pêcora, *f.*, πρόβατον, ἀμνάς, (προβατίνα) || *fig.*, εὐήθης.
pecorâggine, *f.*, προβατῶδες, -τόνοια, ἀβελτηρία, εὐήθεια, μωρία,
pecorâio, *v.* pastôre. [ἁπλότης.
pecorêlla, *f.*, ἀμνός, -νίον, *v.* pêcora || *fig.*, † πρόβατον, *pl.*, ποίμνιον.
pecorêsco, -a, προβατώδης, -τικός.
pecorîle, *v.* ovîle.
pecorîno, -a, προβάτειος, (-τήσιος).
pecorône, *m.*, μέγα πρόβατον || *fig.*, μέγας βλάξ, κτῆνος, ζῷον.
peculâto, *m.*, σφετερισμός, ὑπεξαίρεσις (δημοσίων χρημάτων).
peculiâre, *v.* particolâre.
pecûlio, *m.*, χρημάτιον, πεκούλιον.
pecûnia *ecc.*, *v.* denâro.
pecuniârio, -a, χρηματικός.
pedaggiêre, *m.*, ὁ ἐπὶ τοῦ διόδου, διοδικός, διαγωγικός.
pedâggio, *m.*, διόδιον, διαγώγιον.
pedâgna, *f.*, *mar.*, ὑποπόδιον.
pedagogîa, *f.*, παιδαγωγία; *árte*, -ω-
pedagôgico, -a, παιδαγωγικός. [γική.
pedagôgo, *m.*, παιδαγωγός.
pedalâre, *neol.*, ποδίζω.
pedâle, *m.*, ποῦς, ὑπόβαθρον; *di biciclêtta ecc.*, πεδάλι(ον) || *mus.*, ποδόπληκτρον; πόδωμα, ποδεῖον || *di álbero*, κορμός, στέλεχος.
pedâna, *f.*, ὑποπόδιον; τάπης.
pedânte, *m. f.*, σχολαστικός; μηκρολόγος.
pedanteggiâre, κάμνω τὸν σχολαστικόν, ἐπιδεικνύω σχολαστικότητα, σχολαστικεύομαι.
pedanterîa, *f.*, σχολαστικότης.
pedantêsco, -a, σχολαστικός.
pedâta, *f.*, *órma*, *vestîgio*, ἴχνος, στίβος, (πατησιά) || κτύπημα τοῦ ποδός, *v.* câlcio.
pederâsta, *m.*, παιδεραστής, -δοφίλης, -δομανής. [νία.
pederastîa, *f.*, παιδεραστία, -δομα-
pedêstre, *m. f.*, πεζός, -ζικός || *fig.*, ταπεινός, ποταπός. [cûro.
pediâtro, *m.*, παιδίατρος || *v.* pedi-
pedicciuôlo, *m.*, *bot.*, καυλός, (κο-
pedicêllo, *v.* pedûncolo. [τσάνι).
pedico-(pedicu)lâre, *m.f.*, φθειρικός || malattîa —, φθειρίασις.
pedicûro, *m.*, ποδίατρος.
pedignône, *v.* gelône.
pedilûvio, *m.*, ποδολουσία, -λουτρον.
pedimâno, *m.*, χειρόπους, ποδόχειρ.
pedîna, *f.*, πεσσός || *r.*, γυνὴ ταπεινή *o* χυδαία. [ἰχνεύω.
pedinâre, (παρ)ἀκολουθῶ, ἕπομαι,
pedîssequo, -a, δουλοπρεπῶς *o* δουλικῶς ἀπομιμούμενος.
pedômetro, *m.*, ὁδόμετρον.
pedône, *m.*, ὁ βαίνων πεζῇ, πεζὸς
pedûle, *m.*, *v.* solêtta. [(στρατιώτης).
peduncolâto, -a, ἔχων μίσχον, ἔμμισχος, (τσουνάτος).
pedûncolo, *m.*, *bot.*, οὐρά, μίσχος, (τσουνί) || *anat.*, ἀπόφυσις, λόφος τοῦ ἐγκεφάλου. [ἔμπνευσις.
pêgaso, πήγασος; *fig.*, ποιητικὴ
pêggio, *avv.*, χεῖρον, -ρότερα || il —, τὸ χείριστον, -ρότερον, κάκιστον || andâr di mâle in —, βαίνω ἀπὸ τοῦ κακοῦ ἐπὶ τὰ χείρω, ἔτι χεῖρον || tânto —, τοσούτῳ χεῖρον, τόσῳ χειρότερα || e quel che è —, τὸ δὲ δεινότατον || avêr la —, ἡττῶμαι, νικῶμαι. [-ευμα.
peggioramênto, *m.*, χειροτέρευσις,
peggiorâre, χειροτερεύω, ἐπὶ τὸ χεῖρον τρέπω || *n.*, χείρων γίνομαι, χειροτερεύομαι, ἐπὶ τὰ χείρω τρέπομαι. [κός.
peggioratîvo, -a, *gr.*, χειροτερευτι-

peggiôre, *m. f.*, χείρων, -ρότερος || nêlla — ipôtesi, εἰς τὴν χειρίστην κατάστασιν, εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν.
pêgno, *m.*, ἐνέχυρον, (ἀμανάτι) || *fig.*, σημεῖον, (-μάδι), ἀπόδειξις, μαρτύριον, βεβαίωμα; *v.* figlio || sôpra —, ἐπὶ ἐνεχύρῳ || dâr in —, *v.* impegnâre.
pêgola, *v.* pêce.
pêlago, *m.*, πέλαγος, ὠκεανός || ἄβυσσος; πλῆθος.
pelâme, *m.*, τρίχωμα || *fig.*, φύσις, [φύραμα.
pelantîno; -lapôlli, *m.*, μαδιστής, ἐκδορεύς, (ζωογδάρτης) || *fig.*, ἄνθρωπος ἄθλιος, μηδαμηνός.
pelâre, *levâr il pêlo*, τίλλω, ψιλῶ, ἀποτριχῶ || *volâtili*, μαδ(ίζω)ῶ, (ξεφτερίζω) || *levâr la pêlle*, ἐκδέρω, (γδέρνω), ἀποδερματ(ίζω)ῶ, (ξεπετσόνω); *scorticâre*, σκάζω, διασχίζω, (ξεπετσόνω); *v.* sbucciâre || *fig.*, ἀκριβοπωλῶ, (γδέρνω), μαδῶ, ἁρπάζω, ἀπατῶ || -rsi, τριχορροῶ, (μοῦ πίπτουν αἱ τρίχες), ἀποτριχοῦμαι, μαδῶ, (-διοῦμαι); ἀποδερματίζομαι, (ξεπετσόνομαι).
pelatôio, *m.*, μαδιστήριον, ἐκδορεῖον || *fig.*, λῃστεία, -σταρχεῖον.
pelâto, -a, ψιλός, ἀποτετριχωμένος, (μαδημένος, -δαρός); *scorteccidto*, ἀπολελεπισμένος, (ξεφλουδισμένος).
pellâgra, *f.*, δερματάγρα.
pellagrôso, -a, δερματαγρικός.
pellâio, *m.*, δερματουργός, -τοπώλης, βυρσοδέψης, (ταμπάκης).
pellâme, *m.*, τὰ δέρματα, βύρσαι.
pêlle, *f.*, δέρμα, (πετσί); *preparâta*, βύρσα, (πετσί), διφθέρα, (γοῦνα); *v.* cortêccia, bûccia || di —, δερμάτινος, (πετσένιος); dêlla —, *medc.*, ἐπιδερμικός.
pellegrîna, *f.*, προσκυνήτρια, (χατζίδαινα) || *mantellîna*, περιώμιον, ἐπωμίς, (πελερίνα).
pellegrinâggio, *m.*, προσκυνητεία, (χατζηλίκι); *fig.*, παροδεία.
pellegrinâre, περιοδεύω, ἀποδημῶ.
pellegrinaziône, *f.*. περιόδευσις, παροδεία, ὁδοιπορία, ἀποδημία, ξενιτεία.
pellegrîno, -a, *râro*, σπάνιος; *straordinârio*, ἔκτακτος || *s. m.*, προσκυνητής, (χατζῆς); περιοδευτής, ὁδοιπόρος, ξένος.
pellicâno, *m.*, πελεκάν, (πελε-(πελι)κάνος).
pelliccerîa; -lletterîa, *f.*, *ârte*, διφθερ-(σισυρ)ουργία, (γουναρική, -ροσύνη); *commêrcio e vêndita*, σισυρεμπορία, σισυροπωλία, δερματο-(διφθερο)πωλεῖον, (γουναράδικον); *laboratôrio*, σισυρουργεῖον, (γουναράδικον).
pellîccia, *f.*, ἐσθὴς διφθερωτή; *pêlle*, διφθέρα; (γοῦνα).
pellicciâio; -cciêre, *m.*, διφθερουργός, σισυρο-(διφθερο)ποιός, -πώλης, (γουναρᾶς, -αρης).
pellicciâre, διφθερῶ, (γουνόνω).
pellicêllo, *m.*, ἄκαρι.
pellîceo, -a, δερμάτινος, (πετσένιος).
pellîcola, *f.*, δερμάτιον, ὑμένιον, λεπτὴ μεμβράνη, (πετσάκι, φλουδίτσα).
pellûcido, -a, διαφανής.
pêlo, *m.*, θρίξ, (τρίχα, μαλλί); *di stôffe*, χνοῦς, (χνούδι); *di piânte*, γνάφαλον || — dêll'âcqua, ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος || *fig.*, μικρόν τι, ἐλαχίστη ποσότης || per un —, μόλις καὶ μετὰ βίας || *v.* bârba, capêlli; screpolatûra.
pelosêlla, *f.*, μυσσωτίς.
pelosità, *f.*, λάσιον, πολύτριχον, [τριχῶδες.
pelôso, -a, λάσιος, πολύτριχος, τριχώδης, (-χωμένος, μαλλιαρός).
pêltro, *m.*, κασσίτερος, (καλάϊ,) κεκαθαρμένος.
pelûria, *f.*, ἄχνη, ἴουλος, χνοῦς, (χνούδι); λεπτότατον πτίλον, χηνόπτιλον, (πούπουλο).
pelûzzo, *m.*, μικρὰ θρίξ.
pêlvi, *m.*, λεκάνη.
pêna, *f.*, ποινή, τιμωρία || *dolôre*, ἄλγος, πόνος; *afflizióne*, θλῖψις; *inquietûdine*, ἀνησυχία, μέριμνα; *disâgio*, στενοχωρία; *difficoltà*, δυσκολία, *fatica*, κόπος, μόχθος.
penâle, *m. f.*, ποινικός.
penalità, *f.*, ποινικόν, ποινή.
penâre, ἀδημονῶ, ἄγχομαι, ἀμη-

χανῶ, κοπιῶ, (-ιάζω), μοχθῶ, ταλαιπωροῦμαι, (κουράζομαι).

penâti, *m., pl.*, ἐφέστιοι θεοί; *fig.*, οἶκος, ἑστία.

pencolâre, κλονοῦμαι, σαλεύομαι, κλίνω || *fig.*, εἶμαι ἀμφίβολος, ἐνδοιάζω, διστάζω.

pendâglio, *m.*, κρεμάθρα, -άστρα, -αστόν; ἄρτημα, παραιώρημα; (κρεμαστάρι).

pendênte, *m. f.*, ἐκκρεμής, κρεμαστός, -μάμενος, μετέωρος, κεκλιμένος, ἐπικλινής, πρανής || *di lîti ecc.*, ἐκκρεμής, μετέωρος, ἀδίκαστος || *s. m.*, *v.* orecchîno.

pendênza, *f.*, *inclinazióne*, κλίσις, (γέρσιμον); *v.* pendîo || *affâre sospêso.* ὑπόθεσις ἐκκρεμής.

pêndere, κρέμαμαι, (κρέμομαι) || κλίνω, κάμπτομαι, (γέρνω) || *leg.*, ἐκκρεμής εἰμι || *fig.*, τείνω, ῥέπω.

pendîce, *f.*, πλάγιον ὄρους, κλίτος, -τύς.

pendîo, *m.*. (ἐπί)κλίσις, κατωφέρεια, πρανές, κάταντες, κατάβασις, -βαθμός, (κατήφορος) || *fig.*, κλίσις, ῥοπή, τάσις.

pêndola, *f.*, ὡρολόγιον ἐκκρεμές *o* [αἰωρητόν.

pêndolo, *m.*, ἐκκρεμές.

pêne, *v.* mêmbro.

penetrâbile, *m. f.*, διαχωριστός, εὐδιαπέραστος; εὐδιάβατος, (δια)βατός, διαδυτός. [διαπέραστον.

penetrabilità, *f.*, διαχωρητόν, εὐ-

penetrâle, *m.*, ἄδυτον, τὰ ἄδυτα.

penetrânte, *m.f.*, διαχωρητικός, διαπεραστικός, διαδυτικός; ὀξυδερκής; ὀξύς; συγκινητικός.

penetrâre, εἰσ-(δια)χωρῶ, διαπερῶ, (-ρνῶ), εἰσδύω, εἰσέρχομαι || *fig.*, κατανοῶ, ἐμβαθύνω.

penetratîvo, -a, διαδυτικός || *fig.*, ἀγχίνους, διορατικός, ὀξύς.

penetraziône, *f.*, διαπέρασις, διάδυσις || *di spîrito*, διαπεραστικότης τοῦ νοῦ, ὀξυδέρκεια, ὀξύ-ἀγχί-(περί)νοια, ταχυγνωσία, εὐσύνετον.

peninsulâre, *m. f.*, χερσονήσιος, -σιακός, -σί(ώ)της.

penîsola, *f.*, χερσόν(ν)ησος.

penitênte, *m. f.*, μετανοῶν, (-νοημένος) || πνευματικὸν τέκνον.

penitênza, *f.*, μετάνοια, ἐξομολόγησις || † μετάνοια, κανών, (-ώνας); *in gênere*, προσευχαί, σκληραγωγίαι || *pêna*, τιμωρία, ποινή.

penitenziâle, *m.f.*, τῆς μετανοίας, μετανοητικός; κανονικός.

penitenziârio, -a, σωφρονιστικός, -στήριος || *prigiône*, -στήριον.

penitenziêre, *m.*, ἐξομολογητής, πνευματικὸς πατήρ.

pênna, *f.*, *piûma*, πτερόν, (φτερόν) || — maêstra, ὠκύπτερον, (πέννα) || *da scrîvere*, κάλαμος γραφικός, γραφίς, κονδύλιον, (κοντύλι, πέννα); uômo di —, (συγ)γραφεύς, λόγιος, γραμματεύς, (γραφιᾶς, καλαμαρᾶς).

pennâcchio, *m.*, (πτερό)λόφος, (σουργούτσι, φούντα) || *da spolverâre*, πτερ(υγ)οσάρωθρον, πτεροκόρηθρον || *architettûra*, ὑποθόλωμα.

pennâta, *f.*, κονδυλιά.

pennatêlla, *f.*, κλαδευτηρίσκος, (-ράκι).

pennâto, -a, *v.* -nnûto || *s. m.*, κλαδευτήρι(ον).

pennêcchio, *m.*, ἔριον τῆς ἠλακάτης, (ῥοκιά, γνεσιά, λαγνί).

pennellâta, *f.*, συρμὸς χρωστῆρος.

pennell(eggi)âre, ζωγραφῶ, *v.* dipîngere.

pennêllo, *m.*, χρωστήρ, γραφίς, (πινέλλο(ν), βοῦρτζα) || *mar.* σημαία; ἀνεμοδείκτης; âncora di —, μικρὰ ἄγκυρα || a —, ἀκριβῶς, ἐντελῶς, θαυμασίως.

pennîno, *m.*, πτερύγιον || μεταλλικὴ γραφίς. [μοδείκτης, -μοστρόφιον.

pennoncêllo, *m.*, μικρὰ σημαία, ἀνε-

pennône, *m.*, (μεγάλη) σημαία, *c. s.* || (ἱστο)κεραία, (ἀντέννα, πινό).

pennûto, -a, πτερωτός, -ρινος.

penômbra, *f.*, σκιό-(ἡμί)φως, ὑποσκίασις ἐν ἐκλείψει.

penôso, -a, *dolorôso*, ἀλγεινός, λυπηρός, βαρύς; *faticôso ecc.*, ἐπίπονος, ἐπίμοχθος, ἐργώδης, δυσχερής, δύσκολος, (κοπιαστικός).

pensâbile, *v.* immaginâbile.

pensamênto, *v.* pensiêro.
pensânte, *m. f.,* νοητικός, ἔλλογος, νουνεχής || bên —, φρονῶν καλά, εὔνους, εὐπροαίρετος.
pensâre, νοῶ, διανοοῦμαι, συλ-(δια)-λογίζομαι, σκέπτομαι, (λογιάζω, στοχάζομαι); *crêdere,* νομίζω, φρονῶ, δοξάζω; *trovâre, inventâre,* ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω; *immaginâre,* φαντάζομαι, ἰδεάζομαι; *stabilîre,* ἀποφασίζω, ὁρίζω || dâr da —, ὑπόνοιαν *ο* ἀνησυχίαν παρέχω.
pensâta, *f.,* διάνοια, διαλογισμός; ἰδέα; διανόημα; εὕρημα.
pensatôre, -trîce, φροντιστής, μελετητής, σύννους, ἔμφρων, φιλόσοφος.
pensiêro, *m.,* νόησις, διάνοια, (δια)-λογισμός, σκέψις, (λογιασμός, στοχασμός), νοῦς || *immaginaziône,* φαντασία || *idêa,* ἰδέα, φρόνημα || *intenziône,* σκοπός || *cûra, affânno,* φροντίς, μέριμνα, ἀδημονία.
pensierôso, -a, σύννους, σκεπτικός; φροντιστικός, μεριμνητικός, ἔμφροντις, πολυμέριμνος, ἀνήσυχος; (ἐννοιασμένος, ἐγνοιαστικός, συλλογισμένος). [μένος, ἀνηρτημένος.
pênsile, *m. f.,* κρεμαστός, ᾠωρη-
pensionâre, παρέχω σύνταξιν, συνταξοδοτῶ, πρυτανεύω.
pensionârio, *m.,* συνταξιοῦχος || ὑπό-(οἰκό)τροφος.
pensionâto, -a, *c. s.* || *s. m.,* κατάστημα ὑποτρόφων, ὑπο-(οἰκο)τροφεῖον; παιδαγωγεῖον.
pensiône, *f.,* σύνταξις; — alimentâre, ζωοτροφία, -φή || *v.* dozzêna.
pensôso, *v.* pensierôso, meditabôndo.
pentâcolo, *m.,* πεντάκωλον || *v.* talismâno.
pentacôrdo, *m.,* πεντάχορδον.
pentâgono, -a, πεντάγωνος, (πεντακάντουνος) || *s. m.,* -ον, πεντάπλευρον.
pentâmetro, *m.,* πεντάμετρος.
pentâpoli, *f.,* πεντάπολις.
pentarchîa, *f.,* πενταρχία.
pentasîllabo, -a, πεντασύλλαβος.
pentatêuco, *m.,* ἡ πεντάτευχος.
pentâtlo, *m.,* πένταθλον || -ος, -ητής.
pentecôste, *f.,* πεντεκοστή.
pentimênto, *m.,* μετάνοια, μεταμέλεια, μετάγνωσις.
pentîrsi, μετανοῶ, μεταμέλομαι, μεταγινώσκω, μετάβουλεύομαι; μεταβάλλω φρόνημα.
pentîto, -a, μετανοῶν, (-νοιωμένος), μεταμελόμενος. [τζερες).
pêntola, *f.,* χύτρα, (τσουκάλι, τέν-
pentolâio, *m.,* χυτρεύς, κεραμεύς, (τσουκαλᾶς).
pentolâta, *f.,* χυτριά, (τσουκαλιά) || κτύπημα διὰ χύτρας.
penûltimo, -a, παραλήγων, προτελευταῖος || *s. f.,* παραλήγουσα (συλλαβή).
penûria, *v.* scarsità, misêria.
penzolâre, κρέμαμαι, (κρέμομαι), αἰωροῦμαι.
penzolône; -i, *avv.,* ἐπι-(ἐκ)κρεμῶς; -μής, ἐξηρτημένος, κλονούμενος, σειόμενος.
peônia, *f.,* παιωνία.
peôta, *f.,* λέμβος ἑνετική, τραμπάκουλον, τρεμπάκολον.
pepaiôla, *f.,* πεπεριοδόχη, πιπεροδοχεῖον (-ρολόγος) || πεπερόμυλος.
pepâto, -a, πεπερόπαστος, (πιπερωμένος, -ράτος) || pan -o, ἄρτος ἀρωματίτης, ἀμόρα.
pêpe, *m.,* πέπερι, (πιπέρι(ον)) || *piânta,* πεπερίς, (πιπεριά) || un pîzzico di —, πεπέριον. [τρα).
peperîno, *m.,* πιπερίτης, (-ρόπε-
peperône, *m., piânta e frûtto,* πεπερίς, (πιπεριά) || -i sôtto acêto, πιπεριαὶς ξειδάταις || sâlsa di —, πιπεριδιά || rôsso côme un —, κόκκινος σὰν πιπεριά.
pepiniêra, *f.,* φυτώριον, -ρεῖον, φυτούργιον, (-τίστρα, -ταλιά, -τό-
pepîta, *f.,* χρυσίτης. [τοπος).
pêplo, *m.,* πέπλος, περιβόλαιον || *bot.,* ψευδοκάπαρις.
pepsîna, *f.,* πεψίνη.
per, *prep., câusa,* διά, (γιά *acc.,*) ἕνεκα (*gen.*) || *movimênto, distribuziône,* διά (*gen.*); κατά, ἀνά (*acc.*) || *direziône,* εἰς, επί, πρός

(*acc.*) || *stâto.* ἐν (*dat.*), εἰς (*acc.*) || *têmpo,* διά (*gen.*) || *néi giuramênti,* μά (*acc.*) || *mêzzo,* διά (*gen.*), διὰ μέσου (*gen.*) || *in câmbio di, per il prêzzo di,* ἀντί (*gen.*), διά, (γιά *acc.*). || *a favôre di,* ὑπέρ (*gen.*); (πρὸς) χάριν (*gen.*); διά (*acc.*) || *in riguârdo a, quânto a,* ὡς πρός (*acc.*), ὅσον διά (*acc.*) || *cômc,* ὡς || — di qua, ἐντεῦθεν, (ἀπ' ἐδῶ) || — tre giôrni, τρεῖς ἡμέρας || *cong. finâlc,* ὅπως, ἵνα, διὰ νά.

pêra, *f.*, ἄπιον, (ἀπίδι, ἀχλάδι) || *fig.*, *v.* têsta.

percallîna, *f.*, περκαλίνη, (-α).

percâllo, *m.*, περκάλιον, (-άλα, χασᾶς). [τόν.

percentuâle, *f.*, ποσότης τοῖς ἑκα-

percepîre, κατανοῶ, ἀντιλαμβάνομαι, (καταλαμβάνω) || *v.* ricêvere, riscuôtere.

percettîbile, *m. f.*, κατα-(ἀντι)ληπτός, ὁρατός, εὐδιάκριτος.

percettibilità, *f.*, ἀντιληπτ(ικ)όν.

perceziône, *f.*, κατά-(αντί)ληψις.

perchè, *avv.*, διότι, διατί, (γιατί) || —? διατί *o* διὰ τί, (γιατί); τίνος ἕνεκα; τίνι λόγῳ; || *cong.*, *affinchè,* ὅπως, ἵνα, διὰ νά.

perciò, *cong.*, διὰ τοῦτο, διὰ ταῦτα, τούτου ἕνεκα, διότι.

perciocchè, *v.* giacchè.

perclorâto, *m.*, ὑπερχλωρικὸν ἅλας.

perclorûro, *m.*, ὑπερχλωροῦχον.

percorrênza, *f.*, *v.* percôrso.

percôrrere, δι(εξ)έρχομαι, διατρέχω || — *un lîbro,* ἀναγινώσκω *o* ἐξετάζω τροχάδην, διεξέρχομαι, διατρέχω, διασκοπῶ.

percôrso, *m.*, διαπορεία, δρόμος.

percôsso, -a, κτυπηθείς, πληγείς || *s. f.*, κτύπημα, κροῦσις, τύψις; *v.* côlpo, battitûra.

percuôtere, *v.* bâttere.

percussiône, *f.*, κροῦσις || a —, κρουσματικός.

perdênte, *m. f.*, μειονέκτης, ἀποτυγχάνων; νικηθείς.

pêrdere, *restâr prîvo,* ἀποβάλλω, ἀπόλλυμι, (χάνω) || *rovinâre, corrômpere,* καταστρέφω, διαφθείρω, ζημιῶ, (χαλνῶ) || *gettâr vîa, sciupâre,* ἀποβάλλω, παραρρίπτω, δαπανῶ μάτην || *fâr ûna pêrdita,* ζημιοῦμαι, (χάνω); *al giôco,* ἀποτυγχάνω || *ésser vînto,* νικῶμαι, ἡττῶμαι, ἀποτυγχάνω || -rsi, γίνομαι ἄφαντος, ἀφαντοῦμαι, (χάνομαι); *smarrîr la vîa,* ἀποπλανῶμαι, (χάνω τὸν δρόμον); † κολάζομαι, (χάνω τὴν ψυχήν μου).

perdîbile, *m.f.*, δυνάμενος νὰ χαθῇ, ἀπολεστός, ἐπικίνδυνος. [πνοίας.

perdifiâto (a —), *avv.*, μέχρι δυσ-

perdigiôrno, *m.*, ἀργός, ὀκνηρός, (χασομερής, τεμπέλης, ἀκαμάτης).

perdînci! *inter.*, διάβολε! δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! (γιὰ τὸ Θεό!).

pêrdita, *f.*, ἀποβολή, ἀπώλεια, στέρησις, (χασούρα, χα(ϊ)μός); καταστροφή, ὄλεθρος; ζημία, βλάβη.

perditêmpo, *m.*, χρονοτριβή, (χα-

perditôre, *v.* -dênte. [σοκαιριά).

perdiziône, *f.*, καταστροφή, ἀπώλεια, (χα(ϊ)μός); κόλασις αἰωνία.

perdonâbile, *m. f.*, συγγνωστός, συγχωρητέος, ἀφέσιμος.

perdonânza, *f.*, *v.* -dôno. [συμπαθῶ.

perdonâre, συγγινώσκω, συγχωρῶ,

perdôno, *m.*, συγγνώμη, συγχώρησις, (συμπάθειον).

perdurâre, *v.* dur-, continuâre.

perdutamênte, *avv.*, ἀκολάστως, ἀσώτως; ὁρμητικῶς, σφοδρῶς, ἐμμανῶς, περιπαθῶς.

perdûto, -a, ἀπολωλώς, (χαμένος; κολασμένος) || a fôndo -o, ἐπὶ ἰσοβίῳ τόκῳ.

peregrinaziône *ecc.* *v.* pellegr-.

peregrinità, *f.*, ξενία, ἀλλοδαπότης.

perênne, *m. f.*, ἀέν(ν)αος, ἀΐδιος, ἀδιάλειπτος, ἀτελεύτητος, (παντοτεινός); *di sorgênte,* ἀέν(ν)αος, ἀνεξάντλητος. [ἀκατάπαυστον.

perennità, *f.*, ἀέν(ν)αον, ἀϊδιότης,

perentôrio, -a, ἀνατρεπτικός, διαγραφικός. [κατάργησις.

perenziône, *f.*, παρα-(δια)γραφή,

perequaziône, *f.*, ἐξίσωσις. [πίων.

perêto, *m.*, ἀγρὸς κατάφυτος ἐξ ἀ-

perfettamênte, *avv.*, ἐν-παν-(ὁλο)-τελῶς, ὁλοσχερῶς; *ottimamênte*, ἄριστα, κάλλιστα, ἐντελῶς.
perfettìbile, *m.*, τελειοποιήσιμος.
perfettibilità, *f.*, τελειοποιήσιμον, -μότης.
perfettîvo, -a, τελειωτικός.
perfêtto, -a, τέλειος, τετελεσμένος, ἐντελής, ἄριστος || *s. m.*, *gr.*, συντελικὸς χρόνος, παρακείμενος; παρῳχημένος.
perfezionamênto, *m.*, τελειοποίησις.
perfezionâre, τελει(οποι)ῶ, συντελῶ, (ἀποτελειόνω).
perfezionatôre, -trîce, τελειοποιός.
perfeziône, *f.*, τελειότης, ἐντέλεια, τελειοποίησις, ἀποτελείωσις.
perfìdia, *f.*, ἀπιστία, δολιότης; δόλος, ἀπάτη; *v.* malvagità.
pêrfido, -a, ἄπιστος, δόλιος, ἐπίβουλος, ἀπατεών, προδότης; κακό(βουλο)ς.
perfîne (âlla —), *v.* infîne.
perfîno; persîno, *avv.*, (προσέτι δὲ) καὶ; ὁ αὐτός.
perforâre, (δια)τιτραίνω, (δια)τρυπῶ.
perforatôre, -trîce, διατρητικός, διαπεραστικός, διατρυπητικός.
perforaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, (διά)-τρῆσις, (δια)τρύπησις, τρύπημα.
pergamêna, *f.*, περγαμηνή, διφθέρα.
pergamenâio, *m.*, περγαμηνοποιός, -πώλης.
pêrgamo, *v.* pûlpito.
pêrgola, *f.*. *d'âlberi*, σκιάς, (κιόσκι, τσαρδάκι); *di vîti*. ἀναδενδράς, -δράδα, (κληματαριά), ἀμπέλων καλύβη.
pergolâto; -lêto, *m.*, *c. s.*, ἀνανδενδράδες, ἀμπέλων καλύβαι.
periânto, *m.*, περιάνθιον.
perîbolo, *m.*, περίβολος.
pericârdio, *m.*, περικάρδιον.
pericardîte, *f.*. περικαρδῖτις.
periclitâre, *poet.*, *v.* pericolâre.
pericolânte, *m. f.*, ἐπισφαλής, κινδυνεύων νὰ πέσῃ.
pericolâre, κινδυνεύω || εἶμαι ἐπισφαλής.
perîcolo, *m.*, κίνδυνος; -δύνευμα.
pericolôso, -a, ἐπικίνδυνος, κινδυνώδης, ἐπισφαλής.
pericrânio, *m.*, περικράνιον.
periêlio, *m.*, περιήλιον.
periferîa, *f.*, περιφέρεια.
perifêrico, -a, περιφερικός.
perifrasâre, περιφράζω.
perîfrasi, *f.*, περίφρασις.
perifrâstico, -a, περιφραστικός.
perigêo, *m.*, περίγειον.
perîglio, *poet.*, *v.* pericolo.
perîmetro, *m.*, περίμετρος.
perinêo, *m.*, περίναιον, -νεον.
periodâre, ὁμιλῶ *o* γράφω διὰ περιόδων.
periodicità, *f.*, περιοδικόν, -κότης.
periôdico, -a, περιοδικός || *s. m.*, *v.* giornâle.
perîodo, *m.*, *pr. e fig.*, περίοδος.
periôstio, *m.*, περιόστεον.
peripatêtico, -a, πεπιπατητικός.
peripatetîsmo, *m.*, περιπατητική.
peripezîa, *f.*, περιπέτεια; *v.* avventûra, câso.
perîplo, *m.*, περίπλους.
peripneumonîa, *f.*, περιπνευμονία, [(πούντα).
perîre, τελευτῶ, (ἀπο)θνήσκω, (ἀποθαίνω), ἀπόλλυμαι, (χάνομαι); *êsser distrûtto*, καταστρέφομαι, φθείρομαι, (χαλνῶ).
peristâltico, -a, περισταλτικός.
perissologîa, *f.*, περισσο-(ταυτο)-λογία.
peristîlio, *m.*, περίστυλον, -στοον.
peritânza, *f.*, αἰσχύνη, αἰδῶς, *v.* esitaziône.
perîtârsi, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι.
perîto, -a, *v.* môrto || *espêrto*, ἔμπειρος || *s. m.*, πραγματο-(ἐμπειρο)γνώμων.
peritonêo, *m.*, περιτόναιον.
peritonîte, *f.*. περιτον(αι)ῖτις.
peritôso, -a, αἰσχυντηλός, αἰδήμων, δειλός.
peritûro, -a. ὑποκείμενος εἰς θάνατον *o* φθοράν, φθαρτός; πρόσκαιρος, ὀλιγοχρόνιος.
perîzia, *f.*, *abilità*, ἐμπειρία || *leg.*, πραγματο-(ἐμπειρο)γνωμοσύνη || fâr ûna —, πραγματογνωμονῶ.
pêrla, *f.*, *pr. e fig.*, μαργαρίτης, (-τάρι).

perlâto, -a, μαργαρωτός, -ρώδης, -ροειδής, -ρόχρωμος, -ρόλαμπρος, καταμάργαρος, (μαργαριταρένιος).
perlustrâre, κατοπτεύω, διερευνῶ.
perlustratôre, *m.*, κατόπτης, πρόσκοπος. [esplorazióne.
perlustrazióne, *f.*, κατόπτευσις, *v.*
permalôso, -a, δύσκολος, ἀκρόχολος, εὐερέθιστος.
permanênte, *m. f.*, μόνιμος, διαρκής, ἐνδελεχής, σταθερός.
permanênza, *f.*, μόνιμον, -μότης, διαρκές, ἐνδελέχεια || in —, εἰς μονιμότητα. [*v.* durâre.
permanêre, δια-(ἐμ)μένω. διαρκῶ,
permeâbile, *m. f.*, πόριμος, εὐδιαπέραστος, εὐδιαχώρητος, διαχωρητός. [εὐδιαχώρητον.
permeabilità, *f.*, εὐδιαπέραστον,
permêsso, -a, συγκεχωρημένος, θεμιτός || *s. m.*, ἄδεια, παρα-(συγ)χώρησις, συναίνεσις.
permêttere, ἐπιτρέπω, συγ-(παρά)χωρῶ, δίδω τὴν ἄδειαν, (δίνω θέλημα), ἀφίημι || -rsi, συγχωροῦμαι, λαμβάνω τὸ δικαίωμα, ἀποτολμῶ.
permissîvo, -a, συγχωρητικός.
permistióne, *f.*. (ἀνά)μίξις, μίγμα.
pêrmuta; -tazióne, *f.*; **-tamênto**, *m.*, μεταλλαγή; μεταβολή; *gr.*, μετατροπή.
permutâbile, *m. f.*, μεταλλακτός; μετατρεπτός; ἀντιμεταβλητός.
permutabilità, *f.*, μεταλλακτικόν, -τικότης, μετατρεπτόν, ἀντιμετάβλητον.
permutânte, *m.f.*, μεταλλάκτης.
permutâre, μεταλλάσσω; μετατρέπω; μεταβάλλω, μεταθέτω.
permutatîvo, -a, ἀνταλλακτικός.
pernîce, *f.*, πέρδιξ, (-ικά), κακκαβίς, -άβη.
perniciosità, *f.*, (δια)φθορά, ζημία, ὄλεθρος; κακόηθες.
perniciôso, -a, φθοροποιός, βλαβερός, ἐπιζήμιος, καταστρεπτικός, ὀλέθριος || fêbbre -a, κακόήθης πυρετός. [-κόπουλον).
perniciôtto, *m.*, περδίκιον, (-κάκι,
pernicône, *m.*, *bot.*, περδικόνιον.
pêrn(i)o, στροφεύς, -φιγξ, (-φίδι) || (ὑπο)στήριγμα, βάσις, ἐλατήριον.
pernottamênto, *m.*, διανυκτέρευσις.
pernottâre, *passâr la nôtte*, διανυκτερεύω; *dormêndo*, κοιμῶμαι; *vegliândo*, ἀγρυπνῶ.
pêro, *m.*, ἄπιος, (-ιδιά, ἀχλαδιά).
però, *cong.*, (καὶ) ὅμως, οὐχ ἧττον ὅμως, ἀλλ' ὅμως, μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα, ἀλλὰ (μήν), (ἀμμή, μά) || *v.* perciò.
perocchè, *v.* giacchè.
perorâre, *diféndere*, *leg.*, διαδικάζομαι, συνηγορῶ; *in gênere*. ὑπερασπίζομαι, ὁμιλῶ ὑπέρ τινος.
perorazióne, *f.*, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
perôssido, *m.*, ὑπεροξείδιον.
perpendicolâre, *m. f.*, κάθετος || *s. f.*. — (γραμμή).
perpendicolarità, *f.*, κάθετον.
perpendîcolo (a —), *avv.*, καθέτως, ὀρθῶς. [τω.
perpetrâre, ἐκ-(ἐπι)τελῶ, διαπράτ-
perpetuâre, αἰώνιον καθίστημι, διαιωνίζω, ἀθανατίζω.
perpetuità, *f.*, αἰωνότης, ἀϊδιότης.
perpêtuo, -a, αἰώνιος, ἀΐδιος, διηνεκής, ἐνδελεχής, ἀκατάπαυστος, ἀτελεύτητος, (παντοτεινός).
perplessità, *f.*, ἀμηχανία, ἀπορία, ἀμφιβολία, (μπέρδευμα, -ευσιά).
perplêsso, -a, ἀμήχανος, ἄπορος, ἀμφίβολος. [τάζω.
perquisîre, ἐρευνῶ, ἀναζητῶ, ἐξε-
perquisitîvo, -a, ἀναζητητικός, ἐξεταστικός.
perquisizióne, *f.*, ἔρευνα, ἀναζήτησις, ἐξέτασις.
perscrutâre, *v.* scrut-.
persecutôre, -trîce, καταδιωκτικός, ὀχληρός || *s.*, (κατα)διώκτης, κακοποιός.
persecuzióne, *f.*, (κατα)διωγμός, -δίωξις, -δρομή; συνεχὴς ἐνόχλησις, βάσανος.
perseguîre, *v.* inseguîre; →
perseguitâre, (κατα)διώκω, (-διώχνω), κατατρέχω; *annoiâre*, *tor-*

mentâre, ἐνοχλῶ, ταράττω, καταθλίβω, βασανίζω.
perseverânte, *m.f.,* καρτερικός, ἐπίμονος, σταθερός.
perseverânza, *f.,* καρτερία, ἐπιμονή, σταθερότης, -ροσύνη.
perseverâre, διατελῶ πράττων τι, ἐξακολουθῶ; *n.,* ἐγ-(προσ)καρτερῶ, ἐπι-(ἐμ)μένω.
persiâna, *f.,* κιγκλίς, θυρὶς δικτυωτή, δικτυωτόν, διάφωτον, ((ἀμ)παζούρι, γρίλια).
persicâria, *f.,* ὑδροπέπερι. [κίνων.
persicâta, *f.,* μελίπηκτον ἐκ ῥοδα-
pêrsico, -a, περσικός || pêsce -o, πέρκη, (-α) || *v.* pêsco.
persîno, *v.* perfîno. [μος.
persistênte, *m. f.,* ἐπίμονος, μόνι-
persistênza, *f.,* ἐπιμονή.
persîstere, ἐπι-(ἐμ)μένω.
pêrso,-a, *v.* perdûto || colôr -o, χρῶμα λευκόφαιον. [*gr.,* πρόσωπον.
persôna, *f.,* πρόσωπον, ἄτομον ||
personâggio, *m.,* πρόσωπον, ἀνήρ, ἄνθρωπος ἐπί-(διά)σημος, σημαντικὸν ὑποκείμενον || *teâtro,* πρόσωπον. [*m.,* πρόσωπα.
personâle, *m. f.,* προσωπικός || **s.*
personalità, *f.,* προσωπικότης || σαρκασμός, κερτομία.
personalmênte, *avv.,* αὐτοπροσώπως, προσωπικῶς.
personificâre, προσωποποιῶ.
personificaziône, *f.,* προσοποποιΐα, -ποποίησις. [ρατικός, ἀγχίνους.
perspicâce, *m. f.,* ὀξυδερκής, διο-
perspicâcia; -cacità, *f.,* ὀξυδέρκεια, διορατικόν, -κότης, ἀγχίνοια.
perspicuità, *f.,* σαφήνεια, εὐκρίνεια, ἐνάργεια. [εὐκρινής, ἐναργής.
perspîcuo, -a, διαφανής; σαφής,
persuadênte, *m.f.,* (κατα)πειστικός, πειστήριος, πείθων.
persuadêre, (κατα)πείθω.
persuadîbile, *m. f.,* πειστικός.
persuasiône, *f.,* πειθώ, (κατά)πεῖσις || πίστις, πεποίθησις. [πειθώ.
persuasîvo, -a, *v.* persuadênte || *s. f.,*
persuâso, -a, πεπεισμένος.
persuasôre, *m.,* (μετα)πείθων.
pertânto, *avv.,* διό, διὰ τοῦτο; ὅθεν, ἄρα, ἑπομένως; λοιπόν || non —, *v.* nondimêno.
pêrtica, *f.,* κάμαξ, μακρόξυλον, (κοντάκι) || *misûra,* κάλαμος, ὀρ-
perticâre, ῥαβδίζω. [γυιά.
pertinâce, *m.f.,* ἀμετάπειστος, ἰσχυ-
pertinênza, *v.* apparten-; spettânza.
pertûgio, *m.,* ὀπή, τρῆμα, (τρύπα), *v.*
perturbâre *ecc., v.* turb-. [fôro, bûco.
pervenîre, *v.* arrivâre.
perversità, *f.,* μοχθηρία, κακία, κακοήθεια, διαστροφή, ἀχρειότης.
pervêrso, -a, μοχθηρός, κακοήθης, διεστραμμένος, διάστροφος, ἀχρεῖος. [-άφθορος, εὐμετάτρεπτος.
pervertîbile, *m. f.,* εὐδιάστροφος,
pervertimênto, *m.,* διαστροφή, διαφθορά.
pervertîre, διαστρέφω, διαφθείρω.
pervertitôre, -trîce, διαστροφεύς, διαφθορεύς, λυμεών.
pervicâcia, *v.* ostinaziône.
pervînca, *f.,* κληματῖτις, -ατίς, (κλεμαξίδα).
pesalâtte, *m.,* γαλακτόμετρον.
pesalêttere, *m.,* ἐπιστολοζύγιον.
pesaliquôri, *m.,* ὑγροζύγιον, ὑγρο-
pesânte, *m. f.,* βαρύς || βραδύς; ἐπ-
pesantêzza, *f.,* βαρύτης, βάρος.
pesâre, *att.,* σταθμ(ίζω)ῶ, ζυγοστατῶ, -γίζω, (-γιάζω) || *n., avêr péso,* βαρύνω. ἔχω βάρος || *fig., ponderâre,* ἐξετάζω ἀκριβῶς, σταθμίζω, -θμῶμαι; *êsser molêsto ecc.,* ἐνοχλῶ, θλίβω. πιέζω. βαρύνω.
pesâta, *f.,* (ζυγο)στάθμησις, ζυγοστασία, (ζύγιασμα).
pesatôre, -trîce, σταθμιστής, ζυγοστάτης, -γιστής, (-γιαστής, κανταρτζῆς). [(-γιασμα).
pesatûra, *f.,* στάθμησις, ζύγισμα,
pesavîno, *m.,* οἰνόμετρον.
pêsca, *f.,* ἁλιεία, (ψάρευμα); *indûstria,* ἁλιεία, ἁλιευτική, (ψαρική); *pêsce pescâto,* ἁλιευθὲν ὀψάριον; ἁλίευμα || *frûtto.* περσικὸν μῆλον, ῥοδάκινον, (σεφτάλι).

pescâggio, *m.*, *mar.*, κάθεσις.
pescâia, *f.*, ἰχθυοτροφεῖον || *luôgo di pêsca*, ἁλιεῖον, (τόπος ψαρεύματος).
pescâre, ἁλιεύω, (ψαρεύω) || *fig.*, (ἀνα)ζητῶ, (ψαρεύω); λαμβάνω, ἀρύομαι; *affondârsi*. βυθίζομαι.
pescâta, *f.*, ἄγρα ἰχθύων, ἁλίευμα.
pescatôre, *m.*, ἁλιεύς, -ευτής, (ψαρᾶς).
pescatôrio; -cherêccio, -a, ἁλιευτικός, (ψαράδικος) || bârca pescherêccia, ἁλιευτικὸν πλοῖον, ἁλιάς, ἐπακτρίς, (ψαροκάϊκον).
pescatrîce, *f.*, ἁλιεύτρα, (ψαροῦ).
pêsce, *m.*, ἰχθύς, ὀψάριον, (ψάρι) || — salâto, ψαρικόν || — preparâto *o* servîto, ψαρική || — câne, καρχαρίας, (σκυλό-(λυκό)ψαρον) || — d'aprîle, πρωταπριλιά; ἀπάτη.
pescherîa, *f.*, ἰχθυοπωλεῖον, (τὰ ψαράδικα, ψαροπάζαρον, μπαλουκπαζάρι).
peschiêra, *f.*, ἰχθυοτροφεῖον.
pesciai(u)ôlo, *m.*, ἰχθυοπώλης, (ψαροπώλης,ψαρᾶς,μπαλουκτζῆς) || **-a**, *f.*, *recipiênte*, ἰχθυοχύτρα. [ἀφύαι.
pesciarêllo, *m.*, τὰ ἰχθύδια, αἱ
pesciolîno, *m.*, ἰχθύδιον, (ψαράκι).
pescivêndolo, *v.* -sciai(u)ôlo. [λιά).
pêsco, *m.*, ῥοδακινέα, (-νιά, σεφτα-
pescôso, -a, βρίθων ἰχθύων, (γεμάτος ψάρια), ἰχθυώδης, (ψαρώδης, -ρερός).
pêso, *m.*, βάρος, -ρύτης || *per bilância*, σταθμός, (ζύγι) || *per orolôgio*, βαρύδι(ον), σήκωμα || *cârico*, φορτίον, βάρος || *moralmênte*, βάρος, ἄχθος, θλῖψις, μέριμνα, φροντίς || *gravâme*. *impôsta*, δασμός, φόρος || *importânza, gravità*, βαρύτης || dâr il giûsto —, σταθμίζω δικαίως, (ζυγίζω σωστά) || a — d'ôro, ἀντὶ πολλοῦ χρυσίου, πολὺ ἀκριβά || usâr dûe -i e dûe misûre, ἔχω διπλᾶ σταθμὰ καὶ μέτρα, μεροληπτῶ.
pessimîsmo, *m.*, ἀπαισιοδοξία, δυσοιωνισμός. [δυσοίωνος.
pessimîsta, *m. f.*, ἀπαισιόδοξος,
pêssimo, -a, κάκιστος, χείριστος.
pêsta, *v.* ôrma, pâsso.
pestamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, (σύν)τρίψις, (κοπάνισμα, -μός).
pestâre, *triturâre*, τρίβω, λεαίνω, ἰγδίζω, θρύπτω, (θρύβω, κοπανίζω); *côi piêdi*, (κατα)πατῶ; ποδοκροτῶ; *v.* calpest-; pigiâre || — l'âcqua nel mortâio, μάτην κοπιάζω.
pestarôla, *f.*, *coltéllo*, λαρδοκοπίς.
pestatôio, *m.*, ὕπερος, ἰγδοκόπανον, (γ ου)δοχέρι). [στής).
pesatôre, -trîce, τρίπτης, (κοπανι-
pêste, *f.*, *malattîa*, λοιμός, πανώλη(ς), (πανοῦκλα, σκουρδοῦλα) || *fetôre*, δυσωδία, μίασμα || *fig.*, ὄλεθρος, μάστιξ.
pestîfero, -a; -ilênte; -ilenziâle, *m. f.*, λοιμοφόρος, -μώδης, -μικός, -μαντικός, μιασματικός; φθοροποιός, ὀλεθροφόρος.
pestilênza, *v.* pêste.
pêsto, -a, τετριμμένος, (κοπανισμένος); πεπατημένος; *v.* malcôncio; lîvido || *s. m.*, *v.* ammaccatûra; lividûra.
pestône, *m.*, κοπανιστήριον, μέγα πόπανον, *v.* pestatôio.
pestacciôla, *f.*, *bot.*, ἀρνόγλωσσον, πεντάνευρον, (παζί).
pêtalo, *m.*, πέταλον.
petârdo, *m.*, πυροκρόταλον, (τράκα(τροῦκα)) || *mil.*, ῥηξί-(ἐλέ)πυ-
pêtaso, *m.*, πέτασος. [λον.
petecchiâle, *m. f.*, πεταχνώδης, πελιώδης.
petêcchia, *f.*, *v.* avâro || *pl.*, *medc.*, τὰ μετάχνια *o* πελιώματα, (βλατίδες).
petênte, *m. f.*, αἰτητής, ἱκέτης.
petiziône, *f.*, αἴτησις ἔγγραφος, ἀναφορά, ἱκεσία, (ἀρτζουχάλι) || — di principîo, διάλληλος δεῖξις, ἀδιέξοδος κύκλος.
pêto, *m.*, πορδή, φύσα, ἄνεμος, (κλάνη) || fâr -i, *spetezzâre*, πέρδω, -ομαι, (κλάνω); chi fa -i, περδόμενος, πορδαλέος, (-λᾶς, κλανιάρης). [τοῦ Πετράρχου.
petrarchîsta, *m. f.*, ἀπομιμητὴς

petrîcciolo, *m.*, *bot.*, ἀναγαλλίς, (γα-
petrièra, *f.*, λιθοβόλον. [λατσίδα).
petrificâre, *v.* pietrif-. [(πετρένιος).
petrî(g)no, **-a**, πέτρινος, λίθινος,
petriôlo, *m.*, *v.* pêvera. imbûto.
petrolière, *m.*, ἐμπρηστὴς (διὰ πε-
petrôlio, *m.*, πετρέλαιον. [τρελαίου).
pet(r)onciâna, *v.* melanzâna.
petrosêlce, *f.*, πετροχάλιξ.
petrosêllo, *m.*, *bot.*, πετροσέλινον,
petrûzza, *v.* pietr-. [(μαϊτανός).
pettêgola, *f.*, λάλος γυνή, γύναιον φλύαρον, μωρολόγον γραΐδιον, (κερατσίτσα, γλωσσοῦ).
pettegolâre, φλυαρῶ, μωρολογῶ ὡς γύναιον φλύαρον, φέρομαι ὡς μωρολόγον γραΐδιον, ἀρέσκομαι εἰς τὰς μωρολογίας.
pettegolêzzo, *m.*, φλυαρία γυναίου λάλου, μωρολογίαι γυναικεῖαι, γραιολογίαι, ὁμιλίαι φλυάρων γυναικαρίων, κακολογία, (κερατσιαίς, -τσίστικα λόγια).
pettêgolo, **-a**, μωρο-(κακο)λόγος; ἄνθρωπος φλύαρος, (γρηά); φιλοκατήγορος. (σκανδαλιάρης); *v.* chiacchierône; intrigânte.
pettièra, *f.*, προστερνίδιον.
pettignône, *v.* pûbe. [(κ-(χ)τενᾶς).
pettinâio, *m.*, κτενοποιός, -πώλης,
pettinâre, κτενίζω || *lâna*, ξαίνω, (λαναρίζω), *v.* cardâre; *lîno*, καθαρίζω, (κουταλίζω) || *fig.*, δαίρω, μαστιγῶ, ξυλοκοπῶ; ἐπιπλήττω πικρῶς.
pettinâto,**-a**, κτενιστός (-ισμένος) || non —, ἀκτένιστος || *s. f.*, κτενισμός; *fig.*. ξυλοκόπημα, (δάρσιμον).
pettinatôre, *m.*, κτενιστής, κομμωτής; *v.* cardatôre; parrucchière.
pettinatrîce, *f.*, κομμώτρια.
pettinatûra, *f.*, κτένισμα, -μός, κεφαλόκοσμος.
pêttine, *m.*, κτείς, κτένιον, (κ-(χ)τένι); *râdo*, κτένιον ἀραιόν, διαλυστήριον, (-(σ)τήρι, -στήρα), περίακτον, (τσατσάρα); *da têsta*, ξάνιον, (κτένα, τσατσάρα); *per lâna*, ξάνιον, (λανάρα) || *itt.*, κτείς, (κ-(χ)τένι).
pettinêlla, *m.*, κτενίδιον, -νιον.
pettinièra, *f.*, κτενοθήκη. [δης.
pettinifôrme, *m. f.*, κτενοειδής, -νώ-
pettirôsso, *m.*, πυρρούλας, πυρ(ρ)αλ-(λ)ίς, (πετρίτης, χειμωνιάτης).
pêtto, *m.*, στῆθος, (στήθι, τὰ στήθη), στέρνον; *séno*, κόλπος, (κόρφος), στῆθος, μαστοί || *pettorâle*, προστερνίδιον || *davânti di camîcia*, ἐπιστήθιον || *fig.*, *cuôre*. *ânima*, *mênte*, καρδία, ψυχή, νοῦς; *v.* corâggio; confrônto || mâl di —, (περι)πνευμονία; malattîa di —, πάθος στηθικόν, φθίσις || bâttersi il —, στερνοκοποῦμαι, -νοτυποῦμαι, (στηθοδέρνομαι).
pettorâle, *m. f.*, ἀνήκων ο ὠφελῶν εἰς τὸ στῆθος, στηθικός, -θιαῖος || *s. m.*, προστερνίδιον.
pettorûto,**-a**, ἀγέρωχος. ὑπερήφανος.
petulânte, *m. f.*, προπετής, αὐθάδης.
petulânza, *f.*, προπέτεια, αὐθάδεια, ἔπαρσις.
petûnia, *f.*, *piânta e fiôre*, πετυνία.
peucêdano, *m.*, *bot.*, πευκέδανον.
pêvera, *f.*, μέγα χωνεῖον ξύλινον, *v.* imbûto.
pêzza, *f.*, κομμάτι(ον) ο τμῆμα ὑφάσματος, ὀθόνιον, (πανί) || *tôppa*, ἐπίβλημα, ἐμβάλωμα, (μπάλωμα) || *per bambîno ecc.*, σπάργανον, (κωλόπανο(ν)), *v.* pannolino || *rôtolo*, σύνολον, πτύγμα, (τόπι, παστάβι).
pezzâto, **-a**, (διά)στικτός, ποικιλόχρους. [ciône.
pezzênte, *m. f.*, *v.* accattône, strac-
pezzêtta, *f.*, *monêta*, νομισμάτιον.
pêzzo, *m.*, μέρος ὅλου τινός, τμῆμα, τεμάχιον, κομμάτι(ον) || *monêta*, νόμισμα || *a dâma o âgli scâcchi*, πεσσός || *d'artiglierîa*, τηλεβόλον, (κανόνι) || — dûro, μελί-(ζαχαρό)κρατον || — grôsso, *fig.*, ἄνθρωπος διάσημος, σημαντικὸν ὑποκείμενον || *môlto têmpo*, πολὺς χρόνος || per un — di pâne, διὰ τεμάχιον ἄρτου || tûtto d'un —, *v.* intêro, -egro.
pezzuôla, *f.*, *v.* fazzolêtto (*da náso*).
piacênte, *v.* -côvole.
piacenterîa, *v.* adulaziône.

piacêre, *m.*, ἡδονή, εὐφροσύνη, εὐχαρίστησις, χαρά, τέρψις, διασκέδασις, (ξεφάντωσις) || *desidério, volontà*, ἐπιθυμία, θέλησις || *favóre*, χάρις, καλωσύνη || per —, πρὸς (ἀπὸ) εὐχαρίστησιν; παρακαλῶ, ἐὰν εὐαρεστῆσθε *o* ἀγαπᾶτε || fâr un —, *v.* favorîre || *vb.*, εἶμαι εὐάρεστος, εὐαρεστῶ, ἀρέσκω, (ἀρέσω); χαίρω. ἥδομαι, (νοστιμεύομαι); ἀγαπῶ, θέλω || piâccia a Dîo, εἴθε, (ἄμποτε, μακάρι) || a Dîo non piâccia, μὴ γένοιτο, ἄπαγε!

piacêvole, *m.f.*, εὐάρεστος, ἀρεστός, χαρίεις, ἐπίχαρις, εὐχάριστος, τερπνός, ἐπιτερπής, (νόστιμος); *giovîale, allégro*, ἀστεῖος, γελοῖος, -λοτοποιός, εὐτράπελος, (νόστιμος); *cortése, affâbile*, φιλόφρων, εὐπροσήγορος.

piacevoleggiâre, χαριεντίζομαι, ἀστειεύομαι, ἀστεΐζομαι, (χωρατεύω).

piacevolêzza, *f.*, χαριεντισμός, ἀστειότης, -εϊσμός, (χωρατό(ν)) || *r.*, εὐαρέσκεια, χάρις, φιλοφροσύνη, εὐπροσηγορία.

piacimênto, *m.*, θέλησις, ἐπιθυμία; *v.* soddisfaziône.

piâga, *f.*, πληγή, ἕλκος, τραῦμα || *fig.*, θλῖψις; συμφορά, δυστυχία; μάστιξ.

piagâre, (ἐξ)έλκῶ, τραυματίζω, (πληγόνω).

piâggia, *v.* spiâggia, lîdo; pendîo.

piaggiâre, *v.* adulâre, secondâre.

piagnistêo, *m.*, κλαυθμός, (κλάψιμον, κλαῦμα, τὰ κλαύματα), θρῆνος, κοπετός, ἰάλεμος, θρηνῳδία, (μοι-(μυ)ρολό(γ)ι).

piagnolôso, -a, κλαυθμηρός, (κλαυσμένος), *v.* piangênte.

piagnôna, *f.*, μοι-(μυ)ρολογήτρια.

piagnône, *m.*, θρηνῳδός, μοι-(μυ)ρολόγος, *v.* -gn(uc)olône.

piagnucolamênto, *m.*, κλαυθμυρισμός, (κλαούρισμα).

piagnucolâre, κλαυθμυρίζω, (κλαουρίζω); ψευδοκλαίω, (κλαίω ξώκαρδα).

piagn(uc)olône, *m.*, φιλό-(πολύ)δακρυς, κλαυθμώδης, (κλαψάρικος, -ψιάρης, κλαυσ(ι)άρης).

piâlla, *f.*, ῥυκάνη, (ῥο(υ)κάνι, ῥόκανον, πλάνια).

piallâre, ῥυκαν(ίζω)ῶ, (ῥο(υ)κανίζω, πλανιάρω), ὁμαλίζω, λιστρῶ.

piallâta, *f.*, κτύπημα ῥυκάνης; *v.* -tûra.

piallatôre, -trîce, ῥυκανιστής, (ῥο(υ)κανιστής, πλανιαριστής).

piallatûra, *f.*, ῥυκάνησις, -ημα, -ισμα, (ῥο(υ)κάνισμα, πλανιάρισμα); ξέ-(ξύ)σμα, ἀπορρυκάνημα, (ῥοκανίδι).

piallêtto, *m.*, μικρὰ ῥυκάνη.

piallône, *m.*, μακρορυκάνη, (ῥο(υ)κάνι μεγάλον).

piâna, *f.*, ξυλόδεμα, ὑπόδοκος, δοκός, (-κάρι) || *v.* pianûra.

pianêlla, *v.* pantôfola.

pianerôttolo, *m.*, μεσανάβαθρον, κλιμακόπεδον, διάζωμα, (κεφαλόσκαλον).

pianêta, *m.*, πλανήτης || *f.*, φαιλόνιον, (φελόνι, πιανέτα), ἄλουργίς.

piangênte, *m.f.*, ἔν-(πολύ)δακρυς, κλαίων, θρηνῶν, -νώδης.

piângere, θλίβομαι ἕνεκα στερήσεως τινός, (ἐπι)ποθῶ τινα, κλαίω διά, θρηνῶ || *n.*, χύνω δάκρυα, δακρύω, κλαίω, θρηνῶ; λυποῦμαι, ὀδύρομαι, ἐν λύπαις βυθίζομαι || fâr —, δάκρυα κινῶ.

piangolâre, *v.* piagnucolâre.

pianigiâno, -a, τῆς πεδιάδος, πεδινός || *s.*, κάτοικος πεδιάδος, πεδιεύς.

pianîssimo, *avv.*, *mus.*, πολὺ σιγά, σιγανώτατα, λίαν ἐλαφρῶς.

pianîsta, *m.f.*, (κλειδο)κυμβαλιστής.

piâno, -a, *eguâle, spianáto*, ὁμαλός, ἴσος, ἰσό-(ἐπί)πεδος; *v.* fâcile || *s. m.*, *pianûra*, τόπος ὁμαλός, πεδιάς, ἐπίπεδον; *mat.*, ἐπίπεδον; *scôpo*, σκοπός, σχέδιον; *disêgno, schîzzo*, ἰχνογραφία, διάγραμμα, σχέδιον; *di ûna cása*, ὀροφή, (πάτωμα, κάτι); piân terrêno, πάτωμα ἰσόγειον; → || -o, *avv.*, *lentamênte*, βραδέως, (ἀργά, ἀγάλια, σιγά); *con dolcêzza o gárbo*, πρᾴως, γλυκέως, (-κά), ἠρέμα,

ἡσύχως; *a vôce bâssa, sênza rumôre,* ἠρέμα, ἡσύχως, ἀθορύβως, (σιγά(νά), χαμηλά; *mus.*, ἐλαφρῶς, ἡδέως, σιγά(νά). [(πιάνο).

pianofôrte, *m.*, κλειδοκύμβαλον,

piânta, *f.*, *bot.*, φυτόν, -τευμα; *âlbero*, δένδρον; *êrba*, βοτάνη || *del piêde*, πέλμα, (πατοῦχα, -οῦνα) || *piâno, diségno*, ἰχνογραφία, διάγραμμα, σχέδιον.

piantâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς φυτεύσεως, φυτεύσιμος.

piantâggine, *f.*, ἀρνόγλωσσον, πολύ-(πεντά)νευρον.

piantagiône, *f.*, δενδροφυτεία, φυταλιά, φύτευμα (καπνοῦ *ecc.*); →

piantamênto, *m.* φύτευσις, -τουργία, -τεία.

piantâre, *agr.* φυτεύω || *infiggere ecc.*, ἐμπήγνυμι, -νύω, ((ἐμ)πήγω), χώνω); ἵστημι ὄρθιον; *collocâre*, ἐγκαθίσταμαι, καθίστημι || *lasciâre*, ἐγκαταλείπω μόνον, (ἀφίνω εἰς τὸ μέσον *ο* στὴ μέση).

piantâta, *f.*, δενδροφυτεία; *filâre*, -οστοιχία.

piantatôre, *m.*, φυτευτής.

pianterrêno, *m.*, ἰσόγειον *ο* περί-(πρόσ)γειον (οἴκημα), (τὸ κάτω πάτωμα).

pianticêlla; -cîna, *f.*, φυτάριον.

piânto, *m.*, κλαυθμός, (κλαῦμα, τὰ κλαύματα, κλάψιμον), τὰ δάκρυα;

piantonâia, *v.* pepiniêra. [θρῆνος.

piantône, *m.*, φυτευτήριον, φυτάς, (-τάρι), μόσχευμα. κατώρυξ, ἐμβροχάς, παρασπάς, καταβολάς, (-λάδα) || *mil.*, διάκτωρ, ἀγγελιοφόρος; διακτορία.

pianûra, *f.*, πεδιάς, (-άδα).

piâstra, *f.*, πλάξ, (πλάκα) || νόμισμα τουρκικόν, γρόσι(ον) || τάλληρον τῆς Φλορεντίας.

piastrêlla, *f.*, δίσκος, χερμάς, (ἀμάδα); λιθάριον, (πετραδάκι) || giocâr âlla —, δισκεύω, (παίζω ταῖς ἀμάδαις).

piastrône, *m.*, *mil.*, ἐπιστήθιον, προστερνίδιον, πρόβολος. [νεικῶ.

piatîre, συνηγορῶ || ἐρίζω, φιλο-

piâto, *m.*, συνηγορία || ἔρις, φιλονεικία, διαφορά.

piâtta, *f.*, πάκτων, (ποντόνι).

piattafôrma, *f.*, στέγη πλατεῖα καὶ ἐπίπεδος; ὕψωμα γῆς ὁμαλόν; δῶμα, (ταρράτσα) || βάσις || *mil.*, τηλεβολοστάσιον.

piattêllo, *m.*, τρυβλίον, πινάκιον, πατέλλιον, -τέλλα, -τάνη, -τάνιον, -τανον, παροψίδιον, (πιατάκι), ὑποκύπελλον, ὑποκρατήριον, (πιατέλλο).

piâtto, -a, ὁμαλός, ἰσόπεδος, *v.* piâno || *s. m.*, τρυβλίον, πινάκιον, πατάνιον, παροψίς, λεκάνιον, -νίς, λοπάς, (πιάτ(τ)ο(ν), ἁπλάδα) || — fôndo, βαθὺ πιάτον || un — piêno, πινακιά, (πιατ(τ)ιά) || *il contenûto. vivânda*, παρόψημα, ἔδεσμα, (φαγητόν) || *dêlla spâda ecc.*, πλάτη || -i *dêlla bilância*, πλάστιγγες, τὰ πινάκια.

piâttola, *f.*, φθεὶρ ἐφηβαῖος *ο* ἐφηβικός, (μουνόψειρα) || *v.* blâtta || *fig.*, ἐνοχλητικὸς *ο* φορτικὸς ἄνθρωπος.

piattonâre, κτυπῶ *ο* πλήττω διὰ τῆς πλάτης τοῦ ξίφους, (δίδω διπλαριαίς).

piattonâta, *f.*, πληγὴ διὰ τῆς πλάτης τοῦ ξίφους, (διπλαριά).

piattône, *m.*, μέγα τρυβλίον, λοπάς || *v.* piâttola.

piâzza, *f.*, πλατεῖα, (μεϊντάνι); *mercâto*, ἀγορά, (πιάτσα, παζάρι); *plêbe*, ἀγοραῖος ὄχλος, φαῦλοι καὶ ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, ἀγοραῖον, (τραμποῦκοι) || — d'ârmi, παιδίον τοῦ Ἄρεος, ἄρειον πεδίον || — fôrte, πόλις ὀχυρά, φρούριον, (κάστρο) || *v. pôsto, impiêgo.

piazzaiuôlo, *m.*, ἀγοραῖος ἄνθρωπος.

piazzâle, *m.*, εὐρὺς χῶρος ἐν τῇ πόλει, δημόσιος τόπος διὰ περίπατον, πλατεῖα, (μεϊντάνι).

piazzâta, *f.*, ταραχή, θόρυβος, λογοτριβή, *v.* chiassâta.

piazzêtta, *f.*, μικρὰ πλατεῖα *ο* ἀγορά.

piazzîsta, *m.*, μεσίτης, προξενητής.

pîca, *v.* gâzza.

pîcca, *f.*, *ârma*, λόγχη, δόρυ, (κον-

τάρι) || *gâra*, φιλονεικία; *dispêtto, puntîglio*, πεῖσμα, μνησικακία, (πίκα, -άρισμα) || *pl., al giôco*, πίκα, (μπαστούνι).

piccadôre, *m.*, λογχοφόρος (ταυρομάχος).

piccânte, *m. f.*, *pungénte*, νύσσων, νυγματώδης, κεντῶν, -τώδης, ἀκανθώδης || *frizzânte*, δριμύς, ὀξύς || *mordâce*, δηκτικός, καθαπτικός, ἐγγιστικός, (πειραστικός).

piccâre, νύσσω, κεντῶ, -τρίζω, (-τρόνω, τσι-(τσυ)μπῶ); δάκνω, (τσι-(τσυ)μπῶ) || παρα-(ὑπο)κεντῶ *o* ἐρεθίζω τὴν γεῦσιν; *di vîni*, δριμύσσω, (τσούζω, τσι-(τσυ)μπῶ, ξυ-(ξοι)νίζω); *di formâggio*, ταγγίζω || *fig.*, *offêndere, irritâre, pûngere*, προσβάλλω, καθάπτομαι, (ἐγγίζω); παροργίζω, παροξύνω, (πικάρω); δάκνω, (δαγκάζω).

picchettâre, χαρακίζω; *c. s.*

picchêtto, *m.*, *giuôco*, πικέτο(ν) || *mil.*, ἀποσπασμάτιον.

picchiapêtto, *v.* bacchettône.

picchiâre, *v.* bâttere, bussâre.

picchiêre, *m.*, λογχοφόρος.

picchierellâre, σφυροκοπῶ, -ρηλατῶ: σμιλεύω.

picchierêllo, *m.*, σφυρίον, (-ράκι), σμιλίον, -λάριον.

picchiettâre, κτυπῶ ἐλαφρῶς; χαρακίζω || διαποικίλλω διὰ στιγμάτων, δια-(κατα)στίζω, (πλουμίζω).

picchiettâto, -a, κηλιδωτός, πεποικιλμένος, (διά-κατά)στικτός, (πλουμιστός, παρδαλός).

picchiettatûra, *f.*, καταστιγμός, διά-(κατά)στιξις, διαποίκιλμα, (πλούμισμα).

pîcchio, *m.*, *cólpo ecc.*, κροῦσις, πλῆξις, (κτύπος, -πημα) || *zool.*, δρυοκόπος, -κολάπτης, →

picchiôtto, *m.*. *uccêllo*, πίπος, πιπώ, κνιπολόγος, (τσιμπλητάρα) || *martêllo da pôrta*, ῥόπτρον.

piccinerîa, *f.*, μικροπρέπεια, χαμέρπεια, ποταπότης; γλισχρότης.

piccîno, -a, *v.* pîccolo || *meschîno, bâsso, avâro*, μικροπρεπής, χαμερπής, γλίσχρος || fârsi —, σμικρύνομαι, (ζαρόνω, μένω ἀποσβολωμένος).

pîcciolo, *v.* pîccolo.

piccionâia, *v.* colombâia; loggiône.

piccioncîno, *m.*, περιστεριδεύς, (πιτζούνι).

picciône, *m.*, περιστερά, (-τέρι); *c.s.*

picciuôlo, *m.*, μίσχος, (κοτσάνι).

pîcco, *m.*, ἀκρώρεια, κρημνός || a —, κατὰ κάθετον, καθέτως, ὀρθίως, ἀποτόμως || mandâr a —, καταβυθίζω, καταποντίζω; andâr a —, -ομαι, (βουλιάζω).

piccolêzza, *f.*, (σ)μικρότης; λεπτότης; *pochézza*, ὀλιγότης; *ristrettêzza*, στενότης, σμικρότης; *minûzia*, μικρολογία, μικροπρέπεια; *morâle*, ἀγέννεια, ταπεινότης; *mentâle*, μικρότης πνεύματος, μικρόνοια, (στενοκεφαλιά).

pîccolo, -a, (σ)μικρός; λεπτός; ὀλίγος; *bréve*, σύντομος, βραχύς; *v.* piccîno || in -o, ἐν (σ)μικρῷ, (εἰς μικρόν) || *s.m.*. *v.* fîglio, bambîno; *di animâli*, νεογνόν, (γιαυρί, κουτάβι).

piccône, *m.*. (σφυρο)σκαπάνη.

picconiêre, *m.*, σκαπανεύς.

piccôzza, *f.*, σφυροσκαπάνη; κέστρα.

pîceo, -a, πισσόχρους, πισσοειδής.

picrâto, *m.*, πικρικὸν ἅλας.

pidocchierîa, *f.*, ἀσήμαντον πρᾶγμα; *spilorcería*, ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης, ῥυπαρότης.

pidôcchio, *m.*, φθείρ, (ψεῖρα) || *di mâre*, μύαξ, (μύδι).

pidocchiôso, -a, φθειριῶν, -ρώδης, (ψειριάρης); êsser —, φθειριῶ, (ψειριάρω) || *fig.*, *spilórcio*, λίαν φιλάργυρος, γλίσχρος, καρδαμογλύφος; *sûdicio*, ῥυπαρός.

piêde, *m.*, *pârte del córpo e misûra*, ποῦς, (πόδ(άρ)ι) || *di mônte*, ὑπώρεια, πρόποδες, (ποδιά) || *bâse*, βάσις, στήριγμα || *bot.*. πρέμνον, στύπος || appiè del lêtto, εἰς τὴν ἄκραν τῆς κλίνης || a -i, πεζῇ, -ζῶς, (μὲ τὰ πόδια) || su dûe -i, παρευθύς, ἀμέσως.

piedestâllo, *m.*, στυλοβάτης, (-οπάτι, κωλονοπόδαρον, ποδάρι); *di ûna stâtua*, βάθρον, (πόδι).

piêdica, *f.*, *v.* cavallêtto. [θρίον.
piedûccio, *m.*. μικρὸν βάθρον, βα-
piêga, *f.*, (ἐπι)πτυχή, πτύξ, (δίπλα, τσάκισμα, τσούφρα, ζαρωματιά) || buôna *o* cattîva —, καλὴ *o* κακὴ ῥοπή.
piegamênto, *m.*, πτύξις, δίπλωσις, (-ωμα): κάμψις, (λύγισμα).
piegâre, (συμ)πτύσσω, διπλῶ, (-όνω, τσακ(κ)ίζω); *curvâre*, κάμπτω, κύπτω, (λυγίζω) || *n.*, κλίνω εἴς τι, κυρτοῦμαι, κάμπτομαι, κύπτω, (λυγ(ίζω)ῶ) || *fig.*, *cêdere*, ἐνδίδω, ὑποχωρῶ, ὑπείκω, ὑποτάσσομαι; *d'esêrciti*. κλίνω, ἐνδίδω, φεύγω, τρέπομαι, (τσακ(κ)ίζω, -ομαι).
piegatûra, *f.*, *v.* -amênto || *del brâccio ecc.*, ἀγκών.
piegheggiâre, *v.* drappeggiâre.
pieghettâre, πτύσσω, στολίζω, (σουφρόνω).
pieghettâto, **-a**, ἐπτυγμένος, στολιδωτός, (σουφρωμένος, -ωτός).
pieghettatûra, *f.*, κατασκευὴ πτυχῶν, πτύξις, στολίδωσις; κόσμημα διὰ πτυχῶν, πτύχωμα, στολίδωμα, (πλισσές).
pieghêvole, *m. f.*, εὔκαμπτος, εὐλύγιστος, λυγιστ(ικ)ός, -γηρός || *fig.*, εὐάγωγος, εὔπλαστος, εὐπειθής, πειθήνιος.
pieghevolêzza, *f.*, εὐκαμψία, -αμπτον, εὐλυγιστία, λύγισμα || εὐαγωγία, εὐπείθεια.
piêgo, *m.*, φάκελλος, δέμα, (πλῖκος, πακέτο).
piêna, *f.*, *fôlla*, μέγας ἀριθμὸς προσώπων, πλῆθος, τύρβη, ὄχλος || *di un fiûme*, πλημμύρα *o* εἰσβολὴ τῶν ὑδάτων, κατάκλυσις πο-
pienêzza, *f.*, πλῆρες. [ταμοῦ.
piêno, **-a**, ἔμπλεως, πλήρης, μεστός, γέμων, (γεμάτος ἀπό *acc.*) || *carnôso*, *grâsso*, παχύς, πιμελής, εὔσαρκος, στρογγύλος || -a, *prégna*, ἔγκυος || lûna -a, πανσέληνος || a -e mâni, δαψιλῶς, ἀφθόνως, πλουσιοπαρόχως || -i potêri, πληρεξουσιότης. [στρογγύλος.
pienôtto, **-a**, πιμελής, εὔσαρκος,
pietà, *f.*, *compassiône*, ἔλεος, οἶκτος, οἰκτιρμός, συμπάθεια, λύπη(σις); *filiâle*, στοργή || *côsa pietôsa*, ἐλεεινὸν *o* λυπηρὸν πρᾶγμα || *v.* carità || avêr —, *v.* compassionâre, compiângere.
pietânza, *f.*, παρατιθέμενον φαγητόν, ἔδεσμα. (φαγ(ε)ί).
pietîsmo, *m.*, εὐσεβισμός.
pietîsta, *m.f.*, εὐσεβιστής.
pietôso, **-a**, *v.* compassionêvole; commovênte.
piêtra, *f.*, λίθος, πέτρα || — preziôsa, πολύτιμος *o* πολυτελὴς λίθος, (πετράδι), *v.* gioiêllo || mâle dêlla —, λιθίασις.
pietrâia, *f.*, λατομεῖον, πετροκόπιον, (-πειό, δα-(ντα)μάρι).
pietrâio, *m.*, λιθο-(πετρο)τόμος, λαξευτής, πετροκόπος, λιθοξόος, (πετρᾶς).
pietrâme, *m.*, πετροστιβάς.
pietrâta, *f.*, λίθου βολή, λιθοβόλημα, (πετριά).
pietrificâre, ἀπολιθῶ, λιθοποιῶ, πετρῶ, (-όνω) || *fig.*, καταπλήσσω, ἐξιστῶ.
pietrificaziône, *f.*, ἀπολίθωσις.
pietrôso, **-a**, λιθώδης, πετρώδης, -ραῖος: *v.* petrîgno.
pietrûzza, *f.*, λιθάριον, πετρίδιον, -ράδιον, (-ραδάκι, -ρίτσα).
pievâno, *v.* curâto, pârroco.
pîffero, *m.*, συρίγγιον, φωτίγγιον, (πίφε-(πίφα)ρο, φιαμπόλι, σιλιαύρα); *sonatôre*, φωτιγγιστής.
pîgia, *f.*, ὅμιλος συνθλιβομένων ἀνθρώπων, πλῆθος.
pigiâre, πατῶ, θλίβω, πιέζω || -rsi, συντρέχω πλῆθος, (στρυμόνω).
pigiatôio, *m.*, γναφευτήριον.
pigiatôre, **-trîce**, πιεστής.
pigiatûra, *f.*, πίεσις.
pigionâle, *m. f.*, *v.* locatârio.
pigionânte, *m. f.*, *v.* locatôre.
pigiône, *f.*, ἐνοίκιον, (νοίκι, κυρᾶς).
pigliamôsche, *m.*, μυιοθήρας, (μυιγοχάφτης; μυίαγρος).
pigliâre, *v.* prêndere.
pîglio, *m.*, λῆψις; dâr di —, *v.*

prêndere, afferrâre || *v.* aspêtto, âria. [κός.
pigmentârio, **-a**, δερματοχρωστι-
pigmênto, *m.*, δερματόχρωσις.
pigmêo, *m.*, πυγμαῖος, (πηχυιαῖος), νάνος, (τζουτζές). [πρόβολος.
pîgna, *f.*, *v.* pîna || *architettûra*,
pignâtta, *v.* pêntola.
pignône, *m.*, πρόχωμα || *v.* bîca.
pignoramênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, κατάσχεσις, (ἀμάχευμα, πιάσιμον); *v.* sequêstro.
pignorâre, *dâre o prêndere in pégno*, ἐνέχυρον δίδω *o* λαμβάνω; *sequestrâre*, κάμνω κατάσχεσιν, κατάσχω, (ἀμα(να)χεύω). [ἐνέχυρον.
pignoratârio, *m.*, δανειστὴς λαβὼν
pignoratîvo (contrâtto —), *m.*, συμβόλαιον ἐξωνητικόν.
pign(n)ôlo, *v.* pinôlo.
pigolâre, πιπίζω, τιτίζω.
pigolîo, *m.*, πιπισμός.
pigolône, *m.*, μεμψίμοιρος.
pigrîre, νωθρεύω, ὀκνηρεύομαι, ῥᾳθυμῶ, (τεμπελιῶ, -λιάζω).
pigrîzia, *f.*, νωθρότης, ἀδράνεια, ὀκνηρία, ῥᾳθυμία, (τεμπελιά, ἀκαμωσύνη).
pîgro, **-a**, νωθρός, ἀργός, ἀδρανής, ὀκνός, -νηρός, ῥᾴθυμος, φυγόπονος, (τεμπέλης, ἀκαμάτης); *lênto*, ἀργός, ἀδρανής, βραδυκίνητος.
pîla, *f.*, *mûcchio*, στοιβή, (στοίβα-(σιά)) || *architettûra*, ὑπόβαθρον, ὑποστύλωμα, στύλος, κίων || *fis.*, στήλη; — di Vôlta, βολταϊκὴ στήλη || — dêll' âcqua sânta, ἁγιασματάριον, -τήριον (-τήρα).
pilâo, *m.*, ὀρυζοθάρα, (πιλάφι).
pilâstro, *m.*, παραστάς, -στάτης, ὑπόβαθρον, ὑποστύλωμα, στύλος.
pîlatro, *m.*, *bot.*, ὑπέρεικον, (σπαθόχορτον).
pîleo, *m.*, πίλεος.
pillâcchera, *f.*, ἀναρριφθεῖσα λάσπη, πίτυλος, -λισμα, (πιτσύλισμα, -λιά) || *fig.*, *avâro*, φιλάργυρος, γλίσχρος.
pillâre, κοπανίζω, τρίβω, ἰγδίζω.
pillo, *v.* pilône, pestatôio.
pîllola, *f.*, καταπότιον, κοκκίον, (χάπι) || indorâr la —, *fig.*, περιχρυσῶ τὸ καταπότιον.
pillône, *m.* *v.* mazzerânga. [pâlla.
pillôtta, *f.*, μικρὰ ἀερόσφαιρα, *v.*
pillôtto, *m.*, λαρδωτήριον.
pîlo, *m.*, ξυστόν, παλτόν.
pilonatûra, *f.*, κοπάνισμα.
pilône, *m.*, *da mortâio*, ἰγδοκόπανον, (γουδοχέρι) || *di pônte*, ὑπόβαθρον, *v.* pîla.
pilôro, *m.*, πυλωρός.
pilôrico, **-a**, πυλωρικός.
pilosêlla, *v.* pel-.
pilôta; **-o**, *m.*, πρωρεύς, -ράτης, πλο-(ναυ)ηγός, (πιλότος, ποδότης).
pilotâggio, *m.*, κυβέρνησις πλοίου, πηδαλιουχία, -χησις, -χημα.
pilotîno, *m.*, πρωράτης μαθητευόμενος. [(τσι-(τσυ)μπῶ).
piluccâre, ἀπογεύομαι, μικρεσθίω,
pimpinêlla, *f.*, σέσελι, σιλλικύπριον.
pîna, *f.*, (πιτυο)στρόβιλος, στροβίλιον, στρόμβος, κῶνος, (κουκ-(κ)ουνάρα). [μα, πτερύγιον.
pinâcolo, *m.*, κορυφὴ ναοῦ, ἀέτω-
pinacotêca, *f.*, πινακοθήκη.
pinâstro, *m.*, ἀγριοπίτυς, -πεύκη.
pinâzza, *f.*, *mar.*, πάρων, ὁλκάς, φορταγωγίς.
pînca, *f.*, κολοκύνθη ἐπιμήκης.
pîncio, *m.*. κῶνος τῆς ἐλάτης.
pînco, *m.*, *nâve*, πίγκος || **v.* mêmbro (virîle).
pinconâre, *b.*, *v.* burlâre, derîdere.
pindareggiâre, πινδαρίζω.
pindârico, **-a**, πινδαρικός.
pineâle (glândola —), *f.*, κωνοειδὴς ἀδήν.
pinêta, *f.*; **-o**, *m.*, πιτυών, πευκών.
pîngere, *v.* di-(s)pîngere. [δύτης.
pingoîno, *m.*, λιπαρόχην, ἀπτηνο-
pîngue, *m. f.*, *v.* grâsso.
pinîfero, **-a**, πιτυοφόρος, -τυώδης.
pînna, *f.*, *natatôria*, πτερύγιον, -ρυξ, (-ρούγι, φτερούγιον) || *conchîglia*, πίννα.
pinnâcolo, *v.* pinac-.
pinnâto, **-a**, *bot.*, περίπτερος.
pîno, *m.*, πίτυς, πεύκη, (πεῦκος, -ον, ἀγριοκουκ(κ)ουναριά, τσάμι);

doméstico, πίτυς ἡ κωνοφόρος, (κου(κ)ουναριά, στροβιληά, -λιά).
pinocchiâta, *f.*, γλύκυσμα διὰ πιτυΐδων *o* πιστακίων.
pinôcchio, *v.* pistâcchio; ⟶
pinôlo, *m.*, πιτυΐς, (κουκ(κ)ουνάρι).
pinticchiâto, *v.* picchiettâto.
pinzâcchio, *v.* gorgogliône.
pinzâre, *v.*, pûngere, piccâre.
pinzêtte, *f. pl.*, λαβίς, (-ίδα, τσι-(τσυ)μπίδα); *da strappâr i pêli*, τριχολαβίς, μαδηστήρ, (τσι-(τσυ)μπίδι).
pinzimônio, *m.*, πεπερό-(ὀξύ)γαρον.
pinzôchero, *v.* bacchettône.
pîo, **-a**, εὐσεβής, εὐλαβής, (-αβος), *v.* devôto || *caritatêvole*, φιλελεήμων, φιλανθρωπικός || -a mâdre, ληπτὴ μῆνιγξ.
piôggia, *f.*, βροχή, ὑετός, ὄμβρος || — dirôtta *o* grôssa, ῥαγδαία *o* χονδρὴ βροχή, ὄμβρος || — leggiêra, ⟶ [χάλα).
piogg(i)erêlla, *f.*, ψεκάς, (ψι-(ψη)-
piombâggine, *f.*, μολύβδαινα.
piombâre, *cadêre o lanciârsi su*, ἐπι-(κατα)πίπτω, ἐν-ἐπι-(κατα)σκήπτω; ἐφορμῶ; (πέφτω ἐπάνω εἰς) || *fâr la piombatûra*, μολυβδῶ, (-βόνω, γανόνω μὲ μολύβι). [στρα.
piombatôio, *m.*, *mil.*, ἐξωπολεμί-
piombatûra, *f.*; **-âggio**, *m.*, μολύβδωσις, -ωμα, σφράγισις, σήμανσις. [-δοῦχος.
piombîfero, **-a**, μολυβδοφόρος,
piombinâre, σταθμίζω, (σταφνίζω).
piombîno, *m.*, *archipênzolo*, μολυβδίς, στάθμη, (στάφνη); *v.* scandâglio.
piômbo, *m.*, μόλυβδος (μολύβι) || *v.* pâlla, pallîni || di —, μολύβδινος, (-βένιος) || a —, καθέτως, κατὰ στάθμησιν || i -i di Venêzia, οἱ μόλυβδοι τῆς Βενετίας.
piombôso, **-a**, μολύβδῳ ἰσοβαρής.
pionière, *m.*, σκαπανεύς. [γειρών.
pioppêto, *m.*; **-ppâia**, *f.*, λευκών, αἰ-
piôppo, *m.*, λεύκη, (-α); *nêro*, αἴγειρος, (καβάκι) || di —, λεύκινος, αἰγείρινος.

piôta, *f.*, χορτόπλινθος || *v.* piânta (*del piêde*).
piotâre, στρωννύω διὰ χορτοπλίνθων, καλύπτω διὰ χλόης, χορτοπλινθῶ, ἐπιχλοάζω.
piôva, *poet.*, *v.* piôggia.
piovâno, **-a**, ὑέτιος, ὄμβριος, (βρόχινος) || âcqua -a, ὑέτιον *o* ὄμβριον ὕδωρ, (νερὸν βρόχινον) || *s. m.*, *v.* curâto.
piôvere, βρέχω, ὕω, *cm. imps.*; piôve dirottamênte, κάμνει ῥαγδαίαν βροχήν || *fig.*, χύνομαι, στάζω, πίπτω, (πέφτω), ἐνσκήπτω.
pioviggin âre, *imps.*, ψεκάζει, (ψηχαλίζει). [λώδης.
pioviggin ôso, **-a**, ὄμβριος, νεφε-
piovôso, **-a**, ὑετώδης, ὑέτιος, ἐπ-(ὑπ)όμβριος, (βροχερός), ὀμβρώδης; ὀμβροφόρος || *s. m.*, *mêse*, ὑετώδης, βροχερός.
piôvra, *f.*, ὀκταπόδιον, (χταπόδι).
pîpa, *f.*, καπνοσύριγξ, (καπνιστήρι, τσιμπούκι, πίπα).
pipâre, καπνίζω, πίνω καπνόν, (πίνω τσιμπούκι *o* πίπαν), *v.* fumâre.
piperîte, *f.*, *bot.*, πιπερῖτις.
pipiâre; **pipilâre**, *v.* pigolâre.
pipîno, *m.*, καπνοσυρίγγιον, (τσιμπουκάκι).
pipistrêllo, *m.*, νυκτερίς, (-ίδα).
pipîta, *f.*, κόρυζα, (τσύφνα).
pîppio, *m.*, λαιμός (τῶν ἀποσταλτικῶν ἀγγείων).
pippiône, *v.* piccioncîno, picciône.
***piquè**, *m.*, *barb.*, (ῥομβο)δίπλαξ,
pîra, *f.*, πυρά. [(πικές).
piracânto, *m.*, *bot.*, πυράκανθα.
pirâle, *f.*, *zool.*, πυραλίς.
piramidâle, *m. f.*, πυραμιδοειδής.
pirâmide, *f.*, πυραμίς.
pirâta, *m.*, ληστὴς θαλάσσης, πειρατής, (κο(υ)ρσάρος, -ᾶρις). [σεύω).
pirateggiâre, πειρατεύω, (κουρ-
piraterîa, *f.*, πειρατεία, (κούρσευμα). [ρικος).
pirâtico, **-a**, πειρατικός, (κουρσά-
piressîa, *f.*, πυρεξία.
pîretro, *m.*, *bot.*. πύρεθρον.

pîrico, -a, πυρικός, πύριος || pôlvere -a, πυρῖτις, (μπαρούτι).
pirifôrme, *m. f.*, ἀπί(δ)οειδής.
pirîte, *f.*, πυρίτης.
piritôso, -a, πυριτώδης.
piroêtta, *f.*, περιστροφή, περιδίνη, (στρηφογύρισμα). [νοῦμαι.
piroettâre, περιστρέφομαι, περιδι-
pirôforo, *m.*, πυροφόρον.
pirôga, *f.*, μονόξυλον.
pirolatrîa, *f.*, πυρολατρεία.
pirolegnôso, -a, πυροξυλώδης, -λι-
pirôlo, *v.* bîschero; pinôlo. [κός.
piromanzîa, *f.*, πυρομαντεία. [τρης.
pirômetro, *m.*, πυρόμετρον, -μέ-
pirône, *m.*, μοχλός, (λοστός) || *v.* bîschero. [μίας, (ῥουμπίνι).
pirôpo, *m.*, καρχηδόνιος τῆς Βοε-
pirôscafo, *m.*, ἀτμόπλοιον, πυρό-
pirôsseno, *m.*, πυρόξενον. [σκαφον.
pirotecnîa, *f.*, πυροτεχνία, -νική.
pirotêcnico, -a, πυροτεχνικός, -νη-
pirrica, *f.*, πυρρίχη, -ίχιος χορός. [ματικός || spettâcolo -o, -νημα.
pirrîchio, *m.*, πυρρίχιος.
pirronîsmo, *m.*, πυρρωνισμός.
pirronîsta, *m.*, πυρρωνιστής, σκεπτι-
pîscia, *f.*; -o, *m. ecc.*, *v.* orîna. [κός.
pisciacâne, *m.*, *bot.*, ὀροβάγχη.
pisciallêtto, *m.*, *bot.*, ἀφάκη.
pisciatôio, *v.* orinatôio.
piscicultôre, *m.*, ἰχθυοκόμος.
piscicultûra, *f.*, ἰχθυοκομία.
piscîna, *f.*, κολυμβήθρα || † λουτήρ, (νεροχύτης) || *v.* peschiêra.
pisciône, *m.*, οὐρητίας, (κατουρ-
(κατρου)λᾶς); κλινουρητικὸν παιδίον, (κατουρλάδικο παιδί).
pisciôso, -a, οὐρώδης, κατουρημέ-
pisellâio, *m.*, φυτεία πίσων. [νος.
pisêllo, *m.*, πίσον, -ος, (πιζέλι, μπίζ(έλ)ι, ἀρακᾶς).
pisolîno, *v.* sonnellîno.
pispigliâre; -pissâre, *v.* bisbigliâre.
pîspola, *f.*, *v.* codirôsso; -itrêmula.
pissasfâlto, *m.*, πισσάσφαλτος, μάλ-
pîsside, *f.*, *v.* cibôrio. [θα.
pissipîssi, *v.* bisbîglio.
pîsta, *f.*, ἱπποδρόμιον, στάδιον.
pistâcchio, *m.*, *piânta*, πιστάκη, (φιστικιά); *frûtto*, πιστάκιον, (φιστίκι). [*v.* falpalà.
pistâgna, *f.*, κράσπεδον ἱματίου;
pistîllo, *m.*, ὕπερον. [-τόλα).
pistôla, *f.*, ἀγχιβόλον, (πιστόλι(ον),
pistolettâta, *f.*, πυροβόλημα διὰ πιστολίου, (πιστολιά).
pitâffio, *v.* epit-, patâffio.
pitagoreîsmo, *m.*, πυθαγορισμός.
pitagôrico, -a, πυθαγορικός, -γό-
pitâle, *v.* orinâle. [ρειος.
pîtici (giuôchi —), *m. pl.*, πυθικοὶ
pitirîasi, *v.* fôrfora. [ἀγῶνες.
pitoccâre *ecc.*, *v.* accattâre.
pitoccherîa, *f.*, ἐπαιτεία, -τησις || *v.* piccinerîa.
pitonêssa, *f.*, πυθώνισσα, μάγισσα.
pîttima, *f.*, ἐπίθεμα || *fig.*, *v.* lâdro; avâro, noiôso.
pittôre, -trîce, ζωγράφος || *fig.*, λογοζωγράφος, ἀπεικονιστής.
pittorêllo, *m.*, *apprendîsta*, μαθητὴς ζωγραφίας, παραζωγράφος || *imbrattatéle*, ἀδέξιος ζωγράφος, ῥωπογράφος.
pittôrico, -a, (ζω)γραφικός.
pittûra, *f.*, *ârte*, ζωγραφικὴ (τέχνη) || *ôpera*, ζωγράφημα, -αφία; *ad ôlio*, ἐλαιογραφία || *fig.*, δια(περι)γραφή, ἀπεικόνισις. [πογραφία.
pitturâccia, *f.*, κακοζωγραφία, ῥω-
pitturâre, *dipîngere*, ζωγραφ(ίζω)ῶ; *colorîre*, χρωννύω, χρωματίζω.
pitûita, *f.*, φλέγμα, βλέννα.
pituitârio, a, φλεγματώδης, -τικός.
pituitôso, -a, πολυφλέγματος, μυξώδης.
più, *agg.*, πλείων, (πλειότερος), περισσότερος || *avv.*, πλέον, μᾶλλον, (πλειότερον, πειότερα, π(λ)ιό) || *con negazîône*, οὐκέτι *o* μηκέτι, (δὲν *o* μὴ... πλέον) || tânto —, τοσούτῳ μᾶλλον, τόσον *o* διὰ τοῦτο περισσότερον || al —, τὸ πολύ || — o mêno, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον, (ἐπάνω κάτω) || dûe più tre, δύο σὺν τρία.
piulâre, *v.* piângere, piagnucolâre.
piûma, *f.*, πτερόν, (φτερόν); πτίλον, (πούπουλο).

piumâccio, *v.* cuscîno. [prêssa.
piumacciuôlo, *v.* cuscinêtto; com-
piumâto, **-a**, πτερωτός. [chio.
piumîno, *v.* coltroncîno; pennâc-
piumôso, **-a**, πτεροειδής, -ρώδης; -ρωτός, -ρινος.
piuôlo, *m.*, σκόλοψ, πάσσαλος, (παλούκι), *v.* cavîcchio || scâla a -i, κλίμαξ, ἀναβάθρα κινητή, (ἀνεμόσκαλα).
piuttôsto, *avv.*, μᾶλλον, (καλλίτερα), *v.* cornamûsa. [ρα).
piviâle, *m.*, φαινόλης, (φαιλόνι, κάππα, πλουβιάλε).
pivière, *m.*, χαραδριός.
pîzia, *f.*, πυθία. [*pôllo*, πύθιος.
pîzio, **-a**, πυθικός; *epîteto di A-*
pîzza, *f.*, μέμμα, πλακοῦς, -ούντιον, (ζυμαρικόν, πῆτ(τ)α, μπουρέκι), *v.* focâccia.
pizzagallîna, *f.*, *bot.*, ἄλσειον.
pizzicâgnolo, *v.* salumâio.
pizzicânte, *v.* piccânte.
pizzicâre, κνίζω, (τσι-(τσυ)μπῶ, τσούζω); *pûngere*, νύσσω, κεντῶ, (τσι-(τσυ)μπῶ || *la chitárra ecc.*, κρούω, παίζω || *l'ûva ecc.*, *dêtto dégli uccélli*, κολάπτω, (τσι-(τσυ)μπῶ) || *v.* piccâre, piluccâre.
pizzicâto, *m.*, *mus.*, προανάκρουσμα, δακτυλονυξία; *avv.*, -νυκτικῶς.
pîzzico, *m.*, δραγμίς, (τσι-(τσυ)μπιά, -μπιματιά, πρέζα), ὀλίγον τι || *v.* -côtto.
pizzicôre, *m.*, κνη-(κνι)σμός, κνηθμός, κνίσμα, (φαγοῦρα) || *fig.*, κνίσμα, γαργαλισμός.
pizzicôtto, *m.*, κνη-(κνι)σμός, νύγμα, -μός, (τσιμπιματιά, τσύμπημα(τιά)).
pîzzo, *m.*, *al mênto*, ὑποχείλιον, (πάππος) || *merlêtto*, τρίχαπτον, (δαντέλλα). [τάλλακτος.
placâbile, *m.f.*, εὐεξίλαστος, εὐκα-
placâre, ἱλάσκομαι, *v.* calmâre, pacificâre.
plâcca, *f.*, πλάξ, (πλάκα) || σύμβολον, σῆμα. [ζω).
placcâre, πλακῶ, (-όνω, καπλαδί-
placênta, *f.*, πλακοῦς, ἄκ(ό)λουθον, ὕστερον, δεύτερον, -τέρι(ον).
placidêzza; **-dità**, *f.*, προσήνεια, ἡμερότης, πραότης, γαληνιότης.
plâcido, **-a**, προσηνής, εἰρηνικός, πρᾶος, ἥσυχος, ἀτάραχος, γαλήνιος.
plâcito, *v.* consênso; giudîzio; ar-
plâga, *f.*, *v.* lîdo, luôgo. [bîtrio.
plagiârio, *m.*, λογοκλόπος.
plâgio, *m.*, λογοκλοπία, σφετερισμὸς ξένου συγγράμματος.
planetârio, **-a**, πλανητικός || *s. m.*, -τοδιάγραμμα.
planimetrîa, *f.*, ἐπιπεδομετρία.
planimêtrico, **-a**, ἐπιπεδομετρικός.
planirôstro, *m.*, πλατύρραμφος.
planisfêr(i)o, *m.*, ἐπιπεδόσφαιρον.
plantîgrado, *m.*, ταρσοβάμων, -οπόρος.
plâsma, *m.*, πλάσμα; τύπος. [γός.
plasmâre, πλάττω, μορφῶ.
plasmatôre, **-trîce**, πλάστης, -τουρ-
plâstico, **-a**, πλαστικός; εὔπλαστος || *s. f.*, πλαστική.
plasticità, *f.*, πλαστικότης, εὐπλα-
platanêto, *m.*, πλατανών. [στότης.
plâtano, *m.*, πλάτανος.
platêa, *f.*, πλατεῖα; κονίστρα.
plateâle, *m. f.*, *v.* plebêo, volgâre.
plâtino, *m.*, λευκόχρυσος.
platônico, **-a**, πλατωνικός || amôr -o, ἔρως —, πνευματικός, καθαρός.
platonîsmo, *m.*, πλατωνισμός.
platonîsta, *m.*, πλατωνιστής, -νικός.
plausîbile, *m. f.*, εὐλογοφανής, εὐπαράδεκτος, εὔσχημος, εὐπρόσωπος, πιθανός.
plausibilità, *f.*, εὐλογοφανές, εὐπαράδεκτον, πιθανότης.
plâuso, *v.* appl-.
plebâglia, *f.*, ὄχλος χυδαίων, συρφετός, σκυλολόγιον, *v.* piâzza.
plêbe, *f.*, λαός, δῆμος; κοινὸς ὄχλος, χυδαῖοι ἄνθρωποι; *c. s.*; πλείονες, πολλοί, πλῆθος. [tismo.
plebeîsmo, *m.*, χυδαϊσμός, *v.* idio-
plebêo, **-a**, κοινός, χυδαῖος, *v.* volgâre, popolâre || *s. m.*, *româno*, δημότης, πλήβειος. [δόγμα.
plebiscîto, **-a**, ψήφισμα τοῦ δήμου,

plêiade, *f.*, πλειάς || *pl.*, *astr.*, πλειάδες, (ἡ πούλ(ε)ια).
plenârio, **-a**, πλήρης, ἐντελής || côrte -a, πλήρης ὁμήγυρις || indulgênza -a, πλήρης ἄφεσις τῶν ἁμαρτιῶν.
plenilûnio, *m.*, πανσέληνος.
plenipotenziârio, *m.*, πληρεξούσιος.
pleonâsmo, *m.*. πλεονασμός.
pleonâstico, **-a**, πλεοναστικός.
plesiosâuro, *m.*, πλησιόσαυρος.
plêsso, *m.*, πλέξις, πλέγμα.
plêtora, *f.*, πληθώρα || *fig.*, πλημμύρα, περισσεία, πλεονασμός, -ασις.
pletôrico, **-a**, πληθωρικός.
plêttro, *m.*, *mus.*, πλῆκτρον || *mi-*
plêura, *f.*, πλευρά. [*sûra*, πλέθρον.
pleurît(id)e; **-resîa**, *f.*, πλευρῖτις, -ρόν, (-ρίτωμα, πόντα).
pleurîtico, **-a**, πλευριτικός. [μονία.
pleuropneumonîa, *f.*, πλευροπνευ-
plîca, *f.*, ῥοπάλωσις, ὀφίασις.
plîco, *v.* piêgo, pâcco.
plînto, *m.*, πλίνθος. [τίζω).
ploccâre, *mar.*, πακτῶ, (καλαφα-
plotône, *m.*, οὐλαμός, (μπουλούκι).
plûmbeo, **-a**, μολυβδόχρους, (μολιβόχρους, -βύς). [θμός).
plurâle, *m. f.*. πληθυντικὸς (ἀρι-
pluralità, *f.*, πλειονότης, τὸ πλεῖστον μέρος, *v.* maggiorânza.
plutôni(c)o, **-a**, πλουτώνειος, ἡφαιστειογενής.
pluviâle, *m. f.*; **-vio**, **-a**, *v.* piovôso.
pluviômetro, *m.*, βροχό-(ὑετό)μετρον, -μέτρης.
pneumâtico, **-a**, πνευματικός || mâcchina -a, -ὴ μηχανή, ἀεραντλία.
pneumatologîa, *f.*, πνευματολογία.
pneumatocêle, *m.*, πνευματοκήλη.
pneumatôsi, *f.*, πνευμάτωσις.
pneumonîa, *f.*, (περι)πνευμονία.
pneumônico, **-a**, πνευμονικός.
po', *v.* pôco.
pocânzi, *v.* diânzi.
pochêzza, *f.*, μικρὰ ποσότης, ὀλίγον, -γότης, σπάνις, -νιότης || οὐτιδανότης, *v.* piccolêzza.
pochîno; **-chêtt(în)o**; **-colîno**, **-a**, πολὺ ὀλίγος, ὀλίγιστος, ἐλάχιστος || un -o, ὀλίγιστόν *o* ἐλάχιστόν τι, ὁπωσοῦν, πολλὰ ὀλίγον, ((ὀ)λιγάκι, λιγούτσικα).
pôco, **-a**, ὀλίγος, (λίγος); *râro*, *scârso*, σπάνιος; *pîccolo*, *brêve ecc.*, μικρός, βραχύς, λεπτός || *da pôco*, οὐτιδανός, μηδαμινός, ταπεινῆς καταστάσεως || un —, ὀλίγον (τι), (λίγον, ὀλίγα, -γοστά, κομμάτ(άκ)ι), μικρόν, εἰς μικρὰν ποσότητα || prêsso a —, περίπου, ὡς ἔγγιστα, σχεδόν, παρ' ὀλίγον, (κοντά) || a — a —, ὀλίγον, κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν || fra —, μετ' *o* εἰς ὀλίγον, μετὰ οὐ πολλοῦ, ἐντὸς ὀλίγου, (σὲ λιγάκι). [θρῖτις τῶν ποδῶν.
podâgra, *f.*, ποδάγρα, -δαλγία, ἀρ-
podagrâria, *f.*, *bot.*, ποδαλγικόν.
podagrôso, **-a**, ποδαγρ(ικ)ός.
podêre, *m.*, ἀγρός, ἀγροικία, ἀγροκήπιον, κτῆμα, ἔπαυλις, χωρίον, (ὑποστατικόν, τσιφλίκι, μετόχι) || — modêllo, γεωπονικὴ σχολή.
poderôso, **-a**, δυνατός, ἰσχυρός.
podestà, *m.*, δήμαρχος; ἄρχων, προεστώς; δικαστής, βάϊλος || *f.*, *v.* facoltà, potêre; † *pl.*, τῶν ἀγγέλων δυνάμεις. [βαϊλία; -λεῖον.
podesterîa, *f.*, δημαρχία; -χεῖον;
pôdice, *v.* sedêre, âno.
pôdio, *m.*, ποδεῖον, -διον.
podîsta, *m.f.*, πεζοπόρος, ποδηγέ-
poêma, *m.*, ποίημα. [της.
poesîa, *f.*, ποίησις; στιχουργία || ποίημα, -μάτιον, στίχοι, ᾄσμα, ᾠδή, (τραγούδι).
poesiôla, *f.*, ποιημάτιον, ᾀσμάτιον, (τραγουδάκι, λιανοτραγούδι).
poêta, *m.*, ποιητής, στιχουργός; *v.* cantôre.
poetâre; **-teggiâre**, συγγράφω ποιήματα, στιχοποιῶ, -χουργῶ.
poetâstro; **poetônzolo**; **poetûcolo**, *m.*, κακὸς, ἄθλιος, μηδαμινὸς ποιητής, ποιητίσκος, κακοστιχουργός, στιχοκόπος, (ῥιμαδῶρος).
poetêssa, *f.*, ποιήτρια.
poêtico, **-a**, ποιητικός || *s. f.*, -ή.
poetizzâre, ποιητίζω, -τικεύω.
poffâre; **-rbâcco**! *inter.*, ὦ οὐρανέ!

(ὦ) διάβολε! (διάτανε!), μὰ τὸν Θεόν! μὰ τὴν πίστιν μου!
poggêtto, *m.*, λοφίσκος, -ίδιον, γή-(γεώ)λοφος, (βουνά(λά)κι).
poggiâre, *v.* appoggiâre; posâre; spirâre || ἀναβαίνω, ἀνυψοῦμαι || *mar.*, πλέω ἐπὶ τὰ δεξιά.
pôggio, *m.*, λόφος, -φίσκος, γήλοφος, (βουνάκι, ψήλωμα).
poggiôlo, *v.*, poggêtto; balcône.
poh! *inter.*, *disprézzo*, πούφ! || *così così*, οὕτω πως, μετρίως, (ἔτσι κ' ἔτσι).
pôi, *avv.*, (ἔπ)εῖτα, (μετ)ἔπειτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον, (-ερα, ἀπαί), κατόπιν, ἀκολούθως || d' ôra in —, εἰς τὰ ἑξῆς, τοῦ λοιποῦ, (ἀπ' ἐδῶ καὶ ὕστερα, ἀπ' ἐδῶ καὶ ἐμπρός) || il —, *v.* avvenîre.
poichè, *cong.*, *dôpo che*, ὅτε, ἀφ' οὗ; *v.* quândo; giacchè.
polâcca, *f.*, πολωνικὸς χορός, πολωνίς, (-νέζα) || *mar.*, λιβυρνίς, [(πολάκη).
polâre, *m.f.*, πολικός.
polarità, *f.*, πολικότης.
polarizzâre, πολῶ.
polarizzatôre, *m.*, πολωτήρ.
polarizzaziône, *f.*, πόλωσις, συμπα-
pôlca, *f.*, πόλκα. [ραλληλαύγεια.
polêdro, *v.* pul-. [χης.
polemârca, *m.*, πολέμαρχος, -μάρ-
polêmico, -a, πολεμικός, λογομαχικός, ἐριστικός, διαγωνιστικός || *s. f.*, πολεμική, λογομαχία, διαμφισβήτησις.
polemîsta, *m.f.*, πολεμιστής, λογομάχος, διαλεκτικός. [τῶ.
polemizzâre, λογομαχῶ, διαμφισβη-
polênta, *f.*, πόλτος, (κουρκούτι, ἀλευριά,) ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου, παλυντή, (μαμαλίγκα).
poliarchîa, *f.*, πολυαρχία.
polîcromo, -a, πολύχρους, -χρωμος.
poliêdrico, -a, πολυεδρικός, -ύεδρος.
poliêdro, *m.*, πολύεδρον.
polîgala, *f.*, πολύγαλον.
poligamîa, *f.*, πολυγαμία.
polîgamo, *m.*, πολύγαμος.
poliginîa, *f.*, πολυγυνία.
poliglôtto, -a, *m.*, πολύγλωσσος.
poligonâle, *m.*, πολυγώνιος.
polîgono, *m.*, πολύγωνον.
poligrafîa, *f.*, πολυγραφία.
poligrâfico, -a, πολυγραφικός.
polîgrafo, *m.*, πολυγράφος.
polimerîa, *f.*, πολυμέρεια.
polimetrîa, *f.*, πολυμετρία.
polimorfîa, *f.*, πολυμορφία, -υειδία.
polinômio, *m.*, πολυώνυμον.
poliorâma, *m.*, πολυόραμα.
polipâio, *m.*, πολυποδοφωλάς, -δόστρακον.
polipêtalo, -a, πολυπέταλος.
pôlipo, *m.*, *zool. e medc.*, πολύπους, (κταπόδι).
polîpodo; -pôdio, *m.*, πολυπόδιον.
polipôso, -a, *medc.*, πολυπώδης.
polisarcîa, *f.*, πολυσαρκία.
polisênso, *m.*, πολυσήμαντος λέξις.
polisîllabo, -a, πολυσύλλαβος.
polisinodîa, *f.*, πολυσυνοδία.
politêcnico, -a, πολυτεχνικός || *s. m.*, *scuôla*, -ὸν σχολεῖον, πολυτε-
χνεῖον. [-θεότης.
politeîsmo, *m.*, πολυθεϊσμός, -θεΐα,
politeîsta, *m.f.*, πολυθεϊστής, -θεος.
polîtica, *f.*, πολιτικὴ, τὰ -ά || parlâr di —, ὁμιλῶ πολιτικά, πολιτικολογῶ.
politicânte, *m. f.*, πολιτικολόγος.
politicâstro, *m.*, ἄθλιος *o* μηδαμινὸς πολιτευτής.
polîtico, -a, πολιτικός || *s. m.*, *pr.*, πολιτευτής; *pr. e fig.*, πολιτικός; *fig.*, → [πανοῦργος.
politicône, -a, ἐπιδέξιος, κρυψίνους,
politipîa, *f.*, πολυτυπία.
polizîa, *f.*, ἀστυνομία; *ôrdine*, εὐταξία || ricôrrere âlla —, πορεύομαι *o* καταφεύγω εἰς τὴν ἀστυνομίαν || ordinânza di —, ἀστυνομικὴ διαταγή || prefêtto di —, διευθυντὴς *o* διοικητὴς τῆς ἀστυνομίας, ἀστυνόμος || prefettûra di —, ἀστυνόμιον || commissârio di —, (ὑπ)ἀστυνόμος, ἀλύταρχος || agênte di —, *v.* -ziôtto. [μικός.
poliziêsco, -a, *pr. e fig.*, ἀστυνο-
poliziôtto, *m.*, ἄνθρωπος ἀστυνομικός, ἀστυνομικὸς κλητήρ *o* φύλαξ.

pôlizza, *f.*, γραμμάτιον, συμφωνητικόν, (πόλιτσα); *ricevuta*, ἀντιαποχή || — d' assicurazione, ἀσφαλιστικὸν ἔγγραφον *ο* συμβόλαιον, κινδυνασφαλιστικόν, (πόλιτσα τῆς σιγουριτᾶς) || — di cârico, ναυλωτικὸν συμβόλαιον, φορτωτική, -κόν, (πόλιτσα τοῦ κάρικου).

polizzîno, *m.*, γραμμάτιον, δελτάριον.

pôlla, *v.* sorgênte, vêna.

pollâio, *m.*, ὀρνιθών, -θόκοιτον, -θαρεῖον, κοττάναθρον, (κουμάσι(ον), κοττέρι, -έτσι).

pollai(u)ôlo, *m.*, ὀρνιθο-ἀλεκτρο-(πτηνο)πώλης.

pollâme, *m.*, ὄρνιθες, τὰ ὀρνίθια, τὰ πτηνά, (τὰ πουλερικά, τὰ πουλιά).

pollâstra; **-trîna**, *f.*, καπωνίς, ὀρταλίς, ν(ε)οσσίς, νοσσάς, (ὄρνιθα *ο* κόττα νέα, νοσσίδα, πουλάδα, -λαδίτσα, -λακίδα).

pollâstro; **-trîno**, *m.*, ὀρνίθιον, -θάριον, ἀλεκτορίσκος, (ὀρνιθό-(κοττό)πουλο, -πούλι, πουλάκι, πετεινάρι).

pollerîa, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)πωλεῖον.

pôllice, *m.*, μέγας δάκτυλος, ἀντίχειρ, (χονδρὸν δάκτυλον, δάκτυλας) || *misûra*, δάκτυλος.

pollicitazione, *f.*, ἐπαγγελία.

pollina, *f.*, ὀρνιθόκοπρος, (κουτσουλιά).

pôlline, *m.*, γύρις (ἡ γονιμοποιός).

pollîno, *m.*, ὀρνιθοψεῖρα.

pôllo, *m.*, ὄρνις, -νίθιον, *v.* pollâstro; gâllo, -llina.

pollône, *m.*, νέον βλάστημα; παραφυάς.

polluzione, *f.*, σπερματισμός, -τόρροια.

polmonâre; **-âle**, *m.f.*, πν-(πλ)ευμονικός, -νιακός || tîsi *ο* infiammazione —, φθίσις *ο* φλεγμονὴ πνευματική.

polmonâria, *f.*, *bot.*, πλευροβότανον, πνευμονιάς.

polmône, *m.*, πν-(πλ)εύμων, (πν-(πλ)έμονας, -όνι) || avêr buôni -i, *fig.*, ἔχω φωνὴν ἰσχυράν.

polmonîte; **-nîa**, *f.*, πνευμονία, -νίς || soffrîr di —, πνευμονῶ || *chi ne è affêtto*, πνευμονίας, -μώδης, -μονικός.

pôlo, *m.*, πόλος.

pôlpa, *f.*, ψαχνόν, (-νάδι), σάρξ || *farmacîa*, πόλτος, (κουρκούτι).

polpâccio, *m.*, γαστροκνήμιον, -ήμη, -ημίς, (ἄντσα, γάμπα).

polpacciûto, **-a**, εὔκνημος; *v.* polpôso, carnôso.

polpastrêllo, *m.*, ἡ τῶν δακτύλων σαρκώδης ἄκρα.

polpêtta, *f.*, ἰσίκιον, ἴσικος, (κιοφτές, κεφτές, (ν)τολμάς).

pôlpo, *m.*, πολύπους, ὀκτάπους, (κταπόδι).

polpôso; **-pûto**, **-a**, ψαχνός, -νώδης, *v.* carnôso.

polsîno, *m.*, περιχειρίς, περικάρπιον, (μανικέττι).

pôlso, *m.*, σφυγμός || *fig.*, δύναμις, ἰσχύς, βάρος || tastâre il — a *qcd.*, ἅπτομαι τοῦ σφυγμοῦ, ἐρευνῶ τὸν παλμὸν τῆς ἀρτηρίας, (πιάνω τὸν σφυγμόν); *fig.*, ἀποπειρῶμαί τινος, ἐξετάζω τὴν δύναμιν, τὴν ἀξίαν, τὰς διαθέσεις τινός.

pôlt(îgli)a, *f.*, πόλτος, (κουρκούτι, μαμαλίγκα) || *mêlma, fângo*, βόρβορος, πηλός, (λάσπη).

poltrîre, ὀκνηρεύομαι, ῥᾳθυμῶ, (τεμπελιῶ).

poltrôna, *f.*, ἕδρα, δίφρος, κλινοκαθέδριον, θρονί(ον), (πολτρόνα).

poltrône, **-a**, ὀκνηρός, φυγόπονος, ῥᾴθυμος, (τεμπέλης, ἀκαμάτης),

poltronerîa, *v.* pigrîzia.

polverâccio, *m.*, σπύραθος, -άθιον, -αθία, (τριβ(η)λιά), βιρβι-(βερβε)λιά).

pôlvere, *poet.* **pôlve**, *f.*, κονιορτός, κόνις, (σκόνη) || — pîrica, πυρῖτις, (μπαρούτι) || tûrbine di —, κονίζαλος || môrder la —, πίπτω, φονεύομαι || gettâr la — nêgli ôcchi, ἐκθαμβῶ, φενακίζω, ῥίπτω στάκτην εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, (θαμβόνω, ῥίχτω στάκτη στὰ μάτια).

polverièra, *f.*, πυριτιδοθήκη || -dopoiεῖον.

polverîna, *f.*, κόνις.

polverîno, *m.*, ἄμμος || *vâso*, ἀμμοδοχεῖον, (ἀμμο(υ)δερόν).

polverîo, *m.*, κονιορτός, *v.* -rône.

polverizzâbile, *m.f.*, κονιοποιήσιμος, (εὔ)τριπτός.

polverizzâre, κατατρίβω, λειοτριβῶ,

κονιοποιῶ, (κάμνω σκόνην); *fig.*, καταστρέφω.
polverizzatôre, *m.*, κονιοποιός, τριπτήριον.
polverizzaziône, *f.*, κατάτριψις, κονιοποίησις.
polverône, *m.*, στρόβιλος κονιορτοῦ, κονίζαλος.
polverôso, -a, κονι(ορτ)ώδης, πλήρης κόνεως.
polvîscolo, *v.* pulv-.
pomâta, *f.*, παχύμυρον, (πο(υ)μ(μ)άδα).
pomellâto (cavâllo —), *m.*, λευκόστικτος ἵππος.
pomêllo, *m.*, σφαίρωμα, -μάτιον, κώπη || *délle guâncie*, μηλοπάρειον, μῆλον.
pomeridiâno, -a, ὁ μετὰ μεσεμβρίαν.
pomerîggio, *m.*, δείλη, (ἀπομεσήμερον), ἀπόγευμα || nel —, μετὰ μεσεμβρίαν, ἀπὸ μεσημβρίας, (ἀπομεσήμερα).
pomêto; -mâio, *m.*, μηλεών.
pômice, *f.*, κίσσηρις, (-ήρι, ἐλαφρόπετρα).
pomiciâre, λειῶ *o* στιλβῶ διὰ κισσήρεως, κισσηρίζω.
pomiciôso, -a, κισσηρώδης, -ροειδής.
pomi-(pomo)dôro, *m.*, χρυσοῦν μῆλον, ((ν)τ-(δ)ομάτα).
pomîfero, -a, μηλο-(ὀπορω)φόρος.
pômo, *m.*, *v.* mêlo; frûtto || — d' Adâmo, καρύδι(ον) τοῦ λαιμοῦ, γαργαρεών, (γούργουρας) || — dêlla discôrdia, μῆλον τῆς ἔριδος, ἀφορμὴ διχονοίας || →
pômolo, *m.*, σφαίρωμα, -μάτιον, κόπη, λαβή.
pomologia, *f.*, ὀπωρολογία.
pômpa, *f.*, πομπή, ἐπίδειξις, μεγαλοπρέπεια; *pl.*, *vanità*, *piacêri*, ματαιότητες, ἡδοναί || fâr — di, ἐπαίρομαι ἐπί τι || *mâcchina*, (ὑδρ)ἀντλία, (τροῦμπα, τουλοῦμπα); *da incêndio*, ἀντλία πυροσβεστική.
pompâre, ἀντλῶ, (τρο(υ)μπάρω).
pompeggiâre, ἐπιδεικνύομαι; καλλωπίζομαι, στολίζομαι, (καμαρόνω).
pompiêre, *m.*, ἀντλητής, πυροσβέστης, (τρομπαδόρος, τουλουμπατζής).
pomposità, *v.* pômpa, ostentaziône.
pompôso, -a, πομπώδης, -πικός, μεγαλοπρεπής, πολυτελής.
pônce; **-cîno**, *m.*, ῥωμόποτον, (πό(ύ)ντσι).
ponderâbile, *m.f.*, ἐπιδεκτικὸς σταθμήσεως, σταθμητός, στάσιμος, (ζυγιστός).
ponderabilità, *f.*, σταθμητόν, σταθμήσιμος.
ponderâre, σταθμῶμαι, -μίζω, ἐξετάζω ἀκριβῶς, ἐξακριβῶ, (-όνω); *v.* pesâre.
ponderatamênte, *avv.*, (περι)ἐσκεμμένως, συνετῶς, προσεκτικῶς.
ponderaziône, *f.*, στάθμισις, περίσκεψις, ἐξακρίβωσις; προσοχή, εὐλάβεια.
ponderôso, -a, *v.* grâve; faticôso.
pôndo, *poet.*, *v.* pêso.
ponênte, *v.* occidênte.
ponêy, *m.*, *barb.*, πονέτον, (ἀλογάκι, μυντίλλι).
pontâggio, *m.*, διόδιον γεφύρας, γεφυροπόριον, διαγώγιον.
pônte, *m.*, γέφυρα, (-ύρι) || — volânte, κινητὴ γεφύρα || — levatôio, περιαιρετὴ, (σηκωτὴ,) γεφύρα || *mar.*, κατάστρωμα || nâve a tre -i, πλοῖον τρικατάστρωτον, (τρικούβερτο).
pontêfice, *m.*, ἀρχιερεύς, ἱεράρχης || sômmo —, ὕπατος ἀρχιερεύς, πάπας.
ponticêllo, *m.*, γεφύριον, (-ράκι) || *mus.*, ζυγός, (καβαλλάρης, καμήλα).
pontificâle, *m.f.*, ἀρχιερατικός, παπικός.
pontificâre, ἀρχιερατεύω; ἱερ-(λειτ)ουργῶ ἀρχιερατικῶς.
pontificâto, *m.*, ἀρχιερατεία, -ιερωσύνη; παπωσύνη.
pontifîcio, -a, *v.* -câle || gli stâti -i, τὰ παπικὰ κράτη, τὰ κράτη τῆς Ἐκκλησίας.
pontône, *m.*, ζεῦγμα πλωτόν || πάκτων, ναυκέλιον, (ποντόνι).
pontoniêre, *m.*, γεφυρο-(πακτωνο)ποιός.
ponzâre, διατείνομαι πρός τι, ἐργάζομαι συντόνως, μοχθῶ.
pôpe, *m.*, παπᾶς.
pôplite, *v.* garêtto.
poplitêo, -a, ἰγνυακός.
popolâccio, *m.*; **-lâglia**, *f.*, *v.* plebâglia.

popolâno, *m.*, δημότης, κοινολαΐτης, ἄνθρωπος τοῦ λαοῦ.
popolâre, δημοτικός, -μώδης; κοινός; *volgâre*, κοινός, χυδαῖος, -δαϊκός || *câro al pôpolo*, δημοτικός, -μοχαριστικός, -μοχαρής, -μοφιλής || *vb.*, κατ-(συν)οικίζω, πληθύνω || -rsi, -ομαι, (γεμίζομαι ἀπὸ κα-
popolarêsco, -a, *c. s.* [τοίκους).
popolarità, *f.*, δημοτικότης, εὔνοια τοῦ λαοῦ.
popolarizzâre, *v.* volgarizzâre.
popolâto, -a, κατῳκημένος; *v.* -lôso.
popolaziône, *f.*, κάτοικοι, πληθυσμός; *v.* pôpolo. [δαῖος λαός.
popolîno, *m.*, μικρὸς, κοινὸς, χυ-
pôpolo, *m.*, λαός, δῆμος, ἔθνος.
popolôso, -a, πολυάνθρωπος.
poponâia, *f.*, πεπονοφυτεία, -(νότοπος, μποστάνι).
poponâio, *m.*, πεπονοπώλης.
popône, *m.*, πέπων, (*oblûngo, lîscio*, πεπόνι; *oblûngo, rûvido*, μπακιροπέπονο; *tondeggiânte, reticolâto*, μπακίρι); *piânta*, πεπονιά.
pôppa, *f.*, *v.* mammêlla || *mar.*, πρύμνα, (πρύμη) || navigâr col vênto in —, ἐξ οὐρίας πλέω, οὔριον ἔχω ἄνεμον, οὐριοδρομῶ; *fig.*, εὐημερῶ, (*pr.*, πρυμ(ν)ίζω; *pr. e fig.*, ἀρμενίζω πρύμα; *fig.*, πᾶνε πρύμα ἡ δουλιαίς μου).
poppânte, *v.* lattânte.
poppâre, ἐκμυζῶ τὸ γάλα, θηλάζω, γαλακτοτροφοῦμαι, γαλουχοῦμαι, (βυζάνω, τρώγω τὸ γάλα *o* τὸ βυζί, πιπιλίζω). [γοβύζι, πιπιλήστρα).
poppatôio, *m.*, θήλαστρον, (ῥω-(ρο)-
poppâtola, *v.* pupp-. [νή, (βυζού).
poppûta, *agg. f.*, μεγαλόμαστος γυ-
popûleo, -a, λεύκινος, αἰγείρινος.
populeône, *m.*, αἰγειραλοιφή.
pôrca, *f.*, ἡ ὗς, σύαινα, γρομφάς, γρόμφις, γρωνάς, (σκρόφα, γουρούνα) || *fig.*, γυνὴ ῥυπαρά *o* αἰσχρά; *v.* donnâccia.
porc(acci)ône, *m.*, ῥυπαρὸς *o* αἰσχρός ἄνθρωπος, (βρωμιάρης, -άρικος, γρουσούζης, μουρδάρης, ἄτσαλος, ἀρσίζικος, λέρα).
porcâio; -câro, *m.*, συβώτης, συφορβός, χοιροβοσκός, (γουρουνᾶς).
porcellâna, *f.*, μορρίνα, σινικὴ ἄργιλλος; σινικὸν (πλαστούργημα), σιν(ν)οκέραμος, ἀργιλλόπλαστον σκεῦος, (πορτσελάνα, τσινί, φαρφουρί) || di —, σινικός, (φαρφουρένιος) || lavorânte in —, μορρινουργός, σινοκεραμεύς, (φορφουρᾶς) || *bot.*, ἀνδράχνη, (γλυστρίδα) || *zool.*, χοιρίνη, (μαρίτσα).
porcêll(în)o, *m.*, χοιρίδιον, -ρίσκος, γρύλλος, -λλίδιον, δέλφαξ, -άκιον, (γουρουνάκι, -νόπουλον).
porcellône, *v.* -c(acci)ône.
porcheggiâre, φέρομαι *o* ζῶ ὡς χοῖρος, (λερόνω).
porcherîa, *f.*, ῥυπαρότης, ἀκαθαρσία, (λέρα); αἰσχρολογία, (ἀσχημολόγιον): αἰσχρουργία, ἀσχημοσύνη, χοιρωδία, (γουρουνιά).
porchêtto, -a, *v.* -cêll(în)o.
porcîle, *m.*, *pr. e fig.*, χοιροτροφεῖον, χοιροφορβεῖον, συοφόρβιον, (γουρουνόμανδρα, -μάνδρι); *fig.*, τόπος ῥυπαρὸς *o* αἰσχρός.
porcîno, -a, χοίρειος, χοίρινος, -ρώδης, (γουρουνήσιος).
pôrco, *m.*, χοῖρος, (γουρούνι) || (*cârne di*) —, χοίρινον κρέας || — spîno, ἀκανθόχοιρος, (σκαντζόχοιρος). [πόρφυρος, (σομακί).
pôrfido, *m.*, πορφυρίτης λίθος,
porfirîte, *f.*, πορφυρῖτις.
porfirizzâre, λει(οτριβ)ῶ. [sentâre.
pôrgere, ἐκ-(προ)τείνω, *v.* dâre; pre-
pornografîa, *f.*, πορνογραφία.
pornogrâfico, -a, πορνογραφικός.
pornôgrafo, *m.*, πορνογράφος.
pôro, *m.*, πόρος.
porosità, *f.*, πορῶδες, ἀραιότης.
porôso, -a, πορώδης.
pôrpora, *f.*, *pr. e fig.*, πορφύρα; *fig.*, ἀξίωμα καρδιναλίου *o* βασιλέως || *stôffa*, πορφυροῦν ὕφασμα || *colôre*, πορφυροῦν χρῶμα, (γαλαζοκόκκινον, σκαρλάτον) || *medc.*, πορφυρῖτις, φοινιγμός, (κοκκινάδα).
porporâto, *v.* cardinâle.
porporeggiâre, πορφυρίζω.

porporîna, *f.*, πορφυροῦν χρῶμα; πορφυρίνη.
porporîno, -a, φοινικόβαπτος, -βαφής, (σκαρλατένιος, κόκκινος), πορφυρόχρους, -φυροῦς, -φυρώδης, -φυροειδής, -φυρίζων, φοινικοῦς, (-κός).
porrâceo, -a, πρασώδης, -σόχρους.
porracîna, *f.*, *v.* mûsco.
pôrre, τίθημι, βάλλω, (θέτω, βάζω, βάνω), *v.* collocâre, mêttere.
pôrro, *m.*, *bot.*, πράσον || *medc.*, παραχορδών, μυρμήκιον, παρασάρκωμα, (κότσι).
pôrta, *f.*, *di câsa ecc.*, θύρα, πύλη, (πόρτα) || *di ûna città*, πύλη, (καστρόπορτα) || *ingrêsso*, εἴσοδος || *apertûra*, ἄνοιγμα, ὀπή, (τρύπα) || la sublime —, ἡ ὀθωμανικὴ ο ὑψηλὴ Πύλη, (ἡ ὑψηλὴ Πόρτα).
portabandiêra, *m.*, σημαιοφόρος.
portâbile, *m. f.*, φορητός, (-ρετός, σηκωτός, κουβαλητός), *v.* -tâtile.
portâbiti, *m.*, ἱματιοκρεμάθρα, -τιοθήκη. [-λοφορεῖον.
portabottîglie, *m.*, φιαλοθήκη,
portacappêllo, *m.*, *v.* cappelliêra.
portacârta, *m.*, χαρτοφυλάκιον.
portacatîno, *m.*, λεκανοφόρος.
portaflammîferi, *m.*, φωσφορο-(ἐναυσματο)θήκη, (σπιρτοθήκη).
portafôgli, *m.*, χαρτοφυλάκιον, (πορτοφόλι) || *comm.*, χαρτία || *fig.*, ὑπουργεῖον; minîstro sênza —, ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου, ὑπουργὸς ἐπίτιμος.
portalêttere, *m.*, γραμματοκομιστής, -τοφόρος, διανομεύς.
portaliquôri, *m.*, ποτοθήκη.
portamantêllo, *v.* portâbiti. [to.
portamênto, *m.*, *v.* andatûra, -amên-
portamonête, *m.*, νομισματοφυλά-
portamôrso, *m.*, κημοῦχος. [κιον.
portampôlle, *m.*, ὀξιδολήκυθος, (λαδοξιδοθήκη).
portanotîzie, *m.*, *v.* *repôrter.
portânte, *m. f.*, φέρων || bên —, καλῶς ἔχων, ὑγιής.
portantîna, *f.*, φορεῖον περίκλειστον.
portantîno, *m.*, κομιστής, φορτ-(νωτ)αγωγός, (κουβαλητής).
portapênna, *m.*, γραφιδοκράτης, κονδυλοφόρος.
portapiviâle, *m.*, μανδυοφόρος.
portâre, φέρω, κομίζω, βαστάζω, (φέρνω, σηκόνω, βαστῶ, κουβαλῶ) || *sostenêre*, φέρω, (βαστῶ, νταγιαντίζω) || *produrre*, *cagionâre*, φέρω, προξενῶ || *addûrre*, *allegâre*, ἀναφέρω || *avêr con sè*, ἔχω ἐπάνω μου, φορῶ || *un vestîto*, φέρω, φορῶ || -rsi, *condûrsi*, διάγω, προσφέρομαι, πολιτεύομαι.
portasîgari, *m.*, σιγαροκράτης, -ολαβίς; -οθήκη.
portâta, *f.*, *dêlla mâno ecc.*, ἄφιξις; âlla —, ἐφικτὸς εἰς || *di ûna nâve*, χωρητικότης || *mil.*, βολή, (συρματιά) || *servîzio*, παράθεσις, (σερβίτζιο) || *v.* estensiône; abilità; possibilità.
portâtile, *m. f.*, (περι)φορητός, εὐφόρητος, κομιστός, εὐμετακόμιστος, (εὐκολοσήκωτος). [za.
portâto, *m.*, *v.* prodôtto, conseguên-
portatôre, -trîce, φορεύς, κομιστής, (σηκωτής, κουβαλητής); ἀχθοφόρος, (βαστάζος, χαμάλης), *v.* portantîno.
portaviâtico, *m.*, ἱερεὺς θεοφόρος.
portavîte, *m.*, ἑλικοκράτης.
portavôce, *m.*, φωνητήριον.
portêllo, *m.*, θυρίδιον, (πορτάκι), παραθυρίς.
portênto, *v.* prodîgio, mirâcolo.
porterîa, *f.*, οἰκοφυλακεῖον.
pôrtico, *m.*, στοά, περίστυλον, -λιον. [αὐλαία, (μπερδές).
portiêra, *f.*, θύρας παραπέτασμα,
portiêre, *m.*, πυλωρός, θυρωρός, (πορτάρης, *f.* -άρισσα; καπιτζῆς, *f.* -ζήδαινα). [(φυλακάτορας), *c. s.*
portinâio, *m.*, οἰκοφύλαξ, οἰκουρός,
portinerîa, *v.* -terîa.
pôrto, *m.*, λιμήν, ναύλοχος, ὅρμος, (λιμένας, -μάνι), -μ(ν)ιῶνας, πόρτος, -ον) || *città*, ἐμπορεῖον, ἐπίνειον || *il portâre*, φορά, κόμισις, (σήκωμα, κουβάλημα) || (*prêzzo*

del) —, κόμιστρον, ναῦλος, (τὰ καϊκιάτικα) || *postâle*, τὰ ταχυδρομικά || — d'ârmi, ὁπλοφορία || *fig.*, καταφύγιον, ἄσυλον.
portogâllo, *v.* arâncio.
portolâno, *m.*, λιμενολόγιον.
portône, *m.*, μεγάλη θύρα, πύλη αὔλειος, πυλών, (ἁμαξόπορτα).
portorolôgio, *m.*, ὡρολογοθήκη.
portulâca, *f.*, ἀνδράχνη, (-άκλα, γλυστρίδα, σεμιζότι).
portuôso, -a, εὐ-(πολυ)λίμενος.
porziône, *f.*, μέρος, -ρίς, -ρίδιον, τεμάχιον, ὀλίγον, (μεριδικόν, κομμάτι).
pôsa, *f.*, *interruziône, pâusa*, (ἀνά)-παῦσις, ἄνεσις, ἡσυχία || *accénto*, τόνος || *collocamênto*, καταβολή, θέσις, (βάλσιμον); καθίδρυσις, τοποθέτησις, (θέσιμον) || *atteggiamênto*, σχῆμα, στάσις, (στάσιμον) || **v.* affettaziône.
posapiâno, *v.* lênto, cômodo || *comm.*, τοποθέτησον προσεκτικῶς, *v.* frâgile.
posâre, κατα-(ἀπο)τίθημι, τοποθετῶ, (κατα)θέτω, καθιστῶ, (κατασταίνω), βάλλω, (βάνω, βάζω; ἀκκουμβίζω, -μπῶ) || *n.*, ἀναπαύομαι; *fondârsi*, ἐπίκειμαι, ἐπερείδομαι; *v.* atteggiârsi.
posâto, *v.* câlmo, tranquillo, sêrio.
posatûra, *v.* pôsa; depôsito, fêccia.
pôsca, *f.*, ὀξύκρατον.
pôscia, *v.* pôi.
poscrîtto, *m.*, ὑστερόγραφον.
posdâta, *f.*, ὑστεροχρονισμός.
posdatâre, ὑστεροχρονίζω. [ος.
posdiluviâno, -a, μετακατακλυσμαῖ-
posdomâni, *avv.*, μεθαύριον, τὴν μετεπιοῦσαν.
positivîsmo, *m.*, σύστημα θετικῆς φιλοσοφίας, θετικότης || *fig.*, ὑλοφροσύνη, περιφιλαυτία.
positivîsta, *m.f.*, θετικός, -κόφρων; ὑλόφρων, περιφίλαυτος. [της.
positività, *f.*, θετικότης, βεβαιό-
positîvo, -a, θετικός, πραγματικός, βέβαιος, ἀναμφίβολος, ἀληθής, (-θινός).
positûra, *f.*, στάσις, (στάσιμον); →
posiziône, *f.*, θέσις, κατάστασις.
posolatûra *f.*; **-lîno**, *m.*, *v.* groppiêra.
pospâsto, *m.*, ἐπιδόρπιον, τὰ -πια.
pospôrre, μετατίθημι; ἀμελῶ, περιφρονῶ.
pospositîvo, -a, μετατιθέμενος.
pôssa, *poet.*, *v.* fôrza, potêre.
possedêre, (κατ)ἔχω, κέκτημαι; κρατῶ, κυριεύω; *conôscer bêne*, ἠξεύρω κατὰ βάθος, γινώσκω ἀκριβῶς, εἶμαι ἐγκρατής *o* κάτοχός τινος. [*v.* possêsso, proprietà.
possedimênto, *m.*; **possessiône**, *f.*,
possênte, *v.* potênte.
possessîvo, -a, *gr.*, κτητικός.
possêsso, *m.*, κατοχή, κτῆσις, (κυριότητα); *bêni*, ἰδιοκτησία, κτῆμα, ὑποστατικόν, ἔπαυλις, χωρίον; *v.* podêre. [κτήτωρ, (κατηχτής).
possessôre, *m.*, κύριος, κάτοχος,
possessôrio, -a, κτη(μα)τικός, περὶ κτήσεως.
possîbile, *m. f.*, δυνατός, ἐνδεχόμενος, (βολετός, μπορετός) || il più —, τὸ μάλιστα δυνατόν || per quânto è —, ὅσον εἶναι δυνατόν, κατὰ δυνατόν || è —, ἐνδέχεται, (μπορεῖ).
possibilità, *f.*, δυνατόν, ἐνδεχόμενον, (βολετόν, μπορετόν).
possidênte, *m. f.*, *v.* proprietârio.
pôsta, *f.*, *uffîcio e corrispondênza*, ταχυδρομεῖον, (πόστα); per mêzzo dêlla —, ταχυδρομικῶς || fêrmo in —, (poste restante), διάμονος; μενέτω, νὰ μένῃ εἰς ταχυδρομεῖον || *staziône*, σταθμός, τὰ ἄγγαρα || *di cavâlli*, ἱππών, (πόστα) || *giocâta*, κατάθεμα, (μίζα) || *v.* appuntamênto, agguâto.
postâle, *m.f.*, ταχυδρομικός || servîzio —, -ὴ ὑπηρεσία || impiegâto —, -ὸς ὑπάλληλος.
postâre, *v.* posâre, collocâre.
posteggiâre, ὁδοιπορῶ διὰ τῶν ταχυδρομικῶν ἁμαξῶν, ταχυδρομῶ.
postêggio, *m.*, δασμὸς ὠνίων, ἀγορανομικὸν δικαίωμα.

postêma, *m.*, ἀπόστημα, ἐμπύημα, (πόνεμα).
postemôso, -a, ἀποστηματίας.
postergâre, ὀλιγωρεύω, κατα-(περι)φρονῶ.
pôsteri, *m. pl.*, ἀπό-(ἐπί)γονοι, μεταγενέστεροι, οἱ μεθ' ἡμᾶς.
posteriôre, *m. f.*, *nel têmpo*, ὕστερ(όχρον)ος, -ρώτερος, μεταγενέστερος; *nêllo spâzio*, ὀπίσω κείμενος, ὀπίσθιος, (ὀπισινός) || le pârti -i, τὰ ὀπίσθια || a -i, ἐκ τῶν ὑστέρων ὁ ἑπομένων, κατὰ τὰ ἑπόμενα.
posteriorità, *f.*, ὑστερότης, -χρονία.
posterità, *f.*, ἐπιγονή, *v.* pôsteri.
postîccio, -a, πρόσθετος, ἐπείσακτος, πλαστός, ψευδής, (ψεύτικος, φτειαστός); *v.* provvisôrio.
posticipâre, *v.* differîre, rimandâre.
post(i)êrla, *f.*, ῥινοπύλη, ψευδόθυρος, (-όπορτα).
postigliône, *m.*, ἡμερο-(ταχυ)δρόμος, ἄγγαρος, (σουρουτζῆς).
postîlla, *f.*, παρα-(προ)σημείωσις, ἐπιπροσθήκη.
postillâre, παρα-(προ)σημειῶ, ἐπιπροσθέτω, παραγράφω, σχολιάζω.
postillatôre, *m.*, σχολιαστής; ὑπομνηματιστής.
postîno, *v.* portalêttere.
pôsto, -a, τοποθετημένος, κείμενος || *s. m.*, θέσις, τόπος, μέρος, χωρίον; prênder -o, κάθημαι, (ἀκ(κ)ουμπῶ); prênder i -i, καταλαμβάνω τὰς θέσεις || *uffîcio*, *impiêgo*, ἀξίωμα, τάξις, θέσις, ὑπηρεσία.
postpârto, *v.* puerpêrio.
postrîbolo, *v.* bordêllo.
postulânte, *m. f.*, ζητῶν, ὑποψήφιος, μνηστήρ || *leg.*, ἐνάγων, καταδιώκων.
postulâto, *m.*, αἴτημα.
pôstumo, -a, ὀψίγονος; ὑστερογενής.
postûra, *v.* positûra, posiziône.
***postûtto** (al —), *avv.*, ἐπὶ τέλους, τέλος πάντων; μ' ὅλον τοῦτο.
potâbile, *m. f.*, πότιμος, πόσιμος, ποτός, (πιώσιμος).
potabilità, *f.*, πότιμον, πόσιμον, -μότης.
potâre, κλαδεύω, κλωνοκοπῶ.
potâssa, *f.*, πότασσα.
potâssio, *m.*, ποτάσσιον.
potatôio, *m.* κλαδευτήριον, (-τηράκι), *v.* falcêtto.
potatôre, *m.*, κλαδευτής, -τήρ.
potatûra; -agiône; -aziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, κλάδευσις.
potentâto, *m.*, δυνάστης, δεσπότης, ἄρχων, βασιλεύς.
potênte, *m. f.*, δυνατός, ἰσχυρός, κραταιός; μέγας, δεινός.
potentîlla, *f.*, πεντάπετον, -τάφυλλος.
potênza, *f.*, δύναμις, κράτος, ἰσχύς, ἐξουσία || *stâto*, ἰσχυρὰ ἐπικράτεια, κράτος, βασίλειον, δύναμις || *mat.*, δύναμις || † *pl.*, ἐξουσίαι.
potenziâle, *m. f.*, δυνάμει μόνον ὑπάρχων, δυναμικός.
potenzialità, *f.*, δύναμις.
potêre, *m.*, δύναμις, ἰσχύς; ἐξουσία || *vb.*, δύναμαι, ((ἠ-ἐ)μπορῶ); ἰσχύω.
potestà, *f.*, *c. s.*, *v.* autorità, facoltà.
pôtta, *f.*, *v.* fîca; *m.*, *v.* podestà.
poverâglia, *f.*, πτωχο-(ἐπαιτο)λόγιον, (φτωχο-(ζητιανο)λόγι).
poverêtto; -êllo; -îno, -a, δείλαιος, ταλαίπωρος, δυστυχής, κακόμοιρος, (καϋμένος, ζάβαλης), ⟶
pôvero, -a, πτωχός, (φτωχός), πένης; ἐνδεής, ἄπορος, ἀκτήμων; *mendicânte*, ἐπαίτης, πτωχός, πένης, (ζητιάνος) || — in cânna, πάμπτωχος, πενέστατος || da —, πτωχικός || *da pôco*, *inêtto*, εὐτελής, ἄθλιος, οὐτιδανός || *stêrile*, ἄγονος, ἄκαρπος, στεῖρος || beâti i -i di spîrito, μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι! || *v.* -rêtto; defûnto.
povertà, *f.*, πτωχ(ε)ία, (φτώχεια), πενία, ἔνδεια || *scarsità*, σπάνις, στέρησις || *sterilità*, ἀγονία, ἀκαρπία, στειρότης.
poziône, *f.*, πόμα, ποτόν, (πιοτόν).
poziôre, *m. f.*, κρείττων, ἀμείνων; *v.* anteriôre.
pôzza, *f.*, λάκκος ὕδατος, τέναγος, ὑδροστάσιον, (νεροματζοξιά).
pozzânghera, *f.*, τέλμα, *c. s.*
pozzêtta, *v.* fossêtta.

pôzzo, *m.*, φρέαρ, (πηγάδι) || — di sciênza, πηγὴ σοφίας || — nêro, ἀπόπατος, ἀμάρα || di —, φρεάτειος, (πηγαδίσιος).

pozzolâna, *f.*, ποτιολῖτις (γῆ), [-λησία.

prâma, *f.*, *mar.*, πέραμα.

prammâtica, *f.*, τόμος, νόμος πραγματικός, κανονισμός || di —, κανονικός || — sanziône, κύρωσις πραγματική.

prânzo *ecc.*. *v.* desinâre.

prataiôlo, -a, λειμώνιος || fûngo -o, μύκος —, ἀμανίτης, -τάριον.

pratellîna, *f.*. κάλλυντρον, λευκάνθεμον, (ἀσπρολούλουδον).

pratênse, *m.f.*, λειμώνιος.

praterîa, *f.*, λειμὼν (ἐκτεταμένος), (λειβάδι; τσαῖρι).

prâtica, *f.*, πρακτική, πρᾶξις, πρακτικὸν μέρος || *abilità, esperiênza*, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιτηδειότης, ἐπιδεξιότης || *relaziône*, σχέσις, φιλία, οἰκειότης, σύγχρησις || *comm.*, πελάτης, (μουστερῆς); πελατεία, (μουστερῆδες) || *mar.*, lîbera —, ἐλευθεροκοινώνησις || — professionâle, προεξάσκησις; fâr —, ἀσκοῦμαι εἰς τὴν πρᾶξιν ο τὴν πεῖραν, προεξασκοῦμαι || *pl.*, *pâssi ecc.*, διαβήματα, πράξεις; fâr -che, *v.* adoperârsi || -che religiôse, ἐξωτερικαὶ πράξεις θρησκείας, (θρησκευτικαὶ) ἀσκήσεις, πράξεις τῆς εὐλαβείας || *v.* realtà.

praticâbile, *m.f.*, *di luógo*, διαβατός || *di persôna*, εὐσυμβίβαστος, εὐκοινώνητος, εὐμεταχείριστος, (καλόβολος) || *passîbile*, *fattîbile*, ἐκτελέσιμος.

praticânte, *m.f.*, προεξασκούμενος, δόκιμος || † ἀσκητικός, θρῆσκος.

praticâre, *esercitâre*, (ἐξ)ἀσκῶ, ἐπαγγέλλομαι || *frequentâre*, φοιτῶ, συναναστρέφομαι, (συχνάζω εἴς τινα) || *mêtter in prâtica*, *eseguîre*, βάλλω εἰς πρᾶξιν, πράττω, ἐκ(ἐπι)τελῶ || — *un' apertûra ecc.*, ἀνοίγω.

praticità, *f.*, πραγματικότης.

prâtico, -a, *redle*, *positîvo ecc.*, πραγματικός || *âbile*, *espêrto*, πρακτικός, ἔμπειρος, -ροπράγμων, -ροτέχνης.

praticône, *m.*, ἄνθρωπος πολύπειρος, ἐμπειροπράγμων, (τετραπερασμένος).

pratîle, *m.*, *mêse*, λειμώνιος.

pratîvo, -a, λειμώνιος.

prâto, *m.*, λειμὼν (μικρός), λιβάδιον, (-άδι, βοσκότοπος, τσαῖρι).

prâvo, *v.* pervêrso, pêssimo.

preaccennâre, προλέγω, προδεικνύω.

preacquistâre, προαγοράζω.

preadamîtico, -a, προαδαμιαῖος.

preallegâre, προαναφέρω.

preâmbolo, *m.*, προοίμιον, προεισαγωγή, πρόλογος.

preavvertîre; -vvisâre, προαναγγέλλω, προειδοποιῶ. [δοποίησις.

preavvîso, *m.*, προαναγγελία, προει-

prebênda, *f.*, ἐκκλησιαστικὴ πρόσοδος, παροχή, προσοδουχία.

prebendârio, *m.*, ὑποκανονικός.

prebendâto, *m.*, προσοδοῦχος, *c.s.*

precarietà, *v.* temporaneità, instabilità, incertêzza.

precârio, -a, πρόσκαιρος, προσωρινός, ἀσταθής, ἀβέβαιος.

precauziône, *f.*, προφύλαξις, πρόνοια; *cautêla*, *attenziône*, περίσκεψις, προσοχή || usâr —, προφυλάττομαι, (-άγομαι), μεταχειρίζομαι μέτρα προφυλακτικά.

precedênte, *m.f.*, πρότερος, -ραῖος, προηγούμενος, προλαβών, (πρω(τη)τερινός) || *s.m.*, προηγούμενον.

precedentemênte, *v.* prîma.

precedênza, *f.*, προτέρησις.

precêdere, *andâr avânti*, προπορεύομαι, προβαίνω, (πηγαίνω ἐμπρὸς ἀπό *acc.*); *avvenîre o êsser davânti*, γίνομαι πρότερον, κεῖμαι ἐμπρός, προηγοῦμαι; *superâre ecc.*, προτερῶ, -τερεύω, -τεύω.

precessiône, *f.*, *dégli equinôzï*, μετάπτωσις τῶν ἰσημερινῶν.

precessôre, *v.* antecessôre. [καλῶ.

precettâre, *leg.*, ἀπευθύνω κλῆσιν,

precettîvo, -a, διδασκαλικός || ἀναγκαστικός.

precêtto, *m.*, δίδαγμα, μάθημα, παραίνεσις, κανών, (κανόνας); *comandamênto*, παράγγελμα, ἐντολή, ὁρισμός || di —, κανονικός.
precettorâto, *m.*, παιδαγωγία, -ωγική, διδασκαλία.
precettôre, *m.*, παιδαγωγός, διδάσκαλος.
precîdere, συν-(ἀπο)τέμνω, ἀποκόπτω, ἀκρωτηριάζω.
precîngere, *v.* cîng-., circondâre.
precînte, *f. pl.*, *mar.*, ζωστήρ, (τσάπα).
precipitâre, (κατα)κρημνίζω, (ἐγκρεμίζω, (ἐ)γ-(ξε)κρεμ(ν)ῶ), καταρρίπτω, καταβάλλω; *chim.*, κατακρημνίζω, κατακρούω; *affrettâre*, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, ταχύνω, (βιάζω) || *n. e* -rsi, κατακρημνίζομαι, καταπίπτω, ῥίπτομαι, τρέχω, ἐφορμῶ, χύνομαι, (χοιμίζω).
precipitâto, **-a**, κατεσπευσμένος, ἀπερίσκεπτος, *v.* -pitôso || *s. m.*, *chim.*, κατακρήμνισμα, κατάκρουσμα, ἵζημα, ὑπόστασις, -στάθμη, (καταπάτι).
precipitaziône, *f.*, ὁρμή, βία, σπουδή, (ὀγληγοράδα); ἀλογιστία, ἀπερισκεψία, ἀφροσύνη || *chim.*, κατακρήμνισις, κατάκρουσις.
precipitôso, **-a**, *dirupâto ecc.*, κρημνώδης, ἀπότομος || *frettolôso*, *inconsiderâto*, ὁρμητικός, βιαστικός, προπετής, ἀπερίσκεπτος.
precipîzio, *m.*, βάραθρον, κρημνός, ((ἐ)γκρεμός, κρεμνός) || *fig.*, ἄβυσσος, ὄλεθρος.
precîpuo, **-a**, *v.* principâle.
precisamênte, *v.* appûnto.
precisâre, προσδιορίζω.
precisiône, *f.*, ἀκρίβεια; *nêll' esprîmersi*, ἀκριβολογία.
precîso, **-a**, *categôrico*, *determinâto*, (προσδι)ώρισμένος; *esâtto*, ἀκριβής, (σωστός) || âlle cînque -e, εἰς τὰς πέντε ἀκριβῶς.
preeitâto, **-a**, προαναφερόμενος, -φερθείς, προειρημένος, προρρηθείς, προονομασθείς.
preclûdere, ἀποκλείω, κωλύω, *v.* impedîre.
preeôce, *m. f.*, *v.* prematûro.
precocità, *f.*, πρώϊμον, -μότης.
preconcêtto, **-a**, προσυνειλημμένος || *s. m.*, *v.* pregiudîzio.
preeonizzâre, ἐπικηρύττω.
preconoscênza, *f.*, πρόγνωσις.
preconôscere, προγινώσκω, προβλέπω.
precôrdi, *m. pl.*, τὰ περικάρδια, καρδιακὴ χώρα; τὰ σπλάγχνα.
preeordiâle, *m. f.*, *v.* epigâstrico.
preeôrrere, προτρέχω, φθάνω.
precursôre, *m.*, *pr. e fig.*, πρόδρομος, προάγγελος.
prêda, *f.*, *bottîno*, λεία, λάφυρον; *dêgli animâli rapâci*, ἅρπαγμα, ἄγρα, λεία, βορά, θήραμα; *fig.*, λεία || êssere *o* dârsi in —, εἶμαι ἔκδοτος *o* παραδεδομένος, ἐκτίθεμαι εἰς λείαν, γίνομαι λεία, παραδίδομαι, βασανίζομαι ὑπό, (κατα)τρύχομαι.
predâre, λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ, διαρπάζω, συλῶ, (διαγουμίζω, κουρσεύω; κλέπτω, (κλέβγω), ληστεύω.
predatôre, **-trîce**, λεηλατικός, ἁρπακτικός, ἅρπαξ; λεηλάτης, ληστής.
predeeessôre, *v.* antecess-.
predêlla, *f.*, ἐδώλιον, σκόλυθρος, -θριον, (σκαμν(άκ)ί); ⟶
predellîno, *m.*, ὑπό-(ἀνά)βαθρον, ὑποπόδιον.
predestinâre, προορίζω.
predestinâto, **-a**, προωρισμένος, ἐκλεκτός.
predestinaziône, *f.*, προορισμός.
predeterminâre, προδιατάσσω, προϊθύνω, προορίζω.
predêtto, **-a**, ῥηθεὶς ἀνωτέρω, προειρημένος, προρρηθείς, προονομασθείς, *v.* precitâto.
prediâle, *m. f.*, *v.* fondiârio.
prêdica, *f.*, ὁμιλία, κήρυγμα, διδαχή, (πρέντικα); *v.* -côzzo.
predicâbile, *m. f.*, κατηγορηματικός.
predicâre, κηρύσσω (τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ), ἱεροκηρύττω || — al desêrto, διδάσκω ἐν τῇ ἐρήμῳ || *v.* bandîre; lodâre.
predicâto, *m.*, κατηγορούμενον.
predicatôre, *m.*, ἱεροκῆρυξ; *pr. e fig.*, κῆρυξ, (πρεντικατῶρος); *fig.*, ἐπιτιμητής, (δι)δάσκαλος.

predicaziône, *f.*, (ἱερο)κήρυξις, -υγμα, διδαχή. [μησις, ἐπίπληξις.
predicôzzo, *m.*, νουθεσία, ἐπιτί-
predilêtto, -a, προσφιλέστατος; *v.* favorîto, beniamîno. [τίμησις.
predileziône, *f.*, προαγάπησις, προ-
predilîgere, (ὑπερ)ἀγαπῶ προληπτικῶς, προτιμῶ, προαιροῦμαι.
prêdio, *v.* podêre, possêsso.
predîre, προλέγω, προφητεύω, προμηνύω, προαγγέλλω. [κός.
predisponênte, *m. f.*, προδιαθετι-
predispôrre, προδιατίθημι, -διαθέτω.
predisposiziône, *f.*, προδιάθεσις.
prediziône, *f.*, πρόρρησις, προφητεία. [-τής, ὑπερισχύων.
predominânte, *m. f.*, ἐπικρατῶν,
predominâre, ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω, ὑπερέχω, κυριεύω.
predomînio, *m.*, ἐπικράτησις, ὑπερίσχυσις, ὑπεροχή, κυριότης.
predône, *m.*, λῃστής || πειρατής.
preelêggere, προεκλέγω.
preeminênte, *v.* premin-.
preesistênte, *m. f.*, προϋπάρχων.
preesistênza, *f.*, προϋπαρξις, προϋ-
preesîstere, προϋπάρχω. [πόστασις.
prefâto, *v.* predêtto.
prefâzio, *m.*, † προαύλιον. [γος.
prefaziône, *f.*, προοίμιον, πρόλο-
preferênza, *f.*, προτίμησις, πρόκρισις || *giuôco*, πρέφα || *pl.*, *riguârdi speciâli*, προτιμήσεις, περιποιήσεις || a —, di —, κατὰ προτίμησιν, προτιμότερον. [αἱρετώτερος.
preferîbile, *m. f.*, προτιμότερος,
preferîre, προτιμῶ, προαιροῦμαι, προκρίνω, μᾶλλον θέλω.
prefettîzio, -a, νομαρχικός.
prefêtto, *m.*, νομάρχης || *româno*, ἔπαρχος || *di polizîa*, ἀστυνόμος || *dêgli stûdî*, διευθυντὴς τῶν σπουδῶν.
prefettûra, *f.*, νομαρχία; -χεῖον.
prêfica, *v.* piagnôna. [nâre, fissâre.
prefîggere, *v.* propôrre; determi-
prefigurâre, προεικονίζω.
prefissâre, *c. s.*; *v.* predeterminâre.
prefîsso, -a, (προ)ὡρισμένος, προτεταγμένος || *gr.*, προσυνθετικός; *s. m.*; -όν.
preformâre, προσχηματίζω.
preformaziône, *f.*, προσχηματισμός.
pregâre, παρακαλῶ, δέομαι, ἱκετεύω; *fâr vôti*, (ἐπ)εύχομαι || *n.*, προσεύχομαι εἰς τὸν Θεόν, κάμνω προσευχήν, (λέγω τὰ πατερ-(πατρε)μά μου) || giôrno e nôtte prêgo per vôi, νυχθημερὸν εὔχομαι ὑπὲρ ὑμῶν.
pregêvole; -giâbile, *m. f.*, τιμῆς ἄξιος, ἀξιότιμος, εὐϋπόληπτος, πολύτιμος. [gio.
pregevolêzza; -giabilità, *f.*, *v.* prê-
preghiêra, *f.*, παράκλησις, (παρακάλεσις, -εμα, τὰ παρακάλια), δέησις, (δέηση), ἱκεσία || † (προσ)εὐχή, δέησις, (δέηση, παρακάλεσις, -εμα).
pregiâre, τιμῶ, ὑπολήπτομαι, ποιοῦμαι περὶ πολλοῦ || -rsi, *avêr l' onôre di*, ἔχω τὴν τιμὴν νά; *vantârsi*, καυχῶμαι.
pregiâto, -a, ἀξιότιμος, ἔντιμος.
prêgio, *m.*, τιμή, ἀξία, ἀξιότης.
pregiudicâre, ζημιῶ, (-όνω), βλάπτω, *v.* danneggiâre || προδικάζω.
pregiudicatîvo, -a; -diziêvole, ἐπιζήμιος, ζημιώδης, (-ωτικός), ἐπιβλαβής, βλαβερός.
pregiudicâto, -a, ἀνυπόληπτος, δύσφημος, (-μισμένος), κακοῦργος || προδικασθείς.
pregiudiziâle, *m.f.*, προδικαστικός, -κάσιμος, προαγώνιος || *s. f.*, ζήτημα προδικαστικόν, προδικασία.
pregiudîzio, *m.*, *dânno*, ζημία, (-ιά, -ίωσις, -ίωμα), βλάβη || *preconcêtto*, *fâlsa credênza*, πρόληψις, προκατάληψις, δόξα ψευδῆς.
prêgno, *v.* grâvido.
prêgo, *m.*, *v.* preghiêra.
pregustâre, προγεύομαι.
pregustaziône, *f.*, πρόγευσις.
preistôrico, -a, προϊστορικός.
prelatîvo, -a, τῆς προτιμήσεως.
prelatîzio, -a, ἀρχιερατικός.
prelâto, *m.*, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς; ἐπίσκοπος; καρδινάλιος.

prelatûra, *f.*, (ἀρχ)ἱερατεία, ἀρχιερωσύνη; -ρατεῖον.
prelaziône, *f.*, δικαίωμα προτιμήσεως, προτίμησις.
prelegâre, *leg.*, προκληροδοτῶ.
prelegâto, *m.*, προκληροδότημα.
prelevâre, προαφαιρῶ, (προπαίρ-
prelibâre, προγεύομαι. [νω).
prelibâto, **-a**, ἐξαίρετος, ἔξοχος, ἐκλεκτός, ἄριστος, κάλλιστος.
preliminâre, *m.f.*, προεισαγωγικός, προκαταρκτικός || *s. m.*, προεισήγησις, προκαταρχή, τὰ προηγούμενα || *introduziône*, τὰ προλεγόμενα, εἰσαγωγή. [predêtto.
prelodâto, **-a**, προεπηνεμένος; *v.*
prelûdere, προοιμιάζωμαι, προεισηγοῦμαι || *mus.*, προφωνασκῶ, προᾴδω, προανακρούω.
prelûdio, *m.*, προοίμιον πρόλογος, ἀρχή, προμήνυμα || *mus.*, προήχησις, προανάκρουσις, -ουσμα, πρόᾳσμα, (πρωτόπαιγμα).
prematurità, *f.*, πρωϊμότης.
prematûro, **-a**, πρώϊμος, πρόωρος, ἄωρος, (ἄγουρος). [λεύομαι.
premeditâre, προμελετῶ, προβου-
premeditatamênte, *avv.*, ἐκ προμελέτης, προβεβουλευμένως. [βουλή.
premeditaziône, *f.*, προμελέτη, προ-
prêmere, *calcâre*, (συν)θλίβω, (συμ)πιέζω, (συ)σφίγγω, (ζουλ(ίζω)ῶ, ζουπίζω, στύβω) || *sprêmere*, (ἐκ)θλίβω, (ἐκ)πιέζω, (στραγγίζω, ζίφω) || *importâre*, μὲ (ἐν)διαφέρει, πέλει μοι, (μὲ πειράζει) || *êsser urgênte, pressânte*, (κατ)ἐπείγω.
premêsso, **-a**, προτεθείς || *s. f.*, πρότασις, ὅρος; *pl.*, οἱ πρῶτοι ὅροι τοῦ συλλογισμοῦ, ἡ μείζων καὶ ἡ ἐλάσσων, αἱ δύο πρῶται προτάσεις, τὰ λήμματα.
premêttere, προτίθημι, προλέγω.
premiâre, βραβεύω; *v.* (ri)compen-
premiaziône, *f.*, βράβευσις. [sâre.
preminênte, *m. f.*, ὑπερ-(προ)έχων, ὑπέροχος, πρωτεύων.
preminênza, *f.*, ὑπεροχή, πρωτεία, προτιμία, *v.* predominio.
prêmio, *m.*, ἀριστεῖον, βραβεῖον, -βευμα, (ἔπ)ἄθλον; riportâre il — di prîmo grâdo, λαμβάνω τὸ ἀριστεῖον πρώτης τάξεως || *ricompênsa*, (ἀντ)ἀμοιβή, βραβεῖον || *âgli abbonâti ecc.*, ἀμοιβή || *d' assicuraziône*, ἀσφάλιστρον, ἀμοιβή.
prêmito, *m.*, πιεσμός, τεινισμός, τανυσμός, (πύλωμα).
premonitôrio, **-a**, προαγγελτικός.
premoniziône, *f.*, προσημασία, *v.* preavvîso. [τελευτή.
premoriênza, *f.*, προαποβίωσις, προ-
premorîre, προαποβιῶ, προαποθνήσκω, προτελευτῶ.
premoziône, *f.*, προορισμός. [λίζω.
premunîre, προφυλάττω, προασφα-
premûra, *f.*, *frêtta*, σπουδή, βία || *impêgno, zêlo*, προθυμία, φροντίς, ἐπιμέλεια || *coriesîa, cûra*, περιποίησις, φιλοφροσύνη, προδεξίωσις.
premurôso, **-a**, ἐσπευσμένος; *v.* pressânte || πρόθυμος || περιποιητικός, φιλοφρονητικός, προδεξιωτικός, χα-
prenarrâre, προδιηγοῦμαι. [ρίεις.
prênce, *poet.*, *v.* prîncipe.
prêndere, λαμβάνω, αἱρῶ, (λαβαίνω, παίρνω, πιάνω) || *afferrâre, sorprêndere*, δράττω, συλ-(κατα)λαμβάνω, (πιάνω) || *accettâre*, (ἀπο)δέχομαι || *impadronîrsi*, αἱρῶ, καταλαμβάνω, ὑποτάσσω, κυριεύω, (παίρνω) || prêndersela con *qcd.*, αἰτιῶμαί τινα, ἐρίζω, διαφέρομαι πρός τινα, (πιάνομαι μέ τινα; ῥίπτω τὸ σφάλμα ἐπάνω τινός).
prendîbile, *m.f.*, *espugnâbile*, εὐάλωτος, ἁλώσιμος, ἁλωτός; *per bôcca ecc.*, ληπτός.
prenditôre, *m.*, λαμβάνων, λήπτης.
prenditorîa, *f.*, γραφεῖον τοῦ λα-
χείου. [στικὸν ὄνομα.
prenôme, *m.*, προωνύμιον, βαπτι-
prenominâre, προονομάζω.
prenominâto, **-a**, προονομασθείς, *v.*
prenotâre, προσημειῶ. [precitâto.
prenotaziône, *f.*, προσημείωσις.
prenoziône, *f.*, πρόγνωσις, προδιάληψις.
preoccupâre, *pr. e fig.*, (προ)καταλαμβάνω; *fig.*, ἐμβάλλω εἰς μέριμναν.

preoccupâto, **-a**, (προ)κατειλημμένος; *pensierôso*, σύννους, ἔμφρον-
preoccupaziône, *f.*, πρό(κατά)λη-[ψις || μέριμνα.
preopinânte, *m. f.*, προαγορεύσας, -εύων.
preopinâre, προαγορεύω, προγνω-[μοδοτῶ.
preparâre, (προ)παρασκευάζω, (προ)-
ἑτοιμάζω, (χαζιρεύω); προμελετῶ.
preparâto, *m.*, παρασκεύασμα.
preparatôre, *m.*, (προ)παρασκευα-
στής, προετοιμαστής.
preparatôrio, **-a**, (προ)παρασκευα-
στικός.
preparaziône, *f.*, προπαρασκεύασις,
(προ)παρασκευή, προετοιμασία ||
προμελέτη(σις) || sênza —, ἀπρο-
μελετήτως, ἐκ τοῦ προχείρου.
preponderânte, *m.f.*, ὑπέροχος, ὑ-
περισχύων, ὑπέρτερος, ἐπικρατέ-
στερος.
preponderânza, *f.*, ὑπεροχή, ὑπερί-[σχυσις, ἐπικράτησις.
preponderâre, ὑπερέχω, ἐπικρατῶ,
ὑπερβάλλω.
prepôrre, *mêtter innânzi*, προτί-
θημι, προβάλλω || *pôrre a câpo*,
ἐφίστημι, διορίζω (ἐπιστάτην) ||
preferîre, προαιροῦμαι, προτιμῶ.
prepositîvo, **-a**, *gr.*, προθετικός.
preposiziône, *f.*, *gr.*, πρόθεσις.
prepôsto, **-a**, διωρισμένος; ἐπιστά-[της.
prepotênte, *m. f.*, αὐθαίρετος, προ-
πετής, ἰταμός, ὑβριστικός, βίαιος.
prepotênza, *f.*, αὐθαιρεσία, προπέ-
τεια, θρασύτης, ὕβρις, βία.
prepûzio, *m.*, ἀκροβυστία, ἀκροπο-[σθία.
prerogatîva, *f.*, προνόμιον, -μία;
γέρας, προτέρημα.
prêsa, *f.*, (κατά-σύλ)λῆψις, (πάρ-
σιμον, πιάσιμον) || *di ûna fortêzza*
ecc., ἅλωσις, κυρίευσις, (πάρσιμον)
|| *di possésso*, κατοχὴ κληρονομίας,
ἐγκατάστασις || — di tabâcco *ecc.*,
λῆψις, (πρέζα,) ταμπάκου κτλ. ||
mânico, λαβίς || *motîvo*, *occasiône*,
ἀφορμή, αἰτία, λαβή.
presâgio, *m.*, οἰώνισμα, οἰωνός,
προμήνυμα, προάγγελμα, προνόη-
μα, πρόγνωσις, προαίσθησις.
presagîre, προοιωνίζομαι, προμαν-
τεύω, προμηνύω, προλέγω, προ-
σημαίνω, προαισθάνομαι.
presâgo, **-a**, προειδώς, προμαντεύ-[ων.
presâme, *v.* câglio.
presbiopîa, *f.*, πρεσβυτεία, -βυωπία.
prêsbite; **-a**, *m. f.*, πρεσβύωψ.
presbiterâle, *m. f.*, πρεσβυτερικός,
ἱερατικός.
presbiterianîsmo, *m.*, πρεσβυτε-[ριανισμός.
presbiteriânо, **-a**, πρεσβυτεριανός.
presbitêrio, *m.*, πρεσβυτερεῖον,
-τέριον, ἐφημερία.
prescêgliere, προεκλέγω.
presciênza, *f.*, πρόγνωσις.
prescîndere, θεωρῶ τι ἀφῃρημέ-
νως, ἀφαιρῶ; ἀφίημι, (ἀφίνω).
presciûtto, *v.* prosc-.
prescrittîbile, *m.f.*, παραγραπτός,
prescrîtto, **-a**, ὡρισμένος, ἐπιτε-[-γράψιμος.
ταγμένος || *s. m.*, *v.* -criziône.
prescrîvere, *ordinâre ecc.*, κελεύω,
ἐντέλλομαι, (δι)ορίζω, διατάττω,
παραγγέλλω || *leg.*, παραγράφω.
prescriziône, *f.*, ἐντολή, ὁρισμός,
παράγγελμα, κανών, νόμος || παρα-[γραφή.
presedêre, *v.* presiêdere.
presentâbile, *m. f.*, παρουσιάσιμος;
gradêvole, (εὐπρόσ)δεκτός; *raccomandâbile*, ἀξιοσύστατος; *bên vestîto*, καλοείμων, (καλοενδυμένος).
presentâre, παρίστημη, -στῶ, (-στά-
νω), παρουσιάζω; *offrîre*, *stêndere*, *dâre*, προσφέρω, (-φέρνω),
παρέχω, προτείνω, δίδω; *ûna persôna*, παρουσιάζω, εἰσάγω;
raccomandâre, συστήνω (-ταίνω) ||
presentât'ârm! παρουσιάζετ'ἄρμ!
|| -rsi, παρίσταμαι, παρουσιάζομαι,
(ἐπ)ἔρχομαι, φαίνομαι.
presentaziône, *f.*, παρουσίασις, εἰσ-[αγωγή.
presênte, *m. f.*, παρών, παρεστώς,
ὁ νῦν, ὁ ἀνὰ χεῖρας, ὁ ἐν λόγῳ ||
s. m., (*têmpo* —), παρόν, ὁ νῦν
χρόνος; *gr.*, ἐνεστώς; *dôno*, δῶ-
ρον, χάρισμα, (πεσκέσι).
presentemênte, *v.* ôra.
presentimênto, *m.*, προαίσθησις,
(προγρύκησις).
presentîre, προαισθάνομαι, προ-
γινώσκω, (προγρυκῶ).

presênza, *f.*, παρουσία || in —, ἐνώπιον *o* ἔμπροσθέν τινος, (ἐμπρὸς εἰς) || *— di spîrito, ἑτοιμότης πνεύματος, ἀγχίνοια || *v.* aspêtto; uômo di pôca —, ἀνὴρ μικρᾶς περιοπῆς.

presenziâre, πάρειμι.

presêpio, *m.*, φάτνη, (πάχνη, -νί).

preservâre, προφυλάττω, (-άγω), (δια)σώζω, διατηρῶ.

preservatîvo, -a, → || *s. m.*, (προ)φυλακτήριον, -κτικόν, ἀλεξιτήριον.

preservatôre, -trîce, προφυλάττων, -ακτικός, -ακτήριος, σωστικός, ἀλεξιτήριος.

preservaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, [προφύλαξις.

prêside, *m.*, διευθυντὴς λυκείου *o* γυμνασίου, λυκει-(γυμνασι)άρχης.

presidênte, *m.*, πρόεδρος; *câpo, direttôre*, ἐπιστάτης, διευθυντής.

presidentêssa, *f.*, ἡ πρόεδρος, (-δρίνα).

presidênza, *f.*, προεδρία; *direziône*, διεύθυνσις; *di un licéo*, λυκει-(γυμνασι)αρχία.

presidenziâle, *m. f.*, προεδρικός; λυκει-(γυμνασι)αρχικός.

presidiâre, φρουρὰν ἐγκαθίστημι.

presîdio, *m.*, *v.* guarnigiône; difêsa, aiûto.

presiêdere, προεδρεύω, προΐσταμαι, [ἐπιστατῶ.

presmône, *m.*, οἶνος ἀπάτητος, πρότροπος, πρόχυτος, πρόουρον, πρόχυμα τῶν σταφυλῶν.

prêssa, *v.* câlca; frêtta.

pressânte, *m.f.*, (κατ)ἐπείγων, (βιαστικός), ἐπικείμενος, ἀναγκαῖος.

pressapôco, *v.* cîrca.

pressâre, (κατ)ἐπείγω, ἐπιταχύνω, ἐπισπεύδω, (ὀγληγορεύω, βιάζω); στενοχωρῶ, (στρυμόνω).

pressiône, *f.*, πίεσις, (ζούλισμα).

prêsso, *prep.*, παρά (*dat.*), πλησίον, ἐγγύς (*gen.*), (σιμά, κοντά, στὸ πλάϊ, *gen.*) || *fra*, παρά (*dat.*), μεταξύ (*gen.*) || *in câsa di*, ἐν τῇ οἰκίᾳ (εἰς τὸ σπίτι) τινός || *avv.*, πλησίον, ἐγγύς, (κοντά, σιμά).

pressochè, *v.* cîrca, quâsi.

pressûra, *v.* (op)pressiône.

prestabilîre, προδιατάσσω, προκαθ-

prestamênte, *v.* prêsto. [ιστῶ.

prestanôme, *m. f.*, ὁ δανείζων τὸ ὄνομά του, ὀνοματοχρήστης, -τοδανειστής; *per dilêggio*, ἀχυράνθρωπος.

prestânte, *m. f.*, *v.* râro, eccel- [lênte.

prestâre, δανείζω || δίδω, παρέχω || -rsi, *acconsentîre*, ἐνδίδω(μι), χαρίζομαι, συγκαταβαίνω, συνευδοκῶ, συγκατανεύω, συγκατατίθεμαι; *v.* concôrrere, aiutâre; *dâr matêria o occasiône*, παρέχω ὕλην, δίδω ἀφορμήν.

prestatôre, -trîce, δανειστής.

prestaziône, *f.*, δόσις, χορήγησις || φόρος, δασμός.

prestêzza, *f.*, ταχύτης, γοργότης, [εὐστροφία.

prestidigitaziône, *f.*, ταχυδακτυλουργία, θαυματοποιΐα, ψηφοπαιξία.

prestigiatôre; -stidigitatôre, *m.*, ταχυδακτυλουργός, θαυματοποιός, τερατουργός.

prestîgio, *m.*, γοήτευμα, μαγγανία; *v.* prestidigitaziône; autorità, dignità.

prêstito, *m.*, δανεισμός; *côsa prêsa in* —, δάνειον || dâre in —, δανείζω, δίδω δανεικά || prênder in —, δανείζομαι, λαμβάνω, (παίρνω,) δανεικά || prêso in —, δανειακός, ἀλλότριος; *fig.*, πλαστός, προσποιητός.

prêsto, -a, *v.* prônto || -o, *avv.*, ταχέως, -χύ, διὰ ταχέων, ἐν τάχει, κατὰ τάχος, εὐθύς, γοργῶς, (γοργά, ὀγλήγορα, ὀγλίγωρα, ἀψά, μάνι μάνι) || —! τρέχα!

presûmere, *confidâre*, πέποιθα, θαρρεύομαι || *êsser presuntuôso*, ὑψηλοφρονῶ, ἀλαζονεύομαι || *ardîre*, τολμῶ || *suppôrre*, πιθανολογῶ, εἰκάζω, ὑποθέτω, τεκμαίρομαι, συμπεραίνω.

presumîbile, *m. f.*, εἰκάσιμος, ὑπο- [θέσιμος, πιθανός.

presuntîvo, -a, εἰκάσιμος; *leg.*, ἐπίδοξος.

presûnto, -a, εἰκαστός; ἐπίδοξος.

presuntuôso, -a, οἰηματικός, ἐπηρ-

μένος; *s.*, οἰηματίας, (φαντασμένος), ἀλαζών, ὑπερήφανος; προπετής.

presunziône, *f.*, οἴησις, ἔπαρσις, τύφος, ἀλαζονεία || *leg.*, πρόληψις, ὑπόθεσις, δόκησις; εἰκασία.

presuppôrre, προϋποτίθημι, -ὑποθέτω, -ὑπολαμβάνω, *v.* suppôrre, presûmere. [προϋπόθεσις.

presupposiziône, *f.*; **-ppôsto**, *m.*,

presûra, *f.*, *v.* câglio; prêsa.

pretâglia, *f.*, παπ(π)αδολόγιον, (-δουριά). [ἱερεῖς.

pretâio, **-a**, ὁ συναναστρεφόμενος

prête, *m.*, ἱερεύς, (-ρέας, παπ(π)ᾶς).

pretendênte, *m. f.*, ζητῶν, ἀντιποιούμενος (τῆς βασιλείας); *a ûna dônna*, μνηστήρ; *v.* aspirânte.

pretêndere, ἀξιῶ, αἰτοῦμαι τι, ἀντιποιοῦμαι τινός; *v.* sostenêre.

pretensiône, *f.*, *v.* presunziône; *nêlle maniêre*, ἐπιτήδευσις.

pretensiôso, **-a**, *v.* presuntuôso; ἐπιτετηδευμένος.

preterire, *v.* omêttere.

pretêrito, *m.*, *gr.*, χρόνος παρελθών, παρῳχημένος || *v.* sedêre.

preteriziône, *f.*, παρασιώπησις, παράλειψις.

pretêsa, *f.*, ἀξίωσις, ἀντιποίησις, ζήτημα; *speránza*, ἐλπίς, (-ίδα); *v.* pretensiône; esigênza.

pretêsco, **-a**, ἱερατικός, (παπ(π)αδίστικος).

pretêssa, *f.*, ἱέρεια, (παπ(π)αδιά).

pretêsta, *f.*, περιπόρφυρος (ἐσθής).

pretestâto, **-a**, περιπόρφυρος.

pretêsto, *m.*, πρόφασις, πρόσχημα || sôtto —, ἐπὶ προφάσει.

pretîno, **-a**, *v.* -têsco; clericâle || *s. m.*, μικρὸς *o* νέος ἱερεύς, (παπ(π)αδάκι). [(π)αδάκι).

pretônzolo, *m.*, ἄθλιος ἱερεύς, (παπ-

pretôre, *m.*, πραίτωρ.

pretoriâno, **-a**, πραιτωριακός, -ιανός.

prêtto, *v.* pûro, schiêtto.

pretûra, *f.*, πραιτωρία; -ώριον.

prevalêre, *v.* predominâre; -rsi, *v.* approfittâre.

prevaricânte, *m. f.*; **-catôre**, **-trîce**, παράνομος, κατασχραστής, παραβαίνων. [μαι.

prevaricâre, παρανομῶ, καταχρῶ-

prevaricaziône, *f.*, παρανομία, κατάχρησις.

prevedêre, προβλέπω, προορῶ, προνοῶ, προγινώσκω.

prevenîre, (προ)φθάνω; *pr. e fig.*, προλαμβάνω || — *pro o côntra*, διαθέτω εὐμενῶς *o* δυσμενῶς, προκαταλαμβάνω || *preavvisâre*, προαγγέλλω, προδηλῶ.

preventivâre, προορίζω, ἐγκρίνω, ἐπιψηφίζω; προϋπολογίζω.

preventivamênte, *avv.*, προηγουμένως, πρότερον.

preventivo, **-a**, προληπτικός, προφυλακτικός || bilâncio -o, προϋπολογισμός. [ἢ κατά.

prevenziône, *f.*, προκατάληψις ὑπέρ

previdênte, *m. f.*, προβλεπτικός, προορατικός, προνοητικός, πρόνους. [ησις, πρόνοια.

previdênza, *f.*, πρόβλεψις, προνό-

prêvio, **-a**, προηγούμενος, προκαταρτικός.

previsiône, *f.*, πρόβλεψις, προόρασις, πρόοψις, προνόησις, πρόγνωσις; (προ)εἰκασία, προϋπολογισμός.

prevôsto, *m.*, προεστώς, ἐπιστάτης; πρεβῶτος || πρωτοσύνεδρος ἐπισκοπικῆς ἐκκλησίας; *v.* pârroco.

preziosità, *f.*, πολύτιμον, μεγάλη τιμή || ἐπιτήδευσις, ἀκκισμός, (κερατσιτσιά).

preziôso, **-a**, πολύτιμος, τίμιος, τιμαλφής || *affettâto*, ἐπιτετηδευμένος, (καμαρωμένος).

prezzâre, *v.* stimâre.

prezzêmolo, *m.*, πετροσέληνον, (μαϊδανός, μακεδονήσι).

prêzzo, *m.*, *pr. e fig.*, τιμή, τίμημα, ἀξία || ad âlto *o* bâsso —, a — fisso, ἐπὶ ἀνωτάτῃ *o* μικρᾷ *o* ὡρισμένῃ τιμῇ.

prezzolâre, μισθῶ; ἐνοικιάζω.

prîa, *poet.*, *v.* prîma.

priapîsmo, *m.*, πριαπισμός.

priêgo, *f.*, *poet.*, *v.* preghiêra.

prigiône, *f.*, εἱρκτή, φυλακή, δε-

σμοτήριον, (χάψι, -η); ⟶ || *m.*, *poet.*, *v.* -niêro.

prigionîa, *f.*, κάθειρξις, φυλάκισις || αἰχμαλωσία, (σκλαβιά).

prigioniêre; **-o**, *m.*, δέσμιος, -μότης, (φυλακισμένος, -κωμένος, χαψωμένος) || *di guêrra*, αἰχμάλωτος, (σκλάβος).

prîllo, *m.*, *v.* piroêtta, gîro.

prîma, *prep.*, πρό (*gen.*) || *avv.*, πρότερον, (-τήτερα), (παρ᾽)ἐμπρός, εἰς τὰ ἔμπροσθεν; *v.* primamênte || il giôrno —, τὴν προτεραίαν || — che, πρὶν (ἤ), πρὸ τοῦ *o* προτοῦ νά, (πιχοὺ νά).

primaiôla, *v.* primîpara.

primamênte, *avv.*, (κατὰ) πρῶτον, (πρῶτα).

primârio, **-a**, *v.* principâle; primitîvo || προκαταρκτικός || scuôla -a, σχολεῖον || istruziône -a, προπαίδευσις.

primâte, *m.*, πρωτεύων, ἔξαρχος; προύχων πολίτης, προεστώς, πρόκριτος.

primatîccio, **-a**, *di frûtti*, πρωτοφανής, (-νήσιμος, προφαντός), πρώϊμος.

primâto, *m.*, πρωτεῖον, τὰ -εῖα, (ἡ -ειά), προτιμία, *v.* preminênza.

primavêra, *f.*, ἔαρ, ἄνοιξις, (ἄνοιξη).

primaverîle, *m. f.*, ἐαρινός, (ἀνοιξ(ι)άτικος).

primazîa, *v.* suprem-, predomînio.

primeggiâre, πρωτεύω, προΐσταμαι, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω, -βαίνω, ἔχω τὰ πρωτεῖα.

primicêrio, *m.* πρωτο-(πριμη)κήριος.

primiêro, *v.* prîmo, -mitîvo.

primigênio, **-a**, ἀρχέγονος, πρωτότυπος.

primîpara, *f.*, πρωτοτόκος, (πρωτάρα).

primîpilo, *m.*, πρωτολοχαγός.

primitîvo, **-a**, ὁ ἐξ ἀρχῆς, ἀρχικός, πρῶτος || *antîco*, *arcâico*, ἀρχαῖος, -χαϊκός || *gr.*, πρωτότυπος, θεματικός.

primîzia, *f.*, πρωτοφάνεια, -φορία || *cm. pl.*, *i frûtti primatîcci*, τὰ πρωτοφανῆ, (-νήσιμα ὀπωρικά) τὰ ἀκροθίνια, τὰ πρωτόλεια, τὰ πρώϊμα, ἀπαρχαί; *fig.*, τὰ πρῶτα ἔργα τοῦ νοῦ κτλ.

prîmo, **-a**, πρῶτος; *di dûe*, πρότερος; *v.* principâle || -a dônna, πρωταγωνίστρια, ὑψίφωνος || matêrie -e, πρῶται *o* ἀκατέργαστοι ὕλαι || -o, *avv.*, *v.* -mamênte.

primogênito, **-a**, πρωτογενής, -τότοκος; *di dûe*, πρεσβύτερος, (μεγαλήτερος).

primogenitôre, *v.* progen-.

primogenitûra, *f.*, πρωτοτοκία, πρεσβυγένεια || dirîtto di —, δικαίωμα πρωτοτοκίας, τὰ πρωτοτοκεῖα.

primonâto, **-a**, πρωτοτόκος.

primordiâle, *m. f.*, προκαταρκτικός, ἀρχαιότερος, ἀρχέ-(πρωτό)γονος || ἀρχέ-(πρωτό)τυπος.

primôrdio, *v.* princîpio.

principâle, *m. f.*, πρῶτος, -τιστος, κυριώτατος, -ώτερος, μέγιστος || *s. m.*, *v.* padrône.

principalmênte, *avv.*, μάλιστα, κυρίως, κατ᾽ ἐξοχήν, ἐξαιρέτως, ἰδίως, πρὸ πάντων, (ἀπάνω εἰς ὅλα).

principâto, *m.*, ἡγεμονία, ἀρχή, (πριγκιπάτον) || *pl.*, † ἀρχαί || *v.* primâto.

prîncipe, *m.*, πρίγκιψ, (-κιπας) ἡγεμών, ἄναξ, βασιλεύς, ἄρχων || — del sângue, βασιλογενὴς πρίγκιψ, βασιλόπαις, (-πουλον) || ediziône —, ἔκδοσις πρώτη.

principêsco, **-a**, πριγκιπικός, ἡγεμονικός.

principêssa, *f.*, πριγκίπισσα, (-πέσσα), ἡγεμονίς || — del sângue, βασιλόπαις, (-ποῦλα).

principiânte, *m. f.*, πρωτόπειρος, ἀρχάριος.

principiâre, ἄρχομαι, -χίζω, (-χινῶ).

princîpio, *m.*, *cominciamênto*, ἀρχή, ἔναρξις, (ἀρχίνισμα) || *fondamênto*, *câusa*, *orîgine*, ἀρχή, πρώτη αἰτία, αἴτιον, γένεσις || *elemênto*, θεμελιώδης γνῶσις, στοιχεῖον || *mâssima*, ἀξίωμα, νόμος; ὑπόθεσις || *sentimênto*. ἀρχή, φρόνημα || uômo sênza -ï, ἄνθρωπος ἄνευ ἀρχῶν, ἀνήθικος, ἀσεβής.

principôtto, *m.*, ἡγεμονίδιον, -νίσκος, (πριγκικάκι).

priôra, *f.*, ἡγουμένη, (-μένισσα, πριόρα).
priorâle, *m. f.*, ἡγουμενικός.
priorâto, *m.*, ἡγουμενεῖον, (-μενικόν), μονή || *grâdo*, ἡγουμενία.
priôre, *m.*, ἡγούμενος, προεστώς, κοινοβιάρχης, (πριόρες).
priôri (a —), ἐκ τῶν προτέρων.
priorità, *f.*. προτέρησις, -ραιότης.
prîsco, *v.* primitîvo, antîco.
prîsma, *m.*, πρίσμα.
prismâtico,-a,πρισματικός,-τοειδής.
prîstino, *v.* primitîvo, antîco.
pritanêo, *m.*, πρυτανεῖον.
privâre, (ἀπο)στερῶ, (ὑστερῶ, στερεύω), ἀφαιρῶ || -rsi, ἀποστεροῦμαι, -ρῶ ἐμαυτόν, ἀπέχω.
privatîvo, -a, στηρητικός || *s. f.*, μονοπώλιον, προνόμιον.
privâto, -a, ἐστερημένος || *particoláre*, ἴδιος, ἰδιαίτερος || *non pûbblico, domêstico*, ἰδιωτικός, οἰκεῖος; vita -a, ἰδιωτικὸς βίος || *s. m.*, ἰδιώτης, -τεύων || *v.* cêsso.
privaziône, *f.*, στέρησις, (-ρεψις); ἔλλειψις, ἀπορία.
privilegiâre, προνομιοδοτῶ, παρέχω προνόμιον.
privilegiâto, -a. προνομιοῦχος || *favorîto, preferîto, di creditôri ecc.*, προτιμώμενος || *eccellênte*, ἔξοχος, ἐκλεκτός, ὑπέροχος.
privilêgio, *m.*, προνόμιον, -μία; *v.* prerogatîva, dôno.
prîvo, -a, ἐστερημένος, ἀφῃρημένος, ἀμέτοχος, ἄμοιρος.
pro, *m.*, *v.* profîtto || buôn —, καλὸν κέρδος! || sênza —, ἀνωφελῶς, μάτην || *prep.*, ὑπέρ; — o côntra, ὑπὲρ ἢ κατά; il — e il côntra, τὸ ὑπὲρ καὶ τὸ κατά.
proâvo, *v.* bisâvolo.
probâbile, *m. f.*, πιθανός, ἐνδεχόμενος.
probabilîsmo, *m.*, πιθανισμός, -νοδοξία.
probabilità, *f.*, πιθανόν, -νότης, ἡ πρός τὴν ἀλήθειαν πλησίασις || câlcolo dêlle —, ὑπολογισμός τῶν πιθανοτήτων.
probabilmênte, *avv.*, πιθανῶς, κατὰ πιθανὸν λόγον, κατὰ τὸ εἰκός *o* τὸ φαινόμενον, ὡς φαίνεται.
probatîvo, -a, ἀποδεκτικός.
probâtica (piscîna —), *f.*, προβατικὴ κολυμβήθρα.
probità, *f.*, χρηστότης, εὐθύτης, τιμιότης, δικαιοσύνη, ἀγαθότης, καλοκαγαθία.
problêma, *m.*, *pr. e fig.*, πρόβλημα.
problemâtico, -a, προβληματικός, -τώδης, ἀβέβαιος, ἀμφίβολος, ἀμφισβητήσιμος.
prôbo, -a, χρηστός, εὐθύς, δίκαιος, ἀγαθός, καλοκάγαθος, (σωστός).
probôscide, *f.*, προβοσκίς; *dêgli insêtti*, προμυκτήρ.
probovîro, *m.*, πραγματογνώμων.
procâccia; -o, *m.*, γραμματοκομιστής, -ατοφόρος; ταχυδρόμος.
procacciânte, *m. f.*, πολυμήχανος, κερδοσκόπος; ἀγύρτης; *v.* industriôso.
procacciâre, *v.* procurâre.
procâce, *v.* petulânte; attraênte, appetitôso.
procêdere, *avanzâre, progredîre, pr. e fig.*, προβαίνω, προχωρῶ, (πηγαίνω ἐμπρός) || *operâre*, ἐνεργῶ, πράττω, προχωρῶ; διατελῶ πράττων || (*com*)*portârsi, condûrsi*, φέρομαι, (φέρνομαι), πολιτεύομαι || *derivâre*, ἕλκω τὴν ἀρχήν, προέρχομαι, ἐκπηγάζω || *leg.*, ἐπιχειρῶ, ἐπιλαμβάνομαι; προβαίνω εἰς τὴν κατά τινος διαδικασίαν.
procedimênto, *m.*, διαγωγή, *v.* mêtodo, condôtta || *leg.*, διαδικασία.
procedûra, *f.*, *leg.*, δικονομία; δικογραφία.
procêlla, *v.* burrâsca, bufêra.
procellâria, *f.*, λάρος ὁ σποδόχρους.
processâbile, *m. f.*, καταδιωκτέος, -διώξιμος.
processâre, ἐνάγω, (ἀνα)κρίνω.
processionâle, *m. f.*, λιτανικός.
processiône, *f.*, πομπή, λιτανεία; *fig.*, συνοδία || in —, λιτανικῶς, ἐν πομπῇ, ἐν λιτανείᾳ.
procêsso, *m.*, δίκη, κρίσις, (-σολογία, νταβᾶς) || — verbâle, πρακτικόν || *v.* progrêsso.

processuâle, *m.f.*, τῆς κρίσεως, δικανικός || âtti -i, τὰ δικόγραφα, δικογραφία.
procidênza, *f.*, πρόπτωσις.
procînto (in —), ἕτοιμος ἐπί τι, μέλλων νά, (ἐγγὺς *ο* κοντὰ νά).
proclâma, *m.*, κήρυγμα, (προ)κήρυξις, (διαλάλημα).
proclamâre, (προ)κηρύττω, ἀναγορεύω, (διαλαλῶ).
proclamaziône, *f.*, προκήρυξις, δημοσίευσις, (διαλάλημα).
proclîtica, *f.*, ἄτονος (λέξις).
proclîve, *m.f.*, *v.* inclinâto.
proconsolâre, *m.f.*, ἀνθυπατικός.
proconsolâto, *m.*, ἀνθυπατεία.
procônsole ; -o, *m.*, ἀνθύπατος.
procrastinâre, *v.* differîre, indugiâre.
procreâre, γεννῶ, τεκν(οποι)ῶ.
procreaziône, *f.*, γέννησις, τέκνωσις, -νοποιΐα.
procronîsmo, *m.*, προχρονισμός.
procûra, *f.*, ἐπιτροπή, -τροπεία || — in biânco, ἐπιτροπικὸν πληρεξούσιον || (*âtto scrîtto di* —), ἐπιτροπικὴ (ἐντολή), -κὸν (ἔγγραφον).
procurâre, *fornîre, cagionâre ecc.*, προμηθεύω, πορίζω, παρέχω, προξενῶ, παρασκευάζω, φέρω || *cercâre*, προσπαθῶ, πειρῶμαι, σπουδάζω.
procuratîa, *f.*, κατοικία τῶν δημοσίων ἐπιτρόπων.
procuratôre, *m.*, ἐπίτροπος, πληρεξούσιος; ἐπιμελητής || *avvocâto*, δικογράφος || — del re, — generâle, βασιλικὸς *ο* γενικὸς ἐπίτροπος, εἰσαγγελεύς.
prôda, *f.*, *v.* lîdo, rîva.
prôde, *m. f.*, ἀνδρεῖος, γενναῖος.
prodêzza, *f.*, *qualità*, ἀνδρεῖα, εὐψυχία; *aziône*, ἀνδραγαθία, -θημα; (παλληκαριά).
prodigalità, *f.*, ἀφειδία, ἀσωτία, σπατάλη; ἀσώτευμα, σπατάλημα, (πολυξόδιασμα).
prodigâre, δαπανῶ ἀφειδῶς, ἀφειδῶ; ἀσωτεύω, σπαταλῶ; *fig.*, δίδω ἀφθόνως *ο* δαψιλῶς, ἐπιδαψιλεύω.
prodîgio, *m.*, *pr. e fig.*, θαῦμα, τέρας.
prodigiôso, -a, θαυμαστός, -μάσιος, τεράστιος, ὑπερφυής, ἐξαίσιος, ἔκτακτος.
prôdigo, -a, ἀφειδής, ἄσωτος, σπάταλος, ἐξοδευτής, (πολυξοδιαστής); *liberâle*, δαψιλής, ἐλευθέριος.
proditôrio, -a, προδοτικός, δολερός.
prodôtto, *m.*, προϊόν, παραγόμενον, γέννημα; πρόσοδος, εἰσόδημα; καρπός || *mat.*, γινόμενον.
prôdromo, *m.*, πρόδρομος, σύμπτωμα.
producîbile, *m. f.*, παραγώγιμος.
produrre, *generâre*, γεννῶ, παράγω, φέρω, φύω, τίκτω; *cagionâre*, (ἐπι)φέρω, προξενῶ; *fâre, effettuâre*, ποιῶ, (ἀπ)ἐργάζομαι; *allegâre, espôrre*, ἀνα-(προ)φέρω, προτείνω; *presentâre*, παρουσιάζω, ἐμφανίζω, καταθέτω, προσάγω, ἐπιδεικνύω || -rsi, *fig.*, φαίνομαι, προάγομαι, ἀναδεικνύομαι, γίνομαι γνωστός.
produttività, *f.*, εὐφορία, γονιμότης, καρποφορία.
produttîvo, -a, παραγωγ(ικ)ός, γόνιμος, εὔφορος, καρποφόρος; *lucrôso*, ἐπι-(πολυ)κερδής, καρποφόρος.
produttôre, -trîce, παράγων, -γωγός; -γωγεύς.
produziône, *f.*, παραγωγή; *v.* prodôtto || *leg.*, προσαγωγή.
proemiâle, *m.f.*, προοιμιακός, *v.* preliminâre.
proeminênte, *v.* prom-.
proêmio, *m.*, προοίμιον, πρόλογος.
profanâre, *pr. e fig.*, βεβηλῶ, (-όνω), μολύνω; *fig.*, αἰσχύνω, ἐξευτελίζω; παραβαίνω.
profanatôre, -trîce, βεβηλωτής, βέβηλος.
profanaziône, *f.*, βεβήλωσις; *fig.*, κατάχρησις.
profâno, -a, βέβηλος, ἀνόσιος, ἀνίερος; ἀσεβὴς ἄνθρωπος || *mondâno*, κοσμικός, ἐθνικός || *ignorânte*, ἀμαθής, ἄμουσος.
profênda, *f.*, *porziône*, μερίς, (γέμι) || *misûra*, χοῖνιξ.
proferîre, *v.* pronunciâre; dîre.
professâre, *dichiarâre*, ἐπαγγέλλομαι, ὁμολογῶ, πρεσβεύω; *eserci-*

târe, ἐξασκῶ, μετέρχομαι; *insegnâre*, διδάσκω.
professionâle, *m. f.*, ἐπαγγελματικός || scuôla —, τεχνοδιδακτικὴ σχολή.
professiône, *f.*, ἐπαγγελία, ὁμολογία, -γησις πάνδημος || *mestiêre ecc.*, ἐπάγγελμα, ἐπιτήδευμα.
profêsso, *m.*, μοναχὸς ἔνορκος, δόκιμος || ex —, ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐν γνώσει, εἰδικῶς. [διδασκαλικός.
professorâle, *m. f.*, καθηγητικός,
professorâto, *m.*, καθηγεσία.
professôre, *m.*, καθηγητής.
profêta, *m.*, προφήτης, μάντις || fâlso —, ψευδοπροφήτης.
profetêssa, *f.*, προφῆτις, (-ήτισσα).
profêtico, **-a**, προφητικός. [dîre.
profet(izz)âre, προφητεύω, *v.* pre-
profezîa, *f.*, προφητεία, μαντεία.
profferîre, *v.* offrîre.
profîcuo, **-a**, *v.* ûtile, profittêvole.
profilâre, εἰκονίζω *o* ζωγραφῶ ἐκ πλαγίου, κατὰ κρόταφον, πλαγιο-(κροταφο)γραφῶ.
profilâssi, *f.*, προφύλαξις.
profilâttico, **-a**, προφυλακτικός.
profîlo, *m.*, πλάγιον, κατατομή, κρόταφος || *disêgno*, πλαγιογραφία, κεφαλὴ πλαγίως παριστωμένη, κεφαλὴ κατὰ κρόταφον; *di ûna câsa ecc.*. πλαγιογραφία, διατομογραφία.
profittâre, *trâr giovamênto o guadâgno*, ὠφελοῦμαι, κερδαίνω || *fâr progréssi*, προκόπτω, (-κόβγω), προοδεύω, ἐπιδίδω(μι); αὐξάνω, (μεγαλύνω) || *giovâre*, ὠφελῶ, χρησιμεύω.
profittêvole, *m. f.*, ὠφέλιμος, ἐπωφελής, ἐπικερδής, λυσιτελής, χρήσιμος; *v.* lucrôso.
profîtto, *m.*, ὠφέλεια, ὄφελος, κέρδος, ἀπόλαυσις, λῆμμα || *progrêsso*, προκοπή, πρόοδος.
proflûvio, *m.*, *pr. e fig.*, διάρροια; αἱμόρροια || *cm. fig.*, πλῆθος, ἀφθονία, δαψίλεια; *di paróle*, λογοδιάρροια.
profondâre, *v.* sprofond-; affond-.
profôndere, διαχέω *o* διασκορπίζω ἀφθόνως, *v.* prodigâre, dissipâre.
profondità, *f.*, βάθος, -θύτης || μέγεθος; θερμότης; *dêlla mênte*, βαθύνοια.
profôndo, **-a**, *pr. e fig.*, *grânde*, *sômmo*, μέγας, ἄκρος; *di affêtto ecc.*, σφοδρός, θερμός, ὑπερβολικός; *in ûna sciênza*, ἐπιστήμης ἐγκρατής, ἐμβριθὴς ἐπιστήμων.
prôfugo, **-a**, φυγάς, περιπλανώμενος, *v.* esiliâto.
profumâre, πληρῶ εὐωδίας, (ἀπ)ἀλείφω διὰ μυρωδικῶν εἰδῶν, εὐωδιάζω, μυρῶ, ἀρωματίζω.
profumatamênte, *avv.*, *generosamênte*, μεγαλοπρεπῶς, γενναιοδώρως; *carîssimo*, ὑπερτίμως, (ἀκριβά).
profumâto, **-a**, εὐώδης, εὔοσμος, (μοσχομυρωδάτος).
profumerîa, *f.*, *ârte*, μυρο-(ἀρωματο)ποιΐα, μυρεψία || *negôzio*, μυρο-(ἀρωματο)πωλεῖον.
profumiêra, *f.*, ἀγγεῖον μυρεψικόν.
profumiêre, *m.*, μυροποιός, -ρεψός || -ροπώλης.
profumîno, *m.*, μυροθήκη.
profûmo, *m.*, *olêzzo*, εὐωδία, ἡδυ-(εὐ)οσμία, (μυρωδιά, μοσχ(ομυρωδ)ιά) || *sostânza*, μύρον, (-ρωδικόν), ἄρωμα.
profusiône, *f.*, ἀφθονία, δαψίλεια, καταδαπάνη, σπατάλη, ἀσωτεία, (ἁπλοχεριά).
profûso, **-a**, ἄφθονος, ἀφειδής, σπάταλος, *v.* prôdigo.
progenerâre, (προ)γεννῶ. [μα.
progênie, *f.*, γένος, γόνος, γέννη-
progenitôre, **-trîce**, πρόγονος, πρόπάτωρ. [(παιδί).
progenitûra, *f.*, γέννημα, τέκνον,
***progêtto**, *barb.*, *v.* disêgno.
prôgnosi, *f.*, *medc.*, πρόγνωσις, -ωστικόν.
prognosticâle, *m. f.*, προγνωστικός.
progrâmma, *m.*, πρόγραμμα || il — dêlla fêsta, τὸ — τῆς τελετῆς.
progredîre, κάμνω προόδους, προοδεύω, προκόπτω, (-κόβγω), προχωρῶ, προβαίνω, (πηγαίνω ἐμπρός).

progressiône, *f.*, πρόοδος || *mat.*, σειρά, πρόοδος.
progressista, *m. f.*, φιλοπρόοδος.
progressîvo, -a, προοδευτικός.
progrêsso, *m.*, πρόοδος, προχώρησις, προκοπή, ἐπίδοσις || in — di têmpo, προϊόντος τοῦ χρόνου.
proibîre, ἀπαγορεύω, ἀπείργω, ἐμποδίζω, κωλύω.
proibitîvo, -a, ἀπαγορευτικός.
proibîto, -a, ἀπηγορευμένος.
proibiziône, *f.*, ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισμα, (γιασάκι).
proiettâre, προεκτείνω, προεκβάλλω; ἐπιπεδογραφῶ.
proiêttile; -êtto, *m.*, βλῆμα, σφενδονιζόμενον, τινασσόμενον βέλος, σφαῖρα, βομβίς.
proiettîvo, -a, βλητικός, ῥιπτικός, ἀφετήριος, ἐκσφενδονητικός.
proieziône. *f.*, προεκβολή, προέκτασις; ἐπιπεδογράφημα, διοπτικὸν ἰχνογράφημα.
prolâsso, *v.* rilassamênto.
prôle, *f.*, *v.* figlio(lânza), progênie.
prolegômeni, *m. pl.*, τὰ προλεγόμενα.
prolêssi, *f.*, πρόληψις.
proletariâto, *m.*, τάξις τῶν ἀπόρων, ἄποροι, ἀκτήμονες, ὄχλος.
proletârio, *m.*, ἄπορος, ἀκτήμων,
prolêttico, -a, προληπτικός.
prolîfero, -a, *bot.*, γονοφόρος.
prolîfico, -a, γόνιμος, γονοποιός, γεννητικός, πολύγονος.
prolissità, *f.*, σχοινοτενές, μακρο(περιττο)λογία.
prolîsso, -a, σχοινο-(ἐκ)τενής, διεξοδικός, μακρολόγος.
prôlogo, *m.*, πρόλογος.
prolûdere, πρόλογον *o* εἰσαγωγὴν ποιοῦμαι, προοιμιάζομαι.
prolûnga, *f.*, ῥυμός || ἑλκυστήρ.
prolungamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, παράτασις, ἐπ-(παρ)έκτασις; ἀναβολή.
prolungâre, *fâr più lûngo*, ἐκ-(παρα)τείνω, ἐπ-(παρ)εκτείνω, (μακρύνω); *differîre*, παρατείνω, ἀναβάλλω.
prolungatîvo, -a, ἀναβλητικός.
prolusiône, *f.*, εἰσαγωγή.
promemôria, *v.* memorândum.
promêssa, *f.*, ὑπόσχεσις, ἐπαγγελία, (τάμμα, τάξιμον); *di matrimônio*, μνηστεία, (ἀρραβῶνα).
promêsso, -a, ὑπεσχημένος, ἐπηγγελμένος || têrra -a, γῆ τῆς ἐπαγγελίας || *v.* fidanzâto; i -i spôsi, οἱ μελλόνυμφοι.
promêttere, ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαι, (ὑπόσχομαι, τάζω); *v.* fidanzâre.
promettitôre, -trîce, ἐπαγγελτικός, (ὑποσχεσάρης).
prominênte, *m. f.*, (προ)ἐξέχων, προέχων, -χής.
prominênza, *f.*, (προ)ἐξοχή, ὕψωμα, γή-(γεώ)λοφος, προβολή.
promiscuità, *f.*, σύμ-(ἀνά)μιξις, σύγχυσις, φυρμός.
promîscuo, -a, σύμ-(ἀνά)μικτος, συγκεχυμένος, *v.* confûso.
promissôrio; -ssîvo, -a, ὑποσχετικός.
promontôrio, *m.*, ἀκροτήριον, ἄκρα, (κάβος).
promotôre, -trîce, πρωτουργός, πρωταίτιος || προστάτης.
promoziône, *f.*, προαγωγή, προβιβασμός.
promulgâre, δημοσιεύω; *v.* bandîre, pubblicâre.
promulgaziône, *f.*, δημοσίευσις.
promuôvere, *a un grâdo, a ûna dignità*, προάγω, προβιβάζω, ἀπονέμω βαθμόν *o* ἀξίωμα || *eccitâre, sollevâre*, (παρα)κινῶ, δι-(ἐξ)εγείρω || *favorîre, protéggere*, βοηθῶ, προστατεύω.
prônao, *m.*, πρόναον.
pronipôte, *m.*, δεύτερος *o* μικρὸς ἀνεψιός, ἐξανεψιός || *pl.*, ἀπό-(ἔκ)γονοι, μεταγενέστεροι.
prôno, *v.* inclinâto.
pronôme, *m.*, ἀντωνυμία.
pronominâle, *m.f.*, ἀντωνυμικός.
pronosticâre, *v.* prevedêre, predîre.
pronôstico, *m.*, προγνωστικόν, -γνωσις, (σημάδι).
prontêzza, *f.*, ἑτοιμότης; προθυμία || ταχύτης, τάχος, ὀξύτης, γοργότης, (ὀγλιγω-(ὀγληγο)ράδα, ἐγρηγορότης, γληγορωσύνη) || *di spîrito*, ἑτοιμότης *o* ὀξύτης πνεύματος, ταχύ-ὀξύ-(ἀγχί)νοια, (ξυπνητάδα).
prônto, -a, *preparâto*, ἕτοιμος, παρ-

εσκευασμένος, πρόχειρος || *premuróso,* πρόθυμος || *lésto, vivâce,* ἕτοιμος, ταχύς, ὀξύς, γοργός, ((ὁ)γλι-(ὁ)γλή)γορος, ἐγρήγορος) || *di mênte,* ταχύ-(ὀξύ)νους || — âll' îra, εὐερέθιστος, ὀργίλος || a -i contânti, μὲ *o* εἰς (ἕτοιμα) μετρητά || tûtto ò -o, prontîssimo, τὰ πάντα ἕτοιμα ἑτοιμότατα.

prontuârio, *m.,* ἐπιτομή, πρόχειρον ἐγχειρίδιον.

prônubo, -a, παράνυμφος; προμνήστωρ, νυμφαγωγός.

pronûncia; -ûnzia, *f.,* προφορά.

pronunciâbile, *m.f.,* εὐπρόφορος.

pronunciamênto, *m.,* ἐκφώνησις, ἀπαγγελία, προφορά || *mil.,* στάσις, ἀνταρσία.

pronunciâre; -unziâre, προφέρω, (-φέρνω); ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω, ἀποφασίζω || -rsi, ἐκφέρω τὴν γνώμην μου, ἀποφαίνομαι, ἐκδηλοῦμαι.

pronunciâto, -a, *fig.,* σαφής, ἐναργής, προφανής, ἐμφαντικός, ἀποφασιστικός, ἀδίστακτος.

propagâbile, *m. f.,* διαδόσιμος.

propagânda, *f.,* διάδοσις, προσηλυτισμός, (προπαγάντα) || † προσηλυτηστήριον, (προπαγάντα).

propagandîsta, *m.f.,* προσηλυτιστής.

propagâre, *diffôndere, spârgere,* διαδίδω, ἐξαπλῶ, (ξαπλόνω), ἐπεκτείνω || *moltiplicâr generândo,* πολλαπλασιάζω, αὐξάνω.

propagatôre, -trîce, διαδίδων, διαδοτικός, ἐπεκτατικός.

propagaziône, *f.,* διάδοσις, ἐξάπλωσις || διάδοσις διὰ τῆς γεννήσεως, πολλαπλασιασμός, αὔξησις.

propagginâre, καταβολεύω, (κατα)-μοσχεύω; *fig.,* πληθύνω, πολλαπλασιάζω.

propagginaziône, *f.,* καταβόλευμα, [μόσχευμα.

propâggine, *f.,* κατώρυξ, καταβολάς, (-λάδα).

propalâre, *v.* divulgâre.

propêndere, *v.* inclinâre, pêndere.

propênso, *v.* inclinâto, dispôsto.

propilêi, *m. pl.,* τὰ προπύλαια.

propîna, *f.,* πληρωμή, ἀμοιβή, μισθὸς τῶν ἐξεταστῶν.

propinâre, προπίνω (οἶνον εἰς ὑγείαν τινός) || *fâr bêre,* ἐπιχέω.

propînquo, *poet., v.* vicîno, prôssimo, parênte.

propiziâre, ἐξιλάσκομαι, ἐξιλεῶ.

propiziatôre, -trîce, ἱλαστής, ἐξιλεῶν, ἐξευμενίζων.

propiziatôrio, -a, ἱλαστήριος, ἐξιλαστικός, -λεωτικός.

propiziaziône, *f.,* (ἐξ)ἱλασμός, ἐξι-[λέωσις.

propîzio, -a, ἵλεως, εὐμενής, εὔνους, εὐνοϊκός, βοηθητικός || *di côse,* πρόσφορος, κατάλληλος, εὔθετος; *di vênto,* οὔριος.

prôpoli, *f.,* πρόπολις.

proponênte, *m.f.,* προτείνων.

proponîbile, *m.f.,* προτάσιμος, προβλητός, -τέος.

proponimênto, *m.,* πρόθεσις, βουλή, σκοπός, ἀπόφασις.

propôrre, *mêtter innânzi, fâr ûna propôsta,* προτείνω, προβάλλω; *offrîre,* προσφέρω || -rsi *qcc.,* προτίθεμαι, διανοοῦμαι, σκοπεύω.

proporzionâbile, *m.f.,* ἀναλογιστός, -γητός.

proporzionâle, *m.f.,* ἀνάλογος, -γι-[κός, κατ' ἀναλογίαν.

proporzionalità, *f.,* ἀνάλογον, -γικότης, -γία.

proporzionâre, ἀναλογίζω, κατ' ἀναλογίαν διαθέτω, συμμετρῶ, συναρμόζω.

proporzionâto, -a, ἀνάλογος, σύμμετρος || êsser —, ἀναλογῶ, συναρμόζομαι.

proporziône, *f.,* ἀναλογία; συμμετρία || in — di, κατ' ἀναλογίαν, ἀναλόγως, κατά (*acc.*).

propositîvo, -a, προτατικός.

propôsito, *m., v.* -ponimênto || *argomênto,* ἀντι-(προ)κείμενον, πρότασις || a —, *agg.,* πρέπων; ἔγκαιρος; *avv.,* προσηκόντως, πρεπόντως, καλῶς, (-λά); ἐν ὥρᾳ, ἐπι-(ἐγ)καίρως, ἐν καιρῷ, ἐν δέοντι || a —! μεταξὺ λόγων, (ἀλήθεια, καλὰ ποὺ τὸ ἐνθυμήθην)! || a — di, σχετικῶς πρός || fuôr di — *o*

mâl a —, *agg.*, ἄτοπος, ἄκαιρος; παράλογος; *avv.*, ἀτόπως, ἀκαίρως, (παράκαιρα); παραλόγως || di —, σπουδαίως, ἐπιμελής, ἐν-(συν)τόνως || êssere *o* fâre al —, προσήκω, ἁρμόζω, εἶμαι κατάλληλος || a che —?. περὶ τίνος πρόκειται;

proposiziône, *f.*, πρότασις || *mat.*, πρόβλημα. [φορά.

propôsta, *f.*, πρότασις; *offêrta*, προσ-

propôsto, *v.* prepôsto, prevôsto; proponimênto. [στράτηγος.

propretôre, *m.*, προπραίτωρ, ἀντι-

propretûra, *f.*, προπραιτωρία, ἀντιστρατηγία.

proprietà, *f.*, ἰδιότης; κυριότης, κτῆσις, δεσποτεία; *bêni*, κτῆμα, ἰδιοκτησία, ὑποστατικόν || *del discôrso*, κυριολεξία, -ολογία || *mondézza*, καθαριότης, (πάστρα); *v.* elegânza. [ριος, (νοικοκύρις).

proprietârio, *m.*, ἰδιοκτήτης, κύ-

prôprio, **-a**, *particolâre*, ἴδιος, ἰδιαίτερος, (ἐδικός μου, σου, του) || *conveniênte, opportûno*, ἐπιτήδειος, κατάλληλος, ἁρμόδιος || *pulîto, elegânte*. καθαρός, καθάριος, κομψός, (παστρικός) || *gr.*, κύριος; sênso -o, κυρία σημασία; nôme -o, κύριον ὄνομα.

propugnâcolo, *m.*, προτείχισμα, προπύργιον, προμαχών.

propugnâre, ὑπερμαχῶ, ὑπερασπίζω. [ὑπερασπιστής.

propugnatôre, **-trîce**, ὑπέρμαχος,

propulsâre, ἀπο-(ἐκ)κρούω, ἀπωθῶ.

prôra, *f.*, πρώρα, (πλώρη).

prôroga, *f.*, παράτασις, ἀναβολή, ὑπέρθεσ ς.

prorogâre, παρατείνω, ἀναβάλλω.

prorogatîvo, **-a**, ἀναβλητικός. [re.

prorômpere, *v.* irrômpere; scoppiâ-

prôsa, *f.*, πεζὸς λόγος, πεζόν, λογο-(πεζο)γραφία, πεζολογία || in —, εἰς τὸ πεζόν, πεζῶς, λογογραφικῶς.

prosâico; **-sâstico**, **-a**, πεζολογικός, πεζοφανής, λογογραφικός, λογοειδής || *fig.*, ταπεινός; χαμαίζηλος, χυδαῖος.

prosâpia, *f.*, γένος, οἰκογένεια.

prosasticità, *f.*; **prosaîsmo**, *m.*, πεζότης, πεζολογία, λογοειδές, -δεια || ταπεινόν, χαμαίζηλον.

prosatôre, *m.*, ὁ γράφων εἰς πεζὸν λόγον, λογο-(πεζο)γράφος, πεζολόγος, -λέκτης.

proscênio, *m.*, προσκήνιον.

prosciôgliere, *assôlvere*, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἀθῶω, ἀφίημι; *esentâre*, ἀπολύω, ἀπαλλάττω, ἐξαιρῶ, ἐλευθερῶ ἀπό τινος.

prosciogliménto, *m.*, ἀπόλυσις, ἀπαλλαγή, ἄφεσις, ἐξαίρεσις.

prosciôlto, **-a**, ἀπολυθείς, ἀπαλλαγείς, ἀπηλλαγμένος, ἐξῃρεμένος, ἐλεύθερος. [ξήραμα.

prosciugamênto, *m.*, (ἀπο)ξήρανσις,

prosciugâre, (ἀπο)ξηραίνω, (ξεραίνω). [ρομεράκι).

prosciuttîno, *m.*, κωληνάριον, (χοι-

prosciûtto, *m.*, κωλήν, -λῆ, (χοιρόμερον, -μέρι). [ριστος || ἀποβλητός.

proscrîtto, **-a**, προγεγραμμένος, ἐξό-

proscrîvere, προγράφω, ἐξορίζω || *fig.*, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω, καταργῶ, ἀναιρῶ.

proscriziône, *f.*, προγραφή || ἀπόρρηψις, κατάργησις.

proseggiâre, γράφω εἰς τὸ πεζόν, λογο-(πεζο)γραφῶ.

proseguîre, *v.* continuâre.

proselitîsmo, *m.*, προσηλυτισμός.

prosêlito, *m.*, προσήλυτος; ὀπαδός.

prosettôre, *m.*, προανατόμος, προπαρασκευαστής.

prosodîa, *f.*, προσῳδία.

prosôdico, **-a**, προσῳδι(α)κός.

prosopopêa, *f.*, προσωποποιΐα; *v.* presunziône, ostentaziône.

prosperâre, εὐημερῶ, εὐπραγῶ, εὐδοκιμῶ, εὐδαιμονῶ, εὐτυχῶ, (-χαίνω, καλοτυχῶ, καλορριζικεύω); *di côse*, προχωρῶ, εὐοδοῦμαι.

prosperità, *f.*, εὐημερία, εὐπραγία, εὐδαιμονία, εὐ-(ἐπι)τυχία, (καλοτυχία, καλορριζικιά, οὐγούρι).

prôspero, **-a**, *favorêvole*, *propizio*, εὐμενής, εὔνους, ἵλεως, βοηθός, αἴσιος, δεξιός; *di vênto*, οὔριος ||

felice, fortunâto, εὐτυχής, εὐδαίμων, αἴσιος, εὐπραγής, εὐοδούμενος, (καλορρίζικος).

prosperôso, -a, εὔρωστος ὑγιής || *e. s.*

prospettâre, καθορῶ, ἀπ-(δι)οπτεύω; βλέπω πρός (*acc.*), κεῖμαι ἀπέναντι, (ἀντικρύζω).

prospettîvo, -a, ἀποπτικός || *s. f.*, ἄποψις; *árte*, σκηνογραφικὴ τέχνη, ἀποπτική || in -a, ἐξ ἀπόπτου; μακρόθεν.

prospêtto, *m.*, *vedûta*, (ἄπ)ὄψις, θέα || *quâdro, tâvola ecc.*, συνοπτικὴ θέα, σύνοψις; πίναξ, κατάλογος; πρόγραμμα.

prospiciênte, *m.f.*, ἔχων θέαν, βλέπων πρός (*acc.*), κείμενος ἀπέναντι, (ἀντικρύζων).

prossimamênte, *avv.*, *fra pôco*, προσεχῶς, ὅσον οὔπω, ἐντὸς ὀλίγου, μετ' *o* εἰς ὀλίγον || *recentemênte, ultimamênte*, πρὸ ὀλίγου, πρὸ μικροῦ, νεωστί, ἐσχάτως, προσφάτως, ἔναγχος, (καινούρια).

prossimità, *f.*, ἐγγύτης, πλησιότης, γειτνίασις || πλησιότης τοῦ αἵματος, συγγένεια || in —, πλησίον, -σιέστατα, ἐγγύς, -ύτατα, (κοντά).

prôssimo, -a, *in gênere*, προσεχής; *di luôgo*, παρακείμενος, γειτνιάζων, ἐγγύτατος, πλησίος, -όχωρος, ὁ πλησίον *o* ἐγγύς, (κοντά, σιμά); *di têmpo futûro*, ἐπιών, ἐπερχόμενος; *di têmpo passâto*, νεωστὶ γινόμενος, νέος, πρόσφατος, (καινούριος) || parênte -o, στενὸς συγγενής || *s. m.*, ὁ πλησίον; amôre del -o, ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον.

prôstata, *f.*, προστάτης.

prostêndere, προ-(ἐκ)τείνω; κατακλίνω.

prosternâre, καταβάλλω, καταρρίπτω, ῥίπτω κατὰ γῆς || -rsi, κύπτω ἕως κατὰ γῆς, προσκυνῶ, προσπίπτω, (προσπέφτω), *v.* inginocchiârsi.

prôstilo, *m.*, πρόστυλον.

prostituîre, πορνεύω, προαγωγεύω, μαστροπεύω || *fig.*, ἐξευτελίζω, ταπεινῶ, ἀτιμάζω, καταισχύνω || -rsi, πορνεύομαι, παραδίδομαι εἰς τὴν πορνείαν; *fig.*, ἐξευτελίζομαι, ἕρπω, πωλοῦμαι.

prostitûta, *f.*, πόρνη, ἑταῖρα, προστάς, δημοσία (γυνή), (πουτάνα) || di —, πορνικός, ἑταιρικός, (πουτανίστικος).

prostituzionе, *f.*, πορνεία, ἐκπόρνευσις || ἐξευτελισμός, ταπείνωσις || luôgo di —, *v.* bordêllo.

prostrâre, καταβάλλω, *v.* prosternâre || *avvilîre, umiliâre*, ἐξευτελίζω, ταπεινῶ; ἀποθαρρύνω || *fiaccâre*, ἀσθενῶ, ἐξασθενίζω, ἐκνευρίζω, ἐκλύω || *vîncere*, νικῶ.

prostrazionе, *f.*, ἐξασθένησις, ἔκλυσις.

prosuôcero, *m.*, προπένθερος.

protagonîsta, *m.f.*, πρωταγωνιστής.

prôtasi, *f.*, πρότασις.

protâtico, -a, προτατικός.

protêggere, προστατεύω; ὑπερασπίζω, βοηθῶ, (διαφεντεύω); *mil.*, προφυλάττω, σκέπω.

protêndere, προτείνω, *v.* stêndere.

protêrvo, -a, *v.* arrogânte, impudênte; ostinâto.

prôtesi, *f.*, πρόθεσις.

protêsta, *f.*, διαμαρτύρησις, ἀντίστασις, δήλωσις || *assicurazionе*, διαβεβαίωσις, πίστωσις.

protestânte, *m. f.*, διαμαρτυρόμενος, (προτεστάντης).

protestantîsmo, *m.*, διαμαρτυρισμός, (προτεσταντισμός).

protestâre, κάμνω διαμαρτύρησιν, (προτέστο), διαμαρτύρω || *n.*, διαμαρτύρομαι, ἀνθίσταμαι, (ἀντιστέκομαι) || *assicurâre*, διαβεβαιῶ, πιστῶ.

protestâto, -a, διαμαρτυρηθείς.

protêsto, *m.*, διαμαρτύρησις; *âtto*, -υρικόν; (προτέστο).

protettîvo, -a, προστατευτικός || sistêma —, -ὸν (ἐμπορικὸν) σύστημα.

protettorâto, *m.*, προστασία, -τατεία.

protettôre, -trîce, προστάτης, ὑπερασπιστής.

protezionе, *f.*, προστασία, ὑπεράσπισις, ὑποστήριξις, (διαφέντευσις).

protezionîsmo, *m.*, προστατευτικὸν σύστημα, προστατευτικότης.

protezionîsta, προστατευτικός, -κό-

φρων, ὁπαδὸς τοῦ προστατευτικοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος.
prôto, *m.*, πρῶτος, ἐπιστάτης. [χον.
protocarbûro, *m.*, πρωτανθρακοῦ-
protoclorûro, *m.*, πρωτοχλωροῦχον.
protocôllo, *m.*, πρωτόκολλον, *v.* regîstro *ecc.*
protomârtire, *m.*, πρωτομάρτυς.
protomêdico, *m.*, ἀρχιατρός.
protonotârio, *m.*, † πρωτομνήμων (-τονοτάριος).
protôssido, *m.*, πρωτοξείδιον.
protôtipo, *m.*, πρωτότυπον.
protrârre, *v.* prorogâre, prolungâre.
protuberânte, *m.f.*, προβλής, προ-(εξ)έχων, ἐξωγκωμένος.
protuberânza, *f.*, προέχον μέρος, προ(εξ)οχή, ἐξόγκωμα, ἀπόφυσις.
protutôre, *m.*, ἀντεπίτροπος.
prôva, *f.*, δοκιμή, -μιον, -μασία, πεῖρα || *leg.*, τεκμήριον, μαρτύριον, -τυρία || *dimostraziône*, *ségno*, τεκμήριον, δεῖγμα, ἀπόδειξις, πίστωμα, (σημάδι) || *gâra*, φιλονεικία, συζήτησις || *di stâmpa*, διόρθωσις, δοκίμιον || âlla —, ἐν τῷ πράγματι || a tûtta —, ὑπὲρ πᾶσαν δοκιμήν, δεδοκιμασμένος.
provâbile, *m.f.*, ἀποδείξιμος, -δεικτικός, εὐαπόδεκτος.
provâre, *esperimentâre*, δοκιμάζω; πειρῶμαι || *dâr la prôva*, *dimostrâre*, ἐλέγχω, τεκμηριῶ, (ἀπο)δεικνύω, (-δείχτω), δηλῶ, σημαίνω || *sentîre*, αἰσθάνομαι; πάσχω || -rsi, *v.* *cimentârsi*. [στιπός.
provatîvo, **-a**, δοκιμαστικός; πει-
provênda, *f.*, ἐπισίτισμα; *v.* profênda. [πηγάζων.
proveniênte, *m.f.*, προερχόμενος,
proveniênza, *f.*, προέλευσις, καταγωγή, πηγή.
provenîre, προέρχομαι, ἐκπορεύομαι, ἀφικνοῦμαι, προκύπτω, (ἐκ)πηγάζω. [κέδρος.
provênto, *m.*, πρόσοδος, εἰσόδημα,
proverbiâle, *m.f.*; **-biôso**, **-a**, παροιμιακός, -μιώδης.
proverbiâre, σκώπτω, χλευάζω, ἐπικερτομῶ; ὑβρίζω, ὀνειδίζω.
provêrbio, *m.*, παροιμία.
proverbîsta, *m.*, παροιμιογράφος.
provêtto, **-a**, *avanzâto in età*, προβεβηκώς; ἀκμαῖος || *cm.*, *espêrto*, *addestrâto*, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος, δεινός. [giône.
proviânda, *v.* provênda; provvi-
provîncia, *f.*, ἐπαρχία.
provinciâle, *m.f.*, ἐπαρχι(α)κός || consîglio —, -κὸν συμβούλιον || *s.*, *pr. e fig.*, ἐπαρχιώτης; maniêre da —, -του τρόποι, τρόποι ἐπαρχιακοί. [κή, κοινολεξία, ἰδιωτισμός.
provincialîsmo, *m.*, λέξις ἐπαρχια-
provîno, *m.*, βαθμόμετρον τῶν οἰνοπνευμάτων, ὑγροζύγιον, ὑγροστάθμη.
provocânte, *m.f.*; **-catîvo**, **-a**, προκλητικός, ἐρεθιστικός, ὑβριστικός.
provocâre, προ(σ)καλῶ, ἐρεθίζω || προξενῶ, ἐπιφέρω.
provocatôre, **-trîce**, προκαλῶν, προκλητής, (προκαλεστής), παροξύνων, διεγείρων.
provocaziône, *f.*, *il provocâre*, πρόκλησις, (παρακάλεσις, -λεσμα); *ciò che prôvoca*, προκλητικόν, ἐρεθιστικόν.
provvedêre, *fornîre*, *procurâre*, πορίζω, ἐφοδιάζω, προμηθεύω, χορηγῶ, παρέχω, προνοῶ || *vegliâre*, *invigilâre*, προνοῶ τινος, ἐπαρκῶ εἰς, φροντίζω περὶ τῶν ἀναγκαίων || *guardârsi*, προφυλάττομαι || -rsi, πορίζομαι, ἐφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.
provvedimênto, *m.*, πρόνοια, προπαρασκευή; προφύλαξις, περίσκεψις.
provveditôre, *m.*, προνοητής, (προβεδοῦρος); *fornitôre*, πορίστής, ἐφοδιαστής, προμηθευτής.
provvedûto, **-a**, ἐφωδιασμένος, προμηθευμένος, εὐπορῶν || *v.* previdênte.
provvidênza, *f.*, (θεία) πρόνοια; *fig.*, βοηθός, ἀντίληψις, στήριγμα; εὐτυχία. [ὁ ἐκ θείας προνοίας.
provvidenziâle, *m.f.*, προνοιακός,
prôvvido, **-a**, *previdênte*, *cáuto*, προνοῶν, -νοητικός; προφυλακτικός

|| *sâggio, prudénte, di persône*, φρόνιμος, συνετός; *di côse*, εὐπρεπής, κατάλληλος || *c. s.*

provvigionâto, -a, μισθωτός.

provvigiôni, *f. pl.*, τὰ ἀναγκαῖα, τὰ χρειώδη; τὰ ἐπισίτια ὀψόνια, ζωοτροφίαι, (ψώ-(ψού)νισμα); *per vîdggio*, τὰ ἐφόδια, (κουμπάνια).

provvisiône, *f.*, *comm.*, προμήθεια; μισθός || *pl.*, *c. s.* [ωρινός.

provvisôrio, -a, πρόσκαιρος, προσ-

provvîsto, -a, *v.* -vvedûto || *s. f.*, πορισμός, προμήθεια, -θευσις; *pl.*, *v.* -vvigiôni.

prozîa, *f.*, μεγάλη θεία.

prozîo, *m.*, μέγας θεῖος.

prûa, *f.*, πρώρα, (πλώρη) || *fig.*, ναῦς, πλοῖον.

prudênte, *m. f.*, φρόνιμος, νουνεχής, ἐχέφρων, σό-(ἔμ)φρων, συνετός, (γνωστικός) || *cáuto*, προφυλακτικός, εὐλαβής, περίσκεπτος, ἔμφρων || *discrêto, segrêto*, ἐχέμυθος.

prudênza, *f.*, φρόνησις, σύνεσις, (φρονιμάδα, γνῶσις) || προφύλαξις, εὐλάβεια, περίσκεψις || ἐχεμυθία.

prûdere, κνήθομαι, κνίζομαι, κνησιῶ, (αἰσθάνομαι φαγοῦραν).

prudôre, *v.* prurîto.

pruêggio, *m.*, στροφὴ τῆς πλώρας.

prûgna, *f.*, κοκκύμηλον, δαμάσκηνον, (κορόμηλον, ἐρίκι) || — sêcca, — ξηρόν, (ἐρίκι ξερόν). [σκηνών.

prugnêto, *m.*, κοκκυμηλών, δαμα-

prûgno, *m.*, κοκκύμηλος, -λέα, (-λιά), δαμασκηνῆ, -νέα, (-νιά, ἐρικιά).

prugnôla, *f.*, βράβηλον, -βυλον, ἀγριοκοκκύμηλον, ἀγριοδαμάσκηνον, (ἀβράμηλον, κορόμηλον, μπουρνέλλα).

prugnôlo, *m.*, βράβη-(βράβυ)λος, ἀγριοκοκκύμηλος, -λέα, (-λιά), ἀγριοδαμασκηνῆ, -νέα, (-νιά, ἀβραμηλιά, κορομηλιά).

prunâia, *f.*; **-nêto,** *m.*, ἀκανθεών, (ἀγκαθότοπος), τόπος βατώδης, (γεμάτος βατσινιαίς), βατών.

prûno, *m.*, ἄκανθα, (ἀγκάθι), βάτος, -τιά, (-τη, -τσινιά, -τσινηά) || *frûtto del rôvo*, βάτ(ιν)ον, μόρον, (βάτσινον, -τόμουρον) || di —, βάτινος || *fig.*, *pl.*, δυσκολίαι, ἄκανθαι.

prunôso, -a, βατώδης; *v.* spinôso.

pruriginôso, -a, κνησμώδης.

prurîre, *v.* prûdere.

prurîto, *m.*, κνη-(κνι)σμός, κνηθμός, κνίσμα, (φαγοῦρα, ξυσμάρα); *fig.*, *v.* pizzicôre || prodûrre —, κνήθω; *pr. e fig.*, κνίζω. [ὀξύ.

prûssico (âcido —), *m.*, πρωσσικὸν

pseudonimîa, *f.*, ψευδωνυμία.

pseudônimo, *m.*, ψευδώνυμον.

psîche, *f.*. ψυχή.

psichiatrîa, ψυχιατρία.

psichiâtrico, -a, ψυχιατρικός.

psîchico, -a, ψυχικός.

psicologîa, *f.*, ψυχολογία.

psicolôgico, -a, ψυχολογικός.

psicôlogo, *m.*, ψυχολόγος. [νον).

psîllio, *m.*, *bot.*, ψύλλιον, (-λλοβότα-

psôra, *f.*, ψώρα, *v.* rôgna, scâbbia.

psôrico, -a, ψωρικός, -ρώδης.

pterîgio, *m.*, πτερύγιον.

pterodâttilo, *m.*, πτεροδάκτυλος.

ptialîsmo, *m.*, πτυαλισμός.

pubblicamênte, *avv.*, δημοσίως, -σίᾳ, φανερῶς, (-ρά). [σιώνης.

pub(b)licâno, *m.*, τελώνης, δημο-

pub(b)licâre, δημοσιεύω, ἐκδίδω; διακηρύττω.

pub(b)licaziône, *f.*, *aziône e côsa*, δημοσίευσις || *di matrimônio*, διακήρυξις γάμου || — di un giornâle *ecc.*, δημοσίευσις *o* ἔκδοσις ἐφημερίδος κτλ. [-σιολόγος.

pub(b)licîsta, *m. f.*, δημοσιογράφος,

pub(b)licità, *f.*, δημοσιότης.

pûb(b)lico, -a, δημόσιος, κοινός; γνωστός, πασίδηλος, φανερός || -o ufficiâle, δημόσιος ὑπάλληλος, ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ || affâri -i, ὑποθέσεις τοῦ δημοσίου, τὰ κοινά || *s. m.*, δημόσιον, κοινόν, κοινότης, λαός, δῆμος; *uditôri, osservatôri*, ἀκροατήριον, θεαταί, δημόσιον, κοινόν. [(ἀπόχτενον).

pûbe, *m.*, ἐφήβαιον, ἥβη, κτείς,

pûbere, *m. f.*, ἔφηβος, ἡβῶν || êsser —, ἡβ(άσκω)ῶ.

pubertà, *f.*, ἐφηβικὴ ἡλικία, ἐφηβ(ε)ία, -βότης, ἥβη. [χνοάζων.
pubescênte, *m. f.*, ἡβάσκων || *bot.*,
pubescênza, *f.*, ἥβησις || *bot.*, χνοα-
pûbico, **-a**, ἐφηβαῖος, -βικός. [σμός.
pudênde, *f. pl.*, τὰ αἰδοῖα.
pudibôndo, **-a**, αἰδήμων, αἰσχυντηλός, (ἐντροπαλός).
pudicîzia, *f.*, ἁγνότης, -νεία, καθαρότης; αἰδημοσύνη, σωφροσύνη, σεμνότης.
pudîco, **-a**, ἁγνός, καθαρός; αἰδήμων, σώφρων, σεμνός.
pudînga, *f.*, ψηφόλιθος.
pudlâggio, *m.*, μεταλλοκαθαρμός.
pudôre, *m.*, αἰδώς, αἰσχυντηλία, ἐντροπαλότης.
pudrêtta, *f.*, κοπροκόνις.
puerîle, *m. f.*, παιδικός, -δαριώδης, μειρακειώδης, βρεφικός, (παιδιακός, -ιακήσιος, -ιάτικος, -ίστικος).
puerilità, *f.*, παιδαριώτης, -ρίευμα, νηπιότης, μωρία, *v.* bambinâggine.
puerîzia, *f.*, παιδικὴ ἡλικία, παιδιότης, νηπιότης; οἱ παῖδες.
puêrpera, *f.*, λεχώ(ῖς), (-ώνα, -οῦσα, -ού), νεοτόκος.
puerperâle, *m. f.*, λεχώϊος, -ῷος, ἐπιλόχιος, (λεχουσιάτικος).
puerpêrio, *m.*, *postpârto*, τὰ λεχῷα, τὰ ἐπιλόχια, (λεχωνιά, λεχουσιά); *v.* pârto. [(γρονθοκοπία, -πημα).
pugilâto, *m.*, πυγμαχία, πύκτωσις,
pugilatôre, *m.*, πυγμάχος, πύκτης, (γρονθοκόπος).
pûgna, *v.* bàttâglia, combattimênto.
pugnâce, *m. f.*, *v.* battagliêro.
pugnalâre, πλήττω *o* φονεύω δι' ἐγχειριδίου, (μαχαιρόνω).
pugnalâta, *f.*, δι' ἐγχειριδίου πληγή, (μαχαιριά).
pugnâle, *m.*, παραξιφίς, -φίδιον, ἐγχειρίδιον, παραζωστρίς, μάχαιρα, -αίρι(ον), ξιφίδιον, δόλων, (στε-(στυ)λέτο, λάζος, χαντζάρι, -ζέρι). [(φοῦχ)τα, πρέζα).
pugnêllo, *m.*, δράξ, δραγμίς, (φοῦκ-
pûgnere, *v.* pûngere.
pugnêtta, *v.* impugnatûra || *b.*, mastiurbaziône.
pugnitôpo, *m.*, ὀξυμυρσίνη, μυάκανθος.
pûgno, *m.*, πυγμή, (γρό(ν)θος) || *percôssa, cazzôtto*, πυγμή, κόνδυλος, (γρο(ν)θιά) || *contenûto. manâta*, δράξ, δραγμίς, (φοῦκ-(φοῦχ)τα, χειριά) || *di spîghe ecc.*, δράγμα, δέσμη, (δεμάτι, μάτσο) || *d'uômini*, ὀλίγοι, *v.* drappêllo || di prôprio —, ἰδιόγραφος || prênder a -i, *v.* cazzottâre.
puh! *inter.*, πούφ! πώφ! [
pûla, *f.*, ἄχυρον.
pûlce, *f.*, ψύλλος, ψύλλα || colôr —, ψυλλόχρους, ὑποκαστανόχρους.
pulcêlla; **pulzêlla**, *v.* zitêlla, vêrgine.
pulcesêcca, *f.*, *v.* pîzzicô(tto). [
pulcinêlla, *m.*, γελοτοποιός, (καραγκιόζης); παλίμβουλος.
pulcinellâta, *v.* buffonâta.
pulcîno, *m.*, νεοσσός, νεόσσιον, ὀρνίθιον, (κλωσσοπούλι, κλωσσό-(κοττό)πουλον, πουλάκι). [λων.
pulciôso, **-a**, ψυλλώδης, πλήρης ψύλ-
pulêdro, *m.*, πῶλος ἵππου, πωλάριον, (πουλάρι, ἀλογάκι).
pulêggia, *f.*, τροχαλία, (-χούλι, καρούλι, μακαρᾶς). [(φλησκούνι).
pulêggio, *m.*, *bot.*, βληχώνιον,
pûlica; **-iga**, *v.* bôlla.
pulicâre, *m.f.*, ψυλλοστικτοειδής || *s. f.*, *v.* psîllio.
pulîre, *mondâre, purgâre ecc.*, καθαίρω, -θαρίζω, (παστρεύω), *v.* spazzâre || *lustrâre, forbîre*, σμήχω, λειῶ, λαμπρύνω, στιλβῶ, (-όνω, ὑαλίζω, παστρεύω, λουστράρω).
pulitamênte, *avv.*, καθαρῶς, κομψῶς || *gentilmênte ecc.*, εὐγενῶς, φιλοφρόνως, εὐπροσηγόρως, κωμψῶς, πεπολιτισμένως, (ὄμορφα).
pulitêzza, *v.* -lizîa.
pulîto, **-a**, καθαρός, -ριος, (παστρικός); λεῖος, στιλβωτός, διαυγής, στιλπνός, ((γ)ὑαλιστός, -λισμένος, λουστρᾶτος); κομψός.
pulitûra, *f.*, καθαρ(ις)μός, κάθαρσις, (πάστρευμα); στίλβωσις, -ωμα, ((γ)ὑάλισμα, λουστράρισμα).
pullulâre, βρύω, πολυπληθῶ.
pulpaziône, *f.*, πολτοποίησις.

pûlpito, *m.*, ἄμβων, (-ωνας, πούλπιτο).
pulsâre, σφύζω, πάλλομαι; *v.* bâtpulsatîlla, *f.*, *bot.*, ἀνεμώνη ἡ σφυγμώδης.
pulsatîvo; -tôrio, -a; -tile, *m.f.*, σφυγμικός, -μ(ατ)ώδης, παλμώδης.
pulsaziône, *f.*, σφυγμός, σφύγμα, σφύξις; παλμός.
pulsîmetro, *m.*, σφυγμογνωμόνιον, [-γμόμετρον.
pulvîscolo, *m.*, λεπτοτάτη κόνις.
pûma, *m.*, κουγουάρδος.
pungênte, *m. f.*, νύσσων, νυγματώδης, κεντῶν, -τώδης, ἀκανθώδης; *v.* piccânte; acûto.
pûngere, νύσσω, κεντῶ, -τρίζω, (-τρόνω, τσι-(τσυ)μπῶ); δάκνω; *v.* -golâre.
pungigliône, *m.*, κέντρον, (-τρί).
pungolâre, κεντῶ, -τρίζω, (-τρόνω); *fig.*, διεγείρω, παρακινῶ, παροξύνω.
pûngolo, *m.*, *pr. e fig.*, κέντρον, (-τρί); *fig.*, ἐλατήριον, οἶστρος.
punîbile, *m.*, τιμωρητέος, ἀξιοτιμώρητος, ἀξιόποινος.
pûnico, -a, καρχηδόνιος, -νι(α)κός.
punîre, τιμωρῶ, κολάζω, παιδεύω.
punitîvo, -a, τιμωρητικός.
punitôre, -trîce, τιμωρητής, -ρός.
puniziône, *f.*, *aziône*, τιμώρησις || *pêna*, -ρία, ποινή, παιδεία, -δευσις.
pûnta, *f.*, ἄκρον, ἀκ(ωκ)ή, αἰχμή, ἀθήρ, (μύτη) || *estremità, cîma*, ἄκρα, ἄκρον, κορυφή || *chiodîno*, ἡλάριον, καρφίον, (-φάκι, -φίτζα, βρόκα) || *punteruôlo*, κέστρον, ὀβελίσκος || *scalpêllo*, σμίλη, γλύφανον || *fazzolêtto da câpo*, λωρίς, (λουρίδα) || *spûnto, acidità*, δριμύτης, ὀξύτης, (τσουξεράδα, -ξιμον) || — *di têrra*, ἄκρα, γλῶσσα || *medc.*, νυγματώδης ὀδύνη, πλευρῖτις, (ποῦντα) || — del giôrno, λυκαυγές, (τὰ (γλυκο)χαράγματα) || ârmi da —, ὅπλα αἰχμηρά || parlâre in — di forchêtta, ὁμιλῶ ἐπιτετηδευμένως || andâre in — di piêdi, βαδίζω ἀκροποδητί.
puntâre, *miràre*, στοχάζομαι, σκοπεύω, (σημαδεύω) || *fâr fôrza*, *spîngere*, ὠθῶ, (σπρώχνω) || *giocâre*, (κατα)βάλλω, (βάζω) || *v.* punteggiâre; impuntâre.
puntâto, -a, *appuntîto, acûto*, ὀξύς, αἰχμηρός, (μυτερός, σουβλερός) || *punteggiâto*, (κατά)στικτός, ποικίλος || *s. f.*, *al giôco*, βάλμα, (βάλσιμον); *côlpo di pûnta*, πληγὴ διὰ τῆς αἰχμῆς ξίφους; *dispênsa, fascîcolo*, φυλλάδιον.
puntatôre, *m.*, σκοπευτής, πυροβολητής.
punteggiâre, *screziâre ecc.*, (κατα)στίζω || *ûno scrîtto*, (δια)στίζω.
punteggiatûra, *f.*, *gr.*, (διά)στιξις || sêgni di —, σημεῖα στίξεως.
puntellâre, ὑποστηρίζω, ὑπερείδω, ὑποστυλῶ, (στυλόνω, νταγιαντίζω).
puntêllo, *m.*, στήριγμα, ἔρεισμα, στύλωμα.
punteruôlo, *m.*, κέστρον, ὀβελίσκος, κεντητήριον, (σουβλ(άκ)ι, τριβελάκι) || *zool.*, τρώξ, (σιταρόψειρα).
puntîglio, *m.*, λεπτο-(μικρο)λογία, *v.* pîcca || prênderla di —, λεπτο-(μικρο)λογῶ, λογομαχῶ, (μαλλόνω διὰ τὸ παραμικρόν, πεισμ(ατ)όνω, βάζω πεῖσμα).
puntigliôso, -a, μικρολόγος; φιλόνεικος, ἐριστικός, (πεισματάρης); δύσκολος, (στρυφνός).
puntîno, *m.*, μικρὸν σημεῖον, μικρὰ στιγμή || a —, ἐντελέστατα, ἀκριβῶς || *pl.*, *gr.*, διακοπτικαὶ στιγμαί, τὰ ἀποσιωπητικά.
puntiscrîtto, *m.*, *v.* mârca.
pûnto, -a, νενυγμένος || *s. m.*, στίγμα, -μή || *dêll'âgo*, ῥαφή, ῥάμμα, διεκβολή, (βελονιά) || *luôgo*, τόπος || *questiône, argoménto ecc.*, ζήτημα, ἀντικείμενον || *difficoltà*, δυσκολία || *sostânza, côsa principâle*, οὐσιαστικόν, κεφάλαιον || *di un discôrso*, κεφάλαιον, μέρος, ἄρθρον || *al giôco*, βόλος, (ποῦντος) || *sêgno*, σημεῖον || i quâttro -i cardinâli, τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος || — di vîsta, ἄποψις || — di partênza, ἀφορμή, ἀφετηρία || — d'appôggio, στήριγμα, βάσις || — d'onôre, ζήτημα τιμῆς, φιλοτιμία

|| *gr.*, στιγμή, τελεία; σημεῖον; — in âlto, ἄνω τελεία; dûe -i, δύο τελεῖαι, δίστιγμον; — esclamatîvo, ἐπιφωνηματικόν (σημεῖον); — finâle, τελεία στιγμή || *v.* momênto || -o, *avv.*, οὐδαμῶς, οὐδόλως, παντελῶς, καθόλου, παντάπασιν, (ὅλως) διόλου.

puntône, *m.*, μεγάλη αἰχμή || *v.*

puntuâle, *m. f.*, ἀκριβής. [drâga.

puntualità, *f.*, ἀκρίβεια.

puntualmênte, *avv.*, ἀκριβῶς, μὲ ἀκρίβειαν, (σωστά).

puntûra, *f.*, ἀμυχή, νύγμα, κέντημα, (-τρωμα, δάγκαμα(τιά)) || *medc.*, *fôro*, *punziône*, (παρα)κέντησις. [τερός, σουβλερός).

puntûto, **-a**, ὀξύς, αἰχμηρός, (μου-

punziône, *v.* puntûra.

punzône, *m.*, *v.* punteruôlo || σφοδρὸς κόνδυλος, (δυνατὴ γρο(ν)θιά).

pupazzêtto, *m.*, (περι)σκιαγράφημα.

pupâzzo, *v.* burattîno, bambôccio.

pupîlla, *f.*, κόρη, (νινί,) τοῦ ὀφθαλμοῦ, γλήνη || ὀρφανὴ *o* ἀνήλικος ὑπὸ κηδημονίαν, ἐπιτροπευομένη.

pupillâre, *m.f.*, κορικός || ὀρφανικός.

pupîllo, *m.*, ὀρφανός, ἀνήλικος ὁ ὑπὸ κηδημονίαν, ἐπιτροπευόμενος.

purchè, *cong.*, ἐὰν (μόνον), ἀρκεῖ (μόνον) νά, ἄν.

pûre, *avv.*, *ânche*, ὡσαύτως, ὁμοίως, ἐπίσης, εἰσέτι, καί; *parimênti*, (παρ)ὁμοίως, (παρόμοια), ἐν ἴσῳ; *nondiméno*, *tuttavía*, *ma*, καὶ *o* οὐχ ἧττον ὅμως, ἀλλά; *solamênte*, μόνον || parlâte —, λέγετε λοιπόν.

***purè**, *m.*, *barb.*, ἔτνος, (πουρές, φάβα).

purêzza, *f.*, καθαρ(ι)ότης, (-ρώτητα, -ρωσύνη), ἀμιξία || *illibatêzza*, ἁγνεία, -νότης, ἀθωότης, ἄμεμπτον || *del discôrso*, ἄμεμπτον, καθαρότης, ἀκρίβεια, -βολογία, ὀρθότης.

pûrga, *f.*, κάθαρσις || *pl.*, *v.* mêstruo.

purgânte, *m.*, καθαρτικόν, -ρσιον, (ποῦργα).

purgâre, καθαίρω, -θαρίζω, (πα-

στρεύω); *da accûse*, ἀθωῶ; *v.* liberâre; purificâre; espiâre || *medc.*, διορίζω *o* δίδω καθάρσιον *o* ἰατρικόν, (ποῦργαν), καθαρίζω, -θαίρω, (πουργάρω).

purgatêzza, *v.* purêzza.

purgatîvo, **-a**, καθαρτικός.

purgâto, **-a**, καθαρισθείς, -ρός.

purgatôrio, *m.*, καθαρτήριον, (πουργατόριον). [espiaziône.

purgaziône, *v.* pûrga, purificaziône;

pûrgo, *m.*, γναφεῖον, καταβρεκτήριον, νεροτριβεῖον.

purificâre, (ἀπο)καθαρίζω, καθαροποιῶ, καθαίρω; (ἐξ)ἁγνίζω; (παστρεύω).

purificatîvo, **-a**; **-cânte** *m.f.*; **-catôre**, **-trîce**, καθαρτικός, -ριστικός, (ἐξ)-ἁγνιστικός.

purificaziône, *f.*, ἀποκάθαρσις, καθαρισμός, -ροποίησις; ἐξαγνισμός, ἁγιασμός; (πάστρευμα) || † Ὑπαπαντή, (Καντηλῶρα).

purifôrme, *m. f.*, *medc.*, πυοειδής.

purîsmo, *m.*, (ὑπερ)καθαρο-(ἀκριβο)λογία, ὑπερακριβισμός.

purîsta, *m.f.*, (ὑπερ)καθαρο-(ἀκριβο)λόγος, ὑπερακριβιστής, ἁγνο-

purità, *v.* -rêzza. [λεξιθήρας.

puritanîsmo, *m.*, καταροσέβεια, -ροδοξία || αὐστηρότης, στυφο-(πικρο)ήθεια, ὑπερευλάβεια.

puritâno, **-a**, καθαροσεβής, -ρόδοξος, -ρολάτρης, (πουριτανός) || ἄνθρωπος αὐστηροτάτων ἀρχῶν, στυφο-(πικρο)ήθης, ὑπερευλαβής; *v.* purîsta.

pûro, **-a**, *non mescolâto*, καθαρός, ἀκρατής, ἄμικτος || *sêmplice*, ἁπλοῦς; *sincêro*, ἄδολος, εἰλικρινής; *illibâto*, καθαρός, ἁγνός, ἄμεμπτος, ἀμόλυντος || *del discôrso*, καθαρός, ἀκριβής.

purpûreo, **-a**, πορφυρ(όχρ)οῦς, -ρώδης, -ροειδής, -ρίζων, *v.* porporîno.

purulênto, **-a**, διάπυος, (ἐμ)πυώδης.

purulênza, *f.*, (ἐμ)πύωσις, -ῶδες, (ἔμπυασμα).

pus, *m.*, (ἔμ)πύον, (ὄμπιος).

pusillânime, *v.* vîle, paurôso.

pûstola, *f.*, φλύκταινα, (φουσκαλίδα).
pustolêtta, *f.*, φλυκταινίς, (φουσκαλίτσα).
pustolôso, -a, φλυκταινώδης, -νοειδής.
putatîvo, -a, ὑποτιθέμενος, νομιζόμενος, δοξαστικός.
putifêrio, *v.* diavolîo.
putîre, *v.* puzzâre.
putrêdine, *f.*, σῆψις, σηπεδών, (σάπημα), *v.* -tridità.
putrefâre, σήπω, σαθροποιῶ, (σαπίζω, -πήνω) || *n.*, σήπομαι, (δια)φθείρομαι, (σαπίζω).
putrefattîbile; -trescîbile, *m. f.*, ὑποκείμενος εἰς σῆψιν, σηπτός.
putrefâtto, *v.* mârcio.
putrefaziône, *f.*, σῆψις, (σάπισμα, -πημα).
putrescênte, *m. f.*, σηπόμενος.
putr(id)îre, *v.* -trefâre, marcîre.
putridità, *f.*, σήπη, σαπρότης, σάθρωμα, -θρότης, (σαπίλα).
pûtrido, -a, σαπρός, (σάπιος), *v.* mârcio.
putridûme, *v.* marciûme.
puttâna, *v.* prostitûta.
pûtto, *v.* fanciûllo.
pûzza, *f.*, *v.* -o.
puzzâre, βρωμῶ, ὄζω (κακῶς) || *fig.*, ὄζω; — di eresîa, ὄζω αἱρέσεως.
puzzicchiâre, ὑποβρωμῶ.
pûzzo, *m.*, δυσωδία, κακοσμία, βρῶμος, (βρώμα).
pûzzola, *f.*, (βρωμο)ϊκτίς, (κουνάδι, ἀτσίδι).
puzzolênte, *m.f.*; **-olênto; -ôzo, -a**, δυσώδης, κάκοσμος, -κώδης, βρώμιος, (-μερός, -μισμένος); ⟶
puzzône, *m.*, δυσώδης *o* ῥυπαρὸς ἄνθρωπος, (βρωμιάρης); ἀναιδής, (συχαμένος).

Q

qua, *avv.*, *quiéte*, ἔνθα, ἐνθάδε, ὧδε, *cm.*, ἐδῶ, (᾽δῶ, ἐδῶθες); *móto*, δεῦρο, ἐνθάδε, ἐδῶ, (᾽δῶ) || per di —, διὰ τοῦ μέρους τούτου, ἐντεῦθεν, ἀπ᾽ ἐδῶ, ἐδῶθεν, (-ες) || fîn —, ἕως ἐδῶ || (di) — e (di) là, τῇδε κακεῖσε, ἐν τούτῳ καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ || chi —, chi là, ἄλλος (ἕνας) ἐδῶ καὶ ἄλλος ἐκεῖ || bâda —, ἄκουσ᾽ ἐδῶ || quêsto —, οὐτοσί, αὐτὸς ἐδῶ.
quâcchero, *m.*, τρέμων, τρομώδης, (κουάκερος); -a, *f.*, τρέμουσα, (κουακέρισσα).
quadêrna, *f.*, τετράς, -άριθμον.
quadernârio, -a, τετράδικος || *poesîa*, -άστιχος, -ασύλλαβος || *min.*, -αμερής, -ασύνθετος.
quadêrno, *m.*, τετράδιον; φυλλάδιον.
quadragenârio, -a, τεσσαρακονταετής, -ντούτης.
quadragêsimo, -a, *v.* quarantêsimo || *s.f.*, τεσσαρακοστή, (σαρακοστή); ἡ πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστῆς.
quadrangolâre, *m. f.*, τετράγωνος, -γωνικός, -γωνιαῖος, (τεσσαροκάντουνος, -ράκωχος).
quadrângolo, *m.*, τετράγωνον.
quadrânte, *m.*, τεταρτημόριον τοῦ κύκλου; (*strumênto*) ταταρτοκύκλιον || — solâre, ἡλιακὸν ὡρολόγιον, ἡλιωρολόγιον, σκιαθήρας, (μεριδιάνα) || *di un orolôgio*, πρόσωπον τοῦ ὡρολογίου, πλάξ, (πλάκα).
quadrâre, *rênder quâdro*, τετραγωνίζω, (τεσσαροκαντουνίζω) || *accomoddre, piacére*, ἀρέσκω, εὐαρεστῶ.
quadratîno, *m.*, τετραγωνίδιον.
quadrâto, -a, τετραγωνικός, -γωνος, -γωνιαῖος, -γωνισμένος, -γωνοειδής, (τεσσαροκάντουνος); *fig.*, *v.* intelligênte, sêrio || *s. m.*, τετράγωνον.
quadratrîce, *f.*, τετραγωνίστρια.
quadratûra, *f.*, τετραγωνισμός, (τεσσαροκαντούνισις) || — del cêrchio, — τοῦ κύκλου; *fig.*, πρόβλημα ἄλυτον.
quadrêtto, *m.*, εἰκόνιον, (-νίτσα).
quadrêllo, *m.*, ἀβάκιον, (πλάκα), πλίνθος, (τοῦβλον) || *pl.*, -a, *f.*, *poet.*, βέλη, τοξεύματα.

quadrettâto, **-a**, *di stôffe ecc.*, τετραγωνισμένος.
quadriennâle, *m.f.*, τετραετηρικός, [-έτηρος, -ετής.
quadriênnio, *m.*, τετραετία, -ετηρία, -ετηρίς.
quadrîfido, **-a**, *bot.*, τετρασχιδής, [-άχηλος.
quadrifôrme, *m.f.*, τετράσχημος.
quadrîga, *f.*, τέθριππον, τετράζυγον.
quadrigêmino, **-a**, τετράδυμος.
quadrîglia, *f.*, τετράχορος, (κατρίλλια). [γον.
quadrilâtero, **-a**, τετράπλευρος || [*s. m.*, -ον.
quadriliône, *m.*, τετράκις ἑκατομμύριον, τετραλλιόνιον.
quadrilûstre, *m.f.*, εἰκοσαετής.
quadrimêmbre, *m.f.*, τετραμερής, -άκωλος.
quadrimêstre, *m.*, τετράμηνον.
quadrinômio, *m.*, τετραώνυμον.
quadripartîre, διαιρῶ εἰς τέσσαρα μέρη, τετραχίζω.
quadrirême, *f.*, τετρήρης ναῦς.
quadrisîllâb(ic)o, **-a**, τετρασυλλαβικός, -σύλλαβος.
quadrîvio, *m.*, τετραοδία, -όδιον, -οδος || *sciênze*, -όδιον.
quâdro, **-a**, *v.* -drâto || *s. m.*, *pittûra*, εἰκών, εἰκόνισμα, πίναξ, ζωγραφία, -φημα, πινακογράφημα, (κουάδρο); *prospétto, catálogo*, πίναξ, κατάλογος; *mil. ecc.*, στέλεχος; *descriziône*, περιγραφή; *vedûta*, ἄποψις; *aiuôla*, πρασιά, (βραγιά); *âlle cârte*, τετράγωνον.
quadrûmane, *agg. e s. m.*, τετράχειρ.
quadrûpede, *m. f.*, τετράπους, (-ποδος) || i -i, τὰ τετράποδα.
quâdruplo, **-a**; **-plice**, τετραπλοῦς, -πλάσιος.
quaggiù, *avv.*, ἐνταῦθα, ἐνθάδε *o* ἐδῶ κάτω || *in quêsto môndo*, ἐνταύθα, ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου.
quâglia, *f.*, ὄρτυξ, (-ύκι).
quagliâbile, *m.f.*, πηκτ(ικ)ός.
quagliâre, πήγνυμι, -ύω, πήγω, (πήζω).
quagliatûra, *f.*; **-gliamênto**, *m.*, πῆξις, (πήξιμον, πήχτωμα).
quaglière, *m.*, ὀρτυγοφῶνον συρίγγιον.
quâglio, *m.*, γάλιον, (-λατσίδα; [πιτυά).
quagliôtto, *m.*, ὀρτύγιον, (-υκάκι).
quâlche, *pron. inv.*, τις, (τίνας, κανείς, κάποιος); τινες, (μερικοί) || — vôlta, ἐνίοτε, κάποτε, ἔστιν ὅτε, (καμμία φορά, μερικαὶς *o* κάποιαις φοραίς).
qualc(hed)ûno, **-a**, εἷς τις, τις, (κανείς, κάποιος); τινες, (μερικοί).
quâle, *pron.*, *m.f.*, οἷος, (ὁ)ποῖος || —?! τίς, ποῖος, (τί *inv.*); || — (che) uômo è? ποῖος, (τί,) ἄνθρωπος εἶναι; || — (che) uômo! ὁποῖος, (τί,) ἄνθρωπος! || ti dirò — (che) uômo sîa, θά σοι εἴπω ὁποῖος, (τί,) ἄνθρωπος εἶναι || — impudênza! ὅση, (τί,) ἀναίδεια! || oh — têsta, οἵα κεφαλή! || — il pâdre tâle il figlio, οἷος ὁ πατὴρ τοιοῦτος καὶ ὁ υἱός || il —, ὅς, *v.* che.
qualificâbile, *m.f.*, χαρακτηριστός.
qualificâre, ὀνομάζω, προσαγορεύω; χαρακτηρίζω.
qualificatîvo, **-a**, προσηγορικός, χαρακτηριστικός, ποιωτικός.
qualificâto, **-a**, ὀνομαστός, (κε)χαρακτηρισμένος, προ-(ἐπι)φανής || *leg.*, μετὰ βαρυντικῶν περιστάσεων.
qualificaziône, *f.*, ἀπονομὴ ὀνομασίας, (ἐπ)ὀνομασία, προσηγορία, χαρακτηρισμός, ποίωσις.
qualità, *f.*, ποιότης, ποιόν, ἰδιότης, προσόν, χαρακτήρ || *dôte*, προτέρημα, ἀρετή || *âlta condiziône*, ἐπιφάνεια, ἐπισημότης, εὐγένεια || *tîtolo*, τίτλος || *spêcie*, εἶδος, γένος || buôna *o* cattîva —, καλὴ *o* κακὴ ἰδιότης || in — di, ὡς, ὡσάν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα *o* τὸν τίτλον (*gen.*).
qualitatîvo, **-a**, χαρακτηριστικός.
qualmênte, *v.* côme.
qualôra, *v.* se, quândo, qualvôlta.
qualsîasi; **-lsisîa**; **-lsivôglia**; **-lûnque**, *agg. inv.*, πᾶς ὅστις, ὅστις ἄν *o* δήποτε, ὅποιος, (ὁπ)οἱοσδή-

ποτε || un sêgno —, σημεῖον (ὁπ)οἱονδήποτε.
qualvôlta, *avv.*, ὁσάκις, (ὁπ)ὅταν, →
quândo, *avv.*, ὅτε, ὁπότε, ὅταν, ὁπόταν, (σάν); *v.* mêntre; se; giacchè || — ? πότε; || fîno a — ? ἕως —; || — ... —, ποτὲ μὲν... ποτὲ δέ || di — in —, ἐκ διαλειμμάτων, *v.* quâlche (vôlta) || — ânche, εἰ καὶ, καὶ ἄν, (ἀγκαλὰ (καί)).
quantità, *f.*, ποσόν, -σότης || *moltitûdine*, πλῆθος, μέγας ἀριθμός || *dêlle sillabe*, χρόνος, ποσότης || — irrazionâli, ἀσύμμετροι ποσότητες.
quantitatîvo, -a, ποσωτικός || avverbi -i, ἐπιρρήματα ποσότητος || || *s. *m.*, ποσοστόν; ποσόν, -σότης.
quânto, -a, ὅσος || -o, *avv.*, -ον || — ? πόσος; || — ! πόσος! || tutti -i siâmo, ὅλοι ὅσοι εἴμεθα || niênte di -o dîsse, τίποτε ἀφ' ὅσα εἶπε || -o è possîbile, ὅσον (τὸ) δυνατόν || -o a me, τὸ κατ' ἐμέ, τὸ ἐπ' ἐμοί, ὡς πρὸς ἐμέ || per -o ti sfôrzi, ὅσα κεν προσπαθήσῃς || -o più, ὅσῳ μᾶλλον || -o côsta quêsto? πόσον (τιμᾶται) τοῦτο; || -o è lontâno? πόσον ἀπέχει; || -i ne abbiâmo del mêse? πόσας τοῦ μηνὸς *ο* ποῖαν ἡμέραν ἔχομεν; || -o siête buôno, πόσον εἶσθε καλός!
quantûnque, *v.* benchè.
quarânta, *num. inv.*, τεσσαράκοντα, (σαράντα) || — vôlte, τεσσαρακοντάκις (σαράντα φοραίς) || — mîla, τετρακισμύριοι, τέτταρες μυριάδες.
quarantêna, *f.*, λοιμοκαθαρτήριον, [κάθαρσις, (καραντένα).
quarantênne, *m.f.*, τεσσαρακονταετής, -κοντούτης.
quarantêsimo, -a, τεσσαρακοστός, [(σαραντάρικος).
quarantîna, *f.*, τεσσαρακοντάς, (σαρανταριά; *di ânni*, -τάρα).
quarantottêsimo, -a, τεσσαρακοστὸς ὄγδοος.
quarêsima, *f.*, τεσσαρακονθήμερον τῶν νηστειῶν, ἡ τεσσαρακονθήμερος, τεσσαρακοστή, (σαρακοστή).
quaresimâle, *m.f.*, τεσσαρακοστιαῖος, (τῆς σαρακοστῆς) || *s. m.*, διδαχὴ τῆς τεσσαρακοστῆς.
quartâio, *m.*, βαρέλιον, (-λάκι).
quartâna (fêbbre —), *f.*, τεταρταῖος πυρετός, (τεσσαρόμερη ζέστη).
quartâre, τετραχίζω, (τεταρτιάζω).
quartêtto, *m.*, *mus.*, κομμάτιον τετραμερές, τετραῳδία, -ῴδιον.
quartiêre, *m.*, *riône*, συνοικία; *v.* appartamênto || *mil.*, στρατών, στρατόπεδον; — generâle, στρατηγεῖον, ἀρχηγεῖον; — d' invêrno, σταθμὸς χειμερινός, χειμάδιον (-διό) || dâr —, χαρίζω τὴν ζωήν, φείδομαι || non dâr —, κατασφάζω τοὺς πολεμίους, κατακόπτω, καταστρέφω || domandâr —, ζητῶ χάριν τῆς ζωῆς.
quartiermâstro, *m.*, *mil.*, καταλυματίας || *mar.*, δίοπος.
quarteruôla, *f.*, *v.* -tâio.
quârto, -a, τέταρτος || (in) -o, (luôgo), -ον || *s. m.*, -ον, ταταρτημόριον, (κουάρτο) || *d' ôra*, τέταρτον (τῆς ὥρας); dûe ôre mêno un —, δύο ὧραι παρὰ τέταρτον || *di nobiltà*, γενεά || *dêlla lûna*, τέταρτον || *mar.*, φυλακή || in -o, εἰς τέταρτον, τεταρτόπτυχος; *s.*, -ον, βιβλίον εἰς τέταρτον || *s. f.*, *mus.* τετράτονον; *schêrma*, τεταρτοβολή.
quartûccio, *m.*, τεταρτόλιτρον.
quârzo, *m.*, χαλικοπυρίτις, κουάρκιον.
quarzôso, -a, χαλικοπυριτώδης, [κουαρκιοῦχος.
quâsi, *avv.*, σχεδόν, παρ' ὀλίγον, ὀλίγου δεῖν, παρὰ μικρόν || sôn — môrto, παρὰ μικρὸν *ο* μικροῦ ἐδέησε ν' ἀποθάνω || *v.* cîrca; côme.
quâssia, *f.*, *bot.*, κασσιόδενδρον, -όθαμνος, κασσία; *farmacía*, κασσία.
quassù, *avv.*, ἐνταῦθα ἄνω, ἐδῶ [ἐπάνω.
quatêrn-, *v.* quadêrn-.
quâtto, -a, *nascôsto*, κεκρυμμένος, κρυπτός || *ûmile*, ταπεινός, (συμμαζωμένος) || — —, σιγὰ σιγά.
quattordicêsimo, -a, δέκατος τέταρτος.
quattôrdici, *num.*, *inv.*, δεκατέσσαρες, (-σσερες, -σσερις).

quattrîno, *v.* centêsimo, sôldo, denâro.
quâttro, *num. inv.*, τέσσαρες, (-σσερες, -σσερις) || — vôlte, τετράκις, (τέσσαραις φοραίς) || rimâsero a — ôcchi, ἔμειναν μόνοι των, κατ' ἰδίαν, ἰδίᾳ || — têmpora, τὰ τετραώρια *o* τέσσαρα τρίμερα, (τὰ κουάτρο τέμπορα).
quattrocênto, *num. inv.*, τετρακόσιοι.
quêgli, que', *m., pron.*, ἐκεῖνος (ὁ ἄνθρωπος).
quêllo, -a, *pron.*, ἐκεῖνος, (κεῖνος) || in -a, ἐν ᾧ, μεταξὺ τούτων.
quercêto, *m.*, τόπος δρυόφυτος, δρυμός, -μών.
quêrcia, *f.*, δρῦς, (βαλανιδιά, μεσές) || di —, δρύϊνος.
querciuôlo, *m.*, νεοφυὴς δρῦς, δρυΐδιον, (δρυάκι).
querêla, *f.*, *leg.*, κατηγορία, ἀγωγή, ἔγκλισις || *v.* lamênto, -tânza.
querelânte, *m. f.*, κατήγορος, ἐνάγων.
querelâre, κατηγορῶ, ἐνάγω || -rsi, *v.* lamentârsi, brontolâre.
querelâto, -a, κατηγορούμενος.
querimônia, *v.* lamentânza, lamênto.
quêrulo, -a, *v.* lamentêvole, brontolône.
quesîto, *m.*, ἐρώτημα; ζήτημα, πρόβλημα || *argomênto ecc.*, προκείμενον πρᾶγμα, ὑπόθεσις.
quêsti, *m., pron.*, οὗτος (ὁ ἄνθρωπος), αὐτός.
questionâre, ἀμφισβητῶ, φιλονεικῶ, ἐρίζω, (μαλόνω).
questionârio, *m.*, ἐρωτηματολόγιον, τὰ ἐρωτήματα.
questiône, *f.*, ἀμφισβήτησις, συζήτησις, φιλονεικία, *v.* contêsa, quesîto.
quêsto, -a, οὗτος, (τοῦτος) || — ... quêllo, ὁ μέν... ὁ δέ.
questôre, *m.*, ταμίας || *commissário di polizía*, (ὑπ)ἀστυνόμος.
quêstua, *v.* cêrca.
questûra, *f.*, ταμιεῖα; *uffício*, -μεῖον || *v. polizía*.
questurîno, *v.* poliziôtto.
qui, *v.* qua || *ôra*, τώρα; *allôra*, τότε.
quid(d)ità, *f.*, ὀντότης, οὐσία.
quid(d)itativo, -a, οὐσιώδης.
quietânza, *f.*, ἐξοφλητικόν, -φλησις || per —, ἐξωφλήθη.
quietanzâre, ἐξοφλ(ίζω)ῶ, δίδω ἐξόφλησιν.
qu(i)etâre, *v.* calmâre.
quiête, *f.*, *in génere*, ἡσυχία, ἠρεμία; *dêll' ánimo*, ἀταραξία, γαλήνη; *pâce*, εἰρήνη; *immobilità*, ἀκινησία; *ripôso*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις, (ξεκούρασμα); *silênzio*, σιωπή; *sônno*, ὕπνος.
quietîsmo, *m.*, ἡσυχασμός, -χοδοξία, ἠρεμισμός.
quietîsta, *m. f.*, ἡσυχαστής, -χόδοξος, ἠρεμιστής.
qu(i)êto, -a, ἥσυχος, ἤρεμος, ἀτάραχος, γαλήνιος; εἰρηνικός, φιλήσυχος; ἀκίνητος; σιωπηλός, σιγηλός; πρᾷος.
quinârio, -a, πενταδικός || *di vêrsi*, πεντασύλλαβος.
quînci, *avv.*, ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ.
quîndi, *avv.*, *di là*, ἐκεῖθεν, *c. s.* || *poi*, (ἔπ)εῖτα, μετὰ ταῦτα, ὕστερον, (-ρα).
quindicêsimo, -a, δέκατος πέμπτος.
quîndici, *num.*, *inv.*, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
quindicîna, *f.*, δεκαπεντάς, (-ταριά); *di giôrni*, δεκαπενθημερία.
quinquagenârio, -a, πεντηκονταετής, -κοντούτης.
quinquagêsimo, -a, πεντηκοστός || *s. f.*, -ή; ἡ κυριακὴ τῆς ἀποκρέω, (-κριᾶς,) *o* τῆς τυροφάγου, ἡ τυρινὴ κυριακή.
quinquennâle, *m. f.*, πενταετηρικός, -ετηρής.
quinquênne, *m. f.*, πενταετής.
quinquênnio, *m.*, πενταετία, -ετηρίς.
quinquerême, *f.*, πεντήρης.
quintâle, *m.*, στατήρ, ἑκατογχιλιόγραμμον, (καντάρι).
quintâna, *f.*, νύσσα; côrrer la —, ἐλαύνω ἐπὶ τὴν νύσσαν || fêbbre —, πεμπταῖος πυρετός.
quintêrno, *m.*, τεῦχος, φυλλάδιον.
quintessênza, *f.*, τὸ ἄνθος, (ὁ ἀνθός); ἄριστον, ἐπίλεκτον.
quintêtto, *m.*, πενταφωνία, -τόργανος, -ταμερὴς ἁρμονία *o* μελοποιία.
quintîna, *f.*, *al giôco*, δεκαπεντάς, (-τάρι).
quînto, -a, πέμπτος || -o, *avv.*, -ον

|| *s. m.*, -ον, πεμπτημόριον || *s. f.*, *mus.*, διάστημα πέντε φωνῶν, ἡ διὰ πέντε; *schêrma*, πέμπτη (φύλαξις); *teâtro*, παρασκήνιον.
quintodêcimo, *v.* quindicêsimo.
quintuplicâre, πενταπλασιάζω.
quîntuplo, -a, πενταπλοῦς, -πλάσιος.
qui pro quo, *m.*, λάθος, ἄλλ' ἀντ' ἄλ-
quisquîlia, *v.* futilità, inêzia. [λου.
quistiône, *v.* quest-.
quitânza, *v.*, quiet-.
quîvi, *v.* qua; là.
quôta, *f.*, ἀνάλογον, ἐπιβάλλον, ἔρανος, μερίς, -ίδιον, (-ιδικόν, ῥεφενές) || banchêtto a —, συμπόσιον ἐξ ἐράνου.
quotâre, ἐρανίζω || -rsi, συνεισφέρω ἐξ ἐράνου, παρέχω τὸ ἀνάλογόν μου εἰς ἔρανον.
quotidianamênte, *avv.*, καθ' ἑκάτην, καθημερινῶς, ἡμερησίως.
quotidiâno, -a, ὁ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἡμερήσιος; *contînuo*, ἀδιάπαυστος || il pâne -o, ὁ ἐπιούσιος
quotizzâre, *v.* -târe. [ἄρτος.
quôto; quoziênte, *m.*, πηλίκον.

R

ra-, *v.* *spêsso* (ri)a-.
rabballinâre, *v.* imballâre.
rabârbaro; -rbero, *m.*, ῥαβάρβαρον, ῥᾶ, ῥεῖον, ῥαποντικόν, (ῥαβέντι).
rabbaruffâre, *v.* abbaruff-, arruff-.
rabbassâre, *v.* riabb-, calâre.
rabbâttere, *v.* riabb-, socchiûdere.
rabberciâre, *v.* racconciâre, rappez-
râbbi, *m.*, *v.* -îno; Ἰησοῦς. [zâre.
râbbia, *f.*, δεινὴ ὀργή, λύσσα; παραφορά, μανιώδης ἐπιθυμία; *medc.*, ὑδροφοβία.
rabbînico, -a, ῥαββινικός. [γνωσία.
rabbinîsmo, *m.*, ῥαββινισμός; -vo-
rabbinista, *m.*, ῥαββινιστής.
rabbîno, *m.*, ἱερεὺς ἰουδαῖος, ῥαββῖνος, νομοδιδάσκαλος, (χαμάχης) || grân —, ἀρχιραββῖνος.
rabbiôso, -a, λυσσαλέος, λυσσῶν, -ώδης, (λυσσιάρης); θυμώδης, ὀργίλος. ὀξύχολος.
rabboccâre, πληρῶ ἰσοχειλῶς.
rabbonacciâre, *pr. e fig.*, γαληνι(ζω)ῶ, *v.* calmâre || -rsi, γαληνίζω, -ομαι, γαληνιῶ.
rabbonîre, (κατα)πραΰνω, κατευνάζω, καθησυχάζω, εἰρηνοποιῶ, -νεύω, (ξεχολιάζω, ξεθυμαίνω).
rabbrividîre, *pr.*, ῥιγῶ, ὑποτρέμω, (τρεμουλιάζω, τρέμω ἀπό); *di fêbbre*, φρικάζω; *pr. e fig.*, (ἀνα)φρίσσω, φρικιῶ, (ἀνατριχιάζω).
rabbrunâre; -uscârsi; -uzzârsi, *v.* abbrunâr(si), oscurâr(si).
rabbuffâre, *scompigliâre*, συγχέω, (-χίζω), (δια)ταράττω || *rimproverâre*, ἐπιτιμῶμαί τινι, ἐλέγχω, ἐπιπλήττω, (μαλ(λ)όνω, γρυνιάζω).
rabbûffo, *m.*, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλ(λ)ωμα).
rabbuiârsi, ἐπισκοτίζομαι, (νυκτόνω); *v.* abb-, oscurârsi.
rabdomanzîa, *f.* ῥαβδομαντεία, -τι-
rabescâre, *v.* arab-. [κή.
rabicâno, *m.*, λευκοσποδοβάϊος ἵππος || *fig.*, *v.* rôzza.
râbido, *v.* rabbiôso.
raccapezzâre, (*ri*)*trovâre*, ἀνευρίσκω || *riunîre*, συνάπτω || -rsi, κατανοῶ; συνέρχομαι; εὑρίσκω τὸν δρόμον μου. [-κτός.
raccapriccêvole, *m. f.*, φρικώδης,
raccapricciâre, *att.*, *r.*, φρίκην ἐπιφέρω || *cm. n.*, (ἀνα)φρίσσω, φρικιῶ, (ἀνατριχιάζω).
raccapriccio, *m.*, φρίκη, -κίασις, φρίξ, φρύαγμα, (ἀνατρίχιασμα).
raccâre, ὠρύομαι.
raccartocciâre, *v.* accart-.
raccattâre, παίρνω ἄνωθεν, ἀναλέγω, (σηκόνω); ἀναλαμβάνω.
racce-, *v.* riacce-.
racchetâre, *v.* calmâre, rabbonîre.
racchêtta, *f.*, τίνακτρον, ἀφετήριον || *râzzo*, πύραυλος.

racchettiêre, *m.*, τινακτροποιός || πυραυλοβόλος.
racchiocciolârsi, *v.* raggomitolârsi.
racchiûdere, ἐγ-συγ-(περι)κλείω; περιορίζω, περιλαμβάνω, *v.* contenêre.
racciabattâre, *v.* rappezzâre, rac-[conciâre.
raccôgliere,(περι)συνάγω,συναθροίζω, συλλέγω, (συνάζω, (περι)μαζεύω, μαζόνω) || *ûna persôna, prênderla con sè*, (ὑπο)δέχομαι, (περιμαζεύω) || *ûna côsa cadûta*, παίρνω ἄνωθεν, ἀναλέγω, (σηκόνω) || *le bidde*, καρπολογῶ, συλλέγω, (μαζόνω), ἀποθηκεύω, συγκομίζω, ἀποταμιεύω || *fig.*, καρποῦμαι, ἀπολαύω, ὠφελοῦμαι || -rsi, συναθροίζομαι, συνέρχομαι; συγκεντρῶ τὸν γοῦν μου, περισυλλέγομαι.
raccoglimênto, *m.*, ἡ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστροφή, σύννοια, λογισμός; † κατάνυξις.
raccoglitîccio, **-a**, συνηγμένος, συνηθροισμένος, συμφορητός, σύλλεκτος ἐν τάχει.
raccoglitôre, **-trîce**, συναθροίζων, συλλέγων, -λλογεύς, ἀπανθιστής.
raccôlta, *f.*, συλλογή, συναγωγή; *di scrîtti*, συλλογή, ἀπάνθισμα || suonâr a —, σημαίνω τὸ ἀνακλητικόν || ⟶
raccôlto, *m.*, καρπολογία, συγκομιδή, θερισμός, (μάζευμα τῶν καρπῶν). [τος; ἀξιέπαινος.
raccomandâbile, *m. f.*, ἀξιοσύστα-
raccomandâre, *côse o persône*, κάμνω σύστασιν ὑπέρ τινος, συνίστημι, -ιστῶ, (συσταίνω); συμβουλεύω, παραγγέλλω, παρακινῶ εἰς || *commêttere, affidâre*, παραδίδω(μι), ἐμπιστεύομαι || *attaccâre, fermâre*, προσαρτῶ, συνδέω || -rsi, συνιστῶμαι, εὐδοκιμῶ, τιμῶμαι διά τι; — a Dîo, συνιστῶμαι εἰς τὸν Θεόν, ἐπικαλοῦμαι τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ. [συστημένον.
raccomandâto, **-a**, *(su lêttere ecc.)*,
raccomandatôre, **-trîce**, συνιστάς.
raccomandaziône, *f.*, σύστασις || di —, συστατικός; lêttera di —, συστατικὴ ἐπιστολή, συστατικόν.
raccomodâre, *v.* (ri)accom-, ⟶
racconciâre, (ἐπι διορθῶ, ἐπισκευάζω, (φθ-(φτ)(ε)ιάνω, σιάζω, συγυρίζω); *un âbito ecc.*, ἐπι-(ἀνα)ρράπτω, (μπαλ(λ)όνω, φτ(ε)ιάνω); *ûna câsa*, διορθῶ, (μερα-(μερε)-μετίζω). [mênto.
racconciatûra, *f.*, *v.* accomoda-
raccon fortâre; **-cconsolâre**, *v.* conf-.
raccontâre, διηγοῦμαι, ἐξιστορῶ; λέγω. [τωρ.
raccontatôre, **-trîce**, διηγητής, -γή-
raccônto, *m.*, διήγημα, ἱστορία.
raccorciâre, *v.* accor-, abbreviâre.
raccordâre, *v.* riconciliâre; colle-
raccôrre, *v.* -ccôgliere. [gâre.
raccostâre, *v.* (r)avvicinâre.
raccozzâre, *v.* accozz-.
rachîtico, **-a**, ῥαχιτικός.
rachîtide, *f.*; **-itîsmo**, *m.*, ῥαχῖτις.
racimolâre, ἐπιφυλλίζω, ῥα-(ῥω)-γολογῶ. [ῥαγολόγος.
racimolatôre, **-trîce**, ἐπιφυλλιστής,
racimolatûra, *f.*, ἐπιφύλλισμα ἀμπέλου.
racîmolo, *m.*, βοτρύδιον, σταφυλίς, (-λάκι, τσαμπί, τσαμπουρίδι).
racquetâre, *v.* calmâre, rabbonîre.
racquistâre, *v.* riacq-, ricuperâre.
râda, *f.*, ὅρμος, ἀγκυροβόλιον, (λιμάνι, σπιάγγια, ῥάδα).
radazzâre, σαρ(όνω)ῶ τό πλοῖον.
raddensâre, *v.* condens-.
raddobbâre, ἐπισκευάζω τὸ πλοῖον, ἐπιδιορθῶ τὸ σκάφος, πακτῶ, (φτ(ε)ιάνω, σιάνω, μερεμετίζω, καλαφατίζω).
raddôbbo, *m.*, ἐπισκευὴ πλοίου, πάκτωμα, (φτ(ε)ιάσμα, σιάσμα, μερεμέτισμα, καλαφάτισμα).
raddolcîre, *v.* addolc-. [σιασμός.
raddoppiamênto, *m.*, (ἀνα)διπλα-
raddoppiâre, ((ἐπ)ἀνα)διπλασιάζω, (διπλάζω); *aumentâre*, διπλασιάζω, ἐπιτείνω, αὐξάνω || *n.*, γίνομαι διπλάσιος, διπλασιάζω, -ομαι.
raddrizzâre, (κατ)εὐθύνω, ἐπανορθῶ, *v.* drizz-, (ri)accomodâre.
râdere, ξυρ(ίζω)ῶ, (-ραφίζω); *to-*

sdre, κείρω, (κουρεύω) || *tógliere il cólmo con la rasiêra*, ἀπομάσσω || *sfiorâre, passâr vicîno*, ἐπιψαύω; παραμείβομαι || -rsi, (*la bárba*), ξυρῶμαι, -ρομαι, (-ραφίζομαι).

radêzza, *f.*, ἀραιότης; σπανιότης.

radiâre, *v.* irrad-; cancellâre, a-

radiâle, *m.f.*, κερκιδικός. [bolîre.

râdica, *v.* -dîce.

radicâle, *m.f.*, *pr. e fig.*, ῥιζικός; *fig.*, ἐνδόμυχος, τέλειος; κυριώτερος || *in polîtica*, ῥιζοσπαστικός, δημοκρατικός; *s.*, ῥιζοσπάστης, δημοκράτης || *v.* radîce.

radicalîsmo, *m.*, ῥιζοσπαστισμός; -τία, δημοκρατικὴ πολιτική.

radicalmênte, *avv.* ῥιζικῶς, -ζηδόν, προρρίζως, ἐντελῶς, (πρό-(σύ)ρριζα, τέλεια). [ζωσις, -ωμα.

radicamênto, *m.*; **-caziône**, *f.*, ῥί-

radicâre, *pr. e fig.*, ῥιζῶ, (-ζόνω) || -rsi, ῥιζοῦμαι, -ζοβολῶ, -ζοφυῶ,

radicâto, -a, ἐρριζωμένος. [(-ζόνω).

radîcchio, *m.*, ῥαδίκι(ον); *v.* cicôria.

radîce, *f.*, *pr. e fig.*, ῥίζα; *princîpio, fónte*, ἀρχή, πηγή, αἴτιον || *gr.*, ῥίζα, θέμα, ἐθυμολογία || *mat.*, ῥίζα; — quadrâta *o* cûbica, τετραγωνικὴ *o* κυβικὴ — || *di un mônte*, ῥίζα, (πρό)πόδες, (ῥιζοβούνι) || dâlle -i, ἐκ ῥιζῶν, ῥιζόθεν, *v.* radicalmênte.

radicêtta; -cêlla, *f.*, ῥιζίον, -ζίδιον, (-ζάκι).

radicifôrme, *m. f.*, ῥιζόμορφος.

râdio, *m.*, *ósso*, κερκίς || *min.*, ῥάδιον. [te, luminôso.

radiôso, -a, *v.* irradiânte, raggiân-

râdo, -a, ἀραιός; σπανός || di -o,

radunâre, *v.* adun-. [*v.* raramênte.

radûra, *f.*, ἄδενδρον μέρος δάσους, ἀδενδριά, (σπανάδα) || *v.* radêzza.

rafanellîno, *m.*, ῥαφανίδιος, -νίς, (ῥα-(ῥε)πανάκι). [(ῥε)πάνι).

râfano, *m.*, ῥάφανος, ῥέπανος, (ῥα-

raffâre, *v.* arraff-.

raffazzonâre, *ornâre, assettâre*, κομψεύω, (ἐπι)κοσμῶ, καλλωπίζω, εὐπρεπίζω || *v.* racconciâre, accomodâre.

raffêrma, *f.*, μετεκμίσθωσις, (ξανανοίκιασμα) || *mil.*, νέα ἐγγραφή *o* κατάταξις, ἀνακατάταξις; διάρκεια τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

raffermâre, ἐκμισθῶ ἐκ νέου, μετεκμισθῶ, (ξανανοικιάζω); *v.* confermâre || *mil.*, ἀνακατατάσσω.

raffêrmo (pâne —), *m*, ἄρτος ἔωλος, (ψωμὶ μπαγιάτικο).

râffica, *f.*, λαῖλαψ, καταιγίς, (σαγανάκι, μπουρίνι, ῥεφουλιά). gliâre.

raffigurâre, *v.* riconôscere; assomi-

raffilâre, *affilâre*, ἀκον(ίζω)ῶ || *pareggiâre stôffe, lîbri ecc.*, (περι)κόπτω, περιξέω, περιψαλιδίζω

raffilatôio, *m.*, περιξεστήριον.

raffilatûra, *f.*, ἀκόνησις || περικοπή, περίξεσις, περιψαλίδισμα; περίκομμα, τὰ ψαλιδίσματα. [za.

raffinamênto, *m.*. *v.* -natûra, -natêz-

raffinâre, καθαρίζω, διϋλίζω, (λαγαρίζω); *sminuzzâre*, λεπτύνω || *lavorâr finamênte*, λεπτουργῶ, περιεργάζομαι || *perfezionâre*, τελειοποιῶ || *ingentilîre ecc.*, λεπτύνω, καθιστῶ ἁβρότερον.

raffinatêzza, *f.*, *finêzza*, λεπτότης; *perfezióne*, τελειότης; *delicatêzza, squisitêzza*, ἁβρότης, -όν, -οφροσύνη; *spîrito, ingêgno*, εὐφυΐα; *in cattîvo sênso*, ἐπιδεξιότης, πανουργία.

raffinâto, -a, κεκαθαρισμένος, διϋλισμένος || *fig.*, τέλειος; ἁβρός; εὐφυής, ἀγχίνους, ὀξυδερκής; ἐπιδέξιος, πανοῦργος.

raffinatôre, -trîce, καθαριστής, διϋλιστής, (λαγαριστής).

raffinatûra, *f.*, καθαρισμός, διϋλισις, [(λαγάρισμα).

râflio, *v.* rampône.

rafforzâre, *v.* rinf-, fortificâre.

raffreddamênto, *m.*, ψύξις; ψυχρασία; (κρύωμα); *v.* -ddôre.

raffreddâre, *pr.*, ψύχω; *pr. e fig.*, ψυχραίνω, (κρυόνω); *fig.*, ἐλαττῶ || -rsi, *pr. e fig.*, ψυχραίνομαι, (κρυόνω); *pigliâr ûna infreddatûra o un raffreddôre*, περιψύχομαι, κρυολογῶ, (κρυόνω); καταρροΐζομαι, (συναχιάζω, βρα(γ)χνιάζω).

raffreddôre, *m.*, καταρροή, (συνά(γ)χι, καταιβασιά); *di tésta*, κόρυζα, (καταιβασιά); *infreddatûra*, περίψυξις, κρυολόγημα.
raffrenâre, *v.* fren-. [frontâre.
raffrontâre, *v.* riscontrâre, con-
ragâdi, *f. pl.*, ῥαγάδες. [ῥαγάνη.
râgana, *f.*, δρά ων ὁ θαλάσσιος,
raganêlla, *f.*, *i't.*, ῥαγάνιον || *ranélla*, βατραχίδιον (βαθρακάκι), πρασινοβάτραχον || *strumênto*, κρέμβαλον, κρόταλον, (ῥοκάνα, κρουτάλι).
ragâzza, *f.*, νεᾶνις, κόρη, -ράσιον, (-ρίτσι, κοπέλα), *v.* giôvane, fanciûlla. [δαρίων ὄχλος.
ragazzâglia, *f.*; **-zzâme**, *m.*, παι-
ragazzâta, *f.* παιδαριότης.
ragazzîno, *m.*, παιδίον, -δάριον, (ἀγοράκι), *c. s.*
ragâzzo, *m.*, παῖς, νεανίσκος, (ἀγόρ(άκ)ι, κοπέλι), *v.* fanciûllo, gar-
raggelârsi, *v.* gelâre. [zône.
râgghio, *v.* râglio.
raggiânte, *m. f.*, ἀκτινοβολῶν, ἀκτινο-(φωτο)βόλος, ὁλόφωτος || *fig.*, (δια)λάμπων ὑπὸ χαρᾶς, φαιδρός, χαρωπός, περιχαρής.
raggiâto, **-a**, ἀκτινωτός, -νοειδής || i -i, *zool.*, τὰ ἀκτινωτά.
raggiâre, *v.* irragg-, splêndere.
raggiêra, *v.* aurêola.
râggio, *m.*, ἀκτίς, -ίν, (-ίδα, ἀχτίδα, -ίνα); i -i di Röntgen, αἱ ἀκτίνες τοῦ Ῥαίντγεν || *di ûna ruôta*, ἀκτίς, κνημία, κνήμη, (ἀδράχτι) || *mat.*, ἡμιδιάμετρος || *fig.*, ἀκτίς, λάμψις, φῶς, αἴγλη.
raggiornâre, *imps.*, ἡμέρα πάλιν γίνεται, πάλιν ἐξημερόνει.
raggirâre, *v.* imbrogliâre, ingannâre *ecc.*
raggiûngere, προ-(κατα)φθάνω, καταλαμβάνω; ἀφικνοῦμαι || — il prôprio scôpo, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ μου || *r.*, *v.* congiûngere.
raggiustâre, *v.* accomodâre, racconciâre.
raggomitolâre, συσπειρῶ ἐκ δευτέρου, (περι)τυλίσσω *o* τολυπεύω πάλιν || -rsi, συσπειρῶμαι, συστέλλομαι, (ζαρόνω, (συμ)μαζόνομαι).
raggranellâre, *pr.*, σταχυολογῶ, (ἀσταχολογῶ) || *fig.*, συναθροίζω κατὰ μικρόν, συσσωρεύω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, συλλέγω, (μαζόνω, [-ζεύω).
raggravâre, *v.* aggr-.
raggricchiâre, *v.* contrârre, accorciâre, ⟶ || -rsi, συστέλλομαι, συσπῶμαι, *v.* raggomitolârsi, accovacciârsi.
raggrinzâre, *v.* increspâre.
raggruppamênto, *m.*, συγκρότησις, σύμπληξις, συνένωσις.
raggruppâre, συναθροίζω εἰς ἕν, συγκροτῶ, συμπλέκω, συναρμόζω, συνδέω || -rsi, -ομαι; *v.* tôrcersi; raggomitolârsi.
raggruzzolâre, ἐπι-(συσ)σωρεύω παρὰ μικρόν, *v.* raggranellâre.
ragguagliâre, *v.* uguagl-; paragonâre; informâre.
ragguâglio, *m.*, *proporziône*, ἀναλογία || *uguagliamênto*, ἐξίσωσις, ἰσοποίησις || *paragône*, σύγκρισις, παραβολή, παράθεσις || *informaziône*, πληροφορία; *avvîso*, *notîzia*, *particolâre*, ἀγγελία, εἴδησις, λεπτομερὴς ἐξιστόρησις.
ragguardêvole, *m. f.*, περίβλεπτος, περίφημος, λόγιμος, σημαντικός, ἔξοχος, σπουδαῖος; πολύς, μέγας, πολυάριθμος, ὑπέρογκος.
râgia, *f.*, ῥητίνη, (ῥετσίνα).
ragionamênto, *m.*, (συλ)λογισμός; fâlso —, παραλογισμός || *conversaziône*, *discôrso*, συνδιάλεξις, συνομιλία, λόγος.
ragionâre, (συλ-δια)λογίζομαι; συζητῶ || *conversâre*, *parlâre*, συνδιαλέγομαι, συνομιλῶ.
ragionâto, **-a**, λογικός; λελογισμένος; ᾐτιολογημένος. [κριβολόγος.
ragionatôre, **-trîce**, συλλογιστής; ἀ-
ragiône, *f.*, *facoltà*, λόγος, -γικόν, νοῦς, φρένες, διάνοια || *saggêzza*, φρόνησις, σύνεσις || *dovêre*, δίκαιον, εἰκός, πρέπον, προσῆκον || *motîvo*, *câusa*, λόγος, αἰτία, αἴτιον, ἀφορμή || *contrário di tôrto*,

δίκαιον || *argoménto, prôva,* λόγος, ἔλεγχος, ἀπόδειξις || *spécie, sôrta,* εἶδος, γένος || *cônto,* λογαριασμός || *soddisfaziône, riparaziône,* λόγος, ἱκανοποίησις || *dîtta,* ὑπογραφή, ὄνομα, ἐπωνυμία || *società,* ἑταιρία || *mat.,* ἀναλογία, λόγος; in — invêrsa, κατ' ἀντίστροφον λόγον, ἀντιστρόφως ἀνάλογος || a —, κατὰ δίκαιον λόγον, δικαίως, ὀρθῶς || a più fôrte —, ἔτι μᾶλλον, (πλειότερον ἀκόμη) || sênza —, *a spropôsito,* χωρὶς λόγου; *ingiustamênte,* ἀδίκως || a tôrto o a —, ἀδίκως ἢ δικαίως || non ascôlta —, δὲν ἀκούει λόγον, (δὲν παίρνει ἀπὸ λόγον) || ridûrre âlla —, πείθω; σωφρονίζω; (συμμαζεύω) || dâr —, (*soddisfaziône*), ἱκανοποιῶ; (*spiegaziône*), ἐξηγῶ, ἑρμηνεύω; (δίδω λόγον); *approvâre,* ἐγκρίνω || avêr —, ἔχω δίκαιον, δικαιοῦμαι; avêr — di dîre, δικαιοῦμαι νὰ εἴπω || — di stâto, λόγος πολιτικός || in — di, (*prêzzo*), πρός (*acc.*); (*relaziône*), κατὰ λόγον, κατ' ἀναλονίαν.

ragionêvole, *m. f.,* λογικός, ἔλλογος; *sâggio,* φρόνιμος; *giûsto,* δίκαιος, ὀρθός, εὔλογος; *moderâto,* μέτριος.

ragionevolêzza, *f.,* λογικότης, -κόν; φρόνησις, -νιμότης; δίκαιον, -καιοσύνη, εὐθύτης; μετριότης.

ragionière, *m.,* λογιστής.

ragionerîa, *f.,* λογιστική, καταστ(ο)ιχογραφία || *uffício,* λογιστή-

ragliâre, ὀγκῶμαι, (γκαρίζω). [ριον.

râglio, *m.,* ὀγκνηθμός, (γκάρισμα).

râgna, *f.,* *v.* ragnatêla || δίκτυον, παγίς, (-ίδα, φάκα) || *fig.,* πλεκτάνη, ἐνέδρα || prênder nêlla —, συλλαμβάνω εἰς τὴν παγίδα; παγιδεύω, ἀπατῶ || dâr nêlla —, παγίδι περιπίπτω, ἐμπίπτω εἰς ἀπάτην.

ragnâre, ἐκτείνω δίκτυα, δικτυῶ || *di stôffe, logorârsi,* κατατρίβομαι, ἀραιόνομαι, φθείρομαι, εἶμαι πεπαλαιωμένος, (χαλνῶ).

ragnatêla, *f.*; **-o,** *m.,* ὕφασμα τῆς ἀράχνης, ἀράχνιον, -άχνη, (-αχνιά) || coprîrsi di -i, ἀραχνιῶ, (-αχνιάζω) || dâre âi -i, ἐκκορῶ, (ξερ(ρ)αχνί(ά)ζω).

râgno, *m.,* ἀράχνη, -νης, (ἀλεφαντή, σφαλάγγι) || di —, ἀραχναῖος, -νειος, (-νήσιος).

ragunâre, *v.* adunâre.

râi, *m. pl. poet. di* râggio.

ralînga, *f., mar.,* περίρραμα, λῶμα.

ralingâre, περιρράπτω σχοινίον εἰς, λωματίζω, (γραντολογῶ).

râlla, *f.,* στροφεύς || *v.* pûngolo.

rallargâre, *v.* allarg-.

rallegramênto, *m.,* τέρψις, χαρά, ἀγαλλίασις || *felicitaziône, congratulaziône,* συγχαίρησις, -χαρμα, -χαρητήριον.

rallegrâre, τέρπω, χαροποιῶ, εὐφραίνω, διασκεδάζω, (καλοκαρδίζω) || -rsi, χαίρω, -ομαι, ἀγάλλομαι, -λλιῶμαι, (ἀναγαλλιάζω); *divertîrsi,* εὐφραίνομαι, διασκεδάζομαι, (ξεφαντόνω); *con qcd.,* συγχαίρω, -ομαι, συνήδομαί τινι.

rallentamênto, *m.,* βράδυνσις, μετριασμός, χαλάρωσις.

rallentâre, βραδύνω, μετριάζω, χαλαρῶ, (-όνω, ὀλιγοστεύω).

rallîno, *m.,* στροφεύς, -φιγξ, (-φίδι).

rallungâre, *v.* allung-.

râma, *f.,* *v.* -mo(scêllo), frônda.

ramaiâna, *m.,* ῥαμαΐς. [στεία.

ramadân, *m., barb.,* ῥαμαζάνιον, νη-

ramâio; -mière, *v.* calderâio.

ramai(u)ôlo, *m.,* ζωμήρυσις, ἐτνήρυσις, (χουλιάρα). [ro.

ramanzîna, *f., v.* rabbûffo, rimprôve-

ramârro, *m.,* σαῦρος, (χλωρο)σαύρα, (γουστέρα, -ρίτσα).

ramâto, *v.* -môso, frondôso.

râme, *m.,* χαλκός, (-κωμα, μπακίρι) || *vâso di —,* χάλκωμα || *incisiône,* χαλκογράφημα, -φία || monêta di —, χαλκοῦν, -κειον, -κινον, (μπακιρένιον,) νόμισμα, καλχονόμισμα, (μπακίρα) || colôr —, χαλκόχρους.

ramerîno, *v.* rosmarîno.

ramificâre, -rsi, κλάδους φύω, διαι-

ροῦμαι εἰς κλάδους *o* μέρη, διακλαδίζομαι; *fig.*, διακλαδοῦμαι.
ramificaziône, *f.*, *pr. e fig.*, διακλαδισμός; -δωσις.
ramingâre, *v.* errâre, vagâre.
ramîna, *f.*, σφυρηλατουμένου χαλκοῦ λεπίδες. [χαλκοῦς.
ramîno, *m.*, χάλκωμα, θερμαστὴρ
rammantâre, *v.* ammant-, difêndere.
rammarginâre, *v.* cicatrizzâre.
rammaricârsi, *v.* lamentârsi, dolêrsi.
rammârico, *v.* lamênto; dolôre.
rammemorâre, *v.* rammentâre, ricordâre.
rammendâre, ἀναρράπτω, (ἀνα-(κατα)πιάνω, μπαλ(λ)όνω), ῥυτίζω, (οὐρουδίζω); *v.* racconciâre; corrêggere. [(μπαλ(λ)ώτρια).
ramendatrîce, *f.*, ἀναρράπτρια,
rammêndo, *m.*, ἀναρραφή, (ἀνά-(κατά)πιασμα).
rammentâre, ἐνθυμίζω, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω || -rsi, ἐνθυμοῦμαι, ἀναμιμνήσκομαι. [ποβολεύς.
rammentatôre, *m.*, *teâtro e fig.*, ὑ-
rammodernâre, *v.* rimodern-.
rammollimênto, *m.*, ἀπάλυνσις, -υσμός, μαλάκυνσις, (-κωμα) || χαύνωσις, ἐκθήλυνσις || — del cervêllo, μαλάκυνσις τοῦ ἐγκεφάλου.
rammollire, ἀπαλύνω, μαλακύνω, -κόνω || *fig.*, μαλθακίζω, ἐκθηλύνω.
rammontâre; -mmucchiâre, *v.* ammontare. [lîre.
rammorbidîre, *v.* amm-, rammol-
râmo, *m.*, κλάδος, (-δί), κλών, (κλωνάρι) || *fig.*, κλάδος, διακλάδωσις, μέρος; γενεά || *v.* incisiône.
ramolâccio, *m.*, ἀγριοράπανον, (ῥεπανίδα, γογγίδα, χράνος).
ramoscêllo, *m.*, κλαδίον, -δίσκος, (-δάκι), κλών(ίον), -νάρ(ον), (κλῶνος, -νάρι). [λύκλαδος.
ramôso, -a, κλαδώδης, -δωτός, πο-
râmpa, *f.*, ἀπόκλιμα, κλιτύς, ἄνοδος, ἀνήφορος, ἀνωφέρεια, (ἀνηφόρι); κλίμαξ, (σκάλα); δρύφακτον || *v.* artîglio. [-picânte.
rampânte, *m. f.*, ὀρθός, ὄρθιος, *v.*
rampâre, πλήττω διὰ τῶν ὀνύχων.
rampicânte, *m. f.*, *bot.*, περιελικτικός, ἀναρριχώμενος, ἑρπυστικός.
rampicâre, *v.* arrampicârsi.
rampichîno, *m.*, *zool.*, κέρθιος.
rampicône, *v.* -pône.
rampîno, *v.* uncîno.
rampôgna *ecc.*, *f.*, *v.* rimprôvero.
rampollâre, *di âcque*, *r.* ἀναβρύω, -βλύζω, -πηδῶ || *cm. bot.*, (ἐκ)βλαστάνω, (ἀνα)φύομαι, (φυτρόνω) || *fig.*, γεννῶμαι, φύομαι, παράγομαι, πηγάζω.
rampôllo, *m.*, βλαστός, -τη(μα), φύτρον, (βλαστάρι, φύτρωμα) || *fig.*, τέκνον, γόνος, βλαστός.
ramponâre, καμακίζω, -κεύω, (-κιάζω), ἁρπάζω.
rampône, *m.*, κάμαξ, ἁρπάγιον, (καμάκι, τσι-(τσε)γγέλι).
ramponiêre, *m.*, καμακιστής, (-κιαστής), *v.* fiociniêre.
râna, *f.*, βάτραχος, (βαθρακός, -ακας, φορδακᾶς) || di —, βατράχειος. [picâre.
ranc(hett)âre, *v.* arrancâre, zop-
ranciâto, *v.* aranc-. [(-ισμα, -άδα).
rancidêzza; -dità, *f.*, ταγγίασις,
rîncido; -ciôso, -a, ταγγός; êssere *o* divenîr —, ταγγιάζω || *fig.*, ἀρχαῖος, ἀπηρχαιωμένος, ἄχρηστος || *s. m.*, *c. s.*, →
rancidûme, *m.*, τάγγη, (-γγιά), -γγόν, -γγωμένον.
rîncio, -a, *v.* aranciâto; rîncido || *s. m.*, *bot.*, χρυσάνθεμον, (νεκρολούλουδον) || *mil.*, γεῦμα τῶν στρατιωτῶν; γάμελλα. [τσός).
rânco, -a, ὑποχωλεύων, χωλός, (κου-
rancôre, *m.*, μνησικακία, χόλος, μῆνις || serbâr —, μνησικακῶ, (βαστῶ ἔχθραν).
randellâre, ῥοπαλίζω, (ξυλοκοπῶ).
randêllo, *m.*, χονδρὴ ῥάβδος, σκύταλον, ῥόπαλον, (ματσούκι, -σούκα, σόπα).
randiône, *m.*, γυποιέραξ, σάλων.
ranêlla, *f.*, *zool.*, βατράχιον, -χίσκος, (βαθρακάκι) || *ipoglôssîde*, ὑπογλωττίς, βατράχιον, (βαθρα-
râufia, *f.*, *v.* artîglio. [κάκι).

***rângo**, *barb.*, *v.* grâdo ; fila.
rângola, *v.* ansietà ; affânno.
ranîno, *m.*, *v.* ranêlla. [gricchiâre.
rannicchiâre, *v.* appiattâre, rag-
rânno, *m.*, *v.* liscîva || *bot.*, ῥάμνος, (μαυραγκαθιά).
rannobilîre, *v.* nobilitâre.
rannodâre, *v.* riann-.
rannuvolâre, ἐπινεφῶ ; ἐπισκιάζω, ἐπι-(συ)σκοτίζω, ἀμαυρῶ, ζοφῶ, (σκοτεινιάζω) ; *fig.*, διαταράττω || -rsi, συννεφῶ, -φιάζω ; *di persône*, σκυθρωπάζω.
rannuvolâto, **-a**, συν-(ἐπι)νεφής, συννέφελος, νεφελώδης, (συννεφιασμένος) ; σκοτεινός ; *di persône*, στυγνός, σκυθρωπός, μεγαγχολικός.
ranocchiâio, *m.*, βατραχών, (-ακότοπος).
ranocchiêsco, **-a**, βατράχειος. [ta.
ranôcchia, *f.* ; **-o**, *m.*, *v.* râna, -nêt-
rantolâre, ῥογχά(λι)ζω, ῥέγχω, ἀγκομαχῶ).
rântolo, *m.*, ῥό-(ῥέ)γχος, (ῥο(υ)-χαλητόν, ἀγκομαχητόν) ; — dêll' agonîa, ἀγκομάχημα τοῦ θανάτου, ψυχορραγία.
rantolôso, **-a**, ῥογχώδης, -χάζων, ῥέγχων, ὁ ῥέγχος ἔχων.
rânula, *v.* -nêlla. [χοειδῆ (φυτά).
ranuncolâcee, *f.*, *pl.*, τὰ βατρα-
ranûncolo, *m.*, *bot.*, βατράχιον, (βαθρακόχορτον, νεραγκούλα).
râpa, *f.*, ῥαπανογόγγυλον, ῥάπυς, γογγύλη, -λιον, -λίς, (ῥέβα) || *fig.*, ἄνθρωπος χονδρο-(στενο)κέφαλος, εὐήθης, βλάξ, ἠλίθιος, βοῦς, (βώδι, μπουντ-(μπουδ)αλᾶς, μαμμάκουθος, κούτσουρον).
rapâce, *m. f.*, ἁρπακτικός, -παλέος, (-παγάρικος) || *fig.*, φιλάρπαξ, πλεονέκτης, αἰσχροκερδής.
rapacità, *f.*, ἁρπακτικόν, -ικότης || πλεονεξία, ἀπληστία.
rapâre, *v.* tosâre.
rapastrêlla, *f.*, σίνηπι, (-νάπι).
raperino, *m.*, *zool.*, ἀκανθυλλίς, (σκαθί). [σερι).
raperônzo(lo), *m.*, σίσαρον, (σέ-
rapidità, *f.*, τάχος, -χύτης, ὠκύτης, γοργότης, (ὀγληγοράδα, γληγοροσύνη).
râpido, **-a**, ταχύς, -χυκίνητος, ὠκύς, (ὀγλίγωρος, ὀγλήγορος, γλή-(γρή)-γορος).
rapimênto, *m.*, ἁρπαγή, ἀπαγωγή || *fig.*, χαρά, ἀγαλλίασις ; ἔκστασις, ἔκπληξις, θάμβος, ἐνθουσιασμός.
rapîna, *f.*, ἁρπαγή, -αγμός ; *cósa rapîta*, -αγμα || animâle di —, ἁρπακτικὸν θηρίον.
rapîre, (ἀφ-ἀν)ἁρπάζω, ἀφαιρῶ || *fig.*, τέρπω, θέλγω, εὐφραίνω, γοητεύω, προξενῶ θαυμασμόν, ἐξίστημι, (συν)ἁρπάζω.
rapîto, **-a**, ἁρπακτός, -αζόμενος || περιχαρής ; ἐκστατικός, ἐκπληκτικός, ἔκθαμβος ; êsser —, ἐξίσταμαι.
rapitôre, **-trîce**, ἅρπαξ ; κλέπτης.
rapôntico, *v.* rabârbero.
rappacificâre ; **-ppatumâre**, *v.* riconciliâre, accomodâre.
rappezzâre, συ-(ἐπι)ρράπτω, (μπαλ-(λ)όνω), ὑποσυρράπτω, (μικρομπαλ-(λ)όνω) ; *v.* racconciâre, rammen-
rappiccâre, *v.* riattaccâre. [dâre.
rappiccinîre ; **-ccolîre**, *v.* impicco-
rappigliârsi, *v.* rapprêndersi. [lîre.
rapportâre, *riferîre*, ἀναφέρω, ἐπαναλέγω, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι, ἐκτίθημι, (ἐκθέτω) ; *malignamênte*, προδίδω, (μαντατεύω) || *riportâre*, ἐπανάγω, ἐπαναφέρω, (ξαναφέρ(ν)ω) || *attribuîre*, *incolpâre*, ἀνατίθημι, ἀποδίδωμι, αἰτιῶμαι, ἐνοχοποιῶ || *aggiûngere*, ἁρμόττω, συνάπτω || *mêtter in rappôrto*, *mat.*, ἀνάγω || -rsi a, ἔχω πίστιν *o* ἐμπιστεύομαι εἰς ; ἀπο-(ἐπι)καλοῦμαι τὴν κρίσιν *o* ἀπόφασίν τινος.
rapportatôre, *m.*, εἰσηγητής, κατα-(προ)δότης, (μαντατευτής, -ατούρης) || *strumênto*, ἀναγωγεύς.
rappôrto, *m.*, *scrîtto o orâle*, ἀναφορά ; ἀφ-(δι)ήγησις, ἔκθεσις, μαρτυρία ; fâr —, ἀναφέρω τι || *mat.*, ἀναλογία || *analogîa*, *relazióne*, ἀναλογία, ὁμοιότης || *relazióne*, σχέσις || *pûnto di vîsta*, *riguârdo*, ἄποψις.

rapprêndere, πηγνύω, πήγω, (πήζω) || -rsi, πήγνυμαι, τυροῦμαι, (πήζω).
rappresâglia, *f.*, ἀντεκδίκησις, ἀντιτιμώρησις, ἀντιμέτρησις, (ἀντιπληρωμή) || fâr —, ἀντεκδικοῦμαι, ἴσα τοῖς ἴσοις ἀμείβομαι, (παίρνω τὴν ἀνταμοιβήν).
rappresentânte, *m. f.*, ἀντιπρόσωπος; παραστάτης, ἐπίτροπος.
rappresentânza, *f.*, ἀντιπροσωπεία — nazionâle, ἐθνικὴ —, βουλή.
rappresentâre, *êsser rappresentânte*, ἀντιπροσωπεύω || *presentâre*, *mostrâre*, προσάγω, παρίστημι, (παραστά(ί)νω || *con un disêgno ecc.*, ἀπεικονίζω, παριστῶ, ἀποτυπῶ || *t.*, διδάσκω, παριστῶ, (στά(ί)νω); ὑποκρίνομαι || -rsi, *immaginârsi*, φαντάζομαι.
rappresentatîvo, **-a**, ἀντιπροσωπικός, -πευτικός || govêrno -o, ἀντιπροσωπικὴ, κοινοβουλευτικὴ *o* συνταγματικὴ κυβέρνησις.
rappresentaziône, *f.*, παράστασις, ἀπεικόνισις, ἀποτύπωσις || *teâtro*, διδασκαλία, παράστασις, ὑπόκρισις.
rapprêso, **-a**, πηκτός, πεπηγώς || lâtte -o, πηγμένον γάλα, ὀξύγαλα, (ξυνόγαλον, γιαούρτι); *poet.*, *v.* formâggio.
rapprossimâre, *v.* avvicinâre.
rapsodîa, *f.*, ῥαψῳδία || *fig.*, κέντρων.
rapsôdo, *m.*, ῥαψῳδός.
raramênte, *avv.*, σπανίως, ἀραιὰ (καὶ ποῦ), (ἀρῃὰ (καὶ ποῦ); ἀνάρῃα, ὀλιγοστά, λίγαις φοραίς, ποῦ καὶ ποῦ, ποῦ νὰ λάχῃ).
rarefaciênte, *m. f.*, ἀραιωτικός.
rarefâre, ἀραιῶ, ἀραιοποιῶ, (ἀραιόνω).
rarefattîbile, *m. f.*, ἀραιώσιμος.
rarefâtto, **-a**, ἀραιωθείς.
rarefaziône, *f.*, ἀραίωσις, -ωμα.
rarità, *f.*, σπανιότης, σπάνις, ἔλλειψις, (ὀλιγότητα) || *côsa râra*, πρᾶγμα σπάνιον *o* ἔξοχον, σπανιότης.
râro, **-a**, ἀσυνήθης, σπάνιος; *eccellênte*, ἔξοχος, ἐξαίρετος, (ξεχωριστός).
rasâre, *v.* râdere; satinâre.
rasâto, **-a**, λειόστιλπνος, (ἀτλαζοειδής, σατιναρισμένος).
râschia, *f.*, *v.* **-chiatôio** || *medc.*, κνύζα.
raschiâre, (ἀπο)ξέω, (ἀπο)ξύω, (ξυῶ, ξύνω).
raschiatôio; **-chiôtto**, *m.*, ξύστρα -τήρ, ξέστρον, (ξυστρί, -τήρι).
raschiatûra, *f.*, *aziône*, (ἀπό)ξέσις, (ξύσιμον); *côsa*, ἀπόξυσμα, (ἀπό)ξέσμα, (ξυσματιά).
râscia, *f.*, σάγος, -γη, (σάϊα, σαγιάκι).
rasciugâre, *v.* asc-.
rasentâre, διέρχομαι ἐγγύθεν, παραμείβομαι, πλησιάζω; *sfiorâre*, ἐπιψαύω, ἐφάπτομαι.
rasênte, *prep. e avv.*, παρά (*acc.*), πλησίον (*gen.*), πλησιέστατα, πλησιαίτατα, ἐγγύτατα, (κολλητά, σύγκολλα, κοντά, σιμά).
rasiêra, *f.*, ἀπομάκτρα, (κόπτρα).
râso, *m.*, σηρικόν, λειόσηρον (ἀτλάζι), λειοκρόνη, (σατέν).
rasôio, *m.*, ξυρός, -όν, (ξ(ο)υράφιον).
râspa, *f.*, ξυήλη, ξύστρον, (ξύστρα).
raspâre, *v.* raschiâre, limâre || *di cavâlli*, ξέω, ἀνασκάπτω τὴν γῆν.
raspatûra, *f.*, ἀπόξυσμα.
raspîno, *v.* raschiatôio.
raspôllo *ecc.*, *v.* racîmolo.
rassegâre, **-rsi**, *v.* rapprêndersi.
rassêgna, *f.*, ἐπιθεώρησις, ἐξέτασις, ἐπίσκεψις, περισκόπησις || *giornâle*, ἐπιθεώρησις.
rassegnâre, *passâr in rassêgna*, ἐπιθεωρῶ (τοὺς στρατιώτας) || *numerâre*, ἀπαριθμῶ, ἀπογράφω || *consegnâre*, *restituîre*, παρα-(ἀπο)δίδω, παραχωρῶ || *presentâre*, παρουσιάζω || *rinunziâre*, *dimêttersi*, παραιτοῦμαι, ἀποτίθεμαι, ἀποποιοῦμαι, δίδω παραίτησιν ἀπό (*gen.*) || -rsi, ὑποτάσσομαι (εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ), ὑποκύπτω, παραδίδομαι, ὑπακούω *o* ὑποφέρω ἀγογγύστως, εὐκόλως φέρω; ὑπομένω, ἐγκαρτερῶ.
rassegnatârio, *m.*, παραιτηματοδόχος.
rassegnaziône, *f.*, συμμόρφωσις πρὸς τὴν θείαν βούλησιν, ὑποταγὴ εἰς ὅ τι φέρει ἡ τύχη, ὑπό-

κυψις, ἀγογγυσία; ὑπομονή, καρτερία. [sembr-.
rassembrâre, *v.* (as)somigliâre,
rasserenamênto, *m.*, αἰθρίασις, (ξαστέριασμα).
rasserenâre, αἰθριάζω, γαληνιάζω, (ξαστεριάζω, -ρεύω), εὐδιάζω || *fig.*, φαιδρύνω, παρηγορῶ, χαροποιῶ, ἱλαρύνω.
rassettâre, τακτοποιῶ αὖθις || ἐπισκευάζω, διορθ(όνω)ῶ, *v.* accomodâre; corrêggere.
rassicurâre, *pr.*, ἐξασφαλίζω, στερεῶ, ἐπιβεβαιῶ || *fig.*, ἀνα-ἐν-(ἐπι)θαρρύνω, καθησυχάζω. [τύνω.
rassodâre, στερεῶ, ἐνισχύω, κρα-
rassomigliâre, *v.* (ass)om-; paragonâre. [αὖθις *o* περισσότερον.
rassottigliâre, ἐπιλεπτύνω *o* ὀξύνω
rastêllo, *v.* -trêllo.
rastiâre *ecc.*, *v.* raschiâre ecc.
rastrellâre, συνάγω *o* ὁμαλύνω διὰ τὴν ἀγρίφην, (μαζόνω *o* ἰσιάζω μὲ τὴν τσουγ(γ)άναν), δικρανίζω.
rastrellâta, *f.*, δικράνισμα, (-νιά).
rastrellièra, *f.*, *della stâlla*, χορτοθήκη, κραστήριον, φάτνη, (παχ-(παγ)νί) || *per âbiti*, κρεμαστήρ || *per ârmi*, ὁπλοθήκη, -οκρεμάθρα || *per piâtti*, τρυβλιο-(πινακιο)θήκη, (πιατοθήκη).
rastrêllo, *m.*, *agr.* ⟶ || *steccâto*, *cancêllo*, διάφραγμα, δρύφακτον.
râstro, *m.*, ἀγρίφη, ἀγρεῖφνα, (τσουγ(γ)-(τσουγκ)ράνα, τσουγριά, δικράνι, κτέν(ιά)), ξύ-(ξέ)στρον.
rasûra, *f.*, ξύ-(ξέ)σις; (ἀπό)ξύσμα || *v.* cancellatûra.
râta, *f.*, προσλόγισμα; ἀπότισις, πληρωμή, (-ωμα) || *v.* quôta, porziône. [φίας.
ratafià, *m.*, ζαχαρόρρακον, ῥατα-
rateatamênte, *avv.*, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, (μικρὸν) κατὰ μικρόν.
ratificâre, (ἐπι)κυρῶ, (-όνω), ἐγκρίνω, ἐπιβεβαιῶ. [βεβαιωτικός.
ratificatîvo, -a, ἐπικυρωτικός, ἐπι-
ratificaziône, *f.*, ἐπικύρωσις, ἐπι-
rattaccâre, *v.* (ri)att-. [βεβαίωσις.
rattemperâre, *v.* temp-, moderâre.
rattenêre, *v.* tratten-.
rattenûto, -a, ἐφεκτικός, προ-(ἐπι)-φυλακτικός, περιεσκεμμένος, συνεσταλμένος, φρόνιμος, σόφρων, μέτριος || *s. f.*, κρατούμενον (ποσὸν ἐκ μισθοῦ), κατάσχεμα.
rattêzza, *v.* ripidêzza; rapidità.
rattiepidîre; -dâre, *v.* intiep-.
rattîna, *f.*, στρεψίμαλλον, (ῥατίνα).
rattinâre, μαλλιστροφῶ, (ῥατινάρω); *v.* cardâre.
rattizzâre, σκαλεύω *o* ἀνάπτω πάλιν, μετανάπτω, (ξαν(αν)άφτω) || *fig.*, ἀναζωπυρῶ, ἀναρριπίζω, παροξύνω. [mênto, fûrto; tôpo.
râtto, *v.* râpido || *s. m.*, *v.* rapi-
rattoppâre, *v.* rappezzâre.
rattôrcere, *v.* (at)tôrc-.
rattrappimênto; -ppamênto, *m.*, ἀγκύλη, -λωσις, (πιάσιμον).
rattrappîre; -ppâre, ἀγκυλοῦμαι, (πιάνομαι) || -rsi, *v.* raggricchiârsi.
rattrappîto; -ppâto, -a, ἠγκυλωμένος, παραλυτικός, -λυτος, (πιασμένος).
rattrârre, *v.* contrârre; rattrappîre.
rattristâre, λυπῶ, ἀνιῶ, θλίβω, πικραίνω, (κακοκαρδίζω) || -rsi, λυποῦμαι, ἀνιοῦμαι, θλίβομαι, πικραίνομαι, (κακοκαρδίζω).
rattristîre, *c. s.* || *agr.*, μαραίνω, (ζουριάζω).
raucêdine, *f.*, βράγχος, -χίασις, (βρά(γ)χνιασμα, -νάδα), κέρχνος.
râuco, -a, βραγχώδης, -χιῶν, (βρά(γ)-χνώδης, -χνός, -νιασμένος).
raumiliâre, *v.* um-; calmâre.
ravanêllo, *v.* râfano, ramolâccio.
raviggiôlo, *m.*, τυρίον ἐκ γάλακτος αἰγείου; *v.* rapprêso (lâtte —).
raviôli, *m. pl.*, πλακουντάρια ἐκ χόρτων.
ravizzône, *m.*, ἀγριοκράμβη.
ravvalorâre, *v.* avval-, rinforzâre.
ravvedêrsi, μετανοῶ, μεταμέλομαι, μεταγινώσκω, διορθοῦμαι, (-θόνομαι), σωφρονίζομαι. [μέλεια.
ravvedimênto, *m.*, μετάνοια, μετα-
ravvedûto, -a, μετανοῶν, (-νοημένος, -νοιωμένος), διωρθωμένος.

ravviâre, *accomodâre, assettâre,* διακοσμῶ, τακτοποιῶ, διευθετῶ, (συγυρίζω); κτενίζω || *di negozî ecc.*, ἀνακαθιστῶ πολυφοίτητον, ἐπαναφέρω ἐθάδας, (μουστερίδες,) *o* τὴν συρροήν || *di affâri,* εὐοδῶ, διευθετῶ || -rsi, *rimêttersi in vîa,* ἀναλαμβάνω τὴν ὁδοιπορίαν.

ravviâta, *f.*, διακόσμησις, εὐτρεπισμός, (συγύρισμα).

ravvicinamênto, *m.*, ἀναπλησιασμός, (ξαναπλησίασμα) || πλησίασις, προσέγγισις || παραβολή || συνδιαλλαγή.

ravvicinâre, πλησιάζω πάλιν, ἀναπλησιάζω, (ξαναπλησιάζω) || φέρω πλησίον *o* πλησιέστερον, πλησιάζω, προσάγω, προσπελάζω, προσεγγίζω || *paragonâre,* παραβάλλω, συγκρίνω || *riconciliâre,* (συν)διαλλάττω, συμβιβάζω, συμφιλιῶ, (φιλιόνω).

ravviluppâre, *v.* avvil-; imbro-[gliâre.

ravvîo, *m.*, σχέσις *o* ἀνταπόκρισις

ravvisâre, *v.* riconôscere. [ἐρωτική.

ravvivâre, *v.* rianimâre; riaccên-[vôlgere.

ravvôlgere; -oltolâre, *v.* av-(in)-

raziocinânte, *m. f.*, λογικός.

raziocinâre, συλ-(δια)λογίζομαι.

raziocînio, *m.*, συλλογισμός || *v.* ragiône. [θεωρητικός.

razionâle, *m. f.*, (ὀρθο)λογικός;

razionalîsmo, *m.*, ὀρθολογισμός (περὶ τὰ θρησκευτικά).

razionalîsta, *m. f.*, ὀρθολογιστής.

razionalità, *f.*, λογικότης.

raziône, *f.*, σιτηρέσιον, (ταΐνι, ταήνι); *per ammalâti ecc.*, ἀπομέτρημα.

râzza, *f.*, φυλή, γενεά, γένος, (γενειά, σόϊ, σίνσιλες) || *spêcie, gênere,* γένος, εἶδος || buôna —, γενεὰ ἀνόθευτος, γένος, (ῥάτσα) || cavâllo di —, ἵππος γενναῖος, (ἀπὸ γένος, ἀπό καλὸν σόϊ) || — di cavâlli, *luôgo,* ἱπποφορβεῖον || *itt.*, ῥίνη, βάτος, -τίς, (ῥίνα, -ί, συάκι).

razzâio, *v.* artificiêre.

razzênte, *v.* piccânte.

râzzo, *m.*, πύραυλος, φυσίγγιον, πυρσόκροτον, (φυσέκι, ῥοκέτα) || *di ruôta*, ἀκτίς, κνημία, κνήμη, ῥαβδίον, (ἀδράχτι). [στρα).

râzzola, *f.*, ξυήλη, ξύστρον, (ξύ-

razzolâre, ἀναξέω τὴν γῆν, σκαλίζω.

razzuffârsi, συμπλέκομαι αὖθις.

re, *m.*, βασιλεύς, (-λέας, -λ(ε)ιάς), ἄναξ, μονάρχης || *âgli scâcchi,* βασιλεύς || *âlle cârte,* ῥῆγας || *mus.*, τὸ ῥέ *o* βού || *fig.*, πρῶτος, ὑπέρο-

re-, *v.* ri-. [χος.

reagênte, *m. f.*, ἀντενεργός, ἀντιδραστικός || *s. m.*, -όν.

reagire, ἀντενεργῶ, ἀντιδρῶ, ἀντιπράττω || ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι, (ἀντιστέκομαι).

reâle, *m. f.*, πράγματι ὑπάρχων, πραγματικός, ἀληθινός, βέβαιος; *leg.*, κτηματικός || *di o da re,* βασιλικός, (ῥηγικός); *fig.*, μεγαλοπρεπής.

realîsmo, *m.*, *fil.*, πραγματισμός, ὑποστατικότης || *polîtica*, βασιλισμός, φιλοβασιλεία; (φιλο)βασιλικὸν κόμμα, βασιλίζοντες.

realîsta, *m. f.*, πραγματιστής, ὑποστατικός || βασιλιστής, (φιλο)βασιλικός, φιλοβασιλεύς, βασιλίζων.

realità, *v.* -altà.

***realizzâre**, *effettuâre,* πραγματοποιῶ, ἐκτελῶ || *comm.*, ἐξαργυρῶ, (-όνω) || -rsi, πραγματοποιοῦμαι, ἀληθεύω.

***realizzaziône**, *f.*, πραγματοποίησις || ἐξαργύρωσις.

realmênte, *avv.*, πραγματικῶς, *v.* effettivamênte. [*v.* realmênte.

realtà, *f.*, πραγματικότης || in —,

reâme, *v.* rêgno.

reatîno, *m.*, *zool.*, τροχίλος, (τρυποφράχτης, -οκάρυδον, -οκαρίνα).

reâto, *m.*, ἔγκλημα, παρανομία, ἀδίκημα, -κία, (κρῖ-(κρί)μα).

reazionârio, -a, ἀντενεργός, ἀντιδραστικός, ἀντιπρακτικός; συντηρητικός, ἀντεπαναστατικός, -στάτης.

reaziône, *f.*, ἀντενέργεια, ἀντίδρασις; *in polîtica*, ἀντίποινα;

ἀντεπανάστασις; ἀντίστασις; *v.* opposiziône.
rêbus, *m.*, (λογο)γρῖφος.
rebbiâre, πλήττω μὲ τρίκρανον; ξυλοκοπῶ. [νου.
rêbbio, *m.*, ὀδοὺς τοῦ δι-(τρι)κρά-
recâpito, *v.* ric-.
recâre, *v.* portâre.
recêdere, *v.* desîstere.
recensôre, *m.*, καταλογεύς, ἀπαριθμητός, ἀπογραφεύς || ἐπικριτής.
recensiône, *f.*, κατόλογος || *collaziône, ediziône crítica*, ἀντιπαράθεσις, κριτικὴ ἔκδοσις || *crítica, giudízio, esáme*, (ἐπί)κρίσις, ἐξέτασις.
recênte, *m. f.*, νέος, νεαρός, πρόσφατος, καινουργής, -γιος, (ταξέδικος).
recentemênte, *avv.*, νεωστί, προσφάτως, ἔναρχος, πρὸ μικροῦ *o* ὀλίγου, ἐσχάτως, (καινούρια).
rêcere, *v.* vomitâre.
recêsso, *m.*, *dcsistênza*, ἀποχώρησις || — di fêbbre, πυρετοῦ ὕφεσις || *nascondíglio, ritîro*, ἀποκρυφή, ἀναχωρητήριον, μυχός.
recettâcolo, *v.* ric-.
recettîvo, -a, δεκτικός. [ziône.
receziône, *f.*, *v.* ricevimênto; -cetta-
recîdere, *v.* tagliâre, troncâre.
recidîva, *f.*, *leg. e medc.*, ὑποτροπή, -πίασις, -πιασμός, (ξανάπεσμα, -πέσιμον; *medc.*, ξανακύλημα, -κύλισμα, ξαναρρώστημα).
recidivâre, ὑποτροπιάζω, ὑποτροπῇ περιπίπτω, ὑποπίπτω, (ξαναπέφτω; *med.*, ξανακυλῶ).
recidîvo, -a, ὑπότροπος.
recîngere, *v.* cîng-, circondâre.
recînto, *m.*, περίφρακτος τόπος, περίφραγμα, περίβολος, (μάντρα).
rêcipe, *m.*, συνταγή, (ρετσέτα).
recipiênte, *m.*, *chim.*, κώδων; *in gênere, váso*, ἀγγεῖον, δοχεῖον, (βάζος, κανάτα, -ι).
reciprocamênte, *avv.*, ἀμοιβαίως, -βαδόν, ἀλλήλως, (ὁ ἕνας τὸν ἄλλον).
reciprocità; -procânzà, *f.*, ἀμοιβαιότης.
recîproco, -a, ἀμοιβαῖος || *di vêrbo*, ἀλληλοπαθής.
recîso, -a, *tagliâto*, ἀποκεκομμένος, ἀποκοπείς || *brêve, concîso*, βραχύς, σύντομος || *risolûto, formâle, brûsco*, ἀποφασιστικός, ἀπότομος.
rêcita, *f.*, *teâtro*, διδασκαλία, παράστασις, ὑπόκρισις || *v.* -taziône.
recitâre, *a memôria*, ἀπομνημονεύω, ἀποστοματίζω, ἀπαγγέλλω; *ripêter la leziône*, ἀποστοματίζω, ἀποστηθίζω, (λέγω ἀπ' ἔξω); *declamâre*, ἀναγινώσκω μεγαλοφώνως, ἀνα-(ἐκ)φωνῶ.
recitatîvo, *m.*, διηγηματικὸν μέλος, ἐπαγγελία ἔμμουσος, λογῳδία.
recitatôre, *m.*, ἀπομνημονευτής, ἀπαγγέλτης; ἀναγνώστης.
recitaziône, *f.*, ἀπομνημόνευσις; ἐπάγγελμα; ἀνάγνωσις, ἀνα-(ἐκ)φώνησις; *v.* rêcita.
recitîccio, *m.*, ἔμεσμα, (ξέρασμα) || *fig.*, πρᾶγμα ἄθλιον, ἀτελές, ἄτακτον; κυκεών. [ἐνιστάμενος.
reclamânte, *m. f.*, ἐξαιτούμενος;
reclamâre, *rivendicâre côme prôprio*, ἀπαιτῶ || *n.*, *protestâre*, διαμαρτύρομαι, παρουσιάζω ἔνστασιν.
***reclâme**, *f.*, *barb.*, ἐπικλητήριον; ἐξύμνησις, (ῥεκλάμα) || fâr dêlla —, ἐξυμνῶ, διαφημίζω, διαθρυλλῶ.
reclâmo, *m.*, διαμαρτυρία, -ρησις,
reclinâre, (ἐκ)κλίνω. [ἔνστασις.
reclusiône, *f.*, κάθειρξις, φυλάκισις, -κισμός; κατάκλεισις, (κλείσιμον).
reclûso, -a, *pr.*, καθειργμένος, πεφυλακισμένος, (φυλακωμένος), δεσμώτης; *pr. e fig.*, κατάκλειστος; *fig.*, μονώτης, ἐρημίτης.
reclusôrio, *m.*, εἱρκτή, φυλακή, δεσμοτήριον.
rêclnta, *f.*, νεοσύλλεκτος || *-tamênto*, στρατο-(ἀνδρο)λογία, νεοσυλλεξία.
reclutâre, στρατο-(ἀνδρο)λογῶ, νεοσυλλεκτῶ || *fig.*, προσηλυτίζω.
reclutatôre, *v.* arrolatôre.
recôndito, -a, κεκρυμμένος, ἀπόκρυφος || δύσληπτος, σκοτεινός || *s. m.*, ἀποκρυφή, μυχός. [τηγορῶ.
recriminâre, ἀντεγκαλῶ, ἀντικα-

recriminaziône, *f.*, ἀντέγκλησις, ἀντικατηγορία.
recrudescênza, *f.*, *medc.*, ἐξαγρίωσις, (ἐξανακύλημα); *fig.*, ἐπίτασις, αὔξησις.
redarguîre, (δι)ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, (μαλ(λ)όνω, γρυνιάζω); καταδικάζω.
redattôre, *m.*, συντάκτης.
redaziône, *f.*, σύνταξις (ἐφεμερίδος *ecc.*).
rêddito, *m.*, *v.* entrâta, rêndita.
redentôre, **-trîce**, λυτρωτικός || *s. m.*, λυτρωτής, σωτήρ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.
redenziône, *f.*, (ἀπο)λύτρωσις, (ἀπ)ἐλευθέρωσις, (γλύτωμα) || *rimêdio, salvêzza*, ἐπανόρθωσις, θεραπεία, σωτηρία.
redibitôrio, **-a**, ἀνατρεπτικός, ἀναγώγιμος, ἀκυρωτικὸς (τῆς ἀγορᾶς).
redibiziône, *f.*, ἀνατροπή, ἀναγωγή, ἀκύρωσις.
redîgere, συντάσσω, συγγράφω, [(συνθέτω).
redîmere, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω, ἀπολυτρ(όνω)ῶ || *fig.*, (ἀπο)λυτρῶ, (-όνω), ἀπαλλάσσω, (ἀπ)ἐλευθερῶ, (-όνω, γλυτόνω).
redimibilità, *f.*, λυτρώσιμον.
rêdina, *v.* brîglia; frêno.
redîre, *poet.*, *v.* ritornâre.
redivîvo, **-a**, ἀναζήσας, παλίνζωος.
rêduce, *m.f.*, ἐπανελθών || *veterâno*, ἀπόμαχος.
rêfe, *m.*, λίνον, *v.* âccia.
referendârio, *m.*, εἰσηγητής; σφραγιδοφύλαξ; † ῥεφερενδάριος.
referêndum, *m.*, ἀναφορά.
referênza, *f.*, ἀναφορά || *pl.*, -ραί, συστάσεις, πληροφορίαι.
refêrto, *v.* rappôrto, relaziône.
refettôrio, *m.*, ἑστιατόριον, -ατήριον, συσσίτιον, (τραπεζαρεῖον, -ρειό).
refeziône, *f.*, ἑστίαμα, γεῦμα.
refrattârio, **-a**, ἀπειθής, ἀνυπότακτος || *mil.*, φυγόστρατος, λειποτάκτης || *medc. ecc.*, ἐπίμονος || *chim.*, δυσδιάλυτος, δύστηκτος.
refrigerânte, *m. f.*, (κατα)ψυκτικός, ψυχροποιός, ψυκτήριος, δροσοποιός, -σιστικός || *s. m.*, ἀναψυκτικόν.
refrigerâre, (κατα)ψύχω, δροσίζω || *v.* confortâre, sollevâre, ristorâre.
refrigeratôre, **-trîce**, κατα-(ἀνα)-[ψυκτικός.
refrigêrio, *m.*, *pr. e fig.*, ἀνάψυξις, -ψυχή; *fig.*, ἄνεσις, ἀνακούφισις, ἀναπνοή, (ἀγασασμός, ξανάσασμα, ξεκούρασις).
regâglie, *v.* rig-.
regalâbile, *m. f.*, δωρητός.
regalâre, δωροῦμαι, φιλοδωρῶ, [χαρίζω,
regâle, *v.* reâle.
regalîa, *f.*, δικαίωμα βασιλικὸν (ἐπὶ τῆς ἐπικαρπίας τῶν χηρευουσῶν ἐπισκοπῶν) || *v.* regâlo, mância.
regalità, *f.*, βασιλεία, βασιλικὸν ἀξίωμα, βασιλικὴ ἀξία.
regâlo, *m.*, δῶρον, -ρημα, φιλοδώρημα, χάρισμα.
regalûccio; **-lêtto**, *m.*, ἐλάχιστον δῶρον, δωρημάτιον.
rêgamo, *v.* orîgano.
regâta, *f.*, ἀγὼν λέμβων, λεμβο-[δρομία.
rêge, *poet.*, *v.* re.
reggênte, *m.f.*, ἀντιβασιλεύς, -λεύων || διοικῶν, -κητής; διευθυντής; ἐπίτροπος; ἀναπληρωτής.
reggênza, *f.*, ἀντιβασιλεία || κυβέρνησις, διοίκησις; διεύθυνσις, ἐπιτροπεία.
rêggere, *governâre, amministrâre*, κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω, διέπω || *sostenêre, sopportâre*, (ὑπο)-στηρίζω, βαστάζω, (-στῶ), ὑποφέρω, (σηκόνω) || *sostentâre*, (δια)-τρέφω, (ταΐζω) || *aiutâre*, βοηθῶ || *difêndere* ὑπερασπίζομαι, (διαφεντεύω) || *durâre*, διαρκῶ, διαμένω, παρατείνομαι, διασώζομαι, (βαστῶ, -οῦμαι) || *gr.*, συντάσσο-[μαι.
regettône, *m.*, φυλλόκλαδον.
rêggia, *f.*, τὰ βασίλεια, τὰ ἀνάκτορα, αὐλή.
reggimênto, *m.*, *v.* regîme, govêrno || *gr.*, συντακτική, συμπλήρωμα || *mil.*, σύνταγμα; *fig.*, πλῆθος.
reggipância, *m.*, κοιλιόδεσμος, μασχαλιστήρ.

reggipêtto, *m.*, *c. s.*; *v.* groppiêra.
reggitirêlle, *m.*, ἡνιοκράτης.
reggitôre, *v.* amministratôre, governatôre.
regîa, *f.*, εἰσπρακτορία, δασμολογία; εἰσπρακτορεῖον, δασμολογεῖον.
regicîda, *m.f.*, βασιλοκτόνος.
regicîdio, *m.*, βασιλοκτονία.
regîme, *m.*, ὀργανισμός, σύστημα || τρόπος τοῦ ζῆν, δίαιτα || σύστημα κυβερνήσεως, πολίτευμα || — dotâle, κανονισμὸς περὶ προικός.
regîna, *f.*, βασιλίς, -λισσα, ἄνασσα || *fig.*, πρώτη, κορυφαία || la — del ciêlo, ἡ Παναγία.
rêgio, **-a**, βασιλικός, ἀνακτορικός.
regionâle, *m.f.*, τῆς χώρας, τοπικός; ἐπαρχι(α)κός.
regiône, *f.*, χώρα, τόπος, μέρος; ἐπαρχία || *del córpo ecc.*, χώρα.
registrâre, καταχωρίζω εἰς τὸ κατάστιχον, σημειῶ ἐν τῷ βιβλίῳ, ἀνα-(ἐγ)γράφω, πρωτοκολλῶ.
registratôre, *m.*, ἀναγράφων, -φεύς, πρωτοκολλητής.
registraziône, *f.*, καταχώρησις, ἀνα-ἐγ-(κατα)γραφή, πρωτοκόλλησις.
registro, *m.*, κατάστιχον, βιβλίον, (τεφτέρι), πρωτόκολλον; *v.* catâlogo || — dêllo stâto civîle, ληξιαρχικὸν βιβλίον δημοτολόγιον || *di un orológio*, γνώμων, (ῥεγίστρον) *mus.*, πῆχυς, κανών || tâssa di —, δικαίωπα πρωτοκόλλου, πληρωμὴ πρὸς ἐγγραφήν.
regiudicâta, *v.* reiud-.
regnânte, *m.f.*, βασιλεύων, -λεύς, (-λέας, -λ(ε)ιᾶς, ἡγεμονεύων || *fig.*, ἐπικρατῶν διαδεδομένος.
regnâre, βασιλεύω, ἡγεμονεύω, ἄρχω || *fig.*, εὑρίσκομαι, (ὑπ)ἄρχω, δεσπόζω; πρωτεύω, κυριεύω; ἐπικρατῶ.
regnîcolo, *m.*, ὁ γεννηθεὶς ἐν τῷ βασιλείῳ, ἰθαγενής, αὐτόχθων; μέτοικος.
rêgno, *m.*, βασίλειον, -λεία || — animâle, βασίλειον τῶν ζῴων, τὰ ζῷα || — dêi ciêli, βασίλειον *o* -λεια τῶν οὐρανῶν, παράδεισος.
rêgola, *f.*, κανών, (-νόνας, ῥέγουλα); νόμος; τάξις; *v.* ôrdine; in —, ἐν τάξει || † τάγμα || *mat.*, μέθοδος || *pl.*, *v.* mêstruo.
regolamentâre, *m.f.*, κανονιστικός.
regolamênto, *m.*, κανονισμός, διάταξις, -τάξεις.
regolâre, *m.f.*, κανονικός; εὔρυθμος, ἁρμονικός, σύμμετρος, ὀρθός; εὔτακτος, τακτικός; σώφρων, χρηστοήθης; ἐπίκαιρος, ἀκριβής || *gr.*, ὁμαλός || † *s. m.*, ἱερομόναχος || *vb.*, (δια)κανονίζω, διατάσσω, τακτοποιῶ, διευθετῶ; *dirîgere*, διευθύνω, διοικῶ; *determinâre*, (προσ)διορίζω; — *un orológio*, ῥυθμίζω; — *un cônto*, κανονίζω, τακτοποιῶ, ἐξοφλῶ, (παστρεύω, πληρόνω).
regolarità, *f.*, κανονικότης; εὐρυθμία, ἁρμονία, συμμετρία, ὀρθότης, εὐταξία, τάξις; ὁμαλότης || *osservânza*, διατήρησις *o* διαφύλαξις τῶν κανόνων, κανονικότης.
regolatêzza, *f.*, εὐταξία, τάξις, φρονιμότης, -νησις, (καλὸν φέρσιμον).
regolâto, **-a**, κανονικός; μέτριος, [φρόνιμος.
regolatôre, **-trîce**, κανονιστικός, ῥυθμιστικός || *s.*, διοικητής, διατάκτης, διευθυντής, καθοδηγητής; *meccânica*, ῥυθμιστήρ.
regolêtto, *m.*, ταινία, κυμάτιον; ζώνη, διάζωμα.
regolîzia, *v.* liquerîzia.
rêgolo, *m.*, κανών, (ῥίγ(λ)α) || *v.* -lêtto.
regrêsso, *m.*, ὀπισθοδρόμησις; ἀν-[(τιπαρ)αχώρησις.
reiêtto, **-a**, ἀπόβλητος.
reimportâre, μετεισάγω.
reîna, *poet.*, *v.* regîna.
reintegrâre, ἐγκαθιστῶ πάλιν, ἐπαναποκαθιστῶ, (ξαναβάνω εἰς).
reintegraziône, *f.*, μεταποκατάστασις, (βάλσιμον εἰς τὸ πρωτινὸν στάσιμον).
reità, *f.*, ἐνοχή.
reiterâre, ἐπαναλαμβάνω, δευτερῶ, (-όνω, ξανακάμνω).
reiteratamênte, *v.* ripetutamênte.

reiteraziône, *f.*, ἐπανάληψις, δευτέρωσις, -ωμα.
reiudicâta, *f.*. (προ)δεδικασμένον.
relâsso, **-a**, † μεταποστάς, μετάπτωτος, (ξαναπεσμένος).
relatività, *f.*, σχετικότης, -κόν.
relatîvo, **-a**, σχετικός, ἀναφορικός || pronôme -o, ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.
relatôre, *m.*, διηγητής.
relaziône, *f.*, διήγησις, ἀφήγησις || *riferimênto*, σχέσις, ἀναφορά || *di amicîzia o d' interêssi*, σύνδεσις φιλ'ας *o* συμφερόντων, σχέσις || *conoscênte, amîco*, σχέσις.
relegâre, ἐξ-(περι)ορίζω; ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω.
relegaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, ἐξ-(περι)ορισμός, ἀπομάκρυνσις.
religiône, *f.*, θρησκεία, -ευμα, πίστις || *fig.*, ἀκρίβεια, εὐλάβεια.
religiosità, *f.*, θρησκευτικότης; εὐλάβεια, εὐσέβεια, ὁσιότης, πίστις.
religiôso, **-a**, *di religiône*, θρησκευτικός; *pîo, divôto*, θρῆσκος, εὐλαβής, (-αβος), εὐσεβής, θεοσεβής.
relîquia, *f.*, *pr. e fig.*, λείψανον; *fig.*, ὑπόλοιπον.
reliquiârio, *m.*, λειψανοθήκη.
remâre, ἐρέσσω, κωπηλατῶ, (τραβῶ κουπί).
rematôre, *m.*, ἐρέτης, κωπηλάτης, (κουπηλάτης).
remêggio, *m.*, κῶπαι || — dêll'âli, πτερύγισμα.
remigâre, *v.* -mâre.
reminiscênza, *f.*, ἀνάμνησις.
remissîbile, *m.f.*, συγγνωστός, συγχωρητέος, ἀφέσιμος.
remissiône, *f.*, συγγνώμη, συγχώρησις, ἄφεσις || *medc.*, ὕφεσις, ἀνακούφισις || sênza —, ἀνεπιεικῶς, ἀσυγχωρήτως, (-ητα).
remissîvo, **-a**, ὑφέσιμος || *v.* ûmile, obbediênte.
rêmo, *m.*, κώπη, (κουπί).
***remontôrio**, *m.*, *barb.*, ἐντατήριον; (*orolôgio a* —), ἐντατηριοῦχον ὡρολόγιον.
rêmora, *f.*, *itt.*, ἐχενηΐς || *fig.*, ἐμπόδιον, κώλυμα, πρόσκομμα.
remôto, *v.* rim-.
rêna, *v.* arêna, sâbbia.
renâle, *m.f.*, νεφρι(τι)κός, -ριαῖος, -ρίδιος.
rêndere, *fâre, fâr divenîre*, καθιστῶ, ποιῶ, (κάμνω) || *restituîre*, ἀποδίδω(μι), (ἐπι)στρέφω, (δίδω ὀπίσω) || *contraccambiâre*, ἀποδίδω τὰ ἴσα, ἀνταποδίδω || *fruttâre*, παράγω, ἀποφέρω, (ἀνα)δίδω, καρποφορῶ || *esprîmere*, ἐκφράζω || *rappresentâre*, παρίστημι, -στῶ, ἀπεικονίζω || *manddr (fuôri)*, ἐκβάλλω, (βγάζω) || *vomitâre*, ἐμῶ, (ξερνῶ) || — le ârmi *o* ûna fortêzza, παραδίδω, (καταθέτω,) τὰ ὅπλα *o* φρούριον || — l' ânima, παραδίδω τὴν ψυχήν, ἀποθνήσκω || — giustîzia, ἀποδίδω δικαιοσύνην, δικάζω || — ragiône, δίδω λόγον, αἰτιολογῶ || — ûna vîsita, ἀποδίδω ἐπίσκεψιν, ἀντεπισκέπτομαι || — il salûto, ἀποδίδω τὸν χαιρετισμόν, ἀντασπάζομαι || -rsi, *diventâre*. καθίσταμαι, γίνομαι; *v.* arrêndersi.
rendicônto, *m.*, ἔκθεσις *o* παράδοσις λογαριασμοῦ, ἀπολογισμός.
rendimênto, *m.*, ἀπόδοσις || — di cônti, *c. s.*
rêndita, *f.*, πρόσοδος, εἰσόδημα, ἀποφορά || — ânnua, πρόσοδος ἐτησία, ἐτήσιον εἰσόδημα || *bôrsa*, ἀποφορά, (ῥάντα) || vîver di —, ζῶ ἐκ τῶν προσόδων μου.
rêne, *m.*, νεφρός, (-όν, -ί).
renêlla, *f.*, ψιλὴ ἄμμος, ψάμμιον || *medc.*, ψαμμώδης νεφρῖτις, ψαμμίασις, λιθουργία, λιθίασις, (πέτρα).
renellôso, **-a**, ψαμμιακός, λιθιακός, νεφρικός.
rêni, *f. pl.*, ψόαι, ὀσφρύς, ἰξύς, (μέση, τὰ μέσα), νεφροί, (-φρά); *v.* dôrso.
renîccio, *m.*, ψάμμος.
renifôrme, *m.f.*, νεφροειδής, -φρώδης.
renitênte, *m. f.*, δυσπειθής, δυσάγωγος, ἀνυπότακτος; *v.* refrattârio.
renitênza, *f.*, ἀπείθεια, ἀντέρεισις, ἀντίστασις.
rênna, *f.*, τάρανδος.
renôso, *v.* aren-, sabbiôso.
rênsa, *f.*, (λεπτό)λινόν.
rêo, **-a**, ἔνοχος, ὑπαίτιος, (πταί-

στης) || *poet.*, *v.* malvâgio, malîgno. [ἀπωστικός.
repellênte, *m. f.*, ἀποκρουστικός,
repentâglio, *v.* rischio, pericolo.
repentîno, -a, αἰφνίδιος, *v.* improvvîso. [ρετος, εὑρετός.
reperìbile, *m. f.*, εὑρέσιμος, εὐεύ-
repertôrio, *m.*, κατάλογος, εὑρετήριον, πίναξ, (-ακας); *raccôlta*, συλλογή || *teâtro*, δραματολόγιον || *di persôna*, ζῶσα βιβλιοθήκη.
repleziône, *f.*, εὐ-(πολυ)τραφία; πολυφαγία, κόρεσις.
rêplica, *f.*, *rispôsta*, ἀπόκρισις, (ἀντ)ἀπάντησις; *contraddizióne*, ἀντίρρησις, ἀντιλογία; *per iscrîtto*, ἀντιγραφή || *ripetizióne*, ἐπανάληψις.
replicâre, ἀποκρίνομαι, ἀνταπαντῶ || ἀντιλέγω, ἀντιγράφω || ἐπαναλαμβάνω.
replicatamênte, *avv.*, ἐπανειλημμένως, ἐκ δευτέρου.
***repôrter**, *m.*, *barb.*, ἀγγελιοσυλλέκτης ἐφημερίδος, πευθήν, παρεφημεριδογράφος.
reprensiône, *v.* ripr-.
repressiône, *f.*, συγκράτησις, -ημα, ἐπίσχεσις, κατα-(ἀνα)στολή, ἐμπόδισμα.
repressîvo, -a, συγκρατητικός, ἐπισχετικός, κατα-(ἀνα)σταλτικός.
reprimênda, *f.*, *v.* rabbûffo.
reprîmere, (συγ)κρατῶ, ἐπέχω, κατα-(ἀνα)στέλλω, κωλύω, ἐμποδίζω || παιδεύω, τιμωρῶ.
reprobaziône, *r.*, *v.* riprovaz-.
***rêps**, *m.*, *barb.*, ῥέψι(ον).
repûb(b)lica, *f.*, δημοκρατικὴ πολιτεία, δημοκρατία || — dêlle lêttere, πολιτεία τῶν γραμμάτων.
repub(b)licanêsimo, *m.*, δημοκρατισμός, -τικὸν φρόνημα.
repub(b)licanizzâre, δημοκρατίζω.
repub(b)licâno, -a, δημοκρατικός, φιλοδημοκρατικός || *s.*, -κράτης.
rep-, *v.* rip-.
repulîsti (fâr —), *scialacquâre*, κατασπαθῶ, κατασωτεύω; *tôr di mézzo*, ἐκποδὼν ποιοῦμαι; *portâr via*, ἀφαιρῶ πάντα, συναρπάζω; *mangiâr tûtto*, τρώγω ὅλα, (κάμνω ὅλα πάστρα, παστρεύω).
repûlsa *ecc.*, *v.* rip-.
rêquie, *f.*, *ripôso*, *quiête*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις; ἡσυχία, ἀταραξία; *refrigêrio*, *solliêvo*, ἀναπνοή, (ξεκούρασις, ἀνασασμός, ξανάσαμα) || *m.*; →
rêquiem, *m.*, νεκρώσιμος εὐχή, μνημόσυνον νεκροῦ || mêssa di —, νεκρώσιμος λειτουργία, (λειτουργία τῶν ἀποθαμμένων), μνημόσυνον; *mus.*, νεκρώσιμον.
requisîre, ζητῶ, (ἀπ)αἰτῶ || *mil.*, *ecc.*, ἐκζητῶ, ἀπαιτῶ.
requisîto, *m.*, ἀπαιτούμενον προσόν. ἀναγκαία ἰδιότης.
requisitôria, *f.*, ἔγγραφος αἴτησις, ζήτημα ἔγγραφον, πρότασις || κατηγορία. [τησις.
requisiziône, *f.*, (ἀπ)αἴτησις; ἐκζή-
rêsa, *f.*, παράδοσις.
rescîndere, ἀκυρῶ, διαλύω, ἀναιρῶ.
rescissiône, *f.*, ἀκύρωσις, διάλυσις.
rescissôrio, -a, ἀκυρωτικός, ἀναιρε-
rescîsso, -a, ἀκυρωθείς. [τικός.
rescrîtto, *m.*, ἀντιγραφή, διάταξις. *o* ἀπόκρισις ἔγγραφος.
rescrîvere, *v.* riscr-.
resecâre, *v.* risec-.
rêseda, *f.*, οἰνάνθη, (ῥετζι-ῥιζι-(ῥεζε)δᾶς). [νων, ἑδρεύων.
residênte, *m. f.*, κατοικῶν, διαμέ-
residênza, *f.*, συνήθης διατριβή, κατοικία, ἐνοίκησις; διαμονή; *sêde (d' uffício ecc.)*, διαμονή, ἕδρα.
residuâle, *m. f.*, ἐπί-(ὑπό)λοιπος.
residuârsi, *v.* liquidârsi, restâre.
resîduo, *m.*, *v.* avânzo, rêsto || *chim.*, ὑπόστημα, ὑπόλειμμα, ὑποστάθμη, (καταπάτι) || *comm. e medc.*, ἀπόλειμμα; *comm.*, τὸ μένον πρὸς ἀποπληρωμήν, λοιπόν; (ῥέστο(ν)).
rêsina, *f.*, ῥητίνη, (ῥετσίνα, -ι).
resinâto, -a, ἐρρητινωμένος, (ῥετσινάτος) || vîno -o, — οἶνος, ῥητινήτης, (ῥετσινάτο). [χος.
resinîfero, -a, ῥητινοφόρος, -νοῦ-

resinôso, -a, ῥητινώδης, (ῥετσινάτος).
resipiscênza, *f.*, μετάνοια, μετα-[μέλεια, ἀνάνηψις.
resîpola, *v.* ris-.
resistênte, *m.f.*, ἀντιστατικός, ἀντέχων; δυνατός; μόνιμος; διαρκής; (βασταγερός).
resistênza, *f.*, ἀντίστασις, ἀντίταξις, ἐναντίωσις; ἀντοχή, καρτέρησις, -ρία, διάρκεια, (βάσταγμα, βασταγεράδα).
resîstere, *in gênere,* ἀνθίσταμαι, (ἀντιστέκομαι); *oppôrsi,* ἀντιτάσσομαι, ἐναντιοῦμαι, ἀντιπαλαίω; *sopportâre, durâre,* ἀντέχω, καρτερῶ, ὑπο-ἐμ-(δια)μένω, ἀνέχομαι; διαρκῶ; (βαστῶ).
resolûto *ecc.*, *v.* ris-.
respettîvo, *v.* risp-.
respîngere, ἀπωθῶ, (σπρώχνω *o* κουντῶ ὀπίσω, ἀμπώθω, ξαναστρώχνω); ἀπελαύνω, ἀπείργω, ἀπομακρύνω || *il nemîco,* ἀπωθῶ, ἀποκρούω, (ἀποδιώχνω) || *non ricêvere, rifiutâre,* δὲν δέχομαι, ἀποποιοῦμαι, ἀπορρίπτω || *rimandâre,* ἀποπέμπω, ἐπιστρέφω, (στέλνω ὀπίσω).
respirâbile, *m. f.*, ἀναπνεύσιμος, [(ἀνα)πνευστός.
respirâre, *pr. e fig.*, (ἀνα)πνέω, (ἀναπνοιάζω, ἀνασαίνω) || *vîvere,* ζῶ.
respiratôrio, -a, ἀναπνευστικός.
respiraziône, *f.*, ἀναπνοή, -πνευσις, (-πνοιά, ἀνάσασις; -σαση, -σασμα, -σασμός) || — fâcile, εὔπνοια; — difficile, δύσπνοια.
respîro, *pr. e fig.*, ἀναπνοή, (ἀνάσασις, ἀνάσα, -σαση, -σασμα, -σασμός); sênza —, ἀπνευστί || *dilaziône,* ἀναβολή || *têrmine,* διορία, προθεσμία; comprâr a —, ἀγοράζω μὲ -αν. [πόλογος.
responsâbile, *m. f.*, ὑπεύθυνος, ὑ-
responsabilità, *f.*, εὐθύνη.
responsîvo, -a, ἀποκριτικός.
respônso, *m.*, *v.* rispôsta.
responsôrio, *m.*, † τροπάριον.
rêssa, *v.* fôlla; sollecitaziône.
rêsta, *f.*, *dêlle spîghe,* ἀθήρ, ἀνθέριξ, (ἄγανον) || *di pêsce,* ἄκανθα, (ψαροκόκκαλον) || *dêlla lância,* ὑποστάτης || *fîlza di cipôlle ecc.*, ὁρμαθός, (ἁρμαθιά, -μάθα); *di fîchi*, — σύκων, παλάθη, (τσαπέλα) || *r.*, *v.* ripôso. [*v.* rêsto.
restânte, *m. f.*, (ὑπό)λοιπός || *s. m.*,
restâre, μένω, ὑπολείπομαι; *dimorâre, fermârsi,* (δια)μένω, (στέκω, -ομαι); *cessâre,* παύομαι.
restaurâre, ἐπισκευάζω, ἐπιδι-((ἐπ)ἀν)ορθῶ, (-όνω), ἀνακαινίζω ((ξανα)φτ(ε)ιάνω, μερεμετίζω || *fig.*, ἀν-(παλιν)ορθῶ, ἀποκαθιστ(άνω)ῶ.
restauratôre, *m.*, ἐπισκευαστής; ἀποκαταστάτης, ἀν-(παλιν)ορθωτής.
restauraziône, *f.*, ἐπισκευή, ἐπανόρθωσις, ἀνακαίνισις, ((ξανα)φτειάσιμον); ἀν-(παλιν)όρθωσις, ἀποκατάστασις.
restâuro, *m.*, ἐπισκευή, *c. s.*
restîo, -a, *di cavâlli* δυσήνιος, δυσάγωγος, ἀπειθής, σκληροτράχηλος, σκληρόστομος || *di persône,* δυσάγωγος, δυσπειθής, -πειστος, (πεισματάρης), σληροτράχηλος; *contrârio, riluttânte,* ἐναντιούμενος, ἀντέχων; mostrârsi —, ἀποκνῶ, ἀποφεύγω || *s. m.*, ἐπιμονή, ἰσχυρογνωμία.
restituîre, ἀποδίδω(μι), (ἐπι)στρέφω, (δίδω, δίνω *o* γυρίζω ὀπίσω) || *ripôrre, ristabilîre ecc.*, ἀποκαθιστῶ || *riparâre, corrêggere,* ἐπαν-(δι)ορθῶ, (-όνω) || -rsi, *v.* (ri)-tornâre.
restitutôre, -trîce, ὁ ἀποδίδων τὸ ἀλλότριον || ἀποκαταστάτης, ἐπαν-(δι)ορθωτής. [τάστασις, διόρθωσις.
restituziône, *f.*, ἀπόδοσις || ἀποκα-
rêsto, *m.*, λοιπόν, ὑπολειπόμενον, ὑπό-(κατά)λοιπον, ἔλλειμμα. (κουσ-(σ)ούρι, ῥέστο(ν)), λείψανον, ἀπομεινάρι(ον); *mat.*, ὑπό-(κατά)λοιπον || del —, ἄλλως (τε), κατὰ τὰ ἄλλα, ἐξ ἄλλου ὅμως; πλὴν *o* ἐκτὸς τούτου.
restôso, -a, ἀθερώδης, ἀκανθώδης.
restremaziône, *f.*, ἡ τοῦ κίονος στένωσις, (-νεύσις).
restrîngere, συ-(περι)στέλλω, πε-

ριορίζω, (συ)σφίγγω, συγκρατῶ; *il córpo, il vêntre,* φέρω δυσκολιότητα, στύφω, (σφίγγω); *diminuîre,* ὀλιγοστεύω, σμικρύνω, (-κραίνω) || -rsi, μετριάζω *o* περικόπτω τὰς δαπάνας μου, περιορίζομαι.

restringimênto, *m.*, συ-(περι)στολή, περιορισμός, στένωσις, (-ωμα), σύσφιγξις, (σφίξιμον); *medc.*, δυσκολιότης.

restrittîvo, -a, συ-(περι)σταλτικός; [περιοριστικός.

restriziône, *f.*, *v.* -tringimênto || — mentâle, παρασιώπησις, ὑποστολή, κρυψίνοια.

resupîno, *v.* sup-.

resurreziône, *v.* ris-.

retâggio, *m.*, *pr.*, κληρονομία, -μημα; *pr. e fig.*, κλῆρος.

retâre, διαιρῶ εἰς τετράγωνα, μικρογραφῶ.

retâta, *f.*, δικτύου βολή, ἰχθύων ἄγρα || ἀναρπαγή, (πάστρα).

retâto, -a, δικτυωτός.

rête, *f.*, *da pescâre o uccellâre,* δίκτυο(ν), (πλεγ-(πλεμ)μάτι(ον)); *tramâglio,* γρίπος; *per lêpri ecc.*, παγίς, (-ίδα), λαγοδίκτυον || *da câpo,* δικτυωτὸς κεκρύφαλος, δίκτυον, -ύδιον, (σκούφια) || *metâllica ecc.*, δικτύωμα, (πλεγ-(πλεμ)μάτι(ον)) || *dêgli animâli,* ἐπίπλοον, (κνησάρι) || *fig.*, δίκτυον, παγίς, δόλος || dâr nêlla —, πίπτω εἰς τὰ δίκτυα.

retentîva, *v.* memôria.

reticêlla; -cola, *f.*, δικτύδιον.

reticênza, *f.*, ἀπο-(παρα)σιώπησις; ἀποσιώπημα.

reticolâre; -tifôrme, *m.f.*, δικτυωτός, -υοειδής, -υώδης, -υόσχημος.

reticolâto, *m.*, δικτυωτὸν πλέγμα, δικτύωμα, σύμπλεγμα.

retîcolo, *m.*, ἐπίπλοον, (κνησάρι).

retîna, *f.*, ἀμφιβληστροειδὴς *o* ἀραχνοειδὴς χιτών.

rêtore, *m.*, ῥήτωρ, -τοροδιδάσκαλος; *in mâlo sênso,* -τορευτής.

retôrico, -a, ῥητορικός || *s. f.*, -ή.

retribuîre, ἀνταποδίδωμι, μισθ(οδοτ)ῶ, (ἀντ)ἀμείβω.

retribuziône, *f.*, ἀνταπόδοσις, μισθός, -οδοσία, (ἀντ)ἀμοιβή, (πλήρωμα). [*r.* lênto.

retrîvo, *v.* retrôgrado, reazionârio;

rêtro, *v.* (in)diêtro || *in composiziône,* ὀπισθο-, παλιν- || vâde —, Sâtana, ὕπαγε ὀπίσω·μου, Σατανᾶ!

retroagîre, ἰσχύω εἰς τὸ παρελθόν, ἔχω ὀπισθενεργὸν δύναμιν, ὀπισθενεργῶ.

retroattività, *f.*, ὀπισθενεργόν, ἀναδρομικόν, ὀπισθενεργὸς δύναμις, ἐνέργεια ἐπὶ τοῦ παρελθόντος.

retroattîvo, -a, ὀπισθενεργός, ἀναδρομικός.

retrobottêga, *f.*, ὀπισθεργαστήριον.

retrocâmera, *f.*, ὀπίσθιον *o* ἀπόκρυφον δωμάτιον. [-γεμής.

retrocârica (a —), ὀπισθόγομος,

retrocêdere, ὀπισθο-(παλιν)δρομῶ, ἀναποδίζω, ὀπισθοχωρῶ, -οβατῶ, (γυρίζω εἰς *o* πρὸς τὰ ὀπίσω) || *fig.*, ὀπισθοδρομῶ || *v.* degradâre.

retrocessiône, *f.*, παλινδρόμησις, -μία, *v.* regrêsso.

***retrogradâre,** *v.* retrocêdere.

retrôgrado, -a, παλινδρομικός, -δρομος, ἀναποδιστικός, ὀπισθοχωρητικός, -οβάμων, -οπόρος; *fig.*, ὀπισθοδρομικός, *v.* reazionârio.

retroguârdia, *f.*, ὀπισθοφυλακή, οὐραγία. [τὸ ὄπισθεν ὑποθέσεως.

retroscêna, *m.*, παρασκήνιον; *fig.*,

retroscrîtto, -a, ὀπισθόγραφος.

retrospettîvo, -a, ὀπισθοβλεπτικός, ἐπαναδρομικός.

retrostânza, *v.* retrocâmera.

retrotrârre, *v.* antidatâre.

rêtta, *f.*, *pensiône,* οἰκοτροφία || *geom.*, εὐθεῖα (γραμμή) || *attenziône,* προσοχή || dâr —, τείνω τὸ οὖς, ἀκροῶμαι προσεκτικῶς, προσέχω; δίδω πίστιν, πιστεύω; ὑπείκω, πείθομαι.

rettangolâre, *m. f.*, ὀρθογώνιος.

rettângolo, *m.*, ὀρθογώνιον.

rettêzza, *v.* rettitûdine.

rettificâre, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (-όνω) || *mat.*, εὐθυγραμμίζω.

rettificatîvo, -a, ἐπαν-(δι)ορθωτικός.

rettîfica(ziône), *f.*, ἐπαν-(δι)όρθωσις.
rêttile, *m.*, ἑρπετόν || *fig.*, ἄνθρωπος [χαμερπής.
rettilîneo, -a, εὐθύγραμμος.
rettitûdine, *f.*, εὐθύτης, ὀρθότης, χρηστότης, ἀγαθότης.
rêtto, -a, *dirîtto*, εὐθύς, -υτενής, ὄρθιος, -θός, -θοτενής, ἴσιος || ângolo -o, ὀρθὴ γωνία || câso -o, εὐθεῖα (πτῶσις) || *fig.*, εὐθύς, ὀρθός, εἰλικρινής, δίκαιος, χρηστός || *s. m.*, δίκαιον, -οσύνη; *anat.*, εὐθύ, ἀρχός, πρωκτός.
rettorâle, *m. f.*, πρυτανικός.
rettorâto, *m.*, πρυτανεία.
rettôre, *m.*, πρύτανις; διευθυντής.
rettorîa, *f.*, πρυτανεία.
rettôrico, *v.* retôr-.
rettrîce, *f.*, διευθύντρια. [λόγημα).
rêuma, *m.*, ῥεῦμα(τισμός), (κρυο-
reumâtico, -a, ῥευματικός, -τώδης.
reumatîsmo, *m.*, ῥευματισμός.
reumatizzâre, προξενῶ ῥεῦμα || -rsi *o* êsser reumatizzâto, ῥευματίζο-
revellênte, *m.f.*, *v.* -vulsîvo. [μαι.
reverendîssimo, -a, *tîtolo*, σεβασμιώτατος. [σιμος.
reverêndo, -a, *tîtolo*, σεβάσμιος, αἰ-
reverîre *ecc.*, *v.* riv-. [δέσιμος.
reversîbile, *m. f.*, ἐπιτρέψιμος; μεταβιβάσιμος.
revisiône, *f.*, ἀναθεώρησις, νέα ἐξέτασις, (ξαναθώρημα).
revisôre, *m.*, ἀναθεωρητής.
reviviscênza, *v.* riv-.
revocâbile, *m. f.*, ἀνακλητός, -κλήσιμος; ἀποπέμψιμος, παύσιμος, ἀκυρώσιμος.
revocabilità, *f.*, ἀνακλητόν.
revocâre, ἀνακαλῶ, ἀποπέμπω (τῆς ὑπηρεσίας), παύω (ἀπὸ θέσεως); *abrogâre, annullâre*, ἀκυρῶ, ἀναιρῶ, ἀνακαλῶ.
rêvoca(ziône), *f.*, ἀνάκλησις, ἀποπομπή, παῦσις, μετάθεσις; ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀφαίρεσις.
revôlver(e), *m.*, *v.* rivoltêlla.
revulsiône, *f.*, ἀντισπασμός,-σπασις, παράτριψις. [τρεπτικός.
revulsîvo, -a, ἀντισπαστικός, παρα-
reziârio, *m.*, δικτυοβόλος (μονομάχος).
rêzza, *f.*, βλόνδα, τούλλι(ον) || δίκτυον, ἀμφίβληστρον || *v.* rêsta.
rêzzo, *m.*, σκιά, σκιερὸς τόπος, μέρος σύ-(ὑπό)σκιον, συσκίασμα, (ἴσκιος) || δροσερότης, (-ράδα); αὔρα, (ἀεράκι).
rhum, *m.*, ῥούμι.
ri-, (ἐπ)ἀνα-, μετα-, ((ἐ)ξανα-), πάλιν..., αὖθις..., ἐκ δευτέρου..., ἐκ νέου..., κατ' ἐπανάληψιν..., ἐπανειλημμένως...; περισσότερον...
riabbassâre, κατα-(ὑπο)βιβάζω αὖθις. [πάλιν.
riabbellîre, ἐπιλαμπρύνω, ὡραΐζω
riabilitâre, ἀποκαθιστῶ, (-καταστήνω), ἀνορθῶ, δικαιῶ, (-όνω).
riabilitaziône, *f.*, ἀποκατάστασις, ἀνόρθωσις.
riaccêndere, *pr. e fig.*, ἀνάπτω πάλιν, μετανάπτω, (ξανανάφτω), ἀναζωπυρῶ.
riacquistâre, ἐπανακτῶμαι, (ξαναποκτῶ, ξανακυριεύω), ἀπολαμβάνω, (ξαναπαίρνω) || ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω.
riacquîsto, *m.*, ἀνάκτησις.
riaddormentâre, ἀποκοιμίζω πάλιν, μεταποκοιμίζω,(ξαναποκοιμ(ίζω)ῶ) || -rsi, ἀποκοιμῶμαι πάλιν, μεταποκοιμῶμαι, (ξαναποκοιμοῦμαι).
riaffermâre, *v.* riconferm-.
riâlto, *m.*, ὕψωμα, (προ)ἐξοχή, προοχή, προβολή.
rialzamênto, *m.*, ἀνόρθωσις, -ωμα, (ἀνασήκωμα), (ἀν)ύψωσις, -ωμα, (ψήλωμα).
rialzâre, ἀνορθῶ, ἀνίστημι, (ξανασηκόνω, ἀναστήνω), (ἀν)ύψῶ, (ἀνυψόνω, ψηλόνω) || — il morâle, *v.* rianimâre; — il prêzzo, *v.* rincarâre. [rincâro.
riâlzo, *m.*, *v.* rialzamênto, riâlto;
riamâre, *contraccambiâre in amôre*, ἀνταγαπῶ || *tornâr ad amâre*, ἀγαπῶ ἐκ δευτέρου, (ξαναγαπῶ).
riamicâre, *v.* riconciliâre, accomodâre. [ἀρρωστῶ).
riammalârsi, ἀρρωστῶ πάλιν, (ξαν-

riammogliâre, νυμφεύω ἐκ δευτέρου, μετανυμφεύω, (ξανα(ϋ)πανδρεύω) || -rsi, ἔρχομαι εἰς δεύτερον γάμον, δεύτερον γάμον συνάπτω, μετανυμφεύομαι, (ξανα(ϋ)πανδρεύομαι).
riandâre, ἀναθεωρῶ, ἐξετάζω πάλιν, (ξαναθ(ε)ωρῶ); *v.* rammentâre; ritornâre.
rianimâre, *ridâr la vîta*, ἀναζωῶ, -ζωογονῶ, ἀνεγείρω, (ἀνασταίνω) || *riconfortâre, rinforzâre*, ἀναζωπυρῶ, ἀναρριπίζω, ἀναψυχῶ, (ἐμψυχόνω, ἐγκαρδιόνω); ἐνισχύω, (ἐνδυναμόνω). [ναμπολιάζω).
riannestâre, ἀνεγκεντρίζω, (ξα-
riannodâre, ἀνα(συν)δέω, (ξαναδένω) || *mil.*, συναγείρω, συναθροίζω, συγκεντρῶ.
riapertûra, *f.*, *di un teâtro ecc.*, νέα ἄνοιξις, νέον ἄνοιγμα, μετάνοιγμα, ἀνασύστασις; *dêlle scuôle ecc.*, ἔναρξις.
riapparîre, παρουσιάζομαι αὖθις, ἀναφαίνομαι, (ξαναφαίνομαι; μεταζυγόνω). [câre.
riappiccâre; -iccicâre, *v.* riattac-
riaprîre, ἀνοίγω πάλιν, μετανοίγω, (ξανανοίγω) || — ûna piâga, ἀναξαίνω πληγήν, ἀνανεῶ λύπην.
riârso, -a, κεκαυμένος, ἡλιοκαής, ξηρός, (καψαλισμένος).
riassîdersi, κάθημαι πάλιν, ἐπανακάθημαι, -καθίζω, (ξανακαθίζω).
riassorbîre, ἀναρροφῶ αὖθις.
riassûmere, *restrîngere, ricapitolâre*, ἐπαναλαμβάνω βραχυλόγως, συγ-(ἀνα)κεφαλαιῶ, (-όνω); *compendiâre*, ἐκθέτω περιληπτικῶς, συνοψίζω, συμπεριλαμβάνω || *riprêndere*, ἀναλαμβάνω, (ξαναπιάνω, -παίρνω). [ἐπίτομος, συνοπτικός.
riassuntîvo, -a, συγκεφαλαιωτικός,
riassûnto, *m.*, συγ-(ἀνα)κεφαλαίωσις; ἐπιτομή, σύνοψις, περίληψις || in —, κεφαλαιωδῶς, περιληπτικῶς, ἐν περιλήψει.
riattaccâre, ἐπι-(προσ)δέω, (ξαναδένω) || *riassalîre*, προσβάλλω ἐκ δευτέρου.
riattâre, *v.* racconciâre, accomo-
riattizzâre, ἀναζωπυρῶ. [dâre.
riavêre, ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω, (ξαναλαμβάνω), *v.* riacquistâre || -rsi, ἀναλαμβάνω τὰς δυνάμεις μου, *v.* rinvenîre; ἀναρρώννυμι, -ννύω.
riâvolo, *m.*, κλιβανοσκάλευθρον.
riavûta, *v.* rivîncita; riacquisto.
riavvicinâre, πλησιάζω αὖθις, ἀναπλησιάζω, (ξαναπλησιάζω); *v.* riconciliâre. [(ξαναφιλῶ).
ribaciâre, ἀσπάζομαι *ο* φιλῶ πάλιν,
ribadîre, ἐπικάμπτω, (γυρίζω) || *fig.*, ἐμπήγω, (καρφόνω); — le catêne, ἐπιστερεῶ τὰ δεσμά.
ribâldo, -a, *v.* bîrbâ(nte).
ribâlta, *f.*, καταπακτή, κατάρρακτή, (κλαβανή) || *teâtro*, λυχνοστοιχία.
ribaltâre, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, (ἀναποδογυρίζω), *v.* rovesciâre.
ribaltatûra, *f.*, ἀνατροπή, ἀναστροφή, (ἀναποδογύρισμα).
ribaltône, *m.*, διάσεισις, ἀνατίναξις, (τραντάνισμα).
ribassâre, *abbassâre*, χαμηλῶ, (-όνω), καταβιβάζω, (καταιβάζω) || — il prêzzo, καταβιβάζω, (ξεπέφτω,) τὴν τιμήν, ἐπευωνίζω, εὐθηναίνω; *n.*, εὐθηναίνω, (ξεπέφτω). [(ἐπὶ τῆς ἐκπτώσεως).
ribassîsta, *m.*, *neol.*, κερδοσκόπος
ribâsso, *m.*, *comm.*, ἔκπτωσις, ὑποτίμησις, καταβιβασμός, (ξεπεσμὸς τῆς τιμῆς).
ribâttere, *bâtter di nuôvo*, τύπτω *ο* δέρνω πάλιν, ἀνατύπτω, ἀναπαίω, μετακτυπῶ, (ξαναδέρνω, ξανακτυπῶ) || *ripercuôtere*, ἀντικρούω, ἀντιτύπτω || *confutâre*, ἐξελέγχω, ἀνασκευάζω; *replicâre*, ἀντικρούω || *v.* ribadîre. [φτίζω).
ribattezzâre, ἀναβαπτίζω, (ξαναβα-
ribêca, *f.*, τρίχορδον.
ribellânte, *v.* ribêllo.
ribellâre, διεγείρω εἰς στάσιν, παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἐπανίστημι, -ναστατῶ || -rsi, ἐπανίσταμαι, ἐπανα-(ἀπο)στατῶ, στασιάζω, (ση-

κόνομαι); *fig.*, ἀπειθῶ, ἀφηνιάζω, (σηκόνομαι, σηκόνω κεφάλι).
ribêlle, *m. f.*, ἐπαναστάτης, στασιώτης, ἀντάρτης || *fig.*, ἀπειθής, ἀνυπότακτος, ἰσχυρογνώμων, σκληραύχην; *di malattîe*, δυσθεράπευτος, δυσίατος.
ribelliône, *f.*, ἀποστασία, (ἐπανά)στάσις, ἀνταρσία || *fig.*, ἀπείθεια, παρακοή || di —, *insurrezionâle*, ἐπαναστατικός, στασιαστικός.
ribenedîre, ἁγιάζω πάλιν, εὐλογῶ ἐκ δευτέρου, μετευλογῶ, (ξαναευλογῶ).
ribêre, πίνω πάλιν, μεταπίνω, (ξαναπίνω).
rîbes, *m.*, *pidnta*, ῥιβι-(ῥιβη)σιόθαμνος, ῥιβισία, (φραγκοσταφυλιά); *frûtto*, ῥιβί-(ῥιβή)σιον, (φραγκοστάφυλον).
ribôbolo, *f.*, λέξις κοινή *o* χυδαία; ὀξύ-(γελοιό)μωρον.
riboccâre, εἶμαι πλήρης *o* ἄφθονος, ἔχω πλῆθος, πλήθω, βρίθω, γέμω; *traboccâre*, ἐκ-(ὑπερ)χέομαι, ἐκχειλίζω, (ξεχειλίζω).
ribollimênto, *m.*, *fig.*, βράσις, ἀναβρασμός, συντάραξις.
ribollîre, μεταβράζω, (ξαναβράζω) || *fig.*, ὑπερεξάπτομαι, συνταράσσομαι, (ἀφρίζω).
ribordâggio, *m.*, συνάραγμα.
ribôtta, *f.*, κραιπάλη, τὰ φαγήσια, τὰ φαγησιπότια, φαγοπότι(ον), (ξεφάντωμα, μεθύσι) || fâr ûna —, κραιπαλῶ, φαγοποτῶ, (ξεφαντόνω; μεθοκοπῶ).
ribrêzzo, *m.*, *brîvido*, ῥίγος, φρίκη, -κίασις, -κίαμα, (τρεμούλιασμα, -μοῦλα, ἀνατριχίλα, -τρίχιασμα, -τριχιά) || *orrôre*, ἀποστροφή, ἀπέχθεια || sentîr —, φρικιάζω, ῥιγῶ, →
ributtâre, *v.* rivoltâre, ripugnâre; →
ricacciâre, *v.* rigettâre, respîngere.
ricadênte, *m. f.*, ἐπικρεμής, κρεμαστός.
ricadêre, *cadêr di nuôvo*, ἐπαναπίπτω, (ξαναπίπτω, -πέφτω) || *cadêr sôpra*, *pr. e fig.*, πίπτω ἐπάνω τινος, ἐπιπίπτω εἰς; *pêndere*, κρέμαμαι || *v.* recidivâre.
ricadûta, *f.*; **-dimênto**, *m.*, ἐπανάπτωσις, (ξανάπεσμα, -πέσιμον) || *v.* recidîva.
ricalcâre, μεταπιέζω, -πατῶ, (ξαναπατῶ) || *un disêgno ecc.*, μεταφέρω, ἐπανάγω ἐκτύπωμα, (ξεσηκόνω).
ricalcitramênto, *m.*, (ἀπο)λακτισμός || ἀντίστασις, ἀπείθεια, ἐναντίωσις, ἀντέρεισις.
ricalcitrânte, *m. f.*, ἀπολακτίζων || δυσπειθής, ἀνυπότακτος, ἰσχυρογνώμων.
ricalcitrâre, (ἀπο-ἀνα)λακτίζω, (κλοτσῶ) || *fig.*, δυσπειθῶ, ἀνθίσταμαι, ἀντιτείνω, ἐναντιοῦμαι, ἀπο(ἀντι)λακτίζω.
ricamâre, ποικίλλω, διανθίζω, (κεντῶ).
ricamatôre, **-trîce**, (βελονο)ποικιλ[τής, (κεντητής).
ricambiâre, *v.* (contrac)camb-.
ricâmbio, *m.*, ἀνταλλαγή, (ἀλλαξιά), ἀνταπόδοσις || μεταλλαγή || di —, πρὸς ἀνταλλαγήν, μεταλλαγῆς, διὰ μεταλλαγήν, (διὰ ἀλλαξιάν), μεταλλακτικός || *comm.*, δικαίωμα νέας συναλλαγματικῆς, ἐπισυναλλαγή, ἐπισυνάλλαγμα.
ricâmo, *m.*, ποίκιλμα; -μός; (κέντημα).
ricantâre, παλινῳδῶ || παλιλλογῶ, [ἐπαναλέγω, (ξαναλέγω).
ricantatôre, **-trîce**, ταυτολόγος.
ricapitâre, *consegnâre*, *portâre*, παραδίδω(μι), φέρω, (φέρνω) || *indirizzâre*, ἀπευθύνω || *(ri)tornâre*, ἔρχομαι *o* παρουσιάζομαι πάλιν, ἀναφαίνομαι, ἐπιφοιτῶ, ἐπανέρχομαι, (ξαναέρχομαι) || *comm.*, εἰσπράττω.
ricâpito, *m.*, *consêgna*, παράδοσις || *indirîzzo*, *dimôra*, διεύθυνσις; διαμονή || *pôsto*, *occupaziône*, θέσις, ὑπηρεσία || *pl.*, *documênti*, *cârte*, ἔγγραφα.
ricapitolâre, συν-(ἀνα)κεφαλαιῶ, [(-όνω).
ricapitolaziône, *f.*, συν-(ἀνα)κεφαλαίωσις.
ricascâre, *v.* ricadêre.
ricattâre, ἐπιβάλλω λύτρα, (ἀπο)-

λυτρῶ, (-όνω) || *v.* riscatt- || -rsi, *v.* vendicârsi, contraccambiâre.

ricâtto, *m.*, λῃστρικὸν τέχνασμα, θορύβησις || *v.* riscâtto; sequêstro; vendêtta.

ricavâre, εἰσοδεύω, καρποῦμαι, ὠφελοῦμαι, ἀπολαύω, λαμβάνω, (παίρνω), εἰσπράττω, (συνάζω) || *v.* trârre; dedûrre.

ricâv(ât)o, *m.*, εἰσόδημα, κέρδος, ὠφέλεια, διάφορον, προϊόν, παραγόμενον, πρόσοδος.

ricchêzza, *f.*, *pr. e fig.*, πλοῦτος, τὰ πλούτη || *fig.*, *abbondânza*, ἀφθονία, δαψίλεια; *produttività*, εὐφορία, γονιμότης; *sontuosità*, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια.

rîccio, -a, *v.* ricciûto || *s. m.*, *zool.*, ἀκανθόχοιρος, (σκαντζόχοιρος), ὕστριξ; — di mâre, ἐχῖνος, (ἀχινός); *délla castâgna*, ἐχῖνος; *di capélli*, *v.* rîcciolo. [κίκκινος.

ricciolîno, *m.*, βοστρύχιον; *pl.*, -α,

rîcciolo, *m.*, βόστρυχος, ἕλιξ, στρεπτόν, (σγουρόν, κατσαρό) || lûnghi -i ricadênti, ἀγγλίδες.

ricciutêllo, -a, ὑποβοστρυχώδης.

ricciutêzza, *f.*, οὐλότης, βοστρύχωμα, (τὰ σγουρά).

ricciûto, -a, οὔλος, -λόθριξ, βοστρυχώδης, (σγουρός, κατσαρός, -ρωτός, σουφρωτός, ζαρωμένος).

ricco, -a, *agg. e s.*, *pr. e fig.*, πλούσιος || *abbondânte*, ἄφθονος, δαψιλής; *produttîvo*, *fêrtile*, εὔφορος, γόνιμος; *preziôso*, πολυτελής, πολύτιμος; *sontuôso*, μεγαλοπρεπής, πολυτελής.

riccône, *m.*, πλουσιώτατος, ζά-βαθύ-(ὑπέρ)πλουτος, πολυτάλαντος, πολυχρήματος.

ricêrca, *f.*, ἀναζήτησις, ἀν-(ἐξ)ερεύνησις, ἔρευνα; *domânda*, ἐπιζήτησις, ἐπιδίωξις; *pl.*, *studî*, ἐξερευνήσεις.

ricercâre, ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ, ἐξετάζω; ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω; *v.* cercâre. [ποίησις, περιεργασία.

ricercatêzza, *f.*, ἐπιτήδευσις, προσ-

ricercâto, -a, *mólto cercâto o richiêsto*, πολυ-(ἐπι)ζήτητος || *affettâto ecc.*, ἐπιτετηδευμένος, ἐπιτηδευτός, περιειργασμένος.

ricêtta, *f.*, συνταγή, (ρετσέτα).

ricettâcolo, *m.*, *r.*, δοχεῖον, ὑποδοχή, καταγώγιον || *rifûgio ecc.*, καταφύγιον, καταγώγιον, ἄσυλον.

ricettâre, *accôgliere*, *ospitâre*, (ὑπο)-δέχομαι, φιλοξενῶ || *leg.*, κλεπταποδοχίζω || *medc.*, γράφω συνταγάς.

ricettatôre, -trîce, *leg.*, κλεμμ-(κλεπτ)αποδόχος.

ricettaziône, *f.*, κλεμμ-(κλεπτ)αποδοχή; ἀπόκρυψις, νοσφιμός.

ricêtto, *m.*, καταφύγιον, ἄσυλον, ἀναπαυτήριον, ἀναχωρητήριον, *v.* -ttâcolo || dâr —, *v.* ricettâre.

ricêvere, (ἀπο-ὑπο-ἐπι)δέχομαι, δεξιοῦμαι, (παρα)λαμβάνω || la signôra ricêve domâni, αὔριον εἶναι ἡμέρα καθ' ἣν δέχεται ἡ κυρία.

ricevimênto, *m.*, ὑπο-(παρα)δοχή, παράληψις, -λάβή, (δέξιμον) || (*giôrno di*) —, ὑποδοχή; *fêsta*, *cerimônia*, παραδοχή; *v.* accogliênza.

ricevitôre, *m.*, εἰσπράκτωρ, (καϊᾶς) || ἀποδέκτης, ἀπο-(ὑπο)δοχεύς.

ricevitorîa, *f.*, εἰσπρακτορία; *uffício*, -ρεῖον.

ricevûta, *f.*, πιστοποιητικὸν *o* ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς, (ἀντ)ἀποχή, ἐξόφληξις, -φλητικόν, *v.* quietânza.

ricezîône, *f.*, *v.* ricevimênto; ⟶

richiamâre, *chiamâr di nuôvo*, καλῶ πάλιν, ἀνα-(μετα)καλῶ, (ξανακράζω, ξαναφωνάζω) || — âlla memôria, ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην, ἀνα-ὑπο-(ἐπανα)μιμνήσκω, (ὑπ)ἐνθυμίζω || — âll'ôrdine, ἀνακαλῶ εἰς τὴν τάξιν || *v.* attirâre.

richiâmo, *m.*, ἀνά-(μετά)κλησις, ἀνακάλησις || *rinvîo*, *rimândo*, παραπομπή || *biâsimo*, μομφή; *v.* osservaziône; reclâmo || (*struménto e uccéllo di*) —, ἐφελκυστήρ, παλευτρίς, -τρια, -τής, κράκτης || *fig.*, δέλεαρ, (δόλωμα, ἀξίγκευμα, γέμι).

richiêdere, *ridomandâre*, ζητῶ πά-

λιν; *domandâre*, αἰτῶ, -τοῦμαι, ζητῶ; *interrogâre*, ἐρωτῶ, (ῥωτῶ); *esîgere*, *desiderâre*, ἀπαιτῶ, ἐπιζητῶ, ἐπιποθῶ. [mânda.

richiêsta, *f.*; **-edimênto**, *m.*, *v.* do-

ricîngere, *v.* cîngere, circondâre.

rîcino, *m.*, (σιλλι)κύπριον, (ῥίτσινον) || ôlio di —, κικινέλαιον, (ῥι-

ricîso, *v.* rec-. [τσινόλαδον).

ricôgliere, *v.* racc-.

ricogniziône, *f.*, *riconoscimênto*, ἀναγνώρισις || *ricompênsa*, (ἀντ)ἀμοιβή || — *di scrittûra*, ἀναγνώρισις, ἐξομολόγησις, ὁμολογία || *mil.*, κατασκόπευσις, -πησις, κατόπτευσις || *v.* cênso, tribûto.

ricolmâre, (ἀνα)πληρῶ, ((ξανα)γεμίζω). [boccâre.

ricôlmo, *v.* côlmo || êsser —, *v.* ri-

ricôlto, *v.* raccôlto.

ricominciâre, ἄρχομαι πάλιν, ἐπαναλαμβάνω, μεταρχίζω, (ξαναρχίζω, -χινῶ).

ricomparîre, *v.* riapparîre.

ricompênsa, *f.*, (ἀντ)ἀμοιβή, (ἀντάμειψις), ἀνταπόδοσις; *v.* mância.

ricompensâre, ἀνταμείβω, (ἀντιμεύγω), ἀνταποδίδω(μι); *v.* comp-.

ricômp(e)ra, *f.*, ἐξώνησις, ἐξαγορά.

ricomp(e)râre, ἐξωνοῦμαι, ἐξαγοράζω, (ξαναγοράζω); *v.* redîmere.

ricompôrre, συντίθημι, συνάπτω, συναρμόζω, ἀνασυνθέτω πάλιν, (ξανασυνθέτω); μεταρρυθμίζω || -rsi, καταπραΰνομαι, γαληνιῶ.

ricomunicâre, ἀπολύω τοῦ ἀφορισμοῦ.

riconciliâre, συνδιαλλάσσω, συμβιβάζω, συμφιλιῶ, (-όνω, ἀγαπίζω); *di côse*, συμβιβάζω, συνοικειῶ || -rsi, συνδιαλλάσσομαι, συμβιβάζομαι, φιλιοῦμαι, (ἀγαπίζω).

riconciliatôre, **-trîce**, διαλλάκτης, -τήρ, (συμ)φιλιωτής.

riconciliaziône, *f.*, συνδιαλλαγή, (συμ)φιλίωσις, -ωμα.

ricondûrre, ἐπαναφέρω, ἐπανάγω, (ξαναφέρνω, ξαναπάγω) || μισθῶ, -οῦμαι πάλιν.

riconfermâre, στερεῶ πάλιν, ἐπικυρῶ; *v.* riaffermâre || χρίζω πάλιν, (ξαναχρισμάρω, ξαναμυρόνω).

riconoscênte, *m. f.*, εὐγνώμων, εὐχάριστος, (καλοφκάριστος).

riconoscênza, *f.*, εὐγνωμοσύνη, εὐχαριστία.

riconôscere, *ràvvisâre ecc.*, ἀναγνωρίζω || *confessâre ecc.*, ὁμολογῶ; δίδω ὁμολογίαν || *verificâre*, *provâre*, δοκιμάζω || *mil.*, κατασκοπῶ, -πεύω, κατοπτεύω.

riconoscîbile, *m. f.*, εὐγνώριστος, εὔγνωστος, ἀναγνωριστός, (εὐκολογνώριστος).

riconoscimênto, *m.*, ἀναγνωρισμός, -ρισις.

riconoscitôrio, *m.*, νεκροσκοπεῖον.

riconosciûto, **-a**, ἀνεγνωρισμένος || ὡμολογημένος || δεδοκιμασμένος.

riconquistâre, *v.* riacquist-.

riconsacrâre, *v.* ribenedîre.

ricoprîre, *v.* copr-.

ricordâbile, *m. f.*, μνήμης ἄξιος, ἀξιομνημόνευτος, ἀξιόμνηστος.

ricordânza, *f.*, *v.* ricôrdo, memôria.

ricordâre, φέρω εἰς τὴν μνήμην, ἀνα-(ὑπο)μιμνήσκω, (ὑπ)ἐνθυμίζω; *menzionâre*, κάμνω μνείαν, μνημονεύω, ἀναφέρω || *n. e* -rsi, (ἐν-ἀνα)θυμοῦμαι, (ἀνα)μιμνήσκομαι, μέμνημαι, μνημονεύω.

ricordêvole, *m. f.*, *mêmore*, μνήμων || *v.* -dâbile. [μήσεως.

ricordîno, *m.*, δακτυλίδιον ἐνθυ-

ricôrdo, μνήμη; ἐν-(ἀνα)θύμησις, ἀνάμνησις || τεκμήριον ἀναμνήσεως, ἐνθύμημα, -υμητήριον || μνεία, ὑπόμνησις, μνημόνευμα, -ευσις || *marmôreo*. *sepolcrâle*, μνῆμα, -μεῖον || *annotaziône*, *memorândum*, ὑπόμνημα, σημείωσις || *avvertimênto*, παραίνεσις, νουθεσία, -θέτημα || *pl.*, *memôrie*, *commentârï*, ὑπομνήματα, ἀπομνημονεύματα.

ricoricâre, κατακλίνω *o* εὐνάζω πάλιν; -rsi, -ομαι πάλιν; (ξαναπλαγιάζω).

ricôrre; **-côgliere**, *v.* raccôgliere *ecc.*

ricorrênte, *m. f.*, παλίνδρομος ||

leg., συνήγορος || *medc. ecc.*, περιοδικός, διαλείπων.
ricorrênza, *f.*, ἑορτή, τελετή, πανήγυρις || περίοδος, ἐπάνοδος.
ricôrrere, *côrrer di nuôvo*, μετατρέχω, (ξανατρέχω) || *di fêste ecc.*, διατρέχω, εἶμαι || *fâr ricôrso, rifugiârsi ecc.*, προστρέχω, προσ-(κατα)φεύγω || — âi tribunâli, κινῶ δίκην κατά τινος. [ναδιόρθωμα).
ricorreziône, *f.*, ἀναδιόρθωσις, (ξα-
ricôrso, *m.*, ἐπάνοδος, ἀναδρομή, παλινδρομία || προσ-(κατα)φυγή || *leg.*, ἀγωγή, προσφυγή || *pl.*, *v.* mêstrui.
ricostituîre, ἀνασυνιστῶ, (ξανασυσταίνω) || *v.* corroborâre, rinforzâre. [(ξανακτίζω).
ricostruîre, ἀνοικοδομῶ, ἀνακτίζω,
ricôtta, *f.*, μι-(μυ)ζήθρα.
ricoverâre, *ricettâre, albergâre*, ὑποδέχομαι, φιλοξενῶ || *v.* riacquistâre || *n.*, *rifugiârsi*, κατα-(προσ)φεύγω, φιλοξενοῦμαι. [zio.
ricôvero, *v.* ricêtto, rifûgio; ospî-
ricreâre, *creâr di nuôvo*, ἀναδημιουργῶ, ἀναπλάττω, (ξαναπλάσσω) || *divertîre, distrârre*, ἀναπαύω, ἀναψύχω, ψυχαγωγῶ, τέρπω, εὐφραίνω || -rsi, ἀναπνέω, -παύομαι, -ψύχομαι, ψυχαγωγοῦμαι, τέρπομαι, (ξαναψυχαίνω, διασκεδάζω, -ομαι).
ricreatîvo, -a, ἀνετικός, ἀναψυκτικός, ψυχαγωγικός, τερπνός, (διασκεδαστικός).
ricreaziône, *f.*; **-amênto**, *m.*, ἄνεσις, ἀνάπαυσις, ἀναψυχή, ψυχαγωγία, τέρψις, διασκέδασις || ôra dêlla —, ἀνάπαυλα, -παυμα, διασκέδασις.
ricrêdere (**fâr** —), μεταπείθω, διαφωτίζω || -rsi, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀπάτης, μεταπείθομαι, μεταγινώσκω, μεταβουλεύομαι. [φτω).
ricucire, μεταρράπτω, (ξαναρρά-
ricuôcere, ἕψω πάλιν, (ξαναψήνω) || *di metâlli*, ἀνοπτῶ, (ξαναπυρό-
ricuperâre, *v.* riacquistâre. [νω).
ricûrvo, *v.* cûrvo.
ricusâre, *v.* rifiutâre, negâre.
ridacchiâre, ὑπογελῶ, (μισογελῶ).
ridanciâno, -a, φιλόγελως, γελαστικός (-σιάρης).
ridâre, *dâr di nuôvo*, δίδω πάλιν, ἀναδίδω, (ξαναδίδω) || *rêndere, restituîre*, δίδω ὀπίσω, ἀποδίδω(μι).
rîdda, *f.*, ἐγκύκλιος χορός, χορὸς συρτός.
riddâre, χορεύω κυκλοτερῶς.
ridênte, *m. f.*, γελῶν, ἱλαρός, φαιδρός, χαρωπός, (πρόσχαρος, χαρούμενος, γελαστός, γελαζούμεμενος); χαρίεις, τερπνός, εὐάρεστος.
rîdere, γελῶ || *scherzâre*, παίζω, ἀστεΐζομαι, (χωρατεύω) || — sôtto i bâffi, κρυφο-(ὑπο)γελῶ || — a crepapêlle, καγχ(λ)άζω, (χαχλανίζω, χαχαρίζω, ξεκαρδίζομαι *ο* σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια) || fâr —, γελωτοποιῶ, τέρπω, εὐφραίνω || sênza —, ἀγελαστ(ε)ί || -rsi di, καταφρονῶ, ἐμ-(περι)παίζω, κατα-(περι)γελῶ, σκώπτω, χλευάζω, μυκτηρίζω.
ridestâre, *v.* risvegliâre. [-λοῖον.
ridicolâggine; **-lêzza**, *f.*, γελοιότης;
ridîcolo, -a, γελοῖος, -λοιώδης, ἀξιο-(κατα)γέλαστος || *s.m.*, γελοῖον, ἄτοπον || rêndersi —, γίνομαι *ο* καθίσταμαι γελοῖος || l' ârma del -o, ἡ μάστιξ τοῦ γελοίου.
ridîre, *ripêtere*, ἐπαναλαμβάνω τὰ εἰρημένα, παλιλλογῶ, ἐπαναλέγω, (ξαναλέγω) || *riferîre*, ἀναφέρω, ἀφηγοῦμαι, ἐκλαλῶ, (διαλαλῶ), διαδίδω, κοινολογῶ || trovâr a —, ἀντιλέγω, ἀντιθέτω, ἐπικρίνω, μέμφομαι. [νακαταβαίνω).
ridiscêndere, μετακαταβαίνω, (ξα-
ridivenîre; **-ntâre**, γίνομαι αὖθις, μεταγίνομαι, (ξαναγίνομαι).
ridomandâre, (ἀπ)αἰτῶ *ο* ζητῶ πάλιν.
ridondânte, *m. f.*, πλεονάζων, περισσός, -ιττός; -ιττολογικός.
ridondânza, *f.*, πλεονασμός, περισσεία, -σσότης; -σσολογία, -σσοέπεια.
ridondâre, πλεονάζω, περισσεύω; πλήθω, -θύω, γέμω; περισσολογῶ || — a vantâggio, ὠφελῶ, συμφέρω, προξενῶ *ο* φέρω ὄφελος.
ridôsso (**a** —), *avv.*, ὑπεράνω.

ridôtto, *m.*, *circolo, casîno,* λέσχη, (καζίνο); *v.* ricêtt(âcol)o || *mil.*, ἔρυμα, (ταμπούρι); κρησφύγετον.
riducîbile, *m. f.*, συσταλτός, ἐλαττώσιμος || *convertîbile,* μεταβλητός, ἀναγώγιμος.
riducibilità, *f.*, συσταλτόν, -λτικότης || ἀναγώγιμον, -μότης.
ridûrre, *ricondûrre,* ἐπαναφέρω, ἐπανάγω || *introdûrre,* εἰσάγω || — a mênte, *ricordâre,* ὑπομιμνήσκω || *fâr giûngere, spîngere,* περιΐστημι, περιάγω, καταντῶ || — insiême, *raccôgliere,* συνάγω || *diminuîre ecc.*, συστέλλω, περιορίζω, ἐλαττῶ, σμικρύνω, μειῶ, συντέμνω, (ὀλιγοστεύω, κοντεύω) || *trasformâre, convertîre,* μεταβάλλω, ἀνάγω || -rsi, περιΐσταμαι, ἀποβαίνω, καταλήγω, τελευτῶ, καταντῶ; συστέλλομαι, περιορίζομαι.
riduziône, *f.*, συστολή, ἐλάττωσις, σμίκρυνσις, μείωσις, (ὀλιγόστευσις) || μεταβολή, ἀναγωγή, ἀλλοίωσις.
riêdere, *poet.*, *v.* (ri)tornâre.
riedificâre, *v.* ricostruîre.
rielêggere, ἐκλέγω πάλιν, μετ-(ἐπαν)εκλέγω, (ξαναεκλέγω).
rieleggîbile, *m. f.*, ἐκ νέου ἐκλέξιμος, μετεκλέξιμος.
rieleziône, *f.*, ἐκλογὴ νέα, μετεκλογή.
riêmpiere; **-pîre**, *êmpiere,* πληρῶ, (γεμίζω); *êmpiere abbondantemênte,* ἀποπληρῶ, (ἀπογεμίζω); *êmpier di nuôvo,* μεταπληρῶ, (ξαναγεμίζω).
riempimênto, *m.*, (ἀπο-συμ)πλήρωσις, ((ἀπο)γέμισμα, ἀπογέμωσις).
riempitîvo, **-a**, *gr.*, παραπληρωματικός, πλεονάζων.
rientrânte, *m. f.*, εἰσέχων, κοῖλος.
rientrâre, *tornâr dêntro*, ἐπανεισέρχομαι, (ξαναεμβαίνω), ἐπιστρέφω || *incavârsi, contrârsi,* εἰσέχω, συστέλλομαι || — in sè, συνέρχομαι εἰς ἐμαυτόν.
rientrâta, *f.*, ἐπανέλευσις, ἐπάνοδος, ἐπιστροφή, (ξαναέμβασμα).
riepilogâre, *v.* riassûmere, ricapitolâre.
riepîlogo, *m.*, ἀνακεφαλαίωσις, ἐπίλογος.
riescîre, *v.* riusc-.
rievocâre, ἀναπωλῶ, ἀνακαλῶ εἰς τὴν μνήμην, ἀναμιμνήσκω.
rifacimênto, *m.*, μεταποίησις, ἐπισκευή; ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις || *v.* rifaziône.
rifâre, μεταποιῶ, (ξανακάμνω); μετασκευάζω, (ξαναφτ(ε)ιάνω), ἐπανορθῶ, (διορθόνω); *rinnovâre,* ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω, *v.* ricostruîre; *abbellîre,* βελτιῶ, ὡραΐζω; *v.* rifôndere || *risarcîre, indennizzâre,* ἐπανορθῶ τὰς ζημίας, ἀποζημιῶ || — *la salûte, rianimâre,* ἐπαναφέρω εἰς τὴν πρώτην ὑγείαν, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, (δυναμόνω), ἀναζωπυρῶ, ἀναψυχῶ || -rsi, ἐπανορθῶ τὴν ὑγείαν (*o* τὴν περιουσίαν) μου, ἀναλαμβάνω, (ὑγιαίνω, ξαναγιαίνω; γίνομαι καλά).
rifâscio (**a** —), *avv.*, συμμίκτως, συμπεφυρμένως, φύρδην μίγδην, χύδην, ἀνωκάτω, (ἀνάκατα, -τωμένα).
rifaziône, *f.*, ἐπανόρθωσις, ἀποζημίωσις.
riferênza, *v.* ref-.
riferimênto, *v.* rappôrto, relaziône.
riferîre, *significâre, rapportâre, ridîre,* ἀναφέρω, ἐξηγοῦμαι ἐκλαλῶ, (διαλαλῶ) || *mêtter in relaziône*, ἀναφέρω, ἀνάγω; *attribuîre,* ἀποδίδω || -rsi, ἀναφέφομαι, ἀνάγομαι, ἀνήκω.
rifêrma, *v.* raff-.
rifêrto, *v.* rappôrto, relaziône.
rifiatâre, *v.* respirâre.
rifinîre, *v.* (s)finîre.
rifiorîre, *pr.*, μετανθῶ, (ξανανθίζω, ξαναλουλουδίζω); *pr. e fig.*, ἀναθάλλω; *fig.*, ἀνακμάζω, (ξανακμάζω).
rifiutâre, ἀποποιοῦμαι; *negâre*, (ἀπ)ἀρνοῦμαι; *rigettâre,* ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω || -rsi, *astenêrsi, esîmersi, contrarîdre*, ἀποκνῶ, ἀποφεύγω, εἶμαι ἐναντίος.
rifiûto, *m.*, ἀποποίησις, (ἀπ)ἄρνησις || ἀποβολή, ἀπόρριψις, (-ρρίξιμον) || *cosa di* —, ἀπόβλημα,

κάθαρμα, (σκύβαλον), *v.* sceglitîccio || — del gênere umâno, βδέλυγμα, (σκύβαλον,) τῆς ἀνθρωπότητος || *âlle cârte*, ἄρνησις, ἔλλειψις, στέρησις.

riflessîbile, *m.f.*, ἀντανακλαστικός.

riflessibilità, *f.*, ἀντανακλαστικόν, -στικότης.

riflessiône, *f.*, σκέψις; διαλογισμός; *idêa ecc.*, σκέμμα, διανόημα, (στοχασμός) || *fis.*, (ἀντ)ἀνάκλασις.

riflessîvo, -a, (περι)σκεπτικός, περιεσκεμμένος, ἔμφρων, περίνους, (καλολογιασμένος); *di âtti*, ἐσκεμμένος || verbo -o, ῥῆμα αὐτοπαθές.

riflêsso, -a, ἀνάκλαστος || *s. m.*, ἀντανάκλασις (φωτός), ἀπαύγασμα, -μός, ἀνταύγεια, ἀντίλαμψις || *v.* -ssiône.

riflettênte, *m.f.*, ἀντανακλῶν, (ἀντ)ἀνακλαστικός, ἀνταυγαστικός; *v.* riflessîvo.

riflêttere, σκέπτομαι, δια-(συλ)λογίζομαι, διανοοῦμαι, φροντίζω, (στοχάζομαι καλά, καλολογιάζω).

riflettôre, *m.*, ἀνταυγαστήρ, ἀντανακλαστήρ, -κλαστικόν, -κλα-

rifluîre, ἀναρρέω, παλιρροῶ. [στρον.

riflûsso, *m.*, ἄμποτις, μεταρροή, (καταίβασμα).

rifocillamênto, *m.*, ἐνίσχυσις, ἐνδυνάμωσις, (δυνάμωμα).

rifocillâre, ἀναψύχω, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, ((ἐν)δυναμόνω).

rifôndere, ἀναχωνεύω, (ξαναλυόνω) || *fig.*, *rifâre*, ἐπιδιορθῶ ἐξ ὁλοκλήρου, μεταπλάττω, μεταποιῶ, (ξανασυνθέτω) || *rimborsâre*, *indennizzâre*, ἐκ-(ἀπο)τί(ν)ω, (πληρόνω); ἀποζημιῶ.

rifôrma, *f.*, ἀναμόρφωσις, μεταρρύθμησις, ἀν-(δι)όρθωσις || *mil.*, στρατοῦ ἀναμόρφωσις *o* ἐλάττωσις; ἄφεσις, ἀποστράτευσις, -ατεία; ἀποβολὴ (ἵππων) || † ἀναμόρφωσις.

riformâbile, *m. f.*, ἀναμορφώσιμος, μεταρρυθμιστός, -μίσιμος.

riformâre, ἀναπλάττω, ἀνα-(μετα)σχηματίζω; ἀναμορφῶ, μεταρρυθμίζω, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (διορθόνω) || *mil.*, ἀπολύω *o* ἀποπέμπω (στρατιώτην); βάλλω εἰς ἀργίαν *o* ἀποστρατείαν (ἀξιωματικόν); ἀποβάλλω (ἵππους).

riformatîvo, -a, ἀναμορφωτικός, μεταρρυθμιστικός.

riformâto, -a, ἀναμορφωθείς || *mil.*, ἀπόστρατος || † ἀναμεμορφωμένος.

riformatôre, -trîce, *v.* -tîvo || *s.*, ἀναμορφωτής, μεταρρυθμιστής, ἐπανορθωτής.

riformîsta, *m. f.*, ὀπαδὸς τοῦ λουθηρανικοῦ θρησκεύματος, ἀναμορφωτής.

rifornîre, προμηθεύω πάλιν.

rifrângere, (δια)θλῶ. [-θλάσιμος.

rifrangîbile, *m. f.*, διαθλαστός,

rifrangibilità, *f.*, διαθλαστικότης.

rifrattîvo, -a, διαθλαστικός.

rifraziône, *f.*, (διά)θλᾶσις.

rifrêddo, *m.*, τὰ παραφάγια || ὄψου λείψανον, τὰ ἀποφάγια.

rifrenâre, *v.* fren-.

rifrîggere, τηγανίζω πάλιν || *fig.*, ἀνακυκλῶ, ταυτο-(παλιλ)λογῶ; μετασκευάζω.

rifrustâre, μαστιγῶ πάλιν || ἀναζητῶ, δι-(ἀν)ερευνῶ.

rifuggîre, ὀπισθοδρομῶ || *avér avversiône*, *aborrîre*, ἀπεχθάνομαι || *evitâre*, ἀποφεύγω || *v.* ricôrrere, →

rifugiârsi, κατα-(προσ)φεύγω.

rifugiâto, -a, καταφυγών, πρόσφυξ, φυγάς.

rifûgio, *m.*, καταφύγιον, ἄσυλον, *v.* ricêtto || *di persôna*, στήριγμα, προστάτης.

rifûlgere, *v.* brillâre, splêndere.

rifusiône, *f.*, ἀναχώνευσις, (ξαναχύσιμον) || *fig.*, *rifacimênto*, μετάπλασις, μεταποίησις || — dêi dânni ἐκ-(ἀπό)τισις, (πλήρωμα, -μή),

rifutâre, *v.* confut-. [ἀποζημίωσις.

rîga, *f.*, *in gênere*, γραμμή, σειρά, *v.* lînea, fîla; *di scrîtto*, στίχος, (ἀράδα, (ἀ)ῥίγα); *di soldâti*, τάξις, στοῖχος; *nélle stôffe*, ῥάβδος; **dirizzatûra*, χωρίστρα.

rigâglie, *f. plur.*, τὰ ἔγκατα, ἀκροκώλια, γλυκάδια, (τὰ τζιέρια).
rigâgno(lo), *m.*, ῥύαξ; ῥυάκι(ον), ῥεῖθρον, (ποταμάκι).
rigâligo, *m.*, *bot.*, δελφίνιον.
rigâre, ἄγω γραμμάς, ῥαβδῶ, διαγραμμίζω, (χαρακόνω, ῥιγάρω); κάμνω χαρακήν, χαράσσω, (-άζω, βεργόνω); *v.* solcâre, irrigâre || — drîtto, βαδίζω τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, φέρομαι εἰλικρινῶς.
rigatîno, *m.*, ὕφασμα ῥαβδωτόν, χαρακωτόν.
rigattiêre, *m.*, ἱματιοκάπηλος, παλαιο-(γρυτο)πώλης.
rigenerâre, *pr. e fig.*, ἀναγεννῶ, ἀναπαράγω; *fig.*, ἀναμορφῶ, (-όνω) || *rinforzâre, corroborâre*, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ, (δυναμόνω).
rigeneratîvo, **-a**, ἀναγεννητικός || δυναμωτικός.
rigeneratôre, **-trîce**, *c. s.*; *s. m.*, ἀναγεννήτωρ, -τής, ἀναμορφωτής || δυναμωτικόν, ῥωστικόν, ἀναληπτικόν.
rigenerazîône, *f.*, ἀναγέννησις, ἀναπαραγωγή, παλιγγενεσία; ἀναμόρφωσις.
rigermogliâre; **-germinâre**, ἀναβλαστάνω, ἀναφύομαι, ἀναγεννῶμαι. [ἀποβλητέος.
rigettâbile, *m. f.*, ἀπορρίψιμος,
rigettamênto, *m.*, ἀπόρριψις, ἀποβολή.
rigettâre, *gettâr di nuôvo*, ἀναρρίπτω, (ξαναρρίχτω) || *respîngere, rifiutâre*, ἀπορρίπτω || *vomitâre*, ἐμῶ, (ξερνῶ).
rigêtto, *v.* -ttamênto; rifiûto.
righettâre, *v.* -gâre.
rigidêzza; **-dità**, *f.*, δριμύτης || σκληρότης, ἀκαμψία || αὐστηρότης, ἀκρίβεια.
rigido, **-a**, *fréddo ecc.*, κρυερός, ψυχρός, δριμύς || *dûro*, σκληρός, ἄκαμπτος || *austêro, sevêro*, αὐστηρός, ἀδυσώπητος, ἄκαμπτος.
rigîro, *m.*, περιστροφή, περιφορά; ἑλιγμός || *v.* intrîgo, manôvra,
rîgo, *m.*, *v.* -a, lînea. [imbrôglio.

rigodône, *m.*, ζωηρὸς χορός, ῥιγαυδονία. [ζωή || *v.* orgôglio.
rigôglio, *m.*, ὑλομανία || ἐνέργεια,
rigogliôso, **-a**, *di piânte, lussureggiânte*, περισσοβλαστής, ὑλομανής, (θεριωμένος); *di persône*, εὔρωστος, ῥωμαλέος, ἐνεργός, ἀκμαῖος || *v.* orgogliôso. [ρος, -ρί).
rigôgolo, *m.*, χλωρίον, -ρίς, (φλῶ-
rigonflâre, (ἀν)ἐξογκῶ, (-όνω, ξαναφουσκόνω), *v.* gonf- || -rsi, (ἀν)ἐξογκοῦμαι; *di âcque*, πλημμυρῶ; *medc.*, ἀνεξοιδάνομαι, (ξαναπρήσκομαι).
rigôre, *m.*, αὐστηρότης, σκληρότης, τραχύτης, στρυφνότης; δριμύτης, χαλεπότης; *del fréddo*, δριμύτης || *esattêzza*, ἀκριβές, -βεια || di —, ἀναγκαστικός, ἀπαραίτητος.
rigorîsmo, *m.*, (ὑπερ)αὐστηρότης, ὑπερακρίβεια.
rigorîsta, *m. f.*, ὁ καθ' ὑπερβολὴν αὐστηρός, αὐστηρογνώμων, ὑπερακριβής.
rigorosità, *f.*, *v.* rigôre.
rigorôso, **-a**, αὐστηρός, σκληρός, τραχύς, στρυφνός, ἄκαμπτος; βαρύς, χαλεπός, ἀνυπόφορος || ἀκριβής, ἀναμφισβήτητος.
riguadagnâre, κερδίζω πάλιν, (ξανακερδίζω), *v.* riacquistâre || *ritornâre*, ἐπανέρχομαι πάλιν, ἐπιστρέφω.
riguardânte, *m. f.*, *v.* osservatôre.
riguardâre, *guardâr di nuôvo*, θεῶμαι πάλιν, (ξανακυττάζω); *esaminâre*, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ, ἐξετάζω || *considerâre, tenêr in cônto*, θεωρῶ, νομίζω ὡς, (σάν), ἔχω διά || *concêrnere, interessâre*, ἀνήκω εἰς, ἀφωρῶ; προσήκω, ἐνδιαφέρω, (ἐγγίζω, κόφτω); *v.* appartenêre || -rsi, *guardârsi*, ἀπέχομαι. προφυλάττομαι, προσέχω. [derêvole.
riguardêvole, *v.* ragguard-, consi-
riguârdo, *m.*, *rispêtto, considerazîône*, σέβας, τιμή, ὑπόληψις; *cortesîa, gentilêzza*, φιλοφροσύνη, εὐγένεια; *cûra*, προσοχή, ἐπιμέλεια, φροντίς, εὐλάβεια; *vigilânza*,

difêsa, φύλαξις, προσοχή, ἄμυνα || — a, (ὡς) πρός, (ὅσον) περί || avûto — a, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς; ὅσον ἐκ, διά, κατά.

riguardôso; -dâto, -a, προφυλακτικός, περιεσκεμμένος, συνετός.

rigurgitâre, ἀναρρέω, παλιρροῶ; πλημμυρῶ, -ρίζω; ἐκχειλίζω, (ξεχειλίζω) || *fig.*, ἀφθονῶ, *v.* ridondâre. [ἐκχείλισις, (ξεχείλισμα).

rigûrgito, *m.*, παλίρροια, πλημμυρίς,

rilasciâre, *v.* lasc-; liberâre; rilassâre || — *un certificâto ecc.*, παραδίδω, ἐγχειρίζω.

rilâscio, *m.*, ἄφεσις, συγχώρησις; ἐλευθέρωσις, ἀπόλυσις || παράδοσις, ἐγχείρισις || *comm.*, ὑφαίρεσις, *v.* ritenûta.

rilassamênto, *m.*; **-ssatêzza,** *f.*, ἐκ-(παρά)λυσις, χάλασις, (-λάρωσις, -λάρωμα); χαυνότης, ἐλάττωσις; *v.* solliêvo.

rilassâre, *pr. e fig.*, ἐκ-(παρα)λύω, ἀνίημι, χαλῶ, -λαρῶ, (-όνω, ξετεντόνω) || *sollevâre*, ἀναπαύω, ἀνακουφίζω, πραΰνω || *medc.*, φέρω εὐκολιότητα, κινῶ || -rsi, *fig.*, ἐλαττῶ τὸν ζῆλον; χαυνοῦμαι, χαλαροῦμαι.

rilassatîvo, *v.* lass-.

rilassâto, -a, ἐκλελυμένος, (κε)χαλαρωμένος, ἀνειμένος, χαλαρός; *fig.*, ἔκλυτος, χαλαρός, (κε)χαυνωμένος; ψυχρός.

rilegâre, δέω πάλιν, μεταδέ(ν)ω, (ξαναδένω) || *legâre (lîbri)*, δέ(ν)ω, ἐνδύω || *v.* releg-.

rilegatôre, *m.*, βιβλιοδέτης, (στι[(στα)χωτής).

rilêggere, ἀναγινώσκω πάλιν, ἐπ-

rilênto (a —), *v.* adâgio. [ζω).

rilevânte, *v.* importânte.

rilevâre, *sostituîre ecc.*, ἀναπληρῶ, ἀντικαθιστῶ, (ἀντικατασταίνω), διαδέχομαι, (παίρνω τὸν τόπον τινός) || *notâre, osservâre*, παρατηρῶ || *v.* importâre; rifâre; rialzâre.

rilevatârio, *m.*, ἀγοραστής.

rilevâto, -a, προ-(ἐξ)έχων, ἀνάγλυπτος, -υφος.

riliêvo, *m.*, *scultûra*, ἀναγλυφή; -υφον; scolpîre a (bâsso) —, ἀναγλύφω; in —, ἀνάγλυφος, -υπτος, ἔκτυπος, *avv.* ἀνακοίλως; âlto —, ὑψηλὸν ἀνάγλυφον, τελειανάγλυφον; bâsso *o* mêzzo —, (χαμηλὸν) ἀνάγλυφον, κοιλανάγλυφον || *lûce, spîcco, risâlto*, εὐπρέπεια, λαμπρότης; mêtter in —, λαμπρύνω, ἀναδεικνύω || *importânza*, σπουδαιότης; côsa di —, σπουδαῖον πρᾶγμα || *osservazîône, rimprôvero*, παρατήρησις; ἐπίπληξις || *pl.*, *avânzi dêlla ménsa*, τὰ λείψανα *o* περισσεύματα τραπέζης, περιλείμματα, (ἀπομεινάρια, ἀποφάγουδα, -φάγια) || *v.* prominênza, riâlto.

rilûcere, *v.* splêndere, brillâre.

riluttânte, *m.f.*, *v.* restîo.

rîma, *f.*, ὁμοιοκαταληξία, (ῥίμα) || *pl.*, στίχοι, (ῥίμαις) || rispônder per le -e, *v.* rimbeccâre.

rimandâre, πέμπω πάλιν, ἐπαναπέμπω, ἐπαναστέλλω, (ξαναστέλνω) || *rifiutâre, mandâr indiêtro*, ἀποβάλλω, ἐπιστρέφω, ἀποπέμπω, (στέλνω ὀπίσω) || *indirizzâre a*, παραπέμπω || *mandâr lîbero*, ἀπολύω, ἐλευθερῶ, (-όνω) || *licenziâre*, ἀποπέμπω || *differîre*, ἀναβάλλω || *vomitâre*, ἐμῶ, (ξερνῶ).

rimândo, *m.*, ἐπιστροφή, ἀποπομπή, ἀπόπεμψις, (στάλσιμον ὀπίσω, ξαναστάλσιμον) || *di un lîbro, di un dizionârio*, παραπομπή, σημεῖον παραπομπῆς || *dilaziône*, ἀναβολή; *di ûna câusa ecc.*, ἀναφορά.

rimaneggiamênto, *m.*, ἀναψηλάφησις || μετάπλασις, μεταποίησις, μετασκευή.

rimaneggiâre, διαχειρίζομαι *o* χειραπτάζω, (-ρομαλάσσω, -άζω,) πάλιν, ἀναψηλαφῶ || *rifâre, rifôndere*, ἐπεξεργάζομαι πάλιν, μεταπλάττω, -ποιῶ, -σχηματίζω, -σκευάζω.

rimanêre *ecc.*, *v.* restâre. [νως.

rimangiâre, τρώγω ἐπανειλημμέ-

***rimarchêvole,** *barb. v.* notêvole, considerêvole. [vaziône.

***rimârco,** *barb.*, *v.* riliêvo, osser-

rimâre, *fâr rîma,* ὁμοιοκαταληκτῶ || *fâr vêrsi,* κάμνω στίχους, (ῥίμαις), στιχουργῶ, -χοποιῶ.
rimarginâre, *v.* cicatrizzâre.
rimârio, *m.,* ὀνομαστικὸν τῶν ὁμοιοκαταλήξεων.
rimaritâre, συζευγνύω *o* ὑπανδρεύω ἐκ δευτέρου, μεταϋπανδρεύω, (ξανα(ϋ)πανδρεύω) || -rsi, δεύτερον γάμον συνάπτω, μεταϋπανδρεύομαι, (ξανα(ϋ)πανδρεύομαι).
rimasûglio, *m.,* λείψανον μηδαμινόν; *v.* avânzo, rêsto. [κτος.
rimâto, -a, ὁμοιοκαταληκτῶν, -λη-
rimatôre, *m.,* στιχουργός, -χοποιός, (ῥιμαδόρος) || *v.* poetâstro.
rimbalzâre, (ἀντ)ἀναπηδῶ, ἀνατινάσσομαι.
rimbâlzo, *m.,* ἀναπήδησις; (ἀντ)-ἀναπήδημα || di —, κατ'ἀντίκρουσιν *o* ἀντιτυπίαν || giocâre a —, ἐποστρακίζω || giuôco di —, ἐποστρακισμός, (πεταλίδι).
rimbambîre; -ambogîre, παλίμπαις καθίσταμαι, ἀνανηπιεύομαι, ((ξανα)μωραίνομαι), *v.* imbecillîre.
rimbarcârsi, ἀνεπιβαίνω, -βάζομαι, (ξαναμπαρκάρομαι) || *fig.,* ἐμπλέκομαι πάλιν; μετεμπλέκομαι εἰς, (ξαναμπερδεύομαι).
rimbârco, *m.,* ἀνεπιβίβασις, (ξαναμπαρκάρισμα).
rimbeccâre, ἀντιλέγω *o* ἀποκρίνομαι ἀποτόμως, ἀπαντῶ θρασέως, αὐθαδ(ε)ιάζω, ἀπαυθαδί(ά)ζομαι,
rimbellîre, *v.* (ri)abbell-. [ἀντιδάκνω
rimberciâre, *v.* racconciâre, rap-
rimbiancâre, ἀναλευκαίνω, (ξανα-
rimboccamênto, *m.,* ἀναστολή, ἀνακολπισμός, ἀνακόμβωσις, (ἀνασκό(ύ)μπωμα, ἀνασήκωμα).
rimboccâre, *imboccâr di nuôvo,* ἐνστομίζω ἐκ νέου, (ξαναβάζω εἰς τὸ στόμα) || *rovesciâre (bottîglie, sâcchi ecc.),* ἀνατρέπω, ἀναστρέφω, (ἀναποδογυρίζω) || *ripiegâre, tirâr su (le mâniche, i calzôni),* ἀνασύρω, ἀνακολπῶ, ἀνακομβῶ, (ἀνασκο(υ)μπόνω) || *v.* riempîre, colmâre.
rimboccâto, -a, ἀνεζωσμένος, ἀνεσταλμένος, (ἀνασκουμπωμένος, ἀνασηκωτός).
rimboccatûra, *f., v.* -amênto; piêga-(tûra) || μέρος ἀνάστροφον, ἄκρον ἀνεστραμμένον, ἀνάστρεμμα.
rimbombânte, *m. f.,* ἀπ-(ἀντ)ηχητικός, ἠχώδης, βαρύ-(πολύ)ηχος, (ἀντίλαλος), διαπρύσιος, βροντώδης. [βο(μβ)ῶ, (ἀντιλαλῶ).
rimbombâre, (ἀπ-ἀντ)ἠχῶ, ἀντι-
rimbômbo, *m.,* (ἀπ-ἀντ)ἤχησις, (ἀντιλαλιά, ἀντιλάλημα).
rimborsâbile, *m. f.,* ἀποδοτέος, ἀποτίσιμος, πληρωτέος.
rimbôrs(amênt)o, *m.,* ἀπόδοσις, ἐκ-(ἀπό)τισις, (πλήρωμα, -μή).
rimborsâre, ἀποδίδω, ἐκ-(ἀπο)τί-(ν)ω, (πληρόνω).
rimboschimênto, *m.,* ἀναδάσωσις, δασοφυτεία νέα. [δάσος).
rimboschîre, ἀναδασῶ, (ξαναφυτεύω
rimbrottâre *ecc., v.* rimproverâre.
rimediâbile, *m. f.,* ἰατός, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος, θεραπεύσιμος.
rimediâre, *pr.,* ἰατρεύω; *pr. e fig.,* θεραπεύω; *fig.,* φέρω διόρθωσιν, ἐπι-(δι)ορθῶ, (-όνω).
rimêdio, *m.,* φάρμακον, ἴαμα, ἰατρικόν || *fig.,* ἐπαν-(δι)όρθωσις, θεραπεία. [dâre, rammentâre.
rimembrâre; rimemorâre, *v.* ricor-
rimenâre, *v.* ricondûrre.
rimendâre *ecc., v.* rammend-.
rimenîo, *m.,* σεῖσις, (σείσιμον), κίνησις, ταραχή.
rimeritâre, *v.* (ri)compensâre.
rimescolamênto, *m.,* (ἀνά)μίξις, ((ξ)ἀνακάτωσις) || σύγχυσις, ταραχή.
rimescolâre, μετα-(ἀνα)μιγνύω, (ξανακατόνω); *rimestâre,* μετακινῶ || — le cârte, ἀναδεύω τὰ παιγνιόχαρτα, (ἀνακατόνω τὰ χαρτιά) || *fig.,* συγχύζω, (δια)ταράττω, ἐκπλήττω. [-colamênto.
rimescolîo, *m.,* μετακίνησις; *v.*
rimêssa, *f., il rimêttere,* ἐπανάθεσις, (ξαναβάλσιμον); *v.* pêrdita || *consêgna,* παράδοσις, ἐγχείρισις;

— in denâro; ἀποστολὴ χρημάτων (διὰ συναλλαγματικῆς) || *luôgo per vettûre,* ἁμαξοστάσιον.
rimessiône, *v.* rem-, perdôno.
rimessiticcio, *m.,* παρα-(ἀπο)φυάς, ἀναβλάστημα.
rimêsso, -a, *ûmile,* ταπεινός, εὐτελής; *sottomêsso, dôcile,* ἥμερος, πρᾷος; *bâsso (di vôce),* χαμηλός || *s. m.,* ψηφίδωμα, ποίκιλμα.
rimestâre, *v.* (ri)mescolâre.
rimêttere, *ripôrre,* ἐπαναθέτω, (ξαναθέτω, ξαναβάζω) || *ricondûrre,* ἐπαναφέρω, (ξαναφέρ(ν)ω) || — *in salûte, rinforzâre,* ἀναρρωννύω, ἐνισχύω || *tranquillâre, confortâre,* καθησυχάζω, καταπραΰνω || *consegnâre,* παραδίδω, ἐγχειρίζω || *spedîre, mandâre,* ἀποστέλλω || *pêrdere, scapitâre,* ζημιοῦμαι, (χάνω) || *differîre,* ἀναβάλλω || *v.* perdonâre || -rsi, *v.* ricominciâre; rifârsi.
rimirâre, *v.* mir-; riguardâre.
rimminchionîre, *v.* imbecillîre, rimbambîre.
rimodernâre, ἐπαναφέρω *o* ἐπισκευάζω κατὰ τὸν νεώτερον τρόπον, νεοσκευάζω, νεωτεροποιῶ, ἀνανεῶ,
rimôndo *ecc., v.* mond-. [ἀνακαινίζω.
rimônta, *f., di scârpe,* ἀνάσκευή, (ῥεμοντάρισμα) || *di orológi,* χόρδισμα, (χούρδισμα) || *mil.,* ἱππωνία; cavâlli di —, νέοι ἵπποι.
rimontâre, *risalîre,* ἐπαναβαίνω, (ξαναιβαίνω); — *ûna corrênte,* ἀναπλέω; *fig.,* ἀνέρχομαι || *scârpe,* ἀνασκευάζω, (ῥεμοντάρω) || *mâcchine,* συναρμολογῶ *o* διορθῶ μηχανισμόν, καταρτίζω, ἀνασκευάζω || *orológi,* χορδίζω, (χουρδίζω).
rimorchiâre, ῥυμουλκῶ. [ον).
rimorchiatôre, *m.,* ῥυμουλκὸν (πλοῖ-
rimôrdere, ἀναδάκνω, (ξαναδαγκάνω) || *dêlla cosciênza,* δάκνω, ἐλέγχω; sentîrsi —, τύπτομαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, μεταμέλομαι, μετανοῶ.
rimôrso, -a, (ἀνα)δηχθείς; μετανοῶν || *s. m.,* δῆξις, ἔλεγχος, τύψις, (ἀγκύλωμα,) τῆς συνειδήσεως.
rimostrânza, *f.,* παρατήρησις, παραίνεσις.
rimôto, -a, *nêllo spâzio,* πόρρω κείμενος, μακρὰν ἀπέχων, ἀφεστηκώς, μεμακρυσμένος, ἀπώτατος, (μακρυνός); *solitârio, appartâto,* ἔρημος, -μιτικός, κεχωρισμένος, (μοναχικός, παραμερισμένος) || *nel têmpo,* μεμακρυσμένος, ἀπώτατος, παλαιός || passâto -o, *gr.,* ἀόριστος (χρόνος).
rimovîbile, *m. f.,* μετακινητός, εὐμετακίνητος, *v.* amovîbile || δυνάμενος νὰ παυθῇ, παύσιμος.
rimoziône, *f., spostamênto,* (μετα)κίνησις; *allontanamênto,* ἀπομάκρυνσις; *soppressiône,* ἀφαίρεσις; *destituziône,* παῦσις, καθαίρεσις.
rimpallâre, *att., al bigliârdo,* καλύπτω, (σκεπάζω,) τὴν σφαῖραν || *n.,* προσ (ἀντι)κρούομαι.
rimpannucciârsi, προμηθεύομαι ἐκ νέου, ἀνακτῶμαι τὴν περιουσίαν, ἐπανορθῶ τὰ ἐμά. [μαθαίνω).
rimparâre, μεταμανθάνω, (ξανα-
rimpastâre, ζυμόνω πάλιν, (ξαναζυμόνω); *v.* rimaneggiâre.
rimpâsto, *m., fig.,* πασάλειμμα.
rimpâtri(amênt)o, *m.,* ἐπιστροφή, ἀναπατρισμός.
rimpatriâre, ἐπανάγω *o* ἐπαναφέρω, (ξαναπάγω, ξαναφέρνω,) εἰς τὴν πατρίδα, ἀναπατρίζω || *n.,* ἐπανακάμπτω *o* ἐπιστρέφω εἰς τὴν πατρίδα, ἀναπατρίζομαι, ἐπανέρχομαι, (ξανά(έ)ρχομαι).
rimpêtto (di —), *v.* côntro.
rimpiângere, (ἐπι)ποθῶ, λυποῦμαι, θρηνῶ, ἐλεεινολογῶ.
rimpiânto, *m.,* πόθος, λυπηρὰ ἀνάμνησις, λύπη, θλίψις, (πίκρα) || *pentimênto,* μετάνοια, μεταμέ-
rimpiattâre, *v.* appiâtt-. [λεια.
rimpiattîno, *m., giuôco,* ἀποδιδρασκίνδα, (κρυβητόν, κρυφτός).
***rimpiazzâre,** *v.* sostituîre.
rimpiccinîre; -ccolîre, σμικρύνω, ἐλαττῶ, (ὀλιγοστεύω), βραχύνω, (κονταίνω); *fig.,* ταπεινῶ, ἐξευτελίζω.

rimpinguâre, *v.* ringrassâre.
rimpinzâre; -pippiâre, ἀνα-(ὑπερ)-πληρῶ, *v.* imp-, infarcîre.
rimpolpâre, *v.* ringrassâre; rifâre.
rimportâre, μετεισάγω. [νω).
rimprîmere, ἀνατυπῶ, (ξανατυπό-
rimproverâbile, *m. f.*, κατακριτέος, ἀξιοκατάκριτος, ἀξιό-(ἐπί)μεμπτος, (ἐπ)ὀνείδιστος, ἐλεγκτικός.
rimproverâre, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, μέμφομαι, ὀνειδίζω, ἐλέγχω, ψέγω, (μαλλόνω).
rimprôvero, *m.*, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις, μομφή, μέμψις, ὀνειδισμός, -δισις, ἔλεγξις, (μάλλωμα).
rimuginâre, δι-(ἀν)ερευνῶ, ἐξετάζω, μελετῶ, βασανίζω.
rimunerâre, *v.* (ri)compensâre, premiâre.
rimuneratîvo, -a, ἀνταμείβων, ἀνταποδοτικός; ἐποφελής, ἐπικερδής.
rimuneratôre, -trîce, *c. s.* || *s.*, ἀντάμείβων, ἀνταποδότης, βραβευτής. [mio.
rimunerazîône, *v.* ricompênsa, prê-
rimuôvere, *spostâre*, (μετα)κινῶ; *allontanâre*, ἀπομακρύνω; *sopprîmere*, ἀφαιρῶ, ἐκποδῶν ποιοῦμαι; *scuôtere*, *agitâre*, σαλεύω, σείω; *dissuadêre*, μεταπείθω, ἀποτρέπω; *destituîre*, παύω, καθαιρῶ.
rîna, *f.*, *itt.*, ῥίνη, ῥινό-(λειό)βατος, (ῥίνα). [ἀνανεούμενος.
rinascênte, *m. f.*, ἀναγεννώμενος,
rinâscere, ἀναγεννῶμαι, (ξαναγεννῶμαι, -οῦμαι) || *di piânte*, ἀναφύομαι, ἀναβλαστάνω.
rinascimênto, *m.*; **-scênza**, *f.*, ἀναγέννησις, ἀνανέωσις || stîle del —, ῥυθμὸς τῆς ἀναγεννήσεως.
rinâscita, *f.*, παλιγγενεσία, *c. s.*
rincagnâto, -a, σιμός, πλακωτός.
rincâlz(amênt)o, *m.*, ἐπι-(ὑπο)στήριξις; στήριγμα, ἔρεισμα; περιχωματισμός.
rincantucciârsi, ἐγκρύπτομαι ἐν ταῖς γωνίαις, (τρυπόνω, χώνομαι).
rincarâre; -rîre, ἀνυψῶ *ο* αὔξάνω, (ἀναιβάζω,) τὴν τιμήν, ἐπιτείνω τὰς τιμάς, ὑπερ-(ἀνα)τιμῶ, τιμιουλκῶ, (ἀκριβαίνω) || *n.*, γίνομαι ἀκριβώτερος, ὑπερ-(ἀνα)τιμῶμαι, (ἀκριβαίνω, ἀναβαίνω).
rincâro, *m.*, ὑπερ-(ἀνα)τίμησις, τιμιουλκία, (ἀκρίβεια, ἀναίβασμα τῆς τιμῆς).
rincasâre, εἰσέρχομαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν, (ξανά(έ)ρχομαι στὸ σπίτι), ἐπανεισέρχομαι, (ξαναεμβαίνω).
rinchiûdere, ἐγκλείω πάλιν, μετακλείω || ἐγ-κατα-(περι)κλείω || *comprêndere*, *contenêre*, ἐμπεριλείω, περιλαμβάνω, περιορίζω, περιέχω.
rinciprignîre, ἐρεθίζομαι *ο* ἐξαγριοῦμαι πάλιν.
rinchiûso, -a, ἔγ-(κατά)κλειστος || *s. m.*, *luôgo*, περίκλεισμα, περίφραγμα, σηκός.
rincontrâre, *v.* incontr-, capitâre.
rincôntro (di —), *v.* côntro.
rincorâre, *v*, incoraggiâre, confortâre, rianimâre. [διώκω.
rincôrrere, τρέχω κατόπιν, ἐπι-
rincôrsa, *f.*, ὁρμὴ πρὸς πήδησιν, ῥοπή, ἐνδόσιμον, (φόρα) || prênder la —, ὁρμῶ, ἀναδρόμω, (παίρνω φόραν).
rincrêscere, *v.* (di)spiacêre. [dîto.
rincresciôso, -a, *v.* spiacêvole, sgra-
rincûl(amênt)o, *m.*, ἀναπόδισμα, -μός, ὑποστροφή, (κλώτσημα), ὀπισθοδρόμησις, -σθοχώρησις.
rinculâre, φέρομαι ὀπίσω, παλιμπυγηδόν, ἀνὰ πόδα, ἀναποδίζω, (βαίνω ἀνάποδα *ο* πισόκωλα), ἀνατροχάζω, (κλωτσῶ), ὀπισθοδρομῶ, -σθωχωρῶ, (ἀποτραβιοῦμαι).
rinculâta, *f.*, ἀναποδισμός, (ὀπισθοκώλωμα); *v.* -lamênto.
rinfacciâre, κτυπῶ κατὰ πρόσωπον, ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω.
rinfanciullîre, *v.* rimbambîre.
rinfrancâre, ὑποστηρίζω, ὀχυρῶ, περιτειχίζω.
rinfoc(ol)âre, φλογίζω καθ' ὑπερβολήν; *v.* riaccêndere.
rinfoderâre, *v.* ringuainâre.
rinforzamênto, *m.*, ἐνίσχυσις, ἐνδυνάμωσις; ἔντασις, αὔξησις.
rinforzâre, ἐνισχύω, ἐνδυναμῶ,

(-όνω), κρατύνω; στερεῶ, ὑποστηρίζω, ὀχυρῶ || *mar.*, τανύω τὸν πρόποδα, προποδίζω.
rinfôrzo, *m.*, *v.* -zamênto || *ârti*, κρατυντικὴ λεπίς, ἐνδυνάμωμα, κρατυντήριον || *mil.*, (ἐπι)βοήθεια, ἐπικουρία || di —, κρατυντικός; βοηθητικός.
rinfrancamênto, *m.*, ἐνθάρρυνσις, ἐπίρρωσις, ἐγκαρδίωσις, (ἐμψύχωσις).
rinfrancâre, ἐνθαρρύνω, ἐπιρρωνύω, (ἐγκαρδιόνω, ἐμψυχόνω).
rinfrescamênto, *m.*; **-câta**, *f.*, δροσισμός, ἀνάψυξις || ἀνανέωσις || ἀναψυχή, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
rinfrescânte, *m. f.*, δροσιστικός, (ἀνα)ψυκτικός, ψυχραντικός.
rinfrescâre, δροσίζω, (ἀνα)ψύχω || *abbellîre, rinnovâre*, ἀγλαΐζω, ἀνακαινίζω || — la memôria, ζωογωνῶ τὴν μνήμην, ἀναμιμνήσκω || — la battâglia, ἀνανεῶ τὴν μάχην || *riposâre, ristorâre*, δίδω ἀναψυχήν, ἀναψύχω, (ξεκουράζω) || *n.*, *di vênto*, ἐπαυξάνω || -rsi, *riposâre*, ἀναψύχομαι, ἀναπαύομαι; *bêre*, πίνω δροσιστικόν, δροσίζομαι.
rinfrêsco, *m.*, δροσιστικόν, ἀναψυκτικὸν (ποτόν) || *pl.*, γλυκύσματα καὶ ποτά.
rinfûsa (âlla —); **rinfusamênte**, *avv.*, φύρδην μίγδην, συμπεφυρμένως, συμμίκτως, χύδην, ἄνω κάτω, (ἀνάκατα, -τωμένα).
***ringaggiâre**, *barb.*, *v.* raffermâre.
ringagliardîre, *v.* rinforzâre.
ringalluzzârsi; **-zzîrsi**, ἀγάλλομαι; ὑψαυχενῶ, γαυριῶ, (ὑπερηφανεύομαι, κορδόνομαι, καμαρόνω).
ringentilîre, v. ing-. [δόντας.
ringhiâre, τρίζω, βρύχω τοὺς ὀ-
ringhiêra, *f.*, κιγκλίς, -λίδωμα, δρύφακτον, (καγκελωσιά, -λαριά, τὰ κάγκελλα) || *tribûna*, βῆμα.
rînghio, *m.*, τριγμός, (τρίξιμον).
ringhiôso, **-a**, ἀρρηνής, ἐριστικός, θυμοειδής, δύστροπος, (μαλώτρης).
ringiovanîre, καθιστῶ νεώτερον, ἀνανεῶ, (-νεόνω), -νεάζω || *n.*, ἀνηβῶ, ἀνανεοῦμαι, (-νεόνομαι), -νεάζομαι, (ξανανιόνω).
ringrassâre, παχύνω ἐκ νέου, ἀναλιπαίνω || *n.*, παχύνω, -ομαι πάλιν, ἀναλιπαίνομαι, (ξαναπαχαίνω).
ringraziamênto, *m.*, εὐχαριστία, -στησις, χάρις.
ringraziâre, ἐκφράζω τὴν εὐχαριστησίν μου, ἀπονέμω εὐχαριστίας, ὁμολογῶ χάριτας, εὐχαριστῶ.
ringuainâre, ἐμβάλλω πάλιν εἰς τὴν θήκην, (ξαναβάλλω στὸ θηκάρι), ἀναθηκιάζω, (ξαναφουκαρόνω).
rinnamorâre, ἐμπνέω νέον ἔρωτα || *n.*, ἐρωτεύομαι ἐκ νέου.
rinnegâre, (ἀπ)ἀρνοῦμαι, ἐξομνύω.
rinnegâto, **-a**, ἀποστάτης, ἀρνησίθρησκος, -σίχριστος, ἐξωμότης.
rinnestâre, *v.* riannêst-, rivaccinâre. [ἀνακαινίσιμος.
rinnovâbile, *m. f.*, ἀνανεώσιμος,
rinnovamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἀνανέωσις, ἀνακαίνισις, -νισμός, ἐπανάληψις.
rinnovâre; **-vellâre**, ἀνανεῶ, (ξανανεόνω), ἀνακαινίζω, καινοποιῶ, -νουργ(όνω)ῶ, (ξαναρχίζω) || *rifâre*, κάμνω πάλιν, ἐπαναλαμβάνω || *mutâre*, μεταβάλλω || *fig.*, ἀναζωο-
rinnovatîvo, **-a**, ἀνανεωτικός. [γονῶ.
rinnovatôre, **-trîce**, *c. s.*; *s.*, ἀνανεωτής, ἀνακαινιστής.
rinocerônte, *m.*, ῥινόκερως.
rinomânza, *f.*, φήμη, ὄνομα, δόξα, εὔκλεια, κλέος. [re.
rinomâre, *v.* rinominâre; celebrâ-
rinomâto, **-a**, ὀνομαστός, περιώνυμος, περίφημος, ἔνδοξος.
rinominâre, μετονομάζω, (ξανάονομάζω) || *v.* rielêggere. [ζω).
rinquartâre, τετραχίζω, (τεταρτιά-
rinsanîre, *v.* rifârsi, guarîre.
rinsavîre, σωφρονίζομαι, ἀνανήφω.
rinsensâre, *v.* rinvenîre.
rinserrâre, *v.* rinchiûdere.
rintanârsi, ἐμφωλεύω, κρύπτομαι.
rintegrâre, *v.* reint-.
rinterrâre, πληρῶ ἐκ χώματος, ἐπιχωννύω, (-χώνω).

rinterzâre, τριπλῶ, -πλασιάζω, (-πλόνω, -πτόνω).
rintoccâre, κρούω κώδωνα, (καμπάναν), κωδωνίζω, σημαίνω.
rintôcco, *m.*, κωδωνισμός, (κουδούνισμα, καμπανοκτύπημα).
rintonacâre, ἀνατιτανῶ, ἀνακονιῶ, (ξανασουβαδίζω),
rintracciâre, *trovâre*, εὑρίσκω, συναντῶ || *seguîr la tràccia*, ἰχνηλατῶ || *investigâre*, ἐξετάξω, ἐρευνῶ, (ἀν)ἰχνεύω.
rintrôn(amênt)o, *m.*, ἐκκώφανσις, (ξεκούφαμα); (ἀντ)ἤχησις.
rintronâre, ἐκκωφαίνω, (ξεκουφαίνω), παραζαλίζω || *n.*, (ἀντ)ἠχῶ, ἀντιφωνῶ ἐντόνως.
rintuzzâre, *pr.*, ἀμβλύνω || *fig.*, *umiliâre*, ταπεινῶ; *reprîmere*, περι-(συ)στέλλω; *diminuîre*, ἐλαττῶ, σμικρύνω.
rinûncia; rinûnzia, *f.*, παραίτησις, ἀποποίησις, ἄρνησις, ἀπόταξις || — a se stêsso, αὐταπάρνησις.
rinunciâre; -nziâre, παραιτοῦμαι, ἀποποιοῦμαι, (ἀπ)ἀρνοῦμαι, ἀποτάσσομαι, ἐγκαταλείπω. [χος.
rinunciatârio, *m.*, παραιτησιοδό-
rinvangâre, ἀναζητῶ, (ξαναζητῶ); ἀνευρίσκω.
rinvenîre, *v.* ritrovâre, scoprîre || *rinsensâre*, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου, ἔρχομαι εἰς τὸν ἐμαυτόν μου, συνέρχομαι, (ξελιγοθυμῶ,-γόνω, ξανασαίνω) || *(r)ammorbidîrsi*, (ἀνα)μαλάσσομαι, ἀπαλύνομαι (ἐν τῷ ὕδατι) || *rigonfiârsi*, ἐξογκοῦμαι, (φουσκόνω).
rinverdîre, πάλιν χλωραίνω, ἀναπρασινίζω, (ξαναπρασινίζω) || *n.*, *pr.*, ἀναχλοάζω, (ξαναπρασινίζω); *pr. e fig.*, ἀναθάλλω; *fig.*, ἀνηβῶ, ἀνανεοῦμαι, (ξανανιόνω, -ομαι), ἀναδυναμοῦμαι, (ξαναδυναμόνω).
rinverzî(c(ol)â)re, *v.* rifârsi, *c. s.*
rinviâre, *v.* rimandâre.
rinvigorîre, *v.* rinforzâre.
rinvîlio, *v.* ribâsso.
rinvîo, *v.* rimândo.
rinvitâre, μεταπροσκαλῶ, (ξανακαλῶ); προσκαλῶ ἀμοιβαίως, ἀντιπροσκαλῶ || κοχλιῶ πάλιν, (ξαναβιδόνω). [vôlgere.
rinvôlgere; -voltolâre, *v.* av-(in)-
rinzaffâre, κωνιῶ, (σουβαδίζω) || →
rinzeppâre, *v.* (r)impinzâre || *mar.*, βύω, (ἐμ)φράσσω, (στου(π)πόνω, φράζω). [*s.m.*, *v.* ruscêllo.
rîo, -a, *poet.*, *v.* malvâgio, malîgno;
rioccupâre, ἐπανακατέχω.
riône, *v.* quartiêre.
riordinâre, *comandâr di nuôvo*, ἀναδιατάσσω || *rimêtter in ôrdine*, *rassettâre*, τακτοποιῶ ο διευθετῶ πάλιν, ἐπαναθέτω εἰς τάξιν, ἀνασκευάζω || *riorganizzâre*, ἀναδιοργανῶ, ματαρρυθμίζω || — la battâglia, παρατάσσω πάλιν || † *riconferîr gli ôrdini*, ἀναχειροτονῶ-(ξαναχειροτονῶ).
riorganizzâre, *c. s.*
riôtta, *v.* querêla, contêsa.
riottôso,-a, *v.* ribêlle, restîo; accat-
rîpa, *v.* rîva. [tabrîghe.
ripâggio, *m. comm.*, τὰ προκυμαϊκά.
riparâbile, *m.f.*, ἐπαν-(δι)ορθωτός, διορθώσιμος, ἐπισκευάσιμος.
riparâre, *difêndere*, *impedîre*, (προ)φυλάττω, (φυλάγω, διαφεντεύω), ἀπείργω, ἐμποδίζω, κωλύω; *dâlle intempêrie*, περισκέπω, στεγάζω (διαφεντεύω) || *rifugiârsi*, καταφεύγω || *(r)accomodâre*, *rimediâre*, ἐπαν-(δι)ορθῶ, (-όνω), ἐπισκεύάζω, (φθ-(φτ)(ε)ιάνω, συγυρίζω, σιάζω; *ûna câsa*, μερεμετίζω) || *ûn' offêsa*, *dâr soddisfaziône*, ἱκανοποιῶ || *un dânno*, *indennizzâre*, *rifâre*, ἀποζημιῶ, (-όνω), ἀναπληρόνω || *un fâllo*, διορθῶ, (-όνω).
riparaziône, *f.*, ἐπι-(δι)όρθωσις, ἐπισκευή, (φθ-(φτ)ειάσιμον, μερεμέτισμα) || ἱκανοποίησις || ἀποζημίωσις.
riparatôre, -trîce, ἐπαν-(δι)ορθωτικός || *s.*, -τής, ἐπισκευαστής.
riparlâre, ὁμιλῶ ἐκ νέου, μεταλαλῶ, (ξαναμιλῶ, ξαναλαλῶ).
ripâro, *m.*, *dîga*, *ârgine*, πρόχωμα

|| *difêsa*, ἄμυνα, ὑπεράσπισις || *ostâcolo*, ἐμπόδιον, φραγμός || *mil.*, προπύργιον, προμαχών, προτείχισμα, ὀχύρωμα, χαράκωμα, (ταμπούρι) || *rifûgio*, σκέπη, στέγασμα; *fig.*, καταφύγιον; al —, ὑπὸ σκέπην, ἐν ἀσφαλείᾳ, εἰς ἀσφάλειαν, (προφυλαγμένως), ἔξω κινδύνου || *rimédio*, διόρθωσις.

ripartîre. *andârsene di nuôvo*, πάλιν ἀπέρχομαι, μεταναχωρῶ, (ξαναφεύγω, ξαναμισεύω) || *dividere*, διανέμω, διαμερίζω, (δια)μοιράζω, διαιρῶ.

ripartiziône, *f.*, διανομή, (δια)μερισμός, διαμοίρασις, (μοιρασιά), μοίρασμα κατ' ἀναλογίαν.

ripârto, *m.*, *scaffâle*, *palchêtto*, θέσις, σανίς, γείσωμα, (ῥάφι, -η); *scompartimênto*, διαμέρισμα, χώρισμα, μέρος || *c. s.*

ripassâre, διαβαίνω *o* διέρχομαι πάλιν, μεταδιέρχομαι, (μετα-(ξανα)-περνῶ) || *ristudiâre*, *rileggere*, διέρχομαι *o* μελετῶ πάλιν *o* κατ' ἰδίαν, ἐπαναλαμβάνω, μεταναγινώσκω, (ξαναδιαβάζω, ξαναπερνῶ) || *rivedêr nella memôria*, ἐπαναστρέφω εἰς τὴν μνήμην, ἀναπολῶ || *corrêggere*, *perfezionâre*, ἀναθεωρῶ, ἐπιδιορθῶ; ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ || *affilâre*, ἀκονῶ, (-νίζω), τροχίζω || *stirâre*, σιδηρῶ, (-όνω).

ripassâta, *f.*, ἀναθεώρησις, ἐπανάληψις, νέα ἀνάγνωσις, (ξαναδιάβασμα) || ἀκόνημα, (-νισμα) || σιδήρωμα, (-δέρωμα) || *v. rimprôvero*.

ripatriâre, *v.* rimp-.

ripensâre, ἀναδιαλογίζομαι, (ξανασκέπτομαι, ξαναστοχάζομαι); ἀναπολῶ.

ripercuôtere, ἀνατύπτω, (ξανακτυπῶ), (ἀντ)ἀνακόπτω; ἀντανακλῶ, ἀνα-(ἀπο)κρούω.

ripercussîvo, -a, ἀπωθητικός; ἀποκρουστικός.

ripercussiône, *f.*, (ἀντ)ἀνάκλασις, ἀνα-(ἀπό)κρουσις.

ripescâre, ἁλιεύω πάλιν, (ξαναψαρεύω) || ἀνασύρω *o* ἐξάγω, (ἐβγάλλω,) ἀπὸ τοῦ ὕδατος.

ripêtere, πράττω *o* λέγω πάλιν, ἐπαναλαμβάνω; *v.* rifâre; ridîre; ripassâre || *istruîre privatamênte*, προγυμνάζω || — *la leziône*, *recitârla*, ἀπαγγέλλω, λέγω || *leg.*, ἀπαιτῶ, ζητῶ.

ripetitôre, *m.*, *docênte privâto*, προγυμναστής.

ripetiziône, *f.*, *in gênere*, ἐπανάληψις; *scolâstica*, προγύμνασις; *di côse dêtte*, παλιλλογία, (ξαναλέγωμα) || orolôgio a —, κρουσίωρον *o* κρουσματικὸν ὡρολόγιον.

ripetutamênte, *avv.*, ἐπανειλημμένως; πολλάκις, (πολλαῖς φοραῖς).

ripiâno, *m.*, ὀροπέδιον || μεσανάβαθρον, (κεφαλόσκαλον).

ripiantâre, μεταφυτεύω.

ripicchiâre, *v.* ribâttere.

ripicco, *v.* contraccôlpo; puntîglio.

ripidêzza, *f.*, ὄρθιον, πρόσαντες; ἀπότομος κλίσις.

rîpido, -a, ὄρθιος, προσάντης, ἀπότομος, ἀπόκρημνος, κρημνώδης, δύσβατος.

ripiegamênto, *m.*, (ἀνα-ἐπι)δίπλωσις, (ξαναδίπλωμα); ἐπίπτυξις; (ἀνά)κάμψις.

ripiegâre, *piegâr di nuôvo*, ἀναδιπλόνω, (ξαναδιπλόνω); *piegâre*, ἐπιδιπλῶ, (συμ-ἐπι)πτύσσω || *ricurvâre*, ἀνακυρτῶ, ἀνακάμπτω, (ξαναλυγίζω); *curvâre*, κυρτῶ, κάμπτω, λυγίζω, (στραβόνω) || *mil.*, ὀπισθο-ἀπο-(ὑπο)χωρῶ, ἀνακάμπτω, ἀποσύρομαι, (σύρνομαι ὀπίσω) || *rimediâre*, *provvedêre*, φέρω διόρθωσιν, κατ-(δι)ορθῶ; ἐπινοῶ.

ripiegatûra, *f.*, ἐπιδίπλωσις, (ἐπι)πτυχή; στροφή, καμπή.

ripiêgo, *m.*, τρόπος *o* μέσον (πρὸς κατόρθωσιν), τέχνη(μα), μηχάνημα, ἐπινόημα, -ησις, καταφύγιον,

ripienêzza, *f.*, κόρεσις, κόρος, πλησμονή; (συμ)πλήρωσις, ((ἀπο)γέμισμα).

ripiêno, -a, πλήρης, (γεμάτος), ὑπέρπλεως || *s. m.*, *cucîna*, ὀνθύλευμα, -ευσις, (γεμίδι, παραγέμισμα, μυττωτόν); *sovrabbondânza*, πα-

ραπλήρωμα, (παραγέμισμα); *gr.*, πλεονασμός, παραπλήρωμα.

ripigliâre, *v.* riprêndere. [θύνω.

ripopolâre, ἀνακατοικίζω, ἀναπλη-

ripôrre, *v.* rimêttere || *mêtter da pârte*, ἀποτίθεμαι, φυλάττω, κρύπτω, ἀποταμιεύω, ταμιεύομαι.

riportâre, *portâr di nuôvo, restituîre*, ἐπαναφέρω, ἀνακομίζω, (ξαναφέρ(ν)ω, φέρ(ν)ω ὀπίσω) || *riferîre, rapportâre*, ἀναφέρω, ἐπαναλέγω, ἀφ-(δι)ηγοῦμαι || *conseguîre, ottenêre*, (ἐπι)τυγχάνω, ἀποφέρω, λαμβάνω, ἀποκτῶ, κερδαίνω || *aggiûngere*, συνάπτω, ἁρμόζω, προσθέτω || *mat.*, μεταφέρω.

ripôrto, *m.*, *ornamênto*, ποίκιλμα || *mat.*, μεταφορά.

riposâre, *mêttere o posâr di nuôvo*, ἐπαναθέτω, (ξαναθέτω) || *fâr prênder ripôso*, *ristorâre*, ἀναπαύω, κρατῶ ἥσυχον, ἡσυχάζω; ἀνακουφίζω, (ξεκουράζω), ἀναψύχω || lasciâr — la têrra, ἀφίνω γῆν ἀνέργαστον || *n.*, *stâr in ripôso*, *ristorârsi*, εἶμαι εἰς ἀνάπαυσιν, ἀναπαύομαι, (ξεκουράζομαι), ἡσυχάζω; *dormîre*, κοιμῶμαι, ἀναπαύομαι; *di môrti*, κεῖμαι; *di lîquidi*, κατακαθίζω, -κάθημαι, κατασταλάζω.

ripôso, *m.*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις, (ξεκούρασμα, ἀπόκοπος); ἀκινησία, ἠρεμία, ἀταραξία, γαλήνη, ἡσυχία, ὕπνος || *da un uffîcio*, παῦσις, ἀπαλλαγή, ἄφεσις, παραίτησις; *pensiône*, σύνταξις (ἀφέσεως *o* ἀναχωρήσεως); mêtter in —, παύω, συνταξιοδοτῶ || luôgo di —, ἀναπαυτήριον, -παυμα, κάθισμα || — etêrno, αἰωνία ἀνάπαυσις.

ripostîglio, *m.*, γωνία ἀπόκρυφος *o* παράμερος, παράβυστον, *v.* nascondîglio. [ρακαλῶ, -περκαλῶ).

ripregâre, μεταπαρακαλῶ, (ξαναπα-

riprêndere, *prênder di nuôvo*, ἀναλαμβάνω, (ξαναπιάνω, -παίρνω, παίρνω ὀπίσω); *impadronîrsi di nuôvo*, ἀναλαμβάνω, ἀνακυριεύω, (ξανακυριεύω) || *ricominciâre*, ἐπαναλαμβάνω, μεταρχίζω, (ξαναρχίζω) || *rimproverâre*, ἐπιπλήττω, ἐλέγχω, (μαλλόνω).

riprensiône, *f.*, *v.* rimprôvero. [κός.

riprensîvo,-a, ἐπιπληκτικός, μεμπτι-

riprêsa, *f.*, ἀνάληψις, (ξαναπιάσιμον, -πάρσιμον), ἀνακυρίευσις, (ξανακυρίευμα) || ἐπανάληψις, (ξαναπιάσιμον) || a più -e, ἐπανειλημμένως, κατ' ἐπανάληψιν.

riprincipiâre, *v.* ricominciâre.

ripristinâre, *v.* ristabilîre.

riproducîbile, *m.f.*, ἀναγεννήσιμος, ἀναπαραγώγιμος || μιμητός.

riprodûrre, (ἀνα)γεννῶ, (ξαναγεννῶ), ἀναπαράγω || *ripresentâre*, ἀναπαριστῶ, ἀνεμφανίζω || *imitâre*, (ἀπο)μιμοῦμαι.

riproduttôre, -trîce, (ἀνα)γεννητικός, -γεννῶν || (ἀπο)μιμητής.

riproduziône, *f.*, (ἀνα)γέννησις, ἀναπαραγωγή || ἀναπαράστασις, ἀνεμφάνισις || πιστὴ ἀπομίμησις.

ripromêttere, ὑπισχνοῦμαι αὖθις, (ξαναϋπόσχομαι, ξανατάζω) || -rsi, ἐλπίζω, προσδοκῶ.

riprôva, *f.*, νέα ἀπόδειξις; *v.* prôva.

riprovâre, *provâr di nuôvo*, δοκιμάζω *o* ἀποδεικνύω πάλιν, (ξαναδείχνω) || ἀποδοκιμάζω, *v.* disapprovâre, biasimâre.

ripubblicâre, ἐκδίδω(μι) τὸ δεύτερον, (ξαναδημοσιεύω), *v.* ristampâre.

ripudiâre, ἀπορρίπτω, (-ίχνω), ἀποβάλλω; ἀποποιοῦμαι, *v.* rigettâre, rinnegâre || *leg.*, ἀποπέμπω νομίμως τὴν σύζυγον, διαζεύγν(ύ)ομαι, (χωρίζομαι, -ρίζω).

ripûdio, *m.*, ἀπόρριψις, ἀποβολή; ἀποποίησις || διάζευξις, (χωρισμὸς ἀπὸ τὴν γυναῖκα).

ripugnânte, *m.f.*, ἀπεχθής, ἀντιπαθητικός, ἀηδής, δυσάρεστος || *contrârio*, ἐναντίος, ἀντίμαχος.

ripugnânza, *f.*, ἀπέχθεια, ἀποστροφή, ἀντιπάθεια, ἀηδία, δυσαρέσκεια; ἐναντιότης.

ripugnâre, αἰσθάνομαι ἀποστροφὴν *o* ἀηδίαν, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέ-

φομαι, ἀηδίζομαι, ἀντιπαθῶ, μισῶ; ἀπαρέσκομαι; δὲν ἔχω διάθεσιν; (ἀηδιάζω, γρυκῶ ἐναντιότητα) || εἶμαι ἐναντίος, ἀντίκειμαι, ἀντιμάχομαι.

ripulîre, ἀναλεαίνω, μεταστιλβῶ, (ξαναϋαλίζω, ξαναλουστράρω); *v.* pulîre || *fig.*, ἀναδιορθῶ,(ξαναδιορθόνω), μετεξεργάζομαι,τελειοποιῶ.

ripulît(ûr)a, *f.*, ἀναλέανσις, (μετα)στίλβωσις, ((ξανα)ϋάλισμα).

ripullulâre, ἀναβλαστάνω, ἀναφύομαι; ἀναβρύω, ἀναπληθύνομαι, (ξαναπληθιαίνω).

ripûlsa, *f.*, *v.* rifiûto. [*v.* ripugnânza.

ripulsiône, *f.*, ἄπωσις, ἀπόκρουσις ||

ripulsîvo, -a, ἀπωστικός, ἀποκρουστικός || ἀντιπαθητικός.

ripurgâre, καθαρίζω *o* ἐκκαθαίρω αὖθις, (ξαναπαστρεύω; ξαναδίδω καθάρσιον).

riputâre, *v.* crêdere, stimâre.

riputaziône, *f.*, ὄνομα, φήμη, ὑπόληψις. [ζω.

riquadrâre, γωνιοτομῶ, τετραγωνί-

risâia, *f.*, ὀρυζών, (ῥυζαρειό, ῥυ-

risalîre, *v.* rimontâre. [ζοσπορά).

risaltâre, *saltár di nuóvo*, ἀναπηδῶ, (ξαναπηδῶ) || *êsser appariscénte ecc.*, ἐπιφαίνομαι, ἀναδεικνύομαι, ἐκδηλοῦμαι, καθορῶμαι || *architettûra*, προ-(ἐξ)έχω, (ἐβγαίνω).

risâlto, *m.*, προβολή, ἐξοχή, ἐπέκτασις; *v.* riliêvo.

risalutâre, προσαγορεύω *o* χαιρετῶ αὖθις, (ξαναχαιρετῶ).

risanamênto, *m.*, ὑγίανσις, καθάρισις, *v.* guarigiône. [*v.* guarîre.

risanâre, καθιστῶ ὑγιεινόν, ὑγιάζω;

risapêre, μανθάνω ἐξ ἀκουῆς.

risarcîre, *v.* indennizzâre, rifâre; accomodâre.

risâta, *f.*, καγχ(λ)ασμός, (καχανισμός, χαχάρισμα); γέλως, (γέλιον).

riscaldamênto, *m.*, ἀναθέρμασμα, -ρμανσις, (ξαναζέσταμα); θέρμασμα, ζέσταμα || ἔξαψις, παραφορά.

riscaldâre, ἀναθάλπω, ἀναθερμαίνω,(ξαναθερμαίνω, ξαναζεσταίνω); θερμαίνω, ζεσταίνω || *fig.*, ἀναζωπυρῶ, ἐνθαρρύνω; ἐξάπτω, ἐξοργίζω, παραφέρω, ἐρεθίζω || -rsi, ἀναθερμαίνομαι, ζεσταίνομαι; ἐξορμῶμαι, διεγείρομαι; ἐξάπτομαι, (παρ)ὀργίζομαι, παραφέρομαι.

riscaldatîvo, -a, θερμαντικός; ἐξαπτικός, πυρωτικός.

riscaldâto, -a, τεθερμασμένος, θερμαντός, ἐξημμένος, κατάπυρος || *agr.*, ἀνημμένος, (ἀναμμένος, καυμένος) || cîbo -o, φαγητὸν ἀναθερμασμένον, (ξαναζεσταμένον), ἀναθέρμαστρον.

riscâldo, *m.*, ἔξαψις, πύρωσις,-ωμα.

riscattâre, (ἀπο)λυτρῶ, (-όνω), ἐξαγοράζω; *v.* redîmere, ricomprâre. [dentôre.

riscattatôre, *m.*, λυτρωτής, *v.* re-

riscâtto, *m.*, (ἀπο)λύτρωσις, ἐξαγόρασις, (ἀπ)ἐλευθέρωσις, (γλύτωμα) || *prêzzo del* —, λύτρον, τὰ λύτρα, τὰ ἐλευθηρωτήρια, (ξαγόρασμα).

riscêndere, *v.* ridisc-.

rischiarâre, διαχέω φῶς, φωτίζω; *fár lûme a qcd.*, δᾳδουχῶ, φέγγω, *v.* illuminâre || *del têmpo*, ἀνοίγω || *di líquidi*, ἀποσταλάζω || *fig.*, ἐξηγῶ, σαφηνίζω, (ξεκαθαρίζω).

rischiâre, *mêtter a repentáglio o córrer perîcolo*, ἐκθέτω εἰς κίνδυνον, (δια)κινδυνεύω || *arrischiársi, espôrsi*, ἀπο-παρα-(ῥιψο)κινδυνεύω, παραβάλλομαι, ἀναρρίπτω (κίνδυνον), (ῥιζικάρω) || — la vîta, διακινδυνεύω τὴν ζωήν || — di pêrdere, κινδυνεύω νὰ χάσω.

rîschio, *m.*, διακινδύνευσις, κίνδυνος, (κίντυνον, ῥιζικόν,) || *comm.*, ἀσφάλισμα || a sûo — e pericolo, ἰδίαις εὐθύναις καὶ κινδύνοις || mêttersi a — ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον, *c. s.*

rischiôso, -a, παράβολος, ῥιψοκίνδυνος, παράτολμος, τολμητίας || *v.* pericolôso.

risciacquâre, *vasellâme*, (ἀπο)πλύνω, (ξεπλύνω); *biancheria*, μεταπλύνω, (ξεβγάλω) || *fig.*, ἐπιπλήττω || -rsi la bôcca, ἐκκαθαίρομαι *o* ἀποπλύνομαι, (ξεπλύνω,) τὸ στόμα μου.

rîscolo, *m.*, ἀντισπόδιον, (σόδα).
riscontrâre, *v.* incontr-; controllâre, verificâre || *confrontâre*, ἀντιπαραβάλλω, παραλληλίζω || *rispôndere (a lêttere ecc.)*, ἀποκρίνομαι || -rsi, *(cor)rispôndere*, ἀντιστοιχῶ, ἀναλογῶ.
riscôntro, *m.*, *v.* incôntro; verîfica || παραβολή || ἀπόκρισις || ὁμόζυγον, (ταίρι); ἀναλογία, ἁρμονία.
riscôssa, *f.*, (ἐπανά)στάσις || →
riscossiône, *f.*; **riscotimênto**, *m.*, εἴσπραξις; ἀνάκτησις. [κτητός.
riscotîbile, *m.f.*, εἰσπράξιμος, ἀνα-
riscotitôre, *m.*, εἰσπράκτωρ.
riscrîvere, μεταγράφω, (ξαναγράφω) || *v.* rispôndere; copiâre.
riscuôtere, *crêditi, impôste ecc.*, εἰσπράττω, (μαζόνω), ταμιεύω || *riavêre*, ἀνακτῶμαι, (ξαναποχτῶ); *v.* riscattâre || *scuôtere, risvegliâre*, ἐξεγείρω. [ρον.
risdâllero, *m.*, ῥισδάλιον, τάλλη-
risecâre; **-segâre**, ἀπο-(ἐπι)τέμνω, ἀποκόπτω.
risecchîre, (ἀπο)ξηραίνομαι.
risedênte *ecc.*, *v.* residênte *ecc.*
risêga, *f.*, *v.* risâlto.
risensâre, *v.* rinvenîre. [τος.
risentimênto, *m.*, μνησικακία, κό-
risentîre, ἀκούω *o* αἰσθάνομαι πάλιν; *v.* sentîre || -rsi, *di ûn' ingiûria*, μνησικακῶ, (πνέω μένεα,) διά, ἐνθυμοῦμαι; *di ûna fatîca ecc.*, αἰσθάνομαι ἐνόχλησιν ἐκ παλαιοῦ πόνου κτλ., ὑποπάσχω ἐκ; *fig.*, συμπάσχω, ὑποφέρω; *v.* rinvenîre.
risentîto, **-a**, ἐπαισθητός || ζωηρός, ὀργίλος, ὀξύχολος || *v.* piccânte.
riserbâre, *v.* riservâre.
risêrbo, *m.*, *ritenutézza, pudôre*, εὐκοσμία, αἰδώς, αἰδημοσύνη, σεμνότης, συστολή || *cautéla, circospeziône, riguârdo*, προσοχή, διάκρισις, εὐλάβεια || *economîa, moderaziône, misûra*, φειδώ, μετριότης.
risêrva, *f.*, (ἐπι)φύλαξις, -αγμα, ἀποταμίευσις, -ευμα || *ecceziône*, ἐξαίρεσις; ἔνστασις || *mil.*. ἐφεδρία || in —, εἰς φύλαξιν, κατὰ μέρος || con — di, ἐκτός, πλήν, (ἔξω ἀπό), ἐξαιρέσει, (ἐβγάλλοντας) || con tutte le -e, *leg.*, ἐπιφυλασσομένης πάσης ἐνστάσεως || sênza —, ἀνεξαιρέτως.
riservâre, (ἐπι)φυλάττω, βάλλω κατὰ μέρος, ἀποθέτω, ταμιεύω || *eccettuâre*, ἐξαιρῶ || -rsi, ἐπιφυλάττω ἐμαυτόν; — *qcc.*, ἐπιφυλάττω εἰς ἐμαυτόν, (εἰς τὸν ἐμαυτόν, (εἰς τὸν ἐμαυτόν μου κρατῶ); — di, ἐπιφυλάττομαι νά.
riservatêzza, *f.*, *v.* risêrbo.
riservâto, **-a**, ἐπιφυλαττόμενος; ἐξῃρημένος || περιεσκεμμένος, προσεκτικός || αἰδήμων, συνεσταλμένος, ἄτολμος.
riservîsta, *m.*, *mil.*, ἔφεδρος.
risêtto, *v.* risolîno.
risguardâre, *v.* (ri)guard-.
risîbile, *m.f.*, *v.* ridîcolo.
risicâre, *v.* rischiâre.
risigâllo, *m.*, *min.*, σανδαράκη, -ράχη, θειοῦχον ἀρσενικόν.
risîpola, *f.*, ἐρυσίπελας, (ῥεσιπῆλα, ἀνεμοπύρωμα). [τώδης.
risipolâto, **-a**, ἐρυσιπελώδης, -λα-
rîsma, *f.*, χαρτοδεσμίς, (ῥί-(ῥέ)σμα) || *fig.*, εἶδος, τρόπος; συμμορία, (φάρα, μάγκα).
rîso, *m.*, γέλως, (-λωτας, -λιον, -λασμα); scôppio di —, *v.* risâta || *bot.*, ὄρυζα, -ύζιον, (ῥύζι).
risolâre, ἐπιρράπτω νέον πέλμα, ἀναπελματῶ, (ἀλλάζω χνάρια, μετζεσιολάζω). [τζεσιόλασμα).
risolatûra, *f.*, ἀναπελμάτωσις, (με-
risolîno, *m.*, (χαρίεν) γελώτιον (γελάκι (νόστιμον)); *sorrîso*, μειδίαμα, (χαμόγελον, -γέλασμα).
risôlto, **-a**, διαλυθείς, -λυτός, (δια)-λελυμένος. [λυτός, εὔ(διά)λυτος.
risolûbile; **risolvîbile**, *m. f.*, (δια)-
risolutêzza, *f.*, ἐνέργεια, θάρρος, τόλμη, σταθερότης; ἀπόφασις.
risolutîvo, **-a**, διαλυτικός; ἀκυρωτικός.
risolûto, **-a**, *v.* risôlto || ὁ λαβὼν ἀ-

πόφασιν, ἀποφασισμένος; *enêrgico,* ἐνεργητικός; *ardîto,* εὐθαρσής, θαρραλέος, εὔτολμος; *sicûro,* ἀδίστακτος, (ἀποφασιστικός); *fêrmo,* σταθερός.

risoluziône, *f.*, *leg.*, *medc. ecc.*, ἀνάλυσις; *di un problêma, di ûna difficoltà,* λύσις; *di un contrâtto,* διάλυσις, ἀναίρεσις || *decisiône, disêgno,* ἀπόφασις, βουλή.

risôlvere, *in gênerc,* διαλύω; *scompôrre,* ἀναλύω, ἀνασυνθέτω || *decîdere, att.,* κάμνω ἄλλον νὰ ἀποφασίσῃ, (κατα)πείθω; *n.,* λαμβάνω ἀπόφασιν, ἀποφασίζω, βουλεύομαι || *un dûbbio, ûn' incertêzza,* διαλύω, διασαφηνίζω || *un contrâtto,* διαλύω, ἀναιρῶ, ἀκυρ(όνω)ῶ.

risonamênto, *m.*, ἀντ-(ἀπ)ήχησις, (ἀντιλάλημα).

risonânte, *m. f.*, (ἀντ-ἀπ)ηχητικός, ἠχώδης, πολύηχος, ἀντίφωνος, (ἀντίλαλος).

risonânza, *f.*, ἀντ-(ἀπ)ήχησις, (ἀντιλιά).

risonâre, (ἀντ-ἀπ)ηχῶ, ἀντιλαλῶ.

risorbîre, *v.* riassorb-.

risôrgere, ἀνορθοῦμαι, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι, (σηκόνομαι), ἀναγεννῶμαι, (ξαναγεννῶμαι) || *rifiorîre, fig.,* ἀναθάλλω, ἀνακμάζω, (ξανακμάζω); *v.* rifârsi, rinâscere, risuscitâre.

risorgimênto, *m.*, ἀνόρθωσις; -θωμα, (ἀνασήκωμα); *polîtico, letterário ecc.,* ἀνάστασις, ἀναγέννησις.

risôrsa, *f.*, χρημάτων ὕπαρξις; βοήθεια, πόρος, μέσον; καταφύγιον, ἐλπίς, σωτηρία; *v.* ripiêgo, espediênte.

risôrto, -a, ἀναστάς.

risospîngere, ἐπανωθῶ, (ξανασπρώχνω); ἀποθῶ, *v.* respîng-.

risôtto, *m.*, πιλάφι.

risparmiâre, *spênder o usâr parcamênte,* φειδολεύομαι, φείδομαι; *mêtter da pârte,* ἀποταμιεύω, οἰκονομῶ, κάμνω οἰκονομίας; (σπαρανιάρω) || *fig.,* (προ)φυλάττω.

rispârmio, *m.*, φειδώ(λία), οἰκονομία; οἰκονομηθὲν ποσόν, ἀποταμίευμα || câssa di —, ἀποταμιευτήριον.

rispedîre, *v.* rimandâre.

rispettâbile, *m. f.*, σεμνός, σεβαστός, σεβάσμιος, ἀξιοσέβαστος, γεραρός, ἔντιμος, τίμιος || *considerêvole,* σημαντικός, ἀξιόλογος.

rispettâre, σέβομαι, γεγαρῶ, τιμῶ || *côse,* εὐλαβοῦμαι, δὲν ταράττω || *osservâre,* διαφυλάττω, τηρῶ || fârsi —, ἐμπνέω σέβας *o* φόβον, ἐπιβάλλομαι || -rsi, ἐντρέπομαι, (σέβομαι τὸν ἑαυτόν μου).

rispettîvo, -a, ἴδιος, (ἰδικός μου); σχετικός, προσήκων; ἀμοιβαῖος.

rispêtto, *m.*, σεβασμός, σέβας, τιμή, (ῥεσπέττο); εὐλάβεια, *v.* riguârdo || — umâno, ἐντροπὴ τοῦ κόσμου, ἀνθρωπαρέσκεια, δυσωπία || sênza —, χωρὶς σέβας, (ἀπόκοτα) || sâlvo il —, con buôn —, τιμὴ τοῦ προσώπου σας, (μὲ συγχώρησιν *o* συμπάθειο) || *pl.*, σέβας, τὰ σεβάσματα, τὰ προσκυνήματα.

rispettôso,-a, σεβαστικός, αἰδήμων; εὐλαβής.

risplêndere, *v.* splênd-, brillâre.

rispondênte, *v.* corrisp-; garânte.

rispôndere, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ || *v.* corrisp-; garantîre.

rispôsta, *f.*, ἀπόκρισις, ἀπάντησις.

rîssa, *v.* lîte, barûffa.

ristabilimênto, *m.*, ἀνίδρυσις, ἀποκατάστασις || *in salûte.* ἀνάρρωσις, ἀνάληψις, (γιαμός).

ristabilîre, ἀνιδρύω, ἀποκαθιστῶ, (ἀποκατασταίνω) || -rsi, *v.* rifârsi.

ristâgn(amênt)o, *m.*, στεγάνωσις, (σταμάτισμα, -τημα), ἀκινησία, στασιμότης, ἀσαλευσία || *dêgli affâri,* ἀπραξία, ἀδράνεια, (κεσάτι).

ristagnâre, *r. att.*, στεγανῶ, ἐπέχω, (σταματῶ); *recipiênti di râme,* ἀναγανῶ, (ξαναγανόνω) || *cm. n.*, μένω ἀκίνητος, λιμνάζω, (σταματῶ).

ristâmpa, *f.*, νέα ἔκδοσις, ἀνα-(με[τα)τύπωσις, (ξανατύπωμα).

ristampâre, μεταεκδίδω, ἀνα-(μετα)τυπῶ, (ξανατυπόνω).

ristâre, *v.* trattenêrsi, fermârsi.

ristâuro *ecc.*, *v.* rest-.

ristorânte, *m. f.*, ξενοδοχεῖον, (λοκάντα).
ristorâre, *v.* restaurâre; confortâre; [riposâre.
ristôro, *m.*, *solliévo*, ἀνακούφισις, ἀναψυχή, ἄνεσις; *confôrto*, ἐνθάρρυνσις || *v.* ricompênsa; indennità.
ristrettêzza, *v.* strett-; scarsità; imbarâzzo.
ristrettîvo, *v.* restrittîvo.
ristrêtto, *v.* strêtto; angûsto; concentrâto; *s. m.*, *v.* riassûnto.
ristrîngere, *v.* restr-.
ristuccâre *ecc.*, *v.* stucc-. [νως.
ristudiâre, μελετῶ ἐπανειλημμέ-
risûcchio, *m.*, βρασμός, στροφάλιγξ, κυματαγωγή, ἀντίρρους.
risultânte, *m.f.*, ἐξαγόμενος, προερχόμενος, ἀκολουθῶν, προκύπτων.
risultâre, προέρχομαι, ἕπομαι, ἐπιγίγνομαι, ἀκολουθῶ, προκύπτω.
risultâto, *m.*, ἐξαγόμενον, ἀκολούθημα, ἔκβασις, ἀποτέλεσμα.
risurreziône, *f.*, ἀνάστασις.
risuscitâre, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, ἀν-(δι)ανιστῶ, (ἀνασταίνω, -στήνω); *fig.*, ἀνεγείρω, ἀναζωογονῶ; ἀποκαθιστῶ || *n.*, ἀναζῶ, ἀνίσταμαι, (ἀνασταίνομαι, -στήνομαι), *v.* risôrgere.
risvêgli(amênt)o, *m.*, ἔγερσις ἐξ ὕπνου, ἐξέγερσις, ἀφύπνισις, ἐξύπνημα, (ξύπνισμα) || *fig.*, (ἀν)ἔγερσις; ἀνόρθωσις; ἀνάψησις, ἀπαλλαγή, ἀποπλάνησις.
risvegliâre, ἐγείρω ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφ-(ἐξ)υπνίζω, ἐξυπνῶ; *fig.*, ἀν-(ἐξ)εγείρω; κεντῶ, ἐρεθίζω || -rsi, ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφυπνίζομαι, ἐξυπνῶ; *fig.*, ἐξεγείρομαι, ἐξυπνῶ.
ritardatârio, **-a**, βραδύνων, καθυστερῶν; ὑπερήμερος; μελλητής.
ritardatîvo, **-a**, (ἐπι)βραδυντικός.
ritârdo, *m.*, χρονοτριβή, μέλλησις, βράδυνσις, -ύτης, ἀργο-(βραδυ)-πορια, (ἄργητα); ἀναβολή, ὑπέρθεσις || êssere in —, βραδύνω, (καθ)ύστερῶ || sênza —, ἄνευ ἀναβολῆς, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
ritêgno, *m.*, συστολή, σεμνότης, ἐγκράτεια, μετριότης; αἰδώς, *v.* risêrbo.
ritenêre, (κατα)κρατῶ, παρακατέχω; κατέχω, ἐμποδίζω, κωλύω, (ἀπο)-κρατῶ; διαφυλάττω || *ûno scolâro*, κρατῶ || *accettâre*, ἀποδέχομαι; *v.* tratten- || *ricordâre*, φυλάττω διὰ μνήμης, ἔχω ἐντετυπωμένον *ο* ἐντυπ(όνω)ῶ εἰς τὴν μνήμην μου, ἐνθυμοῦμαι ἐκ στήθους, κρατῶ.
ritenitôre, **-trîce**, κρατῶν, κατέχων, φυλάττων; *leg.*, διακάτοχος.
ritentâre, ἀναπειρῶμαι, (ξαναπειράζω).
ritenûta, *f.*, κρατούμενον ποσόν (ἐκ μισθοῦ διὰ τὴν σύνταξιν), κατάσχεμα.
ritenutêzza, *f.*, *v.* ritêgno, risêrbo.
ritenûto, *v.* riservâto.
ritenziône, *f.*; **-tenimênto**, *m.*, κράτησις, κατοχή || *leg.*, διακατοχή || *medc.*, ἐπίσχεσις; — d' orîna, ἰσχουρία, στραγγουρία.
ritêssere, ἀνυφαίνω, ὑφαίνω πάλιν || *fig.*, ἐπαναλαμβάνω, δευτερῶ, ἐπαναλέγω, (ξαναλέγω).
ritirâre, *tirâr di nuóvo*, σύρω *ο* ῥίπτω πάλιν, (ξανατραβῶ); *tirâr indiêtro o fuôri*, ἕλκω εἰς τὰ ὀπίσω, σύρω ὀπίσω, ἀνέλκω, ἀνα-(ἀπο)σύρω, ἐξάγω, ἀναλαμβάνω, (ξαναβγάζω, ἐβγάζω, ἀποσύρνω, σηκόνω ἀπό, παίρνω ὀπίσω); *v.* ritrattâre, sconfessâre || -rsi, ἀποσύρομαι, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, (τραβιοῦμαι); *cambiâr opiniône*, μεταμέλομαι, μετανοῶ, *v.* ritrattârsi; *distôrsi*, ἀπαλλάττομαι, ἐλευθεροῦμαι; *accorciârsi*, *contrârsi*, συστέλλομαι, (κονταίνω, μαζόνω, ζαρόνω).
ritirâta, *f.*, ἀνα-(ὑπο)χώρησις; *ingrêsso in quartiêre*, ἀνάκλησις; *segnâle*, ἀνακλητικόν || *fig.*, ὑπεκφυγή || *v.* cêsso.
ritiratêzza, *f.*, μακρυσμὸς ἀπὸ τὸν κόσμον, ἀναχώρησις, φιλέρημον.
ritirâto, **-a**, ἔρημος, -μικός, μονήρης; ἀπόκεντρος, *v.* solitârio.
ritîro, *m.*, ἀναχωρητήριον, κατα-

φύγιον, ἄσυλον; μοναστήριον, μονή.

rîtmico, -a, ῥυθμικός.

rîtmo, *m.*, ῥυθμός.

rîto, *m.*, λειτ-(τελετ)ουργία; *v.* [rituâle.

ritoccâre, ἀναψαύω, (ξαναεγγίζω); *fig.*, ἐπιδιορθ(όνω)ῶ, ἐπεξεργάζομαι, τελειοποιῶ.

ritôcco, *m.*, *pr. e fig.*, ἀνάψαυσις; *fig.*, (ἐπι)διόρθωσις, ἐπεξεργασία.

ritôgliere, *v.* riprêndere.

ritôrcere, ἀνασυστρέφω, (ξαναστρήφω, -στρύφω) || *fig.*, ἀντιστρέφω, *v.* ribâttere. [-στρέψιμος.

ritorcîbile, *m. f.*, ἀντιστρεπτός,

ritornâre, *att. e n.*, ἐπιστρέφω; *n.*, ἐπανακάμπτω, ἐπανέρχομαι, (ξανά(έ)ρχομαι), ἀπέρχομαι, ἀποχωρῶ || — a fâre *ecc.*, ἐπαναλαμβάνω, (ξαναρχίζω) || — in sè, *v.* rinvenîre; rinsavîre.

ritornêllo, *m.*, ἐπῳδή, ἐπαύλημα; *fig.*, ταυτολογία.

ritôrno, *m.*, ἐπιστροφή, ἐπάνοδος, ἐπανάκαμψις, (γύρισμα, στρέψιμον).

ritôrta, *f.*, ἰτέα, οἰσύα, (λυγαρηά, φλαμουρόσχοινον); *v.* legâme, catêna. [spediênte.

ritôrtola, *f.*, *c. s.*; *v.* sotterfûgio, e-

ritrârre, *v.* ritirâre || *dipîngere, ritrattâre,* ἀπογράφω, ἀποζωγραφῶ, ἀπεικονίζω; ⟶ || *presentâre,* δεικνύω, περιγράφω, παρίστημι || *somiglidre,* προσομοιοῦμαι, ὁμοιάζω.

ritrattâre, *trattâr di nuôvo,* πάλιν πραγματεύομαι, *v.* rimaneggiâre || *disdîre,* (ἀπ)ἀρνοῦμαι, ἀποκηρύττω, ἀναιρῶ || *fâr il ritrâtto,* εἰκονογραφῶ, ἐξεικονίζω, *v.* fotografâre || -rsi, *disdîrsi,* παλινῳδῶ, μεταμέλομαι.

ritrattaziône, *f.*, νέα πραγματεία || (ἀπ)ἄρνησις, ἀποκήρυξις, ἀναίρεσις, παλινῳδία.

ritrattîno, *m.*, εἰκόνιον.

ritrattîsta, *m.*, εἰκονογράφος.

ritrâtto, *m.*, εἰκών, (ἀπ)εἰκόνισμα, εἰκονογραφία, προσωπογραφία, (εἰκόνα, ῥιτράττο, κάδρο); *v.* fotografîa || *descriziône ecc.*, εἰκονισμός, -νογραφία, ὑποτύπωσις, δια-(περι)γραφή. [ζόβολος).

ritrêcine, *f.*, ἀμφίσβληστρον, (πε-

ritrosîa; -sità; -sâggine, *f.*, δυστροπία, ἰδιορρυθμία || ψευδοσωφροσύνη, -δοσεμνότης, σεμνοτυφία || ἐναντίωσις, ἀντίστασις.

ritrôso, -a, δύσκολος, δύστροπος, δυσπρόσιτος, ἄγριος, στρυφνός || σεμνοσόφρων, ψευδόσεμνος, σεμνότυφος, ὑποκριτής || ἐναντίος, *v.* restîo || a -o, ἀντιστρόφως, (ξανάστροφα, ἀνάποδα); ἔμπαλιν, (ἀνάτριχα).

ritrovâbile, *m. f.*, εὐεύρετος.

ritrovâre, *trovâr di nuôvo,* ἐπανευρίσκω, (ξαναευρίσκω); *trovâre,* (ἐξ)εὑρίσκω; *v.* scoprîre, inventâre || -rsi, εὑρίσκομαι, παρὼν τυγχάνω.

ritrôvo, *v.* cîrcolo, riuniône, adunânza. [-όν, (ῥιτουᾶλε).

rituâle, *m. f.*, λειτουργικός || *s. m.*,

ritualîsta, *m.*, λειτουργιο-τυπικοτελετο-(λατρειο)γράφος, θεσμο-(τελετο)λόγος, λειτουργιο-(τελετο)γνώστης.

riuniône, *f.*, σύναψις, (συν)ένωσις; ἄθροισμα; συνάθροισις, συναγωγή, ὁμήγυρις, (συμ)φιλίωσις.

riunîre, *unîre, attaccâre,* συνάπτω, (συν)ένῶ, (-όνω), συγκολλῶ, συνδέω, συνέχω; *adunâre,* (συν)ἀθροίζω, συναγείρω, συλλέγω, συνάγω, (συνάζω, μαζόνω); *riconciliâre,* (συν)διαλλάσσω, συμβιβάζω, (συμ)φιλιῶ, (φιλιόνω, ἀγαπίζω); *cicatrizzâre,* ἐπουλῶ.

riuscîre, γίνομαι (κατ' εὐχήν), ἀπο-(ἐκ)βαίνομαι (καλῶς), ἐπιτυγχάνω, (-τυ(γ)χαίνω), κατορθ(όνω)ῶ, εὐδοκιμῶ, τελεσφορῶ.

riuscîto, -a, καλῶς εἰργασμένος, ἐπιτυχής, (-χημένος) || *s. f.*, ἔκβασις (καλή *o* κακή), τέλος; αἴσιον ἀποτέλεσμα, ἐπιτυχία, κατόρθωσις, εὐδοκίμησις.

rîva, *f.*, ὄχθη, (παραποτάμι), χεῖλος, (χείλι), ἄκρα || *v.* spônda, côsta.

rivaccinâre, ἐμβολιάζω ἐκ νέου, ἀναδαμαλίζω, (ξαναμπολιάζω).

rivaccinaziône, *f.*, ἀναδαμαλισμός, (ξαναμπόλιασμα).
rivâle, *m. f.*, ἀντίζηλος, ἀντίπαλος, ἀνταγωνιστής, ἐφάμιλλος; *in amôre*, ἀντεραστής.
rivaleggiâre, ἀντιζηλῶ, ἀνταγωνίζομαι, ἀνθαμιλλῶμαι.
rivalêrsi, *v.* rifârsi; approfittâre.
rivalità, *f.*, ἀναζηλία, ζηλοτυπία, ἀνταγωνισμός, ἄμιλλα, (συνερισμός); *in amôre*, ζηλοτυπία ἐρωτική; *d'ârte*, ἀντιτέχνησις.
rivâlsa, *f.*, *leg.*. ἀναγωγή, ἀναποζημίωσις; ἀνάσωσις, (ἀπο)λύτρωσις. [*v.* rinvang-.
rivangâre, σκάπτω ἐκ νέου || *fig.*,
rivedêre, ἀνα-(μετα)βλέπω, ((ἐ)ξαναβλέπω) || *ricsaminâre, corrêggere*, ἐξετάζω πάλιν, ἀναθεωρῶ, (ξαναθεωρῶ); ἐπεξεργάζομαι, ἐπιδιορθῶ, (-όνω) || il -rsi, ἐπέντευξις, (ξαναεντάμωσις, -ωμα) || a -rci, *v.* arrivedêrci.
rivelâbile, *m. f.*, ἀποκαλύψιμος.
rivelâre, ἀνα-(ἀπο)καλύπτω, μηνύω, φανερῶ, ἐκφαίνω, ἐκφέρω, δημοσιεύω.
rivelatôre, -trîce, ἐνδεικτικός, μηνυτικός || *s.*, ἀποκαλύπτης, μηνυτής, δείκτης.
rivelaziône, *f.*, ἀποκάλυψις, μήνυσις, φανέρωσις; † θεία ἀποκάλυψις.
rivellîno, *m.*, *mil.*, ἡμισέληνον.
rivêndere, μετα-(ἀνα)πωλῶ, (μετα-(ξανα)πουλῶ), μεταπιπράσκω.
rivendîbile, *m. f.*, μεταπωλήσιμος.
rivendicâre, ἀντιποιοῦμαι, διεκδικῶ. [διεκδίκησις.
rivendicaziône, *f.*, ἀντιποίησις,
rivêndita, *f.*, μετα-(ἀνα)πώλησις, μετάπρασις, (ξαναπούλησις); μεταπρατεία.
rivenditôre, -trîce; -dûgliolo, -a, μεταπωλητής, μεταπράτης, (μεταπουλητής).
rivenîre, *v.* ritornâre.
riverberâre, ἀνταυγάζω, ἀντιλάμπω, ἀντανακλῶ, ἀποστιλβῶ.
riverberaziône, *f.*, ἀνταύγασμα, ἀντίλαμψις, (ἀντ)ἀνάκλασις (φωτός *ο* θερμότητος).
rivêrbero, *m.*, ἀντανάκλαστρον; *c. s.*
riverênte, *m. f.*, *v.* rispettôso, ossequiôso.
riverênza, *f.*, *rispêtto, veneraziône*, σέβας, -ασμός, εὐλάβεια || *inchîno*, προσκύνημα, -ησις, ὑπόκλισις, (ῥεβερέντσα).
riverîre, σέβομαι, εὐλαβοῦμαι, αἰδοῦμαι; *adorâre e inchinârsi*, προσκυνῶ.
riversâre, μεταφέρω, μεταβιβάζω || *v.* rovesciâre; trasbordâre.
riversîbile, *m.f.*, ἀπο-(δια)δόσιμος, ἐπιστρέψιμος, μεταβιβάσιμος.
riversibilità, *f.*, ἐπιστρέψιμον, -στρεπτικότης; μεταβιβάσιμον; βιβαστικότης.
riversiône, *f.*, ἐπιστροφή.
rivestîre, ἐνδύω πάλιν, μετενδύω, (ξαναενδύνω) || παρέχω ἀξίωμα, περιβάλλω; *architettûra*, ἐπιχρίω.
rivestimênto, *m.*, ἐπένδυσις || περίβλημα.
riviêra, *f.*. ὄχθη, παραλία (χώρα), παραθαλάσσιον, *v.* lîdo || *fiûme*, ποταμός, (-άμι).
rivierâsco, -a, παρόχθιος, παρα-(ἐπι)ποτάμιος; *rispêtto a ûna strâda*, παρόδιος.
rivîncere, νικῶ ἐκ δευτέρου; κερδαίνω *ο* κερδίζω πάλιν, (ξανακερδίζω).
rivincita, *f.*, ἀνταπόδοσις, ἀντιμέτρησις, ἀντεκδίκησις || prênder la —, ἀνταποδίδω, ἀντεκδικοῦμαι, ἀντιμετρῶ τὰ ἴσα || *secônda partîta*, δευτέρωμα.
rivirâre, ἀνακρούομαι, στρέφομαι ἐκ νέου, (ξαναπέρνω τὴ βόλτα) || *fig.*, μεταστρέφομαι, (μεταγυρίζω).
rivisitâre, ἐπισκέπτομαι ἐκ νέου; ἀντεπισκέπτομαι || *v.* rivedêre.
rivîsta, *v.* rassêgna.
rivîvere, ἀναζῶ, (ξαναζῶ, -ζειῶ) || fâr —, *v.* risuscitâre.
riviviscênza, *f.*, ἀναζωογόνησις, -ζωοποίησις, -ζωπύρωσις, (ξαναζωντάνεψις).
rîvo, *v.* ruscêllo, rîvolo.
rivocâre, *v.* rev-.

rivôlgere, ἀνα-(μετα)στρέφω, (μετα-(ξανα)γυρίζω) || — in mênte, ἐξετάζω, διαβουλεύομαι κατ' ἐμαυτόν || *indirizzâre*, ἀπευθύνω, ἀποτείνω, στρέφω || *stornâre*, ἀποτρέπω, ἀποστρέφω.

rîvo(lo), *m.*, *v.* ruscellêtto || *fig.*, κρουνός, χείμαρρος.

rivôlta, *f.*, (ἐπανά)στάσις, στασιασμός, ἀποστασία, ἀνταρσία.

rivoltâre, (ἐπ)ἀναστατῶ || *destâr ripugnânza o indignaziône*, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν || *mêtter sossôpra*, ἀνατρέπω, συγχέω, συνταράττω; *lo stômaco*, ἀνατρέπω τὸν στόμαχον, κινῶ ναυτίαν, ἀηδί(ά)ζω, (στομαχιάζω) || *rovesciâre*, ἀνα-(ἀντι)στρέφω, ἀνατρέπω, (ἀναποδογυρίζω) || sentîrsi —, ἀγανακτῶ, ἀδημονῶ, δυσανασχετῶ; ἀηδιάζω, -δίζομαι, (στομαχιάζω) || -rsi, ἐπαναστατῶ, (σηκόνομαι, σηκόνω κεφάλι); *a qcd.*, ἐξανίσταμαι κατά τινος, ἀποστρέφομαι.

rivoltêlla, *f.*, περίστροφον (πιστόλιον), πολύκροτον, (ῥεβολβέρι.).

rivoltolâre, περιελίσσω, περιστρέφω, περικυλινδῶ, -λίω || -rsi, κυλινδοῦμαι, περικυλίομαι.

rivoltôso, -a, *v.* ribêlle.

rivoluzionârio, -a, ἐπαναστατικός || *s.*, -στάτης.

rivoluziône, *f.*, *in gênere*, μεταβολή; *turbaménto*, ταραχή, σάλος, ἔκπληξις; *polîtica*, (ἐπανά)στάσις; *astronomîa*, περιστροφή, περιφορά, περίοδος.

rizzâre, *v.* drizzâre, alzâre.

roâno, -a, λευκοσποδοβάϊος, ἀσπροψαροκόκκινος.

rôba, *f.*, *bêni*, τὰ κτήματα, τὰ ὑπάρχοντα || *mercanzîa*, τὰ ἐμπορεύματα || *masserîzie*, *âbiti*, τὰ ἔπιπλα, τὰ σκεύη; τὰ ἱμάτια, τὰ φορέματα; τὰ πράγματα || *stôffa*, ὕφασμα, (κουμάσι) || *côsa*, πρᾶγμα.

robâccia, *f.*, ἄθλιον τι, ῥυπαρία; πρᾶγμα ῥιηδαμινόν, σκύβαλον; κακοδουλευμένον πρᾶγμα, ἄτεχνον ἔργον, (χονδροκοπιά); πρᾶγμα κατωτέρας ποιότητος, εὐτελὲς ἐμπόρευμα, παρεμπόρευμα, (προστυχάντσα).

rôbbia, *f.*, *bot.*, ἐρυθρόδανον, (ῥιζάρι) || *colôre*, ῥιζαροβαφή.

robbiâre, ἐρυθροδανῶ.

rôbbio, *m.*, *bot.*, μελαμπράσιον.

rôbbo, *m.*, καρπόχυλος.

***robinêtto**, *m.*, *barb.*, *v.* chiavêtta.

robînia, *f.*, ῥοβίνειον, ψευδακακία.

robône, *m.*, τήβεννος, -εννα, -εννίς, ἐπενδύτης.

robustêzza, *f.*, ῥώμη, εὔρωστία, ἰσχύς; σταθερότης.

robûsto, -a, ῥωμαλέος, εὔρωστος; δυνατός, καρτερός, ἰσχυρός; σταθερός, ἀσάλευτος.

rocâggine, *v.* raucêdine.

rôcca, *f.*, *fortêzza*, φρούριον || *da filâre*, ἠλακάτη, (ῥόκα, σκουλί) || *cânna del camîno*, καπνοδόχη || *cristâllo di* —, πετροκρύσταλλον.

roccêtto, *m.*, χλαμύδιον.

rocchêtto, *m.*, πηνίον, καλαμίσκος, (μασούρι, καρούλι).

rôcco, *m.*, *v.* pastorâle || *âgli scâchi*, πύργος.

rôcchio, *m.*, τέμαχος ἀλλάντος, (λουκάνικο, σαλτσισότο) || τμῆμα, τροχίσκος || πρέμνον.

rôccia, *f.*, κρημνός, βράχος, πέτρα || di —, λίθινος, πετρένιος.

rocciôso, -a, βραχώδης.

rôco, *v.* râuco; fiôco.

rococò, *inv.*, ἀρχαιότροπος.

rôdere, *stôffe ecc.*, διαβιβρώσκω, (φαγόνω); *ôssa ecc.*, (περι)τρώγω, (ῥοκανίζω, κοκκαλίζω, γρατσουνίζω) || *fig.*, φθείρω ὀλίγον κατ' ὀλίγον; δάκνω; (κατα)τήκω, κατατρώγω, βασανίζω.

rodimênto, *m.*, διάβρωσις, (φάγωμα) || *fig.*, ἀδημονία, καταλύπησις.

roditôre, -trîce, διαβρωτικός, τρωκτικός || vêrme -tôre, *fig.*, σκώληξ (τῆς συνειδήσεως), (σκουλίκι, βάσανον) || *s.m. pl.*, τὰ τρωκτικὰ (ζῶα), οἱ τρῶκται.

rododêndro, *m.*, ῥοδόδενδρον.

rodomontâta; -nterîa, *f.*, κομπασμός, -πορρημοσύνη, ἀλαζόνευμα,

-ν(ε)ία, καύχησις, (-χησιά, φαρφαριά, ψευτοπαλληκαριά).
rodomônte, *m.*, κομπαστής, -πόρρήμων, μεγάλαυχος, καυχηματίας, μεγαλόλογος, ἀλαζών, (καυχησιάρης, φαρφαρᾶς, ψευτοπαλλήκαρον). [ἀλαζονικός.
rodomontêsco, **-a**, κομπαστικός,
rogâre, *v.* redîgere.
rogatôrio, **-a**, αἰτητικός, δεητικός.
rogaziône, *f.*, προβούλευμα || † *pl.*, εὐχαί, τριήμεροι δεήσεις.
rôgito, *m.*, συμβόλαιον, ἔγγραφον,
rôgna, *f.*, ψώρα. [(τεμεσσούτι),
rognône, *m.*, νεφρός.
rognôso, **-a**, ψωραλέος, -ριῶν, (-ριάρης, -ριάρικος, -ριασμένος).
rôgo, *m.*, πυρά || *v.* rôvo. [λέττα).
***rolêtta**, *f.*, *barb.*, κυλίστρα, (ρου-
rollîo, *v.* rullîo. [*gua*, τὰ -ά.
româico, **-a**, ῥωμαϊκός || *s. m.*, *lin-*
romaiôlo, *v.* ram-.
româncio, **-a**, ῥομανδ(ικ)ός.
româno, **-a**, ῥωμαϊκός, -μαῖος || nûmêri -i, ῥωμαϊκοὶ ἀριθμοί || lattûga -a, θρίδαξ ῥωμαϊκός, (μαρούλι μακρόφυλλον) || *s.m.*, *contrappêso*, ἀντίρροπον, στατήρ, (καντάρι).
romanticismo, *m.*, ῥωμαντικότης, -τισμός. [manzêsco.
romântico, **-a**, ῥωμαντικός; *v.* ro-
românza, *f.*, ἱστοριῳδία; ᾆσμα, (τραγούδι).
romanzeggiâre, μυθιστοριογραφῶ.
romanzêsco, **-a**, μυθιστορικός, -ρηματικός; φανταστικός, -σιώδης, -σιοκόπος.
romanziêre, *m.*, μυθηστοριογράφος.
românzo, **-a**, ῥωμαν(ικ)ός || *s. m.*, μυθιστορία, -ρημα.
rombâre, *délle âpi*, *dégli orécchi ecc.*, βομβῶ, (βοῦ-(βοΐ)ζω, μπουμπουνίζω) || *fig.*, θορυβῶ, βοῶ, (βοῦ-(βοΐ)ζω, σβουρίζω).
rombâzzo, *v.* diavolîo, frastuôno.
rômbo, *m.*, κλαγγή, βοή; *v.* ronzîo || *geom.*, ῥόμβος || *itt.*, ῥόμβος, σύαξ, (-άκι).
romboêdro, *m.*, ῥομβόεδρον.
romboidâle, *m.f.*, ῥομβοειδής.
rombôide, *m.*, ῥομβοειδές.
romêo, *v.* pellegrîno.
rômice, *f.*, ἱπολάπαθον.
romîto *ecc.*, *v.* remôto, solitârio;
romôre, *v.* rum-. [eremîta.
rômpere, θραύω, συντρίβω, κατακλῶ, (διαρ)ῥηγνύω, θλῶ, (τσακίζω, σπ(άνω)ῶ || *infrângere*, *violâre*, ἀθετῶ, παραβαίνω || *annullâre*, ἀκυρῶ, διαλύω || *interrômpere ecc.*, διακόπτω; καταλύω || *divîdere*, διαχωρίζω || *sbaragliâre*, ῥηγνύω τὰς τάξεις, κατατροπῶ, τρέπω εἰς φυγήν, νικῶ || -rla con *qcd.*, διακόπτω τὰς σχέσεις μου πρός τινά, (τὰ χαλῶ μαζύ τινος) || — le scâtole, le tâsche, la têsta, ἐνοχλῶ, βαρύνω, ἀηδί(ά)ζω, (τσακίζω τ' ἀρχίδια); ὠτοκοπῶ, ζαλίζω, (τρώγω τ' αὐτιά).
rompicâpo, *m.*, μέριμνα, φροντίς, περισπασμὸς ἐκ τῶν ἀσχολιῶν, (πονοκεφάλιασμα); ἐργασία ἐπίπονος; *v.* rompiscâtole.
rompicôllo, *m.*, εὐόλισθος, (γλιστερὸς,) τόπος, ὄλισθος || *di persôna*, ὀλέθριος *o* ῥιψοκίνδυνος ἄνθρωπος || a —, ἐσπευσμένως, (βιαστικά, μὲ βίαν).
rompighiâccio, *m.*, παγορρήκτης, ἀλεξίπαγος.
rompimênto, *m.*, θραῦσις, διάρρηξις, σύνθριψις, (σπάσιμον) || — di scâtole *ecc.*, *v.* nôia, seccatûra, rompicâpo.
rompinôci, *m.*, καρυοθραύστης, -οκατάκτης, (τσακιστήρι).
rompiscâtole; **-stivâli**, *m.f.*, ἐνοχλητικὸς, ἀνιαρὸς, ἐπαχθὴς, φορτικὸς, (βαρετὸς), ἀνυπόφορος ἄνθρωπος.
roncâre, κλαδεύω; βοτανίζω.
rônchio, *m.*, βάτος, *v.* nôdo.
roncigliâre, *v.* arronc-.
roncîglio, *v.* rampône, uncîno.
rônco, *v.* vîcolo; roncône.
rônc(ol)a, *f.*, κλαδευτήρι(ον).
roncône, *m.*, δρέπανον, *c. s.*
rônda, *f.*, περίπολος, -λία, -λησις, ἔφοδος, ἐπίσκεψις, περιφορά || fâr

la —, περιπολῶ, ἐφοδεύω, -ομαι, (περιτριγυρίζω).
rondêllo, *m.*, ὁδὸς τῆς ἐφοδείας.
rôndine, *f.*, *zool. e itt.*, χελιδών, (-δόνι) || âbito a côda di —, ἔνδυμα ἀνοικτὸν μετὰ πτερυγίων, φράκος, βελάδα.
rondinêlla, *c. s.*; → [νάκι).
rondinôtto, *m.*, χελιδονεύς, (-δο-
rondò, *m.*, *mus.*, ἀνακύκλημα || *poesîa*, ἐγκύκλιον. [δονον).
rondône, *m.*, κύψελος, (πετροχελί-
rônfa, *f.*, συνέχεια τριῶν τοὐλάχιστον χαρτίων ταυτοχρόων, συνα-
ronfâre, *v.* russâre. [κολουθία.
ronzinânte, *m.*, *v.* rôzza, →
ronzîno, *m.*, ἵππος μικρόσωμος, ἱππάριον, (ἀλογάκι); *v.* rôzza.
ronzîo, *m.*, βόμβος, (βόϋ-(βόϊ)σμα, μπουμπουνητό).
rôrido, **-a**, δροσερός, *v.* rugiadôso.
rôsa, *f.*, ῥόδον, (τριαντάφυλλον); *pidnta*, ῥοδῆ, -δωνιά, (τριανταφυλλιά) || — canîna, κυνόσβατος, (ἀγριοτριανταφυλλιά) || âcqua di -e, ῥοδόσταγμα, (-σταμνο, -σταμον) || essênza di -e, ῥοδέλαιον, (-δόλαδον, τριανταφυλλόλαδον) || frêsco côme ûna —, δροσερὸς ὡς ῥόδον. [τὰ -δῆ.
rosâceo, **-a**, ῥοδοειδής || *s. f.*, *pl.*,
rosâio; **-sêto**, *m.*, ῥοδ(ε)ών, -δο-
rosârio, *m.*, (ῥοδο)κομβολόγιον, κομβοσχοίνιον, (κορονέτα, τὰ πατερμά) || dîre il —, προσεύχομαι διὰ τοῦ κομβολογίου μου.
rosâto, **-a**, ῥοδωτός, -δομιγής.
rosbîffe, *m.*, ψητὸν βόειον, ῥοσμπίφ(ι).
rôseo, **-a**, ῥόδινος, -δοειδής, -δόχρους, (τριανταφυλλόχρους, -φυλλύς); *v.* rossîccio || êsser —, ῥοδίζω.
rosêtta, *f.*, ῥόδ(άρ)ιον, (τριανταφυλλάκι) || κόσυμβος || ἀστήρ || δισκά-
rosicânte, *m.f.*, *v.* roditôre. [ριον.
rosicchiâre, διαβιβρώσκω, (φαγόνω), περιτρώγω, (ῥοκανίζω). [μα).
rosicchiatûra, *f.*, διάβρωσις, (φάγω-
rosignôlo, *v.* usign(u)ôlo.
rosîno, **-a**, ῥόδι(ν)ος, *v.* rôseo.
rosmarîno, *m.*, λιβανωτίς, δενδρολίβανον, (ῥοσμανί).
rosolâccio, *m.*, αὐτοφυὴς μήκων, ῥοιάς, (παπαροῦνα, παπαδοῦλα).
rosolâre, φρύγω, φλογίζω, (κοκκινίζω, ξε-(ξη)ροψήνω, -οτηγανίζω, τσιγαρίζω, καβουρδίζω).
rosolîa, *f.*, ἐρυθρῖτις, ἱλαρά, (ἵ-(ἥ)λερη, κοκκινάδα, ἀστρακιά).
rosôlio, *m.*, ῥοσόλι(ον). [θεμον.
rosône, *m.*, κόσυμβος, ῥόδον, ἄν-
rôspo, *m.*. φρῦνος, φύσαλος, (κούβακας, ζάμπα, πρασινοβάτραχας) || *fig.*, ἄνθρωπος χαμερπής, αἰσχρός, δυσειδής.
rossâccio, *v.* -ssîccio.
rossâstro, **-a**, ὑπόπυρρος, ὑπόξανθος, (ὑποκόκκινος), *c. s.* [νίζω).
rosseggiâre, (ὑπ)ἐρυθριῶ, (κοκκι-
rossêtto, *v.* -ssîccio, -seo; bellêtto.
rossêzza, *f.*, ἐρυθρότης, (κοκκινάδα, -νιά).
rossîccio; **-ssîgno**, **-a**, ὑπέρυθρος, ἐρυθρώδης, -ωπός, (κοκκινωπός; -νοπρόσωπος, -νομάγουλος); — di capêlli, ὑποπυρρόθριξ, (ξανθοκοκκινότριχος).
rôsso, **-a**, ἐρυθρός, (κόκκινος); πυρρός; (ξανθοκόκκινος); πυρρόθριξ, (κοκκινότριχος, -νομάλλης) || *rovênte, infocâto*, πεπυρακτωμένος, (ἀναμμένος, πυρωμένος) || *s. m.*, *colôre*, ἐρυθρόν, μίλτος, (κόκκινον).
rossôre, *m.*, ἐρύθημα, (κοκκίνισμα, -νάδα, -νιά) || *pudôre*, *vergôgna*, αἰδώς, αἰσχύνη, ἐντροπή.
rosticcerîa, *f.*, ὀπτανεῖον, ὀπτοπωλεῖον, (κεμπαπτσίδικον).
rosticciêre, *m.*, ὀπτανεύς, ὀπτοπώλης, (ψήστης, κεμπαπτσής).
rostîccio, *m.*, *v.* scôria.
rostrâto, **-a**; **-âle**, *m. f.*, ῥαμφώδης, -φοειδής, ἐπίρραμφος || ἐμβολικός; nâve -a, χαλκέμβολος ναῦς || colonna -a, ἐμβολοκόσμητος στήλη || corôna, -a, ἐμβολόσημος στέφανος.
rôstro, *m.*, *bécco*, ῥοφητήρ || *mar.*,

ἔμβολον || *pl., tribûna,* βῆμα, ἔμ-
rosûra, *v.* rosicchiatûra. [βολοι.
rotâbile, *m. f.,* ἁμαξιτός.
rotâia, *f., sólco,* τροχιά || *di férro,* (σιδηρο)τροχιά.
rotâre, κυλινδῶ, -λίω, (-λ(ίζω)ῶ); *in básso,* κατακυλινδῶ, -λίω, (κατρακυλῶ); *in álto,* ἀνακυλίω, (-λῶ), τροχαλίζω, περιστρέφω || — gli ôcchi, ὀφθαλμοστροφῶ || *n.,* κυλινδοῦμαι, -λίομαι, (-λιοῦμαι), τροχηλατῶ.
rotatôrio, -a, περιφορικός, περιστροφικός, κυκλοφορικός || mûscolo -o, περιστροφεύς.
rotaziône, *f.,* περιφορά, περιστροφή; κυκλοφορία.
roteâre, *v.* rotâre || *fâr la ruôta,* κάμνω τὸν τροχόν.
rotêlla, *f.,* τροχίσκος || *rôtula,* ἐπιμυλίς, ἐπιγονατίς, (καρύδι τοῦ γόνατος).
rotolâre, *v.* rotâre; precipitâre || *andâr rotolône,* κυβιστῶ, (κουλουμουνδρίζω) || *avvôlgere ecc.,* τυλίσσω, συστρέφω, συνειλῶ, (κουλουριάζω).
rôtolo, *m.,* σύστρεμμα, φάκελλος, δέμά(τι), τύλιγμα; κύλινδρος; *architettûra,* ἕλιγμα.
rotolône, *m.,* κατακύλισις, κατολίσθησις; κυβίστημα, (τακλᾶς, τούμπα, κουλουμούνδρα) || *avv.,* κατακυλίων, κατακέφαλα.
rotondâre, *v.* arrot-.
rotondeggiâre, ὑποστρογγυλεύω, κλίνω πρὸς τὸ στρογγύλον.
rotondêtto, -a, ὑποστρόγγυλος, (στρογγυλούτσικος): παχυλός, (παχούλης, -λούτσικος).
rotondità, *f.,* στρογγύλον, -λότης, (-λάδα) || *grassézza,* πάχος, πολυσαρκία.
rotôndo, -a, στρογγύλος, (-λός); κυκλοτερής, περιφερής || *s. f.,* στρογγύλη, -λιον κτίριον, (κουμπές).
rôtta, *f., v.* rottûra; sconfitta || *mar.,* πορεία; fâr —, κάμνω πορείαν || a — di côllo, ἐσπευσμένως, (βιαστικά); *fig.,* κάκιστα, χείριστα.
rottâme, *m., cm. pl.,* γυψοχλιδή, (τὰ ἀσβεστοχαλάσματα); *frammênti,* τὰ θραύσματα, τὰ θρύμματα; *rovîne ecc.,* τὰ ἐρείπια, (τὰ χαλάσματα, τὰ κρημνίσματα).
rôtto, -a, συντριβείς, συντετριμμένος; *interrôtto, spezzáto,* διακεκομμένος, ἀνακόλουθος || *sconfîtto,* ἡττηθείς || *s. m. pl., v.* fraziôni.
rottûra, *f.,* θραῦσις, ῥῆξις, διάρρηξις, σύνθριψις, (σπάσιμον); σχίσμα, (σχίσιμον, σχισμάδα); θραῦσμα, (διάρ)ῥῆγμα, (σπάσμα, τσάκισμα) || *fig.,* ῥῆξις, σχίσμα, διαχωρισμός, διάστασις; φιλίας διακοπή, διχόνοια; διάλυσις, ἀκύρω-
rôtula, *v.* rotêlla. [σις; παράβασις.
rovâio, *v.* aquilône, bôrea.
rovâno, *v.* roâno. [ὀργή.
rovêllo, *m.,* παραφορά, λυσσώδης
roventâre, *v.* arrov-.
rovênte, *m. f.,* πεπυρακτωμένος, (ἀναμμένος, πυρωμένος).
rôvere, *f.,* στρεβλόδρυς.
roverêto, *m.,* (στρεβλο)δρυών, (πρινότοπος).
rovesciamênto, *m.,* ἀναστροφή, ἀνατροπή, (ἀναποδογύρισμα).
rovesciâre, *capovôlgere ecc.,* ἀντι-(ἀνα)στρέφω, ἀνατρέπω, (ἀνα(ποδο)γυρίζω) || gettâr giù, ῥίπτω κάτω *o* ὕπτιον, (ἀνάσκελα) || *abbáttere, distrúggere,* καταβάλλω, ἀνατρέπω, (χαλῶ) || *versâre, spándere,* ἐκ-(κατα)χέω, (χύνω).
rovêscio, -a, ὕπτιος, -ιασμένος, ἀνάστροφος, (ἀνάποδος), ἀνατετραμμένος, (ἀναποδογυρισμένος) || *s. m.,* τὸ ὀπίσθιον μέρος, τὸ ὀπίσω, τὸ ὄπισθεν, (ἀνάποδη); -o di fortûna, συμφορὰ ἀπροσδόκητος, ἀ-(δυσ)τύχημα; -o di piôggia, ὄμβρος, ῥαγδαία βροχή || il -o dêlla medâglia, *pr.,* τὸ ὀπισθότυπον μέρος τοῦ νομίσματος; *fig.,* τὸ ἐλαττωματικὸν μέρος πράγματός τινος, τὸ κακὸν μέρος, (ἡ κακὴ μεριά), ἡ κακὴ ὄψις || al -o, ὕπτιος, -ίως, ἀναβάδην, ἀναστρόφως, (ἀνάσκελα) || il môndo al -o,

ὁ ἀνάστροφος κόσμος, τὰ παράξενα πράγματα.
rovêto, *m.*, βατών, ἀκανθεών.
rovîna, *f.*, ἐρείπωσις, (κατά)πτῶσις, φθορά: *fig.*, ἀπώλεια, ὄλεθρος, καταστροφή, ἀφανισμός || *pl.*, τὰ ἐρείπια, (τὰ χαλάσματα, τὰ καταλύματα, τὰ λείψανα, (τὰ ἀπομεινάρια).
rovinâre, ἐρείπω, καταρρίπτω, κατακρημνίζω, κατεδαφίζω, καταβάλλω, κατασκάπτω; φθείρω, (χαλῶ), καταστρέφω, ἀφανίζω || ἐξολοθρεύω || *n.*, καταπίπτω, (κατα)κρημνίζομαι, καταρρέω || -rsi, *sciupâre, ridûrsi âlla misêria*, διασκορπίζω, (χάνω,) ὅσα ἔχω, πτωχαίνω.
rovinatîccio, **-a**, ἡμίπτωτος, ἑτοιμόρροπος, σαθρός.
rovinôso, **-a**, *c. s.* || *dispendiôso*, πολυδάπανος, πολυέξοδος, καταστρεπτικός, ἀφανιστικός || *dannôso*, ὀλέθριος || *impetuôso*, δεινός, ὁρμητικός, βίαιος.
rovistâre, ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ, (σκαλίζω).
rôvo, *m.*, βάτος, (βατσινιά) || *pl.*, *fig.*, ἄκανθαι, τὰ ἐμπόδια, τὰ προσκόμματα, δυσκολίαι.
rôzza, *f.*, (προ)παλαιάλογον, (παληάλογον, παρίππι, ψοφίμι, ζαμπούνικον).
rozzêzza, *f.*, ἀκατέργαστον, χονδροειδές || ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαιότης, ἀπολίτευτον, (χωριατιά).
rôzzo, **-a**, ἀκατέργαστος, ἄτεχνος, ἀπελέκητος, ἀτελής, χονδρό(ειδή)ς || *di persône*, ἀγροῖκος, ἀπειρόκαλος, σκαιός, ἄχαρις, ἄμουσος, ἀπαίδευτος, ἀπολίτευτος.
rûba, *f.*, κλοπή; λεηλασία, λαφυραγωγία || mêtter a —, λεηλατῶ, λαφυραγωγῶ, (διαγουμίζω) || andâr a —, ἁρπάζομαι.
rubacchiâre, ὑποκλέπτω, κλέπτω μικρὰ πράγματα; καρποκλοπῶ κλ.
rubacôri, *m. f.*, ἐπαγωγικός, ἑλκυστικός, θελξικάρδιος.
rubamênto, *m.*, κλοπή, (κλεψιά).
rubâre, κλέπτω, (κλέβγω), ἁρπάζω, ὑπεξαιρῶ; — âlla strâda, ληστεύω; *in polîtica ecc.*, σφετερίζομαι.
rubêccio, *m.*, ῥόμβος, μάγγανον, (κι-(τσι)κρίκι, ῥοδάνι).
rubefaciênte, *m. f.*, ἐρυθρωτικός || *s. m.*, *medc.*, -όν, ἐρεθιστικόν, φλογιστικόν.
rubefaziône, *f.*, ἐρύθρωσις, (κοκκίνισμα).
ruberîa, *v.* ladrerîa.
rubicôndo, **-a**, ῥοδοκόκκινος, φοινικοπάρειος, κοκκινοπρόσωπος, ἐρυθρός.
rubificâre, *medc.*, ἐρυθρ(οποι)ῶ, ἐρεθίζω, φλογίζω, (κοκκινίζω).
Rubicône (passâre il —), ἀναρρίπτω τὸν κύβον.
rubîgine, *f.*, *bot.*, ἐρυσίβη, (δαυλίτης, καπνιά).
rubîna, *f.*, *bot.*, πυρράπιον, (κοκκινάπιδον).
***rubinêtto**, *m.*, *barb.*, *v.* chiavêtta.
rubîno, *m.*, λυχνίς, -ίτης, (ῥουμπί(νι), ῥουβί(νι)).
rubîzzo, **-a**, ζωηρός, εὔρωστος.
rûblo, *m.*, ῥωσσικὸν τάλληρον, ῥούβλι(ον).
rûbrica, *f.*, *têrra rôssa*, σινωπίς || *titolo*, τίτλος, ἐπιγραφὴ ἐρυθρόγραφος || † ὁδηγίαι *o* εἰδήσεις ἐν τῷ τυπικῷ *o* κανόνες τῆς ἀκολουθίας, ἐρυθρόγραφον, (ῥούμπρικα).
rubricatôre; **-cîsta**, *m.*, ὁδηγιογνώστης.
rûc(hêtt)a, *f.*, *bot.*, εὔζωμον, ῥόκα.
rûcolo, *m.*, *bot.*, ἄγρωστις, (ἀγριάδα).
rûde, *m. f.*, *v.* âspro, dûro, rôzzo.
rudentâto, **-a**, ῥαβδόγλυφος.
ruderâle, *m. f.*, *bot.*, ἐρειπιοφυής.
rûdero, *m.*, *v.* rovîna, rottâme.
rudimentâle, *m, f.*, στοιχειώδης; ὑποτετυπωμένος.
rudimênto, *m.*, *cm. pl.*, τὰ στοχεῖα, ἀρχικαὶ γνώσεις, ἀρχαί, προπαίδεια; προϋποτύπωσις.
rûffa, *f.*, *v.* fôlla, câlca || a — —, διὰ τῆς βίας, βιαίως; ἁρπακτικῶς.
ruffian(eggi)âre, μαστροπεύω, προαγωγεύω, ἐκπορνεύω, ἐπαγγέλλομαι τὸν πορνοβοσκόν.
ruffianerîa, *f.*; **-nêsimo**, *m.*, μα-

στρωπεία, προαγωγεία, (τὰ τσακμάκια).
ruffiâno, *m.*, μαστρωπός, προαγωγός, πορνοβοσκός, (ῥουφιᾶνος).
rûga, *f.*, ῥυτίς, (ζαρωματιά, -μάδα, σούφρα) || *brûco*, κάμπη, (-πια).
ruggênte, *m. f.*, βρυχώμενος, -ώδης, ὠρυόμενος, (βρυχῶντας, μουγγρίζοντας); βοῶν.
rugghiâre, *v.* ruggîre.
rûggine, *f.*, ἰός, σκωρία, (σκουριά) || *v.* rubîgine.
rugginîre, *v.* arrugg-.
rugginôso,-a, ἰώδης, ἰωμένος, (σκουριασμένος) || *colôr rûggine*, ἰό-(σκωριό)χρωμος || *bot.*, ἐρυσιβώδης.
ruggîre, βρυχῶμαι, ὠρύομαι, (βρυχ(ίζω)ῶ, οὐρλιάζω, μουγγρίζω).
ruggîto; rûgghio, *m.*, βρυχηθμός, -χημα, -γμός, ὠρυγή, βοή, (οὔρλιασμα, μούγγρισμα).
rugiâda, *f.*, δρόσος, (-σιά).
rugiadêzza; -dosità, *f.*, δροσερότης; (-ράδα).
rugiadôso, -a, δροσερός; ὑγρός || *fig.*, νεαρός, νωπός, πρόσφατος, (φρέσκος), ἀνθηρός, ζωηρός.
rugliâre, *v.* borbottâre, gorgogliâre; muggîre.
rugosità, *f.*, ῥικνότης, ῥυτίδωμα, (ζαρούκλιασμα, -κλάδα).
rugôso, -a, τραχύς, ἀνώμαλος; ῥικνός, ῥυτιδώδης, (ζαρουκλιασμένος).
ruîna, *v.* rovîna.
rullâre, περιστρέφομαι, *v.* rotolâre || *mar.*, σαλεύω.
rullîo, *m.*, παρακύλισμα, (-λημα, -λητόν), σάλος, -λευμα, (-λιντί, καραντί).
rûllo, *m.*, *cilîndro ecc.*, κύλινδρος, κύλιστρον || *di tambûro*, διατυμπανισμός.
rum, *v.* rhum.
ruminânte, *m. f.*, μηρυκαστικός, -κάζων, -κώμενος || *s. m. pl.*, τὰ μηρυκαστικά, τὰ -κάζοντα, τὰ -κώμενα.
ruminâre, ἀναμασσῶ, (ξαναμασσῶ), μηρυκάζω -κί(ά)ζω, (ἀνα)μηρυκῶμαι, (μαμουλίζω) || *fig.*, μελετῶ, σκέπτομαι, στοχάζομαι.
ruminazîône, *f.*, ἀναμάσσησις, μηρυκισμός, ἀναμηρύκησις.
rumôre, *m.*, κρότος, θόρυβος, ταραχή, (σαματᾶς) || *sedizîône, tumûlto*, ὀχλοβοή, ὀχλαγωγία, ταραχή, σύγχυσις || *fâma, vôce*, θρύλλος, φήμη, λόγος.
rumoreggiâre, θορυβ(οποι)ῶ, ταράττω, συγχέω.
rumorôso, -a, θορυβώδης, ταραχώδης, θορυβο-(ταραχο)ποιός || διαθρυλλούμενος.
rûnici (carâtteri —), *m. pl.*, ῥοῦναι.
ruôlo, *m.*, κατάλογος; *leg. ecc.*, πινάκιον.
ruôta, *f.*, *pr. e fig.*, τροχός, (ῥόδα) || fâr la —, κάμνω τὸν τροχόν; *fig.*, βρενθύομαι, γαυριῶ, (καμαρόνω, κορδόνομαι).
rûpe, *f.*, βράχος, κρημνός, πέτρα.
rurâle, *m. f.*, γεωργικός, χωρικός, ἀγροτικός.
ruscellêtto, *m.*, ῥυάκι(ον).
ruscêllo, *m.*, ῥεῖθρον, ῥύαξ,-άκι(ον), (ποταμάκι).
rûsco, *m.*; **rûschia**, *f.*, *v.* pugnitôpo.
rusignôlo, *v.* usign(u)ôlo.
ruspâre, *v.* razzolâre, raspâre.
russâre, ῥέγχω, ῥογχάζω, (ῥο(υ)χαλίζω, ῥουχου-(ῥουθου)νίζω).
rûsso, *m.*, ῥόγχος, -χασμός, (ῥο(υ)χάλισμα, -λητό, ῥουχούνισμα).
rusticâggine, *v.* -chêzza.
rusticâle, *m. f.*; **-câno, -a**, *v.* rûstico.
rustichêzza; -città, *f.*, ἀκομψία; ἀγροικία, σκαιότης, (χωρατιά), *v.* rozzêzza.
rûstico, -a, χωρικός, ἀγροτικός, γεωργικός || *fig.*, ἄτεχνος, ἀκατέργαστος, ἄξεστος, ἀκόμψευστος; *di persône*, ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος, σκαιός, ἄπρακτος, (χωριάτικος, χοντράνθρωπος) || legâre âlla -a, βιβλιορραφῶ.
rûta, *f.*, ῥυτή, πήγανον, (ἀπήγανος).
rutilânte, *m. f.*, ἐρυθρωπός, διαυγής, λαμπρός, χρυσολαμπής.
rutilâre, (ἐκ)λάμπω.
ruttâre, ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω, (ῥεύγομαι).

rûtto, *m.*. ἐρ(ε)υγμός, (ῥευξ-(ῥεύσ)ιμον, ῥυγή).
ruvidêzza; **-dità**, *f.*, τραχύτης, ἀδρότης || *fig.*, τραχύτης, ἀγροικία, στρυφνότης, δυσχέρεια.
rûvido, **-a**, ἄνισος; ἀνώμαλος, τραχύς, ἀδρός || *fig.*, τραχύς, στρυφνός, ἀπότομος; ἄχαρις, χαλεπός, βίαιος.
ruvîstico, *m.*, κύπρος, (λιγοῦστρον,
rûzza, *f.*, *v.* dissênso. [νεροβεργιά).
rûzz(amênt)o, *m.*, παιδιά.
ruzzâre, παίζω, (κάμνω τρέλλαις).
rûzzola, *f.*, τροχίσκος, -χίλιον, ὑπόκυκλον, κυλίστρα, (τροχούλι, -χίτσα, καρούλι).
ruzzolâre, (κατα)κυλί(ζ)ω, ((κατ(ρ)α)κυλῶ), (κατα)κυλινδῶ || *n.*, καταβαίνω *o* καταπίπτω κυλινδούμενος, κατολισθαίνω, (κατα)κυλίομαι, ((κατ(ρ)α)κυλῶ, κυλιοῦμαι), κατακυλινδοῦμαι; τρέχω, τροχηλατῶ.
ruzzolône, *m.*, κατολίσθησις, (κατα)κύλισις, -λισμός, (κατ(ρ)ακύλισμα), (κατα)κυλίνδησις; *v.* rotolône.
ruzzolôni, *avv.*, κυλιστά; ἀναβάδην, (ἀνάσκελα).

S

s-, ἀπο-, ἐκ-, (ξε-).
sab(b)âtico; **-tîno**, **-a**, σαββατικός.
sabbatârï, *m. pl.*, σαββατισταί.
sabbatizzâre, σαββατίζω.
sâb(b)ato, *m.*, σάββατον || — sânto, μέγά(λον) —.
sâbbia, *f.*, ἄμμος, ψάμμος || bânco di —, σύρτις, ἀμμόλοφος, (ἀμμουδιά, ξέρα) || bâgno di —, ψαμμισμός, ψαμμοχωσία.
sabbiâia, *f.*, ἀμμών, ψαμμαθών, φαμμωρυχεῖον || ἀμμοδοχεῖον, ἀμμοθήκη, (ἀμμο(υ)δερόν).
sabbiâre, καθαρίζω δι' ἄμμον; ἐπιχέω ἄμμον.
sabbioncêllo, *m.*, ἄμμος λεπτωτάτη, ψάμμιον, ψάμ(μ)αθος, (ἀρένα).
sabbiône, *m.*, χονδρὴ ἄμμος, ψάμμος. [ψαμμος, ψάμμινος.
sabbiô(nô)so, **-a**, ἀμμώδης, πολύ-
sabeîsmo, *m.*, σαβα-(σαβε)ϊσμός.
sabîna, *f.*, *bot.*, σαβῖνα, βράδυ, (κυπαρισσόχοτρον).
sabôrdo, *m.*, τηλεβολήθρα, θυρίς, (μπουκαπόρτα).
sabûrra, *f.*, *medc.*, κακοϋλία.
sâccâ(ia), *v.* bisâccia, sâcco.
saccârico, **-a**, ζαχαρικός.
saccarîfero, **-a**, ζαχαροφόρος.
saccarificâre, ζαχαροποιῶ.
saccarìmetro, *m.*, ζαχαρομέτρης, -μετρον.
saccarîno, **-a**, ζαχαρώδης, -ροῦχος, -ροσκεπής.
saccarûro, *m.*, ζαχαρόβαμμα.
saccâta, *f.*, σάκκος, σακκ(ουλ)ιά, (ἕνα σακκὶ γεμάτον).
saccênte, *m. f.*, ἡμιμαθής, δοξό-(κενό)σοφος, δοκησίσοφος; σχολαστικός; ἀλαζών, οἰηματίας, κουφόνους. [ζονεία, οἴησις.
saccenterîa, *f.*, ἡμιμάθεια; ἀλα-
saccentône, *m.*, σοφώτατος; μέγας οἰηματίας. [φόνους.
saccentûzzo, *m.*, ἡμιμαθής; κου-
saccheggiâre, ἐκπορθῶ, δῃῶ, λεηλατῶ, διαρπάζω, (διαγουμίζω).
saccheggiatôre, *m.*, ἐκπορθητής, λεηλάτης, διαρπακτής, (διαγουμιστής).
sacchêggio, *m.*, ἐκπόρθησις, λεηλασία, -λάτησις, διαρπαγή, (διαγούμισμα; -σμός).
sacchêtto, *m.*, σακκίδιον, θυλακίσκος, (σακκουλάκι).
sâcco, *m.*, σάκκος, (-κκί, -κκούλα), θύλακος, -άκιον, (σακκούλι) || *v.*
saccôccia, *v.* tâsca. [sacchêggio.
saccomêttere, *v.* saccheggiâre.
saccône, *v.* paglierîccio.
sacêllo, *m.*, ναΐδιον, (ἐκκλησίτσα).
sacerdotâle, *m.f.*, ἱερατικός.
sacerdôte, *m.*, ἱερεύς; *v.* prête.
sacerdotêssa, *f.*, ἱέρεια, -ρισσα.

sacerdôzio, *m.*, ἱερατεία, -ρωσύνη; -ρατεῖον, κλῆρος.
sacramentâle, *m.f.*, μυσταγωγικός, -στικός, -στηριώδης, ἱερουργικός || ὁριστικός, τελεσιουργός.
sacramentâre, *somministrâre i sacramênti, comunicâre, r.*, μεταδίδωμιτῶν ἀχράντων μυστηρίων || *giurâre*, ὀμνύω, ὁρκίζομαι.
sacramentârio, *m.*, εὐχολόγιον τῆς μυσταγωγίας || *pl.*, *crêtici*, ἀντιμυσταγωγικοί.
sacramênto, *m.*, μυστήριον; *pl.*, Εὐχαριστία, θεία κοινωνία, ἁγιώτατον μυστήριον, ἁγία μετάληψις *o* δωρεά, τὰ (παν)ἄχραντα μυστήρια.
sacrâre, *v.* consacr-; bestemmiâre.
sacrârio, *m.*, ἱερὸς τόπος, ἱερόν; ἄβατον, ἄδυτον; λουτήρ.
sacrificâbile, *m.f.*, θυσιαστός.
sacrificâre, κάμνω θυσίαν, προσφέρω εἰς θυσίαν, θύω, θυσιάζω || *dîr la mêssa*, μυσταγωγῶ, λειτουργῶ || -rsi, ἀφοσιοῦμαι καθ' ὁλοκληρίαν, θυσιάζομαι, γίνομαι θυσία; στεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων.
sacrificatôre, *m.*, *pagâno ecc.*, (ἱερο)θύτης, (θυσιαστής) || *cristiâno*, ἱερουργός.
sacrifîcio; -fizio, *m.*, *pr. e fig.*, θυσία || *mêssa*, θεία μυσταγωγία, λειτουργία || *fig.*, στέρησις, προσφορά.
sacrifîcolo, *v.* -ficatôre.
sacrilêgio, *m.*, ἀνοσιότης, -σιουργία; ἱεροσυλία, -λησις.
sacrîlego, -a, ἀνόσιος, -σιουργός, ἀσεβής, ἐναγής, ἱερόσυλος.
sacripânte, *m.*, *v.* rodomônte; ἄνθρωπος ταραχοποιός *o* φιλόνικος, [μαστιγίας.
sacristîa, *v.* sagrestîa.
sâcro, -a, ἱερός || ἅγιος; θεῖος; ὅσιος; σεβαστός || i lîbri -i, τὰ ἱερὰ βιβλία, ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Νέα Διαθήκη || ôrdini -i, ἱεραὶ τάξεις, τὰ ἱερὰ τάγματα; ἱερωσύνη, διακονία *e* ὑποδιακονία.
sacrosânto, -a, ἱερὸς καὶ ἅγιος, πανάγιος, πανίερος; ἀπαράβατος, -βίαστος.
saêtta, *f.*, *frêccia, dârdo*, βέλος || *fûlmine, fôlgore*, κεραυνός || *mat.*, βέλος, (σαΐττα, σαγίττα) || *sféra, îndice*, ὡροδείκτης.
saettâre, *v.* frecciâre, dardeggiâre, [lanciâre.
saettatôre; saettiêre, *v.* arciêre.
saettîa, *f.*, *mar.*, δρομάς, (μπρατσέρα).
saettône, *m.*, *zool.*, ἀκοντίας, (σα-[γιττειά).
safêna, *f.*, φλέψ σαφηνής, σφυρῖτις.
sâffico, -a, σαπφικός.
sagâce, *m. f.*, ὀξύ-(ἀγχί)νους, διορατικός, φρόνιμος.
sagâcia, *f.*, ὀξύ-(ἀγχί)νοια, διορα-[τικότης.
sagacità, *f.*, *v.* accorgimênto, penetraziône, *c. s.*
sagapêno, *m.*, σαγάπηνον.
sagêna, *f.*, *rête*, σαγίνη, σύρμα.
saggêzza, *f.*, σοφία, φρόνησις, σύνεσις; σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
saggiâre, *v.* assagg-, sperimentâre, provâre.
saggîna, *f.*, σῖτος μέλας, τραγόπυρον, ἀραβοσίταρον, (μαυροσίταρον).
sagginâre, παχύνω, σιτεύω (ζῶον).
sagginêlla, *f.*, ὄψιμον τραγόπυρον.
sâggio, -a, σοφός; ἔμφρων, φρόνιμος, συνετός; σώφρων, σεμνός, εὔτακτος; *di côse*, εὐπρεπής, κατάλληλος || *s. m.*, *v.* prôva; campiône; tâsso.
sagittârio, *m.*, *astron.*, τοξότης || *v.* [arciêre.
sâgo, *m.*, σάγος, -γιον.
sagoîno, *m.*, *zool.*, σαγουΐνος.
sâgola, *f.*, *mar.*, σχοινίον (τῆς βολί-[δος).
sâgoma, *f.*, *architettûra*, χείλωμα, κυμάτιον || *mar.*, (ναυσί)τύπος || *modêllo*, τύπος || *contrappêso, româno*, ἀντίρροπον.
sagomâre, ἐκτυπῶ, (-όνω).
sâgra, *f.*, *fêsta*, ἑορτή, πανήγυρις || *v.* consacraziône.
sagrâre, *v.* bestemmiâre.
sagrâto, *m.*, πλατεία τῆς ἐκκλησίας (χορεφταριό) || ὅρκιον, *v.* bestêm-[(σακριστᾶνος).
sagrestâno, *m.*, ἱερο-(σκευο)φύλαξ,
sagrestîa, *f.*, ἱερο-(σκευο)φυλάκιον, σκευοφυλακεῖον, (σακριστία).

sagrinâre, κοκκῶ.
sagrinâto, -a, μιμούμενος τὸ κοκκόδερμα, (σαγρί,-γρές,τελατίνι), κοκ-
sagrìsta, *v.* sagrestâno. [κωτός.
sâgro, *m.*, *zool.*, κίρκος. [δενδρον.
sagù, *m.*, σάγουδον || *bot.*, σαγουδό-
sâia, *f.*, σάγη, -γος, -γιον, (-γιάκι,
saîca, *f.*, *mar.*, σαΐκα. [σάϊα).
saiêtta, *f.*, λεπτοσάγη, (σαγιακάκι).
saîme, *m.*, στέαρ, (γλύνα).
sainêtta, *f.*, ᾀσματοκωμῳδία.
sâiô(ne), *m.*, κολόβιον, προστερνίδιον, (σωκάρδι, κοντόσι, καβαδάκι, τζουμπές); *v.* sâgo.
sâla, *f.*, αἴθουσα, πρόδομος, (σάλ(λ)α) || — da prânzo, ἑστιατόριον, (τραπεζαριά, -ρεῖον) || — da ricevimênto, αἴθουσα (τῆς συναναστροφῆς, διὰ τὰς ἐπισκέψεις), ἀσπαστικόν, (πρό)δόμος, ἐξέδρα, (σάλ(λ)α) || — d' udiênza, ἐντευκτήριον, ἀκροατήριον || — di bâllo, χοροδιδασκαλεῖον; ὀρχηστήριον || — d' ârmi, ὁπλοφυλάκιον; ὁπλασκητήριον || *da ruôta*, ἄξων, (ἀξόνι) || *bot.*, βούτομον.
salâcca, *f.*, σάρδα, (-δέλλα), μαινίς, (ῥέγκα). [κόλαστος.
salâce, *m. f.*, ἀσελγής, λάγνος, ἀ-
salacità, *f.*, ἀσέλγεια, λαγνεία, ἀκολασία, τὰ ἀφροδίσια.
salaiôlo, *m.*, ἁλατοποιός, -τοπηγός, -τοπήκτης; -τέμπορος, -τοπώλης; -τοφύλαξ.
salamelêcche, *m.*, προσκύνησις, σαλαμαλέκι(ον). [λισαύρα).
salamândra, *f.*, σαλαμάνδρα, (κω-
salâme, *m.*, τάριχος, παστόν, ἀλλάς, (λουκάνικο, σαλτσισότο) || *v.* babbêo, imbecille.
salâre, ἁλ(ατ)ίζω, (-τόνω); *mêtter in sâle ecc.*, ταριχεύω, (παστόνω), ἁλμυρίζω, (ἁρμυρίζω) || — la scuôla, δὲν πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον, λειποσχολῶ, (τὸ σκάνω).
salariâre, μισθοδοτῶ, μισθοφορῶ, (μισθόνω).
salariâto, -a, μισθωτός.
salârio, *m.*, μισθός, πληρωμή, ἀμοιβή.
salassâre, *pr. e fig.*, φλεβοτομῶ, ἀφαιμάσσω, (ἐβγάζω αἷμα).
salâsso, *m.*, φλεβοτομία, ἀφαίμασις.
salâto, -a, ἡλισμένος, (ἁλατισμένος); ἁλμυρός, τεταριχευμένος, ἁλιστός, (ἁρμυρός, παστός) || *fig.*, *câro*, *costôso*, ἀκριβός, ἁλμυρός; vêender -o, ἀκριβοπωλῶ; *amâro*, *pungênte*, πικρός, δριμύς, ἁλμυρός.
salatûra, *f.*, ἁλάτισις, ταρίχευσις, -χεία, (πάστωμα).
salcerêlla, *f.*, *bot.*, ὑδροπέπερι.
sâlcio, *v.* sâlice.
salciôlo, *m.*, οἰσύα, -υον, οἶσός, ἰτέα, λύγος, ((ἀ)λυγαριά).
sâlda, *f.*, ἀμυλίς, -υλον, (κόλλα, μάζαλη).
saldâre, συγκολλῶ, (κολνῶ); συνδέω, συνάπτω; *v.* insald-; cicatrizzâre || *comm.*, ἀποτίω, ἐξοφλῶ, ἐξισῶ, λείω λογαριασμούς.
saldâto, -a, (συγ)κολλητός || *pagâto*, ἐξοφληθείς, ἐξισωθείς, ἐκκαθαρισθείς; *sôtto le fattûre*, ἐξωφλήθη. [κολλητήριον.
saldatôio, *m.*, συγκολλητήρ, (συγ)-
saldatûra, *f.*, (συγ)κόλλησις, -ημα.
sâldo -a, *v.* sôlido, stâbile, fêrmo. || *s. m.*, ἔκ-(ἀπό)τισις, ἐξώφλησις, πληρωμή; ὑπόλοιπον, -λειμμα.
sâle, *m.*, ἅλας, ἅλς, (ἁλάτι, -άτσι) || — comûne, di cucîna, ἅλας κοινόν, μαγειρικόν, θαλάσσιον || — ammonîaco, νιτρικὴ ἀμμωνία || — d' Inghiltêrra ἀνθρακικὴ ἀμμωνία || di —, ἁλάτινος, (-τένιος) || *fig.*. ἅλας ἀττικόν, χάρις λόγου, γλαφυρότης, λεπτότης, ἡδύτης, χαριεντισμός, ἅλας, ἅλες, (νοστιμάδα); *v.* spîrito || Imparerâi siccôme sa di — lo pâne altrûi (Dânte), ἐννοήσεις πόσον πικρὸς ὁ ξένος ἄρτος (Δάντης).
saleggiâre, ψιλαλατίζω.
salêp, *m.*, *bot.*, διδύμιον, (σαλέπι).
salgêmma, *m.*, ἅλας ὀρυκτόν.
sâlica (lêgge —), *f.*, σαλιανικὸς νό-
salicâstro, *m.*, ἰτέα ἡ ἀγρία. [μος.
sâlice, *m.*, ἰτέα, (ἰ-(ἐ)τιά, σουϊτιά) || — piangênte, — ἡ κλέουσα.

salicêto, *m.*, ἰτεών.
salicôrnia, *f.*, *bot.*, ἀνθυλλίς.
saliêra, *f.*, ἁλα(το)δοχεῖον, ἁλόδοχον, ἁλιά, (ἁλατερό).
salificâbile, *m.f.*, ἁλατοποιήσιμος.
salificâre, ἁλατοποιῶ, μεταβάλλω εἰς ἅλας.
salificaziône, *f.*, ἁλατοποίησις.
salîgno, **-a**, ἁλατοειδής.
salîna, *f.*, ἁλατορυχεῖον; ἁλίς, ἁλα(το)πήγιον, ἁλυκή.
salinarôlo; **-natôre**, *v.* salaiôlo.
salîno, **-a**, ἁλατώδης, -τοῦχος.
salire, ἀναβαίνω, (ἀναιβαίνω), ἀνέρχομαι; *di côse*, ἀνυψοῦμαι || *aumentâre*, αὐξάνομαι, ὑπερτιμῶμαι, (ἀκριβαίνω) || *progredîre*, προάγομαι.
saliscêndi, *m.*, μάνδαλος, λύκος, κόραξ, καρκίνος, (μάνταλον, κοράκι).
salîta, *f.*, *il salîre*, ἀνάβασις, (ἀναίβασμα, -μός), ὕψωσις || *pendîo ecc.*, ἄνοδος, ἀνάκλιμα ὁδοῦ, ἀνωφέρεια.
salîva, *f.*, σία-(σίε)λος, -ον, πτύελον, (σάλιο(ν)).
salivâle, *m.f.*, σια-(σιε)λικός, -λώδης.
salivatôrio, **-a**, σιαλαγωγός || *s.m.*, -όν.
salivâre, *v.* -vâle || *vb.*, σιαλίζω, πτυελίζω, (σαλιάζω).
salivaziône, *f.*, σιαλισμός, πτυαλισμός, (σαλίασμα).
sâlma, *f.*, σῶμα, πτῶμα, λείψανον || *r.*, *v.* sôma, pêso.
salmâstro(so), **-a**, ἁλμυρός, ὑφάλμυρος, (γλυφός, ἁρμυρός, ἁλμυρούτζικος).
salmeggiamênto, *m.*, ψαλμῳδία.
salmeggiâre, ψαλμῳδῶ, (-διάζω), ψαλμολογῶ; *fig.*, ἀπαγγέλλω *o* ᾄδω μονοτόνως, ψαλμολογῶ.
salmerîa, *f.*, τὰ σκεύη, (ἀπο)σκευή; τὰ σκευοφόρα ζῶα.
salmîsta, *m.*, ψαλμῳδός, -μιστής, -μογράφος.
salmîstico, **-a**, ψαλμικός.
salmodîa, *f.*, ψαλμῳδία, -μολογία.
salmodiâre, *v.* -meggiâre.
salmône, *m.*, ἀττακεύς, ἴσοξ, (σολομός, σαλμών).
salnitrâio, *m.*, νιτροποιός.
salnitraziône, *f.*, νιτρογονία, νιτροφυΐα; νιτροποίησις.
salnîtro, *m.*, νῖτρον, (σαλνίτρι, γκιουβερτζιλές).
salnitrôso, **-a**, νιτρώδης, νιτροφόρος.
salône, *m.*, (μεγάλη) αἴθουσα, ὑποδεκτήριον; *v.* sâla.
salôtto, *m.*, μικρὰ αἴθουσα, *v.* sâla.
sâlpa, *f.*, *itt.*, σάρπα, -η.
salpâre, ἀνέλκω, ἀνάγω τὴν ἄγκυραν, (σηκόνω τὸ σίδηρον, σαλπάρω).
sâlsa, *f.*, ἔμβαμμα, (σάλ(τ)σα), ἄρτυμα, καρύκευμα, περίχυμα, ὀξυλίπαρον, μυττωτός, ζώμευμα.
salsamentârio, *v.* salumâio.
salsaparîglia, *f.*, *bot.*, σμίλαξ ἡ Περουβία, τραχεῖα σμίλαξ, τραχυσμίλαξ, (σάλτσα παρίλλια, σαλσαπαρίλια).
salsêdine; **-sêzza**, *f.*, ἁλμυρότης, -ύρα, (ἁρμύρα, -υράδα).
salsîccia, *f.*, ἀλλᾶς, (λουκάνικο(ν)).
salsicciâio, *m.*, ἀλλαντοποιός, -πώλης.
salsicciône, *m.*, χονδρὸν ἀλλᾶς, (χονδρὸν λουκάνικο).
salsicciôtto, *m.*, τέμαχος ἀλλάντος, φύσκιον, (λουκάνικο, σαλτσισότο).
salsiêra, *f.*, ἐμβάφιον, ἀρτυματοδόχι(ον), (σαλτσιέρα).
sâlso, **-a**, ἁλμυρός, (ἁρμυρός).
saltabellâre, *v.* salte(re)llâre.
saltaleône, *m.*, ἑλικοειδὲς ἐλατήριον.
saltâre, (ὑπερ)πηδῶ, ὑπερβαίνω || *tralascidre*, παραλείπω, παρατρέχω || *n.*, πηδῶ, σκιρτῶ, ἅλλομαι; — dâlla contentêzza, πηδῶ *o* σκιρτῶ ἀπὸ τὴν χαράν; — sôpra, ἀνα-(ἐπι)βαίνω, ἐπιπηδῶ; — in âria, ἐκρηγνύομαι ὑπὸ πυρίτιδος, ἀνατινάσσομαι; fâr — in âria *un edifizio ecc.*, ἀνατινάσσω, (τινάζω, πετῶ στὸν ἀέρα); — di pâlo in frâsca, μεταπηδῶ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο πρᾶγμα, ἐκφέρω λόγους ἀσυναρτήτους *o* ἀνακολούθους.
saltatôre, **-trîce**, πηδητικός || *s.*, -δητής, (-δηκτής), ἅλτης; ὀρχηστής, σχοινοβάτης, (τζαμπάζης, σαλταδόρος).

saltellamênto, *m.*, ὑποπήδησις, ὑποσκίρτησις, (συχνο-(κοντο)πήδημα, τζιλιπούρδημα).
saltellôni; -e, *avv.*, πηδητικῶς, σκιρτηδόν, (πηδηχτά, -δηστά).
salte(re)llâre; **-ticchiâre**, ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ, (συχνο-(κοντο)πηδῶ, τζιλιπουρδῶ).
salterêllo, *m.*, *saltíno*, ὑποπήδημα, (πηδηματάκι) || *bállo*, πηδητός || *mus.*, κρουστήριον || *v.* petârdo.
saltêrio, *m.*, ψαλτήριον, (-τήρι, σαντούρι).
saltimbânco, *m.*, θαυματοποιός, σχοινοβάτης, ἀγύρτης; *v.* ciarlatâno, saltatôre.
sâlto, *m.*, πήδημα, σκίρτημα, ἅλμα || *cadûta*, κατάπτωσις, (καταπέσιμον) || *omissióne ecc.*, παράλειψις || in un —, ἐν τῷ ἅμα, αἴφνης.
saltuariamênte, *avv.*, ἐκ διαλειμμάτων.
salûbre, *m.f.*, ὑγιεινός, ὑγιής.
salubrità, *f.*, ὑγιεινόν, -νότης.
salumâio, *m.*, ταριχευτής, -χοπώλης, ἀλλαντοποιός, -πώλης, (παστουρματζῆς).
salumerîa, *f.*, ταριχο-(ἀλλαντο)πωλεῖον.
salûmi, *m. pl.*, παστόν; τὰ ἅλμαῖα, (τουρσί).
salutâre, *m.f.*, σωτήριος, -ριώδης; ὑγιεινός || *vb.*, χαιρετῶ, -τίζω, ἀσπάζομαι, προσαγορεύω, προσκυνῶ; *v.* proclamâre || -rsi, χαιρετᾶν ἀλλήλους, χαιρετᾶσθαι ἀμοιβαίως, χαιρετίζεσθαι.
salutaziône, *f.*, *v.*-lûto || — angêlica, ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου, ἀγγελοχαιρετισμός, τὸ χαῖρε Μαρία.
salûte, *f.*, *del côrpo*, εὐεξία, τὸ καλῶς ἔχειν; *del côrpo e déll' ánima*, ὑγεία, (γειά, γερωσύνη) || *costituziône fisica*, κρᾶσις || *salvêzza*, σωτηρία || — ! χαῖρε(τε), ὑγιαίνετε!
salutêvole, *m.f.*; **-tîfero**, **-a**, *v.* -târe.
salûto, *m.*, χαιρετισμός, ἀσπασμός, πρόσρησις, προσαγόρευσις.
sâlva, *f.*, κανονοβολισμός *o* τουφεκισμός, σύγχρονος ἐκπυρσοκρότησις σφαιροβόλων, (ῥίψιμον κανονίων *o* τουφεκίων διὰ μιᾶς) || — d' applâusi, πολυπληθὴς συγχειροκρότησις, ῥαγδαῖα χειροκροτήματα.
salvacondôtto, *v.* salvoc-.
salvadanâio, *m.*, ἀργυροδόχη πήλινος, πήλινον ἀργυρο-(χρηματο)φυλάκιον, κερματοπυξίς, (κουμπαρᾶς).
salvaggîna, *v.* selv-.
salvaguârdia, *f.*, φύλαξις, ὑπεράσπισις, ἀσφάλεια, προστασία.
salvamênto, *m.*, διάσωσις, σωτηρία, διατήρησις; *v.* salvatâggio.
salvâre, (δια)σώζω; διαφυλάττω, ἀσφαλίζω; λυτρόνω; (γλυτόνω) || — le apparênze, ἀποσκεπάζω τὰ φαινόμενα, κολάζω τὸ πρᾶγμα || si sâlvi chi può! ὁ σώζων σώζου, ὁ σώζων σωθήτω, σώζου σώζου, (ὅποιος μπορεῖ νὰ φεύγῃ, ὅπου φύγῃ φύγῃ).
salvatâggio, *m.*, διάσωσις, (γλύτωμα,) τῶν ναυαγίων, σωσιναυαγία, ναυαγιαιρεσία.
salvâtico, *v.* selv-.
salvatôre, *m.*, σωτήρ (-τήρας), σώστης || il S-, ὁ Σωτήρ, ὁ Λυτρωτής.
salvaziône, *f.*, *v.* -vamênto, -vêzza.
sâlve, χαῖρε, ἔρρωσο!
salveregîna, *f.*, τὸ χαῖρε Κεχαριτωμένη.
salvêzza, *f.*, σωτηρία, λύτρωσις.
sâlvia, *f.*, ἐλελίσφακον, -ος, (ἀλιφασκιά, ἀλισφακιά, φλασ-(σφα)κομηλιά).
salviêtta, *f.*, χειρόμακτρον, (πετσέτα).
sâlvo, **-a**, σῶος, (γερός), ἀβλαβής, ἀκέραιος, ἀκίνδυνος, ἀσφαλής || sâno e -o, ἀκέραιος || *s. m.*, τόπος ἀσφαλής, ἀσφάλεια || -o, *prep.*, πλήν, ἐκτός (*gen.*), (ἔξω ἀπό *acc.*); — che, ἐκτὸς ἐάν; — a tornâr da câpo, ἐπὶ ἐπιφυλάξει τῆς ἀναλήψεως, ἐκτὸς ἐὰν γείνῃ ἐπανάληψις; — il tûo permêsso, τῇ σῇ ἀδείᾳ; — il vêro, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀληθείας; — errôre, ἐπὶ ἐπιφυλάξει *o* ἐπιφυλαττομένου λάθους.
salvocondôtto, *m.*, προπεμπτήριον, διαβατήριον, ἀσφαλιστήριον.

samaritâno, -a, σαμαρειτικός, -ρείτης.
sambûco, *m.*, ἀκτέα, -ταία, -τῆ, (κουφοζυλιά, ζαμποῦκος, σάμψυχος || *v.* canôtto.
san-, ὁ ἅγιος, (ἅϊ-).
sanâre, *v.* guarîre, risanâre.
sanatôrio, *m.*, νοσοκομεῖον ἰδιωτικόν, ἰατρεῖον, νοσηλευτήριον.
sancîre, ὁρίζω, ἀποφασίζω, (ἐπι)κυρῶ. [κράτης, (ξεβράκωτος).
***sanculôtto,** *m.*, *barb.*, ἄκρος δημο-
sândalo, *m.*, σανδάλι(ον), (παπούτσι) || *bot.* σάνταλον. [-ράχη.
sandarâca; -drâcca, *f.*, σανδαράκη,
sandolîno, *m.*, ἀκάτιον, (βαρκάκι).
sangiacâto, *m.*, νομαρχία, νομός, διοίκησις, (σαντζάκι).
sangiâcco, *m.*, *pr.*, σημαία; *fig.*, νομάρχης, διοικητής.
sângue, *m.*, αἷμα || *fig.*, ζωή, *v.* vivacità, vigôre; φυλή, γένος, γενεά, σπέρμα, συγγένεια, καταγωγή; τέκνον, τὰ -α, συγγενής, -νεῖς, ἀπόγονος; αἷμα || — frêddo, ἀπάθεια, ἀταραξία, ἡσυχία; a — frêddo, μὲ ψυχρὸν αἷμα, ἀοργήτως, ἀπαθῶς, ἀταράχως, ἐξεπίτηδες || fâr buôn —, εὐφραίνω τὴν καρδίαν || cavâllo di —, ἵππος εὐγενής ο καλῆς καταγωγῆς.
sanguificâre, αἱματοποιῶ.
sanguîgno; -guîneo, -a, *di temperamênto,* αἱματώδης, πολύαιμ(ατ)ος; *appartenênte al sângue,* αἱματικός, -τινος; *colôr sângue,* αἱματόχρους, -τόχρωμος, -τιαῖος, -τώδης, -τοειδής. [(λουκάνικον).
sanguinâccio, *m.*, αἱματίτης χορδή,
sanguinânte, *m. f.*, *v.* -guinolênto || *di ferîte morâli,* νωπός, πρόσφατος, νεαρός.
sanguinâre, αἱμορροῶ, -ρραγῶ, (μοῦ τρέχει αἷμα).
sanguinârio, -a, αἱμόδιψος, αἱμ(ατ)οβόρος, αἱμ(ατ)οχαρής, (-τοφᾶς), -τηρός, φονικός; σκληρός, ἄγριος || *s. f.*, *bot.*, πολύγόν(ατ)ον.
sânguine, *m.*, *bot.*, κρανεία, (-νιά).
sanguinolênto, -a, αἱμάσσων, -μοσταγής, -μόφυρτος, -ματηρός, -ματώδης, ((αἱ)ματωμένος); *di bistêcche* μόλις ψημένος, (μὲ τὸ αἷμα, ἀκόμη). [θανατηφόρος, φονικός.
sanguinôso, -a, *c. s.*; αἱματηρός,
sanguisûga, *v.* mignâtta.
sânie, *f.*, αἷμα πυῶδες, ἰχώρ, *v.* pus.
saniôso, -a, ἰχωρώδης, (γεμάτος
sanificâre, *v.* risanâre. [ἔμπυον).
sanità, *f.*, ὑγεία, (γειά, γερωσύγη), *v.* salûte; -lubrità.
sanitârio, -a, ὑγειακός, ὑγειονομικός || cordône -o, φρουρὰ ὑγειονομική || *s. m.*, *v.* mêdico.
sânna, *v.* zânna.
sâno, -a, ὑγιής, ὑγιαίνων, εὔρωστος; *igiênico, salûbre,* ὑγιεινός || *illêso, intêro, sâlvo,* ἀβλαβής, ἀκέραιος; ὁλόκληρος; σῶος, (γερός) || *rêtto, morâle ecc.*, ὀρθός, εὐθύς, ὑγιής.
sanscritîsta, *m.*, σανσκριτιστής.
sânscrito, -a, σανσκριτικός || *s. m.*, ἡ -ή, τὰ -ά. [-μόνειος.
sansimoniâno, -a, σαινσιμωνιανός,
sansimonîsmo, *m.*, σαινσιμωνισμός, δόγμα τοῦ κόμητος Σαινσίμωνος.
sansimonîsta, *m.*, σαινσιμωνιστής.
sansûco, *m.*, *v.* maggiorâna.
santêlmo (fuôco, -chi di —), πυρά, (φωτιά), τελώνιον, τὰ τελώνια, Διόσκουροι.
santerêllo; -llîno, *m.*, ὑποκριτής; *cm.* **-a,** *f.*, ὑποκρίτρια, ὁσία Μαγδαληνή, μὴ μοῦ ἅπτου.
santificâre, ἁγιοποιῶ, ἁγιάζω; † καθαγιάζω, καθιερῶ || — la fêsta, τηρῶ τὴν ἑορτήν, ἑορτάζω.
santificatîvo, -a; -cânte, *m. f.*, ἁγιαστικός, ἁγιάζων.
santificatôre, -trîce, ἁγιοποιός, ἁγιαστής, ἁγιάζων.
santificazîône, *f.*, ἁγιοποίησις, ἁγιασμός; καθαγιασμός, καθιέρωσις.
santîno, *m.*, εἰκόνιον ἁγίου.
santîssimo, -a, ἁγιώτατος || *s. m.*, ᶜΑγία μετάληψις, *v.* sacramênto.
santità, *f.*, ἁγιότης, ἁγιωσύνη; *di côse,* ὁσιότης, ἱερότης || Sûa S-, Vôstra S-, ἡ Αὐτοῦ, ἡ ᶜΥμετέρα ᶜΑγιότης.

sânto, **-a**, ἅγιος, (ἁϊ-); ἱερός, σεβάσμιος; *pîo*, εὐσεβής, εὐλαβής || *s.*, ἅγιος; εἰκὼν ἁγίου || il -o Pâdre, ὁ ἅγιος Πατήρ, ὁ Πάπας || la -a sêde, ἡ ἱερὰ ἕδρα; ἡ ῥωμαϊκὴ αὐλή || il -o uffîcio, τὸ ἱεροδικεῖον || la settimâna -a, ἡ ἁγία *o* μεγάλη ἑβδομάς || l'ôlio -o, τὸ εὐχέλαιον, (τὰ ἅγια λάδια), τὸ ἅγιον μῦρον || âcqua -a, ἁγιασμός, -ασμα, || la -a Bârbara, ἡ πυριταποθήκη, (ἡ σάντα μπάρμπαρα) || quâlche -o ci aiuterà, ὁ Θεὸς βοηθός.

santôcchio, *v.* bacchettône.

santolîna, *f.*, χαμαικυπάρισσος, σαντόνιον, ἑλμινθοβότανον, (λεβιδόχορτον).

sântolo, *v.* padrîno; **-a**, *v.* madrîna.

santône, *m.*, μέγας ἅγιος || τουρκοκαλόγερος.

santonîna, *f.*, σαντονίνα.

santorêggia, *f.*, θύμβρα, -η, (θρ(ο)ύμπη).

santuâria, *v.* relîquia.

santuârio, *m.*, ἱερόν; *v.* sacêllo, sacrârio.

sanzionâre, ἐπικυρῶ; ἐπιψηφίζω.

sanzîone, *f.*, ἐπικύρωσις.

sâpa, *f.*, οἰνοσίραιον, (κρασοσόροπο, πετμέζι).

sapêre, γινώσκω, ἐπίσταμαι, οἶδα, (ἠ-(ἐ)ξεύρω, ξέρω, γνωρίζω); *avêr prâtica*, ἐξεπίσταμαι, ἐπιτηδεύομαι εἴς τι, ἔχω τριβήν *o* πεῖραν ἐπί τι, εἶμαι ἐγκρατής τινος || *potêre*, δύναμαι || *sentîre di, avêr odôre, in gênere*, ὄζω ὡς, (μυρίζω τι); *buôno*, εὐωδιάζω; *cattîvo*, βρωμῶ; *fig.*, ὄζω τινός, φαίνομαί τι || *avêr sapôre*, ἔχω γεῦσιν || non —, ἀγνοῶ, ἀπορῶ; δὲν δύναμαι, ἀδυνατῶ || fâr —, *v.* informâre, avvertîre || un non so chi *o* che, εἴς *o* ἓν ἀγνοῶ τις *o* τι || *s. m.*, κεκτημέναι γνώσεις, μάθησις, παιδεία, σοφία, ἐπιστήμη || il — fâre, ἡ ἐμπειρία, ἡ ἐπιδεξιότης, ἡ ἱκανότης || il — vîvere, ἡ καλὴ συμπεριφορά, ἡ κοσμο-(βιο)γνωσία.

sapidità, *f.*, εὔχυμον, -μία.

sâpido, **-a**, εὔχυμος.

sapiênte, *m. f.*, σοφός, πολυμαθής, πολὺ πεπαιδευμένος, (διαβασμένος, γραμματισμένος), ἐπιστήμων, -μονικός; *âbile ecc.*, ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος, ἔμπειρος; *di ôpere ecc.*, σπουδαῖος, βαθύς.

sapiênza, *f.*, σοφία, μάθησις, παιδεία, *v.* sapêre || *v.* università.

saponâceo, **-a**, σαπωνώδης, (-πουνώδης), -πωνοειδής, σμηγματώδης.

saponâio, *m.*, σαπωνουργός, -νοποιός, -νοπώλης, (σαπουντζῆς).

saponâ(r)ia, *f.*, στρουθίον, κέρδον, (σαπουνόρριζα, τσογένι, τσουένι).

saponâta, *f.*, σαπωνισμός, στρουθισμός, (σαπούνισμα); *schiûma e âcqua di sapône*, ἀφρόνιτρον, (σαπουνάδα).

sapône, *m.*, σάπων, -πώνιον, σμῆ(γ)μα, (σαπούνι).

saponerîa, *f.*, σαπωνουργεῖον, -νοποιεῖον, (σαπουναργιό).

saponêtta, *f.*, σαπωνίδιον, (σαπουνάκι), μοσχοσάπωνον (-σάπουνον).

saponificâre, μεταβάλλω εἰς σάπωνα, σαπωνοποιῶ.

saponîna, *f.*, *chim.*, στρουθιΐνη.

saporâre, *v.* assap-, assaggiâre.

sapôre, *m.*, γεῦσις, χυμός, οὐσία; *v.* -rosità.

saporîfico, **-a**, γευστικός, χυμοποιός.

saporitamênte, *avv.*, ἡδέως, ἡδονικῶς, ἀπολαυστικῶς.

saporîto; **-rôso**, **-a**, γευστικός, εὔχυμος, ἡδύς, ὀρεκτικός, (νόστιμος) || *fig.*, εὐφυής; πικρός; εὐάρεστος, τερπνός, ἐπιτερπής; δηκτικός; (νόστιμος).

saporosità, *f.*, εὐχυλία, εὔχυμον, ἡδύτης, (νόστιμον, -μάδα, -μιά).

sapûta, *v.* conoscênza.

saputêllo, **-a**, *v.* saccênte.

sapûto, *v.* sâggio, accôrto.

sarabânda, *f.*, σαραβάνδα, χορὸς ἱσπανικός.

sarâcca, *v.* salâcca.

saracinêsca, *f.*, τρίβολος, σιδηροῦν δρύφακτον.

saracîno; **-cêno**, **-a**, σαρακηνικός; *s.*, -νός, (ἄραψ) || grâno -o, σῖτος μέλας, τραγόπυρον, (μαυροσίταρον), *v.* frumentône.

sarcâsmo, *m.*, σαρκασμός, χλεύη, εἰρωνεία πικρά.

sarcâstico, -a, σαρκαστικός, χλευαστικός.
sarchiâre, σκαλεύω, -λίζω, βοτανίζω, (ξεχορταριάζω).
sarchiatûra, *f.*; **-amênto,** *m.*, σκάλευσις, -λισμός, -λεία, (-λισμα, -λεμμα), βοτανισμός.
sarchiêllo, *m.*, μικρὸν σκαλιστήρι(ον), σκαλίς, (-ίδα).
sârchio, *m.*, σκαλιστήρι(ον), σκάλευθρον.
sarcocêle, *m.*, σαρκοκήλη.
sarcocôlla, *f.*, σαρκοκόλλα.
sarcôfago, *m.*, σαρκοφάγος, λάρναξ.
sarcologîa, *f.*, σαρκολογία.
sarcôma, *m.*, σάρκωμα.
sarcomatôso, -a, σαρκωματώδης.
sarcôtico, -a, σαρκωτικός.
sârda, *f.*, *min.*. σάρδιος, -ον || *v.* -dêlla.
sardanapalêsco,-a, σαρδαναπαλικός.
sardanâpalo, *m.*, Σαρδανάπαλος; ἄσωτος, φιλήδονος ἄνθρωπος.
sardêlla; -dîna, *f.*, ἀφύη, τριχίας, σάρδα, (-δέλλα, τριχιός).
sardônica, *f.*; **-ônio,** *m.*, σαρδόνυξ, σάρδιον.
sardônico, -a, σαρδωνικός, -δόνιος, πικρός, δηκτικός, εἰρωνικός.
sargâsso, *m.*, *bot.*, σταφυλὴ τοῦ τροπικοῦ, βρυοσταφυλή.
sarîga, *f.*, *zool.*, δίδελφυς, σαρίγιον.
sarîssa, *f.*, σάρισσα.
sarmênto, *m.*, κλῆμα.
sarmentôso, -a, κληματώδης; -τοειδής.
sarônido, *m.*, σαρωνίδης.
sarrocchîno, *m.*, χλαμύδιον, δερμάτινον περιώμιον (τῶν προσκυνητῶν τοῦ ἁγίου Τάφου).
sârta, *f.*, ῥάπτρια, (-ταινα, ῥάφτρα), κόπτρια.
sârte; -tîe, *f. pl.*, πρότονοι, τὰ ἐξάρτια, (τὰ ξάρτια).
sartiâme, *m.*, *mar.*, ἅπαντα τὰ σχοινία, τὰ καλώδια, ἐξαρτισμός, -ισις.
sârtô(re), *m.*, ἱματιουργός, ῥάπτης, (ῥάφτης) || ârte del —, ἱματιουργική, ῥαπτική || fattûra del —, ῥαπτικόν (ῥαπτάδικον).
sartorîa, *f.*, ῥαπτρεῖον, ῥαφεῖον,
sartrîce, *v.* sârta.
sassafrâsso, *m.*, *bot.*, σασσάφρα.
sassâia, *f.*, ἀνάχωμα, κρηπίς.
sassaiôla, *f.*, πετροβολία, -λημα, πετροπόλεμος.
sassâta, *f.*, λίθου βολή, λιθοβόλημα,
sassâtile, *m.f.*. πετραῖος.
sassificâre, *v.* pietrificâre.
sassîfraga, *f.*, *bot.*, ἔμπετρον.
sâsso, *m.*, λίθαξ, -άρι(ον), χάλιξ (-ίκι, πετραδάκι); πέτρα, λίθος, μάρμαρον || *v.* rôccia; tômba || che ha cuôr di sâsso, λιθοκάρδιος.
sassolîno, *m.*, χαλίκι(ον), πετράδιον, (-δάκι).
sassôfono, *m.*, *mus.*. σαξοφῶνον.
sassôso, -a, πετρώδης, λιθώδης || *sîmile a sâsso,* χαλικώδης, πετροειδής.
sâtanâ(sso), *m.*, δαίμων, σατανᾶς, *v.* diâvolo.
satânico, -a, σατανικός, διαβολικός.
satêllite, *m.*, σωματοφύλαξ, δορυφόρος, (ἔνοπλος) ἀκόλουθος, ὀπαδός || *astron.*, δορυφόρος, σελήνη πλανήτου.
sâtira, *f.*, σάτυρα, σίλλος.
satireggiâre, σατυρίζω, ἰαμβίζω, περιπαίζω, διασύρω; σατυρο-(σιλλο)γραφῶ.
satirîasi, *f.*, σατυρίασ(ις), -ιασμός.
satîrico; -rêsco, -a, σατυρικός, δηκτικός, σκωπτικός || *di o da sâtiro,* σατυρικός; ἀναιδής, ἀκόλαστος || -rico, *s. m.*, *v.* -rista.
satiriône, *m.*, *bot.*, σατύριον.
satirîsta, *m.*, σατυριστής, σιλλογράφος.
sâtiro, *m.*, σάτυρος, τίτυρος || *fig.*, ἀγριάνθρωπος: *cm.*, θηλυδρίας, ἄνθρωπος ἀκόλαστος.
satollâre, *v.* saziâre, riempîre.
satrapêsco, -a, σατραπικός.
satrapîa, *f.*, σατραπία.
sâtrapo, *m.*, σατράπης.
saturâre, ἐμφορῶ, φέρω εἰς κορεσμόν; *fig.*, *v.* saziâre, riempîre.
saturaziône, *f.*, ἐμφόρησις, κορεσμός.
saturnâle, *m.f.*, κρόνιος || *pl. m.*, τὰ κρόνια, (τὰ σατουρνάλια).
saturnîno, -a, κρόνιος.
satûrno, *m.*, *dio e pianêta,* κρόνος || *chim.*, μόλυβδος, (-ύβι).
sâturo, -a, κεκορεσμένος, κατακορής, *v.* sâzio.
sauriâni, *m.pl.*, τὰ σαυροειδῆ (ζῶα).

sâuro, -a, ὠχρόφαιος, (κιτρινόμαυρος).
sâvio, *v.* sâggio, prudênte.
saziâbile, *m. f.*, κορεστός.
saziâre, *pr. e fig.*, κορεννύω, (ὑπερ)πληρῶ, χορτάζω, (-ταίνω); *v.* annoiâre, disgustâre, ristuccâre || -rsi, κορεννύομαι, χορτάζομαι, (-ταίνω).
sazietà, *f.*, κόρεσις, κόρος, πλησμονή, (χορτασμός, -ασμα, -ασία); *fig.*, κόρος, πλησμονή, ἀηδία, ἄση, (μπούχτισμα) || a —, εἰς ο κατὰ κόρον, κατα-(ὑπερ)κόρως.
saziêvole; -ziânte, *m. f.*, κορεστικός, πλήσμιος; ἄφθονος; (χορταστικός); *v.* ristucchêvole.
sâzio, -a, κεκορεσμένος, κατακορής, ἐμπεπλησμένος, μεστός, (χορτάτος), ἀηδισμένος.
sbaccellâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ, ἐκλοβίζω, (ξεφλουδίζω).
sbacchiâre, *v.* abbacch-, sbatacchiâre.
sbaciucchiâre, συχνοφιλῶ.
sbatatâggine, *f.*, ἀπερισκεψία, ἀβουλία, ἀπροσεξία, (ἀστοχασία); ἀδεξιότης, ἀφυΐα, (ἀναποδιά).
sbadâto, -a, ἀπερίσκεπτος, ἄβουλος, ἀπρόσεκτος, ἀνόητος, (ἀστόχαστος, ξεμυαλισμένος, ζαβός); ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος, ἀφυής, (ἀνάποδος).
sbadigliacciâre, χασμῶμαι ἐπανειλημμένως.
sbadîgli(amênt)o, *m.*, χάσμη(μα), -μησις, (-μουρ(γ)ητόν, -μούρημα).
sbadigliâre, χασμῶμαι, (-μουρ(γ)ιοῦμαι, -μουριάζομαι).
sbadigliatôre, -trîce, χασμητής, (-μουργιάρης).
***sbaffiâre**, τρώγω λαιμάργως, ἀδηφαγῶ.
sbagliâre, ἁμαρτάνω, σφάλλω, -ομαι, ἀπατῶμαι, λανθάνομαι, (λαθαίνομαι), *v.* errâre || *mancâre, non colpîre nel sêgno*, ἀποτυγχάνω, ἀστοχῶ.
sbâglio, *m.*, *errôre*, ἁμάρτημα, σφάλμα, λάθος, παραδρομή, πλάνη, ἀπάτη; *fâllo, côlpa*, σφάλμα, παράπτωμα, πταῖσμα, (φταίξιμον).
sbaldanzîre, ἀποθαρρύνω, ἐκφοβῶ || *n.*, ἀπαθαρρύνομαι, ἐκπλήττομαι.
sbalestrâre, *pr.*, τοξεύω ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ, ἀστοχῶ || *fig.*, παρεκτρέπομαι τοῦ προκειμένου; *cm.*, ῥίπτω, (ῥίχνω); περιφέρω, περιάγω; ἀποχωρίζω, ἀπομακρύνω.
sbalestrâto, -a, ἐρριμμένος, ἀποκεχωρισμένος || *v.* disordinâto; scervellâto.
sballâre, *pr.*, λύω μπαλλότον, (ἀνοίγω μπάλ(λ)αν), ἐκτυλίσσω || *fig.*, *-rle grôsse*, μεγαλαυχῶ, μεγαλο-(κομπο)ρρημονῶ, φλυαρο-ψευδο-(μωρο)λογῶ, (λέγω παλάβραις, τὰ πουλῶ).
sballâto, -a, ἀνεπιτυχής, ἐλλειπής.
sballône, *v.* spaccône, rodomônte.
sbalordîre, *v.* assordâre, stordîre; stupefâre.
sbalzâre, ῥίπτω, (ῥίχνω), ἐξακοντίζω, ἀφίημι; ἀπολύω, παύω; ἀποπέμπω; *v.* balz-; lanciâre; sbalestrâre.
sbâlzo, *v.* bâlzo, sâlto.
sbancâre, κερδαίνω τὸ ὅλον, (παστρεύω τὸν μπάγκον).
sbandamênto, *m.*, διασκόρπισις, σκορπισμός.
sbandâre, διασκορπίζω.
sbandeggiâre, *v.* (s)bandîre, esiliâre.
sbarâgli(amênt)o, *m.*, κατατρόπωσις, *v.* sconfitta.
sbaragliâre, τρέπω εἰς φυγήν, κατατροπῶ, φυγαδεύω; *v.* dispêrdere.
sbaraglîno, *m.*, *giuôco*, πεσσεία, (τάβλι); *tavolière*, παλαμήδιον, πεσσευτήριον, (τάβλι).
sbarazzâre, ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια, ἀπαλλάττω, (ξεμπερδεύω), ἐλευθερῶ, (-όνω) || *v(u)otâre, evacuâre*, κενῶ, (ἀδειάζω).
sbarazzîno, *m.*, πονηρὸν, (κατεργάρικον,) ο προπετὲς παιδίον; *v.* bellimbûsto.
sbarbâre, ἀποψιλῶ, ἀποπτιλῶ, ἀποτίλλω || *cm.*, κουρεύω, ξυρίζω, (μπορμπερίζω).
sbarbatêllo, *m.*, νέος ἀγένειος, σπανοπόγων, σπανός; νέος ἄπρακτος, παιδάριον.

sbarbazzâre, ἀνασείω; ἀνατινάσσω (τὸν ἵππον διὰ τραβίγματος τοῦ χαλινοῦ) || *fig.*, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, (μαλ(λ)όνω).
sbarcâre, ἀποβιβάζω, (ξεβαρκάρω, ἐβγάλω), ἐκφορτῶ, (ξεφορτόνω) || *n.*, ἀποβιβάζομαι, ἀποβαίνω, (ἐβγαίνω ἀπὸ τὸ καράβι, ἐκβαίνω στὴν ξηράν) || — il lunârio, ἀποζῶ.
sbarcatôio, *m.*, ἀποβάθρα, ἐκβατηρία.
sbârco, *m.*, *d'uômini o di mêrci*, ἀποβιβασμός, -ασις, (ξεβαρκάρισμα); *di mêrci*, ἐκφόρτωσις, (ξεφόρτωσις).
sbardellâto, *v.* esagerâto; enôrme.
sbârra, *f.*, ῥάβδος; λοστός; μοχλός, (ἀμπάρα, μπάρ(ρ)α) || *del timône*, οἴαξ, (δοιάκι) || *barrièra*, (διά-περί)-φράγμα, (μπαρριέρα); φράκτη, χάραξ, φραγμὸς ὁδοῦ || *leg.*, περίβολος.
sbarrâre, *chiûder a catenâccio*, μοχλῶ, (-όνω, ἀμπαρόνω, φράζω) || *chiûdere il pâsso*, κλείω πέρασμα, φράττω, παρεμποδίζω || *scatenacciâre*, ἀπομοχλῶ, (σηκόνω τὸν μοχλόν *o* τὴν μπάρ(ρ)αν, ξαμπαρόνω).
*sbasoffiâre, τρώγω λαμάργως, ἀδηφαγῶ.
sbassâre, *v.* abbassâre, calâre.
sbastâre, ἀποσάττω, (ξεσαμαρόνω).
sbatacchiâre, συνεχῶς, βιαίως *o* ζωηρῶς τύπτω *o* κτυπῶ; σαλεύω, σείω || *r.*, ῥίπτω καταγῆς, καταβάλλω. [*dêlle uôva ecc.*, κτυπῶ.
sbâttere, *v.* bâtt-, agitâre, *c. s.* ||
sbattezzâre, ἀποβαπτίζω, (ξεβαφτίζω), ἀλλάσσω τὸ ὄνομά τινος || -rsi, ἀλλάσσω τὸ ὄνομά μου, μεταβάλλω θρησκείαν; *fig.*, ὀργίζομαι.
sbattûto, -a, κεκτυπημένος, κτυπηθείς, (-ητός); τεταραγμένος; καταβεβλημμένος; κατάπονος, ἄτονος, ἀδύνατος || uôva -e, αὐγὰ κτυπητά.
sbaulâre, διαλύω τὸ κιβώτιον, (ἀνοίγω τὸ σεντούκι), ἐκβάλλω, (ἐβγάζω,) τὰ ἐν τῷ κιβωτίῳ.
sbavagliâre, ἀφαιρῶ τὸ φίμωτρον.
sbavâre, σιαλίζω, (σαλιάζω).
sbavatûra, *f.*, *v.* bâva || κακοτυπία, μαύρισμα, (μουντζούρωμα); ὄγκωσις.
sbeff(eggi)âre, *v.* beffâre, derîdere.
sbellicârsi (dâlle risa), *v.* rîdere (a crepapêlle).
sbendâre, ἀποκαλύπτω.
sberleffâre, τραυματίζω κατὰ πρόσωπον || μορφάζω; *v.* beffâre.
sberlêffo, *v.* sfrêgio; smôrfia.
sberrettârsi, *v.* scappellârsi.
sbert(eggi)âre, *v.* beffâre, derîdere.
sbertucciâre, *v.* gualcîre; irritâre.
sbevazzâre, κωθωνίζω, (σβανάρω), ⟶ [(σιγο)πίνω
sbevucchiâre, χειλοποτῶ, (κουτσο-
sbezzicâre, *v.* beccâre, pûngere.
sbiadîre, μαραίνω *o* σβέννυμι τὴν βαφήν. ἐκβάπτω, (ξεβάφω) || *n.*, ἀποβάλλω τὴν βαφήν, ἐκβάπτομαι, (ξεβάφω, ξεθωριάζω), *v.* scolorîre.
sbiadîto, -a, χλωμός.
sbiancâre, γίνομαι ὑπόλευκος, λευκαίνομαι; σβέννυμαι, ἐξίτηλος γίνομαι, μαραίνομαι, ἐξανθῶ, (ξεθωριάζω); *v.* impallidîre, imbiancâre, sbiadîre (*n.*)
sbiêco, -a, διάστροφος, διεστραμμένος, στρεβλός, (στραβός) || di -o, πλαγίως, ἐκ πλαγίου, (ἀπὸ τὰ πλάγια); λοξῶς, (-ξά), ἐγκαρσίως; ὑπόδρα; διαστρόφως, (ἀνάποδα) || guardâr di -o, ὑποβλέπω, λοξὸν (ἐν)ὁρῶ, (στραβοκυττάζω).
sbigottimênto, *m.*, ἔκπληξις, τρόμος, (-μαγμα).
sbigottîre, ἐκ-(κατα)πλήττω, ἐκφοβῶ, ἐκπτοῶ, διαταράττω, (τρομάζω, ξυππάζω) || -rsi, ἐκπλήττομαι, πτύρομαι, ἀποθαρρύνομαι, (τρομάζω, ξυππάζομαι).
sbigottîto, -a, ἔκπληκτος, ἐκπεπληγμένος, περίφοβος, περιδεής, ἔντρομος, (τρομασ-(τρομαγ)μένος, παραζαλισμένος, παραλογιασμένος).
sbilanciâre, *v.* squilibrâre, sconcertâre.
sbilâncio, *v.* sconcêrto; dêficit.
sbilênco, -a, διάστροφος, στρεβλός,

(στραβός, -βοδίβολος), τρεβλόπους, ῥαιβός, -βοσκελής, βλαισός, (στραβοκάνης, -βοπόδης).
sbirciâre, ὑποβλέπω, (κρυφοκυττάζω, -κοιτάζω, -ματιάζω).
sbirciâta, *f.*, ὑπόβλεψις, (κρυφομάτιασμα, κρυφὴ ματιά).
sbirrâglia; **-rrerìa**, *f.*, ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, κλητῆρες, *v.* polizìa.
sbîrro, *m.*, κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας, ῥαβδοῦχος, -βδοφόρος.
sbizzarrîre, ἀποβάλλω τὰς ἰδιο-(φρενο)τροπίας, (παραξενιαίς) || *v.* sbrigliâre, sfogâre.
sbloccâre, ἀπαλλάττω τοῦ ἀποκλεισμοῦ, λύω τὸν ἀποκλεισμόν.
sblôcco, *m.*, ἄρσις *o* λύσις ἀποκλεισμοῦ.
sboccâre, *di fiûmi*, ἐκ-(εἰσ)βάλλω, (χύνομαι) || *di vîe*, ἄγω || *bottîglie ecc.*, ἀπολαιμίζω, ἀποχειλίζω, (κουτσολαιμίζω, -οχειλιάζω) || *balzâr fuôri*, ἐξέρχομαι ὁρμητικῶς || *parlâr indecentemênte*, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων τῆς σεμνότητος, αἰσχρολογῶ.
sboccâto, **-a**, αἰσχρολόγος, -ρορρήμων, ἀπρεπής, (ἄπρεπος, ἀσύστολος).
sbocciâre, ἀνοίγω.
sbôccio, *m.*, ἄνοιξις; ἀνάπτυξις.
sbôcco, *m.*, στόμα, -μιον; ἐκβολή || — di sângue, αἱμό-(αἱμά)πτυσις.
sbocconcellâre, τρώγω κατ' ὀλίγον, ὑποτρώγω, (ῥοκανίζω); μασσῶ δυσχερῶς, ἀναμηρυκῶμαι, (μασ-
sbofonchiâre, *v.* bof-.
sbollîre, *v.* calmârsi, estînguersi.
sbordellâre, ἐπιφοιτῶ εἰς τὰ πορνοστάσια, πορνοκοπῶ.
sbôrnia, *f.*, μέθη, (-θύσι); fâr la —, *v.* ubbriacârsi.
sborrâre, ἀφαιρῶ τὸ γνάφαλον, ἐκβάλλω τὸ βύσμα || *b.*, ἀποσπερματίζω.
sbôrs(amênt)o, *m.*, καταβολὴ χρημάτων, πληρωμή, δαπάνη, (ἐξόδευμα, -διασμα); προκαταβολή.
sborsâre, ἐκβάλλω ἐκ τοῦ βαλαντίου *o* κιβωτίου χρήματα, (ξεσακκουλιάζω). καταβάλλω, (πληρόνω), δαπανῶ, (ἐξοδεύω, -διάζω); — anticipatamênte, προκαταβάλλω, (προ-
sboscâre, ἀποδασῶ.
sbottonâre, ἀπο-(ἐκ)κομβῶ, ἐκποροπῶ, (ἐκκομβόνω, κεκουμπόνω, ξεθηλυκόνω) || -rsi, *fig.*, λύω τὴν γλῶσσαν μου, παρρησιάζομαι.
sbottoneggiâre, (ἀπο)σκώπτω, πε-
sbozzacchîre, *v.* rifârsi.
sbozzâre, *v.* abbozz- || *mar.*, λύω τὴν κάμιλον, (γούμεναν).
sbozzimâre, ἀπολύω τὴν κόλλαν, ἀπομαζαλίζω, (ξεκολλάρω).
sbracârsi, ἐκβάλλω τὰς περισκελίδας, ἐκβρακοῦμαι, (ξεβρακόνομαι) || *fig.*, ἐπιτείνομαι, ἀγωνίζομαι.
sbracâto, **-a**, ἄνευ περισκελίδων, (ξεβράκωτος) || *v.* grânde, rîcco.
sbracciâre, ἐκβάλλω ἀπὸ τοῦ βραχίονος || -rsi, γυμνῶ τοὺς βραχίονας, ἀναστέλλω (τὸ φόρεμά μου), ἀνακομβοῦμαι, (ἀνασκουμπόνομαι); *fig.*, ἐπιτείνομαι, ἀγωνίζομαι ἐπί τι.
sbraciâre, ἀνασκαλεύω τὴν αὐλάν.
sbraciône, *v.* fanfarône, spaccône.
sbraitâre, διαταράττω κραυγάζων, φωνάζω δυνατά, (κατα)κραυγάζω, φωνασκῶ, (φωνοκοπῶ).
sbramâre, *v.* saziâre, appagâre, soddisfâre.
sbranâre, σπαράττω, διαμελίζω.
sbrancâre, ἀποχωρίζω ἐκ τῆς ἀγέλης, διασκορπίζω || *agr.*, κλαδεύω.
sbra-(sbri)ndellâre, ἀποσπῶ, φθεί-
sbrattâre, *v.* pulîre; sbarazzâre.
sbravazzône, *v.* bravâccio, spaccône, rodomônte.
sbrêndoli, *m. pl.*, τὰ ῥάκια, (τὰ κουρέλια) || âbiti a —, κουρελιασμένα φορέματα, ῥάκια, (κουρέλια).
sbriciolâre, τρίβω εἰς ψίχια, (-χαλα), εἰς μικρὰ τεμάχια, ψίω, θρύπτω.
sbrigâre, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τι, περαίνω ταχέως *o* ἐσπευσμένως, (δίδω δρόμον), διεκπεραιῶ, ἀποτελειῶ, (ξετελειόνω) || ἀπαλλάττω, (ξεμπερδεύω,) ταχέως, ἀπολύω, ἀποπέμπω, ἐλευθερῶ, (-όνω) || -rsi, ἐπείγομαι, (ἐπι)σπεύ-

δω, (κάμνω (ὀ)γλίγωρα, βιάζομαι) || sbrîgati! σπεῦσον, ὕπαγε ταχέως! (γλίγωρα!)
sbrigatîvo, **-a**, ταχυεργός, ταχύς, ((ὀ)γλίγωρος), δραστικός, σπευστικός.
sbrigliâre, λύω *o* ἐκβάλλω τὸν χαλινόν, (βγάζω τὸ χαλινάρι), ἀποχαλινῶ, (ἀπο-(ξε)χαλινόνω).
sbrigliâto, *v.* sfrenâto; dissolûto.
sbroccâre, καθαρίζω τὴν μέταξαν || ἀποφυλλίζω || λαλῶ ἀπερισκέπτως.
sbrôcco, *m.*, μεταξογνάφαλον.
sbrogliâre, διαλύω, διακρίνω, διαπτύσσω, ἐκτυλίσσω, (ξεμπερδεύω, ξεχωρίζω, ξεδιαλέγω); ἐξακριβῶ, διευκρινίζω, (ξεκαθαρίζω); τακτοποιῶ, διευθετῶ; *v.* sbarazzâre || — i capêlli, κτενίζω τὰς τρίχας.
sbrôscia, *f.*, νερόπλυμα.
sbruffâre, *v.* spruzzâre, aspêrgere.
sbrûffo, *m.*, περίχυσις || *fig.*, δωροδόκημα; *v.* mância.
sbucâre, ἐξάγω ἀπό τινος ὀπῆς; ἐξιχνεύω, -νιάζω; (ξετρυπόνω) || *n.*, προκύπτω, ἐκτρυπῶ, (ξετρυπόνω).
sbucciâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ, φλοϊζω, (ξεφλουδίζω).
sbudellamênto, *m.*, ἐξεντέρισις, ἐκκοίλισις, (ξεκοίλιασμα).
sbudellâre, ἐξεντερίζω, ἐκκοιλί(ά)ζω, (ξεκοιλιάζω); φονεύω.
sbuffamênto, *m.*, ἐκφύσημα, (φυσηματιά).
sbuffâre, φυσῶ, (φουσκόνω); ἀσθμαίνω; *frêmere*, φρυάττω.
sbûffo, *m.*, (ἐκ)φύσημα, (φυσηματιά), ἐκπνοή.
sbugiardâre, ψεύστην ἐξελέγχω; ἀποδεικνύω τι ψευδές.
sbuzzâre, *v.* sventrâre, sbudellâre.
scâbbia, *f.*, ψώρα || avêr la —, ψωριάζω.
scabbiôso, **-a**, ψωρικός, -ρώδης, -ροειδής || *s. f.*, *bot.*, ψωρανθεμίς.
scabîno, *m.*, σκαβῖνος.
scabrosità; **-brêzza**, *f.*, τραχύτης, ἀνωμαλία || δυσχέρεια, δυσκολία, περιπλοκή.
scabrôso, **-a**, τραχύς, ἀνώμαλος || *fig.*, ἀκανθώδης, δυσχερής, δυσμεταχείριστος, (δυσκολοοικονόμητος), ἐργώδης, ἐπίπονος, δύσκολος; κινδυνώδης.
scacazzâre, *b.*, ἔχω διάρροιαν, τιλῶ, (τσιρλίζω, καταχέζω τῇδε κἀκεῖσε).
scaccâto, **-a**, τετραγωνισμένος, -νοειδής, ἀβακοειδής.
scacchiêre, *m.*, ἀβάκιον ζατρικίου, (σκακιέρα) || *mil.*, ἀβακοειδὴς διάταξις στρατοῦ, πλινθίον.
scacciamôsche, *v.* cacciâm-.
scacciapensiêri, *m.*, ὀδοντοφῶνον.
scacciâre, *v.* cacc-, espêllere.
scaccîno, *m.*, ὑπηρέτης ἐκκλησίας, κανδηλάπτης, εὐταξίας.
scâcco, *m.*, τετράγωνον || *pl.*, *giuôco*, ζατρίκιον, (σαντράτσι, ἰσκάκι); giocâr a -cchi, ζατρικίζω; — mâtto, τροπὴ καὶ νίκη (σὰχ ῥούχ) || *fig.*, ἀποτυχία, συμφορά, ἧττα, ὄλεθρος || tenêr in iscâcco, κρατῶ ἐν ἀμηχανίᾳ, ἀπειλῶ, στενοχωρῶ || vedêr il sôle a -cchi, ὑπάρχω ἐν εἰρκτῇ, (εἶμαι φυλακισμένος).
scadênte, *m. f.*, *v.* ordinârio, pôco (da —).
scadênza, *f.*, ἔκπτωσις, παρακμή || *comm.*, λῆξις (προθεσμίας), λῆξιπροθεσμία, διορία.
scadêre, *declinâre*, *decadêre*, ἐκπίπτω, (ξεπέφτω), παρακμάζω, ἀποκλίνω; ἐξασθενοῦμαι || *comm.*, λήγω, ἐκπίπτω.
scâfa, *f.*, λέμβος ἀκατάστρωτος, σκάφος; *v.* schîfo.
scafândro, *m.*, σκάφανδρον.
scaffâle, *m.*, γείσωμα, (ῥάφι); ἀρ(ἐρ)μάριον, (ντ-(δ)ουλάπι); βιβλιοθήκη; ἀνοχεύς, (ἐταζέρα).
scâfo, *m.*, σκάφη τοῦ πλοίου, σκάφος, (σκαρί).
scafôide, *m. f.*, σκαφοειδής.
scagionâre, *v.* discolpâre, scusâre.
scâglia, *f.*, ἔκρηγμα, θραῦσμα, θρύμμα, κλάσμα, σύντριμμα, (σχίζα, κομμάτι) || *di pêsce ecc.*, φολίς, λεπίς, λέπος, (λέπι).
scagliâre, *lancidre*, ῥίπτω, (ῥίχνω), (ἐξ)ἀκοντίζω, ἐκσφενδονῶ || *sminuzzâre*, συντρίβω, ἐκρηγνύω, συν-

θραύω, σπῶ, (σπάνω) || *levâr le scâglie*, ἀφαιρῶ τὰ λέπη, ἐκλεπίζω, (ξελεπ(ιδ)ιάζω).
scagliôla, *f.*, *scagliétta*, λέπιον || *min.*, γύψος || *bot.*, φαλαρίς.
scaglionâre, τάσσω κλημακηδόν.
scagliône, *v.* gradîno.
scagliôso, **-a**, φολιδώδης, -λιδοειδής, -λιδωτός, λεπιδώδης, -δωτός.
scagnôzzo, *m.*, *prête*, ἄθλιος, ἀδέξιος, χαλαστής.
scâla, *f.*, κλί-(κλῖ)μαξ, ἀναβάθρα, (σκάλα) || — môbile, portâtile, κλίμαξ κινητή, φορητή, (ἀνεμόσκαλα) || — a chiôcciola, κλίμαξ κοχλιο-(έλικο)ειδής || *di nâve*, ἀποβάθρα, ἀπο-(ἐκ)βατηρία, (σκάλα) || *mus. ecc.*, κλίμαξ || *fig.*, βαθμολογία, κλίμαξ, (σκάλα) || in iscâla, βαθμιαίως, -μηδόν; κλιμακηδόν, (σκάλαις σκάλαις).
scalappiâre, ἀπαλλάττω τῆς παγίδος, ἐλευθερῶ, (-όνω).
scalâre, ἐπιβαίνω *o* ἐφορμῶ διὰ κλιμάκων, (ἀναβαίνω μὲ σκάλαις), εἰσέρχομαι δι' ἀναβάσεως, ἐπιπηδῶ || *v.* calâre, ribassâre.
scalâta, *f.*, ἔφοδος *o* εἴσοδος δι' ἀναβάσεως, ἐπιπήδησις.
scalcagnâre, στραβοπατῶ πέδιλον, πτερνοπατῶ.
scalcinâre, ἀφαιρῶ *o* χαλῶ τὸ κονίαμα, ἀποκονιῶ, (ξεσουβαδίζω, ξασβεστόνω).
scalcinatûra, *f.*, ἀποκονίασις, (ξεσουβάδισμα, ξασβέστωμα).
scâlco, *m.*, τραπεζοποιός, -ζοκόμος, ἀρχιτρίκλινος.
scaldalêtto, *m.*, κλινο-(στρωματο)πύραυνον, (σκανδαλέτον).
scaldamênto, *v.* riscald-.
scaldapânche; **-dasêggiole**, *m. f.*, ὀκνηρός, φυγόπονος, (ἀκαμάτης, τεμπέλης).
scaldapiêdi, *m.*, ποδοθερμάστρα.
scaldâre, θερμαίνω, ζεσταίνω, *v.* riscald-; infiammâre || -rsi, θερμαίνομαι; *fig.*, ἐμψυχοῦμαι, ἐξάπτομαι.
scaldâta, *f.*, θέρμανσις, -ασμα, (ζέσταμα).
scaldatôio, *m.*, θερμαντήριος θάλαμος, ζεστατήριον.
scaldatôre, *m.*, θερμαστής.
scaldavivânde, *m.*, ὀψοπύραυνον.
scaldîno, *m.*, αἴθρακος, -ανος, θερμάστρα.
scalêa, *f.*, κλί-(κλῖ)μαξ, (σκάλα).
scalêno (triângolo —), *m.*, σκαληνὸν (τρίγωνον).
scalêo, *m.*, διπλῆ κλίμαξ; *v.* scâla; sgabêllo.
scalferôtto, *m.*, παιδεῖον, (στιβαλέτο).
scalêtta, *f.*, κλιμάκιον, -κίς, μικρὰ κλίμαξ.
scalfîre, ἀμύσσω, (τζουγγρανίζω, τζαγγρουνῶ).
scalfittûra, *f.*, ἀμυχή, (τζουγγράνισμα, -γγρούνισμα, -γγρουνιά).
scalîno, *v.* gradîno.
scalmâna, *f.*, πλευρῖτις.
scalmanâre, πάσχω ἐκ πλευρίτιδος || -rsi, *v.* affannârsi, riscaldârsi.
scâlmo, *v.* scârmo; barchêtta.
scâlo, *m.*, λιμήν; ἐμπόριον, -ρεῖον, ἐπίνειον, (σκάλα) || ἐπι-(ἀπο)βάθρα (λιμένος) || *v.* staziône; ribâsso || gli -i levantîni, οἱ ἐμπορικοὶ λιμένες ἐν Ἀνατολῇ, τὰ ἐπίνεια τῆς Ἀνατολῆς.
scalôgno, *m.*, ἀσκαλώνιον κρόμμυον, σκορδόπρασον.
scalpell(in)âre, ἐντέμνω, ἐγχαράττω διὰ τῆς σμίλης, σμιλεύω.
scalpellîno, *m.*, γλύπτης, λιθοξόος || *piccolo scalpêllo*, σμιλίον, -λάρι(ον).
scalpêllo, *m.*, σμίλη, (-α) || *fig.*, *v.* scultôre.
scalpicciâre, ποδοτριβῶ, -οκτυπῶ, -οκροτῶ, ποδαρίζω, πτερνοκοπῶ.
scalpiccîo; **-cciamênto**, *m.*, ποδοκρουσία, ποδοτρίβησις.
scalpitâre, ποδοκροτῶ, -οκτυπῶ, -σκιρτῶ.
scalpitîo; **-tamênto**, *m.*, ποδοκρότημα, ποδόκτυπος.
scalpôre, *v.* rumôre, chiâsso; lamênto.
scaltrîre, ἐξυπνῶ, συνετίζω, σωφρονίζω, καθιστῶ πανοῦργον.
scâltro; **-trîto**, **-a**, *svêglio*, *âbile*, *astûto*, ἔξυπνος, ἐπιτήδειος, συνετός; *furbacchiône*, *malîgno*, πανοῦργος, δόλιος, (μαριόλος, κουτοπόνηρος).

scalvâre, ἐντέμνω, ἐγκόπτω || *agr.*, κλαδεύω, περικαθαρίζω.
scalzacâne, *m.*, ἀνυπόδητος, ((ἐ)ξυπόλυτος, σουρτούκης), ἄθλιος, ἀχρεῖος, οὐτιδανὸς, μηδαμινὸς *o* πάμπτωχος ἄνθρωπος.
scalzâre, ἐκβάλλω τὰ ὑποδήματά τινος, ἐξυποδῶ, -πολύω, (ξυπολιάζω, ξεποδένω) || *un mûro e fig.*, ὑπορύσσω, ὑποσκάπτω.
scâlzo, -a, ἀνυπόδητος, γυμνόπους, -πόδης, (-πόδαρος, (ἐ)ξυπόλυτος).
scamatâre, ψήχω, (βουρτζίζω, -τσάρω), ῥαβδίζω, ἐκκονίζω, (ξεσκονίζω).
scamâto, *m.*, ψήκτρα, (βούρτσα), μικρὰ ῥάβδος (ῥαβδάκι, βεργίτσα).
scambiâre, (ἀντ)ἀλλάσσω || — per, ἐκλαμβάνω, (παίρνω,) ἀντί.
scambiettâre, ἀνα-(ὑπο)σκιρτῶ, διασκελίζω, διαπηδῶ.
scambiêtto, *m.*, ἀνασκίρτημα, διασκελισμός, διαπήδημα; θερμαστρίς, συμποδισμός. [mûtuo.
scambiêvole, *m. f.*, *v.* recîproco,
scâmbio, *m.*, (ἀντ)ἀλλαγή, ἀντάλλαγμα || *in iscâmbio*, ἀντί (*gen.*).
scambîsta, *m.*, *ferrovía*, βελονοστρόφος. [τοῦ χοίρου.
scamerîta, *f.*, ψόα, (φιλέτο, ἀπάκι,)
scamiciâre, ἐκβάλλω τὸν χιτῶνα, (ποκάμισον) || -rsi, ἀπεκδύομαι *o* φέρω μόνον τὸν χιτῶνα.
scamiciâto, -a, ἄνευ τοῦ χιτῶνος; φέρων μόνον τὸν χιτῶνα, (ποκάμισον); ἀτάκτως ἐνδεδυμένος, τετραχηλισμένος, (ξεστηθιασμένος, -θωμένος) || *fig.*, ἐπαναστάτης.
scamonêa, *f.*, σκαμμωνία.
scamosciâre, *v.* cam-.
scamozzâre, κορυφοτομῶ.
scampafôrca, *v.* bîrbâ(nte).
scampagnâre, ὑπάγω εἰς τὴν ἐξοχὴν πρὸς διασκέδασιν. [ἐξοχήν).
scampagnâta, *f.*, ἐκδρομὴ (εἰς τὴν
scampanâre, συγκωδωνίζω, κρούω τοὺς κώδωνας, (τὰς καμπάνας,) γοργῶς, εὐρύθμως, διαρκῶς.
scampanellâre, κτυπῶ τὸ κωδώνιον, (κουδούνι), κωδωνίζω, (κουδουνίζω), κρούω τὸ κωδώνιον γοργῶς.
scampanellâta, *f.*, κωδωνοκρουσία.
scampanîo, *m.*, συγκωδωνισμός, κωδωνοκρουσία, -νόρρυθμος, τῶν κωδώνων συμφωνία.
scampâre, *v.* salvârsi; (s)fuggîre.
scâmpolo, *m.*, περίσσευμα; *v.* avânzo.
scanalâre, *v.* scannellâre.
scancellâre, *v.* cancell-.
scancerîa, *f.*, τραπεζοσκευοθήκη.
scandagliâre, *pr. e fig.*, βολίζω, βολιδοσκοπῶ, (σκανταλίζω, σκανδαλιάρω).
scandâglio, *m.*, βολίς, (σκαντ-(σκανδ)άλι, σκανδήλι); βολισμός, -ιδοσκόπησις.
scandalizzâre, σκανδαλίζω, δίδω σκάνδαλον || -rsi, σκανδαλίζομαι, (παίρνω σκάνδαλον *o* κακὸν ξόμπλι); ἐξάπτομαι, ὀργίζομαι.
scândalo, *m.*, σκάνδαλον, -λισμός || piêtra dêllo —, πέτρα σκανδάλου.
scandalôso, -a, σκανδαλώδης, -λοποιός, -λουργός, -λοπλόκος, (-λιάρης, -λερός); αἰσχρός.
scandêlla, *f.*, ὄλυρα, ζέα, (ζεία).
scândere; -dîre, μετρῶ.
scannamênto, *m.*, σφαγή.
scannâre, σφάττω, (σφάζω), λαιμοτομῶ || *fig.*, *v.* rovinâre.
scannatôio, *m.*, σφαγεῖον, κρεουργεῖον || *mil.*, ἐνέδρα, (καρτέρι).
scannellatûra, *f.*; **-llamênto**, *m.*, ῥάβδωσις, αὐλάκισις, -λάκιον.
scannellâre, *ûna colônna ecc.*, ῥαβδῶ, (-όνω), αὐλακ(ίζω)ῶ, (-κόνω) || *stôffe*, καλαμῶ, (κάμνω κανονέ), κάμνω σωληνοειδεῖς πτυχάς || *svôlgere il filo*, ἐκτυλίσσω, (ξετυλίζω,) τοὺς καλαμίσκους.
scânno, *v.* sêggio, sgabêllo.
scansafatîche, *v.* fannullône.
scansâre, *v.* evitâre; scostâre.
scansîa, *f.*, *v.* scaffâle.
scantonâre, ἀφαιρῶ *o* κόπτω, (τσακίζω,) τὰς γωνίας *o* τὰ ἄκρα, ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ || *fig.*, ἀλλάσσω δρόμον κρυφίως, ἑτέραν τρέπομαι, ἀπο-(δια)φεύγω.
scapacciône, *m.*, ῥάπισμα *o* παλαμιὰ κατὰ τοῦ αὐχένος, (σβερκιά),

κόνδυλος, (κατακεφαλιά) || dâr -i, κονδύλους ἐντρίβω, (δίδω σβερκιαίς ο κατακεφαλιαίς, κατακεφαλιάζω).
scapâto, *v.* stordîto, scervellâto.
scapecchiâre, ἐκκαθαίρω (τὸ λίνον).
scapestratâggine, *f.*, ἀσωτία, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀχρειότης.
scapestrâto, **-a**, ἄσωτος, ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἀχρεῖος, ἀχάλίν(ωτ)ος, (παραλυμένος) || fâr vita -a, *v.* sca-
scapezzâre, *v.*-pâre. [pigliâre (*fig.*).
scapigliâre, συγχέω τὴν κόμην, βάλλω τὴν κόμην εἰς ἀταξίαν, (ἀναμαλλιάζω, ξεχτενίζω) || *n.*, *fig.*, ἀκολασταίνω, ἀκρατεύομαι, ἀσελγαίνω.
scapigliâto, **-a**, ἐκκεχυμένος τὴν κόμην, λυσίκομος, ἀκτένιστος, (ἀναμαλλιάρης) || *fig.*, *v.* disordinâto, scapestrâto. [*bohême.
scapigliatûra, *v.* scapestratâggine;
scapitâre, ζημιοῦμαι, (χάνω).
scâpito, *m.*, *v.* pêrdita, dânno.
scapitozzâre, ἀκρο-(κορυφο)τομῶ, *v.*
scâpo, *m.*, σκάπος. [-pâre.
scâpola, *f.*, ὠμοπλάτη, (πλάτη, κουτάλα).
scapolâre, *v.* evitâre, (s)fuggîre, scappâre || *s. m.*, † *mânto*, ἐπωμίς, ὠμοφόριον, ἄμφιον ἱερατικόν; *cappûccio*, καλύπτρα, (κουκκούλα); *immâgine appêsa al cóllo*, περιαπτον, -ίαμμα, φυλακτήριον, (-κτόν, -κτάρι). [ἀνύπανδρος).
scâpolo, *m.*, ἄγαμος, ἄνύμφ(ευτ)ος,
scaponîre, νικῶ τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην, μεταπείθω.
scappamênto, *m.*, *v.* scappâta || *meccanîsmo*, διεκφευκτικὸς μηχανισμός.
scappâre, (ἐκ-δια-ἀπο)φεύγω, ἀποδιδράσκω, δραπετεύω, σώζομαι, (ξεφεύγω, σκαπουλίζω, γλυτόνω) || mi scâppa la paziênza, ἀποκαρτερῶ, (χάνω τὴν ὑπομονήν) || -rla bêlla, σώζομαι ἐκ μεγάλου κινδύνου, (τὴν γλυτόνω εὐθηνά).
scappâta, *f.*, *fûga ecc.*, λαθραία ἔξοδος, φυγὴ αἰφνιδία, ἐκ-(δια)-φυγή, ἐξολίσθησις, (ξεγλίστρημα) || *córsa, capatîna ecc.*, δρόμος, ἐκδρομή; μικρὰ διάρκεια, παροδικὴ ἐμφάνισις || *trâtto di spîrito, schêrzo ecc.*, εὐφυΐα, -φυολογία, ἀστειολογία, χαριέντισμα, (χωρατᾶς, -τόν) || *stranêzza, stravagânza*, μωρία, παραλογισμός, (τρέλλα, ἀλλοκοτιά) || di —, δρομαίως, -μάδην; διακεκομμένως, πως, (πότε καὶ πότε); ἐν παρέργῳ, ἐν παρόδῳ, κατὰ πάροδον, ἐκ παρόδου.
scappatôia, *f.*, ὑπεκφυγή, προφασιολογία, πρόφασις.
scappellâre, ἀφαιρῶ ο ἐκβάλλω τὸν πῖλον || -rsi, ἐκβάλλω τὸν πῖλον μου (χαιρετίζων), ἐκκαλύπτομαι τὴν κεφαλήν.
scappellâta, *f.*, ἀποκάλυψις τῆς κεφαλῆς (πρὸς χαιρετισμόν), χαιρετισμός, -τημα.
scappellôtto, *v.* scapacciône.
scappîno, *m.*, πέλμα τοῦ περιποδίου, (τῆς κάλτσας).
scappucciâre, ἀποκαλύπτω, ἀφαιρῶ τὸ καράκαλλον, (τὴν κουκκούλαν) || *v.* inciampâre; sbagliâre.
scapricciâre, *v.* sbizzarrîre; appa-
scâpula, *v.* scâpola. [gâre.
scarabâttola, *f.*, ὑαλίνη, (βιτρίνα).
scarabêo, *m.*, κάνθαρος, σκάραβος, (κατσαρίδα).
scarabocchiâre, μολύνω μέλανι, μελαν(όνω)ῶ; σπιλῶ, (πασαλείφω, μουντσουρόνω, -τσαλόνω); κακογραφῶ, γράφω πεφυρμένως.
scarabôcchio, *m.*. μελάνωμα, (μουντσούρ(ωμ)α); σπίλωμα, (πασάλειμμα, μουντσούρωμα), ποταπὴ ζωγραφία; κακογραφία, γραφὴ δυσανάγνωστος, τὰ ὀρνιθοσκαλίσματα, (γράψιμον δυσανάγνωστον, μουντζούραις).
scaracchiâre, *v.* sput(acchi)âre, scatarrâre.
scarafâggio, *m.*, κάνθαρος, (κατσαρίδα). [ἀψιμαχία.
scaramûccia, *f.*, ἀκροβολισμός, -λία,
scaramucciâre, ἀκροβολίζω, -ομαι, ἀψιμαχῶ.

scaraventâre, (ἐξ)ἀκοντίζω, ἐκτοξεύω, ἐκσφενδονίζω, ῥίπτω, (ῥίχνω).
scarceramênto, *m.*; **-aziône**, *f.*. ἀποφυλάκισις, ἄφεσις, ἀπόλυσις.
scarcerâre, ἀποφυλακίζω, ἀπολύω, (ξεφυλακόνω, ἐλευθερόνω).
scardassâre, *v.* cardâre.
scârica, *f.*, *mil.*, (συμ)πυροβόλησις, (ῥίψιμον) || *medc.*, κένωσις; *v.* evacuaziône; cacâta.
scaricabarîle (**fâre a —**), ἐνοχοποιοῦμεν ἀλλήλους, ἀντεγκαλῶ.
scaricamênto, *m.*, ἐκφόρτωσις, ἀποφορτισμός, (ξεφόρτωμα) || *di ûn' ârma da fuôco*, ἄδειασμα πυροβόλου, ἐκκένωσις, (ξεγέμισμα).
scaricâre, ἀφαιρῶ τὸ φορτίον, ἐκφορτῶ, ἀποσκευάζω, (ξεφορτόνω); ἀνακουφίζω, *v.* sgravâre || *un fucile ecc.*, *vuotârlo*, ἀδειάζω ὅπλον, ἐκκενῶ, (ξεγεμίζω); *sparâre*, πυροβολῶ, ῥίπτω || *ûna bôtta, un côlpo*, ἐντείνω πληγήν, (καταιβάζω μίαν) || **-rsi**, ἀποφορτίζομαι, (ξεφορτόνομαι), ἀπαλλάττομαι; *di dcque*, ἐκρέω, ἐκβάλλω; *andâr di côrpo, evacuâre*, (ἐκ)κενῶ τὴν κοιλίαν, ἀφοδεύω, (χέζω).
scaricatôio, *m.*, ἐκ-(ἀπο)δοχεῖον ὕδατος; ἐκκενωτήριον || τόπος ἐκφορτώσεως.
scaricatôre, *m.*, ἐκφορτωτής, (ξεφορτωτής).
scârico, **-a**, ἀφόρτωτος; κενός, ἄδειος || *s. m.*, *v.* -camênto; *fig.*, ἀπολογία, ἀθώωσις, *v.* giustificaziône, difêsa; ἀπαλλαγή, ἀνακούφισις, (ξεφόρτωμα); *comm.*, ἀπαλλαγή, ἐξόφλησις, *v.* quietânza; sgrâvio.
scarificâre, ἐντέμνω, (ἐγ)χαράττω, σκαριφῶμαι.
scarificatôre, *m.*, *strumênto*, σκαριφητήρ.
scarificaziône, *f.*, ἐντομή, χάραξις, σκαρίφησις.
scarlattîna, *f.*, πορφυρᾶ, ὀστρακιά, (σκαρλατίνα, κοκκινάδα).
scarlâtto, **-a**, ἁλουργοβαφής, (ἅλικος), ὑσγινοβαφής || *s. m.*, *colôre*, ἁλουργόν, ὕσγινον, (ἅλικον, σκαρλᾶτον; *stôffa*, ἁλούργημα.
scârmo, *m.*, *mar.*, σκαλμός, (σκαρμός, πάσσαλος).
scarnâre, ἀφαιρῶ τὴν σάρκα, ἐκσαρκίζω, (ξεσαρκίζω); ἰσχνεύω, -ναίνω, κατασκελετεύω, (λιγνεύω, ἀχαμναίνω).
scarnificâre, *c. s.*; *v.* scarificâre.
scârno, **-a**, λειπό-(ἄ)σαρκος, (κάτ)ισχνός, σκελιφρός, -λετώδης, ξηρός, -ρόσαρκος, (λιγνός, ξερακιανός), *v.* mâgro || *fig.*, ἰσχνός, ξηρός; ἄχαρις.
scarnovalâre, ἀποκρεῶ, -κρεύω, ἐπιδίδομαι εἰς τὴν κραιπάλην τῆς ἀπόκρεω.
scârro, *m.*, σκάρος.
scârpa, *f.*, πέδιλον, κρηπίς, ἐμβάδιον, (παντόφλα); *in gênere*, ὑπόδημα; (παπούτσι) || λοξὴ κλίσις, (γέρσιμον), ἐπίκλιμα, πλαγίαμα; a —, λοξῶς.
scarpâio, *m.*, ὑποδηματο-(σανδαλο)πώλης, -ποιός, (ὑποδηματᾶς, πάπουτσῆς), *v.* calzolâio.
scarpêllo, *v.* scalp-.
scarperôtto; **-poncêllo**, *v.* scalfe-rôtto.
scarpêtta, *f.*; **-pîno**, *m.*, σανδάλιον, ἐμβάδιον, κρηπίς, (σκαρπίνι).
scarpicciâre, *v.* scalpicc-.
scarrozzâre; **-ârsi**, ἐποχοῦμαι, περιφέρομαι τῇδε κακεῖσε ἐφ' ἁμάξης.
scarrozzâta, *f.*, ἁμαξοδρομία || ἁμαξιά, οἱ ἐν ἁμάξῃ.
scarsapêpe, *m.*, μάρον, (γατόχορτον).
scarseggiâre, *mancâre ecc.*, σπανίζω, στεροῦμαι, ἐνδέομαι, ἐλλείπω || *êsser pârco ecc.*, φείδομαι.
scarsêlla, *v.* tâsca; bôrsa.
scarsità; **-sêzza**, σπανιότης, σπάνις, ἔλλειψις, ἔνδεια.
scârso, **-a**, σπάνιος, ἐλλ(ε)ιπής, ὀλίγος; *avâro*, *pârco*, φειδωλός; *di misûre*, ἐλλιπής, μὴ ἰσοβαρής; — a denâri, ἐνδεὴς χρημάτων.
scartabellâre, φυλλολογῶ, φυλλομετρῶ, (γυρίζω τὰ φύλλα), ἀνελίττω, διέρχομαι (ἐπι)τροχάδην.
scartafâccio; **-tabêllo**, *m.*, ἄχρηστον χειρόγραφον, παλαιόχαρτον, (παληό-(στουπό)χαρτο); πρόχειρον.
scartâre, *v.* rifiutâre, rigettâre ||

âlle cârte, ἀποβάλλω τὰ περιττὰ χαρτία, ἐξωφυλλίζω, (ξωφυλλίζω, σκαρτάρω) || *mil.*, ἀποπέμπω, ἀποστρατεύω.

scârto, *m.*, ἀποβολή, ἀπόρριψις; *sceglitîccio, rifiûto*, ἀπόβλημα, σκύβαλον, πράγματα οὐτιδανά ο εὐτελῆ || τὰ ἐξωφυλλιζόμενα χαρτία, ἐξωφύλλισμα, (σκάρτα) || *mil.*, ἀπόστρατος.

scartocciâre, ἐκφακελλῶ, λύω ο ἀνοίγω φάκελλον ο δέμα, (πακέτο) || *agr.*, ἀποφυλλίζω, (ξεφυλλίζω).

scartôccio, *v.* cart-.

scasâre, *sgomberâre*, μετακομίζομαι, μετοικῶ, σκευαγωγῶ, συσκευάζομαι, (κουβαλῶ, -οῦμαι τὰ πράγματά μου).

scassâre, ἐκβάλλω ἀπὸ κιβώτιον, (κάσσαν), (ξεσεντουκιάζω).

scassinâre, διαρρηγνύω, συντρίβω, θραύω, (τσακ(κ)ίζω).

scâsso, *m.*, (διάρ)ρῆξις, θραῦσις, (τσάκ(κ)ισμα) || *agr.*, νεασμός.

scatarrâre, ἐκ-(κατα)πτύω τὰ φλέγματα, ἀποχρέμπτομαι, ἀποφλεγματίζω.

scatarrâta, *f.*, ἀπόχρεμψις; -εμμα φλέγμα, (ῥόχαλον, πτύσμα).

scatenamênto, *m.*, (ἀπό)λύσις || κατα-(παρα)φορά, ὁρμή; ἔξαψις.

scatenâre, ἀπαλλάττω τῶν δεσμῶν, ἀπολύω, (ξαλυσιδόνω) || ἐρεθίζω, παροργίζω || -rsi, ἀπολύομαι; καταφέρομαι.

scâtola, *f.*, κυτίον, (κουτί), πυξίς, θήκη || lêttere di —, κεφαλαῖα γράμματα.

scatolîna, *f.*; **-o**, *m.*, κυτίδιον, πυξίδιον, (κουτάκι).

scatricchiâre, *v.* sbrigâre, sbrogliâre.

scattâre, ἐκλύομαι, ἀνίεμαι, χαλῶμαι || *d'ârmi*, πυροκροτῶ, (παίρνω φωτιά); — a vuôto, ἀστοχῶ, δὲν πυροκροτῶ, (δὲν παίρνω φωτιά) || *fig.*, παραφέρομαι, ἀφηνιάζω, ὀργίζομαι, (θυμόνω).

scâtto, *m.*, ἔκλυσις, χάλασις; *v.* scôppio || ἰδιοτροπία; παραφορά.

scaturigine, *f.*, ἀνάβρυσις, -βλυσις, -πήδησις, πηγή.

scaturîre, ἀναβρύω, -βλύζω, -πηδῶ, -δίδω; ἐκρέω, ἐκχέομαι; *v.* derivâre.

scavalcâre, καταβιβάζω ο κρημνίζω τινὰ ἀπὸ τοῦ ἵππου, ἐκτραχηλίζω; *fig.*, κρημνίζω, ῥίπτω (ἐκ τῆς θέσεως), ἐκβάλλω τοῦ βαθμοῦ, ὑποσκελίζω, (παραγκωνίζω) || διασκελ(ίζω)ῶ, (ἀδρασκελ(ιάζω)ῶ); *fig.*, ὑπερπηδῶ || *n.*, *r.*, ἀποβαίνω τοῦ ἵππου, (ξεπεζεύω).

scavamênto, *m.*; **-aziône**; **-atûra**, *f.*, [*v.* scâvo.

scavapôzzi, *m.*, φρε(ατ)ορύχος, -τορύκτης, (πηγαδοσκάφτης, πηγαδᾶς).

scavâre, ἀν-(ἐξ)ορύσσω, (ἀνα)σκάπτω, (σκάβγω) || κοιλαίνω, βαθύνω, (-θουλόνω); χαράσσω; ἐκθάπτω, (ξεθάπτω, -θάβω, -χόνω) || *fig.*, ἀναζητῶ, ἐξιχνεύω, ἀνευρίσκω.

scavatôre, *m.*, σκαφεύς; ἐκθάπτης [|| ἀναζητητής, ἐξιχνευτής.

scavezzacôllo, *v.* rompicôllo.

scavezzâre, *v.* rômpere, spezzâre.

scavigliâre, ἀφαιρῶ τὴν φορβείαν, λύω.

scâvo, *m.*, (ἀν-ἐξ)ὄρυξις, ἀνασκαφή, (σκάψιμον) || *cavità*, ὄρυγμα, λάκκος; κοιλότης, κοῖλον, κοίλωμα; κενόν.

scazzônte, *m.*, χωλίαμβος. [σόλα).

scedône, *m.*, κατοπτροστάτης, (κον-

scêgliêre, ἐκ-(δια)λέγω; *v.* elêggere.

sceglitîccio; **sceltûme**, *m.*, ἀπόβλημα, ἀπορρίψιμον, ἐμβόλιμον, -μαῖον, (ἀποδιαλεγούδι), κάθαρμα, σκύβαλον. [λῆς).

sceîcco, *m.*, σέχης, ἀρχηγὸς (φυ-

scellerâggine; **-lleratêzza**, *f.*, κακουργία, μιαρότης, μοχθηρία, ἀνοσιουργία.

scellerâto, **-a**, κακοῦργος, μιαρός, ἀλιτήριος, παγκάκιστος, μοχθηρός, ἀνόσιος, ἀποτρόπαιος.

scellîno, *m.*, σελ(λ)ίνιον.

scêlta, *f.*, ἐκλογή, (διάλεγμα); ἐκλεκτόν, ἄριστον, *v.* fiôre || a —, κατ' ἐκλογήν.

sceltêzza, *f.*, ἐκλεκτόν, ἐξαίρετον, ἔξοχον. [ἐξαίρετος.
scêlto, **-a**, ἐκλεκτός, (διαλεκτός),
scemâre, *v.* diminuîre, calâre.
scêmo, **-a**, *v.* sciôcco, idiôta || ἐλαττωθείς, ἐλλιπής || lûna -a, σελήνη φθίνουσα.
scempiâ(tâ)ggine, *v.* balordâggine, bestialitâ, sciocchêzza.
scêmpio, **-a**, *v.* idiôta, imbecîlle, sciôcco || *sêmplice*, ἁπλοῦς || *s. m.*, σφαγή, αἱματοχυσία, (σφάξιμον, μαχαιροσφάγι, σκοτομός); φθορά, καταστροφή.
scêna, *f.*, *luôgo, aziône ecc.*, σκηνή; *vedûta*, *spettâcolo*, σκηνή, θέαμα || *v.* chiassâta, chiâsso.
scenârio, *m.*, σκηνογραφία.
scenâta, *v.* chiassâta, chiâsso.
scêndere, *v.* disc-.
sceneggiâre, ἀπαγγέλλω ἐπὶ τῆς σκηνῆς, σκηνικεύομαι; διαιρῶ κατὰ σκηνάς.
scênico, **-a**, σκηνικός, θεατρικός.
scenografîa, *f.*. σκηνογραφία.
scenogrâfico, **-a**, σκηνογραφικός.
scenôgrafo, *m.*, σκηνογράφος.
sceriffâto, *m.*, σεριφάτον, (σερι-
scerîffo, *m.*, σερίφης. [φλίκι).
scêrnere, *v.* disc-, distînguere.
scerpellâto; **-llîno** (**ôcchio** —), *m.*, ὀφθαλμὸς μὲ τὰ βλέφαρα ἀνεστραμμένα, (ξαναστροφισμένα).
scerpellône, *m.*, ἀστόχημα, μέγα λάθος.
scervellâre, ἐκμαίνω, (ξεμυαλίζω, ξετρελλαίνω); ἐνοχλῶ, βαρύνω, ζαλίζω, (πονοκεφαλῶ).
scervellâto, **-a**, κουφόνους, ἀμύαλος, (ξεμυαλισμένος); *v.* pâzzo.
scetticîsmo, *m.*, ἀπορητικὴ φιλοσοφία, σκεπτικισμός, πυρρωνισμός; ἐφεκτικότης. [τικός; ἐφεκτικός.
scêttico, **-a**, σκεπτικός, ἀπορη(μα)-
scettrâto, **-a**, σκηπτοῦχος, *v.* sovrâno, re.
scêttro, *m.*, σκῆπτρον || *fig.*, βασιλεία; κράτος, ὑπεροχή.
sceverâre, *v.* distînguere.
scêvro, **-a**, *v.* immûne, pûro.

schêda, *f.*, δελτ(άρ)ιον; — elettorâle, ψηφοδέλτιον.
schêggia, *f.*, *di légno*, σχίζα, -ζιον, -διον; *v.* scâglia.
scheggiâre, (δια)σχίζω, σχιδακίζω.
schêletro, *m.*, *pr. e fig.*, σκελετός, -όν; *fig.*, *di ûna câsa*, ξύλωσις; *di un discôrso ecc.*, σχεδίασμα, κάνναβος; *mar.*, ἐσχάριον, (σκαρί).
schêma, *m.*, σχῆμα; διάγραμμα, σχέδιον; — di lêgge, νομοσχέδιον.
scherâno, *m.*, κακοῦργος, ἀνδρο-(δολο)φόνος, (φονιᾶς).
schêrma, *f.*, ξιφομαχία, ὁπλ-(ξιφ)ασκία, ὁπλομαχητική || sâla di —, ὁπλασκητήριον || maêstro di —, ὁπλοδιδάσκαλος.
schermâglia, *v.* zûffa. [διαξιφιστής.
schermidôre; **-itôre**, *m.*, ξιφομάχος;
schermîre, ξιφο-(ὁπλο)μαχῶ, ὁπλασκοῦμαι || -rsi, ἀμύνομαι, ἀνθίσταμαι; ἀρνοῦμαι, ἀποποιοῦμαι; προφασίζομαι.
schermîstico, **-a**, ὁπλομαχ(ητ)ικός.
schêrmo, *m.*, *v.* difêsa, ripâro.
schernîre *ecc.*, *v.* derîdere, beffâre; disprezzâre. [λίδα).
scheruôla, *f.*, *bot.*, πικρίς, (-κρα-
scherzâre, ἀστεΐζομαι, -τειεύομαι, χαριεντίζομαι, παίζω, (χωρατεύω); *v.* giocâre, divertîrsi || sapêr —, *fâre schérzi urbâni*, εὐτραπελεύομαι; *non prênder gli schérzi in mâla pârte*, ἀνέχομαι τοὺς ἀστεϊσμούς, δὲν παροξύνομαι.
scherzêvole, *m.f.*; **-zôso**, **-a**, ἀστεῖος, εὐτράπελος, γελοῖος, φιλοπαίγμων, ἐμπαίκτης, περιγελαστής, τερπνός.
schêrzo, *m.*, ἀστεϊσμός, -ειότης, χαριεντισμός, (χωρατό, -τᾶς); *v.* bûrla; giuôco || sênza —, ἄνευ ἀστεϊσμοῦ, (χωρὶς τὰ χωρατά, κατὰ μέρος οἱ ἀστεϊσμοί) || per ischêrzo, ἀστεϊσμοῦ χάριν || dîco per ischêrzo, παίζω λέγων, παίζων λέγω.
schiacciânte, *m. f.*, συντριπτικός, καταθρυπτικός || *fig.*, καταπληκτικός.

schiacciamênto, *m.*, συμπίεσις; σιμότης; συντριμμός, κατάθρυψις, (ζούλισμα, -λημα) || ἐξευτελισμός, ἐκμηδένισις.
sciaccianôci, *v.* rompin-.
schiacciâre, (συμ)πιέζω; καταπατῶ; σιμῶ; συντρίβω πλακόνων, καταθρύπτω, καταθλίβω, (πλακόνω, ξουλ(ίζω)ῶ) || *fig.*, ἐξευτελίζω, μηδενίζω; ἀπελπίζω; καταπατῶ; νικῶ, καταστρέφω, ἀφανίζω.
schiacciâto, **-a**, *di náso*, σιμός, πλακωτός || *s. f.*, πλακοῦς, ζυμαρικόν, (πήττα).
***schiaffâre**, *v.* gettâre, cacciâre.
schiaffeggiâre, ῥαπίζω, κολαφίζω, (μπατσίζω, ζαγλίζω, μαζελίζω).
schiâffo, *m.*, ῥάπισμα, κόλαφος, (μπάτσος, χαστούχι, ζαγλίκι).
schiamazzâre, θορυβῶ, (κάμνω σαματᾶν), κραυγάζω, βοῶ; φωνασκῶ, (φονοκοπῶ); *di gallîne ecc.*, κακκά(ρί)ζω.
schiamazzatôre, *m.*, θορυβο-παταγο-(ταραχο)ποιός, (σαματατζῆς), κραυγαστής.
schiamâzzo, *m.*, μέγας *o* ἀδιάπαυστος θόρυβος, πάταγος, (σαματᾶς).
schiantâre, *v.* strappâre, sradicâre; rômpere.
schiânto, *m.*, σχίσμα, ῥῆγμα, ἔκ-(διάρ)ρηξις, (σπάσιμον, σχίσιμον); *fracâsso, scôppio*, αἰφνίδιος κτύπος. κρότος, ψόφος, (βρόντος); — di cuôre, καρδίας σπαραγμός.
schiâppa, *f.*, σχιστὸν ξύλον, ξύλον καύσιμον, σχίζα, *v.* schêggia.
schiappâre, σχίζω, κόπτω ξύλον εἰς σχίδας. [rischiarâre.
schiarâre; **-rîre**, *v.* chiarificâre,
schiâtta, *v.* râzza, progênie.
schiattâre, *v.* crepâre.
schiattîre, *v.* squittîre.
schiav(acci)âre, ἀνοίγω, ἀφαιρῶ τοὺς μοχλούς. [αἰχμαλωσία.
schiavitù, *f.*, δουλεία, (σκλαβιά);
schiâvo, **-a**, δοῦλος, (σκλάβος); *fig.*, ὑποκείμενος, ἐξηρτημένος, (δεσμευμένος). [saccênte.
schiccheracârte, *v.* imbrattacârte;
schiccherâre, *v.* scarabocchiâre || ὁμολογῶ πάντα; λέγω ἀναφανδὸν τὸ φρόνημά μου.
schidionâre, διοβελίζω, (σουβλίζω).
schidionâta, *f.*, ὀβελὸς πλήρης κρέατος ψηθέντος, ὀβελιά, (σουβλιά).
schidiône, *m.*, ὀβελός, (σοῦβλα).
schiêna, *f.*, νῶτον, τὰ -α, ῥάχις, (ῥάχη) || — *di mônte*, ῥάχις, ὀφρύς || a — d'âsino, μὲ κατωφέρειαν ἐκατέρωθεν, ἀμφικλινής; *avv.* -νῶς.
schienâle, *m.*, *c. s.*, *v.* spalliêra.
schienûto, **-a**, πλατύνωτος; εὔρωστος.
schiêra, *f.*, *fîla ecc.*, σειρά, στοῖχος, (ἀράδα); *mil.*, *drappêllo ecc.*, τάγμα, λόχος; — d'operâi, συνεργεῖον, *compagnîa, brigâta*, ὁμήγυρις, ὅμιλος, σύλλογος; *grûppo, moltitûdine ecc.*, πλῆθος, ὁμάς || -e angêliche, ἀγγέλων λεγεῶνες.
schieramênto, *m.*, κατά-(παρά)ταξις, (ἀράδιασμα).
schierâre, βάλλω κατὰ σειράν, τίθημι κατὰ στοῖχον *o* ἐφ' ἑξῆς, κατατάσσω; *mil.*, παρατάσσω στρατόν; ((ἀ)ραδιάζω).
schiettêzza, *f.*, εἰλικρίνεια, ἁπλότης; παρρησία || ἀμιξία, καθαρότης.
schiêtto, **-a**, εἰλικρινής, ἁπλοῦς, ἄδολος, ἀνυπόκριτος || *di vîno ecc.*, ἄκρατος, ἄμικτος, καθαρός.
schifêzza, *v.* sporcîzia; → [fo.
schifiltà, *v.* ritrosîa, risêrbo, schî-
schifiltôso, **-a**, δύστροπος, δύσκολος; *v.* ritrôso.
schîfo, *m.*, *mar.*, ἐφόλκιον, -κίς, (καΐκ(άκ)ι, βάρκα) || *disgûsto, ripugnânza, pr.*, ἀνορεξία; *fig.*, ἀποστροφή, ἀηδία, βδελυγμός || fâr —, φέρω ἀηδίαν, ἐμπνέω ἀποστροφήν || avêr a —, βδελύττομαι, ἀποστρέφομαι.
schifôso, **-a**, *sûdicio ecc.*, ῥυπαρός, ἀκάθαρτος, βρωμερός, (λερωμένος, ἄπαστρος, μουρδάρικος); *oscêno*, αἰσχρός, (ἄτσαλος, ἀρσίζικος, ἄσχημος); *ripugnânte, ributtânte*, ἀπεχθής, βδελυκτός, -υρός.

schiniêre, *m.*, (περι)κνημίς.
schioccâre, κροτ(αλίζω)ῶ, παταγ(ίζω)ῶ.
schiôcco, *m.*, κρότημα, παταγή, -γημα.
schiodâre, ἀποκαθηλῶ, (ξεκαρφόνω).
schiôppo, *v.* fucîle.
schîsto, *m.*, σχιστόλιθος.
schistôso, -a, σχιστώδης, πλακώδης.
schitarrâre, κρούω τὴν κιθάραν,
schiûdere, *v.* aprîre. [κιθαρίζω.
schiûma, *f.*, ἀφρός; ἄφρισμα, -μός; *v.* bâva || *fig.*, φαυλότατον μέρος, ἀπόβρασμα, περίτριμμα; ἄνθρωπος φαυλόβιος, μοχθηρός.
schiumânte, *m. f.*, ἀφριῶν, -ίζων, -ώδης || *fig.*, λυσσώδης.
schiumâre, ἐξ-(ἀπ)αφρίζω || *n.*, ἀφρίζω || — di rabbia, ἀφρίζω ἐκ τοῦ θυμοῦ *o* ἀπὸ τὸν θυμόν μου, ὑπερεργίζομαι.
schiumatôio, *m.*, ἐξ-(ἀπ)αφριστήρ(ιον), (ξαφριστήρι), ἠθητήριον.
schiumôso, -a, ἀφρώδης.
schivâre, *v.* evitâre, (s)fuggîre.
schîvo, *v.* ritrôso, riservâto.
schizzâre, *balzâre, saltâr fuôri*, ἐκ-(ἀνα)πηδῶ || *tracciâre ûno schîzzo*, προσχεδιάζω, ὑποτυπῶ, σκιαγραφῶ || — il fângo, ἀναρρίπτω λάσπην, λασπ(όνω)ῶ, πιτυλίζω, (πιτσυλίζω) || →
schizzettâre, ἐγχέω, ἐγχυματίζω, κάμνω ἔνεσιν.
schizzêtto, *m.*, σύριγξ, κλυστήριον.
schizzinôso, *v.* ritrôso, schifiltôso.
schîzzo, *m.*, *v.* gêtto, scaturîgine || προσχεδίασμα, ὑποτύπωσις, σκιαγράφημα || πιτύλισμα, ((λασπο)πιτσυλιά, πιτσύλισμα).
scià, *m.*, σάχης. [πλέοντος.
scîa, *f.*, ἴχνος, αὔλαξ, ὁλκὸς πλοίου
sciâbola, *f.*, σπάθη, (-θί) || — baionêtta, ξιφολόγχη.
sciabolâre, σπαθίζω, (δίδω σπαθιαίς), σπαθοκοπῶ, (πετσοκόβω).
sciabolâta, *f.*, σπάθης πληγή, (σπαθιά). [κάλι).
sciacâllo, *m.*, θώς, κυνόλυκος, (τσα-
sciacquâre *ecc.*, *v.* risciacq-, lavâre.
sciagûra *ecc.*, *v.* disgrâzia, sventûra. [sumâre.
scialacquâre *ecc.*, *v.* dissipâre, con-
sciâl(amênt)o, *v.* lûsso, pômpa; dissipaziône.
scialâre, ἐπιδεικνύω, (-δείχνω), ἐκθέτω πομπωδῶς || *cm. n.*, μεγαλοπρεπεύομαι, (-λοπιάνομαι), ἀφειδῶ, ἀσωτεύομαι; (κατα)δαπανῶ τὴν περιουσίαν, ἐντρυφῶ, ἡδυπαθῶ. [câre.
scialbâre, *v.* imbiancâre, intona-
sciâlbo, -a, *di mûri*, κεκονιασμένος, ἀσβεστωμένος || *pâllido, sbiadîto ecc.*, ὠχρός, ἄχρους; ἀμαυρός, ἀμυδρός; ἄψυχος, νεκρός.
sciâlle; -o, *m.*, περιώμιον, -μίς, (μποξᾶς, σάλι).
scialône, *v.* dissipatôre.
scialûppa, *f.*. λέμβος μεγάλη, ἄκατος; κέλης, (σαλοῦπα). [scôncio.
sciamannâto, *v.* disordinâto, sciâtto,
sciamâre, σμηνουργοῦμαι.
sciâme, *m.*, σμῆνος, (σμάρι, μελίσσι, κοπάδι); *fig.*, ἄπειρον πλῆθος.
sciampâgna, *m.*, οἶνος Καμπανίας, καμπανίτης, (σαμπάνια).
sciancâre, ἐξαρθρῶ τοὺς γόμφους, ἀπογλουτῶ, (ξεγο(μ)φιάζω, ξεγκουφιάζω).
sciancâto, -a, ἀπόγλουτος, ἔκλυτος, (ξεκαρφωμένος, ξεγο(μ)φιασμένος, ξεγκουφιασμένος).
sciarâda, *f.*, συλλαβόγριφος.
sciârpa, *v.* ciârpa.
sciarpellâto, *v.* scerp-.
sciâtico, -a, ἰσχιακός, -αδικός || *s. f.*, ἰσχιάς, (τὰ σχιάτικα).
sciattâre, *v.* rovinâre.
sciatterîa; -êzza; -âggine, *f.*, ἀ(τη)μέλεια; σκαιότης, ἀπειροκαλία; ἀδεξιότης.
sciâtto, -a, ἀτάκτως ἐνδεδυμένος, τετραχηλισμένος; ἀμελής, ἀτημέλητος, (ἀσυγύριστος, ἀστόλιστος); ἄκομψος, ἀκόσμητος, ἄρρυθμος; σκαιός, ἄχαρις, (ἄνοστος), ἀπειρόκαλος; ἀδέξιος, ἄστοχος.
scîbile, *m.*, μαθητόν, γνωστόν, νοητόν, ἐπιστήμη.

sciênte, *m.f.*, εἰδώς, *v.* consapêvole.
scientemênte, *avv.*, ἐπιστημόνως, εἰδημόνως, προβεβουλευμένως, ἐν γνώσει, (ἐξεπίτηδες).
scientîfico, -a, ἐπιστημονικός.
sciênza, *f.*, ἐπιστήμη; μάθησις, σοφία, παιδεία; *ârte, artifizio*, τέχνη; *conoscênza, esperiênza*, γνῶσις, πεῖρα, ἐμπειρία.
scienziâto, *m.*, ἐπιστήμων, σοφός.
scilinguâgnolo, *m.*, ὑπογλωττίς, ἀγκύλη, ἀγ-(ἐγ)κυλόγλωσσον, (γλωσσοδέτης, ῥαμματάκι) || sciôglier lo —, ἄρχομαι τοῦ λαλεῖν, ἀρχίζω νὰ λαλῶ || avêr lo — sciôlto, ἀθυρογλωσσῶ.
scilinguâre, *v.* balbettâre.
scilinguâto, -a, τραυλός, ψελλός, βραδύγλωσσος, (τσεβδός).
scîlla, *f.*, *bot.*, σκίλλα, (-λλοκρόμυδον) || *scóglio*, Σκύλλα; da — a Carîddi, μεταπίπτω ἀπὸ τῆς Σκύλλας εἰς τὴν Χάρυβδιν; ἀποφεύγω κακόν τι, ἐμπίπτω εἰς χειρότερον.
scilôma, *m.*, μαρκο-περισσο-ἀπε-[ραντο-(κενο)λογία.
scilôppo, *v.* scirôppo.
s(c)îma, *f.*, σκαπτὸν κυμάτιον, ἔγκοιλον, (σκάλισμα).
scimitârra, *f.*, ἀκινάκη, ῥομφαία, (σπαθί, πάλλα, γιαταγάνι).
scîm(m)ia, *f.*, *pr. e fig.*, πίθηκος, πίθηξ, (μαϊμοῦ); *fig.*, ἄνθρωπος ἀσχημότατος, δυσειδὴς γυνή; →
scim(m)iêsco, -a, πιθηκοειδής, -κώδης, -κόμορφος; πιθήκειος.
scim(m)iettatôre, -trîce, πιθηκιστής, μιμητὴς ἀπειρόκαλος *o* γελοῖος.
scim(m)iône, *m.*, κερκοπίθηκος.
scim(m)iottâre, πιθηκίζω, μιμοῦμαι πιθηκικῶς, γελοίως, (-λαστικά).
scim(m)iôtto, *m.*, πιθηκιδεύς, -κιος, -κίς.
scimunîto, *v.* sciôcco, imbecille, [idiôta.
scîndere, *v.* separâre.
scîngere, λύω τὴν ζώνην, ἀποζώννυμι, *v.* sciôgliere.
scintîlla, *f.*, *pr. e fig.*, σπινθήρ, ((ἀ)σπίθα).
scintillânte, *m. f.*, σπινθηρίζων, σπινθηρο-(ἀκτινο)βόλος, ἐξαστράπτων; λαμπρός, διάπυρος.
scintillâre, σπινθηρίζω, σπινθηρο-(ἀκτινο)βολῶ, ἐξαστράπτω; δια-(ἐκ)λάμπω.
scintillîo, *m.*, σπινθηρισμός, ἀκτινοβολία, μαρμαρυγή, διάλαμψις.
sciocchêzza; -ccâggine; -ccherîa, *f.*, βλακία, εὐήθεια, ἠλιθιότης, ἀβελτερία, ἀνοησία, μωρία, (παλαβάδα), *v.* balordâggine, imbecillità.
sciôcco, -a, βλάξ, ἠλίθιος, (μπουντ-(μπουδ)αλᾶς, μαμμάκουθος, παλαβός, κουζουλός); *di persône e di cóse*, μωρός, ἀνόητος, ἀσύνητος, *v.* imbecille; insîpido.
sciôgliere, (δια)λύω, χαλῶ || *liberâre, assôlvere*, ἀπολύω, ἐλευθερῶ, (-όνω) || *effettuâre*, ἀποτελῶ, ἐκπληρῶ; *v.* risôlvere; salpâre || — la lîngua, *v.* scilinguâgnolo || — il vêntre, ἐκκενῶ *o* λύω τὴν κοιλίαν, προξενῶ *o* φέρω διάρροιαν.
scioglimênto, *m.*, λύσις, τέλος, ἔκβασις; καταστροφή; *v.* risolu-[ziône.
scîolo, -a, *v.* saccênte, -tûzzo.
scioltêzza, *f.*, *agilità ecc.*, εὐκινησία, εὐστροφία, ἐπιδεξιότης || *franchêzza, disinvoltûra*, εἰλικρίνεια, θαρραλεότης, ἀφέλεια || *di vêntre*, εὐκολιότης, διάρροια.
sciôlto, -a, λυτός, (λυμένος), ἄδετος; *disciôlto*, διάλυτος, διαλελυμένος; *lîbero*, ἐλεύθερος || εὔστροφος, ἐπιδέξιος || εἰλικρινής, ἀφελής || a brîglia -a, *v.* brîglia || vêrsi-i, στίχοι ἀνομοιοκατάληκτοι.
scioperâggine; -ratêzza, *v.* disoccupaziône, oziosità. [γία, ἄπεργος.
scioperânte, *m.f.*, ἐργάτης ἐν ἀπερ-
scioperâre, *r.*, καθιστῶ ἀπράγμονα; διαφθείρω || *cm. n.*, καθίσταμαι ἀπράγμων, ὀκνῶ, *v.* oziâre; ἀφίνω τὴν ἐργασίαν *o* ἐργαστήριον, γίνομαι *o* εἶμαι ἄπεργος.
scioperâto, -a, *v.* fannullône, oziô-[so.
sciôpero, *m.*, ἀπεργία.
sciorinâre, ἐκθέτω εἰς τὸν ἀέρα, ἀερίζω, ἐξαιθριάζω, ἐξ-(δι)ανεμῶ

|| *fig.*, διαδίδω, διαθρυλλῶ, διακωδωνίζω, κοινολογῶ., φανερῶ,
sciôrre, *v.* sciôgliere. [(-όνω).
scipîto; **-pido**, *v.* insipido, sciôcco.
scirôcco, *m.*, νοτιοανατολικὸς *ο* ἀνατολικονότιος ἄνεμος, φοινικίας, εὖρος, (σι-(σο)ρόκος, σαμγέλι).
scirôcco-levânte, *m.*, εὐρόνοτος, (σιροκολεβάντες, ὀστριασιρόκος).
sciroppâre, *v.* confettâre, giulebbâre. [χύλισμα, (σι-(σο)ρόπι).
scirôppo, *m.*, σίραιον, -ράπιον,
scîrro, *m.*, σκίρρος, -ρρωμα.
scirrôso, **-a**, σκιρρώδης.
scîsma, *m.*, σχίσμα; *v.* scissiône.
scismâtico, **-a**, σχισματικός, ἀποτελῶν σχίσμα.
scìssile, *m. f.*, (εὖ)σχιστός.
scissionârio, **-a**, *v.* -smâtico; ἀποχωριζόμενος ἀπὸ τοῦ κόμματος, ἑτερόφρων, διχοψηφῶν.
scissiône, *f.*, διαίρεσις κόμματος, σχίσμα, (σχίσιμον, ξεχώρισμα); διάστασις, διχόνοια, -χοστασία, -χογνωμία, -χοψηφία.
sciugâre, *v.* asciug-. [logorâre.
sciupâre, *v.* consumâre, guastâre,
sciupîo, *m.*, κακὴ ἐξόδευσις, (κακοεξόδευσις), σκορπισμός, διασπάθησις, σπατάλη, φθορά. [tôre.
sciupône, *v.* dissipatôre; guasta-
scivolâre, *v.* sdrucciolâre.
scîvol(êtt)o, *m.*, *mus.*, μετάπτωσις, μεταβολὴ τόνου; τερετισμός, μινυρισμός. [*v.* sâlvia.
sclarêa, *f.*, ἐλελίσφακος ὁ ἄγριος,
sclerîasi, *f.*, σκληρίασις.
scleroftalmîa, *f.*, σκληροφθαλμία, (ξεροπονόμματος).
sclerôtico,**-a**, σκληροτικός || *s. f.*, — χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐπιπεφυκώς.
scoccâre, ἐξακοντίζω, ἐκτοξεύω, ἐκσφενδονῶ || *n.*, ἐκπηδῶ, ἐξορμῶ || *di ôre*, ἠχῶ, σημαίνω; mezzogiôrno è scoccâto, ἐσήμανε τὸ μεσημέρι.
scocciâre, *v.* rômpere.
scôcco, *m.*, ἐξακοντισμός, βολή || ἤχησις τῆς ὥρας.
scodêlla, *f.*, λεκάνιον, κύαθος, κώθων, (γαβάθα, -ι; ξυλοπινάκα, καυκί).
scodellâta, *f.*, λεκανιά, (γαβαθιά).
scodellâre, ἐκχέω τὸν ζωμόν.
scodellîno, *m.*, κυαθίσκος, κωθώνιον, (γαβαθάκι); *v.* piattellîno.
scodinzolâre, σείω τὴν οὐράν.σαίνω.
scogliêra, *f.*, περίκρημνος ἀκτή, ῥηγμίν, σειρὰ σκοπέλων.
scôglio, *m.*, σκόπελος, βράχος, (ξέρα, πέτρα) || *fig.*, πρόσκομμα, -κρουσμα, ἐμπόδιον, κώλυμα, δυσκολία. [δης.
scogliôso, **-a**, σκοπελώδης, βραχώ-
scoiâttolo, *m.*, σκίουρος, (βερβερί-
scoiâre, *v.* scuoiâre. [τσα).
scolamênto, *m.*, (ἐκ)ροή, ἔκρους, (τρέξιμον) || στράγγισμα; ἐκκένωσις || *medc.*, γονό-(βλεννό)ρροια, βλεννορραγία, (σκολαμέντο); ῥοῦς, ῥοή, (τρέξιμον).
scolâre, *colâre*, στραγγίζω || *vuotâre*, ἐκκενῶ || *n.*, ἐκ-(ἀπορ)ρέω, ἐκχέομαι; ἀποσταλάζω; στραγγίζομαι.
scolarêtto, *m.*, μαθητάριον.
scolarêsco, **-a**, σχολικός, ὁ σχολείων || *s. f.*, μαθηταί, -τολόγιον.
scolâro; **-e**, *m.*, μαθητής. [*s. f.*, -ή.
scolâstico, **-a**, *c. s.*, σκολαστικός ||
scolatôio, *v.* scôlo; colatôio.
scolatûra, *f.*, ὑποστάθμη, ὑπόλοιπον, (καταπάτι). [mentatôre.
scoliâste, *m.*, σχολιαστής; *v.* com-
scôlio, *m.*, σχόλιον, σημείωσις ἐξηγητική.
scollacciârsi, τραχηλίζομαι, (ξεστηθιάζομαι, ἐνδύομαι δεκολτέ).
scollacciâto, **-a**, γυμνοτράχηλος, (ξεστηθιασμένος) || dônna -a, γυνὴ —, (ξεστηθιασμένη), ἐνδεδυμένη δεκολτέ || *fig.*, *licenziôso*, *oscêno*, ἀναίσχυντος, ἄσεμνος, αἰσχρολόγος.
scollacciatûra, *f.*, τραχηλισμός; -ισμα, (δεκολτέ). [*âbiti*, τραχηλίζω.
scollâre, ἐκκολλῶ, (ξεκολλῶ) || *di*
scollatûra, *f.*; **-amênto**, *m.*, ἐκκόλλησις, -ημα, (ξεκόλλησις, -ημα) || ἄνοιγμα τοῦ φορέματος *ο* σχίσις ἡμικύκλιος ἐσθῆτος περὶ τὸν τράχηλον, *v.* -acciatûra.

scollegâre, *v.* slegâre, sconnnêtere.
scolmâre, ἀπομάσσω.
scôlo, *m.*, *v.* -lamênto || *canâle ecc.*, ὑδραγωγεῖον, διῶρυξ, ὀχετός, ἀμάρα, (αὐλάκι, λαγούμι).
scolopêndra, *f.*, *v.* millepiêdi.
scoloramênto, *m.*, ἀποχρωμάτισις, (ξεχρωμάτισμα), ἀπόχρωσις, ἀμύδρωσις, (ξεθώριασμα).
scolorîre, ἐξαφανίζω τὸ χρῶμα, ἀποχρωματίζω, (ξεχρωματίζω, ξεβάφω), ἀμυδρῶ, (ξεθωριάζω); *v.* sbiadîre.
scolorîto, **-a**, ἄχρους, ἐξίτηλος, [χλωμός; *v.* pâllido.
scolpâre, *v.* discolp-, giustificâre, scusâre.
scolpîre, (ἐγ)γλύφω, λαξεύω, (ἐγ)χαράττω; *in riliévo*, ἀναγλύφω || *fig.*, ἐντυπῶ, (-όνω), ἐγκολάπτω; *pronunciâr béne*, καθαρῶς, σαφῶς, εὐκρινῶς προφέρω.
scolpîto, **-a**, γλυπτός, λαξευτός, (σκαλιστός) || ἔγγραπτος; σαφής, εὐκρινής.
scôlta, *v.* sentinêlla.
scoltûra, *v.* scult-.
scombinâre, *v.* disordinâre, scompôrre.
scômbro, *m.*, σκόμβρος, (σκουμπρί).
scombuiâre, *v.* disordinâre, oscurâre.
scombussolâre, *v.* disordinâre, confôndere.
scommêssa, *f.*, στοίχημα, περίδοσις; *côsa scommêssa*, ῥήτρα.
scommêttere, βάλλω, (βάζω, βάνω,) στοίχημα, στοιχηματίζω, περιδίδομαι.
scommettitôre, **-trîce**, στοιχηματίζων, -τιστής.
scommettitûra, *v.* sconnessiône.
scommôvere, *v.* conquassâre, turbâre.
scomodâre *ecc.*, *v.* incomod-, disturbâre.
scompaginâre, *v.* disordinâre, confôndere.
scompagnâre, διαλύω, φθείρω τὸ συγκρότημα, καταστρέφω τὰ ταίρια των, διαζευγνύω, διαχωρίζω, διαρμόζω, (ξεταιριάζω).
scomparîre, γίνομαι ἀφανής *o* ἄφαντος, ἀφανίζομαι, (χάνομαι); *dissôlversi*, διαλύομαι; *venîr méno*, *êsser distrútto*, ἐκλείπω, ἐξολοθρεύομαι || *sfigurâre*, *parêre o êsser da méno*, φαίνομαι ὑποδεέστερος, κατώτερος, ἐλάττων, κάμνω κακὴν ἐντύπωσιν, ἐλαττοῦμαι || fâr —, (ἐξ)ἀφανίζω.
scompârsa, *f.*, ἀφανισμός, ἔκλειψις.
scompartimênto, *v.* comp-.
scompartîre, *v.* distribuîre, divîdere.
scompiacênte, *m.f.*, ἀνευχάριστος, ἀφιλόφρων, ἄχαρις, ἀγροῖκος, (χωριάτης), *v.* scortêse.
scompiacênza, *f.*, ἀνευχαριστία, ἀφιλοφροσύνη, ἐπάχθεια, σκαιότης, ἀγροικία, (χωριατιά).
scompiacêre, φέρομαι ἀνευχαρίστως, ἀγροίκως, (χωριάτικα), δυσαρεστῶ, προσκρούω.
scompigliâre *ecc.*, *v.* disordinâre, confôndere.
scompisciâre, ἐπουρῶ || -rsi, ἐνουρῶ, (κατουριοῦμαι); — dâlle rîsa, γέλῳ ἐκθνήσκω, (κατουριοῦμαι *o* σκάνω ἀπὸ τὰ γέλια).
scompôrre *ecc.*, *v.* decomp-, confôndere, turbâre.
scomposiziône, *f.*, ἀνάλυσις; διαφθορά || *tipografîa*, διάλυσις (τῶν στοιχίων) || *perturbaziône*, *turbamênto*, σύγχυσις, ταραχή.
scompostêzza, *f.*, ἀκοσμία, ἀπρέπεια, ἀσχημοσύνη.
scompôsto, **-a**, ἄκοσμος, ἄτακτος || ἀναλυτός || συγκεχυμένος, τεταραγμένος.
scomûnica, *f.*, ἀφορισμός, ἀνάθεμα.
scomunicâre, ἀφορίζω, ἀναθεματίζω.
scomunicâto, **-a**, ὑποπεσὼν εἰς τὸ ἀνάθεμα τῆς ἐκκλησίας, ἀφωρισμένος || *fig.*, βδελυρός, ἀποτρόπαιος || fâccia da -o, ἄνθρωπος δυσειδέστατος; κακοῦργος φυσιογνωμία.
sconcertâre, *v.* turbâre, dissestâre.
sconcêrto, *m.*, ἀσυμφωνία || *fig.*, ἀταξία, ταραχή; *v.* dissêsto.
sconciâre, *v.* guastâre; incomodâre || -rsi, *v.* abortîre.
scôncio, **-a**, *scompôsto*, *disadôrno*, ἄκοσμος, -μητος || *sconveniênte*, ἀπρεπής, ἀνάρμοστος || *schifôso*, *vergognôso*, ἀηδής, αἰσχρός || *lâido*,

defôrme, δυσειδής, ἄσχημος || *slogâto,* ἔξαρθρος || *s. m.,* ἄσχημον (πρᾶγμα); *disôrdine,* ἀταξία, σύγχυσις; *ostâcolo,* κώλυμα, ἐμπόδιον; *dânno, gudio,* βλάβη, ζημία, δυστυχία.

sconclusionâto, -a, ἀναποφάσιστος || discôrso -o, κενορρημοσύνη, λόγια συγκεχυμένα, κενὸς, ἄσκοπος, ἀσυνάρτητος, ἀνακόλουθος

sconcordânza, *v.* discord-. [λόγος.

sconcôrdia, *v.* discôrdia. [sadâtto.

sconfacêvole, *v.* sconveniênte, di-

sconfessâre, (ἀπ)ἀρνοῦμαι (λόγον *o* πρᾶξιν), ἀποποιοῦμαι; *disapprovâre, condannâre, disdîre,* ἀποδοκιμάζω, καταδικάζω, παλινῳδῶ, ἀντιφάσκω. [tere.

sconficcâre, *v.* schiodâre, sconnêt-

sconfîggere, τρέπω εἰς φυγήν, κατατροπῶ, νικῶ, καταθραύω τὸν

sconfinâre, *v.* eccêdere, [ἐχθρόν.

sconfîtta, *f.,* ἀπώλεια μάχης, ἧττα, (τσάκ(κ)ισμα), τροπή, κατατρόπωσις, θραῦσις.

sconfortâre, ἀθυμίαν παρέχω, ἀπελπίζω, ἀποθαρρύνω, (ἀποκαρδιόνω) || *v.* dissuadêre. [solâto.

sconfortâto, -a, ἄθυμος; *v.* scon-

sconfôrto, *m.,* ἀθυμία, ἀπελπισία.

scongiurâre, *esorcizzâre ecc.,* ἐξορκίζω || *pregâre, supplicâre,* ἐξορκίζω, ἐκλιπαρῶ, ἱκετεύω || *allontanâre, stornâre,* ἀποστρέφω, ἀποτρέπω.

scongiûro, *m.,* ἐξορκισμός || παράκλησις, προσλιπάρησις, ἱκεσία, ἱκετεία.

sconnessiône, *f.,* διάλυσις, διαχωρισμός, διαίρεσις; ἀσυνέπεια, ἀνακολουθία, ἀσυναρτησία, ἀναρμοστία.

sconnêsso, -a, χωριστός, διῃρημένος; ἀσύνδετος, ἀσυνάρτητος; *v.* inconseguênte, incoerênte.

sconnêttere, διαλύω, ἐξαρμόττω, χωρίζω ὅ, τι δήποτε σύνθετον.

sconoscênte, *m. f., v.* ingrâto.

sconôscere, *v.* discon-.

sconosciûto, *v.* incôgnito.

sconquassâre, *v.* conq-.

sconsacrâre, βεβηλῶ.

sconsiderâto; -sigliâto, -a, *v.* imprudênte; inconsûlto; pâzzo.

sconsigliâre *ecc., v.* dissuadêre, disapprovâre.

sconsolâre, *v.* sconfortâre.

sconsolâto, -a, ἀπαρηγόρητος, ἀπαραμύθητος; *v.* disperâto.

scontâbile, *m. f.,* ἐμπορεύσιμος, διαπραγματεύσιμος.

scontâre, *ûna pêna ecc.,* (ἐκ)τίνω δίκην, ὑπέχω, ἀνέχομαι τὴν ζημίαν || *comm.,* προεξαργυρῶ, προεξοφλῶ, (σκοντάρω); *dedûrre, diffalcâre, fâr lo scônto,* ὑφαιρῶ, (ξεπέφτω). [χαριστῶ); λυπῶ.

scontentâre, δυσαρεστῶ, (κακοευ-

scontentêzza, *f.,* δυσαρέσκεια, -ρέστησις, ἀνευχαριστησία.

scontênto, -a, δυσάρεστος, δυσηρεστημένος, ἀνευχάρίσ(τη)τος, (κακοευχαριστημένος) || *s. m., c. s.*

scontîsta, *m.,* προεξαργυρωτής, προεξοφλητής.

scônto, *m.,* προεξαργύρωσις, προεξόφλησις; προεξαργύρωμα, προεξόφλημα, (σκόντο); ὑφαίρεσις, ἔκπτωσις, (ξεπεσμός, -πεσμα) || câssa di —, ταμεῖον προεξοφλητικόν. [traffâre.

scontôrcere, *m.*. (con)tôrcere; con-

scontrâre, *v.* in-(ris)contrâre.

scôntro, *m., incôntro,* συν-(ἀπ)άντησις || *mil.,* συμπλοκή, *v.* combattimênto || *mar., ferrovía,* σύγκρουσις.

scontrôso, -a, στρυφνός, δύσκολος, δύστροπος, παράξενος, ἄγριος; *v.* permalôso.

sconvenevolêzza; sconveniênza, *f.,* ἀπρέπεια, ἀτοπία, ἀσχημοσύνη, ἀκοσμία.

sconveniênte; sconvenêvole, *m. f.* ἀπρεπής, (-επος), ἄτοπος, ἀσχήμων, (-ημος), αἰσχρός, ἄσεμνος, ἀναιδής; *v.* indecênte; disadâtto.

sconvenîre, εἶμαι ἀπρεπής, ἀσχημονῶ; δὲν πρέπει *o* προσήκει.

sconvôlgere, (δια-συν)ταράττω, ἀ-

νατρέπω, ἀναστρέφω, τίθημι ἄνω κάτω, *v.* confôndere, turbâre.

sconvolgimênto, *m.*, (δια)ταραχή, ἀκαταστασία, ἀνατροπή, ἀναστροφή, κυκεών.

sconvôlto, *v.* stravôlto, turbâto.

scôpa, *f.*, σάρωθρον, (σκοῦπα, φροκαλιά) || *bot.*, ἐρείκη.

scopâre, σαρῶ, (-όνω, σκουπίζω, φροκαλῶ). [στής, -πιδιάρης).

scopatôre, *m.*, σαρωτής, (σκουπι-

scopatûra, *f.*, *v.* spazzatûra; immondîzia; σάρωσις, -ωμα, (σκούπισμα, φροκάλισμα).

scoperchiâre, ἀφαιρῶ τὸ πῶμα *o* σκέπασμα, ἐκπωματίζω, ἀποκαλύπτω, (ξεσκεπάζω).

scopêrto, -a, ἀνοικτός, γυμνός, (ξέσκεπος); *sénza cappéllo,* ἀσκεπής, ἄσκέπ(αστ)ος; *indifêso.* ἀπροφύλακτος; *di luógo,* ὕπαιθρος || âllo -o, ἀποκεκαλυμμένος; ἐν ὑπαίθρῳ, εἰς τὸ ὕπαιθρον || *s. m.*, ὕπαιθρον; *comm.*, ἀποκάλυμμα || *s. f.*, ἀνακάλυψις, (ἐφ)εύρεσις, εὕρημα; *mil.*, κατόπτευσις, κατα-

scopêto, *m.*, ἐρεικών. [σκόπευσις.

scopettâre *ecc.*, *v.* spazzolâre.

scôpo, *m.*, σκοπός, τέλος || sênza —, ἄσκοπος; ἀσκόπως.

scoppiâre, διαρ-(ἐκ)ρήγνυμαι; *d'ârmi ecc.*, ἐκπυρσοκροτῶ, ἐκρήγνυμαι; *di suóni.* κροτῶ, παταγῶ, βρέμω; *di persône,* ἐκρήγνυμαι εἰς αἰφνιδίαν ὀργήν, ἐξοργίζομαι, παραφέρομαι, ἐκσπῶ, (θυμόνω) || *v.* esplôdere; crepâre.

scoppiettâre, κροταλίζω, σμαραγίζω; ψοφῶ, παταγῶ; τρίζω; σπινθηροβολῶ.

scoppiettîo, *m.*, κροτάλισμα, ψόφος, πάταγος, τριγμός, (τρίξιμον); σπινθηρισμός.

scôppio, *m.*. *pr. e fig.*, ἔκρηξις || ἐκπυρσοκρότησις; κρότος, βροντός, -τημα || — d' applâusi, τὰ ῥαγδαία χειροκροτήματα, συγχειροκρότησις.

scoprimênto, *m.*, ἀπο-(ἀνα)κάλυψις; εὕρεσις; *v.* scopêrta.

scoprîre, ἀπο-(ἀνα)καλύπτω, (ξεσκεπάζω); *mêtter a nûdo, sguernîre,* ἀπογυμνῶ, (ξεγυμνόνω); *fâr ûna scopêrta,* ἀποκαλύπτω, (ἀνεφ-ἐξ)εὑρίσκω; *manifestâre, palesâre,* ἀπο-(ἀνα)καλύπτω, φανερῶ, (-όνω), δηλῶ, (-όνω), γνωστοποιῶ || -rsi, *il cápo,* ἐκβάλλω τὸν πῖλον μου, ἀποκαλύπτομαι, (ξεσκεπάζομαι); *espôrsi,* ἐκτίθεμαι.

scopritôre, -trîce, ἀνακαλυπτής, (ἐφ)εὑρέτης.

scora(ggia)mênto, *m.*, ἀποθάρρυνσις, ἀθυμία, λειποψυχία, ἀπελπισία, κατάπληξις.

scoraggiânte, *m. f.*, ἀποθαρρυντικός, ἀθυμοποιός, ἀπελπιστικός.

scor(aggi)âre, ἀποθαρρύνω, ἀπελπίζω, (ἀποκαρδιόνω, κόβγω τὸ θάρρος *o* τὰ ἥπατα) || -rsi, -ομαι, ἀποδυσπιστῶ, ἀθυμῶ, (χάνω τὴν καρδίαν *o* τὸ θάρρος).

scoraggiâto, -a, ἀθαρσής, ἄτολμος, ἄθυμος, (κακοκαρδισμένος). [re.

scorbiâre, *v.* sgorb-, scarabocchiâ-

scorbûtico, -a, στομακακιός, (σκορβ-(σκορμπ)ουτικός).

scorbûto, *m.*, στομακάκη, (σκορβοῦτον, σκορμποῦτο).

scorciâre, *v.* abbreviâre.

scorciatôia, *f.*, συντομοτέρα *o* ἐπίτομος ὁδός, πλάγιος δρόμος, πάροδος, (παραστράτι).

scôrcio, *m.*, *fîne,* τέλος, ἐσχατιά || *pittûra,* μικρέμφασις || in iscôrcio, ἐκ πλαγίου; ἐν συνόψει, ἐν περιλήψει.

scordâre, *v.* dimenticâre; discordâre || *mus.*, ἀποχορδίζω, (ξεκουρδίζω). [νος.

scordâto, -a, ἀπόχορδος, ἀσύμφω-

scorêggia, *f.*, *ecc.*, *v.* pêto.

scôrgere, *v.* discêrnere, vedêre.

scôria, *f.*, σκωρία, σπόδιον || *v.* rifiûto, schiûma. [-ριοποίησις.

scoriaziône, σκωριασμός, -ρίασις,

scornacchiâre, *v.* gracchiâre, cicalâre; →

scornâre, *pr.*, θραύω *o* κολοβ(όνω)ῶ τὰ κέρατα || *fig.*, καταισχύνω, ἀτι-

μ(άζω)ῶ, στιγματίζω; *v.* derîdere, beffâre. [μία.

scôrno, *m.*, αἰσχύνη, ὄνειδος, ἀτι-

scoronâre, *bot.*, ἀκροτομῶ, *v.* scapâre.

scorpacciâta, *f.*, μεγάλη βρῶσις, (κοιλιδιά) || fâr ûna —, ἐσθίω κατακόρως, τρώγω ἀφθόνως, μέχρι κόρου, καθ' ὑπερβολήν, παρατρώγω. [-πιός, (-πίδι).

scorpiône, *m.*, *pr. e fig.*, σκορπίος,

scorporâre, ἀποχωρίζω; διαμελίζω.

scorrazzamênto, *m.*, περιδρομή; *incursiône*, *scorrerîa*, ἐπιδρομή, εἰσβολή; λεηλασία.

scorrazzâre, *vagâre*, περιτρέχω, περιπλανῶμαι; *saccheggiâre ecc.*, λεηλατῶ, (ἐκ)πορθῶ, δῃῶ, φθείρω.

scorredâto,-a, ἐστερημένος, ἐνδεής, ἐλλ(ε)ιπής.

scorrênte, *m. f.*, ῥέων, ὀλισθηρός.

scorrênza, *v.* diarrêa.

scôrrere, (καταρ)ῥέω, τρέχω; κατολισθαίνω, (γλιστρῶ); ὑπερχέομαι, (ξεχειλίζομαι) || *passâre*, διαβαίνω; *del têmpo*, παρέρχομαι, (περνῶ) || *un lîbro ecc.*, διέρχομαι, ἐπιτροχάδην ἀναγινώσκω, ἐπιτρέχω, (ῥίπτω μίαν ματιάν) || *v.* scorrazzâre.

scorrerîa, *f.*, ἐπι-(κατα)δρομή, εἰσβολή; λεηλασία. [θογραφία.

scorrettêzza, *f.*, πλημμελές, ἀνορ-

scorrêtto, -a, μὴ ἀκριβής, πλημμελής, ἐσφαλμένος, ἀνορθόγραφος, ἁμαρτημάτων πλήρης || *v.* indelicâto, disonêsto.

scorrêvole, *m. f.*, εὔρους; ὀλισθηρός, (γλιστερός) || *di perîodi ecc.*, ἀφελής, ἀνεπιτήδευτος, εὔρυθμος.

scorrevolêzza, *f.*, εὔροια, ὑγρότης; ὀλισθηρόν || ἀφέλεια, εὐρυθμία.

scorreziône, *f.*, ἁμάρτημα, ἐσφαλμένον, σφάλμα γραφικόν.

scorribânda, *v.* -rrerîa.

scorridôre, *m.*, κατάσκοπος, κατόπτης, πρόσκοπος (στρατιώτης).

scorrûccio, *v.* sdêgno; affânno.

scôrso, -a, *v.* passâto || *s. f.*, *v.* côrsa; occhiâta. [((συρτο)θηλειά).

scorsôio (nôdo —), *m.*, βρόχος,

scôrta, *f.*, φρουρά, συνοδία ἔνοπλος, προπομποί, φύλακες; *v.* guîda; provvîsta; rispârmio.

scortâre, περιφρουρῶ, συνοδεύω, παραπέμπω, παρακολουθῶ.

scortecciâre, ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ, (ξεφλουδίζω).

scortêse, *m. f.*, ἀφιλόφρων, σκαιός, ἄχαρις, ἀγροῖκος, (χωριάτης).

scortesîa, *f.*, ἀφιλοφροσύνη, σκαιότης, ἀγροικία, (χωρατιά).

scorticamênto, *m.*; **-aziône**, *f.*, ἔκδαρσις, ἀποδερμάτισις, (γδάρσιμον).

scorticâre, ἐκδέρω, ἀποδερματίζω, ((ξε)γδέρνω, ξεπετσόνω); σχάζω, διασχίζω, (ξεπετσόνω); ἀμύττω, (τσουγγρανίζω); *fig.*, *v.* pelâre.

scorticâria, *f.*, σαγήνη, γρίπος.

scorticatôio, *v.* pelatôio.

scorticatûra, *f.*, ἔγδαρμα, (ξέγδαρμα, ξέσχισμα), ἀμυχή, (τσουγγράνισμα).

scortichîno, *m.*, διαμελιστής; μαχαίριον ἐκδαρτικόν; ἐκδορεύς; *v.* usurâio.

scôrza, *v.* bûccia; cortêccia.

scorzâre, *v.* sbucciâre, scortecciâre.

scorzonêra, *f.*, τραγοπώγων, (σκούλι).

scoscêndere, θραύω, σχίζω || -rsi, διαρρήγνυμαι, σχίζομαι, ἀνοίγομαι; κατακρημνίζομαι, καταπίπτω, περιολισθαίνω, καταρρέω, (βουλι(άζω)ῶ).

scoscendimênto, *m.*, κρημνός, -νισμα; περιολίσθησις γῆς, περιανατροπή, (βούλιασμα).

scoscêso, -a, κρημνώδης, ἀπόκρημνος, ἀπότομος, ἀπορρώξ.

scôssa, *f.*, σεῖσις, (δια)σεισμός, (τραντανισμός), (ἀνα)τιναγμός, κλονισμός || — di terremôto, σεισμός, κλονισμὸς ἐκ τοῦ σεισμοῦ || — elêttrica, ἠλεκτρικὴ κλόνησις || *fig.*, κλόνησις ὑγείας, διασάλευσις τῆς ἡσυχίας, ταραχή, διατάραξις.

scossône, *m.*, ἀνατίναγμα, ἀναπήδημα. [re.

scostâre, *v.* allontanâre, rimuôve-

scostumâto, *v.* scapestrâto, dissolûto; incivîle.
scôtano, *m.*, θαψία, χρυσόξυλον.
scotennâre, κρανιογυμνῶ || ἀφαιρῶ τὴν φορίνην.
scoticâre, *c. s.* || *agr.*, καυσοσκα[πανεύω.
scotimênto, *m.*, διάσεισις, (ἀνα)τιναγμός, ἀποτίναξις; *v.* scôssa.
scotolâre, σπαθίζω τὸ λίνον.
scôtisch, *m.*, *bâllo*, σκωτικός, (σώ[τις).
scotodinîa, *f.*. σκοτοδινία.
scôtta, *f.*, κεραίαξ, -αιοῦχος, (σκό[τα).
scottâre, (ἐπι)καίω, (κάβγω, ζεματίζω) || *n.*, καίω, -ομαι, θερμαίνω; *fig.*, καίω || -rsi, καίομαι, (ζεματίζομαι).
scottatûra, *f.*, καῦσις; πληγὴ ἐκ καύσεως. καῦμα, (καύσιμον), ἔγκαυμα.
scôtto, *m.*, *párte individua del cônto*, ἔρανος, (ῥεφενές, κουραμᾶς) || *bollôre*, ζέσις, ζεμάτισις, -τισμα; dâr úno —, ζεματῶ, -τίζω; *v.* scop-.
scovâre, ἐκβάλλω τῆς κοίτης, ἀνακαλύπτω θηρίον; *pr. e fig.*, ἐξιχνεύω, (ξετρυπόνω); *fig.*, ἀνευρίσκω.
scôzia, *f.*, *architettûra*, σκοτία.
scozzâre, *v.* mescolâre (*le cârte*).
scozzonâre, δαμάζω, ἐξασκῶ, ἐκπονῶ ἵππον; *fig.*, μεταποιῶ δεξιώτερον, ἐξυπνῶ, ἐκπαιδεύω, μορφῶ.
scozzône, *m.*, πωλοδάμνης, ἐκπο[νητής.
scrânna, *v.* sêdia.
screanzâto, **-a**, ἀνάγωγος, ἀγοραῖος, (κακοαναθρεμμένος), *v.* incivîle.
scrêdito *ecc.*, *v.* discrêd-.
screpolâre, (δια)σχίζομαι, διαρρήγνυμι, -μαι, (σκάνω).
screpolatûra, *f.*; **-polo**, *m.*, ῥῆξις, ῥῆγμα, (σκάσιμον); ῥαγάς, (σχασμάδα).
screziâre, ποικίλλω, καταστίζω, [ιασπιδῶ.
screziâto, **-a**, ποικίλος, -λόστικτος, -λόχρους, ἰασπιδώδης.
screziatûra, *f.*, ποικιλμός, -λόχροια, ἰασπίδωσις.
scrêzio, *m.*, *c. s.* || *cm. fig.*, διαφωνία, διχόνοια, διαίρεσις.
scrîba, *m.*, ἀντιγραφεύς || γραμματεύς, νομοδιδάσκαλος.
scribacchiâre, (συγ)γράφω ἀμελῶς, ἀνοφελῶς, ἀτάκτως, ἀπειροκάλως, σπιλῶ τὸν χάρτην, γραφοκοπῶ, πολυκακογραφῶ.
scribacchîno, *v.* scrittorêllo.
scricchiolâre, κρίζω, (ὑπο)τρίζω, κροταλίζω; κροτῶ.
scricchiolîo, *m.*, κριγμός, (ὑπο)τριγμός, (τρίξιμον).
scrîcciolo, *v.* forasiêpe.
scrîgno, *m.*, κιβωτός, χρηματοκιβώτιον, -τοθήκη, (κάσσα); δακτυλιο-(ἀδαμαντο)θήκη.
scriminatûra, *v.* dirizzatûra.
scrîtta, *v.* iscriziône, epîgrafe, scrît[tûra.
scrittorêllo, *m.*, ἀδέξιος συγγραφεύς, γραφοκόπος, πολυκακο-ληρο-(μωρο)γράφος.
scrîtto, **-a**, γεγραμμένος || *s. m.*, γραφή; συγγραφή, -αμμα; βιβλίον; ἔγγραφον; *v.* scrittûra || per *o* in iscrîtto, ἐγγράφως.
scrittôio, *m.*, γραφεῖον || -φοθήκη, (καλαμαριά).
scrittôre, *m.*, συγγραφεύς.
scrittûra, *f.*, γραφή, (γράψιμον) || *átto*, ἔγγραφον, συμβόλαιον, ὁμόλογον; || fâr ûna —, διατυπῶ ἔγγραφον || la S —, † ἡ (Ἁγία) Γραφή, αἱ Γραφαί.
scritturâle, *v.* scrivâno.
scritturâre, μισθῶ; καταγράφω.
scrivacchiâre, *v.* scribacch-.
scrivanîa, *f.*, γραφεῖον.
scrivâno, *m.*, (ἀντι)γραφεύς, γραμματεύς, -τικός.
scrivênte, *m. f.*, γράφων.
scrîvere, γράφω || *compôrre lîbri ecc.*, συγγράφω; συντάσσω, συντίθημι || *per léttera*, ἐπιστέλλω, γράφω || -rsi, ἔχω ἀλληλογραφίαν, ἀλληλογραφῶ.
scroccâre, αἰσχροκερδῶ, ὑποκλέπτω, δολοκλοπῶ, κοβαλεύω.
scrôcco, *m.*, αἰσχροκέρδεια, δολοπλοκία, παρασιτία.
scroccône, **-a**, αἰσχροκερδής, δολοπλόκος, παράσιτος.

scrôfa, *v.* pôrca. [φουλα).
scrôfola, *f.*, χοιράς, (χελώνι, σκρό-
scrofolâria, *f.*, χοιράδιον, (χελωνόχορτον).
scrofolôso, -a, χοιραδώδης, χοιραδικός, (χελωνάρης, σκροφουλιάρης, -λιάρικος).
scrollâre, *v.* croll-, scuôtere.
scrosciâre, ψοφῶ || *di liquido che bôlle*, παφλάζω, κο-(κα)χλάζω, (χοχλακίζω) || *di piôggia*, βρέχει ῥαγδαίως *o* κρουνηδόν.
scrôscio, *m.*, ψόφος, κρότος, πάταγος; *v.* scôppio || κόχλασμα, (χοχλάκισμα) || — d'âcqua, ὄμβρος, ῥαγδαία βροχή || — di risa, καγχασμός, σφοδρὸς γέλως.
scrostâre, ἀπο-(ἐκ)λέπω, -πίζω, (ξεπετσόνω, ξεφλουδίζω).
scrôto, *m.*, ὄσχεον, ὄσχεός, ὀσχέα, ὄσχη, (σακκούλι(ον) (τῶν ὄρχεων)).
scrupoleggiâre, εὐλαβοῦμαι; διστάζω.
scrûpolo, *m.*, εὐλάβεια, φόβος τῆς συνειδήσεως, ἀνησυχία, ἐνδόμυχος ταραχή; δισταγμός, ἐνδοιασμός || *misûra*, γραμμάριον (ἀρχαῖον); *fig.*, ἐλάχιστον ποσόν, κόκκος, (κουκκί).
scrupolosità, *f.*, ἄκρη ἀκρίβεια ἐν λόγοις καὶ ἔργοις, μεγάλη λεπτολογία, *c. s.*
scrupolôso, -a, εὐλαβής; (ὑπερ)ἀκριβής; λεπτολόγος; ἐνδοιαστικός,
scrutâre, *v.* investigâre. [δειλός.
scrutatôre, -trîce, ἐξεταστής, ἐξερευνητής || *dêi vôti*, ψηφολέκτης.
scrutinâre, ψηφη-(ψηφο)φορῶ.
scrutînio, *m.*, ψηφη-(ψηφο)φορία, ψήφων ἐκλογή || — di lista, καταλογικὴ ψηφηφορία.
scucîre, διαλύω τὰς ῥαφάς, (ξερράπτω, ξη-(ξι)λόνω).
scucîto, -a, ἀσύρραπτος, (ξερραμμένος, ξη-(ξι)λωμένος) || *fig.*, ἀσυνάρτητος, ἀσύνδετος.
scucitûra, *f.*, ῥαφῆς διάλυσις, μέρος ἀσύρραπτον, (ξέρραμμα, ξή-(ξί)λωμα). [(ἀχούρι).
scuderîa, *f.*, ἱπποστάσιον, ἱππών,
scudicciôlo, *m.*, *agr.*, ἔμπλαστρον, (κεντράδι).
scudiêra, *f.*, ἱππεύτρια, ἱππηλάτις || stivâli âlla —, ὑποδήματα ἱππικά, (τῆς καβάλας).
scudiêre, *m.*, ἱππικόμος; ἱπποδαμαστής || ἀσπιδο-(θυρεο)φόρος; (παρ)ἀκόλουθος.
scudisciâre, μαστιγῶ, (-όνω).
scudîscio, *m.*, μάστιξ τῶν ἱππέων, μαστίγιον, ὕσπληγξ, (καμ(η)τσί, καμπτζιάκι).
scûdo, *m.*, *monêta*, πεντάφραγκον, (σκοῦδον) || *mil.*, ἀσπίς, πέλτη, (σχουτάρι, τάργα) || *blasône*, θυρεός, οἰκόσημος || *fig.*, *difêsa*, ὑπεράσπισις, προστασία || levâta di -i, ἔνοπλος ἐπίδειξις, ἀντίστασις, ἀν-
scûffia, *v.* cûffia. [ταρσία.
sculacciâre, τύπτω *o* ῥαπίζω ἐπὶ τῶν γλουτῶν, πυγίζω.
sculacciâta, *f.*; **-cciône**, *m.*, πύγισμα, (χεροκωλιά).
scultôre, *m.*, γλύπτης, ἀγαλματοποιός, ἑρμογλύφος.
scultôrio, -a, γλυπτικός, γλυφικός.
scultûra, *f.*. *ârte*, γλυπτική; *ôpera*, γλυφή, γλύμμα.
scumarôla, *f.*, *v.* schiumatôio.
scuoiâre, *v.* scorticâre.
scuôla, *f.*, *pr. e fig.*, σχολή, -λεῖον; *v.* clâsse.
scuôtere, *agitâre*, *crollâre*, πάλλω, σαλεύω, (δια)σείω, (ἀνα-ἐκ)τινάσσω; — il câpo, ἀπο-(ἀνα)νεύω || *mandâr via scotêndo*, ἀποτινάσσω, (ξετινάζω) || *allontanâre*, *rimuôvere*, ἀποτινάσσω, ἀποσείω, ἀπαλλάττω; — il giôgo, ἀποτινάσσω *o* ἀποσείω τὸν ζυγόν || *smuôvere*, *eccitâre*, κινῶ, ἐγείρω || *turbâre*, ταράττω, βασανίζω.
scûre, *f.*, ἀξίνη, (τσεκούρι), πέλεκυς, (μπαλτᾶς) || — dôppia, δίστομος πέλεκυς.
scurêtto, -a, ὑποσκότεινος || *s. m.*, (παρα)θυρόφυλλον, θύρωμα, κλεισία, -ιάς, (κανάτι).
scurêzza, *v.* oscurità, cupêzza.
scuriâda, *f.*, μάστιξ δερμάτινος.

scûro, -a, *v.* oscûro || *s. m., v.* scurêtto.

scurrîle, *m. f., v.* buffonêsco, triviâle.

scûsa, *f., giustificazióne,* ἀπολογία, δικαιολόγησις, -ημα, λόγος; *perdóno, vênia,* συγγνώμη, συγχώρησις; *pretésto, sotterfûgio,* πρόφασις, πρόσχημα, ὑπεκφυγή || domandâr —, ζητῶ δικαιολογήσεις *o* συγγνώμην, (συμπάθειον) || fâr le prôprie -e, κάμνω δικαιολογήσεις, αἰτῶ συγγνώμην.

scusâbile, *m. f.,* συγγνωστός, συγχωρητέος, ἀξιοσυγχώρητος.

scusâre, *giustificâre, difêndere,* δικαιολογῶ || *ricêver le scûse, perdonâre, compatîre,* δέχομαι τὰς δικαιολογήσεις, συγχωρῶ, συμπαθῶ || -rsi, ἀπολογοῦμαι; ἀποποιοῦμαι; προφασίζομαι.

scûsso, -a, ἐνδεής, γυμνός, ψιλός, μόνος.

sdaziâre, πληρόνω τὸ διαπύλιον *o* τελώνιον, τελωνίζω.

sdebitârsi, ἀποτίνω, (πληρόνω), διαλύω *o* ἀποσβέννυμι τὰ χρέη μου, ἐξοφλῶ, χρεωλυτῶ; ἐκπληρῶ τὸ καθῆκον.

sdegnâre, *disprezzâre, rigettâre,* περι-(κατα)φρονῶ, ἀπαξιῶ, (δὲν χρῄζω, δὲν ψηφῶ, δὲν καταδέχομαι || *muôvere a sdêgno, indignâre,* προάγω *o* κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν, ἐξοργίζω || -rsi, ἀγανακτῶ, (παρ)ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, θυμοῦμαι, βαρυθυμῶ.

sdegnâto, -a, ἀγανακτήσας, ὠργισμένος, τεταραγμένος.

sdêgno, *m.,* καταφρόνησις, ὑπεροψία, (ἀκαταδεξία) || ἀγανάκτησις, θυμός, ὀργή.

sdegnôso, -a, περιφρονητικός, ὑπερόπτης, ἀκατάδεκτος.

sdentâre, ἐξοδοντίζω, (κουτσοδοντίζω, ῥηξιδοντῶ).

sdentâto, -a, ἄνευ ὀδόντων, νωδός, ἀνόδους, (κουτσοδόντης, ξεδοντιάρης, φαγούτης) || gli -i, *zool.,* τὰ νωδά.

sdiguinâre, καταλύω, (χαλνῶ,) τὴν νηστείαν.

sdilinquimênto, *v.* delîquio; moîna.

sdilinquîre, *v.* ammollîre; -rsi, *v.* svenîre; ammoinâre.

sdoganâre, *v.* sdaziâre.

sdolcinâto, -a, γλυκάζων, (-κάνοστος) || *cm. fig.,* θωπευτικός, ἡδύλογος, (γλυκομίλητος); ψευδοπροσηνής, (ἀνοστόχαρος).

sdolenzîre, ἐκ τῆς νάρκης ἐγείρω, (ξεμουδιάζω).

sdondolâre, *v.* dond-.

sdoppiâre, *svôlgere,* ἐκτυλίσσω, (χαλῶ, ξετυλίσσω,) τὸ διπλοῦν, ἐξελίσσω εἰς ἕν || *divídere in dúe,* διαιρῶ εἰς δύο, διχοτομῶ || — *un dbito,* ἀφαιρῶ τὸ ὑπόρραμα, (ξασταρόνω).

sdorâre, ἐκχρυσῶ, (ξεχρυσόνω).

sdossâre, ἐκφορτ(ίζω)ῶ, (ξεφορτόνω); *v.* svestîre, smêttere.

sdottorâre, *privâr del dottorâto,* ὑποβιβάζω διδάκτορα || *n., sputâr sentênze, fâr il saccênte,* γνωμοδοτῶ ἀκαίρως, ἐπιδεικνύω σοφίαν, προσποιοῦμαι τὸν σοφόν; γνωμολογῶ; ἀλαζονεύομαι.

sdraiâre, ῥίπτω ἐκτάδην, ἐκτείνω, κατακλίνω, πλαγιάζω, ((ἐ)ξαπλόνω, στρώννω) || -rsi, κατακλίνομαι, ἀναπίπτω, (πέφτω), πλαγιάζω, εὐνάζομαι, ((ἐ)ξαπλόνομαι).

sdraiâto, -a, ἐκτεταμένος, ἐκτάδην κείμενος, κατακείμενος, κατακεκλιμένος, (πλαγιασμένος, -στός, ἐξηπλωμένος).

sdrâio (sêdia a —), *f.,* ἐγκοίμητρον.

sdrucciolamênto, *m.,* ὀλίσθησις, -ημα, (γλιστριά, -στρημα).

sdrucciolâre, *pr. e fig.,* ὀλισθαίνω (γλιστρῶ) || παγοδρομῶ || *fig.,* εἰσχωρῶ, παρεισδύω, παρεισέρχομαι; ἐξολισθαίνω, παρεισπίπτω εἰς ἀκολασίας, παρεκτρέπομαι τῆς τιμῆς, ἐξοκέλλω.

sdrucciolatôre, -trîce, ὀλισθητής; *v.* pattinatôre.

sdrucciolêvole, *m. f.,* ὀλισθηρός, (γλιστερός) || ἐπικίνδυνος, δυσχερής.

sdrûcciolo, -a, *gr.,* προπαροξύτονος || *s. m.,* ὄλισθος, (γλίστρα), ὀλισθητήριον.

sdrucciolône, *m.,* ὀλίσθημα, ὄλισθος, (γλίστρα) || *avv.,* ὀλισθηρῶς.

sdrûcio, *m.*; **-citûra**, *f.*, ῥαφῆς διάλυσις, *v.* scucitûra || ῥῆγμα, σχίσμα, (σχίσιμον), *v.* rottûra.
sdru(s)cîre, *v.* scucîre; logorâre || ἀνοίγω, διασχίζω.
se, *cong.*, *condizionâle*, εἰ, ἐάν, ἄν, (ἀνίσως); se no, εἰ δὲ μή, ἄλλως δέ || *deprecatîva*, εἴθε, (ἄμποτε)!
sè, *pron.*, ἑαυτόν (του) || fuôr di —, ἐκτὸς ἑαυτοῦ.
sebâceo, **-a**, στεατώδης || *anat.*, [-τογόνος.
sebbêne, *v.* benchè. [μή).
secânte, *f.*, (δια)τέμνουσα (γραμ-
sêcca, *f.*, ὕφαλος, σκόπελος, ῥακία, σύρτις, ἀμμόλοφος, (ξέρα, τὰ ῥηχὰ νερά).
seccâggine, *v.* -cchêzza; -ccatûra.
seccamênto, *m.*, (ἀπο)ξήρανσις.
seccâre, (ἀπο)ξηραίνω, (ξεραίνω); ψύχω, (στεγνόνω); *v.* asciugâre, inaridîre || *importunâre*, *infastidîre*, ἐνοχλῶ, βαρύνω, (-ραίνω), ἀνιῶ, δυσαρεστῶ, πιέζω, (πειράζω).
seccatîccia, *f.*, ξηρὸν ξύλον, ξηροὶ κλάδοι. [ρος.
seccatîccio; **-ccherêccio**, **-a**, ἡμίξη-
seccatôio, *m.*, ξηραντήριον, ψυχεῖον, ψυκτήριον, στεγνωτήρι(ον), (ἀπλωσιά).
seccatôre, *m.*, ἄνθρωπος ἐνοχλητικός, φορτικός, ἀνιαρός, (πειραστικός).
seccât(ûr)a, *f.*, ὀχληρότης, ἐνόχλησις, ἀνία, βάρος, (πείραξις).
secchêzza, *f.*, ξηρότης, -ρασία, (ξερότητα, -ράδα); ἀνυδρία, ἀνομβρία, ἀναβροχία, (ἀβρεξιά) || *fig.*, ψυχρότης; τραχύτης, σκληρότης; ἀπότομον.
sêcchia; *f.*; **-o**, *m.*, κάδος, ἀντλητήρ(ιον), ὑδρία, (κουβᾶς, σικλί) || piôve a -i, βρέχει ῥαγδαίως ο κρουνηδόν, (μὲ τοὺς κουβάδας).
sêccia, *f.*, καλάμη, (-μιά).
sêcco, **-a**, ξηρός, (ξερός), στεγνός, ἄνικμος, ἄνυδρος, *v.* asciûtto || *mâgro*, ἰσχνός, ἄ-(λειπό)σαρκος, λεπτός, (λιγνός, ξερακιανός) || *di stîle ecc.*, ψυχρός, ἄχαρις, ἄκομψος, ξηρός || *di tôno*, *rispôsta ecc.*, πικρός, σκληρός, ἀπότομος, ἄγριος || ûva -a, ξηρὰ σταφυλή, σταφίς, (-ίδα) || fîchi -cchi, ξηρὰ σῦκα, ἰσχάδες || tirâr in -o, *mar.*, νεολκῶ, ἀνελκύω ἐπὶ τῆς ξηρᾶς.
seccôre, *m.*, *v.* secchêzza, aridità.
seccûme, *m.*, ξηροὶ κλάδοι, τὰ ἀχυρόκλαδα, τὰ -όφυλλα.
secentîsta, *m. f.*, (συγγραφεὺς) τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος.
secessiône, *f.*, ἀποχωρισμός, ἀποσκίρτησις, ἀποστασία. [|| *s.*,-στής.
secessionîsta, *m. f.*, ἀποχωριστικός
secêsso, *v.* recêsso. [μετ' αὐτοῦ.
sêco, σὺν ἑαυτῷ, μεθ' ἑαυτοῦ,
secolâre, *m.f.*, αἰώνιος, -νικός, ἑκατονταέτηρος; παμπάλαιος, γεραιός || † λαϊκός, (λάϊκος), κοσμικός || giôchi, -i, ἀγῶνες ἑκατονταέτηροι. ἐγκόσμιος.
secolarêsco, **-a**, λαϊκός, κοσμικός,
secolarità, *f.*, λαϊκότης, ἐγκοσμιότης; κοσμικὴ δικαιοδοσία ἐπισκοπῆς, κοσμικότης.
secolarizzâre, κάμνω λαϊκόν, (ἐκ)λαϊκεύω, λαϊκῶ || -rsi, -κοῦμαι.
secolarizzaziône, *f.*, (ἐκ)λαϊκευσις.
sêcolo, *m.*, *pr.*, ἑκατονταετηρίς; *pr. e fig.*, αἰών, (αἰῶνας); *fig.*, κοσμικὸς βίος, κόσμος.
secônda, *f.*, *v.* placênta.
secondâre, συνεργῶ, συμπράττω, (ὑπο)βοηθῶ, προστατεύω, εὐκολύνω, εὐνοῶ; χαρίζομαι; ὑπείκω.
secondârio, **-a**, δευτέρας τάξεως, δεύτερος, -ρεύων, ἐπουσιώδης, πάρεργος, συνακόλουθος.
secondîna, *v.* placênta.
secondîno, *v.* carceriêre.
secôndo, **-a**, δεύτερος || ἄλλος, ἕτερος; *v.* favorêvole || in -o luôgo, εἰς δεύτερον τόπον, κατὰ δεύτερον (λόγον); ἀκολούθως, ὕστερον; δευτερευόντως, ἐν παρέργῳ || comandânte in -a, *mar.*, ὑποπλοίαρχος || *s. m.*, δεύτερον (λεπτόν), δευτερόλεπτον, ἑξηκοστόν; *fig.*, ἀκαρές; *testimônio*, μάρτυς || -o, *prep. e avv.*, κατά (*acc.*), συμφόνως πρός τι; κατὰ τὴν γνώμην τινός, κα-

θώς; — le circostânze, κατὰ τὰς περιστάσεις, (κατὰ ποῦ τύχῃ); — pâre, καθὼς φαίνεται; — che, καθ' ἅ, καθ' ὅσον, καθὼς, καθότι, (κατὰ ποῦ) || a secônda, κατὰ (γνώμην), κατ' εὐχήν.

secondogênito, -a, δευτερότοκος.

secretâre, ἐκκρίνω.

secrêto, *v.* segrêto.

secretôre, *m.*; **-tôrio,-a,** ἐκκριτικός.

secreziône, *f.*, ἔκκρισις, ἀποχώρησις.

sêdano, *m.*, σέλινον.

sedâre, *v.* calmâre, addolcîre.

sêde, *f.*, (καθ)ἕδρα, θρόνος, *v.* residênza || *fig.*, ἕδρα, κέντρον, πηγή || la Sânta Sêde, ἡ ἁγία *o* ἀποστολικὴ ἕδρα, ὁ ἀποστολικὸς θρόνος, ἡ δυτικὴ ἐκκλησία, ἡ παπωσύνη.

sedentârio, -a, καθιστικός, ἑδραῖος, ἀκίνητος || vîta -a, ζωὴ καθιστική, οἰκουρ(ικ)ὸς βίος.

sedêre, *m.*, ἀφεδρών, ἕδρα, πρωκτός, πυγή, τὰ ὀπίσθια, τὰ πυγαῖα, κάθισμα (κῶλος, πάτος) || *vb.*, *pôrsi a sedêre*, καθίζω, τοποθετοῦμαι, κάθημαι; *ésser sedûto*, κάθημαι || sêgga, prêgo, καθίσατε, παρακαλῶ.

sêdia, *f.*, ἕδρα, κάθισμα, καθέκλα, θρανίον, (καρέγλα) || — di pôsta, ταχυδρομικὴ ἅμαξα, φορεῖον περίκλειστον, (σέδια, σέντια).

sedicênte, *m.*, λεγόμενος, αὐτοκαλούμενος, αὐτεπάγγελτος, αὐτοχειροτόνητος.

sedicêsimo, -a, ἑκκαιδέκατος, δέκατος ἕκτος || *s. m.*, δέκατον ἕκτον (μέρος), ἑκκαιδεκατημόριον.

sêdici, *num.*, ἑκκαίδεκα, δεκαέξ, (δέκα ἕξι, δεκάξι).

sedîle, *m.*, κάθισμα, βάθρον, ἐδώλιον, (σκαμνί).

sedimênto, *m.*, κατακάθισμα, ὑποστάθμη, (καταπάτι, ἀμούργη) || πρόσχωμα; terrêni di —, προσχωματικὸν ἔδαφος.

sedimentôso, -a, ὑποσταθμικός, -μώδης || *geología*, προσχωματικός, -τώδης.

sediôlo, *m.*, διφροτίλβουρον.

sediziône, *f.*, στάσις, ἀποστασία, δημεγερσία, ταραχή.

sediziôso, -a, στασιαστικός, στασιώδης, δημεγερτικός, θορυβώδης || *s. m.*, στασιαστής, (ῥεμπελλευτής), δημεγέρτης.

seducênte, *m.f.*, θελκτήριος, -τικός, δελεαστικός, ἐπαγωγός, ἐπαφρόδιτος, τερπνός.

sedûrre, *dônne ecc.*, διαφθείρω; *ingênere*, ἐξ-(φρεν)απατῶ, (ἀπο)πλανῶ; *attrârre, allettâre*, θέλγω, δελεάζω, γοητεύω; (ξεπλανῶ, ξελογιάζω).

sedûta, *v.* adunânza.

seduttôre, -ttrîce, πλανητικός, ἀπατηλός; *v.* -ducênte || *s.*, λυμεών, (δια)φθορεύς, ἀπατητής, ἀποπλανητής, πλάνος, (ξεπλανέτης, ξελογιαστής).

seduziône, *f.*, διαφθορά, ἐξαπάτησις, ἀπάτη, ἀποπλάνησις, (ξεπλάνησις, -νεμα, ξελόγιασμα) || *v.* attrattîva, vêzzo.

sêga, *f.*, πρίων, (πριόνι).

sêgale; -a, *f.*, βρίζα, (σίκαλη) || — cornûta, ἐρυσιβώδης βρίζα.

segalîgno, *v.* mâgro, scârno, spa-

segânte, *v.* secânte.

segantîno, *v.* segatôre.

segâre, πρίω, πριονίζω || *falciâre, miêtere*, δρεπανίζω, κορτοκοπῶ, θερίζω || *v.* solcâre.

segatôre, *m.*, πρίστης, πριονιστής || *v.* falciatôre.

segatûra, *f.*, πρίσις, πριόνισμα; *pôlvere*, (ἀπό)πρίσμα, (πριονίδι, τὰ -νίδια) || *agr.*, χορτοκοπία, -τολογία, -τοκομιδή; *v.* mietitûra.

seggêtta, *f.*, ἕδρα τῆς ἀνάγκης, τρυπητὸν κάθισμα, (κάθισμα μὲ καθίκι *o* ἀγγειό).

sêggio, *v.* sêd(îl)e; câttedra; trôno.

sêggiola, *v.* sêdia.

seggiolâio, *m.*, διφροπηγός, (καρε-

seggiolône, *m.*, θρονί(ον), ἕδρα, δίφρος, (πολτρόνα).

seghêtta, *f.*, πριόνιον || φίμωτρον.

segmênto, *m.*, τμῆμα.

segnâcolo, *v.* segnâle, (contras)-

segnalâre, σημειῶ; δηλῶ, (κατα)-

δεικνύω; διαφημίζω || -rsi, ἀναδεικνύομαι, διακρίνομαι, διαπρέπω, ἀριστεύω, λαμπρύνομαι, δοξάζομαι.

segnalâto, -a, ἀξιοσημείωτος, ἀξιόλογος, διακεκριμμένος, διαπρεπής, ἐπίσημος, περίφημος, ὀνομαστός.

segnâle, *m.*, σημεῖον, σῆμα, (-μάδι, σενιάλο); *paróla d'órdine,* σύνθημα || dâr il —, σημαίνω, δίδω τὸ σύνθημα. [marcâre, firmâre.

segnâre, (ἐπι)σημειῶ; *v.* notâre,

segnatamênte, *avv.*, ἰδίως, ἰδιαιτέρως, πρὸ πάντων.

segnatûra, *f.*, ὑπογραφή.

sêgno, *m.*, σημεῖον, σῆμα, (-μάδι); *di un líbro, fettûccia ecc.*, σημαδολόγος, ταινία, -νίδιον; *dimostraziône, prôva*, ἀπόδειξις, δεῖγμα, τεκμήριον; *indîzio,* γνώρισμα, σημεῖον; *costellaziône,* ζώδιον, ἀστερισμός.

sêgo, *m.*, στέαρ, λίπος, ἄλειμμα, (ἀ-(ὀ)ξύγγιον, ξύγγι) || candêla di —, ἀλειμματο-(ξυγγο)κέρι.

segôso, -a, στεατώδης, ἀλειμματώδης, (ξυγγώδης). [κρύνω.

segregâre, (ἀπο)χωρίζω, ἀπομα-

segregaziône, *f.*, (διά)χωρισμός.

segrêta, *f.*, ἀπόκρυφος τόπος || εἱρκτή, δεσμοτήριον, (χάψι, -η) || † μυστικὴ (προσευχή).

segretariâto, *m.*, γραμματεία.

segretariêsco, -a, τοῦ γραμματέως; γραφειοκρατικός.

segretârio, *m.*, γραμματεύς, -τικός, (σεκρετάριος) || *líbro,* ἐπιστολάριον.

segreterîa, *f.*, γραμματεῖον, γραφεῖον, γραμματοφυλακεῖον, (σεκρεταρία). [θία.

segretêzza, *f.*, μυστικότης, ἐχεμυ-

segrêto, -a, κρύφιος, ἀπόκρυφος, (κρ(ο)υφός), λαθραῖος, ἀπόρρητος, μυστικός; *di persôna,* κρυφίνους, μυστηριώδης, (-τικός), ἐχέμυθος || *s. m.*, ἀπόρρητον, μυστικόν, (κρυφόν, σεκρέτο).

seguâce, *m. f.*, ὀπαδός, ἀκόλουθος.

segûgio, *m.*, κύων ἰχνηλατικός, ἰχνη-(ῥινη)λάτης, (ζαγάρι).

seguîre, ἕπομαι, ἀκολουθῶ || *v.* inseguîre; capitâre; →

seguitâre, *v.* continuâre, *c. s.*

sêguito, *m.*, συνοδία, -δοί, ἀκολουθία || *continuaziône,* (ἐξ)ἀκολούθησις, συνέχεια || *sêrie, fîla,* ἀλληλουχία, διαδοχή, σειρά || *conseguênza, effêtto,* ἐπακολούθησις, -ημα, ἑπόμενον, ἀποτέλεσμα || in —, ἔπειτα, εἰς τὸ ἑξῆς; ἕνεκα, ἐξ αἰτίας || di —, κατὰ τάξιν *o* σειράν, ἀκολούθως, συνεχομένως, ἐφ-(καθ)εξῆς, ἀδιακόπως.

sêi, *num.*, ἕξ, (ἕξι).

se(i)cênto, *num.*, ἑξακόσιοι || *s. m.*, ὁ δέκατος ἕβδομος αἰών.

sêlce, *f.*, πυρίτης, (τσακμακόπετρα).

selciaiôlo; -ciatôre, *v.* lastricatôre.

selciâre, λιθοστρώνω, -στρωτῶ, χαλικ(όνω)ῶ.

selciâto, -a, λιθόστρωτος || *s. m.*, -ωτον, -ωμα, (ντοσεμές), χαλίκω-

selênio, *m.*, σελήνιον. [μα.

selenîte, *f.*, σεληνίτης.

selenîtico, -a, σεληνιτικός, -τώδης.

selenografîa, *f.*, σεληνογραφία.

selenogrâfico, -a, σεληνογραφικός.

seleziône, *f.*, ἐπιλογή.

sêlla, *f.*, ἐφίππιον, (σέλλα) || cavâllo da —, κέλης, (ἄλογο τῆς σέλλας).

sellâio, *m.*, ἐφιππο-σαγματο-(ἱππο-σκευο)ποιός, (σελλᾶς, σαμαρᾶς).

sellâre, (ἐπι)σάττω, (σελλόνω, βάλλω τὴν σέλλαν, στρώνω, σαμαρόνω).

sellerîa, *f.*, ἱππο-σκευοποιεῖον, -πωλία; *árte,* -ποιΐα || -θήκη, -φυλάκιον. [*fig.*, πλῆθος.

sêlva, *f.*, δρυμός, -μών, δάσος ||

selvaggîna, *f.*; **-ggiûme,** *m.*, ἄγρα, θήραμα, (ἀγρίμι, κυνήγι).

selvâggio; -âtico, -a, ἄγριος; αὐτοφυής; *non addomesticâto,* ἀνήμερος || *fig.*, ἄγριος, ἀγροῖκος, ἀπειρόκαλος, ἀπολίτευτος, -λίτιστος, φιλέρημος, ἀκοινώνητος.

selvatichêzza, *f.*, ἀγριότης; σκαιότης ἠθῶν. [δενδρώδης, *v.* boscôso.

selvôso, -a, δασώδης, -σύς, -σερός,

semafôrico, -a, σημα(το)φορικός.

semâforo, *m.*, σημα(το)φόρος.

semâta, *v.* orzâta.
sembiânte, *m.*; **-ânza**, *f.*, πρόσωπον, ὄψις; *v.* aspêtto, môstra.
sembrâre, *v.* parêre.
sême, *m.*, σπόρος, σπέρμα || *spêrma*, σπέρμα || *fig.*, *generaziône*, *râzza ecc.*, γένος, -νεά; *fônte*, *câusa*, σπέρμα, ἀφορμή, αἰτία, ἀρχή, πηγή.
semènta; **-e**, *v.* semênza, sêmina(tûra).
sementâbile, *m. f.*, σπόριμος.
sementâre, σπείρω, (σπέρνω).
semênza, *f.*, σπόρος, τὰ σπέρματα, τὰ σπειρόμενα, τὰ σπόριμα, τὰ σπαρτά.
semenzâio, *m.*, *pr. e fig.*, φυτώρ(ε)ιον; *pr.*, -τούργιον, -τευτήριον, (-τότοπος, -ταλιά).
semenzîna, *f.*, ἑλμινθοβότανον, (λεβιδόχορτον), *v.* santolîna.
semenzîre, σπερματοῦμαι, -μοφυῶ.
semesânto, *m.*, ἑλμινθαγωγόν, (σκουληκοβότανον, τὰ κουφετάκια).
semestrâle, *m. f.*, ἑξαμηνιαῖος.
semêstre, *m.*, ἑξαμηνία, -ηνον, ἡμίετες || *stipêndio di un* —, ἑξαμηνιαῖον, (-νιάτικον).
semi-, ἡμι-, (μισο-).
semiapêrto, **-a**, ἡμιανοιγμένος, ἡμίκλειστος, (μισ(ο)ανοιγμένος, μισοκλεισμένος).
semibârbaro, **-a**, ἡμιβάρβαρος.
semibrêve, *f.*, *mus.*, ἡμίβραχυς.
semicircolâre, *m. f.*, ἡμικυκλικός, -κύκλιος.
semicîrcolo; **-cêrchio**, *m.*, ἡμικύκλιον.
semicrôma, *f.*, ἡμίχρωμα.
semicûpio, *m.*, ἡμίλουτρον, ἐγκάθισμα, (μισὸν λουτρόν).
semidiapênte, *m.*, *mus.*, ἡμιδιάπεντε.
semidîo, *m.*, ἡμίθεος.
semidôtto, **-a**, ἡμιμαθής, ἡμίσοφος.
semiellîsse, *f.*, ἡμιέλλειψις.
semigigânte, *m.*, ἡμιγίγας.
semilunâre, *m. f.*, μηνοειδής, ἡμισεληνόμορφος.
semilûnio, *m.*, ἡμισέληνον, -ος.
semimînima, *f.*, ἡμιφθόγγου σχῆμα.
semimôrto, **-a**, ἡμιθανής, (μισαποθαμένος).
seminâle, *m. f.*, σπερματικός.
seminâre, *pr. e fig.*, σπείρω, (σπέρνω); *fig.*, διασπείρω, διαδίδω, διασκορπίζω.
seminârio, *m.*, ἱερὸν σπουδαστήριον, ἱεροσπουδαστήριον, ἱεροδιδασκαλεῖον || *v.* semenzâio.
seminarîsta, *m.*, μαθητὴς ἐκκλησιαστικῆς σχολῆς, ἱεροσπουδαστής, ἱερότροφος.
seminâto, **-a**, (σιτό)σπαρτός, ἐσπαρμένος; διεσπαρμένος || *s. m.*, τόπος σπαρτός, ἄρουρα.
seminatôio, *m.*, *sâcco*, σποροθύλακος; *mâcchina*, σπαρτήριον, σπερμοφόρος μηχανή.
seminatôre, **-trîce**, σπορεύς, (-ρέας) || *fig.*, διασπορεύς, διαδότης; — di scândali, σκανδαλοποιός.
sêmina(tûra); **-agiône**; **-aziône**, *f.*, σπερματισμός, σπορά, (σπάρσιμον); *têmpo*, καιρὸς τῆς σπορᾶς, σπορητός.
seminûdo, **-a**, ἡμίγυμνος.
semiografîa, *f.*, σημειογραφία.
semiologîa, *f.*, σημειολογία.
semiprôva, *f.*, ἡμιαπόδειξις.
semipoêtico, **-a**, ἡμιποιητικός.
semisfêrico, **-a**, ἡμισφαιρικός.
semîtico, **-a**, σημιτικός; *s.*, -μίτης.
semitîsmo, *m.*, σημιτισμός.
semitôndo, **-a**, ἡμικυκλοειδής, ἡμιστρόγγυλος.
semitôno, *m.*, *mus.*, ἡμιτόνιον; ἡμίφωνον.
semiuômo, *m.*, ἀνδράριον.
semivestîto, **-a**, ἡμίγυμνος.
semivîvo, **-a**, ἡμίζωος, *v.* semimôrto.
semivocâle, *f.*, ἡμίφωνον.
sêmola, *f.*, πίτυρον || *v.* lentîggine.
semolîno, *m.*; **-lêtta**; **-lêlla**, *f.*, ἀθάρα, τράγος, κοκκοσεμίδαλις (σιμιγδάλι τῆς σούπας, τραχανᾶς).
semovênte, *m. f.*, αὐτόματος, αὐτοκίνητος.
sempitêrno, **-a**, αἰώνιος, ἀΐδιος, ἀτελεύτητος, ἀθάνατος, (παντοτεινός).
sêmplice, *m. f.*, *pr. e fig.*, ἁπλοῦς, (ἁπλός); *pûro*, *non mîsto*, ἄμικτος, καθαρός; *sôlo*, μόνος; *ingênuo*, *schiêtto*, ἀφελής, ἁπλοϊκός, ἄκα-

κος, ἄδολος, εἰλικρινής, ἀπονήρευτος, *v.* sempliciône; fâcile.
sempliciârio, *m.*, βοτανολόγιον.
sempliciône; -ciôtto, *m.*, εὐήθης, βλάξ, (μπουδαλᾶς, ζευζέκης).
semplicîsta, *v.* erborîsta.
semplicità, *f.*, ἁπλότης, ἀφέλεια, ἀκακία, εἰλικρίνεια || εὐήθεια, ἀ-
semplificâre, ἁπλοποιῶ. [νοησία.
sêmpre, *avv.*, ἀεί(ποτε), πάντοτε, (πάντα); *incessantemênte,* ἀπαύστως, ἀδιακόπως || — che, ὁσάκις.
semprevêrde, *m.f.*, ἀειθαλής || *s.m.*, -λές, περικλύμενον.
semprevîva, *f.*, ἀμάραντον, ἐλαιόχρυσον, ἀείζωον, ἀθανασία.
sêna, *f.*, κολουτέα; *farmacía,* σινα-
senâle, *m.*, *mar.*, σέναυον. [μική.
sênapa, *f.*, σίνηπι, (σινάπι).
senapiêra, *f.*, σιναποδοχεῖον.
senapîsmo, *m.*, σιναπισμός. [λαβος.
senârio, -a, ἑξαδικός, -διαῖος; -σύλ-
senâto, *m.*, *in gênere,* γερουσία; *specialmênte ateniêse,* βουλή; *specialmênte románo,* σύγκλητος.
senatoconsûlto, *m.*, ψήφισμα τῆς γερουσίας *o* τῆς συγκλήτου, βούλευμα, δόγμα. [σιαστοῦ.
senatorâto, *m.*, ἀξίωμα τοῦ γερου-
senatôre, *m.*, γερουσιαστής; βουλευτής, συγκλητικός || êsser —, γεροντεύω.
senatoriâle, *m. f.*; **-tôrio, -a,** γερουσιαστικός, συγκλητικός.
sênici, *v.* orecchiôni. [τικός, -τειος.
senîle, *m.f.*, πρεσβυτικός, γερον-
senilità, *f.*, γῆρας, (τὰ γεράματα).
seniôre, πρεσβύτερος.
sênno, *m.*, φρόνησις, σύνεσις, κρίσις ὀρθή; *v.* sapiênza, sapêre || da —, σπουδαίως.
sennonchè, *cong.*, εἰμή, εἰ μὴ ὅτι, πλὴν ὅτι; *v.* ma.
sêno, *m.*, *umáno,* κόλπος, (κόρφος), στέρνον, στῆθος, τὰ στήθη, μαστοί; *brâccia,* ἀγκάλη; *vêntre,* μήτρα, γαστήρ, κοιλία || *gôlfo,* κόλπος, (κόρφος) || *mat.*, ἡμίτονον || *fig.*, κόλπος, βυθός, τὰ ἔγκατα, μέσον, κέντρον, καρδία, ψυχή.
sensâle, *m.*, (ἐμπορο)μεσίτης, (σεμσάρης); *v.* mezzâno. [saggêzza.
sensatêzza, *f.*, σωφροσύνη, *v.* sênno,
sensâto,-a, σώφρων, ἔμφρων, νουνεχής, φρόνιμος, συνετός, (γνωστικός). [πάθησις; ἐντύπωσις.
sensaziône, *f.*, (ἐπ)αἴσθημα, -ησις,
senserîa, *f.*, μεσιτικόν, -τεία, (σεμσαλίκι).
sensîbile, *m.f.*, *in sênso passîvo,* λαμβάνων αἰσθήσεις, αἰσθητικός, αἰσθαντικός || *att.*, παρέχων αἴσθησιν, ὑποπίπτων εἰς τὰς αἰσθήσεις, αἰσθητός || *tênero ecc.*, εὐαίσθητος, αἰσθηματικός, αἰσθαντικός, εὐ-(συμ)παθής; *eccitábile,* εὐερέθιστος; *di termômetro ecc.*, ὀξύρροπος; *percettîbile, notévole, evidénte,* (ἐπ)αἰσθητός, ὁρατός, φανερός, εὐδιάγνωστος, μέγας, ὀξύς, σφοδρός, ἄκρος.
sensibilità, *f.*, αἰσθητικότης, -κόν || εὐαισθησία, εὐπάθεια; φιλανθρωπία; εὐερέθιστον, -στία.
sensibilizzâre, εὐαισθητοποιῶ.
sensîsmo, *v.* sensualîsmo.
sensîsta, *m.*, αἰσθητόφρων.
sensitîva, *v.* sensibilità; mimôsa.
sensitîvo, -a, αἰσθητικός, *v.* -sîbile.
sênso, *m.*, αἴσθησις || *impressiône,* ἐντύπωσις || *significáto,* σημασία, νόημα, ἔν-(διά)νοια || *láto, direziône,* πλευρά, μέρος, (-ριά), διεύθυνσις || *môdo, pûnto di vîsta,* τρόπος, ὄψις || — comûne, κοινὸς νοῦς *o* λόγος, φρένες || buôn —, ὀρθὸς λόγος, εὐθυκρισία, ὀρθοφροσύνη, λογισμός, νοῦς, φρόνησις, ὑγιεῖς φρένες || *v.* sensualità.
sensoriâle, *m. f.*, φρενικός.
sensôrio, *m.*, αἰσθητήριον, φρήν, (φρένα).
sensuâle, *m. f.*, αἰσθητικός, σαρκικός, σωματικός, ἀπολαυστικός, ἡδυπαθής, φιλήδονος.
sensualîsmo, *m.*, αἰσθητισμός, ἐπικουρισμός.
sensualità, *f.*, ἡδυπάθεια, φιληδονία; τρυφή, ἡδονὴ σαρκική.
sentênza, *f.*, ἀπόφθεγμα, ἀξίωμα,

γνώμη, -μικόν, -μολογία || *leg.*, *ecc.*, (δικαστικὴ) ἀπόφασις.

sentenziâre, ἀποφασίζω, κρίνω, ὁρίζω; (κατα)δικάζω.

sentenziôso, -a, ἀποφθεγματικός, γνωμ(ολογ)ικός.

sentiêro, *m.*, ἀτραπός, στενωπός, (-νάδάκι, μονοπάτι) || *v.* vîa.

sentimentâle, *m.*. αἰσθηματικός, εὐαίσθητος, περιπαθής.

sentimentalità, *f.*, αἰσθηματικότης, εὐπάθεια.

sentimênto, *m.*, αἴσθησις, -ημα, -ητήριον || *sensibilità*, εὐαισθησία; πάθος || *conoscênza*, συναίσθησις, συνείδησις || *pensiêro*, *opiniône*, φρόνημα, γνώμη.

sentîna, *f.*, ἄντλος, (σεντίνα) || *fig.*, δοχεῖον, καταγώγιον.

sentinêlla, *f.*, σκοπός, φρουρός, φύλαξ, (μπεκτζῆς, βιγλάτορας) || fâr la —, φρουρῶ, φυλάττω, (βιγλίζω); *fig.*, κατασκοπῶ, σκοπι(άζω)ῶ, παραμονεύω, παραφυλάττω, (βιγλίζω).

sentîre, αἰσθάνομαι, ἀκούω, (νοιώθω, νοιόνω, ἀγροικῶ, γρυκῶ); *v.* udîre; provâre; sapêre.

sentôre, *v.* indîzio; odôre.

sênza, *prep.*, ἄνευ *(gen.)*, χωρίς *(acc.)*, δίχα *(gen.)*, (δίχως *acc.*).

separâbile, *m.f.*, (δια-ἀπο)χωριστός.

separâre, (δια-ἀπο)χωρίζω, (ξεχωρίζω), διαιρῶ, διαζευγνύω.

separatamênte, *avv.*, (ἀπο)κεχωρισμένως, χωριστῶς, κατὰ μέρος, ἰδίᾳ, ((ξε)χωριστά, χώρια).

separatîsmo, *m.*, ἀποχωρισμός, σχισματισμός. [σχισματικός.

separatîsta, *m. f.*, ἀποχωριστής,

separatîvo, -a, διαχωριστικός, διαιρετικός, διαζευκτικός.

separâto, -a, διακεχωρισμένος, (ἀπο)χωριστός, διακεκριμμένος. [ζων.

separatôre, -trîce, (δια-ἀπο)χωρί-

separaziône, *f.*, (δια-ἀπο)χωρισμός, (ἀπο)χώρισις, (χωρισιά) || *diafrâmma ecc.*, διάφραγμα, (δια-ἀπο)χώρισμα || — di bêni, χωρισμὸς περιουσίας || — di côrpo, χωρισμὸς ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης, διάστασις συζύγων, διάζευξις, (χωρισιά).

sepolcrâle, *m. f.*, ἐπιτύμβιος, -τάφιος, τοῦ μνήματος || *di vôce*, βαθύς, βόθριος, ὑπόκωφος || *di aspêtto*, νεκρικός, νεκρώδης, στυγερός, κάτωχρος.

sepolcrêto, *m.*, τύμβοι (ἀρχαῖοι), τάφοι, τὰ μνήματα, νεκροταφεῖον.

sepôlcro, *m.*, τύμβος, τάφος, μνῆμα, (-μούρι, κιβούρι); *di un erôe*, ἡρῷον || il Sânto —, ὁ Ἅγιος Τάφος. [φῳ || κεκαλυμμένος.

sepôlto, -a, τεθαμμένος, ὁ ἐν τά-

seppellimênto, *m.*, ταφή, ἐνταφιασμός, (θάψιμον) || κατάκρυψις.

seppellîre, θάπτω, (θάβγω), ἐνταφιάζω || *fig.*, κατα-(ἀπο)κρύπτω, καλύπτω.

seppellitôre, *m.*, ἐνταφιαστής, (νεκρο)θάπτης || κατακρύπτης.

sêppia, *f.*, σηπία, (σουπιά) || μέλαν, (-άνι,) τῆς σηπίας.

sequêla, *f.*, εἱρμός, ὁρμαθός (ἁρμαθιά), ἀκολουθία, σειρά.

sequênza, *v.* rônfa.

sequestrâre, κάμνω κατάσχεσιν, κατάσχω, βάλλω εἰς μεσεγγύην, μεσεγγυῶ, (ἀμαχεύω, ἀμανατεύω, ἀμαχοβάνω) || — *qcd.*, περιορίζω, καθείργω, (φυλακίζω); ἀπομονῶ, ἀποχωρίζω. [τος, μεσεγγυημένος.

sequestratârio, *m.*, κατασχεσίβλη-

sequêstro, *m.*, κατάσχεσις; μεσεγγύη(σις), -ύημα, -υον, (πιάσιμον, ἀμάχευσις, -ευμα, ἀμανάτευσις, ἀμάχι).

sêra, *f.*, ἑσπέρα, ὀψία, (βράδυ) || di —, ἑσπέρας || quêsta —, ἀπόψε, (τὸ βράδυ) || iêri —, χθὲς τὸ ἑσπέρας *o* (τὸ) βράδυ || domâni —, αὔριον τὸ ἑσπέρας *o* (τὸ) βράδυ || vêrso —, περὶ *o* πρὸς τὸ ἑσπέρας, (πρὸς τὸ βράδυ) || si fa —, ὀψία γίνεται, (βραδυάζει, ἀρχίζει νά βραδυάζῃ) || buôna —! καλὴν ἑσπέραν, καλησπέρα σας, (καλὸν βράδυ).

serâfico, -a, σεραφικός, ἀγγελικός.

serafîno, *m.*, σεραφείμ.

serâle, *m. f.*, ἑσπέριος, (βραδυνός, ἀποσπερινός). [ρασκέρης).
seraschiêre, *m.*, στρατάρχης, (σε-
serâta, *f.*, ἑσπέρα, ὀψία, (βραδυά, -δειά, -δυνή) || *véglia, trattenimênto, conversazióne*, ἑσπερίς, ἐφεσπερεία, ἐσπερινὴ συναναστροφή *o* διασκέδασις, (βεγγέρα, βεγκέρα); *con bállo*. ἑσπερὶς μετὰ χοροῦ || passâr la —, ἀποσπερίζω.
seratânte, *m.f.*, εὐεργετούμενος.
serbâre, *v.* conservâre. [σέσελι.
serbastrêlla, *f.*, *bot.*, σιλλικύπριον,
serbatôio, *m.*, συναγωγὴ ὑδάτων, δεξαμενή, (χαβούζα) || ἰχθυοτροφεῖον || ταμιευτήριον, ἀποθήκη.
sêrbo, *m.*, φύλαξις, ἐπι-(δια)τήρησις; ἀποταμίευσις || tenêr in —, φυλάττω, (δια)τηρῶ.
sêre, *v.* sîre, signôre.
serenâre, *v.* rasserenâre.
serenâta, *f.*, νυκτῳδία, παρακλαυσίθυρον, (πατινάδα, καντάδα).
serenîssimo, -a, *tîtolo*, γαληνότατος.
serenità, *f.*, αἰθρία, εὐδία, γαλήνη, νηνεμία, καθαρὸς οὐρανός, καθαρωσύνη, (καλοκαιριά, ξαστεριά; *dêlla nôtte*, ἀστροφεγγιά) || *fig.*, γαλήνη, ἡσυχία, ἀταραξία, φαιδρότης, ἱλαρότης; *tîtolo*, γαληνότης.
serêno, -a, αἴθριος, εὔδιος, γαλήνιος, -νιαῖος, -νός, νήνεμος, καθαρός, (ξάστερος) || *fig.*, γαλήνιος, ἥσυχος, ἀτάραχος, φαιδρός, ἱλαρός; ἀπαθής; *v.* imparziâle.
serfaccênda, *m.*, *v.* factôtum; intrigânte.
sergênte, *m.*, *mil.*, λοχίας, ἀνθυπολοχαγός, πεντηκόνταρχος || *leg.*, *r.*, κλητήρ. [δης, (-ξένιος).
sêrico, -a, σηρικός, μεταξωτός, -ξώ-
sericultôre, *m.*, μεταξοκαλλιεργός, βομβυκο-(σηρο)τρόφος.
sericultûra, *f.*, μεταξουργία, -ξοκαλλιέργεια, βομβυκο-(σηρο)τροφία.
sêrie, *f.*, σειρά, εἱρμός, στίχος, συνακολουθία, συνέχεια, τάξις; *mat.*, συνάφεια.
serietà, *f.*, σπουδαιότης, σοβαρόν, -ρότης, ἐμβρίθεια, σεμνότης.
sêrio, -a, σπουδαῖος, σοβαρός, ἐμβριθής, σεμνός, -οπρόσωπος || *sólido, importânte ecc.*, σπουδαῖος, οὐσιώδης || *grâve, pericolôso*, χαλεπός, βαρύς, ἐπισφαλής, κινδυνώδης || sul -o, σπουδαίως, σοβαρῶς, ἀληθῶς, (μὲ τὰ σωστά μου).
sermollîno, *m.*, *bot.*, ἕρπυλον.
sermône, *m.*, διδαχή, (πρέδικα) || *fig.*, ἐπίπληξις, νουθεσία.
sermon(eggi)âre; **-mocinâre**, *v.* predicâre || *ammonîre, rimproverâre*, ἐπιπλήττω, νουθετῶ.
serôtino, -a, *v.* -râle; tardîvo. [le.
sêrpe, *m.f.*, *v.* -pênte, rêttile; sedî-
serpeggiâre, (δι)ἑλίσσομαι, ἕρπω, (στριφογυρίζω).
serpentâria, *v.* dragontêa.
serpênte, *m.*, ὄφις, ((ὀ)φίδι, φείδι).
serpentêllo, *m.*, ὀφ(ε)ίδιον, (ὀφιδάκι, φειδάκι).
serpentîfero, -a, ὀφιοφόρος.
serpentifôrme, *m. f.*, ὀφ(ε)ιοειδής, ὀφε-(ὀφι)ώδης.
serpentîno, -a, *c. s.*; *fig.*, δηκτικός, φαρμακερός, ἰοβόλος || *s. m.*, *mârmo*, ὀφίτης || *s. f.*, *bot.*, τραγοπώγων, (σκούλι); *chim.*, ψυκτήρ.
serpîgine, *f.*, *v.* êrpete, impetîg(g)i-
serpîllo, *m.*, *bot.*, ἕρπυλον. [ne.
sêrra, *f.*, χειμερινὸς κῆπος, ὑπόστεγον φυτοκομεῖον, φυτοχείμαστρον, (σέρρα, λεμονλούκι) || *v.* câlca; importunità. [της).
serrafîla, *m.*, οὐραγὸς (στρατιώ-
serrâglio, *m.*, τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτάνου, μέγαρον, (σεράγι); *harêm*, γυναικωνίτης, -νῖτις, (χαρέμι(ον)) || *di animâli*, ζωγρεῖον, θηριοτροφεῖον || *v.* chiûso; chiudênda, palizzâta.
serrâre, *strîngere, prêmere*, (συ)σφίγγω, (συν)θλίβω, (συμ)πιέζω, (ζουλίζω); συμπυκνῶ; — *le file*, πυκνῶ, (-όνω) || *rênder concîso*, συντέμνω, συστρέφω, (συντομεύω) || — il cuôre, καταλυπῶ, θλίβω τὴν καρδίαν || ἐγκλείω, *v.* chiûdere.
serrâto, -a, (περί)κλειστός || βραχύς, σύντομος.

serratûra, *f.*; **-âme**, *m.*, κλεῖθρον, κλείδωμα, (-δαριά, -δωνιά).
sêrto, *m.*, *poet.*, *v.* corôna.
sêrva, *f.*, θεράπαινα, ὑπηρέτρια, οἰκέτις, (δούλη, δοῦλα, -λεύτρια, κοπέλα). [vitù.
servâggio, *m.*, *v.* schiavitù, ser-
servâre, *v.* conser-.
servênte, *m. f.*, *v.* sêrva; infermiêre, -a, || cavaliêr —, εὐπατρίδης διακονῶν.
serventêse, *m.*, θεραποντίς.
servêtta, *f.*, θεραπαινίς, (κοπέλα).
servidorâme, *m.*, ὑπηρετικόν, οἰκετικόν, ὑπηρέται, οἰκέται, ὁμὰς τῶν ὑπηρετῶν, (δοῦλοι).
servîgio, *v.* -vizio.
servîle, *m. f.*, δουλικός, -λιος; -λοπρεπής, χαμερπής.
servilità, *f.*, δουλοπρέπεια, -λοφροσύνη, χαμέρπεια, ἀνδραποδισμός || ὑπερακρίβεια, ὑπερβολικὴ μίμησις.
servîre, *ésser sérvo*, ὑπηρετῶ, εἶμαι ὑπηρέτης παρά τινι, δουλεύω; *éssere schiâvo*, δουλεύω || *rênder servîzio*, ὑπηρετῶ, κάμνω ἐκδουλεύσεις *ο* καλοσύνην, ὠφελῶ, βοηθῶ || *giovâre*, *ésser ûtile a qcc.*, χρησιμεύω εἴς τι, λυσιτελῶ, ὠφελῶ || *a tâvola*, παρατίθεμαι, παραθέτω, βάλλω τὸ φαγί, (σερβίρω) || *offrîre*, *dâre*, προσφέρω, (σερβίρω) — Dio, δουλεύω *ο* λατρεύω τὸν Θεόν || — la mêssa, διακονῶ τὸν ἱερουργοῦντα || *mil.*, ὑπηρετῶ ἐν τῷ στρατῷ, στρατεύομαι || — da, χρησιμεύω ἀντί *ο* ὡς, προτίθεμαι ὡς, εἶμαι διά || -rsi di, κάμνω χρῆσιν, χρῶμαί τινι πράγματι, μεταχειρίζομαί τι.
servîto, *v.* -vizio, pietânza.
servitôre, *m.*, ὑπηρέτης, θεράπων, οἰκέτης, παῖς, (δοῦλος, κοπέλι) || — sûo! εἶμαι δοῦλός σας! || vôstro umilîssimo — (εἶμαι) ταπεινότατος δοῦλός σας.
servitù, *f.*, *schiavitù*, δουλεία, (σκλαβιά); ὑποδούλευσις, βάρος, (ἀγγαριά) || *leg.*, δουλεία || *v.* ser-
servizîale, *v.* clistêre. [vidorâme.
serviziêvole, *m. f.*, ὑπηρετικός, περιποιητικός, πρόθυμος, χαριστικός, φιλόφρων.
servîzio, *m.*, ὑπηρεσία, (δούλευσις, σερβίτσιο) || *piacêre*, *favôre*, χάρις, ἐκδούλευσις, ὑποχρέωσις; εὐεργεσία || *utilità*, *cômodo*, ὠφέλεια, χρῆσις || *faccênda*, *negôzio*, ἔργον, πρᾶγμα || *da tâvola*, ἐπιτραπέζωμα, (σερβίτσιο); *pietânza*, παράθεσις, -θεμα, (σερβίτσιο) || — divîno, ἱερουργία, λειτουργία; μνημόσυνον || *mil.*, στρατιωτικὴ ὑπηρεσία || offrîre i prôprï -ï, προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου *ο* τὴν βοήθειάν μου, προτείνω *ο* προσφέρω ἐμαυτὸν εἰς ὑπηρεσίαν.
sêrvo, *v.* -vitôre; schiâvo; vassâllo.
sêsamo, *m.*, σήσαμον, -σάμη, -σάμι(ον), (σουσάμι). [-μώδης.
sesamôide, *m. f.*, σησαμοειδής,
sesêli(o), *m.*, *bot.*, σέσελι.
sesquipedâle, *m. f.*, τριημιποδιαῖος; ὑπέρμετρος. [-ντούτης.
sessagenârio, **-a**, ἑξηκονταετής,
sessagêsimo, **-a**, ἑξηκοστός || *s. f.*, † -ή; ἡ τῶν ψυχῶν. [(ἑξῆντα).
sessânta, *num.*, *inv.*, ἑξήκοντα,
sessantêsimo, **-a**, ἑξηκοστός || *s. m.*, -τόν, -τημόριον.
sessantîna, *f.*, ἑξηκοντάς, (-ταριά, ἑξηντάρι, -ταριά) || — d'ânni, ἑξηκονταετία, (ἑξηντάρα).
sessennâle, *m. f.*, ἑξαετής.
sessênnio, *m.*, ἑξαετία.
sêssile, *m. f.*, ἄνευ μίσχου, ἄμισχος.
sessiône, *f.*, σύνοδος; συνεδρ(ε)ία, -δρίασις.
sêsso, *m.*, φῦλον, γένος || il bel —, τὸ ὡραῖον γένος, τὸ γυναικεῖον φῦλος, τὸ θῆλυ γένος, αἱ γυναῖκες.
sêssola, *f.*, ἀντλητήριον, (σέσολα).
sessuâle, *m. f.*, τοῦ γένους *ο* φύλου, φυλετικός; γενετικός, γεννητικός.
sêsta, *f.*, διαβήτης, (κομπάσο, πριγέλι) || *mus.*, — maggiôre, ἑξάτονον; — minôre, τετράτονον.
sestânte, *m.*, ἑκτόκυκλον || *mar.*, ἑξᾶς, (σεστάντε).
sestêrzio, *m.*, σηστέρτιος.

sestêtto, *m.*, *mus.*, ἑξάφωνον, ἑκτοφωνία, ἑξαῳδία.
sestiêre; **-o**, *m.*, *v.* quartiêre || *misûra*, ἑκτεύς; ξέστης.
sestîle, *m. f.*, ἑξηκοντάμοιρος.
sestîna, *f.*, *nûmero di sêi*, ἑξάς, (-άρι) || *strôfe*, ἑξάστιχον.
sêsto, **-a**, ἕκτος || *s. m.*, -ον, ἑκτημόριον || *architettûra*, ψαλίς, ἀψίς, τόξον || *di un lîbro*, σχῆμα || -o, *avv.*, ἕκτον.
sestuplicâre, ἑξαπλασιάζω.
sêstuplo, **-a**, ἑξαπλάσιος, -πλοῦς.
sêta, *f.*, μέταξα (-τάξι, -τάξη), σηρικόν || âbito di —, μεταξοφορεσία.
setacciâre, κρησερίζω, (δια)σήθω, κοσκινίζω, (σητίζω, περνῶ ἀπὸ τὸ κόσκινον). [(κνησάρα, σήτ(τ)α).
setâccio, *m.*, κρησέρα, σῆτρον,
setâceo, **-a**, μεταξο-(σηρικο)ειδής.
setaiôlo, *m.*, μεταξουργός, σηρικοπλόκος, (καζάσης, μεταξᾶς) || ἔμπορος μεταξίνων ὑφασμάτων, μεταξοπώλης, (μεταξᾶς).
sête, *f.*, δίψα || *fig.*, ἄμετρος ἐπιθυμία, διακαὴς πόθος || avêr —, διψῶ || morîr dâlla —, θνήσκω *o* πνίγομαι ἐκ δίψης.
seterîa, *f.*, μεταξουργία || τὰ μεταξουργήματα, τὰ μεταξωτά; τὰ σηρικά.
setifîcio, *m.*, μεταξουργεῖον.
sêtola, *f.*, μῆριγξ, θρίξ, (τρίχα, γουρουνότριχα) || *v.* screpolatûra.
setolône, *m.*, *bot.*, ἵππουρις.
setolôso, **-a**, λασιόθριξ.
setône, *m.*, δίερμα, λημνίσκος, (διάσυρτος, κορδέλ(λ)α). [ωρία.
sêtta, *f.*, αἵρεσις || συνωμοσία, σκευ-
settâgono, *v.* ettâg-.
settânta, *num.*, *inv.*, ἑβδομήκοντα, (-μῆντα) || la versiône dêi —, ἡ μετάφρασις τῶν —.
settantêsimo, **-a**, ἑβδομηκοστός.
settârio, **-a**, αἱρετικός, ὀπαδὸς αἱρέσεως.
sêtte, *num.*, *inv.*, ἑπτά, (ἑφτά); *âlle cârte*, ἑπτάσημον (-τάρι) || — vôlte, ἑπτάκις, (ἑφτὰ φοραίς).
settecênto, *num.*, *inv.*, ἑπτακόσιοι.
settêmbre, *m.*, σεπτέμβριος, (τρυγητής).
settembrîno, **-a**, σεπτεμβριανός.
settêmplice, *m.f.*, ἑπταπλοῦς, -πλάσιος. [σύλλαβος.
settenârio, **-a**, ἑβδομαδικός || ἑπτα-
settênn(âl)e, *m.f.*, ἑπταετής.
settênnio, *m.*, ἑπταετία.
settentrionâle, *m.f.*, βόρειος, -ειινός, ἀρκτικός, -τῷος || i -i, οἱ βόρειοι.
settentriône, *m.*, τὰ βόρεια μέρη, βορρᾶς, βορέας, (-ρηᾶς), ἄρκτος.
sêttico, **-a**, σηπτικός.
setticôrdo, *m.*, ἑπτάχορδον.
sêttile, *m.f.*, τμητός, σχιστός.
settimâna, *f.*, ἑβδομάς, (-άδα) || *lavôro o pâga*, ἑβδομαδιαῖον, (βδομαδιάτικον) || la — sânta, ἡ μεγάλη ἑβδομάς || êsser di —, εἶμαι τῆς ἑβδομάδος. [(-διάρικος).
settimanâle, *m. f.*, ἑβδομαδιαῖος,
settimanalmênte, *avv.*, καθ' ἑβδομάδα. [ἑπτάφωνον, ἑπταῳδία.
settimîno, *m.*, ἑπταμηνιαῖον || *mus.*,
sêttimo, **-a**, ἕβδομος || *s. m. e avv.*,
sêtto, *m.*, διάφραγμα. [-ον.
settôre, *m.*, *mat. ecc.*, τομεύς || *v.* quartiêre.
settuagenârio, **-a**, ἑβδομηκονταετής, -ντούτης, (ἑβδομηντάρης).
settuagêsima, *f.*, ἑβδομηκοστή; ἡ κυριακὴ τοῦ ἀσώτου.
settuplicâre, ἑπταπλασιάζω.
sêttuplo, **-a**, ἑπταπλοῦς, -πλάσιος.
severità, *f.*, *in gênere*, αὐστηρότης; *durêzza*, *asprêzza*, σκληρότης, τραχύτης; *decênza*, *gravità*, σεμνότης; *esattêzza*, *rigôre*, ἀκρίβεια.
sevêro, **-a**, αὐστηρός, τραχύς, πικρός; ἀπότομος, ἀδυσώπητος; σεμνός; -οπρεπής; ἀκριβής.
sevîzie, *f. pl.*, αἰκίαι, αἰκισμοί, κα-
sêvo, *v.* sêgo. [καὶ μεταχειρίσεις.
sezionâre, τμηματοποιῶ, τέμνω.
seziône, *f.*, τομή, τμῆσις, διαίρεσις; τμῆμα, μέρος || νεκροψία.
sfaccendâre, πολυπραγμονῶ, ἀσχο-

λοῦμαι, εἶμαι ἐνεργητικός ο δραστήριος. [so.
sfaccendâto, *v.* disoccupâto, oziô-
sfaccettâre, *v.* facc-.
sfacchinâre, κατα-(ἐκ)πονοῦμαι, ((κατα)κουράζομαι).
sfacciâto, -a, *v.* impudênte, sfrontâto, svergognâto.
sfacêlo, *m., medc.*, σφάκελος, γάγγραινα || *v.* dissoluziône, rovîna.
sfaldâre, διαιρῶ εἰς ἐλάσματα, *v.* scagliâre. [*v.* saziâre.
sfamâre, καταπαύω τὴν πεῖναν;
sfangâre, ἐκκαθαίρω τοῦ βορβόρου, τὸν πηλὸν ἀποσμήχω, (ξελασπόνω) || -rsi, *fig.*, ἐξέρχομαι τοῦ βορβόρου, (ξελασπόνω).
sfâre, *v.* disf-, guastâre.
sfarinâre, λειοτριβῶ. [gnificênza.
sfârzo, *m., ecc.*, *v.* pômpa, fâsto, ma-
sfasciâre, *levâr le fâsce (a un bambîno)*, ἀφαιρῶ τὰ σπάργανα, ἀποσπαργανῶ, (-όνω, ξεφασκιόνω) || *ûna ferîta ecc.*, ἀφαιρῶ, λύω, σηκόνω τὸν κατάδεσμον, (ξεφασκιόνω) || *mandâr in fâscio*, δια-(κατα)λύω, διαφθείρω, (χαλνῶ).
sfasciûme, *m.*, τὰ ἐρείπια, τὰ λείψανα.
sfatâre, ὀλιγορῶ, περιφρονῶ; ἀφαιρῶ τὴν ὑπόληψιν. ἐξευτελίζω; ἀποδεικνύω τι ψευδές.
sfavillâre, *v.* scintillâre, brillâre.
sfavorêvole, *m. f.*, δυσμενής, δύσνους, ἐναντίος; ἄκαιρος.
sfebbrâre, καταπαύω τὸν πυρετόν || -rsi, ἀπαλλάττομαι τοῦ πυρετοῦ.
sfegatârsi, *v.* sgolârsi || *affannârsi ecc.*, σπουδάζω πρός τι, περιπαθῶς διατίθεμαι, ἀγωνίζομαι, φιλοτιμοῦμαι. [nâto, ardênte.
sfegatâto, *v.* sviscerâto, appassio-
sfenoidâle, *m. f.*, σφηνοειδικός.
sfenôide, *m.*, σφηνοειδὲς (ὀστοῦν).
sfêra, *f.*, *pr. e fig.*, σφαῖρα; *fig.*, κύκλος, τάξις, ἔκτασις, δύναμις, τὰ ὅρια || *lancêtta di orolôgio*, ὡρο-
sfericità, *f.*, σφαιρικότης. [δείκτης.
sfêrico, -a, σφαιρικός.
sferoidâle, *m. f.*, σφαιροειδής.
sferôide, *m.*, σφαιροειδές.
sferômetro, *m.*, σφαιρομέτρης.
sfêrra, *f.*, τὰ παλαιὰ σιδηρώματα, παλαιο-(σκωριο)σίδηρα || *v.* anticâglia. [φόριον.
sferraiolâre, ἐκβάλλω τὸ ἐπανω-
sferrâre, ἀφαιρῶ τὸ σίδηρον, ἐκσιδηρίζω; λύω τὰ δεσμά || *un cavâllo*, ἀφαιρῶ τὰ πέταλα, ἐκπεταλῶ, (ξεπεταλόνω) || *v.* scagliâre.
sfervorâre, *v.* raffreddâre, intiepidîre.
sfêrza, *f.*, *v.* staffile, scudîscio, frûsta || — del sôle, ἀκμὴ τοῦ καύσωνος, καύσων, καῦσος.
sferzâre, *pr. e fig.*, μαστιγῶ, -ίζω; *punîre, percuôtere.* τιμωρῶ, ξυλίζω || *fig.*, (ἐκ)πλήττω: προσβάλλω; *del sôle*, καίω; *della piôggia ecc.*, καταφέρομαι; *v.* eccitâre.
sferzâta, *f.*, μάστιγμα || τιμωρία.
sferzatôre, *m.*, μαστιγωτής || τιμω-
sfiaccolâto, *v.* fiâcco, sfinîto. [ρός.
sfiancâre, νωτο-(νεφρο)κοπῶ, (κοψο-(κουτσο)μεσιάζω); κατασκελεύω, κατισχναίνω, καταδυνατίζω, χαυν(όνω)ῶ, ἐκνευρίζω, (ξενεφρί(ά)ζω).
sfiatamênto, *m.*, ἀναθυμίασις, ἐξάτμισις, ἀναπνοή; πνευστίασις, φυσιασμός, (λαχάνιασμα).
sfiatâre, ἀναθυμιῶ, ἐξατμίζομαι || -rsi, *v.* sgolârsi. [γώγιον, ἄνοιγμα.
sfiât(atôi)o, *m.*, ἐξατμιστήριον, ψυχα-
sfibbiâre, ἐκπορπῶ, (ξεθηλυκόνω).
sfibrâre, *v.* fiaccâre, sfinîre, esaurîre.
sfîda, *f.*, πρόκλησις, -κλητήριον (εἰς μονομαχίαν). [χην *ecc.*).
sfidâre, προκαλῶ, -οῦμαι (εἰς μά-
sfidatôre, *v.* provocatôre.
sfiduciâto, *v.* sconfortâto.
sfigurâre, παραμορφῶ, ἀσχημίζω, (χαλῶ) || *n.*, *v.* scomparîre.
sfilacci(c)âre, δια-(παρα)λύω, ἀποδιαξαίνω, (ξεφτῶ, ξεφαίνω, ξεφτ(ιδ)ίζω) || -rsi, παραλύομαι, (ξεφτῶ).
sfilâccio, *m.*, ἀποδιάξασμα, (ξεφτίδι).
sfilâre, *v.* -lac(c)icâre; sfiancâre || *pêrle ecc.*, ἐξορμαθίζω, (ξαρμαθιάζω, ξεμπουρλιάζω, ξεπερνῶ) ||

n., πορεύομαι κατὰ σειράν, (πηγαίνω ἀράδα), παρελαύνω.
sfilâta, *f.*, στοῖχος, τάξις, (ἀράδα); παρέλασις; *v.* rassêgna.
sfilâto, **-a**, ἔκνευρος, κατάπονος, (κοψομεσιασμένος).
sfînge, *f.*, *pr.* *e fig.*, σφίγξ.
sfinimênto, *v.* esaurimênto.
sfinîre, ἐξαντλῶ, παρα-(ἐκ)λύω, ἐξασθενίζω, ἐκνευρίζω, (ξενεφρί(ά)-ζω).
sfintêre, *m.*, σφιγκτήρ.
sfiorâre, ἀπανθίζω, ἀνθοβολῶ, ἀνθολογῶ, (ξελουλουδίζω) || *toccâr leggermênte*, ἐφάπτομαι, ἐγγίζω ἐλαφρῶς *o* ἀκροθιγῶς, ἐπιψαύω || *trattâr di vôlo*, πραγματεύομαι ἐπιπολαίως, παρεφάπτομαι || -rsi, *v.* sfiorîre.
sfiorimênto, *m.*; **-ritûra**, *f.*, ἀπάνθησις, (ξελουλούδισμα).
sfiorîre, *n.*, ἀπανθῶ || *fig.*, παρακμάζω.
sfîtt(ât)o, **-a**, κενός, μὴ ἐνοικιασθείς, ἀμίσθωτος, ἀνοικίαστος, (-ασμένος).
sfoconâre, *v.* attizzâre.
sfoderâre, *sguainâre*, ἐξάγω τῆς θήκης, γυμνῶ, ἕλκω, σπῶμαι (τὸ ξίφος), ξιφουλκῶ, (ξεφουκαρόνω, ξεθηκαρόνω, ξεσπαθόνω, ξεμαχαιρόνω) || *levâr la fôdera*, ἀφαιρῶ τὸ ὑπόρραμα, (ξασταρόνω).
sfogâre, ἐκ-(δια)χέω; ἐξατμίζω, ἀναθυμιῶ || -rsi, *fig.*, ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, διακοινῶ τὰ ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς, διαχέομαι; ἐλαττῶ λύπην *o* ὀργήν, ἐκχέω τὴν ὀργήν, (ξεθυμαίνω).
sfogatôio, *m.*, *v.* sfiatatôio; ἐκκενωτήριον.
sfoggiâre, ἐκθέτω πομπωδῶς, ἐπιδεικνύω || ἐνδύομαι πολυτελῶς || ὑπερβαίνω τὰ ὅρια.
sfôggio, *m.*, πομπή, ἐπίδειξις; *v.* lûsso.
sfôglia, *f.*, λεπτὸν ἔλασμα, φύλλον.
sfogliâre, φυλλοτομῶ, ἀποφυλλίζω. (ξεφυλλίζω) || *un libro*, ἀνελίττω *o* γυρίζω τὰ φύλλα, φυλλολογῶ, φυλλομετρῶ; διέρχομαι ἐπιτροχάδην || *la pâsta*, φυλλοπλαστῶ.
sfogliâta, *f.*, φυλλόπλαστον, πτυχωτόν, στρεπτός.
fogliâzzo, *v.* scartafâccio.
sfôgo, *m.*, ἔκχυσις; ἐξάτμισις, διαφόρησις, ἔξοδος, (ξεθύμασμα) || *fig.*, φιλικὴ διακοίνησις, διάχυσις; ἀνακούφισις; ἔκρηξις, ἔκχυσις ὀργῆς, (ξεθύμασμα); *comm.*, πώλησις, διάπρασις, ἐξόδευσις.
sfolgoramênto, *m.*, σπινθηροβολία, [διάλαμψις.
sfolgorânte, *m. f.*, ἀστράπτων, ἀστραπη-φωτο-σπινθηρο-(ἀκτινο)-βόλος, λαμπρός || *fig.*, λαμπρός, διάπυρος.
sfolgorâre, ἀστράπτω, λάμπω, σπινθηροβολῶ.
sfolgorîo, *m.*, λάμψις, λαμπηδών, *v.* -ramênto; λαμπρότης; ἐπίδειξις, πομπή.
sfondâre, ἀφαιρῶ τὸν πυθμένα, (τὸν πάτον), (ξεπατόνω), || *fig.*, διαρρηγνύω; ἀνατρέπω, καταστρέφω.
sfondâto, **-a**, *senza fôndo*, ἀπύθμενος || *fig.*, *rovinâto*, *abbattûto*, κατεστραμμένος || *smisurâto*, ὑπέρμετρος || *insaziâbile*, ἀκόρεστος || rîcco -o, *v.* riccône.
sfôndo, *m.*, *pittûra ecc.*, ἄποπτον, ἀπόστασις.
sforacchiâre, διατρυπῶ.
sforbiciâre, ψαλ(ιδ)ίζω.
sforbiciâta, *f.*, ψαλιδιά.
sformâre, *v.* deform-, sfigurâre.
sformâto, **-a**, ἄ-(δύσ)μορφος, δυσειδής, (ἄσχημος) || *smisurâto*, ἄμετρος, ὑπέρμετρος || *s.m.*, ἔτνος, (πουρές, φάβα).
sfornâre, ἐξάγω ἐκ τοῦ κλιβάνου, (ξεφουρνίζω).
sfornîre, (ἀπο)στερῶ, ἀπογυμνῶ.
sfornîto, *v.* prîvo, mancânte.
sfortûna, *f.*, δυσ-(κατα)τυχία, (κακορριζικιά), *v.* disgrâzia, disdêtta.
sfortunâto, *v.* disgraziâto, infelice.
sforzâre, (κατ-ἐξ)ἀναγκάζω, (παραἐκ)βιάζω; στενοχωρῶ; φέρω πέραν τοῦ μέτρου, ὑπερχρῶμαι, (παραμεταχειρίζομαι) || -rsi, ἐπιτείνομαι, ἀγωνίζομαι, προσπαθῶ, πειρῶμαι.
sforzâto, **-a**, ἀναγκασθείς, βεβιασμένος; ἀκούσιος, ἄκων || *non naturâle*, ἐπιτετηδευμένος || *esagerâto*, ὑπέρμετρος.
sfôrzo, *m.*, συνολκή, σύντασις; δύναμις, ἐνέργεια; ἀγών, προσπάθεια, σπουδή.
sfracassâre, *v.* frac-.

sfracellâre, θραύω, συντρίβω, καταστρέφω, διαρρηγνύω, (σπ(άνω)ῶ, τσακ(κ)ίζω).
sfrangiâre, (ἐκ)παραλύω, τίλλω, (ξεφτ(ίζω)ῶ). [lere, licenziâre.
sfrattâre *ecc.*, *v.* cacciâre, espêl-
sfregacciolâre, τρίβω ἐλαφρῶς.
sfregâre *ecc.*, *v.* fregâre.
sfregiâto,-a, τετραυματισμένος, οὐλοφόρος.
sfregiâre, τραυματίζω κατὰ πρόσωπον || βλάπτω, *v.* scalfire, graffiâre || *fig.*, καταισχύνω, ἀτιμάζω, ὑβρίζω.
sfrêgio, *m.*, τραῦμα (σπαθιά, μαχαιριά,) ἐπὶ τοῦ προσώπου, σημεῖον πληγῆς, οὐλή || *v.* affrônto.
sfrenâre, ἀποχαλινῶ, (ἀπο-(ξε)χαλινόνω). [λασία, ἀταξία.
sfrenatêzza, *f.*. ἀχαλίνωτον, ἀκο-
sfrenâto, -a, ἀχαλίνωτος, ἀκράτητος, ἀκάθεκτος; ἀκόλαστος, ἄσωτος.
sfringuellâre. κελαδῶ, μινυρίζω || *fig.*, καταλαλῶ, *v.* chiacchierâre.
sfrondâre, φυλλοτομῶ, ἀποφυλλίζω, (ξεφυλλίζω).
sfrontatêzza; -ntatâggine, *f.*, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπιά, ἀποτσίπωμα).
sfrontâto, -a, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, (ἀδιάντροπος, ἀρσίζικος, ἀποτσιπωμένος).
sfruttamênto, *m.*, *di un terrêno ecc.*, ἐκπόνησις, ἐξεργασία; *di una miniêra*, ἐκμετάλλευσις, μεταλλωρυχία, ἐξόρυξις; *di un bôsco*, ξύλευσις, -λοτομία || *fig.*, κέρδος ἐκ τοῦ ξένου κόπου, αἰσχροκέρδεια, ἐξάντλησις.
sfruttâre, καλλιεργῶ, δουλεύω, ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαι || ἐκμεταλλεύομαι, ἐξορύττω || ξυλεύομαι || *fig.*, αἰσχροκερδῶ, ἐξαντλῶ καθ' ὁλοκληρίαν.
sfruttatôre, *m.*, δουλευτής, ἐκπονητής, ἐξεργάτης; ἐκμεταλλευτής || ἐξαντλητής, σφετεριστής.
sfuggêvole, *m.f.*, *v.* passeggiêro.
sfuggîre, *v.* evitâre, fuggîre.
sfumâre, ἐξατμίζομαι, ἀναθυμιῶμαι; διαλύομαι, ἀφανίζομαι || *pittûra*, ἀπωχραίνω, διαποικίλλω.
sfumatûra, *f.*, ἀπόχρωσις; *fig.*, παραλλαγή, λεπτὴ διαφορά.
sfumîno, *m.*, μολυβδωτήρ || disêgno a —, -δογραφία. [dâre.
sfuriâre, *v.* infur-, sfogârsi, (s)gri-
sgabellâre, *v.* sdaziâre || -rsi, ἀπαλλάττομαι, (γλυτόνω).
sgabellîno, *m.*, ὑποπόδιον, (πατιστήρι); *da sedêre*, θρανί(δι)ον, σκολύθριον, (σκαμνάκι).
sgabêllo, *m.*, *c. s.*, σκόλυθρος, ἐδώλιον, διφρίσκος, (σκαμνί).
sgambâto, -a, ἄπους, ἄκνημος.
sgambettâre, ταχυδρομῶ, τρέχω ταχέως || ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ.
sgambêtto, *v.* gamb-.
sganasciâre, ἐξαρθρῶ *ο* συντρίβω τὰς σιαγόνας, (ξεμασελιάζω) || -rsi, *v.* rîdere (a crepapêlle). [θύραν.
sgangherâre, ἐξάγω τῶν στροφέων
sgangheratamênte, *avv.*, ἀκόμψως, ἀναρμόστως || rîdere —, *v.* rîdere (a crepapêlle).
sgangherâto, -a, ἄτακτος, ἄκομψος, ἄχαρις, βάναυσος.
sgannâre, *v.* disingannâre.
sgarbatêzza, *f.*, ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαιότης.
sgarbâto, -a, ἀγροῖκος, ἄχαρις, ἀπειρόκαλος, σκαιός, *v.* rûvido; ὑβριστικός; ἄσεμνος, αἰσχρός.
sgârbo, *m.*; **-berîa**, *f.*, ἀγροικία, σκαιότης; ὕβρις.
sgarrâre, σφάλλομαι, ἀπατῶμαι.
sgattaiolâre, *v.* sgabellârsi; ὑπεκφεύγω, φεύγω ἀπαρατήρητος, ἀποχωρῶ, (κρυφοφεύγω).
sgavazzâre, *v.* gav-, crapulâre.
sgelâre, διαλύω *ο* τήκω τὸν πάγον, ἐκπαγῶ, (ξεπαγόνω).
sgêlo, *m.*, λύσις τοῦ πάγου *ο* τῆς χιόνος, ἐκπάγωσις, (ξεπάγωμα).
sghêmbo, -a, πλάγιος, λοξός, διάστροφος, ἐγκάρσιος || di -o, πλαγίως, λοξῶς, (-ξά, στραβά) || andâr di -o, λοξοπατῶ, -ξεύω.
sgheronâto, -a, πλαγιότμητος.
sghêrro, *v.* satêllite, sbîrro.

sghiacciâre, *v.* sgelâre.
sghignazzamênto, *m.*; **-zzâta**, *f.*, καγχασμός, γέλως ὑπέρμετρος.
sghignazzâre, καγχάζω.
sghimbêscio, *v.* sghêmbo.
sgobbâre, φέρω ἐπ' ὤμων || *cm.*, ἐργάζομαι *o* κοπιάζω πολύ, δουλεύω φοβερά, μοχθῶ, (σπῶ, ξεγοφιάζομαι).
sgobbône, *m.*, φιλόπονος, φοβερὸς ἐργάτης *o* δουλευτής.
sgocciolâre, *v.* gocc-, (s)colâre.
sgôccioli (êsser âgli —), εἶμαι εἰς τὰ ἔσχατα; πνέω τὰ λοίσθια.
sgolârsi, φωνάζω *o* ᾄδω μέχρι βραγχνιασμοῦ, βραγχνιάζω ἐκ τῶν πολλῶν φωνῶν, ἀνακράζω, ἀναβοῶ, λαρυγγίζω,(ξελαρυγγίζομαι, ξεσγαρίζομαι ἀπὸ τὰς φωνάς).
sgomb(e)râre, *vuotâre, liberâre.* ἐκκενῶ, ἀπαλλάττω; *ripulîre ecc.*, ἀνακαθαίρω, ἐκσκευάζω; — il paêse, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ || — il terrêno, *fig.*, ἐξομαλύνω τὰς δυσχερείας || *v.* scasâre.
sgomb(e)ratôre, *m.*, μετακομιστής, (κουβαλητής).
sgômb(e)ro, *m.*, ἐκκένωσις, ἀνακάθαρσις, ἐκσκευή || μετοίκησις, μετακόμισις, σκευαγωγία, (μετοικεσία, γκιότσι) || *v.* scômbro.
sgomentâre, *v.* sbigottîre, impaurîre.
sgominâre, *v.* disordinâre, sbara-[gliâre.
sgonfiamênto, *m.*, ἐλάττωσις *o* διάλυσις τοῦ οἰδήματος, ἀποίδησις, (ξέπρησμα) || ἐκπνευμάτωσις, (ξεφούσκωμα).
sgonfiâre, οἴδημα, (πρήξιμον,) διαλύω, ἀποιδῶ, (ξεπρήσκω) || ἐξάγω τὸν ἀέρα, ἐκπνευματῶ, (ξεφουσκόνω) || *fig.*, ταπεινῶ.
sgôrbia, *f.*, σμίλη, ἐγκοπεύς.
sgorbiâre, *v.* scarabocchiâre.
sgorgâre, χύνομαι ἔξω, ἐκ-ὑπερ-(δια)χέομαι, ἐκρέω, πλημμυρῶ, -ρίζω, (ξεχειλίζω); *v.* scaturîre, sboccâre.
sgôrgo, *m.*, ὑπέρχυσις, πλημμυρίς, (ξεχείλισμα).
sgovernâre, κυβερνῶ κακῶς, παραδιοικῶ.
sgozzâre, σφάττω, (σφάζω), λαιμο-[τομῶ.
sgracimolâre, *v.* racim-.
sgradevôle, *m.f.*, δυσάρεστος, ἄχαρις, ἀτερπής, ἀηδής, ἀνιαρός, (ἄνοστος).
sgradîre, δυσαρεστῶ, ἀπαρέσκω τι-[νί.
sgradîto, **-a**, *v.* -dêvole, importûno,
sgrâffa, *f.*, ζεῦγμα.
sgraffiâre, *v.* graff-, scalfîre.
sgraffignâre, *c. s.*; *v.* rubâre.
sgrammaticâre, ὁμιλῶ *o* γράφω ἐσφαλμένως, σολοίκως, ἀσυντάκτως.
sgrammaticatûra, *f.*, σφάλμα, σο-[λοικισμός, ἀσυνταξία.
sgranchîre, διαλύω τὴν νάρκην, ἐκκινῶ, (ξεμω-(ξεμου)διάζω).
sgran(ell)âre, ἐκκοκκίζω, (ξεκουκκίζω), ἐκπυρηνίζω, (ξεπυρηνίζω), ἐκλεπίζω, (ξεφλουδίζω) || -nâre il rosârio, διακοκκίζω, (παίζω,) τὸ κομβολόγιον.
sgranocchiâre, τραγανίζω, τρα-(τρω)γαλίζω, (κοκκαλίζω); ὑποτρώγω, (ῥοκανίζω).
sgravâre, *alleggerîre ecc.*, ἐλαττῶ, (-όνω), ἀνακουφίζω, ἐλαφρ(όνω)ῶ, -φρύνω || -rsi, *partorîre*, τίκτω, ἀπελευθεροῦμαι.
sgrâvio, *m.*, ἐλάττωσις φόρου, ἀνακουφισμός; *v.* alleggerimênto, scârico.
sgravidâre; *cm.* **-rsi**, *v.* -vârsi, [partorîre.
sgraziatâggine, *f.*, ἄκομψον, -ψία, ἀγροικία, ἀπειροκαλία, (χωριατιά), ἀφυΐα, ἀδεξιότης, ἀνεπιδεξιοσύνη, ἀνεπιτηδειότης, (ἀναποδιά).
sgraziâto, **-a**, ἄχαρις, ἄκομψος, σκαιός, ἀγροῖκος, (χωριάτης. ἀπολίτευτος); ἀφυής, ἀ(νεπι)δέξιος, ἀνεπιτήδειος, (ἀνάποδος) || *v.* disgraz-.
sgretolâre, θρύπτω, (θρύβω), συντρίβω, κατακερματίζω, καταθραύω, κοπανίζω, (στουμπίζω); *v.* sgranocchiâre.
sgretolîo, *m.*, θρύψις, (-ψιμον), (σύν)τρίψις, (κοπάνισμα).
sgridâre, ἐλέγχω, ἐπιτιμῶ, ἐπι-

πλήττω, (μαλ(λι)όνω); μεμψιμοιρῶ, (μουρμουρίζω).
sgridâta, *f.*. ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλ(λ)ωμα).
sgridatôre, -trîce, (φιλ)ἐπιτιμητής, (μαλ(λ)ώτρης); δύσκολος, ἰδιότροπος.
sgro-(sgru)ppâre, *v.* snodâre, sciôgliere.
sgropponâre, *v.* sgobbâre.
sgrossâre, λεπτύνω, πελεκῶ, περιξέω; σχεδιάζω || *fig.*, ἐκπαιδεύω, ἀνθρωπίζω.
sgrufolâre, *v.* gruf-.
sgruguâta, *f.*; **sgrûgno**, *m.*, γρονθοκόπημα, (γρο(ν)θιά,) ἐπὶ τοῦ προσώπου; *manrovêscio*, ὀπισθοκόλαφος, (ἀνάποδη, ξανάστροφη).
sguaiatâggine, *f.*, ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπιά), ἄσεμνον, αἰσχρότης, -ρούργημα, -ρουργία; σκαιότης.
sguaiâto, -a, *impudênte, sfacciâto, oscêno*, ἀσύστολος, (ἀδιάντροπος); ἄσεμνος, αἰσχρός; *rôzzo*, σκαιός, ἀγροῖκος, ἀπολίτευτος.
sguainâre, *v.* sfoderâre.
sgualcîre, *v.* gualc-.
sgualdrîna, *f.* φαυλόβιος *o* κακοήθης γυνή, πόρνη, -νίδιον, *v.* prostitûta.
sgualdrinêlla, *f.*, πορνίδιον.
sguância, *f.*, ἀνιστάτης τοῦ χαλινοῦ.
sguârdo, *m.*, βλέμμα, ὀφθαλμοῦ βολή, (πρόσ)βλέψις, ((ὀμ)ματιά, κύτταγμα, βλέψιμον).
sgua-(sgue)rnîre, ἀφαιρῶ τὴν στολήν, τὴν ἐπικόσμησιν, τὰ προσαρτήματα, ἀποκοσμῶ, (ξεστολίζω), γυμνῶ, *v.* sfornîre || — ûna fortêzza, ἐρημῶ φρούριον || — *ûna città*, γυμν(όνω)ῶ ἀπὸ φρουράν, *v.* disarmâre || — *ûna câmera ecc.*, ἀποσκευάζω.
sguâttero, *v.* guâtt-.
sguazzâre, *v.* diguazz-; guadâre || *fig.*, τέρπομαι, (διασκεδάζω); *v.* dissipâre.
sguinzagliâre, λύω τὸν ἱμάντα, ἀπολύω, ἀποζεύγω, (-γαρόνω) || *v.* aizzâre, sfrenâre.
sguisciâre; sguizzâre, *v.* guizz- || *scivoldre, sfuggîr di mâno ecc.*, ἐξολισθαίνω.
sgusciâre, *sbucciâre*. ἐκλοβίζω (ξεφλουδίζω) || *introdûrsi*, παρεισδύω, εἰσχωρῶ || *sottrârsi, sgattaiolâre*, ἐξολισθαίνω, ἀποδιδράσκω, σώζομαι.
si, *pron.*, ἑαυτόν; εἰς ἑαυτόν (του); *riempitîvo; sêgno del pass., del riflessîvo ecc.* || *indeterminâto*, τις, (κανείς) || *s. m., mus.*, τὸ σί, νί.
sì, *avv.*, ναί, μάλιστα, (ναῖσκε) || *v.* tânto, così.
sîa, εἶεν, ἔστω, (ἂς ἦναι), καλῶς || così —! εἶθε, (μακάρι), γένοιτο, ἀμήν! || ossîa, δηλαδή, τουτέστι || —... —, εἴτε... εἴτε.
sialîsmo, *m.*, σια-(πτυα)λισμός.
sibarîta, *m.*, συβαρίτης, τρυφερόβιος, φιλήδονος, ἁβροδίαιτος.
sibarîtico, -a, συβαριτικός.
sibaritîsmo, *m.*, συβαριτισμός.
sibilânte, *m.f.*, συριστ(ικ)ός.
sibilâre, συρίττω, -ίζω, (σφυρίζω), [σίζω.
sibîlla, *f.*, σίβυλλα, μάντισσα, προφήτισσα || *fig.*, γραῖα σίβυλλα, γραῖδιον μωρολόγον, πονηρὰ γραῖα, (πονηρόγρηα).
sibillîno, -a, σιβυλλικός, -λλειος.
sîbilo, *m.*, συριγμός, -ισμός, (σφύριγμα), σιγμός.
sic, *avv.*, οὕτω(ς), αὐτολεξί, ἀπαραλλάκτως.
sicârio, *m.*, μισθωτὸς σφαγεύς, ἀνδρο-(ἀνθρωπο)κτόνος κατ' ἐντολήν, (σικάριος).
sicchè, *avv.*, ὥστε, (εἰς τρόπον ὅτι), ὅθεν, θι' ὅ || —!? τὸ λοιπόν!
sìccioli, *v.* cîcc-.
siccità, *v.* secchêzza.
siccôme, *cong., avv.*, *v.* giacchè; ἐπειδή, ἐνῷ || *côme*, ὡς, καθώς || *côme se*, ὡς εἰ, ὡσαύτως.
sicumêra, *v.* presunziône, ostentaziône.
sicurêzza, *f.*, βεβαιότης, ἀσφάλεια; σταθερότης, εὐστάθεια, βασιμότης, ἑδραιότης; ἀφοβία || di —, ἀσφαλτικός || *v.* assicuraziône; polizîa.
sicûro, -a, *in génere*, βέβαιος; *cêrto, indubitâto, vêro*, ἀναμφίβολος, ἀλάνθαστος, ἀληθής; *difêso, sênza*

perîcolo, ἀσφαλής, (σίγουρος), ἀνεπικίνδυνος, ὀχυρός; *stâbile, sôlido*, σταθερός, στερεός, βάσιμος; *ardîto, padrône di sè*, τολμηρός, θαρραλέος; *âbile, frânco*, ἐπιδέξιος, ἔμπειρος; *fedêle*, πιστός, ἀξιόπιστος.

sicurtà, *v.* sicurêzza; garanzîa, cauziône.

siderâle, *m. f.*; **-reo, -a**, ἀστρικός, -ρῷος, -ρονομικός || lûce -a, φῶς αἰθέριον || ânno -o, ἔτος ἀστρολογικόν.

sideraziône, *f.*, ἀστερεπίδρασις, [ἀστροβολία, -βλησία.

siderîte, *f.*, σιδερῖτις, ξεροβοτάνη.

siderôstato, *m.*, ἀστροζύγιον.

siderurgîa, *f.*, σιδηρουργία.

siderûrgico, -a, σιδηρουργικός || stabilimênto -o, -γεῖον. [λόκρασον).

sîdro, *m.*, τὸ σίκερα, μηλίτης, (μη-

sienîte, *f.*, συηνίτης λίθος.

siepâglia, *f.*, πυκνὴ αἱμασιά, θαμνών,

siepâre, *v.* assiep-. [ἀκανθών.

siêpe, *f.*, αἱμασιά, ἕρκος, φράκτης, φραγμός, περίφραγμα || — vîva, ζωντανὸς, θαλερὸς φράκτης; — môrta, νεκρὸς, ξηρὸς, ἀθαλὴς φράκτης || *fig.*, στοῖχος.

siêro, *m.*, ὀρ(ρ)ός, (τυρόγαλα, τσύ-(τσί)ρος) || ἰχώρ. [ἰχωρῶδες.

sierosità, *f.*, ὀρρός, ἰχώρ, ὀρρῶδες,

sierôso, -a, ὀρρώδης, (νερουλός), ἰχωρώδης.

siêsta, *f.*, μεσημβριασμός, -βρινόν, (μεσημεριάτικον) || fâr la —, μεσημβριῶ, -βριάζω.

siffâtto, -a, *v.* tâle.

sifîlide, *f.*, ἀφροδισιακὸν ο γαλλικὸν πάθος, σύφιλις, (σύφιλη).

sifilîtico, -a, συφιλιτικός.

sifône, *m.*, σίφων, -φώνιον, (-φούνι) || *trômba*, σίφων, (-φωνας, ἀνεμοστρόφιλας).

sigarêtta, *f.*, σιγάριον, κάπνοσυστρεμμάτιον, (τσιγαράκι, -ρέτον).

sîgaro, *m.*, σιγάρον, (τσιγάρο (ποῦ-

sigîllo, *v.* suggêllo. [ρο)).

sîgla, *f.*, σίγλη, -α.

sigmôide, *m. f.*, σιγματοειδής.

significânte, *m. f.*, σημαίνων, -μαντικός, δηλωτικός; *v.* -catîvo.

significâre, *pr. e fig.*, σημαίνω || *indicâre, notificâre*, ἐμφαίνω, δηλῶ, (-όνω), ἐκφράζω, λέγω, κοινογνωστο-(εἰδο)ποιῶ, ἀναγγέλλω.

significatîvo, -a, *pr. e fig.*, σημαντικός; *fig., espressîvo*, ἐμφαντικός, ἐκφραστικός.

significâto, *m.*, σημαινόμενον, σημασία, νοῦς; *fig.*, σημασία, *v.* importânza.

significaziône, *f.*, *c. s.*; δήλωσις, κοινοποίησις.

signôra, *f.*, κυρία, δέσποινα, (κυρά, κοκ(κ)ώνα), ἀρχόντισσα.

signôre, *m.*, κύριος, (κύρ, ἀφέντης); *padrône ecc.*, κυριάρχης, ἄρχων, (-χοντας), δεσπότης, (αὐθέντης, ἀφέντης; *v.* ricco || un gran —, μεγάλος κύριος, *v.* riccône; da gran —, μεγαλοπρεπῶς || il Signôre, ὁ Κύριος || fâr il —, γαυριῶ, ἀσωτεύω, (κάμνω τὸν μεγάλον, μεγαλοπιάνομαι). [nâre.

signoreggiâre, *v.* dominâre, gover-

signorîa, *f.*, κυριότης, ἀρχοντεία, δεσποτεία, (ἀφεντιά), *v.* dominaziône, govêrno || *titolo*, κυριότης, εὐγενία, (ἀφεντιά).

signorîle, *m. f.*, εὐγενής, ἐπιφανής, ἐπίσημος; μεγαλοπρεπής || κυριαρχικός, ἀρχοντικός, δεσποτικός, (αὐθεντικός, ἀφεντικός).

signorîna, *f.*, δεσποινίς, -ποσύνη, κυρία, (δεσποινίτσα, κοκ(κ)ωνίτσα).

signorône; -râzzo, *v.* riccône.

signorôtto, *m.*, μικρὸς ἄρχων, δεσποτίδιον.

silênte, *m. f.*, *poet.*, *v.* silenziôso.

silênzio, *m.*, σιγή, σιωπή, -πησις; ἡσυχία, ἠρεμία || fâr —, σιγῶ, σιωπῶ, τηρῶ σιγήν, (σωπῶ, -παίνω) || impôr —, ἐπιβάλλω σιγήν || passâr sôtto —, ἀποσιωπῶ || in —, σιωπῶν, μὲ σιωπήν, (σιγά(νά)) || —! σίγα; σιγᾶτε! σιωπή! σιώπα; -πᾶτε! (σώπα; -πᾶτε!)

silenziôso, -a, σιγηλός, σιωπηλός, (σιγανός); ἥσυχος, ἥρεμος.

silêos, *m.*, ψύλλιον, (ψυλλοβότα-

sîlfio, *m.*, *bot.*, σίλφιον. [νον).

sîlfo, *m.*; **sîlfide**, *f.*, τελώνιον, ἀέριος δαίμων.
silicâto, *m.*, πυριτικόν ἅλας.
sîlice, *f.*, πυρίτης (λίθος), (τσακμακόπετρα), χάλιξ.
silîceo, **-a**, πυριτώδης, χαλικώδης.
silîcico, **-a**, πυριτικός, χαλικικός.
silîcio, *m.*, χαλικίνη.
sîlio, *m.*, τετραγωνία, (τρυφερός-[ξυλον).
silîqua, *f.*, λοβός. θύλακος, κερά-
sillaba, *f.*, συλλαβή. [τιον.
sillabâre, συλλαβίζω. [φαβητάριον.
sillabârio, *m.*, συλλαβιστάριον, ἀλ-
sillabaziône, *f.*, συλλαβισμός.
sillâbico, **-a**, συλλαβικός.
sillabîsmo, *m.*, συλλαβισμός.
sîllabo, *m.*, σύλλαβος.
sillêpsi, *f.*, σύλληψις.
sillogîsmo, *m.*, συλλογισμός.
sillogîstico, **-a**, συλλογιστικός.
sillogizzâre, συλλογίζομαι.
silografîa, *f.*, ξυλογραφία.
silôgrafo, *m.*, ξυλογράφος, χαράκτης ἐπὶ ξύλου. [φημα, -φία.
***siluêtta**, *f.*, *barb.*, (περι)σκιαγρά-
silûro, *m.*, σίλουρος.
silvâno, **-a**, → || *zool.*, δασόβιος || *s. m.*, *mit.*, σιλουανός, αἰγίπαν, φαῦνος.
silvêstre, *m.f.*, δασικός, -σώδης, -σοφυής, -σογενής; ἄγριος, ἀγρο-
sîlvia, *f.*, σιλβία. [τικός.
silvîcolo, **-a**, δασόβιος.
silvicultôre, *m.*, δασοκόμος.
silvicultûra, *f.*, δασοκομία.
sîma, *f.*, ἔγκοιλον, (σκάλισμα).
simboleggiâre; **-lizzâre**, συμβολίζω, εἰκονίζω *o* σημαίνω διὰ συμβόλων || ἔχω σχέσιν, ὁμοιότητα, ἀναλογίαν, προσομοιάζω. [ρικός.
simbôlico, **-a**, συμβολικός, ἀλληγο-
simbolîsmo, *m.*, συμβολισμός.
sîmbolo, *m.*, σύμβολον; σημεῖον || † τὸ Πιστεύω.
simigliânte *ecc.*, *v.* som-.
similâre, *m.f.*, ὁμοειδής, ὁμοιογενής, ὁμοιοφυής, ὁμοιομερής, ὅμοιος. [μέρεια, ταυτότης.
similarità, *f.*, ὁμοιογένεια, ὁμοιο-
sîmile, *m.f.*, παραπλήσιος, παρεμφερής, (παρ)ὅμοιος, ἀπαράλλακτος, τοιοῦτος; ἀνάλογος || *s. m.*, ὁ πλησίον, ὁ ὅμοιος.
similitûdine, *f.*, *retôrica*, παραβολή, παρομοίωσις, σύγκρισις || *mat.*, σχέσις, ἀναλογία || *somigliânza*, ὁμοιότης, ἀναλογία.
similôro, *m.*, ψευδόχρυσος, -ον.
simmetrîa, *f.*, συμμετρία.
simmêtrico, **-a**, συμμετρικός, -ετρος.
sîmo, *v.* camûso. [ρά, δωροληπτῶ.
simoneggiâre, καπηλεύομαι τὰ ἱε-
simonîa, *f.*, σιμωνία, -νισμός, τῶν ἱερῶν καπηλεία.
simonîaco, **-a**, σιμωνιακός, κάπηλος τῶν ἱερῶν, δωροληπτικός.
simpatîa, *f.*, συμ-(ὁμοιο)πάθεια.
simpâtico, **-a**, συμπαθητικός, -θής || gran -o, -θητικὸν νεῦρον.
simpatizzâre, συμπαθῶ, ἔχω συμπάθειαν, συμβιβάζομαι, (ταιριάζο-
simposîaco, **-a**, συμποσιακός. [μαι).
simpôsio, *m.*, συμπόσιον, *v.* banchêtto, convîto.
simulâcro, *m.*, *fantâsma*, *figûra*, *ômbra*, φά(ντα)σμα, ἴνδαλμα; *ritrâtto*, *immâgine*, *rappresentaziône*, εἰκών, εἴδωλον, ἄγαλμα, ὁμοίωμα, παράστασις || *fig.*, ὁμοίωμα, σκιά, μίμησις, προσποίησις || un — di battâglia, ὁμοίωμα μάχης, (ψευτοπόλεμος). [μαι, πλάττω.
simulâre, προσποιοῦμαι, ὑποκρίνο-
simulâto, **-a**, προσποιητός, ὑποκεκριμμένος, πλαστός, (καμωτικός, ψεύτικος).
simulatôre, **-trîce**, προσποιητικός, ὑποκριτικός || *s.*, προσποιητής, ὑποκριτής. [κρισις.
simulaziône, *f.*, προσποίησις, ὑπό-
simultaneità, *f.*, σύγ-(ταυτό)χρονον.
simultâneo, **-a**, σύγ-(ταυτό)χρονος.
simûn, *m.*, λίψ, (λίβας, τὸ σιμούν).
sinagôga, *f.*, συναγωγή, (-αγώγι).
sinalêfe, *f.*, συναλοιφή. [τικός.
sinallagmâtico, **-a**, συναλλαγμα-
sinantêree, *f. pl.*, *bot.*, τὰ συνανθηλωτά. [δεσιν, συναμοργή.
sinârtrôsi, *f.*, συνάρθρωσις, σύν-
sinâsse, *f.*, † σύναξις.

sincerâre, *v.* chiarî(ficâ)re, persuadêre. [κρισία.
sincerità, *f.*, εἰλικρίνεια, ἀνυπο-
sincêro, **-a**, εἰλικρινής, ἀφελής, ἀψευδής, ἀνυπόκριτος, ἄδολος.
sînchisi, *f.*, *gr.*, σύγχυσις. [κρανικός.
sincipitâle, *m.f.*, βρεγματικός, μεσο-
sincîpite, *m.*, βρέγμα, μεσόκρανον.
sincopâre, συγκόπτω.
sîncope, *f.*, *medc.*, συγκοπὴ (καρδίας), λειποθυμία || *gr.*·*e mus.*, συγκοπή; per —, κατὰ συγκοπήν, συγκοπτικῶς.
sincretîsmo, *m.*, συγκρητισμός.
sincronîsmo, *m.*, συγχρονισμός.
sîncrono, **-a**, σύγχρονος; -νικός || tâvola -a, πίναξ -νικός, συμβιβάζων τὰς ἐποχάς.
sindacâle, *m. f.*, συνδικιακός.
sindacâre, συνδικοποιῶ; *v.* controllâre, biasimâre.
sindacâto, *m.*, δημαρχία || συνδικία, -κᾶτον; *v.* contrôllo.
sîndaco, *m.*, δήμαρχος || *comm.*, σύνδικος; *v.* controllôre.
sindêresi, *f.*, *v.* rimôrso.
sindône, *f.*, σινδών, -δόνιον, -δόνη.
sinecûra, *f.*, ἀνάσχολος θέσις, ἀργομισθία, ἀμεριμνομέριμνα.
sinêddoche, *f.*, συνεκδοχή || per —,
sinêdrio, *m.*, συνέδριον. [-χικῶς.
sinêresi, *f.*, συναίρεσις.
sinergîa, *f.*, συνέργεια, -γία.
sînfisi, *f.*, σύμφυσις.
sinfonîa, *f.*, συμφωνία.
singhiozzâre, ἐκβάλλω λυγμούς, (ὁλο)λύζω; (λυγκιάζω, λυξιγκιάζω); ἔχω λόξυγγα.
singhiôzzo, *m.*, (ὁλο)λυγμός, λύγξ, (λυγκιό, ἀναφυλλητόν, λύξιγκας, λόξυγγας).
singolâre, *m. f.*, μοναδικός, ἑνιαῖος, *v.* particolâre || *fig.*, παράδοξος, (παρά)ξένος, ἰδιό-(ξενό)τροπος; ἔξοχος, ἐξαίρετος, σπάνιος, ἔκτακτος, ἐξαίσιος; θαυμαστός, τεράστιος || *gr.*, ἑνικός.
singolarità, *f.*, παράδοξον, ἀλλοιδιο-(ξενο)τροπία, ἀλλόκοτον, τρόπος ἀλλόκοτος, (παραξενιά).
singolarizzâre, παραδοξοποιῶ || *n.*, ἰδιάζω, ξενοτροπεύομαι. [(κάθε).
sîngolo, **-a**, ἕκαστος (ἰδιαιτέρως),
singûlto, *v.* singhiôzzo.
siniscalcâto, *m.*, σενεσκαλκαῖον.
siniscâlco, *m.*, σενέσκαλκος || *v.* maggiordômo.
sinîstro, **-a**, ἀριστερός, εὐώνυμος, (ζερβός) || *fig.*, δυσοίωνος,-ώνιστος, ἀπαίσιος, ἐναντίος; στυγνός, ἀποτρόπαιος, κατηφής, δυσάρεστος || *s. m.*, συμφορά, δυστύχημα, ὀλέθριον συμβάν || *s. f.*, ἀριστερὸν μέρος, τὰ ἀριστερά, (ζερβόν); la (mâno) -a, ἡ ἀριστερὰ (χείρ), (τὸ ζερβί) || a -a, ἀριστερῶς, (πρὸς τὰ) -ρά, (εἰς τὰ ζερβά).
sinîzesi, *f.*, συνίζησις.
sinodâle, *m.f.*; **-dico**, **-a**, συνοδικός.
sîno, *v.* fîno.
sînodo, *m.*, σύνοδος.
sinonimîa, *f.*, συνωνυμία.
sinonîmico, **-a**, συνωνυμικός.
sinônimo, **-a**, ταυτόσημος, συνώνυμος || *s. m.*, λέξις ταυτόσημος, συνώνυμον.
sinôpia, *f.*, σινωπίς, μίλτος σινωπική, (σιναπίδι, λώκι), πράσινον χρῶμα, χλωρόν.
sinôssi, *f.*, σύνοψις, *v.* compêndio.
sinôttico, **-a**, συνοπτικός.
sinôvia, *f.*, ἀρθροσίαλον.
sintâssi, *f.*, σύνταξις; *pârte dêlla gr.*, -τακτικόν. [συντάξεως.
sintâttico, **-a**, συντακτικός, τῆς
sîntesi, *f.*, σύνθεσις.
sintêtico, **-a**, συνθετικός.
sintomâtico, **-a**, συμπτωματικός.
sîntomo, *m.*, σύμπτωμα; σημεῖον, (-μάδι); πρόσημον, προμήνυμα.
sinuosità, *f.*, κόλπωμα, ἑλιγμός, καμπή, γύρος, (στρηφογύρισμα).
sinuôso, **-a**, κολπωτός, -πώδης, ἑλικοειδής, ἑλιγματώδης, (στρηφογυρισμένος, κορφικός).
sipârio, *m.*, παραπέτασμα τῆς σκηνῆς, αὐλαία.
sîre, *m.*, *signôre*, ἄρχων, κύριος || *cm.*, *tîtolo vocatîvo*, μεγαλειότατε, βασιλεῦ.

sirêna, *f.*, *pr. e fig.*, σειρήν; *fig.*, γυνὴ καλλικέλαδος ο θελξικάρδιος.
sirînga, *f.*, *medc.*, σύριγξ, κλυστήρ(ιον), (σερβιτσάλι) || *sifône*, σίφων || *mus.*, σύριγξ || *bot.*, φιλάδελφος.
siringâre, συριγγοβολῶ, (συριγγιάζω), κλύζω.
sîrio, *m.*, *astron.*, σείριος.
sir-, *v.* scir-.
sîrte, *f.*, σύρτις, (ξέρα).
sîsamo, *v.* sês-.
sîsaro, *m.*, σίσαρον, (κερεβίζι).
sisîmbro, *m.*, σισύμβριον, σίσυμβρον.
sismôgrafo, *m.*, σεισμογράφος.
sistêma, *m.*, σύστημα; μέθοδος; λελογισμένη συναρμογή.
sistemâre, *v.* assestâre, ordinâre, regolâre.
sistemâtico, **-a**, συστηματικός.
sistematizzâre, συστηματοποιῶ; -ματίζω.
sistemaziône, *f.*, συστηματοποίησις, -μάτισις, -ματισμός || τάξις, τακτοποίησις.
sîstilo, **-a**, σύστυλος; *s. m.*, -ον.
sîsto, *m.*, ξυστός.
sîstole, *f.*, συστολή.
sîstro, *m.*, *mus.*, σεῖστρον.
sitibôndo, **-a**, *assetâto*, διψαλέος || *desiderôso*, *âvido*, ἐπιθυμητικός, πλεονέκτης, ἄπληστος.
sîto, **-a**, κείμενος, (τοποθετημένος) || *s. m.*, τόπος; θέσις, τοποθεσία || *câsa*, κατοικία || *pûzzo*, δυσωδία.
situâre, *v.* collocâre, pôrre.
situaziône, *f.*, τοποθεσία, θέσις, (κατά)στάσις.
sizîgia, *f.*, *astron.*, συζυγία.
slacciâre, ἀποσύρω τὸ σειρήτιον, λύω, (ξεσφίγγω, ξεθηλυκόνω).
slanciâre, *v.* lanc-.
slâncio, *m.*, ὁρμή, φορά; πήδημα || *fig.*, ὁρμή, ἐνθουσιασμός, οἶστρος.
slargâre, *v.* allarg-.
slattamênto, *m.*, ἀπογαλακτισμός, (ἀποβύζασμα, ἀπόκομμα).
slattâre, ἀπογαλακτίζω, ἀποθηλάζω, (ἀποβυζάνω, ἀποκόπτω).
slavâto, *v.* dilav-.
sleâle, *m.f.*, ἄπιστος, δόλιος, ἄτιμος, προδότης.
slealtà, *f.*, ἀπιστία, δολιότης, ἀτιμία, προδοσία.
slegamênto, *m.*, λύσις, ἄφεσις, ἀπελευθέρωσις.
slegâre, λύω; ἀπολύω, ἐλευθερῶ, (-όνω, γλυτόνω).
slentâre, *v.* rallent-.
slîtta, *f.*, χαμουλκός, ἕλκυθρον, (σάνια).
slogâre, *v.* lussâre.
sloggiâre, ἐκβάλλω τῆς οἰκίας ο θέσεως, ἀποβάλλω, ἐξελαύνω, (ἐβγάλλω ἀπό), διώκω, (διώχνω) || *n.*, ἐξοικίζομαι, (ξεσπιτόνομαι), *v.* scasâre.
slombâre, συντρίβω τὴν ῥάχιν, (ξεκατινιάζω), νεφροκοπῶ, (κοψομεσιάζω), *v.* sfiancâre || *stancâre*, *sfinîre*, καταπονῶ, ἐκνευρίζω, (ξενεφρίζω) || *percuôtere*, δέρνω ἀνηλεῶς, καταπλευροκοπῶ.
slontanâre, *v.* allont-.
slungâre, *v.* allung-.
smaccâre, *v.* svergognâre, avvilîre.
smacchiâre, ἀποσμήχω, (ξελεκιάζω, ξελερόνω).
smacchiatôre, *m.*, ὑποσμίκτης, (κηλιδο)καθαριστής, (ξελεκιαστής).
smâcco, *m.*, αἰσχύνη, περιφρόνησις, ὕβρις, ἐξευτέλισμός.
smagliânte, *m. f.*, (περί)λαμπρός, θαμβωτικός, φωτο-(σπινθηρο)βόλος; διαπρεπής, ἔξοχος.
smagliâre, *pr.*, ῥήγνυμι τὰ κρικία θώρακος; ἀποσπῶ τὰς μαινίδας δικτύου || περιαστράπτω, σπινθηροβολῶ; ἐκπλήττω.
smagrâre; **-grîre**, *v.* dimagrîre.
smaliziâre, *v.* scaltrîre, svegliâre.
smallâre, ἀποφλοιῶ, (ξεφλουδίζω).
smaltâre, ἐγκαίω, μιλτῶ, (σμαλτόνω) || *fig.*, διαποικίλλω, διανθίζω.
smaltatôre, *m.*, ἐγκαυστουργός, -στής, -στοτέχνης, μιλτουργός, (σμαλτωτής).
smaltatûra, *f.*, ἐγκαυστούργησις, -ημα, μίλτωσις, -ωμα, (σμάλτωμα).
smaltîre, *digerîre*, πέπτω, χωνεύω || *véndere*, διαπιπράσκω, ἀπεμ-ἐξεμ-(δια)πολῶ, ἐκποιῶ, (ξεπουλῶ).
smaltitôio, *v.* scôlo, cloâca.

smâlto, *m.*, ἔγκαυμα, -αυστον, μίλτος, (σμάλτο).
smancerîa, *v.* leziosâggine, moîna.
smânia, *f.*. παραφορά, μανία, ὀργασμός, *v.* agitaziône || *fig.*, ὀργασμός, ἄμετρος ἐπιθυμία, ἔφεσις.
smaniâre, παραφέρομαι, μαίνομαι || ὀργῶ, περιπαθῶς ποθῶ, ὀρέγομαί τινος *o* τι.
smaniôso, -a, μανιώδης, φρενήρης || ἐπιθυμητής. ἄπληστος.
smantellâre, κατεδαφίζω, κρημνίζω, καταβάλλω, καταστρέφω, κατασκάπτω τὰ ὀχυρώματα, ἀποτειχίζω. [cône.
smargiâsso, *v.* rodomônte, spac-
smarrimênto, *m.*, ἀπώλεια, ἀποπλάνησις || ταραχή, τρόμος, ἔκπληξις, (τρόμαγμα), ἀθυμία || λειποθυμία.
smarrîre, ἀπόλλυμι, στεροῦμαι, ἀποβάλλω, (χάνω) || — la vîa, ἐξέρχομαι τῆς ὁδοῦ, παρεκτρέπομαι, (χάνω τὸν δρόμον) || -rsi, *confôndersi*, *sbigottîrsi*, θορυβοῦμαι, ταράττομαι, (τὰ χάνω), ἐκπλήττομαι; *scoraggiârsi*, ἀθυμῶ, (χάνω τὴν καρδίαν).
smarrîto, -a, ἀπολωλός, (χαμένος); ἀπολέσας τὴν ὁδόν, πεπλανημένος; *v.* confûso, sbigottîto, scoraggiâto.
smascellâre, *v.* sganasciâre.
smascherâre, αἴρω τὸ προσωπεῖον, (ξεμασκαρόνω) || *fig.*, καταδηλῶ, φανερῶ, (-όνω, ξεσκεπάζω).
smelâre, συλλέγω τὸ μέλι.
smembrâre, διαιρῶ τὰ μέλη, (δια)μελίζω; διασπῶ, διαμερίζω.
smemoratâggine, *f.*, ἀμνημοσύνη; ἀπερισκεψία, ἀπροσεξία, ἀβουλία.
smemorâto, -a, ἐπιλήσμων, *v.* dimêntico || *stordîto*, ἀπερίσκεπτος, ἄβουλος; *insensâto*, ἄφρων, ἠλίθιος. [στην, διαψεύδω.
smentîre, ἐλέγχω *o* ἀποδεικνύω ψεύ-
smentîta, *f.*, ἔλεγχος *o* ἀπόδειξις ψεύδους, διάψευσις.
smeraldîno, -a, σμαράγδινος, -δειος, (-δένιος); -δώδης || πράσινος.
smerâldo, *m.*, σμάραγδος (-ράγδι).
smerciâre, *v.* vêndere, smaltîre.
smêrcio, *m.*, πώλησις, -ημα, πρᾶσις, (πουλησία, -ημα); ἐκποίησις, ἀπεμπόλησις, -λία, -λή, κοτυλισμός, (ξεπούλημα, λιανοπούλι) || ἀπεμπολητοῦ ἐργαστήριον, ἀποθήκη; πωλητήριον.
smerdâre, *b.*, (δια)σκατῶ, (σκατόνω, καταχέζω) || ἀποσμήχω, καθαίρω, (παστρεύω,) ἀπὸ τοῦ κόπρου.
smêrgo, *m.*, κολυμβίς, (βουταναριά). [τῆς σμύριδος.
smerigliâre, σμυρίζω, στιλβῶ διὰ
smerîglio, *m.*, σμύρις, (σμυρί(γ)λι).
smerlâre, κρασπεδῶ μὲ δαντέλλας || *v.* smantellâre.
smêrlo, *m.*, ἄκρα τριχάπτου, (δαντέλλας); ὀδοντωτόν, τρίχαπτον, (δαντέλλα).
smêttere, τίθημι κατὰ μέρος, ἀποτίθημι; ἀπεκδύομαι, *v.* depôrre || παύω, -ομαι, *v.* finîre.
smezzâre, *v.* dimezz-.
smidollâre, ἐκβάλλω τὸν μυελόν; *fig.*, *v.* sfiancâre, esaurîre; approfondîre.
smilâce, *m.*, σμῖλαξ, (σμιλάγκι).
smîlzo, -a, *v.* sottîle, lânguido.
sminuîre, *v.* dimin-.
sminuzzâre, κατακόπτω, (κατα)κερματίζω, κατατέμνω, λειοτριβῶ, λεπτοτομῶ, (κατακομματιάζω, λιανίζω) || *fig.*, διηγοῦμαι λεπτομερῶς.
sminuzzolâre, *c. s.*, *v.* sbriciolâre.
smîrnio, *m.*, *bot.*, σμύρνιον.
smisuratêzza, *f.*, ὑπέρμετρον, ἄπειρον, -ρία.
smisurâto, -a, ἄ-(ὑπέρ)μετρος, ὑπερβάλλων, ὑπερμεγέθης, ἄπειρος, *v.* immênso.
smobiliâre, ἀφαιρῶ τὰ ἔπιπλα, (σηκόνω τὰ μόμπιλα), ἀπεπιπλῶ, ἀποσκευάζω, (ξεμομπιλάρω). [νός.
smobiliâto, -a, ἄνευ ἐπίπλων, κε-
smoccolâre, προμύσσω, προβύω, (ξεφτι-(ξεφτυ)λίζω, βγάλλω τὴν μύξαν τοῦ λύχνου).
smoccolatûra, *f.*, μύξα, πρόμυγμα, (καύτρα, καρβουνήθρα).

smodâto, *v.* -derâto, smisuráto, eccessîvo.
smoderatêzza, *f.*, ἀμετρία, ὑπερβολή, *v.* eccêsso.
smoderâto, -a, ἄμετρος, ὑπερβολικός.
smontâre, *scompôrre*, *disfâre* δια-(ἐκ)λύω; — un cannône, καθιστῶ ἄχρηστον, καταστρέφω τηλεβόλον || *discêndere, in gênere*, καταβαίνω; *da cavâllo*, ἀφιππεύω, καταβαίνω ἐκ τοῦ ἵππου; *sbarcâre*, ἀποβαίνω τοῦ πλοίου || — la guârdia, ἀντικαθίσταμαι || *v.* sbiadîre.
smontatôio, *v.* predellîno; sbarcatôio.
smôrfia, *f.*, διαστροφή, (στραβογύρισμα,) τοῦ προσώπου, μορφασμός || *finta, pôsa*, προσποίησις, ὑπόκρισις || *pl., moîne, smancerîe*, ἀκκισμοί, (τά τσακκίσματα, κερατσιτσιά) || fâr le -e, διαστρέφω πρόσωπον, μορφάζω, (στραβομουτσουνιάζω); ἀκκίζομαι, (κάμνω τσακκίσματα); *fig.*, δεικνύω δυσαρέσκειαν.
smorfiôso, -a, μορφαστικός, ἀκκιστικός || *s.*, μορφαστής, ἀκκιστής, (τσακκίστρης, τζερεμουνιέρης; *f.*, κερα(τσί)τσα).
smôrto, *v.* pâllido, scolorîto.
smorzâre, *v.* spêgnere, estînguere.
smôtta, *f.*; -ttamênto, *m.*, περιανατροπή, (βούλιασμα), κρημνός, τόπος κρημνώδης.
smottâre, περιολισθαίνω, καταρρέω, (βουλιάζω), κρημνίζομαι, καταπίπτω.
smozzâre, *v.* troncâre, tagliâre.
smozzicâre, ἀκροτηριάζω, ἐπι-(ἀπο)κόπτω.
smûgnere; **smûngere**, ἐκθλίβω, (ἀπο)ξηραίνω, ἐξαντλῶ.
smûnto, -a, ξηρός, ἰσχνός, ἄτονος, ἐξηντλημένος.
smuôvere, (ἀνα-μετα)κινῶ; — *la têrra*, ἀνασκάπτω || *commuôvere, incitâre*, συγκινῶ, διεγείρω, παροξύνω || *per -(dis)suadêre*, (μετα)πείθω.
smurâre, ἀποτειχίζω, (ξετοιχόνω).
smussâre, γωνίαν περικόπτω, (ἀπ)ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ, (στομόνω, τσακ(κ)ίζω || *fig.*, ἐλαττῶ, ἐξασθενίζω.
snaturâre, τὴν φύσιν μετατρέπω ο διαφθείρω, ἐκφυλίζω || *fig.*, μεταβάλλω, ἀλλοιῶ, διαστρέφω.
snaturâto, -a, ἔκφυλος, ἐκπεφυλισμένος, ἐκτραπεὶς τῆς φύσεως; ἀνιλεής, ἀπάνθρωπος, ἀπηνής.
snebbiâre, διασκεδάζω τὴν νεφέλην.
snellêzza, *f.*, ταχύτης, εὐστροφία, ἐλαφρότης, εὐστάλεια.
snêllo, -a, ταχύς, εὔστροφος, εὐκίνητος.
snervamênto, *m.*, ἐκνευρισμός.
snervânte, *m. f.*, ἐκνευριστικός, ἐξασθενητικός, χαυνωτικός.
snervâre, ἐκνευρίζω, ἐξασθενίζω, ἀσθεν(οποι)ῶ, παρα-(ἐκ)λύω, χαυν(όνω)ῶ, ἐκθηλύνω, (ἀδυνατίζω).
snervatêzza, *f.*, ἐκνεύρισις, ἐξασθένησις, ἔκλυσις, ἀδυναμία, ἀτονία, χαυνότης.
snervâto, -a, ἐκνενευρισμένος, χαῦνος, ἀδύνατος.
snidâre, ἐκφωλῶ, (-λεάζω, ξεφωλιάζω) || *fig.*, ἐξιχνεύω, (ξετρυπόνω); μετατοπίζω, διώκω, (διώχνω).
snocciolâre, ἐκπυρηνίζω || *fig.*, *spiegâre*, ἀναπτύσσω, (δια)σαφηνίζω, δηλ(οποι)ῶ; *pagâr a contânti*, ἀποτίω τοῖς μετρητοῖς.
snodâre, λύω, χαλῶ τὸν κόμβον, *v.* slacciâre, sciôgliere; spiegâre.
snudâre, *v.* denudâre; sguainâre.
soâtto, *m.*, ἱμάς, (λουρί).
soâve, *m.f.*, ἡδύς, γλυκύς, μειλίχιος, εὐώδης, νόστιμος.
soavità, *f.*, ἡδύτης, γλυκύτης, τερπνότης, (νοστιμάδα).
sobbalzâre, *v.* salt(ell)âre, balzâre.
sobbarcârsi, ἀναδέχομαι.
sobbissâre, καταβυθίζω, καταπονίζω.
sobbollîre, ἀνα-(ὑπο)ζέω, (σιγοβράζω).
sobbôrgo, *m.*, προάστειον.
sobillamênto, *m.*, διαφθορά, ἀποπλάνησις, (ξελόγιασμα, ξεπλάνησις); δωροδοκία, δεκασμός.
sobillâre, διαφθείρω, ἀποπλανῶ, ἐξ-(φρεν)απατῶ, (ξελογιάζω, ξε-

μαυλίζω, ξεπλανῶ); *corrómper con dôni,* δωροδοκῶ, δεκάζω.
sobillatôre, *m.,* διαφθορεύς, ἀποπλανῶν, (ξεμαυλιστής), δεκάζων.
sobrietà, *f.,* ἐγκράτεια, λιτότης, νηφαλιότης, μετριότης; μετριο-(ὀλιγο)φαγία, -οποσία.
sôbrio, -a, *nel mangiâre e nel bêre,* ἐγκρατής, νηφάλιος, λιτοδίαιτος, μετριόσιτος, ὀλιγόφαγος, (λιγοφάγος); μετριοφάγος, -οπότης; *in gênere,* σώφρων, μέτριος.
socchiûdere, ἡμικλείω, ὑπ-(δι)ανοίγω, (μισοανοίγω).
socchiûso, *v.* semiapêrto. [λεγγιά).
sôccida, *f.,* κτηνομίσθωσις, (κολ-
sôccio, *m., c. s.,* κτηνομισθωτής || τὰ συντροφικῶς παραχωρηθέντα κτήνη || a —, κτηνομισθωτικῶς, (συντροφικά, κολλεγγιά).
sôcco, *m.,* ἐμβάς, ποδεῖον || *fig.* κωμῳδία.
soccômbere, ὑποπίπτω, ὑποκύπτω; ἀποκάμνω || *êsser vînto,* ἡττῶμαι || *morîre,* ἀποθνήσκω.
soccorrênza, *v.* diarrêa. [assîstere.
soccôrrere, βοηθῶ, ἐπικουρῶ; *v.*
soccôrso, *m.,* βοήθεια, -θημα, ἐπικουρία, ἀρωγή, συνδρομή || —! βοήθεια! τρέξατε!
sociabilità, *f.,* κοινωνικόν, ὁμιλητικόν; κοινωνικότης, -κὸς βίος.
sociâle, *m. f.,* κοινωνικός; (συν)ἑταιρικός.
socialîsmo, *m.,* κοινωνισμός, παν-(κοιν)εταιρισμός, σοσιαλισμός.
socialîsta, *m. f.,* κοινωνιστής, παν-(κοιν)εταιριστής.
società, *f.,* κοινωνία, αἱ κοιναὶ σχέσεις || *riuniône,* ὁμήγυρις, ὁμιλία, συναναστροφή; συντροφία || *comm.,* ἑταιρία, συντροφία || âlta —, ὑψηλὴ κοινωνία || — in accomândita, ἑτερόρρυθμος ἑταιρία.
sociêvole, *m. f.,* κοινωνικός, ὁμιλητικός, εὐκοινώνητος.
sôcio, *m.,* κοινωνός, (συν)ἑταῖρος, σύντροφος, μέτοχος. [λογία.
sociologîa, *f.,* κοινωνιολογία, σοσιο-
sociôlogo, *m.,* κοινωνιολόγος.
socrâtico, -a, σωκρατικός.
sôda, *f.,* ἀντισπόδιον, (σόδα); *chim.,* ὑδροξείδιον || solfâto di —, θειϊκὸν ἀντισπόδιον, θειϊκὴ σόδα.
sodalîzio, *m.,* ἑταιρία, συντροφία.
soddisfacênte, *m. f.,* ἱκανοποιῶν, ἱκανός, ἀρκετός, ἀρεστός, εὐάρεστος; εὐχάριστος.
soddisfâre, ἱκανοποιῶ, εὐαρεστῶ, ἀρέσκω, εὐφραίνω, τέρπω; *v.* (ap)-pagâre, contentâre.
soddisfaziône, *f.*; **-facimênto,** *m., in gênere,* ἱκανοποίησις; *appagamênto, contênto.* εὐαρέσκεια, εὐχαρίστησις, εὐφροσύνη, τέρψις || *d' ingiûria o dânno,* δικαίωσις, ἔκτισις; dâr -faziône, δικαιῶ, ἐκτίω, ἱκανοποιῶ || *di un dêbito,* ἔκτισις, πληρωμή.
soddisfâtto, -a, ἱκανοποιημένος, ἄσμενος, (εὐχαριστημένος, ἀναπαυμένος).
sodêzza, *f.,* στερεότης.
sôdico, -a, σοδιοῦχος.
sôdio, *m.,* σόδιον.
sôdo, *v.* sôlido, dûro.
sodomîa, *f.,* σοδομία, -μιτεία, παιδεραστία, ἀρρενοκοιτία. [στής.
sodomîta, *m.,* σοδομίτης, παιδερα-
sodomîtico, -a, σοδομιτικός, παιδεραστικός. [φᾶς).
***sofà,** *m., barb.,* ἀνάκλιντρον, (σο-
sofferênte, *m.f.,* ἀλγῶν, πάσχων || καρτερικός, ὑπομονητικός, ἀνεκτικός.
sofferênza, *f.,* πάθος, -θημα, -θησις; ἄλγος, πόνος; βάσανος; κακοπάθεια, ταλαιπωρία, (πατίρισμα) || *tellerânza, paziênza,* καρτερία, -ρησις, ἀνοχή || *leg.,* ἀποχή || *comm.,* ἐκκρεμότης.
sofferîre, *v.* soffrîre.
soffermâre, *v.* ferm-, arrestâre.
soffiâre, φυσῶ; πνέω || -rsi il nâso, ἀπομύττομαι, (ξεμυξίζομαι, ἐβγάζω τὴν μύξαν μου).
sôffice, *m.f.,* μαλακός, ἁπαλός.
soffiêtto, *m.,* φυσητήρ, φῦσα, (-σερόν, -σητήρι, -σοῦνα, -σούνι) || στέγασμα ἁμάξης || *v.* reclâme.

sôffio, *m.*, φύσημα, (ἀνα)πνοή, πνεῦμα.
soffiône, *m.*, *fig.*, κατάσκοπος || οἰ[ηματίας.
soffîtta, *f.*, ὑπόστεγον, ὑπερῷον, ἀνώγαιον, (-ώγι, σερβανί, σεφίτα).
soffittâre, φατνῶ, ὀροφῶ, (φατνόνω, ταβανόνω).
soffîtto, *m.*, φάτνωμα, ὀρόφωμα, -φή, οὐρανὸς τῶν θαλάμων, (ταβάνι).
soffocamênto, *m.*; **-caziône**, *f.*, [πνιγμός.
soffocânte, *m.f.*, πνιγηρός, -γώδης.
soffocâre, (ἐκ-ἀπο)πνίγω; *fig.*, κατενοχλῶ; πιέζω; κατέχω, καταστέλλω || *n.*, πνίγομαι, (σκάνω).
soffregâre, τρίβω ἐλαφρῶς, ὑποτρίβω.
soffrîbile, *m.f.*, ἀνεκτός, φορητός.
soffrîggere, τηγανίζω.
soffrîre, πάσχω, κακοπαθῶ, ἀλγῶ, πονῶ, (παθαίνω, πατίρω) || *tollerâre, durâre,* ὑπομένω, ὑποφέρω, (νταγιαντῶ); *sopportâre, permêttere,* ἀνέχομαι, ἐπιτρέπω, ἀφίνω; *subîre,* ὑφίσταμαι.
soffrîtto, *m.*, τηγάνισμα.
soffumicâre, (ὑπο)καπνίζω.
sofì, *m.*, σοφῆς.
sofîsma, *m.*, σόφισμα.
sofîsta, *m.*, σοφιστής.
sofisticâre, σοφιστεύω, -φίζομαι || *v.* adulterâre *ecc.*
sofisticherìa, *f.*, σοφιστεία.
sofîstico, **-a**, σοφιστικός || *s. f.*, -ή.
soggettâre, *v.* assogg-, soggiogâre.
soggettîvo, **-a**, ὑποκειμενικός.
soggêtto, **-a**, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ὑποχείριος, εὐπειθής || *s. m.*, *persôna,* ἄνθρωπος, ἄτομον; *argoménto,* θέμα, ὑπόθεσις λόγου *ecc.*, ὑποκείμενον, λόγος || *gr.*, ὑποκείμενον.
soggeziône, *f.*, ὑπόταξις, -ταγή, -δούλωσις, ὑπεξουσιότης; ὑπακοή, εὐπείθεια; *v.* timôre, -midêzza, imbarâzzo || sênza —, ἀφελῶς, ἁπλῶς, ἐλεύθερα.
sogghignâre, ὑπομειδιῶ, ὑπογελῶ, [(κρυφογελῶ).
sogghîgno, *m.*, σαρδωνικὸς γέλως, ὑπομειδίαμα.
soggiacêre, *v.* sottostâre; soccombere.
soggiogâre, (καθ)ὑποτάσσω, ὑποβάλλω, ὑποδουλῶ, ὑποχείριον καθίστημι.
soggiornâre, διαμένω, (ἐν)διατρίβω, οἰκῶ.
soggiôrno, *m.*, διαμονή, διατριβή; τόπος διαμονῆς, ἐνδιαιτήριον, οἰκητήριον.
soggiûngere, προστίθημι, προσθέτω.
soggiuntîvo, *m.*, ὑποτακτικὴ (ἔγκλισις).
sôggolo, *m.*, περιτραχήλιον, περιστήθιον.
sogguardâre, ὑποβλέπω, βλέπω πλαγίως, (κρυφοκυττάζω).
sôglia, *f.*, οὐδός, βητός, κατώφλιον || *fig.*, ἔναρξις, ἀρχή, οὐδός.
sôglio, *v.* trôno.
sôgliola, *f.*, πλάταξ, βούγλωσσος, [(γλῶσσα).
sognâre, ὀνειρεύομαι, βλέπω ὄνειρον *o* εἰς τὸν ὕπνον, ὀνειροπολῶ, φαντασιοκοπῶ, ῥεμβάζω || παραληρῶ; μωρολογῶ; ὑπερεπιθυμῶ; φαντάζομαι.
sognatôre, **-trîce**, ὀνειροπόλος, φαντασιοκόπος, ῥεμβαστής.
sôgno, *m.*, ἐνύπνιον; *pr. e fig.*, ὄνειρον, -ος, ὄναρ; *fig.*, χίμαιρα.
sol, *m.*, *mus.*, τὸ σόλ, τὸ κέ.
solâio, *m.*, ὀροφή, (πάτωμα, ταβάνι) || *cm.*, ὑπερῷον, *v.* granâio.
solanêe, *f. pl.*, *bot.*, τὰ στρυχνοειδῆ.
solâno, *m.*, στρύχνος.
solâre, *m.f.*, ἡλιακός || *vb.*, *v.* risol-.
solatîo, **-a**, προσήλιος, ἐκτεθειμένος πρὸς τὸν ἥλιον || *s. m.*, ἡλιαστήριον, (ἡλιακωτόν).
solcâre, ἀλοκίζω, αὐλακίζω, (-κόνω), -κοτομῶ; *fig.*, (δια)χαράσσω, (δια)σχίζω; *di rûghe,* ῥυτίσσω, (-τιδόνω); *mar.*, διατρέχω, διασχίζω τὸ πέλαγος, (ἀρμενίζω, ταξιδεύω).
solcâto, **-a**, ηὐλακωμένος, αὐλακώδης || χαραδρώδης; *di frônte,* ἐρρυτιδωμένος, ῥυτιδώδης, ῥυσσός.
sôlco, *m.*, *agr.*, ἄλοξ, αὔλαξ, (-λάκι, ἀλετριά), ὁλκός; ἴχνος || *v.* scîa;
soldâno, *v.* sultâno.
soldatâglia, *f.*, ἄθλιοι *o* οὐτιδανοὶ στρατιῶται, ὅμιλος ἀτάκτων στρατιωτῶν.

soldatêsco, -a, στρατιωτικός || *s. f., cm. pl.,* ὄχλος στρατιωτικός, στρατιωτικοί, στρατιῶται. [τος).
soldâto, *m.,* στρατιώτης, (σολδᾶ-
sôldo, *m.,* μισθὸς (στρατιώτου), μισθοφορία, (ῥόγα, (οὐ)λεμές) || *monêta,* σολδίον, ὀβολός, πεντάλεπτον, (πεντάρα).
sôle, *m.,* ἥλιος || *fig.,* φωστήρ || côlpo di —, *v.* insolaziône.
solecîsmo, *m..* σολοικισμός.
soleggiâre, ἡλιάζω, ἡλιῶ, ἐκτίθημι πρὸς τὸν ἥλιον.
soleggiâto, -a, ἡλιαστός, -ασμένος, -όβλητος, προσήλιος, ἐκτεθειμένος πρὸς τὸν ἥλιον.
solêne, *m., bot.,* σωλήν, (σουλήνα).
solênne, *m.f.,* πομπώδης, πανηγυρικός, δημοτελής, πάνδημος; ἑορταστικός, -τάσιμος || *fig.,* ἐμφα(ν)τικός, στομφώδης; σεμνός; ἐπίσημος, λαμπρός, δημόσιος, πάνδημος; *leg. ecc..* αὐθεντικός.
solennità, *f.,* πομπή, πανήγυρις, ἐπίσημος ἑορτή, δημόσιος τελετή || *fig.,* πομπή, μεγαλοπρέπεια, παράταξις; ἔμφασις; σεμνότης; λαμπρότης; αὐθεντικότης.
solennizzâre, ἑορτάζω (πομπωδῶς), πανηγυρίζω (πανδήμως), τελῶ.
solêre, συνει-(συνη)θίζω, εἰωθα, συνοικειοῦμαι. [diligênte.
solêrte, *m.f., v.* attîvo, laboriôso,
solêtta, *f., v.* scappîno.
solêtto, -a, μόνος, (ὁλομόναχος, μο-
sôlfa, *f.,* κλίμαξ. [ναχούτσικος).
solfanêllo, *m.,* θειοκηρίς, πυρεῖον, (σπίρτο).
solfâre, θειῶ, (θειαφόνω, σουφρ(αν)όνω, καπνίζω μὲ θειάφι).
solfatâra, *f.,* θειωρυχεῖον, θειωτή-
solfâto, *m.,* θειϊκὸν (ἅλας). [ριον.
solfeggiâre, ᾄδω φωνασκικῶς, ψάλλω παραλλαγήν, μελίζω.
solfêggio, *m..* ἄσκησις εἰς τὸ μελίζειν, παραλλαγή.
solfîdrico, -a, ὑδροθειϊκός.
solfîno, *v.* solfanêllo, fiammîfero.
sôlfo, *m.,* θεῖον, (θειάφι, σούφρα-
solforâre, *v.* -fâre. [νον, ἀπυρί).
solforatôio, *m.,* θειωτήριον.
solfôrico, -a, θειοειδής, θειϊκός.
solforôso, -a, θειώδης, θειοῦχος.
solfûreo, -a, θειόχρους, θειώδης.
solfûro, *m.,* θειωτόν, θειοῦχον.
solidâle, *m. f.*; **-dârio, -a,** συνυπόχρεως, ἀλληλέγγυος. [ληλεγγύη.
solidarietà, *f.,* συνυποχρέωσις, ἀλ-
solidità; -dêzza, *f.,* στερεότης, σταθερότης, -ροσύνη, βεβαιότης.
solidificâre, καθιστῶ στερεόν, στερε(οποι)ῶ, (-ρεόνω).
sôlido, -a, στερεός; πάγιος, πυκνός; *fig.,* σταθερός, βέβαιος, ἀνεξάλειπτος || *s. m.,* στερεόν.
solilôquio, *m.,* μονολογία.
solimâto, *v.* sublimâto.
solîngo, *v.* solitârio, rimôto.
solîno, *m.,* χειρίς, (μανίκι) || περιλαίμιον. [-όχηλος.
solîpede, *m. f.,* μονώνυξ, -ώνυχος
solîssimo, -a, μονώτατος, (ὁλομό-
solîsta, *m.,* μονῳδός. [ναχος).
solitârio, -a, μόνος, -νάζων, -νήρης, -νώτης, -νωτικός, ἐρημικός, φιλέρημος; *di luôghi,* ἔρημος, -μιτικός, (μοναχικός, παραμερισμένος), *v.* rimôto || vêrme -o, *v.* tênia || *s. m..* ἀναχωρητής, ἐρημίτης, μοναστής, ἀσκητής.
sôlito, -a, κοινός, συνήθης, εἰωθώς, (συν)εἰθισμένος || di —, συνήθως, κατὰ τὸ εἰωθός, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. [*v.* desêrto; ritîro.
solitûdine, *f.,* ἐρημία, (μοναξιά);
sollazzâre, τέρπω, διασκεδάζω, *v.* divertîre, ricreâre *ecc.*
sollecitamênto, *m.*; **-citaziône,** *f.,* σπουδή, βία; παρόρμησις, προτροπή || προσλιπάρησις, ἱκεσία.
sollecitâre, *affrettâre, eccitâre,* ἐπιταχύνω, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, παρακινῶ, παροτρύνω, παρορμῶ || *pregâre ecc.,* παρακαλῶ *o* ἐξαιτοῦμαι ἐπιμόνως, προσ-(ἐκ)λιπαρῶ, ἱκετεύω || *n.,* ἐπείγομαι, ἐπισπεύδω.
sollecitatôre, -trîce, ἐξαιτούμενος, αἰτητής, θηρευτής.
sollêcito, -a, περί-(ἔμ)φροντις || πρόθυμος, περιποιητικός, ἐπιμελής.

sollecitûdine, *f.*, *cûra*, *pensiêro*, φροντίς, (-ίδα), μέριμνα, προσπάθεια || *prontêzza*, *diligênza*, ταχύτης, σπουδή, προθυμία; ἐπιμέλεια.
solleticâre, κνήθω, γαργαλίζω, (-λεύω) || *fig.*, ψυχαγωγῶ, τέρπω, ἡδύνω.
sollêtico, *m.*, κνησμός, γαργαλισμός, -ισμα || ψυχαγώγημα, τέρψις.
sollevamênto, *m.*, (ἀν)ὕψωσις, (ἀνασήκωμα) || *v.* solliêvo; ribelliône.
sollevâre, ἀναίρω, ἀνυψῶ, ((ἀ(να)σηκόνω) || παρακινῶ εἰς ἐπανάστασιν, ἐξεγείρω, (ἐπ)ἀναστατῶ, καταστασιάζω; *v.* rivoltâre, indignâre || — *lo spîrito*. (ἀνα)κουφίζω, ἐλαφρύνω, ((ξ)ἐλαφρόνω) || — ûna questiône, προτείνω *o* διεγείρω, (γεννῶ,) ζήτημα.
sollevaziône, *v.* ribelliône, rivoluziône.
solliêvo, *m.*, ἀνακούφισις, ἄνεσις, ἐλάφρυνσις, (ξελάφρωμα).
solliône, *m.*, κυνόκαυμα, *v.* canîcola.
sollûchero, *m.*, ἀγαλλίασις || andâr in —, ἀγαλλιῶ, ἐξίσταμαι ὑπὸ χαρᾶς, (τὰ χάνω ἀπὸ τὴν χαράν μοῦ).
sôlo, **-a**, μόνος, (μονάχός) || êsser —, μονάζω || *mus.*, μονῳδία || -o, *avv.*, μόνον, (-ναχά).
solstiziâle, *m.f.*; **-ârio**, **-a**, τροπικός.
solstîzio, *m.*, τροπὴ ἡλίου, ἡλιοστάσιον.
soltânto, *avv.*, μόνον, (-ναχά).
solûbile, *m.f.*, εὐδιάλυτος, διαλυτός, λύσιμος; *di problêmi ecc.*, εὔλυτος.
solubilità, *f.*, εὐδιάλυτον, διαλυτόν, διαλυσιμότης.
soluziône, *f.*, (διά)λύσις.
solvênza; **-vibilità**, *f.*, ἀξιόχρεων, φερ-(ἐχ)έγγυον.
sôlvere, *v.* dissôlv-, sciôgliere.
solvîbile, *m.f.*, ἀξιόχρεως, -όπιστος, φερ-(ἐχ)έγγυος.
sôma, *f.*, φορτίον, -τωμα, (γο(υ)μάρι).
somâro, *v.* âsino.
somiêre; **-o**, *m.*, ζῷον φορτηγόν; *c. s.* [ὁμοιάζων.
somigliânte, *m. f.*, (παρ)ὅμοιος,
somigliânza, *f.*, (παρ)ὁμοιότης, ὁμοίωσις, συμμορφία.
somigliâre, (παρ)ὁμοιάζω, εἶμαι ὅμοιος || *v.* assomigl-, confrontâre.
sômma, *f.*, ἄθροισμα, κεφάλαιον, ποσὸν ἀργυρίου, ποσότης, (σούμμα) || *conclusiône*, συμπέρασμα, πόρισμα || in —, συλλήβδην, τέλος πάντων, ἐν συντόμῳ, ἐν κεφαλαίῳ.
sommâcco, *m.*, ῥοῦς, (ῥούδι), χρυσόξυλον.
sommâre, ἀθροίζω, *v.* addizionâre.
sommârio, *v.* riassûnto.
sommêrgere, καταδύω, καταβυθίζω, (βουτῶ), καταποντίζω, (βουλιάζω).
sommergîbile, *m.f.*, καταδύσιμος, καταποντιστός, κατάκλυστος.
sommersiône, *f.*, κατάδυσις, καταβύθισις, καταποντισμός.
sommessiône, *f.*, ὑποταγή; ὑπακοή, εὐπείθεια.
sommêsso, **-a**, *sottomêsso*, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, εὐπειθής, (ὑπακουτερός) || *ûmile*, *bâsso*, ταπεινός, χαμηλός || parlâre a vôce -a, ὁμιλῶ χαμηλά.
sommêttere, *v.* sottomêtt-.
somministrâre *ecc.*, *v.* fornîre.
sommità, *f.*, κορυφή, (κορφή), κορύφωμα, ἄκρα, ἄκρον; κολοφών; *v.* sublimità, eccellênza.
sômmo, **-a**, ὕψιστος, ἀνώτατος, ἀκρότατος, ὑπέρτατος; *v.* eccellênte || *s. m.*, *c. s.*
sômmolo, *m.*, ἄκρα, ἄκρον.
sommôssa, *v.* rivôlta.
sommuôvere, *v.* eccitâre, sollevâre.
sonagliâre, κρούω τοὺς κωδωνίσκους, κωδωνίζω.
sonagliêra, *f.*, περιδέραιον κωδωνοφόρον *o* -νοτόν.
sonâglio, *m.*, κώδων, κωδώνιον, κωδωνίσκος, κρόταλον, (κουδούν(άκ)ι, κυπρί, λέρι) || serpênte a -i, κροταλίας.
sonânte, *m.f.*, ἠχητικός, ἠχώδης.
sonâre, κρούω, σημαίνω, (χτυπῶ); — le campâne, — τοὺς κώδωνας, κωδωνίζω; — *ûno strumênto*, κρούω, παίζω; — la trômba, σαλπίζω || — âlla pôrta, κρούω τὸν κώδωνα, (τραβῶ τὸ κουδούνι *o*

καμπανάκι) || *n.*, (ἀντ)ήχῶ, κρούω, σημαίνω; *v.* risuonâre.
sonâta, *f.*, κροῦμα, (σονάτα).
sonatîna, *f.*, κρουμάτιον.
sonatôre, -trîce, μουσικός, παίκτης.
sônco, *m.*, σόγχος, -γκος, (ζόχος).
sonerîa, *f.*, συγκωδωνισμός, κωδωνοκρουσία || ἠχεῖον, σήμαντρον.
sonettîsta, *m.*, ᾠδαριοποιός.
sonêtto, *m.*, ᾠδάριον, (σονέτ(τ)ο(ν)).
sonnacchiôso, -a, ὑπναλέος, -νηλός, -νώδης, νυσταλέος, (ὑπνιάρης, -άρικος); *fig.*, ἀδρανής, νωθρός.
sonnambulîsmo, *m.*, ὑπνο-(νυκτο)-βασία.
sonnâmbulo, *m.*, ὑπνο-(νυκτο)βάτης, νυκτιπόλος.
sonnecchiâre, ὑπνώττω, νυστάζω, (ὑπο)καθεύδω.
sonnellîno; -nnêtto, *m.*, ἐλαφρὸς ὕπνος, ὕπνον.
sonnîfero, -a, ὑπνοφόρος, ὑπνοποιός, καρωτικός, ὑπνωτικός; *fig.*, ἀηδής, φορτικός || *s. m.*, ὑπνωτικόν, ναρκωτικὸν (φάρμακον).
sônno, *m.*, ὕπνος || *vôglia di dormîre*, νυσταγμός, -αγμα, -αξις, (νύστα) || avêr —, ὑπνώσσω, νυστάζω.
sonnolênto, *v.* -nnacchiôso.
sonnolênza, *f.*, νυσταγμός, (-τάγρα), ὑπνηλότης, ὑπνωδία; νυσταλγία, νάρκωσις, βαθεία ὕπνωσις, ληθαργία || *fig.*, ἀδράνεια, νωθρότης.
sonorità, *f.*, ἠχῶδες, ἠχητικόν, -κότης, ἤχησις, πολυηχία.
sonôro, -a, ἠχώδης, ἠχητικός, εὐηχής, εὔηχος, (καλοσήμαντος), πολύηχος.
sontuosità, *f.*, πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια.
sontuôso, -a, πολυτελής, μεγαλοπρεπής, πολυέξοδος, πολυδάπανος, πλούσιος, λαμπρός.
sopêrchio *ecc.*, *v.* sovêrchio.
sopîre, περιστέλλω, μετριάζω, *v.* assop-, calmâre.
sopôre, *m.*, κάρωσις, κάρος, νάρκωσις, νυσταγμός, λήθαργος, ὕπνος βαρύς.
soporîfero; -rôso, *v.* sonnîfero.
soppâlco, *m.*, φάτνωμα, σανίδωμα.
soppannâre, *v.* foderâre; ovattâre.
sopperîre, *v.* provvedêre; supplîre.
soppesâre, ὑποζυγίζω, (χειροζυγιάζω).
soppiantâre, ὑποσκελίζω, (παραγκωνίζω), σηκόνω *o* ὕστερῶ τινα ἐκ τῆς θέσεως.
soppiatterîa, *f.*, μικροκρυφιότης, μικρομυστικότης.
soppiâtto (di —), λάθρα, κρυφίως, κρύβδην, μυστικῶς, (-κά), ἀθορύβως.
soppiattône, *m.*, κρυψίνους, ὕπουλος, σιωπηλός, διπρόσωπος.
soppôrre, *v.* sottopôrre.
sopportâbile, *m. f.*, ἀνεκτός, φορητός, ὑποφερτός, (βασταχτικός).
sopportâre, (ὑπο)στηρίζω, (ὑπο)βαστάζω, (σηκόνω, νταγιαντίζω) || *fig.*, (ὑπο)φέρω, ἀνέχομαι, πάσχω, (παθαίνω).
soppôrto, *m.*, (ὑπο)στήριγμα, ὑποβάσταγμα, ὑπόβαθρον, (νταγιάντι).
sopprêssa, *f.*, πιεστήριον.
soppressâre, πιέζω, μαγγανῶ || κυλινδρῶ, στιλβῶ; *v.* stirâre.
soppressiône, *f.*, κατάργησις, κατάλυσις; ἀφαίρεσις, ἀφάνισις.
sopprîmere, καταργῶ, παύω, καταλύω, ἀν-(ἀφ)αιρῶ, ἐξαλείφω, (ἐξ)ἀφανίζω.
sôpra, *prep.*, ἐπί (*gen.*), (ἐ-(ἀ)πάνω εἰς), ὑπέρ (*acc.*), ὑπεράνω (*gen.*), (ἀπάνω ἀπό) || εἰς, κατά, πρός, περί || *avv.*, ἄνω, ἐπάνω, (ἀπάνω), ὑπεράνω; ἀνωτέρω; dal di —, (ἐπ)ἄνωθεν, (ἀπὸ ἐπάνω) || sopra-, ὑπερ-; ἐπ(ι)-, ἐφ-, ἐπανω-; ἀρχι-; *superlatîvo.*
soprabbondânte, *m. f.*, πλεονάζων, ὑπεράφθονος.
soprabbondânza, *f.*, ὑπεραφθονία, (ὑπερ)περισσεία.
soprabbondâre, (ὑπερ)πλεονάζω, (ὑπερ)περισσεύω, παρέλκω, εἶμαι ὑπεράφθονος.
soprabbûsto, *v.* copribûsto.
soprâbito, *m.*, ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον, (σουρτοῦκον); ἐπιγονατίς, (ῥεδεγκότα).
sopraccâpo, *m.*, *v.* cûra, molêstia; soprintendênte.
sopraccaricâre, ἐπιφορτίζω, (παραφορτόνω); ἐπιβαρύνω, ἐκτραχηλίζω.
sopraccârico, *m.*, ὑπερφορτισμός, -ισμα, (παραφόρτωμα), ἐπιβάρησις.

sopracciglio, *m.*, ὀφρύς, -ύδιον, (φρύδι).
sopracciò, *v.* soprintendênte, câpo.
sopraccitâre; **-ccennâre**, προλέγω, προονομάζω.
sopraccolônnio, *m.*, ἐπιστύλιον.
sopraccopêrta, *f.*, ἐπικάλυμμα, περίβλημα, περιτύλιγμα; *v.* copêrta.
sopraccuôco, *m.*, ἀρχιμάγειρος.
sopraddênte, *m.*, παροδόντιον, (παραδόντι). [νος ἀνωτέρω.
sopraddescrîtto, **-a**, περιγεγραμμέ-
sopraddotâre, ἐπιπροικίζω.
sopraddôte, *v.* parafêrna.
sopraeminênte, *m. f.*, ὑπερέξοχος.
sopraffâre, καταπιέζω, νικῶ || ἐξαπατῶ. [-τοφυής, ἐξαίρετος.
sopraffîno, **-a**, ἐκλεκτός, ἄριστος,
sopraggittâre, ἐπιρράπτω, ἐπανωρραφῶ, (-νωβελονιάζω).
sopraggîtto, *m.*, ἐπι-(ἐπανω)ρραφή, (-νωβελονιά).
sopraggiûngere, ἐπέρχομαι, ἐφικνοῦμαι, ἐπιγίνομαι, ἐπισυμβαίνω αἴφνης, ἔρχομαι ἀπροσδοκήτως.
sopraggravâre, *v.* sopraccaricâre.
sopraintendênte, *m. f.*, (ἀρχι)ἐπιστάτης, ἀρχιδιευθυντής, ἔφορος, *v.* sorvegliânte.
sopraintendênza, *f.*, (ἀρχι)ἐπισταστία, διεύθυνσις, ἐφορεία.
sopraintêndere, ἐπιστατῶ, διευθύνω, ἐφορεύω.
sopralâscio, *m.*, ἀναβολή.
soprallêtto, *m.*, κλίνης οὐρανός.
soprallodâto, *v.* prelod-, predêtto.
soprammentovâre, *v.* sopraccitâre.
soprammattône, *m.*, τοῖχος ἐκ πλίνθων. [più. giûnta (per —).
soprammercâto (per —), *v.* soprap-
soprammôdo, *avv.*, ὑπερβολικῶς, -βαλλόντως, ἀ-(ὑπερ)μέτρως, ἀπείρως, *v.* oltremôdo.
soprammondâno, *v.* oltrem-.
soprannaturâle, *m. f.*, ὑπερφυσικός, -φυής; τεράστιος, μοναδικός || *s. m.*, ὑπερφυσικόν, -κότης.
soprannôme, *m.*, ἐπίκλησις, ἐπώνυμον, -νύμιον, ἐπ-(προσ)ωνυμία, (παρανόμι, παρατσούκλι(ον)).
soprannominâre, *v.* sopraccitâre || δίδω ἐπίκλησιν, ἐπικαλῶ, ἐπ-προσ-(παρ)ονομάζω.
soprannominâto, **-a**, *v.* predêtto, prelodâto || ἐπ-(προσ)ονομαζόμενος. [sopraccitâre.
soprannotâre, σημειῶ ἀνωτέρω; *v.*
soprannumerârio, **-a**, ὑπεράριθμος.
soprâno, *m.*, ὀξυφωνία || (μελῳδὸς) ὀξύφωνος.
soprantêndere, *v.* sopraint-.
sopraornâto, *m.*, θριγκός, γείσωμα, στεφάνη: ἐπιστύλιον.
soprappârto, *m.*, τοκετός.
soprappêso, *v.* sopraccârico.
soprappiù, *m.*, περιπλέον, (παραπάνω), περίσσευμα; πλεονασμός; ἐπίμετρον, ἐπίδομα, ἐπαύξησις || per —, προσέτι; ἐπιπλέον, περὶ πλέον; ἐκτὸς τοῦ συμφωνηθέντος, (παραπάνω).
soprappôrre, ὑπερ-(προσ)ἐπιθέτω, ἐπι-(προσ)τίθημι.
soprapposiziône, *f.*, ὑπερ-(προσ)ἐπίθεσις, (ἐπανωβάλσιμον).
soprarrivâre, *v.* sopraggiûngere.
soprascchiêna, *f.*, κατανωτιαῖον.
soprascrîtto, **-a**, ἐπιγεγραμμένος, ἐπισημειούμενος; *v.* predêtto || *s. f.*, ἐπιγραφή, διεύθυνσις.
soprascrîvere, ἐπιγράφω.
soprassâlto, *m.*, ἀναπήδημα, ἀνατίναγμα ἀποσκίρτησις || *v.* riliêvo.
soprassêgno, *m.*, σημεῖον, γνώρισμα; *v.* sêgno, mârca.
soprassêllo, *v.* sopraccârico, soprappiù, giûnta.
soprassôglio, *v.* architrâve.
soprassôldo, *m.*, ἁδρὸς μισθός, μισθὸς ἀνώτερος τοῦ συνήθους, ἐπιμίσθιον. [σιος.
soprassustanziâle, *m. f.*, ὑπερού-
soprastânte, *m. f.*, ὑπερ-(ἐξ)έχων, ὑπέροχος; ἐπικείμενος, *v.* imminênte || *s. m.*, *v.* soprintendênte, sorvegliânte.
soprastâre, *dominâre*, ἄρχω, δεσπόζω || *soprintêndere*, ἐπιστατῶ, διευθύνω || *soprav(v)anzâre*, ὑπερ-(ἐξ)έχω || *êsser imminênte*, ἐπίκει-

μαι, πλησιάζω || *differîre, indugiâre,* ἀναβάλλω.
sopratâssa, *f.*, πρόσθετος *o* ἄνομος φόρος, ἐπιφορολογία, (παραδόσιμον).
soprattûtto, *avv.*, πρὸ πάντων, ἐξαιρέτως, μάλιστα, (ἀπάνω εἰς ὅλα).
soprav(v)anzâre, *v.* soprabbondâre, oltrepassâre. [dânza, soprappiù.
soprav(v)ânzo, *m.*, *v.* soprabbon-
sopravvenîre, *v.* sopraggiûngere.
sopravvênto, *v.* vantâggio.
sopravvêste, *f.*, ἐπενδύτης, ἐπανωφόριον. [supêrstite.
sopravvivênte, *m. f.*, ἐπιζῶν, *v.*
sopravvivênza, *f.*, ἐπίζωσις. [γνομαι.
sopravvîvere, ἐπιζῶ, (-ζειῶ), περιγί-
sopreminênte, *v.* sopraem-.
soprintêndere, *v.* sopraint-.
soprôsso, *m.*, ἐξόστωσις, σκλήρωμα.
soprûso, *m.*, ἀδικία, αὐθαιρεσία, ἀγγαρεία, ὕβρις.
soqquâdro (a —), *v.* sottosôpra; mêtter a —, καταστρέφω, ταράττω.
sôrba, *f.*, ὄον, οὖον, (σοῦρβον).
sorbettâre, πήγνυμι, (παγόνω) || *v.* -bîre. [(σερμπετιέρα).
sorbettiêra, *f.*, ψυκτήριον, κρατήρ,
sorbêtto, *m.*, παγωτόν, μελίκρατον, ζαχαρόκρατον, (σερμπέτι).
sorbîre, (καταρ)ῥοφῶ, (ῥουφῶ).
sôrbo, *m.*, ὄα, (σουρβιά, αὐγαριά).
sorbôna, *f.*, Σορβώνα.
sôrcio, *v.* tôpo.
sôrcolo, *v.* innêsto.
sordâggine, *v.* -dità. [(κουφαλᾶς).
sordâstro, **-a**, δυσήκοος, ὑπόκωφος,
sordidêzza, *f.*, ῥύπος, -παρία, αἰσχρότης || ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης, αἰσχροκέρδεια.
sôrdido, **-a**, ῥυπαρός, αἰσχρός || *avarîssimo*, φειδωλότατος, γλίσχρος, αἰσχροκερδής.
sordîna, *f.*; **-o**, *m.*, *mus.*, ἠχοκράτης, κωφωσίηχον || âlla -a, *v.* soppiâtto (di —). [φάδα, -φαμάρα).
sordità, *f.*, κωφότης, -φωσις, (κου-
sôrdo, **-a**, κωφός, (κουφός) || *fig.*, ἄηχος, ἀμβλύηχος, ἄψοφος, (κουφός); *v.* cûpo || fâr il -o, κωφεύω, ἐθελοκωφῶ, προσποιοῦμαι τὸν κωφόν, (κάμνω τὸν κουφόν).
sordomûto, **-a**, ἐνεός, κωφάλαλος.
sorêlla, *f.*, ἀδελφή, (ἀδερφή).
sorellâstra, *f.*, ἀδελφὴ ἑτεροπάτριος *o* -ομήτριος, ἑτεροπάτωρ, -ομήτωρ, -οθαλὴς (ἀδελφή).
sorellêvole, *m.f.*, ἀδελφικός.
sorellîna, *f.*, μικρὰ ἀδελφή, (ἀδελφούλα, -φίτσα).
sorgênte, *m. f.*, ἀνατέλλων; ἀναβρυτικός, -βλυστικὸς || *s. f.*, πηγή, κρήνη, βρύσις, (μπουνάρι), ὕδωρ ἀναβρύον; *fig.*, ἀρχή, αἰτία, γένεσις, ῥίζα, πηγή.
sôrgere, ἀνίσταμαι, ὑψοῦμαι; ἀναφύομαι, ἐπιφαίνομαι, γεννῶμαι; *v.* nâscere; scaturîre || *di âstri*, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
sorgîva, *agg. f.*, *di âcqua*, πηγαῖος, (βρύσινος) || *s.*, *v.* sorgênte.
sorîte, *m.*, σωρείτης.
sormontâbile, *m. f.*, εὐϋπέρβλητος, ὑπερβατός.
sormontâre, ὑπερβάλλω, -βαίνω, -πηδῶ, νικῶ. [râre.
sorpassâre, *v.* oltrapassâre, supe-
sorprendênte, *m. f.*, θαυμάσιος, ἐκπληκτικός, ἐξαίσιος; ἀπροσδόκητος.
sorprêndere, κατα-(συλ)λαμβάνω, λαμβάνω ἐπ' αὐτοφώρῳ, (πιάνω, πλακόνω); ἐπέρχομαι αἴφνης || *meravigliâre*, προξενῶ θαυμασμόν, ἐκπλήττω, ξενίζω || — *un segrêto*, ἐκκλέπτω, ἁρπάζω || — la buôna fêde, ἐξαπατῶ, φενακίζω.
sorprêsa, *f.*, θαυμασμός, ἔκπληξις, ἀπορία, (σάστισις) || ἐξάφνισμα, -μός || per —, ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα.
sorrêggere, *v.* rêgg-, sostenêre.
sorridênte, *m.f.*, (ὑπο)μειδιῶν, φιλομειδής, (γελαστός). [(χαμογελῶ).
sorrîdere, (ὑπο)μειδιῶ, ὑποδιαγελῶ,
sorrîso, *m.*, μειδίαμα, (χαμογέλασμα, -γελον, -γέλιον).
sors(eggi)âre, χειλοποτῶ, (σιγο-(κουτσο)πίνω); ἀπορροφῶ, (πίνω ῥοφηκτά). [(ῥουφησιά, γουλιά).
sôrso, *m.*; **-sâta**, *f.*, ῥόφημα, -ησις,

sôrta, *v.* spêcie, qualità, gênere.
sôrte, *f.*, τύχη, μοῖρα, πεπρωμένον; κλῆρος, λαχμός, (λαχνός); *stâto*, κατάστασις || tentâr la —, δοκιμάζω τὴν τύχην || per buôna —, ἀγαθῇ τύχῃ, κατὰ καλὴν τύχην.
sorteggiâre, ῥίπτω κλῆρον, κληρῶ.
sortêggio, *m.*, κλήρωσις.
sortilêgio, *m.*, μαγεία, -γευμα, -γγανεία, τὰ μάγια.
sortîre, (δια)κληρῶ || *avêr in sôrte*, λαγχάνω, κληροῦμαι || *v.* uscîre.
sortîta, *f.*, *mil.*, ἐξόρμησις, ἔξοδος.
sorvegliânte, *m. f.*, ἐπιτηρητής, ἐπιστάτης, ἔφορος; φύλαξ, (-ακάτωρας). [γρύπνησις, ἐπιστασία.
sorvegliânza, *f.*, ἐπιτήρησις, ἐπα-
sorvegliâre, ἐπιτηρῶ, ἐπαγρυπνῶ, ἐπιστατῶ; (παρα)φυλάττω.
sorvenîre, *v.* sopraggiûngere.
sorvolâre, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτα-
soscrîvere, *v.* sottoscr-. [μαι.
sospêndere, ἀναρτῶ, αἰωρῶ, κρεμ(ν)ῶ || *differîre*, ἀναβάλλω, ἀναστέλλω, διακόπτω, παρέλκω || *da un ufficio ecc.*, παύω (προσωρινῶς), κάμνω ἀργόν, ἀργεύω.
sospensiône, *f.*, ἀνάρτησις, αἰώρησις, (κρέμασμα) || *dûbbio*, *incertézza*, ἀμφιβολία, δισταγμός || *differiménto*, *indûlgio*, ἀναβολή, ἀναστολή, διακοπή, ὑπέρθεσις || *d'impiegâti ecc.*, προσωρινὴ παῦσις, ἄργευσις, -γία.
sospensîvo, **-a**, διακόπτων, ἀνακοπτικός, ἀναβλητικός.
sospensôrio, *m.*, ἀνάδεμα, σφενδόνη, κρεμαστήρ.
sospêso, **-a**, μετέωρος, κρεμαστός; ἀμφιρρεπής, ἀναποφάσιστος, ἀμφίβολος || παυθείς, ἠργευμένος, ἀργός.
sospettâre, ὑποπτεύω, -ομαι, ἔχω ὑποψίαν *o* θεωρῶ ὕποπτον; δυσπιστῶ || εἰκάζω.
sospêtto, **-a**, ὕποπτος || *s. m.*, ὑποψία, ὑπόνοια; δυσπιστία.
sospettôso, **-a**, ὑπόπτης, ὑποψιαστικός, (-ψιάρης), ταχ-(φιλ)ύποπτος, δύσπιστος.
sospîngere, *cacciâr vîa*, ἀπελαύνω, ἀποθῶ || *spînger innânzi*, (προ)ὠθῶ, προάγω, (σπρώχνω) || *affrettâre*, ἐπείγω, ἐπισπεύδω || *eccitâre*, παρορμῶ, προτρέπω, παροτρύνω.
sospirâre, *n.*, στένω, (ἀνα)στενάζω || *att.*, *desiderâre*, ἐπιθυμῶ πολύ, (ἐπι)ποθῶ, γλίχομαι, (λαχ-(λακ)-ταρῶ, -ρίζω). [(λαχταριστός).
sospirâto, **-a**, ἐπιθυμητός, ποθητός,
sospîro, *m.*, στόνος, (ἀνα)στεναγμός, -αγμα; l'ûltimo -o, ἡ τελευταία ἀναπνοή || πόθος, διακαὴς ἐπιθυμία, ὄνειρον, (λαχτάρα).
sospirôso, **-a**, (ἀνα)στενακτικός, πολύ-(φιλό)στονος, θρηνῶν.
sossôpra, *v.* sottosôpra. [trêgua.
sôsta, *f.*, (ἀνά)παῦσις; *v.* ripôso;
sostantîvo, *m.*, οὐσιαστικὸν (ὄνομα).
sostânza, *f.*, οὐσία; ὕπαρξις, ὑπόστασις, ὕλη || in —, κατ' οὐσίαν, κεφαλαιωδῶς. [στατικός.
sostanziâle, *m. f.*, οὐσιώδης, ὑπο-
sostanzialità, *f.*, οὐσιῶδες.
sostanziôso, **-a**, θρεπτικός, τρόφιμος, οὐσιώδης.
sostâre, ἐφίσταμαι, (στέκομαι); αὐλίζομαι, (σταματῶ); *v.* fermârsi, riposâre.
sostêgno, *m.*, *pr.*, ἔρεισμα; *pr. e fig.*, (ὑπο)στήριγμα, -ριξις; *fig.*, βοήθεια, προστασία, ὑπεράσπισις.
sostenêre, (ὑπ)ερείδω, (ὑπο)στηρίζω, (ὑπο)βαστάζω, βαστῶ, (ντα-γιαντίζω) || *sopportâre*, *tollerâre*, *durâre*, ἀνέχομαι, ὑποφέρω, ὑπομένω, διαρκῶ, ἀντέχω || *difêndere*, *protéggere*, βοηθῶ, προστατεύω, ὑποστηρίζω, (διαφεντεύω) || *confermâre*, διατείνομια, διισχυρίζομαι, ὑποστηρίζω || *v.* sostentâre || -rsi, στηρίζομαι, (στέκω, -ομαι).
sostenîbile, *m. f.*, στηρίξιμος || φορητός, (ὑποφερτός) || ὑπερασπιστός, εὐϋπεράσπιστος, εὐαπολόγητος || ἀποδεικτός.
sostenitôre, **-trîce**, ὑποστηρίζων, -ρικτής, διϊσχυριζόμενος.
sostentamênto, *m.*, (δια)τροφή, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια.

sostenûto, -a, σοβαρός, ἐμβριθής, σπουδαῖος, σεμνός, -νοπρεπής || fâr il —, σοβαρεύομαι, σεμνοποιοῦμαι. [νω.
sostituîre, ἀντικαθιστῶ, -κατασταί-
sostitûto, *m.*, ἀντικατάστατος *o* ἀναπληρωτικὸς βοηθός, ἀντικαταστάτης, ἀναπληρωτής; ἀντεισαγγελεύς. [στασις.
sostituziône, *f.*, ἀντι-(ὑπο)κατά-
sottâcqua, *avv.*, ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὑποβρυχίως; λάθρα, κρυφίως.
sottâcqueo, -a, ὑποβρύχιος.
sottâna, *f.*, ὑποζώνιον, (φοῦστά(νι)); *di sôtto*, ὑπεσθής, ἐσωφόριον, (μεσοφόρι, μεσο-(ὑπο)φούστανον); *dêi prêti*, ὑποχίτων, κολάσιρις, (ἀντερί, σουτάνα).
sottangênte, *f.*, ὑπεφαπτομένη.
sottanîno, *m.*; **-a,** *f.*, ὑποχιτώνιον, (σουτανίτσα). [θρα, -θραίως.
sottêcchi (di —), *avv.*, κρυφίως, λά-
sottêndere, ὑποτείνω.
sottentrâre, ὑπεισέρχομαι || διαδέχομαι, *v.* succêdere, sostituîre.
sotterfûgio, *m.*, ὑπεκφυγή, διάδυσις, πρόφασις. [ὑποχθονίως.
sottêrra, *avv.*, ὑπὸ τὴν γῆν,
sotterrâneo, -a, ὑπόγειος, κατα-(ὑπο)χθόνιος || *s. m.*, ὑπόγειον.
sotterrâre, χώννυμι ἐν τῇ γῇ, θάπτω; *v.* seppellîre.
sottigliâre, *v.* assott-; sottilizzâre.
sottigliêzza, *f.*, λεπτότης; ὀξύτης, διεισδυτικότης; *v.* scarsità || — d' ingêgno, εὐφυΐα, ὀξύτης || *minûzia, sofisticherîa*, λεπτολόγημα, λεπτο-(ἀκριβο)λογία.
sottîle, *m. f.*, λεπτός; ψιλός; μικρός; *v.* fino; mâgro || mâl —, *v.* etisîa.
sottilizzâre, ἐξονυχίζω, λεπτο-μικρο-(ἀκριβο)λογῶ, (λεπτο-(ψιλο)γυρεύω). [μαι; *gr.*, (ἐξ)ὑπακούω.
sottintêndere, ὑπονοῶ, ὑπαινίσσο-
sottintêso, -a, ὑπονοούμενος, *gr.*, συνυπακουόμενος || *s. m.*, -ον; ὑπονόημα, ὑπαινιγμός.
sôtto, *prep.*, *luôgo* ὑπό (*acc.*), (ἀπο-(ὑπο)κάτω ἀπό *acc.*); *têmpo*, ἐπί (*gen.*, *dat.*) || — pêna, ἐπὶ ποινῇ, (μὲ καταδίκην) || — la direziône, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν || — giuramênto, μεθ' ὅρκου || — gli ôcchi, ὑπὸ τὰ ὄμματα, ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν, (ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια) || — mâno, ἐν τῇ χειρί, πρόχειρον || — vênto, ὑπήνεμος, (σοταβέντο) || — la repûbblica, ἐπὶ, (εἰς τὸν καιρὸν,) τῆς δημοκρατίας || *avv.*, (ὑπο)κάτω, (ἀποκάτω, -κάτου); dal di —, (ἀπο)κάτωθεν || *in composiziône*, ὑπο-, ἀντ(ι)-, δεύτερος...
sottocalzôni, *m. pl.*, ἐσώβρακον.
sottocancellîere, *m.*, ὑπογραμματεύς. [διευθυντής.
sottocâpo, *m.*, ὑπαρχηγός, (ὑπο)-,
sottocôda, *m.*. ὑπογλούτιον. [τεία.
sottocommissiône, *f.*, ὑπεπιμελη-
sottocôppa, *f.*, ὑποκύπελλον, (πιατάκι), ὑποκρατήριον, (πιάτο).
sottocutâneo, -a, ὑποδόριος.
sottodelegâto, *m.*, ἀντεπίτροπος.
sottodivisiône, *f.*, ὑποδιαίρεσις.
sottogôla, *m.*, ὑποτραχήλιον; *mil.*, ὑποσιαγόνιον.
sottointendênte, *m.*, ὑποδιευθυντής; ὑποεπιμελητής. [μειῶ.
sottolineâre, ὑπογραμμίζω, ὑποση-
sottomarîno, -a, ὑποθαλάσσιος, ὑπο-
sottomêsso, *v.* sommêsso. [βρύχιος.
sottomêttere, *v.* sottopôrre.
sottomissiône; -messiône, *f.*, ὑποταγή, ὑπακοή, εὐπείθεια.
sottomûltiplo, -a, ὑποπολλαπλάσιος.
sottomurâta, *f.*, οἰκοδομῆς θεμέλιον, κρηπίς, βάσις.
sottopôrre, *in gênere*, ὑποβάλλω; *assoggettâre*, ὑποτάσσω, (-τάζω) || — al giudîzio *ecc.* altrûi, ἀναθέτω εἰς κρίσιν *o* θέλησίν τινος.
sottoprefêtto, *m.*, ὑπονομάρχης, ἔπαρχος, ὑποδιοικητής.
sottoprefettûra, *f.*, ὑπονομαρχία, ὑποδιοίκησις || ὑπονομαρχεῖον, ἐπαρχεῖον.
sottopriôre, *m.*, ὑφηγούμενος.
sottoscâla, *m.*, ὑπόγειον, κρύπτη, δωμάτιον ὑπὸ τὴν κλίμακα.

sottoscritto, -a, ὑπογεγραμμένος.
sottoscrittôre, -ttrîce, *c. s.*, ὑπογραφεύς || συνδρομητής.
sottoscrivere, ὑπογράφω || *n. e* -rsi, ἐγγράφομαι συνδρομητής; συντρέχω, συνεισφέρω.
sottoscriziône, *f.*, ὑπογραφή || συνδρομή.
sottosegretârio, *m.*, ὑπογραμματεύς || — di Stâto, δεύτερος ὑπουργός, ὑφυπουργός.
sottosôpra, *avv.*, ἄνω κάτω, (ἀνάποδ(ογυρισμέν)α) || mêtter —, ἀνατρέπω, ἀνασκευάζω, συγχέω, (ἀναποδογυρίζω) || andâr —, ἀνατρέπομαι.
sottospêcie, *f.*, δεύτερον γένος, ὑποδιαίρεσις τοῦ γένους.
sottostâre, ὑπόκειμαι; ὑπείκω; ὑφίσταμαι, ὑποφέρω.
sottosuôlo, *m.*, ὑπόστρωμα.
sottotenênte, *m.*, ἀνθυπολοχαγός.
sottotenênza, *f.*, ἀνθυπολοχαγία.
sottovêste, *f.*, ἐσωφόρεμα.
sottovôce, *avv.*, ὑφιεμένως, σιγαλῇ τῇ φωνῇ, (μὲ χαμηλὴν φωνήν, χαμηλά, σιγά).
sottraêndo, *m.*, ἀφαιρέτης.
sottrârre, ὑφ-(ἀφ)αιρῶ; ὑπεξαιρῶ, ὑποκλέπτω, σφετερίζομαι || *mat.*, ἀφαιρῶ, ἐκπίπτω, (ξεπέφτω, ἐβγάλλω).
sottraziône, *f.*, ὑφ-(ἀφ)αίρεσις, ὑπεξαίρεσις, κλοπή, σφετερισμός || *mat.*, ἀφαίρεσις.
sottufficiâle, *m.*, ὑπαξιωματικός.
sovâttolo, *v.* soâtto.
sovênte, *v.* spêsso.
soverchiâre, *sopravvanzâre,* ὑπερτερῶ, ὑπερβαίνω, ἐξ-(ὑπερ)έχω; πλεονάζω, περισσεύω; *vîncere,* νικῶ; *traboccâre,* ἐκχειλίζω, (ξεχειλίζω); *fâr soperchierîe,* ὑβρίζω, προσβάλλω, δολιεύομαι.
soverchiatôre, -trîce, ὑβριστής, ἐπαλαζών, ἀπατεών, *v.* prepotênte.
soverchieria, *f.*, αὐθαιρεσία, ὕβρις, προσβολή; ἀπάτη, δολιότης, πονηρία, πανουργία, (κατεργαριά).
sovêrchio, -a, πλεονάζων, περιττός, ὑπεράφθονος, ὑπερβολικός || *s. m.*, πλεονάζον, περιττόν.
sovra-, *v.* sopra-.
sovraneggiâre, *v.* dominâre.
sovranità, *f.*, ἀνωτάτη ἀρχή *o* κυριότης; *possedimênti,* κυριαρχία.
sovrâno, -a, ἀνώτατος, ὑπέρτατος, ὕψιστος, προϊστάμενος, πρῶτος, ἔξοχος, κορυφαῖος; κυριαρχικός || *s. m.*, ἀνώτατος ἄρχων, μονάρχης, κυριάρχης, βασιλεύς.
sovrimpôrre, ὑπερφορολογῶ || *v.* soprappôrre.
sovrimpôsta, *f.*, ἐπιφορολογία.
sovrumâno, -a, ὑπεράνθρωπος, -θρώπινος.
sovvenîre, *aiutâre,* βοηθῶ, συντρέχω || *-rsi, *barb.*, *v.* ricordâr(si).
sovventôre, *m.*, βοηθός, εὐεργέτης, ἐπίκουρος.
sovvenzionâle, *m. f.*, βοηθητικός, ἐπιχορηγητικός.
***sovvenzionâre,** δίδω ἐπιχορήγησιν, ἐπιχορηγῶ.
sovvenziône, *f.*, βοήθεια, ἀνακούφισις; χρηματικὴ συνδρομή *o* ἐπικουρία, ἐπιχορήγησις.
sovversîvo, -a, ἀνατρεπτικός, καταστρεπτικός; ἐπαναστατικός.
sovvertimênto, *m.*, ἀνατροπή.
sovvertîre, ἀνατρέπω, καταστρέφω, καταλύω; *v.* sconvôlgere, corrômpere.
sovvertitôre, -trîce, *v.* -rsîvo; ἀνατροπεύς, καταστροφεύς; διαφθορεύς.
sôzzo, *v.* lôrdo, sôrdido, lâido.
sozzûra, *f.*; **-ûme,** *m.*, *v.* sporcîzia, lordûme.
spaccalêgna, *m.*, ξυλοσχίστης.
spaccamontâgne; -mônti, *v.* spaccône, rodomônte.
spaccapiêtre, *m.*, λαξευτής, λιθο(πετρο)κόπος, (πετρᾶς).
spaccâre, (δια)σχίζω, διαρρηγνύω, τέμνω, θραύω.
spaccâto, *m.*, *v.* seziône.
spaccatûra, *f.*; **spâcco,** *m.*, *v.* crepâccio, fenditûra.
spacchettâre, λύω φάκελλον, (πακέτο), ἐκφακελλῶ.
spacciâre, *v.* vêndere, smaltîre; sbrigâre.

spacciâto, -a, *vendûto,* πωληθείς || *spedîto, disperâto,* ἀπηλπισμένος || *lîbero,* ἀπηλλαγμένος. [têga.
spâccio, *v.* smêrcio, vêndita; bot-
spacconâta, *f.,* κομπασμός, καύχησις, (φαρφαριά), *v.* rodomontâta.
spaccône,-a, κομπορρήμων,-παστής, ἀλαζών, μεγάλαυχος, καυχηματίας, (-χησ(ι)άρης, φαρφαρᾶς, ψευτοπαλλήκαρον). [ξιφίας, -φιός.
spâda, *f.,* ξίφος, (σπαθί) || pêsce —,
spad(acci)âta, *f.,* ξίφους πληγή, ξιφισμός, (σπαθιά).
spadaccîno, *m.,* ξιφομάχος; πλήκτης, (μαχαιρᾶς, -ροβγάλτης).
spadacciôla, *f.,* ξιφίον, (σπαθόχορτον). [θο)ποιός; ὁπλοκαθαριστής.
spadâio, *m.,* ξιφουργός, ξιφο-(σπα-
spadîglia, *f.,* ἄσσος τῆς πίκας, σπαθῆς.
spadîno, *m.,* ξιφίδιον, σπαθίον.
spadône, *m.,* μέγα ξίφος, βαρυσίδηρος ῥομφαία, σπάθη.
spadroneggiâre, δεσπόζω, μεταχειρίζομαι δεσποτικῶς.
spaghêtto, *m.,* θώμιγξ, (σχοινάκι), σπαρτίον, (λεπτὸς σπάγος) || *pl., pâsta,* πολφοί, (φιδές).
spagliâre, ἀφαιρῶ τὰ ἄχυρα, ἐκψαθῶ, (ξεψαθόνω).
spagnolâta, *v.* iattânza, spacconâta.
spagnolêsco, -a, ἱσπανικός, κατὰ τὸν ἱσπανικὸν τρόπον.
spagnolêtta, *f., dêlla finêstra,* ζύγωθρον, μοχλὸς ἱσπανικός || *v.* sigarêtta. [σπαρτίον, (σπάγος).
spâgo, *m.,* θώμιγξ, (σχοινάκι),
spaì, *m., mil.,* σπάχῆς.
spaiâre, *v.* disp-.
spalancâre, ἀνοίγω ὁλοκλήρως || — gli ôcchi, ἀνατείνω τοὺς ὀφθαλμούς, (γουρλόνω).
spalâre, ἀφαιρῶ τοὺς χάρακας || ἀνεμίζω, πτυαρίζω (σίτον *ecc.*).
spalatôre, *m.,* πτυαριστής.
spâldo, *m.,* τοίχου προβολή, ἐξοχή || στοὰ πύργου ἐξέχουσα.
spâlla, *f.,* ὦμος, τὰ νῶτα, (πλάτη) || âlle -e, ἐκ τῶν νώτων, ἐκ τῶν ὄπισθεν || strîngersi nêlle -e, ἀνυψῶ τὰ νῶτα || alzâta di -e, τῶν ὤμων ἀνάσεισις.
spallâre, ἐξαρθρῶ *ο* συντρίβω τὸν ὦμον, (ξεκουταλιάζω).
spallâto, -a, *pr.,* ἐξηρθρηκώς || *fig.,* κατεστραμμένος, ἀπηλπισμένος; ἄθλιος || *s. f.* ὤθησις διὰ τοῦ ὤμου, προσώμισμα.
spalleggiâre, χαρακῶ, φράσσω ὁδόν || *cm.,* προστατεύω, βοηθῶ, ὑποστηρίζω. [χωμα.
spallêtta, *f., v.* parapêtto; ἀνά-
spalliêra, *f.,* ἐρεισίνωτον, ἔρεισμα ἕδρας *ecc.,* (ῥάχις, ῥάχη) || *agr.,* ἐπίστοιχος φυτεία, ὄρχατος.
spallîna, *f.*; **-o,** *m., mil.,* ἐπωμίς, (σπαλέττα) || *di un âbito,* ὦμος ἱματίου, ἐπώμιον.
spalmâre, ἐπιχρίω, (παλαμίζω), ἀλείφω; *v.* ûngere, calafatâre.
spâlto, *m.,* κατωφερὲς πρόχωμα.
spampanâre, κλαδεύω, οἰναρίζω, βλαστοτομῶ, ὀμματοκοπῶ.
spampanâta, *f.,* κλάδευμα κλήματος, οἰναρισμός, βλαστοτομία, ὀμματοκοπία.
spanciâta, *v.* scorpacciâta.
spândere, *v.* spârgere; versâre.
spaniâre, ἀπογλοιῶ.
spânna, *f.,* σπιθαμή.
spannâre, συλλέγω τὸ ἀνθόγαλα.
spannocchiâre, (ἐκ)κόπτω τοὺς στάχυς τοῦ ἀραβοσίτου; *v.* scartoc-
spantanârsi, *v.* sfangârsi. [ciâre.
spappagallâre, κωτίλλω, λαλ(αγ)ῶ, φλυαρῶ || ἐκ-(δια)λαλῶ. [λαλῶ.
spappolâre, διαλύω || *fig.,* ἐκ-(δια)-
sparadrâppo, *m.,* ἀνακόλλημα, (τσε-(τσι)ρότο(ν)). [χος).
sparaghêlla, *f., bot.,* σόγχος, (ζό-
spâragio *ecc., v.* aspârago.
sparâgno, *v.* rispârmio.
sparâre, *sventrâre,* ἐκκοιλίζω, ἐξεντερίζω || *tagliâr in dûe,* διχοτομῶ, διαιρῶ || *disornâre,* σκευαγωγῶ || *di ârmi,* ἐκκενῶ, (ἀδειάζω), πυροβολῶ, ῥίπτω, (ῥίχνω, τραβῶ) || — (câlci), λακτίζω, (τσινῶ, κλωτσῶ).
sparâto, *m.,* ἄνοιγμα τοῦ προσθίου τῶν χιτώνων, ἐπιστήθιον.

sparecchiâre, ἀποσκευάζω *o* αἴρω, (σηκόνω,) τὴν τράπεζαν, (παίρνω τὰ πιάτα) || *divorâre,* τρώγω λαιμάργως, ὑπερεσθίω, γαστριμαργῶ, λαφύσσω, (τὰ παστρεύω ὅλα, τὰ κάμνω ὅλα πάστρα).

spareggiâre, ἀνομοιῶ, ἑτεροζυγῶ.

sparêggio, *m.,* ἀνομοιότης, ἀνισότης, διαφορά.

spârgere, διασκορπίζω, διασπείρω, ἐξαπλῶ, διαδίδω; *distribuîre,* διανέμω, (δια)μοιράζω; *versâre,* ἐκχέω, χύνω. [ἔκχυσις.

spargimênto, *m.,* διασκορπισμός ||

sparigliâre, *v.* dispaiâre.

sparîre, *v.* scomparîre, dileguâre.

sparlâre, κακολογῶ, καταλαλῶ, δυσφημῶ, διασύρω.

sparlatôre, -trîce, κακολόγος, κακόγλωσσος, καταλαλητής, (φιλο)κατήγορος. [sipâre.

sparnazzâre, *v.* sparpagliâre; dis-

spâro, *m.,* πυροβόλησις, (δίψιμον).

sparpagliâre, σκορπίζω τῇδε κἀκεῖσε, διασκορπίζω, διασπείρω.

spârso, -a, διεσπαρμένος, διαδεδομένος; διαθρυλλούμενος; κοινός.

spartîre, *v.* distribuîre; divîdere, separâre. [διάγραμμα.

spartito, *m., mus.,* μελοποίημα,

sparutêzza, *f.,* ἰσχνότης, νοσαλεότης, ὠχρότης, (ἀδυναμία).

sparûto, -a, ἰσχνός, -οκίτρινος, ἐπίνοσος, νοσαλέος, καχεκτικός, ἀδύνατος, (ἀχαμνός).

sparviêre; -o, *m.,* ἱέραξ, (γεράκι).

spasimânte, *m. f.,* σπασμωδικός, -μώδης, ἔχων σπάσμούς || *fig.,* ἐραστής, μνηστήρ, θρηνέρως.

spasimâre, ἔχω σπασμούς, πάσχω, (παθαίνω,) πολύ || — di sête, ἔχω μεγίστην δίψαν, σφόδρα διψῶ, θνήσκω ὑπὸ δίψης || *fig.,* μαίνομαι, φλέγομαι ἐκ τοῦ ἔρωτος; ὑπερορέγομαι; *v.* sospirâre (*fig.*); affannârsi.

spâsimo, *m.,* σπασμός, σπάσμα; δεινὸν ἄλγος || διακαὴς ἐπιθυμία.

spasmôdico, -a, σπασμωδικός, -μώδης.

spassârsela, *v.* divertîrsi, ricreârsi.

spasseggiâre, *v.* passegg-.

spassionârsi, ἀποδύομαι τὰ πάθη, φέρομαι ἀπαθῶς *o* ἀμερολήπτως, *v.* disinteressârsi || ἀνοίγω τὴν καρδίαν μου, διαχέομαι. [no.

spassionâto, -a, *v.* imparziâle, serê-

spâsso, *m., v.* divertimênto, distraziône || andâr a —, ὑπάγω εἰς τὸν περίπατον, (πάω περίπατο), *v.* passeggiâre || mandâr a —, ἀποβάλλω, ἀποπέμπω.

spastâre, ἀφαιρῶ τὴν μάζαν.

spastoiâre, λύω, ἐκβάλλω τὰς πέδας, (ξεπεδουκλόνω); ἀπαλλάττω.

spâta, *f., bot.,* σπάθη.

spâto, *m., min.,* σπάθιον.

spâtola, *f.,* σπάθη, (σπάτουλα).

spatriâre, ἀπελαύνω ἐκ τῆς πατρίδος, ἐξοικίζω, ἐκπατρίζω || *n. e* -rsi, ἀποδημῶ, ἐξοικίζομαι, ἐκπατρίζομαι.

spaurâcchio, *m.,* φόβητρον, μορμολύκειον, (σκίακτρον, σκάντζαρον, ξυππαστήρι).

spaurîre, *v.* impaurîre, spaventâre.

spavâldo, -a, *v.* petulânte, sfrontâto, arrogânte. [ησις, (ξύππασμα).

spaventamênto, *m.,* ἐκφόβησις, πτό-

spaventâre, (ἐκ)φοβ(ίζω)ῶ, ἐκπτοῶ, πτύρω, ἐκ-(κατα)πλήττω, (ξυπ-(π)άζω) || -rsi, ἐκφοβοῦμαι, ἀναπτοοῦμαι, (ξυπ(π)άζω, τρομάζω).

spavênto, *m.,* φόβος, ἐκφόβησις, κατάπληξις, τρόμος, (-μάρα, ξύππασμα).

spaventôso, -a; -têvole, *m. f.,* φρικώδης, -κτός, -καλέος, τρομερός, -μαλέος, ἐκ-(κατα)πληκτικός, (τρομαχτικός, ξυππαστικός) || ὑπερμεγέθης; δυσειδέστατος. [|| ἐκτείνομαι.

spaziâre, περιφέρομαι τῇδε κἀκεῖσε

spâzio, *m.,* ἔκτασις τόπου *o* χρόνου, διάστημα || *determinâto,* χῶρος, τόπος || *vuôto,* κενόν || *pâusa, fermâta,* παῦσις, παῦλα, διάλειμμα || *tipografía,* διάστημα, διάστιχον || nêllo — di diêci ânni, ἐντὸς δέκα ἐτῶν. [ρυχωρία.

spaziosità, *f.,* εὐρύτης χώρου, εὐ-

spaziôso, -a, εὐρύς, -ύχωρος.
spazzacamîno, *m.*, καπνοδοχοκαθαριστής, ἀσβολοσαρωτής, ἑστιοκόρος, (καμινοκαθαριστής).
spazzafôrno, *m.*, κλιβανοσμήκτρα, περίμακτρον, -μάκτρα, (φουρνόπανον, πάνα, πατσαβοῦρα).
spazzâre, σαρῶ, (-όνω, σκουπίζω), *v.* scopâre; pulîre || *fig.*, καθαρίζω, σκορπίζω, (ἐκ)διώκω. [*v.* pulitûra.
spazzâta, *f.*, σάρωσις, (σκούπισμα);
spazzatûra, *f.*, σκύβαλον, τὰ σαρώματα, τὰ καθάρματα, (τὰ σαρίδια, τὰ σκουπίδια), *v.* pattûme.
spazzaturâio; **-zzîno**, *m.*, ὁδοκαθαριστής, σαρωτής, (σκουπιστής, -πιδᾶς, -πιδιάρης).
spâzzola, *f.*, ψῆκτρα, -τρίς, (βούρτσα, σκουπίτσα).
spazzolâre, (ἀπο)ψήχω, τρίβω, (βουρτσίζω, σκουπίζω μὲ τὴν βούρτσαν).
spazzolâta, *f.*, ἀπόψηγμα, (βούρτσισμα). [τσίτσα).
spazzolîno, *m.*, ψηκτρίον, (βουρ-
specchiâio, *m.*, κατοπτροποιός, -πώλης, (καθρεφτᾶς).
specchiâre, *v.* riflêttere || -rsi, βλέπω (ἐμαυτὸν) εἰς τὸ κάτοπτρον, (κυττάζω, -ομαι στὸν καθρέφτην), ἐν-(κατ)οπτρίζομαι; *fig.*, — in *qcd.*, παρατηρῶ τὰ ἔργα τινὸς πρὸς παραδειγματισμόν *o* ἀπομίμησιν, *v.* imitâre.
specchiâto, **-a**, *di persôna*, ἀνέγκλητος, ἄμωμος, χρηστός, *v.* incensurâbile || *di onestà ecc.*, σαφής, βέβαιος, μέγας.
specchiêra, *f.*, μέγα κάτοπτρον, τοιχοκάτοπτρον, (καθρέφτης τοῦ τοίχου).
specchiêtto, *m.*, μικρὸν κάτοπτρον.
spêcchio, *m.*, κάτοπτρον, (καθρέπτης, -έφτης) || — ustôrio, καυστικὸν *o* διάπυρον κάτοπτρον || *fig.*, *modêllo*, παράδειγμα; *immâgine*, κάτοπτρον, (καθρέπτης).
speciâle, *m.f.*, εἰδικός, ἴδιος || conoscênze -i, εἰδικαὶ γνώσεις. [στης.
specialista, *m.f.*, εἰδικός, ἰδιογνώ-
specialità, *f.*, εἰδικότης, ἰδιάζον.
specializzâre, εἰδικεύω.
specialmênte, *avv.*, εἰδικῶς, ἰδίως, ἰδίᾳ, ἰδιαιτέρως.
spêcie, *f.*, εἶδος, γένος.
specificâre, εἰδικεύω, εἰδοποιῶ, δεικνύω τὰ καθ' ἕκαστα, μερικεύω, προσδιορίζω. [ζόντως, ὁριστικῶς.
specificatamênte, *avv.*, εἰδικῶς, ἰδια-
specificatîvo, **-a**, εἰδικ(ευτικ)ός, εἰδοποιητικός; μερικευτικός, προσδιοριστικός.
specificaziône, *f.*, διάκρισις τῶν εἰδῶν, εἰδοποίησις; ὁριστικὴ κατονομασία, ἐξήγησις τῶν καθ' ἕκαστα, μερίκευσις, προσδιορισμός.
specîfico, **-a**, εἰδικός; pêso -o, -ὴ βαρύτης || *s. m.*, εἰδικὸν (φάρμα-
specîllo, *m.*, καθετήρ, μήλη. [κον).
speciosità, *f.*, εὐλογοφανές, -νεια, εὐπρόσωπον, πιθανόν, προσποιητόν, προσπεποιημένον.
speciôso, **-a**, εὔσχημος, εὐπροφάσιστος, εὐλογοφανής, εὐπρόσωπος, πιθανός; ἀπατηλός; προσποιητός.
spêco, *m.*, *v.* cavêrna, ântro.
spêcola, *f.*, *v.* osservatôrio.
spêcolo; **-culum**, *m.*, δι-(κατ)οπτήρ, διαστολεύς.
speculâre, *m.f.*, στιλπνός, διαφανής || *vb.*, θεωρῶ προσεκτικῶς, ἐξετάζω ἀφῃρημένως, κατοπτεύω, μελετῶ || κάμνω χρηματικὰς ἐπιχειρήσεις, κερδοσκοπῶ. [ματιστικός.
speculatîvo, **-a**, θεωρητικός || χρη-
speculatôre, **-trîce**, *c. s.* || *s.*, θεωρητής; οὐρανοσκόπος || χρηματιστής, κερδοσκόπος.
speculaziône, *f.*, θεωρία, μελέτη φιλοσοφική || χρηματιστικὴ ἐπιχείρησις, κερδοσκοπία.
spedâle, *v.* osped-.
spedalîere, *m.*, ἱππότης τοῦ τάγματος τῆς Ἱερουσαλήμ.
spediênte, *v.* esped-.
spedîre, *inviâre*, ἀποστέλλω, ἐκπέμπω || *v.* sbrigâre.
speditêzza, *v.* lestêzza, agilità.
speditîvo, **-a**, ταχύεργος, δραστήριος, -τικός, (ὀγλίγωρος).
spedîto, **-a**, *v.* lêsto, prônto; spac-

ciâto || *libero*, ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος. [πομπή.
spediziône, *f.*, (ἐξ)ἀποστολή, ἐκ-
spedizionière, *m.*, (ἐξ)ἀποστολεύς (ἐμπορευμάτων), παραγγελιοδόχος || διεκπεραιωτής.
spêglio, *poet.*, *v.* spêcchio.
spêgnere, σβεννύω, -υμι, (σβύνω); *v.* estinguere.
spegnîbile, *m. f.*, σβεστός.
spegnitôio, *m.*, σβεστήρ, (σβυστήρι).
spelacchiâre, τίλλω, ἀποτριχῶ, μαδ(ίζω)ῶ || -rsi, τριχο-(πτερο)ρροῶ, ἀποψιλοῦμαι.
spelâre, *v.* pel-. [δέρμα.
spellâre, (ἐκ)δέρω, διασχίζω τὸ
spelônca, *v.* cavêrna.
spêlta; spêlda, *f.*, ὄλυρα, ζέα, (ζεία).
spê(me); spêne, *poet.*, *v.* sperânza.
spêndere, δαπανῶ, (ἐξοδεύω) || καταναλίσκω, χρῶμαι.
spenderêccio, **-a**, δαπανηρός, πολυδάπανος. [κτικός.
spendîbile, *m. f.*, δαπάνης ἐπιδε-
spenditôre, **-trîce**, δαπανητής, πολυδάπανος || ὀψώνης, ἀγοραστής, (ἐξοδευτής).
spenn(acchi)âre, ἀφαιρῶ τὰ πτερά, τίλλω, (μαδῶ), *v.* spelacchiâre.
spennâto, **-a**, ἀποβαλὼν τὰ πτερά, ἄπτερος.
spensieratêzza; **-tâggine**, *f.*, ἀμεριμνησία, ἀφροντισία, ἀμέλεια, ἀκηδεία, νωχέλεια; ἀπερισκεψία, ἀβουλία.
spensierâto, **-a**, ἀμέριμνος, ἄφροντις, ἀμελής, νωχελής, ῥάθυμος; ἀπερίσκεπτος, ἀπρόσεκτος, ἄβουλος.
spenzolâre, ταλαντεύομαι κρεμασμένος, ἀνεμίζομαι, αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, (κρέμομαι).
spenzolôni, *v.* penz-.
spêra, *f.*, *v.* glôbo; spêcchio.
sperâbile, *m. f.*, ἐλπιστικός. [κία.
sperânza, *f.*, ἐλπίς, (-ίδα); προσδο-
speranzôso, **-a**, ἐλπιστικός, ἐλπίζων. [δοκῶ, πέποιθα.
sperâre, ἐλπίζω, (ὀλπίζω); προσ-
spêrdere, *v.* (dis)pêrd-.
spergiurâre, *violâr il giuramênto*, ἐπιορκῶ, παραβαίνω τὸν ὅρκον; *giurâre il fâlso*, ὀμνύω ὅρκον ψευδῆ, ψευδορκῶ. [ψεύδορκος.
spergiuratôre, **-trîce**, ἐπίορκος,
spergiûro, **-a**, *c. s.*, ἐπιορκήσας || *s. m.*, ἐπιορκία; ψευδορκία.
spêrgula, *f.*, *bot.*, ἀλσίνη.
spericolârsi, *v.* spaventârsi.
sperimênto *ecc.*, *v.* esper-.
spêrma, *m.*, σπέρμα, γόνος τῶν ζώων.
spermacêti, *m.*, κητόσπερμα, λεύκωμα φαλαίνης.
spermâtico, **-a**, σπερματικός.
spermatocêle, *m.*, σπερματοκήλη.
spermatorrêa, *f.*, σπερματόρροια.
sperône, *v.* sprône.
sperperâre, *v.* dissipâre, consumâre.
sperticâto, **-a**, ὑπερύψηλος; ἄμετρος.
spêrto, *v.* esp-.
spêsa, *f.*, δαπάνη, ἀνάλωμα, (ἔξοδον, τὰ ἔξοδα) || *nutrimênto*, τροφή || -e minûte, μικραὶ δαπάναι || imparâre a prôprie -e, σωφρονίζομαι ἐκ τῆς πείρας, τὰ παθήματα μοὶ γίνονται μαθήματα. [μασι.
spesâre, διατρέφω ἰδίοις ἀναλώ-
spesseggiâre, ἐπαναλαμβάνω *o* γίνομαι πολλάκις.
spessêzza, *f.*, πυκνότης, δασύτης.
spessîre, (συμ)πυκνῶ.
spessîssimo, *avv.*, συχνότατα.
spêsso, **-a**, πυκνός, δασύς; στερεός; *frequênte*, συχνός || -o, *avv.*, πολλάκις, συχνάκις, συνεχῶς, (συχνά, πολλαὶς φοραῖς).
spetezzâre, πέρδω, -ομαι, ἀποπέρδω συνεχῶς, (κλάνω). [lêvole.
spettâbile, *v.* onorâbile, ragguâr-
spettâcolo, *m.*, θέα(μα); παράστασις θεατρική, δρᾶμα; θέατρον.
spettacolôso, **-a**, ἐντύπωσιν ἐμποιῶν, ἐντυπωτικός, ἐπιβλητικός, καταπληκτικός, μεγαλοπρεπής, θαυμάσιος; δεινός. [οἰκεῖος.
spettânte, *m. f.*, ἀνήκων τινί, ἴδιος,
spettânza, *f.*, *dipendênza*, *appartenênza*, ἀπάρτησις, ἀνῆκον; *competênza*, ἁρμοδιότης; *proprietà*, ἰδιότης. [dâre.
spettâre, *v.* appartenêre, riguar-

spettatôre, -trîce, θεατής, θεωρός;
spettegolâre, *v.* pett-. [αὐτόπτης.
spettinâre, χαλῶ τὴν διακόσμησιν τῆς κεφαλῆς, διαλύω τὸν κεκρύφαλον, (ξεχτενίζω), βάλλω τὴν κόμην εἰς ἀταξίαν, συγχέω τὴν κόμην, (ἀναμαλλιάζω).
spettorârsi, ἀποκαλύπτω τὸ στῆθος μου, (ξεστηθιάζομαι).
spettrâle, *m. f.*, φασματικός.
spêttro, *m.*, φά(ντα)σμα, *v.* fantâsma || — solâre, ἡλιακὸν φάσμα.
spettroscôpio, *m.*, φασματοσκόπιον.
speziâle, *v.* farmacîsta || pân —, ἄρτος ἀρωματίτης, ἀμόρα, (τσουρέκι).
spêzie, *f. pl.*, ἥδυσμα, (μπαχάρι), ἀρτυματικὸν ἄρωμα, τὰ ἀρωματικά.
spezzâre, θραύω, συντρίβω, *v.* rômpere, spezzettâre.
spezzâto, *m.*, *monêta*, κερμάτιον, (λιανὸν νόμισμα).
spezzatûra, *f.*, ῥωγμή, ῥαγή, ῥῆγμα, (τσάκισμα, σπάσμα).
spezzettâre, κατατέμνω, διαμελίζω, (κατακομματιάζω).
spîa, *f.*, ὠτακουστής, κατάσκοπος; *mil.*, κατάσκοπος, (σπιοῦνος); *delatôre ecc.*, κατα-(προ)δότης, (μαντατευτής, μαντατούρης).
spiacêre, *v.* dispiac-.
spiacêvole, *m. f.*, δυσάρεστος, λυπηρός, ὀχληρός, ἀνιαρός, (βαρετός), *v.* sgradêvole.
spiâggia, *f.*, ἀκτή, παραλία, αἰγιαλός, ἠϊών, (περιγιάλι, ἀκρογιαλιά).
spiamênto, *m.*, κατασκόπευσις, *v.* spionâggio. [μάλυνσις.
spianamênto, *m.*, ἐπιπέδωσις, ἐξο-
spianâre, *v.* appian-.
spianâta, *f.*; **spiâno**, *m.*, τόπος ἄπλωτὸς καὶ ἐπίπεδος, πλαταμών, πρόπεδον, πλατεία.
spianatôio, *m.*, *v.* matterêllo; πλατυστής; κύλιστρον.
spiantâre, ἐκφυτεύω, (ξεφυτεύω), ἐκριζῶ, (ξερριζόνω), ἀποσπῶ φυτόν || *fig.*. κατασκάπτω, κατεδαφίζω, *v.* rovinâre; -rsi, καταστρέφομαι, καταντῶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἐπαιτείαν.
spiantâto, -a, *fig.*, ἐνδεής, ἀνάργυρος, (ἀπένταρος).
spiâre, ἀνερευνῶ, ἀνιχνεύω τὰ ξένα ἀπόκρυφα, ὠτακουστῶ, κατοπτεύω, κατασκοπεύω; παρατηρῶ || — l'occasiône, καιροφυλακῶ, -οτηρῶ.
spiattellâre, λέγω τι παρρησίᾳ, ἀσυστόλως, ἐλευθέρως.
spîca, *v.* spîga.
spiccânte, *m.f.*, ἐναργής, πρόδηλος, φαεινός, περιφανής, λαμπρός.
spiccâre, καθαιρῶ, ἀφέλκω, ἀποσπῶ, (ξεκρεμῶ) || *separâre, staccâre*, διαζευγνύω, (ἀπο)χωρίζω || — le parôle, προφέρω εὐκρινῶς, καθαρῶς || — sâlti, *v.* saltâre || *n.*, προ-(ὑπερ)έχω; διαπρέπω, διαλάμπω; καθορῶμαι, ἐκδηλοῦμαι || -rsi, *allontanârsi*, ἀναχωρῶ ἀπό τινος, ἐγκαταλείπω τινά.
spiccatamênte, *avv.*, ἐπιφανῶς, μεγαλοπρεπῶς, λαμπρῶς; *distintamênte*, εὐκρινῶς, σαφῶς, καθαρῶς.
spîcchio, *m.*, *di mêla ecc.*, τέταρτον, τεταρτημόριον, τεμάκιον, τμῆμα, (κομμάτι, φέτα); *v.* fêtta || *d'âglio*, σκελ(λ)ίς, ἀγλίς, (σκελ(λ)ίδα, ἀγλίδι); *di cipôlla*, ὑμήν, χιτών || *di pêtto*, μέσον τοῦ στήθους (τῶν ζώων). [scaturîre.
spicciâre, *v.* sbrigâre; sgorgâre,
spicciatîvo, *v.* speditîvo.
spîccio, *c. s.*, *v.* prônto.
spicciolâre, ἀποσπῶ ἐκ τοῦ μίσχου; ῥαγολογῶ || *v.* cambiâre (*monête*).
spicciolâta (alla —), *avv.*, χωρίσ(τά), κατ' ὀλίγον.
spîcciolo, -a, *v.* minûto || *s. m.*, κέρμα, (λιανόν, ψιλόν).
spîcco, *m.*, λαμπρότης, διάλαμψις, κάλλος; ὑπεροχή. [λογία.
spicilêgio, *m.*, *pr. e fig.*, σταχυο-
spidocchiâre, φθειρίζω, (ψειρίζω).
spiêdo, *m.*, ὀβελός, (σοῦβλα).
spiegâbile, *m.f.*, ἐξηγήσιμος, ἑρμηνεύσιμος, εὐηξήγητος, ἀποδεικτικός. [λιγμός, (ἄνοιγμα).
spiegamênto, *m.*, ἀνάπτυξις, ἐξ-
spiegâre, *aprîre*, *disténdere*, ἀναπτύσσω, ἀν-(ἐξ)ελίσσω, ἀνατυλίσ-

σω; ἀνοίγω; ((ἐξ)ἁπλόνω, ξεδιπλόνω) || *espôrre*, ἐκθέτω || *ostentâre*, ἐπιδεικνύω, (-δείχνω) || *chiarîre, dâr la spiegaziône*, ἐξηγῶ, ἑρμηνεύω, διασαφηνίζω || *tradûrre*, μεταφράζω || — le vêle, ἀναπετάννυμι τὰ ἱστία, ἀνάγομαι, ἀπαίρω, (σαλπάρω) || -rsi, ἐξηγοῦμαι, ἐκφράζομαι, ἐκφράζω τὸ φρόνημά μου.

spiegaziône, *f.*, ἐξήγησις, ἑρμηνεία, διασάφησις || *dichiaraziône, giustificaziône*, διασάφησις, δικαιολογία || *traduziône*, μετάφρασις.

spiegazzâre, ῥυσῶ, ῥυτιδόνω, (ζαρόνω, τσαλακόνω).

spiegazzâto, -a, ῥυσός, ἐρρυσωμένος, ἐρρυτιδωμένος, (ζαρωμένος, τσαλακωμένος).

spietatêzza, *f.*, ὠμότης, ἀπανθρωπία, (σκληρότης.

spietâto, -a, ἀνηλεής, ἄσπλαγχνος, ὠμός, σκληρός, ἄσπονδος, ἀδυσώπητος, ἀμείλικτος.

spifferâre, λέγω ἄρρητ' ἀθέμιστα, φλυαρῶ; δια-(κατα)δίδω, διασαλπίζω, ἐκτίθημι, (ἐκθέτω), ἀφ-(δι)η-

spiga, *f.*, στάχυς. (στάχι). [γοῦμαι.

spigâre, σταχυοῦμαι, (-χυάζω).

spighêtta, *f.*, πλοκαμίς, -αμος; ταινία, (σειρήτι).

spigionâto, *v.* sfitt(ât)o. [gnâre.

spigliâre, *v.* sbarazzâre, disimpe-

spigliâto, *v.* disinvôlto, frânco.

spîgo, *m.*, *v.* lavânda.

spigolâre, καλαμῶμαι, σταχυολογῶ, (ἀσταχολογῶ, μαζεύω ἀστάχυα).

spigolatôre, -trîce, σταχυολόγος.

spigolatûra, *f.*, σταχυολόγημα, -γία.

spigolîstro, *v.* bacchettône.

spîgolo, *m.*, γωνία, προεξοχή.

spigrîre, ἐγείρω, ἐξυπνῶ || -rsi, ἀποπέμπω τὴν ὀκνηρίαν, ἐξυπνῶ.

spîlla, *f.*, περόνη, (καρφίτσα), ἐνετή, (κόπσα).

spillâre, ἀνοίγω βυτίον οἴνου, (βαρέλι); ἐξάγω οἶνον ἐκ τῆς ὀπῆς || *fig.*, *v.* estôrcere.

spillâtico, *m.*, ἐπίδομα. [λης.

spillettâio, *m.*, καρφιδοποιός, -πώ-

spîllo; -llêtto, *m.*, καρφίς, περονίς, (καρφίτσα); côlpo di —, *fig.* μικρὰ προσβολή, ἀμυχή, (πείραγμα) || *dêlla bôtte*, ὀπή, (τρύπα).

spilluzzicâre, ἀπογεύομαι, (τσιμπῶ); ἐκτέμνω.

spilorcerîa, *f.*, ἄκρα φιλαργυρία, γλισχρότης, (τζιγκουνιά), ῥυπαρία.

spilôrcio, -a, εἰς ἄκρον ο λίαν φιλάργυρος, γλίσχρος, κυμινοπρίστης, καρδαμογλύφος, κίμβιξ, ἀνελεύθερος, (γύφτος, ἑξηνταβελόνης).

spilungône, *m.*, ἄνθρωπος ἰσχνόμακρος, (ψιλόλιγνος, ξαραχνίστρα).

spîna, *f.*, ἄκανθα, ἀκίς, (ἀγκάθι, κεντρί) || *di pêsce*, ἄκανθα, (ψαροκόκκαλον) || — dorsâle, ῥάχις, -χητρον, σπονδυλικὴ στήλη, (ῥακοκοκκαλιά, -αλον) || *v.* pungigliône || *fig.*, δυσαρέσκεια, λύπη, θλῖψις, δυσχέρεια, ἄκανθα; êsser sûlle -e, εἶμαι εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν, δυσανασχετῶ, στενοχωροῦμαι.

spinâce, *m.*, ὀνόβλιτον, (σπανάκι).

spinâle, *m.f.*, σπονδυλικός, ῥαχιαῖος.

spinapêsce (a —), ἀκανθοειδῶς.

spinêllo, *m.*, *itt.*, ἀκανθίας || *min.*,

spinêto, *v.* prunêto. [-θολυχνίτης.

spinêtta, *f.*, ἀκανθοκύμβαλον.

spingârda, *f.*, λιθοβόλος || μικρὸν τηλεβόλον.

spingâre, κινῶ τὰ σκέλη ὧδε κἀκεῖσε, ὑποπηδῶ, ὑποσκιρτῶ.

spîngere, ὠθῶ, (σπρώχνω) || *fig.*, παρορμῶ, παροτρύνω.

spîno, *v.* prûno, spîna.

spinosità, *f.*, ἀκανθῶδες || δυσχέρεια, πολύπλοκον.

spinôso, -a, ἀκανθώδης, (-θωτός) || *difficile, imbrogliâto*, δυσχερής, περίπλοκος.

spînta, *f.*, ὦσις, ὤθησις, (σπρώξιμον); προαγωγή, παρότρυνσις.

spintône, *m.*, μεγάλη ὤθηδης; σφοδρὰ σύγκρουσις.

spiombâre, ἀπομολυβδῶ, (ξεμολυβδόνω) || ἀποσφαγίζω, (ξεσφαγίζω) || *pesâr môlto*, ἔχω μέγα βάρος, καταβαρῶ.

spionâggio, *m.*, ὠτακουστία, κατοπτεία, κατασκοπεία.

spiône, *m., v.* spîa. [ricadêre.
spiôvere, παύεται ἡ βροχή || *v.*
spîra, *f.,* σπεῖρα || ἕλιγμός, ἕλιξις.
spirâbile, *v.* respir-.
spirâglio, *m.,* ἀναπνευστήριον, φεγγίτης, ψυχαγώγιον; ὀπή, χάσμα.
spirâle, *m. f.,* σπειρο-(ἑλικο)ειδής || *s. f.,* σπεῖρα, ἕλιξ; *môlla,* σπείραμα.
spirânte, *m. f., moribôndo,* ἐκπνέων, ἐπιθανής, θνήσκων; *che têrmina,* ἐκλείπων, φθίνων.
spirâre, *v.* respirâre, soffiâre || *ispirâre, infôndere,* ἐμπνέω || *esalâre,* ἐκπέμπω, ἐκχέω ὀσμήν || *morîre,* ἐκπέμπω τὴν τελευταίαν πνοήν, ἐκπνέω, (ἀπο)θνήσκω || *finîre,* συμπληροῦμαι, λήγω, ἐκλείπω, φθίνω, τελευτῶ.
spiritâre, δαιμονιῶ, (-νίζομαι) || καταπλήττω, ἐκφοβῶ, φοβίζω, τρομάζω.
spiritâto, -a, *v.* indemoniâto || ἰδιότροπος, ἀλλόκοτος; φρενοβλαβής.
spiritêllo, *m.,* πνευμάτιον.
spiritîsmo, *m.,* πνευματισμός.
spiritîsta, *m. f.,* πνευματιστής.
spîrito, *m.,* πνεῦμα, ψυχή; νοῦς, διάνοια; *îndole, natûra ecc.,* ἦθος, χαρακτήρ, διάθεσις; *ingêgno acûto, argûzia,* ἀγχίνοια, εὐφυΐα, πνεῦμα, χαριεντότης, κομψότης; *corâggio,* θάρρος, γενναιότης, εὐτολμία; *sênso,* νόημα; *opiniône,* γνώμη || *ângelo, gênio ecc.,* ἄγγελος, δαιμόνιον, πνεῦμα; *fantâsma,* φάντασμα, (στοιχειό) || lo S- Sânto, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα || *liquôre,* μεθυστικόν, ποτόν, (σπίρτο); *di vîno,* οἰνόπνευμα || *gr.,* πνεῦμα.
spiritosâggine, *f.,* ψυχρολογία, βωμολοχία, (ἀνοστοχωρατό, -στιά).
spiritosità, *f.,* χαριεντισμός, εὐφυολογία || μεθυστικότης.
spiritôso, -a, *di persôna,* καριεντο-(κομψο)λόγος, ἀγχίνους, εὐφυής, πνευματώδης || *di vîno ecc.,* ἀλκολικός, οἰνοπνευματώδης, μεθυστικός.
spirituâle, *m. f.,* πνευματικός, νοερός; ἄϋλος, ἀσώματος; ἀλληγορικός, μυστικός || † πνευματικός, θρησκευτικός, ἐκκλησιαστικός.
spiritualîsmo, *m.,* πνευματοδοξία, -τοφροσύνη. [-τόφρων.
spiritualîsta, *m. f.,* πνευματόδοξος,
sparitualità, *f.,* πνεῦμα(τικόν), ἄϋλον, νοερότης; πνευματικὸς βίος, ὁσιότης. [λίζω.
spiritualizzâre, ἐκπνευματῶ, ἀφυ-
spîro, *poet., v.* sôffio, respîro, spîrito.
spîrto, *poet., v.* spîrito.
spiumacciâre, ἀνακινῶ στρωμνήν.
spiumâre, *v.* spenn(acchi)âre, pelâre.
spîzzico, *v.* pîzz- || a —, ὀλίγον
splêen, *v.* splêne. [κατ' ὀλίγον.
splendênte, *m. f.,* (ἔκ-ὁλό)λαμπρός, περιλαμπής, περιφεγγής, φεγγοβόλος.
splêndere, (δια-περι)λάμπω, φεγγοβολῶ, ἀπαυγάζω, ἀπαστράπτω, *v.* brillâre. [gnificênza.
splendidêzza, *f., v.* splendôre; ma-
splêndido, -a, λαμπρός, ἐπιφανής, μεγαλοπρεπής, πολυτελής, θαυμάσιος, *v.* magnîfico, splendênte.
splendôre, *m.,* λαμπρότης, αἴγλη, (ἔκ)λάμψις; περιλαμπή, ἀπαύγασμα || *fig.,* λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, πολυτέλεια; δόξα, εὔκλεια.
splêne, *n., anat.,* σπλήν, (σπλήνα) || *malinconîa,* σπλήν, ὑποχονδρία, μελαγχολία. [σπληνός.
splênico; -nêtico, -a, σπληνικός, τοῦ
splenît(id)e, *f.,* σπληνῖτις, (σπλήνα).
spodestâre, ἀφαιρῶ τὴν κτῆσιν, ἀποστερῶ, ἀφαιρῶ τὴν ἡγεμονίαν, ἐκθρονίζω. [μονίας, ἔκπτωτος.
spodestâto, -a, ἄνευ ἀρχῆς *o* ἡγε-
spôglia, *f., dégli animâli,* δέρμα, ἀπεσπασμένη δορά, (τουλούμι), ἔκδυμα, ἀπόδερμα, (ποκάμισο) || *di persôna,* λείψανον, πτῶμα, νεκρὸν σῶμα, νεκρός || *di guêrra e fig.,* λάφυρον, σκῦλον, λεία.
spogliâre, *v.* svestîre: (ἀπο)γυμνῶ, (ξεγυμνόνω); στερῶ; λαφυρεύω, σκυλεύω, ὑπεξαιρῶ, ἁρπάζω, κλέπτω, ληστεύω, συλῶ || *un lîbro,* κάμνω συνοπτικὴν ἐξέτασιν, συγκεφαλαιῶ; ἐκλέγω || -rsi, (ἀπο)γυ-

μνοῦμαι, (ξεγυμνόνομαι), ἐκδύομαι; καταλείπω, ἀποτίθημι, ἀποβάλλω. [μώνιον, καμάριον.
spogliatôio, *m.*, ἀποδυτήριον; τι-
spogliatôre, **-trîce**, ἀπογυμνωτής, ἅρπαξ, λῃστής, συλητής.
spôglio, *m.*, ἀπογύμνωσις, σκύλευσις, λαφυραγώγησις || ἐξέτασις συνοπτική, συγκεφαλαίωσις; *dêi vôti ecc.*, συλλογή.
spôla, *f.*, κερκίς, (σαῖτα).
spoliticâre, πολιτικολογῶ, -τεύομαι.
spollonâre, βλαστολογῶ, -στοκοπῶ.
spolmonârsi, *v.* sgolârsi.
spolpâre, *v.* scarnâre.
spoltrîre, *v.* spigrîre. [|| *v.*impolv-.
spolverâre, ἐκκονίζω, (ξεσκονίζω)
spolveratûra, *f.*, ἐκκόνισις, -νισμός, (ξεσκόνισμα).
spolverîna, *f.*, ἐπενδύτης.
spolverizzâre, *v.* polver-.
spôlvero, *m.*, *v.* -ratûra || καλὴ ἄλεσις; καλὸν *o* λεπτὸν ἄλευρον, παιπάλη, ἀθήρ, (ἀθέρας) || στικτογραφία; προ-(ἀντι)τύπωμα.
spônda, *f.*, *in gênere*, χεῖλος, (χείλι), ἄκρα, ἄκρον; *di fiûme*, ὄχθη, (παραποτάμι); *spiâggia, lîdo*, παραθαλάσσιον, (γιαλός); *fiânco (di nâve ecc.)*, πλευρά, (πλά(γ)ϊ); *v.* parapêtto, ôrlo.
spondâggio, *m.*, τὰ προκυμαϊκά.
spondâico, **-a**, σπονδειακός, -δεῖος.
spondêo, *m.*, σπονδεῖος.
spongâta, *f.*, πλακούντιον (ἐκ μέλιτος, καρύων *ecc.*).
spongiâri, *m. pl.*, σπογγοειδῆ (ζωόφυτα). [-γγώδης, -γγωτός.
spongifôrme, *m. f.*, σπογγοειδής,
spongiosità, *f.*, σπογγῶδες.
spongîte, σπογγίτης.
sponsâle, *m.f.*, *v.* nuziâle; *s. m. pl.*, *v.* matrimônio, sposalîzio. [μητον.
spontaneità, *f.*, αὐτόματον, αὐθόρ-
spontâneo, **-a**, αὐτόματος, αὐθόρμητος, αὐτοκίνητος.
spopolamênto, *m.*, ἐρήμωσις, λειψαν-
spopolâre, ἐρημῶ, (-όνω). [δρία.
spoppâre, *v.* slattâre.
sporâdico, **-a**, σποραδικός.
sporcâre, μολύνω, μιαίνω, ῥυπαίνω, (λερόνω, μουρδαρεύω, ἀτσαλεύω).
sporcîzia; **-cherîa**, *f.*, ῥυπαρία, -ρότης, (λέρα, ἀπαστριά); *v.* lordûme, porcherîa.
spôrco, **-a**, ῥυπαρός, βρωμερός, ἀκάθαρτος, (λερωμένος, ἄτσαλος, μουρδάρικος, ἄπαστρος) || *oscéno, impûro*, αἰσχρός, ἄσεμνος, ἀπρεπής, ἀσχήμων, (-ημος, ἄτσαλος, ἀρσίζικος). [εξέχων.
sporgênte, *m. f.*, προ-(ἐξ)έχων, προ-
spôrgere, προ-(ἐξ)έχω || *v.* pôrgere.
spôrta, *f.*, καλάθιον, -αθος, -αθόσακκος.
sportêllo, *v.* port-, impôsta.
spôrto, *m.*, μέρος προέχον, προ-(ἐξ)-οχή, προβολή. [σις, ἐπίδομα.
spôrtula, *f.*, δικαστικὴ ἀποζημίω-
spôsa, *f.*, *fidanzâta, promêssa*, μνηστή, μεμνηστευμένη, κατηγγυημένη, (ἀρραβωνι(α)στική), νύμφη, (νύφη); *môglie*, ἡ σύζυγος, συμβία, γαμετή || — di Crîsto, νύμφη τοῦ Χριστοῦ, μοναχή, (καλογραῖα).
sposalîzio, *m.*, μνηστεία, -τευμα, (ἀρραβώνι(α)σμα), γάμοι, γάμος, *v.* nôzze, matrimônio.
sposâre, ὑπανδρεύω, νυμφεύω; † εὐλογῶ; *âlla grêca*, στεφαν(όνω)ῶ || -rsi, *v.* ammogliârsi, maritârsi.
sposerêccio, **-a**, γαμήλιος, τοῦ γάμου.
sposîna, *f.*, νύμφη, (νύφη, νυφοῦλα), ἡ νεόνυμφος, -όγαμος, (νιόνυφη, ἡ νεοπάνδρεμένος).
spôso, *m.*, *fidanzâto, promêsso*, μνηστήρ, μεμνηστευμένος, μελλόγαμος, -όνυμφος, κατηγγυημένος, (ἀρραβωνι(α)σμένος, -νι(α)στικός), γαμβρός; *novêllo*, νυμφίος, νεόνυμφος; *marîto*, ὁ σύζυγος, ἀνήρ, (ἄνδρας). [debolîre.
spossâre, *v.* fiaccâre, sfinîre, in-
spossessâre, *v.* spodestâre.
spostamênto, *m.*, μετατόπισις, μετάθεσις; ἐνόχλησις, συντάραξις, σύγχυσις; ἀποκατάταξις.
spostâre, μετα-(ἀπο)κινῶ, μετατοπίζω, μεταθέτω || *disturbâre, in-*

comoddre, ἐνοχλῶ, ταράττω || *socialmênte,* ἀνατρέπω τὴν ὑπάρχουσαν κατάταξιν προσώπου, ἀποκατάστασσω. [τακτος.

spostâto, -a, *di persôna,* ἀποκατά-

sprânga, *f.,* μοχλός, (ἀμπάρα), *v.* sbârra.

sprangâre, συνδέω *o* συναρμόζω διὰ μοχλοῦ, μοχλῶ, (-όνω, ἀμπαρόνω), *v.* sbarrâre || — câlci, λακτίζω, (κλωτσῶ).

spranghêtta, *f.,* μικρὸς μοχλός || *dêlle finêstre,* στρόφιγξ, μάνδαλος.

sprâzzo, *m., v.* sprûzzo || — di lûce, διάμεσον φῶς; *pr. e fig.,* ἀκτίς. [sipâre.

sprecâre *ecc., v.* consumâre, dis-

sprêco, *v.* sciupîo, dissipaziône.

spregiâre *ecc., v.* disprezzâre.

spregiudicâto, -a, προλήψεων ἐλευθερος, διαφωτισθείς. [rîre.

spregnârsi, *v.* sgravârsi, parto-

sprêmere, ἐκθλίβω, ἐκπιέζω, στραγγίζω, -γγεύω, (ζουλῶ).

spremitûra, *f.,* ἔκθλιψις, (ἐκ)πίεσις, στράγγισμα || (ἐκ)πίεσμα, χυλός, χυμός, (ζουμί).

spremûto, -a, στραγγιστός.

spretârsi, ἀπεκδύομαι τὸν ἱερατικὸν ἔνδυμα, καταλείπω τὸν ἱερατικὸν βίον, (ξεκαλογηρεύω, -γερίζομαι).

spretâto, *m.,* ἀπεκδεδυμένος τὸν ἱερατικὸν ἔνδυμα, (ξεκαλογερεμένος, ζεπαπαδεμένος).

sprezzâre *ecc., v.* disprezz-.

sprigionamênto, *m.,* ἀποφυλάκισις || ἐξαέρωσις, ἐξάτμισις.

sprigionâre, ἀπολύω *o* ἀποβάλλω τῆς φυλακῆς, ἀποφυλακίζω, (ξεφυλακόνω) || *liberâre,* ἀπελευθερῶ, ἀπαλλάττω || *mandâr fuôri, esalâre,* ἐξαερῶ, ἐξατμίζω.

sprillâre, *v.* sprêmere; scaturîre.

sprimacciâre, *v.* spiumacciâre.

sprizzâre, *v.* scaturîre; spruzzâre.

sprôcco, *v.* rampôllo, pollône; stêcco.

sprofondamênto, *m.,* κατάπτωσις, καταστροφή, (βούλιασμα).

sprofondâre, καταπίπτω, κρημνίζομαι, (βουλιάζω) *v.* affondâre || -rsi, *umilidrsi,* ταπεινοῦμαι.

sprolôquio, *m.,* περισσο-ἀπεραντομακρο-(κενο)λογία.

spronâre, κεντῶ διὰ τοῦ πτερνιστῆρος, πτερνίζω, μυωπίζω, κεντῶ, (σπ(ε)ιρουνίζω, δίδω σπ(ε)ιρουνιαίς) || *fig.,* παροθύνω, παρορμῶ, διεγείρω.

spronâta, *f.,* κέντισμα, (σπ(ε)ιρουνιά) || παρόρμησις.

sprône, *m.,* πτερνιστήρ, ἐγκεντρίς, μύωψ, (πτερνιστήρι, σπειρούνι) || *dêi gallinâcci,* κέντρον, πλῆκτρον || *di nâve,* ἔμβολον, ἄκρα || *fig., stîmolo,* κέντρον, παρότρυνσις, παρόρμησις. [νιστῆρος, πλῆκτρον.

spronêlla, *f.,* τροχίσκος τοῦ πτερ-

sproporzionâre, δυσαναλογῶ, -γίζω.

sproporzionâto, -a; -âle, *m.f.,* δυσανάλογος. [λογία, ἀσυμμετρία.

sproporziône; -nalità, *f.,* δυσανα-

spropositâre, λέγω ἄρρητ' ἀθέμιτα, σφάλλομαι, (σφάλλω), ἁμαρτάνω, πλημμελῶ.

spropositâto, -a, ἐσφαλμένος; (παρ)ἄλογος, ἄτοπος || *smisuráto,* ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος.

spropôsito, *v.* sbâglio, errôre, bestialità || a —, ἀτόπως, ἀκαίρως, [ἀφρόνως.

spropriâre, *v.* espr-.

sprovvedêre, *v.* sfornîre.

sprovvedûto; -vvîsto, -a, *v.* prîvo, mancânte || âlla -a, ἀπροσδοκήτως, ἀπροπαρασκευάστως. [λα).

spruzzâglia, *f.,* ψεκάς, (ψη-(ψι)χά-

spruzzâre, (περιρ)ραίνω, ῥαντίζω, καταβρέχω, δροσίζω || *v.* spolverizzâre. [κατάβρεξις.

spruzzâta, *f.,* ῥαντισμός, -ισις,

sprûzzo, *m.,* ῥανίς, ῥάντισμα, -μός || *v.* gêtto.

spruzzolâre, *v.* pioviggin âre.

spudoratêzza, *f.,* ἀναίδεια, ἀναισχυντία, (ἀδιαντροπιά).

spudorâto, -a, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, (ἀ-(ξε)διάντροπος), *v.* sfrontâto.

spûgna, *f.,* σπόγγος, (σφόγγος, σφο(υ)γγάρι) || pescatôre di -e, σπογγαλιευτής, -γγοθήρας; -γγεύς,

(σφο(υ)γγαρᾶς) || pulîr con la —, σπογγίζω, (σφο(υ)γγ(αρ)ίζω).
spugnôso, *v.* spongiôso.
spulâre, λικμ(ίζω)ῶ, -μαίνω, (λιχνίζω), ἀερίζω.
spulcellâre, *v.* sverginâre.
spulciâre, κυνηγῶ τοὺς ψύλλους, ψυλλίζω || -rsi, -ομαι.
spulezzâre, φεύγω κατεσπευσμένως, *v.* sgambettâre. [zâre.
spumâre *ecc.*, *v.* schiumâre, friz-
spuntâre, *smussâre*, (ἀπ)ἀμβλύνω, ἀκροτομῶ, (στομόνω, κουτσομυτίζω, τσακίζω); *fig.*, ἐλαττῶ, ἐξασθενίζω, ἀδυνατίζω || *n.*, *nâscere*, *sôrgere*, γεννῶμαι, ἀναφαίνομαι; *di piânte*, (ἀνα)φύομαι, βλαστάνω, (φυτρόνω); *di âstri*, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι || -rla, ἀπεργάζομαι, κατορθῶ τι, ὑπερνικῶ τὰς δυσκολίας. [ἐμφανισθείς.
spuntâto, -a, ἀμβλύς || γεννηθείς,
spuntatûra, *f.*, περίτμησις τῆς ἄκρας, ἄμβλυνσις, (κουτσομύτισμα); περίτμημα. [τα.
spuntellâre, ἀφαιρῶ τὰ στηρίγμα-
spuntîno, *m.*, γευμάτιον, πρόδειπνον, δειλινόν. (κεντιάτικο).
spûnto, -a, *v.* pâllido, squâllido || *s. m.*, ὀξύτης, (ξινάδα).
spuntône, *m.*, ἡμιλόγχιον; ὀβελός.
spunzecchiâre, *v.* punz-.
spurgâre, *v.* purg-.; espettorâre, scatarrâre.
spûrgo, *m.*, κάθαρσις || *espettoraziône*, ἀπόχρεμψις, ἀποφλεγματισμός, (πτύ-(φτύ)σιμον); *spûto*, ἀπόχρεμμα, (ῥόχαλον).
spûrio, -a, *illegîttimo*, *bastârdo*, νόθος, (μπάσταρδος) || *impûro*, ἀκάθαρτος, νενοθευμένος.
sputacchiâre, πτυαλίζω συνεχῶς, συχνοπτύω || — nel vîso a *qcd.*, καταπτύω ἐπὶ τοῦ προσώπου τινός.
sputacchiêra, *f.*, πτυσματο-(φλεγματο)δόχη, ψύτταρον, (χοκᾶς).
sputâcchio, *m.*, *v.* spûto; πτύσις, (πτύ-(φτύ)σιμον).
sputâre, πτύω. (φτύω) || — sângue, πτύω αἷμα, ἔχω αἱμοπτυσίαν || — sentênze, γνωμοδοτῶ ἀκαίρως, προσποιοῦμαι τὸν σοφόν, ἐπιδεικνύω σοφίαν. [λόγος, σχολαστικός.
sputasentênze; -sênno, *m.*, γνωμο-
spûto, *m.*, πτύσμα, φλέγμα, πτύελον, -ελος, ἀπόχρεμμα, βῆγμα, (φτύσμα, ῥόχαλον) || — di sângue, αἱμοπτυσία. [stêrco.
squâcquera, *v.* diarrêa; cacâta,
squadernâre, ἀνελίττω, φυλλολογῶ βιβλίον || *mostrâre*, γνωστοποιῶ, δηλῶ, φανερ(όνω)ῶ, προτίθημι || *esaminâre*, θεωρῶ προσεκτικῶς.
squâdra, *f.*, *strumênto*, ὀρθογώνιον, (ἀλφάδι); in isquâdra, ὀρθογώνως; uscîr di —, *fig.*, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, ἐκτρέπομαι || *di operâi ecc.*, συνεργεῖον, ὁμάς, σύστρεμμα || *mil.*, τάξις, οὐλαμός || *mar.*, στόλος, ἀπόστολος, μοῖρα.
squadrâre, καθιστῶ τετράγωνον, τετραγωνίζω, γωνιοτομῶ, γωνιομετρῶ || θεωρῶ *o* ἐξετάζω ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῶν ποδῶν.
squadratûra, *f.*, τετραγωνισμός, γωνιοτόμησις. [λίσκος.
squadrîglia, *f.*, σύστρεμμα || στο-
squâdro, *m.*, *v.* squâdra(tûra) || *itt.*, ῥίνη, ῥινό-(λειό)βατος, (ῥίνα).
squadrône, *m.*, λόχος ἱππικοῦ, ἴλη || σπάθη, (-θί), *v.* sciâbola.
squagliamênto, *m.*, (ἔκ)τῆξις, (λυώσιμον).
squagliâre, (συν)τήκω, ἀναλύω, (λυόνω) || -rsi, τήκομαι, ἀναλύομαι; *fig.*, ἐξαφανίζομαι, ἐκλείπω.
squallidêzza, *f.*, *pallôre*, ὠχρότης, (χλωμάδα) || *tristêzza*. ἐλεεινότης.
squâllido, -a, *pâllido*, ὠχρός; *mêsto*, μελαγχολικός; *scûro*, σκοτεινός; *desêrto*, *abbandonâto*, ἔρημος; *miserâbile*, *pôvero*, αὐχμηρός, -μώδης; *disadôrno*, ἀποκεκοσμημένος, (ξεστολισμένος), ἄκομψος.
squallôre, *m.*, ὠχρίασις || μελαγχολία || ἐρήμωσις, καταστροφή || αὐχμηρότης, -μός, ἐσχάτη πενία, πτωχία.
squâlo, *m.*, σκύλιον, (-λόψαρο).
squâma, *f.*, λέπος, (-πι), -πίς, φολίς.
squamâre, *v.* scagliâre.

squamôso, -a, λεπιδωτός, φολιδωτός, -δώδης.
squarciagôla (a —), *avv.*, μεγαλοφώνως, τρανότατα || gridâr a —, *v.* sgolârsi.
squarciâre, (δια)σπαράττω, (δια)σχίζω, διαμελίζω, διαρρήγνυμι.
squârcio, *m.*, κάταγμα, σχίσμα, (διάρ)ρῆγμα, (ξέσχισμα) || *di un'ôpera*, ἀπόσπασμα συγγράμματος, χωρίον, περικοπή, τμῆμα.
squarciône, *v.* spaccône.
squarquôio, -a, (γέρων) ῥυπώδης, μιαρός; ἐσχατό-(ὑπέρ)γηρος.
squartamênto, *m.*, διασπάραξις εἰς τέσσαρα, τετραχισμός, (τετάρτιασμα).
squartâre, διαμελίζω, διασπῶ, διασπαράττω εἰς τέσσαρα μέρη, τετραχίζω, (τεταρτιάζω).
squilîbrio, *m.*, ἰσορροπίας ἔλλειψις || *v.* irragionevolêzza.
squîlla, *f.*, *campanêllo*, κωδώνιον, -νίσκος, (κουδούνι, -νάκι) || *itt.*, καρίς, (γαρίδα) || *bot.*, *v.* scîlla.
squillânte, *m.f.*, ἀντίφθογγος, ἀντηχῶν -χητικός || λιγυρός, ὀξύς.
squillâre, (ἀντ)ἠχῶ, (ἀντιλαλῶ).
squîllo, *m.*, ἦχος, φθόγγος; *di trômba*, σάλπισμα.
squinternâre, *v.* rovinâre.
squisitêzza, *f.*, ἐκλεκτόν, ἐξαίρετον, ἔξοχον, -χότης; κομψότης, χάρις.
squisîto, -a, ἐκλεκτός, ἐξαίρετος, ἐξεζητημένος, τέλειος; ἔντεχνος,
squittînio, *v.* scrutînio. [γλαφυρός.
squittîre, κνυζῶ, (γαυγίζω).
sradicâbile, *m.f.*, ἐκριζωτός.
sradicâre, *pr. e fig.*, ἐκριζῶ, (ξεριζόνω), ἀποσπῶ; *fig.*, ἐξαφανίζω, (ξεπατόνω). [παραλογίζομαι.
sragionâre, παραλαλῶ, (παραμιλῶ),
sragionêvole, *v.* irrag-.
sregolâre, ἐκτρέπω, παραλύω, διαφθείρω, (χαλνῶ).
sregolatêzza, *f.*, *v.* disôrdine; dissolutêzza, scapestratâggine.
sregolâto, -a, ἄτακτος, ἀκανόνιστος; ἀκρατής, ἀκόλαστος, (παραλυμένος).
srugginire, ἐξιῶ, ἀποσκωριάζω, (ξεσκουριάζω).
stabbiâre, σηκάζω, μανδρεύω, (μανδμαντ)ρίζω, σταυλιάζω, -λόνω).
stâbbio, *m.*, σηκός, μάνδρα, (σταῦλος) || κοπρία ζώων, *v.* concîme.
stâbile, *m. f.*, στερεός, ἀσφαλής, μόνιμος, ἀκίνητος, διαρκής; εὐσταθής, σταθερός || *s. m.*, *v.* proprietà, possêsso.
stabilimênto, *m.*, ἀποκατάστασις, (καθ)ίδρυσις || κατάστημα, καθίδρυμα.
stabilîre, (ἀπο, -ἐγ)καθιστῶ, (ἀποκατασταίνω), καθιδρύω; *v.* fissâre || βεβαιῶ, ἀποδεικνύω || -rsi, διαμένω, κατοικῶ διαρκῶς, (ἀποκατασταίνομαι).
stabilità, *f.*, στερεότης, μονιμότης, διάρκεια; εὐστάθεια, σταθερότης.
stabulâre, *v.* stabbiâre.
staccâre, ἀποχωρίζω, ἀφέλκω, ἀποσπῶ, (ξεκρεμῶ), *v.* spiccâre || *cavâlli, buôi*, ἀποζευγνύω, -ζυγῶ,
stâccio *ecc.*, *v.* set-. [(ξεζεύγω).
stadêra, *f.*, στατήρ, (στατέρι); αἰωροτρυτάνη. [λης.
staderâio, *m.*, στατηροποιός, -πώ-
stâdio, *m.*, *pr. e fig.*, στάδιον; côrrer lo —, σταδιοδρομῶ; *fig.*, περίοδος, φάσις.
stâffa, *f.*, ἀναβολεύς, (σκάλα, ζεγκί) || pêrder le -e, ἐξέρχεται ὁ ποῦς μου ἀπὸ τοῦ ἀναβολέως; ἐκπίπτω τοῦ ἵππου; *fig.*, ταράττομαι, θορυβοῦμαι. [φόρος.
staffêtta, *f.*, ταχυδρόμος, ἀγγελιο-
staffiêre, *m.*, ἱππικόμος || ὑπηρέτης, παρακόλουθος.
staffilâre, *v.* sferzâre, scudisciâre.
staffile, *m.*, μάστιξ, (καμτσί(κι)) || *pêna dêllo* —, μαστίγωσις, (καμτσικιαίς).
stafilîno, *m.*, *zool.*, σταφυλῖνος.
stafilôma, *m.*, *medc.*, σταφύλωμα.
stafisâgra, *f.*, ἀγριοσταφίς, (-ίδα, ψειρόχορτον).
staggiâre, ὑποστυλῶ, ὑποστηρίζω.
stâggio, *m.*, κάμαξ || ῥάβδος τῶν δικτύων || *v.* stâllo.

staggîre, *v.* sequestrâre.
stagionâre, τελειοποιῶ, ὡριμάζω; ξηραίνω; συν-(δια)τηρῶ.
stagiône, *f.*, ὥρα (τοῦ ἔτους), καιρός || *fig.*, καιρός, χρόνος, ἐποχή || di —, ἔνωρος, ἔγκαιρος || fuôr di —, ἄκαιρος; *avv.*, ἀ-(παρα)-καίρως.
stagliâre, (κατα)κόπτω ἀνεπιτηδείως; λογίζομαι, (λογαριάζομαι,) κατὰ προσέγγισιν.
stagnâio; -gnarôlo; -gnîno, *m.*, κασσιτερωτής, -ρουργός, (γανωτής, -τσῆς, καλαϊτσῆς).
stagnânte, *m.f.*, μὴ ῥέων, λιμνάζων || *fig.*, ἀκίνητος, στάσιμος, σηπόμενος.
stagnâre, *ârti*, κασσιτερῶ, (γανόνω) || *arrestâre, di liquidi ecc.*, στεγανῶ, (σταματῶ) || *n.*, μένω ἀκίνητος, λιμνάζω: *fig.*, ἐφίσταμαι, (σταματῶ); σήπομαι.
stagnatûra, *f.*, κασσιτέρωσις, (γάνωσις), κασσιτέρωμα, (γάνωμα).
stâgneo,-a, κασσιτέρινος, (στάνινος).
stagnîfero, -a, κασσιτεροφόρος.
stâgno, *m.*, κασσίτερος, (καλάϊ, στάνιον) || *d' âcqua*, λίμνη, ἕλος, τέλμα, (βάλτος).
stagnôlo, *m.*, δοχεῖον κασσιτέρινον || φύλλον *o* ἔλασμα κασσιτέρου.
stâio, *m.*, στάριον, κοιλόν.
stalagmîte, *f.*, σταλαμίτης.
stalattîte, *f.*, σταλακτίτης.
stâlla, *f.*, *per cavâlli*, ἱπποστάσιον, ἱππών, (ἀχούρι); *per buôi*, βουστάσιον, -σταθμον; *ovîle*, μάνδρα; *in gênere*, σηκός, (σταῦλος).
stall(aggi)âre, *v.* stabbiâre.
stallâggio, *m.*, πληρωμὴ διὰ σταύλισμα, ἐπαυλισμός, (τὰ σταλιάτικα).
stallâtico, *v.* concîme, stâbbio; stâlla.
stallîa, *f.*, διαμονὴ πλοίου, (σταλία).
stallîère, *m.*, ἱπποκόμος, σταυλίτης.
stallìo, -a, πολὺ ἀναπαυθεὶς ἐν τῷ σταύλῳ.
stâllo, *m.*, *v.* -a || βάθρον, ἕδρα, ἑδώλιον, στασίδι(ον).
stallône, *m.*, ἵππος ἀνευνούχιστος, ἔνορχος, ὀχευτής, ἀναβάτης, (βαρβᾶτον *o* ἀμουνούχιστον ἄλογον, ἄτι).
stamattîna; -mâne, *avv.*, σήμερον [τὸ πρωΐ *o* τὴν πρωΐαν.
stambecchîno, *m.*, τοξότης.
stambêcco, *m.*, αἴγαγρος, τραγέλαφος.
stambêrga, *f.*, παλαιὸν *o* ἑτοιμόρροπον κτίριον, πενιχρὰ κατοικία,
stambûgio, *v.* bugigâttolo.
stamburâre, κρούω τὸ τύμπανον, τυμπανίζω, -ν(ι)οκροτῶ, -ν(ι)οπαίκτῶ; *fig.*, διαδίδω, διασαλπίζω.
stamburâta, *f.*, τυμπανοκρουσία, -νοπαιξία.
stâme, *m.*, *della lâna*, λεπτόξασμα || *bot.*, στήμων, κροκίς || *fig.*, νῆμα, ζωή.
stamîgna, *f.*, κρησέρα, (-σάρα, -σαρόπανον).
stamignâio, *m.*, κρησεροποιός.
stâmpa, *f.*, *ârte*, τυπογραφικὴ τέχνη, τυπογραφία || *giornâli ecc.*, ἐφημερίδες, τύπος || *tiratûra*, ἐκτύπωσις || *incisiône*, ἔντυπος εἰκών, ἐκτύπωμα, χαλκογράφημα, -φία, (στάμπα) || *v.* stâmpo; râzza.
stampâbile, *m. f.*, ἐπιδεκτικὸς τυπώσεως, τυπώσιμος.
stampâre, *imprîmere*, *pr. e fig.*, ἐντυπῶ, ἐγχαράσσω; *fig.*, ἐμβάλλω, ἐμπνέω || *effigiâre*, *formâre*, μορφῶ, διαπλάττω || *fâr un lavôro tipogrâfico*, (ἐκ-ἐν)τυπῶ, (τυπόνω, σταμπάρω) || *pubblicâre*, δημοσιεύω διὰ τοῦ τύπου, (τύποις), ἐκδίδω(μι).
stampatêllo, -a, τύποις προσόμοιος.
stampâto, -a, ἔντυπος.
stampatôre, *m.*, τυπογράφος, ἐκτυπωτής, (σταμπαδόρος).
stampêlla, *v.* grûccia.
stamperîa, *f.*, τυπογραφεῖον, -φία.
stampîglia, *f.*, *mârchio*, σημαντήριον, ἐπισφραγιστήρ; -γισμα || *v.* bollettîno.
stâmpo, *m.*, τύπος, (χαλούπι), μήτρα || ἐκτυπωτήριον, ἐγκολαπτήρ || *fig.*, εἶδος, γένος: dêllo stêsso —, ὁμοειδής, ὅμοιος.
***stampôni**, *m. pl.*, διορθώσεις, τὰ -θώματα, τὰ δοκίμια.

stanâre, *v.* scovâre.
stancâre, προξενῶ κούρασιν, καταπονῶ, κοπῶ, (-πιάζω, κουράζω); *fig.*, ἀνιῶ, ἀηδίζω, βαρύνω, (-ραίνω), ἐνοχλῶ || -rsi, καταπονοῦμαι, κοπιῶ, ἀπαυδῶ, (ἀπο)κάμνω, (κοπιάζω, κουράζομαι); *fig.*, ἀηδιάζω, -δίζομαι.
stanchêzza, *f.*, κάματος, κόπωσις, (κούρασις, -ασμα) || *fig.*, ἀηδία, κόρος, ὀχληρία, (βαρεμός).
stânco, -a, κατάπονος, -άκοπος, κεκοπιακώς, κεκμηκώς, ἀπηυδηκώς, (κοπιασμένος, κουρασμένος, ἀποσταμένος), βεβαρημένος, (ἀηδιασμένος).
stânga, *f.*, μοχλός, (ἀμπάρα), ῥάβδος, λοστός || *di vettûra*, ὑποκυφώνιον. [sbarrâre.
stangâre, κλείω διὰ μοχλῶν, *v.*
stanghêtta, *f.*, μικρὸς μοχλός; *chiusûra*, παράπαγος, (μανδάλι).
stanôtte, *avv.*, τὴν νύκτα ταύτην, ἀπόψε.
stânte, *prep.*, ἕνεκα (*gen.*), διά, (γιά *acc.*) || — che, ἐπειδή, διότι.
stantîo, -a, *in gênere*, κλούβιος, παλαιός, πεπαλαιωμένος, *v.* rancido || pâne -o, ἄρτος ἕωλος, (ψωμὶ μπαγιάτικο) || uôvo -o, ὠὸν ὑπηνέμιον, (αὐγὸν κλούβιον).
stantûffo, *m.*, ἔμβολον.
stânza, *f.*, δωμάτιον; *v.* câmera; dimôra, allôggio.
stanziâle, *v.* permanênte.
stanziamênto, *m.*, προσδιορισμός χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς ἔξοδον, ἐπιψήφισις, πίστωσις.
stanziâre, *v.* stabilîre; ordinâre; collocâre || *cm. di sômme*, ἐγκρίνω, παραχωρῶ, ἐπιψηφίζω.
stanzîno, *m.*, δωμάτιον, *v.* gabinêtto; bugigâttolo.
stappâre, *v.* sturâre.
stâre, *êssere* (*situâto*), εἰμί, εἶμαι, ὑπάρχω, (διά)κεῖμαι; *êssere in un môdo o in un âltro*, εἶμαι, ἔχω οὕτως ο ἄλλως; — *fêrmo, fermârsi*, μένω, ἵσταμαι, (στέκω); *dimorâre*, (κατ)οἰκῶ, (δια)μένω, τρίβω που || sto scrivêndo, (τώρα) γράφω || — bêne, *v.* convenîre; adattârsi; *di salûte*, ἔχω καλῶς, (εἶμαι καλά), ὑγιαίνω || — mâle, *v.* sconvenîre; *di salûte*, ἔχω κακῶς, (δὲν εἶμαι καλά), ἀσθενῶ || côme stâte? πῶς ἔχετε; ὑγιαίνετε; || *v.* appartenêre; consîstere; ansta-
stârna, *f.*, πέρδιξ, (-ικα). [dâre.
starnazzâre, πτερυγίζω, -ρύσσομαι.
starnûto *ecc.*, *v.* stern-.
stasâre, ἀναστομῶ, ἐκπωματίζω.
stasêra, *avv.*, τὴν ἑσπέραν ταύτην, ἀπόψε, (τὸ βράδυ).
stâsi, *f.*, στάσις.
stâte, *v.* estâte.
statêre, *m.*, στατήρ.
staticêa, *f.*, *bot.*, στατική.
stâtico, -a, στατικός || *s. f.*, -ή.
statîsta, *m.*, πολιτευτής, -λιτειογράφος, στατιστικός, διπλωμάτης.
statîstico, -a, στατιστικός, πολιτειογραφικός || *s. f.*, -ή, πολιτειογραφία.
stâto, *m.*, *condizîône*, κατάστασις, τάξις, (διά)θέσις || — civîle, ἀστικὸς κατάλογος, ληξιαρκικὸν βιβλίον || — *politico*, *govêrno*, *nazîône*, κράτος; ἀρχή, κυριότης || -i generâli, γενικὴ συνέλευσις τῶν τάξεων || têrzo —, τρίτη τάξις, μέσοι πολῖται || ragiôn di —, πολιτικαὶ αἰτίαι, λόγος πολιτικός, συμφέρον τοῦ κράτους || côlpo di —, πολιτικὸν τόλμημα, πραξικόπη-
stâtua, *f.*, ἀνδριάς, ἄγαλμα. [μα.
statuârio, -a, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)ποιητικός, ἑρμογλυφικός || *s. m.*, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)ποιός, ἑρμογλύφος || *s. f.*, ἀνδριαντο-(ἀγαλματο)ποιΐα, ἑρμογλυφική.
statuêtta, *f.*, ἀνδριάντιον, ἀγαλμάτιον, (-ματάκι). [tenziâre.
statuîre, *v.* stabilîre, ordinâre, sen-
statu quo, *m.*, τὸ καθεστώς, ἡ αὐτὴ ἰδία ο ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις.
statûra, *f.*, ἀνάστημα, (κορμοστασιά).
statûto, *m.*, θεσμός, κανονισμός, (κανόνας), διάταξις, διάταγμα, καταστατικόν.

stâza, *f.*, μέτρον νομίμου χωρητικότης πλοίου, ἐκμετρητής.
stazâre, καταμετρῶ τὴν χωρητικότητα δοχείου.
stazatôre, *m.*, ἐκμετρητής.
stazatûra, *f.*, καταμέτρησις.
***stazionâre**, εἶμαι →, μένω, ἵσταμαι, (στέκομαι); *mar.*, σταθμεύω.
stazionârio, -a, στάσιμος, ἀκίνητος; ἔμμονος, χρόνιος.
staziône, *f.*, σταθμός; κατάλυμα, (κονάκι) || *ferrovidria*, σταθμός (σιδηροδρόμου) || *délle vettûre*, σθαθμός; -μευσις || *mar.*, σταθμὸς ναυτικός, ὅρμος; ἐπίνειον || † ἐπίσκεψις.
stazzonâre, *v.* gualcîre, malmenâre.
***steâmer**, *m.*, *barb.*, ἀτμόπλοιον.
steârico, -a, στεατινικός || candêla -a, λαμπὰς -ή, (ἀλειμματοκέρι).
stearîna, *f.*, στεατίνη.
steatîte, *f.*, στεατίτης.
steatôma, *m.*, στεάτωμα.
stêcca, *f.*, στενόμακρος σχίζα ξύλου, πλάξ ξύλινος, σχιζάριον, ῥάβδος || — di balêna, βαλαίνα || *da biglidrdo*, στέκα; fâr —, στραβοκτυπῶ τὴν σφαῖραν, (κάμνω φάλσα στέκα) || *de' calzoldi*, στίλβωτρον, ὁμάλιστρον || *per ferîte*, συγκρατητής, -ατητήρ, νάρθηξ.
steccadênti, *v.* stuzzicadênti.
steccâre, περιχαρακῶ, δρυφακτῶ || *medc.*, περισυγκρατῶ, ναρθηκίζω.
steccâto, *m.*, χαράκωμα, δρύφακτον, ἕρκος, *v.* palizzâta || στάδιον, ἱππόδρομος.
stecchêtto (stâre a —), διάγω πενιχρὸν *ο* φειδωλὸν βίον.
stecchîno, *v.* stuzzicadênti.
stecchîre, σκληρύνω || αὐτίκα ἀποκτείνω || *n. e* -rsi, γίνομαι ἀ-(δυσ)λύγιστος, (ξυλιάζω,) *ο* ἄ-(δύσ)καμπτος, σκληρύνομαι; *seccârsi*, ξηραίνομαι; *v.* dimagrîre.
stêcco, *m.*, κλάδος ξηρός; ἄκανθα, κάρφος.
stecconâto, *m.*, περίφραγμα, ἕρκος, πασσάλωμα, -λόφραγμα.
steccône, *m.*, πάσσαλος.
***steeple-chase**, *m.*, *barb.*, ἱπποδρομία (διὰ μέσων τῶν ἀγρῶν).
stêga, *f.*, κατάστρωμα τῆς πρύμνης, ὑπερκατάστρωμα.
steganografîa, *f.*, στεγανογραφία.
stêgola, *f.*, ἐχέτλη.
stêgolo, *m.*, (ἀνεμομύλου) δοκός.
stêla, *f.*, στήλη.
stêlla, *f.*, ἀστήρ, ἄστρον, (ἀστέρι); — di mâre, θαλάσσιος ἀστήρ, σταυρός || *fig.*, ἔξοχον πρόσωπον, ἐπισημότης; *destîno*, τύχη, μοῖρα || vedêr le -e, *fig.*, αἰσθάνομαι σφοδρὸν πόνον, βλέπω τὰ ἄστρα ἀπὸ τὸν πόνον.
stellânte, *m.f.*, λαμπρὸς ὡς ἀστήρ, διά-(ὑπέρ)λαμπρος; *v.* -âto.
stellâre, ἀστρικός, ἀστερικός || *vb.*, *v.* -lleggiâre.
stellâto, -a, ἀστερόεις, ἔναστρος, δι-(κατ)άστερος, ἀστρῷος, -ώδης; -οφόρος.
stelleggiâre, (ἐπι)κοσμῶ δι' ἀστέρων, καταστερίζω, διαστερῶ.
stellêtta, *f.*, ἀστερίσκος.
stellifôrme, *m.f.*, ἀστεροειδής.
stellionatârio, *m.*, δολιοπώλης, ἀντιβαδιαστής.
stellionâto, *m.*, δολιοπωλία, ἀντιβαδίασις.
stelliône, *m.*, *zool.*, σαυρίδιον, ἀσκαλαβώτης.
stêlo, *v.* gâmbo.
stêmma, *m.*, στέμμα; *v.* ârma, corôna.
stemperâre, τήκω, διαλύω, (λυόνω,) ἐν ὑγρῷ, δια-(ἐμ)βρέχω || *tôglier la témp(e)ra*, ἀφαιρῶ τὸ στόμωμα, ἀναστομῶ, (ξεβάφω) || *fig.*, ἐκφράζω διὰ μακρολογίας, μακρολογῶ.
stendârdo, *m.*, *v.* bandièra, insêgna.
stêndere, δια-ἐν-(ἐκ)τείνω, ἐξαπλῶ, (παρατεντόνω, ἁπλόνω); ἐπιμηχύνω, διευρύνω; *v.* spiegâre || *compildre*, *scrîvere*, συντάσσω, γράφω.
stenditôio, *m.*, στεγνοτήριον || *tipografîa*, ἁπλωτήριον.
stenebrâre, φωτίζω.
stenografâre, στενογραφῶ.
stenografîa, *f.*, στενογραφία.
stenogrâfico, -a, στενογραφικός.

stenôgrafo, -a, στενογράφος.
stentâre *ecc., v.* soffrire, penâre; faticâre.
stentâto, -a, ἐνδεής, ταλαίπωρος; ἀσθενής, ἀδύνατος || *sforzâto,* ἐπίμοχθος, βαρύς, βεβιασμένος; ἐπιτετηδευμένος.
stêntore, *m.,* Στέντωρ, μεγαλόφωνος.
stentôreo, -a, στεντόρειος.
stenuâre, *v.* esten-.
stêppa, *f.,* πεδιὰς ἐκτεταμένη καὶ ἀκαλλιέργητος, ἔρημος, στέπση.
steratûra, *f.,* στερομέτρημα.
stêrco, *m.,* σκώρ, κόπρος, (σ)πέλεθος, περίττωμα, ἀποπάτημα, (κοπριά, σκατόν, τὰ σκατά) || *di animâli, concîme,* κόπρος τῶν ζώων, ὄνθος, βόλιτος, (κουτσουλιά, βιρβιλιά, κοπριά); *di bûe,* κόπρος βοός, βουβωνία, (σβουνιά).
stercorâle, *m. f.*; **-ârio, -a,** κοπρικός, -πρι(ι)ώδης.
stercorâre, *v.* concimâre.
stercoraziône, *f.,* κοπρισμός.
stereografìa, *f.,* στερεογραφία.
stereográfico, -a, στερεογραφικός.
stereôgrafo, *m.,* στερεογράφος.
stereometrìa, *f.,* στερεομετρία.
stereomêtrico, -a, στερεομετρικός.
stereoscôpio, *m.,* στερεοσκόπιον.
stereotipâre, στερεοτυπῶ, (-όνω) || *fig.,* καθιστῶ, ἀναλλοίωτον, διαιωνίζω.
stereotipìa, *f.,* στερεοτυπία; *stabilimênto,* -πεῖον.
stereôtip(ât)o, -a, *pr. e fig.,* στερεότυπος.
stereotomìa, *f.,* στερεοτομία.
stêrile, *m. f.,* στεῖρος, ἄγονος, ἄτεκνος, ἄτοκος; *di terrêni,* ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος || *fig., inûtile,* ἀνωφελής, μάταιος; *di un soggêtto.* ἰσχνός; *dêll' ingêgno,* ἀφυής.
sterilîre, *v.* ister-.
sterilità, *f.,* στείρωσις, ἀγονία, ἀγεννησία, ἀτεκνία, ἀτοκία, ἀσυλληψία || *agr.,* ἀγονία, ἀκαρπία, ἀφορία || *fig.,* ἀνωφέλεια, ματαιότης; ἰσχνότης; ἀφυΐα.
sterilizzâre, στειροποιῶ.
sterlîna, *f.,* λίρα στερλίνα, ἀγγλικὴ λίρα.
sterminâre, (ἐξ)ὀλοθρεύω, (ἐξ)ἀφανίζω, (ἐξοντόνω).
sterminâto, *v.* smisurâto.
sterminatôre, -trîce, ἐξολοθρευτικός, καταστρεπτικός || *s. m.,* ἐξολοθρευτής, καταστροφεύς.
stermînio, *m.,* ἐξολόθρευσις, πανωλεθρία, ἐξόντωσις, καταστροφή; σφαγή, αἱματοχυσία.
stêrno, *m.,* στέρνον.
sternutâre, πταρνύομαι, (πτερνίζομαι, φτα(ι)ρνίζομαι).
sternutatôrio, -a, πταρμικός, -ρνιστικός || *s. m.,* πταρμικόν.
sternûto, *m.,* πταρμός, (πτέρνισμα, φτά(ἰ)ρνισμα).
stêro, *m.,* στέρον, μέτρον κυβικὸν (τῶν καυσοξύλων).
sterpâre, *v.* sradicâre.
stêrpo, *m.,* κλαδίσκος, βλαστός, πρέμνον, (κουτσοῦρα); *v.* prûno, rôvo.
sterquilînio, *m., v.* concimâia; stâla.
sterramênto, *m.,* (ἀνα)σκαφή, (σκάψιμον).
sterrâre, (ἀνα)σκάπτω, ἀφαιρῶ *o* ἐκβάλλω χῶμα.
sterzâre, *v.* tripartire.
stêssere, παρα-(δια)λύω (τὸ ὕφασμα), (ξεφτίζω).
stêsso, -a, μὴ διαφέρων, οὐχὶ ἄλλος, ὁ αὐτός, ὁ ἴδιος || îo -o, ἐγὼ ὁ ἴδιος, (ἀτός μου) || di me -o, ἐμαυτοῦ || dîco fra me -o, λέγω κατ' ἐμαυτόν || tu -o, σὺ αὐτός, σὺ ὁ ἴδιος, (ἀτός σου) || il re -o, (*in persôna*), αὐτὸς ὁ βασιλεύς; lo -o re (*non un âltro re*), ὁ αὐτὸς βασιλεύς || ò lo -o, εἶναι τὸ αὐτὸ (πρᾶγμα).
stetoscôpio, *m.,* στηθοσκόπιον.
stîa, *f.,* κλωβός, (κλουβί,) (ἔνθα τρέφονται οἱ ὄρνιθες).
stiacciâre, *v.* schiacc-.
stiâre, (ἐγ)κλείω ἐντὸς κλωβοῦ.
stibiâto, -a, στιμμιοῦχος, ἀντιμονιοῦχος.
stiepidîre, *v.* intiep-.
stîgio, -a, τῆς Στυγός, καταχθόνιος.
stigmatizzâre, *v.* stimat-.
stîle, *m.,* χαρακτὴρ λόγου, λεκτικόν, λέξις; ῥυθμός; *in gênere,*

ὕφος || *strumênto da scrîvere*, στῦλος, γραφίον, -φίς || vêcchio *o* nuôvo —, (*nêlle dâte*), ἀρχαῖος *o* νεώτερος τρόπος, γρηγοριανὸν *o* νέον μηνολόγιον, παλαιὸν *o* νέον

stilêtto *ecc.*, *v.* pugnâle. [ἔτος || →

stilîsmo, *m.*, ἀκρίβεια λόγου *o* ὕφους, καλλιλεξία, καλλιέπεια.

stilîsta, *m.f.*, ἀκριβὴς *o* καλλιεπὴς συγγραφεύς. [gôcci(ol)a.

stîlla, *f.*, σταγών, ψα-(ψε)κάς, *v.*

stillâre, *v.* gocciolâre; (d)istillâre; ispirâre. [(-ξιμον).

stillicîdio, *m.*, στά(λα)ξις, -λαγμός,

stilobâto, *m.*, βάθρον στύλου, στυλοβάτης.

stîma, *f.*, ὑπόληψις, (στίμα), τιμή, σέβας || ἐκ-(δια)τίμησις, (ξετίμησις). [ξιότιμος.

stimâbile, *m. f.*, εὐϋπόληπτος, ἀ-

stimabilità, *f.*, ἀξιότιμον.

stimâre, *fâr stîma o cônto*, ὑπολήπτομαι, (ἐκ)τιμῶ, ποιοῦμαι περὶ πολλοῦ, (ψηφῶ) || *giudicâre*, κρίνω, νομίζω, θεωρῶ, ὑπολαμβάνω || *comm.*, ἐκ-(δια)τιμῶ, (ξετιμῶ).

stîmate, *f. pl.*, αἱ πέντε οὐλαὶ τῶν πληγῶν τοῦ Ἰησοῦ, τὰ στίγματα || *fig.*, στίγμα, σημεῖον, (-μάδι,) ἀτιμίας. [τιμος, ἐντιμώτατος.

stimatîssimo, **-a**, *tîtolo*, λίαν ἀξιό-

stimatizzâre, *fig.*, στηλιτεύω.

stimatîvo, **-a**, ἐκ-(δια)τιμητικός.

stimatôre, *m.*, ἐκ-(δια)τιμητής.

stîmolo *e der.*, *v.* eccitamênto, sprôno *ecc.*

stînco, *m.*, κνήμη, *v.* tîbia.

stîngere, *v.* scolorîre.

stîpa, *f.*, σωρὸς (φρυγάνων), τὰ φρύγανα, τὰ ξυλάρια.

stipâre, *v.* stivâre. [ρῶ, (-σθόνω).

stipendiâre, μισθ(οδοτ)ῶ, -σθοφο-

stipendiâto **-a**, μισθωτός, μίσθιος.

stipêndio, *m.*, μισθός, (ῥόγα); *v.*

stipettâio, *v.* ebanîsta. [sôldo.

stîpite, *m.*, *di pôrta*, παραστάς, (-τάτης), ὀρθοστάτης || *bot.*, στέλεχος, κορμός, πρέμνον, (κούτσουρον, -σούρα) || *pâlo*, πάσσαλος, χάραξ || — genealôgico, οἰκογενειακὸν στέλεχος, ῥίζα, γενάρχης.

stîpo, *m.*, σκευο-(ἀγγειο)θήκη.

stipulânte, *m. f.*, συμφωνῶν, συμβαλλόμενος. [συμβάλλομαι.

stipulâre, συμφωνῶ, (συν)ὁμολογῶ,

stipulaziône, *f.*, συμφωνία (διὰ λόγου *o* διὰ συμβολαίου), ὁμολογία, συνθήκη.

stiracchiamênto, *m.*; **-cchiatûra**, *f.*, ἑλκυστασμός, περισυρμός, (συχνοτράβηγμα) || σκορδίνημα, (τέντωμα, ξεροτάνισμα) || *spâsimo dêi mûscoli*, στρόφος || *fig.*, σόφισμα, -φιστεία, λεπτολογία.

stiracchiâre, ἑλκυστάζω, περισύρω, διέλκω, (συχνοτραβῶ) || *sofisticâre*, σοφίζομαι, -φιστεύω, λεπτο-μικρο-(τριχο)λογῶ || — il prêzzo, λεπτολογῶ περὶ τῆς τιμῆς μέχρι λεπτοῦ; *n.*, δυσωνῶ, -νοῦμαι || -rsi, *stirârsi*, σκορδινῶμαι, (ξερο)τανύζομαι, (τεντόνω, -ομαι, τσιτόνομαι, κορδίζομαι).

stiracchiâto, **-a**, (ἐν)τεταμένος; βεβιασμένος, ἐπιτετηδευμένος.

stirâre, ἐκτείνω, (τεντόνω), *v.* stiracchiâre || *biancherîa ecc.*, σιδηρῶ, (-δερόνω). [(-δερώτρα).

stiratôra; **-trîce**, *f.*, σιδηρώτρια,

stiratûra, *f.*, σιδήρωμα, (-δέρωμα).

stirpâre, *v.* estirp-.

stîrpe, *v.* râzza. [*cm.* →

stitichêzza; **-cherîa**, *f.*, δυστροπία;

stiticità, *f.*, δυσκοιλιότης, στυπτικότης.

stîtico, **-a**, δυσκοίλιος, στυπτικός || *fig.*, δύστροπος, ἀνιαρός, ἰδιότροπος.

stîva, *f.*, *mar.*, κῦτος, ἐχέτλιον, ἔλυτρον, μυχός, (ἀμπάρι); *v.* zavôrra || *dêll'arâtro*, ἐχέτλη.

stivâggio, *m.*, στοιβασμός, -βασία.

stivalâre, βάλλω ὑποδήματα, ὑποδέω.

stivâle, *m.*, ὑπόδημα; *v.* scârpa.

stivalêtto, *m.*, ὑποδημάτιον, (στιβάλι).

stivâre, στοιβάζω, (ἐπι)σωρεύω.

stîzza, *f.*, ἀγανάκτησις, ὀργή.

stizzîre, *v.* adirâre, indispettîre.

stôa, *v.* pôrtico.
stoccâta, *f.*, ἡ ἐκ δολιχορομφαίας ο σπάθης πληγή || κτύπημα διὰ αἰχμῆς, διάληψις, (μπηξιά).
stôcco, *m.*, δολιχορομφαία; ῥάβδος ἐμπεριέχουσα ξίφος, (στόκος).
stoccofîsso, *m.*, στοκοφίσι(ον), ὀνίσκος τεταριχευμένος καὶ ἐξηραμένος. [ματος, προμήθεια.
***stock**, *m.*, *barb.*, ποσὸν ἐμπορεύ-
stôffa, *f.*, ὕφασμα, (κουμάσι) || *fig.*, ὑλικόν.
stôgliere, *v.* allontanâre, dissuadêre.
stôia, *v.* stuôia.
stoicîsmo, *m.*, στωϊκισμός; ἀπάθεια, καρτερία.
stôico, **-a**, *pr. e fig.*, στωϊκός; *fig.*, ἀπαθής, καρτερικός.
stoîno, *m.*, *v.* persiâna.
stôla, *f.*, στολή || † περι-(ἐπι)τραχήλιον, (πετραχήλι, στόλα).
stôlido, *v.* sciôcco, imbecîlle, idiôta.
stôlto, *c. s.*, *v.* pâzzo. [τικός.
stomacâle, *m. f.*, στομαχικός, -μα-
stomacâre, *v.* rivoltâre, nauseâre, disgustâre. [stânte.
stomachêvole, *v.* ripugnânte, disgu-
stômaco, *m.*, στόμαχος, (-μάχι), ἐπιγάστριον. [-όν.
stomâtico, **-a**, στομαχικός || *s. m.*,
stonâre, παραφωνῶ, παράδω, ἀπῳδῶ || *fig.*, εἶμαι ἀσύμφωνος, (δὲν ταιριάζω).
stonâto, **-a**, παράφωνος, ἀσύμφωνος.
stonatûra, *f.*, παραφωνία, ἀσυμφωνία.
stôppa, *f.*, στυπ(π)εῖον, -π(π)ίον, (στουπ(π)ί) || di stôppa, -π(π)ειος, -π(π)ινος.
stoppâccio, *m.*, στυπ(π)εῖον, -π(π)ίον, βύσμα, (στουπ(π)ί, σπιλάτσο, τὰ ῥακώματα, πατσαβοῦρα).
stoppâre, *v.* turâre, ostruîre.
stôppia, *f.*, ἄχυρον, καλάμη, (-μιά); *câmpo*, καλαμών, (-μιώνας).
stoppîno, *v.* lucîgnolo.
stoppôso, **-a**, χνοώδης, στύπ(π)ινος.
storâce, *m.*, στύραξ.
stôrcere, διαστρέφω, στρεβλῶ; ἀνελίσσω; *v.* slogâre.
stordimênto, *m.*, θάμβος, ἔκπληξις, σκοτοδινία, ζάλη; ταραχή.
stordîre, *v.* assordâre, stupefâre; (ἐκ)πλήττω, ζαλίζω; ἐνοχλῶ, ταράττω; καταδολεσχῶ, ὠτοκοπῶ, (πονοκεφαλῶ) || -rsi, ἐπιλανθάνομαι, (λησμονῶ, ξεχνῶ).
storditêzza, *f.*, ἀβουλία, ἀπροσεξία, ἀπερισκεψία.
stordîto, **-a**, ἔκπληκτος, ἐμβρόντητος || ἄβουλος, ἀπρόσεκτος, ἀπερίσκεπτος, ἄφρων.
stôria, *f.*, ἱστορία; διήγημα || *invenziône, panzâna*, φλυαρία, λῆρος; raccontâr dêlle -e, μυθολογῶ,
storiâre, *v.* istor-. [φλυαρῶ.
stôrico, **-a**, *agg. e s.*, ἱστορικός; *s. m.*, -ρητής, ἀφηγητής.
storiêlla, *f.*, ἱστορίδιον, διηγημάτιον, ἀνέκδοτον; μυθιστόρημα; φλυαρία, λῆρος.
storiôgrafo, *m.*, ἱστοριογράφος.
storiône, *m.*, ὀξύρρυγχος, ἔλλοψ, (χαβιαρόψαρον, ξαρρίχι, μερσίνι).
stormîre, θορυβῶ; *v.* mormorâre.
stôrmo, *m.*, πλῆθος, ἀγέλη, (κοπάδι); συνάθροισις. [dissuadêre.
stornâre, *v.* rimuôvere, allontanâre;
stornêllo, *m.*, *poesîa*, ᾀσμάτιον, (τραγουδάκι,) τοσκάνον || *zool.*, →
stôrno, *m.*, *zool.*, ψάρ, (ψάρος, -ρώνι, μαυροπούλι) || cavâllo —, ἄλογον ψαρόν || *stornaménto*, ἀνάκλησις; δολία ὑπεξαίρεσις, ὑπόκλεψις.
storpiamênto, *m.*; **-atûra**, *f.*, πήρωσις, κολόβωσις || παραφθορά.
storpiâre, κυλλαίνω, ἀναπηρῶ, κολοβῶ, ἀκροτηριάζω, (κουλαίνω, κολοβόνω, μισερόνω, σακατεύω) || *fig.*, παραμορφῶ. παραφθείρω; διαστρέφω, προφέρω ἐσφαλμένως.
storpiâto, **-a**, πεπηρωμένος, → || παραμεμορφωμένος, παρεφθαρμένος.
stôrpio, **-a**, κυλλός, ἀνάπηρος, πεπηρωμένος, κολοβός, (κουλός, μισερός, σακάτης).
stôrta, *f.*, συ-μετα-(ἀντι)στροφή; ἕλιγμός || *medc.*, διάστρεμμα, πα-

ράφθημα,(στραγγούλισμα) || *chim.*, βίκος.
stôrto, -a, διάστροφος, στρεβλός, (στραβός); ἐξηρθρωμένος || *fig.*, *v.* errâto, fâlso.
stovigliâio, *m.*, κεραμεύς, -μοποιός, -μοπώλης, χυτρεύς, (τσουκαλᾶς).
stovîglie, *f. pl.*, τὰ κέραμα, τὰ ἀγγεῖα, τὰ σκεύη, τὰ μαγειρικὰ [χαλκώματα.
strabalzâre, *v.* trab-.
strabêre, ὑπερπίνω.
strabiliâre, ἐκπλήττομαι καθ' ὑπερβολήν, ὑπερεξίσταμαι.
strabîsmo, *m.*, στραβισμός, παραβλοπία, (ἀλληθωράδα, ἀλλοιθω-
strabocâre, *v.* trab-. [ριά).
strabocchêvole, *m. f.*, ἄ-(ὑπέρ)μετρος, ὑπερβολικός.
strabuôno, -a, ἐξαίρετος, κάλλιστος.
strabuzzâre, περιστρέφω.
stracârico, -a, κατά-(ὑπέρ)φορτος.
stracâro, -a, προσφιλέστατος || ἀκριβέστατος. [*v.* bretêlle.
straccâle, *f.*, ὑπουρίς, (πιστιά) ||
straccâre *ecc.*, *v.* stancâre.
stracchîno, *m.*, τυρὸς τῆς Λομβαρδίας ὑπόξανθος.
stracciafôglio, *v.* scartafâccio.
stracciaiuôlo, *m.*, ῥακοσυλλέκτης, (κουρελᾶς) || γρυτοπώλης.
stracciâre, ῥακῶ, (κουρελιάζω), (δια)σχίζω, διαρρηγνύω.
strâccio, *m.*, *pr. e fig.*, ῥάκος, λακίς, (κουρέλι; παληόπανον); *strofinâccio,* ἀπόμακτρον, (πατσαβοῦρα); *pl.*, *âbiti, cianciafrûscole,* τὰ γέλγια, (τὰ κουρέλια) || *fig.*, *côsa vile,* εὐτελὲς πρᾶγμα, ῥῶπος.
stracciône, -a, *v.* lâcero, cenciôso,
strâcco, *v.* stânco. [miserâbile.
stracollâre, *v.* cadêre; stôrcere.
stracontênto, ὑπερευχαριστημένος.
stracôrrere, ὑπερτρέχω. [κατόπτης.
stracorridôre, *m.*, *mil.*, πρόδρομος,
stracôtto, -a, ὑπερεψημένος || *s. m.*, πνικτόν, (ψητὸ στὸ τέντζερι).
strâda, *f.*, ὁδός, (στράτα), δρόμος, ἀγυιά, ῥύμη, (ῥούγα); *cammîno,* πορεία; *côrso, direzióne,* δρόμος || — facêndo, ἐν τῷ ὁδεύειν, καθ' ὁδόν || mêttersi in istrâda, βάλλομαι εἰς δρόμον.
stradâle, *m. f.*, τῶν ὁδῶν; ὁδηγητικός, ὁδοιπορικός || *s. m.*, ὁδὸς (τῶν ἀγρῶν), (στράτα).
stradâre, *v.* avviâre, indirizzâre.
stradêlla; -dêtta, *f.*, μικρὰ ὁδός, δρομίσκος, (στρατάκι, ῥουγίτσα).
stradîno, *m.*, ἐπιστάτης τῶν ὁδῶν, ὁδεπιστάτης, ὁδοτηρητής.
stradiôtto, *m.*, στρατιώτης ἱππεύς.
stradône, *m.*, μεγάλη ὁδός, (στρά-
stradotâle, *v.* estr-. [τα), λεωφόρος.
stradûcola, *f.*, στενωπός, (σοκάκι, στενάδα), *v.* -dêlla, sentiêro.
strafalciâre, *pr.*, ἐγκαταλείπω τι θερίζων || *fig.*, γράφω *o* ὁμιλῶ ἀμελῶς, ἀτάκτως, ἐσφαλμένως.
strafalciône, *m.*, λάθος, παραδρομή, ἀστόχημα.
strafâre, πράττω,(κάμνω,) τι κακῶς, καθ' ὑπερβολήν, ὑπέρ τὸ δέον.
strafâtto, -a, *di frûtti ecc.*, ὑπερ-
straf(f)îno, *v.* sopraff-. [ώριμος.
strafôro, *v.* traf- || di —, λάθρα, -ραίως, κρυφίως, κρύφα, (-ά, μυστι-
strafôttersi, *b.*, *v.* infischiârsi. [κά).
strâge, *f.*, (κατα)σφαγή, αἱματοχυσία, *v.* eccîdio.
stragiudiziâle, *v.* estrag-.
strâglio, *m.*, *mar.*, πρότονος, χονδρὸν σχοινίον. [τὸ δέον.
stragodêre, ἀπολαύω πολύ *o* ὑπὲρ
stragrânde, *m. f.*, μέγιστος, ὑπερμεγέθης, ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος.
stralciâre, ἐκκόπτω τοὺς κλάδους τῶν κλημάτων, ἀμπελουργῶ || *fig.*, *tôgliere*, ἀφαιρῶ, ἀπο-(ἐκ)κόπτω, ἀποσπῶ, (ξεκόπτω); *sbrigâre, finîre,* ἀποτελειῶ, (-όνω), περαίνω; *un cônto,* ἰσολογίζω (λογαριασμόν); *accomodâre ûna controvêrsia*, συμβιβάζω, συμφωνῶ.
strâlcio, *m.*, ἐκκοπή, ἀφαίρεσις τοῦ κλήματος, ἀμπελούργημα || ἀφαίρεσις; τέλος, πέρας; συμβιβασμός, συναλλαγή, συμφωνία,
strâle, *m.*, *v.* frêccia. [συνθήκη.
stralucênte, *m. f.*, ὑπέρλαμπρος.

stralunamênto, *m.*, ὀφθαλμοστροφία.
stralunâre, περιάγω *o* περιστρέφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγρίως *o* θυμοειδῶς, ὀφθαλμοστροφῶ.
stramazzâre, καταβάλλω, καταρρίπτω || *n.*, καταπίπτω (ἀναίσθητος).
stramazzône, *m.*, κατάπτωσις, (πέσιμον), *v.* capitômbolo || *schêrma*, καταφορά, (κοψιά, καταίβασμα).
strâmba, *f.*, σπάρτος, -ον. [no.
strâmbo, *v.* lôsco; eccêntrico, strâ-
strambôtto, *m.*, ᾆσμα ὀκτάστιχον || *v.* errôre, strafalciône.
strâme, *m.*, ἄχυρον, τὰ ἄχυρα, καλάμαι; χόρτος; -τόστρωμα.
stramônio, *m.*, στραμόνιον, στρύχνος ὁ μανιακός.
strampalâto, **-a**, ἀλλόκοτος, ἰδιότροπος, παράξενος, γελοῖος, μωρός.
strampalatâggine; **-lerîa**, *f.*, ἰδιοτροπία, ἰδιορρυθμία, παραλογισμός, (ἀλλοκοτιά, τρέλλα).
stranêzza, *f.*, ἰδιοτροπία, παράξενον, παράδοξον, ἀτοπία, *c. s.*; ἀλλόκοτον πρᾶγμα.
strangolamênto, *m.*, στραγγαλισμός || στένωσις, -ωμα.
strangolâre, ἄγχω, πνίγω, στραγγαλίζω || *fig.*, συστέλλω τὸν λαιμόν, συσφίγγω; στεν(οχωρ)ῶ, -νεύω.
strangolatôre, **-trîce**, ἀπαγχονιστής, στραγγαλιστής. [ἄγχη, κυνάγχη.
stranguglîone, *m.*, (ἱππο-βοο)συν-
strangûria, *f.*, στραγγ-(δυσ)ουρία.
stranièro, **-a**, ξένος, ἀλλοδαπός, ἀλλογενής, μὴ οἰκεῖος.
strâno, **-a**, ἰδιότροπος, παράξενος, παράδοξος, ἄτοπος, ἀλλόκοτος.
straordinârio, **-a**, ἔκτακτος, ἀσυνήθης, ἄτοπος; ὑπερβολικός; *c. s.*
strapagâre, ἀποτίνω ὑπὲρ τὴν ἀξίαν *o* πλέον τοῦ δέοντος, παρα-περισσο-(ὑπερ)πληρόνω.
strapazzâre, *maltrattâre*, κακοποιῶ, αἰκίζω, κακομεταχειρίζομαι; *sgridâre*, ἐπιτιμῶ, περιυβρίζω, ἐπιπλήττω, (μαλ(λ)όνω); *spossâre*, καταπονῶ, (κουράζω); *fâr pôco cônto*, περιφρονῶ; *fâr trascuratamênte*, ἐργάζομαι ἀμελῶς, χαλῶ || -rsi, μοχθῶ ὑπὲρ τὸ δέον, κοπιάζω καθ' ὑπερβολήν, ἀσελγαίνω, ἀκολαστεύω, καταχρῶμαι τὴν ὑγείαν *o* τὰς σωματικὰς δυνάμεις.
strapazzâta, *f.*, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, (μάλ(λ)ωμα).
strapâzzo, *m.*, κακομεταχειρισμός, (κακοπάρσιμον), μόχθος, κάματος, καταχρήσεις ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν, *v.* disôrdine || *r.*, περι-(κατα)φρόνησις || da —, τῆς κοινῆς χρήσεως.
strapiôvere, ῥαγδαίως βρέχει.
strapotênte, *m. f.*, ὑπερ-(παντο)δύναμος.
strappâre, ἀποσπῶ, ἀφαιρῶ; *sradicâre*, ἐκριζῶ, (ξερριζόνω); *straccidre*, *lacerâre*, διαρρήσσω, διασχίζω, (ξεσχίζω), διασπαράττω; *portâr vîa*, ἀναρπάζω.
strappâta, *f.*, ἀπόσπασις, ἐκρίζωσις || *di côrda*, σχοινισμός. [νος).
strappâto, **-a**, διερρωγώς, (ξεσχισμέ-
strâppo, *m.*, διάρρηγμα, σχίσμα, (ξέσχισμα).
strapregâre, θερμῶς παρακαλῶ, θερμοπαρακαλῶ, καθικετεύω.
strarîcco, *v.* riccône.
straripamênto, *m.*, ἐκχείλισις, πλημμύρα, -ρισμα, (ξεχείλισμα).
straripâre, (ὑπερ)ἐκχέομαι, ὑπερχέομαι, πλημμυρῶ, -ρίζω, (ξεχειλίζω).
strascicamênto, *m.*, συρμός, (σύρσιμον), ἕλκυσις, -υσμός.
strascicâre, (κατα)σύρω, ἕλκω, (τραβῶ) || -rsi, (κατα)σύρομαι, ἐπιπόνως *o* μόλις βαδίζομαι *o* περιπατῶ, (κωλοσύρνομαι).
strâscico, *m.*, συρμὸς ἱματίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, συρομένη ἄκρα ἐσθῆτος, οὐρά || *v.* sêguito.
stratagêmma, *m.*, στρατήγημα, τέχνασμα, τέχνη; δολιότης, πανουργία. [λέμαρχος.
stratêga, *m.*, στρατηγ(ικ)ός; πο-
strategîa, *f.*, στρατηγία, -τηγικὴ (τέχνη).
stratêgico, **-a**, στρατηγικός.

stratificâre, καταστρώννυμι, διαστρώννω, στοιβάζω.
stratificaziône, *f.*, διάταξις κατὰ στρώματα, διά-(κατά)στρωσις, στοιβασμός.
stratifôrme, *m.f.*, στρωματόμορφος.
strâto, *m.*, στρῶμα; ἔδαφος, δαπέδωμα; τάπης || στρωματονεφέλη.
stratografîa, *f.*, στρατογραφία.
stratôso, **-a**, κατὰ στρώματα.
strâtta, *v.* strappâta.
strav-, *v.* trav-.
stravagânte, *m. f.*, *v.* eccêntrico, strâno, strampalâto.
stravîncere, ὑπερνικῶ, καταχρῶμαι τὴν νίκην.
straviziâre; **-vizzâre**, ἀσωτεύομαι, ἀσελγαίνω, ἀκολασταίνω; εὐωχοῦμαι, κραιπαλῶ, μεθοκοπῶ, τρώγω *o* πίνω ὑπερμέτρως.
stravîzio, *m.*, ἀσωτ(ε)ία, ἀκολασία, εὐωχία, κραιπάλη.
stravôlgere; **-ltâre**, ἀντι-(ἀνα)στρέφω, ἀνατρέπω; ἐξαρθρῶ || *v.* snaturâre.
stravôlto, **-a**, διεστραμμένος; συγκεχυμένος.
straziânte, *m. f.*, σπαραξικάρδιος, κατασπαράττων τὴν καρδίαν.
straziâre, (κατα)σπαράττω, σχίζω || *tormentâre*, βασανίζω, (κατα)τυραννῶ, κατατρύχω || *beffâre*, *schernîre*, *oltraggiâre*, χλευάζω, ἐμπαίζω, ὑβρίζω; *dîr mâle*, κακολογῶ, καταλαλῶ, διασύρω || *dissipâre*, *sciupâre*, καταδαπανῶ, κατασπαταλῶ || — gli orêcchi, ὠτοκοπῶ.
strâzio, *m.*, σπαραγμός, βάσανος, ἄλγος ψυχῆς || χλευασμός, ὕβρις, προσβολή, αἰκία || ἀσωτ(ε)ία, σπατάλη.
strecciâre, ἐκπλέκω, (ξεπλέκω).
strêga; **-gôna**, *f.*, μάγισσα, γραία διεστραμμένη, ἔμπουσα, ἐριννύς, (ῥίχτρα, στρίγλα).
stregâre, γοητεύω, μαγεύω, βασκαίνω.
strêgghia, *v.* strîglia.
stregonerîa; **-gherîa**, *f.*, γοητεία, μαγεία, μαγγανεία; γοήτευμα, μάγευμα; βασκανία.
stregône, *m.*, γόης, μάγος, (ῥίχτης).
strêgna, *v.* pârte, porziône || trattâr tûtti a ûna —, μετρῶ πάντας διὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου.
strelîzzi, *m. pl.*, *mil.*, στρελίτσιοι.
stremâre, *v.* diminuîre; fiaccâre, esaurîre,
stremenzîre, ἐξασθενίζω, *c. s.*
strêmo, *v.* estrêmo.
strênna, *f.*, ἐπινομίς, (ἁγιοβασιλιάτικον, ἁϊβασιλειάτικο, μποναμᾶς).
strênuo, *v.* valorôso, coraggiôso.
strepitâre, *poet.* strêpere, θορυβ(οποι)ῶ, (χαλῶ τὸν κόσμον), κροτῶ; — côntro *qcd.*, (κατα)θορυβῶ, καταβοῶ τινος.
strêpito, *m.*, θόρυβος, πάταγος, -γή, -γμός, μέγας κρότος, βοή, κραυγή, ταραχή.
strepitôso, **-a**, θορυβώδης, παταγώδης; ἠχώδης; καταπληκτικός, πολύκροτος.
strêtta, *f.*, (σύ-περί)σφίγξις, (σφίγξιμον); *abbrâccio*, ἐναγκαλισμός, περίπτυξις, (σφιχταγκάλιασμα) || *mus.*, συντονία, τελικὸν μέρος γοργῆς ἐπῳδίας || *pâsso strêtto*, στενόν, κλεισώρεια, αὐλών || mêttere âlle -e, στενοχωρῶ || *v.* câlca, fôlla; toccamâno.
strettamênte, *avv.*, συνεσφιγμένως, σφιγκτῶς, (-τά), στενῶς; *rigorosamênte*, αὐστηρῶς, ἀκριβῶς; *caldamênte*, θερμῶς; *brevemênte*, συντόμως.
strettêzza, *f.*. στενότης, -νοχωρία, περιορισμός || φειδώ(λία) || σμικρότης || οἰκειότης, φιλία || *v.* angûstia, bisôgno, imbarâzzo.
strêtto, **-a**, σφιγκτός, συνεσφιγμένος, συνημμένος; στενός, -νόχωρος || *dênso*, πυκνός, ἀθρόος || *avâro*, σφιγκτός, (-τοχέρης), φειδωλός, ἀνελεύθερος || *rigorôso*, *precîso*, αὐστηρός, ἀκριβής || *pîccolo*, μικρός, ἐλλειπής || *estrêmo*, μέγιστος, ὑπερβολικός || *întimo*, οἰκειότατος, προσφιλέστατος, στενός || *s. m.*, στενόν, πορθμός.
strettôia, *f.*, σφιγκτήριον, δέσμη, σφιγκτή.

strettôio, *m.*, πιεστήριον, *v.* tôrchio; laminatôio.
strîa, *f.*, στρίξ, ῥάβδωσις.
striâto, -a, στριγωτός, ῥαβδωτός.
striatûra, *f.*, στρίγωμα, ῥάβδωμα.
stricnîna, *f.*, στρυχνίνη.
stridênte, *m. f.*, σίζων, τρίζων; ὀξύς, διάτορος, (διαπεραστικός) || *fig.*, ἀντίθετος, ἀντικείμενος; δυσάρεστος.
strîdere, σίζω, τρίζω, ἐκφέρω ἦχον [τρικτικόν || κραυγάζω.
strîdo, *m.*, κραυγή, βοή; κλαγγή; →
stridôre, *m.*, τριγμός, (τρίξιμον).
strigâre, *v.* sbrogliâre, sbrigâre.
strîge, *f.*. *zool.*, νυκτάρπαξ, στρίγξ.
strîgio, *v.* solâno.
strîglia, *f.*, στλεγγίς, ξύστρα, (-τρί,) *ο* ψῆκτρα τῶν ἵππων.
strigliâre, στλεγγίζω, ξυστρίζω, ψηκτρίζω *ο* καθαρίζω, (παστρεύω,) ἵππον διὰ τῆς ψήκτρας || *fig.*, ῥαβδίζω, ξυλοκοπῶ, δέρ(ν)ω, στυφελίζω, (ξυλοφορτόνω).
strillâre, ἀναβοῶ, κραυγάζω, φωνασκῶ, (-νοκοπῶ).
strîllo, *m.*, βοή, κραυγή.
strimpellâre, ἀπειροκάλως κρούω, (παίζω,) ὄργανον ἔγχορδον, κακοπαίζω, (τριγουνίζω).
strinâre, *v.* bruciacchiâre.
strînga, *f.*, *v.* laccêtto.
stringâre, *v.* (re)strîngere. [τομος.
stringâto, -a, *di stile*, βραχύς, σύν-
strîngere, (συ)σφίγγω, (στρυμόνω); συνδέω, συνάπτω, συμπιέζω, συμπυκνῶ, (πυκνόνω); *v.* abbracciâre || — amicîzia, familiarità con *qcd.*, φιλίαν συνάπτομαι πρός τινα, συντίθεμαι οἰκειότητα μετά τινος || — alleânza, συμμαχῶ || — il frêno, *pr. e fig.*, σφίγγω τὸν χαλινόν || — il cuôre, θλίβω, βασανίζω, στενοχωρῶ, παρατείνω τὴν καρδίαν || — da vicîno, στενοχωρῶ, (πλησιάζω νὰ φθάνω) || — il giuôco, παίζω μετὰ φειδοῦς, (περιορίζω τὸ παίξιμόν μου) || — la mâno, σφίγγω τὸ χέρι.
striône, *v.* istriône, commediânte.
strippâta, *v.* scorpacciâta.
strîscia, *f.*, ταινία; τμῆμα || *trâccia, rîga ecc.*, σημεῖον, γραμμή, σειρά, (ἀράδα), ὀλκός.
strisciânte, *m. f.*, ἕρπων, -πυστικός, -πετός, -πετώδης || *fig.*, χαμερπής, χαμαίζηλος, ταπεινόφρων, ποταπός.
strisciâre, *v.* stropicciâre; sfiorâre || *n.*, *pr. e fig.*, ἕρπ(ύζω)ω]; *fig.*, θωπεύω, προσκυνῶ τοὺς ἰσχυροὺς.
strisciâta, *f.*; **-amênto**, *m.*, ἑρπυσμός. [τοὺς πόδας.
strisciôni, *avv.*, ἐπισύρτως, σύρων
stritolâre, (συν)τρίβω, καταθραύω, θρύπτω, λειοποιῶ.
strizzâre, *v.* sprêmere || — gli ôcchi, σκαρδαμύσσω, -μυκτῶ, ἰλλωπ(ίζω)ῶ, (μισοκλείω τὰ μάτια).
strizzâta, *f.*, σκαρδαμυγμός.
strôfa; -e, *f.*, στροφή.
strofinâccio(lo), *m.*, ἀπόμακτρον, (πατσαβοῦρα).
strofinâre, *v.* stropicciâre, fregâre.
strologâre, *v.* astrol-, almanaccâre.
strombâre, διαπλατύνω.
strombazzâre; -bettâre, *pr. e fig.*, (δια)σαλπίζω; *cm. fig.*, διαλαλῶ, διαθρυλλῶ, διακωδωνίζω.
stroncâre, *v.* tronc-.
stronziâna, *f.*, στροντιανή.
strônzio, *m.*, στρόντιον.
strônzo(lo), *m.*, (σ)πέλεθος, (κουράδα, σκατοῦλα).
stropicciamênto, *m.*, τρίψις, ἐπιτριβή, (τρίψιμον), ἀπόσμηξις.
stropicciâre, τρίβω (διὰ τῆς χειρός), ἐπι-(προσ)τρίβω || ἀποσμήχω, στιλβῶ, (ὑαλίζω) || — i piêdi, ποδο-(πτερνο)κτυπῶ.
stropiccîo, *m.*, *v.* -cciamênto; συχνὴ τρίψις || — di piêdi, ποδοκρουσία, ποδοπάτημα, ποδοβολή.
strôppa, *f.*, λύγος, οἰσύα.
stroppiâre *ecc.*, *v.* storpiâre.
strosciâre *ecc.*, *v.* scrosciâre.
strôzza, *f.*, λάρυγξ, (-υγγας), φάρυγξ, λαιμός, (τά λαιμά).
strozzâre, *v.* strangolâre, soffocâre || τοκογλυφῶ, ἐπὶ μεγάλοις τόκοις δανείζω.
strozzatûra, *f.*, *strangolamênto*,

στραγγαλισμός || *restringimênto*, στένωσις, λαιμός (ἀγγείου *ecc.*).
strozzîno, *v.* usurâio.
strubbiâre, *v.* consumâre, logorâre.
strucinâre, *v.* gualcîre.
strûggere, φθείρω, τήκω, διαλύω; *v.* distr-, consumâre.
struggicuôre, *v.* crepacuôre.
struggimênto, *m.*, φθορά, τῆξις, ἀνάλυσις || ἀδημονία, πάθος, δεινὴ ἀνία, σφοδρὸς ἔρως, μέγας πόθος.
strûllo, *v.* sciôcco, imbecîlle.
strumentâre *ecc.*, *v.* istrum-.
strusciâre, *v.* consumâre, logorâre; gualcîre.
strûtto, *m.* χοίρινον λίπος, (ξύγγι, γουρουνόξυγγον).
struttûra, *f.*, κατασκευὴ (οἰκίας), σύστασις || διοργάνωσις || ῥυθμὸς (τοῦ λόγου), σύνταξις || *fig.*, σύνθεσις, οἰκονομία.
strûzzo, *m.*, στρουθοκάμηλος, στρουθός, (καμηλοπούλι) || stômaco di —, δυνατὸς στόμαχος, χωνεύων καὶ πέτρας.
stuccâre, ἐμφράσσω *o* συγκολλῶ διὰ μαρμαροχρίσματος || ἐνοχλῶ, παραζαλίζω, (πονοκεφαλῶ), κορέννυμι, προξενῶ κόρον *o* ἀηδίαν.
stuccatôre, *m.*, μαρμαρωτής, -ροχρίστης.
stucchêvole, *m.f.*, ἀνιαρός, ἐπαχθής, φορτικός, ἀηδής.
stûcco, **-a**, κεκορεσμένος, διάκορος, (χορτάτος), ἀηδισμένος, ἀνίαν αἰσθανόμενος || *s. m.*, μαρμάρωμα, -ρόχρισμα, -ροκονία.
studênte, *m.*, μαθητής, σπουδαστής, (*universitârio*) φοιτητής.
studiacchiâre, σπουδάζω ἀμελῶς.
studiâre, σπουδάζω, μελετῶ || φιλοπονῶ || *osservâre*, παρατηρῶ || *v.* affrettâre || -rsi, ἀγωνίζομαι, ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι.
studiatamênte, *v.* appôsta.
studiâto, **-a**, ἐξειργασμένος μετ' ἐπιμελείας, πεφιλοπονημένος; κεκαλλωπισμένος, ἐπιτετηδευμένος.
stûdio, *m.*. σπουδή, μελέτη || (stânza da) —, μελετητήριον; σπουδαστήριον; *ufficio*, γραφεῖον; *di artista*, τεχνουργεῖον, ἐργοστάσιον; *v.* scuôla || *dissertaziône*, μελέτη || *esercîzio*, γύμνασμα || *cûra*, φροντίς; *diligênza*, ἐπιμέλεια; *sfôrzo*, προσπάθεια, ἀγών; *ricercatêzza*, ἐπιτήδευσις.
studiôlo, *m.*, σπουδαστήριον, γραφεῖον.
studiôso, **-a**, φιλόσπουδος, φιλομαθής; ἐπιμελής || φροντιστικός, προσεκτικός.
stuêllo, *m.*, μοτός.
stûfa, *f.*, *bâgno*, πυριατόριον, ἀφιδρωτήριον || *da riscaldâre*, θερμάστρα || *da seccâre ecc.*, ἰπνός, (φοῦρνος), ὑπόκαυστον.
stufaiôlo, *m.*, βαλανεύς, (λουτρόρης).
stufâre, *lavâr nélla stûfa*, ὑπηρετῶ *o* λούω ἐν βαλανείῳ || *cuôcere*, *seccâre*, ἰπνεύω, (φουρνίζω) || *v.* stancâre, stuccâre.
stufâto, *m.*, πνικτόν, (στουφάτον).
stûfo, *v.* stânco, stûcco.
stûmia, *v.* schiûma.
stuôia, *f.*, ψίαθος, (ψάθα).
stuoiâio, *m.*, ψιαθοποιός, -πλόκος, -πώλης, (ψαθᾶς).
stuôlo, *m.*, πλῆθος, -θύς, ἀγέλη, (κοπάδι); στρατός.
stuonâre, *v.* ston-.
stupefaciênte, *m.f.*, καταπληκτικός, ἐκθαμβητικός, *v.* meravigliôso || ναρκωτικός, καρωτικός.
stupefâre, κατα-(ἐκ)πλήττω, ἐκθαμβῶ || *r.*, ναρκῶ.
stupefâtto, **-a**, ἔκπληκτος, ἐκστατικός, ἐμβρόντητος, ἐξεστηκώς || νεναρκωμένος, ἀναίσθητος.
stupefaziône, *f.*, κατά-(ἐκ)πληξις, ἔκστασις, θάμβος || νάρκωσις.
stupendamênte, *avv.*, θαυμασίως, ἄριστα.
stupêndo, **-a**, θαυμάσιος; ἐξαίρετος, ἄριστος; *v.* splêndido, meravigliôso.
stupidâggine, *v.* balordâggine, sciocchêzza.
stûpido, **-a** *ecc.*, *v.* imbecîlle, balôrdo; *r.*, stupefâtto.
stupîre, *v.* -pefâre, meravigliâre.
stupôre, *m.*, ἔκπληξις, θαυμασμός, θάμβος, ἔκστασις || ἀναισθησία, νάρκη, -κωσις.
stuprâre, παραβιάζω, δυναστεύω;

φθείρω παρθένον, ἐκπαρθενεύω, *v.* deflorâre.
stupratôre, *m.*, παραβιαστής.
stûpro, *m.*. βιασμός, βία, ἡ μετὰ βίας φθορά, βίαιος ἐξαναγκασμὸς πρὸς ἀσέλγειαν.
stûra, *f.*, ἐκπωμάτισις, ἀπόβυσις, ἀναστόμωσις, (ξεστούπωμα).
sturâre, ἐκπωματίζω, ἀποβύω, (ξε-
sturbâre, *v.* disturb-. [στουπόνω).
stuzzicadênti, *m.*, ὀδοντογλυφίς, (ξεδοντιστήρι, σκαλιστήρι).
stuzzicamênto, *m.*, ἐρεθισμός.
stuzzicâre, νύττω, κεντῶ; προκαλῶ, παροξύνω, πειράζω; γαργαλίζω τὰ νεῦρα, ἐρεθίζω || — l' appetîto *o* il desidêrio, διεγείρω τὴν ὄρεξιν *o* τὴν θέλησιν || — i dênti, ξύω *o* καθαίρω τοὺς ὀδόντας || *v.* attizzâre; eccitâre. [λάλι).
stuzzicorêcchi, *m.*, ὠτογλυφίς, (χι-
su, *v.* sôpra || —! ἐμπρός! θάρρει, θαρρεῖτε! ἐγερθῆτε! σπεύσατε!
suaccennâre, *v.* sopraccitâre.
subâcqueo, **-a**, ὑποβρύχιος.
subafflittâre, ὑπενοικιάζω. [σθωσις.
subaffîtto, *m.*, ὑπενοικίασις, ὑπεκμί-
subalpîno, **-a**, ὑπάλπειος || πεδεμόντιος, -τικός, τοῦ Πεδεμοντίου.
subalternâre, ὑποτάσσω, ἐξαρτῶ.
subaltêrno, **-a**, κατώτερος, ὑποτελής, ὑποκείμενος, ὑπάλληλος.
subappaltâre, ὑποεργολαβῶ.
subappaltatôre, *m.*, ὑποεργολάβος, ὑποπροσποριστής.
subappâlto, *m.*, ὑποεργολαβία.
subâsta *ecc.*, *v.* âsta.
sûbbia, *f.*, προτυπωτήρ.
subbiâre, προτυπῶ, προχαράττω, προσχεδιάζω. [ὑφαντοῦ.
sûbbi(êll)o, *m.*, ἀντίον, κύλινδρος
subbiêtto, *v.* soggêtto.
subbîsso *ecc.*, *v.* subîsso.
subbûglio, *v.* subûglio.
subcutâneo, *v.* sottocut-. [tôre.
sûbdolo, *v.* fraudolênto, inganna-
subentrâre, διαδέχομαι, ἀναπληρῶ, ἀντικαθιστῶ, (-κατασταίνω).
subîre, ὑφίσταμαί τι, ὑπομένω, ὑπέχω, ὑποφέρω.
subissâre, *v.* rovinâre, sprofondâre.
subîsso, *m.*, καταστροφή, ἀνατροπή, ἀναίρεσις || σωρός, πλῆθος, μέγιστον ποσόν.
subitaneità, *f.*, αἰφνίδιον, -διότης.
subitâneo, **-a**, αἰφνίδιος, ἐξαφνικός, (ἔ-(ἄ)ξαφνος), ἀπροσδόκητος.
sûbito, **-a**, ταχύς, ἕτοιμος, πρόθυμος; *c. s.* || *avv.*, (παρ)εὐθύς, ἀμέσως; τώρα; (ἐξ)αΐφνης, (ἔξαφνα, -νικά). [ρίζω, αἰθαλῶ, ἐξαχνίζω.
sublimâre, (ἀν)ύψῶ || *chim.*, μετεω-
sublimâto, *m.*, *chim.*, αἰθάλωμα, ἐξάχνισμα || *cm.*, ὑδροχλωρικός, ὑδράργυρος, (σουλιμᾶς).
sublimatôre, *m.*, *chim.*, αἰθαλωτήριον, ἐξαχνιστήριον.
sublîme, *m. f.*, ὑψηλός, μεγαλοπρεπής, ἔξοχος || la — Pôrta, ἡ ὑψηλὴ Πύλη, ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις.
sublimità, *f.*, ὕψος, ὑψηλότης, μεγαλεῖον, -λοπρέπεια; ὑψηλοφροσύνη.
sublinguâle, *m.f.*, ὑπογλώττιος.
sublunâre, *m.f.*, ὑποσέληνος, -λήνιος.
subodorâre, ὑπαισθάνομαι, ὑπονοῶ, ὑποπτεύω, (ὑποτοπάζω). [ἐξαρτῶ.
subordinâre, ὑποτάσσω, ὑποβάλλω,
subordinatamênte, *avv.*, ὑπαρχικῶς; ἐξηρτημένως, ἐν ἐξαρτήσει.
subordinâto, **-a**, ὑποκείμενος, ὑποτεταγμένος, ὑποτακτικός, ὑπήκοος; ἐν ἐξαρτήσει, ἐξηρτημένος.
subordinaziône, *f.*, ὑποταγή, πειθαρχία; ἐξάρτησις.
subornâre, *v.* sobillâre. [μενον.
substrâto, *m.*, ὑπόστασις, ὑποκεί-
subûglio, *m.*, ταραχή; συμπλοκή, ἔρις; *v.* confusiône, disôrdine.
suburbâno, **-a**, προ-(περι)άστειος, περιπόλιος, ἀστυγείτων.
subûrbio, *v.* sobbôrgo.
suburbicârio, **-a**, προ-(περι)άστειος.
subventâneo (**uôvo** —), *m.*, ὠὸν ἄγονον.
succedâneo, **-a**, ἀναπληρωτικός, ἀντιβαλλόμενος || *s. m.*, ἀναπληρωτικὸν (φάρμακον).
succêdere, *venîr dôpo, seguîre*, ἐπέρ-

χομαι κατόπιν, ἐπακολουθῶ || *nel régno ecc.*, εἰσέρχομαι εἰς τὸν βαθμόν τινος, διαδέχομαι || *ereditáre*, τὴν περιουσίαν διαδέχομαι, γίνομαι κληρονόμος, κληρονομῶ || *v. accadêre, avvenîre.

successibile, *m. f.*, διαδεκτός.

successibilità, *f.*, διαδοχή, διαδεκτόν, δικαίωμα *o* τάξις διαδοχῆς.

successiône, *f.*, *pr. e fig.*, διαδοχή; *séguito, série ecc.*, συνέχεια, ἀκολουθία, ἐπαλληλία.

successivamênte, *avv.*, διαδοχικῶς, ἀλληλοδιαδόχως, (ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλον).

successîvo, -a, διαδοχικός, ἐπάλληλος.

succêsso, *m.*, (καλὴ *o* κακὴ) ἔκβασις, ἀποβησόμενον, ἀποτέλεσμα; *cm.*, καλὴ ἔκβασις, ἐπιτυχία, -τευξις.

successôre, *m.*, *in gênere*, διάδοχος, ὁ διαδεχόμενός τινα; *erêde*, κληρονόμος.

successôrio, -a, διαδοχικός, κληρονομικός.

succhiamênto, *m.*; **-âta**, *f.*, θήλασις, ἐκμύζησις, -ζηθμός, (πιπίλισμα, -λισμός, -λησις).

succhiâre, *pr. e fig.*, θηλάζω, (ἐκ)μυζῶ, ἀπορροφῶ, (πιπιλίζω); *v.* poppâre.

succhiatôre, -trîce, θηλαστικός, ἐκμυζητικός; *v.* -cchiône || i -i, *zool.*, τὰ ἐκμυζητικά.

succhiellâre, τρυπανίζω, τιτραίνω, (τρυπῶ,) διὰ τοῦ τρυπάνου.

succhiellinâio, *m.*, τρυπανοποιός, -πώλης.

succhiellîno, *m.*, τερέτριον, τρυπάνιον, (-πανάκι, τρυβελάκι).

succhiêllo, *m.*, τέρετρον, τρύπανον, -πάνη, (-πάνι, τρυβέλι), ἀρίς, (-ίδι).

sûcchio, *c. s.*; *v.* sûgo.

succhiône, *m.*, θηλαστής, ἐκμυζητής, (πιπιλιστής) || *bot.*, *v.* rimessitîccio.

succiâre, *v.* succhiâre.

succîdere, ὑποσκάπτω; ἀποκόπτω.

succîngere, ὑποζώννυμι.

sûccino, *m.*, ἤλεκτρον, (κεχριμπάρι.

succînto, -a, ὑπεζωσμένος; *v.* brêve, conciso, riassûnto.

sûcciola, *f.*, κάστανον βραστόν.

succlâvio, *m.*, ὑποκλείδιος.

sûcco, *v.* sûgo.

succulênto, -a, χυλώδης, ἔγχυλος, χυμώδης, εὔ-(πολύ)χυμος, ζωμερός, (ζουμερός).

succursâle, *f.*, ὑποκατάστημα βοηθητικόν || † παρενοριακὴ ἐκκλησία, παρεκκλήσιον, παρενορία, (μετόχι).

succursalîsta, *m.*, παρενορίτης.

succutâneo, *v.* sottocut-.

sûcido, *v.* sûdicio.

sud, *v.* mezzogiôrno.

sudâre, ἱδρῶ, ((ἱ)δρόνω); *v.* trasud-, traspirâre || — sângue, *fig.*, μοχθῶ πολύ, ὑπεραγωνίζομαι, (πτύω αἷμα) || — ûna camîcia, ἱδρόνω ἀφθόνως; μοχθῶ, κοπιάζω καθ' ὑπερβολήν.

sudârio, *m.*, ἐντάφιον, (σάβανον), σουδάριον, σινδών, (σενδόνι) || il sânto —, τὸ ἅγιον σουδάριον, ἡ ἁγία σινδών, τὰ σάβανα τοῦ Ἰησοῦ.

sudâta, *f.*, ἵδρωσις, -ωμα.

sudatîccio, -a, ὁπωσοῦν ἱδρωμένος.

sudâto, -a, ἱδρωμένος; *affaticâto*, κατάπονος; *faticosaméntc fâtto*, ἐπιπόνως κατεσκευασμένος.

sudatôrio, *v.* sudorîfero.

suddelegâto, *v.* sottodel-.

suddêtto, *v.* predêtto, precitâto.

suddiaconâto, *m.*, ὑποδιακονία.

saddiâcono, *m.*, ὑποδιάκονος.

suddistînguere, ἐπιδιακρίνω, διακρίνω αὖθις; *v.* suddivîdere.

suddistinziône, *f.*, νέα διάκρισις.

sudditânza, *f.*, ὑπόταξις; πολιτεία.

sûddito, *m.*, ὑπήκοος, ἀρχόμενος.

suddivîdere, ὑποδιαιρῶ.

suddivisîbile, *m. f.*, ὑποδιαιρετός.

suddivisiône, *f.*, ὑποδιαίρεσις.

sudicerîa, *f.*, ῥυπαρία, -ρότης, ἀκαθαρσία, (ἀπαστρία), *v.* porcherîa.

sûdicio, -a, ῥυπαρός, ῥυπῶν, πιναρός, αὐχμηρός, βρωμερός, (λερός, -ρωμένος), *v.* spôrco.

sudiciûme, *m.*, ῥύπος, ἀκαθαρσία, (λέρα, βρῶμα), *v.* immondêzza.

sudôre, *m.*, ἱδρώς, (ἵδρος, ἵδρωτας) || *fig.*, πόνος, μόχθος, κάματος || guadagnârsi il pâne col — dêlla

prôpria frônte, κερδίζω τὸν ἄρτον *o* τὸ ζῆν ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου μου, διὰ πολλῶν πόνων, (μὲ τὸν κόπον μου).

sudorîfero; -fico, -a, ἱδρωτικός, -ωποιός, -ωτήριος, διαφορητικός || *s. m.*, ἱδρωτικόν.

sufficiênte, *m.f.*, ἱκανός, (-νετός), ἐπαρκής, ἀρκῶν, ἀρκετὸς πρός τι || più che —, ὑπεραρκής.

sufficiênza, *f.*, ἱκανόν, ἀρκετόν, ἐπάρκεια || *abilità*, ἱκανότης.

suffragâre, *v.* aiutâre, appoggiâre; scolpâre.

suffrâgio, *m.*, ψῆφος; -φορία || *aiûto, soccôrso.* συνδρομή, βοήθεια.

suffumicâre, (ὑπο)καπνίζω.

suffumîgio, *m.*, ὑποκαπνισμός.

sûfolo *ecc.*, *v.* zûf-, fischiêtto.

sugânte (cârta —), *f.*, στ(ο)υπόχαρτον, σπογγιστικὸς χάρτης || rûllo di —, μελανορρόφον.

sugâre, *v.* assorbîre.

suggellâre,(ἐπι)σφραγίζω,(βουλ(λ)όνω) || *chiûdere ermeticamênte,* συγκολλῶ, συγκλείω πανταχόθεν, ἐπιστομίζω || *fig.*, ἐπισφραγίζω; ἐντυπῶ, (-όνω).

suggellâto, -a, σφραγιστός, ἐσφραγισμένος.

suggellatûra, *f.*, (ἐπι)σφράγισις, -γισμα.

suggêllo, *m.*, σφραγίς, (-ίδα, βούλλα), σήμαντρα; σφραγιστήριον || *compimênto*, συμπλήρωσις, ἀποπεράτωσις.

suggerimênto, *m.*, ὑποβολή, ὑπαγόρευσις, παραίνεσις, *v.* consîglio.

suggerîre, *pr. e fig.*, ὑποβάλλω, ὑπαγορεύω; *rammentâre*, ὑπομιμνήσκω; *ispirâre,* ἐμπνέω; *consigliâre*, συμβουλεύω, παραινῶ.

suggeritôre, *m.*, ὑποβολεύς; σύμβουλος.

suggestiône, *f.*, ὑπαγόρευσις, ὑποβολή, εἰσήγησις (ἀπατηλή).

suggestîvo, -a, ὑπαγορευτικός, εἰσηγητικός || ἀπατηλός, σοφιστικός.

sugherêto, *m.*, δάσος ἐκ φελλοδρυῶν.

sûghero, *m.*, φελλός || *bot.*, φελλόδρυς || di —, φέλλινος.

sugherôso, -a, φελλώδης, -λλοειδής.

sûgna, *f.*, χοίρειον λίπος ἀναλυτόν, (γουρουνόπαχος,-νόξυγγον), στέαρ, (γλύνα, ξύγγι).

sugnôso, -a, λιπώδης.

sûgo, *m.*, χυμός, χυλός, ὀπός, ζωμός, (ζουμί) || *essênza, sostânza,* οὐσιῶδες, οὐσία, κύριον, ἄνθος || *scôpo,* σκοπός.

sugôso, -a, χυμώδης, πολύχυμος, ζωμώδης, (ζουμερός) || σπουδαῖος; πολυμαθής.

suicîda, *m. f.*, αὐτοκτόνος, αὐτόχειρ, αὐτοφόνος, -φονευτικός, αὐτοθάνατος.

suicidârsi, φονεύομαι αὐτοχείρως, αὐτοκτονῶ, αὐτοχειρίζομαι.

suicîdio, *m.*, αὐτοκτονία, αὐτοχειρία, αὐτοφονία.

suîno, -a, χοίρειος, -ρινος, (γουρουνήσιος).

sulfûreo, *v.* solf-.

sullodâto, *v.* prelod-, predêtto.

sultâna, *f.*, σουλτάνα, -η || *mar.*, σουλτάνα.

sultanîna (ûva —), *f.*, σουλτανίνη.

sultanîno, *m.*, *monêta,* σουλτανῖνον.

sultâno, *m.*, σουλτάνος; αὐτοκράτωρ, ἀπόλυτος βασιλεύς.

summentovâto, *v.* precitâto.

summûltiplo, *v.* sottomûlt-.

sûnto, *v.* riassûnto.

suntuârio, -a, δαπανητικός || lêgge -a, νόμος κανονιστικὸς τῶν δαπανημάτων, κατὰ τῆς πολυτελείας.

sûo, -a, *agg.*, αὐτοῦ; του; ἐκείνου || ἑαυτοῦ || *pron.*, ὁ... αὐτοῦ *o* του; (ὁ) ἰδικός, ((εἰ)δικός, ἐδικός,) του; ἑός || il -o (*dendro ecc.*), τὸ ἴδιον *o* ἰδικόν του, τὸ κτῆμα *o* ἡ περιουσία του || i suôi (*parênti ecc.*), οἱ οἰκεῖοι *o* ἰδικοί του, οἱ συγγενεῖς *o* φίλοι του || ciascûno dicêva la sûa, ἕκαστος ἔλεγεν ὅ, τι ἐφρόνει || ne fa dêlle sûe, κάμνει τὰς συνήθας ἀνοησίας του, τὰ ἰδικά του.

suôcera, *f.*, πενθερά, ἐκυρά.

suôcero, *m.*, πενθερός, κηδεστής, ἐκυρός.

suôla, *f.*, κάττυμα, πέλμα, ((ἀ)χνάρι, κιοσελές, πάτος, σιόλα).

suôlo, *m.*, ἔδαφος, δάπεδον, γῆ.
suon-, *v.* son-
suôno, *m.*, ἦχος; φθόγγος, φωνή.
suôra, *f.*, μοναχή, καλογραῖα, ἀδελφή || —, di carità, νοσοκόμος καλογραῖα, ἀδελφὴ τοῦ ἐλέους || *poêt.*, *v.* sorêlla.
superâre, περιγί(γ)νομαι, ὑπερέχω, νικῶ; ὑπερβάλλω, -βαίνω.
supêrbia, *f.*, ὑπεροψία, ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία.
superbîre, *v.* insup-. [νεια.
superbiûzza, *f.*, μικρὰ ὑπερηφά-
supêrbo, **-a**, ὑπεροπτικός, -όπτης, ὑπερήφανος, ἐπηρμένος, ἀλαζών, || *v.* magnîfico, sontuôso.
superfetaziône, *f.*, ἐπισύλληψις, ἐπικύησις || *fig.*, πλεονασμός, περισσεία.
superficiâle, *m.f.*, κατ' ἐπιφάνειαν μόνον; *pr. e fig.*, ἐπιπόλαιος; ἐλαφρός. [ότης; γνῶσις ἀτελής.
superficialità, *f.*, ἐπιπόλαιον, -λαι-
superficialmênte, *avv.*, ἐπιπολαίως, (ἐξόπετσα). [ὄψις.
superfîcie, *f.*, ἐπιπολή, ἐπιφάνεια;
superfluità, *f.*, περιττότης, περισσεία, -σσευμα, πλεονασμός; περιττόν, τὰ περιττά.
supêrfluo, **-a**, περιττός, -ττεύων, (περίσσιος), πλεονάζων; *inûtile*, ἀνωφελής, μάταιος.
superinfûso, **-a**, ὑπερέγχυτος.
superiôra, *f.*, προεστῶσα, ἡγουμένισσα.
superiôre, *m. f.*, ὑπεράνω κείμενος, ὑψηλότερος, ἀνώτερος; *maggiôre*, μεγαλήτερος; *in potênza, valôre ecc.*, κρείττων, ὑπέρτερος, ὑπέροχος || i dênti -i, οἱ ἄνωθεν ὀδόντες, (τὰ πανώδοντα) || *s. m.*, *principâle, câpo*, ἀνώτερος, προϊστάμενος, προεστώς; *mil.*, ἀνώτερος ἀξιωματικός; *di un convênto*, ἡγούμενος. [προτίμησις, τὰ πρωτεῖα.
superiorità, *f.*, ὑπεροχή, πλεονεξία,
superlativamênte, *avv.*, ὑπερθετικῶς, εἰς τὸν ὑπερθετικὸν ο ὑπέρτατον βαθμόν; ὑπερβαλλόντως, ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν.
superlatîvo, **-a**, ὑπερθετικός || *s. m.*, -όν. [θεῖος, *v.* suprêmo.
supêrno, **-a**, ὁ ἄνωθεν, οὐράνιος.
supêrstite, *m.f.*, περιγι(γ)νόμενος, ἐπιζῶν, ἐπιβιῶν.
superstiziône, *f.*, δεισιδαιμονία, -σιθεΐα, περισσοθρησκεία; *v.* pregiudîzio. [νας), περισσόθρησκος.
superstiziôso, **-a**, δεισιδαίμων, (-μο-
supinâre, **-rsi**, ὑπτιάζω,-ομαι, (πλαγιάζω ἀνάσκελα).
supinatôre, *m.*, ὑπτιαστής, -στικός.
supinaziône, *f.*, ὑπτίασις, -ασμός.
supîno, **-a**, ὕπτιος, ἀνάστροφος || ignorânza -a, παχυλὴ καὶ ἀσύγγνωστος ἀμαθεια || *s. m.*, *gr.*, σουπῖνον || -o, *avv.*, ὑπτίως, ἀναβάδην, (ἀνάσκελα). [πόδιον.
suppedâneo, *m.*, σανίδωμα, ὑπο-
suppellêttile, *f.*, τὰ σκεύη, τὰ ἔπι-
suppergiù, *v.* cîrca. [πλα, *v.* môbili.
supplantâre, *v.* soppiantâre.
supplementâre, *m. f.*, ἀναπληρω-(μα)τικός, συμπληρωτικός.
supplemênto, *m.*, *in gênere*, συμπλήρωμα; *di pâga*, ἐπιμίσθιον; *di un giornâle ecc.*, παράρτημα; *di un libro*, ἀπάρτισμα.
supplênte, *m. f.*, ὁ ἀναπληρῶν ἀπόντα, ὁ λαμβάνων τὸν τόπον τινός, ἀναπληρωτής, ἀντικαταστάτης; *v.* sostitûto. [κατάστασις.
supplênza, *f.*, ἀναπλήρωσις, ἀντι-
suppletîvo; **-tôrio**, **-a**, συμπληρωματικός.
sûpplica, *f.*, (ἱκετικὴ) ἀναφορά, ἱκετηρία, (ἀρζοκάλι, σούπλικα); ταπεινὴ παράκλησις.
supplicânte; **sûpplice**, *m. f.*, ἱκετικός; *s.*, ἱκέτης; ὁ ἱκετεύων (δι' ἀναφορᾶς).
supplicâre, θερμο-(ταπεινο)παρακαλῶ, ἱκετεύω, προσδέομαι.
supplicatôrio, **-a**, ἱκετ(ευτ)ικός.
supplicaziône, *f.*, ἱκεσία, ἱκετεία.
supplichêvole, *m. f.*, ἱκετικός.
supplîre, *in gênere*, ἀναπληρῶ, (-όνω); *a qcc.*, προσθέτω ὅ, τι λείπει, συμπληρῶ; *qcd.*, ἐκτελῶ τὰ χρέη τινός, εἶμαι ἀντικατα

στάτης, ἀντικαθιστῶ, (-καταστα-ίνω, κάμνω διά).
suppliziâre, (κατα)βασανίζω, κατατρύχω || θανατῶ, (-όνω,) κατάδικον.
supplîzio; -pplîcio, *m.*, βασανισμός; -νιστήριον; *fig.*, βάσανος, ἀλγηδών, βαθεία λύπη || — (di môrte), ἐσχάτη τιμωρία *o* καταδίκη, θανατικὴ ποινή || — etêrno, αἰωνία ποινή, κόλασις.
suppliziâto, -a, θανατωθείς.
supponîbile, *m.f.*, ὑποθέσιμος, -θετός, -θετέος. [κάζω, ὑπολαμβάνω.
suppôrre, ὑποθέτω; *congetturâre*, εἰ-
suppôrto, *v.* sopp-.
suppositîvo, -a, ὑποθετικός. [στός.
suppositîzio, -a, *c. s.*; νόθος, πλα-
supposizlône, *f.*, ὑπόθεσις; *congettûra*, εἰκασία, συμπέρασμα || *leg.*, ὑποβολή || — di pârto, δολία ἀντικατάστασις βρέφους.
suppôsto, -a, (ὑπο)τεθείς || ciò -o, τούτου (ὑπο)τεθέντος || -o che, (ὑπο)τεθέντος *o* δεδόσθω ὅτι, ἐν ὑποθέσει ὅτι || *s. f.*, *medc.*, ὑπόθετον, βάλανος. [ἐμπυάζω.
suppurâre, πυοῦμαι, ἐμπυΐσκομαι,
suppuratîvo, -a, ἐμπυητικός || *s. m.*, -ὸν (φάρμακον).
suppuraziône, *f.*; **-ramênto**, *m.*, (ἐμ)πύησις, ἐμπύασμα, (ὄμπιασμα).
supputaziône, *f.*, συναρίθμησις, ὑπολογισμός, (λογαριασμός).
supremazîa, *f.*, πρωτεία, ὑπεροχή, ὑπερεξουσία, κυριαρχία || avêr la —, πρωτεύω, ὑπερέχω.
suprêmo, -a, πρώτιστος, ἀνώτατος, ὕπατος, ὑπέρτατος, ἄκρος || il momênto -o, ἡ ἐσχάτη *o* τελευταία στιγμή, ὁ θάνατος.
sur (= su), *v.* sôpra.
surrettîzio, -a, λαθραῖος, ὑφάρπαστος, κλοπαῖος, παράνομος.
surrogâre, *v.* sostituîre, supplîre.
suscettîbile, *m.f.*, ἐπιδεκτικός, δυνάμενος νὰ λάβῃ τι || *sensîbile*, ὑπεραισθητικός, εὐπαθής; *irritâbile*, ὀργίλος, ὀξύχολος, ὀξύθυμος, εὐερέθιστος, (μυιόγγιχτος).
suscettibilità, *f.*, ἐπιδεκτικότης || ὑπεραισθητικότης, εὐπάθεια || ὀργιλότης, ὀξυθυμία, εὐερέθιστον, -στία. [καλῶ, προξενῶ, (σηκόνω)
suscitâre, ὑποκινῶ, διεγείρω, προ-
suscitatôre, -trîce, ἀνεγείρων, παρ-
susîna, *f.*, κοκκύμηλον, δαμάσκη-νον.
susîno, *m.*, κοκκύμηλος, δαμασκη-νῆ, -νέα, (-νιά). [ψία.
suspiciône, *f.*, *leg.*, ὑπόνοια, ὑπο-
susseguênte, *m. f.*, (ἐπ)ἀκόλουθος, ἑπόμενος.
susseguîre, ἐπέρχομαι *o* γίνομαι κατόπιν *o* ὕστερον, (ἐπ)ἀκολουθῶ, (ἐφ)ἕπομαι. [κουρικός.
sussidiârio, -a, ἐπιβοητικός, ἐπι-
sussîdio *ecc.*, *v.* aiûto, soccôrso, sovvenziône.
sussiêgo, *m.*, βαρύτης, σεμνοπρέπεια, σοβαρότης, -ρόν, σπουδαιότης || stâre in —, ἐπιτηδεύομαι σοβαρότητα, γαυριῶ, (καμαρόνω).
sussistênte, *m. f.*, ὑπάρχων *o* ζῶν εἰσέτι, ὑφιστάμενος; διαρκής, μόνιμος.
sussistênza, *f.*, ὕπαρξις, ὑπόστασις, *v.* esistênza || τὰ σιτία, ζωοτροφίαι, τὰ τρόφιμα, (δια)τροφή.
sussistere, ὑπάρχω, ζῶ, διατηροῦμαι εἰσέτι, ὑφίσταμαι, σώζομαι.
sussultâre, (ἀνα)πηδῶ, (ἀνα)σκιρτῶ, (ἀνα)τινάσσομαι.
sussûlto, *m.*, ἀναπήδημα, -δησις, (ὑπο-ἀνα)σκίρτησις, παλμός.
sussultôrio, -a, ἀναπηδητικός, σκιρ-
sûsta, *v.* môlla. [τητικός.
sustrâto, *v.* substrâto. [gliâre.
sus(s)urrâre, *v.* mormorâre, bisbi-
sutûra, *f.*, (συρ)ῥαφή, συγκόλλησις.
svagâre, *v.* distrârre, ricreâre.
svaghîrsi, (ἀπ)ἀλλοτριοῦμαι.
svaginâre, *v.* sfoderâre.
svâgo, *m.*, *v.* distraziône, passatêmpo, ricreaziône.
svaligiamênto, *m.*, λωποδυσία, γύμνωσις, λῃστευσις, κλοπή, (κλεψιμιόν).
svaligiâre, *pr.*, ἐκβάλλω τὰ ἐν μαρσίπῳ || *cm.*, λωποδυτῶ, ἀπογυμνῶ, (γδύνω), λῃστεύω, κλέπτω.

svaligiatôre, *m.*, λωποδύτης, ἀπογυμνωτής, ὁδοστάτης, λῃστής, κλέπτης.
svampâre, *v.* divamp-; sfogârsi; [calmârsi.
svanîre, *evaporâre*, ἐξατμίζομαι, διαλύομαι || *s(com)parîre*, ἀφανίζομαι, γίνομαι ἄφαντος, ἐκλείπω, ἐξολοθρεύομαι; φεύγω ταχέως, ἀποχωρῶ || *di vîni*, (ἐκ)τρέπομαι, ἀποξύνομαι, (χαλ(ν)ῶ, ξυ-(ξοι)νίζω).
svantâggio, *m.*, ἐλάττωμα, μειονέκτημα; βλάβη, ζημία, ἀπώλεια.
svantaggiôso, -a, ἀνωφελής, ἀσύμφορος, βλαβερός, ἐπιζήμιος.
svaporâre, *v.* evaporâre.
svariâre, *v.* var-; distrârre. [ne.
svariône, *m.*, *v.* svista, strafalciô-
svecchiâre *ecc.*, *v.* rimodernâre, ringiovanîre, rinnovâre.
svêglia, *f.*; ἐγερτήριον, ἐξυπνητικὸν ὡρολόγιον, ἐξυπνητήριον, (ξυπνητήρι) || *somerîa*, σήμαντρον || *mil.*, ἐγερτήριον.
svegliâre, (ἀν)ἐγείρω, ἀφ-(ἐξ)υπνίζω, ἐξυπνῶ, (ξυπνῶ); *fig.*, ἐξεγείρω, κεντῶ, παροτρύνω, ὑποκινῶ || -rsi, ἐγείρομαι, ἀφυπνίζομαι; *pr. e fig.*, ἐξυπνῶ, (ξυπνῶ), ἐξίσταμαι τῆς ληθαργίας.
svegliarîno, *m.*, *v.* svêglia.
svegliatêzza, *f.*, ὀξύνοια, εὐφυΐα, ζωηρότης, (ξυπνητάδα).
svêgli(ât)o, -a, *pr. e fig.*, ἔξυπνος, (ξυπνός), ἄγρυπνος, ἄϋπνος || da —, καθ' ὕπαρ, (ξύπνο) || *fig.*, ὀξύνους, ζωηρός.
svelâre, *v.* rivelâre, scoprîre.
svelenîrsi, καθησυχάζομαι, πραΰνομαι; ἐκχέω τὴν ὀργήν, (ξεθυμαίνω).
svêllere, *v.* sradicâre, strappâre.
svêlto, *v.* lêsto, râpido, prônto.
svenâre, κόπτω τὰς φλέβας.
svenevolêzza, *v.* leziosâggine, affettaziône, moîna.
svenimênto, *m.*, λειπο (λιγο)θυμία, λειποψυχία, συγκοπή.
svenîre, λειπο-(λιγο)θυμῶ, λειποψυχῶ.
sventâre, ματαιῶ, (-όνω), κωλύω, ἐμποδίζω || *v.* -tolâre.
sventâto, *v.* stordîto.
svêntola, *v.* vent-.
sventolâre, *arieggiâre*, *ventilâre*, (δι)ἀνεμῶ, ἀνεμίζω, (ἐξ)ἀερίζω, λικμῶ; (ri)muôvere, ἀνεμ(ίζω)ῶ || *n.*, *ondeggiâre al vênto*, κινοῦμαι, κυμαίνομαι.
sventolîo, *m.*, κυματισμός.
sventrâre, ἐξεντερίζω, ἐκκοιλιάζω, (ξεκοιλιάζω); *fig.*. διανοίγω, τέμνω, σχίζω || -rsi, διασχίζω τὴν κοιλίαν μου, αὐτοκτονῶ.
sventûra, *f.*, συμφορά, δυσ-(ἀ)τυχία; -χημα, συμβὰν ὀδυνηρόν.
sventurâto, *v.* disgraziâto, infelîce.
svenûto, -a, λειπόθυμος.
sverginâre, *v.* deflorâre.
svergognâre, καταισχύνω, στιγματίζω, ἀτιμῶ; *v.* disonorâre.
svergognâto, -a, ἀναιδής, ἀναίσχυντος, (ξεδιάντροπος). [σία.
svernamênto, *m.*, δια-(παρα)χειμα-
svernâre, δια-(παρα)χειμάζω, (ξεχειμ(ωνι)άζω).
svêrza, *v.* schêggia; pietrûzza.
svêscia, *v.* lôffa.
svesciâre, πέρδομαι ὑποκώφως, ἐκφυσῶ, (κουφοκλάνω, βδέω) || *fig.*, φλυαρῶ, διακηρύττω, διασαλπίζω (ἀπόρρητόν τι).
svestîre, *v.* spogliâre.
svettâre, ἀφαιρῶ τὴν ἄκραν, ἀκροτομῶ, ἐκκορυφῶ, (ξεκορυφόνω).
svezzâre, ἀπεθίζω, (ξεσυνηθίζω, ξεκόπτω); *v.* slattâre. [χιασμός.
sviamênto, *m.*, ἀποπλάνησις || ἐκτρο-
sviâre, παρεκτρέπω *o* ἀποπλανῶ (τῆς ὁδοῦ); — úna bottêga, ἀπομακρύνω *o* ἀποδιώκω τοὺς ἀγοραστάς || *fig.*, ἀποπλανῶ, ἐκτρέπω (τὸν νοῦν); *v.* distrârre || -rsi, *pr. e fig.*, ἀποπλανῶμαι, παρεκτρέπομαι; *di trêni*, ἐκτροχιάζομαι.
svignâre, *mar.*, αἴρω τὴν ἄγκυραν, ἐκπλέω, (σαλπάρω) || -rsela, φεύγω ταχέως καὶ κρυφίως, ὑπεκφεύγω, (κρυφοφεύγω), ἀνακωρῶ κατεσπευσμένως, (τὰ καπνίζω).

svigorîre, *v.* indebolîre, fiaccâre, sfinîre. [*prêzzo*).
svilîre, *v.* avvilîre; ribassâre (*il*
svillaneggiâre, *v.* ingiuriâre, insultâre.
sviluppâre, *in gênere*, ἀναπτύσσω; *svôlgere*, ἐξ-(ἀν)ελίττω, ἐκτυλίσσω, (ἁπλόνω, ξεδιπλόνω); *spiegâre*, ἐξηγῶ, διευκρινῶ, (ξεδιαλύνω, ξεμπερδεύω); *distrigâre*, ἀπαλλάττω; *aumentâre, estêndere*, αὐξάνω, ἐκτείνω || -rsi, *fisicamênte, mentalmênte ecc.*, ἀναπτύσσομαι, ἐπιδίδω(μι).
svilûppo, *m.*, ἀνάπτυξις; ἐξέλιξις, ἐκτύλιξις, (ἅπλωμα, ξεδίπλωμα); ἐξήγησις, διευκρίνησις; αὔξησις, ἐπί-
svinâre, μεταγγίζω (οἶνον). [δοσις.
svinatûra, *f.*, μετάγγισις.
svincolâre, ἀπαλλάττω, ἐλευθερῶ, (-όνω), λύω, (λυόνω); *v.* staccâre.
svisâre, παραμορφῶ, ἀλλοιῶ.
sviscerâre, *pr.*, *r.*, *v.* sventrâre || *fig.*, ἐξακριβῶ, διερευνῶ, ἐξαντλῶ.
sviscerâtêzza, *f.*, ἐγκάρδιος ἀγάπη, περιπαθὴς ἔρως.
sviscerâto, -a, ἐγκάρδιος, περιπαθής, προσφιλέστατος, φίλτατος; ὑπερβολικός.
svista, *f.*, παρόραμα, παραδρομή, ἀστόχημα.
svitâre, ἐκστρέφω, (ξεβιδόνω).
sviticchiâre, ἀν-(ἐξ)ελίττω, ἀποσπῶ, ἀναλύω, διακρίνω, (ξεχωρίζω, ξεμπερδεύω).
svociârsi, *v.* sgolârsi.
svogliâre, ἀφαιρῶ τὴν θέλησιν, τὸν πόθον, τὴν ὄρεξιν, ἐμπνέω ἀποστροφήν, φέρω ἀηδίαν; ἀπομακρύνω; μεταπείθω || -rsi, ἀποβάλλω τὸν πόθον, ἀηδίζομαι, -διάζω.
svogliatêzza, *f.*, *v.* disgûsto; nôia; negligênza.
svogliâto, -a, ἀνόρεκτος, ἀποστρεφόμενος πᾶν ὄψον; ἀηδισθείς; ἀμελής, (ἀνάμελος).
svolâre, ἀφίπταμαι, πετῶ.
svolazzâre, διαπτερύσσομαι, (πεταρίζω, κοντοπετῶ); περιίπταμαι, ἵπταμαι τῇδε κἀκεῖσε, (γυροπετῶ).
svôlgere; svôlvere, *v.* spiegâre; sviluppâre. [suadêre.
svoltâre, *v.* volt-; distôgliere, dis-
svolticchiârsi, (ἀνα)στρέφομαι, (ἀν)-ελίσσομαι, περιπλέκομαι.
svôlto, *m.*; **-a**, *f.*, *v.* voltâta.
svotâre, *v.* vuotâre, evacuâre.

T

tabaccâio, *m.*, καπνο-(ταβακο)πώλης || bottêga del —, καπνοπωλεῖον.
tabaccâre, πίνω, παίρνω *o* τραβῶ ταβάκον, ῥινορροφῶ, (ταμπακίζω).
tabacchiêra, *f.*, ταβακοθήκη, (ταμπακιέρα).
tabâcco, *m.*, *da fûmo*, καπνός, -όχορτον, νικοτιανή, (τουτούνι, ταμπάκος) || *da fiûto*, ταβάκος, (ταμπάκος); ûna prêsa di —, ἀκροδακτυλιὰ ταβάκου.
tabaccône, -a, καταχραστὴς ταβάκου, ῥινορρόφος, (ταμπακᾶς, *f.* -κοῦ). [βάκου.
tabaccôso, -a, μεμολυσμένος ἐκ τα-
tabârro, *v.* mantêllo.
tâbe, *f.*, σῆψις, μαρασμός, φθίσις.
tabêlla, *f.*, πλάξ, (πλάκα), πλακίδιον, (-κάκι) || σημειοματάριον, πινακίς || πίναξ, κατάλογος || κρέμβαλον, κρόταλον, (ῥοκάνα).
tabellâre, *m.f.*, πινακοειδής.
tabellionâto, *m.*, ταβελλιονία; -νεῖον. [ταβελλίων.
tabelliône, *m.*, συμβολαιογράφος,
tabernâcolo, *m.*, σκηνή, -νωμα || παναγιάριον, ἀρτοφόριον || παρεκκλήσιον, ναΐδιον || fêsta dêi -i, σκηνοπηγία. [κηλίς, ἐλάττωμα.
tâcca, *f.*, ἐγκοπή, ἐντομή || *fig.*,
taccâgno, *v.* tîrchio, avâro, piccîno. [δ-(ντ)ιάνα, ντίντια).
tacchîna, *f.*, ἰνδόρνις, (κοῦρκα,

tacchino, *m.*, ἰνδαλεκτρυών, (κοῦρκος, δ-(ντ)ιάνος, ντίντιος).
tacchinôtto, *m.*, ἰνδορνίθιον, (κουρκό-(διανό)πουλον, κουρκάκι).
tâccia, *v.* mâcchia, accûsa.
tacciâre, *v.* accusâre.
tâcco, *v.* tallône.
tâccola, *f.*, κίσσα, κρέξ, (κάργα).
tacconâre, *v.* rappezzâre. [ματάριον.
taccuîno, *m.*, *v.* portafôgli; σημειω-
tacêre, ἀποσιωπῶ(μαι), σιωπῶ, σιγῶ, (σωπαίνω); ἡρεμῶ, ἡσυχάζω || fâr —, κατασιγάζω, ἀποστομόνω.
tachigrafîa, *f.*, ταχυ-(στενο)γραφία.
tâcito, **-a**, *silenzióso*, σιωπηλός, -πηρός, σιγηλός, ἥσύχος; *sottintêso*, ἐξυπακουόμενος.
taciturnità, *f.*, σιωπηλότης, -πηρότης, σιγηλότης; σκυθρωπότης.
tacitûrno, **-a**, σιωπηλός, -πηρός, σιγηλός, σκυθρωπός.
tafanário, *b.*, *v.* sedêre.
tafâno, *m.*, μύωψ, οἶστρος, (βοϊδό-(ἀλογό)μυ(ι)γα), ντάβανος).
taffèrûglio, *m.*, ταραχή, θόρυβος, ἔρις, συμπλοκή, (μάλωμα); *v.* contêsa.
taffettà, *m.*, ταφετᾶς, (τζανφέσι).
tâglia, *f.*, *statûra*, *corporatûra*, ἀνάστημα, μέγεθος, *v.* vîta || *riscâtto*, λύτρον, τὰ λύτρα; λύτρωσις || *imposizióne*, *gravézza*, δασμός, φόρος || *prêmio per cattûra*, τιμὴ προγραφῆς, ἀμοιβή.
tagliabôrse, *m.*, βαλαντιοτόμος.
taglialêgna, *m.*, ξυλοτόμος.
tagliamâre, *m.*, προεμβολίς, θαλασσοσχίστης. [σμα, (κουπόνι).
tagliândo, *m.*, τοκομερίδιον, -μέρι-
tagliapiêtre, *v.* spaccap-.
tagliâre, τέμνω, κόπτω, (κόβγω); διαιρῶ, διαχωρίζω; σχίζω || — a pêzzi, *mil.*, κατατέμνω, καταθραύω, κατακερματίζω, ἐξολοθρεύω || — le comunicaziôni, διακόπτω τὴν συγκοινωνίαν. [(ταγιαδέλαις).
tagliatêlle, *f. pl.*, ἐκ ζύμης ταινίαι,
tagliatôio, *m.*, κοπίς, -πεύς, (-πίδι).
tagliatôre, **-trîce**, κόπτων, κόπτης; sârto -e, ἱματιοκόπτης.
tagliegiâre, ἐπιβάλλω λύτρα; ἀργυρολογῶ, λῃστεύω.
tagliênte, *m.f.*, τμητικός, κοπτερός, ὀξυτενής, ὀξύστομος || *fig.*, ἀπότομος. [τοκόπανον, -τοσάνιδον.
tagliêre, *m.*, ἐπίκόπ(αν)ον, κρεα-
tâglio, *m.*, *di coltêllo ecc.*, κόψις, ἀκμή, στόμα, ἀθήρ, (ἀθέρας) || *il tagliâre*, (ἀπο)τομή, κοπή, (κόψιμον) || *ferîta*, τομή, πληγή, τραῦμα.
tagliôla, *f.*, σιδηρὰ παγίς, (-ίδα), ἀλοπεκάγρα, δελεάστρα.
tagliuzzâre, κατατέμνω, κατακόπτω, κατακερματίζω, λεπτομερῶ, (κατακομματιάζω, λιανίζω).
tâlamo, *m.*, γαμήλιος θάλαμος, νυμφικὸς κοιτών.
talâre, *m.f.*, ποδήρης.
talâri, *m. pl.*, τὰ πτερνόπτερα.
talchè, *v.* così(cchè).
tâlco, *m.*, τάλκον, (μαρκάσι).
talcôso, **-a**, ταλκώδης.
tâle, *m.f.*, τοιοῦτος, (τέτοιος), παρόμοιος; *così grânde o fôrte ecc.*, τοσοῦτος, τόσος, τηλικοῦτος, τοσούτῳ μέγας || un —, (εἷς) τις, (κάποιος); il —, ὁ τάδε, ὁ δεῖνα; il — dêi -i, ὁ δεῖνα τοῦ δεινός.
talentâre, ἀρέσκω, εὐαρεστῶ.
talênto, *m.*, *vôglia*, *desidêrio*, βούλησις, ἐπιθυμία, κλίσις || *monêta*, τάλαντον || *barb.*, *v.* ingêgno.
talismâno, *m.*, περίαπτον, φυλακτόν, (χαϊμαλί, τιλσίμι).
tâllero, *m.*, τάληρον.
tallîre, θάλλω, σπερματίζω, -ομαι; ἀναφύω βλαστούς, ἀναβλαστῶ, (ξαναβλαστάνω).
tâllo, *m.*, θαλλός, ἀναβλάστημα, παραφυάς, (κωλορρίζι).
tallône, *m.*, πτέρνα, (τακούνι).
talmûd, *m.*, ταλμούθ.
talmûdico, **-a**, ταλμουθικός.
talôra, *v.* quâlche (vôlta).
tâlpa, *f.*, ἀσπάλαξ, (τυφλοποντικός, -ικον, -ικας).
talûno, *v.* qualc(hed)ûno.
talvôlta, *v.* quâlche (vôlta).
tamarîndo, *m.*, *âlbero e frûtto*, ταμαρίνιον; *âlbero*, -ρινθος, ὀξυφοῖνιξ.

tamarîsco, *m.*, μυρίκη.
tamburâre, τυμπαν(ι)οκροτῶ, -(ι)οπαικτῶ, -ίζω, (ταμπουρλίζω, τουμπίζω) || *fig.*, διασαλπίζω.
tamburêllo, *m.*, κροταλοτύμπανον, (ντέφι); τυμπάνιον, (νταουλάκι).
tamburîno, *m.*, τυμπαν(ι)οκρούστης, -(ι)οπαίκτης στρατιώτης, (ταμπουρ(λι)άρης, -ρῖνος).
tambûro, *m.*, τύμπανον, (τούμπαλον, ταμποῦρλο, τουμπί, ντοούλι) || — maggiôre, ἀρχιτυμπανιστής, ἐπιλοχίας τυμπανιστής.
tamerîce, *v.* -marîsco.
tampôco, *r.*, ἐλάχιστον μηδέν.
tam-tam, *m.*, χαλκοτύμπανον, τὰμτάμ.
tâna, *f.*, φωλεά, σπήλαιον, τρώγλη, (τρύπα).
tanâglia, *f.*, (σιδηρο)λαβίς, σχένδυλα, -ύλη, (τανάλια, τσιμπίδι, μέγγενες); *da dentîsta*, (ὁ)δοντάγρα, (τανάλια).
tanagliâre, *v.* attan-.
***tanè**, *m. f.*, *barb.*, δρυοφλοιόχρωμος, (φαιοκίτρινος).
tânfo, *m.*, ὀσμὴ εὐρῶτος, εὐρώς, μούχλα, βώκα).
tangênte, *m.f.*, ἐφαπτόμενος || *s.f.*, -μένη.
tangênza, *f.*, ἐπαφή.
tânghero, *m.*, ἠλίθιος, *v.* imbecille.
tangîbile, *m.f.*, ἁπτός, (πιαστός), ψηλαφητός.
tannâre, βυρσεύω, -σοδεψῶ, (ἀρτάζω).
tannîno, *m.*, δρυοφλοιίς, (τανίνη).
tânno, *m.*, δρυόφλοιος, κόνις βυρσοδεψική, (πίτυκα).
tantafêra, *v.* filastrôcca.
tântalo, *m.*. Τάνταλος; supplîzio di —, ταντάλειος καταδίκη || *min.*, ταντάλιον.
tantîno, *m.*, ὀλίγιστον (-γούτσικον, [(ὀ)λιγούλι, λιγουλάκι).
tânto, **-a**, τόσος, τοσοῦτος || *avv.*, -ον || di — in —, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν, ἐκ διαλειμμάτων.
tantôsto, *avv.*, *r.*, εὐθύς, μετ' οὐ πολύ, ἀμέσως.
tapîno, **-a**, *v.* ûmile, infelîce.
tapiôca, *f.*, ταπίοκον, ἄλευρον ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ μανιόκου.
tâppa, *f.*, σταθμός, *v.* staziône, fermâta.
tappâre, *v.* turâre, chiudere.
tappetîno, *m.*, μικρὸς τάπης.
tappêto, *m.*, τάπης, (πεύκι, χαλί, στροσίδι) || — vêrde, τράπεζα τοῦ χαρτοπαιγνίου || mêtter sul —, *fig.*, τίθημι ἐν μέσῳ, προτείνω τι.
tappezzâre, καλύπτω *o* περικοσμῶ διὰ ταπητώματος, ταπητῶ, (-όνω), δαπηδῶ, ἐπιστρώννυμι, καταπετάννυμι; ἐνδύω, ἐπικαλύπτω, στολίζω γύρου γύρου.
tappezzerîa, *f.*, ταπήτωμα, περιπέτασμα, (ταπιτσαρία), ταπητούργημα || fâr da —, (*in un bâllo*), δὲν χορεύω, ἀργοστατῶ.
tâppo, *m.*, (ἐπί)πωμα, (στούμπωμα).
târa, *f.*, ἐλάττωσις *o* ἔκπτωσις τοῦ βάρους, ἀπόβαρον, φύρα ((ν)τάρα, δάρα).
tarantêlla, *f.*, *bâllo*, ταραντία, -τίνη.
tarântola, *f.*, φαράγγιον, (ῥωγαλίδα).
tarantolîsmo, *m.*, *medc.*, ταραντισμός.
tarâre, ἐκπίπτω ἐκ τοῦ ποσοῦ, ὀλιγοστεύω, ἐπιφέρω φύραν, φυραίνω; προζυγίζω, (παίρνω τὴν τάραν).
tarchiâto, **-a**, πολύσαρκος, εὐτραφής, ἁδρός, βραχυστρόγγυλος, (κοντόπαχος, -τόχονδρος).
tardâre *ecc.*, *v.* rit-.
târdi, *avv.*, ὀψὲ (τῆς ὥρας), δείλης ὀψίας, (ἀργά, (ἐ)ξώρα) || sul —, περὶ *o* πρὸς τὸ ἑσπέρας, τὸ βράδυ, (τὸ ἀργόν) || al più —, τὸ βραδύτερον || tôsto o —, τάχιον ἢ βράδιον || si fa —, (*sêra*), γίνεται ἑσπέρα, (βραδυάζει).
tardîgradi, *m. pl.*, *zool.*, τὰ βραδυπόρα.
tardîvo, **-a**, βραδύς, ἀργός, -οκίνητος; πάρωρος; *di frûtti*, ὄψιμος.
târdo, *c. s.*, *v.* lênto.
târga, *f.*, *scûdo*, πέλτη, (τάργα, σκουτάρι) || *plâcca*, πλάξ, (πλάκα).
tarîffa, *f.*, τιμή, διατίμησις, τιμολόγιον, (ταρίφα).
tarlâre, σκωληκι(άζω)ῶ.
tarlâto, **-a**, σκωληκό-(θριπό)βρωτος, (σαρακιασμένος); τετριμμένος.
tarlatûra, *f.*, σκωληκίασις, -κωσις, θριποκόπημα, (σαρακοφάγωμα).

târlo, *m.*. θρίψ, τερηδών, (σάρακας, σαράκι).
târma, *f.*, σής, (σκῶρος, βώτρυδα, μόλιτσα, μαμούνι).
taroccâre, παίζω ταρόκον ο ταρόκα.
tarôcchi, *m. pl.*, τὰ ταρόκα, παιγνοχάρτια διχρωμάτιστα.
tarpâre, περικόπτω (τὰς πτέρυγας).
tarsiâre, *v.* intars-.
târso, *m.*, ταρσός. [(τσευδίζω).
tartagliâre, τραυλίζω, ψελλίζω,
tartagliône, *m.*, τραυλός, ψελλός,
tartâna, *f.*, ταρτάνα. [(τσευδός).
tartâreo, **-a**, ταρτάρειος, καταχθόνιος.
tartârico, **-a**, τρυγώδης, ταρταρώδης || âcido -o, τρυγικὸν ὀξύ. [γός.
tartarizzâre, καθαίρω διὰ τῆς τρυ-
târtaro, *m.*, *mit.*, τάρταρος, τὰ τάρταρα || *chim.*, τρύξ, (τρυγιά), τάρταρον; cremôr di —, ταρταρικὸν ἅλας.
tartarûga, *f.*. χελώνη, (ώνι) || *fig.*, ἄνθρωπος ὀκνηρός, βραδυκίνητος || a pâsso di —, βραδέως, -δυπόρως, (ἀργά).
tartassâre, κακομεταχειρίζομαι, *v.* tormentâre, maltrattâre.
tartufâia, *f.*; **-fêto**, *m.*, ὑδνών.
tartufaiôlo, *m.*. ὑδνοδίφης, -οπώλης. [ὑποκριτής.
tartûfo, *m.*. ὕδνον, (ὕτανον) || *fig.*,
tâsca, *f.*, θυλάκιον, κόλπος, (τσέπη, κόρφος) || *v.* bisâccia. [ρος.
tascâbile, *m.f.*, εὐφόρητος, πρόχει-
tascâta, *f.*, θυλακιά, (σακκουλιά).
taschêtta, *f.*, σακκίδιον, (σακκουλίτσα). [τσα).
taschîno, *m.*, θυλακίδιον, (τσεπί-
tâso, *v.* târtaro. [ρος, δασμός.
tâssa, *f.*, ὅρος, (δια)τίμησις; φό-
tassâre, ὁρίζω, διατιμῶ; (ἐπι)τάσσω, φορολογῶ.
tassatîvo, **-a**, διατιμητικός, φορολογήσιμος || *precîso, specificâto,* ἀκριβής, ὁριστικός, ἴδιος.
tassatôre, *m.*, (δια)τιμητής.
tassaziône, *f.*, διατίμησις; φορολογία.
tassêllo, *m.*, ὑπέρεισμα; τεμάχιον (ξύλου, ὑφάσματος *ecc.*) || *per monête,* ἐγκολαπτήρ.
tâsso, *m.*, *bot.*, σμῖλαξ, (-άκι) || *zool.*, μέλης, -λός, (ἄσβος) || *v.* incûdine.
tâsta, *f.*, μοτόν, -ός, (ξαντόν).
tastâre, (ἐπι)ψαύω, ψηλαφῶ, ἅπτομαι || *fig.*, (ἀπο)πειρῶμαι, δοκιμάζω. [κτρων, γλωσσίδωμα.
tastiêra, *f.*, συγκρότημα τῶν πλή-
tâsto, *m.*, θίξις, ἁφή || *mus.*, πλῆκτρον, γλωσσίς.
tastône; **-i**, *avv.*, ψηλαφητί, ἐπιψηλαφῶν, (πασπατευτά); *fig.*, ἀβεβαίως || andâr —, ψηλαφῶ, (πασπατεύω, πηγαίνω εἰς τὰ τυφλά); ἀγνοῶ τί ποιητέον. [terâre.
tattamellâre, *v.* chiacchierâre, blat-
tâttico, **-a**, τακτικός || *s. f.*, -ή || *s. m.*, -ός; *fig.*, πολυμήχανος.
tâttile, *m.f.*, ἁπτός, ψαυστός, θικτός, (πιαστός).
tâtto, *m.*, ἁφή; ψαῦσις, θῖξις, (πιάσιμον) || *fig.*. ὀξύνοια, διαγνωστικότης, ἐμπειρία, ἱκανότης.
tatuâggio, *m.*, διά-(κατά)στιξις.
tatuâre, δια-(κατα)στίζω.
taumatûrgo, *m.*, θαυματοποιός, -τουργός.
taurîno, **-a**, ταύρειος, -ρικός.
tâuro, *poet.*, *v.* tôro.
tautologîa, *f.*, ταυτολογία.
tavêrna *ecc.*, *v.* bêttola.
tâvola, *f.*, *da pâsti ecc.*, τράπεζα (τοῦ φαγητοῦ κτλ.), (τραπέζι, σοφρᾶς) || — rotônda (*nêgli albêrghi*), κοινὴ τράπεζα, συσσίτιον || cavalîeri dêlla — rotônda, στρογγυλοτραπεζῖται || *âsse,* σανίς,-ίδιον || *quâdro, specchiêtto, îndice*, πίναξ; κατάλογος || — pitagôrica, πυθαγορικὸς πίναξ, ἄβαξ.
tavolâre *ecc.* *v.* intâv-. [ζιά.
tavolâta, *f.*, ὁμοτράπεζοι, τραπε-
tavoleggiânte, *v.* garzône.
tavolêtta, *f.*, πλακίδιον, (-κάκι) || *da scrîvere, anticamênte,* πινακίς, σημειωματάριον.
tavolière, *m.*, τράπεζα τοῦ χαρτοπαιγνίου || *v.* sbaraglîno.

tavolîno, *m.*, τραπέζιον; γραφεῖον.
tâvolo, *m.*, *da lavôro ecc.*, τράπεζα, (-πέζι); *da scrîvere*, γραφεῖον.
tavolôzza, *f.*, πυξίς, -ίον.
tâzza, *f.*, κύαθος, κύπελλον, κυμβίον, (τάσ(σ)ι, κιασές, φλυ-(φλι)-τζάνι); *il contenûto*, φλιτζανιά.
te, *pron.*, (*v.* tu), σέ, (ἐσένα); σοί, [(εἰς σέ).
tè, *m.*, τέϊον, (τέϊ, τσάϊ).
teatîno, *m.*, θεατῖνος.
teatrâle, *m.f.*, θεατρικός.
teâtro, *m.*, θέατρον.
têcnico, **-a**, τεχνικός || *s. f.*, -όν; -ή.
tecnologîa, *f.*, τεχνολογία.
têco, μετὰ σοῦ, (μὲ σένα).
têda, *v.* fiâccola.
tediâre, *v.* annoiâre, stancâre.
têdio, *m.*, *v.* nôia, fastîdio.
tegamâta, *f.*, τηγάνημα, (βαθυ)-τηγάνισμα, (τηγανιά).
tegâme, *m.*, χύτρα, (κασαρόλα), θερμάστριον, ⟶ || ôva nel —, ὠὰ τηγανητά, (αὐγὰ τηγανισμένα).
tegamîno, *m.*, τηγάνιον, (-νάκι).
têglia, *f.*, ἑψάνη, (ταψί).
têgola, *f.*, κέραμος, -μίς, (-μίδι).
tegolâia, *f.*, κεραμεῖον.
teiêra, *f.*, τεϊέρα, (τσαϊνίκον, τσαϊέρα, ἰμπρίκι διὰ τὸ τζάϊ).
teîsmo, *m.*, θεϊσμός.
teîsta, *m. f.*, θεϊστής.
têla, *f.*, ὀθόνη, ὕφασμα, (πανί(ον)) || *pittûra*, πίναξ, ζωγράφημα || *v.* sipârio; intrêccio; insîdia.
telâio, *m.*, ἱστός, (ἐρ-(ἀρ)γαλειός) || πλαισίον, (περβάζι, τσερτσιβές).
telefonâre, τηλεφωνῶ.
telefônico, **-a**, τηλεφωνικός.
telêfono, *m.*, τηλεφῶνον.
telegrafâre, τηλεγραφῶ.
telegrafîa, *f.*, τελεγραφικὴ (τέχνη), τηλεγραφία.
telegrâfico, **-a**, τηλεγραφικός.
telegrafîsta, *m. f.*, τηλεγραφητής.
telêgrafo, *m.*, τηλέγραφος.
telegrâmma, *m.*, τηλεγράφημα.
telerîa, *f.*, ὀθονεμπορία, -νοπωλεῖον; ὀθόναι, (τὰ πανικά).
telescôpico, **-a**, τηλεσκοπικός.
telescôpio, *m.*, τηλεσκόπιον, (κιάλι).
***telêtta**, *f.*, *barb.*, κοσμοτράπεζα, ((ν)τουαλέττα) || *acconciatûra*, εὐτρεπισμός, στολισμός, καλλωπισμός || fâr —, εὐτρεπίζομαι, στολίζομαι, (συγυρίζομαι).
tellîna, *f.*, τελλίνη, ξιφίδιον.
tellûrico, **-a**, γήϊνος.
tellûrio, *m.*, τέλλουρον.
têlo, *poet.*, *v.* dârdo.
telône, *v.* sipârio.
telônio, *v.* bânco; dogâna.
têma, *m.*, θέμα, ἀντικείμενον, ὑπόθεσις || *f.*, *poet.*, *v.* timôre.
temâtico, **-a**, θεματικός.
temerârio, **-a**, παράτολμος, ἰταμός, θρασύς, προπετής, ἀπερίσκεπτος || giudîzio -o, κρίσις ἄλογος, (χωρὶς θεμέλιον).
temêre, φοβοῦμαι, πτοοῦμαι; δὲν τολμῶ, συστέλλομαι; *dubitâre ecc.*, ὑποπτεύομαι.
temerità, *f.*, μεγάλη ο ἀναίσχυντος τόλμη, ἰταμότης, προπέτεια, (ἀποκοτιά).
temîbile, *m.*, ἐπίφοβος, φοβερός.
tempâccio, *m.*, ἀχρεῖος καιρός, κακοκαιρία.
tempellâre, *v.* scuôtere; dubitâre.
têmp(e)ra, *f.*, βαφή, στόμωσις; -ωμα || *fig.*, φύσις, ἕξις, κρᾶσις; διάθεσις, χαρακτήρ; ἰδιότης, τρόπος.
temperamênto, *m.*, *mitigamênto*, συγκερασμός, μετρίασις || — *fîsico*, κρᾶσις, ἰδιοσυγκρασία; *natûra*, *carâttere*, φύσις, χαρακτήρ || *misûra*, μέτρον; *v.* provvedimênto.
temperâre, ἐμβρέχω, (μουσκεύω), συγκιρνῶ, μετριάζω (οἶνον) || *metâlli*, βάφω, στομῶ || *fig.*, μετριάζω, πραΰνω, κατευνάζω; συ-(περι)-στέλλω, χαλινῶ.
temperâto, **-a**, βεβαμμένος, ἐστομωμένος || *di clîma*, εὔκραής, εὔκρατος || *fig.*, μεμετρημένος, μέτριος; *v.* sôbrio.
temperatûra, *f.*, βαθμὸς τοῦ θερμότητος, θερμο-(ἀερο)κρασία.
temperîno, *m.*, κονδυλομάχαιρον, (τσακᾶς, τεμπεράκι, σουγιά).

tempêsta *ecc.*, *v.* bufêra, burrâsca; grândine. [lestâre.
tempestârè, *v.* imperversâre; mo-
tempestâto, -a, πεποικιλμένος; — di diamânti, ἀδαμαντοκόλλητος.
tempestîvo, *v.* opportûno.
tempestôso, *v.* burrascôso.
têmpia, *f.*, κρόταφος, (μελίγγι).
tempiâle, *m.f*, τῶν κροτάφων, κροταφιαῖος, -φικός.
têmpio, *m.*, ναός; ἐκκλησία.
templâre, *m.*, ναΐτης, ἱππότης τοῦ ἱεροῦ τάγματος τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ναοῦ.
têmpo, *m.*, χρόνος, καιρός; *età*, ἡλικία; *durâta*, διάρκεια; *cômodo, libertà*, σχολή, ἄδεια: *gr. e mus.*, χρόνος || — bêllo *o* brûtto, καλο-(κακο)καιρία || nêllo stêsso —, συγ-(ταὐτο)χρόνως, ἐν ταὐτῷ || a —, ἐγκαίρως, ἐν καιρῷ, (εἰς καιρόν).
têmpora, *f. pl.*, † αἱ τέσσαρες ὧραι *o* νηστεῖαι, (τὰ κουάτρο τέμπορα).
temporâle, *m.f.*, *v.* -piâle; -porâneo || βιωτικός, λαϊκός, κοσμικός, ἐγκόσμιος || *s. m.*, καταιγίς, χειμών, *v.* bufêra, burrâsca.
temporalità, *f.*, κοσμικόν, -κότης.
temporaneità, *f.*, ἐπίκαιρον, ἐφήμερον, φθαρτόν.
temporâneo, -a, ἐπί-(πρός)καιρος, προσωρινός, ὀλιγοχρόνιος, φθαρτός.
temporeggiâre, χρονοτριβῶ, -νίζω, (μακροκαιρίζω, τραβῶ τὸν χρόνον).
temporeggiatôre, -trîce, χρονοτριβῶν, ἀναβάλλων. μελλητής, χρονιστής, (μακροκαιριστής).
tenâce, *m.f.*, *attaccatîccio*, γλίσχρος, ἰξώδης, κολλώδης, -λλητικός || *ostinâto*, *testârdo*, ἰσχυρογνώμων, ἐπίμονος || *fôrte*, δυνατός, στερεός || *avâro*, φιλάργυρος, γλίσχρος, (σφιχτός).
tenâcia, *f.*, κολλητικότης || ἰσχυρογνωμοσύνη, ἐπιμονή; *dêlla memôria*, ἰσχύς || γλισχρότης, (τζιγκουνιά).
têndа, *f.*, *mil. ecc.*, σκηνή, (τέντα, τσαντήρι, -τήρα) || *per finêstre ecc.*, παρα-(κατα)πέτασμα, αὐλαία, ((μ)περντές, περδές, κουρτῖνα, πρε-
tendênza, *v.* inclinaziône. [σβέρι).
***têndеr**, *m.*, *barb.*, παρατμάμαξα, (τεντέρι).
têndere, τείνω, τανύω, (τεντόνω, τσιτόνω, κορδίζω) || *stêndere*, ἐκτείνω, ((ξ)άπλόνω) || *inclinâre*, τείνω, ἀποβλέπω εἰς *o* πρός.
tendîna, *f.*, μικρὸν παραπέτασμα, παραπετασμάτιον.
têndine, *m.*, τένων.
tendîneo; -nôso, -a, τενοντώδης.
tendône, *m.*. μεγάλη σκηνή || *v.* sipârio.
têneb re, *f. pl.*, σκότος, τὰ σκότη, ζόφος, γνόφος, (σκοτάδι, τὰ σκοτίδια). [γίς.
tenebrosità, *f.*, σκότος, *c. s.*; καται-
tenebrôso, -a, σκοτεινός, -τιος || *di persôna*, φιλόζοφος, κατηφής, σκυθρωπός; *v.* misteriôso.
tenênte, *m.*, ὑπολοχαγός || — colonêllo, ἀντισυνταγματάρχης || *mar.*, ὑποπλοίαρχος. [αρχία.
tenênza, *f.*, ὑπολοχαγία || ὑποπλοι-
tenêre, βαστάζω, κρατῶ; *avêre*, *possedêre*, (κατ)ἔχω; *prêndere*, λαμβάνω; *v.* ri-(trat)tenêre.
tenerêzza, *f.*, ἁπαλότης, μαλακότης, τρυφερότης, (-ράδα) || *affêtto ecc.*, φιλοστοργία, περι-(συμ)παθές, ἔρως, ἀγάπη, στοργή; *cûra*, φροντίς, ζῆλος; *pl.*, περιποιήσεις, θωπεῖαι, ἀκκισμοί, (χάδια).
tenerîno; -rêllo, -a, ὁπωσοῦν μαλακός, ὀλίγον τρυφερός.
têner o, -a, ἁπαλός, μαλακός, τρυφερός || *affettuôso ecc.*, τρυφερός, φιλόστοργος, περι-(συμ)παθής, εὐαίσθητος; *delicâto*, τρυφερός, λεπτός, ἀδύνατος; *gelôso*, ζηλότυπος; *di età*, τρυφερός, νέος, νεαρός; *di parôle*, γλυκύς. [δρος.
tenerûme, *m.*, τραγανοστήθιον, χόν-
tenêsmo, *m.*, τεινεσμός, (τὰ πηλώματα). [ληξ.
têni a, *f.*, ταινία, μεμονωμένος σκώ-
tenimênto, *v.* possêsso, proprietà.

tenôre, *m.*, *contenûto, sênso*, (ἐμ)περιεχόμενον, κείμενον, ἔννοια || *fôrma, môdo*, τρόπος, εἶδος || *mus.*, ὀξύφωνος, (τενόρος).
tensiône, *f.*, (διά)τάσις, τάνυσμα, (τέντωμα); σύντονον, συντονία (τοῦ νοῦ).
têntа, *v.* sônda. [τάκι).
tentâcolo, *m.*, προσακτρίς, (κερα-
tentâre, κάμνω ἀπόπειραν, (ἀπο)πειρῶμαι, δοκιμάζω, ἐπιχειρῶ || *fig.*, πειράζω, δελεάζω, ἐρεθίζω, κινῶ τὴν ὄρεξιν.
tentatîvo, *m.*, (ἀπό)πεῖρα, δοκιμή.
tentatôre, **-trîce**, πειραστικός, ἑλκυστικός, ὀρεκτικός, παρακινητικός || *s. m.*, πειραστής, *f.* -άστρια.
tentaziône, *f.*, πειρασμός.
tentennâre, *v.* oscillâre, dubitâre.
tentône, *v.* tastône.
tênue, *m. f.*, ψιλός, *v.* dêbole, pîccolo, sottîle || consonânti -i, ψιλὰ σύμφωνα.
tenûta, *f.*, στάσις, (-ιμον); κράτημα || *âbito*, στολή, ἐνδυμασία || *dêi lîbri*, διπλογραφία || *v.* possêsso, proprietà. [στιχολόγος.
tenzône, *v.* contêsa; duêllo || *poesîa*,
teocrâtico, **-a**, θεοκρατικός.
teocrazîa, *f.*, θεοκρατία.
teodicêa, *f.*, θεοδικία.
teodosiâno, **-a**, θεοδοσιανός.
teogonîa, *f.*, θεογονία.
teologîa, *f.*, θεολογία.
teolôgico, **-a**, θεολογικός.
teologizzâre, θεολογῶ.
teôlogo, *m.*, θεολόγος.
teorêma, *m.*, θεώρημα.
teôrica, *f.*, θεωρητική, -ρία.
teôr(êt)ico, **-a**, θεωρητικός.
teorîa, *f.*, θεωρία.
teosofîa, *f.*, θεοσοφία.
tepefâre, *v.* intiepidîre.
tepidârio, *m.*, πυριατήριον.
tepidêzza, *f.*, *pr. e fig.*, χλιαρότης, (-ότητα, χλιομάδα, συχλιότητα); *fig.*, ψυχρότης.
têpido, **-a**, χλι(αρ)ός, σύχλιος; *fig.*, χλιαρός, ψυχρός, χαῦνος, χαλαρός, ἀπρόθυμος, ἀδιάφορος.
tepôre, *m.*, χλιαρότης, (-ότητα).
terapêutico, **-a**, θεραπευτικός ||
terebentîna, *v.* trementînâ. [*s.f.*,-ή.
terepînto; **-rebînto**, *m.*, τερέβινθος.
têrgere, *v.* asciugâre.
tergiversâre, διαδύομαι, ὑπεκφεύγω.
tergiversatôre, **-trîce**, διαδύτης, μελλητής.
tergiversaziône, *f.*, διά-(διέκ)δυσις, ὑπεκφυγή, ἀναβολή, μέλλησις.
têrgo, *v.* dôrso; spâlla.
teriâca, *f.*, θηριακή, (θερ(γ)ιακή).
teriacâle, *m. f.*, θηριακός.
termâle, *m. f.*, θερμ(ομεταλλικ)ός.
têrme, *f. pl.*, θέρμαι. [-δωρινός.
termidôro, *m.*, θερμόδωρος || di —,
terminâle, *m. f.*, ἄκρος, -ρόληκτος, ὡριαῖος.
terminâre, *v.* finîre; limitâre.
terminaziône, *f.*, κατάληξις.
têrmine, *m.*, *v.* confîne, lîmite || *di têmpo*, προθεσμία, ὡρισμένος χρόνος || *espressiône*, *parôla*, λέξις, ὅρος, φράσις.
terminologîa, *f.*, λεξιολογία. [σμός.
termoelettricità, *f.*, θερμηλεκτρι-
termoelêttrico, **-a**, θερμηλεκτρικός. [σις.
termometrîa, *f.*, θερμομετρία, -τρη-
termomêtrico, **-a**, θερμομετρικός.
termômetro, *m.*, θερμόμετρον.
termoscopîa, *f.*, θερμοσκόπησις.
termoscôpio, *m.*, θερμοσκόπιον.
têrna, *f.*, τριπλῆ ἀπογραφή; τριάς,
ternârio, **-a**, τριαδικός. [-άριθμος.
têrno, *m.*, τριάς, -άριθμον.
têrra, *f.*, *in gênere*, γῆ, (γίς) || *sfêra terrêstre*, *môndo*, γηΐνη ο ὑδρόγειος σφαῖρα; ἡ ὑφήλιος; οἰκουμένη || — *fêrma*, *continênte*; ξηρά, στερεά, ἤπειρος || *in cûmulo*, *zôlle ecc.*, χοῦς, χῶμα || *podêre*, *possêsso*, ἀγρός, κτῆμα, ὑποστατικόν || *suôlo*, ἔδαφος, δάπεδον || *luôgo*, χώρα, τόπος || *città*, *castêllo*, πόλις, φρούριον || *spidggia*, ἀκτή, αἰγιαλός || *da stovîglie*, κεραμῖτις, (-μιδόχωμα).
terrâcqueo, **-a**, ὑδρόγειος. [στερεά.
terrafêrma, *f.*, ἡ ἤπειρος, ξηρά,

terrâglia, *f.*, πήλινα δοχεῖα *o* σκεύη, τὰ κεράμια. [ματίζω.
terrapienâre, ἀναχώννυμι, ἀντιχω-
terrapiêno, *m.*, ἀνά-(σύγ)χωμα.
terrâzza, *f.*, *v.* -o.
terrazzâno, *m.*, (συμ)πολίτης.
terrazzâre, ἀντιχωματίζω.
terrâzzo, *m.*, ἡλιαστήριον, ἡλιακός, (-κωτόν, ταράτσα), *v.* altâna || ἐπίχωμα; *v.* spianâta, altipiâno.
terremôto, *m.*, σεισμός.
terrêno, **-a**, *v.* -êstre; piâno (-o) || *s.m.*, γῆ, γήπεδον; ἀγρός, (χωράφι); τόπος || pêrdere *o* guadagnâr —, ὑποχωρῶ, (χάνω); προχωρῶ, προβαίνω || disputâre il —, ὑπερμαχῶ || scêndere sul —, μονομαχῶ.
têrreo, **-a**, χλωμός, πελιδνός.
terrêstre, *m.f.*, ἐπίγειος, γήϊνος || *v.* mondâno.
terrîbile, *m.f.*, φοβερός, τρομερός, καταπληκτικός; ἀνιαρός, ἀνυπόφορος; ὑπερβολικός. [φρικαλέον.
terribilità, *f.*, φοβερόν, τρομερόν,
terrîccio, *m.*, γῆ κοπρ(ι)ώδης, κοπρόχωμα, κόπρος.
territoriâle, *m. f.*, ἔγγειος || milîzia —, ἐπιχώριος στρατός.
territôrio, *m.*, χώρα, περιοχή, δικαιοδοσία, περιφέρεια ἐπικρατείας.
terrôre, *m.*, τρόμος, (-μάρα), μέγας φόβος, τάρβος, κατάπληξις; ⟶
terrorîsmo, *m.*, κράτος τοῦ τρόμου, τρομοκρατία; -τισμός.
terrorîsta, *m. f.*, τρομοκρατιστής.
terrôso, **-a**, γεώδης, γεώμικτος, -μιγής; -ρρυπος.
têrso, **-a**, καθαρός, (παστρικός), κομψός; στιλπνός, (ὑαλιστός).
terzâna (**fêbbre** —), *f.*, πυρετὸς τριταῖος. [γρόν).
terzâre, τριβωλίζω, τρισσεύω (ἀ-
terzeruôlo, *m.*, ἱστίον τοῦ προτόνου.
terzêtto, *m.*, *triade*, τριάς || *mus.*, τριῳδία, τριφωνία || *v.* -zîna.
terziârio, **-a**, τριτογενής.
terzîna, *f.*, τρίστιχον.
têrzo, **-a**, τρίτος || *s. m.*, -ον, τριτημόριον || *s. f.*, *mus.*, ἡ διὰ τριῶν (φωνή); *schérma*, τρίτευσις; † τρίτη ὥρα || in -o luôgo, ἐν τρίτῃ τάξει, κατὰ τρίτον λόγον, ἐκ τρίτου, τρίτον. [γενής.
terzogênito, **-a**, τριτότοκος, τριτο-
têsa, *f.*, *v.* tensiône || *del cappêllo*, τὰ ἄκρα τοῦ πίλου || *misûra*, πῆχυς ἓξ ποδῶν, ὀργυιά. [καλον).
têschio, *m.*, κρανίον, (κάρα, καύ-
têsi, *f.*, θέσις; θέμα, συζήτησις.
tesmotêta, *m.*, θεσμοθέτης.
tesoreggiâre, θησαυρίζω.
tesorerîa, *f.*, θησαυροφυλάκιον; ταμεῖον (τοῦ δημοσίου). [μίας.
tesorîêre, *m.*, θησαυροφύλαξ, τα-
tesôro, *m.*, θησαυρός, (χασνές) || θησαυροφυλάκιον, (χασνές) || — pûbblico, δημόσιον ταμεῖον; οἱ πόροι τοῦ δημοσίου, αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους.
têssera, *f.*, σημεῖον. σύμβολον, γνώρισμα; *v.* bigliêtto.
têssere, ὑφαίνω, ἱστουργῶ, (φαίνω, φαδιάζω); *intrecciâre*, (περι-συμ-δια)πλέκω || *fig.*, ὑφαίνω, πλέκω, μηχανορραφῶ, ῥαδιουργῶ.
tessitôre, *m.*, ὑφαντής; **-trîce**; **-tôra**, *f.*, ὑφάντρια.
tessitûra, *f.*, ὕφανσις; -ντούργημα; -ντικὴ (τέχνη); πλοκή.
tessûto, **-a**, ὑφασμένος, ὑφαντός, (φαντός) || *s. m.*, ὕφασμα, ὑφαντούργημα, πλέγμα, (ὕφαμμα, πλέξιμον); *anat.*, ἱστός, πλέγμα, (πλέξιμον); *fig.*, ὕφασμα, (πλέξιμον); εἱρμός, σειρά.
têsta, *f.*, κεφαλή, (-άλι), *v.* câpo || *mênte ecc.*, διάνοια, λογικόν, κρίσις || di prôpria —, αὐτοκεφάλως.
testâceo, **-a**, ὀστράκινος, -κώδης, -κόδερμος.
testamentârio, **-a**, τῆς διαθήκης, διαθετικός || esecutôre -o, ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης.
testamênto, *m.*, διαθήκη || l'antîco, il nuôvo —, ἡ παλαιὰ, ἡ καινὴ —.
testârdo; **-terêccio**, *v.* ostinâto.
testâre, κάμνω, συντάσσω, ποιῶ διαθήκην, διατίθεμαι τὰ ἐμαυτοῦ, διαθέτω.
testâta, *f.*, ἄκρα, κορυφή.

testâtico, *m.*, ἐπικεφάλαιον, (κεφαλιάτικον). [δότης.
testatôre, -trîce, διαθέτης, κληρο-
têste, *v.* testimônio. [γου, ἀρτίως.
testè, *avv.*, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλί-
testicolâre, *m.f.*, τῶν ὄρχεων, ὀρχιακός.
testîcolo, *m.*, ὄρχις, (ὀρ-(ἀρ)χίδι).
testiêra, *f.*, κορυφαία, προμετωπίς, -πίδιον. [niâre.
testificâre, *v.* attestâre, testimo-
testimoniâle, *m.f.*, μαρτυρικός; πιστοποιητικός.
testimoniânza, *f.*, μαρτυρία, κατάθεσις; *fig.*, τεκμήριον, δεῖγμα, ἀπόδειξις, πίστωμα.
testimoniâre, μαρτυρῶ, καταθέτω μαρτυρίαν || *fig.*, ἐμφαίνω, δεικνύω, (δείχνω), φανερῶ, (-όνω), πιστοποιῶ.
testimônio, *m.*, μάρτυς, (-υρας, *f.* -ύρισσα) || — oculâre αὐτόπτης.
têsto, *m.*, κείμενον || *tipografía*, χονδρὸς χαρακτήρ || fâr —, χρησιμεύω ὡς κανὼν καὶ τύπος.
testuâle, *m.f.*, κειμενικός, κατὰ τὸ κείμενον, κατὰ γράμμα *o* λέξιν.
testûggine, *v.* tartarûga.
testûra, *f.*, πλοκή, *v.* tessitûra.
têtano, *m.*, τέτανος.
tetracôrdo, *m.*, τετράχορδον.
tetraêdro, *m.*, τετράεδρον. [της.
tetrâggine, *f.*, σκοτεινόν; στυγνό-
tetrâgono, -a, τετραγωνικός, -γω-
tetralogîa, *f.*, τετραλογία. [νος.
tetrâmetro, -a, τετράμετρος.
tetrârca, *m.*, τετράρχης.
tetrarchîa, *f.*, τετραρχία.
tetrâstico, -a, τετράστιχος.
tetrâstilo, *m.*, τετράστυλον.
têtro, -a, *oscûro*, σκοτεινός, ἀμαυρός; *cûpo, malincônico*, στυγνός, κατηφής; *spaventôso, orrîbile*, φρι-
tettâre, *v.* poppâre. [κώδης, δεινός.
têtto, *m.*, ὀροφή, τέγος, στέγη, (σκεπή) || *fig.*, οἶκος, (σπίτι). [στεγον.
tettôia, *f.*, παράπηγμα; πρό-(ὑπό)-
teurgîa, *f.*, θεουργία, μαγεία.
ti, *pron.*, (*v.* tu), σοί, σοι, (σοῦ, εἰς σέ); σέ, (ἐσένα).
tiâra, *f.*, τιάρα, μίτρα.
tîbia, *f.*, αὐλός, (καλάμι) || *strumênto*, αὐλός. [(ἀντι)κνημικός.
tibiâle, *m.f.*, τῆς κνήμης, προ-
tîcchio, *v.* capríccio, vôglia.
tiêpido *ecc.*, *v.* têp-.
tîfo, *m.*, τύφος.
tifôide, *m.f.*, τυφοειδής, -φώδης.
tifône, *m.*, τυφών. [ναβόφλοιος.
tîglia, *f.*, κάστανον ἑψητόν || καν-
tîglio, *f.*, φιλύρα, (φιλουριά, φλαμούρι(ά), ἀχλαμούρι). [κος.
tigliôso, -a, ἰνώδης; σκληρόσαρ-
tîgna, *f.*, κνύος, τριχοκείρας, (κασ(σ)ιδα) || *bot.*, ψώρα || avêr la —, λειχηνιῶ, (κασ(σ)ιδιάζω) || *fig.*, *v.* avâro, tîrchio. [ξηράνθεμον.
tignâmica, *f.*, ἐλειόχρυσον, ἀείζωον,
tîgnere, *v.* tingere.
tignôso, -a, κνυώδης, (κασ(σ)ιδιάρικος, -άρης). [σαράκι, μαμούνι).
tignuôla, *f.*, σής, (σκῶρος, βότρυδα,
tigrâto, -a, τιγροειδής, στικτός, (παρδαλός).
tîgre, *m.f.*, τίγρις, (καπλάνι) || *fig.*, τίγρις, θηρίον, σκληρὸς *o* ἄσπλαγχνος ἄνθρωπος.
timbâllo, *m.*, κρόταλ(οτύμπαν)ον, (τουμπελέκι).
***timbrâre** *ecc.*, *v.* bollâre.
tîmico, -a, θυμικός.
timidêzza, *f.*, ἀτολμία, δειλία; συστολή, αἰδημοσύνη.
tîmido, -a, ἄτολμος, δειλός, (φοβιτσ(ι)άρης); συνεσταλμένος, αἰδήμων, (ἐντροπαλός).
tîmo, *m.*, θύμος, (-μάρι).
timône, *m.*, *di cárro(zza)*, ῥυμός, (ῥούντα) || *mar.*, πηδάλιον, (τιμόνι), οἴαξ, (δοιάκι). [νῶ.
timoneggiâre, πηδαλιουχῶ, κύβερ-
timonêlla, *f.*, ἅμαξα, (ἁμάξι).
timoniêre, *m.*, πηδαλιοῦχος, (τιμονιέρης), οἰακοστρόφος.
timorâto, -a, εὐσυνείδητος, δεισίθεος, (θεοφοβούμενος).
timôre, *m.*, φόβος; σέβας || sênza —, ἀφόβως, (ἄφοβα).
timorôso, -a, δειλός, περιδεής, περίφοβος, (φοβιτσ(ι)άρης).

timpaneggiâre, τυμπανίζω.
timpânico, -a, τυμπανικός.
timpanîte, *f.*, τυμπανίτης ὕδρωψ, τυμπανῖτις.
tîmpano, *m.*, *in génere*, τύμπανον; *strumênto*, —, (τούμπανον, -πε-
tîna, *f.*, *v.* -o. [λέκι, σαντούρι).
tinâia, *f.*, οἰνοθήκη, *v.* cantîna.
tînca, *f.*, ψύλλων, (τίγκα).
tinêlla, *f.*, λεκάνη, ⟶
tinêllo, *m.*, καδίον, (μαστέλά(κι)), ληνίς, (πατητηράκι) || **salôtto da prânzo*, ἑστιατόριον, -τήριον, (τρα-
tîngere, βάπτω, (βάφω), χρωμα- [πεζαριά).
tîno, *m.*, κάδος, (μβούτα), ληνός, [τίζω.
tinôzza, *f.*, λουτήρ, καδίσκος, (μα- [στέλλά(κι)).
tînta, *f.*, βαφή, (μπογιά), βάψις, (-ιμον, μπογιάντισμα), χρωματισμός, χρῶσις; *del vôlto*, χροιά || mêzza —, ὑπόχρωσις.
tintinnîo, *m.*, κωδωνισμός || *âlle orêcchie*, βόμβος, συριγμός. [ζω).
tintinnîre, (ἀντ)ηχῶ; βομβῶ, (βουΐ-
tintôre, *m.*, βαφεύς, (μπογιατζής).
tintorîa, *f.*, βαφεῖον, (μπογιατζίδικο) || *árte*, βαφική.
tintûra, *f.*, βαφή, (μπογιά), χρῶμα || *liquôre*, βαφή, βάμμα, (μπογιά).
tiôrba, *f.*, τεόρβιον. [κός.
tîpico, -a, τυπικός; χαρακτηριστι-
tîpo, *m.*, τύπος. [-φική, -φία.
tipografîa, *f.*, τυπογραφεῖον; *árte*,
tipogrâfico, -a, τυπογραφικός.
tipôgrafo, *m.*, τυπογράφος; *v.* stampatôre. [ἑλκυσίγραμμον.
tiralînee, *m.*, γραμμοχαράκτης,
tiramântici, *m.*, (ἐμ)φυσητὴς ὀργάνου. [σανίζω, κακοποιῶ.
tiranneggiâre, (κατα)τυραννῶ; βα-
tirannêllo, *m.*, τυραννίσκος.
tirannîa; -nnide, *f.*, τυραννία.
tirannicîda, *m. f.*, τυραννοκτόνος.
tirânnico; -nnêsco, -a, τυραννικός.
tirânno, *m.*, *pr. e fig.*. τύραννος; *fig.*, ἀνὴρ ἄδικος, σκληρός, -οτράχηλος, ἀπηνής.
tirânte, *m.*, *in génere*, ἑλκυστήρ; *délle scárpe*, —, (αὐτί).
tirâre, (ἐξ)ἕλκω, ἑλκύω, σύρω, (σύρνω, τραβῶ, -βίζω) || *lanciâre*, βάλλω, ἐκτοξεύω, ῥίπτω, (ῥίχνω), σύρω || *stampâre*, ἐκτυπῶ, (τυπόνω, τραβῶ) || *allettâre*, ἕλκω, προσάγομαι || *distêndere*, ἐκ-(δια)τείνω || *soffiâre*, πνέω || *riscuôtere*, εἰσπράττω || — *línee*, χαράσσω || *v.* attîngere; dedûrre; trârre.
tirastivâli, *m.*, ὑποδηματοσύρτης.
tirâta, *f.*, ἑλκυσμός, -υσις, ἕλξις, συρμός, (σύρσιμον, τράβηγμα) || περικοπή; μακρὰ σειρὰ *o* συνέχεια, σωρεία; πλατυσμοί; δρόμος || in ûna —, διὰ μιᾶς, ἄνευ συγκοπῆς, κατὰ συνέχειαν.
tirâto, -a, εἱλκυσμένος, (τραβιγμένος); τεταμένος, τεντωμένος) || *v.* avâro, tîrchio.
tiratôre, *m.*, πυροβολητής, (τουφεκιστής) || *tipografía*, πιεστής.
tiratûra, *f.*, *stâmpa*, (ἐκ)τύπωσις || *di metálli*, ἔλασις, (συρματοποίησις) || *délla sêta*, ἐκτύλιξις, (τυλιγάδιασμα).
tirchierîa, *f.*, (ἄκρα) φιλαργυρία, γλισχρότης, (τζιγκουνιά), ῥυπαρία.
tîrchio, -a, φιλάργυρος, γλίσχρος, (γύφτος, ἐξηνταβελόνης).
tirêlla, *f.*, ῥυτήρ, λῶρος.
tirêtto, *v.* cassêtto.
tiritêra, *v.* filastrôcca.
tîro, *m.*, *in génere*, βολή; ῥίμμα, (ῥίψιμον ὅπλου, τράβιγμα); — a sêgno, βολὴ κατὰ σκοποῦ, (ῥίψιμον στὸ σημάδι), σκοποβολή; *luógo*, σκοποβολεῖον, (τόπος ὅπου ῥίχνουν) || — d' artiglierîa, κανονοβολισμός || a —, ἐντὸς βολῆς || ârmi da —, πυροβόλα ὅπλα || *equipággio*, ἅμαξα; — a dûe, συνωρίς, (ζευγάρι) || *fig.*, πανούργημα, περίπαιγμα, (μεζές); m' ha giocâto un brûtto —, μοῦ ἔκαμεν ἄσχημον πανούργημα, (μοῦ ἔπαιξεν ἄσχημον παιγνίδιον *o* ἕνα παιγνίδι, μιὰ δουλειά, μοῦ τὴν ἐκατάφερε).
tirocînio, *v.* noviziâto, prâtica.
tîrso, *m.*, θύρσος.
tisâna, *f.*, πτισάνη.

tîsi, *v.* etisia *ecc.*
titânico, -a, τιτανικός, -νειος; γιγαντιαῖος, ἡράκλειος.
titânio, *m.*, τιτάνιον.
titillâre, γαργαλίζω, ὑποκνίζω.
titîllo, *m.*, γαργάλισμα, -μός, ὑποκνισμός. [ριος) || *vb.*, τιτλοδοτῶ.
titolâre, *m. f.*, ἔντιτλος, (τιτουλά-
titolarità, *f.*, τίτλωμα, ἀξίωμα.
titolâto, -a, δικαιοῦχος, τιτλοκάτοχος, τιτλοφόρος, εὐπατρίδης.
tîtolo, *m.*, *in gêncre*, τίτλος; *di un libro ecc.*, ἐπιγραφή; *nobiliâre*, προσηγορία; *nôme*, ὀνομασία, ὄνομα; *dirîtto, ragiône*, δικαίωμα, λόγος; *capîtolo di ûn' ôpera*, ὑποδιαίρεσις, μέρος || a — di, ὡς, λόγῳ. [ρεπής.
titubânte, *m. f.*, διστάζων, ἀμφιρ-
titubâre, *v.* dubitâre.
toccamâno, *m.*, σφίγξις, (σφίξιμον,) τῆς χειρός, λαβή, (χειρόπιασμα).
***toccânte**, *barb.*, *v.* commovênte.
toccâre, ἅπτομαι, (ἐπι)ψαύω, θίγω, ἐγγίζω, (ἀγγίζω, πιάνω) || *mus.*, παίζω, κρούω, ἐγγίζω || *commuôvere*, (συγ)κινῶ, ἐγγίζω || — sul vîvo, ἐγγίζω κατάκαρδα || — têrra, προσορμίζομαι, προσεγγίζω, ἀράζω, πιάνω || — di vôlo, (*un argomênto*), ἀναφέρω συντόμως, ἐγγίζω ἀκροθιγῶς τι || — il pôlso, πιάνω τὸν σφυγμόν; *fig.*, ἀποπειρῶμαι τινός || — le bûsse, ξυλοκοποῦμαι || -rsi, ἐγγίζομαι, εἶμαι συναφής, (κολλητός).
tôcco, *m.*, *toccâta, tâtto*, ἀφή || *côlpo*, κτύπος, φθόγγος || *pêzz(êtt)o*, τεμάχιον || *indumênto*, καλύπτρα.
tôga, *f.*, τήβεννος, -ννα || ἐπενδύτης || — pretêsta, περιπόρφυρος ἐσθής *o* τήβεννα || la gênte di —, οἱ δικανικοί, οἱ δικαστικοί.
togâto, -a, τηβεννοφόρος.
tôgliere; **tôrre**, *v.* prêndere, trârre.
toh! *inter.*, ὤ! λάβε!
tôlda, *f.*, κατάστρωμα, (κουβέρτα).
***tolêtta**, *v.* *tel-.
tollerâbile, *v.* sopportâbile.
tollerânte, *m. f.*, *v.* sofferênte, paziênte; *in religiône*, ἀνεξίθρησκος.
tollerânza, *f.*, ἀνοχή, ἐπιείκεια, συγκατάβασις; ἀνεξικακία; -ξιθρησκεία || câsa di —, *v.* bordêllo.
tollerâre, *v.* soffrire, sopportâre, permêttere.
tomâio, *m.*, κεφαλίς, (ψίδι).
tômba, *f.*, τάφος, τύμβος, μνῆμα || θάνατος; τέλος.
tombâcco, *m.*, τομβάκι(ον).
tômbola, *f.*, τόμπολα.
tom(bol)âre, *v.* capitombolâre.
tômo, *m.*, τόμος || *v.* capitômbolo; tîpo, soggêtto.
tônaca, *f.*, χιτών, μανδύας, ἱερατικὸν ἄμφιον || *anat.*, χιτών, ὑμήν.
tonâle, *m. f.*, τονικός.
tonalità, *f.*, τονικότης.
tonânte, *m. f.*, βροντῶν, -ταῖος, -τώδης, -τητικός; θορυβώδης, [παταγώδης.
tonâre, *v.* tuon-.
tônchio, *m.*, τρώξ, τρώκτης, (σι-
tondâre, *v.* arrotond-. [στρόγγυλος.
tondeggiâre, *c. s.*; *n.*, εἶμαι ὑπο-
tôndere, *v.* tosâre.
tondêzza, *f.*, στρογγυλότης.
tôndo, -a, σφαιροειδής, στρογγύλος || *di cônti*, ὁλοκληροτικός || *fig.*, *di persône*, εὐήθης, στενοκέφαλος || *s. m.*, *v.* circolo; piâtto. [ριον.
tônfano, *m.*, βόθρος || μέγα ποτή-
tônfo, *m.*, κατάδυσις, (βούτημα); πτῶσις; ψόφος, κρότος.
tonicêlla, *f.*, ὑποχίτων; στιχάριον.
tônico, -a, *in gênere*, τονικός; *medc.*, τονωτικός; *mus.*, τῶν τόνων, τονικός || accênto -o, τονικὴ προσῳδία || *s. m.*, τον(ωτ)ικὸν
tonnâra, *f.*, θυννεῖον. [(φάρμακον).
tonneggiâre, *mar.*, ῥυμουλκῶ.
tonnêggio, *m.*, ῥυμουλκία.
tonnellâggio, *m.*, χωρητικότης, καταμέτρησις χωρητικότητος || dirîtto di —, χωρητικὸν τέλος.
tonnellâta, *f.*, χίλια χιλιόγραμμα.
tonnîna, *f.*, ταριχευτὸς θύννος.
tônno, *m.*, θύννος, (θόνος) || di —, θύννειος.

tôno, *m.*, *mus.*, τόνος; ῥυθμός || *pittûra*, χροιά, ἀπόχρωσις, τόνος || *v.* intonaziône; importânza.
tonsillâre, *m. f.*, παρισθμιακός.
tonsîlle, *f. pl.*, τὰ παρίσθμια, ἀμυγδαλαί.
tonsillîte, *f.*, ἀμυγδαλῖτις.
tonsûra, *f.*, τριχοκουρία, κούρευμα, -ρά, στέφανος, (τονσοῦρα, κιέρικα).
tonsurâre, κείρω, χειροτονῶ, (κουρεύω). [τονημένος, κουρευμένος).
tonsurâto, **-a**, κεκαρμένος, (χειρο-
tontîna, *f.*, τοντίνη.
topâia, *f.*, μυωπία, (ποντικοφωλιά) || *fig.*, εὐτελὴς οἰκία, οἴκημα πεπαλαιωμένον, (παληόσπιτο).
topâzio, *m.*, χρυσόλιθος, τοπάζι(ον).
tôpico, **-a**, τοπικός || *s. f.*, -ή; *fig.*, ἀστόχημα. [topolîno.
topîno, **-a**, μυόχρους || *s. m.*, *v.*
tôpo, *m.*, μῦς, (ποντικός, -τίκι) || — campagnuôlo, μῦς ἀρουραῖος, ἀγρόμυς, (γαιοπόντικος).
topografîa, *f.*, τοπογραφία.
topogrâfico, **-a**, τοπογραφικός.
topôgrafo, *m.*, τοπογράφος.
topolîno, *m.*, μυάριον, (ποντικάκι).
tôppa, *f.*, *serratûra*, κλεῖθρον, (κλειδωνιά, -δαριά) || *pêzza*, ἐπίβλημα, ἐμβάλωμα, (μπάλωμα).
***toppè**, *m.*, *barb.*, προκόμιον; λόφος, (περτσές, ζουλούφι, τοῦπα) || *fig.*, αὐθάδεια, θρασύτης.
tôppo, *m.*, στέλεχος, κορμός, πρέμνον, (κουτσοῦρα).
torâce, *m.*, θώραξ, στῆθος.
torâcico, **-a**, θωρακικός; στηθικός.
tôrba, *f.*, ποάνθραξ, (τόρφη).
torbidâre, *v.* intorb-.
torbidêzza, *f.*, θολότης, -λωσις || *di vista*, ἀμβλυωπία.
tôrbido, **-a**, ἀμαυρός, (θαμπός), θολός, τεθολωμένος, θολερός; τεταραγμένος; *di persôna*, κατηφής, σκυθρωπός || *s. m.*, ταραχή, σύγχυσις, ἀταξία, ἀνησυχία; ἀσυμφωνία; *c. s.*
torbiêra, *f.*, ποανθρακωρυχεῖον.
torbôso, **-a**, ποανθρακώδης.
tôrcere, (συ)στρέφω, στρήφω, (στρήβω); κάμπτω, λυγίζω || *snaturâre*, *guastâre*, στρεβλῶ, διαστρέφω, ἀλλοιῶ || *allontanâre*, *vôlgere altrôve*, ἀποστρέφω, ἀπο-(παρεκ)τρέπω || dâr del filo da —, παρέχω πράγματα εἴς τινα, (τοῦ ἀνοίγω δουλειαίς) || -rsi, (συ)στρέφομαι, κάμπτομαι, συσπείρομαι. [μίζω).
torchiâre, (ἐκ)πιέζω, (στύβω, ξεζου-
tôrchio, *m.*, (ἐκ)πιεστήριον || êsser sôtto i -i, εἶμαι ὑπὸ τὰ πιεστήρια, ἐκτυποῦμαι.
tôrcia, *f.*, δᾳς, (δᾳδί), πυρσός.
torcicôllo, *m.*, στρεψαυχενισμός, τενοντάγρα, (σραβολαίμιασμα) || *zool.*, πιπῶ, πίπος, (κνιπολόγος) || *v.* bacchettône.
torcigliâre, *v.* (at)tôrcere.
torcitôio, *m.*, ῥόμβος, κλωστήρ;
torcoliêre, *m.*, πιεστής. [*v.* tôrchio.
tôrcolo, *v.* tôrchio.
tordêlla, *f.*, τεφροκίχλα.
tôrdo, *m.*, κίχλα, (τσίχλα).
toreadôre, *m.*, ταυρομάχος.
torêllo, *m.*, ταυρίδιον.
tôrma, *f.*, ὄχλος, ἀγέλη, τύρβη.
tormalîna, *f.*, τουρμαλίνη. [ταιγίς.
tormênta, *f.*, θύελλα, λαῖλαψ, κα-
tormentâre, βασανίζω, τυραννῶ; ἀνιῶ, ἐνοχλῶ, ἀνησυχῶ, λυπῶ, κατατρύχω || *un lavôro*, ἐπεξεργάζομαι ὑπερβαλλόντως, διασμιλεύω, ἐξονυχίζω, στρεβλ(όνω)ῶ.
tormentîlla, *f.*, ἑπτάφυλλον.
tormênto, *m.*, βάσανος, τυραννία; ἀδημονία, ἀγωνία, ἀνησυχία; ἀλγηδών. [γεινός; ἀνιαρός.
tormentôso, **-a**, βασανιστικός, ἀλ-
tornacônto, *m.*, ὠφέλεια, ὄφελος,
tornâre, *v.* ritorn-. [κέδρος.
tornasôle, *v.* girasôle.
tornâta, *f.*, *v.* ritôrno; adunânza.
torneâre, (λογχο)μονομαχῶ ἔφιππος. [(ἔφιππος).
torneatôre, *m.*, λογχομονομάχος
tornêo, *m.*, μονομαχία ἔφιππος, λογχομονομαχία; ἀγών, πάλη.
torni(â)re, τορνεύω.
tôrnio, *m.*, τόρνος. [-νιδόρος).
tornitôre, *m.*, τορνευτής, (-νάρης,

tôrno, *m.*, περίοδος, περιφορά || *avv.*, κυκλοτερῶς, περιφερῶς.
tôro, *m.*, ταῦρος, (-ρί).
torpêdine, *f.*, *itt.*, νάρκη || →
torpediniêra, *f.*, *mar.*, ναύκλαστρον, (τορπίλλα), πλοῖον ναρκο-(τορπιλλο)βόλον, τορπιλλοφόρον. [βόλος.
torpediniêre, *m.*, ναρκο-(τορπιλλο)-
tôrpido, **-a**, ναρκώδης, ἀναίσθητος; νωθρός, ὀκνηρός.
torpôre, *m.*, **-pidêzza**, *f.*, νάρκωσις, νάρκη, ἀναισθησία, (μούδιασμα). [γος ἑτοιμόρροπος.
torracchiône; **torrâzzo**, *m.*, πύρ-
torraiôlo, *m.*, φάσσα, (ἀγριοπερίστερον). [|| *vb.*, *v.* prêndere, trârre.
tôrre, *f.*, πύργος, τύρσις, (κουλάς)
torrefâre, *v.* tostâre. [δής; ὑψηλός.
torreggiânte, *m.f.*, πυργώδης, -γοει-
torreggiâre, πυργοῦμαι, ὑψοῦμαι ὡς πύργος.
torrênte, *m.*, χείμαρρος || *fig.*, πλῆθος, ἀφθονία; ὁρμή.
torrêtta; **torricêlla**, *f.*, πυργίον, -γίσκος, (-γάκι), ἀποσκοπεῖον.
tôrrido, **-a**, ὑπερκαυστικός, φλογερός, διακεκαυμένος; κατάξηρος || zôna -a, διακεκαυμένη ζώνη.
torriêre, *m.*, πυργοφύλαξ.
torriône, *m.*, μέγας πύργος.
torrône, *m.*, ἀμυγδαλωτόν, καρυωτόν, (ἀμυγδαλό-(καρυδό)πηττα).
torsêllo, *m.*, τολύπη, ἀγαθίς, (κουβάρι); *v.* rôtolo; cuscinêtto || *délle monéte*, σημαντήρ. [μον).
torsiône, *f.*, σύστρεψις, (στρήψι-
tôrso, *m.*, κορμός, (-μί); *v.* trôncо; →
tôrsolo, *m.*, *di frûtti*, ἀποτράγημα, καρδία, (κούτσουρον); *di cávolo ecc.*, καυλός, (γουλί, κοτσάνι).
tôrta, *f.*, κριβάνη, πλακοῦς, στρέμμα, (πῆττα, τοῦρτα).
tortêll(în)o, *m.*, πλακούντιον; τηγανολάγηνον, (τηγανήτα).
tortiêra, *f.*, κρίβανος, (τουρτιέρα,
tortigliôso, *v.* -tuôso. [ταψί, σινί).
tôrto, **-a**, κυρτός; στρεπτός, διάστροφος, (στρεμμένος) || *s. m.*, ἄδικον, -κία, -κημα; ὕβρις, προσβολή || avêr -o, ἔχω ἄδικον || dâr -o, καταδικάζω || a -o, ἀδίκως.
tôrtora; **-torêlla**, *f.*, τρυγών, (-γόνι), -γώνιον, (-γονάκι).
tortuosità, *f.*, στρεβλότης, (στραβάδα), σκολιότης, ἑλιγμός.
tortuôso, **-a**, στρεβλός, σκολιός, ἑλικοειδής, -κώδης || *fig.*, δόλιος, διεστραμμένος.
tortûra, *f.*, στρέβλωσις, βάσανος, *v.* tormênto || strumênto di —, στρέβλη, βασανιστήριον, (σκεντζές).
torturâre, στρεβλῶ, βασανίζω, ὑποβάλλω εἰς τὰ βασανιστήρια, (σκεντζεύω), *v.* tormentâre.
torvità, *f.*, αὐστηρότης, σκυθρωπασμός, ἀγριότης, βλοσυρότης.
tôrvo, **-a**, αὐστηρός, σκυθρωπός, ἄγριος, -ιωπός, βλοσυρός.
tôsa, *v.* ragâzza.
tosâre, κείρω, κουρεύω.
tosâto, **-a**, καρτός, κεκαρμένος, (κουρεμένος, -ρευτός).
tosatûra, *f.*, πόκος, ἀπόκαρμα, (ἀπό)καρσις, κούρευμα; ἐκκοπὴ τῆς κόμης, ἀπόκαρσις, κούρευσις.
toscaneggiâre, τυρρηνίζω, τοσκανίζω. [σκανισμός.
toscanêsimo, *m.*, τυρρηνισμός, τοτôsc(ân)o, **-a**, τυρρηνικός, (τοσκαν(ικ)ός).
tosône, *m.*, πόκος, μαλλός, δορά || — d' ôro, χρουσοῦν δέρας.
tôsse, *f.*, βήξ, (βήχας).
tôssico, *v.* velêno. [λογία.
tossicologîa, *f.*, τοξικο-(δηλητηριο)-
tossimênto, *m.*, βῆξις, (-ξιμον, -γη-
tossîre, βήχω. [μα), συχνοβηχία.
tostâre, φρύγω, (καβουρδίζω).
tostâto, **-a**, φρυκτός, (καβουρδιστός). [(καβούρδισμα).
tostatûra, *f.*, φρύξις, φρυγμός,
tostîno, *m.*, φρύγετρον, -γεύς.
tôsto, **-a**, *v.* sfrontâto || -o, *avv.*, *v.* sûbito.
totâle, *m.f.*, σύμπας, ὁλικός, ὅλος, ὁλόκληρος, ὁλοσχερής || *s. m.*, ὁλικὸν ποσόν, ὅλον; κεφάλαιον.
totalità, *f.*, (σύν)ὅλον, ὁλότης.
totalizzâre, ἀθροίζω, συγκεφαλαιῶ.

tôtano, *m.*, τευθίς, (καλαμάρι).
tovâglia, *f.*, τραπεζομάνδηλον, (-μάντιλον, πανὶ τοῦ τραπεζιοῦ).
tovagli(u)ôlo, *m.*, χειρόμακτρον, (πετσέτα).
tôzzo, -a, βραχυστρόγγυλος, (κοντόπαχος,-τόχονδρος), παχύς || *s.m.*, [τμῆμα, κομμάτιον.
tra, *v.* fra.
trabâcca, *v.* barâcca. [πάκολον).
trabâccolo, *m.*, τράπαρον, (τραμ-
traballâre, κλονοῦμαι, δονοῦμαι, σαλεύομαι; ⟶
trabalzâre, ἀνα-(δια)σείω, ἀνατινάσσω, (τραντάζω, τραν-(ταρ)τανίζω).
trabâlzo, *m.*, ἀνά-(διά)σεισις, ἀνατίναξις, -ναγμα, κλόνος, -νησις, κραδασμός, (τράνταγμα, τραν-(ταρ)-
trabêa, *f.*, ἀμοργίς. [τάνισμα).
trabeaziône, *f.*, ἐπιστύλιον.
traboccâre, ὑπερβάλλω, (ὑπερ)ἐκχέομαι, πλημμυρῶ, (ξεχειλίζω) || βρίθω || πλήθω || ὑπερσταθμίζομαι, ὑπερβάλλω. [στρα.
trabocchêtto, *m.*, παγίς, δελεά-
trabôcco, *m.*, ἔκχυσις, ἐκχείλισις, πλημμύρ(ισμ)α, (ξεχείλισμα).
tracannâre, κωθωνίζω; ὑπερπίνω.
traccagnôtto, *v.* tôzzo.
traccheggiâre, *v.* temporeggiâre.
trâccia, *f.*, ἴχνος; σημεῖον || ὁδός, δρόμος. [χάραξις.
tracciamênto, *m.*, διαγραφή, (δια)-
tracciâre, διαγράφω, διαχαράσσω || ὑποδεικνύω. [χάραγμα.
tracciâto, *m.*, διάγραμμα, (δια)-
trachêa, *f.*, τραχεῖα ἀρτηρία.
tracheotomîa, *f.*, τραχειοτομία.
tracôlla, *v.* bandoliêra.
tracollâre, εἶμαι ἑτοιμόρροπος, (κατά)πίπτω || κλονοῦμαι, δονοῦμαι.
tracôllo, *m.*, καταστροφή, πτῶσις, ὄλεθρος || dâr il —, ἀνατρέπω, (ἀναποδογυρίζω).
tracotânte, *v.* arrogânte.
tradimênto, *m.*, προδοσία, ἀπιστία, (τραντίρισμα); alto —, ἐσχάτη προδοσία. [(κατα)δίνω).
tradîre, προδίδω, ἀπιστῶ, (προ-
traditôre, -trîce, προδοτικός, ἄπιστος, ἐπίβουλος || *s.*, προ-(κατα)δότης, (τραϊτόρος).
tradizionâle, *m.f.*, ὁ ἐκ παραδόσεως *o* κατὰ παράδοσιν, πατροπα-
tradiziône, *f.*, παράδοσις. [ράδοτος.
traducîbile, *m.f.*, ὁ δυνάμενος μεταφρασθῆναι, μεταφραστός, μεθερμηνεύσιμος.
tradûrre, μεταφράζω, μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω || (*tras*)*portâre, condûrre*, μεταφέρω, (μετα)κομίζω, (μετ)ἄγω || *leg.*, ἐγκαλῶ εἰς δικαστήριον, ἐνάγω, κλητεύω.
traduttôre, -trîce, μεταφραστής, μεθερμηνευνής, μεταγλωττιστής.
traduziône, *f.*, μετάφρασις, μεθερμήνευσις, μεταγλώττισις || μετακόμισις, μεταγωγή; πρόσκλησις εἰς τὸ δικαστήριον, κλῆσις.
traênte, *m.*, *comm.*, ὁ σύρων συναλλαγματικήν, ἐκδότης (συναλλαγματικῆς).
trafelamênto, *m.*, καταπόνησις; πνευστίασις, φυσιασμός, ἀγχομαχητόν, (λαχάνιασμα).
trafelâto, -a, ἀσθματώδης, πνευστιῶν, (ἀγχομαχῶν).
trafficâre *ecc.*, *v.* commerciâre, negoziâre.
trafîggere, (δια)τιτρώσκω, διαπείρω, διαπερ(ν)ῶ || θλίβω, λυπῶ, πικραίνω; (ὑπο-παρα)κεντῶ, (κεντρόνω); δάκνω; *v.* ferîre; pûn-
trafîla, *f.*, σύρτης, ὁλκός. [gere.
trafilâre, συρματουργῶ.
trafîtt(ûr)a, *f.*, τραῦμα, πληγή; ἀμυχή, κέντημα, (κέντρωμα); *v.*
traforâre, *v.* (per)for-. [fîtta.
trafugamênto, *m.*, ὑφ-(ὑπεξ)αίρεσις. [κλέπτω.
trafugâre, ὑφ-(ὑπεξ)αιρῶ, (ὑπο)-
tragêdia, *f.*, τραγῳδία || *fig.*, φοβερὸν συμβάν.
traghettâre, *v.* tragitt-. [γῳδός.
trâgico, -a, τραγικός || *s. m.*, τρα-
tragicômico, -a, τραγικοκωμικός, κωμικοτραγικός, ἱλαροτραγῳδικός.
tragicommêdia, *f.*, τραγικοκωμῳδία, κωμικο-(ἱλαρο)τραγῳδία.
tragittâre, διαβιβάζω, διαβάλλω ||

n., διαβαίνω, διέρχομαι, διαπερ-(ν)ῶ. [ὁδός, πορεία.
tragîtto, *m.*, διάβασις, διάπλους;
traguârdo, *v.* livêllo.
traiettôria, *f.*, παραβολή.
trainâre, ἕλκω, (τραβῶ).
trâino, *m.*, ἑλκυσμός,-υσις || -υθρον, χαμουλκός || φορτίον || βάδισμα, βῆμα τοῦ ἵππου || *v.* trêno.
tralasciâre, *v.* lasc-, s-(o)mêttere.
trâlcio, *m.*, κλάδος, βλαστός.
tralîccio, *m.*, κανναβοδίμιτον, -βόπανον, (μεντερο-(στρωματσό)πανον, λινάτσα).
tralignâre, *v.* degenerâre.
tralûcere, *v.* trasparîre.
trâma, *f.*, κρόκη, ὑφάδιον, πηνίον, (φάδι) || *fig.*. σκευωρία, μηχανορραφία, δολοπλοκία.
tramâglio, *m.*, δίκτυον.
tramandâre, μεταδίδω, μεταβιβάζω || *v.* esalâre.
tramâre, κροκίζω, κερκίζω, (φαίνω) || *fig.*, σκευωρῶ, μηχανορραφῶ, δολοπλοκῶ, ὑφαίνω δόλους, μηχανῶμαι ἐπιβουλήν. [στενοχωροῦμαι.
trambasciâre, ἀδημονῶ, ἀγωνιῶ,
trambûsto, *m.*, (δια)ταραχή, σύγχυσις, *v.* confusiône, tumûlto.
tramenîo, *m.*, ταραχή, σκίρτησις, *c.s.*
tramescolâre; **-stolâre**, *v.* (ri)mesc-, confôndere.
tramêssa, *f.*, παρένθεσις || μεσιτεία.
tramêsso, *m.*, παρόψημα, δεύτερον παράθεμα. [pôrre.
tramêttere, *v.* framezzâre, inter-
tramezzâre, *v.* fram-.
tramêzzo, *m.*; **-a**, *f.*, διάγραμμα, διατείχισμα, παρέμβλημα, μέσον.
trâmite, *v.* sentiêro, vîa.
tramôggia, *f.*, χώνη, μυλικὴ χοάνη.
tramontâna, *f.*, *v.* bôrea; settentriône || pêrder la —, ἀμηχανῶ, συγχέομαι, (μπερδεύομαι, τὰ χάνω). [ζομαι, βασιλεύω).
tramontâre, δύω, -ομαι, ἐξαφανί-
tramônto, *m.*, δύσις, (βασίλευμα).
tramortîre, λειποθυμῶ, -οψυχῶ.
trâmpolo, *m.*, καλόβαθρον, (ξυλοπόδαρον, ῥόπαλον).
trampolîero, *m.*, *zool.*, μακρόταρ-
trampolîno, *m.*, ἁλματήριον. [σον.
tramutâre, *v.* cambiâre, trasferîre.
tramvîa, *f.*; ***tramwây**, *m.* *barb.*, τροχιό-(ἱπποσιδηρό)δρομος, (τραμβάϊ). [πλεκτάνη.
tranêllo, *m.*, παγίς, (-ίδα), ἑνέδρα,
trangugiâre, *v.* inghiottîre.
trânne, *v.* eccêtto.
tranquillânte, *m.f.*, (κατα)πραϋντικός, καθησυχαστικός; παυσώδυνος. [συχάζω, κατευνάζω.
tranquillâre, καταπραΰνω, (καθ)ή-
tranquillità, *f.*, ἡσυχία, ἠρεμία, ἀταραξία, γαλήνη.
tranquîllo,**-a**, ἥσυχος, ἤρεμος, ἀτάραχος, γαλήνιος; πρᾶος; εὔθυμος.
transalpîno,**-a**, ὑπεράλπειος, πέραν τῶν Ἄλπεων.
transatlântico, **-a**, ὑπερωκεάνειος, ὑπερατλαντικός; *s. m.*, -ὸν (ἀτμόπλοιον). [φωνία.
transaziône, *f.*, συμβιβασμός, συμ-
transîgere, συμβιβάζομαι, διαλλάττομαι || ὑποχωρῶ, ἐνδίδω. [sâre.
transitâre, διαμετακομίζω; *v.* pas-
transitîvo, **-a**, μεταβατικός; vêrbo -o, ῥῆμα -όν.
trânsito, *m.*, διαμετακόμισις, (τράνσιτο); *v.* passâggio; môrte.
transitôrio, **-a**, μεταβατικός, πρόσκαιρος, ἐφήμερος.
transiziône, *f.*, μετάβασις.
translûcido, **-a**, διαυγής, διάφωτος.
transmarîno, **-a**, ὑπερθαλάσσιος, ὑπερπελάγιος. [δου.
transpadâno, **-a**, ὁ πέραν τοῦ Πά-
transteverîno, *v.* trast-.
transûnto, *v.* estrâtto.
transustanziâre, μετουσιῶ. [σις.
transustanziaziône, *f.*, μετουσίω-
trapanâre, τρυπανίζω.
trapanaziône, τρυπανισμός.
trâpano, *m.*, τρύπανον || *medc.*, κεφαλοτρύπανον.
trapassâre, *v.* trafiggere; (oltre)-passâre; morîre.
trapâsso, *m.*, διά-(μετά)βασις; παρέκβασις || τελευτή, θάνατος.
trapelâre, δια-(ἀπο)ρρέω || διυλίζω,

ἀποστάζω || *fig.*, (ὑπ)ἐξέρχομαι, ὑπεκφεύγω.
trapêzio, *m.*, τραπέζιον. [*s. m.*, -ές.
trapezôide, *m. f.*, τραπεζοειδής ||
trapiantamênto, *m.*, μεταφύτευσις, -ευμα || μεταφορά, μετατόπισις.
trapiantâre, μεταφυτεύω || *fig.*, μετατοπίζω, μετακομίζω. [μα.
trapônte, *m.*, *mar.*, μεσοκατάστρω-
trâppa, *f.*, τράππη. [-στινή.
trappîsta, *m.*, τραπποιστής; *f.*,
trâppola, *f.*, *per tôpi*, μυάγρα, (ξυλόκατα, ποντικοπαγίδα, φάκα); *in gênere e fig.*, παγίς, (φάκα); δόλος, ἀπάτη, μηχανορραφία.
trappolâre, παγιδεύω: δελεάζω, ἀπατῶ. [τεών, πανοῦργος.
trappolatôre, **-trice**, δόλιος, ἀπα-
trappolerîa, *f.*, δολιότης, ἀπάτη, πανουργία. [(τσατίζω), ῥαψιδεύω.
trapuntâre, διαρράπτω, διακεντῶ,
trapûnto, *m.*, ἐπιρραφή, (πισοβελονιά), διακέντημα, ῥαψίδευσις.
traripâre, *v.* strar-.
trârre, ἐξάγω, ἀφαιρῶ, ἐκβάλλω, (βγάλλω, ἐβγάζω, -άνω) || — *una cambiâle*, ἐκδίδω, (τραβῶ) || *v.* tirâre. [(ἀνα)τινάσσομαι; τρέμω.
trasalîre, (ἀνα)σκιρτῶ, (ἀνα)πηδῶ,
trasandâre, *v.* trascurâre.
trascêgliere, ἐκ-(δια)λέγω.
trascendentâle, *m. f.*, ὑπεροχικός, ὑπερτερικός, ὑπέρσοφος || *mat.*, ὑψηλός. [πέρτερος.
trascendênte, *m. f.*, ὑπέροχος, ὑ-
trascendênza, *f.*, ὑπεροχή, ὑπερτερία, ὑπερβολή.
trascêndere, ὑπερέχω, ὑπερτερῶ, ὑπερβάλλω, -βαίνω.
trascinâre, ἕλκω, (τραβῶ), (κατα)σύρω || ἀναβάλλω || -rsi, ἕλκομαι, (κατα)σύρομαι, (κωλοσύρνομαι); ἀναβάλλομαι.
trascolorâre, *v.* scolorîre.
trascôrrere, *s.*, sc-; (oltre)passâre.
trascôrso, *m.*, παραδρομή, ἁμάρτημα, σφάλμα.
trascrittôre; **-trîce**, μεταγράφων, μετα-(ἀντι)γραφεύς.
trascrîvere, μετα-(ἀντι)γράφω.
trascriziône, *f.*, μετα-(ἀντι)γραφή.
trascurânte, *m. f.*; **-âto**, **-a**, *v.* negligênte.
trascuratêzza; **-rânza**; **-ratâggine**, *f.*, ἀμέλεια, (ἀναμελειά, ἀνεγνοισιά); ὀλιγωρία; ἀνακαλλωπισία.
trascurâre, (παρ)ἀμελῶ, (ἀναμελῶ, -λεύω), ὀλιγορῶ; παραβλέπω, παραλείπω, (δὲν λογαριάζω).
trasecolâre, ἐκπλήττομαι.
trasferîbile, *m. f.*, μεταφερτός, μετακομιστέος.
trasferimênto, *m.*, μεταφορά, μετακόμισις, -μιδή; μεταβιβασμός.
trasferîre, μεταφέρω, μετακομίζω, μεταβιβάζω. [βίβασις.
trasfêrta, *f.*, παραχώρησις, μετα-
trasfigurâre, μεταμορφῶ, (-όνω) || -rsi, -οῦμαι, ἀλλοιοῦμαι.
trasfigurazîône, *f.*, μεταμόρφωσις.
trasfôndere, μεταγγίζω || μεταδίδω, μεταβιβάζω.
trasformâre, μετασχηματίζω, μεταπλάττω, μεταποιῶ, μεταμορφῶ, (-όνω). [τής.
trasformatôre, **-trîce**, μεταμορφω-
trasformazîône, *f.*, μετασχηματισμός, μετάπλασις, μεταμόρφωσις.
trasfusîône, *f.*, μετάγγισις, -γγισμός.
transgangêtico, **-a**, ὑπεργάγγειος.
trasgredîre, παραβαίνω, ἀθετῶ, (χαλῶ).
trasparênte, *m. f.*, διαυγής, διαφανής, διαφεγγής || *s. m.*, διάφαντρον.
trasparênza, *f.*, διαύγεια, διαφάνεια, -νές. [διαλάμπω.
trasparîre, διαυγάζω, διαφαίνομαι,
traspirâre, διαπνέομαι, ἐφιδροῦμαι, ἱδρῶ, (-όνω). [δρωσις, -ωμα.
traspirazîône, *f.*, διαπνοή, (ἐφ)ἴ-
traspôrre, μεταθέτω, μετατοπίζω; *mus.*, μετατονίζω. [(μεταφερτός).
trasportâbile, *m. f.*, μετακομιστός,
trasportâre, μεταφέρω, μετακομίζω; μεταβιβάζω.
traspôrto, *m.*, μεταφορά, μετακόμισις; μεταβίβασις || *fig.*, ἐνθουσιασμός, ἔκστασις; παραφορά, ἔξαψις. [τατοπιστικός.
traspositîvo, **-a**, μεταθετικός, με-

trasposiziône, *f.*, μετάθεσις, μετάστασις, μετατοπισμός; μετάθεμα.
trasteverino, **-a**, ὑπερτιβέριος.
trastûllo *e der.*, *v.* giuôco, divertimênto *ecc.*
trasudâre, ἐξ-ἀφ-(ἀν)ιδρῶ, *v.* traspirâre.
trasversâle, *m. f.*, πλάγιος, ἐγκάρσιος, λοξός || *s. f.*, ἐγκαρσία (γραμμή).
trasvêrso, *c. s.*, *v.* obliquo.
trasvolâre, ὑπερίπταμαι; διαβαίνω δρομαίως, παρέρχομαι ταχέως.
trâtta, *f.*, *strâtta*, *strappâta*, ἑλκυσμός, ἀποσπασμός || *estraziône*, (δια)κλήρωσις || *moltitûdine*, πλῆθος, ὅμιλος || — dêi nêri, ἀγοροπωλησία, (δουλεμπόριον,) τῶν μαύρων || *comm.*, συναλλαγματική.
trattâbile, *m. f.*, μαλακός, εὐμάλακτος, εὔκαμπτος, εὐμεταχείριστος || εὐπροσήγορος, εὐάγωγος, πρᾷος.
trattabilità, *f.*, εὐπροσηγορία, ἠπιότης, πρᾳότης.
trattamênto, *m.*, *condôtta ecc.*, μεταχειρισμός, -ρισις, συμπεριφορά, ἀγωγή || *pâga ecc.*, μισθός, -οδοσία || *nutrimênto*, διατροφή || *ricevimênto*, *fésta*, εὐωχία, συμπόσιον, ἑστίαμα, (τραπέζι) || *medc.*, θεραπεία, (κούρα).
trattâre, φέρομαι πρός τινα καλῶς ο κακῶς, προσφέρομαι, μεταχειρίζομαι || *maneggiâre*, διαχειρίζομαι, ἐφάπτομαι || *lavorâre*, καλλιεργῶ || *un argoménto*, *un affâre*, (δια)πραγματεύομαι; *ragionâre*, διαλέγομαι, συζητῶ || *dâr da mangiâre ecc.*, φιλεύω, ἑστιῶ || *medc.*, θεραπεύω, (κουράρω).
trattatîsta, *m.*, συγγραφεὺς πραγματειῶν.
trattatîve, *f.*, *pl.*, συμφωνία; *v.* contrattaziône.
trattâto, *m.*, *pâtto ecc.*, σύμβασις, συνθήκη || *libro*, πραγματεία.
trattaziône, *f.*, πραγματεία.
tratteggiâre, δια-(παραλληλο)γραμμίζω || σκιαγραφῶ, σχεδιάζω; ἀνα-(περι)γράφω, ἐξιστορῶ.
trattêggio, *m.*, παραλληλογράμμισμα.
trattenêre, συγκρατῶ, κατέχω, συντηρῶ || λαλῶ τινι, ὁμιλῶ || εὐφραίνω, τέρπω.
trattenimênto, *m.*, τέρψις, διασκέδασις; συνομιλία, συνδιάλεξις.
trattenûta, *v.* ritenûta.
trâtto, *m.*, *v.* -a; *spâzio*, *distânza*, διάστημα, -στασις || *tîro*, βολή, βλῆμα || — di côrda, σχοινισμός || *maniêra*, συμπεριφορά, διαγωγή; τρόπος || — di spîrito, εὐφυολογία, χαριεντισμός || *sêgno*, γραμμή, σημεῖον || *di un libro*, *v.* pâsso || in un —, ἐν ἀκαρεῖ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, αἴφνης, ἀπροσδοκήτως.
trattôre, *m.*, ξενοδόχος, ὀψοπώλης, κάπηλος.
trattorîa, *f.*, ξενοδοχεῖον.
traumâtico, **-a**, τραυματικός.
travagliâre, βασανίζω, κατατρύχω, ταλαιπωρῶ, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ || *n.*, μοχθῶ, (κοπιάζω), *v.* faticâre, lavorâre.
travâglio, *m.*, ἀδημονία, ἐνόχλησις, ἀνία, μέριμνα || *lavôro* (*faticôso*), ἐργασία, κόπος, (δουλειά) || *di pârto*, πόνοι τοκετοῦ, ὠδῖνες || *ordîgno dêi maniscâlchi*, ὁπλοπέδη.
travagliôso, **-a**, ἀλγεινός, ἐπίπονος, ἐπίμοχθος, ὀδυνηρός.
travalicâre, διέρχομαι, δια-(μετα)βαίνω.
travasâre, μεταγγίζω, μετεγχέω.
travâso, *m.*, μετάγγισις, -γγισμός, μετάχυσις.
travatûra, *f.*, δόκωσις, δοκοί, σύνολον τῶν δοκῶν.
trâve, *m. f.*, δοκός; (-κάρι, γρεντία, βουρδουνάρι, ἀσμάνι, τράβα).
travedêre, βλέπω λοξῶς, ἀπατῶμαι ἐν τῷ βλέπειν.
travêggole, *f. pl.*, σκοτοδινιάσεις, (σκοτούραις) || avêr le —, βλέπω ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, κρίνω ἐσφαλμένως, παραλογίζομαι.
travêrsa, *f.*, διαδοκίς, διάπηγμα, πλαγία δοκίς, πλάγιον ξύλον.
traversâle, *v.* trasv-.
traversâre, *v.* attrav-.
traversâta, *f.*, ταξείδιον, (-ξίδι), διάπλους, πέρασμα.
traversîa, *f.*, δυστυχία, συμφορά, *v.* disgrâzia.
travêrso, *v.* obliquo, sghêmbo || vîa

di —, πλάγιος δρόμος, πλαγία ἀτραπός, πάροδος, (παραστράτι).
travertîno, *m.*, τραβερτινίτης.
travestimênto, *m.*, μεταμφίεσις, μετασχηματισμός, μεταμόρφωσις.
travestîre, μεταμφιεννύω, μετ-(παρ)ενδύω, μεταμορφῶ, μετασχηματίζω. [τα-(παρα)μεμορφωμένος.
travestîto, **-a**, μετημφιεσμένος, με-
traviamênto, *m.*, παρεκτροπή, ἀναπλάνησις; φθορά.
traviâre, παρεκτρέπω, ἀποπλανῶ; φθείρω, χαλ(ν)ῶ. [ράκι).
travicêllo, *m.*, δοκίς, -κίδιον, (-κα-
travisâre, *v.* svisâre, snaturâre.
travôlgere, ἀνατρέπω, ἀναστρέφω; κατασύρω, ἕλκω, (τραβῶ).
traziône, *f.*, ἕλκυσμός, -υσις.
tre, *num.*, *inv.*, τρεῖς.
trebbiâre, ἀλωνίζω, (στουπίζω).
trebbiatrîce, *f.*, ἀλωνίστρα.
trebbiatûra, *v.* battitûra.
trêbbio, *v.* trîvio.
trêccia, *f.*. *in génere*, πλέγμα, πλοκαμίς, -αμος; *di capêlli*, πλεξίς, (-ξίδα, -ξοῦδα), βόστρυχος.
trecentêsimo, **-a**, τριακοσιοστός.
trecentîsta, *m.f.*, συγγραφεὺς τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος.
tredicêsimo, **-a**, δέκατος τρίτος, τρισκαιδέκατος.
trêgua, *f.*, ἐκεχειρία, ἀνακωχή || *fig.*, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
tremânte, *m.f.*, τρομώδης, τρέμων; ἔντρομος, περίφοβος, (τρομαγμένος).
tremâre, *pr. e fig.*. τρέμω, (-μουλιάζω); *pr.*, σείομαι, κλονοῦμαι; *per fréddo o fébbre*, ῥιγῶ; φρίσσω; (τουρτουρίζω, τσιτσιρίζω); *temére*, τρομάζω, φοβοῦμαι.
tremarêlla, *f.*, πανικὸς τρόμος, (τρομάρα). [*v.* -mânte.
tremebôndo, **-a**, τρέμων, πάλλων,
tremêndo, **-a**, *v.* terribile.
trementîna, *f.*, τερεβ-(τερμ)ινθίνη, (τρε-(τερ)μεντίνα).
trêmito; **-môre**, *m.*, τρόμος, (τρεμούλα, *fig.*, -μάρα); φρίκη, ῥῖγος, (τουρτούρισμα, τσιτσίρισμα).
tremolâre, ὑποτρέμω, (τρεμουλιάζω, τσιτσιρίζω). [μούλιασμα).
tremolîo, *m.*, τρόμος. παλμός, (τρε-
trêmolo, **-a**, ὑποτρέμων, -τρομος, πάλλων, (τρεμουλιάζων) || *s. m.*. *mus.*, τερέτισμα, -μός.
trêmula, *f.*, *bot.*, κερκίς.
tremuôto, *v.* terremôto.
trêno, *m.*, *ferroviário*, ἁμαξοστοιχία, (τραῖνος) || *séguito*, συνοδία, ἀκολουθία, (ἀλάϊ, καλαμπαλίκι) || *mil.*, πολεμικὴ ἀποσκευή, τὰ πολεμικὰ ἐφόλκια || *elegía*, θρῆνος.
trênta, *num.*, *inv.*, τριάκοντα, (τριάντα). [-όν, -ημόριον.
trentêsimo, **-a**, τριακοστός || *s. m.*,
trentênne, *m.f.*, τριάκοντα ἐτῶν, (τριάντα χρονῶ), τριακονταετής, -τούτης, -ταέτηρος.
trentîna, *f.*, τριακοντάς, (-τάρα, τρια(κο)νταριά).
trepestîo, *m.*, ποδόκτυπος, ποδο-(πτερνο)κρότημα, πτερνοκτύπημα.
trepidâre, τρέμω, φοβοῦμαι.
trepidaziône, *f.*, τρόμος, φόβος.
treppiêde; **-i**, *m.*, τρίπους, (-πόδι, παραστασιά, σιδερωσιά).
trêsca, *f.*, σχέσις (ἐρωτική).
trescâre, χορεύω, ὀρχοῦμαι || *v.* macchinâre.
trescône, *m.*, συρτὸς (χορός).
tresêtte, *m.*, *giuóco*, τρισέτον.
trêspolo, *m.*, ὀκρίβας. (στρίποδον);
triâca, *v.* teriâca. [ὑποστήριγμα.
trîade, *f.*, τριάς.
triangolâre, *m.f.*, τριγωνικός, -γωνος, (τρικάντουνος) || *vb.*, τριγωνίζω.
triangolaziône, *f.*, τριγωνισμός.
triângolo, *m.*, τρίγωνον, (τρικάντουνον) || ῥίνη τρίγωνος, τρίστο-
triârio, *m.*, τριάριος. [μος.
tribolâre, *v.* travagliâre, tormentâre.
trîbolo, *m.*, *bot.*, τρίβολος, (-βόλι) || *fig.*, *pl.*, δυστυχία, συμφορά, θλῖψις, ταλαιπωρία, τὰ παθήματα.
tribôrdo, *m.*, ἡ δεξιά, τὰ δεξιὰ (πλευρά).
tribrâchio, *m.*, τρίβραχυς ποῦς.

tribù, *f.*, φυλή, φατρία.
tribûna, *f.*, *per oratóri*, βῆμα || *pálco*, (*in chiésa o fuóri*), (ἐξ)έδρα, βάθρον, ἐδώλιον, (στασίδι); *per dónne, in chiésa*, χορός, -ροστάσιον, (στασίδι); *per i cantóri*, βάθρον τῶν ὑμνοργάνων, χορός, -ροστάσιον, (στασίδι) || *v.* pûlpito.
tribunâle, *m.*, δικαστήριον, πριτήριον || — di prîma istânza, πρωτοδικεῖον.
tribunalêsco, -a, δικαστικός.
tribunâto, *m.*, δημαρχία.
tribunîzio, -a, δημαρχικός.
tribûno, *m.*, δήμαρχος || — militâre, στρατιωτικὸς — || *fig.*, δημαγωγός, στασιάρχης.
tributâre, τελῶ φόρον || *cm.*, ἀπονέμω, προσφέρω, ἀποδίδω.
tributârio, -a, *pr.*, δασμοφόρος; *pr. e fig.*, ὑποτελής || *di fiúmi*, ἐκβάλλων; *s. m.*, παραπόταμον.
tribûto, *m.*, *pr. e fig.*, φόρος, δασμός.
trichîna, *f.*, τριχίνη.
triclîclo, *m.*, τρίτροχον.
tricîpite, *m.*, τρικέφαλος.
triclînio, *m.*, τρικλίνιον.
tricolôre, *m.f.*, τρίχρους, -χρωμος.
tricôrne, *m.f.*, τρίκερως, -ρατος.
tricôrno, *m.*, τρίγωνος πῖλος, τρίκερως, (τρικαντό).
tric-trac, *v.* sbaraglîno.
tricûspid(âl)e, *m.f.*, τριβελής, τρικρανής.
tridênte, *m.*, τριόδους κάμαξ, τρίαινα, (τρικράνι).
triduâno, -a, τριήμερος.
trîduo, *m.*, τριημερία.
triêdro, *m.*, τρίεδρον.
triennâle, *m.f.*, τριετής, τρίχρονος.
triênnio, *m.*, τριετία, -τηρίς.
trierârca, *m.*, τριήραρχος.
trifâuce, τριτόστομος.
trîfido, -a, τρισχιδής.
trifôglio, *m.*, τρίφυλλον, (-φύλλι).
trifôrme, *m.f.*, τρίμορφος.
trîgamo, *agg. m.*, τρίγαμος.
trigêsimo, -a, τριακοστός.
trîglia, *f.*, τρίγλα, -η, ἐρυθρῖνος, (τριγλί, μερτζάνι, κοκκινόψαρον, μπαρμπούνι).
triglîfo, *m.*, τρίγλυφον.
trîgono, *m.*, τρίγωνον.
trigonometrîa, *f.*, τριγωνομετρία.
trigonomêtrico, -a, τριγωνομετρικός.
trilâtero, -a; -terâle, *m.f.*, τρίπλευρος.
trilîngue, *m.f.*, τρίγλωσσος.
triliône, *m.*, τρισεκατομμύριον, (τριλλιό(ύ)νι(ον)).
trillâre, τερετίζω, ᾄδω τερετίζων, διαποικίλλω *o* ἐπανθίζω ᾠδήν.
trîllo, *m.*, τερετισμός, -ισμα, (τρίλλος).
trilogîa, *f.*, τριλογία.
trilûstre, *m.f.*, δεκαπενταετής.
trimêmbre, *m.f.*, τριμελής.
trimestrâle, *m.f.*, τριμηνιαῖος, -μηνος.
trimêstre, *m.*, τριμηνία, -μηνον.
trîmetro, -a, τρίμετρος.
trîna, *f.*, τρίχαπτον, (δαντέλλα), παρύφασμα.
trinâia, *f.*, ἡ τριχαπτοποιός, (δαντέλλοῦ).
trincâre, *v.* cioncâre.
trincêa, *f.*, ὄρυγμα, τάφρος, χάραξ, χάνδαξ, (-δάκι).
trinceramênto, *m.*, ὀχύρωμα, (περι)χαράκωμα, χάραξ, (ταμπούρι).
trincerâre, ἀσφαλίζω διὰ χαρακωμάτων, περιχαρακῶ, (ταμπουρόνω); *v.* fortificâre.
trincêtto, *m.*, τομεύς, κοπίδι(ον).
trinchêtto, *m.*, ἀκάτιον, (τρίγκος) || âlbero di —, ἐπίδρομος *o* δεύτερος ἱστός, (τρίγκος) || vêla di —, τρίγωνον, (τριγκέτο).
trinciânte, *m.*, κόπτης, κρεωκοπίς.
trinciâre, κρεωκοπῶ, κρεουργῶ.
trinciatôre, *m.*, κρεωδαίτης, κρεωκόπος.
trinità, *f.*, (ἁγία) τριάς.
trinitârio, -a, τριαδίτης.
trîno, -a, τριπρόσωπος, τρισυπόστατος.
trinômio, *m.*, τριώνυμον.
trîo, *m.*, τριῳδία.
trionfâle, *m. f.*, τριαμβ(ευτ)ικός, ἐπινίκιος.
trionfânte, *m.f.*, *pr. e fig.*, θριαμβ(ευτ)ικός.
trionfâre, θριαμβεύω, νικῶ; πρωτιστεύω, ἐπικρατῶ || ὑπερχαίρω, ὑπερήδομαι.
trionfatôre, -trîce, θριαμβευτής, -βεύων, νικητής.
triônfo, *m.*, θρίαμβος, ἐπινίκιος

πομπή; νίκη || λαμπρὰ ἐπιτυχία, εὐδοκίμησις. [τριμερίζω.
tripartîre, διαιρῶ εἰς τρία μέρη,
tripartîto, -a, τριμερής, τρισχιδής, τριφυής. [τριτόνω).
triplicâre, τριπλ(ασιάζω)ῶ, (-πλόνω,
triplicità, *f.*, τριπλόη, -πλότης.
trîplice, *m. f.*, τριπλοῦς, -πλάσιος, (-πλός). [-πλάσιον.
trîplo, -a, *c. s.* || *s. m.*, τριπλοῦν,
tripode, *m.*, τρίπους.
trîpolo, *m.*, τριπολίτης, (τρίπολι).
trîppa, *f.*, τὰ ἐντόσθια *o* ἔντερα, ἠτρίδια, (τὰ τζιέρια) || uôva in —, κρομμυοκαρύκευτα ὠά || *b.*, κοιλία, γαστήρ. [(πατζατζῆς).
trippâio, *m.*. ἐντερο-(ἠτριδιο)πώλης,
trippône, *m.*, προγάστωρ, (κοιλαρᾶς). [πάπα, τριστέφανος.
trirêgno, *m.*, τιάρα, μίτρα τοῦ
trirême, *f.*, τριήρης.
trisâvolo, *m.*, τρίτος πάππος, τρίἐπί-(ἀπό)παππος, (προ-(ἀπο)πάππους, ἀποπαππούλης); **-a**, *f.*, τριμάμμη, (τρίτη νενέ *o* γιαγιά).
trisezîône, *f.*, τριτομία, τριμερισμός. [-βικός.
trisîllâb(ic)o, -a, τρισύλλαβος,
tristanzuôlo, -a, ἰσχνός, νοσηρός || *cm.*, μικρὸς πανοῦργος.
trîste, *m. f.*, *v.* mêsto, dolorôso, →
trîsto, -a, *malincônico, afflitto*, μελαγχολικός, κατηφής, σκυθρωπός, περίλυπος, (πικραμένος, λυπημένος) || *dolorôso, spiacêvole*, λυπηρός, θλιβερός, δυσάρεστος, ἀνιαρός || *cûpo, oscûro*, σκοτεινός, ὀρφνός || *da pôco*, εὐτελής, οὐτιδανός, ἄθλιος || *malvâgio*, μοχθηρός, κακοήθης, κακοῦργος.
trisûlco, -a, τρικρανής, τρίσχιστος.
tritâme, *m.*, ὑπότριμμα.
tritâre, *v.* pestâre, sminuzzâre.
tritêllo, *m.*, πιτυράλευρον.
trito, -a, *tritâto*, (συν)τετριμμένος || *nôto*, πᾶσι γνωστός, τετριμμένος || *comûne, volgâre*, συνήθης, κοινός || *frequentâto*, πολυπάτητος || *prâtico*, ἐμπειροπράγμων.
tritône *m.*, τρίτων.
tritôno, *m.*, τρίτονον.
tritôssido, *m.*, τριτοξείδιον.
trîttico, *m.*, τρίπτυχον.
trittôngo, *m.*, τρίφθογγος.
tritûme, *m.*, τὰ θρύμματα, τὰ μικρὰ κομμάτια, τὰ ψιχία.
triturâre, *v.* sminuzzâre, pestâre.
triumvirâle, *m.f.*, τριαρχικός, τριανδρικός.
triumvirâto, *m.*, τριαρχία, -ανδρία.
triûmviro, *m.*, τριάρχης, -αρχος.
trivêlla, *f.*, τέρετρον, τρυπάνη, -ανον, (-άνι).
trivellâre, τρυπῶ, -πανίζω.
trivêllo, *m.*, *v.* -a, succhiêllo.
triviâle, *m. f.*, χυδαῖος, ἀγοραῖος, ἐκ τριόδου, τῶν τριόδων, (πρόστυχος); uômo —, τριοδίτης.
trivialità, *f.*, χυδαιότης, -δαϊσμός, -δαῖον, ἀγοραῖον, (προστυχάδα), χυδαιο-(αἰσχρο)λογία, λόγοι τῶν τριόδων.
trîvio, *m.*. τριοδία, -οδος, -όδιον, σταυροδρόμιον || ârti del —, τρι-
trocâico, -a, τροχαϊκός. [τεχνία.
trocantêre, *m.*, τροχαντήρ.
trochêo, *m.*, τροχαῖος (ποῦς).
trôchilo, *m.*, τροχίλος.
trôclea, *v.* carrûcola; manovêlla.
trofêo, *m.*, τρόπαιον; νίκη.
troglodîte, *m.*, τρωγλοδύτης.
trôia, *v.* pôrca.
trômba, *f.*, σάλπιγξ, (-ιγγα, τρο(υ)μπέτ(τ)α) || — di mâre, *tûrbine*, στρόβιλος, τυφών, σιφών, (σίφουνας) || — marîna, *portavôce*, σάλπιγξ ναυτική, φωνητήριον || — parlânte, *côrno da caccia ecc.*, κερατίνη, βυκάνη, (βούκανο) || — d'Eustâchio, εὐσταθιανὴ σάλπιγξ || *probôscide*, προβοσκίς, (-ίδα) || *pômpa*, ἀντλία, *v.* sifône || *mus.*, τρανοσάλπιγξ; *sonatôre*, τρανοσαλ-
trombâre, *v.* pompâre. [πιγκτής.
trombêtta, *f.*, σάλπιγξ, (σάλπιγγα, τρο(υ)μπέτ(τ)α).
trombettâre, σαλπίζω, βυκανίζω (τρουμπετάρω) || *fig.*, ἀγγέλλω πανταχοῦ, διασαλπίζω, διακωδωνίζω, διαλαλῶ, διαθρυλλῶ.

trombettiêre; -bêtto, *m.*, σαλπιγκτής, -πιστής, (τρουμπετιέρης).
trombône, *m.*, κλειδοσάλπιγξ; *sonatôre,* -πιγκτής || *ârma*, πλατύστομον (ὅπλον), (τρο(υ)μπόνι).
troncamênto, *m.*, ἀποτομή, ἀκρωτηρίασις || *gr.*, ἀποκοπή.
troncâre, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἀκρωτηριάζω; *mutilâre,* κολοβῶ, (-όνω), ἀκρωτηριάζω || καταπαύω.
trônco, -a, ἀποτετμημένος, ἠκρωτηριασμένος; ἐλλιπής, ἀτελής || *gr.*, ὁ κατ' ἀποκοπήν; ὀξύτονος *o* περισπώμενος || *s. m.*, *bot.*, στέλεχος, πρέμνον, κορμός, (κουτσουρον, -ούρι, κορμ(άλ)ί); *anat. e fig.*, κορμός, (-μί); *fig.*, στέλεχος, (κούτσουρον); — genealôgico, γενεά, γένος; *babbéo, imbecille.* ἠλίθιος ἄνθρωπος, (κούτσουρον).
troncône, *m.*, ἀπόκομμα, ἀπόθραυσμα, (κομμάτι, κούτσουρον).
trônfio, *v.* gônfio, ampollôso.
trôno, *m.*, θρόνος, (-νί) || *pl.*, † θρόνοι.
tropicâle, *m. f.*, τροπικός.
trôpico, *m.*, τροπικός || il — del câncro *o* del capricôrno, ὁ — (κύκλος) τοῦ καρκίνου *o* τοῦ αἰγόκερω.
trôpo, *m.*, τρόπος, *v.* traslâto.
tropologîa, *f.*, τροπολογία.
trôppo, -a, ὑπερβολικός, ὑπέρπολυς, (παράπολυς) || -o, *avv.*, λίαν, ὑπερβαλλόντως, καθ' ὑπερβολήν, παραπολύ, ἄγαν, ὑπὲρ τὸ δέον, πλέον *o* πέραν τοῦ δέοντος, ὑπερ-, (παρα-) || —... per, τόσον... ὥστε δέν.
trôta, *f.*, τρώκτης, (πέστροφα, τροῦτα).
trottâre, τριποδίζω, (δια)τροχάζω, καλπάζω, (προπατῶ λιγκλεμέ).
trottatôre, *m.*, τριποδιστής, καλπαστής; ταχυβάτης, -υπόρος.
trotterellâre, τριπωδίζω συνεσταλμένως, ὑποτριποδίζω; *di persône,* ὑποσακκίζω.
trôtto, *m.*, τρίποδος δρόμος, τριποδισμός, διατροχασμός, (λεγκλεμές).
trôttola, *f.*, στρόμβος, κῶνος, βόμβηξ, βέμβιξ, στρόβιλος, στρόφος, ((ἀ)σβοῦρα, σβοῦρ(λ)ος, τούρτουλας).
trottolâre, βεμβικῶ, περιδινοῦμαι, περιστρέφομαι, (γυρίζω σὰν ἀσβοῦρα) || fâr —, βεμβικίζω, στροβιλίζω, στρομβῶ, (στρηφο(κλωθο)γυρίζω).
trovâre, (ἐξ)εύρίσκω, (βρίσκω), συναντῶ, ἐντυγχάνω || *inventâre, fabbricâre,* ἐφευρίσκω; πλάττω || *indovinâre,* μαντεύω, εύρίσκω || *sorprêndere,* κατα-(συλ)λαμβάνω || *giudicâre,* ἐγκρίνω, εύρίσκω, μοὶ, (μοῦ,) φαίνεται || -rsi, εὑρίσκομαι, εἶμαι, κεῖμαι.
trovâta, *f.*, εὕρημα, (βρετήκι), *v.* invenziône.
trovatêllo, -a, ἔκθετος, εὑρετός; ἔκθετον (βρέφος) || ospîzio dêi -i, ἐκθετο-(βρεφο)κομεῖον.
trovatôre, (ἐφ)εὑρέτης || *poêta,* ῥαψῳδός.
truccâre, ψιμυθίζω, (φκια-(φτεια)σιδόνω); μετασχηματίζω.
trûcco, *m.*, ψιμυθισμός, (φκιασίδωμα, φτειασίδι) || μυστήριον; τέχνη, -νασμα || *giuôco,* μακροσφαιρίστρα.
trûce, *m. f.*, ἀπηνής, ἄγριος, θηριώδης; σκυθρωπός.
trucidâre, *v.* massacrâre.
trûciolo, *m.*, ξέ-(ξύ)σμα, (ἀπορ)ρυκάνημα, (ῥοκανίδι); *pl.*, *v.* coppôni.
truculênza, *f.*, ἀπήνεια, ἀγριότης, σκληρότης, ἀπανθρωπία.
trûffa, *f.*, αἰσχοκέρδεια, δολοκλοπία, λωποδυσία, κοβαλία; ἀπάτη, δόλος, κλοπή, (μαργιολιά).
truffâre, αἰσχροκερδῶ, δολοκλοπῶ, κοβαλεύω; *al giôco,* ἀπατῶ, κλέπτω; *v.* frodâre.
truffatôre, *m.*, αἰσχροκερδής, δολοκλόπος, ἁρπαξίβιος; *bâro,* κλέπτης.
trullâre, (ἀπο)πέρδω, (κλάνω).
trûllo, *v.* pêto.
truôgolo, *m.*, σκάφη.
trûppa, *f.*, πλῆθος, ἀγέλη, (κοπάδι) || *mil.*, *barb.*, σῶμα στρατιωτῶν, στρατιῶται, στράτευμα.
tu, *pron.*, σύ, ἐσύ || dâr del —, λαλῶ τινι διὰ τοῦ δευτέρου προσώπου, ὁμιλῶ *o* ἀποτείνομαι διὰ

συσεϊσμοῦ, (μιλῶ μὲ τὸ σὺ καὶ σέ), συσεϊζω. [δροειδὴς πῖλος.
tûba, *f.*, *poet.*, *v.* trômba || κυλιν-
tubâre, οἰμώζω.
tubercolâre, *m.f.*, φυματώδης.
tubêrcolo, *m.*, φῦμά(τιον) || -i polmonâri, φύματα πνευμονικά.
tubercolôsi, *f.*, φυματοδιαθεσία; *v.* etisîa.
tubercolôso, **-a**, φυματικός. [βός.
tûbero, *m.*, ὕδνον, (ὕτανον); βολ-
tuberôsa, *f.*, πολυάνθεμον, (ταμπερόζα). [φῦμα.
tuberosità, *f.*, κόνδυλος, -λωμα,
tuberôso, **-a**, βολβώδης, κονδυλώ-
tûbo, *m.*, σωλήν, σίφων. [δης.
tubolâre, *m.f.*, σωληνοειδής, -νώδης, σιφωνοειδής || *vb.*, ἐνσωληνίζω. [φος.
tucâno, *m.*, χονδρό-(μακρό)ρραμ-
tufâceo; **-fôso**, **-a**, τυφώδης.
tuffâre, καταδύω, (ἐμ-κατα)βυθίζω, (βουτῶ), *v.* immêrgere.
tuffatôre, **-trîce**, δύτης, (βουτηκτής), κολυμβητής || gli uccêlli -i, τὰ νηχαλέα *o* κολυμβητικά.
tuffêtto, *m.*, κολυμβίς, (βουταναριά). (βούτημα).
tûffo, *m.*, κατάδυσις, ἐμβύθισις,
tûfo, *m.*, τόφος, πῶρος, (-ρι).
tugûrio, *m.*, ἀγροτικὴ καλύβη, καλιά, (καλυβόσπιτο), ἄθλιον οἰκίδιον, ῥυπαροκατοικία, (παληόσπι-
tulipâno, *m.*, λείριον, (λαλές). [το).
tûlle, *f.*, *barb.*, τούλλι(ον).
tullifîcio, *m.*, τουλλιοποιΐα, -ποιεῖον.
tumefâre, *v.* gonfiâre. [ξιμον).
tumôre, *m.*, οἴδημα, πρῆσμα, (πρή-
tûmolo; **-mulo**, *m.*, ἠρίον, τύμβος, *v.* sepôlcro, tômba. [χυσις; στάσις.
tumûlto, *m.*, ταραχή, θόρυβος, σύγ-
tumultuâre, ταράττω, θορυβῶ, στασιάζω. [τακτος, →
tumultuârio, **-a**, συγκεχυμένος, ἄ-
tumultuôso, **-a**, ταραχώδης, τεταραγμένος, θορυβώδης; στασιαστικός, στασιώδης.
tûnica, *f.*, *v.* tônaca || ὑμενώδης περίβλημα, ὑμήν, μεμβράνα.
***tûnnel**, *m.* *barb.*, σῆραγξ, (τοῦνελ).
tûo, **-a**, σός, (ἰ-(ἐ)δικός) σου || il —, ὁ —.
tuonâre, βροντῶ, (μπουμπουνίζω).
tuôno, *m.*, βροντή; scôppio di —, κτύπημα βροντῆς, βρόντημα || *v.* tôno.
tuôrlo, *m.*, ὠχρὸν *o* κρόκος τοῦ ὠοῦ, λέκιθος, (κροκάδι *o* κιτρινάδι-
turâcciolo, *v.* tâppo. [τοῦ αὐγοῦ).
turâre, πωμά(τί)ζω, βύω, (στουπ-
πόνω), *v.* chiûdere.
tûrba, *f.*, πλῆθος, πολὺς ὄχλος, θωρυβώδης πληθύς.
turbamênto, *m.*, ταραχή, ταραγμός, σύγχυσις, ἀνησυχία.
turbânte, *m.*, κυρβασία, κίδαρις, (σαρίκι, καβούκι, πόσι).
turbâre, (δια)ταράττω, συγχέω, -χύζω || θολῶ, (-όνω); ἀμαυρῶ, σκοτίζω || φοβίζω, πτοῶ; *v.* confôndere, disturbâre. [ραξίας.
turbatôre, **-trîce**, ταραχοποιός, ταρ-
turbîna, *f.*, τροχόμυλος.
turbinâre, κινῶ στροβιληδόν, περιδινῶ, συγχύζω || *n.*, κινοῦμαι δινωδῶς, περιδινοῦμαι, συ-(περι)στρέφομαι, περιελίσσομαι.
tûrbine, *m.*, (ἀνεμο)στρόβιλος, ἀνεμοζάλη, καταιγίς; (ὑδατο)στρόβιλος, δίνη; *di pôlvere*, κονιορτός, (κονιαρχτός, σκόνη).
turbolênto, **-a**, ταραχο-(θορυβο)ποιός, ταραχώδης, θορυβώδης; στασιαστικός, στασιώδης; ἀνήσυχος, ζωηρός, ἀεικίνητος, (σερπετός).
turbolênza, *f.*, ταραχῶδες, θορυβῶδες, στασιαστικόν; *v.* tumûlto.
turcâsso, *m.*, *v.* farêtra.
turchêsco, **-a**, τουρκικός.
turchêse; **-chîna**, *f.*, κάλαϊς, κύανος, (γαλαζόπετρα, περουζές).
turchiniccio, **-a**, ὑποκύανος, *v.* azzurrôgnolo.
turchîno, **-a**, κυανοῦς, γαλανός, (-λάζιος), *v.* azzûrro. [διον.
***turf**, *m.*, *barb.*, ἱπποδρόμιον, στά-
***turfîsta**, *m.*, *barb.*, ἱπποδρομιστής.
turgidêzza; **-gescênza**, *f.*, (ἐξ)οἴδησις, (ἐξ)ὄγκωσις, (φούσκωμα).
tûrgido, **-a**; **-gescênte**, *m.f.*, (ἐξ)-

οἰδούμενος, (ἐξ)ὀγκούμενος, *v.* gônfio. [λιβανωτρίς.
turîbolo, *m.*, θυματήριον, (-τόν),
turiferârio, *m.*, θυματής, λιβανοφόρος || *fig.*, κόλαξ, ἐγκωμιαστής.
turlupinâre, βωμολοχῶ, (ἀνοστοχωρατεύω) || *cm.*, χλευάζω, περιγελῶ, ἐπισκώπτω, (μασκαρεύω).
tûrma, *v.* tôrma.
turmalîna, *v.* torm-.
tûrno, *m.*, τάξις, σειρά, περιτροπή, διαδοχή, (ἀράδα) || per —, ἀμοιβαδόν, ἀλληλοδιαδόχως.
tûrpe, *m. f.*, αἰσχρός, -όβιος, -ουργός, -οποιός; -ολόγος, -ορρήμων, (ἀχρεολόγος, -ειόστομος).
turpilôquio, *m.*, αἰσχρολογία, (ἀχρειολογία, -λογον).
turpitûdine, *f.*, ἠθικὴ ἀσχημία, αἶσχος, αἰσχρότης, -ουργία, -ούργημα, ἀχρειότης.
turrîto, **-a**, πυργωτός, -γοφόρος.
tutêla, *f.*, ἐπιτροπεία, -πή, κηδεμονία || *fig.*, προστασία, ὑπεράσπισις.
tutelâre, *m. f.*, ἐπιτροπικός, κηδεμονικός || προστατευτικός, προστάτης, -τατεύων, ἀρωγός || *vb.*, ἐπιτροπεύω, κηδεμονεύω; *fig.*, προστατεύω, ὑπερασπίζω, φυλάττω
tutôre, **-trîce**, ἐπίτροπος, κηδεμών || προστάτης, ὑπερασπιστής, φύλαξ, (φυλακάτωρας).
tuttavîa; **-vôlta**, *avv.*, καὶ *o* ἄλλ' ὅμως, ἐν τούτοις, πλήν, (μ' ὅλον τοῦτο, μ' ὅλα ταῦτα) || ἀδιαπαύστως, συνεχῶς, πάντοτε, *v.* tuttôra.
tûtto, **-a**, (ἅ)πᾶς, ὅλος; ὁλόκληρος || *s. m.*, πᾶν, τὰ πάντα, σύνολον || da per -o, πανταχοῦ.
tuttochè, *v.* benchè. [χῶς, πάντοτε.
tuttodì, *avv.*, καθ' ἑκάστην, συνε-
tuttôra, *avv.*, καὶ νῦν (ἔτι), (καὶ τώρα). [φόλυξ.
tûzia, *f.*, ἄνθος ψευδαργύρου, πομ-

U

ubbîa, *f.*, *pregiudizio*, πρό(κατά)-ληψις; *superstizione*, δεισιδαιμονία, περισσοθρησκεία; *scrûpolo*, ἐνδόμυχος ταραχή, ἀνησυχία, ὑπερ-
ubbidîre *ecc.*, *v.* obb-. [ευλάβεια.
ubbriacâre, μεθύσκω; *fig.*, ἐνθουσιάζω; ζαλίζω || -rsi, -ομαι, μεθύω.
ubbriacatûra, *f.*; → *fig.*, παραφορά, ἐνθουσιασμός. [οἰνοφλυγία.
ubbriachêzza, *f.*, μέθη, (-θύσι),
ubbriâco, **-a**, μέθυσος, οἰνοβαρής, -όφλυξ, (μεθυσμένος) || παράφορος, ἔξαλλος.
ubbriacône, **-a**, μεθυστής, μέγας μέθυσος, (μεθύστακας, κρασοκανάτας, -οπατέρας), οἰνο-(φιλο)πό-
ubertà, *v.* fertilità. [της.
ubicaziône, *f.* θέσις, τοποθεσία.
ubiquità, *f.*, ἡ πανταχοῦ παρουσία, τὸ πανταχοῦ παρεῖναι.
***ucâse**, *m.*, *barb.*, διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος, οὐκάζιον.
uccellagiône, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)-θηρία; ἄγρα τῶν πτηνῶν.
uccellâme, *m.*, τὰ πτηνάρια, (τὰ πουλάκια), ἄγρα πτηνῶν.
uccellâre, παγιδεύω πτηνά, ὀρνιθεύω || *fig.*, θηρεύω, ἐπιδιώκω; χλευάζω, μυκτερίζω.
uccellatôio, *m.*, ὀρνιθοθηρεῖον.
uccellatôre, *m.*, ὀρνιθο-(πτηνο)-θήρας. [φεῖον.
uccelliêra, *f.*, ὀρνιθο-(πτηνο)τρο-
uccellîno, *m.*, πτηνάριον, (πουλάκι), ὀρνιθάριον.
uccêllo, *m.*, πτηνόν, (πουλί), ὄρνις || a vôlo d' —, (ὑπερ)ἄνωθεν.
uccîdere, (ἀπο)κτείνω, φονεύω, (θανατόνω, σκοτόνω), *v.* ammazzâre. [νικόν, σκοτομός).
uccisiône, *f.*, φόνος, σφαγή, (φο-
uccisôre, *m.*, φονεύς, σφαγεύς, σφάκτης.
udiênza, *f.*, ἀκρόασις; *leg.*, συνεδρίασις || sâla di —, ἀκροατήριον.
udîre, ἀκούω, ἀκροῶμαι, (ἀγροικῶ, (ἀ)γρυκῶ). [per —, ἐξ ἀκοῆς.
udîta, *f.*, ἄκουσις, -ουσμα, -ή ||

uditivo, -a, ἀκουστικός.
uditôre, -trîce, ἀκροατής; *leg.*, πάρεδρος, σύμβουλος; *scolâro*, μαθητής.
uditôrio, *m.*, ἀκροατήριον, -ταί.
udiziône, *v.* audiz-.
ufficiâle, *m. f.*, ἐπίσημος || *s. m.*, ὑπάλληλος, λειτουργός; *mil. ecc.*, ἀξιωματικός || -i superiôri, ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, λοχαγοί || bâssi -i, κατώτεροι ἀξιωματικοί, (ἐπι)λοχίαι, δεκανεῖς || — d'ordinânza, διαγγελεύς.
ufficialità, *f.*, ἀξιωματικοί, οἱ ἐν [ἀξιώματι.
ufficiâre, λειτουργῶ, ἱερουργῶ, ψάλλω λειτουργίαν || **v.* pregâre, raccomandâre.
uffîcio, *m.*, *cârica*, ἐπάγγελμα, ὑπηρεσία, τάξις, (ὀφφίκιον, ὀφφίτσιο, μανσούπι) || *dovêre*, χρέος, καθῆκον || *ôpera*, *servîzio*, ἔργον, πρᾶξις, (ἐκ)δούλευσις, ὑπηρεσία || *luôgo*, γραφεῖον, κατάστημα, || † ἀκολουθία, λειτουργία, ἱερουργία || il sânto —, τὸ ἱεροδικεῖον || d' —, ἄνευ αἰτήσεως, αὐτεπαγγέλτως.
ufficiôso, -a, ἀνεπίσημος || *serviziêvole ecc.*, ὑπηρετικός, περιποιητικός.
ufficiosità, *f.*, περιποίησις, φιλοφροσύνη.
ûfo (a —), *avv.*. ἀδαπάνως, δωρεάν, (ἀνεξόδως).
ûggia, *v.* avversiône, nôia, ôdio.
uggiolâre, ὠρύομαι, (οὐρλιάζω).
uggiôso, *v.* noiôso, insopportâbile.
ûgna, *v.* ûnghia.
ûgnere, *v.* ûngere.
ûgola, *f.*, ἐπιγλωττίς, γαργαρεών, σταφυλίτης, (γλωσσίδι).
ugonottîsmo, *m.*, οὐγγενοτισμός.
ugonôtto, *m.*, οὐγγενότος, ἐνώμοτος.
uguagliamênto, *m.*, ἐξίσωσις, ἰσοποίησις.
uguagliânza, *f.*, ἰσότης; ταὐτότης.
uguagliâre, (ἐξ)ἰσῶ, ἰσοποιῶ; *v.* pareggiâre.
uguâle, ἴσος, -ομεγέθης, -οβαρής, -οδύναμος; *immutâbile ecc.*, ἀμετάβλητος, σταθερός; *indifferênte*, ἀδιάφορος; *pâri*, *levigâto ecc.*, ὁμαλός, ἰσόπεδος, λεῖος.

uh! *inter.*, φεῦ! ὤ!
ulâno, *m.*, οὐλάνος. ἱππεὺς λογχοφόρος.
ûlcera, *f.*, ἕλκος; πληγή; (γιαρᾶς).
ulcerâre, (ἐξ)ἑλκῶ, ἑλκοποιῶ || *fig.*, ἐξαγριῶ, παροξύνω; πικραίνω, λυπῶ; (πληγόνω).
ulcerâto, -a, (ἐξ)ἡλκωμένος.
ulceraziône, *f.*, ἕλκωσις, -ωμα.
ulcerôso, -a, ἑλκώδης.
ulêma, *m.*, νομοδιδάσκαλος *o* θεολόγος, οὐλεμᾶς.
ulîgine, *f.*, τὸ φύσει ἔνυδρον τῆς γῆς.
ulîvo *ecc.*, *v.* ol-.
ûlua, *f.*, ὠλένη, κύβιτον.
ulteriôre, *m. f.*, περαίτερος, περαῖος, ὁ πέραν (κείμενος).
ultimamênte, *avv.*, ἐσχάτως, τελευταῖον, πρὸ ὀλίγου.
ultimâre, περαίνω, τελειοποιῶ.
ultimâtum, *m.*, τελεσίγραφον.
ûltimo, -a, ἔσχατος, τελευταῖος, ὕστερος, (-ρινός).
ultôre, *poet.*, *v.* vendicatôre.
ultra-, *v.* oltra-.
ululâre, ὠρύομαι, ὀλολύζω, (οὐρλιάζω); *fig.*, ὀλολύζω, ὀδύρομαι.
ululâto, *m.*, ὠρυγή, -γμός, (οὐρλιασμα), ὀδυρμός.
ûlva, *f.*, βούτομον; θρύον, (βοῦλον).
umanâre, ἀνθρωπίζω.
umanêsimo, *m.*, (κλασικὴ) φιλολογία; *v.* -nità.
umanîsta, *m. f.*, φιλόλογος; γυμνασιακός, ἐγκυκλοπαιδικός.
umanità, *f.*, ἀνθρωπίνη φύσις *o* ἀνθρώπινον γένος, ἀνθρωπότης || *sentiménto*, φιλανθρωπία, εὐσπλαγχνία || *stûdio*, τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἐγκύκλιος παιδεία, γυμνασιακὴ ἐκπαίδευσις; τὰ γραμματικά; φιλολογία.
umanitârio, -a, φιλανθρωπικός; [-πιστής.
umâno, -a, ἀνθρώπινος || εὐμενής, εὔσπλαγχνος, φιλάνθρωπος.
umbêlla, *f.*, *bot.*, πέτασος, σκιάς.
umbilîco, *v.* omb-.
umettâre, *v.* inumidîre.
umidêzza, *f.*; **-dôre**, *m.*, ὑγρασμός, νοτίς, (-τισμα).
umidîccio; **-dêtto**, -a, ὀλίγον τι ὑγρός, ἔφυγρος, νοτερός, (-τισμένος).

umidità, *f.*, ὑγρότης, ὑγρασία, (ὑγρότητα, ὑγράδα).
ûmido, -a, ὑγρός, νοτερός, (ὀγρός, βρεμένος) || *s. m., c. s.*; *cucina*, ἄρτυμα, καρύκευμα, (γιαχνί).
ûmile, *m. f.*, ταπεινός, ταπεινό-(μετριό)φρων; εὐτελής, πενιχρός, χαμερπής; μικρός, μέτριος.
umiliânte, *m. f.*, ταπεινωτικός, ἐξευτελιστικός, ἐπονείδιστος.
umiliâre, ταπεινῶ, (-όνω), ἐξευτελίζω || -rsi, ταπεινοῦμαι, μετριοφρονῶ.
umiliaziône, *f.*, ταπείνωσις, ἐξευτελισμός; εὐτελεῖς λέξεις; ποταπὰ ἔργα.
umilîssimo, -a, *firmándosi*, ταπεινότατος, εὐσεβέστατος.
umiltà, *f.*, ταπεινότης, -νοφροσύνη.
umôre, *m.*, χυμός, ὑγρόν || *carattere, disposiziône*, διάθεσις || bêll' —, ἱλαρὸς, εὔθυμος, ἀστεῖος ἄνθρωπος || buôn —, ἱλαρότης, εὐθυμία, (κέφι) || cattîvo —, ἀθυμία, κατήφεια, σκυθρωπότης.
umorîsmo, *m.*, *medc.*, χυμοπαθητική || *cm.*, χαριεντότης, ἀστειότης, -εϊσμός, εὐτραπελία.
umorîsta, *m. f.*, χυμοπαθητικὸς (ἰατρός) || ἀστειολόγος, (χωρατατζῆς).
umorîstico, -a, ἀστεῖος, χαρίεις, εὐτράπελος.
unânime, *m. f.*, ὁμόψηφος; ὁμόθυμος, ὁμόφωνος; ὁμόφρων, ὁμόγνωμος, σύμφωνος.
unanimità, *f.*, ὁμοθυμία, ὁμοφωνία, ὁμο-(μονο)ψυχία, ὁμογνωμία, συμφωνία || a —, ὁμοψήφως, παμψηφί, ὁμοθυμαδόν, ὁμοφρόνως, συμφώνως.
uncifôrme, *m. f.*, ἀγκιστροειδής, -στρωτός.
uncinâre, δράττομαι δι' ἀγκύλης.
uncinêtto, *m.*, ἀγκύλιον, (γαντσάκι); *da lavôro*, ἀκγυλοβελόνη, (κροσές).
undêcimo; undicêsimo, -a, ἐνδέκατος.
ûndici, *num.*, *inv.*, ἕνδεκα.
ûngere, ἀλείφω, χρί(ζ)ω.
ûnghia, *f.*, ὄνυξ, ((ὀ)νύχι); *del cavállo ecc.*, ὁπλή.
unghiône, *v.* artîglio.
unguênto, *m.*, ἀλοιφή; μύρον.
uni-, *v.* mono-.
unicità, *f.*, ἑνιαῖον, ἑνότης, μονότης.
ûnico, -a, ἑνιαῖος, μονοδικός, μόνος || μέγιστος, ἔξοχος || figlio -o, υἱὸς μονογενής.
unicolôre, *m. f.*, μονόχρους, -χρωμος.
unicôrno, *m.*, μονόκερως.
unificâre, ἑν(οποι)ῶ, (συνενόνω).
unificaziône, *f.*, ἕνωσις, ἑνοποίησις.
uniformâre, ὁμοιομορφ(οποι)ῶ || -rsi, συμμορφοῦμαι, προσομοιοῦμαι, συγκατανεύω.
unifôrme, *m.f.*, ὁμοιό-(ἰσό)μορφος, ὁμοειδής, ὁμοιότροπος, (παρ)ὅμοιος; μονότονος, πάντοτε ὅμοιος.
uniformità, *f.*, ὁμοιόμορφον, ὁμοειδές, ὁμοιότροπον, παρομοίωσις, μονοτονία, ὁμοιότης.
unigênito, -a, μονογενής.
unilaterâle, *m.f.*, ἑτερο-(μονο)μερής, -ρόπλευρος, -ροβαρής || contrâtto —, συμβόλαιον μονομερές *o* ἑτεροβαρές.
uniône, *f.*, (συν)ένωσις, (σμίξις), συναρμογή, συνάφεια, σύνδεσις, -δεσμός || *matrimônio*, γάμος, συνοικέσιον, γαμικὴ συμβίωσις || *di persône ecc.*, ἑταιρία, συνεταιρισμός, ἕνωσις, (σμίξις) || *polîtica*, συμπολιτεία, τὰ ὁμόσπονδα κράτη || *concôrdia ecc.*, ἁρμονία, ὁμόνοια, συμφωνία || *connessiône*, συνέπεια.
unîparo, -a, μονοτόκος.
unipersonâle, *m.f.*, μονο-(ἀ)πρόσωπος.
unîre, (συν)ένῶ, (ἑνόνω, σμίγω), ἑνοποιῶ, συνάπτω, συνδέω, συζευγνύω.
unisessuâle, *m.f.*, μονο-(ἑνο)γενής.
unîsono, *m.*, μονο-(ὁμο)φωνία, συνήχησις, συνῳδία || *fig.*, συμ-(ὁμο)φωνία, ὁμοφροσύνη || all' —, ἐκ συμφώνου; συμφώνως.
unità, *f.*, μονάς, (-άδα), *v.* unicità || *fig.*, ταυτότης, ἁρμονία, συμφωνία.
unitârio, -a, ἑνωτικός || † μονυποστατικός, μονοφυσίτης, μονοθελήτης.
univâlvo, -a, μονόθυρος.
universâle, *m.f.*, παγκόσμιος; καθολικός, οἰκουμενικός, γενικός, κοινός

|| *d' uómo, d' ingégno,* πάνσοφος, πάντων ἔμπειρος || *s. m. pl., filosofía,* τὰ κοινά, τὰ κατηγορήματα, γενικότητες. [πᾶν, σύνολον.

universalità, *f.*. γενικότης; ὁλότης;

universalizzâre, καθολικεύω, γενι-

università, *f.*,πανεπιστήμιον. [κεύω.

universitârio, -a, πανεπιστημιακός; ἀκαδημιακός.

univêrso, -a, *v.* -sâle || *s. m.,* (σύμ)-πᾶν, κόσμος; οἰκουμένη. [φωνος.

unîvoco, -a, προσηγορικός; ὁμό-

ûno, -a, εἷς, (ἕνας) || ἁπλοῦς, μόνος || τις || —... l' âltro, ὁ μέν... ὁ δέ, ἄλλος... ἄλλος || a — a —, καθ' ἕνα, καθ' ἓν ἕκαστον, διακεκριμένως, τὸ ἓν μετὰ τὸν ἄλλον, (ἕνα πρὸς ἕνα, ἕνας ἕνας, [ἀπ' ἕνα).

untâre, *v.* ûngere.

ûnto, -a, κεχρισμένος || *s. m.,* λίπος, ἄλειμμα; πάχος.

untûme, *m.,* λίπος, -παρία; ῥυπαρία, ῥύπος, ἀκαθαρσία.

untuositâ, *f.*, λιπαρότης, -ρόν, ἐλαιῶδες || *fig.,* κατονυκτικότης; ταπεινότης; ὑποκρισία.

untuôso, -a, λιπαρός, ἐλαιώδης; ῥυπαρός || κατονυκτικός; ταπεινός; ὑποκριτής.

unziône, *f.,* ἄλειψις, (ἐπί)χρίσις, χρίσμα || estrêma —, τελευταῖον χρίσμα, ἅγιον μῦρον.

uômo, *m.,* ἄνθρωπος, ἀνήρ, (ἄνδρας); ἄτομον, πρόσωπον.

uôpo, *m.,* ἀνάγκη, χρεία || ὠφέλεια, ὄφελος.

uôvo, *m.,* ὠόν, (αὐγόν) || — frêsco, — πρόσφατον || — a bêre, — ῥουφητόν, ῥουφιστόν || — frîtto, — τηγανισμένον || — al bûrro, — μὲ τὸ βούτυρον || — sôdo, — σφικτόν || — bazzôtto, — ἡμιπαγές, (μελάτον).

uôvolo, *v.* ôvolo.

ûpas, *m., bot.,* ὕπασον. [πετεινός).

ûpupa, *f.,* ἔποψ, (ποῦπος, ἀγριο-

uragâno, *m.,* λαῖλαψ, καταιγίς, θύελλα, ἀνεμοστρόβιλος.

urângo, *v.* orangotâno.

urânio, *m.,* οὐράνιον; -νοξείδιον.

urâno, *m.,* οὐρανός.

uranografîa, *f.,* οὐρανογραφία.

urbanità, *f.,* ἀστικότης, εὐγένεια, κομψότης. [εὐγενής, εὔχαρις.

urbâno, -a, ἀστικός, πολιτικός ||

urêa, *f.,* οὐρίνη.

uretêre, *m.,* οὐρητήρ. [θρα).

urêtra, *f.,* οὐρήθρα, (κατρουλή-

uretrotomîa, *f.,* οὐρηθροτομία.

urgênte, *v.* pressânte *ecc.*

urgênza, *f.,* κατεπείγουσα ἀνάγκη,

ûrico, -a, οὐρικός. [κατεπεῖγον.

urîna *ecc., v.* or-.

urlâre, ὠρύω, -ομαι, (οὐρλιάζω), ὀλολύζω; κράζω, κραυγάζω; *fig.,* ὀλολύζω, ὀδύρομαι, θρηνῶ.

urlatôre, -trîce, ὠρυόμενος, ὀλολύζων, ὀλολυκτόλης.

urlîo, *m.,* ταραχή, πάταγος, πολλαὶ κραυγαί, →

ûrlo, *m.,* ὠρυγή, -γμός, (οὔρλιασμά); βοή, κραυγή; ὀλολυγμός, ὀδυρμός, κλαυθμός.

urlône, *m.,* κραυγαστής, φωνα-

ûrna, *f.,* κάλπη. [σκός, (-νακλᾶς).

ûro, *m.,* οὖρος, ἀγριόταυρος, (-ό-βωδον).

urtâre, (ἀπ-ἐξ)ὠθῶ; προσκρούω, (σκουντρῶ), κτυπῶ, προσκόπτω, (σκοντάπτω) || *fig.,* ἀντιτείνω, ἀντιλέγω; δυσαρεστῶ, (πειράζω).

urticâria, *f.,* κνίδωσις.

ûrto, *m.,* ὠθισμός, ἄπωσις, (πρόσ)-κρουσις, (σκούντρισμα), πρόσκοψις, (σκόνταμμα). [ρίσιμος.

usâbile, *m.f.,* εὔχρηστος, μεταχει-

usânza, *f.,* ἔθος, ἔθιμον, εἰωθός, συνήθεια; ἕξις, τριβή, πεῖρα.

usâre, *adoperâre,* χρῆσιν ποιοῦμαι, χρῶμαι, μεταχειρίζομαι || *êsser sôlito,* εἴωθα, συνειθίζω || *frequentâre,* συχνάζω || *carnalmênte,* συνέρχομαι, συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι, συγκοιμῶμαι, συγκοιτάζω, βινῶ (γαμῶ, πλακόνω).

usâto, -a, *lôgoro dâll' ûso,* τετριμμένος, ἀνάτριπτος, πεπαλαιωμένος || *sôlito, abituâle,* ὁ ἐν χρήσει, ὁ ἐν συνηθείᾳ, συνήθης, εὔχρηστος, (πάγ)κοινός || *s. m., v.* usânza.

usbêrgo, *m.*, θώραξ.
uscênte, *m. f.*, ἐξερχόμενος || κληρούμενος || ἀπολυόμενος || *gr.*, καταλήγων.
usciêre, *m.*, κλητήρ, (θυρωρός).
ûscio, *m.*, θύρα, (πόρτα), εἴσοδος.
uscîre, ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω, ((ἐ)βγαίνω) || *ésser trâtto a sôrte*, κληροῦμαι || — in lûce, δημοσιεύομαι || *ésser destituîto ecc.*, ἀπολύομαι || *liberârsi*, ἀπαλλάττομαι || *gr.*, *terminâre*, καταλήγω.
uscîta, *f.*, ἔξοδος, (ἔβγαλμα), θύρα, (πόρτα) || ἔκβασις, τέλος || κατάληξις || *v.* spêsa, passîvo.
usignuôlo, *m.*, ἀηδών, (-δόνι).
usitâto, *v.* usâto, sôlito.
ûso, **-a**, *c. s.*, (συν)εἰθισμένος || *s. m.*, χρῆσις, μεταχείρισις; ἔθος, ἔθιμον, *v.* usânza.
ûssero; **ûssaro**, *m.*, οὐσσάρος.
ussoricîda, *v.* uxor-.
ustiône, *f.*, (ἐπί)καῦσις, καυτηρίασις.
ustôrio, **-a**, διάπυρος.
usuâle, *m. f.*, ἐν χρήσει, συνήθης, εἰωθώς, κοινός.
usucapiône, *f.*, χρησιοκτησία, παραγραφὴ ἰδιοκτησίας.
usucapîre, ἀποκτῶ διὰ παραγραφῆς.
usufruttâre, καρποῦμαι, νέμομαι.
usufrûtto, *m.*, ἐπικαρπία.
usufruttuârio, **-a**, ἐπικαρπωτικός || *s.* -τής, ἐκκαρπωτής.
usûra, *f.*, τόκος παράνομος ο ὑπέρογκος, τοκογλυφία, βαρυτοκία, (ζοῦρα, μαμελές) || a —, *fig.*, μετὰ προσθήκης, πολλαπλάσιος.
usurâio, **-a**, τοκογλυφικός, βαρύτοκος || *s.*, τοκογλύφος, τοκιστής, (ζουράρης, μαμελεντζῆς).
usureggiâre, δανείζω ἐπὶ τοκογλυφίᾳ, τοκογλυφῶ, τοκίζω, (ζουρεύ(γ)ω).
usurpâre, σφετερίζομαι ἀδίκως, ἰδιοποιοῦμαι, ἁρπάζω ἀλλότριον κτῆμα ο ξένον δικαίωμα, μεταχειρίζομαι παρανόμως.
usurpâto, **-a**, δόλῳ ο βίᾳ ἰδιοποιηθείς.
usurpatôre, **-trîce**, σφετεριστής, ἅρπαξ, -ακτής.
usurpaziône, *f.*, σφετερισμός, ἁρπαγή, -αγμα.
utensîle, *m.*, ἐργαλεῖον, ὄργανον, σκεῦος, (σύνεργον).
utênte, *m. f.*, ἰδιοκτήτης.
uterîno, **-a**, *anat.*, μητρικός, ὑστερικός || *di figli*, ὁμογάστωρ, -γάστριος, -μήτριος.
ûtero, *m.*, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
ûtile, *m. f.*, ὠφέλιμος, χρήσιμος || *s. m.*, -ον; ὄφελος, κέρδος.
utilità, *f.*, ὠφέλεια, χρησιμότης, λυσιτέλεια.
utilizzâbile, *m. f.*, χρησιμοποιήσιμος.
utilizzâre, χρηστο-(χρησιμο)ποιῶ, ὠφελοῦμαι ἀπό.
utopîa, *f.*, οὐτοπία.
utopîsta, *m. f.*, οὐτοπιστής, φαντασιοκόπος (πολιτικός).
ûva, *f.*, σταφυλή, (-φύλι) || — pâssa, -φίς, (-φίδα).
uvâggio, *m.*, γλεῦκος, (μοῦστος).
uvîzzolo, *m.*, ἀγριοστάφυλον.
uxoricîda, *m. f.*, συζυγοκτόνος.
ûzzo, *m.*, βυτίου ἐξόγκωμα.
ûzzolo, *m.*, μέγας πόθος, ὀργασμός.

V

vacânte, *m. f.*, χηρεύων, ἤρεμος, κενός, (ἄδειος).
vacânza, *f.*, *di pôsti*, *uffîci ecc.*, χηρεία, κενότης || *scolâstica ecc.*, (ἀνά)παῦσις, διακοπαὶ μαθημάτων, δικαστηρίων *ecc.*, (βακάντζαις).
vacâre, χηρεύω, σχολάζω.
vacaziône, *f.*, χηρεία, κενότης || παύσεις, διακοπαί || ἐργασία.
vâcca, *f.*, ἡ βοῦς, (ἀγελάδα) || cârne di —, ἀγελάς, (-άδα).
vaccâro; **-âio**, *m.*, βοηλάτης, βουκόλος, (ἀγελαδοβοσκός, -δάρης).
vaccherêlla, *f.*, δάμαλις, (νέα ἀγελάδα).
vaccherîa, *f.*, βουστάσιον.
vacchêtta, *f.*, *v.* -erêlla || *cuôio*, βοόβυρσα, (βῳδοτόμαρον).

vaccinâre, δαμαλίζω, ἐμβολιάζω, (μπολιάζω, βατσινάρω).
vaccinâto, -a, δεδαμαλισμένος, ἠμβολι(α)σμένος, (μπολιασμένος).
vaccinatôre, *m.*, δαμαλιστής, ἐμβολι(α)στής, (μπολιαστής).
vaccinaziône, *f.*, δαμαλισμός, ἐμβολίασις, -(α)σμός, (μπόλιασμα, βατσινάρισμα).
vaccîno, -a, *di vâcca*, ἀγελαδινός, (δήσιος) || *s. f.*, ἡ βοῦς, δάμαλις, (ἀγελάδα); *malattîa*, βοοφλυζακίασις, (ἀγελαδοβλογιά, βατσίνα) || *s. m.*, δαμαλίς, βούπυον, (δαμαλικόν, μπόλι, βατσίνα).
vacillânte, *m.f.*, *pr. e fig.*, κλονούμενος,-νιζόμενος, ταλαντευόμενος; *fig.*, *malfêrmo*, ἀσταθής, -ατος, ἀβέβαιος; *incêrto*, *irresolûto*, ἀμφίβολος, ἀναποφάσιστος.
vacillâre, κλονοῦμαι, -νίζομαι, ταλαντεύομαι; (ὑπο)τρέμω || ἀστατῶ, εἶμαι ἀβέβαιος; διστάζω, ἐνδοιάζω, ἀμφιρρέπω, ἀμφιβάλλω.
vacuità, *f.*, κενόν, -νότης, (ἀδειανάδα).
vâcuo, -a, κενός, (ἄδειος); ἔρημος, ἐστερημένος.
vademêcum, *m.*, ἐγκόλπιον, βιβλίον εὐκόμιστον.
vagabondâggio, *m.*, ἀλητεία, πλανώδης ο -νητικὸς βίος, περιπλάνησις, (σουρτουκιά), φυγοπονία.
vagabondâre, ἀλητεύω, περιπλανῶμαι, (σουρτουκεύω).
vagabôndo, -a, πλανητικός, -νώδης || *s.*, ἀλήτης, πλάνος, ἀνέστιος, τυχοδιώκτης, (σουρτούκης), φυγόπονος, νωθρός.
vagâre, *v.* errâre.
vagêllo, *m.*, λέβης τῶν βαφέων; κακκάβιον μέγα.
vagheggiâre, ἐμβλέπω ἀτενῶς, θεωρῶ περιπαθῶς; ἐπιποθῶ; ἀγαπῶ, ἐρωτεύομαι, -τοθηρῶ, ἐργολαβῶ, (κορτεζάρω).
vagheggîno, *m.*, φιλεράστης, γυναικάρεσκος, καλλωπιστής, (μυρωδάτος), γυναικοπίπης, (-κούλης).
vaghêzza, *f.*, *attrattîva*, *grâzia*, *bellêzza*, θέλγητρον, χάρις, ὡραιότης, κάλλος; *piacêre*, τέρψις; ἡδονή; *desidêrio*, πόθος, κλίσις.
vagîna, *f.*, κολεός || *v.* fôdero.
vaginâle, *m. f.*, τοῦ κολεοῦ.
vagîre, κλαυθμυρίζω, κλαίω.
vagîto, *m.*, κλαυθ(μυρισ)μός, (κλάψιμον).
vâglia, *f.*, γενναιότης, ἱκανότης, ἀξία || *m.*, *comm.*, ἔνταλμα πληρωμῆς, χρηματικόν.
vagliâre, κοσκινίζω, σινιάζω, λικμῶ, -μαίνω, -μίζω, (λιχνίζω) || *fig.*, ἐκλέγω.
vagliatôre, *m.*, κοσκινιτής, λικμιστής.
vagliatûra, *f.*, κοσκίνισμα, σινίασις, λίκμησις, (λίχνισμα) || ἀποκοσκίνισμα, τὰ σκύβαλα, (τὰ ἀποκοσκινίδια).
vâglio, *m.*, κόσκινον, σινίον.
vâgo, -a, *attraênte*, θελκτικός, χαρίεις, ὡραῖος; *piacêvole*, τερπνός, χαρίεις, εὐάρεστος || *desiderôso*, ἐπιθυμῶν, -μητικός || *errânte*, πλάνης, περιπλανώμενος || *incêrto*, ἀόριστος; ἀσαφής, ἀβέβαιος.
***vagône**, *m.*, *barb.*, βαγόνι(ον), ἅμαξα.
vaiâto, -a, ποικιλόχρους, στικτός || cavâllo -o, ἵππος ἑτερόφθαλμος.
vainîglia, *f.*, βανίλλη, (-ίλλια).
vainigliâto, -a, ἠρωματισμένος διὰ βανίλλης, βανιλλωτός, (-ιλλιαρισμένος).
vâio, -a, μελανόχρους, -νωπός; ποικιλόχρους || *s. m.*, *zool.*, σκρίουρος ὁ λευκόφαιος.
vaiolôso, -a, εὐλογιακός || *s.* -γιῶν, (-γιάρης).
vai(u)ôlo, *m.*, φλυζικίανος, εὐλογία, (-ά, φλογιά).
vaivôda, *m.*, βοε-(βοϊ)βόδας.
vaivodâto, *m.*, βοε-(βοϊ)βοδία.
valâlla, *m.*, ὀδίνειος παράδεισος, βαλαλλάλη.
valânga, *f.*, χιονοκύλισμα, νιφοστιβάς, χιονόσφαιρα.
valchîria, *f.*, ἄγγελος ὀδινεία, βαλκυριάς.
vâle, *v.* addîo.
valênte, *v.* âbile; valorôso.
valentuômo, *m.*, ἀνὴρ χρηστός, καλοκάγαθος, γενναῖος, ἔντιμος, ἀξιόλογος, συνετός.
valêre, ἔχω τιμήν ο ἀξίαν, ἀξίζω, *v.* costâre; *potêre*, δύναμαι, ἰσχύω; *giovâre*, ὠφελῶ, λυσιτελῶ; *significâre*, σημαίνω, δηλῶ || fârsi —,

φυλάττω τὴν ἀξιοπρέπειάν μου, κρατῶ τὸ εἶναί μου; ἐπιδεικτιῶ, ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι.
valeriâna, *f.*, ἄσαρον, (βαλεριάνα).
valetudinârio, **-a**, ἀσθενικός, ἐπίνοσος, φιλάσθενος, νοσηματικός, (ἀρρωστιάρης, -άρικος).
valêvole, *m.f.*, ἀξίζων, ἄξιος || ὠφέλιμος, λυσιτελής || ἔγκυρος, ἔννομος, ἔχων ἰσχύν *o* κῦρος, (ποῦ βαστᾷ).
valicâre, *v.* passâre; guadâre.
validâre, (ἐπι)κυρῶ, (κυρόνω), νομιμοποιῶ.
validità, *f.*, εὐρωστία, ῥώμη || *cm.* ἔγκυρον, κῦρος, νόμιμον, νομιμότης, ἰσχύς.
vâlido, **-a**, ἱκανὸς δι' ἐργασίαν, ὑγιής, (γιερός), εὐσθενής, ἰσχυρός, ῥωμαλέος || *leg. ecc.*, ἔγκυρος, νόμιμος.
valîgia, *f.*, μάρσιπος, (βαλίτσα, [τσαμμα-(τζαμε)δάνι).
valigiâio, *m.*, μαρσιποποιός, -πώλης, σκυτο-(λεπαδνο)ῥράφος.
vallâre, (περι)χαρακῶ. [φάραγξ.
vallâta, *f.*, κοιλάς, (-άδα), αὐλών,
vâlle, *f.*, κοιλάς, (-άδα, λαγκάδι); *selvôsa*, νάπη, -ος || per mônti e per -i, ἄναντα κάταντα, (εἰς τὰ βουνὰ καὶ τὰ λαγκάδια), ἄνω καὶ κάτω || — di piânto, κοιλὰς ὀδυρμοῦ καὶ θρήνου.
vallêtta, *f.*; **-lloncêllo**, *m.*, μικρὰ κοιλάς, αὐλών, ἄγκος, κοιλάδιον, (καγκάδι, -διά, ῥεματιά).
vallettîna, *f.*, μικροτάτη κοιλάς, (λαγκαδάκι).
vallêtto, *m.*, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος, οἰκέτης, (κοπέλλι, φαμέγιος).
valligiâno, *m.*, κοιλάδος κάτοικος.
vâllo, *m.*, (περι)χαράκωμα, ὀχύρωμα, *v.* palizzâta.
vallône, *m.*, μεγάλη κοιλάς.
vallonêa, *f.*, δρυόφλοιος, (πίτυκα), βυρσοδεψικὴ κόνις.
valôre, *m.*, ἀξία, τιμή, ἀντίτιμον; *sômma*, ποσότης || *fôrza*, ῥώμη, δύναμις; *virtù*, ἀρετή; *prodêzza*, ἀνδρεία, γενναιότης, ἀλκή, (παλληκαριά) || *mus.*, διάρκεια τόνου, μέτρον, χρόνος, δύναμις || *gr.*, σημασία, δύναμις || *pl.*, *comm.*, ἀξίαι.
valorôso, **-a**, ἀνδρεῖος, (ἀντρειωμένος), γενναῖος, ἄλκιμος, (παλληκάρι.) [μον; τὰ χρήματα.
valsênte, *m.*, ἀξία, τιμή, ἀντίτι-
valûta, *f.*, *c. s.* || per — ricevûta in contânti, δι' ἀξίαν ληφθεῖσαν τοῖς μετρητοῖς || per — in mêrci, δι' ἀξίαν ἐμπορευμάτων || per — in cônto, δι' ἀξίαν εἰς λογαριασμόν. [μητος.
valutâbile, *m.f.*, ἐκτιμητός, εὐεκτί-
valutâre, (προσδι)ορίζω τὴν τιμήν, (ἐκ-ἀπο)τιμῶ.
valutaziône, *f.*, (ἐκ)τίμησις, ὑπολογισμός. [τελῆ.
valvassôro, *m.*, ὑποτελὴς εἰς ὑπο-
vâlva, *f.*, *zool.*, θυρίς, θύρα, πτυχή || *bot.*, λοβός, σποροθήκη.
vâlvola, *f.*, *anat.*, δικλίς, πυλίς || *meccânica*, ἐπιστόμιον, δικλίς, γλωσσίς, (-ίδι) || — di sicurêzza, ἐξασφαλιστικὴ δικλίς, ῥυθμιστήρ.
vâlzer, *m.*, στρόβιλος, (βάλσι) || ballâr il —, χορεύω τὸν στρόβιλον, στροβιλίζω, (βαλσίζω, βαλλίζω); *ballerîno di* —, στροβιλιστής, (βαλσιστής, βαλλιστής).
vâmpa *e der.*, *v.* fiâmma *ecc.*
vampîro, *m.*, μορμολύκειον, βρυκόλαξ, (-λακας), ἔμπουσα; *fig.*, βδέλλα; δημοβόρος.
vanaglôria, *f.*, *ecc.*, *v.* vânto, vanità.
vandalîsmo, *m.*, βανδαλισμός.
vândalo, *m.*, βάνδαλος.
vaneggiâre, *v.* delirâre.
vanerêllo, **-a**; ὀλίγον κενόδοξος, ὀπωσοῦν κοῦφος *o* οἰηματίας.
vanêsio, **-a**, περιφίλαυτος, κοῦφος, πέρπερος; φιλάρεσκος, φιλόκομ-
vânga, *f.*, λίσγος, (-γάρι). [ψος.
vangâre, λισγαρίζω, (ἀνα)σκάπτω *o* καλλιεργῶ ἄγρον διὰ τοῦ λίσγου.
vangatôre, *m.*, λισγαριστής.
vangêlo, *v.* evang-.
vangîle, *m.*, στήριγμα τοῦ λίσγου.
vanguârdia, *v.* avang-.
vanilôquio, *m.*, κενο-(ματαιο)λογία, ἐπουσιώδεις *o* κενοὶ λόγοι.

vanità, *f.*, ματαιότης; κενοδοξία, ματαιοφροσύνη, οἴησις, μεγαλαυχία.
vanitôso, **-a**, κενόδοξος, ματαιόφρων, φιλόκομψος; περιφίλαυτος; οἰηματίας, ἐπηρμένος, ἀλαζών.
vânni, *m. pl., poet.*, πτέρυγες, τὰ πτερά.
vâno, **-a**, *inûtile*, μάταιος, ἀνωφελής, κενός, κοῦφος, ἄχρηστος, ἐπουσιώδης; *v.* vanitôso, vanêsio || *s. m.*, κενόν.
vantaggiâre, *v.* migliorâre, superâre.
vantâggio, *m.*, *preminênza ecc.*, ὑπεροχή, πλεονέκτημα, προτέρημα || *profîtto*, *ûtile*. ὄφελος, -λεια, συμφέρον, κέρδος || *fortûna*, εὐτυχία.
vantaggiôso, **-a**, ἐπωφελής, λυσιτελής, σύμφορος.
vantamênto, *m.*; **vanterîa**, *f.*, καύχησις, -χισμα, κομπορρημοσύνη, (φαρφαριά).
vantâre, ἐγκωμιάζω, ἐξυμνῶ, ὑπερεπαινῶ, ἐκθειάζω || -rsi, καυχῶμαι, κενοδοξεύομαι.
vantâto, **-a**, περίφημος.
vantatôre, **-trîce**, καυχηματίας, (-ησ(ι)άρης), κομπαστής, -πορρήμων, ἀλαζών; *v.* spaccône.
vânto, *m.*, ἔπαινος, δόξα; καύχημα, κομπασμός.
vânvera (**a** —), *avv.*, τυχαίως, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως.
vaporâre, *v.* evap-.
vapôre, *m.*, ἀτμός, -μίς, (-ίδα), ἄχνη, -νός; — d'âcqua, ὑδατμός || mâcchina a —, ἀτμήλατος μηχανή, ἀτμομηχανή || nâve a —, ἀτμόπλοιον, ἀτμοκίνητον, (βαπόρι, -ε) || *pl.*, *del vîno*, καπνοί; *medc.*, καπνοί, ζάλαι.
vaporiêra, *f.*, ἀτμάμαξα.
vaporosità, *f.*, ἀτμ(ιδ)ῶδες, ἀναθυμίασις || *fig.*, ἀοριστία, ἀσάφεια.
vaporôso, **-a**, ἀτμώδης || ἀόριστος, ἀσαφής.
varcâre, *v.* (oltra)passâre.
variâbile, *m. f.*, μεταβλητός, εὐμετάβλητος, -βολος; ἀσταθής, ἀκατα-(ἀσύ)στατος; παλίμβουλος.
variabilità, *f.*, εὐμετάβλητον, -βλησία; ἀστάθεια, -ασία.
variânte, *m. f.*, πολυμετάβλητος, -βολος, (συχνοαλλάζων), ἀσταθής || *s. f.*, διττογραφία, διάφορος γραφή.
variâre, μεταβάλλω, μεταλλάσσω, (-λλάζω), ποικίλλω, (-κιλόνω) || *n.*, μεταβάλλομαι, ἀλλάσσω; *differîre*, διαφέρω.
variâto, **-a**, ποικίλος, διάφορος, [(-ρετικός).
variaziône, *f.*, μεταβολή, ἀλλαγή, τροπή; διαφορά; *mus.*, ποίκιλμα.
varîce, *f.*, κιρσός, ἰξία, (φλεβόπρησμα).
varicêlla, *f.*, ἀνεμοευλογία, (-μοβλογιά).
varicocêle, *m.*, κιρσοκήλη.
varicôso, **-a**, κιρσώδης.
variegâto, **-a**, ποικίλος, κατάστικτος.
varieggiâre, ποικίλλω.
varietà, *f.*, ποικιλία, -λότης; *differênza*, *diversità*, διαφορά, ἀνομοιότης || *scrîtti vâri*, τὰ ποικίλα *o* ἀνάμικτα.
vârio, **-a**, ποικίλος; διάφορος, ἀνόμοιος; *v.* -riâbile.
variopînto, **-a**, ποικίλος, -λόχρους.
vâro, *m.*, καθέλκυσις, καταγωγή, (ῥίξιμον).
vâsca, *f.*, δεξαμενή, λεκάνη; *da bâgno*, λουτήρ, ἀσάμινθος.
vascêllo, *m.*, πλοῖον, ναῦς, (καράβι), πλοῖον πολεμικόν, δι-(τρί)κροτον.
vascolâre, *m. f.*; **-lôso**, **-a**, ἀγγειώδης, -ειακός, τῶν ἀγγείων.
vas(ell)âio, *m.*, κεραμεύς, -μοποιός, -μοπώλης, (τσουκαλᾶς).
vasellâme, *m.*, τὰ σκεύη, τὰ ἀγγεῖα.
vasêtto; **-êllo**, *m.*, ἀγγείδιον.
vâso, *m.*, ἀγγεῖον, δοχεῖον, (βάζος); σκεῦος || *anat.*, ἀγγεῖον || — da âcqua, νεροκάνατον, (μπαρδάκι), ὑδροδοχεῖον, (κουμάρι) || — da nôtte, *v.* orinâle.
vassallâggio, *m.*, ὑποτέλεια, πελατεία; *fig.*, ὑποταγή, ὑπηκοότης.
vassâllo, **-a**, ὑποτελής; ὑποκείμενος, ὑποταγής, ὑπήκοος.
vassôio, *m.*, δίσκος, ἄβαξ, -άκιον, ὀψοφόριον, (ταβλᾶς).
vastità, *f.*, εὖρος, -ρότης, -ρυχωρία; μέγεθος.
vâsto, **-a**, εὐρύς, εὐρύ-(άπλό)χωρος, ἐκτεταμένος; μέγας, ὑπερμεγέθης.

vâte, *m.*, *poet.*, ποιητής; μάντις.
vaticâno, *m.*, Οὐατικανόν, (Βατικάνον), παπικὴ αὐλή.
vaticinâre, *v.* profet(izz)âre.
ve, *pron.*, ὑμᾶς, ὑμῖν, σᾶς.
've, *poet.*, *v.* ôve.
ve', βλέπεις; ὅρα.
vêcchia, *f.*, γραῖα, γραῦς, (γρῃά, γερόντισσα), πρεσβῦτις.
vecchiâia; **-cchiêzza**, *f.*, γῆρας, -ραιότης, (-ρατεῖα, γερατιά, -ροντιά, -ρατιόν, τὰ γεράματα); γέροντες || παλαιότης, -αίωσις.
vecchierêlla, *f.*, γραΐδιον, (γρῃίτσα, γρῃούλα, μικρογρῃά).
vecchiêtto; **-erêllo**, *m.*, (πενιχρὸν) γερόντιον, (γεροντάκι).
vêcchio, **-a**, γηραιός, -ραλέος, παλαιός, (-λῃός), ἀρχαῖος || *s. m.*, γέρων, (γέρος, -ροντάς), πρεσβύτης.
vecchiône, *m.*, γέρων σεβάσμιος || κάστανον ξηρὸν ἑψημένον.
vecchiôtto, *m.*, γεροντοφανής, -τωπός, (-τούτσικος), γέρων ὑγιής *o* εὔρωστος.
vecchiûme, *m.*, τὰ παλαιώματα, (παλῃάτσαις), τὰ παλαιὰ ῥάκη, (τὰ κουρέλια), τὰ πράγματα παμπάλαια; *di idêe ecc.*, ἀρχαιοτροπίαι, ἰδέαι παλαιαί, (σκουριασμέναις).
vêccia, *f.*, βίκος, ἄρακος, (λαθούρι, ἀρακᾶς).
vêce, *f.*, θέσις, τόπος, τάξις || in — di, ἐν τῇ θέσει, ἀντί (*gen.*) || fâr le -i di *qcd.*, ἀντικαθίσταμαί τινα.
vêda, *m.*, ἡ βέδα.
vedêre, ὁρῶ, βλέπω, (γλέπω), θεωρῶ, (θωρῶ); *comprêndere*, καταλαμβάνω, ἐννοῶ, (νοιόνω) || fâr —, δεικνύω, (δείχνω, -χτω), φανερῶ, (-όνω).
vedêtta, *f.*, σκοπός, φρουρός; *luôgo*, σκοπιά, (καλύβα); *nâve*, προφυλακίς.
vêdico, **-a**, τῶν βεδῶν, βεδικός.
vêdova, *f.*, χήρα, (-ρευμένη).
vedovânza, *f.*, χηρεία, (-ρειά, -ρευμα, -ρεμός).
vedovâre, χηρῶ, καθιστῶ χῆρον *o* χήραν || *fig.*, ἀποστερῶ, ἀπογυμνῶ, (γυμνόνω).
vedovêlla, *f.*, νέα(ρὰ) *o* τάλαινα χήρα.
vedovîle, *m. f.*, χήρειος.
vêdovo, **-a**, χῆρος, -ρεύων, (-ρευμένος); *fig.*, ἐστερημένος, γυμνός, ἔρημος, μόνος.
vedûta, *f.*, θέα, ἄποψις || *fig.*, βουλή, σκοπός, βλέψις.
veemênte, *m. f.*, ὁρμητικός, παράφορος, σφοδρός, βίαιος, δεινός.
veemênza, *f.*, ὁρμητικότης, ὁρμή, παραφορά, σφοδρότης, βία.
vegetâle, *m. f.*, φυτικός || *s. m.*, φυτόν.
vegetâre, βλαστάνω, φύομαι, (φυτρόνω), αὐξάνομαι || *fig.*, διάγω βίον ὅλως ὑλικόν, φυτοζωῶ.
vegetatîvo, **-a**, βλαστ(ητ)ικός, φυτικός || vita -a, φυτικὴ ζωή.
vegetaziône, *f.*, βλάστη(σις), -ημα, (φύτρωμα); τὰ βλαστήματα, τὰ φυτά.
vêgeto, **-a**, εὔρωστος, ῥωμαλέος, εὐσθενής, ὑγιής, (γιερός).
veggênte, *m. f.*, βλέπων || γνωστικός, προφήτης.
vêglia, *f.*, ἀγρυπνία; διανυκτέρευσις, (νυκτέρι; *prêsso un infêrmo*, ζενύκτισμα) || ἑσπερίς, νυκτερινὴ συναναστροφή, (βεγγέρα), *v.* sevêgli(ârd)o, *v.* vecchiône.
vegliâre, *stâr svêglio*, ἀγρυπνῶ, διανυκτερεύω ἐν ἐργασίᾳ *o* συναναστροφῇ; *passâr la nôtte prêssò qcd.*, διανυκτερεύω, (ξενυχτίζω), παραμένω δι' ὅλης τῆς νυκτός, παραμονεύω || *custodîre, guardâre*, (ἐπ)ἀγρυπνῶ, φυλάττω, ἐπιτηρῶ, προσέχω.
vegliône, *m.*, χορὸς προσωπιδοφόρων (ἐν τῷ θεάτρῳ), μετημφιεσμένος χορός.
veîcolo, *m.*, φορεῖον, ὄχημα, ἅμαξα || *fig.*, μέσον, τρόπος, διοχευτήριον.
vêla, *f.*, ἱστίον, ἄρμενον, (πανί) || *nâve*, πλοῖον, ναῦς; (καράβι) || nâve a —, ἄρμενον, πλεούμενον || fâr —, ἐκπλέω τοῦ λιμένος, (κάμνω πανιά) || a -e gônfie, πλησιστίως, (μὲ γεμάτα πανιά).

velâme, *m.* (ἐπι)κάλυμμα, παράπέτασμα, σκέπασμα || τὰ καλύμματα.
velâre, (ἐπι)καλύπτω, (σκεπάζω) || *fig.*, (ἀπο)κρύπτω, συγκαλύπτω, (ἀποσκεπάζω).
velâto, **-a**, κεκαλυμμένος; *di vôce* [*ecc.*, νεφώδης.
velâto, **-a**, κεκαλυμμένος; *di vôce*
velário, *m.*, σκέπασμα.
velatûra, *f.*, ἱστιοφορία, ἅπαντα τὰ ἱστία, τὰ ἄρμενα, (τὰ πανιά).
veleggiâre, διαπλέω, ἱστιοδρομῶ, θαλασσοπλοῶ, ἀρμενίζω.
velenîfero, **-a**, φαρμακερός, -κοφόρος, δηλητήριος.
velêno, *m.*, δηλητήριον, (φαρμάκι); *fig.*, λύμη; χολή, μῖσος, πικρία, (φαρμάκι).
velenosità, *f.*, δηλητηριῶδες, -τήριον, ἰός; *fig.*, μοχθηρία, ὀργή, κακία, πικρία.
velenôso, **-a**, *pr. e fig.*, δηλητηριώδης, ἰοβόλος, φαρμακερός; *fig.*, δηκτικός, κακόγλωσσος, κακολόγος.
velêtta, *f.*, *v.* vedêtta || *da dônna*, [προσωποκάλυμμα, *v.* vêlo.
velière; **-o**, *m.*, ἱστιοφόρον || buôno, cattîvo —, ταχύ-(βραδύ)πλουν πλοῖον.
velîna (**cârta** —), *f.*, λεπτὸν *ο* διαφανὲς χαρτίον; χάρτης περγαμηνοειδής, μοσχειοχάρτης.
vêlite, *m.*, ἀψίμαχος, ἀκροβολιστής, γυμνός, εὔζωνος, γροσφομάχος.
velleità, *f.*, ὑποβούλησις, ὑποθέλησις.
vellicâre, *v.* titillâre, solleticâre.
vêllo, *m.*, *v.* pêlle, lâna, pêlo || il — d' ôro, τὸ χρυσόμαλλον δέρας.
vellôso, *v.* pelôso, lanôso.
vellutâre, δίδω τὸ χνοῶδες, δίδω ὄψιν βελούδου, βελουδοποιῶ, (κάμνω ὡς βελοῦδο *ο* κατυφέ).
vellutâto, **-a**, χνοώδης, βελουδοειδής, -δοϋφής, -δωτός, (-δένιος).
vellûto, *m.*, μεταξό-(σηρικό)χνουν, (βελοῦδο, κατηφές); *di cotône*, τριχόχνουν βαμβακερόν, (φέλπα).
vêlo, *m.*, μεταξωτόν, λεπτώτατον ὕφασμα; (ἐπι)κάλυμμα, (σκέπη); *da têsta*, καλύπτρα, (βέλο); *lûngo*, πέπλος, (μεχρέμι); *da suôra*, κάλυμμα, (μπόλια, μπερδές) || *scâlsa*, *pretêsto*, πρόσχημα, πρόφασις.
velôce, *m. f.*, ὠκύς, ταχύς, εὐκίνητος, ὠκύπους.
velocîpede, *m.*, ποδήλατον, τροχηλατον.
velocipedîsta, *m. f.*, ποδηλάτης, τροχηλάτης.
velocità, *f.*, ὠκύτης, ταχύτης, (ὀγλιγωράδα).
vêltro, *v.* levrièro.
vêna, *f.*, *in gênere*, φλέψ, (φλέβα) || *fig.*, τύχη; διάθεσις; οἶστρος.
venagiône, *v.* câccia(giône).
venâle, *m. f.*, ὤνιος, ὠνητός, πρατός, πράσιμος, ἀγοραστός, (πουλητικός); *di persôna*, ἀργυρώνητος, δωροδόκος, μίσθαρνος, (πουλημένος).
venalità, *f.*, ὤνιον, ὠνιότης, πράσιμον; ἀργυρώνητος συνείδησις, δωροδοκία, μισθαρνία.
venâre, φλεβοχρωμῶ, ἀπεικονίζω διὰ χρωμάτων τὰς φλέβας.
venâto, **-a**, φλεβώδης.
venatûra, *f.*, φλέψ, (φλέβα), ποικιλία χρωμάτων.
vendêmmia, *f.*, τρυγητός, τρύγος, [-γησις, -γημα.
vendemmiâle, *m.*, *mêse*, τρυγητής.
vendemmiâre, τρυγῶ, -γίζω, κάμνω, τρύγον.
vendemmiatôre, **-trîce**, τρυγῶν, -γητής, (βεντεμιστής; *f.*, -ίστρ(ι)α).
vêndere, πωλῶ, (πουλῶ) || *tradîre*, προδίδω || -rsi, πωλοῦμαι.
venderêccio, **-a**, *v.* venâle.
vendêtta, *f.*, ἐκδίκησις, (ξε(κ)δίκησις), ἀντιτιμώρησις, τιμωρία.
vendîbile, *m. f.*, πωλητός, -λήσιμος, πράσιμος, εὔπρατος, (εὐκολοπώλητος).
vendicâre, ἐκδικῶ, (ξεδικ(ηόνω)ῶ) || -rsi, κάμνω ἐκδίκησιν, ἐκδικοῦμαι κατά τινος, τιμωρῶ τινα, ἀποδίδω κακὸν ἀντὶ κακοῦ, (ξεδικηόνομαι, κάμνω τὸ δίκηο μου, παίρνω ξεδίκησιν ἀπό).
vendicatîvo, **-a**, ἐπιδικητικός.
vendicatôre, **-trîce**, ἔκδικος, τιμωρός || *s.*, ἐκδικητής, (ξεδικηωτής; *f.*, -τρια), τιμωρός.
vêndita, *f.*, πώλησις, πρᾶσις, (πουλησία, -λημα).

venditôre, -trîce, πωλητής, (πουλητής), *f.* πωλήτρια,(πουλήτρ(ι)α); πράτης.
venifîcio, *v.* avvelenamênto.
venêfico, *v.* velenôso.
venerâbile, *m. f.*; **-rândo, -a,** σεβάσμιος, σεπτός, σεβαστός, αἰδέσιμος || -râbile, *s. m., di lôggia massônica,* πρόεδρος σκηνώματος ἐλευθεροτεκτονικοῦ, σεβάσμος, αἰδέσιμος. [αἰδεσιμότης.
venerabilità, *f.,* σεβάσμιον, -μιότης,
venerâre, σέβομαι, (-βάζομαι), εὐλαβοῦμαι. [εὐλάβεια, προσκύνησις.
veneraziône, *f.,* σεβασμός, σέβας,
venerdì, *m.,* παρασκευή || — sânto, μεγάλη —.
venêreo, -a, ἀφροδισιακός.
venêtta, *f.,* φλεβίδιον, (-βούλα).
vênia, *f., v.* perdôno, scûsa.
veniâle, *m. f.,* ἀφέσιμος, συγγνωστός, ἐλαφρός.
venîre, ἔρχομαι; ἀφικνοῦμαι || *derivâre,* προέρχομαι, κατάγομαι || *nâscere, crêscere,* γίνομαι, γεννῶμαι, αὐξάνομαι.
venôso, -a, τῶν φλεβῶν, φλεβικός; πλήρης φλεβῶν, φλεβώδης.
ventâglio, *m.,* ῥιπίς, -πίδι(ον), ἀνε-
ventâre, φυσῶ, πνέω. [μιστήρι(ον).
ventarôla, *v.* banderuôla; vêntola.
ventêsimo, -a, εἰκοστός || *s. m.,* -ὸν (μέρος), εἰκοστημόριον.
vênti, *num., inv.,* εἴκοσι(ν).
venticêllo, *m.,* αὔρα, ζέφυρος, (ἀεράκι). [τε, (εἰκοσπέντε).
venticînque, *num., inv.,* εἴκοσι πέν-
ventilâbro, *m.,* πτύον, (φτυάρι), λικμητήριον, λίκνον.
ventilâre, ἀερίζω, ἀνεμίζω, διανεμῶ || *fig.,* ἐξετάζω, συζητῶ, ἐρευνῶ.
ventilatôre, *m.,* ἀεριστήρι(ον), ἀεροκίνητρον. [σμα, -ισμός.
ventilaziône, *f.,* ἀερισμός, ἀνέμι-
ventîna, *f.,* εἰκ(οσ)άς, (-σαριά, -σάρα). [πνοή || *v.* -tosità; pêto.
vênto, *m.,* ἄνεμος, ἀήρ, (ἀέρας),
vêntola, *f., del lûme,* σκιάδιον || *per il fuôco,* ἀνεμιστήρι(ον), ῥιπιστήριον, (φυσητήρι).

ventôsa, *f.,* σικύα, κύαθος, (βεντούζα).
ventosità, *f.,* φύσα, (φλάτο), ἄνεμος.
ventôso, -a, ἀνεμώδης || *che dà vênti,* φυσώδης, ἀνεμώδης || *s. m., mêse,* ἀνεμώδης. [κός.
ventrâle, *m. f.,* γαστρικός, κοιλιά-
vêntre, *m.,* γαστήρ, κοιλία || — a têrra, πρανής, (μὲ τὴν κοιλίαν κάτω, προύμυτα); ταχύτατα, (σὰν πουλί).
ventricolâre, *m. f.,* στομαχικός.
ventrîcolo, *m.,* κοιλίδιον τῆς καρδίας, κόλπος || στόμαχος.
ventrièra, *f.,* περίζωμα, ὑπόζωμα,
ventrîglio, *v.* gôzzo. [ἴγγλα.
ventrilôquio, *m.,* ἐγγαστριμυθία.
ventrîloquo, *m.,* ἐγγαστρίμυθος.
ventûra, *f.,* τύχη; εὐτυχία || âlla — τυχαίως, κατὰ τύχην || *v.* avv- *ecc.*
ventûro, -a, μέλλων, προσεχής, ἐπερχόμενος.
venûsto, *v.* bêllo, graziôso.
venûta, *f.,* ἄφιξις, ἔλευσις, (ἐρχομός, φθάσιμον).
veprâio, *m., v.* prunâia.
ver, *v.* vêrso.
verâce, *m.f.,* vêr(itiêr)o, sincêro.
verbâle, *m. f.,* προφορικός || *gr.,* ῥηματικός || (procêsso) —, πρακτικόν, τὰ πρακτικά. [χορτον).
verbêna, *f.,* ἱεροβοτάνη, (σταυρό-
verbigrâzia, *avv.,* παραδείγματος χάριν. [γος || *gr.* ῥῆμα || Λόγος.
vêrbo, *m.,* λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λό-
verbosità, *f.,* πολυλογία, περισσολόγον, πολυέπεια, φλυαρία.
verbôso, -a, πολυ-περισσο-μακρο-ἀπεραντο-κενο-(μωρο)λόγος.
verdâstro, -a, ὑπόχλωρος, ὑποπράσινος, πρασινωπός, (-νούτσικος).
vêrde, *m. f.,* χλωρός, πράσινος; *di frûtti.* ἄωρος, στυφ(ν)ός, ἀγίνωτος; *di piânte,* χλωρός, θαλερός, δροσερός; *di legûmi novêlli,* χλωρός, νεόδρεπτος, νωπός || *fig., giôvane, fôrte,* νε(αρ)ός, ἀκμαῖος, θαλερός, εὔρωστος; *vivâce ecc.,* ζωηρός, πλήρης ἐλπίδων || *s. m., êrba ecc.,* χλόη, χλωρὸς χόρτος,

(πρασινάδα), γράστις, (-σίδι), πράσινον (χῶμα); *colôre*, χλωρόν, πράσινον χρῶμα || êssere al —, εἶμαι ἄπορος, εἰς ἀναργυρίαν || restâre al —, ἀπομένω στεγνός, μένω ἄνυδρος *o* χωρὶς ὀβολόν.

verdeggiânte, *m.f.*, χλοάζων, χλοερός, πρασινίζων, χλωρός, εὐθαλής, θαλερός.

verdeggiâre, χλοάζω, πρασ(ιν)ίζω.

verdemâre, *m. f.*, θαλασσοειδής, γαλάζιος. [μα, χαλκοσκουριά).

verderâme, *m.*, πράσιον, ἰός, (ἰῶ-

verdêtto, *m.*, *leg.*, ἐτυμηγορία.

verdêzza, *f.*, χλωρότης, (-ράδα); στυφνότης, (-φάδα) || θαλερότης, ἀκμή. [-dâstro.

verdôgnolo; -dîccio; -dîgno, *v.*

verdône, *m. zool.*, χλωρίς, -ρίων, (φλῶρος, -ρί).

verdûra, *v.* vêrdê(zza), verzûra.

verecôndo, *v.* pudîco, -dibôndo, vergognôso.

vêrga, *f.*. ῥάβδος, ῥαπίς, (ῥαβδί, βίτσα, βέργα) || — mâgica, μαγικὴ ῥάβδος || tremâr — a —, τρέμω ὡς φύλλον *o* ῥαβδίον, τρέμω καθ' ὑπερβολήν || *v.* mêmbro.

vergâre, *listâre*, ῥαβδῶ || *v.* scrîvere, stêndere.

vergâto, -a, ῥαβδωτός, γραμμοποίκιλτος, (ἀραδωτός, ῥιγᾶτος) || γεγραμμένος. [(ἰξόβεργα).

vergêllo, *m.*, ἰξευτικὸς κάλαμος,

vergheggiâre, τύπτω, δέρω, τιμωρῶ διὰ ῥάβδων, ῥαβδίζω, ῥαπίζω || *bâttere (âbiti)*, ῥαβδίζω, ἐκκονίζω, ἐκτινάσσω.

verghêtta, *f.*, ῥαβδίον, (-δάκι, βιτσάκι, βεργίτσα) || *anêllo*, δακτύλιος, (-λίδι, βεργέτα).

verginâle, *m. f.*, παρθενικός, -νιος.

vêrgine, *m.f.*. παρθένος || *di metâlli*, ἄμικτος, καθαρός || ôlio —, ἀωρέλαιον, (ἀγουρόλαδον) || cêra —, ἄπαστρον κερί || *fig.*, παρθένος, ἀνέπαφος, ἄθικτος; καθαρός, ἁγνός || *s. f.*, παρθένος; † ἀειπάρθενος *o* Θεοτόκος Μαρία, Παρθενομήτωρ, ἁγία Παρθένος, Παναγία.

verginêlla, *f.*, (νέα) παρθένος.

vergîneo, -a, *v.* -nâle.

verginità, *f.*, παρθενία, (-ά).

vergôgna, *f.*, *pudôre ecc.*, αἰδώς, -δημοσύνη, αἰσχύνη, ἐντροπή || *infâmia, ônta, obbrôbrio*, (κατ)αἰσχύνη, (ἐντρόπιασμα), αἶσχος, ἐντροπή, ὄνειδος, ἀτιμία || *azîône vergognôsa*, αἰσχρουργία, αἰσχρότης, αἶσχος, (ἀχρειότης) || le -e, αἰσχύνη, τὰ κρύφια μέλη, τὰ αἰδοῖα.

vergognâre, *r.*, *v.* infamâre || -rsi, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι, (ἐντροπιάζομαι), ἐρυθριῶ.

vergognôso, -a, *pudibôndo. tîmido*, αἰδήμων; αἰσχυντηλός, δειλός, (ἐντροπαλός) || *svergognâto, confûso*, κατησχυμένος, (ἐντροπιασμένος) || *disonoránte, vituperêvole*, αἰσχρός, ἄτιμος, (ἐντροπιαστικός), ἐπονείδιστος, ἄσεμνος, (ἀχρεῖος). [κτος.

vergolâto, -a, ῥαβδωτός; κατάστι-

veridicità, *f.*, φιλαλήθεια, ἀληθινότης, -θοσύνη, -θ(ιν)ολογία, ἀλήθεια, ἀψεύδεια, -δία.

verîdico, *v.* vêr(itiêr)o.

verificâbile, *m. f.*, ἐπαληθεύσιμος.

verificâre, ἐξελέγχω, ἐξακριβῶ, ἀναθεωρῶ; (ἐπι)βεβαιῶ, (-όνω).

verificatôre, -trîce, (ἐξ)ἐλεγκτής, ἐξεταστής.

verificaziône, *f.*. ἐξέλεγξις, ἐξακρίβωσις, ἀναθεώρησις, ἐξέτασις, (ἐπι)βεβαίωσις; ἀλήθευμα. [της.

verisimigliânza, *f.*, εἰκός, πιθανό-

verisîmile; -migliânte, *m. f.*, εἰκώς, ἀληθοφανής, πιθανός.

verità, *f.*, ἀλήθεια, -θές, *v.* -idicità, sincerità || *in pittûra*, ὁμοιότης, ἀκρίβεια.

veritiêro, -a, φιλαλήθης, ἀληθής, -θινός, -θινολόγος, ἀψευδής.

vêrme, *m.*, σκώληξ, (σκουλήκι, μαμμούνι); *dêll' intestîno*, ἕλμινς, (λεβίθα), σκώληξ || — solitârio, *v.* têniа.

vermêna, *f.*, βλαστός, κλαδίσκος.

vermicellâio, *m.*, πολφοποιός, -πώλης, (μακαρονᾶς).

vermicêllo, *m.*, σκωλήκιον, (σκου-

ληκάκι) || *pl.*, *pásta*, πολφοί, (φιδές); minêstra di -i, ῥόφημα ἐκ πολφῶν, (σοῦπα φιδέ). [-κίζων.
vermicolâre, *m. f.*, σκωληκώδης,
vermicolâria, *f.*, *bot.*, σκωληκῖτις.
vermicolâto, **-a**, σκωληκωτός, -κόσχημος, -κώδης.
vermicolôso, **-a**, σκωληκώδης, -κόβρωτος, (σαρακιασμένος, σκουληκοφάγωμένος, -κιασμένος, -κιάρικος).
vermifôrme, *m. f.*, σκωληκοειδής, -κόμορφος, -κόσχημος. [*m.*, -όν.
vermîfugo, **-a**, ἀνθελμινθικός || *s.*
vermigliâre, ἐρυθραίνω διὰ μίλτου, μιλτῶ, (κοκκινίζω, -νοβαφῶ, βάφω μὲ κόκκινον).
vermîglio, **-a**, ῥοδωπός, -δοκόκκινος, -δόχρους, -δινός; ἐρυθρός, (κόκκινος) || *s. m.*, πορφυροῦν χρῶμα, *v.* chêrmes; *délle gudncie*; ῥοδόχροια, (ῥοδοκοκκινάδα) || *s. f.*, χρυσομηλόπετρα.
vermigliône, *m.*, *min.*, κιννάβαρι, (κοκκινόχωμα) || *colôre*, μίλτος; (κοκκινοβαφή).
verminaziône, *f.*, ἑλμινθίασις; ἕλμινθες, (λεβίθαις).
verminôso, **-a**, σκωληκογένης, ἑλμινθώδης. [βόρος.
vermîvoro, **-a**, σκωληκοφάγος, -κο-
vermocâne, *m.*, ἴψ, (σκαθάρι) || *malattía*, κεφαλοζάλη, (-λοσκοτούρα) || che ti vênga il —! σκάσε!
vêrmût(t)e, *m.*, ἀψινθίτης οἶνος,
vernâcolo, *v.* dialêtto. [βερμούθιον.
vernâle, *v.* invern-; primaverîle.
vernîce, *f.*, βερενίκιον, (βερνίκι) || *fig.*, ἐπίδειξις, σχῆμα, ἐπίπλασμα, βαφή, ἐπίχρωσις.
verniciâre *ecc.*, *v.* invern-.
vêrno, *v.* invêrno.
vêro, **-a**, ἀληθής, -θινός; *reâle*, πραγματικός; *genuîno*, γνήσιος; *cêrto*, βέβαιος || *s. m.*, ἀληθές,
verône, *v.* balcône, terrâzzo. [-θεια.
verônica, *f.*, *bot.*, βερονίκη || † ἅγιον
verosîmile, *v.* veris-. [κανδήλιον.
verricêllo, *m.*, βαροῦλκον.
vêrrô(cchio), *m.*, κάπρος, (γουρούνι ἀρσενικόν).
verrûca, *f.*, *v.* pôrro (*medc.*).
verrucâria, *f.*, ἡλιοτρόπιον.
versamênto, *m.*, (ἔκ)χύσις || ἀπόθεσις, παράδοσις, καταβολή.
versânte, *m.*, κλιτύς, κατωφέρεια, (πλαγιά).
versâre, (ἐκ)χέω, χύνω; *da bêre*, ἐγχέω, (κε-(κι)ρνῶ) || *ûna sômma*, ἀποθέτω, παραδίδω, καταβάλλω || *aggirârsi intôrno*, στρέφομαι περί. [τος, ἀγχίστροφος.
versâtile, *m. f.*, εὐμετάβολος, -βλη-
versatilità, *f.*, εὐμετάβολον, -βλητον, ἀγχίστροφον.
versâto, **-a**, (ἐκ)χυθείς || *fig.*, ἔμπειρος, (γυμνασμένος), εἰδήμων, ἐντριβής, δεινός, ἐγκρατής τινος
verseggiâre, στιχουργῶ. [γνώσεως.
verseggiatôre, **-trîce**, στιχουργός; στιχογράφος; *v.* poetâstro.
verseggiatûra, *f.*, στιχουργία; ὁ τοῦ στιχουργεῖν τρόπος.
versêtto, *m.*, στιχίδιον, (-χάρι(ον)); † στίχος, ἐδάφιον.
versiêra, *f.*, ἔμπουσα, (μπαμπούλα, μπουμπούλας, στρίγκλα, καλλικάντσαρος).
versificâre, *v.* -seggiâre. [χνη).
versificaziône, *f.*, στιχουργική (τέ-
versiône, *f.*, *traduziône*, μετάφρασις, μεταγλώττισις || *nel riportâre un fátto ecc.*, τρόπος τοῦ διηγεῖσθαί τι, ἐξήγησις.
vêrso, *m.*, *poesía*, στίχος; in -i, διὰ στίχων, στιχηδόν, ἐμμέτρως || *ûrlo*, *grîdo*, βοή, κραυγή || *môdo*, *vía*, τρόπος, μέσον; fâr *qcc.* pel sûo —, ποιῶ τι ὡς πρέπει || *párte*, μέρος || *di un fóglio*, ἡ ὄπισθεν ὁ ὀπισθία σελίς || *prep.*, πρός (*acc.*), περί (*acc.*), εἰς (*acc.*).
vêrsta, *f.*, βέρστι(ον).
vêrtebra, *f.*, σπόνδυλος, (σπ-(σφ)ονδύλι, ῥακοκόκκαλον).
vertebrâle, *m. f.*, σπονδυλικός || colônna —, -ἡ στήλη, (ῥακοκοκκαλιά).
vertebrâto, **-a**, σπονδυλωτός, ἐνσπόνδυλος || *s. m.*, σπονδυλωτὸν (ζῷον). [νεικία, (νταβᾶς).
vertênza, *f.*, διαφορά, ἔρις, φιλο-

vêrtere, ὑφ-(συν)ίσταμαι, ὑπάρχω.
verticâle, *m. f.*, κάθετος (ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος), ὁ κατὰ κάθετον, ὀρθός, κατακόρυφος || *s. f.*, κάθετος *o* κατακόρυφος (γραμμή).
vêrtice, *m.*, κορυφή, ἄκρα.
verticîllo, *m.*, σπόνδυλος.
vertîgine, *f.*, ἴλιγγος, σκοτοδινία-(σις), ζάλη, (-λάδα, ἀντράλ(λ)α) || *fig.*, ἔκστασις, παράνοια, παραφροσύνη, παραλόγιασμα, τρέλλα) || avêr le -i, ἰλιγγιῶ, ζαλίζομαι; παραφρονῶ, παραλογίζομαι.
vertiginôso, -a, *che dà le vertîgini*, σκοτωματικός, σκοτῶν, ζαλιστικός || *che sôffre di vertîgini*, ἰλιγγιῶν, σκοτοδινιῶν, σκοτωματικός.
verûno, *v.* nessûno.
verzicâre, *v.* verdeggiâre.
verzière, *v.* ôrto, giardîno.
verzîno, *m.*, βρασιλιανὸν ξύλον, ἐρυθρόξυλον, (μπακάμι).
verzûra, *f.*, *êrba vêrde ecc.*, χλωρὸς χόρτος, χλόη, (πρασινάδα, πρασιά); *erbâggi*, χορταρικόν, τὰ -ά.
vêscia, *f.*, *v.* lôffa || *bot.*, λυκοπέρδιον, (πορδομανιτάριον, -ταρον).
vescîca, *f.*, *in gênere*, κύστη, -τις, (φούσκα); *per bruciatûra o âltro*, φλύκταινα, (φουσκαλίδα).
vescicânte, *m.*, ἐκδόριον, (βι-(βυ)-ζικάντε, -κάντι. -κατόρι) || *fig.*, ἄνθρωπος ὀχληρός.
vescichêtta, *f.*, κυστίδιον, (φουσκίτσα).
vescicolâre, *m. f.*, κυστεώδης, φλυκταινώδης, -νοειδής, πομφολυγώδης.
vescovâdo; -âto, *m.*, ἐπισκοπή; [-πεῖον.
vescovîle, *m. f.*, ἐπισκοπικός.
vêscovo, *m.*, ἐπίσκοπος, ἀρχιερεύς.
vêspa, *f.*, σφήξ, (σφήκα, μπάμπουρας).
vespâio; -pêto, *m.*, σφηκιά, -κοφωλεά || *fig.*, δυσάρεστος ὑπόθεσις, περιπλοκή.
vêspero, *m.*, *astron.*, ἕσπερος || [*sêra*, ἑσπέρα.
vespertîlio, *v.* pipistrêllo.
vespertîno, -a, τῆς ἑσπέρας, ἑσπέ- [ριος.
vêspro, *m.*, † ἑσπερινός, -νὴ ἀκολουθία, ((ἐ)σπερνός) || i -i siciliâni, ὁ σικελικὸς ἑσπερινός || *v.* vêspero.
vessâre, (κατα)πιέζω, (κατα)θλίβω, [βασανίζω.
vessatôrio, -a, (κατα)πιεστικός, (κατα)θλιπτικός, βασανιστικός, τυραννικός.
vessaziône, *f.*, (κατα)πίεσις, κατάθλιψις, κάκωσις, βάσανος.
vessillîfero, *m.*, σημαιοφόρος.
vessîllo, *m.*, σημαία, *v.* bandiêra, insêgna.
vestâglia, *f.*, οἰκιακὴ ἐσθής, (κατοικίδιον φουστάνι).
vestâle, *f.*, ἑστιάς || *fig.*, παρθένος μεγίστης ἁγνείας, κόρη ἁγνοτάτη, γυνὴ σωφρονεστάτη.
vêste, *f.*, ἐσθής, (ῥόμπα, φουστάνι); μακροϋπενδύτης, (ἀντερί) || *fig.*, ἀνθρώπινον σῶμα; *v.* apparênza.
vestiârio, *m.*, ἱμάτιον, τὰ -α || ἱματιοφυλάκιον, -τιοθήκη || ἡ πρὸς ἱματισμὸν δαπάνη.
vestîbolo, *m.*, προεισόδιον, πρόδρομος, προαύλιον, πρόστοον, (χαγιάτι).
vestîgio, *m.*, *v.* ôrma, trâccia.
vestimênto, *m.*, ἱματισμός, ἱμάτιον, ἔνδυμα, (φόρεμα).
vestîre, (ἐπ)ἐνδύω; *v.* abbigliâre || *n. e* -rsi, βάλλω, (βάζω,) τὰ φορέματά μου, (ἐπ)ἐνδύομαι, (φορένομαι).
vestîto, -a, ἐνδεδυμένος || *s. m.*, *v.* -imênto, âbito.
vestiziône, *f.*, † ἔνδυσις, ῥασοφορία.
veterâno, *m.*, ἀπόμαχος.
veterinârio, -a, ἱππ-(κτην)ιατρικός || *s. m.*, ἱππ-(κτην)ίατρος || *s. f.*, ἱππιατρία, κτηνιατρική.
vêto, *m.*, ἀρνησικυρία, ἀντίθεσις; *fig.*, ἄρνησις, ἀποδοκιμασία.
vetrâio, *m.*, ὑαλουργός, ὑαλο-(φεγγιτο)πώλης, ((γ)ὑαλᾶς, τσαμιτζῆς).
vetrârio, -a, ὑαλουργικός.
vetrerîa, *f.*, *fâbbrica e negôzio*, ὑαλουργεῖον, -λοπωλεῖον, (-λάδικον); *ârte*, -λουργία, -λοτεχνία, (τζαμική) || *vêtri*, τὰ ὑαλικά, τὰ ὑαλουργήματα.
vetriâto, -a, ὑαλωτός, φεγγιτωτός, (τζαμένιος, μὲ τζάμια), *v.* invetr-.

vêtrice, *m.*, οἰσύα, ἰτέα, λύγος,
vetrificâre, ὑελ(οποι)ῶ. [(-γαριά).
vetrîna, *f.*, ὑαλίνη, (βιτρίνα).
vetriôla, *v.* parietâria.
vetriôlo, *m.*, θειϊκὸν ἅλας, χάλκανθον, βιτριόλι(ον). [της, (τζάμι).
vêtro, *m.*, ὕαλος, ((γ)ὑαλί), φεγγί-
vetrôso, **-a**, ὑελώδης, -λοειδής.
vêtta, *f.*, κορυφή, ἄκρα, ἄκρον.
vettôre, *agg. m.*, ἐπιβατικός; *v.* vetturâle.
vettovâglia, *f.*, *cm. pl.*, τὰ ἐπισίτια *o* ἐπιτήδεια, τροφαί, ζωοτροφίαι.
vettovagliamênto, *m.*, ἐπισιτισμός.
vettovagliâre, ἐπισιτίζω, ἐφοδιάζω.
vettovagliêre, *m.*, ἐπισιτιστής, ἐφοδιαστής.
vettûra, *f.*, *in gênere*, μεταφορεῖον; *carrôzza*, ὄχημα, ἅμαξα, (ἁμάξι) || *prêzzo*, ἀγώγιον.
vetturâle; **-rîno**, *m.*, ἁμαξεύς, (-ξᾶς), -ξαγωγεύς, -ξηλάτης, (ἀγωγιάτης ἁμάξης).
vetûsto, *v.* antîco, vêcchio.
vezzeggiâre, θωπεύω, ὑποκορίζομαι, (χαδεύω, καλοπιάνω). [κός.
vezzeggiatîvo, **-a**, *gr.*, ὑποκοριστι-
vêzzo, *m.*, *carêzza*, θωπεία, -πευμα, ὑποκορισμός, (χάδι, καλόπιασμα) || *attrattîva*, θέλγητρον, χάρις || *ornamênto*, περιδέραιον || *abitûdine*, συνήθεια.
vezzôso, **-a**, χαρίεις, προσφιλής, ἐράσμιος, θελκτικός.
vi, *pron.*, ὑμῖν; ὑμᾶς; σᾶς || *avv.*, ἐκεῖ(σε), ἐνταῦθα.
vîa, *f.*, ὁδός, (στράτα), δρόμος, *v.* strâda || *môdo*, *mêzzo*, τρόπος, μέσον || eh —! ἐμπρὸς λοιπόν || va —! φεῦ! ἄπαγε || —! θάρσει! ἐμπρός! [στασις τῶν ὁδῶν || ὁδοί.
viabilità, *f.*, εὔοδον, -δία || κατά-
viadôtto, *m.*, ὁδογέφυρα, ὁδαγωγός.
viaggêtto, *m.*, μικρὸν ταξείδι(ον), γύρος. [περιοδεύω.
viaggiâre, ταξειδεύω, περιηγοῦμαι,
viaggiatôre, **-trîce**, περιοδευτικός || *s.*, ταξειδευτής, -διώτης, (-διάρης), περιηγητής, περιοδευτής, ὁδοι-(θαλασσο)πόρος.

viâggio, *m.*, *in gênere*, ταξείδι(ον), περιήγησις; *per mâre o per têrra*, πλοῦς *o* ὁδοιπορία; *âll' êstero*. ἀποδημία || *vîa*, *cammîno*, ὁδός, δρόμος.
viâle, *m.*, στοιχάς, δενδροστοιχία, ὄρχατος, δρόμος δενδρόφυτος. [te.
viandânte, *v.* passeggiêro, passân-
viâtico, *m.*, ἐφόδιον, τὰ -α, ὁδοιπόριον; † ἁγία μετάληψις *o* κοινωνία. [seggiêro.
viatôre, *poet.*, *v.* viaggiatôre, pas-
viavâi, *m.*. διαδρομή, (πήγαινε κ' ἔλα, πηγαινοερχομός).
vibrâre, τινάσσω, ἐξακοντίζω || *n.*, πάλλω, -ομαι, δονοῦμαι, κραδαίνομαι, τρέμω.
vibratêzza, *f.*, *r.*, *v.* -aziône || *cm.*, ἐνέργεια, δύναμις, ζωηρότης.
vibrâtile, *mf.*, παλτός, -τικός, παλμώδης, δονητικός. [τικόν.
vibratilità, *f.*, παλμῶδες, δονη-
vibrâto, **-a**, *fig.*, ἐνεργητικός, ζωη-
vibratôrio, **-a**, παλμώδης. [ρός.
vibraziône, *f.*, παλμός, δόνησις, κραδασμός, τίνασμα.
vibûrno, *m.*, κληματίς, -τῖτις, (-τσίδα, κλεμαξίδα).
vicariâle, *m.f.*, ἐπιτροπικός, ἐξαρχικός; παρεφημεριακός.
vicariâto, *m.*, τοποτηρητεία, ἐξαρχία; παρεφημερία.
vicârio, *m.*, ἐπίτροπος, τοποτηρητής, ἔξαρχος, (βεκίλης); παρεφημέριος, (βικάριος) || il — di G. Crîsto, ὁ τοποτηρητὴς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πάπας || — generâle, πρωτοσύγγελος.
viceammirâglio, *m.*, ἀντιναύαρχος.
vicebibliotecârio, *m.*, ὑποβιβλιοφύλαξ. [(ἀντικαγκελ(λ)άριος).
vicecancellîere, *m.*, ὑπογραμματεύς,
viceconsolâto, *m.*. ὑποπροξενεῖον.
vicecônsole, *m.*, ὑποπρόξενος.
vicecurâto, *m.*, ὑπεφημέριος.
vicegerênte, *m.*, ὑποδιευθυντής, -διαχειριστής. [λεγάτος).
vicelegâto, *m.*, ἀντέξαρχος, (ὑπο-
vicelegaziône, *f.*, ἀντεξαρχία.
vicênda, *f.*, μεταλλαγή, μετατροπή,

περίοδος; *incostánza*, ἀβεβαιότης, ἀστασία, ἀκατα-(ἀσυ)στασία || *avventúra*, περιπέτεια || a —, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ; ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον. [mûtuo.

vicendêvole, *m. f.*, *v.* recîproco,

viceprefêtto, *v.* sottopr-.

vicepresidênte, *m.*, ἀναπληρωτὴς τοῦ προέδρου, ἀντιπρόεδρος.

vicepresidênza, *f.*, ἀντιπροεδρία.

vicepretôre, *m.*, ἀντι-(ὑπο)πραίτωρ.

vicerè, *m.*, ἀντιβασιλεύς. [

vicereâme, *m.*, ἀντιβασιλεία.

viceregîna, *f.*, ἀντιβασίλισσα.

vicerettôre, *m.*, ἀντιπρύτανις.

vicesegretário, *v.* sottosegr-.

vicêsimo, *v.* ventêsimo.

vicevêrsa, *avv.*, ἀντιστρόφως, τὸ ἀνάπαλιν, τἀνάπαλιν, τοὐναντίον.

vicinâle, *m. f.*, πλησιόχωρος, γειτνιάζων. [|| ὁμοιότης, ἀναλογία.

vicinânza, *f.*, γειτνίασις, ἐγγύτης

vicinâto, *m.*, γειτονία, (-ονιά, -ονικόν), -ονες.

vicîno, -a, *di câsa ecc.*, γείτων, γειτονικός, -νιάζων, -νεύων; πλησιόχωρος; *témpo ecc.*, ὁ ἐγγύς, ὁ πλησίον, ἐγγίζων; *somiglánza*, παραπλήσιος || -o, *avv. e prep.*, *v.* prêsso.

vicissitûdine, *v.* vicênda.

vîco(lo), *m.*, στενωπός, στενὸς ὁδός, δρομίσκος, (ῥουγίτσα, στρατάκι); *chiúso*, τυφλὴ ὁδός, ὁδὸς ἀδιέξοδος, (τσικμὰ-σωκάκι). [βίδαμος.

vîdamo, *m.*, ἐπισκοπικὸς ἔκδικος,

vîe, *avv.*, πολύ || — più, πολὺ

vietâre, *v.* proibîre. [πλέον.

viêto, *v.* vêcchio, rîncido.

vigênte, *m.f.*. ἔχων κῦρος, ἰσχύων.

vîgere, *difet ivo*, ἔχω κῦρος, ἰσχύω,

vigêsimo, *v.* ventêsimo. [κρατῶ.

vigilânte, *m. f.*, ἄγρυπνος, ἐγρηγορώς, προσεκτικώτατος, προσφυλακτικός.

vigilânza, *f.*, ἐπαγρύπνησις, ἐγρήγορσις, προσοχή, ἐπιμέλεια; φύλαξις.

vigilâre, *v.* vegliâre, sorvegliâre.

vîgile, *v.* -lânte || *s. m.*, φύλαξ, ἀστυνομικός.

vigîlia, *f.*, παραμονὴ (ἑορτῆς) || *vêglia*, ἀγρυπνία || *mil.*, φυλακή.

vigliâcco, **-a**, *v.* vîle.

vigliêtto, *v.* bigl-.

vîgna, *f.*; **-gnêto**, *m.*, ἀμπελοφυτεία, -ελόφυτον, -ελών, -ελ(ότοπ)ος, -ελουργεῖον, (-έλι, -ελοχώραφον, τὰ -έλια) || a —, -ελόφυτος || la — del Signôre, ἡ ἄμπελος τοῦ Κυρίου. [στάτης.

vignaiuôlo, *m.*, ἀμπελουργός, -ελο-

vignâre, ἀμπελουργῶ, -ελοστατῶ.

vignêtta, *f.*, περιπλεγμάτιον, ἰχνογραφημάτιον, χαλκο-(ξυλο)γραφία || *pîccola vîgna*, ἀμπέλιον. [μηλος.

vigôgna, *f.*, βιγόνιον, προβατοκά-

vigôre, *m.*; **-rîa**, *f.*, ἰσχύς, δύναμις, ῥώμη, σθένος; ἐνέργεια, ζωή; *leg.*, κῦρος, ἰσχύς; *dêllo stîle ecc.*, ζωηρότης.

vigoreggiâre, ἰσχύω, δυναμόνω.

vigorôso, **-a**, ἰσχυρός, δυνατός, ῥωμαλέος, σθεναρός, κρατερός, ἀκμαῖος, ἐνεργός, ζωηρός, τρανός.

vîle, *m. f.*, *codárdo*, ἄνανδρος, δειλός, ἄτολμος, ἀκάρδιος, (ἄκαρδος, φοβιτσιάρης) || *abiêtto*, *da pôco*, ἀγενής, ταπεινός; εὐτελής, ποταπός, οὐτιδανός, μηδαμινός || *spregêvole*, *ignôbile*, εὐτελής, φαῦλος, χαμερπής, ἀχρεῖος, βδελυρός, αἰσχρός, (ἄσχημος) || *bâsso*, *di prêzzo*, εὐτελής; vêndere a prêzzo —, εὐθηνοπωλῶ, εὐωνίζω.

vilipêndere, (ἐκ)φαυλίζω, ἐξευτελίζω, ὀλιγωρῶ, (κατα)φρονῶ, ἐπονειδίζω. [φρόνησις, περίπαιγμα.

vilipêndio, *m.*, ὀλιγωρία, κατα-

vîlla, *f.*, *câsa*, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, (παλάτι στὴν ἐξοχήν) || *contâdo*, χωρίον, (χωρ(γ)ιό || *barb.*. *v.* città.

villâggio, *m.*, χωρίον, (χωρ(γ)ιό), κώμη || grôsso —, *paêse*, κωμόπολις, (κεφαλοχώρι).

villaneggiâre, *v.* ingiuriâre, insultâre. [της).

villanêllo, *m.*, νέος χωρικός, (-ριά-

villanêsco, **-a**, ἄγροικος, -οτικός, κωμητικός, (χωριάτικος); ἀπολίτευτος, ἀγροῖκος.

villanîa, *f.*, ἀγροικία, ἀπειροκαλία, σκαιότης || ὕβρις, προσβολή, λοιδορία.
villâno, -a, *v.* -nêsco || *s.*, ἀγρότης, χωρίτης, -ικός, (-ιανός, -ιάτης, *f.* -ιάτισσα) || *fig.*, ἄνθρωπος ἀγροῖκος, ἀπαίδευτος, σκαιός, ἀνάγωγος, ἀπολίτευτος, (χωριάτης).
villanzône; -nâccio, *m.*, ξύλον ἀπελέκητον, ἄνθρωπος χυδαῖος, σκαιός, *c. s.* [γροδίαιτος.
villeggiânte, *m. f.*, ἀγραυλῶν, ἀ-
villeggiâre, διατρίβω εἰς τὴν ἐξοχὴν (κατὰ τὸ θέρος), ἀγραυλῶ.
villeggiatûra, *f.*, διατριβὴ ἐν τῇ ἐξοχῇ, ἀγραυλία, ἐπαυλισμός || *v.* villa. [stico, villanêsco.
villerêccio, -a, *v.* campêstre, rû-
vîllico, *v.* villâno, contadîno, campagnuôlo.
villîno, *m.*; **-llêtta**, *f.*, ἐπαύλιον.
villôso, *v.* pelôso, lanôso.
viltà, *f.*, *codardîa*, ἀνανδρία, δειλία, ἀκαρδία, χαυνότης || *ignobiltà*, ἀ-(δυσ)γένεια, μηδαμινότης, χαμέρπεια, εὐτέλεια, ἀχρειότης || *bassézza, di prêzzo*, εὐθηνία, εὐωνία.
vilûcchio, *m.*, κισσάμπελος.
vilûppo, *m.*, σύστρεμμα; περιπλοκή, σύγχυσις. [(-γαριά).
vîmine, *m.*, οἰσύα, ἰτέα, λύγος,
vimîneo, -a, οἰσύϊνος, λύγινος.
vinâccia, *f.*, τὰ βρύτεα, στέμφυλον, (τσίπουρον).
vinâccio, *m.*, κακὸς οἶνος, (κακόκρασον), ὀξίνης. [τσι).
vinacciuôlo, *m.*, κόκκος, (κουκ(κ)ού-
vinâiô(lo); -attiêre, *m.*, οἰνοπώλης, (κρασᾶς), κάπηλος.
vinarêllo, *v.* -nêllo. [σιοῦ), οἰνηρός.
vinârio, -a, τοῦ οἴνου, (τοῦ κρα-
vincâstro, *m.*, ῥάβδος, ῥαπίς, (β(εργ)ίτσα).
vîncere, νικῶ, κρατῶ; *superâre*, ὑπερέχω, ὑπερτερῶ, ὑπερβαίνω; *estirpâre*, ἐκριζῶ; *guadagnâre*, κερδαίνω, -δίζω || lasciârsi —, ἡττῶμαι; ὑποχωρῶ || -rsi, νικῶ ἐμαυτόν, συγκρατῶ τὰ πάθη μου, κρατοῦμαι.
vinchêto, *m.*, ἰτεών.
vincîbile, *m. f.*, νικητός, εὐνίκητος, (εὐκολονίκητος).
vîncita, *f.*, νίκη, πλεονέκτημα || κέρδος, ὄφελος || ἄθλον, ἀριστεῖον, βραβεῖον.
vincitôre, -trîce, νικητής, νικηφόρος, *v.* vittoriôso. [χρεῶ.
vincolâre, (συν)δέω, (δένω); ὑπο-
vîncolo, *m.*, *pr. e fig.*, δεσμός.
vîndice, *m.f.*, ἐκδικητής.
vinêllo, *m.*, οἶνος στεμφυλίτης, λάκουρος, (λάγκι-(λάγκε)ρας).
vinêtto, *m.*, οἶνος ἐλαφρὸς ο ἀδύνατος, (ἀδύνατον κρασί), οἰνάριον, ἐλαφρόκρασον. [φόρος.
vinîcolo, -a, ἀμπελουργικός; οἰνο-
vinicoltûra, *f.*, ἀμπελουργία.
vinifero, -a, οἰνοφόρος.
vinificaziône, *f.*, οἰνοποίησις.
vîno, *m.*, οἶνος, (κρασί) || — buôno, καλὸς —; — sottile, λεπτὸς —; — fôrte, γενναῖος, δυνατὸς —, (ποὺ ῥίχνει γάϊδαρον); — rôsso, ἐρυθρὸς, κόκκινος —; — da pâsto, κοινὸς, πρόστυχος —; — resinâto, ῥητινίτης, (ῥετσινάτο); — dûro, brûsco, δριμὺς, (μπροῦσκο); *per la mêssa*, ἄναμα.
vinolênto, -a, μέθυσος.
vinosità, *f.*, οἰνῶδες.
vinôso, -a, οἰνώδης.
vînto, -a, νενικημένος, ἡττημένος, ἡττηθείς; κατάπονος, κεκμηκώς || dârla -a, ὑπείκω, ἐνδίδωμί τινι.
vinûccio, *v.* -nêtto.
viôla, *f.*, ἴον, (βιόλα, μενεξές); — ciôcca, λευκόϊον, δενδρόϊον, (ἀσπρομενεξές); — del pensiêro, φλόγιον, (πανσές) || *mus.*, βαθύ-
violâbile, *m.f.*, παραβατός. [τονον.
violâceo, -a, ἰοειδής, ἰόχρους, (μενεξελύς, παονάτσος).
violâre, *trasgredîre*, παραβαίνω, ἀθετῶ; *violentâre*, (παρα)βιάζω, φθείρω; *profanâre*, βεβηλῶ, (-όνω), μολύνω.
violatôre, -trîce, παραβάτης, ἀθετητής, (παρα)βιαστής.
violaziône, *f.*, παράβασις, ἀθέτη-

σις, παραβίασις; βιασμός, διαπαρθένευσις; βεβήλωσις.
violentâre, (παρα)βιάζω, καταναγκάζω, δυναστεύω; — ûna dônna, βιάζω, -ομαι γυναῖκα, παρθένον βίᾳ διακορεύω, δυναστεύω.
violênto, -a, βίαιος, σφοδρός, ὁρμητικός, δεινός, δυναστικός.
violênza, *f.*, βία, (ζόρι), βιαιότης, σφοδρότης, ὁρμή; *costrizióne ecc.*, βία, (ζόρι), ἀνάγκασις; βιαιοπραγία, βιασμός, δυναστεία. [τ)α).
violêtta, *f.*, ἴον, (μενεξές, βιόλ(ἐτ-
violêtto, -a, ἰόχρους, ἰώδης, ἰοειδής, (μενεξελύς), ἰάνθινος, (μόρικος) || *s. m.*, ἰόχρουν, ἰοειδές, ἴανθον, ἰάνθινον χρῶμα.
violinîsta, *m.f.*, ὁ παίζων τὸ βιολίον, βιολιστής, (-λιτζῆς).
violîno, *m.*, βιολίον, (-λί(νον)), τετράχορδον. [στής.
violoncellîsta, *m. f.*, μεγαβιολι-
violoncêllo, *m.*, μεγαβιόλιον, (βιολονσέλλο). [-λητής.
violône, *m.*, βαρύαυλον; *sonatôre*,
viôttola, *f.*; **-o**, *m.*, *v.* sentiêro.
vîpera, *f.*, *pr. e fig.*, ἔχις, ἔχιδνα, (ὀχιά, ὄχενδρα, ἀστρίτης).
viperîno; -reo, -a, ἐχιδνοειδής, -νώδης, -νιος; φαρμακερός, κακολόγος.
virâgo, *f.*, ἀρρενωπὸς παρθένος, ἀντιάνειρα, (ἀντρογυναῖκα).
virâre, στρέφομαι, (γυρίζω); — di bôrdo, κάμνω τὴν στροφήν, (παίρνω τὴ βόλτα), στρέφω τὸ πλοῖον.
viratûra, *f.*, περιστροφή, γύρισμα τοῦ ἀργάτου.
virênte, *v.* verdeggiânte.
virgiliâno, -a, τοῦ Οὐϊ-(Βι)ργιλίου; κατὰ Οὐϊ-(Βι)ργίλιον.
virginâle *ecc.*, *v.* verg-. [διαστολή.
vîrgola, *f.*, ὑποστιγμή, κόμμα, ὑπο-
virgol(eggi)âre, *mêtter le vîrgole*, ὑποστίζω, σημειῶ τὰς ὑποστιγμάς; *chiûder fra virgolêtte*, διακρίνω δι' εἰσαγωγικῶν, ἐγκλείω.
virgolêtta, *f.*, εἰσαγωγικόν, μηνίσκος.
virgûlto, *m.*, κλάδος, -διον, θάλλος.
virîle, *m.f.*, ἀνδρικός, ἀρρενωπός, ἀνδρώδης, ἀνδροπρεπής, ἀνδρεῖος.
virilità, *f.*, *in gênere*, ἀνδρότης; *fôrza ecc.*, ἰσχύς, ῥώμη, ἀρρενωπόν, ἀνδρεία || *età virîle*, ἀνδρικὴ (καθεστηκυῖα) ἡλικία, ἡλικία τοῦ τελείου ἀνδρός, ἀνδρότης || entrâr nêlla —, ἀνδροῦμαι.
virtù, *f.*, *in gêncre*, ἀρετή; *onestà*, *purézza ecc.*, χρηστότης, ἁγνότης, τιμιότης; *potêre*, *energîa*, *efficácia*, ἰσχύς, δύναμις, ἐνέργεια || in — di, δυνάμει (*gen.*), κατά (*acc.*), διά (*gen.*).
virtuâle, *m. f.*, ἐν-(αὐτο)δύναμος, δυναμικός, ὁ ἐν δυνάμει.
virtualità, *f.*, ἐνδυναμία, αὐτοδύναμις, δυναμικότης.
virtuosità, *f.*, ἀριστοτεχνία.
virtuôso, -a, ἐνάρετος, χρηστός, ἀγαθός, ἁγνός, καθαρός || *s. m.*, ἄριστος μουσικός, ἀριστο-(εὐφυο)τέχνης.
virulênto, -a, ἐμπυώδης, μιασματικός, -τώδης || *fig.*, βίαιος, πικρός, φαρμακερός.
virulênza, *f.*, μίασμα, μιασματικότης, πικρία, φαρμακερότης, (-κάδα).
vîrus, *m.*, ἔμπυον, ἰός, μίασμα.
viscerâle, *m.f.*, σπλαγχνικός.
vîscere, *m.*, ὄργανον, σπλάγχνον || *pl.*, -e, *f.*; -i, *m.*, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἐγκοίλια, τὰ ἔγκατα, τὰ ἔντερα, τὰ ἐντόσθια; *fig.*, κοιλία; μυχός, βάθος; αἴσθημα, στοργή.
vîschio, *m.*, ἰξός, (ὀξός) || *bot.*, ἰξία, ἰξός, (ὀξός) || uccellâr col —, [ἰξεύω.
vîscido, *v.* viscôso.
vîsciola, *f.*, μαράσκιον, ἀγριο-(ὀξυ)κέρασον, βυ-(βί)σσινον.
visciolâto, *m.*, ποτὸν ἐξ ὀξυκεράσων, (βυ-(βι)σσινάδα).
vîsciolo, *m.*, μαρασκία, ἀγριο-(ὀξυ)κέρασος, (-σία, βυ-(βι)σσινιά).
viscontâdo, *m.*, ὑπο-(ἀντι)κομη-
viscônte, *m.*, ὑποκόμης. [τεία.
viscontêssa, *f.*, ὑποκόμησσα.
viscosità, *f.*, ἰξῶδες, γλισχρότης, γλοιῶδες, κολλῶδες.

viscôso, -a, ἰξώδης, γλίσχρος, γλοιώδης, κολλώδης.
visêtt(în)o, *m.*, μικρό(τατο)ν πρόσωπον, πρόσωπον λεπτοφυὲς καὶ εὔμορφον, προσωπίδιον, (-πάκι).
visîbile, *m.f.*, δυνάμενος ὁραθῆναι, ὁρατός || *che ricéve*, ἔντευκτος, προσιτός || *evidénte ecc.*, φανερός, ὀφθαλμο-(προ)φανής, πρόδηλος.
visibîlio, *m.*, *v.* fôlla, moltitûdine || andâr in —, ἐξίσταμαι, ἐκπλήττομαι.
visiêra, *f.*, *dêll' élmo*, προσκόπιον; *del berrêtto ecc.*, γεῖσον, παρωπίς, (κεραμίδι).
visionârio, -a, ὁραματιστής, φαντασιοκόπος, ὀνειροπόλος, φανταστικός.
visiône, *f.*, *il vedêre*, ὅρασις; *apparizióne ecc.*, ὅραμα, ὀπτασία; φαντασμός, -ασμα; *fantasîa ecc.*, πλάσμα τῆς φαντασίας, φαντασία, -σιοκοπία, χίμαιρα.
visirâto, *m.*, βεζιρᾶτον, -ρεία.
visîr(e), *m.*, βεζίρης, βιζήρης; grân —, μέγας, —, πρωθυπουργός. [gliêtto di —, ἐπισκεπτήριον.
vîsita, *f.*, ἐπίσκεψις, (βίζιτα) || bi-
visitâre, ἐπισκέπτομαι; *esamindre*, ἐπιθεωρῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω; (βιζιτάρω).
visitatôre, -trîce, ἐπισκέπτης, *f.* -τρια, (βιζιτατῶρος, *f.* -α).
visitaziône, *f.*, † χαιρετισμός, ἀσπασμός. [κός.
visîvo; -sôrio, -a, ὁρατικός, ὀπτι-
vîso, *m.*, πρόσωπον, (μοῦτρον, τὰ μοῦτρα, μούρη); *aspêtto, âria*, ὄψις, φυσιογνωμία || a — a —, *in fâccia*, ἀντίκρύ, ἀπέναντι, (ἀγνάντια, καρσί); *sôli*, μόνος πρὸς μόνον, κατ' ἰδίαν, μόνοι των || a — apêrto, θαρραλέως, γενναίως || sul —, κατὰ πρόσωπον, ἀνα-
vispêzza, *f.*, ζωηρότης. [φανδόν.
vîspo, -a, ζωηρός, *v.* vivâce.
vîsta, *f.*, ὅρασις, ὄψις || *aspêtto*, ὄψις, θέα. φαινόμενον || *consideraziône*, (διά)σκέψις || *sembiânza*, ἔνδειξις || *scôpo, mîra*, σκοπός || — côrta, ἀμβλυωπία || fâr —, (ἐπι)δεικνύω, ὑποκρίνομαι || a prîma —, ἐκ πρώτης ὄψεως || guardâr a —, φυλάττω προσεκτικῶς, κατοπτεύω || conôscer di —, γνωρίζω ἐξ ὄψεως || mêtter in —, ἐπιτίθημι, ἐπιδείκνυμαι || pêrder di —, δὲν βλέπω πλέον, (χάνω ἀπὸ τὰ μάτια μου) || a —, *comm.*, ἅμα τῇ ἐμφανίσει, (ἅμα παρουσιασθῇ) || in — di, διά (*acc.*), ἕνεκα (*gen.*), ἐπί (*dat.*) || *v.* vedûta, visiône. [ρησις, ἐπικύρωσις.
vîsto, *m.*, τὸ ἐθεωρήθη, ἐπιθεώ-
vistosità, *f.*, εὔσχημον, εὐπρέπεια, λαμπρότης. [λαμπρός.
vistôso, -a, εὐσχήμων, εὐπρεπής,
visuâle, *m.f.*, *v.* -sîvo || *s.f.*, ὅρασις, (ἄπ)ὄψις.
vîta, *f.*, *in gênere*, βίος; τὸ ζῆν, ζωή; χρόνος τῆς ζωῆς; *esistênza*, ὕπαρξις; *mézzi di sussistênza*, τὰ πρὸς τὸ ζῆν, τὰ ζωαρκῆ, τροφή, (ψωμί μου); *génere di vîta*, τρόπος τοῦ ζῆν, διαγωγή, συμπεριφορά, τὰ ἤθη, βίος, ζωή || *biografîa*, βιογραφία, βιολογία || *tâglia, côrpo*, μέση; ἀνάστημα, (μπόϊ, κορμοστασιά) || a —, ἰσόβιος, -βίως, διὰ βίου || per tûtta la —, ἐσαεί, διὰ παντός, διὰ ὅλην τὴν ζωήν || — mîa! ζωή μου! ὦ φιλτάτη ζωή! ὦ ψυχή μου!
vitâlba, *f.*, βρυωνία, -νιάς, κληματίς, (κλεμαξίδα). [ἔμψυχος.
vitâle, *m.f.*, ζωτικός, ζωϊκός;
vitalità, *f.*, ζωτικότης, ζωϊκότης, (ζωντανότης), ζωτικὴ δύναμις, ζωή. [ἰσόβιον.
vitalîzio, *m.*, ἰσόβιος πρόσοδος,
vîte, *f.*, ἕλιξ, κοχλίας, (βίδα) || a — ἑλικοειδής; -δῶς || *bot.*, ἄμπελος, (-πέλι). [(νέα ἀγελάδα).
vitêlla, *f.*, μοσχάς, μικρὰ δάμαλις,
vitêllo, *m.*, μόσχος, -χάρι(ον), (δαμάλι, βιδέλ(λ)ο, τανᾶς) || — di lâtte, μοσχίον, -χάριον, (-χαράκι) — d'ôro, χρυσοῦς μόσχος || *cuôio*, δέρμα μόσχου, μοσχῆ, (τομάρι μοσχαριοῦ, βιδέλλο) || (cârne di)

—, κρέας μόσχ(ε)ιον (-χαρήσιον, -χάρινον, δαμαλερόν, βιδέλλο).
vitîcchio, *m.*. κισσάμπελος.
viticcio, *m.*, *bot.*. ἕλιξ, (σγουρόν) || *architettûra*. στελέχιον.
vitîcolo, **-a**, ἀμπελουργικός.
viticultôre, *m.*, ἀμπελουργός.
viticultûra, *f.*, ἀμπελουργία.
vitîfero, **-a**, ἀμπελοφόρος.
vitreo, **-a**, ὑέλινος, -λοειδής, -λώδης.
vitrescênte, *m. f.*, ὑαλώσιμος, -λοποιήσιμος.
vitriôlo, *v.* vetr-.
vîttima, *f.*, θῦμα, σφάγιον, ἱερεῖον; *fig.*, θῦμα.
vîtto, *m.*, τροφή, ζωοτροφία, τὰ πρὸς τὸν βίον ἀναγκαῖα, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
vittôria, *f.*, *pr. e fig.*, νίκη; dêlla —, ἐπινίκιος || *carrôzza*, βικτόριον.
vittoriôso, **-a**, νικητής, -κηφόρος, τροπαιοῦχος, -αιοφόρος; ὑπέροχος.
vituperêvole; **-râbile**, *m. f.*, (ἐπι)μεμπτός, ἐπίψογος, αἰσχρός.
vituperândo, **-a**, *c. s.*, *v.* -rôso.
vituperâre, ἀτιμῶ, στιγματίζω, δυσφημῶ, ἐξονειδίζω, λοιδορῶ.
vitupêrio, *m.*, αἶσχος, αἰσχρότης, ἀτιμία; ὄνειδος, λοιδορία; βδέλυγμα.
vituperôso, **-a**, αἰσχρός, ἄτιμος, ἐπονείδιστος, βδελυρός.
viûzza, *v.* stradûcola, -dêlla, sentiêro.
vîva, *v.* evvîva.
vivacchiâre, ζῶ πτωχῶς *o* εὐτελῶς, ζῶ μόλις, ἀποζῶ, (κακοζ(ι)ῶ, ζ(ι)ῶ φτωχά *o* στενοχωρημένα).
vivâce, *m. f.*, *sâno ecc.*, εὔζωος, εὔρωστος || *vîspo ecc.*, ζωηρός, ζωντανός, (σερπετός) || *irascîbile*, ὀξύθυμος || *di mênte*, ἀγχίνους, ἔξυπνος || *di tînte*, ζωηρός, λαμπρός || *di parôle ecc.*, ζωηρός, πικρός || *di piânte*, διαρκής, μακροχρόνιος.
vivacità, *f.*, *in gênere*, ζωηρότης || *prontêzza*, *ardôre*, προθυμία, δραστηριότης, ζέσις; *împeto*, *fôga*, σφοδρότης, ὁρμή, (ἀψάδα) || *irrequietêzza infantîle*, ἀνηρέμητον, (σερπετιά) || *acutêzza* (*di mênte*), ἀγχίνοια || *acerbità*, πικρία || *di colôri ecc.*, ζωηρότης, λαμπρότης, στιλπνότης.
vivâgno, *m.*, παρυφή, ἄκρα, (κεράρι, τζιμοῦχα, τσιμούσα).
vivâio, *m.*, *pr. e fig.*, φυτώριον, -τούργιον, (-τίστρα, -ταριά, -τότοπος); *per pêsci*, ἰχθυοτροφεῖον, (βιβάρι).
vivânda, *f.*, ὄψον, ἔδεσμα, (φαγητόν, φαγί).
vivandiêre, *m.*, (στρατο)κάπηλος, τροφοπώλης; **-a**, *f.*, στρατοκαπήλισσα, τροφοπωλήτρα.
vivênte, *m.f.*, ζῶν, ἔμψυχος, ζωντανός || *di lîngua*, καθομιλούμενος || *somigliantîssimo*, ὁμοιότατος, ζωντανός.
vîvere, ζῶ, βιῶ, (ζιῶ); *esîstere*, ὑπάρχω || *durâre*, διαρκῶ, ὑφίσταμαι || *comportârsi*, φέρομαι, πολιτεύομαι || — di, *nutrîrsi*, τρέφομαι *o* ζῶ μέ || *s. m.*, *v.* vîta; *pl.*, τροφαί, ζωοτροφίαι, τὰ σιτία.
vivêzza, *v.* vivacità.
vivificâre, δίδω ψυχήν *o* δύναμιν, ζωογονῶ, ζωοποιῶ; ἐμψυχῶ; (ζωντανεύω).
vivificatîvo, **-a**; **-tôre**, **-trîce**, ζωογονικός, -γόνος, -ποιῶν, -ποιός, -δότης, ζωντανοποιῶν.
vivîparo, **-a**, ζωοτόκος.
vivisettôre, *m.*, ζωοτόμος.
vivisezîône, *f.*, ζωοτομία.
vîvo, **-a**, *v.* -vênte, -vâce || *di fêde*, θερμός || *di dolôre*, διαπεραστικός, δυνατός || *di lûce*, λαμπρός || argênto -o, ὑδράργυρος || al -o, κατὰ φύσιν || sûl -o, κατάκαρδα || non v' è ânima -a, οὐδεὶς πάρεστιν, οὐδὲ ψυχὴ ζῶσα ἐνταῦθα || *s. m.*, ζῶσα σάρξ, (ζωντανὸν κρέας), ζῶν μέρος; *fig.*, μᾶλλον εὐαίσθητον μέρος, καρδία.
viziâre, (δια)φθείρω, χαλῶ; *un bambîno*, διαθρύπτω, (πολυχαδεύω, κακοσυνηθίζω) || *leg.*, ἀκυρ(οποι)ῶ.
viziâto, **-a**, (δι)ἐφθαρμένος, (χαλασμένος); bambîno -o, παιδίον μαμμόθρεπτον, (παιδὶ χα(ϊ)δευμένον *o* κανακάρικον, κανακάρης).

vîzio, *m.*, κακία, κακὴ ἕξις; *difétto*, ἐλάττωμα, (ψεγάδι) || *pl.*, *sovérchie carézze*, διάτρεψις, (χάδια).
viziosità, *f.*, κακία, μοχθηρία.
viziôso, **-a**, *di persône*, κακο-(φαυλο)ήθης, φαῦλος, -λόβιος διεφθαρμένος, πονηρός; *di côse*, ἐλαττωματικός, ἐλλιπής, πλημμελής, ἡμαρτημένος; παράνομος.
vîzzo, **-a**, ξηρός, στεγνός; μαραν-θείς, χαλαρός. [ὀνομαστικόν.
vocabolârio, *m.*, λεξικόν, -ιλόγιον,
vocâbolo, *m.*, λέξις, ὄνομα, λόγος.
vocâle, *m. f.*, φωνητικός || *s. f.*, φωνῆεν.
vocalizzâre, *mus.*, φωνῳδῶ, -νασκῶ.
vocalîzzo, *m.*, φωνάσκημα.
vocatîvo, *m.*, κλητικὴ (πτῶσις). [σις.
vocaziône, *f.*, προορισμός, κλίσις, τά-
vôce, *f.*, φωνή || *suôno, grîdo*, βοή, κρότος || *vocâbolo*, λέξις, ὄνομα || *détto*, ῥῆσις, ῥητόν || *fâma, riputaziône*, φήμη, ὄνομα || *opiniône*, γνώμη || — attîva *o* passîva, διάθεσις ἐνεργητική *o* παθητική || a vîva —, διὰ ζώσης φωνῆς, προφορικῶς, (μιλῶντας) || — di pêtto *o* di têsta, στηθικὴ *o* κεφαλικὴ φωνή || dâr sûlla —, διακόπτω τινὰ λέγοντα, ἀντιλέγω τινί || côrre —, λέγεται, ᾄδεται, θρυλλεῖται || ad âlta *o* bâssa —, μεγαλοφώνως, (δυνατά, ἀψά); ὑφειμένως, ταπεινῇ τῇ φωνῇ, (μὲ χαμηλὴν φωνήν, σιγά).
vociâre, κραυγάζω, φωνάζω *o* βοῶ συνεχῶς *o* ὀργίλος, (ξεφωνίζω, ἀψοφωνάζω), φωνασκῶ, (-νοκοπῶ).
vociatôre, **-trîce**, κραυγαστής, φωνασκός, (-ακλᾶς).
vociferâre, *v.* vociâre, gridâre.
vociferaziône, *f.*, κραυγασμός, τὰ κραυγάσματα, ἀλαλαγμοί, (τὰ ξεφωνητά, ἀψοφώνασμα).
vociône, *m.*, μεγάλη φωνή.
vôga, *f.*, *mar.*, κυλισμός κωπήλατος, ῥύμη, κωπηλασία, ἐρεσεία || *fig.*, δόξα, φήμη, ὄνομα; εὐδοκίμησις, ἀποδοχή, (πέρασις); συρμός; in —, εὐδόκιμος, περισπούδαστος *o* περιζήτητος εἰς τὸ κοινόν; êsser in —, εὐδοκιμῶ, φημίζομαι, (ἔχω πέρασιν, γυρεύομαι).
ogâre, ἐρέσσω, κωπηλατῶ; πλέω, (ἀρμενίζω).
vogâta, *f.*, ἐρεσεία, κωπηλασία.
vogatôre, **-trîce**, ἐρέτης, κωπηλάτης.
vôglia, *f.*, θέλησις, βούλησις, πόθος || ὄρεξις, διάθεσις; *di dônna grávida*, ὄρεξις || *sêgno sûlla pêlle*, σπῖλος, (σημάδι) || di buôna *o* cattîva —, ἀσμένως, εὐχαρίστως; ἀκουσίως, ἄκων. [νος, πρόθυμος.
vogliôso, **-a**, ἐπιθυμητικός; ἄσμε-
vôi, *pron.*, ὑμεῖς, ((ἐ)σεῖς); ὑμᾶς, (ἐσᾶς); ὑμῖν, (εἰς ὑμᾶς *o* ἐσᾶς); σᾶς.
voivôda, *v.* vaiv-.
volânda, *f.*, *v.* -ânte. [τίνδα).
volâno, *m.*, *gióco*, ἁρπαστόν, (ἐφε-
volânte, *m. f.*, ἱπτάμενος, πτερωτός, (φτερωτός, πεταχτός) || *môbile*, μεταθετός, μετακινητός; *fig.*, ἀσταθής, κοῦφος || fôglio —, φύλλον ἐλεύθερον *o* μοναδικόν || pônte —, αὐτοσχέδιος γέρυφα, (πλωτὸν γεφύρι) || *s. m.*, *meccânica*, ἐποχεύς; *in un âbito*, παραπτυχή, (φαλπ-(φαρμπ)αλᾶς).
volâre, *pr.*, ἵπταμαι; *pr. e fig.*, πέτομαι, (πετῶ); *fig.*, τρέχω ταχύτατα, φεύγω; ἀνυψοῦμαι νοερῶς, φαντάζομαι ἀνοησίας.
volâta, *f.*, πτῆσις, (πέταγμα, -αξιά); *fig.*, ὁρμή, φορά; *mus.*, τροχαλή.
volâtica, *f.*, ἕρπης, λειχήν, (-χῆνα).
volâtile, *m. f.*, πτητικός, πτηνός, ἱπτάμενος, πτερωτός, πετόμενος, (-τούμενος, φτερωτός, πεταχτός) || *chim.*, (ἐξ)ἀτμιστός, πτητικός || *s. m.*, πτηνόν, ὄρνεον, (πουλί).
volatilità, *f.*, πτητικότης.
volatilizzâre, ἐξατμίζω, ἀτμιδῶ.
volatilizzaziône, *f.*, (ἐξ)ἄτμισις.
volatôre, **-trîce**, *v.* -lânte, -lâtile.
volênte(rôso), *v.* volont-.
volêre, θέλω, βούλομαι || *desiderâre, cercâre*, ἐπιθυμῶ, (ἐπι)ποθῶ, εὔχομαι, ζητῶ || *richiêdere*, ἀπαιτῶ, ζητῶ || *avêr bisôgno*, δέομαι, χρῄζω || *ordinâre*, κελεύω, ἐντέλ-

λομαι, προστάττω, (-άζω) || — dîre, *significâre*, σημαίνω, -μαδεύω, δηλῶ, ἐκφράζω || — bêne *o* mâle, ἀγαπῶ *o* μισῶ || Dîo lo vôglia! γένοιτο, (μακάρι νὰ γίνῃ!) || qui ti vôglio! ἐδῶ σὲ θέλω, ἰδοῦ τὸ κύριον ζήτημα! || *s. m.*, *v.* volontà, vôglia.

volgâre, *m. f.*, *popolâre*, *comûne*, δημώδης, κοινός; τετριμμένος; *bâsso ecc.*, ἀγοραῖος, ἀγελαῖος, χυδαῖος, (πρόστυχος) || lîngua —, κοινὴ, δημώδης, καθομιλουμένη, χυδαῖα διάλεκτος, ἁπλῆ (γλῶσσα); *v.* neoellênico, grêco || cadêr nel —, περιπίπτω εἰς τὰ κοινά, χυδαΐζω.

volgarità, *f.*, χυδαιότης, (προστυχία), χυδαιολογία, ἀγροικία.

volgarizzamênto, *m.*; **-zzaziône**, *f.*, γενίκευσις, διάδοσις, κοινοποίησις; *traduziône*, μετάφρασις, μεθερμήνευσις, μεταγλώττισις.

volgarizzâre, γενικεύω, διαδίδω; μεταφράζω (εἰς τὴν δημώδη *o* καθομιλουμένην γλῶσσαν), μεθερμηνεύω, μεταγλωττίζω.

volgarizzatôre, **-trîce**, γενικευτής, κοινουργός, -νοποιός; μεταφραστής, μεθηρμηνευτής, μεταγλωττιστής.

vôlgere, (μετα-ἀνα-περι)στρέφω, *v.* [rivôlg-, voltâre.

vôlgo, *m.*, ὄχλος, κοινὸν πλῆθος, οἱ πολλοί, οἱ κοινοὶ *o* χυδαῖοι ἄνθρωποι.

volicchiâre, *v.* svolazzâre.

volitîvo, **-a**, τοῦ θέλειν, τῆς θελήσεως, βουλητικός. [μοσύνη.

voliziône, *f.*, βουλητικόν, θελη-

vôlo, *m.*, πτῆσις, (πέταγμα, -αξιά) || *fig.*, ὁρμητικὴ κίνησις, ὁρμή, δρόμος; ὕψωσις || innalzârsi a —, ἀφίπταμαι; *fig.*, φέρομαι μετέωρος, μετεωροπολῶ || comprêndere a —, ἐννοῶ δι' ὀλίγων, (μισόλογα) || di —, αὐθωρεῖ, παραχρῆμα, παρευθύς; ἀπερισκέπτως, (ἀστόχαστα) || a — d' uccêllo, ἄνωθεν.

volontà, *f.*, θέλησις, βούλησις; *côsa volûta*, θελόμενον, θέλημα; *v.* vôglia || a —, κατὰ θέλησιν; κατὰ τὸ δοκοῦν.

volontariâto, *m.*, ἐθελοντότης.

volontârio, **-a**, ἐθελούσιος, αὐτοθελής, ἑκούσιος, ἑκών, (θεληματικός) || *s. m.*, *mil.*, ἐθελοντής.

volonterôso, **-a**; πρόθυμος, ἕτοιμος; ἐπιθυμητικός, δραστήριος, ἔνζηλος.

volontiêri, *avv.*, προθύμως, ἀσμένως, εὐχαρίστως, μετὰ χαρᾶς.

volpacchiôtto; **-picino**, *m.*, ἀλωπέκιον, -κιδεύς, (ἀλωπόπουλον, ἀλεπιδάκι). [ποφωλιά).

volpâia, *f.*, ἀλωπεκοφωλέα, (ἀλε-

vôlpe, *f.*, *zool. e fig.*, ἀλώπηξ, (ἀλω-ἀλου-(ἀλε)ποῦ); *fig.*, ἄνθρωπος πανοῦργος || *medc.*, ἀλωπεκίας, τριχόρροια || *bot.*, ἐρυσίβη, (δαυλίτης), μαυρόκωλον, μελάνθιον, (μαυροκούκκι).

volpeggiâre, ἀλωπεκίζω, φέρομαι πανούργως. [-πέκιος.

volpîno; **-pîgno**, **-a**, ἀλωπεκώδης;

volpône, *m.*, *fig.*, ἄνθρωπος πανοῦργος *o* παμπόνηρος, (διαβολάνθρωπος). [δης.

volpôso; **-pâto**, **-a**, *bot.*, ἐρυσιβώ-

vôlta, *f.*, *architettûra*, θόλος, ἁψίς, καμάρα, -ρωμα, (κουμπές, δοξάρι, κεμέρι, βόλτα) || *tûrno ecc.*, τάξις, σειρά, γύρος; φορά, (βολά) || (fâtto) a —, θολοειδής, -λωτός, καμαρωτός || la — azzûrra, ὁ κυανοῦς θόλος, ὁ οὐρανός || chiâve di —, κορυφαῖος ψαλιδόλιθος; *fig.*, κλεὶς (τοῦ θόλου) || dâr di — al cervêllo, παραφρονῶ || ûna, dûe, tânte -e, ἅπαξ, δίς, τοσάκις, (μιὰ(ν) φορά(ν), δύο φοραῖς, τόσαις φοραῖς) || ûna —, *un témpo*, ποτέ, (μία(ν) φορά(ν)) || tûtte le -e che, ὁσάκις || ûna — che, ἅμα ὅταν || ûn' âltra —, ἄλλοτε, (ἄλλη(ν) φορά(ν)).

voltacârro, *m.*, *ferrovîa*, περίακτος πλάξ.

voltafâccia, *m.*, ἐπαναστροφή, (γύρισμα ἐμπρὸς ὀπίσω) || *fig.*, μεταστροφή, μετάγνωσις; *di persôna*,

ἄνθρωπος εὐμετάβολος, ἀλλοπρόσαλλος.

voltâico, -a, βολταϊκός, τοῦ Βόλτα.

voltâre, (περι)στρέφω, (γυρίζω, γυρνῶ) || *rotolâre,* κυλινδῶ, -λίω; *v.* tradûrre; dis (per)suadêre || — le spâlle *o* i tâcchi, στρέφω τὰ νῶτα, ἀναχωρῶ, ἀπομακρύνομαι, τρέπομαι εἰς φυγήν, φεύγω || — bandiêra, ἀλλάσσω φρόνημα *o* κόμμα, ἀναστρέφω, ἀποσκιρτῶ, (τὰ γυρίζω) || — la têsta a *qcd.,* μετατρέπω τὸν νοῦν τινος, παραζαλίζω τινά, (γυρνῶ τὰ μυαλά τινος, ξεμυαλίζω τινά) || — in rîdere, στρέφω εἰς τὸ γελοῖον, παίρνω τι διὰ γελοῖον, γελοιοποιῶ || *n. e* -rsi, (ἐπανα)στρέφομαι, (γυρίζω); *rivôlgersi, ricôrrere,* προστρέχω, καταφεύγω.

voltâta, *f.,* (περι)στροφή, (γύρισμα), τροπή; *ángolo di ûna strâda,* γωνία, ἀγκών, καμπή, (γωνιά, ἀγκωνή, -νάρι, κώχη).

volteggiâre, περιστρέφομαι, (τριγυρίζω); *ginnâstica,* πεταυρίζω, σχοινοβατῶ; *a cavâllo,* γυμνιππεύω; περιϊππεύω, περιελαύνω.

volteggiatôre, *m.,* πεταυριστής; γυμν-(περι)ιππεύων; *mil.,* εὔζωνος, ἀψίμαχος.

voltêggio, *m.,* πέταυρον; -ρισμός; σχοινοβατική. [σμός.

volterianîsmo, *m.,* βολταιρι(ανι)-

volteriâno, -a, ὁ τοῦ Βολταίρου, βολταιρικός; ὀπαδὸς τοῦ Βολταίρου, βολταιριανός.

vôlto, *v.* vîso, fâccia. [t(ol)âre.

voltolâre, (κατα)κυλινδῶ, *v.* ro-

voltûra, *f.,* μεταβίβασις.

volûbile, *m. f., incostânte, leggiêro,* ἄστατος, -αθής, κοῦφος, πτερόεις || *môbile,* εὔστροφος || *bot.,* κισσοειδής, ἑλικώδης.

volubilità, *f.,* ἀστάθεια, -ασία, κουφότης || εὐστροφία, εὔτροχον || *nel parlâre,* ταχυπολυλογία, λογοδιάρροια, στωμυλία, ταχύτης.

volûme, *m.,* ὄγκος || *tômo, lîbro,* τόμος, τεῦχος; βιβλίον.

voluminôso, -a, ὀγκώδης; μέγας, πολύς || πολύτομος.

volûta, *f., architettûra,* ἕλιξ, σπεῖρα, (-ροκέφαλον) || *cûrva,* καμπύλη ἑλικοειδής.

voluttà, *f.,* ἡδονή, ἡδυπάθεια; *dêi sênsi,* τρυφή; *dêllo spîrito,* τέρψις. [λός.

voluttuârio, -a, πολυτελής, τρυφη-

voluttuôso, -a, ἡδυπαθής, φιλήδονος, τρυφηλός; *di côse,* ἡδονικός, τρυφώδης, τερπνός, μαλακός.

vôlvolo; -vulo, *v.* miserêre (mâle del —).

vômero; -e, *m.,* ὕννις, ὑννί(ον).

vômica, *f., medc.,* ἐμπύωμα, ἀπόστημα || nôce —, ἐμετικὸν κάρυον, στρυχνοκάρυον, (φόλα).

vomitâre, *pr. e fig.,* (ἐξ)ἐμῶ, ἐξερεύγομαι, (ξερνῶ); *fig., fiâmme ecc.,* ἐκσφενδονίζω, ἐκβάλλω, (βγάλλω); *ingiûrie,* ἐκφέρω.

vomitâto, -a, ἐμετός.

vomi(ta)tôrio, *v.* -mitîvo.

vomitatûra, *f.,* ἐμετός, -εσμα, (ξερατ(ι)ό). [|| *s. m.,* -όν.

vomitîvo, -a, ἐμετικός, (ξεραστικός)

vômito, *m.,* ἔμεσις, -ετός, ἐξέραμα, (ξέρασμα) || sfôrzo del —, ναυτία, (ἀναγούλα).

vorâce, *m. f.,* βορός, γαστρίμαργος, (πολυ)φάγος, (φαγᾶς) || *fig., v.* distruttôre. [φαγία.

voracità, *f.,* βορότης, ἀδη-(πολυ)-

vorâgine, *f.,* βάραθρον, ἄβυσσος, χάσμα, βόθρος. [ειδής.

voraginôso, -a, βαραθρώδης, -θρο-

vôrtice, *m.,* (ὕδατο)στρόβιλος, δίνη; *fig.,* τύρβη, φορά; *v.* tûrbine.

vorticôso, -a, στροβηλητικός, πολυδινής.

vossignorîa, *f.,* ἡ ὑμετέρα εὐγενία, ἡ εὐγενία *o* κυριότης σας, (ἡ ἀφεντιά σας); ὑμεῖς, κύριε.

vôstro, -a, *agg.,* ὑμέτερος, ὑμῶν, σας || *pron.,* ὁ ὑμέτερος, (ὁ (ἰ-(ἐ))-δικός σας) || tûtto -o (*nêlle lêttere*), ὅλος ὑμέτερος || *s.m.,* τὰ ὑμέτερα; *pl.,* οἱ συγγενεῖς ὑμῶν, οἱ ὑμέτεροι, οἱ περὶ ὑμᾶς, (οἱ ἰδικοί σας).

votacêssi, *m.*, κοπρολόγος.
votânte, *m.f.*, ψηφοφορῶν, ψηφοφόρος.
votapôzzi, *m.*, καθαριστὴς, (ἀδειαστὴς,) τῶν φρεάτων.
votâre, (ἐκ)κενῶ, (κενόνω, ἀδειάζω) || *purgâre*, καθαρίζω || *dâr il vôto*, δίδω ψῆφον μου, ψηφο-(ψηφη)φορῶ, ψηφίζω || *fâr vôto*, ὑπόσχομαι δι' εὐχῆς, (τάζω, κάμνω τάμμα), ἀφιερῶ, ἀφοσιῶ || -rsi, ἀφιεροῦμαι, ἀφοσιοῦμαι, παραδίδομαι.
votatûra, *f.*, (ἐκ)κένωσις (ἄδεια-[σμα).
votaziône, *f.*, ψηφο-(ψηφη)φορία, -φόρησις.
vetâzza, *f.*, ἀντλ(ητήρ)ιον, (σέσσο-[λα, σαψάκι).
votîvo, **-a**, εὐκτικός, εὐκτήριος; κατ' εὐχὴν ἐκπληρούμενος, ἀναθηματικός, (ταγμένος) || dôno -o, ἀναθηματικὸν δῶρον, ἀνάθημα, ἀφιέρωμα, (τάξιμον).
vôto, *m.*, *suffrâgio*, ψῆφος; (ἐπι)-ψήφισις || *preghiêra*, *desidêrio ecc.*, εὐχή; *desidêrio*, ζωηροτάτη ἐπιθυμία, πόθος; † ὑπόσχεσις, τάγμα, (τάξιμον, τάμμα) || ex —, ἀφιέρωμα, ἀνάθημα, (τάξιμον).
vôto, **-a**, *v.* vuôto. [κός, -στειώδης.
vulcânico, **-a**, ἡφαίστειος, -στεια-
vulcanîsmo, *m.*, ἡφαιστειῶδες.
vulcanizzâre, ἡφαίστειῶ.
vulcanizzaziône, *f.*, ἡφαιστείωσις.
vulcâno, *m.*, ἡφαίστειον.
vulgâta, *f.*, † δεδημοσιευμένη (Βίβλος), (βο(υ)λγάτα).
vulnerâbile, *m.f.*, τρωτός, τρώσιμος, (πληγωτός, -γώσιμος).
vulnerâre, *v.* ferîre.
vulnerârio, **-a**, τραυματικός, ἐπουλωτικός || *s. f.*, *bot.*, σπαθόχορτον.
vûlva, *f.*, κολεός, -όστομα, ἐλυτρόστομα, (μουνότρυπα).
vulvârio, **-a**, κολεακός || *s. f.*, *bot.*, [ἄφραξις.
vuotâre, *v.* votâre.
vuôto, **-a**, κενός, (ἄδειος, ἀδειανός) || *s. m.*, κενόν; fâr il -o, ἀποτελῶ κενόν || a -o, κενῶς, (ἄδεια).

W

walkyria, *v.* val-.
walhâlla, *v.* valâlla.
whig, *m.*, *barb.*, οὔϊγος.
wist, *m.*, *barb.*, οὔϊστ(ιον).

X

xilo-, *v.* silo-.
xîsto, *v.* sîsto.

Y

y-, *v.* i-.
yâct, *v.* iâch(êtto).
yâch, *m.*, *barb.*, ἱπποβούβαλος.
yânkee, *m.*, *barb.*, ὑάγκος.

Z

zabaiône, *m.*, ζαμπα(γ)ϊόν.
zâcchera, *f.*, βόρβορος, πίτυλος, (λάσπη, πιτσύλισμα).
zaffâre, ἐπιπωματίζω, (στουπόνω).
zafferanâre, ἀρτύω *o* βάφω μὲ κρόκον, κροκῶ, (ζαφρόνω, -φουριάζω).

zafferanâto, -a, κροκωτός, -κώδης.
zafferâno, *m.*, κρόκος, (ζαφρά, σαφράνι, ζαφουρᾶς).
zaffîro, *m.*, σάπφειρος, (ζαφείρι).
zâffo, *m.*, πῶμα, (στούπ(π)ωμα).
zagâglia, *f.*, ἀζαγάϊον.
zâino, *m.*, σάκκος, (σακκί).
zambrâcca, *v.* donnâccia, prostitûta.
zamârra, *v.* zim-.
zâmpa, *f.*, ποῦς, (πόδ(άρ)ι).
zampêtto, *m.*, ποδάρι.
zampillâre, ἀναβρύω, -βλύζω.
zampîllo, *m.*, ἀνάβρυσμα, κρουνός, πίδαξ, (σαδιρβάνι).
zampôgna, *f.*, ποιμενικὸς αὐλός, κάλαμος, τίτυρος, (φλογέρα, δουδοῦκα).
zâna, *f.*, κάλαφος, κάνιστρον; *v.* cûlla.
zânca, *f.*, κνήμη; ποῦς, (πόδ(άρ)ι).
zânco, *v.* mancîno.
zângola, *f.*, γαυλός, (καρδάρι).
zânna, *f.*, χαυλιόδους.
zânni, *v.* arlecchîno, buffône.
zanzâra, *f.*, κώνωψ, (κουνούπι).
zanzariêre, *m.*, κωνωπεῖον, (κουνουπιέρα).
zâppa, *f.*, σκαπάνη, μάκελλα, (τσάπα, -πί, ξινάρι).
zappâre, σκάπτω, (τσαπίζω).
zappatôre, -trîce, σκαφεύς, σκάπτης, -πανεύς, (σκαφιᾶς, -φτιᾶς) || *mil.*, σκαπανεύς, σκαφεύς.
zappatûra, *f.*, σκαφή, σκάλισμα, (σκάψιμον, τσάπισμα).
zappêtta, *f.*, σκαπάνιον, (τσαπάκι, ξιναράκι); σκαλιστήρι(ον).
zappettâre, σκαλεύω, -λίζω.
zapponâre, σκάπτω.
zappône, *m.*, σκαπάνη, λίσγος, δίκελλα, (-κέλι).
zâra, *f.*, κύβος.
zarlêtto, *m.*, νωτοκόφινος.
zâtt(er)a, *f.*, σχεδία, (σάλι, σκουβιά).
zavôrra, *f.*, ἕρμα, (σαβούρα) || *fig.*, κάθαρμα, (σκύβαλον).
zavorrâre, ἑρμά(τί)ζω, (σαβουρόνω).
zâzzera, *f.*, ἐπιμήκης κόμη.
zazzerûto, -a, βαθύθριξ, πολύ-(βαθύ)κομος, (μακρομάλλης).
zêbra, *f.*, ζέβρας, ὤρυγξ, ἵππαγρος.
zebù, *m.*, ἱππόβους.
zêcca, *f.*, νομισματοκοπεῖον, (ζαρπανᾶς) || *zool.*, κρότων, κυνορραϊστής, (τσιμπούρι).
zecchîno, *m.*, φλωρίον, (φλουρί, τσι-(τσε)κίνι).
zêf(f)iro, *m.*, ζέφυρος, αὔρα, (ἀεράκι).
zelânte, *m. f.*, ἔνζηλος, ζηλωτικός, -τής, πρόθυμος.
zêlo, *m.*, ζῆλος, μεγάλη προθυμία, σπουδή.
zend, ζενδικός; *s. m.*, τὰ -ά, -ὴ γλῶσσα || — avêsta, ζένδη.
zenît, *m.*, τὸ ζενίθ, κατακόρυφον.
zenitâle, *m. f.*, ζενιθικός, κατακόρυφος.
zenonîsmo, *m.*, ζενωνισμός.
zênzero, *m.*, ζιγγίβερις, (τζεντζεφίλι, πιπερόρριζα).
zeolîte, *f.*, ζεόλιθος.
zêppa, *v.* biêtta, cônio.
zeppâre, *v.* inzeppâre.
zêppo, -a, ὑπερπεπληρωμένος, ἀνάπλεως, (ὑπεργεμάτος), ὑπερχειλής, (ξεχειλισμένος).
zerbînô(tto), *v.* damerîno, bellimbûsto.
zèro, *m.*, μηδέν(ικόν), (νοῦλα).
zêta, *f.*, ζῆτα; *fig.*, τέλος.
zetêtico, -a, ζητητικός.
zeû(g)ma, *m.*, ζεῦγμα.
zîa, *f.*, θεία, (τσάτσα, ἄμμα).
zibaldône, *m.*, πρόχειρον; σχέδιον || *miscellânea*, τὰ ἀνάλεκτα, συγγραφαὶ ποικίλαι.
zibellîno, *m.*, σίμωρ, (σαμούρι).
zibêtto, *m.*, μοσχογαλῆ.
zibîbbo, *m.*, σταφυλὴ δαμασκηνή.
zîgolo, *v.* verdône.
zîgoma, *m.*, ζύγωμα, γναθικὸν ὀστοῦν, (κόκκαλον τοῦ μαγούλου).
zigomâtico, -a, ζυγωματικός.
zigrinâre, κοκκῶ.
zigrinâto, -a, κοκκωτός, μιμούμενος τὸ σαγρί.
zigrîno, *m.*, δέρμα κοκκῶδες, κοκκόδερμα, (σαγρές, -γρί, τελατίνι).
zigzâg, *m.*, ἑλιγμογραμμία, -γραμμον || a —, -γραμμος, -ειδής; -γράμμως, -ειδώς.
zimârra, *f.*, ἐσθὴς ποδήρης, ὑπόσυρμα, (σιμάρα, ἀντερί).
zimbellâre, παλεύω, δελεάζω.
zimbêllo, *m.*, παλευτής, -τρια, -τρις, κράκτης || δέλεαρ || παίγνιον.
zimologîa, *f.*, ζυμολογία.

zincâio, *m.*, ψευδαργυρουργός, (ζιγκουργός, -κοδουλευτής).
zincâre, ψευδαργυρῶ, (ζιγκόνω).
zincatûra, *f.*, ψευδαργύρωσις, -ωμα, (ζίγκωσις, -ωμα).
zinco, *m.*, ψευδάργυρος, (ζίγκος, τσίγκος).
zingarêsco, -a, ἀθιγγανικός, βοημικός, (ἀτσιγγανικός, γύφτικος).
zîngaro, *m.*, ἀθίγγανος, βοημός, (ἀτσίγγανος, γύφτος); *fig.*, τυχοδιώκτης, ἀνέστιος, ἡμερόβιος.
zînna, *v.* mammêlla.
zin(n)âle, *v.* grembiûle.
zinzinâre, μικρο-χειλεο-(συχνο)ποτῶ, (σιγοπίνω).
zinzîno, *v.* brîciol(în)o.
zîo, *m.*, θεῖος, (μπάρμπας).
zircônio, *m.*, ζιρκόνιον.
zirlâre, φωνάζω ὡς ἡ κίχλη.
zîrlo, *m.*, φωνὴ τῆς κίχλης || *zool.*, κίχλα, -η, (τσίχλα).
zitêlla, *f.*, κόρη; *v.* nûbile.
zitellôna, *f.*, παρηβηκυῖα παρθένος, ὑποπάρθενος, γεροντοκόρητσον; *v.* cenerêntola.
zittîre, φωνάζω σίγα, ἀποδοκιμάζω, συρίζω.
zîtto, -a, σιωπηλός, σιγηλός; ἥσυχος, ἀτάραχος || —! σιώπα, -ᾶτε! σιωπή! σίγα! σιγή! (σώπα, -ᾶτε! σούς! τσίτο!).
zizzânia, *f.*, *bot.*, αἶρα, (ἥρα): *bot. e fig.*, ζιζάνιον, τὰ -α; *fig.*, διχόνοια, διαίρεσις, σκάνδαλον.
zîzzola, *v.* giûggiola.
zoccolâio, *m.*, σανδαλο-(κρουπεζο)ποιός, -πώλης, (τσοκαρᾶς, -ρατζῆς).
zoccolânte, *m. f.*, σανδαλοφόρος.
zoccolêtto, *m.*, σανδάλιον.
zôccolo, *m.*, κρούπεζα, (τσόκαρο), ξυλοπέδιλον, ξύλινον ὑπόδημα, (ξυλοπάπουτσο, παπούτσι ξυλέ-
zodiacâle, *m. f.*, ζῳδιακός. [νιον).
zodîaco, *m.*, ζῳδιακὸς (κύκλος).
zôilo, *m.*, ζωΐλος, φθονερὸς καὶ ἀμαθὴς ἐπικριτής.
zôlfo *e der.*, *v.* solf-.
zôlla, *f.*, βῶλος, (σβῶλος).
zollôso, -a, βωλώδης.
zôna, *f.*, ζώνη || — glaciâle, temperâta, tôrrida, κατεψυγμένη, εὔκρατος, διακεκαυμένη —.
zônzo (andâr a —), περιφέρομαι ἀσκόπως, φέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, περιπλανῶμαι.
zoôfito, *m.*, ζωόφυτον.
zoografîa, *f.*, ζωογραφία.
zoogrâfico, -a, ζωογραφικός.
zoôgrafo, *m.*, ζωογράφος.
zooiâtra, *v.* veterinârio.
zoolâtra, *m.*, ζωολάτρης.
zoolatrîa, *f.*, ζωολατρεία.
zoolîtico, -a, ζωολιθικός.
zoôlito, *m.*, ζωόλιθος.
zoologîa, *f.*, ζωολογία.
zoolôgico, -a, ζωολογικός.
zoôlogo, *m.*, ζωολόγος.
zoonomîa, *f.*, ζωονομία. [ζωοτομία.
zootomîa, *f.*, ἀνατομία τῶν ζώων,
zootomîsta, *m.*, ζωοτόμος.
zoppâggine, *f.*, χωλότης, (κούτσα-(μα)). [ὑποχωλεύων, (κουτσός).
zoppicânte, *m. f.*, χωλαίνων, -λόπους,
zoppicâre, *pr. e fig.*, χωλαίνω, -λεύω, (κουτσαίνω); ὑποχωλεύω, ὑποσκάζω.
zoppicône; -i, *avv.*, διὰ βαθίσματος χωλοῦ, ὑποχωλεύων, (κούτσα κούτσα). [τσός).
zôppo, -a, χωλός, κυλλοπόδης, (κου-
zôtico, *v.* rûstico, rôzzo, ignorânte.
zuâvo, *m.*, ζουάβος.
zûcca, *f.*, *bot.*, κολοκύνθη, -υνθα, -ύντη (-ύ(ν)θι); *pidnta*, -υνθέα, -υ(ν)θιά || — sêcca, ξηροκολοκύνθη, (φλασκί) || *fidsca*, ψαθοφιάλη || di —, κολοκύνθινος || *fig.*, κεφαλή; ἀνὴρ κουφόνους, ἀμαθής, ἠλίθιος. [(κρομμυοφάγος).
zuccaiôla, *f.*, *zool.*, βούπρηστις,
zuccherâre, *v.* inzucch-.
zuccherièra, *f.*, σακχαροδοχεῖον, -ροθήκη, (ζαχαριέρα, -ροκούτι).
zuccherifîcio, *m.*, σακχαρουργεῖον, -ροποιεῖον.
zuccherîno, -a, *di zûcchero*, σακχαρικός, (ζαχαρένιος) || *dôlce*, σακχαρώδης, (ζαχαρώδης); ἡδύς, γλυκύς || *s. m.*, *v.* dôlce. [(ζάχαρι).
zûcchero, *m.*, σάκχαρ(ον), ζάχαρις,

zucchêtta, *f.*, κολοκύνθιον, -ντιον.
zucchêtto, *m.*, *v.* calôtta. [λακρῶ.
zucconâre, ψιλῶ τὴν κεφαλήν, φα-
zuccône, *m.*, *pr.*. μεγάλη κολοκύνθη || *fig.*, κεφαλὴ φαλακρά; *cm.*, ἀνὴρ κουφόνους, στενοκέφαλος, (μπουδαλᾶς, μαμμάκουθος).
zûffa, *f.*, ἔρις, συμπλοκή, (μάλ-(λ)ωμα, καυ(καβ)γᾶς; μάχη.
zufolâre *ecc*, *v.* fischiâre. [(τσορβᾶς).
zûppa, *f.*, ῥόφημα, ζωμός, (σοῦπα,
zuppiêra, *f.*, τρυβλίον, ζωμοδοχεῖον, (σουπιέρα, τσορβαλήκι).
zûppo, **-a**, ἔμ-(διά)βροχος, (καταβρεγμένος, μουσκευμένος).
zurlâre, ἀστεΐζομαι, -ιεύομαι, παίζω, (χωρατεύω, κάμνω τρέλλαις).
zûrro; **zûrlo**, *m.*, εὐτραπελία, ἀστειότης, παιδιά, (τρέλλαις) || *allegrîa*, *tripûdio*, εὐθυμία, χαρά, ἀγαλλίασις || *vôglia*, ἐπιθυμία, πόθος.

NOMI PROPRII
ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

Nel seguente dizionarietto, oltre che delle solite, si fa uso delle seguenti abbreviazioni:

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον, ἐκτὸς τῶν συνήθων, γίνεται χρῆσις καὶ τῶν ἑπομένων συντετμημένων λέξεων·

Nome storico	*st.*	Ὄνομα ἱστορικόν
» geografico	*g.*	» γεωγραφικόν
» di persona	*p.*	» προσωπικόν
Cognome	*c.*	Ἐπώνυμον.

A

Abdêra, *g.f.*, τὰ Ἄβδηρα || -rîte, [*m.f.*,-ρίτης.
Abêle, *p.m.*, Ἄβελ.
Abîdo, *g.f.*, Ἄβυδος.
Abissînia, *g.f.*, Ἀβυσσινία.
Abrâmo, *p.m.*, Ἀβραάμ.
Acâia, *g.f.*, Ἀχαΐα, (Ἀχαϊά) || achêo, -a, Ἀχαϊός; ἀχαϊκός.
Acarnânia, *g.f.*, Ἀκαρνανία || acarnâno, -a, Ἀκαρνάν; -νανικός.
Acâsto, *st. m.*, Ἄκαστος.
Acâte, *st.m.*, Ἀχάτης. [(πόταμο)ς).
Achelôo, *g.m.*, Ἀχελῷος, (Ἄσπρο-
Acherônte, *g.m.*, Ἀχέρων, (-ροντας).
Achille, *p.m.*, Ἀχιλλεύς (-έας, -ηάς) || di —, ἀχίλλειος. [μαΐς.
Àcri (S. Giovânni d' —), Πτολε-
Acteône, *mit. m.*, Ἀκταίων.
Adâmo, *p.m.*, Ἀδάμ(ης).
Adelâide, *p.f.*, Ἀδελαΐς.
Admêto, *p.m.*, Ἄδμητος.
Adôlfo, *p.m.*, Ἀδόλφος.
Adône, *p.m.*, Ἄδων(ις).
Àdria, *g.f.*, Ἀδρία.
Adriâno, *p.m.*, Ἀδριανός.
Adrianôpoli, *g.f.*, Ἀδριανούπολις.
Adriâtico (mâr —), *g.m.*, Ἀδριατικὸν πέλαγος, Ἀδριατικὴ θάλασσα.
Afganîstan, *g.m.*, Ἀφγανιστάν.
Àfrica, *g.f.*, Ἀφρική || -câno, -a, ἀφρικανός; -νικός.
Agamênnone, *p.m.*, Ἀγαμέμνων; (-έμνος, -έμνονας).
Àgata, *p.f.*, Ἀγάθη.
Agesilâo, *p.m.*, Ἀγησίλαος.
Agênore, *p.m.*, Ἀγήνωρ.
Àgide, *p.m.*, Ἄγις.
Aglâia, *p.f.*, Ἀγλαΐα.
Agnêse, *p.f.*, Ἁγνή.
Agostîno, *p.m.*, Αὐγουστῖνος, (-στής).
Agrîppa, *p.m.*, Ἀγρίππας.
Agrippîna, *p.f.*, Ἀγριππίνη, (-α).
Aiâce, *p.m.*, Αἴας, (Αἴαντας).
Alarîco, *p.m.*, Ἀλάριχος.
Alâska, *g.f.*, Ἀλάσκα, -η.
Albanîa, *g.f.*, Ἀλβανία, (Ἀρβανιτιά) || -nêse, *m.f.*, Ἀλβανός, (Ἀρβανίτης); ἀλβανικός, (ἀρβανίτικος).
Albêrto, *p.m.*, Ἀλβέρτος.

Alcêo, *st. m.*, ᾽Αλκαῖος.
Alcibîade, *p. m.*, ᾽Αλκιβιάδης.
Alcîde, *p.m.*, ᾽Αλκίδης.
Alcînoo, *st. m.*, ᾽Αλκίνοος.
Alcmêna, *p.f.*, ᾽Αλκμήνη.
Alessândria, *g.f.*, ᾽Αλεξάνδρεια || -drîno, -a, ᾽Αλεξανδρεύς, *f.* -δρίς; -δρεῖος, (δρινός).
Alessândro, *p.m.*, ᾽Αλέξανδρος, (Τσάντος, Ντάντος).
Alêssio, *p.m*, ᾽Αλέξιος.
Alfêo, *g.m.*, ᾽Αλφειός, (᾽Ρουφιᾶς).
Alfiêri, *c.*, ᾽Αλφιέρης.
Alfônso, *p.m.*, ᾽Αλφόνσος.
Alfrêdo, *p.m.*, ᾽Αλφρέδος.
Algêri, *g.f.*, ᾽Αλγέριον. [-ρῖνός.
Algerîa, *g.f.*, ᾽Αλγερία || -rîno, -a,
Alighiêri, *c.*, ᾽Αλιγιέρης.
Alì, *p. m.*, ᾽Αλῆς.
Àlpi, *g.f. pl.*, ᾽Αλπεις.
Alsâzia, *g.f.*, ᾽Αλσατία.
Altâi, *g. m. pl.*, τὰ ᾽Αλτάϊα.
Amaltêa, *mit. f.*, ᾽Αμάλθεια.
Amasîa, *p. m.*, ᾽Αμασίας.
Ambrôgio, *p.m.*. ᾽Αμβρόσιος.
Amedêo, *p.m.*, ᾽Αμεδαῖος.
Amêlia, *p.f.*. ᾽Αμέλια. [-κανός.
Amêrica, *g.f.*, ᾽Αμερική || -câno, -a,
Amîlcare, *p.m.*, ᾽Αμίλκας.
Amôrgo, *g. f.*, ᾽Αμοργός.
Àmsterdam, *g.f.*, ᾽Αμστελόδαμον.
Amûlio, *p.m.*, ᾽Αμούλιος.
Anacârsi, *p. m.*, ᾽Ανάχαρσις.
Anacreônte, *st. m.*, ᾽Ανακρέων, (-κρέοντας).
Anassâgora, *p.m.*, ᾽Αναξαγόρας.
Anassimândro, *p.m.*, ᾽Αναξίμανδρος.
Anastâsia, *p.f.*, ᾽Αναστασία, (Στασιά, Τάσιω, (᾽Ανα)Στασούλα).
Anastâsio, *p.m.*, ᾽Αναστάσιος, ((᾽Ανα)Στάσις, Τάτσις).
Anchîse, *p.m.*, ᾽Αγχίσης.
Ancôna, *g.f.*, ᾽Αγκών(α).
Andalusîa, *g.f.*, ᾽Ανδαλουσία.
Andrêa, *p.m.*, ᾽Ανδρέας, (᾽Αντρης).
Àndro, *g. f.*, ᾽Ανδρος.
Andrôgeo, *p.m.*, ᾽Ανδρόγεως. [χη).
Andrômaca, *p.f.*, ᾽Ανδρομάχη, (Μά-
Andromêda, *p.f.*. ᾽Ανδρομήδα, -μέδα.
Anfîpoli, *g.f.*, ᾽Αμφίπολις.
Anfitrite, *p.f.*, ᾽Αμφιτρίτη. [λικα).
Angêlica, *p.f.*, ᾽Αγγελική, (᾽Αγγέ-
Àngelo, *p.m.*, ᾽Αγγελος. [γέλω).
Angiolîna, *p.f.*, ᾽Αγγιολίνα, (᾽Αγ-
Anglosâssoni, *g. m. pl.*, ᾽Αγγλοσάξωνες. [τα, Νίνα.
Ànna; Annêtta, *p.f.*, ᾽Αννα, ᾽Αννέτ-
Annîbale, *p.m.*, ᾽Αννίβας.
Antênore, *p.m.*, ᾽Αντήνωρ.
Antêo, *mit. m.*, ᾽Ανταῖος.
Antîgone, *p.f.*, ᾽Αντιγόνη.
Antîlle, *g. f. pl.*, ᾽Αντίλλαι.
Antînoo, *st. m.*, ᾽Αντίνοος.
Antiôchia, *g.f.*, ᾽Αντιόχεια || antiochêno, -a, ἀντιοχεύς, *f.* -χίς.
Antîope, *p.f.*, ᾽Ανθιόπη.
Antîpatro, *p. m.*, ᾽Αντίπατρος.
Antônia; -niêtta, *p.f.*, ᾽Αντωνία, (᾽Αν)Τωνιέττα.
Antonîno, *p. m.* ᾽Αντωνῖνος.
Antônio, *p.m.*, ᾽Αντώνιος, (Τώνις).
Apêlle, *p. m.*, ᾽Απελλῆς.
Apennîno, *g. m.*, *cm.* -i, *pl.*, ᾽Απέννινος; τὰ ᾽Απέννινα. [νας, -όλλος).
Apôllo, *mit. m.*, ᾽Απόλλων, (-όλλω-
Apollodôro, *p.m.*, ᾽Απολλόδωρος.
Appiâno, *p.m.*, ᾽Αππιανός.
Àppio, *p.m.*. ᾽Αππιος.
Arâbia, *g.f.*, ᾽Αραβία, (᾽Αραπιά) || Àrabo, -a, ᾽Αραψ, (᾽Αράπης), *f.* ᾽Αράβισσα, (᾽Αράπισσα) || arâbico, -a, ἀραβικός.
Arcâdia, *g.f.*, ᾽Αρκαδία, (-ά) || ârcade, *m.f.*, ἀρκάδιος; -δικός.
Arcâdio, *p.m.*, ᾽Αρκάδιος.
Archîa, *p. m.*. ᾽Αρχίας.
Archimêde, *p.m.*. ᾽Αρχιμήδης.
Arcipêlago, *g.m.*, Αἰγαῖον (πέλαγος).
Argentîna (repûbblica —), *g.f.*, ᾽Αργεντινὴ (δημοκρατία).
Àrgo, *g.f.*, ᾽Αργος || *mit. m.*, ᾽Αργος.
Argôlide, *g.f.*, ᾽Αργολίς, (-ίδα).
Ariânna, *p.f.*. ᾽Αριάδνη.
Ariône, *mit. m.*, ᾽Αρίων, (᾽Αρίωνας).
Ariôsto, *c.*, ᾽Αριόστος.
Ariovîsto, *st. m.*, ᾽Αριόβυστος.
Aristâgora, *st. m.*, ᾽Αρισταγόρος.
Aristârco, *st. m.*, ᾽Αρίσταρχος.
Aristêo, *mit. m.*, ᾽Αρισταῖος.
Arîstide, *p.m.*, ᾽Αριστείδης, (Τείδης).

Aristippo, *st. m.*, Ἀρίστιππος.
Aristôbulo, *p. m.*, Ἀριστόβουλος.
Aristodêmo, *p.m.*, Ἀριστόδημος.
Aristôfane, *st. m.*, Ἀριστοφάνης.
Aristomêne, *p. m.*, Ἀριστομένης.
Aristôtele, *p.m.*, Ἀριστοτέλης, (Τέ-
Arkhângel, *g.f.*, Ἀρχάγγελος. [λης).
Armênia, *g.f.*, Ἀρμενία || armêno, -a, ἀρμένιος, -νιακός.
Armôdio, *p. m.*, Ἁρμόδιος.
Àrta, *g.f.*, Ἄρτα.
Artabâzo, *st. m.*, Ἀρτάβαζος.
Artasêrse, *p. m.*, Ἀρταξέρξης.
Artêmide, *mit. f.*, Ἄρτεμις.
Artemîsia, *p. f.*, Ἀρτεμισία.
Artûro, *p. m.*, Ἀρθοῦρος.
Asdrûbale, *p. m.*, Ἀσδρούβας.
Asfâltide (lâgo —), *g. m.*, Ἀσφαλτῖτις λίμνη.
Àsia, *g.f.*, Ἀσία || — Minôre, Μικρὰ Ἀσία, Ἀνατολή || asiâtico, -a, Ἀσιάτης, *f.* -άτις; ἀσιανός, -ατι-
Asmodêo, *p.m.*, Ἀσμοδαῖος. [κός.
Aspâsia, *p. f.*, Ἀσπασία, (-άσια, Σπάζια).
Assalônne, *p.m.*, Ἀβεσσαλώμ.
Assîria, *g. f.*, Ἀσσυρία.
Astiâge, *p. m.*, Ἀστυάγης.
Astrakhân, *g. f.*, Ἀστραχάν.
Atalânte, *p. f.*, Ἀταλάντη.
Atalîa, *p. f.*, Ἀθαλία.
Atamânia, *g. f.*, Ἀθαμανία. [σις.
Atanâsio, *p.m.*, Ἀθανάσιος, (Θανά-
Atêne, *g.f.*, Ἀθῆναι. (Ἀ(ν)θήνα) || ateniêse, *m. f.*, Ἀθηναῖος; -ναϊ-
Àthos, *g.m.*, Ἄθως. [κός.
Atlânte, *g. e mit. m.*, Ἄτλας.
Atlântico (ocêano —), *g.m.*, Ἀτλαντικὸς (ὠκεανός).
Atrêo, *st. m.*, Ἀτρεύς.
Àttalo, *p. m.*, Ἄτταλος.
Àttica, *g. f.*, Ἀττική.
Àttila, *p. m.*, Ἀττίλας.
Augûsta, *p.f.*, Αὐγούστα, (Γούστα).
Augûsto, *p. m.*, Αὔγουστος.
Aurêlia, *p. f.*, Αὐρηλία.
Aurêlio, *p.m.*, Αὐρήλιος.
Austrâlia, *g.f.*, Αὐστραλία. [-τριακός.
Àustria, *g. f.*, Αὐστρία || -triaco, -a,
Automedônte, *mit. m.*, Αὐτομέδων.
Avâna, *g. f.*, Ἀβάνα.
Aventîno, *g. m.*, Ἀβεντῖνον.
Àzof (mâr d' —), *g. m.*, Ἀζοφικὴ (θάλασσα).

B

Babilônia, *g.f.*, Βαβυλών, (-λώνα) || *regiône*, -λωνία.
Bâcco, *mit. m.*, Βάκχος.
Bâgdad, *g.f.*, Βαγδάτιον.
Baldassâre, *p. m.*, Βαλταζάρ.
Baleâri, *g.f. pl.*, Βαλεαρίδες (νῆσοι).
Balkâni, *g. m. pl.*, τὰ Βαλκάνια.
Bâltico (mar —), *g. m.*, Βαλτικὴ θάλασσα.
Barâbba, *st. m.*, Βαραββᾶς.
Bârbara, *p. f.*, Βαρβάρα.
Barcellôna, *g. f.*, Βαρκελώνη.
Bâri, *g. f.*. Βάριον.
Bartolomêo, *p. m.*, Βαρθολομαῖος.
Basîlio, *p.m.*, Βασίλειος, (Βασίλης).
Batûn, *g. f.*, Βατούμ.
Bavîera, *g. f.*, Βαυαρία || bavarêse, *m.f.*. Βαυαρός; -ρικός.
Beatrîce, *p. f.*, Βεατρίκη.
Beccarîa, *c.*, Βεκκαρίας.
Bêhring (strêtto di —), *g.m.*, Βερίγγειος πορθμός.
Bêlgio, *g.m.*, Βέλγιον || bêlga, *m. f.*, Βέλγος; -γικός.
Belgrâdo, *g. f.*, Βελιγράδιον.
Belisârio, *p.m.*, Βελισάριος. [της.
Bellerofônte, *mit. m.*, Βελλεροφόν-
Belzebù, *m.*, Βεελζεβούλ.
Benedêtto, *p.m.*, Βενέδικτος, (Μπενέτος).
Beniamîno, *p. m.*, Βενιαμίν.
Beôzia, *g.f.*, Βοιωτία || beôta, *m.f.*, Βοιωτός, *f.* -ῶτις; beôtico, -a, βοι-
Berenîce, *p. f.* Βερενίκη. [ώτιος.
Berlîno, *g. f.*, Βερολῖνον.
Bêrna, *g.f.*, Βέρνη.
Bernârdo, *p. m.*, Βερνάρδος.
Bêrta, *p. f.*, Βέρθα.

Betlêmme, *g.f.*, Βηθλεέμ.
Biânte, *st. m.*, Βίας.
Boccâccio, *c.*, Βοκκάκκιος.
Boêmia, *g.f.*, Βοημία || boêmo, -a, Βοημός; -μικός.
Bolôgna, *g.f.*, Βονωνία.
Bombây, *g.f.*, Βομβάη.
Bonapârte, *c.*, Βοναπάρτης.
Bonifâzio, *p. m.*, Βονιφάτιος.
Bordeaux, *g.f.*, Βορδίγαλα, Βορδώ.
Borgôgna, *g.f.*, Βουργουνδία.
Bôrneo, *g.f.*, Βόρνεος.
Bôsforo, *g.m.*, Βόσπορος.
Bôsnia, *g.f.*, Βοσνία.
Boulôgne, *g.f.*, Βουλώνη.
Braîla, *g.f.*, Βραΐλα, (Μπραΐλα).
Brasîle, *g.m.*, Βρασιλία || -liâno, -a, -λιανός.
Brettâgna (Gran —), *g.f.*, Βρεττανία (Μεγάλη —).
Brîndisi, *g.f.*, Βρε-(Βρι)ντήσιον, (Μπρίντεζε).
Brîstol, *g.f.*, Βριστόλη.
Brûto, *p. m.*, Βροῦτος.
Bruxêlles, *g.f.*, Βρυξέλλαι.
Budapêst, *g.f.*, Βουδαπέστη.
Bûdda, *st. m.*, Βούδδας.
Bukarêst, *g.f.*, Βουκουρέστιον.
Bulgarîa, *g.f.*, Βουλγαρία || bûlgaro, -a, -γαρος.
Buôna Sperânza (câpo di —), *g.m.*, Ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος.
Byron, *c.*, Βύρων, Μπάϊρον.

C

Câbria, *st. m.*, Χαβρίας.
Câdmo, *st. m.*, Κάδμος.
Câdice, *g.f.*, Κάδιξ, (Γάδειρα).
Caîno, *st. m.*, Κάϊν.
Câio, *p. m.*, Γάϊος.
Câiro, *g. m.*, Κάϊρον.
Calâbria, *g.f.*, Καλαβρία || calabrêse, *m.f.*, Καλαβρός, *f.* -βρίς; -βρινός.
Calcânte, *p. m.*, Κάλχας.
Calcedônia, *g.f.*, Χαλχηδών, (-δόνα).
Câlcide, *g.f.*, Χαλκίς, (-ίδα).
Calcûtta, *g.f.*, Καλκούττα.
Caldêa, *g.f.*, Χαλδαία || -dêo -a, -δαῖος.
Califôrnia, *g.f.*, Κα(λ)λιφορνία.
Calîpso, *p.f.*, Καλυψώ.
Callîcrate, *st. m.*, Καλλικράτης.
Callîope, *p.f.*, Καλλιόπη, (Πόπη).
Calliroe, *g.f.*, Καλλιρρόη.
Callistêne, *st. m.*, Καλλισθένης.
Cambîse, *p. m.*, Καμβύσης.
Camîlla, *p.f.*, Καμίλλα.
Camîllo, *p. m.*, Κάμιλλος.
Campânia, *g.f.*, Καμπανία || campâno, -a, Καμπανός; -νικός.
Campidôglio, *g. m.*, Καπιτώλιον.
Canadà, *g. m.*, Καναδᾶς.
Cândia, *g.f.*, Κρήτη || candiôtta, *m.f.*, Κρής; κρητικός.
Canêa, *g.f.*, τὰ Χανία, (-ά).
Cappadôcia, *g.f.*, Καππαδοκία.
Câpua, *g.f.*, Καπ(ο)ύη.
Cârlo, *p.m.*, Κάρ(ο)λος, (Τσάρλης).
Carlôtta, *p. f.*, Καρλόττα.
Carolîna, *p.f.*, Καρολίνα.
Carolîne, *g. f.*, *pl.*, Καρολίναι.
Carônte, *mit. m.*, Χάρων, (-ωντας).
Carpâzi, *g. m. pl.*, τὰ Καρπάθια.
Cartâgine, *g.f.*, Καρχηδών, (-δόνα).
Câspio (mâr —), *g. m.*, Κασπία θάλασσα.
Cassândra, *p. f.*, Κασσάνδρα.
Castâlia, *g.f.*, Κασταλία.
Castîglia, *g. f.*, Καστίλλη.
Câstore, *mit. m.*, Κάστωρ, (-στορας).
Catânia, *g.f.*, Κατάνη.
Caterîna, *p.f.*, Αἰκατερίνη, (Κατερ)ίνα, Κάτε).
Catilîna, *st. m.*, Κατιλίνας.
Catône, *p. m.*, Κάτων.
Câncaso, *g. m.*, Καύκασος.
Cavoûr, *c.*, Καβούρ.
Cecîlia, *p.f.*, Καικιλία, (Τσιτσίλια).
Cêcrope, *st. m.*, Κέκρωψ, (-ροπας).
Cefalônîa, *g.f.* Κεφαλληνία, (-λλονιά) || cefalônese, *m. f.*, Κεφαλλήν, (-λλονίτης); -λλήνιος.
Cêfiso, *g. m.*, Κηφισσός.
Celestîno, *p. m.*, Κελεστῖνος.
Cerâuni, *g.m.*, *pl.*, τὰ Κεραύνια ὄρη.
Cêrbero, *mit. m.*, Κέρβερος.

Cêrere, *p.f.*, Δήμητρα.
Cerîgo, *g.f.*, Κύθηρα, (Τσιρῆγο).
Cêsare, *p.m.*, Καῖσαρ, (-σαρας).
Cêylan, *g.f.*, Κεϋλάνη.
Cibêle, *mit. f.*, Κυβέλη.
Cicerône, *st. m.*, Κικέρων, (-ρωνας).
Cîcladi, *g.f. pl.*, Κυκλάδες νῆσοι.
Cîle, *g.m.*, Χιλῆ.
Cîna, *g.f.*, Κίνα.
Cîpro, *g.f.*, Κύπρος.
Cîrce, *mit. f.*, Κίρκη.
Clâudio, *p.m.*, Κλαύδιος.
Cleârco, *st. m.*, Κλέαρχος.
Clemênte, *p.m.*, Κλήμης.
Clementîna, *p.f.*, Κλεμεντίνη.
Cleomêne, *st. m.*, Κλεομένης.
Cleopâtra, *p.f.*, Κλεοπάτρα, (Πάτρα).
Clîo, *p.f.*, Κλειώ.
Clistêne, *st. m.*, Κλεισθένης.
Clitennêstra, *p.f.*, Κλυταιμνήστρα.
Clôe, *p.f.*, Χλόη.
Clotîlde, *p.f.*, Κλοτίλδη.
Clôto, *p.f.*, Κλωθώ.
Cnîdo, *g.f.*, Κνίδος.
Cnôsso, *g.f.*, Κνωσσός.
Côlchide, *g.f.*, Κολχίς.
Colofône, *g.f.*, Κολοφών.
Colômbo, *c.*, Κολόμβος.
Colûmbia, *g.f.*, Κολομβία.
Comnêno, *c.*, Κομνηνός.
Conône, *p.m.*, Κόνων, (Κόνωνας).
Copâis, *g.f.*, Κοπαΐς, (-ΐδα).
Corfù, *g.f.*, Κέρκυρα, (Κορφοί) || corfiôtta, *m.f.*, κερκυραῖος, (κορφιάτης).
Corînto, *g.f.*, Κόρινθος || corînzio, [-a, κορίνθιος.
Cornêlia, *p.f.*, Κορνηλία.
Côrsica, *g.f.*, Κορσική || côrso, -a, -κανός, κόρσος.
Costânte, *p.m.*, Κωνστάντιος.
Costantîno, *p.m.*, Κωνσταντῖνος, ((Κωστα)Ντῆς, Κώστας, -στῆς, Ντάντης). [νού)πόλις, (Πόλη).
Costantinôpoli, *g.f.*, (Κωνσταντι-
Crêso, *st. m.*, Κροῖσος.
Crêta, *g.f.*, Κρήτη, *v.* Cândia.
Crêusa, *p.f.*, Κρέουσα.
Crimêa, *g.f.*, Κριμαία.
Crisîppo, *st. m.*, Χρύσιππος.
Cristiâno, *p.m.*, Χριστιανός.
Cristîna, *p.f.*, Χριστίνη, -α.
Crîsto, *m.* †, Χριστός.
Cristôforo, *p.m.*, Χριστόφορος.
Critône, *p.m.*, Κρίτων, (-τωνας).
Crîzia, *p.m.*, Κριτίας.
Croâzia, *g.f.*, Κροατία.
Crotône, *g.f.*, Κρώτων.
Cûma, *g.f.*, Κύμη.

D

Dâcia, *g.f.*, Δακία.
Dâfne, *p.f.*, Δάφνη.
Damâsco, *g.f.*, Δαμασκός.
Damiâno, *p.m.*, Δαμιανός.
Dâmocle, *p.m.*, Δαμοκλῆς.
Dânae, *p.f.*, Δανάη.
Dânao, *mit. m.*, Δαναός.
Dânte, *p.m.*, Δάντης, Ντάντες.
Danûbio, *g.m.*, Δούναβις, Ἴστρος.
Dardanêlli, *g.m. pl.*, τὰ Δαρδανέλ-
Dârio, *p.m.*, Δαρεῖος. [λια.
Dâti, *st. m.*, Δάτις.
Deianîra, *p.f.*, Δηϊάνειρα.
Dêlfo, *g.f.*, Δελφοί.
Dêlo, *g.f.*, Δῆλος.
Demêtrio, *p.m.*, Δημήτριος, (Μῆτρος, Μῆτσος, Μήμης, Δῆμος; Δημητράκης, -τρούλης).
Demôstene, *p.m.*, Δημοσθένης.
Deucaliône, *mit. m.*, Δευκαλίων.
Diâna, *p.f.*, Ἄρτεμις.
Didône, *p.f.*, Διδώ.
Diôcle, *p.m.*, Διοκλῆς.
Diôgene, *p.m.*, Διογένης.
Diomêde, *p.m.*, Διομήδης. [(Νῦσις).
Dionîgi; -nîsio, *p.m.*, Διονύσιος,
Dodôna, *g.f.*, Δωδών.
Dôride, *g.f.*, Δωρίς.
Dorotêa, *p.f.*, Δωροθέα.
Drêsda, *g.f.*, Δρέσδη.

E

Èbe, *p.f.*, Ἥβη.
Êcate, *mit. f.*, Ἑκάτη.
Ecbâtana, *g.f.*, τὰ Ἐκβάτανα.
Ecûba, *p.f.*, Ἑκάβη.
Edimbûrg, *g.f.*, Ἐδιμβοῦργον.
Edîpo, *mit. m.*, Οἰδίπους, (-ποδας).
Edmôndo, *p.m.*, Ἐδμόνδος.
Edoârdo, *p.m.*, Ἐδουάρδος.
Êfeso, *g.f.*, Ἔφεσος.
Eflâlte, *st. m.*, Ἐφιάλτης.
Egêo, *g.m.*, Αἰγαῖον (πέλαγος).
Egîna, *g.f.*, Αἴγινα.
Egîsto, *p.m.*, Αἴγισθος.
Egîtto, *g.m.*, Αἴγυπτος || egiziâno, -a, -πτιος, -πτιακός. [Ἄλβις.
Èlba, *g.f.*, Αἰθαλία, Ἔλβα || *fiûme*,
Êlena, *p.f.*, Ἑλένη, (Ἑλέγχω, Λένη, -νιώ, -νίτσα, Ἑλενάκι).
Elêttra, *p.f.* Ἠλέκτρα.
Elêusi, *g.f.*, Ἐλευσίς, ((Ἐ)λευσίνα) || -sîno, -a, -σίνιος.
Elîa, *p.m.*, Ἠλίας, (Λιᾶς).
Elicôna, *g.m.*, Ἑλικών, (-κώνας).
Êlide, *g.f.*, Ἦλις, (-ιδα).
Elîsa, *p.f.*, Ἐλίζα, (Λίζα). [βε).
Elisabêtta, *p.f.*, Ἐλισάβετ, (Λισά-
Elisêo, *p.m.*, Ἐλισ(σ)αῖος; -σσαιέ.
Êllade, *g.f.*, Ἑλλάς, (-άδα), *v.* Grêcia.
Ellespônto, *g.m.*, Ἑλλήσποντος.
Eloîsa, *p.f.*, Ἐλοΐζα.
Emanuêle, *p.m.*, Ἐμμανουήλ(ης), (Μανόλης).
Emîlia, *p.f.*, Αἰμιλία, (Μίλια).
Emiliâno, *p.m.*, Αἰμιλιανός.
Emîlio, *p.m.*, Αἰμίλιος, (Μίλιος).
Èmma, *p.f.*, Ἔμμη, -ά.
Empêdocle, *st.m.*, Ἐμπεδοκλῆς.
Endimiône, *mit. m.*, Ἐνδυμίων, [(-μίονας).
Enêa, *p.m.*, Αἰνείας.
Enrichêtta, *p. f.*, Ἑρριέττα.
Enrîco, *p.m.*, Ἑρρῖκος.
Êolo, *mit. m.*, Αἴολος.
Epaminônda, *p.m.*, Ἐπαμεινώνδας.
Epicûro, *st. m.*, Ἐπίκουρος.
Epidâuro, *g.f.*, Ἐπίδαυρος.
Epîro, *g. m.*, Ἤπειρος, (Στερηά) || epirôta, *m. f.*, ἠπειρωτικός; -ρώτης, *f.* -ρῶτις, (Στερηώτης).
Èra, *p.f.*, Ἥρα.
Erâto, *mit. f.*, Ἐρατώ.
Eratôstene, *st. m.*, Ἐρατοσθένης.
Êrcole, *p.m.*, Ἡρακλῆς, (Ἑράκλης).
Erettêo, *st. m.*, Ἐρεχθεύς.
Erôde, *st. m.*, Ἡρώδης.
Erzegovîna, *g. f.*, Ἑρζεγοβίνη.
Êschilo, *st. m.*, Αἰσχύλος.
Êschine, *st. m.*, Αἰσχίνης.
Esculâpio, *st. m.*, Ἀσκληπιός.
Esîodo, *st. m.*, Ἡσίοδος.
Esôpo, *st. m.*, Αἴσωπος.
Èster, *p. f.*, Ἐσθήρ.
Etêocle, *p. m.*, Ἐτεοκλῆς.
Etiôpia, *g. f.*, Αἰθιοπία.
Ètna, *g.m.*, Αἴτνη, (-α). [τωλός.
Etôlia, *g. f.*, Αἰτωλία || ètolo, -a, αἰ-
Èttore, *p. m.*, Ἕκτωρ, (-τορας).
Eubêa, *g. f.*, Εὔβοια.
Euclîde, *p. m.*, Εὐκλείδης.
Eufrâte, *g. m.*, Εὐφράτης. [σω).
Eufrôsine, *p.f.*, Εὐφροσύνη, (Φρό-
Euriclêa, *p. f.*, Εὐρύκλεια.
Eurîpide, *st. m.*, Εὐριπίδης.
Eurôpa, *g. f.*, Εὐρώπη || europêo, -a, -παῖος, -παϊκός.
Eurôta, *g. m.*, Εὐρώτας.
Eusêbio, *p. m.*, Εὐσέβιος. [θης).
Eustâchio, *p. m.*, Εὐστάθιος, (Στά-
Eutêrpe, *p.f.*, Εὐτέρπη.
Èva, *p.f.*, Εὔα.

F

Falêro, *g.m.*, Φάληρον || del —, [-ρεύς.
Fanny, *p.f.*, Φανή.
Fârsalo, *g.f.*, Φάρσαλος.
Faustîna, *p.f.*, Φαυστίνα.
Fâusto, *p.m.*, Φαῦστος.
Feâci, *g.m. pl.*, Φαίακες.

Fêbo, *mit. m.*, Φοῖβος.
Federîco, *p. m.*, Φρειδερῖκος.
Fêdra, *p. f.*, Φαίδρα.
Fêdro, *st. m.*, Φαῖδρος.
Fenîcia, *g. f.*, Φοινίκη, -κιά || fenîcio, -a, Φοῖνιξ, *f.* -νίσσα; -νίκειος, -νικικός.
Ferdinândo, *p. m.*, Φερδινάνδος.
Fêre, *g. f.*, Φεραί.
Fîdia, *st. m.*, Φειδίας.
Filadêlfia, *g. f.*, Φιλαδέλφεια.
Filîppo, *p. m.*, Φίλιππος, (-ππής).
Filomêla, *mit. f.*, Φιλομήλα.
Filomêna, *p. f.*, Φιλομένα.
Filopêmene, *st. m.*, Φιλοποίμην.
Finlândia, *g. f.*, Φιν-(Φιλ)λανδία.
Firênze, *g. f.*, Φλωρεντία || fiorentîno, -a, -τινός.
Flôra, *p. f.*, Φλωρίς.
Fôcide, *g. f.*, Φωκίς, (-ίδα) || focêse, *m. f.*, Φωκεύς.
Francêsco, *p. f.*, Φραγκῖσκος.
Frância, *g. f.*, Γαλλία, (Φράντσα) || francêse, *m. f.*, Γάλλος, (Φραντσέζος); γαλλικός.
Frîgia, *g. f.*, Φρυγία || frîgio, -a, φρύγιος.
Frîne, *p. f.*, Φρῦνις.

G

Galatêa, *p. f.*, Γαλάτεια.
Gâlatz, *g. f.*, Γαλάτσιον, -λάζι.
Galiêno, *st. m.*, Γαληνός.
Galilêa, *g. f.*, Γαλιλαία.
Galilêo, *st. m.*, Γαλιλαῖος.
Gânge, *g. m.*, Γάγγης.
Garibâldi, *c.*, Γαριβάλδης.
Geltrûde, *p. f.*, Γερτρούδη, (Τοῦντε).
Gênova, *g. f.*, Γένουα.
Genoviêffa, *p. f.*, Γενοβέφα.
Gerâsimo, *p. m.*, Γεράσιμος, (-μῆς, -μάκης).
Geremîa, *p. m.*, Ἱερεμίας, (Γερεμίας).
Germânia, *g. f.*, Γερμανία || germâno; -nico, -a, Γερμανός; -νικός.
Gerusalêmme, *g. f.*, Ἱερουσαλήμ, (Ἱεροσόλυμα).
Gesù, *m.* †, Ἰησοῦς.
Giâcomo, *p. m.*, Ἰάκωβος, (Ἰάκουμος, -μής, -μέττος).
Gibiltêrra, *g. f.*, Γιβραλτάρ
Ginêvra, *r. f.*, Γενεύη.
Gioachîno, *p. m.*, Ἰωακείμ.
Giordâno, *g. m.*, Ἰορδάνης.
Giôrgio, *p. m.*, Γεώργιος, (Γιῶργις, -γάκης, Τσώρτζις, -τζέτος).
Giovânna, *p. f.*, Ἰωάννα, (Γιάννα).
Giovânni, *p. m.*, Ἰωάννης, (Γιάννης, -ννάκης, Γιάγκος).
Giôve, *mit. m.*, Ζεύς, (Δίας).
Giûda, *st. m.*, Ἰούδας, (Γιούδας).
Giûlia, *p. f.*, Ἰουλία, ((Τ)Ζούλια).
Giuliâno, *p. m.*, Ἰουλιανός.
Giûlio, *p. m.*, Ἰούλιος.
Giunône, *mit. f.*, Ἥρα.
Giusêppe, *p. m.*, Ἰωσήφ, (-σήφης, Γιουσέπε(ς), Πέππες).
Giuseppîna, *p. f.*, Ἰωσεφίνη, -α, (Πεππίνα).
Giustiniâno, *p. m.*, Ἰουστινιανός.
Giustîno, *p. m.*, Ἰουστῖνος.
Glâsgow, *g. f.*, Γλασκώβη.
Goldôni, *c.*, Γολδόνης.
Granâda, *g. f.*, Γρενάδα.
Grêcia, *g. f.*, Ἑλλάς. (-άδα, Γραικία) || grêco, -a, Ἕλλην, (-ηνας, Ῥωμηός); ἑλληνικός, (ῥωμαϊκός, γραικός).
Gregôrio, *p. m.*, Γρηγόριος, (-γόρης).
Guascôgna, *g. f.*, Γασκωνία.
Guglielmîna, *p. f.*, Γουλιελμίνα, Οὐελμίνη.
Gugliêlmo, *p. f.*, Γουλιέλμος.
Gustâvo, *p. m.*, Γουσταῦος.

I

Ìbico, *st. m.*, Ἴβυκος.
Ìcaro, *mit. m.*, Ἴκαρος.
Idomenêo, *st. m.*, Ἰδομενεύς.
Ificrate, *st. m.*, Ἰφικράτης.
Ifigênia, *p. f.*, Ἰφιγένεια.
Illîria, *g. f.*, Ἰλλυρία.

Imalâia, *g. m. pl.*. τὰ Ἰμαλάϊα.
Ìndia, *g. f.*, Ἰνδία || indiâno, -a, Ἰνδός; ἰνδικός, (-διάνος).
Inghiltêrra, *g.f.*, Ἀγγλία || inglêse, *m.f.*, Ἄγγλος, (Ἐγγλέζος); ἀγγλικός.
Innocênzo, *p.m.*, Ἰννοκέντιος, (Νοτσέντες).
Ìno, *p.f.*, Ἰνώ.
Iônia, *g.f.*, Ἰωνία || iônio, -a, Ἰώνιος; ἰωνικός.
Ippôlita, *p.f.*, Ἱππόλυτος, (-λύτη).
Ippôlito, *p.m.*, Ἱππόλυτος.
Irêne, *p.f.*, Εἰρήνη, (Ῥήνη).
Irlânda, *g.f.*, Ἰρλανδία || -dêse, *m.f.*, [-δός.
Isabêlla, *p.f.*, Ἰσαβέλλα.
Isaîa, *p.m.*, Ἰσαΐα. [*m. f.*, -δός.
Islânda, *g. f.*, Ἰσλανδία || -dêse,
Isôcrate, *st. m.*, Ἰσοκράτης.
Ìtaca, *g.f.*, Ἰθάκη, (Θιάκι) || itacêse, *m. f.*, ἰθακήσιος, (θιακός).
Itâlia, *g.f.*, Ἰταλία || italiâno, -a, Ἰταλός; -λικός.

L

Lacônia, *g. f.*, Λακωνική, -νία || lacôno, -a, Λάκων; λακωνικός.
Laêrte, *st. m.*, Λαέρτης.
Lamîa, *g.f.*, Λαμία.
Laocoônte, *st. m.*, Λαοκόων, (-κόοντας).
Larîssa, *g.f.*, Λάρισσα.
Latôna, *mit. f.*, Λητώ.
Lâura, *p.f.*, Λάουρα, (Λάβρα).
Lâurio, *g.m.*, Λαύριον.
Lâzio, *g.m.*, Λάτιον.
Lâzzaro, *p.m.*, Λάζαρος.
Leândro, *p.m.*, Λέανδρος.
Lêda, *p.f.*, Λήδα.
Leonârdo, *p.m.*, Λεονάρδος.
Leône, *p.m.*, Λέων.
Leônida, *p.m.*, Λεωνίδας.
Leopârdi, *c.*, Λεοπάρδης.
Leopôldo, *p.m.f* Λεοπόλδος.
Lêsbia, *p.f.*, Λεσβία.
Lêucade, *g.f.*, Λευκάς, (-άδα, Ἅγια Μαύρα) || di —, λευκάδιος.
Leucîppo, *st. m.*, Λεύκιππος.
Lêutra, *g.f.*, τὰ Λεύκτρα.
Lîbia, *g.f.*, Λυβίη || lìbico, -a, λυβικός.
Lîdia, *g. e p. f.*. Λυδία || lìdio, -a, Λύδιος; -δικός.
Lîna, *p.f.*, Λίνα.
Lîno, *st. m.*, Λίνος.
Lîpsia, *g.f.*, Λειψία.
Lisândro, *p. m.*, Λύσανδρος.
Lisbôna, *g.f.*, Λισσαβών, Λισβόνα.
Lîverpool, *g.f.*, Λιβερπούλη.
Livôrno, *g.f.*, Λιβόρνον.
Lôcride, *g.f.*, Λοκρίς, (-ίδα).
Lodovîco, *p. m.*, Λουδοβῖκος.
Lombardîa, *g.f.*, Λομβαρδία || lombârdo, -a, λομβαρδ(ιν)ός.
Lôndra, *g.f.*, Λονδῖνον.
Lôtli, *st. f.*, Λώτ.
Lorênza, *p.f.*, Λαυρεντία.
Lorênzo, *p.m.*, Λαυρέντιος, (Ῥέντιος).
Lûca, *p. m.*, Λουκᾶς.
Lucânia, *g.f.*, Λουκανία.
Lucîa, *p.f.*, Λουκία.
Luciâno, *p. m.*, Λουκιανός.
Luîgi, *p. m.*, Λουδοβῖκος.
Luîsa, *p.f.*, Λουΐζα.
Lyôn, *g.f.*, Λούγδουνον, Λυών.

M

Macedônia, *g.f.*, Μακεδονία || macêdone, *m.f.*, Μακέδων, (-δόνας); -δονικός.
Machiavêlli, *c.*, Μακιαβέλλης.
Madagascâr, *g.m.*, Μαδαγασκάρη.
Maddalêna, *p.f.*, Μαγδαληνή.
Madêra, *g.f.*, Μαδέρα.
Madrîd, *g.f.*, Μαδρίτη.
Magnêsia, *g.f.*, Μαγνησία.
Mâlaga, *g.f.*, Μαλάγα.
Mâlta, *g.f.*, Μελίτη, Μάλτα || maltêse, *m. f.*, μαλτέζος.
Mânchester, *g.f.*, Μαγχεστρία.
Mânica, *g.f.*, Μάγχη.

Mânto, *p.f.*, Μάνθω || *m.*, Μάνθος.
Mântova, *g.f.*, Μάντουα || -vâno, [-a,-ουάνος.
Manzôni, *c.*, Μανζόνης.
Maomêtto, *st. m.*, Μωάμεθ.
Maratôna, *g.f.*. Μαραθών, (-θώνας) || di —, θώνιος.
Mârco, *p.m.*, Μάρκος.
Margherîta, *p.f.*, Μαργαρίτα.
Marîa; -riêtta. *p.f.*, Μαρία, (Μάρω, -ριέττα, -ριεττίνα, -ριγώ, -ριγούλα, -ρίκα, -ρούλα, Μέρη).
Mârio, *p.m.*, Μάριος.
Marôcco, *g.m.*, Μαρόκον.
Mârsia, *mit. m.*, Μαρσύας. [σίλια).
Marsîglia, *g.f.*, Μασσαλία, (Μαρ-
Mârta, *p.f.*, Μάρθα.
Mârte, *mit. m.*, Ἄρης.
Martîno, *p.m.*, Μαρτῖνος.
Massimiliâno, *p.m.*, Μαξιμιλιανός.
Mâssimo, *p.m.*, Μάξιμος.
Matîlde, *p.f.*, Ματθίλδη.
Mattêo, *p.m.*, Ματθαῖος, (Ματταῖος).
Maurîzio, *p.m.*, Μαυρίκιος.
Medêa, *p.f.*, Μήδεια. [λασσα).
Mediterrâneo, *p.m.*. Μεσόγειος (θά-
Medûsa, *mit. f.*, Μέδουσα.
Mêgara, *g.f.*, τὰ Μέγαρα || -rêse, *m.f.*, -ρεύς.
Meleâgro, *mit. m.*. Μελέαγρος.
Melpômene, *mit. f.*. Μελπομένη.
Menândro, *st. m.*, Μένανδρος.
Menelâo, *st. m.*, Μενέλα(ο)ς.
Mênfi, *g.f.*, Μέμφις.
Menîppo, *st. m.*, Μένιππος.
Mêntore, *p.m.*, Μέντωρ, (-τορας).
Mercûrio, *mit. m.*, Ἑρμῆς.
Mêrope, *p.f.*, Μερόπη.
Mesopotâmia, *g.f.*, Μεσοποταμία.
Messalîna, *p.f.*. Μεσσαλίνη.
Messêne, *g.f.*, Μεσσήνη || messênio, -a, μεσσήνιος.
Messênia, *g.f.*, Μεσσηνία.
Mêssico, *g.m.*, Μεξικόν.
Messîna, *g.f.*, Μεσσήνη.
Metapôuto, *g.f.*, Μεταπόντιον.
Metastâsio, *c.*. Μεταστάσιος.
Metêllo, *p.m.*, Μέτελλος.
Micêne, *g.f.*, Μυκῆναι || di —, -ναῖος.
Michêle, *p.m.*, Μιχαήλ, (Μίκιος).
Mîda, *mit. m.*, Μίδας. [Μιλάνον.
Milâno, *g.f.*, Μεδιόλανον, τὰ -λανα,
Milêto, *g.f.*, Μίλητος || milêsio, -a,
Milône, *st.m.*, Μίλων. [-λήσιος.
Milzîade, *p.m.*, Μιλτιάδης.
Minêrva, *mit. f.*, Ἀθηνᾶ.
Mîsia, *g.f.*, Μυσία.
Missolûngi, *g.f.*, Μεσολόγγι(ον).
Mitilêne, *g.f.*, Μιτυλήνη.
Mnemôsine, *mit. f.*, Μνημοσύνη.
Môdena, *g.f.*, Μοδένη. [-a,-δαυικός.
Moldâvia, *g.f.*, Μολδαυΐα || -dâvo,
Mônaco, *g.f.*, Μόνακον (τῆς Ἰταλίας) || *di Baviêra*, Μόναχον.
Mongôlia, *g.f.*, Μογγολία || -golo,-a, -γόλιος. [|| -grîno, -a, -νιώτης.
Montenêgro, *g.m.*, Μαυροβούνι(ον)
Morâvia, *g.f.*, Μοραυΐα.
Morêa, *g.f.*, *v.* Peloponnêso.
Morfêo, *mit. m.*, Μορφεύς, (-φέας).
Môsca, *g.f.*, Μόσχα.
Mosè, *st. m.*, Μωϋσῆς, (Μωσές).
Mozambîco, *g.m.*, Μοζαμβίκη.

N

Nabûcco(dônosor), *st.m.*, Ναβουχοδονόσωρ, (-σωρας).
Nântes, *g.f.*, Νάντη.
Nâpoli, *g.f.*, Νεάπολις, (Νάπολι) || -letâno, -a, -λε(-λι)τάνος.
Narcîso, *mit. m.*, Νάρκισσος.
Nâsso, *g.f.*, Νάξος.
Nâuplia, *g.f.*, Ναύπλιον, (Ἀνάπλι).
Nausîcaa, *p.f.*, Ναυσικάα, (-κᾶ).
Navarîno, *g.f.*, Ναυαρῖνον.
Neârco, *p.m.*, Νέαρχος.
Neêra, *p.f.*, Νέαιρα.
Nerône, *st. m.*, Νέρων, (-ωντας).
Nêstore, *p.m.*, Νέστωρ, (-τορας).
Nettûno, *mit. m.*, Ποσειδών (-δώνας).
Newcâstle, *g.f.*, Νεοκάστελ.
New-Jôrk, *g.f.*, Νέα Ὑόρκη.
Nêwton, *c.*, Νεύτων (-τωνας).
Nicêa, *g.f.*, Νικαία.

Nicêforo, *p.m.*, Νικηφόρος.
Nîcia, *st. m.*, Νικίας.
Nicôla, *p.m.*, Νικόλαος, (Νῖκος).
Nicomêde, *p.m.*, Νικομήδης.
Nicomêdia, *g.f.*, Νικομήδεια.
Nîlo, *g.m.*, Νεῖλος.
Nînive, *g.f.*, Νινευΐ.
Nîobe, *g.f.*, Νιόβη.
Nîzza, *g.f.*, Νίκαια.
Noè, *st. m.*, Νῶε.
Nûbia, *g.f.*, Νουβία.
Nûma, *st. m.*, Νουμᾶς.

O

Oceânia, *g.f.*, Ὠκεανία.
Odêssa, *g.f.*, Ὀδησσός.
Oêta, *g.m.*, Οἴτη.
Olânda, *g.f.*, Ὁλλανδία || -dêse, *m.f.*, -δός; -δικός.
Olîmpia, *g.f.*, Ὀλυμπία || olîmpico, [-a, -πιακός.
Olîmpo, *g.m.*, Ὄλυμπος.
Olînto, *g.f.*, Ὄλυνθος.
Omêro, *st. m.*, Ὅμηρος.
Onôrio, *p.m.*, Ὀνώριος.
Orâzio, *st. m.*, Ὁράτιος.
Orêste, *p.m.*, Ὀρέστης.
Orfêo, *mit. m.*, Ὀρφεύς, (-φέας).
Origêne, *st. m.*, Ὀριγένης.
Orlândo, *p.m.*, Ῥολάνδος, Ὀρ-
Ortênsia, *p.f.*, Ὀρτενσία. [λάνδος.
Òssa, *g.m.*, Ὄσσα.
Ottâvia, *p.f.*, Ὀκταβία.
Ottâvio, *p.m.*, Ὀκτάβιος.
Ottône, *p.m.*, Ὄθων, (-ωνας).

P

Pâdova, *g.f.*, Παταύϊον, Πάδοβα.
Paflagônia, *g.f.*, Παφλαγονία.
Pâfo, *g.f.*, Πάφος.
Palamêde, *p.m.*, Παλαμήδης.
Paleôlogo, *c.*, Παλαιολόγος.
Palêrmo, *g.f.*, Πάνορμον, Παλέρμον || -mitâno, -a, -μήτης.
Palestîna, *g.f.*, Παλαιστίνη.
Pâllade, *mit. f.*, Παλλάς, (-άδα).
Panamà, *g.m.*, Ἰσθμὸς τοῦ Πανα-
Pandôra, *mit. f.*, Πανδώρα. [μᾶ.
Panfîlia, *g.f.*, Παμφυλία.
Paolîna, *p.f.*, Παυλίνα.
Pâolo, *p.m.*, Παῦλος.
Pâride, *p.m.*, Πάρις.
Parîgi, *g.f.*, Παρίσιοι, τὰ -σια (Παρίσι) || -gîno, -a, -σι(α)νός,
Pârma, *g.f.*, Πάρμα. [(-σιάνικος).
Parnâso, *g.m.*, Παρνασσός.
Pâro, *g.f.*, Πάρος.
Pâtmo, *g.f.*, Πάτμος.
Patrâsso, *g.f.*, Πάτραι, (Πάτρα) || di —, -τραῖος, -τρινός.
Patrîzio, *p.m.*, Πατρίκιος.
Pâtroclo, *p.m.*, Πάτροκλος.
Pechîno, *g.f.*, Πεκῖνον.
Pelêo, *mit. m.*, Πηλεύς, (-λέας).
Pêlla, *g.f.*, Πέλλα.
Pêlope, *mit. m.*, Πέλοψ, (-οπας).
Pelôpida, *p.m.*, Πελοπίδας.
Peloponnêso, *g.m.*, Πελοπόννησος, Μωρηᾶς) || -siaco, -a, -ννησιακός, (μωραΐτης).
Penêlope, *p.f.*, Πηνελόπη, (Πόπη).
Penêo, *g.m.*, Πηνειός, (Σαλαβριᾶς).
Pentêlio, *g.m.*, Πεντελικόν.
Pêrgamo, *g.f.*, Πέργαμος.
Pêricle, *p.m.*, Περικλῆς, (Πέρικλες).
Persêfone, *p.f.*, Περσεφόνη, (Φόνη).
Pêrsia, *g.f.*, Περσίς, -σία || persiâno, -a, Πέρσης; -σικός.
Pêsto, *g.f.* Παῖστος.
Petrârca, *c.*, Πετράρχης.
Pîdna, *g.f.*, Πύδνα.
Piêria, *g.f.*, Πιερία.
Pierîna, *p.f.*, Πιερίνα.
Piêtro, *p.m.*, Πέτρος, (Πιέρος, Πετρούκης, -ράκις).
Pilâto, *st. m.*, Πιλάτος.
Pîlo, *g.f.*, Πύλος.
Pîndaro, *st. m.*, Πίνδαρος.
Pîndo, *g.m.*, Πίνδος.

Pio, *st. m.*, Πῖος.
Pîramo, *mit. m.*, Πύραμος.
Pirenêi, *g. m. pl.*, Πυρηναῖα (ὄρη).
Pirêo, *g. m.*, Πειραιεύς, (-ραιᾶς).
Piritôo, *mit. m.*, Πειρίθοος.
Pîrra, *p. f.*, Πύρρα.
Pîrro, *p. m.*, Πύρρος.
Pîsa, *g. f.*, Πίσα.
Pisîstrato, *p. m.*, Πεισίστρατος.
Pitâgora, *st. m.*, Πυθαγόρας.
Platêa, *g. f.*, Πλαταιαί.
Platône, *st. m.*, Πλάτων, (-τωνας).
Plînio, *st. m.*, Πλίνιος.
Plutârco, *st. m.*, Πλούταρχος.
Plutône, *mit. m.*, Πλούτων, (-τωνας).
Pnîce, *g. f.*, Πνύξ.
Polîbio, *st. m.*, Πολύβιος.
Policlêto, *st. m.*, Πολύκλειτος.
Polidôro, *p. m.*, Πολύδωρος.
Polifêmo, *mit. m.*, Πολύφημος.
Polîmnia, *mit. f.*, Πολύμνια.
Polinîce, *mit. m.*, Πολυνείκης.
Polissêna, *p. f.*, Πολυξένη, (Ξένη).
Pollûce, *mit. m.*, Πολυδεύκης.
Polônia, *g. f.*, Πολωνία.
Pomerânia, *g. f.*, Πομερανία.
Pompêi, *g. f.*, Πομπήιοι.
Pompêo, *p. m.*, Πομπήϊος.
Pônto, *g. m.*, Πόντος.
Poseidône, *mit. m.*, Ποσειδῶν, (-δώνας).
Potidêa, *g. f.*, Ποτίδαια.
Prassîtele, *st. m.*, Πραξιτέλης.
Prîamo, *st. m.*, Πρίαμος.
Procôpio, *p. m.*, Προκόπιος.
Promêteo, *mit. m.*, Προμηθεύς, (-θέας).
Propôntide, *g. f.*, Προποντίς, (-ίδα).
Prosêrpina, *p. f.*, Περσεφόνη, (Φόνη).
Prôteo, *mit. m.*, Πρωτεύς, (-τέας).
Provênza, *g. f.*, Προβηγγία.
Prûssia, *g. f.*, Πρωσσία (Προυσσία) || -âno, -a, Πρῶσσος; -σσικός, (Προῦσσος, -σσιάνος).
Prûth, *g. m.*, Προῦθος.
Pulchêria, *p. f.*, Πουλχερία.

Q

Quirinâle, *g. m.*, Κυρινάλιον.
Quirîno, *p. m.*, Κυρῖνος.

R

Radamânto, *mit. m.*, ʿΡαδάμανθυς.
Raffaêle; -êllo, *p. m.*, ʿΡαφαήλ.
Ragûsa, *g. f.*, ʿΡαγούζα.
Ravênna, *g. f.*, ʿΡαβέννα.
Rêa, *p. f.*, ʿΡέα.
Réaumûr, *c.*, ʿΡεώμυρος.
Rêggio, *g. f.*, ʿΡήγιον, (Ρέγιο).
Rêmo, *p. m.*, ʿΡῆμος.
Rêno, *g. m.*, ʿΡῆνος.
Rênzo, *p. m.*, ʿΡέντιος.
Riccârdo, *p. m.*, ʿΡιχάρδος.
Rîo Janêiro, *g. f.*, ʿΡίον ʾΙαένειρον.
Robêrto, *p. m.*, ʿΡοβέρτος.
Rôdano, *g. m.*, ʿΡοδανός.
Rôdi, *g. f.*, ʿΡόδος || rodiêse, *m. f.*, -διος, -διακός.
Rodôlfo, *p. m.*, ʿΡοδόλφος.
Rodrîgo, *p. m.*, ʿΡοδρῖγος.
Rôma, *g. f.*, ʿΡώμη || româno, -a, ῥωμαῖος.
Rômolo, *st. m.*, ʿΡώμυλος.
Rôsa; -sîna, *p. f.*, ʿΡόζα, -ζίνα.
Rubicône, *g. m.*, ʿΡουβίκων.
Rumanîa, *g. f.*, ʿΡουμανία.
Rumelîa, *g. f.*, ʿΡωμυλία.
Rûssia, *g. f.*, ʿΡωσσία, (ʿΡουσσία) || rûsso, -a, ʿΡῶσσος, (ʿΡοῦσσος).

S

Sâffo, *p. f.*, Σαπφώ, (Σάφω).
Sahâra, *g. m.*, Σαχάρα.
Salamîna, *g. f.*, Σαλαμίς, (-ῖνα).
Sallûstio, *st. m.*, Σαλλούστιος.

Salomône, *st. m.*, Σολομών.
Salonîcco, *g.f.*, Θεσσαλονίκη, (Σαλονίκι).
Sâmo, *g.f.*, Σάμος.
Samotrâcia, *g.f.*. Σαμοθράκη.
Santîppo, *p.m.*, Ξάνθιππος.
Saragôzza, *g.f.*, Σαραγόσσα.
Sardanâpalo, *st.m.*, Σαρδανάπαλος.
Sardêgna, *g.f.*, Σαρδηνία, (Σαρδώ) || sârdo, -a, -δινιακός, σάρδος.
Sârdi, *g.f.*, Σάρδεις.
Sarmâzia, *g.f.*, Σαρματία.
Satûrno, *mit. m.*, Κρόνος.
Saûlle, *st. m.*, Σαούλ(ης).
Scamândro, *g.m.*, Σκάμανδρος.
Scandinâvia, *g.f.*, Σκανδιναυΐα.
Schêria, *g.f.*, Σχερία.
Scipiône, *p.m.*. Σκηπίων, (-πίονας).
Scizia, *g.f.*, Σκυθία || scîta, *m. f.*. Σκύθης, *f.* Σκῦθις.
Scôzia, *g.f.*, Σκωτία.
Sebastiâno, *p.m.*, Σεβαστιανός.
Sebastôpoli, *g.f.*, Σεβαστούπολις.
Selêuco, *st. m.*, Σέλευκος.
Selinûnte, *g.f.*, Σελινοῦς.
Sêneca, *st. m.*, Σενέκας.
Sênna, *g.f.*, Σηκουάνας.
Senofônte, *st. m.*, Ξενοφῶν, (-φώντας).
Sêrbia, *g.f.*, Σερβία || sêrbo, -a, σέρβος.
Sêrse, *st. m.*, Ξέρξης.
Shâskespeare, *st. m.*, Σαιξπῆρος.
Sîbari, *g.f.*, Σύβαρις.
Sibêria, *g.f.*. Σιβηρία.
Sicîlia, *g.f.*, Σικελία || -liâno. -a, σικελός.
Siciône, *g.f.*, Σικυών, (-ώνας).
Sigêo, *g.m.*, Σίγγειον.
Sigismôndo, *p.m.*, Σιγισμόνδος.
Simoênta, *g.m.*, Σιμόεις.
Simône, *p.m.*, Σίμων, (-ωνας).
Simônide, *st. m.*, Σιμωνίδης.
Sinône, *st. m.*, Σίνων, (-ωνας).
Sîria, *g.f.*, Συρία.
Sîsifo, *mit. m.*, Σίσυφος.
Smîrne, *g.f.*, Σμύρνη || -nêo, -a, -ναῖος.
Sôcrate, *st. m.*, Σωκράτης.
Sofîa, *p.f.*, Σοφία, (Σόφω, -φιέτα, Φόφω).
Sôfocle, *st. m.*, Σοφοκλῆς.
Spâgna, *g.f.*, Ἱσπανία || -gnuôlo,-a, -νός.
Spârta, *g.f.*, Σπάρτη || -tâno, -a, -τιάτης.
Sperchêo, *g.m.*, Σπερχειός.
Spiridiône, *p.m.*, Σπυρίδων, (Σπῦρος, -ράκης, Πίππης).
Spôradi, *g.f. pl.*, Σποράδες νῆσοι.
Stanislâo, *p.m.*, Στανίσλαος.
Stêfano, *p.m.*, Στέφανος, (-νής).
Stoccôlma, *g.f.*, Στοκχόλμη.
Strasbûrgo, *g.f.*, Στρασβοῦργον, Ἀργεντόρατον.
Sûsa, *g.f.*, Σοῦσα.
Susânna, *p.f.*, Ζουζάνα.
Svêzia, *g.f.*, Σουηδία || Svedêse, *m.f.*, Σουηδός.
Svîzzera, *g.f.*, Ἑλβετία || -o,-a,-τός.

T

Tâcito, *st. m.*. Τάκιτος.
Tâgo, *g.m.*, Τάγος.
Taigêto, *g.m.*, Ταΰγετον.
Talête, *st. m.*, Θάλης.
Talîa, *mit. f.*, Θάλεια.
Tântalo, *mit. m.*, Τάνταλος.
Târanto, *g.f.*, Τάρας.
Tarpêa, *st. f.*, Ταρπηΐα.
Tarquînio, *st. m.*, Ταρκίνιος.
Târso, *g.f.*, Ταρσός.
Tâso, *g.f.*, Θάσος.
Tâsso, *c.*, Τάσσος.
Têbe, *g.f.*, Θῆβαι || -bâno,-a,-βαῖος.
Tegêa, *g.f.*, Τεγέα.
Telêmaco, *p.m.*, Τηλέμαχος.
Temîstocle, *p.m.*, Θεμιστοκλῆς.
Têmpe, *g.f.*, τὰ Τέμπη.
Tênaro, *g.m.*, Ταίναρον.
Tênedo, *g.f.*, Τένεδος.
Teôcrito, *st. m.*, Θεόκριτος.
Teodôra, *p.f.*, Θεοδώρα, (Θοδώρα).
Teodôro, *p.m.*, Θεόδωρος, (Θοδωρής).
Teôfane, *p.m.*, Θεοφάνης, (Φάνης).
Teôfilo, *p.m.*, Θεόφιλος.
Teofrâsto, *st. m.*, Θεόφραστος.
Teramêne, *st. m.*, Θηραμένης.
Terêsa, *p.f.*. Θηρεσία.
Termôpili, *g.f. pl.*, Θερμοπύλαι.
Tersîcore, *mit. f.*, Τερψιχόρη.

Tersìte, *st. m.*, Θερσίτης.
Tesêo, *st. m.*, Θησεύς, (-σέας).
Tessâlia, *g.f.*, Θεσσαλία || -alo, -a, -αλός.
Têvere, *g.m.*, Τίβερις.
Tibêrio, *p.m.*, Τιβέριος.
Tiêste, *mit. m.*, Θυέστης.
Tìgri, *g.m.*, Τίγρης.
Timôteo, *p.m.*, Τιμόθεος.
Tirêsia, *mit. m.*, Τειρεσίας.
Tirînto, *g.f.*, Τίρυνς.
Tìro, *g.f.*, Τυρός.
Tirrêno, *g.m.*, Τυρρηνικὸν πέλαγος.
Tirtêo, *st. m.*, Τυρταῖος.
Tìsbe, *p.f.*, Θίσβη.
Tisîfone, *mit. f.*, Τησιφόνη.
Tissafêrne, *st. m.*, Τισσαφέρνης.
Tìto, *p.m.*, Τίτος.
Tobîa, *p.m.*, Τωβίας.
Tolomêo, *p.m.*, Πτολεμαῖος.
Tolône, *g.f.*, Τουλών.
Tolôsa, *g.f.*, Τουλούση.
Torîno, *g.f.*, Το(υ)ρῖνον || -nêse, *m.f.*, -ρίνιος.
Toscâna, *g.f.*, Τοσκάνη || -âno, -a, [-ανός.
Trâcia, *g.f.*, Θρᾴκη || trâce, *m.f.*, [Θρᾴξ.
Traiâno, *st. m.*, Τραϊανός.
Trasîbulo, *p.m.*, Θρασύβουλος.
Trasimêno, *g.m.*, Τρασιμένη λίμνη.
Trezêne, *g.f.*, Τροιζήν || di —, -ζήνιος.
Triêste, *g.f.*, Τριέστη, -ι, Τερ- [γέστη.
Trôade, *g.f.*, Τρωάς, (-άδα).
Trôia, *g.f.*, Τροία.
Tucîdide, *st. m.*, Θουκυδίδης.
Tûllia, *p.f.*, Τυλλία.
Tûllio, *p.m.*, Τύλλιος.
Tûrio, *g.f.*, Θούριον.

U

Ùgo, *p.m.*, Οὖγος.
Ulîsse, *p.m.*, Ὀδυσσεύς, (-σσέας, -σσηᾶς, Δυσσέας, -σσηᾶς).
Umbêrto, *p.m.*, Οὐμβέρτος.
Ùmbria, *g.f.*, Ὀμβρική || ûmbro, -a, [ὄμβρος.
Urânia, *mit. f.* Οὐρανία.
Urbâno, *p.m.*, Οὐρβανός. [-καῖος.
Ùtica, *g.f.*, Ἰτύκη || uticênse, *m.f.*

V

Valênte, *p.m.*, Οὐ-(Β)αλέντιος.
Valentîna, *p.f.*, Βαλεντίνη.
Valentiniâno, *st. m.*, Βαλεντινιανός.
Valentîno, *p.m.*, Βαλεντῖνος.
Valênza, *g.f.*, Βαλεντία.
Valêria, *p.f.*, Βαλερία.
Valeriâno, *p.m.*, Βαλεριανός.
Valêrio, *p.m.*, Βαλέριος.
Vaticâno, *g.m.*, Βατικανόν.
Vêio, *g.f.*, Οὐήϊοι. [δω).
Vênere, *mit. m.*, Ἀφροδίτη, (Φρό-
Venêzia, *g.f.*, *città e regiône*, Βενετία, (-ά) || -ziâno, -a, Βενετός; βενετικός, (Βενετζιάνος).
Verôna, *g.f.*, Βερώνη.
Vespasiâno, *st. m.*, Οὐ-(Βε)σπασια-
Vêsta, *mit. f.*, Ἑστία. [νός.
Vesûvio, *g.m.*, Βεσούβιος.
Viênna, *g.f.*, Βιέννη, (-α).
Vincênza, *p.f.*, Βικεντία.
Vincênzo, *p.m.*, Βικέντιος.
Virgîlio, *st. m.*, Β-(Οὐ)εργίλιος.
Virgînia, *p.f.*, Βιργινία.
Visigôti, *st. m. pl.*, Βισιγότθοι.
Vittôria, *p.f.*, Βικτωρία.
Vittôrio, *p.m.*, Βίκτωρ, (-τορας).
Vladimîro, *p.m.*, Βλαδίμηρος.
Vôlga, *g.m.*, Βόλγας.
Vôlta, *c.*, Βόλτας.
Vulcâno, *mit. m.*, Ἥφαιστος.

W

Wâsington, *c.*, Οὐάσιγκτων.
Würtemberg, *g.m.*, Βυρτεμβέργη.

Z

Zacarìa, *p. m.*, Ζαχαρίας.
Zacînto; **Zânte**, *g. f.*, Ζάκυνθος, (Ζάκυθο) || di —, -κύνθιος, (-κυθινός).
Zalêuco, *p. m.*, Ζάλευκος.
Zâncle, *g. f.*. Ζάγκλη.
Zanzibâr, *g. m.*, Ζανζιβάρη.
Zâra, *g. f.*, Ζάρα.
Zêa, *g. m.*, Ζέα.
Zelânda, *g. f.*, Ζηλανδία.
Zenôbia, *p. f.*, Ζηνοβία.
Zenône, *st. m.*, Ζήνων, (-ωνας).
Zêuzi, *st. m.*. Ζεῦξις.
Zôe, *p. f.*, Ζωή, (Ζωήτζα).
Zôilo, *st. m.*, Ζώϊλος.
Zoroâstro, *st. m.*, Ζωροάστρος.
Zorobabêle, *st. m.*, Ζωροβάβελ.
Zurîgo, *g. f.*, Ζυρίχη.

1600 MANUALI HOEPLI

Pubblicati a tutto Agosto 1917.

Che cosa sono i Manuali Hoepli?

I. – *Una raccolta iniziata e continuata col proposito di diffondere la cultura; che tratta in forma popolare le lettere, le scienze, le arti e le industrie.*

II. – *I Manuali Hoepli sono sempre compilati da specialisti per ogni materia e sempre ove occorra illustrati copiosamente, e, ad ogni ristampa riveduti ed arricchiti di nuove aggiunte per tenerli al corrente delle più recenti conquiste della scienza.*

III. – *Nella Collezione dei Manuali Hoepli ognuno può trovare un testo riguardante i suoi studi, e, se mai, rintrac-*

cerà sempre uno o più capitoli di suo interesse nei Manuali di indole affine.

IV. – *I Manuali Hoepli formano un'Enciclopedia perennemente viva di scienze, lettere ed arti, perchè la loro grande diffusione permette all'editore di rinnovarli e rifarli di continuo.*

Ulrico Hoepli

AVVERTENZE

☞ I libri si spediscono *franchi di porto* nel Regno e nelle Colonie italiane dietro semplice invio di una cartolina vaglia. — Per le spedizioni all'estero aggiungere il *dieci per cento in più* sul prezzo del libro.

☞ Le spedizioni sono fatte con cura e puntualità, ma i volumi non raccomandati viaggiano a *rischio* e *pericolo* del committente.

☞ Per ricevere i libri raccomandati — onde evitare smarrimenti dei quali l'editore non si rende responsabile — aggiungere *cent. 30 in più.*

☞ Si fanno anche spedizioni per assegno (eccettuato in zona di guerra ove tali spedizioni non sono ammesse), ma siccome le spese d'assegno sono ingenti, è meglio *inviare sempre l'importo* anticipato con cartolina vaglia.

I manuali Hoepli non esistono in brochure; essi sono tutti solidamente ed elegantemente legati.

ELENCO COMPLETO DEI MANUALI HOEPLI

disposti in ordine alfabetico per materia

L. C.

Abbreviature latine ed italiane (Dizionario di) usato specialmente nel medio evo, di A. Cappelli, 2ª ediz., di pag. LXVIII-528 (legato in tutta pergamena) 8 50

Abitazioni animali domestici di U. Barpi, 2ª ediz. p. XVI-479 e 255 figure 4 50

Abitazioni popolari (Case operaie) di E. Magrini, 2ª ediz. pag. XVI-465 e 219 incisioni 5 50

Abiti per signora. Taglio e confezione di E. Bonetti — pag. XX-296, 55 tavole (in ristampa)

Acciai (Lavor. e tempera degli). Indurimento superficiale del ferro e cementazione, di A. Massenz, 3ª ediz riveduta, pag. XX-184 con 60 inc. 2 50

Acciai (Tecnica moderna degli), di C. Goffi. Produzione, lavoraz. a caldo, trattamenti termici, lavoraz. a freddo, proprietà, impiego degli acciai al carbonio e speciali. Manuale per gli operai aggiustatori meccanici pag. XVI-260 con 88 inc. e 3 tav. a colori. . . . 4 50

Acciaio (Tempera e cementaz. dell'), di M. Levi-Malvano, di pag. XII-261 . . . . . 4 —

Accumulatori — vedi: Correnti alternate - Illuminazione elettrica - Ingegnere elettricista - Operaio elettrotecnico - Sovratensioni - Ricettario del elettricista.

Acetilene (L') e le sue applicazioni di S. Castellani e U. Romanelli, 3ª ediz. di pag. XX-335 e 115 illustr. . 4 —

Acido solforico, nitrico, muriatico, ecc. (Fabbricaz dell') di V. Vender, pag. VIII-312 107 inc. 3 50

Acquaforte (L') di F. Melis-Marini, di pag. 178, con 10 tav. e 15 prove originali 3 50

Acqua potabile (Condottura di), di P. Bresadola, di p. XVI-334 e 37 fig. 3 50

Acque minerali e termali d'Italia di L. Tioli, di pag. XXII-552 . . . . . 5 50

Acque minerali artificiali, acque gazose, ecc., di M. Giua, con 42 illustrazioni. . . . . 2 —

Acque sotterranee e giacimenti minerali, di M. Grossi di pag. XVI-380, con 68 incis. e una tavola 4 50

Acrobatica e atletica di A. Zucca, di pag. XXX-267, 100 tav. e 42 inc. 6 50

L. C.

Acustica musicale, di A. Tacchinardi, di p. XII-189, con 85 inc. 2 50

Adulterazioni del vino e dell'aceto di A. Aloi, di pag. XII-227 e 10 incis. 2 50

Aerostatica, Aeronautica, Aviazione di G. G. Bassoli, p. VIII-184 e 94 incis. (esaurito).

Affari (Vademecum dell'uomo di), di C. Dompè, di p. XII-472 (in ristampa)

Aggiustatore meccanico, di F. Massero, di pag. XII-263 con 296 inc. 4 50

— Vedi Acciai.

Agraria — vedi: Abitazioni animali - Agricoltore - Agronomia - Alimentazione del bestiame - Ampelografia - Catasto italiano - Computisteria agraria - Economia fabbricati rurali - Estimo rurale - Geometria pratica - Legislazione rurale - Macchine agricole - Mezzeria - Pomologia - Telemetria - Triangolazioni topografiche e catastali.

Agricoltore (Prontuario dell') e dell'Ingegnere agronomo, di V. Niccoli, 6ª ediz., p. XL-588 e 41 incis. . 5 50

Agricoltore (Il libro dell'). Agronomia, agricoltura, di A. Bruttini. 3ª ediz., di p. XXIII-464 con 313 figure 3 50

Agrimensura (Elementi di) di S. Ferreri-Mitoldi, 2ª edizione, di pag. XVIII-324, con 240 incisioni . . 3 50

Agronomia di Carega di Muricce, 3ª ed. (esaurito).

Agronomia e agricoltura moderna di G. Soldani, 3ª ediz., di p. VIII-416 e 134 incis. . . . 3 50

Agricoltura — vedi: Botanica - Chimica agraria - Coltivazione piante tessili - Coltura montana - Concimi - Elettricità (L') nella vegetazione - Floricoltura - Frumento e mais - Frutta minori - Frutticoltura - Funghi e tartufi - Gelsicoltura - Giardiniere - Insetti nocivi - Insetti utili - Malattie crittogamiche delle piante erbacee coltivate - Molini - Olivo ed olio - Olii vegetali, animali e minerali - Orticoltura - Piante e fiori - Piante industriali - Pomologia artificiale - Prato - Prodotti agricoli del Tropico - Selvicoltura - Tabacco - Uva passa - Viticoltura.

Agrumicoltura in Italia (L') **e nella Libia,** di E. Ferrari, di pag. XIV-228, con 35 tavole . . . 3 50

Albanese parlato. Cenni grammaticali e vocabolario, proverbi, dialoghi, di A. Leotti, di p. 433 . . 4 50

Alcool. Fabbricazione e materie prime, di F. Cantamessa, 2ª ediz., di p. XII-447 . . . . . 4 —

Alcool industriale, di G. Ciapetti. Produzione e applicazione, p. XII-262 e 105 figure . . . . 3 —

Alcoolismo (L') di G. Allevi, di p. XI-221 . . . 2 —

Algebra complementare di S. Pincherle, 2 vol.

I. **Analisi algebrica,** 3ª ediz. di p. VIII-174 con 8 inc. 1 50

II. **Teoria delle equazioni,** 3ª ediz., p. IV-167 e 4 inc. 1 50

Algebra elementare di S. Pincherle, 12ª ediz. di p. VIII-210 . . . . . 1 50

— (Esercizi di) di S. Pincherle, 2ª ediz., p. VIII-135 . . 1 50

Alimentazione di G. Strafforello, di p. VIII-122 . 2 —

Alimentazione del bestiame di Menozzi e Niccoli 2ª ediz. p. XVI-407 . . . . . 4 —

L. C.

Alligazione (Tavole di) per l'oro e l'argento di F. Buttari, p. XII-220 . . . . . 2 50

Alluminio (L') di C. Formenti, di p. XXVIII-324 . . 3 50

Alpi (Le) di I. Ball, traduz. di I. Cremona, p. IV-120 . 1 50

Alpinismo di G. Brocherel, di p. VIII-312 . . . 3 —

Amatore (L') di oggetti d'arte e di curiosità di L. De Mauri, 2ª ediz., di p. XV-720, (in ristampa).

Amatore (L') di majoliche e porcellane di L. De Mauri 2ª ediz. di pag. XVI 843 con 430 incisioni e 43 tavole . 12 50

Amministrazioni comunali, provinciali e opere pie, pei Segretari e aspiranti Segretari comunali di E. Mariani, di p. XXXII-979, legato in pelle 9 50

Ampelografia. Viti per uve da vino e da tavola, di G. Molon, p. XLIV-1243, 2 vol. . . . . 18 —

Analisi chimica qualitativa di sostanze minerali e organiche, di P. E. Alessàndri, 3ª ediz. rifatta, di pag. XVI-470 con 55 incis. e 63 tabelle 5 50

Analisi chimica qualitativa (Tabelle di) di F. P. Treadwell. Ediz. ital. con un compendio di ricerche sulla purezza dei reattivi ed un cenno sulle soluzioni titolate, per cura di G. Panizzon, di pag. VII-238 . . 5 50

Analisi chimica quantitativa ponderale e volumetrica, di P. E. Alessandri. 2ª edizione, di pag. XX-662 con 73 incisioni 6 50

Analisi chimiche per Ingegneri di L. Medri, di p. XIV-313 e 80 figure 3 50

Analisi delle urine (L'urina nella diagnosi delle malattie), di F. Jorio (in ristampa).
— vedi - Urologia.

Analisi del vino, di M. Barth e E. Comboni, 2ª ed., di p. XVI-140 . . . . . 2 —

Anatomia e fisiologia comparate di R. Besta, p. VII-229 e 59 incis. 1 50

Anatomia microscopica, di D. Carazzi, di p. XI-211, con 5 incis. 1 50

Anatomia pittorica, di A. Lombardini, 4ª ediz. a cura di V. Lombardini di p. XII-195 e 56 incis. . 2 —

Anatomia topografica di C. Falcone, 3ª ediz., di p. XII-887 e 48 fig. 7 50

Anatomia vegetale di A. Tognini, di p. XVI-724 . 3 —

Anfibii d'Italia (Gli), di C. Vandoni, di pag. XII-176, con 32 figure 2 50

Animali da cortile. Polli, Tacchini, Fagiani, Oche, Conigli, ecc., di F. Faelli, 2ª ediz., di pag. XXIV-388, con 56 incisioni e 19 tavole colorate 5 50
— — vedi: Colombi domestici - Coniglicoltura - Fagiani - Malattie dei polli - Pollicoltura - Uccelli canori.
Animali domestici. — vedi: Abitazione degli - Cammello - Cane - Cani e gatti - Cavallo - Maiale - Porco Razze bovine - Suinicoltura - Zebra.

Animali parassiti dell'uomo di F. Mercanti, di p. IV-179, con 33 incis. 1 50
— Vedi: Insetti delle case.

Antichità greche, pubbliche, sacre e private, di V. Inama, 2ª ediz. di p. XV-224 e 19 tav. . 2 50

Antichità private dei romani, di N. Moreschi e W. Kopp, di p. XVI-181, illustr. 1 50

L. c.

Antichità pubbliche romane, di I. G. HUBERT e W. KOPP, di p. XIV-324 . . . . . 3 —

Antologia provenzale, di E. PORTAL, di p. VIII-674 4 50

Antologia stenografica, di E. MOLINA, (esaurito).

Antropologia, di S. SERGI, in sostituzione del manuale esaurito, di G. CANESTRINI (in corso di stampa).

Antropologia criminale, di G. ANTONINI, di pagine VIII-167 . . . . . 2 —

Antropometria, di R. LIVI, di p. VIII-237 e 32 incis. 2 50

Ape latina. Dizionario di frasi, sentenze ecc., a cura di G. FUMAGALLI, p. XVI-353 . . . . . 3 50

Apicoltura, di G. CANESTRINI, 8ª ediz. ampliata, a cura di V. ASPREA, pag. VIII-239, con 55 inc. 2 50

Appalti di opere pubbliche, di A. CUNEO, di pag. VIII-571 . . . . . 5 —

Apparecchiatura dei tessuti di lana, di G. STROBINO, di pag. VIII-618, con 404 incisioni. . . 8 50

Apprendista meccanico, di V. GOFFI, di pagine XVI-315, con 203 incisioni . . . . . 3 —

Arabo parlato in Egitto. Grammatica e vocabolario, di A. NALLINO, 2ª ediz., di pag. XXVI-531 . . 7 50

Arabo parlato in Libia. Grammatica e repertorio di vocaboli e frasi di E. GRIFFINI, di pag. LII-378 . 5 —

— vedi: Grammatica Italo-Arabo.

Araldica (Grammatica), di F. TRIBOLATI. 4ª edizione a cura G. CROLLALANZA (in ristampa).

— vedi: Vocabolario Araldico.

Araldica zootecnica di E. CANEVAZZI, di p. XIX-342 e 43 incis.. . . . . 3 50

Arazzo (L'arte dell') (Gobelins) di G. B. ROSSI, di p. XV-239 e 130 illustr. . . . . 5 —

Archeologia e storia dell'Arte greca di I. GENTILE, 3ª ediz. rifatta da S. Ricci, (esaurito).

Archeologia — vedi: Atene - Antichità greche - Antichità romane - Epigrafia - Paleografia - Rovine Palatino - Topografia di Roma.

Architettura italiana antica e moderna, di A. MELANI. 5ª ediz., di p. XXXII-688, con 180 tavole . 12 —

— vedi: Stili architettonici.

Archivista (L'), di P. TADDEI, Man. teorico pratico, di p. VIII-486 . . . . . 5 —

Archivisti (Manuale per gli), di P. PECCHIAI, di pagine VI-229 . . . . . 3 —

Argentatura — vedi: Enciclopedia galvanica - Galvanizzazione - Galvanoplastica - Galvanostegia - Metallocromia - Metalli preziosi - Piccole industrie - Ricettario dell'elettricista.

Argentina (Repubblica), storia e condizioni geografiche di E. COLOMBO, di p. XII-380 . . . . . 3 50

L. C.

Aritmetica pratica, di F. PANIZZA, 2ª ediz., di p. VIII-188. . . . . 1 50

Aritmetica razionale, di F. PANIZZA, 6ª ediz., di p. XII-210 . . . . . 1 50

— (Esercizi di) F. PANIZZA, di pag. VIII-150 . . . 1 50

Aritmetica e geometria dell'operaio, di E. GIORLI. 5ª ed., p. XII-239, 79 inc., 136 esere, 150 probl. 2 50

Armi antiche (Guida del raccoglitore) di I. GELLI di p. VIII-389, 23 tav. e 432 incis. 6 50

Armonia, di G. BERNARDI, 2ª ediz., di pag. XX-338 . 3 50

Aromatici e nervini nell'alimentazione, di A. VALENTI, di p. XV-338 . . . . . 3 —

Arsenico (L') nella scienza e nell'industria, di L. MAURANTONIO, di p. XII-256 . . . . . 2 50

Arte decorativa antica e moderna, di A. MELANI, 2ª ediz. di p. XXVII-551, 83 incis. e 175 tav. . 12 —

Arte del dire (Retorica) di D. FERRARI, 9ª ediz. di p. XVI-340 . . . . . 1 50

Arte della memoria. Storia e teoria di B. PLEBANI, 2ª ediz., di pag. XXVI-235 con 13 illustrazioni. . . 2 50

Arte nei mestieri di I. ANDREANI, in 3 volumi.

I. Il falegname, 2ª ed. di p. 309, 264 incis. e 25 tav. 3 —
II. Il fabbro, di p. VIII-250, con 266 incis. e 50 tav. 3 —
III. Il muratore, 2ª ediz. di p. VIII-273, con 235 incis. 3 —

Arti grafiche fotomeccaniche, di P. CONTER. 4ª ediz., di p. XII-228, 43 incis. e 8 tav. 2 50

Asfalto (Fabbricazione e applicazione), di E. RIGHETTI, di p. VIII-152 e 22 incis. (in ristampa).

Assicurazione (Manuale di), di G. ROCCA, p. XIX-634 5 50

Assicurazione in generale, di U. GOBBI, di pagine XII-308 . . . . . 3 —

Assicurazioni sulla vita, di C. PAGANI, di pagine VI-161 . . . . . 1 50

Assicurazioni e stima danni aziende rurali di A. CAPILUPI, di p. VIII-284 e 17 incis. . . 2 50

— vedi: Matematica attuariale - Patologia infortuni lavoro - Scienza attuariale.

Assistenza e terapia degli ammalati di mente, di M. U. MASINI e G. VIDONI, di p. VIII-233 2 50

Assistenza infermi, di C. CALLIANO, 2ª ediz., di p. XXIV-r48 e 7 tav. (esaurito).

Assistenza degli infermi — vedi: Epidemie esotiche - Malattie infanzia - Malattie dei lavoratori - Malat. paesi caldi - Medicatura antisettica - Medicina sociale - Medicina d'urgenza - Medico pratico - Rimedi - Soccorsi d'urgenza - Tisi - Tisici e sanatori - Tubercolosi.

Assistenza dei pazzi, di A. PIERACCINI, e pref. di E. Morselli, 2ª ediz., p. XX-279 . . . . . 2 50

Astronomia, di J. N. LOCKYER e G. CELORIA. 5ª ed., di p. XVI-275 e 54 incis. 1 50

Astronomia nautica, di G. NACCARI, 2ª ediz., di p. XVI-348 e 48 fig. 3 50

L. c.

Astronomia antico testamento, di G. V. SCHIAPARELLI, di p. 204 . . . . . 1 50

Atene antica e moderna. Cenni, di S. AMBRROSOLI, di p. LV-170, e 22 tavole 3 50

Atlante geografico storico d'Italia, di G. GAROLLO, p. VIII-67 e 24 tav. . . . . 2 —

Atlante geografico universale di R. KIEPERT e testo di G. Garollo, di p. VIII-88 e 27 carte. 11ª ed. 2 50

Attrezzatura navale, di F. IMPERATO, 2 volumi:

I. Attrezzatura navale, 6ª ediz. di pag. 570, con 423 fig. nel testo 6 50

II. Manovra delle navi a vela e a vapore, segnalazioni marittime, 5ª di pag. XX-904, 294 inc. e 29 tav. 8 50

Autocromista (L'). Fotografia a colori, di L. PELLERANO, di pag. XXXII-544 con 75 fig. e 38 tavole . 9 50

Autografi (L'Amatore di) di E. BUDAN, p. XIV-426 e 361 facsimili 4 50

Autografi (Raccolte e raccoglitori di), di C. VANBIANCHI, di p. XVI-376 e 102 tav. 6 50

Automobilista (Man. del) a guida pei meccanici conduttori d'automobili, di G. PEDRETTI, 3ª ediz. di p. XX-900 con 984 illustrazioni (in ristampa).

Automobili — vedi: Caldaie a vapore - Chauffeur - Ciclista - Locomobili - Motociclista - Trazione a vapore.

Avarie e sinistri marittimi, Manuale del liquidatore di V. ROSSETTO, p. XV-496 e 23 fig. . . 5 50

Aviazione (Aeroplani, Idrovolanti, Eliche) di E. GARUFFA, di pag. 650, con 548 figure 9 50

Avicoltura — vedi: Animali da cortile - Colombi - Fagiani - Malattie dei polli - Ornitologia - Pollicoltura - Uccelli canori - Uovo di gallina.

Bachi da seta, di F. NENCI, 4ª ed. (in ristampa).

Balbuzie. Cura dei difetti d. pronuncia di A. SALA, di p. VIII-214 . . . . . 2 —

Ballo (Il). *I balli di jeri,* di I. GAVINA. 3ª edizione riveduta da G. FRANCESCHINI, di pag. VIII-253 con 103 fig. 2 50

Ballo (Il). *I balli d'oggi,* di F. GIOVANNINI di p. VIII-183. 3 50

Bambini — vedi: Balbuzie - Malattie d'infanzia - Nutrizione del bambino - Ortofrenia - Rachitide.

Bandiere, insegne e distintivi dei principali Stati del Mondo, di F. IMPERATO, di pagine XVI-220, con 50 tavole a colori 5 50

Barbabietola da zucchero. Storia, lavorazione, ecc., di A. SIGNA p. XII-225 e 29 fig. 2 50

Barbabietola da zucchero. Coltivazione di B. R. DEBARBIERI, p. XVI-220 e 12 fig. 2 50

Batteriologia. G. CANESTRINI. 2ª ed., (esaurito).

Beneficenza (Manuale della), di L. CASTIGLIONI e G. ROTA, di p. XVI-340 . . . . . 3 50

Bestiame e agricoltura in Italia, di F. ALBERTI. 2ª ed. di U. BARPI p. XII-322, 47 tav. e 118 fig. 4 50

L. C.

Bestiame — vedi ai singoli titoli: Abitazioni di animali - Alimentazione del bestiame - Araldica zootecnica - Cammello - Cavallo - Coniglicoltura - Igiene veterinaria - Majale - Malattie infettive - Polizia sanitaria - Pollicoltura - Razze bovine - Suinicoltura - Veterinario - Zebre - Zoonosi - Zootecnia.

Biancheria. Disegno, taglio e confezione di E. BONETTI. 4ª ediz.. di p. XX-269 e 71 tav. . . . . 5 —

Bibbia (Manuale della), di G. ZAMPINI, 2ª ediz. di pagine XX-312 . . . . . 3 —

Bibliografia. G. FUMAGALLI 3ª ed. interamente rifatta di pag. 360, con 87 fig. 4 50

Bibliotecario (Man. del), di G. PETZHOLDT, traduzione di G. Biagi e G. Fumagalli, (esaurito).

Biliardo (Il) **e il giuoco delle bocce,** di I. GELLI, 3ª edizione, di pag. XII-197 e 80 illustrazioni. . . 2 50

Biografia — vedi: C. Colombo - Dantologia - Dizionario di botanica - Dizionario biografico - Manzoni - Napoleone I - Omero - Shakespeare.

Biologia animale, di G. COLLAMARINI, di p. X-426 e 23 tav. . . . . 3 —

Birra, fabbricazione, ecc., di S. RASIO e F. SAMARANI, di p. 279 e 25 fig. 3 50

Bonificazioni. Amministrazioni, ecc., di G. MEZZANOTTE, p. XII-294 . . . . . 3 —

Bonificazioni (La pratica delle), di A. FANTI, di pagine XX-368, con 75 inc. . . . . 4 —

Borsa e valori pubblici, di E. BONARDI di pagine XXVI-916 . . . . . 7 50

Boschi e pascoli. Storia, importanza idro-geologica, ecc., di E. FERRARI, di pag. 380, con 15 tavole . . 3 50

Botanica, di I. D. HOOKER-PEDICINO N., 5ª ediz. a cura G. Gola. di p. XVI-144 e 74 fig. 1 50

Botanica — vedi ai singoli titoli: Ampelografia - Anatomia vegetale - Barbabietola - Caffè - Dizionario di botanica - Fisiologia vegetale - Floricoltura - Funghi Jucca - Garofano - Giardiniere - Malattie crittogamiche - Orchidee - Orticoltura - Piante e fiori - Piante erbacee a seme oleoso - Piante industriali - Pomologia - Prodotti del tropico - Rose - Selvicoltura - Uve - Tabacco.

Bottaio (Il). Fabbricazione e misura delle botti, di L. PAVONE, riveduto da A. Strucchi, di p. 240, con 127 fig. 3 —

Boyscout — vedi Scoutismo.

Bromatologia. I cibi dell'uomo, di S. BELLOTTI, di p. XV-251 . . . . . 3 50

Buddismo, di E. PAVOLINI, di p. XVI-164 (esaurito).

Cacciatore (Manuale del), di G. FRANCESCHI, 5ª ediz., aumentata, di p. XVI-489 con 83 inc. e tavole schem. 5 50

Caffè. Suo paese e importanza, di B. BELLI, di p. XXIV-395 e 48 tav. 4 50

Caffettiere e sorbettiere, di L. MANETTI, di pagine XII-311 e 65 fig (in ristampa).

L. c.

Calcestruzzo (Costruzioni in) ed in cemento armato, di G. VACCHELLI, 5ª ediz., di p. XIX-387 e 274 fig. . 4 50

Calci e cementi, di L. MAZZOCCHI. 4ª ediz., di pagine XII-256 e 64 fig. 2 50

Calcolazioni mercantili e bancarie — vedi: Affari - Calcoli fatti - Commerciante - Computisteria - Contabilità - Interesse e sconto - Prontuario del ragioniere - Monete inglesi - Ragioneria - Usi mercantili - Valori pubblici.

Calcoli fatti. 90 tabelle di calcoli fatti di E. QUAIO. 2ª ediz. di p. XII-342 . . . . . 4 50

Calcolo dei canali in terra e in muratura, di C. Sandri, di p. VIII-305 . . . . . 3 50

Calcolo infinitesimale, di E. PASCAL:

I. Calcolo differenz., 3ª ediz. (in ristampa).

II. Calcolo integrale, 3ª ediz., di p. VIII-330, 16 inc. 3 —

III. Calcolo delle variazioni e delle diff. finite, p. XII-300 (in ristampa)

— Esercizi critici di calcolo differenziale e integrale, di E. PASCAL, di p. XVI-275 . . . . . 3 —

Calcolo infinitesimale — vedi ai singoli titoli: Determinanti - Funzioni analitiche - Funzioni ellittiche - Gruppi di trasformazione - Matematiche superiori.

Caldaie a vapore e istruzione ai conduttori, di L. CEI, 3ª ediz. di p. XVI-474 e 282 fig. . . . . 4 —

Calderaio pratico e costruttore di caldaie a vapore, di G. BELLUOMINI: 2ª ediz., di p. XII-248, con 220 inc. 3 —

Calligrafia. Cenni storici e insegnamento di R. PERCOSSI, 2ª ediz., di p. XII-151 e 66 tav. 5 50

Calore, di E. JONES, trad. Fornari, p. 304 e 98 fig. . 3 —

Camera di Consiglio Civile, di A. FORMENTANO, di p. XXXII-574 . . . . . 4 50

Cammello (Il) di E. PLASSIO, di pag. XII-303 con 2 tav. 3 —

Campicello scolastico (Il). Agricoltura pratica pei maestri di AZIMONTI e CAMPI; di p. 186 e 126 incis. . 1 50

Candele (L'industria delle). Estrazione e purificazione della Glicerina, del Dott. V. SCANSETTI di p. 450 c. 98 inc. 6 —

Cane (Il), razze, allevamento, ecc., di A. VECCHIO, 3ª ed. con appendice " Le malattie dei cani " di P. A. PESCE, di p. XX-521 e 168 incisioni nero e colori . . 3 50

Cani e gatti, costumi e razze, di F. FAELLI, di p. XX-429 e 153 fig. 4 50

Canottaggio, del Cap. G. CROPPI, di p. XXIV-456, 387 incis. e 91 tavole 7 50

Cantiniere (Il). Man. di vinificazione di A. STRUCCHI. 4ª ediz., di p. XII-260 e 62 incis. . . . . 2 —

Canto (Il) nel suo meccanismo, di P. GUETTA, di p. VIII-253 e 24 incis. (in ristampa).

Canto (Arte e tecnica del), di G. MAGRINI, di p. VI-166 2 —

Canto gregoriano, di A. OTTOLENGHI, di p. XVI-1 9 2 —

L. C.

Caoutchouc e guttaperca, di L. SETTIMI, di pagine XVI-253 e 14 ill. . . . . 3 —

Capitano marittimo (Il) di G ALBI, pag XXIV-665 con 13 fig., 2 quadri fuori testo, 16 tav. a colori e un Dizionario commerciale marittimo in 5 lingue . . . 8 50

Capomastro (Man. del). Impiego di materiali idraulici-cementizi, di G. RIZZI, 3ª ediz., di pag. XVI-433 e 32 incisioni nel testo 3 50

Capomastro (Il) **pratico,** G. VIVARELLI (in lavoro).

Capo-meccanico (Il). Nuovo trattato di meccanica industriale, di S. DINARO, di pag. 783, con 536 fig. . . 6 50

Cappellaio. di L. RAMENZONI, di p. XII-222 e 68 incis. 2 50

Carboni fossili inglesi, Coke, Agglomerati, di G. GHERARDI, di p. XII-586 e 5 carte geogr. . . 3 —

Carni conservate col freddo artificiale, di U. FERRETTI, di p. XVI 499 e 83 fig. . . . . 5 —

Carta (Industria della), di L. SARTORI, di p. 329 e 106 inc. 5 50

Carte fotografiche. Preparazioni, ecc. di L. SASSI, p. XII-353 . . . . . 3 50

Carte magiche (Le), Giuochi di destrezza, di PH. DE-FRANK, di pag. XII-148 con 36 illustrazioni . . 2 50

Cartografia. Teoria e storia di E. GELCICH, di p. VI-257, con 36 fig. . . . . 2 —

Cartografia — vedi ai singoli titoli: Catasto - Celerimensura - Compensazione errori - Disegno topografico - Estimo - Lettura delle carte - Telemetria - Topografia - Triangolazioni.

Casa dell'avvenire (La). Vade-mecum dei costruttori, ecc. di A. PEDRINI, 2ª ed. di p. XVII-917 e 445 fig. 9 50

Casaro (Man. del), di L. MORELLI. Fabbricazione del burro e del formaggio di p. XII-258 con 124 incis. . 2 50

Case operaie — vedi: Abitazioni popolari - Casa dell'avvenire - Casette popolari - Città moderna - Fabbricati civili - Progettista moderno.

Caseificio, di G. FASCETTI, storia e teoria della lavorazione del latte, di p. XX-550 (in ristampa)

Casette popolari, villini economici e abitazioni rurali, di I. CASALI 4ª ediz, di pag. VIII-508.con 570 fig. 6 50

Catasto italiano, di E. BRUNI (in ristampa).

Catrame (Il) e suoi derivati di G. MALATESTA, di pag. 628, con 180 fig. 7 50

Cavalli (L'arte di guidarli) di C. VOLPINI, di pagine XXIV-216 e 100 illustrazioni . . . . . 4 —

Cavallo (Il), di C. VOLPINI, 5ª ediz., di p. XX-543, con 93 fig. e 43 tav. a cura di A. GIANOLI 7 50

— (Proverbi sul) raccolti da C. VOLPINI, di p. XIX-172 . 2 50

Cavi telegrafici sottomarini, di E. JONA, di p. XVI-338 e 188 fig. 5 50

Celerimensura e tav. logarit. di F. BORLETTI. 2ª edizione, di pag. XVI-298 e 30 incisioni . . . . 4 —

Celerimensura (Tavole di) di G. ORLANDI, di p. 1200 18 —

Cellulosa, celluloide, ecc., di G. MALATESTA, di p. VIII-176 . . . . . 2 —

Cemento armato — vedi: Calcestruzzo Calci e cementi - Capomastro - Mattoni - Vocabolario tecnico vol. VIII.

L. C.

Centrali elettriche — vedi: Correnti alternate - Elettrotecnica - Illuminaz. elettrica - Ingegn. elettricista.

Ceramiche — vedi: Prodotti ceramici - Maioliche e Porcellane - Fotosmaltografia applicata alle.

Cere — vedi: Imitazioni e succedanei - Industria stearica - Materie grasse - Merceologia tecnica - Ricettario industriale.

Chauffeur (Guida del) e conducente d'automobili, e di motori d'aviazione di G. PEDRETTI. 4ª edizione di pagine 980 con 905 illustraz., (in ristampa).

Chauffeur di se stesso. Man. pratico ad uso di chi guida la propria automobile senza chauffeur, di G. PEDRETTI 2ª ediz. di pag. 495. con 336 fig. e 12 tavole . 6 50

Chimica, di H. E. ROSCOE, 7ª ediz. a cura E. Ricci, di pag. VIII-238 . . . . . 1 50

Chimica (Storia della) di E. MEYER. Ediz. ital. a cura dei Dott. U. e C. GIUA e pref. I. GUTRESCHI, di pagine XXVIII-721 7 50

Chimica agraria, di A. ADUCCO, 3ª ediz. di pag. 572 4 —

Chimica agraria — vedi: Adulterazione vino - Alcool - Birra - Casaro - Caseificio - Cognac - Densità dei mosti - Distillazione vinacce - Enologia - Fecola - Fermentazione e fermenti - Fosfati - Humus - Liquorista - Malattie vini - Terreno agrario - Zucchero.

Chimica analitica. di W. OSTWALD, trad. di A. Bolis, 2ª edizione, di pag. XVI-296 . . . . . 2 50

Chimica applicata alla igiene — vedi: Analisi chimica qualitativa - Bromatologia - Chimica clinica - Chimica legale - Chimica delle sostanze alimentari - Disinfezioni - Elettrochimica - Farmacista - Igienista - Reattivi e reaz. - Spettrofotometria - Urina - Urologia - Veleni.

Chimica applicata alle industrie — vedi: Acido solforico - Alcool industriale - Alluminio - Analisi volumetrica - Birra - Chimica sostanze alimentari, coloranti - Chimico - Conservazione prodotti, sostanze - Colori e vernici - Distillazione legno - Enologia - Esplodenti - Gas illuminante - Industria della carta, frigorifera, saponiera, stearica, tartarica, tintoria - Metallocromia - Merceologia - Pirotecnia - Prodotti e procedimenti - Ricettario domestico, dell'elettricista, industriale - Sale e saline - Soda caustica - Specchi - Tintore - Vetro - Zolfo - Zucchero.

Chimica clinica, di R. SUPINO (in ristampa).

Chimica fotografica, di R. NAMIAS, di p. XII-230 . 2 50

Chimica legale (Tossicologia), di N. VALENTINI, di p. XII-243 . . . . . 2 50

Chimica delle sostanze alimentari, ad uso dei Medici, dei Farmacisti, ecc., di P. E. ALESSANDRI. 2ª ediz. di p. XV-627, due tav. e 149 incis. . . 5 50

Chimica delle sostanze coloranti. (Tintura d. fibbre tessili di A. PELLIZZA, di p. VIII-480 . . . 5 50

Chimico (Man del) e dell'Industriale di L. GABBA, 5ª ediz. colle tavole di H. Will di pag. XXIV-588 . 6 50

Chiromanzia e tatuaggio, di G. L. CERCHIARI, di p. XX-232 e 60 ill. 4 50

L. c.

Chirurgia operativa, di R. STECCHI e A. GARDINI, di p. VIII-322, con 118 inc. . . . . 3 —

Chitarra (Studio della), di A. PISANI, di p. XVI-138, 52 fig. e 27 esempi . . . . . 2 —

Cibi — vedi: Aromatici - Bromatologia - Carni conservate - Conservazione sostanze alim. - Macelli moderni - Gastronomo moderno - Pane - Pasticciere - Pastificio - Patate - Tartufi e funghi.

Ciclista (Manuale del), di U. GRIONI, 3ª ediz., di p. XVI-496, 285 incis. e 8 tav. . . . . 5 —

Cinematografia (Guida pratica della) di V. MARIANI, di pag. XXIII-312, con 151 illustraz. . . . . 4 —

Città moderna, (La), ad uso degli ingegneri, di A. PEDRINI, di p. XX-510, 194 fig. e 10 tav. . . . . 5 —

Città (Costruzione delle) di A. CACCIA, di pag. 299 con 270 incisioni 4 50

Classificazione delle scienze, di C. TRIVERO, di p. XVI-292 . . . . . 3 —

Climatologia, di L. DE MARCHI, di p. X-294 e 6 carte 1 50

Codice del bollo. Testo unico commentato da E. CORSI, di p. C-564 . . . . . 4 50

Codice cavalleresco italiano, di J. GELLI, 12ª ediz. di pag. 336 . . . . . 3 50

Codice civile del Regno, riscontrato e coordinato da L. FRANCHI, 6ª ediz. con appendice, p. 243 . . 1 50

Codice di commercio, riscontrato da L. FRANCHI, 6ª ediz. di p. 208 . . . . . 1 50

Codice doganale italiano, commentato da E. BRUNI, di p. XX-1078 . . . . . 6 50

Codice dell'Ingegnere Civile, Industriale, Navale, Elettrotecnico, di E. NOSEDA, 2ª edizione rifatta, di pag. XXIV-1005 . . . . . 9 50

Codice nuovo del lavoro. Manuale di legislazione sociale, di E. NOSEDA, di pag. XXIII-605 . . . . 6 50

Codice di marina mercantile, 4ª ediz a cura di L. FRANCHI, di p. IV-290 . . . . . 1 50

Codice penale e nuovo codice di procedura penale, a cura di L. FRANCHI, 4ª ediz., di p. IV-209 1 50

Codice penale per l'esercito e penale militare marittimo per L. FRANCHI, 4ª ediz. colle disposizioni emanate per la Guerra di p. 240 . . . . 1 50

Codice del perito misuratore, di L. MAZZOCCHI e E. MARZORATI, 3ª ediz., di p. VIII-582 e 18 ill. . . 5 50

Codice di procedura civile, riscontrato da L. FRANCHI, 3 ediz., di p. 181 . . . . . 1 50

Codice del teatro, di N. TABANELLI, di p. XVI-328 3 —

Codici (I cinque) del Regno d'Italia (Civile - Procedura civile - Commercio - Penale e nuovo Codice di Procedura penale), edizione Vade-mecum, a cura di L. FRANCHI, 6ª ediz., di pag. 902, legatura imitaz. pelle . 6 50

Codici e leggi usuali d'Italia, riscontrati sul testo ufficiale e coordinati e annotati da L. FRANCHI, raccolti in sette grossi volumi legati in pelle.

L. c.

Vol. I. Codici — Codice civile - di procedura civile - di commercio - penale - procedura penale - della marina mercantile - penale per l'esercito - penale militare marittimo *(otto codici)* 4ª ed. (in prepar.)

Vol. II. Leggi usuali d'Italia. Raccolta coordinata di tutte le leggi speciali più importanti e di più ricorrente ed estesa applicazione in Italia; decreti regolamenti, ecc. **Parte I.** Dalla voce "Abbordi di mare", alla voce "Croce rossa", 3ª ediz. di pag. XII-1320 . 12 50

— **Parte II.** Dalla voce "Dazio consumo", alla voce "Mutuo soccorso", 3ª ediz. pagine 1321 a 2744 . . . 12 50

— **Parte III.** Dalla voce "Navigazione interna", alla voce "Stazzatura", pag 2725 a 3605 . . . . . 12 50

— **Parte IV.** Dalla voce "Strade ferrate", a fine (in corso di stampa).

— **Appendice** alla 2ª ediz. Le leggi dal 15 maggio 1905 al 1° gennaio 1911, di p. 1910 a due colonne, legatura in tutta pelle 10 50

Vol. III. Leggi e convenzioni sui diritti d'autore, raccolta generale delle leggi italiane e straniere di tutti i trattati e le convenzioni esistenti fra l'Italia ed altri Stati. 2ª ediz. di p. VIII-617 . . . . . 6 50

Vol. IV. Leggi e convenzioni sulle privative industriali. Disegni e modelli di fabbrica. Marchi di fabbrica e di commercio. Legislazione italiana e straniera. Convenzioni fra l'Italia ed altri Stati, di pagine VIII-1007 . . . . . 6 50

Cognac. Spirito di vino e distillazione delle fecce e d. vinacce, di DAL PIAZ-PRATO. 2ª ediz. a cura di A. F. Sannino, di p. XII-210, con 38 incis. . . . . 2 —

Coleotteri italiani, di A. GRIFFINI, di p. XVI-334 e 215 incis. . . . . 3 —

Collaudazione di materiali, di V. GOFFI, di p. XV-260, 25 incis. e 8 tav. 3 50

Colle animali e vegetali, gelatine e fosfati d'ossa, di A. ARCHETTI, di p. XVI-195 . . . . . 2 50

Colombi domestici e colombicoltura, di P. BONIZZI, 3ª ediz., di p. X-212 e 26 fig. . . . . 2 —

Colonie. Manuale coloniale, di P. REVELLI, pubblicato per cura della Società di Esplorazioni Geografiche di Milano, di pag. XII-240. . . . . 3 50

Colonie. Elenco delle località abitate nelle Colonie italiane, di C. TRIVERIO, di pag. IV-66 con 4 carte geogr. 1 50

Colori (La scienza dei) e la pittura, di L. GUAITA, 2ª ediz., di p. IV-368 . . . . . 3 —

Colori e vernici, ad uso dei pittori di M. MEYER e P. BONOMI DA-PONTE. 5ª ediz. del Man. GORINI-APPIANI di pag. XVI-308 con 39 incisioni . . . . . 3 —

Colori e vernici (Industria dei). Materie prime, fabbricazione, applicazioni, di E. RIZZINI, di pag. XVI-564, con 142 fig. e 10 tav. 6 50

Coltivazione industriale delle piante aromatiche e medicinali di C. CRAVERI, di pagine XXIX-307 - 75 incisioni e 24 tavole a colori . 8 50

L. C.

Coltura montana, di G. SPAMPANI, di p. VIII-424 e 171 incis. 4 50

Commerciante (Manuale del), di C. DOMPÉ, 4ª ediz., di p. 768 . . . . . 6 05

Commercio (Storia del) di R. LARICE, 2ª ed., p. XII-299 3 —

Commercio — vedi ai singoli titoli: Affari - Codice di comm., doganale - Corrispondenza - Geografia economica, commerciale - Produzione e commercio vino - Scritture affari - Storia del Comm. - Usi mercantili.

Commissario giudiziale — vedi: Curatore dei fallimenti.

Compensazione degli errori e rilievi geodetici, di F. CROTTI, di p. IV-160 . . . . . 2 —

Composizione delle tinte nella pittura a olio e ad acquerello, di G. RONCHETTI, di pagine VIII-186 . . . . . 2 —

Computisteria, di V. GITTI: Vol. I. **Computisteria commerciale,** 8ª ediz. di p. VII-206 (in ristampa).

— Vol II. **Computisteria finanziaria,** 6ª ediz., p. VIII-157 1 50

Computisteria agraria, L. PETRI, 3ª ed. p. VII-210 1 50

Concia delle pelli. L'Arte del conciatore, del cuoiaio e del pellicciaio, di G. VENTUROLI. 4ª ediz., del Manuale di G. GORINI, di pag. XVI-206. . . . . 2 50

Concia e tintura delle pelli, di V. CASABURI, di pag. 445 e XXX tabelle 4 50

Conciatore (Manuale del) di A. GANSSER, di pagine XXIV-382 con 22 incisioni e 2 tavole. 4 50

Conciliatore (L'ufficio di Conciliazione) di C. CAPALOZZA, di p. XLIII-461, con 144 formule di atti . . 4 50

Concimi, di A. FUNARO, 3ª ediz. di p. VIII-306 . . 2 50

Condottura d'acqua potabile, di P. BRESADOLA, di p. XV-334, con 37 fig. 3 50

Congelamenti. Patogenesi e cura del Maggiore Medico P. CASALI e Capitano Medico F. PULLÈ, con prefazione Prof. LUIGI DEVOTO, di pag. XVI-365, con 117 illustrazioni 6 50

Conifere (Le), **da rimboschimento,** di C. CRAVERI, di pag. XII-322, con 85 figure . . . . . 4 —

Coniglicoltura pratica, di G. LICCIARDELLI, 5ª ediz., di pag. XX-321, 116 fig. e 12 tavole colorate . 3 50

Conservazione delle sostanze alimentari, di G. GORINI, 4ª ediz. a cura Franceschi e Venturoli, di p. VIII-231 . . . . . 2 —

Conservazione prodotti agrari, di C. MANICARDI, di p. XV-220 . . . . . 2 50

Conserve alimentari (L'industria delle) di G. D'ONOFRIO, di pag. XX-654, con 165 incisioni . 5 50

Consigli pratici — vedi: Assistenza infermi - Caffettiere - Infortuni lavoro - Liquorista - Medicina d'urgenza - Pasticciere e confettiere - Ricett. domestico - Ricett. d. elettricista - Ricett. fotografico - Ricett. industriale - Ricettario industrie tessili - Ricettario di metallurgia - Soccorsi d'urgenza - Special. medicinali.

Consoli, Consolati e Diritto consolare, di M. ARDUINO, di p. XV-277 . . . . . 3 —

Consorzi difesa del suolo. Idraulica, rimboschimento, di A. RABBENO, di p. VIII-296 . . . . . 3 —

Contabilità aziende rurali, di A. DE BRUN, di p. XIV-539 . . . . . 4 50

L. C.

Contabilità bancaria, di A. Falco, di pag. XII-289 4 50

Contabilità comunale, di A. De Brun, 2ª ediz., di p. XVI-650 . . . . . 5 50

Contabilità domestica per le famiglie e le scuole, di O. Bergamaschi — vedi Ragioneria domestica.

Contabilità e amministrazione imprese elettrotecniche, di F. Miola, di p. XVI-262 . 3 —

Contabilità generale dello Stato, di E. Bruni 4ª ediz., di p. XVI-457 . . . . . 3 —

Contabilità — vedi: Computisteria commerciale, Finanziaria, Agraria - Contabilità comunale, domestica - Contabilità generale dello Stato - Interessi e sconti - Logismografia - Paga giornaliera - Ragioneria - Ragioneria delle Cooperative, Industriale, pubblica - Scritture d'affari - Società di mutuo soccorso.

Contrappunto, di G. Bernardi, di p. XVI-238 . . 3 50

Contratti e collaudi di lavori edili, di F. Andreani, di pag. XVI-355. . . . . 3 59

Conversazione italiana neo-ellenica, di E. Brighenti, di p. XII-143 . . . . . 2 —

Conversazione italiana-tedesca, di A. Fiori e G. Cattaneo. 9ª ediz., di p. VIII-484 . . . . 3 50

Conversazionè francese-italiana, di E. Baroschi-Soresini, 2ª ediz., di p. XV-288 . . . . 2 50

Cooperative rurali, di V. Niccoli. 2ª ediz., di pagine VIII-394 . . . . . 3 50

Cooperazione nella sociologia e nella legislazione, di P. Virgilii, di p. XII-228 . . . 1 50

Corano (Il). Versione letterale italiana, di A. Fracassi di pag. LXIV-463 . . . . . 5 —

Corano. Testo arabo e versione letterale italiana a fronte, di A. Fracassi, di pag. LXX-700 . . . 9 50

Correnti elettriche alternate, ecc., di A. Marro, 3ª ediz., di pag. XLVIII-862, 379 inc. e 81 tab. 8 50

Corrispondenza bancaria, di A. Falco, di pagine VIII-338 . . . . . 3 —

Corrispondenza commerciale poliglotta, Italiana, Francese, Tedesca, Inglese, Spagnuola e Portoghese, di G. Frisoni, in sei parti

I. Parte italiana, 5ª ediz., pag. XX-520 . . . 4 —
II. „ spagnuola, 2ª ediz., di pag. XXIV-515 . . 5 —
III. „ francese, 3ª ediz., p. XX-449 . . . . 4 —
IV. „ inglese, di p. XVI-448 . . . . . 4 —
V. „ tedesca, 2ª ediz., di pag. XX-512 . . . 4 —
VI. „ portoghese di pag. XVI-511 . . . . 5 —

Corrispondenza telefonica. Norme di servizio, ecc., di O. Perdomini, di p. XII-375 . . . . 3 50

Corse. Dizionario delle voci più in uso, di G. Franceschi, di p. XII-305 . . . . . 2 50

Corti d'Assise. Guida dei dibattimenti, di C. Baldi, di p. XX-401 . . . . . 3 50

Cosmografia, (Lezioni di) di G. Boccardi (in sostituzione del Manuale del La Leta), di pag. XII-233, con 20 inc. e 2 tav. . . . . 3 —

L. C.

Costruttore navale, di G. Rossi, 2ª ediz. rifatta, di pag. xvi-817, con 674 figure. 8 50

Costruzioni — vedi: Abitazioni - Appalti - Architettura - Calcestruzzo - Calci - Capomastro - Casa dell'avvenire - Casette popolari - Città (La) moderna - Codice dell'ingegnere - Contratti e collaudi - Costruzioni enotecniche, lesionate, metalliche, rurali - Fabbricati civili - Fabbricati rurali - Fognatura - Fondazioni terrestri e idrauliche - Imitazioni - Ingegn. civile - Ingegn. costrutt. meccanico - Lavori marittimi - Laterizi - Mattoni e pietre - Muratore - Peso metalli - Progettista moderno - Prontuario agricoltore ingeg. rurale - Resistenza dei materiali - Resist. e pesi di travi metalliche - Riscaldamento - Stime di lavori edili.

Costruzioni in cemento armato, di G. Baluffi, di pag. xii-271, con 85 illustr. . . . . 3 —

Costruzioni enotecniche, di S. Mondini, di p. iv-251, con 53 incis. . . . . 3 —

Costruzioni lesionate. Cause e rimedi di I. Andreani, di pag. xii-243 con 122 incisioni . . . 3 50

Costruzioni metalliche, di G. Pizzamiglio, di p. l-947, con 1643 incis. e 52 tav. 18 50

Costruzioni rurali in cemento armato, di A. Fanti, 2ª ediz. completamente rifatta, di pag. xvi-315, con 160 inc. 4 50

Cotone (Guida per la coltivazione del), di C. Tropea, p. x-165 e 21 incis. 2 50

Crestomazia neo-ellenica, di E. Brighenti, di p. xvi-405 . . . . . 4 20

Cristallografia, di F. Sansoni, (esaurito, 2ª ediz. rifatta da C. Viola, in lavoro).

Cristoforo Colombo, di V. Bellio, p. iv-136, 10 fig. 1 50

Crittografia diplomatica e commerciale, di L. Gioppi, di p. 177 . . . . . 3 50

Cronologia e calendario perpetuo, di A. Cappelli, di p. xxxiii-421 . . . . . 6 50

Cronologia delle scoperte e delle esplorazioni geografiche, di L. Hugues, di p. viii-487 5 50

Cronologia e storia medioevale e moderna, di V. Casagrandi, 3ª ediz. di pag. 262 . . . . . 1 50

Cubatura dei legnami rotondi e squadrati, di G. Belluomini, 11ª ediz., di p. vi-229 . . . 3 —

Cultura e vita greca (Disegno storico della), di D. Bassi ed E. Martini, di p. xvi-791, 107 fig. e 13 tav. 7 50

Cuore (Il). Suoi mali e sue cure, di G. Fornaseri, di pag. xii-421, con 99 figure . . . . . 4 —

Cuore (Terapia fisica del) di L. Minervini, di p. xii-475 5 50

Curatore di fallimenti (Manuale del) e del Commissario Giudiziale, di L. Molina (2ª ediz. di p. lx-892 8 50

Curve circolari e raccordi. Tracciamento delle curve, di C. Ferrario, (in ristampa).

Curve graduate e raccordi pei tracciamenti ferroviari, di C. Ferrario, di p. xx-251 e 41 fig. 3 50

L. C

Curve. Tracciamento delle ferrovie e strade, di G. H. A. Kröhnke, trad. di L. Loria, 3ª ediz. p. VIII-167 . 2 50

Dantologia. Vita e opere di Dante, di G. A. Scartazzini, 3ª ediz. a cura N. Scarano, di p. XVI-424 . . 3 —

Dattilografia. Manuale teorico pratico di scrittura a macchina, di I. Saulle, di pag. XII-225, con 50 inc. . 3 —

Dazi doganali del Regno d'Italia (Tariffa dei) al 1° maggio 1909, di G. Maddalena, di p. 152 . . 1 50

Debito pubblico italiano, E. Bruni, di p. XII-444. 3 50

Determinanti e applicazioni, di E. Pascal, di p. VII-330 . . . . . 3 —

Diabete mellito e sua cura di A. Rodella, 2ª edizione di pag. XVI-204 . . . . . 2 50

Dialetti italici, grammatica, ecc. di O. Nazari, di p. XVI-364 (vedi anche **Italia dialettale** a pag. 31) 3 —

Dialetti letterari greci, di G. Bonino, di pagine XXXII-214 . . . . . 1 50

Didattica per le scuole normali, di G. Soli. (2ª ediz in lavoro).

Dinamica elementare, di G. Cattaneo, di p. VIII-146 1 50

Dinamometri. Misura delle forze e loro azione lungo determinate trajettorie, di L. Campazzi, di p. XX-273 e 132 inc. . . . . 3 —

Diplomazia e agenti diplomatici, di M. Arduino, di p. XII-269 . . . . . 3 —

Diritti d'autore - vedi: Codici e leggi, Vol. III (pag. 14).

Diritti e doveri dei cittadini, ad uso delle scuole di D. Maffioli, 14ª edizione, di p. XVI-230 . . . 1 50

Diritto amministrativo e cenni di Diritto costituzionale, di G. Loris, 9ª ed. di p. XXIII-461 3 —

Diritto amministrativo — vedi: Beneficenza - Catasto - Codice doganale - Esattore comunale - Giustizia amministrativa - Imposte dirette - Legge sanità - Legislazione sanitaria - Morte vera - Municipalizzazione servizi - Polizia sanitaria - Ricchezza mobile.

Diritto civile. Compendio di G. Loris, 7ª ed., p. XX-400 3 —

Diritto civile — vedi: Camera di Consiglio - Codice civile - Codice procedura civile - Codice dell'Ingegnere - Conciliatore - Diritti e doveri - Diritto italiano - Espropriazione - Ipoteche - Lavoro donne - Legge infortuni lavoro - Legge lavori pubblici - Legge registro e bollo - Legislazione acque - Legislazione rurale - Notaio - Prontuario legislativo - Proprietario di case - Storia del diritto - Testamenti.

Diritto commerciale italiano, di E. Vidari. 4ª ediz. di p. X-448 . . . . . 3 —

Diritto costituzionale, di F. P. Contuzzi, 3ª ediz., p. XIX-456 . . . . . 3 —

Diritto ecclesiastico, di G. Olmo. 2ª ed., pag. XVI-483 3 —

Diritto internazionale penale di S. Adinolfi, di pag. VIII-258 . . . . . 1 55

Diritto internazionale privato, di F. P. Contuzzi 2ª ediz., di p. XXXIX-626 . . . . . 4 50

L. C.

Diritto internazionale pubblico, di F. P. Contuzzi, 2ª ediz., di p. xxxii-412 . . . . . 3 —

Diritto italiano, di G. L. Andrich, di p. xv-227 . 1 50

Diritto marittimo italiano, A. Sisto, pag. xii-556 3 —

Diritto penale romano, di C. Ferrini, 2ª ediz., di p. viii-360 . . . . . 3 —

Disegnatore meccanico, di V. Goffi. 6ª ediz., di p. xii-532 con 475 fig. 7 50

Disegno (Principî di), e gli stili dell'ornamento di C. Boito. 6ª ediz., di p. xii-182 con 61 inc. e append. di A. Melani: L'insegnamento dell'arte decorativa di pagine 250 con 50 inc. 5 50

Disegno (Corso di), di J. Andreani, 3ª ediz., di p. viii-74 e 80 tav. 3 50

Disegno (Grammatica del), di E. Ronchetti, di p. iv-190 con 96 fig. e atlante di 106 tavole 7 50

Disegno assonometrico, di P. Paoloni, di p. iv-122, 23 fig. e 21 tav., (in ristampa).

Disegno geometrico, di A. Antilli, 4ª ediz., di p. xii-88 e 28 tavole . . . . . 2 —

Disegno — vedi anche Acquaforte - Disegno industriale - Disegno di projezioni ortogonali - Disegno topografico - Monogrammi - Oreficeria floreale - Ornamenti sulle stoffe - Ornatista - Teoria delle ombre.

Disegno industriale, di E. Giorli, 5ª ediz., di p. viii-435, con 554 inc. 3 50

Disegno di proiezioni ortogonali, di D. Landi, 2ª ediz., di p. viii-152, con 132 figure . . . . 2 —

Disegno topografico, di G. Bertelli, 4ª ediz., di p. vi-158, con 12 tav. . . . . 2 —

Disinfezione pubblica e privata, di P. E. Alessandri e L. Pizzini, 2ª ediz. di p. viii-258 e 29 inc. . 2 50

— vedi Profilassi e disinfezione.

Distillazione del legno, di F. Villani, di p. xiv-312 3 50

Distillazione delle vinacce, delle frutte fermentate e di altri prodotti agrari, di M. Da Ponte. 3ª ediz., di p. xx-826, con 100 fig. . . 8 50

Ditteri italiani, di P. Lioy, di p. vii-356, con 227 fig. 3 —

Divina Commedia, di Dante Alighieri in tavole schematiche di L. Polacco, di p. x-152 e 6 tavole disegnate da G. Agnelli . . . . . 3 —

Dizionario albanese — vedi Albanese parlato.

Dizionario alpino-italiano, di E. Bignami-Sormani e C. Scolari, di pag. xxii-310 . . . . 3 50

Dizionario di abbreviature latine e italiane, di A. Cappelli. 2ª ediz., di pag. lxviii-528 . 8 50

Dizionario bibliografico, di C. Arlia, di p. 100 . 1 50

Dizionario biografico universale, di G. Garollo, due vol. di p. 1118 a 2 colonne . . . 18 —

— legato in mezza pelle . . . . . 20 —

Dizionario di botanica generale, di G. Bilancioni, di p. xx-926 . . . . . 10 —

Dizionario dei Comuni e frazioni di Comuni del Regno d'Italia, secondo il Censimento 1911, di C. Triverio, con un elenco delle località abitate nelle Colonie italiane, di pag. xii-512 . . . . 4 50

L. c.

Dizionario enologico, di A. DURSO-PENNISI, di p. VIII-465 con 161 inc. . . . . 5 —

Dizionario Eritreo-Italiano-Arabo-Amarico, di A. ALLORI, di p. XXXIII-203 . . . . 2 50

Dizionario fotografico in quattro lingue, di L. GIOPPI, di p. VIII-600, 95 inc. e 10 tavole . . . 7 50

Dizionario francese-italiano, di G. LE BOUCHER, di p. LXIV-556 . . . . . 3 50

Dizionario geografico universale, di G. GAROLLO, 2ª ediz. di p. XII-1451 . . . . . 10 —

Dizionario Italiano-Giapponese, di S. CHIMENZ, di p. XVIII-219 . . . . . 8 —

Dizionario giuridico — vedi: Dizionario Legale.

Dizionario Greco moderno-Italiano e viceversa, di E. BRIGHENTI, di p. LX-848-612 . . . 12 50

Separatamente:

Vol. I, Greco moderno-Italiano 7 50

Vol. II, Italiano-Greco moderno 5 50

Dizionario italiano-inglese e ingl.-ital., di J. WESSELY, 16ª ediz. a cura di G. Rigutini e G. PAYN, di p. VI-226-190 . . . . . 3 —

Dizionario Hoepli della lingua italiana, compilato da G. MARI — vedi Vocabolario.

Dizionario legale, di S. TRINGALI, di pag. XVI-1386 12 —

Dizionario milanese-italiano e italiano-milanese, di C. ARRIGHI, 2ª ediz., di p. 912 . . 9 50

Dizionario russo — Vedi Vocabolario russo.

Dizionario di scienze filosofiche, di C. RANZOLI, 2ª ediz. aumentata e corretta, di pag. VII-1252 . . 12 50

Dizionario serbo di BILINICH (in preparazione).

Dizionario Spagnuolo-Italiano e Italiano-Spagnuolo di G. FRISONI:

I. *Italiano-Spagnuolo.* Vol. di 1018 pag. L. 9.50 - leg. 12 50

Dizionario etimologico stenografico, di E. MOLINA, di p. XVI-624 . . . . . 7 50

Dizionario tecnico in 4 lingue, di E. WEBBER, 4 volumi

I. Italiano-Tedesco-Francese Inglese, 2ª ediz. di p. XII-533 . . . . . 6 —

II. Deutsch-Italienisch-Französich-Englisch (3ª ed. in lavoro).

III. Français-Italien-Allemand-Anglais, 2ª ediz., di p. VI-679 . . . . . 6 50

IV. English-Italian-German-French, 2ª ed. aumentata di oltre 5000 termini di pag. IV-921 . . . . 11 —

Dizionario italiano-tedesco e ted-ital., di A. FIORI, 5ª ediz. per G. CATTANEO, di p. 754 . . . 3 50

Dizionario italiano-tedesco e tedesco-italiano, di G. SACERDOTE, di p. XII-470, XXXII-480 . 5 —

Dizionario universale delle lingue italiana, tedesca, inglese, francese, disposte in un unico alfabeto, di p. 1200 . . . . . 5 —

L. c.

Dogana — vedi: Codice doganale - Codici e Leggi usuali d'Italia. Vol. II, Parte 1ª - Commerciante - Dazi doganali - Trasporti e tariffe.

Dottrina popolare in 4 lingue, (Italiana-Francese-Inglese-Tedesca) Motti, frasi, proverbi di G. SESSA. 2ª ediz., di p. IV-112 . . . . . 2 —

Doveri del macchinista navale, di V. GOFFI, di pag. XVI-310 . . . . . 2 50

Droghe e piante medicinali (Materia medica vegetale e animale) di P. A ALESSANDRINI, 2ª edizione di pag. XV-778, con 207 inc. 7 50

Droghiere (Manuale del), di L. MANETTI, di p. XXIV-322 3

Duellante (Manuale del), di F. GELLI, 2ª ediz., di pag. VIII-250 e 26 tav. 2 50

— vedi anche Scherma.

Economia matematica, di F. VIRGILII e C. GARIBALDI, i p. XII-210 e 19 inc. 1 50

Economia politica, di W. JEVONS, trad. L. Cossa, 7ª ediz., di p. XV-180 . . . . . 1 50

Elettricità, di FLEEMING JENKIN, traduzione di R. FERRINI, 5ª ediz. riveduta, di pag. XII-237 e 40 incis. 1 50

Elettricità — vedi: Cavi telegrafici - Contabilità imprese elettrotecniche - Correnti elettriche - Elettricità industriale - Elettrotecnica - Elettrochimica - Elettromotori - Enciclopedia galvanica - Frodi sui misuratori elettrici - Fulmini - Galvanizzazione - Illuminazione - Ingegnere elettricista - Magnetismo - Metallocromia - Onde Hertziane - Operaio elettrotecnico - Pila elettrica - Radioattività - Ricettario dell'elettricista - Röntgen - Sovra-tensioni - Telefono - Telegrafia - Unità assolute.

Elettricità industriale, di P. JANET, trad. di G. U. Brovedani, di p. XX-375 e 163 fig. 3 50

Elettricità e materia, di J. J. THOMSON, trad. di G. FAÈ, di p. XL-299 e 18 fig. . . . . 2 .

Elettricità medica, di A. D. BOCCIARDO, di p. X-201, con 54 inc. e 9 tav. (in ristampa).

Elettricità (Influenza dell') sulla vegetaz. e sui prodotti delle industr. agrarie di A. BRUTTINI, p. XVI-459 e 59 fig. 4 50

Elettricità sorgente di calore. Riscaldamento elettrico domestico di G. LO PIANO, di pag. VIII-188, con 153 illustrazioni 2 50

Elettrochimica. di A. COSSA, di p. VIII-104 e 10 inc. 1 50

Elettromotori campioni e misura delle forze elettromotrici, di G. P. MAGRINI, di pag. XVI-185 e 73 fig. . . . . 2 —

Elettrotecnica, (Principî di) di F. DESSY, di p. XII-128 2 59

Elioterapia (L') in alta montagna e trattamento della tubercolosi, di O. BERNHARD, traduzione R. CURTI, di pag. VII-125 con 49 tavole 3 50

Elioterapia (L') nella pratica medica e nell'educazione, di G. B. ROATTA, di pag. XV-155 con 77 tavole 4 —

Eloquenza civile e sacra, L. ASIOLI, di p. IV-290 3 —

L. C.

Embriologia e morfologia generale, di G. CATTANEO, di p. X-242 e 71 fig. (esaurito).

Embrione umano. Embriogenia e organogenia dell'uomo, di C. FALCONE, di p. XV-431, con 90 inc. 4 50

Emigrazione ed immigrazione, di M. ARDUINO, di p. X-248 . . . . . 3 —

Enciclopedia galvanoplastica, elettrochimica e fotomeccanica, di P. CONTER, di pag. VIII-555 e 279 illustr. 5 50

Enciclopedia Hoepli (Piccola) 2ª ediz. completamente rinnovata dal dott. G. GAROLLO:

Volume I - lettere A-D di pag. X-1522 . 12 50
Volume II - lettere E-M, pag. 1523 a 3114 . . 15 —
(Il Vol. III ed ultimo è in corso di stampa).

Enciclopedia legale, di S. TRINGALI — vedi Dizionario legale.

Energia fisica, di R. FERRINI, 2ª ediz., di p. VIII-187 e 47 inc. 1 59

Enimmistica. Enimmi, sciarade, rebus, ecc., di D. TOLOSANI, di p. XII-516 e 29 illustr. 6 50

Enologia, di O. OTTAVI, 7ª ediz. rifatta da A. Strucchi, di p. XVI-293, con 50 inc. 2 50

Enologia domestica, di R. SERNAGIOTTO, 2ª ediz., di p. XIV-223, con 26 inc. . . . . 2 —

Enologia — vedi ai singoli titoli: Alcool - Ampelogra- Adulterazione vino - Analisi vino - Bottaio - Cantiniere - Cognac - Costruzioni enotecniche - Densità dei mosti - Distillazione - Dizionario enologico - Liquorista - Malattie vini - Mosti - Produzione del vino - Tannini - Uva - Vini bianchi - Vini speciali - Vinificazione - Vino.

Epidemie esotiche, di F. TESTI, di p. XII-203 . 2 —

Epigrafia cristiana, di O. MARUCCHI, di p. VIII-453, con 30 tav. 7 50

Epigrafia italiana moderna, di A. PADOVAN, di di pag. XXVI-270 . . . . . 3 —

Epigrafia latina, di S. RICCI, di pag. XXXII-448 e 65 tavole 6 50

Epilessia. Eziologia, patogenesi e cura, di P. PINI, di p. X-277 . . . . . 2 50

Equazioni integrali (Teoria delle) di G. VIVANTI, di pagine 414 . . . . . 2 50

— vedi Algebra complementare.

Equilibrio dei corpi elastici, di R. MARCOLONGO, di p. XIV-316 . . . . . 3 —

Eritrea. Storia, geografia e note statistiche, di B. MELLI, di p. XII-164 . . . . . 2 —

Errori e pregiudizi volgari, di G. STRAFFORELLO, 2ª ediz., di p. XII-196 . . . . . 1 50

Esattore comunale, ad uso dei Ricevitori, ecc., di di R. MAINARDI, 2ª ediz., di p. XVI-480 (esaurito).

Esercizi e quesiti sull'Atlante geogr. di R. Kiepert, di L. HUGUES, 3ª ediz., di p. VIII-208 . 1 50

L. C.

Esercizi sintattici francesi, di D. RODARI, di p. XII-403 . . . . . 3 —

Esercizi greci, di A. V. BISCONTI, 2ª ediz., di pag. XXVII-234 . . . . . 3 —

Esercizi di grammatica italiana, di D. FERRARI, di pag. VIII-236 . . . . . 1 50

Esercizi latini, di P. E. CERETI, di p. XII-333 . . 1 50

Esercizi di traduzione a complemento della gramm. francese, di G. PRAT, 3ª ediz., di p. XII-174 . . . . . 1 50

Esercizi di traduzione a complemento della gramm. tedesca, di G. ADLER, 3ª ediz. di p. VIII-244 (esaurito).

Esplodenti e modi di fabbricarli. di R. MOLINA. 4ª ediz riveduta e ampliata con trattazione completa degli esplosivi moderni di pag. XXXII-422 . . 5 50

Espropriazioni per causa di pubblica utilità, di E. SARDI, di p. VII-212-83 . . . . . 3 —

Essenze naturali. Estrazione - Caratteri - Analisi, ecc., di C. CRAVERI, con 73 figure . . . . . 4 —

Essenze artificiali. Fabbricazione - Caratteri - Analisi, ecc., di C. CRAVERI, con 44 figure 3 50

Estetica. Lezioni sul bello, di M. PILO, di p. XXIII-257 2 50

— Lezioni sul gusto, di M. PILO, di p. XII-255 . . . 2 50

— Lezioni sull'arte, di M. PILO, di p. XV-286 . . . 2 50

Estimo rurale, di P. FICAI, 2ª ediz., di pag. XVI-308. 3 —

Estimo dei terreni, di P. FILIPPINI, di p. XVI-328 . 3 —

Etica (Elementi di), di G. VIDARI, 4ª ediz., di pag. XII-389 4 —

Etnografia, di B. MALFATTI, (esaurito).

Euclide emendato, di G. SACCHERI, trad. di G. Boccardini, di p. XXIV-126 e 55 fig. 1 50

Evoluzione. Storia e bibliografia evoluzionistica, di C. FENIZIA, di p. XIV-389 . . . . . 3 —

Ex libris italiani (3500), illustrati da J. GELLI, di p. XII-535, 139 tav. e 757 figure . . . . . 9 —

Fabbricati civili di abitazione, di C. LEVI, 5ª ediz., di p. XII-516 con 261 inc. . . . . 6 —

Fabbricati rurali. Costruzione ed economia, di V. NICCOLI, 4ª ediz., di p. XIX-410, con 185 fig. . . 4 50

Fabbro (Il), di J. ANDREANI, di p. VIII-250, 266 fig. e 50 tavole . . . . . 3 —

Fabbro ferraio (Manuale del), di G. BELLUOMINI, 3ª ediz. di p. VIII-242 e 233 inc. 2 50

Fagiani. Razze, allevamento, di C. BELTRANDI, di p. VIII-182 e 26 fig. 2 50

Falconiere moderno, di G. E. CHIORINO, di p. XV-247, 15 tav. e 80 illustr. . . . . 6 —

Falegname (Il), J. ANDREANI, 2ª ed. p. 309, 264 fig., 25 tav. 3 —

Falegname ebanista, di G. BELLUOMINI, 5ª ediz., di pag. XVI-230 con 120 incisioni 2 50

Farfalle (Le), di A. SENNA. 24 tav. e testo di pag. 195 . 6 50

Farmacista (Man. del), di P. E. ALESSANDRI, 4ª ediz. di p. 984 . . . . . 8 50

L. C.

Farmacologia e Formulario, di P. PICCININI, di p. VIII-382 . . . . . 3 50

Fecola. Sua fabbricazione e trasformazione in destrina, glucosio, ecc., di N. ADUCCI, di p. XVI-285, con 41 fig. 3 50

Fermentazioni e fermenti, di R. GUARESCHI, di p. XI-350 . . . . . 3 —

Ferrovie e Tramvie. Costruzioni, Materiali, Esercizio, Tecnologie dei trasporti, di P. OPPIZZI, di pagine XXII-1067 con 414 incisioni 12 50

Ferrovie e Tramvie (I più recenti progressi della tecnica nelle) di P. OPPIZZI, di pag. XIX-291, e 124 inc. 5 50

Ferrovie — vedi: Automobili - Macchinista - Strade ferrate - Trazione ferroviaria - Trazione a vapore - - Trasporti e tariffe - Vocabolario tecnico vol. V e VI.

Fiammiferi e fosforo, di C. A. ABETTI, di p. XII-172, e 5 av. 2 50

Fieni dei prati stabili italiani di A. PUGLIESE, con prefazione di G. Lo Priore, di pag. XII-418 . . . 4 50

Figure grammaticali a complemento della grammatica, di G. SALVAGNI, di p. VII-308 . . 3 —

Filatura del cotone, di G. BELTRAMI, di p. XV-558 e 196 inc. (in ristampa).

Filatura e torcitura della seta, di A. PROVASI, di p. VII-281 e 75 fig. 3 50

Fillossera (La) **della vite.** Risultati dei nuovi studi italiani, di R. GRANDORI, di pag. XVI-256 e 17 tavole. 3 —

Fillossera e malattie crittogamiche della vite, di V. PEGLION, di p. VIII-302 e 39 fig. . . 3 —

Films — vedi: Cinematografo.

Filologia classica, greca e latina, di V. INAMA, 2ª ediz., di p. XVI-222 . . . . . 1 50

Filonauta (Navigazione da diporto), di G. OLIVARI, di p. XVI-286 . . . . . 2 50

Filosofia del diritto, di A. GROPPALI, di p. XI-378 3 —

Filosofia morale, di L. FRISO, 3ª ediz., di p. XVI-380 3 —

Filosofia — vedi ai singoli titoli: Dizionario di scienze filosofiche - Estetica - Etica - Evoluzione - Logica - Psicologica.

Finanze (Scienza delle), T. CARNEVALI, 2ª ed, p. IV-173 1 50

Fiori — vedi: Floricoltura - Garofano - Giardiniere - Orchidee - Orticoltura - Piante e fiori - Rose.

Fiori artificiali, di O. BALLERINI, 2ª ed. di p. XVI-368, con 246 figure 3 50

Fisica, di O. MURANI 10ª ed. accresciuta, di p. XXIII-956 6 50

Fisica cristallografica, di W. VOIGT, trad. di A. SELLA, di p. VIII-392 . . . . . 3 —

Fisica medica. (Fisiologia - Clinica - Terapeutica), di G. P. GOGGIA, pag. XII-954, 300 inc. e una tav. a colori 3 50

Fisiologia, di M. FOSTER, trad. di G. Albini, 4ª ediz., di p. VII-223 e 35 inc. 1 50

Fisiologia vegetale, L. MONTEMARTINI, p. XVI-230 1 50

Fisionomia e mimica, di G. CERCHIARI, di p. XII-335, 77 inc. e 38 tav. 3 50

Flora delle Alpi, illustrata di O. PENZIG, 2ª ed., di pag. XX-136 con 43 tavole in cromo 6 50

Floricoltura, di G. RODA. 6ª ediz., di p. VIII-284 e 100 inc. 2 50

L. C.

Flotte moderne, E. BUCCI DI SANTA-FIORA, p. IV-204 5 —

Fognatura biologica (depurazione delle acque luride), di F. LACETTI, di pag. XII-376 . . . . . 4 —

Fognatura cittadina, D. SPATARO, (esaurito).

Fognatura domestica, di A. CERUTTI, di p. VIII-421 e 200 fig. . . . . 4 —

Fondazioni delle opere terrestri e idrauliche e notizie sui sistemi più in uso in Italia, di R. INGRIA, di pag. XX-674 con 409 incisioni . . . 7 50

Fonditore in metalli, di G. BELLUOMINI, 4ª ediz., di p. VI-189 e 45 inc. (in corso di ristampa).

Fonologia italiana, di L. STOPPATO (esaurito).

Fonologia latina, di S. CONSOLI, di pag. 208 . . 1 50

Formole e tavole per il calcolo delle risvolte ad arco circolare, di F. BORLETTI, di p. XII-69 . . . . . 1 50

Formulario scolastico di matematica elementare (aritmetica, algebra, geometria, trigonometria), di M. A. ROSSOTTI, 3ª ediz. riveduta di p. XII-201 2 50

Fosfati e concimi fosfatici, A. MINOZZI, p. XII-301 3 50

Fotocromatografia, di L. SASSI, p. XXI-138 e 19 fig. 2 —

Fotografia (i primi passi in), di L. SASSI, 4ª ediz. ampliata di pag. XII-367 con 200 incisioni e 20 tavole . 4 —

Fotografia industriale, di L. GIOPPI, di p. XIII-208, con 12 inc. e 5 tav. 3 50

Fotografia pei dilettanti. (Come dipinge il sole), di C. MUFFONE, 8ª ediz., (in ristampa).

Fotografia a colori. Immagini fotografiche a colori ottenute con sviluppi e viraggi su carte all'argento e su diapositive, di L. SASSI, di pag. XVI-153 . . . 2 —

Fotografia a colori — vedi Autocromista.

Fotografia ortocromatica, di C. BONACINI, di p. XVI-227, 83 fig. e 5 tav. 3 50

Fotografia senza obiettivo, di L. SASSI, di p. XVI-135, 127 inc. e 12 tav. 2 50

Fotografia turistica, di T. ZANGHIERI, di p. XVI-279, 84 inc. e 18 tav. 3 50

Fotografia — vedi: Arti grafiche - Autocromista - Carte fotog. - Dizionario fotog. - Fotocromatografia - Fotogr. industriale - Fotogr. ortocromat. - Fotogr. per dilettanti - Fotogr. senza obiettivo - Fotogr. turistica - Fotogrammetria - Fotominiatura - Fotosmaltografia - Primi passi in fotografia - Processi fotomeccanici - Proiezioni - Ricettario fotogr.

Fotogrammetria, fototopografia e applicazioni, di P. PAGANINI, di pag. XVI-288, 200 fig. e 4 tavole 3 50

Fotominiatura, di F. TUCCARI, pag. X-136 e 33 tav. 3 50

Fotosmaltografia applicata, di A. MONTAGNA, di p. VIII-200 e 16 inc. . . . . 2 —

Fresatore e tornitore meccanico, di L. DUCA, 3ª ediz. ampliata, di pag. 188, con 30 inc. . . . 2 50

Frumento. Come si coltiva, di E. Azimonti, 3ª ediz., di pag. XVI-311, con 88 incisioni e 12 tavole . . . 3 —

L. C.

Frutta minori. Fragole, poponi, ecc., di A. PUCCI, di pag. VIII-193 e 96 inc. 2 50

Frutticoltura, di D. Tamaro, 6ª ed., di p. 252 c. 111 inc. 2 50

Fulmini e parafulmini, di G. CANESTRINI, di pag. VIII-166 (2ª edizione in corso di stampa).

Funghi mangerecci e velenosi, di F. CAVARA, di p. XVI-192, e 43 tavole, (in ristampa).

Furetto. Allevamento e ammaestramento, di G. LICCIARDELLI, di p. XII-172 e 39 fig. 2 50

Funzioni analitiche, di G. VIVANTE, di p. VIII-432 3 —

Funzioni ellittiche, di E. PASCAL, di p. 240 . 1 50

Funzioni poliedriche e modulari, di G. VIVANTI, di p. VIII-437 . . . . . 3 —

Galvanizzazione, pulitura e verniciatura dei metalli, di F. WERTH, 3ª edizione rifatta, di pag. XXVII-700, con 309 incisioni. 7 50

Galvanoplastica in rame, argento, oro, ecc. di F. WERTH, 2ª ediz., di p. XIV-333, con 167 inc. . 4 —

Galvanostegia, di I. GHERSI, 2ª ediz., rifatta da P. CONTER, di p. XII-383 . . . . 3 50

Garofano (Dianthus). Coltura e propagazione, di G. GIRARDI e A. NONIN, di p. VI-179, con 98 inc. e 2 tav. 2 50

Gastronomo moderno (Il), di E. BORGARELLO, con 200 Menus, di p. VI-411 . . . . . 3 50

Gaz illuminante (Industria del), di V. CALZAVARA, di p. XXXII-672 e 375 fig. (esaurito).

Gelati, dolci freddi, bibite refrigeranti, conserve di frutta, di G. CIOCCA, di pag. XIX-220 con 146 illustrazioni . . . . . 3 —

Gelsicoltura, di D. TAMARO, 2ª ediz., di p. 274 e 80 inc. 2 50

Geografia, di G. GROVE, trad. di G. GALLETTI. 2ª ed., di p. XII-160 e 26 fig. 1 50

Geografia classica, di H. TOZER, trad. di I. Gentile, 5ª ediz., di p. IV-168 . . . . . 1 50

Geografia commerciale economica universale, di P. LANZONI, 5ª ediz. (in ristampa).

Geografia economica sociale d'Italia, di A. MARIANI, di p. XXVIII-477 . . . . . 4 50

Geografia fisica, di A. GEIKIE, trad. di A. Stoppani, 3ª ediz, di p. IV-132 e 20 inc. (esaurito).

Geologia, di A. GEIKIE, trad. di A. Stoppani, 5ª ediz., a cura G. Mercalli, di p. XII-180 e 49 inc. . . . 1 50

Geologo (Il) **in campagna e nel laboratorio,** di L. SEGUENZA, di p. XV-305 . . . 3 —

Geometria analitica, I. Il metodo delle coordinate, di L. BERZOLARI, di p XVI-409 e 54 fig. . . 3 —

Geometria analitica, II. Curve e superficie del secondo ordine, di L. BERZOLARI, di pag. 439, con 19 inc. 3 —

Geometria descrittiva (Elementi di), di C. RANELLETTI, di pag. XII-197, con 141 incisioni . . . 2 —

Geometria descrittiva (Applicazioni di), di C. RANELLETTI, di pag. XII-201, con 133 figure . . . 2 —

L. C.

Geometria descrittiva (Metodi della), di G. LORIA, di p. XVI-325 e 102 fig. . . . . 3 —

— vedi: Poliedri, curve e superficie, di G. LORIA, di p. XVI-231 . . . . . 3 -

Geometria elementare (Complementi), di C. ALASIA, di XV-244 e 117 fig. 1 50

Geometria e trigonometria della sfera, di C. ALASIA, di p. VIII-208 e 34 fig. 1 50

Geometria metrica e trigonometria, di S. PINCHERLE, 7ª ediz., di p. IV-160, con 47 fig. . . 1 50

Geometria pratica, di E. EREDE, 4ª ediz., di p. XVI-258 e 34 inc. 1 50

Geometria proiettiva del piano e della stella, di F. ASCHIERI, 2ª ediz. (esaurito).

Geometria projettiva dello spazio, di F. ASCHIERI, 2ª ediz., di p. VI-264 e 16 fig. 1 50

Geometria pura elementare, di S. PINCHERLE, 7ª ediz., di p. VIII-176, con 121 fig. 1 50

Geometria elementare (Esercizi), di S. PINCHERLE, 2ª ediz. di p. VIII-136, con 50 fig. 1 50

Geometria elementare. Problemi e metodi per risolverli, di I. GHERSI, 2ª ediz. con 311 problemi e esercizi, di pag. VI-271 e 185 figure 2 50

Gesu (Vita di), di L. ASIOLI, 2ª ediz. riveduta, con una carta topografica della Terra Santa, di pag. XII-253 . 3 —

Giacimenti minerali e acque sotterranee (Ricerca dei), di M. GROSSI, di pag. XVI-380 . . . 4 50

Giardiniere (Il libro del), di A. PUCCI, 2 volumi.

I. Il giardino e la coltura dei fiori, 2ª ediz., di pagine XI-317 e 144 incisioni 3 50

II. La coltivazione delle piante ornamentali da giardino, 2ª ediz., di p. VIII-325 e 186 inc. . . . 3 50

Giardino infantile, di P. CONTI, di p. IV-213 e 27 tav. 3 —

Ginnastica (Storia della), di F. VALLETTI, di pag. VIII-184 . . . . . 1 50

Ginnastica femminile, di F. VALLETTI, di p. VI-12 e 67 fig. . . . . 2 —

Ginnastica da camera, da scuola e palestra, di J. GELLI, 2ª ediz.. di p. VIII-168, con 253 fig. 2 50

Gioielleria, oreficeria, oro, argento e platino — vedi ai singoli titoli: Orefice - Leghe metalliche - Metallurgia dell'oro - Metalli preziosi - Saggiatore - Tavole alligazione.

Giuochi — vedi: Biliardo - Lawn-Tennis - Scacchi.

Giuochi ginnastici per le scuole e per il popolo, di F. GABRIELLI, 2ª ediz., di pag. XXIII-217 con 24 illustrazioni 2 50

Giuoco del pallone e affini (Foot-Ball, Lawn-Tennis, Pelota, Palla a maglio) di G. FRANCESCHI, di p. VIII-214, con 34 fig. (in ristampa)

Giurato (Manuale del), di A. SETTI, 2ª ediz., di p. 260 2 50

Giurisprudenza — vedi: Amministrazioni comunali - Avarie - Camera di Consiglio - Codici - Conciliatore - Curatore fallimenti - Digesto - Diritto - Economia -

L. C.

Finanze - Giurato - Giustizia - Leggi - Legislazione - Mandato commerciale - Notaio - Psicopatologia legale - Polizia giudiziaria - Prontuario tecnico legislativo - Ragion. - Socialismo - Strade ferr. - Testamenti.

Giustizia amministrativa (Principî fondamentali e procedura), di C. VITTA (esaurito).

Glicerina — vedi: Candele.

Glottologia, di G. DE GREGORIO, di p. XXXII-318 . 3 —

Gnomonica. L'orologio solare a tempo vero, di G. BOTTINO BARZIZZA, p. VIII-199, 33 inc. (sost. il LA LETA) . 2 50

Gomme, Resine, Gommo-resine e Balsami, di L. SETTIMI, di p. XVI-373 e 17 fig. 4 50

Grafologia, di C. LOMBROSO, (esaurito).

Grammatica albanese, di V. LIBRANDI, p. XVI-200 3 —

Grammatica albanese — vedi Albanese parlato.

Grammatica catalana con esercizi pratici e Dizionario di G. FRISONI, di pag. XXIV-279 . . . 3 —

Grammatica croato-serba, G. ANDROVIC, (esaur.)

Grammatica danese-norvegiana, di G. FRISONI, di p. XX-488 . . . . . 4 50

Grammatica ebraica, di I. LEVI fu I. 2ª edizione, di pag. IV-200 . . . . . 2 50

Grammatica egiziana antica, geroglifica, di G. FARINA di p. VIII-185 . . . . . 4 50

Grammatica francese, G. PRAT, 4ª ed., p. XII-207 1 50

Grammatica galla (Oromonica), di E. VITERBO, in 2 vol.

I. **Galla-italiano**, di p. VIII-152 . . . . . 2 50

II. **Italiano-galla**, di p. LXIV-106 . . . 2 50

Grammatica greca, di V. INAMA, 2ª ed (in ristampa)

Grammatica del greco-moderno. di R. LOVERA, 2ª ediz., di p. VI-220 (in ristampa).

Grammatica inglese, L. PAVIA, 3ª ed. (in ristampa)

Grammatica Italo-Araba con vocabolario comparativo tra l'Arabo letterario e il Dialetto libico, di G. SCIALHUB, di pag. XVI-389 . . . . . 5 50

Grammatica italiana, di C. CONCARI, rifatta da G. B. MARCHESI, 4ª ediz., riveduta e corredata di esercizi di applicazione del Prof. D FERRARI, di p. VIII-201 50

Grammatica italiana (Esercizi di), per le scuole secondarie, di D. FERRARI, di pag. VIII-236 . . . 1 50

Grammatica latina, L. VALMAGGI, 2ª ed., p. VIII-256 1 50

Grammatica magiara, di A. ALY-BELFÀDEL, di p. XIX-332 . . . . . 3 —

Grammatica olandese, di M. MORGANA, p. VIII-224 3 —

Grammatica persiana, A. DE MARTINO, p. VI-207 3 —

Grammatica portoghese-brasiliana, di G. FRISONI, 3ª ediz., di p. XVI-356 . . . . . 3 50

Grammatica provenzale, di E. PORTAL, di pagine VIII-232 . . . . . 1 50

Grammatica della lingua romena, R. LOVERA, 3ª ed. con l'aggiunta di modelli di lettere e di un vocabolario delle voci più usuali, di pag VIII-211 . .

Grammatica russa di VOINOVICH, di pag. XII-272 .. —

— vedi anche: Lingua russa - Vocabolario russo.

Grammatica serba di B. GUYON, (in corso di stampa).

Grammatica slovena, di B. GUYON (in ristampa)

L. C.

Grammatica somala. Elementi di Somalo e di Ki-Suahili parlato al Benadir, di E. CARCOFORO di pagine VIII-154 . . . . . 2 50

Grammatica spagnuola, di L. PAVIA, 4ª ediz., di p. XII-194 . . . . . 1 50

Grammatica storica della lingua e dei dialetti italiani, di F. D'OVIDIO e G. MEYER-LÜBKC, trad. di E. Polcari di p. XII-301 . . . . . 3 —

Grammatica svedese, di E. PAROLI, di p. XV-293 3 -

Grammatica tedesca, L. PAVIA, 4ª ed. di p. XX-296 3 —

Grammatica turco-osmanli, di L. BONELLI, di p. VIII-200 . . . . . 3 —

Gravitazione. Spiegazione delle perturbazioni solari, di G. B. AIRY, trad. F. PORRO, di p. XXII-176 e 50 fig. 1 50

Grecia antica — vedi: Antichità greche - Archeologia - Atene - Cultura greca - Mitologia greca - Monete greche - Storia antica.

Greco moderno — vedi: Conversazione ital.-neoellenica - Crestomazia - Grammatica - Dizionario.

Gruppi continui di trasformazioni, di E. PASCAL, di p. XI-378 . . . . . 3 50

Guida numismatica universale, di F. GNECCHI, 4ª ediz., di p. XV-612 . . . . . 8 —

Humus. Fertilità e igiene dei terreni, di A. CASALI, di p. XVI-210 . . . . . 2 —

Idraulica, di E. ZENI, 2ª ediz. rifatta del Manuale di T. Perdoni, di p. XXXI-480, 290 fig. e 3 tav. 7 50

— vedi: Fondaz. terrestri e idrauliche. - Sistemaz. torrenti.

Idraulica fluviale, di A. VIAPPIANI, p. XI-259, 92 fig. 3 50

Idrobiologia applicata, di F. SUPINO, di pag. 290 con 134 incisioni 3 50

Idroterapia, di G. GIBELLI, di p. IV-238 e 30 inc. . 2 —

Igiene della bocca e dei denti, di L. COULLIAUX, di p. XVI-330 e 23 fig. (in ristampa).

Igiene del lavoro, di A. TRAMBUSTI e G. SANARELLI, di p. VIII-262 e 70 inc. 2 50

Igiene della mente e dello studio, di G. ANTONELLI, di p. XXIII-410 . . . . . 3 50

Igiene ospedaliera, di C. M. BELLI:

Vol. I. - Costruzioni degli Ospedali-Ospizi e stabilimenti affini, di pag. VII-503, con 253 incisioni . . 5 50

Vol. II. - Ordinamento dei servizi negli ospedali, di pag. 366, con 167 incisioni . . . . . 4 —

Igiene della pelle, di A. BELLINI, di p. XVI-240 . 2 —

Igiene del piede e della mano. Pedicure e manicure, di G. ANTONELLI, di p. XVI-459 e 33 fig. . . 4 50

Igiene della vita pubblica e privata, di G. FARALLI (in ristampa).

Igiene privata e medicina popolare, di C. BOCK, 3ª ediz. ital. di G. GALLI, di pag. XVI-303 . . 2 50

Igiene rurale, di A. CARRAROLI, di p. X-470 . . 3 —

Igiene scolastica, di A. REPOSSI, 2ª ediz., p. IV-246 2 —

Igiene della scuola e dello scolaro, di M. RAGAZZI, di pag. XII-386 . . . . . 3 50

L. c.

Igiene sessuale, di G. FRANCESCHINI, 2ª edizione di p. XII-192 . . . . . 3 —

Igiene del sonno, di G. ANTONELLI, di p. VI-224 . 2 —

Igiene veterinaria, di U. BARPI, di p. VIII-221 2 —

Igiene della vista, di A. LOMONACO, di p. XII-272 . 2 50

Igienista (Manuale dell'), ad uso degli Ufficiali sanitari, studenti, ecc., dei dott. C. TONZIG e G. Q. RUATA, di p. XII-374 e 243 fig. . . . . 5 —

Igroscopi, igrometri, umidità atmosferica, di P. CANTONI, di p. XII-142 e 24 fig. 1 50

Illuminazione elettrica. Impianti ed esercizii, di E. PIAZZOLI, 6ª ediz., p. XII-955, 468 fig. (in ristampa).

Imbalsamazione umana, di F. DI COLO, di p. X-174 e 15 fig. 2 50

— vedi: Naturalista preparatore.

Imbianchino decoratore, D. FRAZZONI, p. X-193 2 50

Imenotteri, neurotteri, pseudoneurotteri, ortotteri e rincoti, di E. GRIFFINI, di p. XVI-687 e 243 fig. 4 50

Imitazione di Cristo, di G. GERSENIO, volgarizzazione di C. GUASTI e note di G. M. ZAMPINI, 2ª ediz. di pag. L-462 . . . . . 4 50

Imitazioni — vedi Prodotti e procedimenti nuovi.

Immunità e resistenza alle malattie, di A. GALLI-VALERIO, di p. VIII-218 . . . . . 1 50

Impianti elettrici a correnti alternate, di A. MARRO. 3ª ediz., di pag. XLVIII-862, con 379 incisioni e 81 tabelle 8 50

Imposte dirette. Riscossione, ecc., di E. BRUNI, di p. VIII-158 . . . . . 1 50

Incandescenza a gaz. Fabbricazione reticelle, di L. CASTELLANI, di p. X-140 e 33 inc. . . . . 2 —

Inchiostri da scrivere, R. GUARESCHI, p. VIII-162 2 50

Industria frigorifera, di P. ULIVI, 2ª ediz., di p. XVI-272 e 74 fig. . . . . 3 —

Industria dei saponi — vedi: Saponi.

Industria tartarica, di G. CIAPETTI, di p. XV-276 e 52 fig. . . . . 3 —

Industria tessile. Analisi e fabbricazione dei tessuti tinti in filo e tinti in pezza, di F. Fachini, di pagine XII-211, con 30 incisioni 2 50

Industria tintoria, di M. PRATO, p. XXI-292, e 7 fig. 3 —

Industrie (Piccole), di I. GHERSI, 3ª ediz., di p. XII-388 3 50

Infanzia — vedi: Rachitide - Malattie dell' - Giardino infantile - Nutrizione - Ortofrenia - Posologia - Sordomuto.

Infermieri (Istruzioni per gli) — vedi: Assistenza.

Infezione — vedi: Disinfezione - Medicatura antisettica.

Infortuni sul lavoro. (Mezzi tecnici per prevenirli, di E. MAGRINI, di pag. 285 con 257 incisioni. . . 3 —

Infortuni in montagna. Manuale per gli alpinisti, di O. BERNHARD, trad. R. Curti, di p. XVII-60, e 55 tav. 3 50

Ingegnere civile e industriale (Manuale dell')

L. C.

di G. COLOMBO, 36ª e 37ª ediz. (101 e 106° migliaio), di pagine 494, con 236 fig. 7 50

Ingegnere costruttore meccanico, di C. MALAVASI, 3ª ediz. di pag. XXXIV-862, con 1564 fig. . . 10 50

Ingegnere elettricista, di A. MARRO, 2ª ediz., di XXXV-862 e 254 fig. 8 50

Ingegnere navale, di A. CIGNONI, di pag. 324 e 36 fig. 5 50

Insegnamento dell'italiano, di G TRABALZA, di p. XVI-254 . . . . . 1 50

Insetti dellecase e dell'uomo e malatti e che diffondono, con riguardo al modo di difendersene nelle città, nelle campagne, al fronte, di A, BERLESE, p. XII-293, con 100 inc. 4 50

Insetti nocivi all'agricoltura e alla selvicoltura, di C. CRAVERI, di pag. X-481, con 229 fig. 4 —

Insetti utili, di F. FRANCESCHINI, p. XII-160, 42 fig. 2 —

Interesse e sconto, di E. GAGLIARDI, 3ª ed., di p. 209 2 —

Invecchiamento artificiale dei vini, aceti e spiriti di A. DURSO-PENNISI, di pag. 185, con 35 inc. . 2 50

Inventore (Guida dell'), di I. GHERSI. Consigli, istruzioni, leggi, di pag. XII-511 . . . . . 4 —

Invenzioni utili (Piccole), di S. PAOLETTI, di p. XVI-252 e 156 fig. 2 50

Ipoteche (Man. per le), di A. RABBENO (in ristampa).

Islamismo, di I. PIZZI, di p. VIII-494 . . . . . 3 —

Italia dialettale di G. BERTONI, di pag. 257 . . . 3 50

Ittiologia italiana, di A. GRIFFINI, di p. 487 e 244 fig. 4 50

Jucche (Le), di G. MOLON, di pag. VIII-247, con 53 tavole in nero e 8 colorate 6 50

Laminazione del ferro e dell'acciaio, di M. BALSAMO, di p. VIII-139, 50 fig. e 5 tav. . . . . 2 —

Laterizi, di G. REVERE, di p. XII-298 e 134 fig. . . 3 50

Latino volgare (Il), di C. H. GRANDGENT, traduzione di N. MACCARONE, di pag. XXIV-298. . . . . 3 —

Latte e latterie sociali cooperative, di E. REGGIANI, di p. XII-444, con 96 fig. . . . . 4 —

Lavorazione dei metalli, di C. ARPESANI, 2ª ediz. rinnovata, di pag. XVI-603, e 547 inc. 5 50

Lavorazione dei legnami, di C. ARPESANI, 2ª ediz. (in corso di stampa).

Lavori femminili, di T. e F. ODDONE, di p. VIII-545, 822 inc. e 48 tav. 5 50

Lavori femminili — vedi anche: Abiti per signora - Biancheria - Macchine da cucire - Monogrammi - Trine a fuselli.

Lavori marittimi e impianti portuali, di F. BASTIANI, di p. XXIII-424, con 209 fig. 6 50

Lavori in terra, di B. LEONI di p. XI-305 e 38 fig. 3 —

Lavoro donne e fanciulli. Legge, regolamento con note di E. Noseda, di p. XV-174 . . . . . 1 50

Lawn-Tennis — vedi: Tennis.

Lectures françaises et thèmes italiens, di J. PRAT, di pag. VI-158 . . . . . 1 50

Legatore di libri, di G. G. GIANNINI, 2ª ediz. ampliata, di pag. 263, con 27 tavole di cui 2 a colori . 4 50

Legge comunale e provinciale, annotata da E. MAZZOCCOLO. 7ª ediz. (in corso di stampa).

L. c.

Legge elettorale politica (La nuova), accuratamente riveduta sul testo ufficiale 0 50

Legge sugli infortuni sul lavoro, di A. SALVATORE, di p. 312 . . . . . 3 —

Legge sui lavori pubblici e regol., di L. FRANCHI, di p. IV-110-XLVIII (esaurito).

Legge Notarile (La nuova) e Regolamento Settembre 1914, commentata da E. BRUNI, di pag. XII-571 . . 4 50

Legge sull'ordinamento giudiziario, di L. FRANCHI, di p. IV-92-CXXVI 1 59

Leggende popolari, di E. MUSATTI, 3ª ediz., di p. VIII-181 . . . . . 1 50

Leggi — vedi: Codici.

Leggi sulla sanità e sicurezza pubblica, di L. FRANCHI, di p. IV-108-XCII 1 50

Leggi sulle tasse di registro e bollo, di L. FRANCHI, di p. IV-124-CII (esaurito).

Leghe metalliche ed amalgame, di I. GHERSI, 2ª ediz., di p. XII-433 e 22 fi . . . . . 4 —

Legislazione agraria italiana Codice della) di E. VITA, di pag. XXVII-718 . . . . . 6 50

Legislazione sulle acque, di D. CAVALLERI, di p. XV-274 . . . . . 2 50

Legislazione rurale, di E. BRUNI, 3ª ediz., di p. XII-450 . . . . . 3 —

Legislazione sanitaria italiana, di E. NOSEDA, di p. VIII-570 . . . . . 5 —

Legnami indigeni ed esotici. Usi e provenienze, di O. FOGLI, di p. VIII-197, con 37 fig. 2 50

Lepidotteri italiani, di A. GRIFFINI, di p. XIII-248, con 149 fig. . . . . 3 —

Letteratura albanese, di A. STRATICÒ, di pag. XXIV-280 . . . . . 3 —

Letteratura americana. di G. STRAFFORELLO, di p. 158 . . . . . 1 50

Letteratura araba, di I. PIZZI, di p. XII-388 . . 3 —

Letteratura assira, di B. TELONI, di p. XV-266 3 —

Letteratura bizantina (Storia della) (324-1453) di G. MONTELATICI, di pag. VIII-292 . . . . . 3 —

Letteratura drammatica, di C. LEVI, di pag. XII-339 . . . . . 3 —

Letteratura ebraica, 2 volumi, di A. REVEL, di p. 364 . . . . . 3 —

Letteratura egiziana, di L. BRIGIUTI, (in lavoro).

Letteratura francese, dalle origini ai nostri giorni, di G. PADOVANI, di pag. XX-525 . . . . . 3 —

Letteratura e crestomazia giapponese, di P. ARCANGELI, di pag. XVI-299 . . . . . 3 50

Letteratura greca, di V. INAMA, 18ª ediz. ampliata ed in parte rifatta da D. BASSI e E. MARTINI, p. XVI-316 3 —

Letteratura indiana, di A. DE GUBERNATIS, di p. VIII-159 . . . . . 1 50

Letteratura inglese, di F. A. LAING e I. CORTI, di pag. VIII-208 . . . . . 1 50

L. C.

Letteratura italiana, di C. FENINI, 6ª ediz. rifatta da V. Ferrari, di p. XII-268 (in ristampa).
Letteratura italiana moderna e contemporanea, di V. FERRARI. 3ª ediz., di p. VIII-340 3 —
Letteratura italiana. Insegnamento pratico, di A DE GUARINONI, di p. XIX-336 . . . . . 3 —
Letteratura militare, di E. MARANESI (esaurito).
Letteratura norvegiana, di S. CONSOLI, di p. 288 1 50
Letteratura persiana, di I. PIZZI, di p. X-208 1 50
Letteratura provenzale moderna, di E. PORTAL, di p. XVI-221 . . . . . 1 50
Letteratura romana, di F. RAMORINO, 8ª ediz. di p. VIII-349 . . . . . 1 50
Letteratura rumena, di R. LOVERA, di p. X-199 . 1 50
Letteratura spagnuola, di B. SANVISENTI, di p. XVI-202 . . . . . 1 50
Letteratura tedesca, di O. LANGE, 3ª ediz. ital. di R. Minutti (in ristampa).
Letteratura ungherese, di ZIGANY-ARPAD, di p. XII-205 . . . . . 1 90
Letteratura universale, di P. PARISI, di pag. 399 3 —
Letterature slave, di D. CIAMPOLI, 2 vol.
I. Bulgari Serbo-Croati, Jugo-Russi, di p. IV-144 . 1 50
II. Russi, Polacchi, Boemi, di p. IV-142 . . . 1 50
Lettura delle carte topografiche, di A. FERRARI, di pag. XII-365, con 98 incisioni e 10 tavole . 5 50
Limnologia. Studio dei laghi, di G. P. MAGRINI, di p. XV-212 e 53 fig. . . . . 3 —
Lingua cinese parlata, di F. MAGNASCO, di p. 130 2 —
Lingua giapponese parlata, di F. MAGNASCO, di p. XVI-110 . . . . . 2 50
Lingua gotica, di S. FRIEDMANN, di p. XVI-833 . 3 —
Lingua italiana — vedi: Arte del dire - Corrispondenza - Dialetti - Enciclopedia Hoepli - Figure grammaticali - Grammatica - Insegnamento d. italiano - Italia dialettale - Morfologia - Ortoepia - Retorica - Ritmica - Verbi italiani - Vocabolario ital.
Lingua latina — vedi: Abbreviature latine - Ape latina - Epigrafia - Esercizi - Filologia classica - Fonologia - Grammatica - Latino volgare - Letteratura romana - Metrica - Sinonimi lat. - Verbi.
Lingua russa. Grammatica ed esercizi, di P. G. SPERANDEO, 4ª ediz. di p. IX-274 . . . . . 4 —
— vedi: Grammatica russa - Vocabolario russo e italiano.
Lingue dell'Africa, di C. CUST, trad. di A. De Gubernatis, di p. IV-110 . . . . . 1 50
Lingue germaniche — vedi: Grammatica danese-norvegiana, inglese, olandese, tedesca, svedese.
Lingue neo-elleniche — vedi: Conversazione Crestomazia - Dizionario greco mod.
Lingue slave — vedi Grammatica croato-serba, Grammatica slovena, Grammatica albanese, L'albanese parlato.
Lingue neo-latine, di E. GORRA. (2ª ediz. in lavoro).
Lingue straniere, di C. MARCEL, trad. di G. DAMIANI, di p. XVI-136 . . . . . 1 50

L. c.

Linguistica — vedi Grammatica storica della lingua Figure (Le) grammaticali - Verbi italiani.

Liquorista, di A. CASTOLDI, 2000 ricette pratiche, 3ª ediz. rifatta del Man., A. Rossi, pag. XVI-731 e 19 inc. 7 50

Litografia, di C. DOYEN, di p. VIII-261, con 8 tav. . 4 —

Livellazione pratica, di A. VEGLIO, p. XII-129, 47 fig. 2 —

Locomobili e trebbiatrici. Man. pel conduttore, di L. CEI. 3ª ediz. di p. XVI-376, 227 fig. e XXXVII tab. 3 —

Logaritmi a 5 decimali, di O. MULLER, 13ª ediz. a cura di M. RAINA. di p. XXXVI-191 . . . 1 50

Logica, di W. . JEVONS, trad C. CANTONI, 5ª ediz., di p. VIII-156, con 15 fig. 1 50

Logica matematica, di C. BURALI-FORTI, p. VI-158 1 50

Logismografia, di C. CHIESA, 4ª ediz. con note del prof. A. MASETTI, di p. XV-196 . . . . . 1 50

Lotta greco-romana con cenni storici sulla Storia della lotta, di A. COUGNET, di pag. VIII-490 con 168 fotografie di celebri lottatori e 126 figure nel testo. . 5 50

Lotte libere moderne. Svizzera, Islandese, Giapponese, Americana, Turca, di A. COUGNET, di pagine XXIV-223, con 190 incisioni 2 50

Luce e colori, di G. BELLOTTI. (2ª ediz. in lavoro).

Luce e suono, di E. JONES, trad. di U. Fornari, di p. VIII-336 e 121 inc. . . . . 3 —

Luce e salute. Fototerapia e radioterapia, di A. BELLINI, di p. XII-362 e 65 fig. 3 50

Macchine e caldaie (Altante di). S. DINARO, di pagine XV-80, con 112 tav. e 170 fig. (in ristampa).

Macchine (Il montatore di) di S. DINARO, 2ª ediz. di p. XVI-502 e 62 incis. . . . . 4 —

Macchine per cucire e ricamare, di A. GALASSINI, di p. VII-230 e 100 fig. 2 50

Macchine utensili moderne (I problemi pratici delle), di S. DINARO, di pag. XVI-157 . . . 2 50

Macchine a vapore e Turbine a vapore, di H. HAEDER e E. WEBBER, 2ª ediz. ital., di p. XX-627, con 1822 incis. 8 50

Macchinista e fochista, di G. GAUTERO e L. LORIA, 14ª ed. rifatta da C. Malavasi, p. XVI-318 e 188 fig. 3 50

Macchinista navale e Costruttore Meccanico di E. GIORLI, 2ª ed. rifatta, di pag. 591 e 350 fig. 8 50

Macelli moderni. Conservazione delle carni, di P. A. PESCE, di p. XV-510 e 73 fig. 6 50

Madreperla. Suo uso nella industria e nelle arti, di E. ORILIA, di p. VIII-258, 40 fig. e 4 tav. 4 50

Magnetismo ed elettricità, di F. GRASSI, 4ª ed., di p. XXII 878, con 398 fig. e 6 tav. 7 50

Magnetismo e ipnotismo, di G. BELFIORE, 4 ed., di pagine VIII-465 . . . . . 3 50

Maiale. Razze, riproduzione allevamento, di E. MARCHI. 3ª ediz. a cura C. PUCCI, di pag. XVI-602 e 103 inc. 6 —

Maioliche e porcellane, di L. DE MAURI. 2ª ediz., di pag. XIV-843, con 430 incis., 43 tav. e 3500 marche 12 50

L. C.

Mais o granoturco. Coltivazione, di E. AZIMONTI. 2ª ediz., di p. XII-196 e 61 inc 2 50

Malaria e risaie in Italia, di G. ERCOLANI, di p. VIII-203 . . . . . 2 —

alattie degli animali utili all'agricoltura, di P. A. PESCE, di pag. XII-611 . . . . . 4 50

Malattie crittogamiche delle piante erbacee, di R. WOLF, trad. di P Baccarini, di p. X-263 e 50 inc. . . . . 2 —

Malattie dell' infanzia, di G. CATTANEO, di pagine XII-506 . . . . . 4 —

Malattie infettive degli animali, di U. FERRETTI, di p. XX-582 . . . . . 4 50

Malattie dei lavoratori e igiene industriale, di G. ALLEVI, di p. XII-421 . . . . 3 50

Malattie mentali, di L. MONGERI, di p. XVI-263 con 26 tav. 3 50

Malattie dell' orecchio, del naso e della gola, di T MANCIOLI, di p XXIII-540, con 98 inc. . 5 50

Malattie dei paesi caldi, di C. MUZIO, di p. XII-562, con 154 fig. e 11 tav. 7 50

Malattie della pelle, di G. FRANCESCHINI, di pagine XVI-217 . . . . . 2 50

Malattie dei polli ed altri volatili, di P. A. PESCE, di p. XVI-297 e 50 incis. 2 50

Malattie del sangue. Ematologia di E. REBUSCHINI, di p. VIII-432 . . . . . 3 50

Malattie sessuali, di G. FRANCESCHINI, 3ª ediz., di pag. XV-280 . . . . . 3 50

Malattie e alterazioni del vino, di S CETTOLINI, 2ª ediz., di p. VIII-380 e 15 fig. . . . . 3 —

Malattie dei vini. Chiarificazione, di R. AVERNA-SACCÀ, di p. XII-400 e 23 fig. 3 50

Mandato commerciale, di E. VIDARI, di p. VI-160 1 50

Mandolinista (Man. del) di A. PISANI (2ª ediz. in corso d stampa).

Maniscalco pratico, di C. VOLPINI. Anatomia, ferratura, di p. XVI-398 e 193 fig. 4 50

Manzoni A., Cenni biografici di L. BELTRAMI, di p. 109, con 9 autografi e 68 inc. 1 50

Mare (Il) di V. BELLIO, di p. IV-140 e 6 tav. 1 50

Maria (Vita di), di L. ASIOLI, pag. VIII-202 . . . 3 —

Marina — vedi: Attrezzatura navale - Bandiere - Capitano marittimo - Canottaggio - Ingegnere navale - Filonauta - Flotte moderne - Marine da guerra - Marino - Nautica stimata - Astronomia nautica - Codice di marina - Avarie e sinistri marittimi.

Marine da guerra del mondo al 1897, di L. D'ADDA, di p. XVI-320 e 77 ill. 4 50

Marino (Manuale del) Militare e mercantile, di G. DE AMEZZAGA, 2ª ediz. con appendice di E. B. di Santafiora, di p. VIII-438, con 18 silografie . . . . 5 —

Marmista, di A. RICCI 2ª ediz., di p. XII-154 e 48 inc. 2 —

Massaggio, di R. MAINONI, p. XII-179 (2ª ed. in lavoro).

L. C.

Matematica attuariale, di U. Broggi, di pagine xv-347 . . . . . 3 50

— vedi: Scienza attuariale.

Matematica (Complementi di) ad uso dei chimici, di G. Vivanti, di p. x-381 . . . . . 3 —

Matematica dilettevole e curiosa. Problemi, Giuochi, ecc., di I. Ghersi, di pag. 740 con 693 figure 9 50

Matematiche — vedi: Algebra - Aritmetica - Astronomia - Calcolo Celerimensura - Compensazione errori - Computisteria - Contabilità - Cubatura - Legnami - Curve - Economia matematica - Equazioni integrali - Formolario - Gruppi di trasformazione - Interesse - Logaritmi - Logica matematica - Ragioneria - Storia della matematica - Trigonometria - Tracciamento curve - Triangolazioni.

Matematiche superiori (Repertorio di), di E. Pascal. 2 vol.

I. **Analisi**, di p. xvi-642 . . . . . 6 —

II. **Geometria e indice per i due vol.**, di p 950 . 9 50

Materia medica moderna, di G. Malagrida, di p. xi-761 (esaurito).

Materie grasse (Industria), I grassi e le cere, di S. Fachini, di p. xiii-651 . . . . . 6 50

Mattoni e pietre di sabbia e calce (Arenoliti), di E. Stoffler e M. Glasenapp, con aggiunte di G. Revere, di p. viii-232, 85 fig. e 3 tav. . . . 3 —

Meccanica, di R. S. Ball, trad. I. Benetti, 6ª ed., riveduta e ampl. da C. Mavavasi, di p. xvi-198 e 87 fig. 2 50

Meccanica agraria, di V. Niccoli, 2 vol.

I. **Lavorazione del terreno**, 2ª ed. di p. 470 e 176 inc. 4 50

II. **Dal seminare al compiere la prima manipolazione dei prodotti**, di p. xii-426 e 175 fig. 4 —

Meccanica applicata (Man. elem. di) di F. Massero, per le offic. e scuole operaie. Pag. xx-434 con 371 inc. 6 50

Meccanica industriale nelle scuole e per l'officina, di S. Dinaro, (in ristampa)

Meccanica del macchinista di bordo, di E Giorli, di p. xiii-297 e 92 fig. 2 50

Meccanica razionale, di R. Marcolongo, 2 vol.

Cinematica - Statica, 2ª ediz. di pag. xv-32[illegible], con 32 inc. 4 50

II. **Dinamica-Idromeccanica**, di p. vi-324 e 24 inc. 3 —

Meccanica (Tecnologia) - v.: Aeronautica - Aggiustatore - Appr. meccan. - Automobilista - Aviazione - Caldaie - Chauffeur - Costruzioni metalliche - Dinamica - Disegnatore meccanico - Disegno industriale - Fresatore - Ingegnere civile - Ingegnere costruttore meccanico - Lavorazione dei metalli - Locomobili - Macchine (Atlante di), (Montatore di) - Macchine utensili - Macchinista e fuochista - Macchinista navale - Meccanico - Meccanismi - Modellatore meccanico - Momenti di inerzia - Orologeria - Termodin. - Tornitore meccan.

Meccanico (Il), di E. Giorli. 7ª ediz., di p. xvi-537 e 341 fig. 4 50

Meccanico moderno (guida pratica del) di A. Massenz. Manuale teorico-pratico ad uso dei capi-officina ed alunni delle scuole ind. e d'arti e mestieri, meccanici, tornitori, fabbri, di pag. xxiv-3 1 con 331 inc. . 4 50

L. C.

Medicamenti — vedi: Diabete melito - Droghe - Elioterapia - Farmacista - Farmacoter. - Materia med. - Medicatura - Med. d'urgenza - Med. prat. - Posologia Prodotti chimici organ. - Rimedi - Sieroterapia - Sifilide - Soccorsi urgenza - Specialità medicinali- Veleni.

Meccanismi (500). Dinam., Idraul., Pneumat., ecc., di T. BROWN. 6ª ediz. ital. a cura di C. Malavasi, (in corso di stampa).

Medicatura antisettica, di A. ZAMBLER, con prefazione di E. Tricomi, di p. XVI-124 e 6 inc. . . 1 50

Medicina d'urgenza, di E. TROMBETTA (esaurito).

Medicina legale militare, di E. TROMBETTA, di p. XVI-330 (esaurito)

Medicina sociale, di G. ALLEVI, di p. 400 . . . 3 50

Medicina dello spirito, di C. GIACHETTI, pag. 235. 2 50

Medico (Il) **a bordo e nei paesi tropicali,** di R. RIBOLLA, di pag. XIX-326 . . . . . 3 50

Medico pratico, di C. MUZIO, 4ª ediz., di p. XV-962 . 8 50

Membra artificiali (Vitalizzazione delle) di G. VANGHETTI, di pag. 241, con 137 figure 3 50

Merceologia tecnica, di P. ALESSANDRI, due vol.
Vol. I. Materie prime, p. XI-530, 142 tav. e 93 inc. 6 —
Vol. II. Prodotti chimici, di p. 526, 83 tav. e 16 inc. —

Merceologia e Istituzioni commerciali, di E. BIANCHI (in sostituzione del Manuale di LUXARDO) di pag. XVI-488 . . . . . 4 50

Mesotorio (Il) nella cura di alcune dermatosi e neoformazioni maligne della pelle, di A. MASOTTI, di pag. 140, con 49 inc. nel testo . . . . . 2 —

Metalli preziosi. Argento, oro, platino, di A. LINONE, di p. XI-315 . . . . . 3 —

Metallocromia. Colorazione e decorazione dei metalli, di I. GHERSI, 2ª ediz., di pag. XVI-317 . . . 3 50

Metallografia applicata ai prodotti siderurgici, di U. SAVOIA, di p. XVI-205 e 94 fig. . . 3 50

Metallurgia — vedi: Acciai - Coltivazione delle miniere - Fonditore - Lavorazione metalli - Leghe metalliche - Meccanica industriale - Metallografia - Ricettario dell'elettricista - Ricett. di metallurgia - Saldature - Siderurgia - Tecnologie pei giovani - Tempera e cementazione - Zinco.

Metallurgia dell'oro, di E. CORTESE, di p. XV-262 e 35 inc. . . . . 3 —

Meteorologia agricola, di G. COSTANZO e C. NEGRO, di p. VIII-208 e 27 inc. 2 50

Meteorologia generale, di L. DE MARCHI, 2ª ediz., di p. XVI-225 con 13 fig. 1 50

Metrica dei greci e dei romani, di L. MÜLLER, 2ª ediz. ital. di G. Clerico, di p. XVI-186 . . . 1 50

Metrologia universale e codice metrico internazionale, di A TACCHINI, di p. XX-482 . 6 50

Mezzeria pratica, di A. RABBENO (Esaurito).

Microbiologia. Malattie infettive, di L. PIZZINI, di p. VIII-142 . . . . . 2 —

Microscopia — vedi: Anatomia microscopica - Animali parassiti - Batteriologia - Chimica clinica - Microscopio - Protistologia - Tecnica protistologica.

	L. c.
Microscopio (Il), di C. ACQUA, 2ª ediz., di p. XII-230 .	2 —
Militaria — vedi: Armi antiche - Arte militare - Codice cavalleresco - Duellante - Scherma - Tattica - Telemetria - Tiro a segno - Ufficiale esercito.	
Mineralogia descrittiva, di L. BOMBICCI, 3ª ediz. a cura di P. Vinassa De Regny, di p. IV-330, con 138 fig.	3 —
Mineralogia generale, di L. BOMBICCI. 3ª ediz. a cura di P. Vinassa De Regny, di p. XVI-210, con 193 fig. e 2 tav. (in ristampa)	
Minerali (I), per E. ARTINI, di pag. XVI-422, con 40 tav. e 132 incisioni.	9 50
Miniere (Coltivazione delle), di S. BERTOLIO. 3ª ediz., di pag. VIII-371, con 112 incisioni	3 50
Minimi quadrati. Formole, Esercizi e Applicazione alla Topografia, di P. FANTASIA, di pag. XVI-339, con 107 esercizi	4 —
Misuratori elettrici (Frodi nei), di M. LANFRANCO, di p. XI-277, con 27 inc. e 39 tavole . . .	4 50
Mitologia classica illustrata, di F. RAMORINO, 5ª ediz. di p. X-356 e 91 fig.	3 —
Mitologia (Dizionario di), di F. RAMORINO (in lavoro).	
Mitologia greca, in due vol. I. Divinità. II. Eroi, di A. FORESTI (2ª ediz. in lav.)	
Mitologia tedesca, di R. MINUTTI, di p. XX-348 .	3 —
Mitologie orientali, di D. BASSI. I. Mitologia Babilonese, Assira, di p. XVI-219 .	1 50
Modellatore meccanico, falegname, ebanista, di V. GOFFI. 2ª ediz. di p. XVII-435 .	5 50
Molini. Industria. Costruzioni ecc. di C. SIBER MILLOT, 3ª ediz. rifatta da C. MALAVASI, di pag 425, con 226 figure e dieci tavole	6 —
Momenti d'inerzia e loro applicazioni, di E. GIORLI, di pag. VIII-166 con 148 figure . . .	2 50
Moneta e falsa monetazione, di U. MANNUCCI, di p.XI-271	3 —
Monete, pesi e misure inglesi, di I. GHERSI, di p. XII-196, 46 tabelle di conti fatti (in ristampa).	
Monete greche, di S. AMBROSOLI. 2ª ediz. rifatta da S. RICCI, di pag. XXV-609 con 670 inc., 2 tav. e 4 carte	9 50
Monete papali moderne di S. AMBROSOLI, di pagine XII-131 e 200 inc.	2 50
Monete romane, di F. GNECCHI. 3ª ediz. di p. XVI-418 con 203 fig. e 25 tav. (in ristampa).	
Monete romane. I tipi monetari di Roma Imperiale, di F. GNECCHI, di p. VIII-119 e 28 tav. .	5 —
Monogrammi, di A. SEVERI, 73 tavole a serie di due e di tre cifre (esaurito).	
Monogrammi moderni, di A. SORESINA, in 35 tav.	3 —
Morfologia greca, di V. BETTEI, di p. XX-376	3 —
Morfologia italiana, di E. GORRA, di p. VI-142 .	1 50
Morte vera e morte apparente, di F. DELL'ACQUA, di p. VIII-136	2 —
Mosche - Vedi Insetti della casa.	

L. C.

Mosti dei vini e degli spiriti. Densità ecc., di E. DE CILLIS, di p. XVI-230 . . . . . 2 —

Mosto (Dal) **al vino.** Fermentazione alcoolica, di S. CETTOLINI di p. XII-490, con 62 inc. 4 50

Motociclista (Il), del *Side-cars e Motorettes*, di F. BORRINO, 3ª ediz., rifatta, di p. [illegible] (in ristampa).

Motori Diesel — vedi Motori a olio pesante.

Motori a gaz, di V. CALZAVARA (2ª ediz. riveduta, di pag. XXXVI-423 con 160 incisioni 4 50

Motori a olio pesante, a pressione ed a forza viva, di E. GARUFFA, di pag. VIII-493, con 363 incisioni . 6 50

Motori a scoppio, di E. GARUFFA, 3ª ediz., di pagine 659 con 617 fig. (in ristampa).

Motrici ad esplosione, a gaz povero, ad olii pesanti, a petrolio, per aviazione, Diesel, di F. LAURENTI, 3ª ed. ampliata di p. 598, con 355 inc. 6 50

Municipalizzazione dei servizi pubblici, di C. MEZZANOTTE, di p. XX-324 . . . . . 3 —

Muratore (Il), di I. ANDREANI, 2ª ed. di p. 280 e 235 fig. 3 —

Musica. Espressione e interpretazione, di G. MAGRINI, di p. VIII-119 e 228 fig. . . . . 2 —

Musica (Manuale teorico pratico della), per le famiglie e le scuole di G. MAGRINI, 2ª ediz. di pag. 615 . . 5 5

Musica — vedi anche ai singoli titoli: Acustica musicale - Armonia - Arte e tecnica del canto - Ballo - Canto - Chitarra - Contrappunto - Mandolinista - Musica - Pianista - Psicologia musicale - Ritmica - Semiografia musicale - Storia della musica - Strumentazione - Strumenti ad arco - Violoncello - Violino.

Napoleone I., di L. CAPPELLETTI, 3ª ed. di p. 306 . 3 —

Naturalista preparatore (Imbalsamatore), di R. GESTRO, 5ª ediz., di p. XVI 214 e 52 fig. 2 50

Naturalista viaggiatore, di A. ISSEL e R. GESTRO, di p. VIII-144 e 38 inc. (esaurito).

Nautica — vedi: Astronomia nautica - Attrezzatura navale - Avarie e sinistri marittimi - Bandiere - Canotaggio - Codice di marina - Costruttore navale - Doveri macchinista navale - Filonauta - Flotte moderne - Ingegnere navale - Lavori maritt. - Macch. navale - Nautica stimata - Nave

Nautica stimata o navigazione piana, di F. TAMI, di p. XXXII-179 e 47 fig. 2 50

Nave (La) **moderna da battaglia,** di G. ALMAGIÀ, di pag. VIII-237, con 60 figure e tavole . . 3 —

Nave (La) **in terra,** di E. GIORLI, di pag. VIII-113, con 497 illustrazioni 3 50

Nave (La) **subacquea.** Sottomarini e sommergibili di E. CAMPAGNA, di pag. 358, con 108 inc. e 8 tavole 5 50

Navigazione aerea (Aviazione), di A. DE MARIA, di p. XVI-338 e 103 fig. (in ristampa).

Nevrastenia, di L. CAPPELLETTI di p. XX-490 (esaur.)

Notaio (Man. del), di A. GARETTI, 9ª ediz. interamente rifatta. ampliata e messa al corrente con le nuavissime disposizioni di legge per cura dell'avv. G. V. BIANCOTTI, di pag. XX-904 . . . . . 9 50

L. C.

Numismatica. Atlante numismatico italiano, di S. AMBROSOLI, di p. XVI-428 e 1746 inc. . . 8 50

Numismatica (Manuale di), di S. AMBROSOLI, 5ª ediz., rifatta di F. GNECCHI, di pag. 248, con 40 tav. eliotipiche 5 50

Numismatica — vedi anche ai singoli titoli: Monete greche, papali, romane - Guida numismatica.

Nuoto (Il). L'arte di nuotar bene, di A. BERETTA, di pag. XII-278, con 109 incisioni 2 50

Nutrizione del bambino, di L. COLOMBO, di p. XX-228 e 12 inc. 2 50

Oculistica (Manuale di), per Medici e Studenti, di D. BRUNO, di pag. XII-288, con 29 incisioni. 3 50

Occultismo, di N. LICÒ, di p XVI-328 . . . . . 3 —

Occultismo — vedi anche ai singoli titoli: Chiromanzia - Dizionario di scienze occulte - Magnetismo - Spiritismo - Telepatia.

Oceanografia, di G. MAGRINI (in lavoro).

Oftalmojatria veterinaria, di P. NEGRI e V. RICCIARELLI, di p. XVI-279, con 87 ill. e 15 tavole . 3 50

Olii vegetali. Piante erbacee a seme oleoso, di G. DEL NERO, di p. XV-313 e 41 inc. 3 50

Olii e grassi vegetali, animali e minerali, di G. Fabris, di pag. 546, con 23 inc. 5 50

Olivicoltura e industria dell'olio d'oliva, di F. R. SIMARI, di pag. XIX-465, con 146 incisioni . . 4 50

Omero, di W. GLADSTONE, trad. di R. Palumbo e C. Fiorilli (esaurito).

Operaio Manuale dell'), di G. BELLUOMINI, 8ª ediz., riveduta da I. GHERSI di p. 314 con 33 inc. 2 50

Operaio elettrotecnico, di G. MARCHI, 5ª ediz., di p. XX-670 con 417 fig. (in ristampa).

Operaio (L') **meccanico al macchinario moderno d'officina,** di G. CHIOVATO, curata da C. ARPESANI, di pag. VIII-333 con 131 incisioni . . . 3 50

Orchidee, di A. PUCCI, di p. VI-303, e 95 inc. . . . 3 —

Ordinamenti degli Stati liberi d'Europa, di F. RACIOPPI, 2ª ediz., di p. XII-316 . . . . . 3 —

Ordinamento degli Stati liberi fuori d'Europa, di F. RACIOPPI, di p. VIII-376 . . . . . 3 —

Orefice (Man. per l'), di E. BOSELLI, 2ª ed., (in ristampa).

Oreficeria floreale (Modelli), di A. MYLIUS, 50 tavole e testo . . . . . 3 —

Organista (Man. dell'), di C. LOCHER e pref. di E. Bossi, di p. XIV-187 . . . . . 2 50

Organoterapia, di E. REBUSCHINI, di p. VIII-432 . 3 50

Ornamenti sulle stoffe (L'arte di disporre gli), di E. CASARTELLI, di p. XI-37, 38 tav. e 170 disegni . 3 50

Ornatista (Man. dell'), di A. MELANI, 2ª ediz., XXVIII tav. e testo 4 50

Ornitologia italiana, di E. ARRIGONI DEGLI ODDI, di p. 907, 36 tav. e 401 fig. . . . . 15 —

Orologeria moderna, di E. GARUFFA, 2ª ediz., di p. VIII-384 e 366 fig. 5 50

L. C.

Orticoltura, di D. TAMARO, 5ª ediz. rifatta, di pag. 630, con 237 inc. 5 50

Ortoepia e ortografia italiana moderna, di G. MALAGOLI, 2ª ediz. riveduta, di pag. XX-294 . . 3 —

Ortofrenia. Educazione dei fanciulli, di P. PARISE, di p. XII-231 . . . . . 2 —

Ortopedia — vedi: Membra artificiali.

Ospedali — vedi: Igiene ospedaliera.

Ostetricia. Ginecologia minore, di L. M. BOSSI 2ª ediz. curata da V. DE BLASI, di pag. XV-497 con 127 figure 4 50

Ostricoltura e mitilicoltura, di D. CARAZZI, di p. VIII-302 . . . . . 2 50

Ottica, di E. GELCICH, di p. XVI-576 e 261 fig. . . . 6 —

Ottica (L') **di Euclide** di G. OVIO. (In corso di stampa).

Paga giornaliera (Prontuario della), da L. 0,50 a L. 10, di C. CARREGARO-NEGRIN. 2ª ediz., di p. X-463. 5 50

Paleoetnologia, di G. PINZA (in sostituzione del Manuale di REGAZZONI, in corso di stampa).

Paleografia greca e latina, di E. A. THOMPSON, trad. di G. Fumagalli, 3ª ediz., di p. XII-208, con 38 inc. e 8 tavole . . . . . 3 —

Paleontologia, di P. VINASSA DE REGNY, di p. XVII-512, con 356 fig. 5 50

Pane e panificazione, di G. ERCOLANI, di p. VIII-261, con 61 inc. e 4 tav. (in ristampa)

Parrucchiere (Manuale del), di A. LIBERATI, di p. XII-219 e 88 inc. 2 50

Pasticciere e confettiere moderno, di G. CIOCCA, 2ª ediz., di pag. LXXII-470, con 136 illustrazioni e 36 tavole in cromo 8 50

Pastificio (Industria del), di R. ROVETTA, di p. XVI-240, 107 inc. e 4 tav. . . . . 3 —

Patate. Coltura e usi, di N. ADUCCI pag. 245 e 20 fig. . 2 50

Patologia degli infortuni sul lavoro in rapporto alla assicurazione, di T. CASAROTTI, pag. XV-642 6 —

Pedagogia (Storia della), di A. MORGANA, con prefazione di A. STRATICÒ, di pag. XIX-553 . . . 4 —

Pedagogia (Elementi di), di G. VIDARI.

Vol. I. I dati della pedagogia, di pag. 412 . . . 3 50

Vol. II. La dottrina generale dell'educazione (in corso di stampa).

Vol. III. La Didattica (in corso di stampa).

Pellagra. Storia, patogenesi, ecc., di G. ANTONINI, di p. VIII-166 e tav. . . . . 2 —

Perito meccanico (Il) nello studio di macch. idrovere, idrauliche, pneumofore, impianti industriali, ecc., di S. Dinaro, di pag. VIII-252 . . . . . 2 50

Pescatore (Man. del), di L. MANETTI (in ristampa).

Peso dei metalli, a U, a Y, a Z, a T e a doppio T, di G. BELLUOMINI, 2ª ediz., di pag. XXIV-248 (in ristampa).

Pianista (Il). Pensieri, giudizi e consigli sullo studio del pianoforte di V. RICCI, di pag. 263 . . . . 2 50

Piante aromatiche e medicinali (Coltivaz. delle) di C. CRAVERI, di pag. XXIX-307, con 71 incisioni . 8 50

Piante e fiori sulle finestre, nei cortili, ecc. di A. Pucci, 3ª ediz. di p. VIII-214 e 107 fig. . . . 2 50

L. c

Piante erbacee a seme oleoso, di G. Del Nero, di p. xv-313 e 51 fig. 3 50
Piante industriali, A. Aloi, 3ª ed., p. xi-274, 64 inc. 2 50
Piante tessili, di M. A. Savorgnan D'Osoppo, di p. xii-476 e 72 inc. . . . . 5 —
Pietre preziose, di U. Mannucci, di p. xvi-308, 23 inc. e 14 tav. 6 50
Pila elettrica (La), di A. Astolfoni, di p. xv-297, con 105 incis. . . . . 3 —
Pino da pinoli, di L. Biondi e E. Righini, p. xii-142 2 50
Pirotecnia moderna, di F. Di Majo, 3ª ediz. riv. e ampliata da G. Fiorini, di pag. 198, con 130 inc. . 2 50
Piscicultura pratica del Prof. F. Supino di p. viii-327, con 79 incisioni e 14 tavole 5 50
— vedi: Idrobiologia applicata.
Pittura. Fiori all'acquarello, ad olio ed a guazzo sulle stoffe, di G. Ronchetti, di p. viii-167, e 11 tav. . . 3 —
Pittura pei dilettanti, ad olio, acquarello e miniatura, G. Ronchetti, 5ª ed., p. xvi-405, 30 inc. 32 tav. 4 50
Pittura italiana antica e moderna, di A. Melani, 3ª ediz., di p. xviii-527 e 164 tav. . . . 9 50
Pittura murale. Affresco, tempera, ecc., di G. Ronchetti, di p. xv-358 . . . . . 3 —
Pittura — vedi anche: Anatomia pittorica - Colori e vernici - Composizione delle tinte - Decorazione - Disegno - Luce e colori - Ristauratore dipinti - Scenografia - Storia dell'arte.
Planetologia di E. Cortese, di pag. viii-387 con 12 figure e 2 tavole . . . . . 3 —
Pneumonite crupale e sua cura, di A. Serafini, di p. xvi-222 . . . . . 2 50
Poliedri, curve e superfici, secondo i metodi della Geometria descrittiva, di G. Loria, di p. xvi-231 3 —
Poligonazione tacheometrica di A. Barbieri, di pag. xvi-246 . . . . . 2 50
Polizia giudiziaria, ad uso dei Periti e Magistrati di L. Tomellini, di p. xx-352 e 161 inc. . . . 5 —
Polizia sanitaria degli animali, di A. Minardi, di p. viii-333 e 7 fig. . . . . 3 —
Polli — vedi: Malattie dei polli - Avicoltura.
Pollicoltura, di G. Trevisani, 9ª ediz., di pag. xvi-224 ed 88 incisioni. 2 50
Pomodoro. Coltivazione - Industria, ecc., di R. Rovetta, di pag. 295, con 90 figure . . . . . 3 —
Pomologia, G. Molon, p. xxxii-717 86 inc. e 12 tav. 3 50
Pomologia artificiale, di M. Del Lupo, di p. vi-132 e 34 inc. . . . . 2 —
Pompiere moderno. Manuale del vigile del fuoco, di P. Cogoli e R. Rampini, di p. 500, con 14 tav. e 526 fig. 7 50
Porco (Il), Razze, allev., ecc., di F. Faelli, di p. xix-461, con 100 fig. e 5 tavole . . . . . 5 —
Posologia dei rimedi più usati nella terapia infantile, di A. Conelli, di p. viii-186 . . 2 —
Posta. Manuale postale di A. Palombi, di p. xxx-309. 3 —
Prati (I). Prati naturali, artificiali, pascoli, ecc., di E. Marchettano, di p. viii-392 e 162 inc. . . . . 4 —

L. C.

Prealpi bergamasche. Valsassina, Valtellina e Valcamonica, di A. STOPPANI e A. TARAMELLI, 3ª ediz. di p. 290, 15 tav. e 3 carte. 2 vol. in busta . . 6 50

Privative governative, Uffici di vendita e loro funzionamento. Rivendite, di I. GUASTALLA, p. XIX-406 3 50

Privative industriali — vedi: Codici e leggi Vol. IV (p. 14).

Processi fotomeccanici moderni, di R. NAMIAS, 2ª ediz., di pag. XI-321, con 76 figure e 12 tav. 4 —

Prodotti agricoli del tropico, di A. GASLINI, di p. XVI-270 (in ristampa).

Prodotti ceramici. Majoliche, porcellane, grès, di G. MADERNA, di p. XII-345 e 92 fig. 4 50

Prodotti chimici organici usati come medicamenti (Fabbric. dei) di C. CRAVERI. Preparaz. caratteri, reazioni, usi, dosi di 1600 prodotti Pag. VIII-730 con 27 inc. 8 50

Prodotti e procedimenti nuovi nelle industrie (succedanei, surrogati, ecc.) di I. GHERSI, di pag. 986, con 148 inc. 9 50

Produzione e commercio del vino in Italia, di S. MONDINI, di p. VII-303 . . . . . 2 56

Profilassi e disinfezione per uso del R. Esercito del Cap. Medico V. CHIODI, di pag. XII-196 con 32 inc. 4 50

Profumiere (Man. del), di A. ROSSI, 2ª ed., p. XXIV-650 6 50

Progettista moderno di costruzioni architettoniche, di I. ANDREANI, 2ª ediz. ampliata di pag. XV-559, con 196 inc. e 67 tavole 6 50

Projezioni fisse e cinematografo, di L. SASSI, di p. XVI-484, con 308 fig. . . . . 5 —

Prontuario tecnico legislativo, di G. VIVARELLI, di p. 300, con 131 inc. . . . . 3 —

Proprietario di case e opifici, di G. GIORDANI, di p XX-264 . . . . . 1 50

Prospettiva, di C. CLAUDI, 3ª ed., p. XII-76 e 33 tav. 2 50

Prospettiva per gli scultori, il Bassorilievo, di A. NOELLI, di pag. XII-78, con 53 disegni . . . 2 50

Protezione degli animali, di N. LICÒ, di p. VIII-200 2 —

Protistologia, di L. MAGGI, 2ª ed., di p. 294 e 93 inc. 3 —

Proverbi e modi proverbiali italiani, di G. FRANCESCHI, di p. XIX-380 . . . . . 3 —

Proverbi sul cavallo, di C. VOLPINI, di p. XIX-172 2 50

Psichiatria. Confini, cause e fenomeni della pazzia, di J. FINZI, di p. VIII-225 (esaurito).

Psicologia, di C. CANTONI, 2ª ediz. (esaurito).

Psicologia fisiologica, di G. MANTOVANI, 2ª ediz., di p. XII-175 e 16 inc. 1 50

Psicologia musicale, di M. PILO, di p. X-259 . 2 50

Psicopatologia legale, di L. MONGERI, di p. XX-421 4 50

Psicoterapia, di G. PORTIGLIOTTI, p. XII-318 e22 inc. 3 —

Pugilato e lotta libera per difesa personale, di A. COUGNET, 2ª ed., p. XXXV-396 e 222 inc. 4 50

Raccoglitore di oggetti minuti e curiosi, di J. GELLI, di p. X-344 e 310 inc. . . 5 50

Rachitide e deformità da essa prodotte, di P. MANCINI, di p. XXVIII-300 e 116 fig. . . . 4 —

L. C.

Radioattività, di G. A. BLANC, pref. di A. Sella e Append. di G. D'ORMEA, di p. VIII-266 e 72 inc. . . 3 —

Raggi Röntgen e loro pratiche applicazioni, di I. TONTA, di p. VIII-160 (esaurito)

— vedi: Röutgen tecnica.

Ragioneria, di V. GITTI, 6ª ediz., di p. VIII-115 . . 1 50

Ragioneria delle cooperative di consumo, di G. ROTA, (esaurito).

Ragioneria domestica, di A. MASETTI. 2ª ediz. di pag. XII-186 . . . . . 1 50

agioneria industriale, di O. BERGAMASCHI, 3ª ediz. a cura di A. MASETTI, di p. VIII-404 . . . 4 —

Ragioneria pubblica, di A. MASETTI, di p. XV-293 3 —

Ragioniere (Prontuario del), di E. GAGLIARDI. 2ª ed. rifatta ed aumentata, di pag. XII-603 . . . . . 6 59

Razze bovine, equine, suine, ovine e caprine, di F. FAELLI 2ª ediz. ampliata di pag. XXXIII-512 con 197 tav. 12 50

Reattivi e reazioni di E. TOGNOLI, di pag. 289. . 3 50

Regolo calcolatore e applicazioni nelle operazioni topografiche, di G. POZZI, 2ª ediz., di p. XVI-303 e 150 fig. . . . . 3 —

Religione — vedi Bibbia - Corano - Imitazione Cristo - San Giovanni - San Paolo - Vangelo - Vita di Gesù - Vita di Maria.

Religioni primitive (L'idea di Dio nelle) di F. B. JEVONS e di U. PESTALOZZA, di pag. XVI-178 . . . 2 —

Religioni e lingua dell'India inglese, di R. CUST, trad. di A. De Gubernatis, di p. IV-124 . . 1 50

Residui agricoli, Utilizzazioni, ricuperi, di C. FORMENTI, di pag. 620, con 139 inc. . . . . 5 —

Residui industriali. Utilizzazioni Ricuperi, di C. FORMENTI, di p. XX-376 . . . . . 3 59

Resistenza dei materiali e stabilità delle costruzioni, di G. SANDRINELLI, 3ª ediz., di p. XVIII-495 e 274 inc. 5 50

Resistenza e pesi di travi metalliche composte, di E. SCHENCK, 2ª ediz. (in corso di stampa).

Retorica, ad uso delle scuole, di F. CAPELLO, di p. VI-122 . . . . . 1 50

Rettili d'Italia, di C. VANDONI, di pag. 288 e 55 fig. 3 50

Ricami - v. Biancheria - Lavori femm. - Macch. da cucire - Monogrammi - Piccole ind. - Ricett. domest. - Trine.

Ricchezza mobile (L'imposta sui redditi di), di E. BRUNI, di pag. 240 . . . . . 1 50

Ricerca di giacimenti minerali e acque sotterranee, di M. GROSSI (in lavoro).

Ricettario domestico, di I. GHERSI 6ª ediz., con 7192 ricette, di pag. 1299 e 172 inc. 14 50

Ricettario dell'elettricista, I. GHERSI, p. VIII-585 con oltre 2000 ricette e provvedimenti pratici e 43 inc. 5 —

Ricettario fotografico di L. SASSI, 5ª ediz., di pag. XXXII-362 . . . . . 3 50

Ricettario industriale, di I. GHERSI, 6ª ediz., comprendente 8500 procedimenti utili, di p. 1344 e 67 inc. 9 50

L. c.

Ricettario pratico per le industrie tessili e affini, di O. GIUDICI, di p. VIII-270 . . . 3 59
Ricettario pratico di metallurgia, di G. BELLUOMINI, di p. XII-328 . . . . . 3 50
Rimedi. L'arte di prescriverli e di applicarli, di G. MALACRIDA, di p. 400 . . . . . 3 50
Rimedi — vedi: Specialità medicinali.
Riscaldamento, ventilazione e impianti di motori, di C. RUMOR e H. STROMENGER, di p. XVI-270 e 115 fig. 4 50
Riscaldamento elettrico. — Vedi Elettricità sorgente di calore.
Risorgimento italiano 1814-1871, di F. QUINTAVALLE, di pag. XVI-528 . . . . . 4 —
Ristauratore dei dipinti. di G. SECCO-SUARDO. 2ª ediz , con una introduz. di G PREVIATI (in c. stampa)
Ritmica e metrica razionale italiana, di R. MURARI, 3ª ediz. di p. XV-230 . . . . . 1 50
Ritmica musicale, di A. TACCHINARDI, di p. XVI-254 3 —
Rivoluzione francese 1789-1799, di G. P. SOLERIO, (2ª ediz., in lavoro).
Roma antica — vedi: Antichità priv. - Antichità pubbliche - Archeologia - Epigrafia - Mitologia - Monete - Rovine (Le) del Palatino - Topografia - Mitologia.
Rontgen tecnica (I fondamenti della), di J. SCHINCAGLIA, di pag. XII-263, con 118 incisioni e 46 tavole. 5 50
Röntgen — vedi: Raggi di - Elettricità medica - Luce e salute - Radioattività.
Rose. Storia, coltivazione, varietà, di G. GIRARDI, di p. XVIII-284, 96 ill. e 8 tav. 3 50
Rovine del Palatino, di C. CANCOGNI, con pref. di R. Lanciani, di p. XV-178. 44 tav. e una pianta . . 3 50
Saggiatore (Man. del), di F. BUTTARI, di p. VIII-245 2 50
Saldature autogene dei metalli, di S. RAGNO 2ª ediz., di pag. VI-129, con 18 inc. . . . . 3 —
Sale e saline, di A. DE GASPARIS, di p. VIII-358 e 24 fig. 3 50
Salassamentario. di L. MANETTI. di p. 224 e 76 inc. . 2 —
San Giovanni, il Discepolo che Gesù amava, di G. M. ZAMPINI, di pag. XII-314 . . . . . 4 50
San Paolo, Epistole, di G. M. ZAMPINI, di pag. XVI-405 4 —
Sanscrito (Studio del), F. G. FUMI. 3ª ediz. p. XVI-343 4 —
Saponi (L'industria dei), di V. SCANSETTI, con prefazione di E. MOLINARI, di pag. XX-475, (in ristampa).
Saponi da toeletta, di C. FRANCHI, di pag. XV-467 con 59 incisioni 5 50
Sarto tagliatore italiano (Il), di G. PETERLONGO, di p. XII-232 e 47 tav. 3 50
Scacchi (Giuoco degli), di A. SEGHIERI, 4ª ediz., a cura di E. MILIANI, di pag. VIII-550 . . . . . 5 50
Scenografia, G. FERRARI. p. XXIV-327, 16 inc. e 160 tav. 12 —
Scherma italiana, J. GELLI. Terza edizione riveduta di pag. 250 con 108 inc. . . . . 3 —
Scienza attuariale (Nozioni di). Matematica delle assicurazioni, di G. MINUTILLI, di pag. XIII-329 . . 4 —
Scienze (Le) **esatte nell'antica Grecia**, di G. LORIA, 2ª ediz., di pag. XXIV-974 . . . . . 9 50

L. c.

Scienze occulte (Dizionario di), di A. PAPPALARDO. di p. VIII-338 . . . . . 3 —

Scienze occulte — vedi: Chiromanzia - Fisionomia - Grafologia - Magnetismo - Occultismo - Spiritismo - Telepatia.

Scoutismo. Nozioni pratiche ad uso dei giovani esploratori italiani, di F. ROMAGNOLI, di pag. 598, con 132 inc. e 51 tav. 5 50

Scrittura a macchina — vedi Dattilografia.

Scrittura doppia americana, di C. BELLINI, 2ª ediz. accresciuta, di pag. XII-154 e 4 tabelle . . 2 —

Scritture d'affari, di D. MAFFIOLI, 5ª ed., p. VIII-22! 1 50

Scultura italiana antica e moderna, di A. MELANI, 3ª ediz., di pag. XXXII-692, 170 tavole e 40 fig. 10 50

Segnalazioni marittime — vedi: Attrezzatura navale - Bandiere.

Selfacting o filatojo intermittente, di L. TONELLI, di p. VIII-159 e 41 inc. 2 50

Selvicoltura, estimo e economia forestale, di A. SANTILLI, 2ª ediz. di p. XII-292 e 54 inc. . . . . 3 —

Selvicoltura — vedi: Boschi e pascoli - Consorzi di difesa del suolo - Coltura montana - Pino da pinoli.

Semejotica. Esame degli infermi, di U. GABBI, 2ª ediz., di pag. XVI-216 e 11 inc. 3 50

Semiografia musicale, di G. GASPERINI, p. VIII-317 3 50

Seta (Industria della), di L. GABBA, 2ª ediz. (esaurito).

Seta — vedi ai singoli titoli: Bachi da seta - Filatura e torcitura - Gelsicoltura - Tessitore - Tessitura - Tintura - Ricettari domestico e industriale.

Seta artificiale, di G. B. BACCIONI, di p. VIII-221 . 3 59

Sfere cosmografiche e geografia matematica, di L. A. ANDREINI, di p. XXIX-326 e 12 inc. . 3 —

Shakespeare, di E. DOWDEN, trad. di A. Balzani, di p. XII-242 . . . . . 1 59

Siderurgia, di E. ZOPPETTI e E. GARUFFA, (in ristampa).

Sieroterapia, di E. REBUSCHINI, di p. VIII-424 3 —

Sifilide (Patologia e terapia della) di A. PASINI, di pagine VI-151 . . . . . 2 —

Sinonimi latini, di D. FAVA, di p. LXIV-114. . . 1 50

Sintassi francese razionale pratica, di D. RODARI, di p. XVI-206 . . . . . 1 50

Sintassi greca, di V. QUARANTA di p. XVIII-175 1 50

Sintassi latina, di T. G. PERASSI, 2ª ediz., di p. VII-168 1 50

Sismologia, di L. GATTA, di p. VIII-175 e 16 inc. 1 50

Sismologia moderna, di G. B. ALFANO, di p. XII-357 4 —

Smacchiatura industriale e casalinga di abiti, ecc., di G. TISCORNIA, di pag. XII-219 con 13 fig. 2 59

Smalto (Industria dello), di E. VERMA, di p. 246 e 30 inc. 3 —

Sistemazione dei torrenti e dei bacini montani, di C. VALENTINI, p. XII-298, 165 inc. e 46 tav. 4 50

Soccorsi d'urgenza, di C. CALLIANO, 9ª ediz. ampliata rispetto ai feriti in guerra, a cura del Dott. B. Anglesio, di pag. LII-439, con 135 inc. 3 50

Socialismo, di G. BIRAGHI, di p. XV-285 (in ristampa)

Societa industriali per azioni, di F. PICCINELLI. di p. XXXVI-534 . . . . . 5 50

L. C.

Società di mutuo soccorso. Pensioni sussidi, di G. GARDENGHI, di p VI-152 . . . . . 1 50

Sociologia generale, di E. MORSELLI, (esaurito).

Soda caustica, cloro e clorati alcalini per elettrolisi, di P. VILLANI, di p. VIII-314 . . 50

Somalo (Elementi di) vedi Gramm. somala.

Sordo-muto e sua istruzione, di P. FORNARI, di p. VIII-232 e 11 inc. . . . . 2 —

Sottomarini — vedi: Nave subacquea.

Sovratensioni negli impianti elettrici. Cause, effetti e protezioni, E. PIAZZOLI, pag. XVI-401 e 125 fig. 5 50

Specchi (Fabbricazione degli) **e la decorazione del vetro e del cristallo,** di R. NAMIAS, 2ª ediz. rifatta, di pag. XII-195 con 26 incisioni e 11 tavole . 2 50

Specialità medicinali (Formulario delle) di C. CRAVERI, di pagine XX-524 . . . . . 4 40

Speleologia, Studio delle caverne, C. CASELLI, p. XII-163 1 50

Spettrofotometria applicata, di G. GALLERANI, di p. XIX-395, 92 inc. e 3 tav. 3 50

Spettroscopio e sue applicazioni, di R. A. PROCTOR, trad. di F. Porro, di p. VI-179 e 71 inc. . 1 50

Spiritismo, A. PAPPALARDO, 5ª ediz. aumentata, di pagine XVI-290. con 10 illustrazioni 3 50

Sports invernali. Pattinaggio, slitta, ecc., di N. SALVANESCHI, di p. XV-171 e 100 ill. . . . . 3 —

Stampaggio a caldo e bullioneria, di G. SCANFERLA, di p. VIII-160 e 62 inc. . . . . 2 —

Stati del mondo (Gli), G. GAROLLO. Notiziario statist. 1 —

Statistica, di F. VIRGILII, 6ª ediz., di p. XX-228 . . 1 50

Statmografia, di G. ROSSI, di pag. XII-214 . . . 3 —

Stearineria — vedi: Candele.

Stenografia, di G. GIORGETTI, 4ª ediz., di p. YV-239 3 —

Stenografia (Guida allo studio della), di A. NICOLETTI, 10ª ediz., riveduta da D. NICOLETTI, pag. 183 1 50

Stenografia (Esercizi di lettura e scrittura), di A. NICOLETTI. 6ª ediz. di p. VIII-160 . . . . . 1 50

Stenografia. Antologia sten. di E. MOLINA, di p. 200 2 —

Stenografia. Dizionario etimologico stenografico, di E. MOLINA, di p. XVI-624 . . . . . 7 50

Stenografia. L'abbreviazione logica nella stenografia, di D. NICOLETTI, di pag. VIII-123 . . . . . 1 59

Stenografo pratico, di L. CRISTOFOLI, di p. XII-131 1 50

Stereometria. Sviluppo dei solidi e loro costruzione in carta, di A. RIVELLI, di p. 90, con 92 inc. e 41 tav. 1 59

Stili architettonici (Gli), di B. CANELLA, di pagine XVI-133, con 114 illustrazioni e 64 tavole. . . . 3 50

Stilistica, di F. CAPELLO, di p. XII-164 (esaurito).

Stilistica latina, di A. BARTOLI, di p. XII-210 . . 1 50

Stime di lavori edili, di I. ANDREANI, di pag. 339 . 4 50

Storia antica, di I. GENTILE e G. TONIAZZO, in 2 vol.
I. L'Oriente antico, (esaurito).
II. La Grecia, di p. IV-216 . . . . . 1 50

L. C.

Storia dell'arte, di G. CAROTTI.
Vol. I. L'Arte nell'Evo-antico, di pag. LV-413 (esaurito).
Vol. II. L'Arte nel Medio-evo:
Parte I. - Arte cristiana, di pag. VIII-421 e 360 incis. 5 50
Parte II. - L'arte regionale italiana nel medio-evo, di pag. 667 con 553 incisioni . . . . . 10 —
Parte III. - L'Apogeo dell'arte italiana nel medio-evo, di pag. 581 a 1390, con 591 incisioni . . . 12 —
Vol. III. L'Arte nel rinascimento (in lavoro).
Vol. IV. L'Arte dell'Evo-moderno (in lavoro).

Storia dell'arte militare, di V. ROSSETTO, di p. VIII-504 e 17 tav. 5 50

Storia e cronologia medioevale e moderna, di V. CASAGRANDI, 3ª ediz. di p. VIII-254 . . . 1 50

Storia d'Europa, di E. T. FREEMANN, trad. di A. GALANTE, di p. XII-472 . . . . . 3 —

Storia di Francia, di G. BRAGAGNOLO, di p. XVI-424 3 —

Storia d'Inghilterra, G. BRAGAGNOLO, p. XVI-367 3 —

Storia d'Italia, di P. ORSI, 5ª ediz., continuata fino al 1915, di pag. XIII-295 . . . . . 3 —

Storia — vedi: Antichità - Archeologia - Argentina - Astronomia nell'antico testamento - Atene - Commercio - Cristoforo Colombo - Cronologia - Dizionario biografico - Etnografia - Islamismo - Leggende - Manzoni - Mitologia - Monete - Numismatica - Omero - Risorgimento - Rivoluzione francese - Shakespeare - Topografia di Roma.

Storia delle matematiche (Guida allo studio della) di G. LORIA, di pag. XVI-227 . . . . . 3 —

Storia della musica, di A. UNTERSTEINER, 4ª ediz. di pag. 500 . . . . . 4 50

Storia naturale — vedi: Anatomia e fisiologia - Anatomia microscopica - Animali parass. - Antropologia - Batteriologia - Biologia animale - Botanica - Cammello - Coleotteri - Cristallografia - Ditteri - Embriologia - Farfalle - Fisica cristallografica - Fisiologia - Geologia Imenotteri - Insetti - Ittiologia - Lepidotteri - Limnologia Mineralogia - Naturalista preparatore - Naturalista viaggiatore - Oceanografia - Ornitologia - Ostricoltura - Paleoetnologia - Paleontologia - Piscicoltura - Sismologia - Speleologia - Tecnica protistol - Uccelli canori - Vulcanismo - Zebre - Zoologia.

Strade ferrate in Italia. Regime legale amministrativo, di F. TAJANI, di p. VIII-265 . . . . 2 50

Strade ordinarie e loro manutenzione, di F. FROSALI, di p. XI-216 e 37 inc. 2 50

Strade urbane e provinciali e loro pavimentazione di P. BRESADOLA, p. XVI-330 e 40 inc. 4

Strumentazione, di E. PROUT, trad. di V. Ricci, 2ª edizione, di pag. XVI-314 e 95 incisioni (in ristampa).

Strumenti ad arco e musica da camera, del Duca di CAFFARELLI, di p. X-235 (esaurito).

Strumenti diottrici, V. REINA, p. XIV-220 e 103fig. 3 —

Strumenti metrici. Costruzione delle bilance, ecc., di E BAGNOLI, di p. VIII-252 e 192 inc. 3 50

Succedanei — vedi: Prodotti e procedimenti.

L. C.

Sughero scorze e applicazioni industriali, di A. FUNARO e N. LOJACONO, di p. VII-170 . 2 50

Suinicoltura pratica, di I. STANGA, di pag. 200, con 36 illustrazioni 2 50

Superstizione, di G. FRANCESCHI, di pag. XII-264 . 2 50

Surrogati — vedi: Prodotti o procedimenti.

Tabacco (Il) e sua coltura, di G. BEVERSEN, di pagine XXVIII-219, 9 inc. e 31 tav.. . . . 3 50

Tabacco, di G. CANTONI, di p IV-176 e 6 inc. . 2 —

Tabelle di analisi — vedi: Analisi chimica qualitativa.

Tannini (I), nell'uva e nel vino, di R. AVERNA-SACCÀ, di p. VIII-240 . . . . . 2 50

Tartufi e funghi, coltura e cucinatura, di FOLCO-BRUNI, di p VIII-184 . . . . . 2 —

Tattica applicata, di A. PAVIA di p. VIII-214 . . 3 50

Teatro antico greco-romano, di V. INAMA, di p. XX-248 e 32 fig. 2 50

Tecnica protistologica. di L. MAGGI, di p. XVI-318 3 —

Tecnologie per i giovani operai, secondo i programmi governativi, di I. ANDREANI:

I. — Legno, metalli, ecc., di pag. 780, con 511 inc. . 7 —

II. — Matematica, di pag. XII-488, con 210 inc. . . 6 —

III. — Fisica, (in preparazione).

Tecnologia e terminologia monetaria, di G. SACCHETTI, di p. XVI-191 . . . . . 2 .

Telaio meccanico (Il). Guida pratica, di A. PIOMBO di p. XII-159 e 28 fig. . . . . 2 —

Telefono (Il), di G. MOTTA, (in ristampa).

Telegrafia elettrica, aerea, sottomarina e senza fili di R. FERRINI. 4ª ed. ampl. da C. CANTANI, di pag. 352, con 137 inc. 3 50

Telegrafista (Guida del), di G. CANTANI, 3ª ediz., di pag. 255, con 138 inc. 2 50

Telegrafo senza fili e onde Hertziane, di O. MURANI, 2ª ediz., di p. XV-397 (in ristampa).

Telemetria, misura delle distanze in guerra, di G. BERTELLI, di p. XIII-145 e 12 fig. (in ristampa).

Telepatia. Trasmissione del pensiero di A. PAPPALARDO, 3ª ediz., di p. XVI-343 . . . . . 3 —

Tempera — Vedi acciaio.

Tennis (Il), di A. BONACOSSA e G. PORRO LAMBERTENGHI, di pag. XX-240 con 84 illustrazioni . . . 3 —

Teoria dei numeri, di U. SCARPIS, di p. VIII-152 . 1 50

Teoria delle ombre, di E. BONCI 3ª ediz. di pagine XVI-134, con 48 fig. e 6 tav. 2 50

Teosofia, di G. GIORDANO, di p. VIII-248 . . . . 2 50

Terapeutica — vedi ai singoli titoli: Chimica clinica - Chimica legale - Farmacista - Farmacoterapia - Medicina d'urgenza - Medico pratico - Organoterapia - Posologia rimedi - Rimedi - Terapia malattie infanzia.

Termodinamica. di G. CATTANEO, p. X-196 e 4 fig. 1 50

Terreno agrario. Chimica del terreno, di A. FUNARO, di p. VIII-200 . . . . . 2 —

Tessili — vedi Tecnologie per i giovani - Tessitura - Filatura.

L. c.

Tessitore (Man. del), di P. PINCHETTI, 3ª ediz., di p. XIV-298 e illustr. 3 50
- vedi: Apparecchiatura dei tessuti - Industrie tessili.

Tessitura meccanica della lana e del cotone, di E. G. FRANZI, di p. VII-329 . . . . 3 50

Tessitura meccanica della seta, di P. PONCI, di p. XII-346 e 179 inc. 5 50

Tessuti (Man. del compositore di), di P. PINCHETTI, di p. VIII-321, ill. da 2000 armature 4 50

Tessuti di lana e cotone (Analisi e fabbricazione), di O. GIUDICI, di p. XII-864, con 1098 inc. . . 16 50

Testamenti (Manuale dei), di G. SERINA, 3ª ediz. riveduta ed ampliata, di pag. XIV-380 . . . . . 4 50

Tigré italiano. Idiomi parlati in Eritrea, con 2 dizionari, di M. CAMPERIO, di p. 180 . . . . 2 50

Tintore (Man. del), di R. LEPETIT, 4ª ediz., di p. 482 5 —

Tintura della seta, di T. PASCAL, di p. XV-432 5 —

Tipografia. Vol. I. Guida per chi stampa e fa stampare di S. LANDI, 2ª ediz. postuma, di pag. XXII-279. 2 50
— Vol. II. Lezioni di composizione, di S. LANDI 2ª ediz. postuma, con appendice - Linotype - Monotype - Lettera-tipo - Vocabolarietto tecnico, di pag 370 . . 3 50

Tiro a segno nazionale, di A. BRUNO, p. VIII-335 3 —

Tisi (Come si vince la). Profilassi e diagnosi di F. MOTTOLA, e pref. di A. De Giovanni, di p. XII-208 . . 2 50

Tisici e sanatori, di A. ZUBIANI, con pref. di B. Silva, di p. XLI-240 . . . . . 2 —
— vedi: Tubercolosi.

Topografia (Man. di), di G. DEL FABRO. 3ª edizione, di pag. XLIII-629 con 165 incisioni 6 50

Topografia (Guida pei calcoli di), di G. DEL FABRO, di p. XVI-216 e 71 fig. 3 50

Topografia e rilievi — vedi: Cartografia - Catasto - Celerimensura - Codice del perito - Compensazioni errori - Curve - Disegno topogr. - Estimo terreni - Estimo rurale - Fotogrammetria - Geometria pratica - Prospettiva - Regolo calcolatore - Telemetria - Tracciamento curve - Triangolazioni.

Topografia di Roma antica, di L. BORSARI, di p. VIII-436 e 7 tav. 4 50

Tornitore meccanico (Guida del), di S. DINARO, 9ª ediz. riveduta con appendice « La tornitura dei projettili per le artiglierie », di pag. 306 e 106 fig. . . 2 50

Tornitore e fresatore meccanico, di L. DUCA, 3ª ediz., di p. 188, con 30 inc. 2 50

Torrenti — v. (Sistemazione dei).

Tracciamento delle curve delle ferrovie e strade, di G. H. A. KRÖNKHE, trad. di L. Loria, 3ª ediz., di p. VIII-167 . . . . . 2 50

Traduttore tedesco (Il), di R. MINUTTI, pag. XVI-224 1 50

Tramvie — vedi: Ferrovie.

Trasporti aerei, di G. CAPPELLONI, di pag. XVI-367 con 259 figure. 5 50

Trasporti, tariffe e reclami ferroviari, di E. PELIZZARO, di pag. XVI-319 . . . . . 3 50

L. C.

Trazione ferrovaria, di P. Oppizzi, di p. VII-204, con 2 tav. e 51 fig. 3 50

Trazione a vapore sulle ferrovie ordinarie, di G. Ottone, di p. LXVIII-469 . . . . 4 50

Triangolazioni topografiche e catastali, di O. Jacoangeli, di p. XIV-340 e 33 inc. 7 50

Trigonometria piana (Esercizi di), di C. Alasia, di p. XVI-292 e 30 inc. (in ristampa).

Trine a fuselli, di G. Romanelli-Marone, di p. VIII-331 e 200 illustr. 4 50

Tubercolosi (La), di M. Valtorta e G. Fanoli, con pref. di A. Murri, di p. XIX-291 e 11 tav. . . . 3 —

Turbine idrauliche moderne. Teoria e costruzione, di C. Malavasi (in lavoro)

Turbine a vapore. di E. Garuffa (in corso stampa).

Turco parlato. Grammatica, dialoghi, vocabolario, di L. Bonelli e S. Jasigian, di p. VIII-343 . . . 4 —

Uccelli canori. Caratteri, costumi e loro cura, di L Untersteiner, 2ª ediz., di p. VIII-226 e 6 inc. . . 2 50

Ufficiale italiano (L') di U. Morini (esaurito).

Unità assolute. Definizione, dimensione, problemi, di G Bertolini, di p. X-124 . . . . . 2 50

Uovo (L') **di gallina.** Conservazione e commercio, di C. Viviani, di pag. 394 con 48 incisioni . . . 3 50

Urina (L') nella diagnosi delle malattie, di F. Jorio, di p. XVI-216 (in ristampa).

Urologia chimica e microscopica, di P. E. Alessandri, di pag. 485, con 144 inc. e 2 tav. . . . 7 50

Usi mercantili riconosciuti dalle Camere di Commercio in Italia, di G. Trespioli, di pagine XXXIV-689 . . . . . 6 —

Uve da tavola. Coltivazione e commercio, di D. Tamaro, 3ª ediz. di p. XVI-278, 8 tav. e 57 . . . 4 —

Vademecum dell'uomo d'affari, di C. Dompé, di p. XII-427 (in ristampa).

Vangelo Manuale del) di G. M. Zampini . XLVII-480 4 50

Veleni e avvelenamenti, di C. Ferraris, di pagine XVI-208 e 20 inc. 2 50

Verbi greci anomali P. Spagnotti, pag. XXIV-107 1 50

Verbi italiani, di E. Polcari, di p. XII-260 . . . 1 50

Verbi latini di forma particolare nel perfetto e nel supino, di A. Pavanello, p. VI-215 1 50

Vernici, lacche, mastici e inchiostri da stampa. Fabbricazione, ecc., di U. Fornari, 3ª ediz., di pag. XVI-272 . . . . . 2 50

Vernici — vedi Colori e Vernici.

Veterinaria — vedi: Araldica zootecnica - Bestiame - Cavallo - Igiene veterinaria - Malattie infettive - Majale - Oftalmoiatria veterinaria - Polizia sanitaria - Porco - Profilassi malattie - Razze bovine - Zootecnia.

Veterinario (Man. del), di C. Roux e V. Lari, di pagine XX-356 e 16 fig. (esaurito).

Vetro. Fabbricazione, lavorazione, applicazioni, di G. D'Angelo, di p. XIX-527 e 821 fig. (esaurito).

L. c.

Vigile urbano (Vademecum pel) di G. SACCHIERO, di pag. XIV-178 . . . . . 1 50

Vini bianchi da pasto e vini mezzocolore, di G. A. PRATO. 2ª ediz. riv. da A. Strucchi, p. XII-280 2 50

Vini dai residui della vendemmia e vini sussidiari. Secondi vini e vinelli - Modo di aumentare la produzione di S. CETTOLINI di pag. 338 con 40 inc. 3 50

Vini (I migliori d'Italia), di A. STRUCCHI, di p. XX-25, 42 tav. e 7 carte 3 50

Vini non genuini, di A. DURSO-PENNISI di pag. 198, 2 50

Vini, aceti, spiriti (invecchiamento artificiale dei), di A. DURSO-PENNISI, di p. 185, con 35 inc. 2 50

Vini speciali provenienti da uve da tavola e vini artificiali, di A. DURSO-PENNISI, di p. XII-212 e 68 fig. 2 50

Vinificazione (Man. di), U. GALLO, p. XI-253 e 33 inc. 2 50

Vino (Il), di G. GRAZZI-SONCINI, 2ª edizione riveduta da A. STRUCCHI, con appendice sui vini spumanti, di pag. XX-229 e 17 incisioni 2 50

Violini, violinisti e musica per violino, di A. UNTERSTEINER, con app. di A. BONAVENTURA, di pagine VIII-228 . . . . . 3 50

Violoncello, violoncellista e violoncellisti, di S. FORINA, di p. XVII-444 . . . . . 4 50

Viti meccaniche, calcolo e costruzione, di A. MASSENZ, di p. XVII-215, con 100 inc. . . . 2 50

Vita di Gesù di L. ASIOLI, 2ª ediz. con carta di Terra Santa. Pag XII-253 . . . . . 3 —

Vita di Maria di L. ASIOLI. Pag VIII--202 . . . 3 —

Viticoltura (Precetti di), di O. OTTAVI, 7ª ediz. riv. da A. Strucchi, di p. XVI-244, con 30 incisioni . . 2 50

Vocabolario Albanese — vedi Albanese parlato.

Vocabolario araldico italiano, di G. GUELFI, di p. VIII-294 e 356 inc. (in ristampa).

Vocabolario Hoepli della lingua italiana, compilato da G. MARI, di pag. 2226 a due colonne in mezza pergamena e tela . . . . . 18 —

— legato in un solo volume in mezza pelle e tela . . 18 —

Vocabolario russo-italiano e italiano-russo, di V. FOMIN, con la pronunzia figurata seguita da un dizionaretto pografico dei nomi proprii, da un frasario e da due piccole grammatiche russa e italiana, di pag X-812 . . . . . 11 50

Vocabolario numismatico, in 7 lingue, di S. AMBROSOLI, di p. VIII-134 . . . . . 1 50

Vocabolario tecnico illustrato nelle sei lingue: Italiana, Francese, Tedesca, Inglese, Spagnuola, Russa, sistema Deinardt-Schloman, diviso in volumi per ogni singolo ramo della tecnica industriale.

Vol. I. — **Elementi di macchine e gli utensili più usuali per la lavorazione del legno e del metallo,** in-16, p. VIII-403, con 823 inc. e prefazione dell'Ing. Prof. G. COLOMBO (esaurito).

Vol. II. — **Elettrotecnica,** con circa 1000 inc. e numerose formule di p. XII-2100, a 2 e a 4 colonne . 30 —

L. c

Vol. III. — **Caldaie a vapore, Macchine a vapore, Turbine a vapore.** p. XI-1322, con 3500 incis . . 13 —

Vol. IV. — **Motori a combustione,** di p. X-618 con 1000 inc. e numerose formule . . . . . 10 —

Vol. V. — **Ferrovie: Costruzione ed esercizio,** di p. XIII-870, con oltre 1900 inc. e numerose formule . 14 —

Vol. VI. — **Ferrovie: Materiale mobile,** con oltre 1500 illustr. 12 50

Vol. VII. — **Apparecchi di sollevamento e mezzi di trasporto,** di p. 650, con oltre 1500 inc. . . . 12 50

Vol. VIII. — **Il calcestruzzo armato nelle costruzioni,** di circa 600 pagine, con oltre 1200 inc. . . 7 —

Vol. IX. — **Macchine utensili,** di pagine X-706 con 2400 incisioni 12 50

Vol. X. — **Veicoli a motore (automobili, motoscafi, eronautica ed aviazione),** con 1773 inc. . . . 15 —

Vol. XI. — **Siderurgia,** di pag. XII-735 con 1600 inc. 12 50

Volapuk (Dizion. Italiano-volapük), nozioni di gram., di C. MATTEI, secondo i principi dell'inventore M. Schleyer, di p. XXX-198 . . . . . 2 50

Volapuk (Dizion. volapük-ital.), di C. MATTEI, p. XX-204 2 50

Volapuk (Manuale di conversazione, di M. ROSA TOMMASI e A. ZAMBELLI, di p. 152 . . . . . 2 50

Vulcanismo, di L. GATTA, di p. VIII-268 e 28 inc. . 1 50

Zebre (Le) di A. GRIFFINI. Studio zoologico popolare illustrato, di pag XXVIII-298, con 41 tavole . . . 4 —

Zinco. Caratteri e proprietà, di R. MUSU-BOY, di pagine XVI-219, 10 inc. e 4 tav. 3 50

Zolfo (Miniere di), di G. CAGNI, di p. XII-275 e 34 inc. . 3 —

Zoologia, di E. H. GIGLIOLI e CAVANNA G.

I. Invertebrati, di p. 200, con 45 figure (esaurito).

II. Vertebrati, Parte I, Generalità, Ittiopsidi (Pesci e Anfibi), di pag. XVI-153, con 33 inc.. . . . . 1 50

III. Vertebrati. Parte II, Sauropsidi, Teriopsidi (Rettili, Uccelli e Mammiferi, di p. XVI-200, con 22 inc. . 1 50

Zoonosi, di G. GALLI VALERIO, di p. XV-227 . . . 1 50

Zootecnia, di G. TAMPELLINI, 2ª ediz., di p. XV-444, 179 inc. e 12 tav. 5 50

Zootecnia — vedi: Abitazioni animali - Animali da cortile - Alimentazione del bestiame - Araldica zootecnica - Bestiame - Cane - Cani e gatti - Cavallo - Maiale - Ornitologia - Porco - Razze bovine - Veterinario - Maniscalco.

Zucchero (Industria dello):

I. **Coltivazione della barbabietola da zucchero,** di B R. DEBARBIERI, di p. XVI-220 con 12 inc. . . . 2 50

II. **Commercio importanza economica e legislazione doganale,** di L. FONTANA-RUSSO, di p. XII-244 2 50

III. **Fabbricazione dello Zucchero di barbabietola,** di A. TACCANI, di p. XII-228 con 71 inc. 3 50

Zucchero e alcool nei loro rapporti agricoli, fisiol. e soc., di S. LAURETI, di p. XVI-426 . 4 50

INDICE ALFABETICO PER AUTORI

(I numeri indicano le pagine).

Abbo P. Nuotatore 40
Abetti C. A. Fiammiferi . . . 24
Acqua C. Microscopio 38
Adinolfi S. Diritto Intern. pen. 18
Adler G. Eserc. di lingua tedesca 23
Aducci N. Le patate 41
— La Fecola 24
Aducco A. Chimica agraria . . 12
Agnelli O. Divina Commedia . 19
Airy Q. B. Gravitazione . . . 29
Alasia C. Trigonometria (Eser.) 51
— Geomet. elem. (Complem. di) 27
— Geometria della sfera . . 27
Alberti F. Il bestiame e l'agricol. 8
Albi G. Capitano marittimo . 11
Albini Q. Fisiologia 24
Alessandri P. E. Anal. chim. qual. 5
— Analisi chimica quantitativa 5
— Analisi volumetrica . . . 5
— Chimica sostanze alimentari 12
— Disinfezione 19
— Farmacista 23
— Merceologia tecnica . . . 37
— Droghe medicinali 21
— Urologia 51
Alfano G.B. Sismologia moderna 46
Allevi G. Alcoolismo 4
— Le malattie dei lavoratori . 35
— Medicina sociale 37
Allori A. Dizionario Eritreo . 20
Almagià G. La nave in battaglia 39
Aloi A. Adulterazioni del vino 4
— Piante industriali 42
Aly-Belfadel A. Gram. magiara 28
Ambrosoli S. Atene 8
— Numismatica 40
— Atlante numismatico . . . 40
— Monete Greche 38
— Vocabolario pei numismatici 52
— Monete papali 38
Andreani I. Il progettista mod. 43
— Costruzioni lesionate . . . 17
— Corso completo di disegno . 19
— L'arte nei mestieri: Falegname - Fabbro - Muratore . 7 23 39
— Contratti e collaudi . . . 16
— Tecnologie per i giovani . 49
— Stime di lavori edili . . 47
Andreini A. Sfere cosmografiche 46
Andrich G. L. Diritto italiano . 19
Androvic G. Gr. Serbo-croata . 28
Antilli A. Disegno geometrico 19
Antonelli G. Igiene del sonno . 30
— Igiene della mente 29
— Igiene del piede 29
Antonelli G. Antropol. Criminale 6
Antonini E. Pellagra 41
Appiani G. Colori e vernici . 14
Arcangeli P. Letter. giapponese 32
Archetti A. Colle anim. e veg. 14
Arduino M. Consoli e consolati 15
— Diplomazia 18
— Emigrazione 22
Arlia C. Dizionario bibliogr. . 19
Arpesani C. Lav. metalli e legn. 31
— Operaio meccanico 40
Arrighi C. Dizionario milanese 20
Arrigoni E. Ornitologia . . . 40
Arti grafiche, ecc. 7
Artini E. I minerali 38
Aschieri F. Geom. projet. d. piano 27
— Geometria projett. d. spazio 27
Asioli L. Eloquenza 21
— Vita di Gesù 27-52
— Vita di Maria 35-52
Asprea V. Apicoltura 6
Astolfoni A., La pila elettrica 42
Averna-Sacca R. I tannini nell'uva e nel vino 49
— Malattie dei vini 35
Azimonti E. Frumento . . . 25
— Campicello scolastico . . . 10
— Mais 33
Baccarini P. Malatt. crittogam. 35
Baccioni G. Seta artificiale . 46
Baddeley V. Law-Tennis . . 31
Bagnoli E. Strumenti metrici . 48
Baldi C. Corti d'assise . . . 10
Ball J. Alpi (Le) 5
Ball R. Stawel. Meccanica . . 36
Ballerini O. Fiori artificiali . 24
Balsamo M. Laminaz. del ferro 31
Baluffi G. Cemento armato . 17
Balzani A. Shakepeare . . . 46
Barbieri A. Poligonazione . . 42
Baroschi E. Conversaz. franc. 16
Barpi U. Igiene veterinaria . 30
— Bestiame 8
— Abitaz. d. animali domestici. 3
Barth M. Analisi del vino . . 5
Bartoli A. Stilistica latina . . 47
Bassi D. Mitologie orientali . 38
— Cultura greca 17
Bassoli G. Aerostatica . . . 4
Bastiani F. Lavori marittimi . 31
Belfiore G. Magnetis. ed ipnotis. 34
Belli B. Il Caffè 9
Belli C. M. Igiene ospedaliera 29
Bellini A. Igiene della pelle . 29
— Luce e salute 34

Bellini C. Scritt. dopp. all'amer. 46
Bellio V. Mare (Il) 35
— Cristoforo Colombo . . . 17
Bellotti S. Luce e colori . . 34
Bellotti G. Bromatologia . . 9
Belluomini G. Calderaio pratico 10
— Cubatura dei legnami . . . 17
— Fabbro ferraio 23
— Falegname ed ebanista . . 23
— Fonditore 25
— Operaio (Manuale dell') . . 40
— Peso dei metalli 41
— Ricettario di metallurgia . 45
Beltrami G. Filatura di cotone 24
Beltrami L. Aless. Manzoni . 35
Beltrandi C. I fagiani . . . 23
Benetti J. Meccanica 36
Beretta A. Il nuoto 40
Bergamaschi O. Contabilità dom. 16
— Ragioneria industriale . . 44
Berlese A. Insetti delle case e dell'uomo. 31
Bernardi G. Armonia 7
— Contrappunto 16
Bernhard. Infortuni di mont. . 30
— L'elioterapia in montagna. . 21
Bertelli Q. Disegno topografico 19
— Telemetria. 49
Bertolini G. Unità assolute. . 51
Bertolio S. Coltiv. Miniere. . 38
Bertoni G. Italia dialettale . . 31
Berzolari L. Geom. analit. I. . 26
— id. II. . 26
Besta R. Anat. e fisiol. compar. 5
Bettei V. Morfologia greca. . 38
Bettoni G. Piscicoltura . . . 42
Beversen G. Tabacco 49
Biagi G. Bibliotecario . . . 9
Bianchi E. Merceologia. 37
Biancotti G. V. Man. del Notaio 39
Bignami-Sormani E. Diz. alpino 19
Bilancioni G. Diz. botanica gen. 19
Bilinich, Dizionario serbo . . 20
Biondi L. Pino da pinoli . . 42
Biraghi G. Socialismo . . . 46
Bisconti A. Esercizi greci . . 23
Blanc G. A. Radioattività . . 44
Boccardini G. L'Eulcide emend. 23
Bocciardo A. D. Elettr. medica 21
Bock C. Igiene privata . . . 29
Boito C. Disegno (Princ. del) . 19
Bolis A. Chimica analitica . . 12
Bombicci C. Mineral. generale 38
— Mineralogia descrittiva . . 38
Bonacossa A. Il tennis 49
Bonacini C. Fotografia ortoer. 25
Bonardi E. Borsa e valori pubbl. 9
Bonaventura A. Viol. e violinist. 52
Bonci E. Teoria delle ombre . 49
Bonelli L. Grammatica turca . 29
Bonelli L. Turco parlato. . . 51
Bonetti E. Biancheria 9
— Abiti per signora 3
Bonino G. B. Dialetti greci . 19
Bonizzi P. Colombi domestici . 14
Bonomi Da Ponte. Colori vern. 14
Borgarello E. Gastronomia. . 26
Borletti F. Celerimensura . . 11
— Form. per il calc. di risvolte 25
Borrino F. Motociclista . . . 39
Borsari L. Topogr. di Roma ant. 50
Boselli F. Orefice 40
Bossi L. M. Ostetricia . . . 41
Bottini-Barzizza G. Gnomonica 28
Bragagnolo G. Storia di Francia 48
— Storia d'Inghilterra . . . 48
Bresadola P. Condotte d'acqua . 3
— Strade urbane e provinciali 48
Brighenti E. Diz. greco moderno 20
— Crestomazia neo-ellenica . 17
— Conversazione neo-ellenica . 16
Brigiuti L. Letterat. egiziana 32
Brocherel G. Alpinismo . . . 5
Broggi U. Matemat. attuariale 36
Brovedani G. U. Elettricità ind. 21
Brown H. T. Meccanismi (500) 37
Bruni F. Tartufi e funghi . . 49
Bruni E. Catasto italiano . . 11
— Codice doganale italiano . . 13
— Contabilità dello Stato . . 16
— Imposte dirette 30
— Legislazione rurale . . . 32
— Ricchezza mobile 44
— Debito pubblico 18
— Legge notarile 32
Bruno A. Tiro a segno nazionale 50
Bruno D. Oculistica 40
Bruttini A. Libro dell'agricoltore 4
— L'elettr. nell'agricoltura . . 21
Bucci di S. Flotte moderne . 25
Budan E.. Autografi (Amat. di) 8
Burali-Forti C. Logica matem. 34
Buttari F. Saggiatore (Mad. di) 45
— Alligazione 5
Caccia A. Costruzione di città 13
Caffarelli F. Strumenti ad arco 48
Cagni G. Le miniere di zolfo . 53
Calliano C. Soccorsi d'urgenza 46
— Assist. degli infermi . . . 7
Calzavara V. Industria del gas 26
— Motori a gaz. 39
Campagna E. Nave subacquea 39
Campazzi E. N. Dinamometri . 18
Camperio M. Tigrè-italiano . . 50
Campi C. Campicello scolastico 10
Cancogni D. Il Palatino . . . 45
Canella R. Gli stili architettonici 47
Canestrini G. Fulmini e paraf. 26
— Apicoltura 6
Canestrini G. Antropologia . . 6

Canestrini G. Batteriologia . . 8
Canevazzi E. Araldica zootec. 6
Cantamessa F. Alcool . . . 4
Cantani. Telegrafista 49
— Telegrafia 49
Cantoni C. Logica 34
— Psicologia 43
Cantoni G. Tabacco (Il) . . . 49
Cantoni P. Igroscopi, igrom. . 30
Capalozza C. Ufficio di conciliaz. 15
Capello F. Rettorica 44
— Stilistica 47
Capilupi A. Assicuraz. e stima 7
Cappelletti L. Napoleone I.. . 39
— Nevrastenia 39
Cappelli A. Diz. di abbreviat. 3 19
— Cronologia e calend. perpetuo 17
Cappelloni G. Trasporti aerei . 50
Carazzi D. Ostricoltura . . . 41
— Anat. microsc. (Tecn. di) . 5
Carcoforo E. Elem. di somalo . 29
Carega di Muricce Agronomia 4
Carnevali T. Finanze 24
Carotti S. Storia dell'arte . 48
Carraroli A. Igiene rurale . . 29
Carregaro Negrin C. Paga giorn. 41
Casaburi V. Concia, tintura pelli 15
Casagrandi V. Storia e Cronol. 48
Casali A. Humus (L') 29
Casali I. Casette popolari . . 11
Casali P. Congelamenti . . . 15
Casarotti T. Pat. infortuni lav. 41
Casartelli E. Ornam. sulle stoffe 40
Caselli C. Speleologia 47
Castellani L. Acetilene (L'). . 3
— Incandescenza 30
Castiglioni L. Beneficenza . . 8
Castoldi A. Liquorista . . . 34
Cattaneo C. Dinamica element. 18
— Termodinamica 49
— Embriolog. morfol. . . . 22
— Malattie infanzia. 35
Cattaneo G. Convers. tedesca . 16
— Dizionario italiano-tedesco . 20
Cavalleri D. Legisl. delle acque 32
Cavanna G. Zoologia 53
Cavara P. Funghi mangerecci . 26
Cei L. Locomobili 34
— Caldaie a vapore 10
Celoria G. Astronomia . . . 7
Cerchiari G. L. Chir. e tatuag. 12
— Fisionomia e mimica . . . 24
Cereti P. E. Esercizi latini . . 23
Cerutti A. Fognat. domestica . 25
Cettolini S. Malattie dei vini . 35
— Dal mosto al vino 39
— Vini da residui e artificiali . 52
Chimenz S. Diz ital.-giapponese 20
Chiesa C. Logismografia . . . 34
Chiodi V. Profilassi e disinfez. 43
Chiorino E. Il falconiere mod. 41
Chiovato G. L'operaio meccanico 40
Ciampoli D. Letterature slave 33
Giappetti G. L'alcool industriale 4
— Industria tartarica 30
Cignoni A. Ingegnere navale . 31
Ciocca G. Pasticcere e confett. 41
— Gelati 26
Claudi C. Prospettiva 43
Clerico G. v. Müller, Metrica . 37
Codici del Regno d'Italia . . 13
Cogoli P. Pompiere moderno . 42
Collamarini G. Biologia . . . 9
Colombo E. Repubbl. Argentina 6
Colombo G. Ingegnere civile 30-52
Colombo L. Nutriz. del bamb. . 40
Comboni E. Analisi del vino . 5
Concari T. Gramm. italiana . 28
Conelli A. Posologia nella terapia inferiore 42
Consoli S. Fonologia latina . 25
— Letteratura norvegiana . . 33
Conter P. Industrie galvan. . 22
— Galvanostegia 26
— Arti grafiche 7
Conti P. Giardino infantile . . 27
Contuzzi F. F. Diritto costituz. 18
— Diritto internaz. privato . . 18
— Diritto internaz. pubblico . 19
Corsi E. Codice del bollo . . 13
Cortese E. Metallurgia dell'oro 37
— Planetologia 42
Corti I. Letteratura inglese. . 32
Cossa A. Elettrochimica . . . 21
Cossa L. Economia politica . . 21
Costanzo G. Meteorologia agric. 37
Cougnet Pugilato antico e mod. 43
— La lotta greco-romana . . 34
— Lotte libere moderne. . . 34
Coulliaux L. Igiene della bocca 29
Craveri C. Insetti nocivi . . . 31
— Conifere. 15
— Essenze naturali. 23
— „ artificiali 23
— Piante aromatiche . . . 14 41
— Prod. chim. org. come medic. 43
— Specialità medicinali . . . 47
Cremona I. Alpi (Le) 5
Cristofoli a. Stenografo pratico 47
Crollalanza G. Araldica (Gr) . 6
Croppi G. Canotaggio . . . 10
Crotti F. Compens. degli errori 15
Cuneo A. Appalti Opere Pubbl. 6
Curti R. Infortuni della mont. 30
— L'elioterapia in montagna. . 21
Cust R. Relig. e lingue d. India 44
— Lingue d'Africa 33
D'Adda L. Marine da guerra . 35
Dal Piaz. Cognac 14
Damiani Lingue straniere . . 33

D'Angelo G. Vetro 51
Dante Alighieri. Tavole . . . 19
Da Ponte M. Distillazione . . 19
De Amezzaga. Marina militare 35
De Barbieri R. Zucchero (Ind. d.) 8 53
De Bene A. Contab. comunale 16
— Contabilità aziende rurali . 15
De Cillis E. Mosti (Densità dei) 39
De Franck Ph. Le carte magiche 11
De Gasparis A. Sale e saline . 45
De Gregorio G. Glottologia . 28
De Guarinoni A. Lett. italiana 33
De Gubernatis A. Lett. indiana 32
— Lingue d'Africa 33
— Relig. e lingue dell'India . 44
Del Fabro G. Topografia . . 50
— Calcoli di topografia . . . 50
Dell'Acqua F. Morte vera e ap. 38
Del Lupo M. Pomol. artificiale 42
Del Nero G. Piante erbacee a seme oleoso 42
De Marchi L. Meterologia . . 37
— Climatologia 13
De Maria A. Man. di Aviazione 8 39
De Martino A. Gram. persiana 28
De Mauri L. Maioliche (Amatore) 34
— Amatore d'oggetti d'arte . 5
Dessy. Elettrotecnica 22
Devoto L. Congelamenti . . . 15
Di Cole F. Imbalsamaz. umana 30
Di Maio F. Pirotecnia 42
Dinaro S. Tornitore meccanico 50
— Macchine (Montatore) . . 34
— Atlante di macchine . . . 34
— Meccanica industriale . . . 36
— Perito meccanico 41
— Macchine utensili 34
— Capo-meccanico 11
Dizionario univ. in 4 lingue . 21
Dompè C. Man. del commerc. . 15
— Vademecum uomo d'affari . 51
D'Onofrio G. Conserve aliment. 15
D'Ormea G. Radioattività . . 44
D'Ovidio Fr. Grammatica storica di lingua ital. 29
Dowden Shakespeare 46
Doyen C. Litografia 34
Duca L. Fres. torn. meccanico 25-50
Durso-Pennisi Diz. enologico 20
— Vini speciali e artifi. . . . 52
— Invecchiamento artfic. vini 31-52
— Vini non genuini 52
Enciclopedia Hoepli 22
Ercolani G. Malaria e risaie . 35
— Il pane 41
Erede G. Geometria pratica . 27
Fabris G. Olii e grassi vegetali 40
Fachini S. Materie grasse . . 36
— Industria tessile 30
Faè G. Elettricità e materia . 21
Faelli F. Razze equine . . . 44
Faelli F. Cani e gatti 10
— Animali da cortile 5
— Il porco 42
Falco A. Contabilità bancaria . 16
— Corrispond. bancaria . . . 16
Falcone C. Anat. topografica . 5
— Embrione umano 22
Fanoli G. Tubercolosi 51
Fantasia P. Metodi minimi quadrati 38
Fanti A. Costruzioni rurali . . 7
— La pratica delle bonificazioni 9
Faralli G. Ig. d. vita pub. e pr 29
Farina G. Grammatica egiziana 28
Fascetti G. Caseificio 11
Fava D. Sinonimi latini . . . 46
Fenini C. Letteratura italiana . 33
Fenizia C. Evoluzione 23
Ferrari A. Lettura carte topogr. 33
Ferrari D. Arte (L') dal dire . 7
— Esercizi di grammatica . . 23
— Grammatica italiana . . . 28
Ferrari E. Boschi e pascoli . . 9
— L'agrumicol. in Italia e in Libia 4
Ferrari G. Scenografia (La) . 45
Ferrari V. Lett. mod. italiana 33
— Lett. moderna e contemp. . 33
Ferrario C. Curve circolari . 17
— Curve graduate 17
Ferraris C. Veleni ed avvelen. 51
Ferreri Mitoldi S. Agrimensura 4
Ferretti U. Mal. inf. di animali 35
— Carni conservate 11
Ferrini C. Diritto pen. romano 19
Ferrini R. Energia fisica . . 22
— Elettricità 21
— Telegrafia 49
Ficai P. Estimo rurale . . . 23
Filippini P. Estimo dei terreni 23
Finzi J.-Psichiatria 43
Fiori A. Dizionario tedesco . 20
— Conversazione tedesca . . 16
Fiorilli C. Omero 41
Fiorini G. Pirotecnia 42
Fogli O. Legnami ind. ed esotici 32
Fomin V. Vocabolario russo . 52
Fontana-Russo Zucchero . . 53
Foresti A. Mitologia greca . . 38
Forino L. Il violoncello . . . 52
Formentano A. Camera di cons. 10
Formenti C. Alluminio . . . 5
— Residui agricoli 44
— Residui industriali 44
Fornaseri G. Il cuore e suoi mali 17
Fornari P. Sordomuto (Il) . . 47
Fornari U. Vernici e lacche . 51
— Luce e suono 34
— Calore (Il) 10
Foster M. Fisiologia 24

Fracassi A. Il Corano. . . 16
Franceschi G. Cacciatore . . 9
— Corse 16
Franceschi G. Giuoco del pall. 27
— Proverbi 43
— Superstizione 49
Franceschi G. B. Conserve alim. 15
Franceschini F. Insetti utili . 31
— Insetti nocivi. 31
Franceschini G. Malattie sess. 35
Franceschini G. Malattie d. pelle 35
— Igiene sessuale 30
Franchi C. Saponi da toeletta . 45
Franchi L. I cinque Codici . . 13
— Codici e Leggi usuali d'Italia 13
— Gli otto codici 14
— Gli stessi, separati . . . 13
— Leggi sui lavori pubblici . 32
— Legge s. tasse di reg. e bollo 32
— „ sull'Ordin. giudiz.. . 32
— „ sanità e sicur. pubbl. 32
— Leggi sulle priv. industr. . 14
— „ diritti d'autore . . . 14
Franzi E. G. Tess. lana e cotone 50
Frazzoni D. Imbianchino decor. 30
Freemann E. T. Storia d'Europa 48
Friedmann S. Lingua gotica . 33
Friso L. Filosofia morale . . 24
Frisoni G. Gram. portogh. bras. 28
— Corrispondenza italiana . . 16
— „ spagnuola . 16
— „ francese . 16
— „ inglese . . 16
— „ tedesca . . 16
— „ portoghese . 16
— Dizionario spagnuolo . . . 20
— Gramm. Danese-Norveg. . 28
— Gramm. catalana 28
Fresali F. Le strade ordinarie 48
Fumagalli G. Bibliotecario . . 9
— Bibliografia 9
— Paleografia 41
— Apo latina 6
Fumi F. G. Sanscrito 45
Funaro A. Concimi (I) . . . 15
— Sughero, scorze e applic. . 49
— Terreno agrario 49
Gabba L. Chimico (Man. del) . 12
— Seta (Industria della) . . . 46
Gabbi U. Semeiotica 46
Gabelsberger-Noë Stenografia (Dizionario di) 47
Gabrielli F. Giuochi ginnastici 27
Gagliardi E. Interesse e sconto 31
— Ragioniere (Pront.) . . . 44
Galante T. Storia d'Europa . 48
Galassini B. Macc. cuc. e ricam. 34
Gallerani G. Spettrofotometria 47
Galletti E. Geografia 26
Galli G. Igiene privata . . . 29
Galli Valerio B. Zoonosi . . 53
— Immunità e res alle malattie 30
Gallizia P. Resist. dei materiali 44
Gallo U. Vinificazione 52
Gansser A. Man. del Conciatore 15
Gardenghi G. Soc. mutuo socc. 47
Garetti A. Notaio (Man. del) . 39
Gardini A. Chirurgia operator. 13
Garibaldi C. Econ. matematica 21
Garnier-Valetti Pomologia art. 42
Garollo G. Atlante geografico . 8
— Dizionario biograf. univ. . 19
— Enciclopedia (Piccola) Hoepli 22
— Dizionario geogr. univers. . 20
— Gli Stati del mondo . . . 47
Garuffa E. Orologeria 40
— Siderurgia 45
— Motori a scoppio 39
— Motori a olio pesante . . . 39
— Aviazione 8
— Turbine a vapore 51
Gaslini A. Prodotti del Tropico 43
Gasperini G. Semiogr. musicale 46
Gatta L. Sismologia 46
— Vulcanismo 53
Gautero G. Macch. e fuochista 34
Gavina F. Ballo (Manuale del) 8
Geikie A. Geografia fisica . . 26
— Geologia 26
Gelgich E. Cartografia . . . 11
— Ottica 41
Gelli J. Armi antiche 7
— Ex libris 23
— Biliardo 9
— Codice cavalleresco . . . 13
— Duellante 21
— Ginnastica maschile . . . 27
— Scherma 45
— Il raccoglitore 43
Gentile I. Archeologia . . . 6
— Geografia classica 26
— Storia antica 47
Gersenio G. Imitaz. di Cristo . 30
Gestro L. Natural. viaggiat. . 39
— Naturalista preparatore . . 39
Gherardi G. Carboni fossili . . 11
Ghersi I. Galvanostegia . . . 26
— Industrie (Piccole) 30
— Inventore 31
— Matematica dilettevole . . 36
— Leghe metalliche 32
— Metallocromia 37
— Monete, pesi e misure ingl. 38
— Geometria (Problemi) . . . 27
— Ricettario domestico . . . 44
— Ricettario industriale . . . 44
— Ricettario dell'elettricità. . 44
— Prodotti e procedim. nuovi . 43
Giachetti C. Medicina d. spirito 37
Giannini G. G. Legatore di libri 31

Gigli G. Idroterapia 29
Gigliuoli E. H Zoologia . . . 53
Gioppi L. Scrittografia . . . 17
— Dizionario fotografico . . . 20
— Fotografia industriale . . . 25
Giordani G. Proprietario di case 43
Giordano G. Teosofia 49
Giorgetti S. Stenografia . . . 47
Giorli E. Disegno industriale . 19
— Aritmetica e Geometria . . 7
— Meccanico (Il). 36
— Macchinista navale 34
— Meccanica del macc. di bordo 36
— La nave in ferro 39
— Momenti d'inerzia 38
Giovannini F. I Balli d'oggi . 8
Girardi G. Le rose 45
— Il garofano 26
Gitti V. Computisteria . . . 15
— Ragioneria 44
Giua M. Acque minerali . . . 3
Giudici O. Tessuti di lana e cot. 50
— Ricettario industrie tessili . 45
Gladstone W. E. Omero . . . 40
Glasenapp M. Mattoni e pietre 36
Gnecchi F. Monete romane. . 38
— Guida numismatica. . . . 29
— Tipi monetari di Roma imp. 38
Gobbi U. Assicuraz. generale . 7
Goffi C. Acciai 3
— Apprendista meccanico . . 6
Goffi V. Disegnat. meccanico . 19
— Collaudazioni 14
— Modellatore meccanico . . 38
— Doveri del macchinista nav. 21
Goggia G. P. Fisica medica . 24
Gola G. Botanica 9
Gorini G. Colori e vernici . . 14
— Concia delle pelli 15
— Conserve alimentari . . . 15
Gorra E. Lingue neo-latine . 33
— Morfologia italiana 38
Grandgent C. H. Latino volgare 31
Grandori R. La filossera d. vite 24
Grassi F. Magnetismo e elettr. 34
Grazzi-Soncini G. Vino (Il). . 52
Griffini A. Coleotteri italiani . 14
— Ittiologia italiana 31
— Lepidotteri italiani 32
— Imenotteri italiani 30
— Le zebre 53
Griffini E. Arabo parlato in Libia 6
Grioni U. Ciclista 13
Groppali A. Filosofia d. Diritto 24
Grossi M. Ricerca giacimenti minerali e acque sotterr. 3 27 44
Grove G. Geografia 26
Guaita L. Colori e la pittura . 14
Guareschi R. Fermentazioni . 24
— Inchiostri 30
Guastalla I. Privative govern. 43
Guasti C. Imitazione di Cristo. 30
Guelfi C. Vocabolario araldico. 52
Guetta P. Il canto 10
Guyon B. Grammatica slovena 28
— Grammatica serba 28
Haeder H. Macchine a vapore. 34
Hooker I. Botanica 9
Hubert I. C. Antich. pubbl. rom. 6
Hugues L. Esercizi geografici . 22
— Scoperte geografiche . . . 17
Imitazione di Cristo 30
Imperato F. Attrezz. delle navi 5
Inama V. Letteratura greca . 39
— Grammatica greca . . . 28
— Filologia classica 28
— Antichità greche 28
— Teatro antico greco-romano 49
Ingria R. Fondazioni idrauliche 25
Issel A. Naturalista viaggiat. . 39
Jacoangeli O. Triangol. topog. 51
Janet P. Elettricità industriale 21
Jasigiau S. Turco parlato . . 53
Jenkin F. Elettricità 21
Jevons F. B. L'idea di Dio nelle religioni primitive. 44
Jevons W. S. Economia polit. . 21
— Logica 34
Jona E. Cavi telegrafici . . . 11
Jones E. Calore (Il) 10
— Luce e suono 34
Jorio F. L'urina nella diagnosi 5 51
Kiepert R. Atlante geografico 8
— Esercizi geografici 22
Kopp W. Antich. priv. dei rom 6
Kröhnke G. Tracciam. curve 18 50
Laing F. A. Letteratura inglese 32
Lacetti F. Fognatura biologica 25
La Leta B. M. Cosmografia. . 16
— Gnomonica. 28
Lanciani R. Le rovine d. Palatino 45
Landi D. Dis. di proiez. ortog. 19
Landi S. Tipografia (vol. I e II) 50
Lanfranco M. Frodi nei mis. elet. 38
Lange O. Letteratura tedesca . 39
Lanzoni P. Geografia commer. 26
Lari V. Manuale del veterinario 51
Larice R. Storia del commercio 15
Laurenti F. Motrici ad esplos. 39
Laureti S. Zucchero e alcool . 53
Le Boucher G. Diz. francese . 20
Leoni B. Lavori in terra . . 31
Leotti A. Albanese parlato . . 4
Lepetit R. Tintore 50
Levi C. Fabbricati civ. di abit. 23
Levi C. Letteratura drammat. . 32
Levi I. Gramm. lingua ebraica 28
Levi-Malvano. Acciaio. . . . 3
Liberati A. Parrucchiere . . 41
Librandi V. Gramm. albanese 28

Licciardelli G. Coniglicoltura . 15
— Il furetto 26
Licò N. Protez. degli animali . 43
— Occultismo 40
Linone A. Metalli preziosi . . 37
Lioy P. Ditteri italiani . . . 19
Livi L. Antropometria . . . 6
Locher C. Man. dell'organista . 40
Lockyer I. N. Astronomia . . 7
Lojacono N. Sughero e scorze . 49
Lombardini A. Anat. pittorica 5
Lombroso G. Grafologia . . . 28
Lomonaco A. Igiene della vista 30
Lo Piano G. Elettricità e calore 21
Loria G. Geometria descrittiva 27
— Poliedri curve e superfici . 42
— La scienza dell'antica Grecia 45
— Storia delle matematiche . 48
Loria L. Tracciamento curve 18 50
Loris. Diritto amministrativo . 18
— Diritto civile 18
Lovera R. Gramm. greca mod. 28
— Grammatica rumena . . . 28
— Letteratura rumena . . . 33
Luxardo O. Merciologia . . . 37
Maccarone N. Latino volgare. . 31
Maddalena G. Tariffa dazi dog. 18
Maderna G. Prodotti ceramici . 43
Maffioli D. Diritti e dov. dei cit. 18
— Scritture d'affari 46
Maggi L. Protistologia . . . 43
— Tecnica protistologica. . . 49
Magnasco F. Lingua giapponese 33
— Lingua cinese parlata . . 33
Magrini E. Infortuni sul lavoro 30
— Abitazioni popolari 3
Magrini G. Limnologia . . . 33
— Oceanografia 40
Magrini G. Arte tecn. di canto 10
— Musica 39
Magrini G. P. Elettromotori . 21
Mainardi G. Esattore 22
Mainoni R. Massaggio . . . 35
Malacrida G. Materia medica . 36
— L'arte di prescriv. i rimedi 45
Malagoli C. Ortoepia italiana . 41
Malatesta G. Cellulosa . . . 11
— Il Catrame 11
Malavasi C. Ing. costrut. mecc. 31
— Turbine idrauliche 51
— Macchinista e fuochista . . 34
— 550 meccanismi 37
Malfatti B. Etnografia . . . 23
Mancini P. La rachitide . . . 43
Mancioli T. Malattie orecchio . 35
Manetti L. Man. del pescatore 41
— Caffettiere 9
— Salsamentario 45
— Droghiere 21
Manicardi C. Conser. prod. agr. 15
Mannucci M. Moneta e monetaz. 38
Mannucci M. Pietre preziose . 42
Mantovani G. Psicolog. fisiol. . 43
Maometto. Il Corano 19
Maranesi E. Letterat. militare. 33
Marazza E. Stearineria . . . 47
Marcel C. Lingue straniere . . 33
Marchesi G. B. Gramm. italiana 28
Marchettano E. I prati . . . 42
Marchi E. Maiale (Il) 34
Marchi G. Operaio elett. . . 40
Marcolongo R. Eq. d. corpi elast. 22
— Mecc. razionale 36
Mari G. Vocabolario italiano . 52
Mariani A. Geografia economica 26
Mariani E. Amm.ni comunali . 5
Mariani V. Cinematografia . . 13
Marro A. Correnti alternate 16-30
— Ingegnere elettricista. . . 31
Martini E. Cultura greca . . 17
Marucchi O. Epigrafia cristiana 22
Marzorati E. Codice perito mis. 13
Masetti A. Logismografia . . 34
— Ragioneria pubblica . . . 44
— Ragioneria industriale . . 44
— Ragioneria domestica . . . 44
Masini M. U. Assist. ammalati. 7
Masotti A. Il Mesotorio . . . 37
Massenz A. Lavorazione acciai 3
— Meccanico moderno. . . . 36
— Viti meccaniche 57
Massero F. Aggiust. mecc. . . 4
— Meccanica applicata . . . 36
Mattei C. Volapük (Dizion.) . 53
Maurantonio L. L'arsenico . . 7
Mazzocchi L. Calci e cementi . 10
— Codice del perito misuratore 13
Mazzoccolo E. Legge comunale 31
Medri. Analisi chimiche . . . 5
Melani A. Architettura italiana 6
— Arte decorativa 7
— Insegnamento - Disegno . . 19
— Pittura italiana 42
— Ornatista 40
— Scultura italiana 46
Melis-Marini F. Acquaforte . 3
Melli B. L'Eritrea 22
Menozzi. Alimentaz. bestiame . 4
Mercalli G. Geologia 27
Mercanti F. Animali parassiti . 5
Meyer E. Storia della Chimica 12
Meyer M. Colori e vernici . . 14
Meyer-Lübke G. Gram. storica 29
Mezzanotte C. Bonificazioni. . 9
— Municipaliz. dei serv. pubbl. 39
Miliani E. Scacchi 45
Minardi A. Polizia sanitaria . 42
Minervini L. Terapia del cuore 17
Minozzi A. Fosfati 25
Minutilli G. Scienza attuariale 45

Meutti R. Letteratura tedesca 33
— Traduttore tedesco 50
Minotti Mitologia tedesca . . 32
Miola F. Cont. imprese elettrotec. 16
Molina E. Antologia stenogr. 6 47
Molina E. Dizionario stenogr. 20 47
Molina. Curatore dei fallimenti 17
Molina R. Esplodenti 23
Molon G. Pomologia 42
— Ampelografia 5
Molon G. Le jucche 31
Mondini S. Produzione dei vini 43
— Costruz. enotecniche . . . 17
Mongeri L. Malattie mentali . 35
— Psicopatologia legale . . . 43
Montagna A. Fotosmaltografia 25
Montelatici G. Letter. bizant. 32
Montemartini L. Fisiol. veget. 24
Morelli L. Man. del Casaro . 11
Moreschi N. Antichità private . 5
Morgagna A. Storia d. pedagog. 41
Morgana G. Gramm. olandese . 28
Morini U. Ufficiale (Man. p. l') 51
Morselli E. Sociol. generale . 47
Motta G. Telefono 49
Mottola F. Come si vince la tisi 50
Muffone G. Fotografia . . . 25
Müller L. Metrica Greci e Rom. 37
Müller O. Logaritmi 34
Murani O. Fisica 24
— Telegrafia senza fili . . . 49
Murari L. Ritmica 45
Musatti E. Leggende popolari . 32
Musu-Boy R. Lo zinco . . . 53
Muzio C. Medico pratico . . . 37
— Malattie dei paesi caldi . . 35
Mylius A. Oreficeria floreale 40
Naccari P. Astronomia nautica 7
Nallino A. Arabo parlato . . 6
Namias R. Fabbr. degli specchi 47
— Processi fotomeccanici . . 43
— Chimica fotografica . . . 12
Nazari O Dialetti italici . . . 18
Negri P. Oftalmojatria veter. . 40
Negrin C. Paga giornaliera . 41
Negro C. Meteorol. agricola . 37
Nenci T. Bachi da Seta . . . 8
Niccoli V. Alimentaz. bestiame 4
— Cooperative rurali . . . 16
— Costruzioni rurali 23
— Prontuario dell'agricoltore . 4
— Meccanica agraria 36
Nicoletti A. Stenografia (Guida) 47
— Esercizi di stenografia . . 47
Nicoletti D. Abbreviaz. stenogr. 47
Noelli A. Prospettiva p. scult. 43
Nolin A. Il garofano 26
Noseda E. Legislaz. sanitaria . 32
— Lavoro delle donne e fanciulli 31
— Codice ingegnere 13
Noseda E. Codice del lavoro . 13
Nuccene F. T. Lavori femminili 31
Olivari G Filonauta 24
Olmo C. Diritto ecclesiastico . 18
Oppizzi P. Trazione ferroviaria 51
Oppizzi P. Ferrovie e tramvie 24
Orilia E. La madreperla . 34
Orlandi G. Celerimensura . . 11
Orsi P. Storia d'Italia . . . 48
Ostwald W. Chimica analitisa. 12
Ottavi O. Enologia 22
— Viticoltura. 52
Ottolenghi A. Canto gregoriano 10
Ottone G. Trazione a vapore . 51
Ovio G. Ottica di Euclide . . 41
Padovan A. Epigrafia italiana . 22
Padovani G. Letterat. francese 32
Pagani C. Assic. sulla vita . . 7
Paganini P. Fotogrammetria . 25
Palombi A. Manuale postale 42
Palumbo R. Omero 40
Panizza F. Aritmetica razion. . 7
— Aritmetica pratica 7
— Esercizi Aritmetica raz. . 7
Panizzon G. Analisi qualitativa 5
Paoletti S. Invenzioni utili . . 31
Paoloni P. Disegno assonom. . 19
Pappalardo A. Spiritismo . . 47
— Dizionario scienze occulte . 46
— Telepatia 45
Parise P. Ortofrenia 41
Parisi P. Lettaratura univers. . 33
Paroli E. Grammatica sved. . 29
Pascal T. Tintura della seta . 50
Pascal E. Calcolo differenziale 10
— Calcolo integrale 10
— Calcolo delle variazioni . . 10
— Determinanti 18
— Esercizi di calcolo . . . 10
— Funzioni ellittiche 26
— Gruppi di trasformazioni. . 29
— Matematiche superiori . 36
Pasini A. Sifilide 46
Pavanello F. A. Verbi latini . 51
Pavia A. Tattica applicata . . 49
Pavia L. Grammatica tedesca . 29
— Grammatica inglese . . . 28
— Grammatica spagnuola . . 29
Pavolini E. Buddismo. . . . 9
Pavone L. Man. del bottaio . 9
Payn G. Dizionario inglese . 20
Pecchiai P. Man. per gli archiv. 6
Pedicino N. Botanica 9
Pedretti G. Automobilista (L') . 8
— Guida d. mecc. Chauffeur . 12
— Chauffeur di sè stesso . . 12
Pedrini. Casa dell'avvenire. . 11
— Città moderna 13
Peglion V. Fillossera . . . 24
Pelizzaro E. Trasporti e tariffe 50

Pellerano L. Autocromista . . 8
Pellizza A. Chimica sost. color. 14
Penzig O. Flora delle Alpi . . 24
Perassi T. G. Sintassi latina . 46
Percossi R. Calligrafia . . . 10
Perdomini O. Corrisp. telefonica 16
Perdoni T. Idraulica 29
Pesce P. A. Macelli moderni . 34
— Malattie dei cani 10
Pesce P. A. Malatti dei polli . 35
— Malattie degli animali utili . 35
Pestalozza U. Relig. primitive. 44
Peterlongo G. Man. del sarto . 45
Petri L. Computisteria agraria 15
Petzholdt. Bibliotecario . . 9
Piazzoli E. Illuminaz. elettr. . 30
— Sovraten. negli imp elettr. 47
Piccinelli F. Società per azioni 46
Piccinini P. Farmacoterapia . 24
Pieraccini A. Assist. dei pazzi 7
Pilo M. Estetica 23
— Psicologia musicale. . . . 43
Pincherle S. Algebra element. 4
— Algebra (Esercizi) 4
— Algebra complementare . . 4
— Geometria (Esercizi) . . . 27
— Geom. metrica e trigometria 27
— Geometria pura 27
Pinchetti P. Tessitore . . . 50
— Compositore di tessuti . . 50
Pini P. Epilessia 22
Pinza G. Paleoetnologia 41
Piombo A. R. Telaio meccanico 49
Pisani A. Mandolinista . . . 35
— Chitarra 13
Pizzamiglio G. Costruz. metall. 17
Pizzi L. Letteratura persiana . 33
— Islamismo 31
— Letteratura araba 32
Pizzini L. Disinfezione . . . 19
— Microbiologia 37
Plassio E. Il cammello . . . 10
Plebani B. Arte della memoria 7
Polacco L. Divina Commedia . 19
Polcari E. Grammatica storica 29
— Verbi italiani 51
Penci P. Tessitura seta . . . 50
Porro F. Spettroscopio . . . 47
— Gravitazione 29
Porro-Lambertenghi G. Il tennis 49
Portal E. Letterat. provenzale 33
— Antologia provenzale . . . 6
— Grammatica provenzale . . 28
Portigliotti C. Psicoterapia . 43
Pozzi G. Regolo calcolatore . 44
Prat G. Grammatica francese . 28
— Esercizi di traduzione . . 23
— Lectures françaises . . . 31
Prato G. Cognac 14
— Vini bianchi 52
Prato M. Industria tintoria . . 30
Proctor R. A. Spettroscopio . 47
Provasi A. Filatura della seta. 24
Prout E. Strumentazione . . 48
Pucci A. Frutta minori . . . 26
— Piante e fiori 41
Pucci A. Orchidee 40
— Il giardiniere I e II . . . 27
Pucci C. Il maiale 34
Pugliese A., Fieni italiani . . 24
Pullè F. Congelamenti . . . 15
Quaio E. Calcoli fatti 10
Quaranta V Sintassi greca . 46
Quintavalle F. Risorg. italiano 45
Rabbeno A. Mezzeria . . 37
— Ipoteche (Manuale per le) . 31
— Consorzi di difesa del suolo 15
Raccioppi F. Ordinamento degli Stati liberi d'Europa . . . 40
Raccioppi F. Ordinamento degli Stati liberi fuori d'Europa . 40
Ragazzi M. Igiene della scuola 29
Ragno S. Saldature dei metalli 45
Raina M. Logaritmi 34
Ramenzoni L. Cappellaio . . 11
Ramorino F. Letterat. romana 33
— Mitologia (Dizionario di) . . 38
— Mitologia classica illustrata. 38
Rampini R. Pompiere moderno 42
Ranelletti C. Geom. descrittiva 26
— Applicaz. di geom. descrittiva 26
Ranzoli C. Dizion. scienze filos. 20
Rasio S. La Birra 9
Re O. Cinematografo 13
Rebuschini C. Malattie sangue 35
— Organoterapia 40
— Sieroterapia 46
Regazzoni J. Paleoetnologia . 41
Reggiani E. La produz. del latte 31
Reina V. Teoria strum. diottrici 48
Repossi A. Igiene scolastica . 29
Revel A. Letteratura ebraica . 32
Revelli P. Manuale coloniale . 14
Revere G. Matt. e pietre sabbia 36
— I laterizi 31
Ribolla R. Il medico a bordo . 37
Ricci A. Marmista 35
Ricci E. Chimica 12
Ricci S. Epigrafia latina . . . 32
— Archeologia Arte etr., greca, [illegible]
— Monete greche 33
Ricci V. Strumentazione . . 48
— Pianista 41
Ricciarelli V. Oftalmojatria . 40
Righetti E. Asfalto 7
Righini E. Pino da pinoli . . 42
Rigutini G. Diz. inglese-italiano 20
Rizzi G. Man. del Capomastro 11
Rizzini E. Colori e vernici . . 14
Rivelli A. Stereometria . . . 47

Rostia G. B. L'elioterapia med. 21
Rocca G. Assicurazione 7
Roda Flli. Floricoltura . . . 24
Rodari D. Sintassi francese . 46
— Esercizi sintattici 23
Rodella A. Diabete melito . . 18
Romagnoli F. Scoutismo . . . 46
Romanelli-M. G. Trine al fusello 51
Romanelli U. Acetilene . . . 3
Ronchetti G. Pittura per dilett. 42
— Pittura murale 42
— Grammat. di diseg. . . . 19
— L'arte di dipingere s. stoffe 49
— Composizione delle tinte. . 15
Roscoe H. E. Chimica 12
Rossetto V. Storia Arte Milit. 48
— Avarie e sinistri marittimi . 8
Rossi A. Liquorista 34
— Profumerie 43
Rossi C. Costruttore navale . 17
Rossi G. B. L'arte dell'arazzo . 6
Rossi G. Statmografia 47
Rossotti M. A. Form. di matem. 25
Rota G. Ragioneria cooperat. . 44
Roux C. Man. del Veterinario . 51
Rovetta R. Pastificio 41
— Pomodoro 42
Ruata G. Igienista 30
Rumor C. Riscaldamento . . 45
Sacerdote G. Dizionario tedesco 20
Saccheri P. G. L'Euclide emen. 23
Sacchetti G. Tecnologia monet. 49
Sacchiero G. Vigile urbano . 52
Sala A. Balbuzie (Cura delle) . 8
Salvagni G. Fig. grammaticali 24
Salvaneschi N. Sports invernali 47
Salvatore A. Leggi infort. lav. 32
Samarani F. Birra 9
Sanarelli. Igiene del lavoro . 29
Sandri C. Canali in terra e mur. 10
Sandrinelli G. Resistenz. mater. 44
Sannino F. A. Cognac . . . 14
Sansoni F. Cristallografia . . 17
Santilli. Selvicoltura 46
Sanvisenti B. Letterat. spagn. 33
Sardi E. Espropriazioni . . . 23
Sartori L. Carta (Industr. della) 11
Sassi L. Carte fotografiche . . 11
— Ricettario fotografico . . . 44
— Proiezioni (Le) 43
— Fotografia a colori 25
— Fotocromotografia 25
— Fotografia senza obbiettivo . 25
— Primi passi in fotografia . 25
Saulle I. Dattilografia . . . 18
Savoia U. Metallografia . . . 37
Savorgnan M. A. Piante tessili 42
Scanferia G. Stamp. a caldo . 47
Scansetti V. Saponi 45
— Candele (l'industria delle) . 10
Scarano L. Dantologia . . . 18
Scarpis H. Teoria dei numeri . 43
Scartazzini G. A. Dantologia . 18
Schenck E. Resis. travi metall. 44
Schiaparelli G. V. L'astronomia 8
Schincaglia J. La Röntgen tec. 45
Scialhub G. Gramm. Italo-Araba 28
Scolari C. Dizionario alpino . 19
Secco-Suardo. Ristau. dipinti . 45
Seghieri A. Scacchi 45
Seguenza L. Il geol. in camp 26
Sella A. Fisica cristallografica 24
Senna A. Le farfalle 23
Serafini A. Pneumonite crupale 42
Sergi S. L'antropologia 6
Serina L. Testamenti 50
Sernagiotto R. Enol. domestica 22
Sessa G. Dottrina popolare . . 21
Setti A. Man. del Giurato . . 27
Settimi L. Caoutchouc . . . 11
— Gomme, resine, ecc. . . 28
Severi A. Monogrammi . . . 38
Signa A. Barbab. da zucchero 8
Siber-Millot C. Molini e macin. 38
Silva B. Tisici e sanatori . . 50
Simari F. R. Olivicoltura . . 40
Sisto A. Diritto marittimo . . 19
Soldani G. Agronom. moderna 4
Solerio G. P. Rivoluz. francese 45
Soli G. Didattica 18
Soresina A. Monogr. moderni 38
Spagnotti P. Verbi greci . . 51
Spampani G. Cultura montana 15
Spataro D. Fognat. cittadina . 25
Sperandeo P. G. Lingua russa 33
Stanga I. Suinicoltura . . . 49
Stecchi R. Chirurgia operator. 13
Stöffler E. Matt. e pietre sabb. 36
Stoppani A. Geografia fisica . 26
— Geologia 27
— Prealpi bergamasche . . . 43
Stoppato L. Fonologia italiana 25
Strafforello G. Alimentazione . 4
— Errori e pregiudizi . . . 22
— Letteratura americana . . 32
Straticò A. Letteratura alban. 32
Strobino G. Apparecch. d. tessuti 6
Strohmenger H. Riscaldamento 45
Strucchi A. Cantiniere . . . 10
— Enologia 22
— I migliori vini d'Italia . . 52
— Viticoltura 52
— Man. del bottaio 9
— Vini bianchi 52
Supino F. Idrobiologia . . . 29
— Piscicoltura pratica 42
Supino R. Chimica clinica . . 12
Suzzi A. Lawn-Tennis . . . 31
Tabanelli L. Codice del teatro 13
Taccani A. Zucchero (Fabbr. di.) 53

Tacchinardi A. Ritmica music. 45
— Acustica music. 4
Tacchini A. Metrologia . . . 37
Taddei P. Archivista 6
Tajani F. Le strade f. in Italia 48
Tamaro D. Frutticoltura . . . 26
— Gelsicoltura 26
— Orticoltura 41
— Uve da tavola 51
Tami F. Nautica stimata . . 39
Tampellini G. Zootecnia . . . 53
Taramelli A. Prealpi bergam. 43
Teloni B. Letteratura assira . 32
Testi F. Epidemie esotiche . . 22
Thompson E. M. Paleografia . 41
Thomson L. Elett. e materia . 21
Tioli L. Acque minerali e cure 3
Tiscornia G. Smacchiatura . . . 46
Tognini A. Anatomia vegetale 5
Tognoli E. Reattivi e reazioni 44
Tolosani D. Enimmistica . . . 22
Tomellini L. Polizia giudiziar. 42
Tommasi M. R. Conv. Volapük 53
Tonelli L. Il Selfacting . . . 46
Toniazzo C. Stati ant. (Grecia) 47
Tonta I. Raggi Röntgen . . . 44
Tonzig C. Igienista 30
Tozer H. L. Geografia classica. 26
Trabalza C. Inseg. dell'italiano 31
Trambusti A. Igiene del lavoro 29
Treadwell F. P. Tab. anal. qual. 5
Trespioli G. Usi mercantili . . 51
Trevisani G. Pollicoltura . . 42
Tribolati F. Araldica (Gramm.)
Tricomi E. Medicat antisettica 37
Tringali S. Enciclopedia legale 20
Trivero C. Classific. di scienze 13
— Dizionario di comuni . . . 19
— Località abitate n. col. ital. 14
Trombetta E. Medic. legale mil. 37
— Medicina d'urgenza. . . . 37
Tropea C. Coltivaz. del cotone 17
Tuccari F. Fotominiatura. . . . 25
Ulivi P. Industria frigorifera . 30
Untersteiner A. Storia musica 48
— Violino e violinisti 52
Untersteiner L. Uccelli canori 51
Vacchelli G. Calcestruzzo . . 10
Valenti A. Aromatici e nervini 7
Valentini C. Sistemaz. torrenti 46
Valentini N. Chimica legale . 12
Valletti F. Ginnastica femmin. 27
— Ginnastica (Storia della). . 27
Valmaggi R. Grammatica latina 28
Valtorta M. Tubercolosi . . . 51
Vanbianchi C. Autografi . . . 8
Vandoni C. Anfibi d'Italia . . 5
— Rettili d'Italia 44
Vanghetti G. Membra artificiali 37
Vecchio A. Cane (Il) 10
Veglio A. Livellazione . . . .
Vender V. Acido solforico
Venturoli G. Concia pelli . . .
Venturoli G. Conserve alimen.
Verma E. Industria dello smalto
Viappiani A. Idraulica fluviale
Vidari E. Diritto commerciale . 1
— Mandato commerciale . . .
Vidari G. Etica . . . . . .
— Pedagogia . . . . . .
Vidoni G. Assistenza ammalati
Villani F. Distillaz. del legno.
— Soda caustica 4
Vinassa P. Paleontologia . .
— Mineral. generale . . . .
— Mineral. descrittiva . . .
Viola C. Cristallografia . . .
Virgilli F. Cooperazione . . . 1
— Economia matematica . 2
— Statistica 4
Vita E. Legislazione agraria .
Viterbo E. Grammatica Galla .
Vitta C. Giustizia amministr. . 2
Vivanti G. Funzioni analitiche
— Funzioni poliedriche . . . 2
— Comp. matematica . . . .
— Equazioni integrali 2
Vivarelli G. Prontuario legisl. 4
— Il capomastro. 1
Viviani C. Uovo di gallina . . 5
Vocabolario Hoepli della lingua italiana . . . . .
Vocabolario tecnico illustrato
Voigt W. Fisica cristallografica
Voinovich. Grammatica russa .
Volpini C. Cavallo 1
— Arte di guidare i cavalli. .
— Proverbi sul cavallo . . 11 4
— Il maniscalco . . . . . .
Webber E. Macchine a vapore
— Dizionario tecnico . . . .
Werth F. Galvanizzazione . .
— Galvanoplastica 2
Wessely J. Diz. inglese-italiano 2
Will. Tav. analit. (v. Chimico) 1
Wittgens. Antichità romane
Wolf B. Malattie crittogam. .
Zambelli A. Volapük . . . .
Zambler A. Medicat. antisettic.
Zampini G. Bibbia (Man. della)
— Imitazione di Cristo . . .
— Il vangelo . . . . . .
— San Giovanni . . . . . .
— San Paolo . . . . . .
Zanghieri. Fotografia turistica
Zeni E. Idraulica . . . . .
Zigany-Apard. Lett. ungherese
Zoppetti V. Siderurgia . .
Zubiani A. Tisici e sanaterii
Zucca A. Acrobatica e atletica

DATE DUE

GAYLORD			PRINTED IN U.S.A.

BOSTON COLLEGE
3
PA1139
.I 8B7
320959

Author Brighenti, Eliseo.

Title Dizionario greco-moderno

BRIGHENTI

Pt. 2

Boston College Library
Chestnut Hill 67, Mass.

Books may be kept for two weeks unless a shorter period is specified.

If you cannot find what you want, inquire at the circulation desk for assistance.

MILANO — EDIZIONI HOEPLI — MILANO

MANUALI HOEPLI DI GRECO-MODERNO

Dello stesso Autore:

CRESTOMAZIA NEOELLENICA

volume di pag. XV-402

L. 4.50

CONVERSAZIONE ITALIANA NEOELLENICA

volume di pag. IX-143

L. 2.—

Dirigere Commissioni o Vaglia all'Editore ULRICO HOEPLI Milano

LEGATORIA SOCIALE-MILANO